

ПЕТЪР ДЪНОВ

ЕНЦИКЛОПЕДИЧЕН РЕЧНИК

идеи

принципи

закони V.ASTEYA-BG.COM

практически съвети

представени в 115 понятия и термини

ЕНЦИКЛОПЕДИЧЕН РЕЧНИК

А - Я

КНИГИ ПЪРВА И ВТОРА

 АСТРАЛА

Книга първа

ПЕТЪР ДЪНОВ

ЕНЦИКЛОПЕДИЧЕН РЕЧНИК

идеи, принципи, закони,
практически съвети

Ĭ ÅÒÚĐ ĂÚ Í Î Â
Á Í Ö È Ê Ê Í Ĭ Å Æ × Á Í Đ Å × Í È Ê
Âðîďî Ĭ đăđăáîđăíî èçăàíèă
© Ñâèěăí × îđăăăæèăâ, ñúñòăâèòăě, 2002

ISBN 954-562-078-1

Ĭ â÷àò è Ĭ îăăúđçèÿ “ÀÁÀĂÀĐ” ÀĂ - Â. Òúďíîâî
Èçăàòăěñòâî “ÀÑÒĐÀËÀ”
Ñî ô èÿ, 1784, Ĭ.ê. 157

Ĭ ÅÒÚĐ ĂÚ Í Î Â
ÁÍÖÈÊÊĬĬÅÆ×ÁÍ ÐÅ×ÍÈÊ
Âðĭđĭ ĭđăđăăĭðăĭĭ èçăăĭèă
© Ñâèěăĭ ×ĭđăăăæèăă, ñúñðàâèðăě, 2002

ISBN 954-562-078-1

Ĭă÷àò è ĭĭăăúđçèÿ “ÀÁÀĂÀĐ” ÀĂ - Â. Òúđĭĭâĭ
Èçăàðăěñòâĭ “ÀÑÒÐÀËÀ”
Ñĭôèÿ, 1784, ĭ.ê. 157

СЪДЪРЖАНИЕ

- А** ад/ 5, Адам и Ева/ 7, ангели/ 19, астрология/ 23
- Б** безсмъртие/ 36, Бог/ 40, богатство/ 53, Божествен свят/ 64, болести/ 75
- В** вегетарианство/ 87, влияния/ 92, вода/ 104, воля/ 108, възкресение/ 113, възпитание/ 117, вяра/ 125
- Г** господар/ 132, графология/ 136, грях/ 139
- Д** даване/ 144, дарби/ 153, дишане/ 159, добро/ 164, думи/ 171, Дух/ 178, духове/ 182, душа/ 184, дяволът/ 191
- Е** еволюция/ 194, елементи/ 209, енергии/ 214
- Ж** живот/ 227, животни/ 250, жито/ 253
- З** закони/ 259, здраве/ 289, Земя/ 300, злато/ 305, зло/ 309
- И** идеи/ 319, измерения/ 326, истина/ 336
- Й** йерархии/ 342
- К** карма/ 347, красота/ 354
- Л** лечение/ 359, Любав/ 371
- М** материя/ 401, мирис/ 407, мисъл/ 409, младост/ 424, молитва/ 433, музика/ 440
- Н** наследственост/ 450, невидим свят/ 455
- О** общност/ 476
- П** паневритмия/ 482, пентаграма/ 484, плът/ 487, пост/ 490, постижения/ 494, постъпки/ 518, предсказания/ 538, прераждане/ 551, природа/ 556, причини/ 565, противоречия/ 571
- Р** радост/ 596, разумност/ 599, раси/ 608, реалност/ 619, религия/ 629, рецепти/ 632, рождение/ 637
- С** светия/ 643, светлина/ 645, светът/ 651, свобода/ 658, сила/ 666, скъпоценни камъни/ 672, служене/ 674, Слънце/ 680, смърт/ 685, сол/ 697, страдания/ 699, страх/ 713, съзнание/ 716, сълзи/ 726, сън/ 728, състояния/ 732

- Т* тела/ 741, темперамент/ 751, трансформации/ 755, тяло/ 771
- У* упражнения/ 792, условия/ 802, учение/ 813, Учителя за себе си/ 826
- Ф* физиогномия/ 844, философия/ 857, френология/ 879
- Х* хармония/ 888, хиромантия/ 898, хранене/ 903, храни/ 916, християнство/ 928
- Ц* цветове/ 965
- Ч* числа/ 974, човек/ 983, чувства/ 1016
- Ш* шеста раса/ 1029, шесто чувство/ 1039, школа/ 1042
- Щ* щастие/ 1076
- Я* ябълка/ 1086

А

„А“ е емблема на човешкия ум. „А“ означава умственият живот на човека.

Гласните букви са моралът.

Буквата „А“ означава даване.

Буквата „А“ е съчетана от знака „Л“ и една частица над него. Знакът „Л“ означава човекът, който е слязъл от Небето и върви в своя определен път, а частицата над него означава раницата, с която се е нагърбил. Тя е работата, с която той се е заел на Земята. Малката буква „А“ означава човекът със своя товар на Земята.

АД

Под думата „ад“ ние разбираме нещо съвършено различно от онова, което хората разбират. Адът е състояние. Влезе ли в ада, човек влиза в областта на скърбите и страданията – първото стъпало на ада. После той влиза още по-навътре – на второто стъпало, в областта на мъчението. Има и трето стъпало. Кое е това стъпало, никой не знае.

Съвременните хора живеят в ада. Затова трябва да бъдат готови да воюват. Докато живее в съзнанието и в подсъзнанието си, човек е повече на Земята и в ада. Качи ли се в самосъзнанието и в свръхсъзнанието си, човек е на небето. Щом е дошъл на Земята, човек трябва да съедини земния и небесния живот в себе си и да определи посоката на движението си в сегашния си живот. За да намерите правата посока на своя живот, вие трябва да работите, да правите опити както химикът прави в своята лаборатория. Не само един, но стотици опити трябва да направите, докато дойдете до онази абсолютна увереност в нещата, в която няма никакво изключение.

Големите богослови и проповедници казват, че колкото време е нужно, за да се изпари водата на земята, капка по капка, толкова години ще страда човек в ада. Това е крива философия. Адът е училище за изправяне на хората. Бог е създал ада за упоритите и своенравни духове, които прекарват там известно време, за да поумнеят техните дебели глави. Като се изправят, Бог ги хваща с шипците си, изважда ги навън и казва: „Хайде сега на работа!“ Който не разбира защо е пратен в ада, казва: „Господи, благодаря Ти, че ме изпрати тук, при топлия въздух“. Господ му отговаря: „Според мене ти си в ада не да ти е топло, а да се учиш. Научи ли се как да изправиш живота си?“

Адът е място за изправяне на живота, а сегашният живот е място за работа, за благото на хората. Това е новото разбиране.

Човек е двойно същество: едното същество — доброто в човека — представлява дървото, което Бог първоначално е посадил в рая. Второто същество — злото в човека — има по-нов произход. То представлява присадки на първото дърво. Това същество постоянно убеждава човека да върши противоположното на онова, което Бог иска от него. Кажеш ли Бог на човека да направи нещо, това същество веднага му нашепва: „Не е време сега за това. Почакай малко, то е въпрос на бъдещето. При това, нали знаеш, че нещата се извършват по еволюционен път. Ти си слаб човек, нямаш още знание, мъдрост. Тази работа не е за тебе, Бог ще я свърши, остави я на Него.“ Щом дойде въпрос за ядене и пиене, за бъркане в чужди кесии, това същество пак му нашепва: „Ти няма да оправиш света, това е велика работа. Ти трябва да си поживееш. Хапни си, пийни си, облечи се хубаво — един живот ще прекараш на земята. Ако не ти стигат парите, можеш тук-там да бръкнеш. С честност на този свят не се живее.“ Казвам: който веднъж само е послушал съвета на това същество, той е преживял състоянието на ада — смущение на сърцето, помрачение на ума, неразположение на духа.

Адът ние сами си го създаваме. Ако не се храним както трябва, ще създадем ад в стомаха. Сами си създаваме туморите, рака, сифилиса, проказата, какви ли не болести, следствие на един неестествен, неправилен живот.

Хората са изгубили вяра едни в други. Сега съществува онзи насилнически закон — навсякъде в света слушаш: „Човек трябва да бъде силен, той трябва да наложи своята мисъл“. Ти може да наложиш своята мисъл, то е възможно. Един генерал може да наложи своята мисъл, един цар може да наложи своята мисъл, един стражар също, но туй е временно налагане. Един хипнотизатор може да наложи своята мисъл, да внуши на хипнотизирания точно туй, което иска. Тази мисъл на хипнотизатора се крепи, докато той е жив. Щом умре, тази мисъл се разрушава и изчезва. Тогава ще се зароди обратният закон: един ден, като влезеш в другия свят, всички тези, на които си влиял лошо, които са били потиснати, като се освободят от тебе, ще почнат да ти пращат лоши мисли и тогава около тебе ще се създаде един ад.

Казвате: „Да обесим тези хора, че да се оправи светът!“ Няма такъв писан закон — да се бесят хората! Мойсей, който даде заповедите, казва: „Не убивай, не злослови, не кради, не прелюбодействай, не взимай това, което ближният ти има“. После дойде онзи държавен закон, написаха го в името на Мойсея, че заради благото на отечеството един може да се убие, може да се заколи, да се обеси. Тогава идват религиозните хора и казват: „Господ ги наказва!“ Не, Господ не направи ада! Ада го направиха хората. Господ казва: „Душата ми не съизволява със смъртта на хората“. Ако един човек се самоубива, Господ пак не съизволява. Адът е направен от хората, не от Бога.

Има религиозни хора, които много се молят, но нищо не виждат. Те мислят само как да се спасят. Махнете тези мисли! Има страдания в онзи свят, но тук има и по-лоши. Като извършите едно престъпление, усещате един голям ад. Всеки е опитал този ад вътре в душата си. Защо търсите друг ад? Другият ад е играчка. Този, вътрешният, е страшен. И тогава казвате: „Този червей не угасва, рови, рови, не се свършва“. Той е като една тения, срещу която взимате лекарства, изхвърля се тя навън, но главичката ѝ пак остава. Казвате: „Защо е влязла тази тения?“ Защото нашите очи са били затворени. В тази тения е влязъл един нечист дух, който постоянно смучи. Тази тения ще излезе сама по себе си, ако научите закона — да държите очите си отворени, а устата ви да не са безумни.

В човешкия мозък адът е в задната част на главата, а раят — в предната и горна част. Ако даде надмощие на задната част на мозъка си, човек влиза в ада на своя живот, вследствие на което започва да става разсеян и губи паметта си. Тази разсеяност влияе върху умствените му способности. Този човек не може да учи, умствените му способности постепенно отслабват.

Ако бях дошъл между спасените, другояче щях да бъда облечен, аз съм дошъл в ада, между вас. Тук не се носи фрак. Аз ви намирам в ада и казвам: „Мястото ви не е тук. Преди 2000 години Христос ви изведе из ада. Какво търсите още тук? Хайде навън, горе! Горе е земята.“ „Ами къщичките ни?“ Това са къщичките на ада. Всички да излезете от този ад. Който излезе оттам, той ще бъде спасен. Това, което чувате около вас, е скърцане със зъби, а вие мислите, че то е култура. Да пази Господ от такава култура: ад е земята, излезте вън от този ад!

АДАМ И ЕВА

Тепърва трябва да се явят спасители да обяснят как трябва да се възвърне онова положение на жената и мъжа, каквото са имали първоначално. Христос казва: „Първоначално не беше така.“ И двамата живеяха в една плът, в едно възвишено състояние. Но после Мойсей създаде един закон — та и досега жената търси своето право. Нито мъжът е повдигнат, нито жената. Но така е само на Земята. Благодарете, че има жени, които са повдигнати там, горе, и мъже, които са повдигнати. Повдигнатите жени ще повдигнат и мъжете. Повдигнатите мъже ще повдигнат и жените. Тогава съвременното човечество ще се обнови.

И в направата, и в изпъждането от рая мъжът заема първото място. Сега жената е заела първото място по един органически начин, мъжът е на последно място. Ето в какво седи първото ѝ място. Жената, като майка, първа излезе на сцената. От хиляди години природата възпитава майката. Бащата

го няма в света. Бащата не съществува. Той е гостенин, а майката навсякъде е свързана с цялото поколение. Всички деца познават първо майка си. Най-първо към майка си се обръщат. Бащата после идва. Едва в сегашната раса, която настъпва, бащата ще дойде, ще се яви. Тъй както функционират нещата, майка имаме, но баща нямаме. Затуй работата не върви. Вследствие на това децата са станали своенравни, мързеливи, непослушни. Когато дойде бащата, той ще внесе един нов елемент. Сега въпросът как се разрешава? Сега се питат, мъж ли да бъдеш, или жена? Ако е по буквата на закона, за предпочитане е мъж да бъдеш, ако е по духа на закона, за предпочитане е жена.

Всички положителни качества, които човек може да има, са пътища за Любовта. Любовта трябва да се прояви чрез човешката душа, а чрез това проявление човек печели. Две места има най-опасни в този живот: мястото, където те обичат и където обичаш. Всички искате да бъдете обичани и да обичате, а те са най-опасните места. Ако на това място не си внимателен, ти вместо щастлив, можеш да станеш нещастен. Може да придобиеш живота си, а може и да го изгубиш.

Когато Бог направи човека и му изяви, че го обича, хората се намериха на най-опасното място и само за едно ядене развалиха приятелските си отношения с Бога. Каза им Господ: „Няма да ядете от това дърво“. Но те ядоха и всичкото нещастие дойде от там. Вие ще кажете: Ева направи това. Не, във всеки човек има тази слабост — да хапне нещо, което ще причини скъсването на Любовта. И тогава какво стана? Скъсаха Любовта и ги изпъдиха вън от рая. И от 8000 години хората все се мъчат да възстановят първите връзки, които са имали с Бога, и още не могат да ги възстановят напълно. Някои мислят, че са ги възстановили. Ако това е истина, аз се радвам.

В основите на съвременния обществен строй има нещо криво, което природата иска да изглади. Ние сме вмъкнали в порядъка, в законите на природата някои наши възгледи, които произвеждат дисонанс, страдание. Първият дисонанс се дължи на непослушанието на отрицателния принцип. В райската градина влязла една положителна сила, положителен елемент, змията, и каза на жената: „Защо не ядете от плодовете на това дърво?“ „Забранено ни е“, казала жената. „Не, ако ядете, всичко от вас ще стане и знания ще придобиете.“ Жената била възприемчива, отрицателна и веднага се съгласила. Още повече, като ѝ казала змията, че те не са разбрали думите на Бога. Като ядат от това дърво, очите им ще се отворят и ще прогледнат, ще разберат смисъла на живота. И жената, със своето лековерие, яде от забранения плод и после казва и на мъжа: „Слушай, ние и двамата сме били в заблуждение, ние не сме разбрали този въпрос както трябва. Каза ми един професор, един адепт, че не сме разбрали Бога.“ И Адам, понеже жена му яла, и той яде от забранения плод. Но след това и в двамата се яви едно ново

чувство, отвориха им се веднага очите и първото нещо, което видяха, е, че са голи, че са невежи, че са прости, че са животни. Те изгубиха своята вътрешна светлина, усетиха своята слабост и в тях настана вътрешен смут.

Вторите хора в рая съгрешиха по причина на личните си чувства. Черепът на първата жена беше недоустроен. Писанието казва, че е имало една драма. Онзи, тъмният адепт, е влязъл няколко пъти в рая, държал е цели лекции. Изкушението не е станало изведнъж. Няколко години са минали, докато Ева се е убедила. Тогава нейният череп се е изменил. В Библията това е представено в една повествователна форма, като за деца. Ева е била умна жена, принадлежала е към една окултна школа. И двамата с Адам бяха ученици. Когато Господ им каза да не ядат от забраненото дърво, Той им предаде един урок за послушание. Там бяха дървото на живота и дървото на смъртта. Обаче Ева се изкуши от славата, от придобивките в света.

Най-първият въпрос на жената е семейният въпрос: какъв мъж ще има, какви деца, а след туй идват другите второстепенни въпроси. Тя е царица, мъжът е, от когото има да взема, а децата – които ще слугуват. Жената има големи претенции, тя иска един министър, мъжът ѝ е първият министър, а децата ѝ са първите поданици. Казва: „Мойто царство“. Сега туй констатирам, то е великата истина. Мъжът, като съзнава това, от 8000 години се бори да отхвърли това владичество на жената, бие я, но тя казва: „Макар и да ме биеш, аз съм царица“. Децата не я признават, но тя казва: „Вие трябва да знаете, че сте мои поданици, ще правите това, което кажа“. Тия неща са стремежи на човешката душа. И прави са жените – жената трябва да бъде царица. Това ми харесва, но дето не признава, че мъжът ѝ е цар, че децата и те са царчета, не харесвам. Ако ги признае, ще се роди раздор. И Писанието така разрешава въпроса: „Ще бъдат царе и дъщери на Бога Живаго“. Но жената не признава, не казва: „Ще бъдете царе и царици“. Първа жената е станала царица, авторитетът на мъжа е подбит, но не на сегашния мъж. А аз бих попитал сегашните жени: „Вие вашия мъж срещали ли сте някъде? Какви са чертите на вашия мъж? Я опишете чертите на вашия мъж, по какво се отличава той?“ Казвате, това не е най-важният въпрос. И затова светът се пита: „Как може да се разреши основният въпрос?“ Жената мъчно признава, че мъжа го има за нещо второстепенно. Тя признава само децата си. Нищо повече. И веднъж, щом има деца, тя турне мъжа на опашката, а това най-много го шокира, той е вън от себе си. Знаете ли защо ви говоря така? Вие мислите, че се нахвърлям отгоре ви, че ви нападам. Не! Туй противоречие в жената произтича от друго влияние. И затова най-нещастното същество е жената. Защо? Защото тя поддържа, че е царица, без да има някой, който да признае, че е така. Тя настоява, другите отричат. Мъжът казва: „Ти си слугиня, нищо повече, ще готвиш“. Майката казва на децата си: „Вие, моите поданици!“ „Как, поданици ли? Ще ни слугуваш!“ И заповядват.

Следователно в самия дом има един вътрешен раздор, вътре в самата душа има раздор. Аз отивам по-дълбоко, не гледам тъй, както светът гледа. Вие сте раздвоени. Голяма борба има. Защо си раздвоен? Защо си недоволен, кои са причините? Затова най-нещастното същество на земята е жената. И затова 9/10 от нейния живот са само сълзи. Скрие се в стаята си, плаче, плаче, плаче и после ще се изтрие и ще излезе; втория ден – същото, третия – все си поплаква, казва: „Какво си мислех, а то какво излезе!“ Защо? Няма го още Духът. Духът го няма, Духът го няма...

Кажеш някому: „Ти не се жертваш за мен!“ Няма защо той да се жертва за вас, ако той прави тази жертва, за да ви повдигне, той ще слезе, такъв е Божественият закон – един слиза, а друг се качва. Ако мъжът слиза, жената се качва, ако жената се качва, мъжът слиза. Вие хвърлите една мрежа, уловите мъжа и го сваляте тъй, че нито той върви нагоре, нито вие. Спирате се на едно място и се гледате. Такива са съвременните жени, спират своите мъже и не ги пушат да се качват. Понякога казват: „Лошо спях, лоши сънища сънувах“. То значи, спряла си мъжа си. Това неестествено положение понякога произлиза от крайното користолюбие, което съществува у жените. Користолюбието ражда користолюбие, нещастieto ражда нещастие, скръбта ражда скръб. Когато говоря за страданията, нещастията, аз разбирам скръбта като обвинка на Божествената истина. А съвременните хора обвинат скръбта в радост и така я подслаждат. Такива хапчета има, отвън ги обвинат със захар, а отвътре са горчиви.

Защо в жената се явява желание мъжът да коленичи пред нея? Да коленичиш, означава закона на самоотвержеността, самопожертването. Като направиш ъглите на колениченето, това показва, че си готов да слезеш долу и да се самопожертваш. Когато спреш на колене и се жертваш, значи ти коленичиш пред него. Но когато някой момък коленичи пред някоя мома, той я лъже. Кажете, колко българки има, които живеят идеално с мъжете си, никога не са си казали лоша дума? Аз ще ви оставя да размишлявате, вие сами да констатираме истината.

Преди да се ожените, като се срещнете с вашите възлюблени, те ви наричат ангели, обичат ви, умират за вас, не могат да живеят без вас, коленичат пред вас и колко плач, ридания и преструвки се изливат, но това не е, защото не могат без вас, а защото искат да ви впечатлят, сякаш казват: нека видят какво е Господ. Когато се оженят, жените започват да коленичат. Ето вашата философия. Вместо мъжете, вие сега коленичите. Защо? Защото умовете и сърцата ви са плиткни. Не го вземайте в лош смисъл. Ако взема една мярка и опитам дълбочината на умовете и сърцата ви, ще констатирам един факт тъй, както си е. Тези думи аз ги тълкувам, те имат преносно значение, не ги приемайте в техния обикновен смисъл.

Всяка жена се стреми към независимост. Когато е мома, тя гледа да излезе от къщата на баща си, да се освободи от майка и баща, да стане господарка на свой дом. Този стремеж е естествен и Божествен. Когато се ожени и влезе в новия живот, тя занася в своята къща чеиза си: ризи, възглавници, постилки, дарува тези, онези, нарежда къщата си и изпитва приятност от тази нова, тъй добре наредена къща. И наистина нещастни са бездомните жени. Човек без дом е човек без характер.

Тази работа е неразбрана. В неразбраните работи седи знанието. Така че неразбраните работи знаете, а пък разбраните – не знаете. Аз ви разпавям нещо, което не го знаете, но го разбирате. Някой казва, аз това го разбирам, зная го, че е така, но ме смушчава, че не мога да си го разясня. Да допуснем, че си женена, а мъжът ти и децата ти са неразположени към тебе, към майка си. При това положение майката не трябва да бъде бедна и болна, а здрава и богата; и пари да има, и умна да бъде, за да респектира и децата, и мъжа си. Да задоволи всичките им нужди. Тогава и мъжът, и децата ще се огънат, а тя ще изпъкне – всичко им дава. Но ако ти си изпъкнал горе като някой гол връх и нищо не даваш, а искаш да вземеш първото място вкъщи, а пък други са огънати, понижени и нямат нищо, тогаз ти не можеш да помогнеш и на себе си.

Една мома се оженва за един момък и момъкът си прави илюзии, че тя ще го обича. Понеже любовта е прогресивен процес, момъкът трябва да знае, че тази любов постепенно ще се измени. Аз казвам на този момък, че най-много след една-две или три години тази любов ще се измени, тя ще се намали с една трета от първоначалната. След още три години тази любов ще се намали с още една трета, докато най-после нищо няма да остане от нея. И този човек се чуди какво стана с любовта, коя е причината, че я няма. Този мъж не си дава никаква сметка, че тази жена има в себе си способности, чувства, желания, на които и тя трябва да даде ход да се проявят, да се развият. Той мисли само за себе си, без да подозира, че тя не е създадена само да му готви. Той не влиза в положението ѝ. Нищо не ѝ плаща, а само изисква от нея. Той казва: „Моята женица“. Така я зальгва той с това-онова, докато един ден каже: „Не мога да се зальгвам повече“.

Всички сте женени по любов. И няма никой от вас, който да се е женил без любов. И няма никой от вас, който да не е плакал за онзи, за когото се е оженил. Аз вземам нещата така, както са. Като са женени с любов, кои са причините, които развалят любовта и хармонията? Представете си, че жената каже на мъжа си да се пере, да се кърпи, да си готви, защото тя иска да бъде свободна. И мъжът остави жената сама да се грижи за себе си – защо се ожениха, щом всеки сам ще се грижи за себе си? Значи има някаква причина. Отначало жената казва, че без мъжа си не може да живее, а после намери друг, трети. Така е и с мъжа. И всички в началото са като

божества. И край нямат тези божества. Така се е родило многобожието. Всякога хората си представят по-силните същества като Господ. Това е атавизъм във вашия живот. Вие не можете да се освободите от робството, с което сте свикнали.

Сегашният семеен живот е станал крайно нещастен за всички хора. Всички хора страдат от семейството. Оттам започва. Трябва да се тури една друга основа. Семейството започва от самия човек, от самата душа на човека. „Ние не вярваме, че човек има душа, че има дух.“ Оставете вашите вярвания! Приемете, че човек има душа, но не такава, каквато сте мислили досега. След като умреш, от тебе остава душата, от тебе остава духът. Това си ти, човекът. След като умреш, и твоят ум остава с тебе. Следователно ти си господар и можеш да си направиш тяло, каквото искаш. Ако искаш да дойдеш на Земята, ще си избереш да живееш с такива хора, с каквито искаш. Като слезеш от Божествения свят, трябва да избираш хората, между които искаш да живееш.

Мъже и жени, които ще се женят, не трябва да имат еднакъв темперамент. Пръстите и носовете им да са различни.

Мъж, който бие жена си, умира по-рано от нея. Силата на човека седи във въздържанието, в самообладанието.

Ако ти набиеш една жена, тогава ще дойде онази голямата астрална змия-жена и ще ти даде такъв урок, че с години ще го помниш.

Бащите са слаби да предадат гениалността си на своите синове. Майките могат да предадат повече неща на синовете си, отколкото бащите. Гениалността се предава по женска линия, по линия на чувствата. Духът носи гениалността, а душата я отхранва.

Като се говори за служене без пари, вие сте недоволни. Кажете, кое подбужда майката и бащата да слугуват на децата си? На какво се основава онова учреждение на брачния живот? Там Любовта се проявява и без пари служат. На какво се основава бракът? Там мъжът и жената слугуват един на друг без пари. И единият се жертва, и другият се жертва. Всичкият спор, всичката мъчнотия произлиза от факта, че жената не работи, както е обещала; и мъжът не работи според обещанието си. Не е лесно да служиш с любов. Аз говоря за семейството като за една велика работа, като за едно благородно учреждение. За това се изисква голямо знание. Човек трябва да бъде виртуоз, за да живее добре в семейството си.

Ако си мома, не се жени, докато не намериш у момъка най-добрата черта в характера му. Ако си момък, не се жени, докато не намериш най-добрата черта в характера на момата. Щом намериш тая черта, дръж я постоянно в ума си. Ще живееш, както ангелите живеят. Ако се ожениш и не намериш

тая черта във възлюбения си или в своята възлюбена, нещастията ще те следват едно подир друго.

Когато някой се жени, това е временно положение. Мъжът за жената и жената за мъжа е зальгалка, каквато е куклата за малкото момиченце и кончето – за малкото момченце. Букварът е зальгалка за напредналия ученик. Яденето е зальгалка, предстои нещо по-велико – храненето, което ще дойде по-късно. Всички съвременни хора се приготвят за великото, което иде. Ако малкото момиченце не се занимава с кукли, не им шие дрешки, то се представя зле. Всички намират, че има някаква анормалност в това момиченце. Защо? Защото зад куклата се крие някаква велика идея. Малкото момиченце има ли някаква идея за мъжа? Не, за него мъжът е витрина, на която то ще си хареса една кукла. Щом си хареса една кукла, то ще каже на баща си: „Татко, искам да ми купиш една кукла“. Бащата го завежда на пазара, влизат в един магазин и след като гледа тези-онези, големи и малки кукли, най-после то казва: „Тази кукла ми хареса.“ Бащата купува куклата и двамата радостни се връщат у дома си. Не е смешно, когато малкото момиченце иска кукла, за да играе с нея, но смешно е, ако това момиченце пожелае да се жени, преди да е играло с кукли.

Едни от вас мислят, че са мъже, а други – че са жени. Не мислете, че сте мъже или жени. Мъж си само тогава, когато в тебе преобладават светлите мисли, светлите чувства и вярата в един възвишен живот. Само тогава си човек. А пък жена си само тогава, когато можеш всичко, което имаш, да го туриш в действие, да създадеш един свят и да го уредиш отвътре. Инак не ми казвай, че си жена. Ако можеш да устроиш нещо, тогава си жена. Ако един мъж нищо не може да създаде, той не е мъж. Ако мъжът нищо не може да създаде и ако жената нищо не може да устрои, къде са мъжът и жената?

Мъжът, като остане без жена, не може да диша – вцепенява се, иска да умре. Като му турят реброто, той се сепне, казва: „Има кой да шета въщи“. Тия, последните ребра, които Господ извади, са по-меки. Той извади най-меката страна на човека, за да го направи зависим от жената. Понеже ако Бог не беше сторил това, мъжът нищо не би направил за жената. Ако си мъж, бъди крило за жената.

В живота на хората има неща привидни, от които те се заблуждават. Вие още не сте изучавали човешката душа, не знаете какво представлява тя. Момата пред момъка има един израз, но щом се отдалечи от него, придобива друг израз, друг образ. Такъв, какъвто той не е сънувал. Докато е при него, тя се усмихва, но като си тръгне, тя приема сериозно изражение и си казва: „Колко малко разбира той живота!“ Въздъхне, а момъкът мисли, че тази мома въздиша от любов. Тя не въздиша от любов, а иска да каже колко малко той разбира любовта. Той не е научил още пътя на страданието.

За жените имам едно високо мнение. Искам да ви изтъкна добрата страна на жената – туй, което харесвам в нея. Аз не се спирам на нейния ум, не се спирам и на нейното сърце, но само на следното: мома среща един момък, който я обича и ѝ казва: „Аз царица ще те направя!“ И тя му вярва. Баща ѝ казва, че той не е за нея, но момъкът повтаря, че царица ще я направи. Тя вярва. Не е ли вяра това? Момъкът наистина може да я направи царица и ако това не става, знаете ли коя е причината? Причината е, че след като се оженят, всичко се разваля. Първо, тя е повярвала в него по човешки, и второ, след като се оженят, той вече не ѝ говори тъй, а казва: „Ти ще станеш царица, но първо трябва да се научиш да готвиш, трябва да се научиш да переш“ – и какво ли не още... Тя си казва: „Изменил се е“ – и тогава вече се съмнява в него, решава, че е излъгана. И следствие на това не става царица. Животът ѝ става нещастен. А как трябваше да постъпи? Ето, да ви дам един съвет за онези, които са пред разрешение на този въпрос. Щом този момък каже на младата мома, че ще я направи царица, тя да му каже: „Аз ще се ожена за тебе само тогава, когато ти наистина ме направиш царица, но преди това аз няма да си мръдна пръста за теб!“ Туй е правото. Онова, което мъжът обещава, трябва да го изпълни, нищо повече! Тогава вярата се реализира.

Когато тези същества те пращат на Земята да се родиш жена, ти може 99 чифта цървули да скъсаш и пак жена ще се родиш. Ако те пращат на земята да се родиш мъж – мъж ще се родиш. Това е волята Божия. Закон има. В тях няма насилие. Каквото те решат – туй трябва да стане. Например те казват: „Ти трябва да станеш мъж, понеже на тебе ти липсва ум, не е развит“. А на онзи, който става жена, казват: „На тебе ти липсва мекота. Ти тази мекота я нямаш“. Защо трябва да станеш жена? За да добиеш нещо. А жената днес кокетничи със своята красота. Това не е жена още. Тя е дошла да се научи на мекия елемент, да стане жена. Тя има само формата на жена, но не е жена. Тя не прилича още на жена. Ако би дошла на Земята една такава жена, вие няма да я видите. Ако стане видима, ето по какво се отличава: като дойде тази жена от ангелското общество, ще вземе най-скромната човешка форма. Тя ще бъде облечена много скромно, но прилично. Няма да бъде чрезмерно красива, но ще забележиш във всичките ѝ черти изтънченост. Тя се отличава по това, че нейната коса никога не пада, устата ѝ никога не побелява, очите ѝ никога не потъмняват, сърцето ѝ никога не трепти, страх не знае какво е. Нея огън не я гори. Може да влезе в огъня, да се нажежи, но и десет кола дърва да турите, като излезе от огъня, дрехите ѝ ще светят още повече. В която къща и да влезе, където има раздор – всичко ще се освети, ще се въдвори ред и порядък. Тя няма да ви се препоръча, че иде от някой друг свят. Тя ще ви покаже как човек трябва да живее на земята.

Та питам сега, коя е разумната жена? По отношение на живата природа

най-същественото в света е жената. Човек е жената. Кой е жената? Целият човек е жена. Кой е нейният мъж? Живата природа, разумното, съществено-то, което създава всичко в света, то е мъжът. Той трябва да я похвали, че тя е разумна. Та в този смисъл вие ще имате един идеал, от който може да почерпите известно знание. Иначе цялото недоволство, което сега имаме, ще остане неразрешено.

Когато се говори за мъжа, трябва да изпъкне във вашия ум светлината, а когато се говори за жената, трябва да изпъкне топлината. Туй, което кара нещата в природата да работят, то е топлината. Без топлина нищо не става. Нашият организъм се развива под влиянието на топлината. Този процес, който ни възраства, ние наричаме женски елемент. Когато изгубим този процес, животът ни преждевременно се съкращава. Вие искате да станете мъж. Щом станете мъж, вие непременно ще умрете. Защо започнаха да умират хората? Аз ще ви накарам да мислите по този въпрос. Онази змия, която беше при дървото, беше от мъжкия принцип. Следователно жената дойде между два мъжки принципа. Днес ние вземаме повече от мъжкия принцип, отколкото от женския, и следствие на това носим лошите последствия на сегашния живот. Вземаме 6:2, а трябва да бъде 1:1. В Писанието старият човек означава старият мъжки принцип, който Бог не е създал, а ние изкуствено привнесохме. „Присаденият мъжки принцип“ — тъй наричат стария човек, от който трябва да се освободите и жени, и мъже, и който върши всички престъпления. Има психологичен и биологичен метод, чрез който майките по закона на раждането и по закона на подбора за бъдеще ще избавят човечеството от туй, което е излишно. И тогава ще остане само онзи мъжки принцип, който носи светлината; ще остане женски принцип, който носи топлината. Дето е светлината, там е електричеството; дето е топлината, там е магнетизмът. Дето е светлината, там е мъдростта; дето е топлината, там е Любовта. Дето е свободата, там е истината в света. Следователно като се знаят законите, ти всякога ще можеш да видоизмениш положението си.

Жената се отличава кардинално от мъжа по устройството на своя мозък, на своите чувства и способности. Това не е противоречие, това е хармония. Мъжът в друга гама е създаден. Това са две велики гами в света.

Ако мъжът и жената не изправят своите отношения един към друг, светът няма да се оправи. Докато мъжът мисли за жената, че е изнудвачка, и докато жената мисли за мъжа, че е грубиянин, насилник, светът няма да се оправи.

Този, който е писал последната, 3-а глава, иска да каже, че всеки един от нас търси добрата жена. Добрата жена е в самия човек. Човек е създаден от мъж и жена — двамата заедно образуват човека. Една жена е половин човек и един мъж е половин човек. Когато някой търси жена, той е половин човек и иска да стане цял. И сега хората искат да се женят, но за колко вре-

ме? След 10–15–20 години тя си замине – и мъжът е пак половинка. Или след 20 години мъжът си замине и жената пак е половинка – няма го мъжът. Остава неразрешен този въпрос. Жената ще се оплаква от мъжа си, че не е такъв, какъвто трябва. Не си намерила своята половинка – оплакваш се от мъжа си, понеже си взела чужда половинка. Да ви дам един съвет, но само на онези, които не са се влюбвали. Онези, които са се влюбвали, те вече имат опит. Една жена трябва да намери такъв мъж, който никога да не е поглеждал друга жена. Сега, дали може, то е друг въпрос. И мъжът трябва да намери такава жена, която никога не е поглеждала друг мъж. В нейния ум да съществува идеята, че в света има само един мъж. И в ума на мъжа да съществува идеята, че в света съществува само една жена – няма други жени. При тия мисли, че има много мъже или много жени, работата е като сегашната. Това не е противоречие. Аз не го изнасям като противоречие, но констатирам фактите. От несъгласие на гледищата произтича това противоречие, което съществува днес. Вие може да морализирате колкото си искате един мъж. Никакъв морал не може да турите в ума на един мъж или на една жена. Един мъж, ако мисли, че може да наложи канон на една жена, той се лъже и тя ще го лъже. Една жена всякога ще е такава, каквато е родена. И ако жената мисли, че може да наложи някакъв канон на мъжа, тя се лъже. Мъжът е всякога такъв, какъвто е роден. Ако мислите да го направите светия в този свят, лъжете се – светията се ражда такъв. Добрата жена се ражда такава и добрият мъж се ражда такъв. Не е ли роден такъв, работата е свършена. Който не е роден добър, ние оставяме този въпрос на природата – тя да се справи с него. Защо е така, не засягам този въпрос.

Човек трябва да приложи в живота си два велики закона. Първият закон – Любов към Бога – представя мъжа; вторият закон – Любов към ближния – представя жената. Мъжът трябва да се занимава с първия закон, жената – с втория. С двата закона пък трябва да се занимава човекът. Вторият закон – Любов към ближния, с който жената се занимава – той създава учрежденията, той създава обществения строй. Следователно съвременният строй, както и всичко в него, се дължи именно на тази унижена жена. И тогава каква трябва да бъде целта на съвременното общество, както и на съвременните държави? Повдигане на жената. Повдигнете жената на положението, в което някога се е намирала! Поставете жената на онова стъпало, на което се е намирала първоначално, и ще видите, че в продължение на 25 години светът ще се поправи. Спасението на света е в повдигането на жената. Не повдигнете ли жената и не се ли повдигне тя сама, отникъде другаде не може да дойде спасението.

Сега пак казвам на жените: внесете в умовете на мъжете си повече светлина. Само жената може да направи това. Мъжът не може да спаси друг мъж – жената ще го спаси.

Когато една жена се ожени за един мъж и след време го напусне, а после се жени за друг, въпрос е, доколко ще живее добре с втория си мъж. Аз никога не бих се оженил за жена, която е напуснала първия си мъж, макар и да е светица, защото и себе си ще изкуша, и нея ще изкуша. Има неща неподходящи в характера на хората. Двама души може да са добри, но не могат да живеят заедно. Сега всички мислят, че ако двама души поотделно са добри, те ще живеят добре заедно. Не смесвайте нещата! Не мислете, че двама добри хора непременно могат да живеят добре. Най-първо, вие не разбирате живота. Ако кажа, че разбирате, ще ви огранича. Идеята „живеене“ не ви е ясна. Ако посадите две дървета близо едно до друго, ще могат ли да се развиват? Те няма да имат достатъчно сокове, с които да се хранят. Тези дървета трябва да се поставят на известно разстояние едно от друго, за да могат да възприемат свободно соковете от земята и да могат да приемат свободно слънчевите лъчи. Ако са близо едно до друго, между тях ще се появи известно стълкновение.

Млада дама софиянка дохожда при мене преди четири-пет месеца да ме пита какво да прави с мъжа си. Женена била от преди няколко години, имала две деца, но сега не може да го търпи, не иска да живее при него. Казвам ѝ: „Сега вече е безпредметно да ти давам съвет. Ако беше дошла преди време, щях да ти кажа да не се жениш, но сега вече е късно. Защо не го обичаш?“ „Няма нищо интересно в него, цял ден седи като някой кюп.“ Казвам ѝ: „Мен не ме интересува това, че сега седи като някой кюп, но как хареса този кюп, преди да се ожениш?“ „Е, тогава беше търговец, имаше добро положение, а сега е закъсал, нищо няма. Аз съм чиновничка, работя, а той седи, няма пет пари в джоба си. Аз не съм доволна от това положение. Не зная сега какво да правя с него.“ „Сега няма какво да правиш, ще си го държиш като писано яйце. Виждам, че преди да се ожениш за него, ти си обичала друг.“ „Да, сега не мога ли заради него да напусна мъжа си?“ „Ти си обичай онзи, а пък си дръж този мъж.“ „Как така?“ Аз нищо не ѝ казвам, но виждам, че ако тя напусне мъжа си, той ще я претрепе. Този човек ще ѝ каже: „Докато имах пари, добър бях. А сега, като осиромашах, вече не ме искаш.“ Той ще я претрепе. Друго разрешение няма – ще обича първия, а ще гледа този и ще остане при него. Друг съвет не мога да дам. Това не е най-доброто, не е най-умното, но в дадения случай е относително добър съвет. Още повече, че има две деца с него. Той не е толкова лош. Ще си го държиш – нищо повече. Такава ти е съдбата.

Един религиозен човек, който не мислил да се жени, като прочел лириката на Соломон, се оженил. После казваше: „Що ми трябваше да слушам Соломона!“ Оженил се той за една млада жена, а бил на 60 години – едно несъответствие. Сега вече е заминал за другия свят. Той нямаше познание за женското сърце, не познаваше това, което тази жена искаше. Много мъчно е

да угодиш на женското сърце! Не е виновна жената, че иска. Той не е знаел как. „Мъчно е, казва, да угодиш. Не съм извор, който извира.“ Не е виновен изворот. Не е виновна и жената, че има такова сърце. Трябва да разбираш законите на този извор и трябва да разбираш законите на това сърце. Жената е жена не от само себе си. Нещо друго извира от нейното сърце. Жената е станала част от природата. Жената трябва да разбере сърцето на своя мъж, трябва да разбере извора на своя ум, трябва да разбира женската воля, трябва да разбира и мъжката воля. Това е цяла наука, тя трябва да се изучава основно. В едно общество, докато няма разбирателство между мъжа и жената, всякога ще съществуват противоречия.

Какво разбиране имаме ние, съвременните хора? Ти се приближаваш към една жена и каква е мисълта ти? Една жена се приближава към един мъж, но каква мисъл има тя? Приближава се един беден човек при един богат, но какъв помисъл има? Или един богат се приближава към един беден, какъв помисъл има? Майката ражда детето, какъв е нейният помисъл? Бащата ражда, каква е целта му, мислите? Женят се, но нещо свещено между тях има ли? В началото мъжът казва: „Без тебе не мога! Ако не живея с тебе, ще умра. Без тебе животът ми отиде!“ А като се оженят, след 1–2 години казва: „Може и без нея.“ Временната женитба е падане, грешене. Много мъже и жени може да имат допирни точки, но заедно не могат да живеят. Безумният и разумният на едно място не могат да живеят. Да се махне тази идея, че умният човек можел да помогне на безумния, на грешния! Да помогне — да, но да живеят заедно, туй не може да бъде. Само умен с умен човек може да живее и само добър с добър човек може да живее.

Вие се стремите към свобода. Трябва всяка жена да има тази свобода, но при условие, че може да я използва, като гради върху нея щастието и здравето на своя мъж, на своите деца. Жена, която не е свободна, мъжът ѝ не е щастлив. Мислите ли, че болната жена е свободна? Жена, на която сърцето и умът постоянно се смущават, не е свободна. Не казвам, че умът не трябва да се вълнува. Смущение е едно нещо, вълнение — друго. Умът и сърцето трябва само на повърхността да се вълнуват, а не да се смущават издъно, за да не се размътват, защото това показва, че са плитки.

Всички спорове произлизат от дробните числа. Влезе една прашинка в окото и те смущава. Това е една дроб, не е цяло число, защото прахът е отделен от цялото. Вие не сте видели цялото. Всеки един от вас е част от цялото. Едно цяло е част от друго по-голямо цяло. Една жена е част от друга голяма жена и тя минава за жена; мъжът е откъсната друга прашинка, откъснат от големия мъж. Жената никога не може да се побере в окото ти. Една жена никога не може да се побере в очите на мъжа, а прашинката отива там.

Всички жени представят една жена и всички мъже — един мъж. Когато

казвам „всички“, не разбирам раздробяване, но един фокус, един център. Да обичаш всички, значи тоя малък фокус да събира всичко в себе си. Обичай малкия фокус на разумността, а не големия свят. Питате: „Как ще обичам целия свят?“ Всички хора в света образуват един малък фокус. Ще обичаш този фокус на Любовта, в който всичко се концентрира. Това е най-лесната работа. Всички хора на земята не можеш да обичаш, ще обичаш фокуса, в който те се събират.

Истински морал е онзи, който при всички условия на живота, през всички времена и епохи е останал един и същ. Всички хора са опитали човешкия морал. Нека направят един опит, да видят резултатите на Божествения морал. Нека една жена остави мъжа си свободен, да не го ограничава, да не се съмнява в него. Щом го види да приказва с друга жена или с някоя мома, нека си каже: „Господ е между тях.“ Каже ли така, нека спокойно си гледа работата, без никакво смущение и съмнение. Постъпва ли всякога така, тази жена ще забележи, че мъжът ѝ от ден на ден се поправя: жената, децата, домът му стават по-мили и той е готов на големи жертви за тях. Съмнява ли се жената в мъжа си, живее ли с човешкия морал, той все повече ще се разваля, ще охладнява към дома си, докато един ден вдигне ръка и каже: „Дотегна ми вече това робство! Не искам вече нито жена, нито деца. Искам да бъда свободен!“ Същото може да стане и с жената. Бог е създал света, дал е свобода на хората, а те сами се ограничават, като искат и Бога да заставят да постъпва като тях. Съвременният морал не може да запази нито жените, нито мъжете. Една жена може да е ограничена външно, а вътре в себе си да мисли за друг мъж. Чрез външно ограничение хората не могат да се опазят. Нищо не може да запази човека от падение, ако той няма в себе си закон или морал, който да го ръководи. Да бъде човек свободен, това подразбира да остави Бога свободно да действа в него. Ако Бог действа в човека, ние знаем, че Бог е Любов, и следователно не трябва да се смущаваме нито за себе си, нито за другите. Защо? Защото Любовта никому зло не прави.

АНГЕЛИ

Казва Христос: „Ако не станете като малките деца“. Именно децата са ония възвишени души, които са пратени от небето. Когато тези души в децата остарееят, ангелът, който е слязъл, се връща на небето. Всички деца са ангели до известна възраст. След това тези ангели се връщат в небето и хората стават обикновени. Виждате — изгубва се онова благородното, хубавото; остава нещо грубо и просташко, животинско, няма го предишното дете. Някой път този ангел до стари години остава. Но у човека често този ангел се заменя с плътския човек, който казва: „Да ядем и пием, туй ще ни остане!“

Човек, който е на земята, първо трябва да си зададе въпроса, какво иска. Трябва да зададе този въпрос и да си отговори разумно. Щом е дошъл, какво е неговото предназначение? Детето, когато се яви в света, какво е предназначението му? Дете ли да си остане? Старецът – старец ли да си остане? Нито дете трябва да остане, нито възрастен, нито дори старец. Какво е предназначението му? Никой не знае какво трябва да бъде човек. Казват, че ангел трябва да бъде. Когато се научиш да работиш, ти ще станеш ангел.

Сегашният живот има смисъл дотогава, докато ангелът е с тебе. Той ще уреди твоя личен живот и твоето семейство, той ще уреди и твоето обществено положение, той ще уреди и положението ти за в бъдеще. Ти ще бъдеш член на онова велико царство, което сега съществува. Един ден на земята ще бъдеш забравен. Хиляди хора са забравени. Но между онези, разумните същества, няма да бъдеш забравен. След като минеш от този свят в другия, ти ще бъдеш приет от тях. Някои казват: „Като умрем, всичко ще се свърши“. Така може да мислят обикновените хора.

Във всеки човек, в къщата на тялото му живее едно същество, което е красиво – разумно същество живее в човека. Някой път туй същество е затворено, някой път е свободно. Вие виждали ли сте човешката душа? Аз съм я виждал. Тя е един ангел, който е затворен в колиба, който е затворен в затвор.

Аз не свързвам Любовта с брака. Бракът е търговска сделка, а Любовта е Божествен процес, който е общ за цялата природа. Той е непреривен процес в целия космос, във всички живи същества от най-малките до най-големите. Между ангелите брак не съществува. Ако един ангел на небето реши да се жени, веднага ще го изпъдят навън. Ако двама ангели си кажат една груба дума, от тях нищо няма да остане. Между тях помен от груба дума няма. Те имат грамадна сила, могат да се проектират със своите 25 милиона криле и да летят с бързина по-голяма от тази на светлината. В кратко време един ангел може да преброди пространството.

Някои искат да видят ангел, но това на земята засега е невъзможно. За да видиш ангел, ти трябва да се преустроиш. Енергията, която излиза от ангела, е толкова мощна, че ти не можеш да я издържиш. Ще се простреш на земята. Икаш да го прегърнеш като човек, но това е невъзможно. Трябва да стоиш далеч от него. Ангелът минава от една слънчева система в друга. Той минава милиони километри сам из пространството така, както човек изобщо не може да си представи.

Ще кажеш: „Искам да стана ангел“. Ангелът е нещо извън човека. Той е в областта на човешкия дух. Това е областта, в която човек се развива. Следователно ти говориш за човечеството.

Има ангели, които направляват човешкото сърце и ум. Когато човек не слуша тези ангели, осакатява тялото си.

На земята навред има въплътени ангели, служители на Бога, които са готови да се отзоват на всеки вик за помощ.

Благодарение на тези ангели и служители Божии хората могат да понесат тези изпитания, през които минават. Земята и човешкото сърце минават през голямо преустройство. Бог създава у хората едно ново сърце и написва на него Своя закон. Той създава и нов ум на хората, с нова конструкция, за да могат да дойдат новите хора в света, с ново разбиране.

Та казвам, от разумното в нас не се смущавайте. Туй, разумното, дето и да влиза, в който и да е човек, то добре ще се прояви. Тъй че ако сега добре се държите – в едно възприемателно състояние – невидимият свят, по-разумните от вас, по-напредналите души – ваши братя, ще ви предадат своята мисъл. Те са невидими, те имат тяло – ето тук, ако вие си отворите очите, ще видите как те минават, но не са с такива тела като човешките. И те гледат, те се взират – и като видят един, че е готов, веднага му обръщат внимание, те го обикват и имат същото отношение като хората и правят разлика като хората. Като те обикне някой от тях, посещава те по-често, почва да работи върху теб и ти ставаш по-здрав; мисълта ти почне да работи, въодушевяваш се, хората започват да ти обръщат внимание – някой мисли за тебе. Има такива братя. Тези братя ги наричат ангели-хранители. Както щете ги наричайте, но те се грижат за хората. Без тях човек е изгубен, без тях човек е като сираче, оставено на пътя. А когато имаш такъв ангел-хранител, имаш една майка, която се грижи за теб. Като заплачеш – тя дойде. Имаш нужди – задоволява ги. Имаш ли ти майка? Под думата „майка“ аз разбирам всички онези разумни отношения с невидимите, които имаме. Те са вашите баща, майка, братя, сестри, които взимат участие във вашия живот и всичките копнежи могат да задоволят. Това не е да се разправя на другите – да не разправяме на външните хора за интуицията, за разумния свят. Но щом осъзнаем тези неща, те ще се проектират на земята. Всички хора по земята, на каквато и степен на развитие да са, са под тяхното влияние. И над растенията, и над животните, и над водата, и над въздуха, и над светлината, и над топлината – над всичко тези ангели са господари на положението. Когато господарите дойдат на земята, тогава на съвременните хора, които са още деца, ще се подобри положението. Един ден вие сами ще видите как ще се поправи светът. Нали сте виждали онова състояние на човека, когато дойде почти до умиране? После идва една нова фаза, човек претърпява голяма криза, но изведнъж се осъзнава, дойде му една мисъл и казва: „Няма да умра, ще оздравея!“ От този момент започва едно повдигане, повдигане... Ако го попитате по кой начин е оздравял, той ще ви каже: „Не зная“. Почувствал, че оздравява, но как е станало – не знае. Та казвам: един ден у вас ще се зароди чувството, че ще стане нещо. Като дойде тази сила, ще почувстваш голяма промяна, голямо подобрение.

Някои могат да разправят, че след като умреш, ще отидеш между ангелите на небето. Това никой не може да опише. Има разни описания, но най-хубавото за онзи свят е на Сведенборг. Той го е описал конкретно. Както се описва земният живот, така описва той небесния. Той говори за ангелите, бил е между тях, говори за техния език, прави сравнение между земния и небесния живот. Той разправя подробно, хвърля светлина върху всичко това. Когато разказва за ангелите, Сведенборг казва, че понякога и те са тъжни, лицата им се променят. И самите ангели не знаят от какво става това. Има разни предположения, но както и да мислите, има някои неща, които не могат да се обяснят.

Сега вие мислите, че учените хора, светиите, са прекарвали само един редовен живот. Вие не сте били в положението на светията. И ангелите някога са били прости хора като вас, но сега са ангели, минали са по един ред, повдигнали са се, познали са истината, започнали са разумно да служат на Бога от Любов, доброволно. Затова са ангели.

Живот, Знание и Свобода са атрибути на ангелите. Те имат отношение към духовния свят. Физическият свят е обаче за хората. Към тях се отнася третата категория причини: движение, учение и работа.

Ангелите са красиви, пластични, подвижни, в тях няма нищо в покой, всичко е в движение.

А при хората как е? Тръгнал някой, навел се, изкривил се, отпуснал се, едва си влачи краката. Гледаш друг се намръщил, разгневил се, защо, каква е причината? Причината е дяволът.

Ангелите са от друга еволюция и никога не са били като нас тежки, тромави, плътни, бавни. Те възприемат знания без физически мозък и сетива.

Ако ангелът иска да разбере земния живот, той трябва да слезе на земята, да живее между хората. За земния живот ангелът е толкова голям невежа, колкото човекът за духовния живот. Един ангел не може да разбере как е възможно човек да греши, човек пък не може да разбере как е възможно да не греши. По това именно се различават ангелите от хората. За ангелите има само една невъзможност: те не могат да грешат. Обаче слезе ли един ангел на земята и се облече в плът, той вече разбира какво нещо е грехът, какво нещо са грешките. Когато хората се освободят от плътта си и отидат на небето, и те ще бъдат праведни, ще живеят чист и свят живот като ангелите.

Онзи, който е създал небето и Земята, трябва да живее във вас. Слушайте Неговия глас и вашето бъдеще Той ще определи. Ще имате едно познание. Ще проверите нещата. Аз не искам да вярвате. Ще проверите. Може да си болен, ще оздравееш. Може да си невежа, ще станеш учен. Може да си лош слуга, ще станеш добър. Всичко ще се измени, когато един ден се намериш в положението на ангел, който владее законите. Тогава ще бъдеш свободен.

Тогава ще кажеш: „Има Един, който е създал небето и Земята, Комуто ще служи“. Понеже три неща има, които са вечни: Любов, която носи живот; Мъдрост, която носи знание; и Истина, която носи вечна свобода за човешката душа.

АСТРОЛОГИSS

В окултните науки не се успява, защото има много събрани данни, които не могат да се обобщят. Там един факт има много изключения. Например във физиогномията е казано, че дългият нос е признак на интелигентност, но не всякога е вярно. Когато долната част на ухото е добре развита, а самото ухо е голямо, това е признак на дълъг живот, но и това не всякога е вярно. Има известни съотношения. За хората с големи очи казват, че са много впечатлителни, а някои казват, че хората с големи очи са родени вечер, затова и очите им са големи. Донякъде тези данни са верни. В астрологията пък се казва, че планетата Юпитер имала такова и такова влияние върху човека. После се казва, че и Слънцето или Марс, или Венера, или Сатурн — и те имали известно влияние върху човека. Как ще обобщим тези положения? Юпитер е едно физическо тяло. Как може това физическо тяло да оказва влияние върху ума на човека? Казват за някой човек, че имал нещо благородно в себе си, че имал юпитеровска природа. Де е благородството на Юпитер? Или казват за някого, че е сатурнов тип, че гледал мрачно, песимистично на живота, че бил критичен, недоверчив. Защо да е недоволен Сатурн? Той има три венеца, готви се човекът да се жени. Защо трябва да е недоволен? Единственото нещо, което предполагам за него, е, че може да се съмнява дали неговата възлюблена ще го обича, или не. Той е единственият, когото от хиляди години насам все венчават и все още не могат да венчаят. Това е алегория. Те не могат да го венчаят по единствената причина, че когато решили да го венчаят, дошъл Юпитер и казал, че тази избраница се падала на него. Юпитер го катурва от трона му, защото и той искал да се жени за същата. Това са цели разкази, разговори между планетите, които, ако се преведат, могат да поставят хората в големи заблуждения. Едно е вярно, че Юпитер, както и всички останали планети, оказват известно влияние върху човека. Когато астролозите говорят за влиянието на планетите, те са имали предвид онова първоначално състояние, когато всички планети са били наредени в пояси. Всеки пояс се е управлявал от едно разумно същество. И каквото влияние са оказвали тези пояси, тези планети на хората, те едва днес ги разбират. Едно време, когато тези планети са били в такива пояси, тогава те са влияели на хората, а не сега, но те сега ги разбират, когато вече планетите са разделени. Днес те имат съвсем друго предназначение. Един астролог днес не може да предскаже какво е влиянието на планетите

върху човека. Някои неща са верни, а някои не са. Някои астролози могат да предскажат събития, които ще се случат в скоро време, но те не могат да предсказват далечни събития. Например сега са предсказани много работи и трябва да се следи дали ще се сбъднат тия неща. За една година някои неща могат да се сбъднат, но някои няма да се сбъднат. Има причина дадени предсказания да не се сбъднат. Има неща, които липсват на предсказанията. Някои предсказания не са направени, както трябва. Но има неща в природата, които са точно определени.

Астрологията произхожда от първата култура, зачената е с първата раса, която е съществувала на Земята в предисторически времена. Астрологията е физиология на човешката душа. Мъчно е да се докаже каква връзка има между планетата Марс и човека, Сатурн и човека. Когато кажем, че някой е слънчев тип, това е символ. При хората от слънчевия тип Слънцето има връзка с човешкия ум. Ще ви дам общи бегли мисли върху тия типове. Слънчевите типове са любители на природата, поети, оптимисти, гледат светло на бъдещето, добри са и весели, имат здрава философия за живота, занимават се с музика, творци са.

Венера се занимава с по-гъста материя, със сърцето, кръвообращението — съгъстяването и разреждаването на кръвта, занимава се с миризмите на цветята, понеже е богиня на любовта, тя увлича хората, тя е майстор на формите. Хора под влияние на Венера са по-горещи, имат отлично кръвообращение, те все за любов говорят — ще ги видиш в разни афери, инциденти. Кръвта на венерините типове се отличава от кръвта на слънчевите типове. Венерините обръщат внимание на външната култура: красиви дрехи, шапки, бижута, мода.

Марсовият тип е героичен, войнствен, доблестен. Песимизмът, недоволството се дължат все на Марс. Преобладаващо влияние в организма има венозната кръв.

Сатурновите хора са сухи, храносмилателната система е слабо развита, стомахът им винаги нещо не е в ред. Имат силен дух, критичен ум. Ако искаш някой да ти покаже правия път, намери сатурнов тип. Разсъдителният център, личните чувства, страхът са чрезмерно развити в тях. Честолюбието, докачането, мнителността, тщеславието, предпазването са характерни черти на сатурняните.

Лунните типове никога не прокопсват, все се чудят защо нещата не стават тъй, както те мислят, и все са изненадани. Но много не се обезсърчават, имат вяра, вярват на късмет. Не обичат да работят, инертни са, надяват се на късмета си. Челото им горе е широко, лицата са валчести, доста правилни. Вярват в добрата страна на съдбата.

Юпитер, чието влияние обикновено е хубаво, понякога действа много зловещо върху човека. Юпитер развива толкова силно достойнството на човека,

че умът му се засенчва и той иска да бъде всякога и във всичко прав – на всяка цена. Влиянието на Венера ще те направи мекичък, благичък и мекушав. Меркурий ще те направи практичен – навсякъде да се вреш и всичко да използваш. Сатурн пък ще те направи дървен философ; на нищо друго да не вярваш, освен на себе си. Като изпита нещо 99 пъти, само тогава може да повярва веднъж – затуй е добър банкер. Когато дава пари назаем, урежда си работите така, че да има трима-четирима гаранتي – той никога не губи. Уран се занимава с духовните дарби – но и те са дребнави. Единствените, които са останали чисти, са слънчевите типове – не са скръжави. Всички други са скръжави. Всички дават с гаранти. Единствените, които дават без гаранти, са слънчевите типове. Та казвам: под думата „дух“ се разбират онези, чистите слънчеви типове. Духът е, който раздава. Под думата „слънчева система“ разбирам онези разумни, възвишени типове, които регулират влиянията. Сега, тъй както ви представям типовете, може да ви се вижда комично. Но туй е духовна, обширна наука. Астрологията е обширна наука.

На всеки 25 хиляди години зодиакалният кръг прави пълно обръщане.

В сегашната епоха равноденствената точка е в областта на съзвездieto Водолей. Изучаването на небето помага за развитие на човешкия ум. Някои считат, че астрологията е отвлечена наука, но според мен тя е много практична наука, но истински астролози мъчно се намират. Голяма наука е и мъчно се овладява.

Зодиакалният кръг е разделен на 12 равни части, наречени домове. Всеки дом е свързан с определено зодиакално съзвездие. Всеки дом служи като резервоар, в който се влива, ако не цялата, то поне част от енергията на звездите от съзвездieto, с което е свързан този дом. Човек се намира под влиянието на дома, в който е роден.

По качествата, които имат различните същества, познавате от коя планета идват те. В бъдеще всички същества ще се събират на Слънцето, за да образуват нов тип. Слънцето е центърът, в който се събират всички същества, носители на доброто и на светлината. Това е обикновено твърдение, което за да стане научно, трябва добре да се обоснове и докаже.

Цялата Слънчева система с всички планети досега е слизала. Сега Слънчевата система върви във възходяща посока – издига се нагоре, следователно скоро ще влезе в една нова област, която отговаря на нова култура. Земята заедно със Слънчевата система вървят нагоре. Това ще трае хиляди години. Учените изчисляват, че Вселената прилича на яйце, на което вътрешната вместимост е равна на стотици милиони светлинни години.

Четете Исая, той е изрекъл много ценни неща и представлява една от кардиналните точки в астрологията.

Езекил е втората кардинална точка.

Йеремия е третата кардинална точка, а Данаил – четвъртата. Изучавайте пророците, постарайте се да ги разберете, защото всеки говори на свой език.

Който има развито сърце, обича Йоан, който има развит ум, обича Павел, който е догматик, обича Петър, праведният обича да чете Яков.

Всяка слънчева година се равнява на 25 000 наши години. Според Зодиите на Слънцето ние сме в последната.

Всеки има едно слънце, което определя щастливите години в живота му.

Теченията, които идат от Слънцето, проникват и в цялата Слънчева система. Разумният човек използва само тия часове, дни и месеци, които са полезни за него, а ония, които му носят нещастия, ги прекарва в пост и молитва.

От Слънцето излиза един кръг, който минава през центъра на Меркурий. После излиза друг, който минава през центъра на Венера и т.н. Това са все електрически течения, които създават тези кръгове. Но много рядко се случва такова съчетание, при което всички планети да бъдат в една права линия. Знаете ли тогава какво влияние ще оказат те върху Земята?

Формите и организирането им в човека се определят от влиянието на Слънцето върху човека.

Луната оказва влияние върху идеите и религията на човека. Затова казваме, че Луната е майка на въображението, на идейния свят. А материята, в която са облечени формите, е взета от Земята. Слънцето се занимава с ума, Луната – със сърцето, Земята – с тялото.

Луната ражда идеите, но не им дава насока. Слънцето дава насока на идеите.

Земята пък е подобна на бирник – тя държи точна сметка колко е дала и колко трябва да получи.

Луната влияе върху въображението. Върху среброто – също.

Има случаи, когато Луната изтегля всички зловредни сили от човека, които го разрушават. С това се обяснява защо някои лунатици при празненето и пълненето на Луната менят състоянията си.

Когато се празни Луната, оказва един род влияние върху явленията в природата, когато се пълни – съвсем други – противоположни. Когато садите боб, царевица, дини или други растения, добре е това да става в периода на пълнене на Луната. Пълненето внася подтик, импулс, но самото растение спира. Щом Луната започне да се празни и растенето започва. Светлината на Луната при пълненето ѝ се отразява отрицателно върху растенето, спира растежа. Когато болният иска да се излекува от болестта си, нека когато Луната се празни, да я гледа и да се свързва с нея, но пълни ли се, да затваря

кепенците, за да не прониква нейната светлина в стаята. Но на слънчевата светлина и болният, и здравият трябва да се излагат.

Методите на Луната действат само върху въображението, без да дават никакви резултати. Обаче методите на Слънцето всякога дават добри резултати. Когато човек минава от низходящо във възходящо състояние, той работи вече с методите на Слънцето. Когато говорим за низходящи състояния, имаме предвид влиянието на Луната върху човека.

Само Земята и Луната оказват низходящи влияния.

Всички трябва да се интересувате от Луната, защото тя оказва влияние върху нервната система, върху ума на човека. Развитието на отделния човек, на семейството, на обществото, на държавата, както и на цялото човечество са в зависимост от влиянието на планетите върху Земята. Ето защо, за да познава условията на своя живот, както и на по-големите единици, човек трябва да има широк интерес към окултните науки, за да изучава законите, които регулират живота. Ще разбере, че каквото се извършва в него, става и извън него.

Щом мисленето, дишането и храносмилането не функционират в човека правилно, и в обществата не стават правилно. За да се изправят семействата, обществата и народите, първо трябва да се изправи отделният човек, да си създаде здрав организъм с прави мисли, чувства и постъпки.

Страхлив е заекът, защото Луната му влияе. Всички хора, които са под влиянието на Луната, са крайно страхливи.

Пространството, през което нашата Земя минава, е пълно с остатъци от разрушени светове, с психически утайки, останали отпреди милиони години.

В пространството има пътища, през които всичко непотребно ще бъде изхвърлено навън, както вие изхвърляте остатъците от домовете си.

Небето — това е съвкупност от живи същества и светове, в които Божественото се проявява. Който се е обезнадеждал, да излиза вечерно време да наблюдава звездите.

Всички събития, които стават на Луната, се съобщават. Вечерно време нагласете радиото си на тази вълна, за да слушате новини. Около 100–150 хиляди души има на Луната, и то все учени хора. Не зная в Слънчевата система дали има друга планета освен Луната, от която да се правят по-хубави наблюдения на небето. Идеално положение за наблюдения има само на нея. Небето е ясно и чисто, бури няма. Чистилището е там. Ако трябва да се чистите, там ще ви пратят. Праведните са чисти и като умрат, там ги пращат. И като ги пречистят съвършено, отиват на Меркурий, на Венера и после ги връщат на Земята.

Луната не е мъртва — там има градини, но не са на повърхността, а под кората ѝ. Дишат етер, облечени са в етерни тела, жителите и плодовете са

етерни. Портокалите се топят в устата ти, а не както тук – да ги дъвчеш, че след това да ги плюеш.

Щом сте неразположени, ще обичате Луната, за да оздравеете бързо. Ако се разболеете при празненето на Луната, болестта лесно ще мине.

На Месечината има доста злато и сребро. Среброто е емблема на Луната и действа лечебно.

Човек, който те посещава в дома ти в новолуние, носи щастие. Дойде ли при пълнолуние, носи ти злощастие – нещо ще ти се случи, нещо няма да ти върви, ще се оплита.

Луната поглъща нечистотиите на Земята. Тя поглъща 75 на сто от престъпленията на хората, а остават само 25 на сто на Земята. Като се създаде втората Луна на Земята, няма да има никакви престъпления, хората ще бъдат свободни от престъпления. Когато дойде втората Луна, тя съвършено ще уравни движенията на Земята.

За да имате представа за теглото на Земята, вземете числото 6 и след него поставете 21 нули. За да имате представа за теглото на Луната, вземете числото 74 и след него сложете 18 нули.

Силите на Слънцето организират сърцето и белите дробове.

Силите на Сатурн организират черния дроб и костите.

Силите на Юпитер организират стомаха и слънчевия възел.

Силите на Марс – жлъчката и половата система.

Силите на Венера – бъбреците.

Силите на Меркурий и Луната – мозъка и нервите.

Далакът е проводник на слънчевата енергия и се намира под влиянието на Слънцето.

Юпитер управлява тимусната жлеза.

Меркурий управлява тироидната жлеза.

Сатурн и Уран – хипофизната жлеза.

Нептун – пиниалната жлеза.

Според някои окултисти колебанията, които Земята претърпява, се дължат на една тъмна планета, която се намира между Земята и Слънцето. Тази планета е невидима. След грехопадението човечеството чрез мисълта си е влязло в района на тази тъмна планета.

ДО – Слънце – 1, РЕ – Меркурий – 2, МИ – Венера – 3, ФА – Луна и Земя – 4, СОЛ – Марс – 5, ЛА – Юпитер – 6, СИ – Сатурн – 7.

Нашата Земя е под влиянието на Слънцето. Слънцето е под влияние на Земята. Всички планети и звезди взаимно си влияят.

Има и други течения от различните планети към Земята. Да допуснем, че някой от вас е под влиянието на Юпитер, който е отдалечен на 432 милиона мили от Слънцето. Такъв човек няма да има горещ темперамент, защото

електричните и магнетичните течения, които идват от Юпитер, се различават от токовете, които излизат от Слънцето.

Теченията на нашето Слънце са вторични – те влияят на хората.

Черешата е под влияние на Венера, затова е кръгла и има розов цвят. Ябълката е под влиянието на Венера и Скорпион. Растенията и плодовете съдържат енергия от планетите, с които са свързани. Искате ли да въздействате по някакъв начин върху характера си, трябва да употребявате такава храна, която да ви даде съответните енергии. Особено силно въздействие оказват плодовете.

В бъдеще човек ще употребява храна според планетите, които действат в този ден.

Сладките храни се отнасят към Венера, киселите – към Меркурий, лютите – към Марс. Понеже българинът е сатурнов тип, обича солено, кисело, обича плодове, които са скрити в черупки.

Ръцете се намират под влиянието на Близнаци и Меркурий.

Краката се намират под влиянието на Риби и Юпитер.

Дробовите – под влияние на Рака, главата – под влияние на Овен.

Златото има отношение към Слънцето, медта – към Венера, среброто – към Луната, желязото – към Марс, калаят – към Юпитер, оловото – към Сатурн, платината – към Уран.

Всяка планета си има свои елементи на Земята. Ако разбирате Марс като принцип, ще разберете какво влияние оказва той върху Земята чрез желязото.

В бъдеще ще се открият още три планети – ще станат 12. Слънцето е главният източник на енергия, следствие на което се счита като баща на всички планети. По отношение на идеите Марс прави хората стабилни.

Венера прави хората, формите закръглени, заоблени, а същевременно внася мекота в характера. Тя развива вкус у човека към красивото. Под влиянието на Венера майката се отнася към децата си меко, нежно.

Меркурий прави човека практичен, той лесно се справя с мъчнотиите.

Юпитер прави човека практичен, благороден и тщеславен.

Сатурн прави човека разсъдлив, философ, той всякога внася нещо отрицателно във всичко, което вижда или му се случва. Той все застава на особено мнение. Човек не може да разреши едно противоречие, докато не разбере Сатурн. В него като принцип се крият причините на доброто и злото. Той носи в себе си висок морал, който произтича от вътрешен страх. Той не се подкупва със слава, никой не може да го излъже.

Юпитер се подкупва със слава. Луната покровителства семейния живот, специално майката. Син или дъщеря, които се намират под доброто влияние на Луната, имат добро отношение към майката.

Понеделник е ден за чистене – тяло, сърце, ум. Вторник е ден за изправяне на погрешките, за активна дейност. Сряда е ден за разрешаване на научни въпроси, а също и за покупко-продажби. Четвъртък е ден за религиозно повдигане, за облагородяване на сърцето. Петък – ден за служене на Любовта. Събота – ден за служене на Бога. Неделя – ден за веселие, ден за прогрес.

Знакът на Овена е символ на саможертвата или Божествения принцип на самопожертване. След първото равноденствие идва април, знакът на Телец, или Бик, който е принцип на майката, т.е. на онази сила, която съединява всички неща. После идва знакът Близнаци, който представлява принципа на космическия, на Божествения ум. Той свързва всички същества в едно цяло. Тези три знака се повтарят четири пъти през годината. Те съответстват на четирите полета, през които човек е минал. Докато дойде до Земята, той е слязъл от причинния свят в умствения, от умствения – в астралния, от астралния – във физическия, където най-после е спрял.

Една и съща планета в продължение на една година оказва различно влияние върху даден човек. Защо? Защото и в нея стават различни промени.

Астрологичните знаци не са само извън човека, но и вътре в него, в мозъка му. В мозъка на човека има слънце, около което се движат всички планети. Каквото виждаме на небето, това го има в мозъка. Движението на сили, на силови центрове в мозъка не е нищо друго освен влиянието на външните планети върху човешкия мозък. Всички астрологични знаци човек носи в себе си, в мозъка.

Планетите, които се намират в орбитата на Земята, оказват влияние върху субективния вътрешен живот на човека. Това са планетите Слънце, Венера, Меркурий и Земя. Ония планети пък, които са вън от орбитата на Земята, оказват влияние върху външния или обективен живот на човека: Марс, Юпитер и Сатурн.

Човек не се ражда нито щастлив, нито нещастен, обаче се ражда с условия да бъде щастлив или нещастен. Моментът на раждането определя условията на неговото щастие или нещастие.

Човек не е господар на планетните влияния, но може да използва разумно това, което му носят те.

Дейността на Слънцето и Луната, на всички планети и звезди, както и на всички небесни тела упражнява грамадно влияние върху душевния живот на човека, независимо от това, дали той го съзнава, или не.

Туй, което астролозите наричат едно хармонично съчетание, е моментът, когато злото в света не може да се предаде. Конкретно, човек не трябва да има лошите влияния на Сатурн, лошите влияния на Месечината или лошите влияния на Венера. Отчасти – както казват астролозите – и лошите влияния

на Марс. А всички трябва да се намираме под възвишените влияния на Слънцето, под възвишените влияния на Венера, на Юпитер. Това са задачи, които може да се предадат на един модерен език. Аз нямам време да се спирам какво разбирам по този въпрос и какво разбират астролозите. Всичко онова възвишено, разумно, благородно у човека, което повдига човешкия дух, го означават с планетата Юпитер. Това са разумни влияния, които действат върху цялата Земя. Най-силните влияния са на Слънцето – животворни влияния. Слънчевото влияние аз го наричам източник на Любовта. Ако един човек е в хармония със Слънцето, ако той разбира, че Слънцето е една животворна сила, и най-лошият ще почувства, че този животворен магнетизъм влиза в неговия организъм и го обновява.

Астролозите вземат под внимание само планетите, а при това всички звезди оказват голямо влияние върху човека. Разнообразието между хората се дължи на влиянието на звездите.

През целия ден влиянията на всички планети ще минат през вашия организъм. Някои ще влияят положително, някои отрицателно и тъй съграждат темперамента на човека.

Когато изучавате характера и способностите на човека, виждате, че върху тях са оказвали влияния условията, при които даден човек се е родил, влиянието на различните планети върху него. Идеите на човека растат и се развиват в периода на празнене на Луната, а добродетелите – в периода на нейното пълнене. Пълненето на Луната се отразява благотворно върху ония хора, които искат да се развиват духовно. Изобщо по пътя на своето движение всяка планета има свои специфични фази, през които минава. Различните фази се отразяват различно върху различните хора.

Например Венера действа върху чувствата на човека. Растенето и развитието на чувствата става в периода на празненето на Венера.

Влиянието на планетите е неизбежно, защото влияят и на Земята, а оттам и на нас. Планетите са живи, разумни същества. Днес те се разглеждат като символи, но в бъдеще, когато човек достигне високо развитие, той ще проникне в тяхната същина, ще разбере какви тайни се крият в тях. Луната, в своите фази на пълнене и празнене, се отразява особено чувствително на някои натури, те са неспокойни, не могат да спят. Щом Луната започне да се празни, те се успокояват. Безпокойството им при пълнене се дължи на излишната енергия в тях, която се отразява върху мозъка, върху дробовете или върху стомаха им, затова трябва да работят върху себе си, да намерят начин, чрез който да се справят с излишната енергия.

Хората слизат на Земята през всички зодиакални знаци, обаче успехът им не е еднакъв. Някои хора идват при благоприятни съчетания на планетите, следствие на което работите им вървят добре.

Изучавайте динамиката на човешкото тяло във връзка с планетите и техните влияния.

Известни клетки се намират под влияние на Слънцето, други на Сириус, трети на Юпитер и т.н. С колкото по-възвишени същества и планети е свързан човек, толкова по-възвишена и обработена е материята на неговото тяло.

Степента на развитието се определя от материята на неговия организъм. Когато използва влиянието на всички слънца в Космоса, човек се усъвършенства.

Сегашният човек не възприема правилно енергиите на Космоса, вследствие на което в известни места на организма се натрупват повече енергии, отколкото трябва, а в други — по-малко. Това неправилно разпределение на енергиите създава нещастия и страдания. Природата не търпи никакъв излишък.

Днес 75 % от учените, художниците и философите се раждат под един от петте знака: Близнаци, Везни, Овен, Скорпион и Дева.

Страхливият се намира под влиянието на Сатурн. Който мрази, е под влиянието на Марс. Който се влюбва лесно, е под влиянието на Венера, има мекота в него. Разсъдливият е под влиянието на Меркурий. Този, което се стреми към красота, е под влиянието на Слънцето, такъв човек е весел, обича музиката, изкуствата, науката.

Физическата сила на мъжа зависи от това, как е поставено Слънцето в един хороскоп. Ако Слънцето получава лош аспект от Сатурн, жизнената сила на мъжа е слаба, получава се малокръвие.

Физическата сила на жената е в зависимост от Луната. Ако Луната се намира в дисхармоничен аспект с Марс или Сатурн, жената е слаба и анемична. Луната е свързана с религията и религиозните форми. Жената е силна, когато е религиозна. Мъжът е силен, когато е духовен и справедлив.

От гледище на астрологията, ако направите хороскоп на някой човек, можете да определите точно годината, деня и часа, когато ще се случи важно събитие в живота му, което да има съдбоносно значение за него. Ако е разумен, той може да избегне това събитие.

Когато една душа напусне Земята, тя прекарва около 45 години в невидимия свят, където ѝ се правят подробни изчисления, т.е. определят нейния хороскоп. Когато решат тази задача, те я пращат на Земята да реализира своя хороскоп.

Ако някое дете се роди през декември при пълнене на Луната, то ще бъде заставено да мисли. Умът ще работи в него повече от чувствата. Защото е родено зимно време, в студа. Студът е едно неблагоприятно условие в живота. Лошите условия заставят човека да мисли. Чрез мисълта той разрешава и най-мъчните си задачи.

Ако някое дете се роди през месец май, чувствата му вземат надмощие, това дете ще чувства повече, ще мисли по-малко. Месец май предразполага към ядене и пиене, музика, удоволствия.

Онези, които се раждат от 22 март нататък, са повече идеалисти, умът в тях работи повече от сърцето и страдат главно от главоболие. Кажете ли някой, че страда от главоболие, аз зная, че е роден през март, когато Слънцето е в Овен.

Каква любов може да очаквате между един лунен тип и един сатурнов тип? Той (тя) се мени като Луната и живее във въображението си, а сатурновият критикува всичко в нея (него) непрекъснато. Не минава много време, на сцената се явява още една Луна. Какво ще прави това паднало божество с две луни?

Като изучавате черепа на човека, ще забележите, че всяка планета е туряла свой отпечатък върху известна област. Например влиянието на Марс се отпечтало в областта зад ушите. В марсианците тази област на черепа е силно развита. Марс се е отразил и върху формата на лицето, направил го е квадратно, а също и върху цвета на кожата. Червеният цвят е марсов. Ако този цвят вземе голямо надмощие в човека, чувствата му огрубяват. Той е готов за нищо и никакво да убие човек. За да се развива човек правилно, всичко цветове на спектъра, като материи, трябва да бъдат еднакво застъпени в него. Ако цветът на червената материя преобладава, човек е силно войнствен и лесно се възбужда. Този човек се намира под влиянието на Марс не само като планета, която виждаме, но и като марсови сили и енергии, които не виждаме. Значи има един видим и един невидим Марс. Понякога невидимите неща са по-опасни от видимите, но същевременно са и по-добри.

Англичаните и германците са марсови типове, българите – сатурнови, американците – меркурианци.

Работите на българите не се уреждат добре, понеже Сатурн ги управлява, а това значи, че успехите ще закъсняват, всичко много затегнато, трудно ще се осъществява.

Българинът обича да разсъждава, да подозира, да филолофства. Той е и марсианец, пълен е с енергия, най-често разрушителна. Сатурн често му разваля всичките работи. От астрологично гледище е интересно да се знае кога ще дойде времето, когато България ще се управлява от друга планета.

Първият принцип – Любовта е създала Космоса, материалния свят, всички видими светове с нашите тела и сили, които са необходими за съграждането им.

Целият Космос е едно живо същество, в което ние живеем и се движим. Този Космос може да бъде безграничен и граничен, велик и малък – свойство на вечното е да произвежда каквито форми иска.

Според мен, живот има и на другите планети, не само на Земята. И там има хора, само че не като нас.

Цялото пространство е живо и в него съществува един космически човек, който изпълва всичко и се движи толкова бързо, че едновременно е навсякъде.

Хора във Вселената няма, но има разумни същества с много по-добре организирани тела от нашите, които огън не гори. Цялата Вселена е пълна със съзнание за Господа, със съзнание и познания, с толкова интересен живот, за който вие даже не се и досещате.

Земята не се движи в празно пространство, има една велика сила в пространството, която е толкова мощна, че държи Земята и всички останали светове в равновесие.

Като погледнете и се свържете с една звезда, тя ще упражни влияние върху вас.

Тези звезди, които светят, са разумни – светлината е израз на разумност.

Всяка звезда има и тон, музиката идва от звездите.

Пеенето и свиренето на сферите е нещо величествено.

Нашата Земя се движи с шеметна бързина в пространството. Слънцето – също.

Слънцето е милион и половина по-голямо от Земята, тежко е, а се движи в тази рядка материя – кой държи тези грамадни тела в това пространство, кажете ми? Само мисълта, само умът държи тези грамадни тела в пространството. Цялата природа, цялата вечност, цялото пространство е проникнато с ум и мисъл.

Земята е изтеглила влагата от Луната и тази, която е останала, жителите на Луната пестеливо употребяват. Страхуват се от хората на Земята и затова живеят под кората, под повърхността на Луната. Водата черпят по малко, защото на Земята им я крадат. На Луната преди милиони години, преди още да е имало живот на Земята, е имало напреднал културен живот.

Сегашните жители на Земята са слезли от Луната през пространството не в тази форма, каквато ние познаваме. Като са слезли на Земята, по-разумни същества са им съградили подходящи тела. Те били пионерите, които са дошли на Земята, а жителите на Луната, придружителите, се върнали пак обратно, но понякога слизат да наблюдават хората и нищо не казват.

Вие може да не вярвате това, но аз зная, че онова, което е – е, и онова което не е – не е. Не може да няма жители на Слънцето, на Луната, както и на всички планети.

Температурата ни най-малко не пречатства съществуването на живота.

За топлината, за температурата на една планета причината е самият живот. Животът произвежда топлина. Той е господар.

Ако влезете в онзи свят — ако той съществува, ако той е една реалност — влезете ли в него, веднага ще се изменят вашите възгледи. Ако го няма онзи свят, ти, като умреш, ще се свърши въпросът. Но като умреш, ако продължава животът ти в една възходяща степен, а не в низходяща, тогава какво ще кажеш? Ние имаме и други доказателства, но не се силим да доказваме по логически начин дали Господ съществува. Ние се базираме на една научна истина, не туряме никакво съмнение дали съществува другият свят. То е една реалност, както виждаме Слънцето, както приемаме храната. Ако ти храниш с илюзии един човек, той губи от теглото си. Ако той тежи 5 кила, след това ще олекне толкова, че ще хвъркне. Но ако го храниш с нещо реално, той нищо няма да изгуби от своята първоначална тежест. Другият живот не е отделен от този. Този живот влиза като една част от него. Онзи свят е целокупният живот. Ние на Земята съставяме част от онзи живот. Не е животът само тук, на Земята. Има толкова милиарди слънца, с техните планети и спътници! Мислите ли, че те са само пустини? Има органически живот на някои от небесните тела. Даже на Марс има същества, нали има канали. На Венера има същества, и другаде има много напреднали същества. Една рускиня е написала един разказ за жителите на Венера. Това не е само твърдение, това е една реалност. Но съобразно с условията, които са там, съществува едно разнообразие във външните форми на живота. Някои отиват още по-далече и казват, че в центъра на Слънцето има живот. Топлината на Слънцето е отвън, а вътре в Слънцето съществува една отлична атмосфера — пролет, градини. Там живеят разкошен живот. Най-хубавият живот в Слънчевата система е на Слънцето. Това са твърдения сега. Вие може да питате дали е така. Някои даже си позволяват да кажат, че са ходили на Слънцето и са се връщали, но те не са от България. От България още не са ходили, но има индуси, които твърдят, че са ходили на Слънцето. Индуските учени, адептите твърдят, че човек, за да отиде на Слънцето, трябва пулсът му съвършено да спре и после, като се върне, да го събудят. В Европа има само един ясновидец — Сведенборг, който е ходил на Слънцето. Той е бил много учен човек във всяко отношение. Според него, той е ходил на Слънцето, на Венера, на Юпитер — навсякъде е ходил и описва живота там.

Всички планети имат свое предназначение. В тях живеят напреднали същества. По-напреднали по възраст и мъдрост от нас, понеже са излезли много по-рано от Бога. Тяхната мъдрост е толкова велика, че културата на съвременния свят, в сравнение например с културата на Сириус, е в своите пелени. Един ден, когато нашата Слънчева система завърши своето развитие, ще мине през пътя на Сириус и тогава ние ще имаме съвсем други понятия за нещата.

Звукът „Б“, с който започват думите Бог и Битие – създаването на света, е желание за творчество. Буквата „Б“ означава творческия Принцип в Природата.

Буквата „Б“ показва посятото семе, което расте и умножава живот.

БЕЗСМЪРТИЕ

Не се изисква много от човека, за да бъде безсмъртен. Щом е всякога доволен и благодарен, той е придобил безсмъртието.

Целта на Христовото учение е да придобием безсмъртие. Всеки човек, който вярва в Бога както трябва, може да бъде безсмъртен.

Има хора, които не умират. В България има предание, че заравяли някои и после като ги потърсят в гроба – няма ги. За вас е мистификация, за мене е така, уверен съм, има хора, които не умират.

Да излезе човек от тялото си и да се прости с него, не е голямо нещастие. Без тяло може да се живее, тъй както може да излезеш от своята къща, от своя палат и да живееш в някоя колиба. Душата и тялото са две неща различни.

Понякога умът ви се прегърбва от тежестта на разни материални неща, вещи, милиони, къщи, ниви, следствие на което човек се разболява от неврасения. Засега светът има такъв колорит, но онова мощното, великото, което не умира в човека, не е материалното. Материалното и плътта са неща, които се разлагат и умират. Безсмъртието е душата и духът. Мощното, силното е Словото. То е видимо, облича се в плът, за да се организира.

В бъдеще ще влезете в живота на безсмъртието – когато пожелаете, ще влезете в тялото си, и когато пожелаете, ще излезете. И сега можете, но се искат знания, защото може да излезете от тялото си, но не можете да се върнете назад. Може и да се върнете, но в това време, докато сте били на разходка, са влезли крадци и разбойници, които са ви обрили. В този смисъл смъртта не е нищо друго освен разбойничество.

Ако вие владееете изкуството сами да влизате и излизате от тялото си, ще излезете като какавида и ще се преобразите на пеперуда.

Къде е Сократ, къде е Платон, къде е Толстой, къде е Шекспир, къде е Кант? Това показва, че човек не е в тази смъртна форма. Той е в словото, той е в ума, той е в душата. Това, което остава безсмъртно, то е човекът.

Всички велики хора са в сърцата на хората, в умовете. И думите, които ви говоря, са моята плът.

Няма какво да плачете за умрелия, той се преструва, че е умрял. Защо не плачете за един човек, когато греши?

Аз плача за хората, само когато не се обичат. За умрелия не плача, защото зная, че смърт няма.

Границата между онзи и този свят е една десетмилионна част от милиметър. В едно „цък“ светлината изминава 300 000 километра.

Известни клетки в човешкия организъм са безсмъртни. Ако изучавате техния език, може да ги стимулирате и да обновите своя организъм. За да обновите организма си, първо ще премахнете противоречията от ума си.

Докато човек живее само в плътта си, никога не може да придобие безсмъртие.

За да придобие безсмъртие, човек трябва да се запознае с онези методи, чрез които Духът го ръководи. Докато дойде до това положение, човек все ще се натъква на онова, което не му е potrebno.

Хормоните, които се отделят от различните жлези, носят безсмъртието на човека. Безсмъртието е вложено в човека, но той не знае как да го побутне и подтикне. Щастието е вложено у човека, но той не знае да го използва.

От майчината любов, корените, от клоните на братовската и сестринската любов пропълзяват плодовете на Божествената Любов. От плодовете на Любовта бъдещите хора ще се хранят и ще придобият безсмъртие.

В безсмъртието човек ще добие своята истинска свобода. Вътрешните възможности и външните условия ще се уравновесят, еднакво ще бъдат господари.

При една тежка болест 20–30 килограма изчезват от теглото. Неорганизираната материя изчезва, но от мозъка никога нищо не се губи, защото той е организиран. Тялото не е организирано. Един ден, ако тялото се организира както мозъка, хората ще станат безсмъртни. Сега човек умира, без да иска.

Правете опити да излезете от тялото си — това са правила старите християни, но първо трябва да се освободите от всички слабости, от тези духове, които ви заобикалят, защото ако вие изчезнете от тялото си, а те са около вас, могат, докато сте извън тялото, да го задигнат. Затова и съвременните хора са здраво свързани със своето физическо тяло. Ако излязат от тялото, ще бъде по-лошо. Хора, които се ядосват много, които вечно са гневливи и

недоволни, които минават през много бури, животът им е кратковременен, а ония, които са спокойни, имат дълъг живот. Когато външните сили се уравновесяват с вътрешните процеси на човешкия организъм, ще имаме вечен живот на физическия свят. Когато се уравновесим, когато знаем какво искаме и знаем как да реагираме срещу вредните елементи и ги подчиним, ще можем да живеем на Земята колкото искаме – 100, 500 и повече години. Ще можем да си заминем от този свят, когато искаме – от нас ще зависи.

Във въздуха има един елемент на безсмъртие. Този елемент всъщност идва от Слънцето. Хората имат знания, дишат и не могат да извлекат еликсира. Той минава през тях и не остава в тях. Индусите, въпреки че имат толкова много системи за дишане, също не са се докоснали до тази тайна на природата.

В света сме силни дотолкова, доколкото хората нещо обичат в нас. Вас ви обичат само за вашите добродетели. Под думата „добро“ аз разбирам материалните условия на човешкия живот. Под „добро“ се разбират и всички условия на вечния живот, понеже във видимия и в невидимия свят всяко постижение, което човек има, е добро. Ако го постигнеш, то е добро; ако не го постигнеш, то е фантазия, то не е валидно, то е една отвличена мисъл. Постигнеш ли го, то е основа на живота и ражда радост и веселие. Ти не може да бъдеш радостен и весел, ако доброто не носи в тебе условия за този вечен живот. Това е онази непреодолима вяра – да вярваш в себе си, че ти няма да умреш – нищо повече.

На физическия свят човек умира, а се ражда в Божествения свят. Като поживее известно време там, той пак слиза на земята, тогава умира за Божественото, а се ражда за физическия свят.

Една от задачите на човека е да придобие безсмъртието. Ако смъртта го нагълта, той трябва така да ѝ се противопостави, че да не може да го смели в стомаха си. Щом не може да го смели както трябва, смъртта ще се принуди да го изхвърли навън. Мислите ли, че ако човек се моли на Бога усърдно, може да остане в гроба? Не, гробът ще се разпука, но вярващите, както и онзи, който обича Бога, няма да остане заровен в земята. Той ще излезе от гроба и ще отиде да работи.

Един ден цялата Слънчева система ще мине през огън, за да се пречисти. От греховете на хората няма да остане нищо. Сега греховете зависят от особения състав на материята, в която живеят. Тази материя е неустойчива и в нея става особен род гниене. В бъдеще тази материя ще кристализира и светът ще се преустрои по особен начин. Тогава грехът ще бъде невъзможен, понеже няма да има такава материя, която да го създава. Веществото ще бъде устойчиво. Тогава ще видите какво значи красота. Тогава ще видите кристалните извори на безсмъртието, откъдето излиза живот. Там ще видите, че самата вода е създала материалния живот.

Кой е истинският начин за приготвяне на храната? Всички трябва да се ползваме от методите на природата.

Аз не говоря за тази природа, в която ние сме оставили своите излишъци, не говоря за природата, която е създадена от мъртвите тела на милиарди и милиарди същества, но говоря за онази жива, Божествена природа. Сегашната природа е създадена от останките на миналите същества, върху тия мъртви тела растат сега крушите, ябълките и други плодове. Следователно ние се храним само от мъртви същества. При такова положение може ли да бъдем безсмъртни? Никога! След време, когато започнем да образуваме храната си от слънчевите лъчи, ще бъдем безсмъртни. Дотогава, докато изваждаме за храна сокове от земята, ще умираме, смърт ще има за нас. Един ден ние ще имаме растения, които ще възприемат енергия направо от Слънцето.

Хляба също ще приемаме направо от Слънцето. Само тогава ние ще имаме възможността да бъдем безсмъртни. И сега можем да бъдем безсмъртни, само че се изисква голямо усилие.

Нито раждането е начало на живота, нито смъртта е краят. Човек е съществувал преди раждането си, ще съществува и след смъртта си.

Гъсеницата ходи, лази с много крака, яде и по едно време – уж глупава, уж нищо не разбира – по едно време спира и си вдига главата, казва: „Стига, вече няма да ядеш“. Разсъждава като инженер – ходи и измерва разстоянията, туря триъгълници, прави своите пресмятания. Какво прави вътре, никой не знае. После излиза цяла една пеперуда – нейното „детенце“. Преди лазеше по земята – сега хвърчи във въздуха. Направила си е едно аеропланче, каца от цвят на цвят. Казвате: „Туй е пеперуда“. Но тази пеперуда знания има.

По същия начин и ти трябва да направиш своя пашкул. Човекът, който не е толкова умен като пеперудата, оставя други да му правят пашкули. Ще му изкопаят един пашкул в земята, ще му направят един сандък, ще го заравят и ще му кажат: „Хайде, излез като пеперудата“. Но питам ви: колко от вашите пашкули са дошли до пеперудата? Този сандък човек сам трябва да си го направи, не да му помагат хората. Той не трябва да чака хората да го заравят. Даровитият никога не чака да му направят този сандък. Той накрая се превръща на пеперуда. „Помага Господ...“ На умния помага, а глупавият върви по друг път. След като го заравят в гроба, държат му надгробна реч. Ще го турят в земята, ще му турят отгоре пръст и после ще му държат речи, че бил много добър човек. Да, много добър беше, но ще го заравят в земята – възнаграждение за всичките добрини!

Сега, като разсъждавам по този начин, някои от вас може да се съблазнят, да кажат, че бащите им са умрели, майките им умрели, а аз говоря без никакво уважение. Аз ни най-малко нямам за цел да се подигравам. Всичкото ми почитание към вашите бащи и майки. Аз констатирам един факт. Казвам: тъй както ние разбираме смъртта, е едно патологическо състояние за цялото

човечество. И казвам истината — не трябва да умираме, нищо повече. Всеки един, който се е родил на земята, да каже: „Няма да умирам!“ „Ама има смърт!“ Не трябва да умираш!

БОГ

Всичко е Бог.

В познаването на Бога се крие разрешаването на въпроса за безсмъртието.

Където е Бог, животът и смъртта са едно.

Някой казва за някого, че бил в рая, като разбира — при Бога. Че Бог е навсякъде. Щом туряш Бога на специално място, тогаз за Бога ще имаме две понятия: че Бог е навсякъде, или че Бог е на строго определено място. Като кажем „при Бога“, дали е тук, дето съм, или е горе, все е при Бога. Когато кажем, че си при Бога, това значи: „При баща си съм“. Значи съзнанието на вашия баща е будно.

Казва Писанието: „Това е живот вечен, да позная Тебе, Единния, Истинния Бог“ — значи, да пробудим онзи принцип, който Бог е внесъл в нас. Всичко онова, чуждото, трябва да го отхвърлим. Всеки от вас трябва да знае кое е Божественото. Туй, което носи радост, е Божествено; туй, което носи скръб, не е Божествено. Туй, което носи мир, е Божествено; туй, което носи размирие, не е Божествено. Туй, което носи милосърдие, е от Бога; туй, което носи коравосърдечие, не е от Бога. Туй, което носи добро, е от Бога; туй, което носи зло, не е от Бога.

Аз съм дошъл в света да видя това, което природата е направила, да вляза в нейната лаборатория, да я срещна, да разговарям с нея и тя да ми разказва. Или казано на религиозен език, да видя какво Бог е направил, да видя законите, по които той е работил. Той е мислил не година, не две. Знаете ли какво казват индусите? Господ е мислил единица с 15 нули, преди да направи света. Той е мислил как да направи сегашната Вселена. После, когато ликвидира със света, пак толкова ще мисли. Ще имате тогава друго число с 15 нули.

Как ще разберете вие идеята за Бога? Бог е толкова силен, че като направил едно издишване, е създал целия свят. И сега, като поеме въздух, ще бъде едно число с 16 цифри. Значи Той веднъж издишва и поема въздух. Кое друго същество може да направи това вдишване? Ако един адепт може да задържи въздуха 20 минути, се счита, че чудеса може да направи.

Когато говорим, че в света съществува едно Същество, ние подразбираме онова Същество, Което всякога дава и никога не взима. Вие това не можете

да отречете. Туй Същество, върху което почива светът, е Което всякога дава и нищо не взима, Което дава не страдания, а живот, Което дава знание, Което дава свобода на хората – това е То. Ние за Бога имаме едно старо име, ние го наричаме Бог. Евреите са писали името с 4 букви и никога не са произнасяли името Бог и са го сричали по букви. Първата буква означавала туй Същество, Което всичко създава. Втората буква е туй Същество, Което всичко поддържа и уравновесява. Тази буква два пъти се повтаря. Третата буква е закон на равновесието, туй, което примирява всички противоречия.

Онези, които не разбират въпроса (има философи на невежеството), питат: „Господ кой Го е създал?“ Това са първокласни невежи в света! Под думата „създаване“ какво разбират? Щом става въпрос, кой го е създал, значи мислят, че има някой, който е създал Бога. Няма какво да питаш дали Бог не е едно творение като тебе. Ако питаш за един Господ, който е създаден, ти допускаш, че той е едно последствие. Щом е последствие, Той би трябвало да има причина. И в науката причината си има причина, но и тази причина пак си има причина. И докъде ще стигнете, като мислите по този начин за Бога?

Когато са ме питали какво е Бог, аз казвам: „Вярвам в Бога“, нищо повече. „А какъв е Той? Троеличен ли е, или едноличен?“ За да се избавя от този въпрос, казвам: „Аз вярвам във всичките лица на Бога“. Ама Той направил човека по образ и подобие свое. „Аз вярвам в един Бог и във всичките Му лица.“ Лицето е само отражение на истинския образ. Когато човек се фотографира, имате различни портрети от него, от най-ранната до най-късната му възраст, но това още не е самият човек, това са неговите образи, неговите отражения. Всъщност Бог има само един образ, а всички други са Негови отражения. Нямам нищо против отраженията, но за да имате ясна представа, трябва чрез вашата воля, чрез най-висшето у вас да познавате поне три състояния, които аз обуславям така: Любовта е образ на Бога, достъпен за нас. Този образ е понятен за нашата душа и за нашето сърце. Образът на Мъдростта, на знанието е понятен за нашия ум, за нашата интелигентност. Образът на Истината, на свободата е достъпен за нашата воля, за нашата разумност. Следователно в света има три Божествени форми, с които ние в дадения случай можем да работим: сърцето, умът и волята. Със сърцето си трябва да работим с онези сили, с онези форми, с които Божествената Любов работи. Чрез ума трябва да работим с онези форми, с онези сили, с които Истината работи, с които свободата работи.

Идеята за Бога може да се предаде дотолкова, доколкото аз я прилагам сам. Тя не е това, в което аз вярвам, а това, което излиза от мене. Хората дотолкова вярват в един извор, доколкото вода излиза от него. От водата, която излиза от него, се определя и неговата цена. Всичко е според качеството на водата. Ако този извор престане да дава вода, той губи своята цена.

Ако водата на извора се увеличава, той придобива по-голяма цена. Следователно дотолкова, доколкото ние ставаме проводници на Божията Любов, дотолкова и нашата цена се увеличава.

Много хора, като говорим за Бога, казват: „Къде е Господ, я го покажи!“ Като започнеш да мислиш и да чувстваш, тогава ще Го намериш. Умът и сърцето ти ще Го намерят. Пък сега умът ти не работи, сърцето ти не работи, ти търсиш Господа с ръцете си, с краката си и питаш: „Къде е Господ, да Го хвана?“ Какво означава „да хванеш“? Какво разбирате под думата „хвана“? Може да означава хаван. Който хваща, той влиза в хавана, грухат го. Като излезе от хавана, ще бъде огрухан, както грухат житото. Всякога, когато мислиш, че си хванал нещо, ще бъдеш огрухан. Ти мислиш, че си хванал нещо. Нищо не хващай. Ако всичко, което видиш, го хванеш, какво ще ги правиш толкова много неща? В духовния свят нищо не трябва да се хваща. Има неща, които може да се хващат, но не и духовните. За тях трябва разбиране.

Вие имате едно погрешно схващане, мислите, че като вярвате в Бога, Той всичко ще ви даде. Ако идеш при някой богат човек и вярваш, че е богат, той ще ти даде ли всичко, каквото поискаш? Друг вярва, че съм учен, и иска да му дам всичкото си знание. Такъв закон не съществува. За знанието човек трябва да работи съзнателно.

Като дойдеш до Бога, въпрос не прави. Ако някой ви пита има ли Господ, или не, какво бихте отговорили? Кажете ми дали аз съществувам, или не. Аз съм, или не съм. Мен, човекът, който съм пред тебе, след 50–60 години няма да ме има. Къде ще бъда? Не може да се разреши един въпрос без Любов. Не може да разрешиш такъв велик въпрос без знание. Не може да се разреши такъв един въпрос без свобода. Ако ти не си свободен да мислиш, ако нямаш достатъчно светлина, ако нямаш достатъчно живот, ако не можеш да победиш, как ще познаеш какво нещо е Бог? Трябва да бъдеш силен да пребродиш цялата вселена. Един господин ме питаше за Бога: „Кажи ми, има ли Бог, или не?“ Ще ти отговоря, казвам. В нашата Слънчева система има сто милиона слънца, около всяко слънце има по 10 планети. Ти посети всички слънчеви системи и като дойдеш, ще предадеш познанията си. След като изходиш тези сто милиона слънца и планети, ела при мене и ще ти кажа има ли Господ, или не. Аз сега съм тръгнал на път. И аз като тебе от тази Слънчева система се готвя да ида в друга. Казва: „Ти сериозно ли мислиш, или не“. Ако си от разумните, сериозно говоря, ако си от обикновените, шегата си правя. С умните хора – сериозно, с глупавите се забавлявам.

И все пак вие държите на своето – защо да вярвам в Бога? Защото Той е разрешение на живота. Твоят живот може да се разреши само като мислиш за Бога. Бог е разрешение за тебе. Бог е възможност за твоя живот. Ти като мислиш за Него, може да постигнеш всичко. Някои казват, че трябва само да се молят. То е детинско разбиране. Да постигнеш всичко, това е Бог.

Човек нищо не знае за сърцето на природата, нищо не знае за душата на вселената и нищо не знае за духа на вечността, а пита за Онзи, към Когото няма никакво отношение.

Когато говорим за Бога, под „Бог“ във философски смисъл на думата, разбирам мислене. Да вярва човек в Бога, значи да мисли. Човек, който мисли, може да вярва в Бога. Човек, който не мисли, не вярва в Бога. Така идеята за Бога добива смисъл. Според сегашното философско схващане се счита, че мисълта за Бога изобщо спъва и самата мисъл в човека. И затова казват: не трябва да се мисли за Бога. Това е материалистично схващане. Някои схващат Бога като едно грамадно същество. Бог създава всички форми, но Той сам няма абсолютно никаква форма. Действително, ако си представяте Бога като едно грамадно същество, като едно грамадно слънце, вие няма да можете да Го обхванете, и тогава, разбира се, ще се помрачите и няма да можете да мислите. Ако имате такава идея за Бога, тя наистина ще спъне мисълта ви.

И до днес още хората разискват върху въпроса съществува ли Бог, или не, и мнозина Го отричат. Тая идея е крайно материалистична. Хората искат да видят Бога външно, в някаква форма. Те не подозират, че нещата, които имат форма, могат да бъдат някъде, на определено място, а могат и да не бъдат там. Защо е така? Защото човек може да е дошъл до реалността, а може да е далеч от нея. Ако някой предмет е близо до тебе, ти признаваш, че той съществува; ако е далеч от тебе, отричаш съществуването му.

В едно лице ли е Господ, или в три? В едно лице е, но Господ има хиляди отражения. Ние сме приличали на Бога... Това са отражения на Бога. Ако сме като Него, трябваше да бъдем всесилни като Него. Щом сме по образ и подобие на Бога, трябва да бъдем като Бога. Каквото каже Бог, става. А каквото каже човек, не става. Тогаз какво подобие има между Бога и човека? Нека да схващаме нещата реално. Едно дете прави това, което прави бащата. Както говори бащата, така говори и синът. Както мисли бащата, така мисли и синът. Приличат си. Ние казваме, че сме по образ и подобие на Бога. Добре, ако ние не ходим, както Бог ходи, ако не мислим, както Бог мисли, ако не постъпваме, както Бог постъпва, тогаз де е подобие то?

Троеличието на Бога се проявява в следното: Бог се изявява в света като Любов, чийто резултат е животът. Бог се изявява в света като мъдрост, чийто резултат са светлината и знанието. Бог се изявява в света като истина и резултат на истината е свободата.

Това е троеличието на Бога.

За мен свободата е нещо реално. Аз я опитвам в себе си. За мен светлината е нещо реално. Всеки ден сме обгърнати в нея. Троеличието на Бога така виждам. Ако така разбираме, има смисъл. Някои разбират външното троеличие – в три лица. Аз съм виждал картина: Бог нарисуван в три лица:

две настрани и едно отзад – в триъгълник. Виждали ли сте такава картина? Художникът е искал да изрази нещо.

Първото лице на Бога – това е Любовта. Второто лице на Бога – това е мъдростта. Третото лице на Бога – това е истината.

Отражението на първото лице на Бога – това е животът.

Отражението на второто лице на Бога – това е светлината, знанието.

Отражението на третото лице на Бога – това е свободата, просторът.

Троеличието на Бога тогаз има смисъл. По отражение схващаме Бога. А пък щом дойде истината при мен, аз имам самата реалност. Щом схващам светлината, знанието, аз имам отражението в себе си. Щом имам живота в себе си, аз имам отражението на Бога. Всеки ден аз преживявам троеличието на Бога. В това отношение Бог живее в мен.

Енергията, която идва отгоре и се спира във вашия мозък, за да се прояви, ние наричаме Бог.

Светлината е първото лице на Бога, топлината е Неговото подобие.

Щом изпълнявате волята на Бога, всеки ден ще се чувствате тихи и спокойни. Не изпълнявате волята Му, неспокойни сте. Защо тогава Го няма Господ? Господ идва само във време на страдания. Когато в света има най-големи страдания, тогава Господ слиза. Когато някой човек е много опечален, Господ го посещава, а когато е много добре, Господ казва: „Повикайте този човек тук“. Ние казваме: „Бог да го прости, заминал е“. Аз казвам: „Отишъл е да види баща си в отечеството си, в дома си, но после пак ще се върне“.

Ти вложи идеята за Бога в твоя ум, започни да го търсиш. Търси Бога не както търсиш един човек. Чуй разумното в тебе, Бога не търси, както се търси човек. Бога не търси, както търсиш храната. Защото ти трябва да минеш по пътя на житото, трябва да минеш по пътя на водата, трябва да минеш по пътя на въздуха, трябва да минеш по пътя на светлината, трябва да минеш по пътя на живота, трябва да минеш по пътя на Любовта, трябва да минеш по пътя на мъдростта, трябва да минеш по пътя на истината. И тогава, като минеш през тази последна врата, ще влезеш в един великолепен свят. И като видиш онова, свещеното лице, ще кажеш: ето какво съм търсил! Като го видиш, ти още хиляди пъти може да идваш на земята, но вече никога няма да Го забравиш. И никога вече няма да страдаш. Онзи, който е видял лицето на Бога, е всесилен. Казва Бог на Мойсей: „Никой не може да види лицето Ми и да остане жив“. Какво означава това? Онзи, който може да види лицето на Бога и остане жив, той не Го е видял в истинския му образ. Мойсей искаше да Го види по един неестествен път. Мойсей не беше минал през всички врати. Казва Бог: „Лицето Ми не можеш да видиш. Ще видиш само част от дрехата Ми.“ Тогава той провъзгласи някои от неговите качества: че е милостив, благоутробен, справедлив. След като ти си минал по пътя на Любовта, по пътя на мъдростта, по пътя на истината, в тебе ще се вселят всичките

Му качества и ти ще бъдеш едно с Него. Тогава кой ще ти бъде противник? Може ли най-силният огън в света да има противници? Може ли туй, което разтопява всичко в света, да не разтопи стени и прегради – защото всички престъпления в света стават само зад маски и паравани? Може ли да стане престъпление там, дето огънят минава? Какво оръжие може да употребят срещу тебе? Всичко ще се разтопи! Каква лоша мисъл може да се прояви? Та нали всяка лоша мисъл има толкова гъста материя, че след като се проектира, тази гъста материя ще се разтопи. Ти вече живееш в един свят, дето не можеш да вършиш престъпления. Следователно престъпленията ще бягат от тебе и ти ще бягаеш от престъпленията. Дето влезеш – всичко ще се разтопява пред тебе. Този, свещеният огън, хората го наричат „огънят на Любовта“. Учените хора казват, че вие имате свещения огън на Любовта. Но ако у вас свещеният огън е дошъл, преди да сте минали през вратата на истината, вие няма да оцелеете.

Аз не съм срещал човек да е видял Бога, да го познава истински. Считам, че познанието на Бога носи сила в себе си. Ако познаваш Бога, ти не можеш да бъдеш обикновен човек, няма да те блазнат дребнавости в живота. Ти можеш да живееш в каквато и да е среда, но като стъпиш върху камъните – тези камъни ще оживеят; като стъпиш във водата, тази вода ще те води, ще те удържи – няма да потъваш; дето минаваш, всички ще те познават. От тебе ще лъха живот. Туй е познание на Бога. Сега може да ви блазни едно такова съзнание, някой да каже: „Да имах това нещо!“ Това е едно механично разбиране. Ти искаш да го вземеш назаем като пари от някой банкер.

Аз зная едно нещо и го изразявам: да оставя виждането и познаването на Бога. Има преди всичко един свещен трепет. Най-първо е той, а познаването е далечна работа, виждането е още по-далечна. Но първото нещо е да имаш един свещен трепет. Ако той не дойде, нищо друго няма да дойде. Повтарям: има един свещен трепет, с него започва. Нещо поникне в човешката душа, изменя я. Този свещен трепет всички сте го имали в душата си, случвало ви се е, като дойде този трепет, имаш хубаво настроение, не настроение, но такова разположение имаш, че си готов да пожертваш всичко! Такава жертва да направиш, че да се чудиш на себе си! Чудесен е жестът, който си готов да направиш, и вярата ти, и познанието ти за Бога са чудесни, но аз зная: има нещо, което предшества всички тия неща. То е вашият свещен трепет. Като престане свещеният трепет, престава и останалото.

Най-важното събитие за вас е, когато един ден дойде истинският свещен трепет. То е вече едно предизвестие на познанието на Бога, виждането на Бога. Към това именно ние се стремим. Знанието в живота, страданието – всичко това има смисъл, само ако дойде свещеният трепет. Тогава ще кажем като апостол Павел: „Днешните страдания не могат да се сравнят с бъдещата слава, с бъдещите възможности, които ще се открият“. Значи,

заслужава да страдаме, за да видим великото благо, което вечният живот носи. Аз наричам „вечен живот“ онази област, където няма болести, където няма съмнения, няма сиромашия, няма кавги, завист. Това е вечният живот за мене!

Чрез горчивата опитност природата ще ни застави най-после да дойдем до истинското разбиране. То седи в Любовта, Любовта към Бога. Не онзи Господ, който са създали религиозните хора, но онзи Господ, чийто дух живее в нас. Има специфични дни в годината, когато духът Божи действа във всяко живо същество; има дни, когато Божественото начало действа. Ако остане сега на нас да търсим Господа и да го намерим някъде... Съвсем физически облик дават на Бога. Бог е онова начало на живота, което изпълва всичко. Няма място, което Той да не изпълва. Духът е носител на този живот. Бог е на всяко място. Като живеем добре – там е Бог. Когато хората не живеят добре, Той е далече. Нашето неразбиране е, че не можем да живеем добре. А всеки човек може да живее добре. От вас зависи щастието. „Двама или трима, ако се съгласите и поискате от Бога в Мое име, каквото искате, ще ви се даде.“ Най-първо трябва да преодолеете себе си. Мислете, за да поправите вашето тяло; мислете, за да извисите вашата душа. Тогава проучвайте и закона, който съществува в света.

За да се запознаете с Бога, вие трябва първо да изучавате формите, които Той е създал.

Бог казва: „Аз съм пръв и последен“. Следователно, когато се раждаш, ти ще срещнеш Господа. Когато умираш, пак ще срещнеш Господа. Когато се раждаш, Бог е първият, който ще те срещне, ще те даде на майка ти и ще каже: „Отгледай това дете и колкото ти струва, аз ще платя за него“. Като умираш, Господ казва: „Погребете го и каквото струва, аз пак ще платя за него“. При влизането в живота Бог те посреща и при излизането от живота Той пак ще те посрещне. Казват: „Докажете ни това!“ Аз бих желал друг някой да ви го докаже. Тези неща, които виждам, които зная, са толкова ясни за мене, че няма нужда да ги доказвам. Аз не искам никакви доказателства за светлината. Аз не искам никакви доказателства за това, че имам ум или че имам сърце, или че имам воля, или че имам живот.

Когато не харесвам някоя къща, ето какво правя. Излизам сред природата и казвам: отивам на гости при Господа. Колко е хубав Неговият апартамент! После пак се върна в себе си. Като ми дотегне, като ми стане тежко, ходя на Господа на гости. Понякога си казвам: да не би да се загубя из голямата къща на Господа? И пак се върна в моята малка къща. И вие трябва да ходите често на гости при Господа. Като излезеш – цветя, реки, морета, въздух, звезди, ти се разхождаш сред тях. Като се уплашиш, върнеш се в своята къща, но там не е тъй хубаво като при Господа. Там всичко има, а в своя апартамент е бедно, но пък знаеш, че си у дома си, в себе си. А като ти ста-

не много тежко, пак иди на гости на Господа. Не е лошо да се ходи на гости. Според мене, когато човек се връща в себе си, скърби, а когато отива на гости при Господа, се радва.

Казано е: „Опитайте и вижте, че съм благ“. И всички трябва да опитате Бога, че е благ. Това е най-хубавото нещо, което можете да направите: да опитате Бога! Това ще бъде най-знаменитият ден в живота ви.

Аз наричам това зазоряване. При първия опит вие ще видите как слънчевите лъчи се показват на хоризонта.

И след това всичко в живота ви ще тръгне по мед и масло. Оковите ви ще паднат, сиромашията ви ще изчезне и вие ще бъдете в своята първоначална сила – в това положение, в което Бог ви е създал.

Това значи постижение.

Занимава ви идеята за Бога. Много книги има писани за това. Христос казва: „Вярвайте в Бога и в Мене вярвайте“. Какво е искал да каже Христос с тези думи? Дръжте, не късайте вътрешната връзка с Бога, тя постоянно да съществува. „Дръжте връзката и с мен!“ – говореше Христос на своите ученици. Ние не живеем във времето на Христа. Какво отношение имат Христовите думи спрямо нас? Представете си, че Христос е казал на своите ученици: „Яжте хляб, вярвайте в хляба“. Дал е един обед на своите ученици преди 2000 години. И казва: „Яжте хляб, вярвайте в хляба“. Какво ви струва да повтаряте думите на Христа, казани преди 2000 години, щом пред вас няма никаква трапеза? Ако по човешки разсъждавате, няма никаква връзка. Но ако тази трапеза, която е била сложена тогава, датира още от създаването на света и досега не е вдигната? Не само по времето на Христа, но и преди Христа беше сложена и сега е сложена! Следователно яжте това, което е сложено пред вас. Отношенията са пак същите! Стопанинът може да го няма въщи, но ти можеш да се ползваш от трапезата, както и всички други. Не очаквай да дойде стопанинът да те покани – няма го. Слугата ти казва: „Вземи си, нашият стопанин е на работа. Рядко се връща.“ Ти казваш: „Но аз искам да Го видя“. Не можеш да Го видиш. Той се връща на 2000 години веднъж, да обиколи трапезата и после пак си заминава.

Всеки учител ще ви убеждава, че той е прав, а другите ви заблуждават. Вие ще се намерите в чудо – кой е прав. Кажете ми сега, според вас, кой учител ви е учил най-добре? Не е ли онзи, който е създал вашето тяло, онзи, който ви е дал мозък, който е вложил във вас ум, сърце и воля, който всичко ви е дал? Той е вашият пръв учител – слушайте Него. А пък другите, които са дошли да ви разубеждават, да ви смушават, те са само коментатори. Първият учител, който ви е учил, Той е истинският ви учител. Слушайте Него! И всякога, когато дойде при вас, трябва да Го познавате. Той е господарят, Той е учителят. Слушайте Него! Това е идеята. А пък коментаторите, които идват, тях ги изслушайте и само сравнявайте.

Не може Господ да ви говори и вие да останете същия човек. Ако мислите, че Господ ви е говорил, а вие сте останали същия, това е заблуда. Някой е взел ролята на Господ и е говорил, а вие сте сметнали, че сам Той ви е говорил. Ако веднъж само Бог е проговорил на ума, на сърцето ви, във вас ще стане цял преврат. Но не временно. И сега стават преврати, но изчезват. Понякога се въодушевявате, готови сте да направите нещо хубаво, но след 4–5 години казвате: детинско желание.

Ще имаш една велика, възвишена идея за Бога. Дойде ли до Бога, не говорете, това е свещен въпрос. Ако е за друго, може да се разказва. Аз не бих заменил свещеното в света. Бог е великото щастие, към което човешката душа се стреми. В политическо отношение, в обществено, семейно, индивидуално, в каквото и да е отношение, навсякъде човек иска да бъде щастлив. И той има право да бъде щастлив. Еврейският Господ например има брада. Той не трябва да има никакъв образ. Казвате: „Направи Бог човека по образ и подобие на Бога“. Донякъде човек прилича на Бога. По сърце той може да е подобен Богу, но не по Неговото лице, не по Неговите очи, не по Неговото чело. Лицето на човека има да се изменя. Това е новата светлина, която човек носи в себе си. Това е благодството, което носи.

Ние първа изучаваме елементарните основи на разумността, а искаме да си направим един Бог, подобен на нас. И Го туряме в такова тяло, в каквото сме ние, и искаме да мисли, както ние мислим. Тогава, ако разсъждаваме по този начин, представете си нашата вселена, в която има повече от сто милиона слънца — и около всяко слънце има най-малко по 12 други планети. Това са повече от един милиард и двеста милиона. Представете си, че всички тия слънца живеят като живи същества тук на земята и туй същество, което ги е създало, мисли за всички, всички има в ума си и то мисли дори и за вас. Как ще си обясните вие каква глава ще има то? Каква глава ще му турите, я ми кажете? Какво тяло ще му турите? Някои искат да представят Господа някак си. Как ще го представят? Той не може да има глава, каквато вие си представяте. Не само ние, но и най-възвишените същества не могат да си представят Бога. Той е нещо непонятно за човешкия ум. Ние приличаме на Бога в едно отношение, но той в нищо не прилича на нас. Ние сме направени донякъде по образ и подобие на Бога. Бог обаче по нищо не прилича на нас. Там е разликата. Ние първа трябва да заприличаме на Него. Казвате: „Как да не прилича Бог на нас?“ Ние първа трябва да изразим този образ, който е заложен у нас, тези склонности, тези Божествени сили, че тогава да имаме представа.

Като погледнеш ръката си, да кажеш: силна е. Благодари. Понякога ръката ти не е такава, каквато трябва да бъде — суха е. Какво трябва да правиш? Щом усещаш сухота, измий се с топла вода. Някои хора, като не им върви, вземат вода, измият се. В такива случаи на човек му трябва влага. Влагата е съдържанието, условието Божественото да се събуди. Щом дойде надеж-

48

дата, можеш да направиш нещо. Способен си. Само един подтик ти трябва в живота. Или казано другояче: дайте възможност на Бога да се прояви във вас. Дайте възможност на Господа да ви научи да мислите. Дайте възможност на Господа да ви научи да обичате. Дайте възможност на Господа да ви научи как да работите. А вие сте Го прогонили от себе си. Той каже нещо, ти не си съгласен. Рече да направи нещо, ти пак Го коригираш. Тогава какво ще стане? Щом Господ престане да работи в тебе, ти си осъден на смърт. Дотогава, докато Той иска да работи в тебе, ти имаш бъдеще. Щом престане да се интересува от тебе, ти си осъден на смърт. Ти днес ще Го спреш, утре ще Го спреш, и Той най-сетне ще те остави. Той като дойде при тебе, иска да мислиш. Най-първо няма да разбереш, но не се смуцавай. Нима тези, които изучават математика, разбират всички формули?

Онези богослови, които казват, че Господ създаде света за 6 дни, искат да покажат, че светът е създаден много бързо. Не е така, те не разбират закона. За да създаде Господ сегашния свят, бяха Му нужни милиони години. Един обикновен ден е едно завъртане на земята около нейната ос. Казват, че в първия ден Бог създал небето и земята. На какво основание, кой беше първият ден, когато земята я нямаше? А се казва: „В начало Бог създаде небето и земята. И земята беше неустроена.“ За шест дни Господ създаде света. Който не вярва в това, е еретик. А пък под един Божествен ден се подразбира ден на светлината. „Шест“ е период на светлината. Природата има едно тяло, с което Бог се завъртва. За колко време? За колко години искате да ви кажа, че се завъртва? То е Божественият ден, милиони години минават, за да мине един такъв ден. Това е разумният ден на битието. Всякога, когато се зароди една идея в Бога, това е изгревът на слънцето. Когато се осъществи, това е залезът на слънцето. Това е за мене един Божествен ден. В онзи момент, когато се е зародила тази идея Бог да създаде света, то е изгревът на Божественото слънце. Когато всички идеи се реализират, идва залезът на слънцето. И видя Бог от изгрева до залеза, от започването до свършването, че всичко е добре направено. То е ден първи. И във вас, когато се зароди една идея, докато я реализирате, е ден първи. Тази е вашата мярка. Щом се зароди една идея, то е зачеването на живота. И тогава във всяка една ваша постъпка, в разумното, Бог ще се проявява.

Та в даден случай, когато казваме, че някои неща са невъзможни, разбираме, че бързо няма да станат. Казвате: „Господ ще помогне и ще стане.“ Хубаво, че очакваш от Бога. Знаеш какви са Божиите мерки. Бог ще ти даде възможност да станеш такъв певец, но след няколко милиона години. Ако започнеш сега да се упражняваш хубаво, той сега ще ти помогне. Ако искаш да станеш добър човек, още сега Господ ще ти даде възможност. Ако ти не искаш да станеш сега, Той отлага. Ти отлагаш, Той – два пъти. Ако ти отложиш един път, Господ десет пъти отлага. Ако ти отложиш десет пъти, Той отлага сто пъти.

През каквито и страдания да ви прекара Бог, вярвайте в Неговите благословения. Да знаете, че Неговият гняв е само до 4 поколения (100 години), а пък благословието Му е до хиляди родове – един много дълъг период. Едно Божие благословение е за толкова дълго време, а гневът му е само за 4 рода!

Казвам: разчитайте на това, което Бог е вложил, а не на временните работи. Научете се да вярвате в това, което Бог първоначално е вложил във вас. Има ли нещо вложено във вашата душа от Бога, или не? При всички противоречия да вярвате в това, което е вложено. Един ден то ще даде своя плод. Някой път вие сте под влияние на чужди мисли. Човешката мисъл понякога изпитва ужасни влияния от окръжаващите. Чуждата мисъл може да спъне когото и да е. Един друг може да се спънете. Бог, Който е създал и Който създава целия свят, Той иска да схващате Неговата Любов и да бъдете израз на това, което Той иска от вас. Не това, което хората изискват от вас, но онова, което Бог изисква от вас.

Вие седите и филолофствате: „Като дойде Господ, Той ще оправи света“. Не зная как ще дойде, но няма да дойде така, както вие мислите.

Всяка сутрин Господ идва в нас. Той ще дойде във всички хора. Когато богатият пожелае да върши Волята Божия, когато сиромасът пожелае да върши Волята Божия, когато разумният пожелае да върши Волята Божия и когато всички започнат да вършат Волята Божия, и когато тя ще господства в света, това е идването на Господа! В този Божествен ден ще дойде Господ, а не според вашите дни.

Ако Бог не ви слуша, това показва, че не сте от послушните синове. Нищо повече. Щом не те слуша Господ, поправи себе си. Има нещо в твоя характер, в твоя живот, което на Бога не е угодно. Поправи се. Казваш, че се трудиш, но не е достатъчно само това. Вие сте имали баща и майка и са ви угаждали. Как ще угодите на един майстор цигулар – като свирите и вие хубаво.

Че ти ако не обичаш, както Бог обича, ако не мислиш, както Бог мисли, ако не обичаш истината, както Бог я обича, тогава за какво ще те обича Господ? Казваш, че не можеш. Значи да ядеш можеш, а да работиш – не можеш?

Божественият план по никакъв начин не може да се изопачи, той си върви по точни, математически изчисления. Ако се опълчите, ще страдате, а това, което Бог е определил, ще стане.

Казваш: „Какво нещо е Любовта?“ Да се намери някой да ме обича и да го обичам. Какво означава обичането? Да обичаш някого и той да те обича. Господ като те обикне, ще те умори. Мечката, като те срещне и те обикне, ще те изяде. Бог никога няма да накаже мечката, че те е изядла. Ако мечката те изяде, няма да те държи в ума си след това, а ще търси друг и него да

изяде. Ако мечката изяде само един човек и никого друг не яде, това ядене е на място. Ако иска да яде всеки ден по един човек, тогава?

Това са сравнения. Когато вземете думите Христови и на пророците, тези думи трябва да се врязват във вас. И тогава целият свят ще добие за вас друг смисъл. Какъвто и предмет да пипнете, ще бъдете възприемчиви, чувствителни към нещата. Дете, което обича майка си, ако е от чувствителните, като пипне един предмет, който е пипала майка му, знае, че го е докосвала майка му. Ако ние обичаме Бога, Той трябва да дойде при нас, а ако ни обича Бог, ние трябва да идем при Него. Ако Бог ви е оставил, Той чака да Го обикнете, за да дойде при вас. Когато дойде някоя болест, то Господ иска да ви повика за онзи свят, но вие казвате, че не сте готови още. Той иска да ви обикне, а болният казва: „Кажете на Господа, че още не съм готов, да отложи тази работа“. Господ казва – или ще ме обичате, или аз ще ви обичам. Няма среден път.

Някой казва: „Ако Бог иска, ще ме излекува“. Няма какво Бог да иска, ти ще искаш. Ще се молиш, ще плачеш, ще кажеш: „Господи, бий ме, мачкай ме, само да ме излекуваш“. Бог помага на всеки човек, на когото умът е смутен, сърцето угнетено и волята заробена.

Мястото на Господа е във вашата глава. Има едно място, една станция в главата, където Господ живее. Има една станция в главата, където Господ всеки ден ви изпраща светлина. Това е „тайната стаица“.

Не може животът ви да се подобри, ако вашата тайна стаица във вашия мозък не е почистена и ако прозорците не са винаги отворени. В тази стаица човешко око не може да проникне. Само вие имате право да влизате.

Когато Божествената светлина влезе в тази стаица, тогава ще се отвори пред вас целият невидим свят и ще кажете: „Сляп бях едно време, а сега виждам“.

Яденето е първото общение с Бога, дишането е второто, мисленето е третото общение с Бога.

Безсмъртието, което ние търсим, няма да дойде от хората. Безсмъртието ще дойде от Бога. Ако ти не си свързан със своята мисъл с Бога, какво искаш? Не е необходимо да знаеш какво нещо е Бог, да имаш предвид някаква външна форма, за да се обърнеш към Него за помощ. В Бога е непреривният живот, щастието, блаженството, разумността. Всичко е в Бога.

Ако сте кални, какво правите? Отивате в банята да се изкъпете. Ако сте неразположени, ще отидете при някого, който е разположен, ще отидете при Бога. Питате, къде да Го намерим? Няма защо да Го търсите, само ще помислите за Него.

Вие искате всичко, каквото пожелаете, Бог да ви го даде, но като дойде ден вие да направите нещо за Господа, казвате: „Ще помислим“.

Питам, какво означава женитбата? Женитбата означава желание за живота. Който мисли да се жени, той иска да живее. Живееш ли, ти вече си женен. Иначе, искаш ли да се жениш според съвременните разбирания на хората, това подразбира да се подложиш доброволно да те натоварят като животно. Натоварен ли си, ти си женен. Хората тепърва трябва да се женят в правия смисъл на думата. Още с раждането си човек се жени. Ако разбира женитбата в този смисъл, през целия си живот той трябва да търси Онзи, Който му е дал живот. Създаде ли си тази задача, и животът му ще се осмисли, ще стане разбран. Сега хората постоянно спорят какво нещо е мъжът и какво – жената. Казвам: мъжът е Слънцето, жената е растящото семенце. Когато твоите мисли и чувства се развиват правилно, ти си жена. Ти трябва да се радваш на Божествения Дух, Който те вадя от безсмислието на живота, повдига те и ти дава свобода.

Можеш да служиш само на великото в света. На дребни работи е невъзможно да се служи. Единствения, на когото можеш да служиш, е само Бог. Извън Бога никому не можеш да служиш. Невъзможно е да служиш на нещо незначително, както не можеш да вземеш с ръката си една пращинка – не можеш да я видиш. Как ще вземеш това, което не виждаш, как ще го хванеш? Да служиш някому, значи да го обхванеш, да го видиш. Може ли да служиш на това, което не виждаш? Ти на един лист не можеш да служиш. На една капка вода не можеш да служиш. Слуга можеш ли да станеш на листа? Значи само на великото в света, само на Бога можеш да служиш. Бог е една непонятна дума. Ще служиш на Онзи, Който ти е дал живота. Ще служиш на Онзи, Който ти е дал ума. Ще служиш на Онзи, Който ти е дал сърцето. Ще служиш на онова, което ти е дало тялото, в което сега живееш. Можеш да служиш на Онзи, Който те е оградил с всички блага в света. Защото в момента, в който се поколебаеш да Му служиш, ще дойдат всички страдания върху тебе.

Когато изпаднете в мрачно състояние, обърнете се към Бога, Който е у вас, спрете се в себе си, помолете се. Вие досега сте работили за кого ли не, но към Господа не сте се обръщали и за Него не сте работили. Досега толкова лъжливи господари сте имали и сте ги слушали, те са ви драли кожата, сега променете начина на живот, служете на вашия Баща.

Всички противоречия трябва да изчезнат от душата ти. Душата ти трябва да бъде така отворена, че да приемеш всичко, което е необходимо за теб. Само така ще можеш да почувстваш Бога! Ти отиваш при Бога и се съмняваш дали ще те приеме, или не – сам си поставяш преграда. Досега в анализите на окултната наука няма случай смирен човек да е изпъден от Бога, но горделивците много често са изпъждани. Бог държи горделивците далеч от себе си, не че не иска да се разговаря с тях, но като непригответни да издържат Неговите вибрации, в тях стават големи експлозии, които причиняват голе-

ми пакости. Писанието казва: „Бог не съизволява в смъртта на грешника“. В това именно седи Божията Благост.

Някой казва, че служи на Бога. Служиш на Бога, а не те е страх от Него. По двадесет пъти на ден грешиш, нито страх имаш от Бога, нито Любов имаш към Него. Имаш Един Господ в себе си, какъвто ти сам си създал. Твой Господ си имаш, на тебе прилича. Но какъвто и да си, ако обичаш Божественото в себе си, ще носиш истинския образ на човека, за когото е казано в Писанието: „И направи Бог човека по образ и подобие свое“. Трябва да повдигнем образа на Бога в нас, не по механичен начин, а съзнателно.

БОГАТСТВО

Ти не може да бъдеш обичан, ако си един глупак, т.е. ако нямаш способности. Ако си хилав, ако имаш заразна болест, ти не може да бъдеш обичан от хората. Ако постоянно ги безпокоиш, ти не може да бъдеш обичан от хората. Ти можеш да бъдеш обичан, ако внасяш нещо. Кой деца са обичани? Които са весели. Туй дете внася нещо. От душата на туй дете излиза нещо. И то казва: „Както аз давам, така и бащата, и майката, и братът, и сестрата да дават“. Всички трябва да се стремим към онова, вътрешното богатство — ето как трябва да бъдем богати. Трябва да заменим физическото богатство с духовно богатство, или умствено, или сърдечно богатство. Тогава физическото богатство само по себе си ще дойде. Умният човек всякога може да бъде богат.

Казвате, че човек трябва да бъде богат. Туй е специфично богатство. Според системата на Куне, ако ти си богат и отидеш при него, той ще те направи сиромаш, за да оздравееш. Кой са богати според Куне? Тези, на които лицето е пълно, вратът — надебелял, коремът — голям. Куне казва: „Ти си много богат човек, в Царството Божие не може да влезеш, в царството на здравето не може да влезеш“. Всички тези мазнини трябва да се снемат от тебе, за да се яви линията на врата, на лицето, най-малко 40–50 кг трябва да се смъкнат. Туй богатство трябва да го раздадеш, сиромаш да станеш, коремчето ти да спадне. Ние даваме на богатството една възможност, ние го оприличаваме на неговото първично състояние. Богатството, в пълния смисъл, не е нещо физическо. Богатството на човека седи в неговия ум, в неговото сърце и воля; богатството седи в неговата душа и в неговия дух. Ако туй съзнаваш, ти всякога можеш да бъдеш богат; ако не го съзнаваш, ще бъдеш сиромаш. Ако съзнаваш богатството на своя ум, учен човек ще бъдеш; ако съзнаваш богатството на своето сърце, можеш да бъдеш добър човек; ако съзнаваш богатството на своята душа, любвеобилен можеш да бъдеш; ако съзнаваш богатството на духа, ще познаеш какво нещо е Божествената сила.

Отрицателните страни на живота аз считам за дългове. Всеки един порок — малък или голям — е дълг на живота, а знайте, че в практическия живот онзи, който има да взима от тебе, непременно ще се яви и ще отнеме твоето достойнство. Човек не трябва да има никакви дългове. Ето защо казваме: добър е този човек, или богат е този човек, който няма никакви дългове. Под понятието „добър човек“ аз разбирам „богат човек“. Под понятието „разумен човек“ аз разбирам „любящ човек“, а заробеният е сиромас. Човек, който има вяра, е богат човек, който е безверник, е сиромас. Ако някой сиромас може да минава за верующ, то не е право.

Бог е търпял милиони години. Някой греши, Бог търпи. Някой върши престъпление — Бог пак търпи. Виждаш, че един човек върши престъпление и казваш: „Как го търпи Господ!“ А този човек, когото ти не можеш да търпиш, Бог го търпи. И казваш: „Той е голям грешник. Аз по 3 пъти на ден се моля, а пък на него Бог му дава всички благословения.“ Как ще си обясните това противоречие във вашето съзнание? Мислите ли, че вашето разбиране е норма за Бога? Най-първо вие трябва да се помъчите да разберете защо Бог му дава тези блага. Той му ги е дал, защото вие го обичате. Ако вие обичате някого и Бог му дава блага — значи вашата любов е истинска. И ако Бог не го благослови, значи вашата любов е лъжлива. Ако сте недоволен, че той получава блага, вие пакостите на себе си. Сега има някои неща, които за вас са необясними — не можете да им намерите обяснение. Какво противоречие има в това, че моята градина с плодни дръвчета е кална, понеже Бог е пратил дъжд? Че ако не падне дъжд, може ли да израсне това, което съм посял? Това, което съм посял, ще даде плодове чрез този дъжд и ние ще им се радваме. Няма сиромас, който да не завижда на някой богат човек, а богатият го мрази, защото иска да вземе богатството му. Тогава бедният ще стане богат, а пък богатият ще заеме мястото на сиромаса. Когато богатият слиза на мястото на сиромаса, сиромасът става богат. Бог благославя сиромаса. Вие казвате: „Защо Бог благославя сиромасите?“ Че сиромасите са най-силните хора. По-силни хора от тях няма. А пък богатите хора, това са децата на света, те са възрастните деца. Трябва да ги обичаме. То е дете, понякога невъзпитано, своенравно. Нали децата обичат да имат коли, слуги, да ги гощават. Нали вие сте бащи и майки? Всички ваши деца са все богаташи. А пък бащите и майките са сиромасите в къщата. Това е само едно съпоставяне, за да станат нещата ясни. Сиромасите са най-силните хора. И Христос е казал: „Блажени нищите духом, защото на тях е Царството Божие“. Едно царство кои го подкрепят — здравите или болните хора? Здравите, разбира се. Това са сиромасите. Те са здравеняци. Вие казвате: „Защо Господ ме е направил сиромас?“ Какъв да те направи? Богат ли? Колцина от вас искате да бъдете богати, но болни? Най-важното нещо е да не си на легло. Като богат ще ви турят инжекция. По 10, 15, 20 инжекции като ви сложат, ще станете богати.

Но от това богатство ще ви боли навсякъде. Това е пак иносказателно. Вие ще кажете: „То така се говори, но по-хубаво е човек да си е богат“.

Ти казваш: богат човек. Но кой е богат? Вие не знаете кой е истински богат човек. Ще дам определение: всеки човек, който е добър, е богат. Така трябва да разбираме — и всеки, който няма доброта, не е богат. Той може да има пари, и пак да не е богат. Той е един наемник, той е слуга, той е сиромаш. Всеки човек, който не е справедлив, е сиромаш. А пък само справедливият може да бъде силен.

Ако справедливостта не е твое основно качество, ти ще бъдеш слаб и хилав. Казваш: „Сиромаш съм“. Аз те облажавам, че си сиромаш. Где е твоята справедливост? Щом си сиромаш, ще я вложиш в себе си. Това е наука. Ти се извиняваш и казваш: „Аз съм слаб, нямам пари, нямам приятели“. Това е филолофстване. Казваш още, че искаш да свириш, но нямаш цигулка и лък. Това е хитруване. Аз познавам много хора, които имат много хубави цигулки и лъкове, но пак не свирят. А пък имаше други, които нямаха цигулки и лък, но взимаха назаем и се научиха.

Искаш да работиш, да станеш богат. Като станеш богат, ще се обремениш. Ще обремениш ума си със злато, ще мислиш само за своите сто милиона злато. Знаеш ли сто милиона злато колко тона ще тежат? Я пресметнете. В един килограм злато има 200 наполеона, по пет грама един наполеон. Сто милиона златни лева са толкова тежки, че не можете да ги носите. Това е едно голямо напрежение. Хората искат да бъдат богати, но богатството е един голям товар.

Ако на богат човек му дадеш парче хляб, той ще се обиди, ще каже: „Господине, аз куче ли съм да ми даваш парче хляб? Ти знаеш ли кой съм аз?“ Но ако този човек е бил някъде на екскурзия, два дена е гладувал, поиска хляб и ти му дадеш, като вземе сухия хляб, хич няма да се обижда. Защо произтича това? От неразбиране. В първия случай той не оценява хляба. Когато ти дават хляб, оценявай постъпката на този, който ти го дава, а не мисли колко струва това парче хляб. Хлябът има своя цена. Но ако този хляб беше парче злато и го дадеш на този богат човек, как мислите, ще се обиди ли? Не, той няма да се обиди, няма да каже — аз куче ли съм? Защо не се обижда? Понеже в първия случай не разбира цената на хляба, а във втория веднага оценява златото.

Ние непрекъснато искаме външни богатства, от които умираме. На всички хора, които са забогатели по един естествен начин, в кръвта им има толкова злато, колкото по стойност е количеството на външното злато, което притежават. Щом човек придобие това живо злато отвътре, той привлича златото отвън.

Има клетки, които нищо не дават. Има клетки, които идват за по една-две години и си отиват, а има и такива, които винаги и след смъртта са с теб.

Светия е човек, на когото след като умре, тялото му заминава на онзи свят с него – всички негови мисли, чувства, клетки – всичко е с него. Онези мисли, които остават тук, на земята, не са негови. Човек като заминее за онзи свят, може да разбере колко капитал е имал, с какво богатство е разполагал.

Много хора започват да изгубват смисъла на живота, защото богатството започва да им тежи. Те изгубват равновесието си. Обикновено и хората не обичат богатите – прашат им лоши мисли.

Желанието да имате много е тежест. Богатството потиска ума. Всяка мисъл има тежест. Мислите за богатство започват да тежат върху нервната система и я разрушават. В живота е определено богатството за всекиго. Не ви се позволява да имате повече злато, отколкото можете да носите.

Някои хора са богати молекулярно, някои хора са богати атомно. Колко молекули злато имате в себе си?

Каква е ползата, ако имаш всичко, прогресирал си, наредил си се, а мир нямаш?

Мислено, или в действителност, всеки човек може да бъде богат. По-неже мисълта за богатството повдига духа на човека, добре е, когато не е разположен, да си представи, че е получил голямо богатство отнякъде и с част от получените пари си е направил голям палат, цял изработен от мрамор, с красиви градини и шадравани в тях, като в приказките от „Хиляда и една нощ“. Като прави такива упражнения в мисълта, във въображението си, човек сменя неразположението си в разположение. Ще кажете, че това е глупаво нещо. Защо? Защото било празна работа. Значи, да мисли и да си представя човек светли и красиви картини, било глупава работа, а да си представя мрачни картини, не е глупаво.

Силата не е в парите, които са в касата, но в парите, които се вадят от касата, защото те имат обръщение в живота. Силата не е в житото, което остава в хамбара, но в житото, което изваждат от хамбара и го посаяват на нивата. Имате ли жито, хвърлете го на нивата! По-добре е хамбарът ви да е празен, отколкото пълен. „Как така? Ако хвърлим житото на нивата, ние гладни ще мрем.“ Хвърлете житото на разораната нива и не се бойте. Няма да мине дълго време и хамбарът отново ще се напълни.

Питам: в какво се състои богатството на човека? Ако един вещ цигулар вземе чужда цигулка и свири пред една публика няколко часа, след това той трябва да върне цигулката на притежателя. Какво остава за него? Той връща цигулката, получава пари, които слага в джоба си, но и тях още утре може да изхарчи. Обаче това, което той носи със себе си – изкуството – е неговото богатство. Следователно истинското богатство на човека е това, което върви с него, което никой не може да му вземе. Това е неговото добро, неговото знание, неговата сила, Любов, истина, свобода и т.н. Всички останали неща, които всеки може да вземе, са лесно постижими.

Идеята за частната собственост може да задуши човека. Умът, сърцето, душата и духът са притежанието и нищо друго.

Съвременните хора умират от изобилие. Богатите хора умират от преяждане, сиромасите умират от страх — от нищо друго. Страхът скъсява живота. Сиромасът казва: „От глад ще умра“. И като си внушава, че ще умре от глад, най-после умира. И богатият, като мисли как да си угоди — че това не станало хубаво, онова не станало хубаво, този апартамент не бил хубав, костюмът не бил хубав, по последната мода — и най-после, от много грижи и той умира. Всяка една мисъл тежи.

Христос дава пример за богатия, който имал много жито, напълнил житницата си и казал на душата си: „Сега имаш много да ядеш и пиеш. Ще се радвам и ще се веселя.“ Но Бог му казал: „Глупако, тази вечер ще взема душата ти. На кого ще оставиш всичко това? Не мисли, че ако имаш пари в банката, си осигурен. Твоят живот е къс. Ти не се уповавай само на парите си. Ако имаш сто милиона, те могат да бъдат като един лев. И не трябва да се обезсърчаваш. Без пет пари да си, пак да си богат, ти трябва да се чувстваш над условията. И при сто милиона да имаш, пак да се чувстваш, като че нищо нямаш. И при двете условия ти трябва да не се забравяш.“ Разумният човек разполага с всичко онова, което има в природата.

Хората се стремят към богатството, защото в него те виждат условия за своето развитие. И обратно — хората бягат от сиромашията, защото тя не може да им даде условия за никакви постижения. При богатството и сиромашията човек изучава великия закон на самоотричането, на самопожертването. Този закон е неумолим. Няма същество на земята, което да не е научило този закон. Всичко трябва да се даде! Големите предпотопни животни умряха, оставиха само костите си, като се отказаха от своите грамадни тела. Богатите хора умират, оставят телата си, богатствата си на земята — от всичко се отказват. Всичко, което притежаваме, ще оставим на земята.

Днес хората се самозаблуждават, мислят, че като им дадат хиляда лева или като придобият малко знание, са забогатели. Така е, но още утре могат да им вземат хилядата лева. Ако пък не знаят как да употребят знанието си, то ще остане безпредметно. Кого ползва това богатство? Ето, говорих ви за завършените и незавършените процеси, за ферментацията в живата природа, дадох ви голямо богатство. Това богатство е цяла мина, която трябва да разработите. Обаче, ако не можете да я разработите, какво ви ползва тя? Или и вие ще кажете, както казва българинът в такива случаи: „Богата е тази мина, но дано се намери някой голям капиталист от странство и дойде да я разработи, а на нас да даде някой и друг процент. Ние и на това сме довольни.“ Казвам: и това е добре, но ето че капиталистите не идват. Там е всичката трудност.

Песимизмът ми е идвал много пъти на гости, разговаряли сме. Отличен философ е той! С много учени съм разговарял – толкова много има в Европа – и едно съм разбрал: на песимизма всякога му липсва нещо. Оптимизмът всякога има нещо в повече. На песимизма, като му дадеш туй, което има оптимизмът, той става оптимист; като вземеш от оптимизма – той става песимист. Ролите се сменят. Аз сравнявам песимизма и оптимизма с актьори на сцената, които играят разни роли. Песимизмът е забогатял, оптимизмът е осиромашал. Осиромашал е набожният – станал безбожник. Защото всички сиромаси са все безбожници. Богатите хора са много набожни – те са хора на реда и порядъка, законите се спазват. Сиромасите крадат – той работи, но все гледа да бръкне някъде. Сега, като говоря така, ще кажете: не е ли това обида за сиромасите? Че кой от вас не е крал? Да се разберем: кой не е крал в трите свята? Може на физическия свят да не си крал, но виждаш една мома или някоя жена и се съблазняваш – под жена разбирам някакво желание. Всяко желание е някаква съблазън. Или в умствения свят може да е. Кой от вас не си е помислил да вземе една книга, да я препечати и да си тури името? Кой от вас не е пожелал да бръкне в една каса, да вземе и да си направи къща? Кой от вас като ученик не е желал да бръкне и да намери тефтерчето на учителя, че да поправи каквото и както си иска?

Злото в света е едно изключение, смъртта е едно изключение, сиромашията е едно изключение – малки работи, прах! Сиромашията е прах, свещен прах. Някой път понаръсят някой човек. Ангелите, като гласят някой човек за рая, вземат, че му турят малко сиромашия отгоре, посолят го малко. В невидимия свят сиромашията много се цени, там тя е рядкост. Богатството там навсякъде го има.

Да допуснем, че сте беден и от това сте недоволен. Как може да се освободи човек от това недоволство? Този въпрос е разрешен. Церът за беднотията е работата – умствена, сърдечна и физическа. Веднага ще започнеш да работиш. Мисълта е работа в умствения свят. Да мислиш, значи че си в един свят на най-малкото съпротивление. Не можеш да кажеш, че нямаш работа. В мисловния свят всякога може да работиш. И в сърдечния свят, и в духовния свят, и там можеш да работиш. Мъчнотията остава на физическото поле. И там можеш да работиш. Само че там работата е различна.

Сега нас ни утешават: „Като умрем, втори път ще се преродим“. Няма какво да осиромашавам и после да забогатявам! Ако сиромашията е непотребна, няма защо да се мъчим с нея. Ако е необходимост – добре дошла! Но ако е само за да страдам – да ям сух хляб, да ям, което не трябва, аз не обичам такава сиромашия. Да ми дават триците на богатите хора – аз не искам да ми дават остатъци – вмирисано сирене или вмирисана риба. Такива неща не искам. Това няма смисъл. Такава сиромашия не е потребна. Богатството е потребно в света да ни даде онази същинска храна, която може да продължи онова възвишеното, благородното в живота. Затова е

богатството в света — да продължи добрия живот. Сиромашията се дава да ограничи злото в света. Затова иде сиромашията. Ако сиромашията може да ограничи греха, тя е на място; ако тя ограничава доброто, тя не е на място. Тъй трябва да гледаме от съвременно гледище: сиромашия и богатство, които ограничават доброто, не ни трябва; сиромашия и богатство, които насърчават възвишеното, добрия живот — те са ни потребни.

Когато природата поставя някого в известни ограничения, тя има предвид неговото благо. В този смисъл сиромашията за човека е също такова благо, каквото е и богатството. Като не разбират този закон, хората не използват правилно нито сиромашията, нито богатството, вследствие на което и от едното, и от другото благо се явяват големи недъзи. И тогава нито богатството е употребено на място, нито сиромашията. Сиромашията е условие да се родят велики черти в характера на човека. Външно великите хора не са били богати. Тяхното богатство се заключавало в знанието им, в характера им, както и в добродетелите им. Да бъдеш сиромах, това не показва, че нямаш условия за растене и развитие. Когато природата постави човека при ограничителни условия, с това тя цели да предизвика скритите сили, скритото богатство на неговата душа, за да се изявят навън и да заработят за неговото повдигане. За да намери човекът скритото богатство в себе си, от него се изисква вяра.

Един беден човек работил известно време при един богат, но последният не му платил, останал да му дължи. Бедният не се примирявал, но понеже бил физически по-слаб от богатия, не можел да му отмъсти. Колкото пъти го срещал, той все си казвал: „Чакай, ще намеря аз слабото ти място! Все ще отмъстя един ден.“ Не се минало много време и богатият заболял. Викал няколко лекари, но те не могли да му помогнат и той умрял. Според тогавашния обичай, умрелият трябвало да преседи една нощ на гроба и на другия ден го погребвали. Сиромахът си казал: „Ето един случай да си отмъстя“. Той взел едно дърво и почнал да налага умрелия. От боя умрелият се съживил и станал от гроба. Десет души лекари го лекували, но най-после го уморили. Бедният го наложил добре и го съживил. Като станал от гроба, богатият повикал бедния човек у дома си и му платил десетократно, като му казал: „Много благодаря за налагането. Ако не беше ме бил, щяха да ме заровят в земята.“

Казвам: все трябва да се намери някой да ви наложи, за да оживеете, да се съживите. Според мене страданието не е нищо друго освен бой, който ти налага онзи, на когото дължиш. Щом те бие кредиторът, ти непременно ще оживееш. Тази е добрата страна на страданието, както и на сиромашията. Когато сиромашията е била, той все е оживял. Какво лошо има в това? Който пък имал да плаща на сиромашията и не ѝ е платил, той е умрял. Следователно дължиш ли нещо на сиромашията и не искаш да ѝ платиш, ти непременно ще умреш.

Съвременните хора се радват, когато печелят, а скърбят, когато губят. Виждам, някой спечелил 20 000 лева, скача, радва се. Казвам: не се радвай на тези пари, защото утре може да ги изгубиш и тогава ще скърбиш. Щом си спечелил 20 000 лева, благодари на Бога, че ще можеш да си послужиш с тях. Ако ги изгубиш, не скърби. Всъщност ти нищо не си изгубил. Ако едновременно печелиш и губиш, загубата не е много голяма, тя е временна. Нали знаете, че сиромашията често спасява живота на хората, а богатството го погубва. Ако човек е богат, всеки може да го убие, да вземе богатството му. Какво ще вземат на сиромаша? Кой как го види, ще каже: „Оставете този човек! Той няма пет пари в джоба си.“ Угоената овца всеки може да заколи, но хилавата, мършавата, отделят настрана.

На всички съвременни хора е дадена една от най-трудните задачи, да се справят със сиромашията. Затова именно хората се молят на Бога. Какво искат те в молитвите си? От две хиляди години насам хората усилено се молят на Бога да прати някой ангел да окъпе сиромашията, да се освободят от нея, да не им прави повече пакости. Големи пакости прави сиромашията. Тя прегазва, събаря, руши. Влезе в окото на човека и той цял ден плаче, търка си очите. Влезе в ръката му във вид на трън, боли го ръката и той пышка, охка. Влезе в корема му и той започва да се превива, да се търкаля. Всички болести се дължат все на сиромашията. Значи сиромашията е причина за болестите, за нещастията в живота. Това е вярно както в буквален, така и в преносен смисъл.

Христос казва: „Блажени бедните духом“. Блажен е онзи човек, който е разбрал какво се крие в сиромашията и е готов да я окъпе. Ценни работи се крият в сиромашията, но само онзи ученик ще ги намери, който може да разреши задачата на сиромашията. Закон е: човек може да има понятие от един плод само след като го вкуси. Както и да разглежда плода отвън, той не може да има никакво понятие за неговия вкус, ако не го е опитал. Щом човек го опита, щом го вкуси, плодът ще внесе своята сила в организма му. Силата на плода отвън не може да се познае. В това отношение знанието не е нищо друго освен плод, който непременно трябва да се опита, да се вкуси. Богатството, сиромашията са също така плодове, които трябва да се опитат, за да се разберат.

Мнозина си представят сиромашията като дявол с опашка и рога. Не, тя е най-красивата мома в света, която се движи с бързината на светлината, като създава на хората най-големите бели. Сиромашията прави най-голямото зло на хората, но и най-голямото добро. Ако бихте се върнали в епохата, когато богатството не беше окъпано, щяхте да видите какво е било тогавашното положение. Благодарете, че поне богатството е окъпано днес. Вие нямате представа за някогашното положение на света, когато и сиромашията, и богатството не са били окъпани. Сега поне наполовина е подобрено положение

нието на света. Правили ли сте опити да къпете сиромашията? Който веднъж само се е опитал да я окъпе, той непрестанно оплаква дните си. Среждал съм големи герои, мъже и жени, с извадено око, със счупена ръка или крак, поставени в затвор, лишени от свобода, от светлина. И като запитате някого от тези нещастници защо е пострадал, той ще ви каже: „Опитах се да се справя със сиромашията, но не успях“.

Сега аз ще разгледам богатството и сиромашията като символи в живота. Понятията за богатство и сиромашия в ума на съвременните хора са съвършено изопачени. Първоначално богатството и сиромашията са били най-трудно поносимите неща за човешкия дух. Откак светът съществува, човек е минавал през тези две състояния, за да научи, да разбере техния дълбок смисъл. Според сегашните разбирания на хората, да бъдеш богат, значи да си в положението на натоварен кон, да не знаеш какво да правиш, как да се избавиш от този товар. Да бъдеш сиромаш, това подразбира да станеш толкова лек, че вятърът да си играе с тебе, както с листата на дърветата, да не бъдеш господар на себе си. Било е време, когато на богатството се е гледало като на безчестие и са бягали от него като от чума. Така се бяга днес от сиромашията. Обаче постепенно богатството се е освобождавало от своето безчестие и днес то е облечено в хубави, чисти дрехи, вследствие на което всеки го желае. Коя е причината, поради която богатството се е избавило от своя позор? За него се е явил онзи велик учен, който го е окъпал и облякъл в чисти, красиви дрехи. Първоначално то е било красива мома, облечена в скъсани и нечисти дрехи, за която е трябвало да дойде някой, да я окъпе и преоблече. И действително, явил се този учен, който окъпал богатството. Днес трябва да се яви друг учен, да окъпе сиромашията, да я избави от нейния позор. Първият изпит е издържан, богатството е окъпано. Сега остава последният изпит на учения, да окъпе сиромашията.

Човек трябва да се труди за своето щастие. Човек трябва да бъде щедър за своето щастие. Човек трябва да бъде чист за своето щастие. Така той трябва да съедини качествата на сиромаша и качествата на богатия в едно, за да бъде щастлив. Богатството и сиромашията са два противоположни полюса на щастието. Човек никога не може да бъде щастлив, ако не е минал през школата на сиромашията и през школата на богатството. Само при това положение човек може да бъде щастлив. Следователно сиромашията и богатството са две училища, за да влезете в областта на живота, която носи щастието.

Някои са богати, а други – бедни. Сиромашията е работа, а богатството – почивка. Има лоша сиромашия и добра сиромашия, т.е. лоша работа и добра работа. Добра работа е, когато знаеш да работиш, а лоша – когато не знаеш да работиш. Така има лошо богатство и добро богатство. Но друг път ще си смените ролите. Като си сиромаш, кажи: „Слава Богу, имам работа“, и започни да работиш. Утре си богат, кажи: „Днес ще си почина“.

Беднотията и сиромашията раждат много пороци. Сиромашията е едно изкуство само за мъдrecи. Само мъдрият може да преживее с този лукс – сиромашията. На бедния да се позволи това, е немислимо. Срещаш един беден човек, казва: „Сиромах съм“. Сиромашията не е лъжица за твоята уста. Тъй аз гледам. Един светия, един мъдrec може да си позволи да бъде сиромах.

Аз ви говоря за едно ограничение на физическото. Защото има едно ограничение, което съществува в умствения свят на човека, оттам иде неговото нещастие. И обществото, и съвременните хора познават ограничението. Сиромашията не е нещо физическо. Тогава, ако така разсъждаваме, то товарните животни – някой вол, който е впрегнат в колата – той е свободен. Тези животни може да теглят милиони, може да теглят скъпоценни камъни, може да теглят свещени работи, но волът не може никога да бъде нито свещен, нито богат. Чудното е, че хората, които са натоварени, мислят, че са богати. Аз не зная, това е едно заблуждение. Така се позволява на невежия да мисли, той може да си го позволи, но мъдrecът – никога. Бедният човек не се нуждае нито от кола, нито от волове, нито от рала – от нищо не се нуждае. Живите хора не се нуждаят от слуги. Всеки човек, който се нуждае от слуги на земята, е мъртъв. Мъртвите хора се нуждаят от слуги – да ги облекат, да ги приготвят за погребение.

Сиромахът съзнава, че има известни дарби, но няма условия да ги прояви. Пък богатият разбира, че има външни условия, но усеща, че му липсва нещо вътрешно. Следователно богатите търсят сиромасите, за да им уреждат работите с вътрешното си богатство. Защото външните работи се уреждат с вътрешното богатство. Който има една външна мъчнотия, не може да я уреди, ако не е умен, ако не е търпелив, ако не е силен. А пък вътрешните препятствия в живота не може да се уредят, ако човек няма външни възможности. В туй отношение условията и възможностите се допълват.

Има едно богатство, което го желая. Аз предпочитам богатството на сиромашията. Или другояче казано: предпочитам сиромашията в богатството. Предпочитам богатството в сиромашията и сиромашията в богатството. Когато виждаш в сиромашията богатството и в богатството – сиромашията, ти си на прав път.

Аз разполагам с неизчерпаемо богатство, но съм беден и болен. Какво значи това?

Между богатството и сиромашията съществуват известни отношения, които човек трябва да разбира. Богатството жъне и събира, сиромашията разпилява и покрива. Когато се казва, че сиромашията разпилява, това значи, че тя разхвърля нещата и ги посява. Сиромашията дохожда, когато всичко е посято на нивата. Богатството дохожда, когато всичко е събрано. Докато не станеш сиромах, ти никога не можеш да бъдеш богат. За да стане човек богат, той първо трябва да осиромашее, а не и обратното. Не е правилно първо

човек да забогатее, а после да осиромашее. Глупавият да поумнее, това е естествено, но умният да оглупее, това не е в реда на нещата. Следователно в естествения ред на нещата е сиромашът да забогатее, но не и богатият да осиромашее. Богатият трябва да е давал, за да осиромашее; ако е осиромашал, без да е давал, той не е вървял по естествения път на живота.

По някой път имаме големи аспирации, без да се съобразяваме със законите. Не може един бор величествено да израсне на висок планински връх. Долу, в долините, това е възможно. Ние искаме при неблагоприятни условия нещо грандиозно да израсне в нас. Какво може да израсне в сиромашията? Аз уподобявам сиромашията на висок планински връх. Лишеи може да растат там. Богатството е долина, там растенията буйно се развиват. Защо е така? Другояче не може да бъде. Благодарете, че е така. Сиромасите дават всички условия на богатите да ги използват долу. Ако нямате такова разбиране, ще изпаднете в голямо противоречие. Питате, защо сте сиромаси. Защото сте в планината. Ако искаш да станеш богат, слез долу. Щом дойдеш в долината, ще станеш богат. Богатството и сиромашията са две положения.

Когато сиромашията дойде при богатството и го целуне, последното трябва да даде всичко на сиромашията. Когато богатството целуне сиромашията, тя веднага му дава всичко, каквото има. Изобщо, позволено им е само по един път да се целунат. Човек трябва да мине и през двете състояния, и през сиромашията, и през богатството. Той трябва да стане богат, за да познае колко е щедър. Той трябва да стане сиромас, за да познае света, да се види колко е търпелив. Другояче казано: при сиромашията човек се качва на най-високия връх на живота, а при богатството той слиза в най-дълбоката долина. На високия връх е голо, там нищо не расте. В долината пък всичко расте, там се стичат богатствата от всички върхове. Богатството и сиромашията не могат да се примирят, понеже богатият не може да изкачи богатствата си на високия връх, а сиромашът не може да свали сиромашията си в долината.

Ето защо човек се учи и от сиромашията, и от богатството. Като поседи известно време в долината, той казва: „Научих нещо от това състояние; сега ще се кача горе, да науча друго нещо“. Сиромашът, който е седял известно време на върха, казва: „Сега ще слеза в долината, да науча нещо ново“. Научно казано, сиромашията е възлизане към върха, а богатството е слизане в долината. И като слиза, и като се качва, човек се учи, само че при слизане той учи пътищата на богатството, а при качване учи пътищата на сиромашията. Опасно е богатият човек да се качва на върха с всичкото си богатство. Опасността се състои в това, да не се скъса въжето, с което се изкачва. Той предварително трябва да се разтовари, да олекне и тогава да предприеме възлизане към върха. За сиромаша няма такава опасност. И да се скъса въжето, той е лек като перце, ще остане във въздуха, няма да пострада. Падне ли богатият, той ще се сгромоляса и ще се убие. Следователно иска ли богатият да се качи на върха, той непременно трябва да се

разтовари, да олекне. Сиромашът пък, за да слезе в долината, непременно трябва да се натовари, да стане малко по-тежък. При възлизане към върха сиромашията е благословение за богатия; при слизане към долината богатството е благословение за сиромаша. Само по този начин те могат да пазят равновесие и да стигнат благополучно на определения път. Значи богатият трябва да стане сиромаш, за да види красотата на високия връх, а сиромашът трябва да стане богат, за да опита благата на долината.

Мнозина очакват да им кажат някои неща направо или да им дадат запалени лампи, а те само да ги носят. Това е невъзможно. Всеки сам трябва да работи, ако иска да придобие нужната светлина. Има неща, които не могат да се кажат. Защо? Защото те непременно изискват приложение. Не се ли приложат, те ще бъдат спънка в живота на човека. Ако дам на някого една торба с десет килограма злато, той веднага ще започне да мечтае как по-добре да нареди живота си: ще мисли за автомобил, за хубава вила, за слуги, за хубави дрехи и т.н. Обаче всичко това ще го спъне, той ще загуби своята свобода, ще загуби възможността сам да работи. Положението, в което днес се намирате, е хиляди пъти по-завидно от това на богатия човек.

БОЖЕСТВЕН СВЯТ

В ума на малките деца има една идея, която е вярна по отношение на Божествения свят: те мислят, че като техния баща силен човек няма в света. Че баща им всичко може да направи. И после, като израснат и научат, че техният баща не може да направи всичко, счупва се нещо в тях. Като го закачи някое дете, то казва: „Аз ще кажа на баща си, тогава да видим какво ще става с тебе“. По отношение на Божествения свят тази идея е вярна. Вярно е, че няма друг като бащата, който е създал всичко. Но понеже връзките ни с този първичен свят не са силни, понеже втичането на тези духовни сили е прекъснато, ние имаме странично втичане, имаме понятие за Бога чрез отражение — едно отражение, второ, трето и пр.

Запомнете: от Божествения ум, от Божественото сърце и от Божествената воля ще добиете чистите мисли, желания и постъпки. Когато казваме, че човек добре трябва да мисли, ние имаме предвид онзи Божествен ум, с който всички неща в света са се създали. Когато говорим за Любовта, за чувствата, ние трябва да разбираме Божественото сърце, от което всички желания, които излизат, са чисти. Когато говорим за чисти постъпки, разбираме Божествената воля, където всяка постъпка е на място. Туй трябва да бъде ръководно начало за вас, ако искате да преодолеете, да се справите с мъчнотиите в живота. Има случаи, при които никой не може да ви помогне.

Като дойде до заминаване за другия свят, никой не може да ви помогне. „Помогни си сам, за да ти помогне и Господ.“

Помнете едно правило: Божествените работи сами идат при нас. Божественото не се търси. Тия работи, които търсите, са човешки. Божествената светлина сама иде, въздухът сам иде – около тебе е. Вие често се заблуждавате, мислите, че като ходите по целия свят, ще намерите Божественото. Човек трябва само да измени своята посока и Божественото ще го намери. Трябва да усвоим Божественото добре, за да усвоим и човешкото добре. Понеже не сте усвоили Божественото както трябва, и човешкото, което търсите, не може да усвоите – там правите погрешки. Ако Божественото се усвои добре, и човешкото лесно се намира. И човешкото е необходимо, но то е второстепенно.

Казвате: „Кога ще идем на оня свят да го видим?“ Желанието ви е добро, но оня свят и тук можете да го видите. Ако искате, ще влезете в него. Но щом се появи страхът в сърцето ви, вие сте на границата на Божествения свят. Щом се появят личните чувства – на обида, на достойнство, вие сте на границата на Божествения свят. Щом се появи користолюбието, вие сте на границата на Божествения свят. Една стъпка като направите, ще влезете в Божествения свят. Ще видите, че страхът трябва да бъде отвън, а Любовта – отвътре. Понеже сте изпъдили Любовта отвън, а държите страха отвътре, търсите Божествения свят и не го намирате. Кажи на страха: „Ти трябва да бъдеш добър слуга, а Любовта да ти бъде господарка“.

Колко пъти на ден човек посреща физическото слънце? Един път. Защо? Защото той го е посрещнал на първата му точка, от изток. Обаче това слънце има още три забележителни точки, от които също така може да се посрещне. Изток е правдата. Север – зенитът, е истината. Тази точка наричаме още пладне, обед. Попадне ли човек точно в този момент, той започва да яде, да се храни. Тогава именно той се свързва и с Любовта, и с истината. Долу, точно под истината, на юг, живее доброто. Човек се движи непрекъснато между тези две точки – истината и доброто, т.е. между главата и краката, като образува един непрекъснат кръг от сили. Той работи, чувства и мисли. Ако доброто не беше долу, човек би потънал и безследно изчезнал, но благодарение на него той се държи и остава в този кръг. Този кръг е Божественият кръг, който се образува около всеки човек, както черупката на яйцето, и го пази от външни неблагоприятни условия. Изчезне ли този кръг, човек умира. Изчезне ли този кръг на яйцето, последното се разваля. Когато пиленцето се излюпи, то също е обвито с този кръг. На същото основание човек не трябва да разкъсва своя Божествен кръг. Той е броня, която го предпазва от външни неблагоприятни условия. Докато човек живее в Божествения кръг, той вижда Бога навсякъде и във всичко. Излезе ли вън от този кръг, той се намира в особено обстановка: животът му се обезсмисля, всичко наоколо

става тъмно, не знае коя посока да хване и се обърква. Такъв човек е във от орбитата на Слънцето. Той се намира в положението на вързан човек, който търси начин да се освободи.

Това, което у вас произвежда една вътрешна промяна, което дава един вътрешен импулс, това е Божественото, на което всякога трябва да се упоавате. Само на Божественото у вас, което ви дава подтик, трябва да се упоавате всякога. И другите неща са хубави, но Божественото е семето, Божественото е силата, Божественото е щастието на човешкия живот. Върху него почива здравето и щастието на човека от единия до другия край на живота.

Когато Господ започне да говори на човека, той чувства това говорене в ума, сърцето и волята си, то навсякъде прониква, то е живо Слово. Който чуе гласа на Господа, той е жив, не е мъртъв. Вие ще почувствате дълбоко в душата си една радост, която само този познава, който я е опитвал. Тя е като тиха вода, която не пресъхва, не може да се изгуби. Направиш една погрешка, изгубваш я, дойдеш до обикновеното си състояние. Пак чуеш този гласец, пак се повдигнеш. Най-мъчно е да се задържи това състояние. То идва всеки ден, но вие не може да го задържите, а трябва да се научите да го задържате. Как може да го задържим? За това трябва воля. Трябва да бъдете готови да работите в името на Божията Любов, в името на живия Господ. Когато работим в името на Любовта, ние не споменаваме нейното име. Когато аз избавям един човек и го лекувам, трябва ли да му кажа, че това върша в името на Любовта? Аз това върша за себе си и дали той ще разбере, или не, това е безразлично. Няма да му чета молитви, няма да му кажа нищо за Любовта, а ще му направя всички услуги и ще си замина. Слънцето, като дава светлината, казва ли ви „аз съм светлината“? Любовта казва ли ви, „аз съм Любов“? Ако тя каже това, ограничава се.

Божественият дух иска да ни освободи от всички тежести, от всички терзания, от всички тревоги, които сега имаме; от нашите безпокойства – как ще прекараме живота, от съмненията дали в ада ще отидем, или в рая... Това са все несъществени въпроси. Най-важното нещо в света е да обичаш този, който те обича. Единственото същество, което те обича, то е Духът, Божественото. То отвсякъде може да ти говори – от дърветата, от цветята, от слънцето, от хората, от животните. Тогава, дете и да си – ти си гражданин на вселената. Ти усещаш едно вътрешно успокоение в душата си. Гладен си – туй, Божественото, ти говори: „Не бой се, няма да се минат един-два часа и работата ще се оправи“. И намериш храна. Болен си. То казва: „Ще се оправиш!“ Гонят те хората. То казва: „Ще престанат тия гонения!“ Лоши са хората. „Ще се оправи тази работа.“ „Ама този дявол.“ „И дяволът няма да те гони.“ От всичко ще се освободиш. Това е Божественото, което сега иде в света.

Като изучавате живота, виждате, че във всички живи същества има нещо общо, нещо еднообразно. В общия, в обикновения живот растенията, животните и хората не се различават много. Първоначално, т.е. след поникване на растението или след раждането на животното, или на човека, всички се стремят към храна. Във всички живи същества е вложен стремеж да растат, да се развиват, вследствие на което си приличат. Те се намират в живота на еднообразието. Дойдат ли обаче до известно място, те започват да се разделят. Всяко живо същество поема своя път на стремеж, на разбиране, по което се отличава от другите. Тук се вижда голямото разнообразие на живота. Колкото по-разнообразен е животът, външно и вътрешно, толкова повече Божественото се изявява. Божественото внася разнообразието. Който търси разнообразие в човешкия живот, той изпада в ред грешки и заблуждения. Човешкият живот сам по себе си е еднообразен. Искате ли да живеете в истинското разнообразие, човек трябва да влезе в Божествения живот. Ако живеете по човешки начин, а търсите разнообразие, човек е на крив път. Това значи, че той иска специални условия за себе си. Това е невъзможно. На всеки човек се дават условия, съответни на неговото развитие. На малкото дете се дават играчки, но по никой начин не можете да му дадете пособия, каквито давате на възрастния.

Срещате хора, които учат, работят, движат се, но нямат никаква радост в себе си. Ние наричаме тях хора мъртви. Пробудите ли се Божественото в тях, внесе ли радост в душите им, те оживяват и възкръсват. Божественото начало представя мекия, тих глас на Бога, Който съживява и възкръсва, Който стопля замръзалия и го прави годен за работа и за живот. Който веднъж само е чул този глас, той никога не може да го забрави.

Човек трябва да покаже, че той има само един господар, че служи на Бога, че Бог стои над всичко и над всеки. Ти си в една държава на Бога, Бог седи над цялото човечество. Ти трябва да бъдеш верен на народа си, доколкото народът е верен на Бога. Така трябва да бъдеш верен и на човечеството. Тъй трябва да разсъждавате! Ти трябва да любиш това човечество, народа си, дома си, но само дотолкова, доколкото те любят Бога. Това е бъдещият морал. Трябва да имаме една обща мярка, с която да мерим всичко останало по време и пространство. След 50 години, след хиляда години или след сто хиляди години мярката трябва да бъде една и съща. Тя може да има различно приложение, но тази мярка трябва да бъде неизменяема. Такава е истинската мярка, която съществува в природата. Ако всички хора мислят по тази мярка, те щяха да бъдат щастливи и сиромашията нямаше да бъде наследница в този живот. Смъртта нямаше да бъде наследница. Защото Писанието казва, че само кротките ще наследят земята. Сега всички се борят да наследят земята, а в Писанието се казва, че кротките ще я наследят. Под „кротки“ разбирам разумните хора. И в края на краищата, ако сте кротки,

вие ще станете господари, а всички хора, които не са разумни, като листа ще опадат от дървото. Не че ние искаме да окапят, но всяко листо, което изгуби тия сокове, окапва.

Наричам добър човек този, който е роден добър. Добрия не можеш да направиш лош. На родения човек с дарби можеш да се довериш, понеже природата е на негова страна. На силния не можеш да прекъснеш пътя, понеже Бог е на негова страна. Този човек е носител на Божествените закони. Ако ние се явяваме в света и носим нашите идеи, нищо няма да допринесем. Ако един човек е носител на Божествените идеи общо за цялото човечество, всички трябва да съдействаме, за да се прояви Божественото. В Божественото няма туй различие, което съществува в сегашния наш живот.

Казвам: учете се от вашата самоувереност. Пълната увереност в себе си идва от Божественото.

Съществува един свят, в който радостите са реални, а скърбите привидни. Този свят е светът на ангелите, на светиите, на съвършените същества. Този свят е Божественият. Съществува и друг свят, в който радостите са привидни, а скърбите – реални. Той е физическият свят.

Кое е Божествено? Което никога не умира. Кое е Божествено? Което никога не губи своята красота. Кое е Божествено? Което никога не губи своята разумност. Кое е Божествено? Което не губи своята доброта. Всички онези неща, които се изменят, имат друг произход – не са от Бога. Така именно ще си съставите ясна представа за Божествените неща. Вие носите отпечатъците на хиляди поколения. Те са оставили във вас някои свои недостатъци. Трябва да се освободите от тях, за да изпъкнат Божествените качества, вложени във вас от началото още. Божествените неща са дълбоко заровени в човешката душа, покрити с дебел слой. Тоя слой трябва да се премахне. Божествените зародиши трябва да излязат на повърхността на човешката душа, да дадат своите плодове.

Божественото винаги побеждава, докато човешкото е винаги победимо. Това е закон без изключение.

В Божествения свят съществува следният закон: това, което човек не може изведнъж да разбере, остава неразбрано за всякога; и това, което човек може изведнъж да разбере, остава разбрано за всякога. Не го ли разбереш изведнъж, не можеш и да го приложиш в живота си. Разбирането означава първата стъпка. Направиш ли първата стъпка, след нея иде втората, третата, четвъртата, петата и ред други стъпки.

Не разбереш ли нещо изведнъж, никакъв подтик няма да имаш; разбереш ли го веднъж, ти си направил първата стъпка, която решава съдбата на целия ти живот.

Вие трябва да минете в нова фаза, да не живеете само за себе си. Защото засега вие живеете само за себе си, за дома, за баща си, за майка си. Знаете ли какво нещо е човек да живее за Бога? Това е най-великата идея в света. Втора велика идея е да живееш за своите ближни. То е цял един свят. В Бога, значи, имаш всички условия да живееш. Той е първият източник. Там са всички условия за постижение. Необятното, то е в Бога, от него можеш да постигнеш. Вторият светъл свят е да живееш за ближните. Ако живееш за своите ближни, ще имаш други постижения. Този свят за ближните е материалистичен, той е по-груб, ограничен. В него има възможност за добри постижения. Най-после ще дойдеш до идеята да живееш за себе си. Аз бих определил така: точката е за себе си, първият кръг е за ближните, а външният кръг е за Бога. Може и обратното: външният кръг е за тебе, вторият — за ближните, и най-после — за Бога. Тогава за кого ще живеете? Една картина за кого ще живее? Трябва да имате една ясна идея. Картината, която е създадена от някой художник, за себе си ли живее, или за художника? Чрез нея художникът се проявява. Казвате, че картината е отлична, гениален е човекът, гениална е работата. Ако художникът е гениален, и картината ще бъде гениална. Тогава ще извадите заключението: ние познаваме Бога по това, което сме. Познаваме себе си. Казвам: всеки човек трябва да има самосъзнание. Дотолкова, доколкото ти съзнаваш Бога в себе си, имаш сила. Силата на човека седи в съзнанието за присъствието на Божественото в него. Дотолкоз, доколкото го съзнаваш, ти си радостен, силен, гениален, добър. Човек не може да бъде добродетелен, ако не съзнава Божието присъствие в себе си. Защото първичните форми, с които ние си служим, те са в Бога. Вън от себе си, ние Бога не можем да го схванем.

Две неща трябва да останат в ума ви: ако не станете проводници на Божествените добродетели и не изпълните волята Божия, вие не сте разбрали нищо. При изпълнението на волята Божия трябва да влезеш в положението на всички хора: и на богати, и на сиромаси, и на детето, и на малката буболечка. Това значи да изпълниш волята Божия. Ти влизаш в положението на всички живи същества и разглеждаш нещата от тяхно гледище, а не от свое. Те от своя страна, като дойдат на твоето място, ще разглеждат нещата от твоето гледище.

Ако от една мъчнотия не можеш да излезеш сам, тя е човешка; ако пък си попаднал в мъчнотия и можеш сам да излезеш, тя е Божествена. Щом въпросите останат неразрешени, това са човешки въпроси. Всички въпроси, които Бог е поставил, са разрешими.

Някой, който не иска да върши Волята Божия, казва: „Аз имам особено мнение. Аз съм особен човек.“ Това е човешкото. Някой казва: „Аз имам известна слабост“. Това е човешкото. Или казва: „Аз не мога да направя това“. Това е човешкото. Някой казва: „Аз мога да го направя“. Това е Божественото. Някой казва: „Аз мога да мисля“. Това е Божественото. Друг казва:

„Условията не са добри“. Това е човешкото. Или каже: „Ние нямаме достатъчно средства“. Това е човешкото. Някой казва: „Аз не съм довършил науките си“. Това е човешкото. Но каже ли – „Мога“ – това е Божественото.

Ето какво трябва да запомните: никакъв положителен резултат няма да постигнете, ако се критикувате. Ако Любовта, щом е Божествена, хлопа на вашето сърце, правете това, което тя изисква от вас, без да мислите за никакви последствия. Ако една мисъл хлопа на вашето сърце и е от Бога, дайте ѝ ход и не мислете за последствията. Посейте всяка мисъл, щом е Божествена! Ако не е Божествена, ще прилича на скъпоценен камък – трябва ѝ кутия, за да я запазите от крадци. А пък Божественото има това свойство, че никога не се губи.

Всеки от вас трябва да се спира, да обмисля добре нещата, да има една положителна мисъл по отношение на Божествения промисъл. Всяка добра мисъл, която се отпечатва във вашия ум, е един добър отзвук на Божествената мисъл. Като ви дойде една добра мисъл или като ви дойде един добър подтик, или като ви посети един добър приятел, или като прочетете една хубава книга, или когато небето е ясно, или когато една звезда ви обърне внимание, не пропускайте тия неща, всичко това е един говор от небето. Щом тази звезда ви е обърнала внимание, ще се спреш да видиш какво иска да ти каже.

Ако те придружава Любовта, ако те придружава мъдростта, ако те придружава истината, където и да отидеш, на каквато и работа да си, каквато и служба да заемаш, всички ще имат отворени обятия към тебе, понеже ти носиш едно Божие благословение. Ти ще бъдеш проводник на великото, на Божественото в света. Ако се питаш какво нещо е Любовта, нищо няма да разбереш. Любовта винаги ще остане нещо неразбрано, мъдростта ще остане нещо неразбрано и истината ще остане нещо неразбрано. Може да я разбереш, без да я обясняваш.

Сега да ви кажа: Любовта не е за младите, а за старите. На старите трябва да се говори за Любовта! Туй е новата религия. За старите е Любовта – те ще излязат от кошера. Младите ще се учат. Аз ето какво разбирам: оставете вашата отживяла моралност, тя е подпушване на благородните чувства. Дай им ход да изблиknат, както водата извира от извора! Дай простор на своите чувства да потекат! Дай им обилно да потекат! И твоята мисъл да потече, твоите постъпки. Туй е правилото. Ти възпираш гласа на сърцето, казваш: „Чакай, какво ще кажат хората!“ И най-после ще станеш един неврастеник. Не подпушвай ума си. Вярвай, че всичко, което чувстваш и мислиш, е право. Не давай отчет никому защо мислиш и чувстваш така. Ако питам птицата защо хвърчи, ще каже, че тъй е създадена. Ако питам змията защо така се движи и тя ще ми отговори същото. Ако някой ме пита защо така мисля, ще му кажа: „Такова е моето естество, така мисля“. Аз не мога другоаче да

мисля! Може да ви каже някой, че идеята за Бога е глупава идея. За онзи, който не вярва – да. Зависи кой какъв възглед има. Вярата и безверието са две противоположности, които съществуват. Безверието е нощта на живота, вярата е денят на живота. Така го разбирам. Казвам: „Прав си, братко, ти си в нощта на своя живот. Един ден, когато изгрее твоето слънце, ще можеш да вярваш като мене, а пък един ден, като дойде нощта за мен, може и аз да стана безверник.“ „Аз съм безверник!“ Прав си. Утре, като изгрее слънцето, ще станеш вярващ.

Никога не противодействайте на един Божествен порив, на една Божествена идея, дайте ѝ ход, за да не се осакатяват.

Като възприемеш теченията, които слизат от възвишения свят, ти се свързваш с тях и започваш да живееш според Божиите закони. Това значи регулиране и владееене силите на човешкия мозък. Приложете този метод като един от най-добрите, най-безопасните и най-леките. Той е наречен „Метод за свързване с Бога“ или „Метод за възстановяване на хармонията между човешките души“.

Писанието казва: „Всичко, което се случва на ония, които любят Бога, ще се превърне на добро“. Радвайте се, ако мъжът е лош; радвайте се, ако жената е лоша; радвайте се, ако синът е лош; радвайте се, ако дъщерята е лоша; радвайте се и на вашия лош слуга. Това е негативната страна на живота. Казвам: радвайте се два пъти на вашия добър съпруг; радвайте се два пъти на вашата добра съпруга; радвайте се два пъти на вашия добър син, на вашата добра дъщеря, на вашия добър слуга. Трудни са тия неща, но без Любов не може да се служи. Може ли човек да живее без въздух? Не може. Така е невъзможно да се служи и на Бога без Любов.

Има разумност в света, която е определила кой на кого да помага. Това е определено в Божествения план. Ще кажете, че трябва да се доказва това. Божественото не се нуждае от доказателства. Който се заеме да доказва духовните работи, ще види, че само едно на стоте е вярно. Останалите доказателства едни други се изключват. Някой боледувал, употребил едно лекарство, което му помогнало. Лекарите препоръчват същото лекарство на всички болни от същата болест. Обаче лекарството не помага. Двама души не могат да се лекуват с едно и също лекарство. Това малцина знаят. Ето защо едно и също лекарство минава от поколение на поколение.

Първият основен закон подразбира приложение на истината. Царството Божие не търпи никаква измама, от какъвто и да е характер.

Вторият основен закон е приложението на мъдростта и знанието. Разумният свят изисква от всички хора да учат с постоянство и Любов. Човек живее, докато учи. Животът не е нищо друго освен непрекъснат стремеж към придобиване на знание, което иде от Висшето, Божественото.

Третият основен закон е Любовта, която ражда живота.

Това значи да се стреми човек към Божествената мъдрост, която дава знание; към истината, която дава свобода; към Любовта, която дава живот; към живота, който дава радост; към знанието, което дава сила; към свободата, която дава простор на човешката душа.

Щом твоите трептения са по-силни от тия на едно животно, то няма да те нападне, а ще бяга. Мъчнотиите в живота приличат на страшните животни. При големите душевни мъчнотии ще опиташ Божията сила.

Има моменти, когато никой не може да ти помогне. Изгубил си пътя в една гъста гора, нощта е студена и непрогледна. Божественото начало вътре в тебе ще ти покаже по кой начин да излезеш от мъчнотията.

Сега ще ви опиша една картина, за да видите как говори небето. Представете си, че се намирате в една тъмна, бурна нощ, не можете да се ориентирате, изгубили сте пътя, не знаете къде се намирате, но по едно време духне малко вятър и вие виждате съзвездieto Малката мечка. Какво ви показва тя? Тя ви показва посоката. Показва ви къде е изток, къде е запад, север и юг. Тази звезда иска да ви покаже, че вие сте тръгнали на запад, а трябва да се върнете на изток, там е посоката на вашия път. Щом ви каже това, след малко небето пак се заоблачава и затваря. И звездата се изгубва. Казала ли ви е нещо тази звезда? Да! Тя ви определя пътя. После, далеч някъде виждаш някоя свещ, някоя колиба. Трябва да разбереш гласа на тази свещ, която свети. Ще ви опиша друга картина. Представете си, че вие пътувате пак през една тъмна, бурна нощ. Пак голяма виелица и вие изгубвате пътя. По едно време недалеч от вас светне някоя малка свещ. Какво иска да ви каже тази свещ? Тя иска да ви каже: ела на гости у нас! Само по този начин ще бъдеш избавен от смъртта! Нашият Господар е много добър. Затова ние отворихме прозореца. Така някой път и във вашия живот ще бъде тъмно, бурно, неприятно и ще си казвате: „Не искам да живея. Дано се намери някоя болест да ме прати в онзи свят.“ Но тъкмо по това време ще се намери някоя светлина отнякъде и ще ви каже: ела у дома! Чрез тази светлина Бог проговаря на своята душа и казва: не бой се, има едно прибежище за тебе! Това е, което говори тази светлина в тъмната, мрачна нощ. Тази светлина е израз на Любовта. Когато ние обичаме Бога, Той чрез тази светлина изпраща Любовта Си на световите. И всеки, който разбира езика на тази светлина, ще види, че зад всеки лъч на светлината седи Божествената Любов. Това значи да се разбира истинският смисъл на светлината. Или казано на мистичен език: вътре в душата си ще почувстваш един свещен трепет, и ако си бил отчаян, веднага в тебе ще настане една вътрешна мекота, ти ще се ободриш, ще се повдигнеш и ще започнеш своята работа.

Ако човек прояви Божията Любов, и птиците ще му вярват. В 1917 г. бях във Варна, имах един килер в хотела, където живеях, там турях кюмюра си.

По едно време в този килер влязоха два косера, мъжки и женски. Аз ги взех горе в стаята си, понеже в килера беше много студено, зимата беше студена, имаше големи виелици. Казвам си: колкото трябва, ще платя за тях. На сутринта взимам зрънца, наклаждам един мангал и сядам при мангала да се греея. Изведнъж косерът се уплаши, избяга, отиде до прозореца, а женският дойде при мангала, качи се на рамото ми и после отиде до прозореца. След това дойде при мене, качна на ръката ми и пак отиде до прозореца. Питам: как бихте изтълкували това? Защо качна на рамото ми и после на ръката? Мъжкият косер ѝ казва: „Ти, жена, разправяй се с този човек, аз мъжете ги зная!“ Тя ме гледа с тъжен поглед и аз я гледам. Тя хвъркна от рамото ми и отиде до прозореца и ми казва: „Господине, ти си много добър, накладе ни огън, вода ни даде, зрънца ни даде, но отвори сега прозореца да излезем навън, да си продължим работата“. Аз ѝ говоря на птичи език: сега времето вън е още лошо, бурно, като се стопли, аз сам ще ви отворя да си идете. Тя отиде при мъжкия, говори му нещо и после утихнаха. Легнаха си спокойни вечерта. Това е единствената птичка, която ми се довери напълно.

Истинската Любов е такава, че когато се дойде до границата на недоволството, то изчезва. Гледам, някоя майка обича много детето си, но това дете умира. Тя плаче, страда, казва: „Не мога без това дете, защо ми го взе Бог!“ Бог ѝ даде друго дете, тя също го обича много и пак казва, че не може без това дете. Но не се минава много време, детето пораста и между майката и него настава разрив. Питам: как отпадна тази любов? Къде отиде тя? Това, че майката не може без детето си, са наши схващания. Майката държи детето си на ръце, отглежда го и мисли, че не може без него. И детето си мисли, че не може без майка си, но по някаква случайност тази майка е принудена да даде детето си да го отгледа слугиня или някоя друга жена, и виждаме, че след десетина години тази жена за детето представлява същото нещо, каквото и майка му. Следователно идеята, че без това дете не може, е права само по отношение на Бога. Представете си, че имате една малка лампичка и казвате: „Без лампичката не мога“. Без какво всъщност не можете? Без самата лампичка, без самата крушка на лампата или без друго нещо? Вие не можете без светлината. Светлината на лампата е същественото, без което не можете. А крушката е само проводник на тази любов. Дотогава, докато Божествената Любов тече през това дете, без него не можеш, но щом престане да тече, то вече няма смисъл. Следователно тази форма има смисъл само поради съдържанието на светлината. Светлината обаче не е крайният предел на Божествената Любов. Зад тази светлина, която ние възприемаме във вид на лъчи, има друго, по-съществено. Не е светлината, която може да ни задоволи. Кое е? Отваряме книгата на живота, тази светлина пада върху книгата и ние четем. Значи тази светлина е необходима, за да можете да четете книгата на живота. Но работата не е само в четенето. То показва пътя към

Бога. И тъй, лампичката е необходима, за да се прояви светлината. Светлината е необходима, за да се прояви книгата, да четем. Книгата ни показва живота, разкрива скрития смисъл на живота, а животът ни посочва пътя към Бога. Достигнем ли всичко това, ние се радваме и тръгваме със светлината към този път. Всички неща, които съществуват, са упътвания към великото и Божественото в света. Любовта, която съществува към хората, отношенията, които съществуват към хората, са неща, които ни упътват към Бога. Ако човек знае как да се вглежда във всеки друг човек, във всяко същество, колкото и да е малко, все ще намери нещо хубаво. Ако той съумее да схване тази хубава черта, ще прибави нещо в живота си.

Истината и надеждата са свързани. Вярата и мъдростта също са свързани. А Любовта с какво е свързана? Любовта е свързана с духа. Човек, който има Любов, той има дух в себе си. Любов, която не води човека при духа, е статична любов. Истинска Любов е тази, която води до онзи първоначален източник на живота, при Бога, Който дава всички възможности за постижения. При него всичко е постижимо. Ето каква трябва да бъде идеята ни за Бога. В какво трябва да вярваме? Само в Любовта, която ще те доведе до Бога, ти може да постигнеш онова, което търсиш.

Приемете Божествения живот, за да се очистите. Идете при Божествения извор, потопете се в него и ще излезете чисти, свободни от всякакви лоши мисли, чувства и желания. Казвате: „Ще ни приеме ли Господ?“ За това не трябва да правите въпрос. Ще влезете в извора, ще се измиете и ще излезете. Даже и да ви направят забележка, че сте размътили извора, не се смущавайте. Кажете: „Наистина, водата се размъти, но ние пък се изчистихме“. Водата е благородна, тя ще се застъпи за вас, ще ви остави свободно да се измиете. Тя ще бъде доволна, че е могла да ви послужи. Преди всичко, предназначението на водата е да чисти, да мие. Тя никога не би се отказала от своята служба. Като се измиете, ще се изложите на въздуха да се изсушите; той ще ви каже няколко насърчителни думи. И най-после, светлината ще дойде при вас, ще ви утеши с думите: това е волята Божия. Струва си човек да се чисти във водата, да се насърчава от въздуха и да се утешава от светлината. Това е философията на новия живот. Когато Бог ви види изчистени, облечени с дрехите на новия живот, Той ще ви се усмихне и ще каже: „Тези са моите умни деца, които могат да се чистят“.

Не подценявайте в себе си онази велика мисъл, която Бог е вложил във вас. Не подценявайте ония добри чувства, които Бог е вложил във вас. Не подценявайте и добрите постъпки, които Бог е вложил във вас. Имайте добри постъпки. Човек интуитивно трябва да схваща как трябва да постъпва, как трябва да чувства, как трябва да мисли. Има една мярка, която трябва да намерим, защото тя е Божественото. Разчитайте на Божественото в себе си, не го потъпквайте! Погрешката е там, че вие искате да заробите Божест-

веното, да го направите слуга. Не, вие ще му слугувате, а то ще ви направи свободни, то ще ви бъде капитан. Някой казва: „В мене няма нищо Божествено“. Щом няма Божествено, нищо не можеш да постигнеш. Щом имаш Божествено, всичко можеш да постигнеш. Имате Божествено, само че вие не вярвате в него. Трябва да повярвате. Ако в тебе няма Божествено, ти си осъден на смърт. Пък ако има Божествено, ти ще имаш прогрес. Божественото навсякъде, при всички условия в живота, може да се справи и в света, и в ада. Божественото разрешава всички мъчнотии. Няма мъчнотия, която Божественото да не може да не разреши, затова чакаш то да ти посочи начин, по който да го разрешиш. Направи опита, не чакай то да работи за тебе, а ти само да ядеш и да пиеш. Ни най-малко не мисли така.

Когато човек остане сам със себе си, когато няма никой покрай него, той е в реалното. Има ли около него хора, той е в сенките.

БОЛЕСТИ

Болезтта от какъвто и характер да е, има в основата си духовна причина.

Дойде лекар, претупа болния надве-натри, пипне пулса, напише рецепта и излезе. Така не се лекува. Има болести, които произтичат от обезсърчение или от задната част на главата. Други произтичат от смесване на различни храни. Едни болести произлизат от волята, други – от надеждата, трети от раздвояване на ума и сърцето.

Ние страдаме от зарази, от нечистотии, дишането не е дишане, яденето не е ядене, мислите не са мисли. От хората излиза смрад, защото нещо се разлага.

Ако сте неразположени, вижте коя от трите заповеди сте нарушили: не убивай, не кради или не лъжесвидетелствай.

Болезтите не са нищо друго, освен полици, които се изплащат за неизплатени дългове към деца, родители, близки.

Ако умът ти е на място, ти няма да се простудиш. Има ли пропукване на съзнанието, има и простудяване.

Всеки недъг на физическото поле се дължи на духовни причини. Мразите някого – това е възможност да се разболеят гърдите ви. Завиждате – стягат ви се гърдите от завист. Има опасност да се разболее черният дроб. Обичате да си угаждате много – стомахът ще заболее. Гневите се – ще дойде запичането. Обещавате, но не изпълнявате, ще дойде главоболието. Всички физически болести се дължат на вътрешни духовни причини. Щом намерите причината

за едно заболяване, ще възстановите равновесието и хармонията, за да оздравеете. Всички недъзи, които виждате в себе си, ще ги изкорените постепенно, не изведнъж. В Любовта трябва да подобрите гърдите си и черния дроб, в мъдростта да подобрите мозъка си, в правдата трябва да подобрите ръцете си и пръстите си. Като работите за интелекта, трябва да подобрите носа си, като работите за добродетелта, трябва да измените краката си. Ще се научите да вървите пластично, а не да се клатите като гемии.

Тщеславният е болен, при това неизцеримо болен; гневливият, докачливият – също. Подозрителният, завистливият – са все неизлечимо болни. Не се извинявайте, че сте нервни, защото не сте създадени, за да сте нервно болни.

Всякога болестите се раждат от вметнати чужди вещества между мисълта и едно чувство или между едно чувство и една постъпка.

Често една мисъл поражда една болест, едно чувство поражда една болест или една постъпка поражда една болест.

Често хората заболяват от рак поради голямата си алчност към пари, имоти, вещи, къщи.

Топлината на мозъка трябва да бъде постоянна. Щом се повиши топлината, явяват се различни болезнени състояния, разстройство на ума, неврасения, болести на стомаха, дробовете, жлезите.

Когато човек мисли право, топлината на мозъка не може да се повишава. Когато в мозъка става известно триене, тогава топлината се повишава, а триенето се получава от несбъднати желания. Колкото повече човек настоява да реализира известно желание, толкова по-голямо триене става между мозъчните частици.

Не само нечистата пот, но и нечистите мисли и чувства запушват порите на тялото, а човек се чуди откъде е дошло неразположението.

Завистта ражда ред болести, страхът ражда друг вид болести. Всички отрицателни мисли раждат лоши последствия. Разюзданите страсти раждат съвсем друг род болести.

Причината за много болести на петата раса се дължи на алчността. Човек се отрупва с толкова много излишни неща и не мисли, че този огромен товар ще го съсипе.

За да не боледува, човек трябва преди всичко да се храни с плодовете на Духа, а именно: Любов, мир, радост, кротост, въздържание, дълготърпение, милосърдие.

Повечето от болестите на света се дължат на безверието на човечеството. Преди всичко хората не вярват, че може да се живее добре, че може да се живее без лъжа, че водата трябва да се пие топла, а не студена, и т.н.

Защо боледуват хората? Защото искат от Господа нещата да станат така, както те са ги намислили. Оставете провидението, Бог или природата да работят, както те намерят за добре. Не мислете, че това, което вие сте си определили, е по-добро от намисленото от Бога.

Както са се лекували хората преди десет години, днес не може да се лекуват. Постоянно всичко се изменя. Болестите се дължат на това, че ние нямаме една основна мисъл, нямаме едно основно чувство, една основна постъпка, на която да разчитаме. Нямаме постоянни величини.

Защо боледуват хората? Идват при мене постоянно, за да им дам лек. Казвам някому: имаш един съсед, на когото дължиш 1500 лева. Дай му ги и ще оздравееш, плати и ще оздравееш. Церът е в туй – да платиш. Ако не платиш, няма да се освободиш. Неговата мисъл те преследва, работи върху тебе, а ако платиш, той ще те благослови, няма да ти праща лоши мисли.

Всички болести и страдания идват по причина на нечистотата, на лакомството и на греха.

Ако човек постоянно съгрешава и не се оправя, изгубва своята интелигентност и своята доброта. Добротата е свързана със сърцето и когато човек греши, сърцето става лукаво и започва аритмия.

Почне ли сърцето много да хлопа, никакъв цяр няма за него. Остане ли с лекарства да лекувате сърцето, вашата работа е свършена.

Когато сте нервни, когато започнете от всичко да се дразните, склерозата идва. Аз я наричам дяволски цимент.

Причините за болестите се крият в астралния свят и се изявяват на физическия. Който иска да се лекува, трябва да потърси причините за болестта си в астралния свят и като ги открие, да почне да я лекува.

Ударът не е нищо друго, освен затваряне пътя, през който кръвта излиза навън; спирате кръвта, явява се синина, кръвта става по-гъста, по-черна. Такива удари могат да ви изненадат отвсякъде. В астралния свят може да приемете такъв удар.

Някой път получавате сърдечен удар, удрят по вашите чувства и сърцето посинее. На ударено затова се слага топъл компрес, за да се отворят изходните места, да се изправят капилярните съдове.

Някой ви каже: „Не те обичам.“ Ето един астрален удар. Явява се някъде петно, синини, усетите болка. По кой начин ще лекувате тази синина? Трябва да намерите някой, който ви обича и да ви направи компрес, да намали болката.

В умствените погрешки се получават винаги обгаряния – те са най-силните. Във физическия свят погрешката е удар, в астралния – остават петна, които трябва да се чистят.

При неврастения нервите са пропукани и енергията изтича навън. Про-

пукани кюнци са тези нерви. Понякога хората мислят, че този човек много е мислил, много е чувствал. Ако много е мислил и чувствал, то е едно благословение. Но ако много се е нервирал, той не е мислил. Той е мислил за пропукани кюнци.

Ако не знаете правилно да трансформирате енергиите на своите нисши желания, може да заболее. Това заболяване ще се отрази на чувствата и на духовния ви живот. Ето защо с анатомията и физиологията на физическото тяло трябва да изучавате и анатомията на астралното тяло. Болестите се дължат на неразбиране на закона за превръщане на енергиите.

Ако имате повече материя, отколкото ви е необходимо, ще заболее. Затова гледайте на всяка цена да я понамалите.

Каквито промени стават със земята, същите промени стават и с човешкото тяло. Голяма част от тялото е вода. Много хора боледуват от липса на вода в организма. Отсъствието на вода охлажда организма, а многото го сгорещава.

Ще ви обясня какво разбирам под думите „здрaво тяло“. Здравото тяло не се заключава в пълнотата, в дебелината. Когато кръстът на човека надбелее, това показва, че му липсва нещо. Когато вратът му изтънее, това показва, че му липсва нещо. Когато очите му хлътнат, пак му липсва нещо. Когато очите му изпъкнат, пак му липсва нещо. В тия неща има известни съотношения. Човек трябва да бъде изтъкан от тъкани, а не от мазнини. Всички клетки в човешкото тяло трябва да бъдат породисти. Здравото лице трябва да има особени линии. Аз ви говоря сега върху неща, с които съм правил опити. Какво може да извърши човешката мисъл? Човешката мисъл трябва да намали до известна степен човешкия стомах. При сегашното развитие на хората стомахът има надмощие. Стомахът представя солите, дробовите — основите, а мозъкът — киселините. Следователно ние имаме повече соли, отколкото ни трябва. Солите винаги предизвикват запичане. Всяко запичане в организма се дължи на известни соли. Не зная какво мислят съвременните лекари по този въпрос, но моята диагноза, според новото учение, показва, че запичането се дължи на солите в организма. Изобилието на основите предизвиква изобилие на венозна кръв, а изобилието на киселините в мозъка произвежда неврастения. Щом господстват киселините в мозъка на някой човек, той непременно ще бъде неврастеник. Щом господстват основите в дихателната система на човека, той непременно ще има изобилно количество венозна кръв. Щом солите имат надмощие в човешкия организъм, тогава стомахът ще господства, вследствие на което ще се яви затлъстяването, а оттам — и различните болести.

Простудяване не може да стане от течение, ако съзнанието е будно. Ние се простудяваме по единствената причина, че като живеем в много топла стая, тялото се разширява, поглъща повече топлина, изпраща повече топлина

и затова се простудяваме. Никога тялото не трябва да поглъща чрезмерно топлина, нито пък да изпуска повече, отколкото трябва. Ако на един човек му е студено, нека изпие две-три чаши гореща вода.

Хората не знаят как да използват електричеството и магнетизма на Слънцето и затова се чувстват изнервени, напрегнати. Тази нервност се дължи на сухота в организма, на чрезмерната топлина и чрезмерното изстудяване. За да се избегне тази сухота, между студа и топлината трябва да се създаде вътрешна връзка. Ако топлината е повече, отколкото трябва, и не може да привлече влагата, човешката кожа изсъхва, следствие на което се явяват ред болести, като маясъл, проказа и други. При тези болести кожата почва да се напуква.

Проказата не е толкова страшна болест, колкото хората си я представят. Тя се дължи на отсъствие на влага в организма. Понякога по кожата се явява сърбеж и той се дължи на сухотата в организма. Причината за сухотата са чувствата – те са в неестествено положение. Такива хора могат да се лекуват, като общуват с жизнерадостни хора, у които чувствата са в естествено състояние. По този начин те ще приемат от тях по малко магнетизъм.

Който има такъв сърбеж по кожата си, нека отиде в някоя дъбова гора да облегне гърба си на някой стар дъб, да приеме малко от неговия магнетизъм. За да влезе във връзка с дъба, той трябва да го разбира и да гледа на него като на разумно същество.

Голяма част от болестите се дължат на това, че прекомерно се упражняват само някои мускули. Има един голям мускул, който покрива стомаха и е под дробовете – диафрагмата. Тази диафрагма се повдига и при големите скърби, и при големите радости, явява се хълцане или някаква тежест. Ще дишате дълбоко, за да дойде този мускул в нормално положение.

А някой път и като ядете много, диафрагмата се вдига. По-малко ще ядете и повече ще дишате, за да си е на място този мускул. Като контролирате вашите мускули, най-малко 75 % от неприятностите ще ликвидирате.

Дойде ли болестта, тялото понеже е страхливо, за да се освободи от нея, ще даде и 40 килограма, но мозъкът нищо не дава, той не намалява. Остава си същият. В редки случаи много малко ще даде. Най-много харчи, най-разточително е сърцето.

Болестите се предизвикват от инертната материя в човека, но зад тази инертна материя се намира разумно същество – добро или лошо, затова някои болести разрушават организма, а някои го обновяват. Зад микробите, причинители на различни болести, се крият разумни същества.

В природата съществуват болести от физически характер, от астрален и от умствен характер. Ако си неразположен психически, това се дължи на астрални същества, които влизат в твоята симпатична нервна система и причиняват известно дразнене.

Тези същества обират човека и черният му дроб страда. За да не страда, човек трябва да се освободи от своите лоши и нисши мисли и желания.

Болестите са духове, същества от невидимия свят, които упорито преследват известна цел. Гледайте разумно да се справите с тях.

Като дойде болестта при мен, аз я угощавам, питам я: какво правите, откъде идвате? Болестите са все бездомни, дошли на угощение от кол и от въже. Всяка болест представлява едно същество. Някой път са по стотина души, които идват да пият, цял ден ги угощаваш.

Една болест не е нищо друго, освен връзка с един по-нисш живот. Ако си умен, всички тия нисши същества може да ги хванеш и да ги туриш на работа. Като не можеш да ги туриш на работа, те те измъчват.

Всеки човек, който е болен, прави угощение на хиляди същества от най-нисш произход. Тези нисши същества ядат и пият, а пък човекът плаща за тях.

Дойде някаква болест, я разстройство някакво на мозъка, я на стомаха. Тази болест сега се явява, но причината ѝ е отпреди 100, 200, 1000 години пък и повече, но лекарите не знаят това, не знаят причините за тази анархия и затова не могат да я лекуват.

Някои болести не са нищо друго, освен заклинания от миналото. Човек възприема всяка пакост, злина или неправда, направена от някого, недоволство и заклинание, и те внасят дисхармония в организма му и предразположение към заболяване.

Каквито пожелания изпращат хората към подобните си – добри или лоши – в края на краищата са ги постигнали. Мощна сила е човешката мисъл. Тя може да се използва и като разрушителна, и като творческа сила. Затова човек не бива да причинява пакости нито на себе си, нито на другите.

Боли те коляното. Ще кажеш: „Аз съм мобилизиран, трябва да служа на Господа, а ти ми пречиш, затова си върви“. Болестите са твои възлюбени – твои деди и прадеди, курдисали се в коляното ти или в гърба някъде, на рамото, в пръстите, къде ли не те посещават.

Ще ги изгониш навън, нека отвън стоят.

Ако ние живеем по законите на Божията Любов, Божията Мъдрост, Божията Истина, щяхме да имаме здрави тела, здрави умове. Някои от болестите, които идват днес, се дължат на миналото, в предишни животи сме правили какви ли не погрешки, а сега плащаме.

Когато светлината и топлината се увеличават, онези организми, които не са добре организирани и развити, които имат в себе си много нечистотии и утайки, започват да боледуват. Такива нечистотии се отделят от земята във вид на изпарения и тровят кръвта.

Ако сте нервни днес, то се дължи на голямото количество въглена киселина във въздуха, която вдишвате и издишвате и която почти отравя организма. Ако у вас беше развито психометричното чувство и погледнете един голям град, вие бихте се отворили от атмосферата на този град и не бихте желали повече да живеете в тази среда.

По някой път боледувате, защото прекомерно сте работили, за да забогатеете, преуморили сте краката или ръцете, или очите си. Боли ви главата, защото не знаете как да гледате, не знаете как да слушате, не знаете как да миришете, не знаете как да ядете. Като седнете да ядете, оставете всички грижи навън. Не мислете за нищо. Мислете за яденето само, благодарете на Бога, не бързайте.

Несмляната храна се наслаждава във вид на утайки около ставите, както и в капилярните съдове. Тази е причината за заболяване на човека от ставен ревматизъм. Бързото хранене е причина за заболяване от още много други неща.

Почти всички болести във вашия организъм се дължат на неправилното хранене. Ревматизмът се явява вследствие събирането на нечистотии, на утайки по ставите. Брашното – старо, маслото – старо, хлябът – недопечен, бързо ядете, не дъвчете храната, безпокоите се, когато се храните, за какво ли не мислите и искате да сте здрави.

Ферментацията се дължи на малки същества, наречени ферменти. Те разлагат и изяждат всяко нещо, което ферментира, и оставят своите извержения, които носят смърт.

Хората не подозират, че с ферментацията на сладките сокове си изграждат гробници. Неразположението, недоволството, кисването също са ферменти. Мислите ли, че ако допуснете една малка злобичка като фермент в сърцето си, тя няма да внесе отрова в организма? Ферментите са подобни на въшките, те като химици пробиват кожата и вадят от нея сокове.

Болестта се дължи на някакъв чужд живот, който не хармонира на вашия, или тя е излишна материя, или тя е излишен материал, който не принадлежи на вашия организъм, не е в унисон с живота на вашето тяло, или трептенията на този организъм са много нисши и не съответстват на трептенията на вашия организъм.

Когато в стомаха се насъбере повече топлина, в главата си чувстваш напрежение; когато в мозъка има повече топлина, в стомаха има болки. Има главоболие, което става по симпатия, в смисъл, че ако някой твой близък го боли глава, и ти ще почувстваш същото.

Понякога епидемиите, отпадналостта, намаляването на съпротивителните сили на организма са в тясна зависимост от космическите атмосферни фактори, а човек се чуди какво става с него.

Много болести се дължат на индивидуализирането на някои клетки. Когато тези клетки решат да живеят самостоятелно, групират се в известна област и образуват свое тяло. Тези израстъци се наричат тумори, живеят за сметка на целия организъм и се хранят с неговите сокове. Ако чрез силата на мисълта тези новосъздадени клетки могат да се убедят, че мястото им не е в човешкия организъм, те постепенно ще намалеят, докато съвършено изчезнат. Прилагайте мисълта си при лекуването, било на себе си, било на близките си. Мисълта е сила, която трябва да се впрегне на работа.

Когато се яви дисхармония между главния мозък и симпатичната нервна система, тогава се явява болестта рак: някои клетки стават свободни, не се подчиняват вече на хармоничните сили на главния мозък и симпатичната нервна система, на Божественото в човека и почват да се делят по свой начин, а не с оглед на нуждите и интересите на целия организъм.

Главната причина за болестта се дължи на дисхармония между двойника и физическото тяло. В предната част на мозъка се намират особен род бели мозъчни влакна или нишки, чрез които се проявява дейтелността на човешкото съзнание. Съзнанието е свързано с двойника, второто тяло на човека. Двойникът е апарат, чрез който се проявяват силите, енергиите на природата. Физическото тяло на човека живее благодарение на своя двойник. Ако отношенията между тялото и двойника са хармонични, човек е здрав. Когато някой от органите на физическото тяло заболяе, хармонията между двойника и физическото тяло се нарушава. За да се излекувате от болестта си, първата работа е да се възстановят правилните отношения между духовното и физическото тяло.

Тялото има свой специфичен двойник. Общата или частичната парализа се дължи именно на преждевременно отделяне на двойника от физическото тяло, а то се дължи на неправилното преминаване на природните енергии през ръцете и краката.

Когато стомахът страда, и главата страда, и обратно. Стомахът не бива да се претоварва. Той има и друго предназначение — не само да приема храната и да я обработва.

Да кажем, че те е заболял коремът и аз ти държа една лекция. Ти казваш: „Премахни болката“. Причината на тази болка в корема е в главата. Почни да мислиш право. Причината е в твоята глава; ти не мислиш право и затова те боли коремът. Почни да мислиш право и веднага ще изчезне болката в корема. Ти казваш: „Какви ми ги разправяш? Не знаеш ли, че ме боли коремът?“ Зная и за това ти говоря.

Болестта не е създадена от Бога. Човек сам създава условията за болестта и сам става болен, значи и сам трябва да се лекува.

Не вярвайте на болестта, не вярвайте на кръвното налягане. Болестите са илюзия, нещо сънувате – гони ви мечка или вълк, или змия, вие тичате, плашите се, като се събудите – нищо няма, всичко е минало. Щом се намали вярата, надеждата или разумността у човека, кръвното налягане идва.

Намали ли се активността на ума и на сърцето – кръвното идва. Не се плашете от кръвното налягане, но почнете да развивате в себе си надеждата.

Болести не съществуват. В света съществуват болезнени състояния, но не и болести. Болезнените състояния са резултат на специфични отрицателни психически състояния, през които човек минава.

Ако вие сте ясновидец, ще видите, че цялата атмосфера е пълна с най-анормални мисли и желания. Ако вашето обоняние е развито, вие ще усетите болния човек, от него излиза една лоша миризма. А от здравия лъха ухане, нюкс, нещо хубаво. Често той помирихва ръката си и докато не усети, че от него излиза нещо хубаво, знае, че не е здрав. Мъжът ти например мирише хубаво, Но то е, защото се е намазал отвън – то може да бъде само стимул, не съм против него. Човешката кожа произвежда най-хубавия аромат в природата. Това е моето твърдение. Никой жител в природата никъде не е произвел такъв хубав аромат, особено когато човек желае доброто. Но и по-голяма смрад в природата от онази на човешката кожа никъде няма. Това са мои наблюдения, изследвания. Аз съм наблюдавал хора, които са болни и които са здрави. Отдалеч по миризмата познавам каква е болестта. От разстройството на дроба се образува особен мирис. Хора, на които започват да заболяват белите дробове, излъчват един много отвратителен мирис.

Болестта е една необходимост. Много пъти в хората се натрупват мазнини, остават неорганически вещества. Ако така продължава, сърцето на човека може да спре и той да изгуби живота си. Затова го хване болест, която за един-два месеца стопи излишните мазнини. Какво лошо има, че е боледувал? Болестта е на място.

Аз не съм виждал нито една болест да е дошла за зло. Всяка болест носи благословение. След всяко боледуване човек става по-благоразумен, по-достетлив, по-благороден, влиза в положението на другите.

Боли ви крак, благодарете, че не ви болят и двата. Боли ви глава, благодарете, че не ви болят и ръцете, и краката. Като благодарите за всичко, болестта ще изчезне. Човек може да оздравее изведнъж, както и да се разболее изведнъж.

Чрез болестите невидимият свят изпитва вярата, търпението, Любовта и мъдростта на човека. Колкото по-силна и съсредоточена е мисълта на човека, толкова по-лесно може да се излекува. Достатъчно е да каже една дума само, за да се излекува. Има думи, които действат магнетически. За това се иска знание – кога и как да се казват.

Всяка идея, всяка добродетел, която може да се реализира и на която един болен посвещава живота си, ще му помогне да оздравее.

Ако заболее, започнете любезно да се разговаряте с болестта си, да благодарите, че ви е посетила.

Като се отнесете с нея учтиво, тя ще ви напусне. Болестите не са нищо друго освен живи същества, които мъчат човека.

Чрез болестите хората се възпитават. Когато човек се обърне към Бога с молба да го освободи от тези същества, той получава отговор на молитвата си. Отговорът е неговото оздравяване. Само Бог е в сила да заповяда и на злите, и на добрите същества.

Всяка болест е задача за човека. Който правилно реши задачата си, той сам извлича благо, което е скрито в болестта.

Като дойде една болест, няма да се мусиш, да се мръщиш, а ще я посрещнеш весело, ще ѝ пееш, ще облечеш най-хубавите си дрехи, ще се стегнеш като генерал.

За да не се простудява, човек трябва да се огражда. Това се постига чрез концентриране на мисълта и чрез молитва.

Болката се явява в необичаните неща. Заболи те пръст – обикни го. Заболи те крак – обикни го. Заболи те на друго място – обикни това място.

Като дойде някоя болест при вас, питайте я какво иска, с какво може да ѝ услужите. Кажете ѝ, че сте готови за нея да направите всичко. Болестите са във вас. Кракът ви боли. Кажете му, че ще мине, и го забравете. Това е физическа болка, а не болка на самия човек.

Колкото по-тежка е била болестта, през която човек е минал, толкова по-силен е станал той. Големите изпитания, тежките болести носят велики блага и придобивки.

Вие много лошо мнение имате за болестите, не искате да ви посещават. Те не са толкова лоши, дори до известна степен са Божие благословение.

Човек става тогава по-мек и тихичко говори, смъква излишните килограми, доста нечистотии излизат навън. Затова ви казвам, когато ви посети една болест, приемоте я с благодарност, поразговорете се с нея, поканете я пак да ви посети след 6–7 години.

Ето какво разбирам под думата „работа“. Всяко действие, което ви е приятно, в което взима участие вашият ум и вашата воля, е хубавата работа и тя носи здраве. Всяко действие, в което вашият ум не взима участие, а също и сърцето, волята, е болезнено състояние, то образува болестите в света. Това е моето гледище. Умът, сърцето и волята създават всички болести в света. Щом умът е недоволен, създава се главоболие. Щом стомахът е недоволен, създава се коремоболие. Щом ръцете са недоволни, създават се

болести в ръцете. Щом пръстите са недоволни, боледуват пръстите. Всички тези органи са живи, в тях има съзнание. Човек е сбор от разумни същества. И ако ръката ме боли, направила е нещо неразумно. Клетките, които живеят в ръката, не мислят както трябва, затова има болест. Следователно трябва да ги примириш, да разбереш какво искат. Понякога искат масло, зехтин да ги намажеш, с топъл компрес да ги стоплиш, гладни са, вода им трябва. На тия клетки на ръцете им липсва нещо. Всички болести показват, че клетките на организма на дадено място се нуждаят от храна. Докато вие нямате това схващане, не можете да разберете болестите. Например, заболи те главата. Причината за главоболието е в стомаха. Заболи те коремът. Причината за коремоболието е горе в главата. Поляризиране става. Има отражение. Болестите идат по закона на отражението. Забележете, ако те боли някъде и дойде друга по-голяма болест на друго място, тази малка болест изчезва. Ако дойде от нея друга по-голяма, и втората изчезва. Значи всяка болест се дължи на някакво препятствие в организма. В хипнотично състояние, в магнетичен сън, ако на човек му внушите, че ръката му е изгоряла, може да се образува мехур.

Сегашните хора не знаят да ходят. Сегашните хора работят повече с ръцете си, отколкото с краката. Ние сякаш сме в една лодка, повече с ръцете работим, а краката постоянно са в бездействие. И когато хората казват, че не са добре, те се намират в една лодка, работят само с ръцете и всички говорят за ходене, всички говорят, че трябва да излезем от лодката, да започнем да упражняваме нашите крака, но малко слизат на сушата.

Какво става с едно тяло, ако внезапно спрете неговото движение? В тялото се развива много топлина, която може да го запали. Същото явление става и с човека, когато се окаже внезапно противодействие на неговите чувства. Гневът, недоволството в човека не са нищо друго, освен резултат на противодействие в чувствата му. Подпушване става не само в чувствата, но и в мислите на човека. Дойде ли до това положение, човек трябва да се отпусне. За да отпусне сърцето си, човек трябва да мине от видимото към невидимото, от ирационалното към рационалното. Всяко подпушване на чувствата внася известна аномалия във функциите на сърцето, вследствие на което пулсът му се изменя. За да се възстанови нормалната функция на сърцето, човек трябва да влезе в хармония с природата, да свърже своето сърце с общия пулс на космичното сърце. Всяка планетна система има също така свое сърце, което е свързано с общото, космическо сърце. Сърцето на нашата Слънчева система е Слънцето. Ритмичното движение на кръвта в човешкото сърце се определя от ритмичните вълни на Слънцето.

Дойде ли човек до 42 градуса температура, умира, защото частиците на тази топлина са толкова едри, че като минават през частиците на материята, от която е направен организъмът, те ги разрушават. Същото е и ако човек се

подложи на действието на електрически ток от 2000 волта – ще умре, но ако се подложи на действието на ток от 20 000 волта и нагоре, ще се обнови, ще се пречисти, без да изгори.

Молекулите на частиците на тока от 25 хиляди нагоре са крайно малки, минават свободно през тъканите, масажират ги, обновяват ги, пречистват ги. Има няколко вида топлина – светлинна и електрическа, която се отразява различно върху организма. Физическата топлина изгаря, но има друга – тази на малките частички, която съгражда и обновява. Колкото по-високи и многобройни са техните трептения, толкова по-благоотворно е действието им върху човешкия организъм. Много хора заболяват от неврастения вследствие топлината, която известен род чувства произвеждат в задната част на главата. Тази топлина се отразява вредно и върху стомашната система, както и върху дробовете. Лекуването на тези хора става чрез превръщане на топлинната енергия в магнетизъм, който повдига жизнената сила на организма.

Има лекари магнетизатори, които освобождават човека от вредната за организма топлина.

В

Буквата „В“ е образувана от единица и два полукръга. Кръгът означава Божественият живот, свързан с единицата посоката, по която трябва да се движим нагоре към главата.

ВЕГЕТАРИАНСТВО

Злото не е в яденето. Когато се забранява известна храна, то става от съображението да не се причинява страдание на съществото, което се употребява като храна.

Месото е синоним на греха. За да го ядеш, ще трябва да унищожиш живот. Откажете се от него доброволно.

Първоначално Бог е казал на човека да се храни с плодове, но след потопа, като видял, че човек не може да се храни само с плодове, позволил му да се храни и с месото на някои животни, но в никакъв случай да не употребява кръвта им.

Дървото за познаване на доброто и злото е месоядната храна. Вълкът да яде месо — разбирам, но на овцата да даваш месо, не разбирам.

Изкуство е да се храниш с живия хляб и живата храна. Хората се хранят с мъртва, заразена храна и затова страдат. Вземете малко месо и го поставете под микроскоп да видите какви и колко бацили има в него. Има бацили, които и при две хиляди градуса не умират.

Може да ядете месо, сирене, яйца, но те не могат да създадат у вас чисто тяло, нито благороден ум. Основният закон за яденето е Любовта и благодарността.

Когато клетките на месната храна влязат в организма, той трябва да употреби десет пъти повече енергия, за да ги задържи в себе си, т.е. да ги постави в известен устой и да ги впрегне на работа. А колко могат да изработят такива клетки? Защо са нужни тези работници на човека, ако те му донасят едно, а завличат десет? Свинското месо е вкусно, но едно донася, а десет отнася. Ще ядете такава храна, която десет да донесе, а едно ще завлече. Това е плодовата храна. Туй неестествено състояние, в което е попаднал човекът в целия културен свят, се дължи на месната храна.

Да не ядем месо, това значи да не се удоволстваме. Да се удоволстваме, това значи да вършим грях, т.е. да ядем храна, за която организъмът не е готов. Ядем ли такава храна, тя вече е отрова. Месната храна е отрова. Тя символизира дървото за познаване доброто и злото.

Както една обидна дума може да разруши и отрови човека, така и страхът на животните, когато ги колят и убиват, може да ви отрови.

Когато се храни с месо, човек приема от животните такива неестествени енергии и елементи в своя организъм, за освобождението от които се изискват стотици и хиляди години чист живот.

Понеже човек се намира в патологично състояние, то и храната му е неестествена. Неестествено е човек да яде месо.

Ако се храните със свинско месо, нисшите клетки ще се присадят у вас. Ако ядете само месна храна, от натрупването на тия клетки ще вземете този характер на тези същества, които сте яли. Свинските клетки са неестествени, изисква се голяма енергия, за да ги задържи човек на работа. Те са хем много мързеливи, хем много разрушителни.

Има здравословни и нездравословни храни. В какво седи здравословността? Например, ако ядеш свинско месо, ще страдаш. В какво седи страданието? То не е здравословно. Клетките на свинското месо са крайни индивидуалисти, много обичат живота, мързеливи са, не работят. Свинята с много малко усилия иска да постигне много.

Има растения, които са в хармония с човека. Като влязат клетките в човека, работят. Оная храна е здравословна, на която клетките са хармонични с твоя живот. Свинските клетки не хармонизират. При първия удобен случай заминават. Тогава започват болезнените състояния.

Ако наемеш стотина работници да ти извършат някаква работа, а те не работят, струва ли си да ги наемаш? Това са свинските клетки, които ти ядеш – те вреда носят, но полза никаква. Не наемай работници от свиня да ти работят.

Месната храна спира прогреса на човешката индивидуалност. Когато една храна спира развитието на човека, по-добре е да не се яде.

Защо е нехигиенично свинското месо? Щом изядете свинското месо, свинските клетки ще станат част от вас. Свинщината ще стане част от вас. Свинските клетки са много мързеливи – за да ги накараш на работа, ще изхарчиш повече енергия, отколкото те могат да отделят за тебе.

Мислите ли, че хората, които ядат месо, имат условия за развитие? Човек придобива качествата на животното, което яде.

Ако бих ви описал точно какво представлява месната храна, не бихте я

вкусили. Не бихте я помирили. Вие още не сте се освободили напълно от вкуса към нея. Ние сега само минаваме за вегетарианци.

Всяка животинска клетка си има стомах, черва, нечистотии, извержения. Като яде човек тези свински, овчи, говежди клетки, яде изверженията им, наречени токсини. Най-малко токсини има в растителната и плодната храна.

Свинското месо може да го ядете само за цял. Здравите да не ядат свинско месо. Болните може да ядат и пилешко, и яйца да ядат. Аз считам за вегетарианци тези, не които седят пред мене и не ядат, но които нямат желание да ядат, не им е естествено да се хранят с месо. Месната храна е много нечиста. На някои им се прияжда много месо, особено като им замирише, то е защото по атавизъм у тях е останало това желание.

Защо вълкът яде овце? За да стане кротък. Като ядем добри работи, ставаме добри.

Който яде месо, ще се натъкне на такива страдания, които и през ум не са му минавали. Какво чувство изпитвате към приятелите си, които постоянно ви казват обидни думи? От ден на ден вие ставате по-хладен, по-чужд към тях, докато най-после се разделите. Каква пакост са ви направили те? Заклали са нещо у вас.

Бог е направил така, че човек да се храни с плодове, а той се храни с месо. Месната храна е внесла такива отрови във вашия организъм, че той представлява сбор от нечистотии. Ако бихте имали обоняние непокаварено, вие бихте бягали далече един от друг — такава смрад се носи от тези, които ядат месо. Плодната храна, както и месната съдържат в себе си различни елементи, поради което се предизвикват две различни състояния, а оттам и различни резултати.

Месната храна е едно голямо зло за човечеството. Вибрациите на тази храна са от друг, по-нисш род, несъответстващ на сегашния човек.

Ако клането на животните беше допуснато от Бога, агнето само щеше да дойде при човека да се пожертва за него, а сега човек го гони, то бяга, плаче, но човек не чува.

Вълкът е силен, защото яде месо, но работа не върши. Овцете, кравите, биволиците дават вълна, работят на нивата, те са в услуга на хората.

Вегетарианската храна е онази, чиито трептения напълно съответстват с трептенията и клетките на нашия организъм. При усвояването има пълно съответствие или пълно изтичане на енергията към Слънцето. Тази храна е именно вегетарианска. Има храни, чиито трептения отиват към центъра на Земята, те са животински и някои растителни.

Вегетарианската храна усилва нервната система, организъмът става по-устойчив, по-издръжлив.

Няма смисъл да ставате вегетарианци, ако мислите за месо и се измъчвате.

Поканен съм да излекувам болната дъщеря на един човек. Ако те за благодарност ми предложат да хапна от сготвената кокошка, предпочитам да хапна, въпреки че съм вегетарианец, отколкото да вземам пари. Взимам ли пари, не мога да говоря за вегетарианство. Ако цял ден се тревожиш за щяло и нещяло, ти не си вегетарианец.

Който не може да се откаже от месната храна, той не може да се освободи и от злото. Който не е влязъл в причинния свят, той още не е истински вегетарианец.

Кръвта се пречиства чрез храната, чрез чистите мисли и чувства. Вегетарианец е този, на когото деди и прадеди отпреди пет-шест поколения са били все вегетарианци.

Истинският вегетарианец и наяве, и насън не вкухва месо.

Не е лесно човек да стане вегетарианец. Трябва да има едно преходно положение в храната, а не изведнъж да се премине на друга храна.

Вегетарианството е преходно състояние.

Вегетарианството трябва да бъде обосновано на един велик закон – никога не яж храна, която няма съответстващи трептения на твоето тяло.

Могат ли ескимосите да бъдат вегетарианци? Вегетарианството може да се прилага само при добри условия, а не при лоши.

Всички месоядни животни имат постоянен глад, не се насищат. Всеки, който престъпва великите закони на Любовта, мъдростта и истината, е месоядец. Месоядец е всеки, който не изпълнява Божия закон.

Сегашните културни хора какво ли не ядат – кокошки, прасета, а са толкова жалки и безпомощни. От една инфекция, от ухапването на някое комарче могат да си заминат.

Ако човек, след като яде месо, е здрав, нека яде. Ако човек, след като яде вегетарианска храна, се разболява, да яде месо. Нека плаща в бъдеще. Едно време се биеха и убиваха и враговете си изяждаха, колкото убият, изядат ги. Ние сега сме се избавили от едно голямо зло – яденето на човешко месо. То е толкова диференцирано, че внася много голяма зараза. До известно време, докато сме слизали надолу, сме яли месо, сега можем да поправим погрешките и животните ще се ползват, и ние.

Понеже човечеството е поделено по еволюционен път, животните ще слизат. Има хиляди години още да слизат, а ние възлизаме; за да им помогнем, не бива да ги ядем.

Месната храна е голяма спънка за повдигането на човечеството и е при-

чина за много от страданията му. В животните се образува голяма омраза към нас за това, че ги колим, а омразата ражда най-силните отрови. Най-силните зарази идат от месото. Който не се откаже съвсем от месото, ще остане назад в развитието си.

Злото в човека е свързано с месоядството. В злото всякога има насилие. Трябва да станем добри към всички същества, за да избегнем насилието в света. Докато има насилие, никакво добро не съществува.

Някои религиозни месоядци привеждат един много силен, според тях, аргумент: „Как да не ядем месо, когато Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, вие нямате живот в себе си“. Че ние затова ядем кокошки – да добием плътта и кръвта!“ Голям аргумент, нали? Вегетарианецът пък се аргументира с думите на Христос: „Аз съм лозата, вие сте пръчките“. Значи, Христос там се хранел не с месо, но със съвсем други, растителни сокове. Мъчно е, казват, да ядете плътта му. Ние се храним по съвсем друг начин. Това са две коренно различни състояния. Явява се обаче един истински тълкувател и казва: „Плътта на Христа – това е доброто в света. Кръвта на Христа – това е истината в света.“ Следователно, който не яде доброто, не пие истината, там работата друг характер взема.

Наблюдавайте как се хранят вегетарианците и как месоядците. И какво ще видите? Каква е разликата в храненето им? Как държи вилицата и ножа месоядецът? Както и вегетарианецът. Но има едно различие – месоядците в яденето са по-сръчни. Но едновременно с това всички, които се хранят с месо, са малко нетърпеливи, малко сприхави. Даже у вегетарианците е останал този навик. Вегетарианец, който е сприхав, скоро е започнал да яде вегетарианска храна. Който е роден вегетарианец, е малко по-спокоен, не бърза.

В човешкото тяло живеят едновременно две същества. Животът на тия две същества не върви в една посока, вследствие на което между тях винаги се явява борба. Тази борба се дължи на факта, че едни от клетките, които доставят храната на човешкия организъм, са месоядни, а други – растителни. Месоядните клетки са били такива от хиляди години насам, и днес и да желае човек да стане вегетарианец, тия клетки му се противопоставят. Ако не се достави съответна храна, месоядните клетки се самоизяждат. Клетките на белите кръвни телца например водят борба помежду си и се самоизяждат едни други. Значи войната съществува още в самия организъм на човека. Вследствие на тази война човек е вегетарианец по идея само. Вътре в него обаче клетките се самоизяждат. Ето защо, за да станете някога плодоядци, още сега трябва да поставите в ума си идеята да се храните с плодове. Тази идея ще работи в ума ви години наред, докато един ден, незабелязано за самите вас, ще видите, че сте готови да се храните с най-чистата засега храна – с плодове. Що се отнася до вегетарианството в пълен смисъл на

думата, във всички светове — физически, сърдечен и умствен — това е въпрос на вековете.

ВЛИЯНИЯ

Веднъж дошъл на Земята между хора, животни, растения, минерали, човек не може да бъде свободен от тяхното влияние. И най-малката частица от всичко онова, което го заобикаля, оказва влияние върху него. От своя страна и той влияе на всички живи същества. Слънцето, Луната, звездите — всичко оказва влияние на човека.

Според окултната наука материята, от която човек е направен, не е само от Земята. За космическия човек материята е взета от цялата Вселена, от всички слънца и планети е взета по една малка част и е сглобено сегашното тяло.

Тази материя е свързана с нас и ни оказва влияние. Каквато и колкото материя сме взели от планетите, такова и въздействие те ще окажат върху нас във физическо и психическо отношение.

Недоволството не е присъщо на човешкото същество, човек приема недоволството от нисшите светове, от нисшите същества и го носи в себе си, отхранва го като свое.

За човека работи цялата природа и той пак е недоволен. За да оцени това, с което разполага, невидимият свят го заставя да мине ред изпитания.

Има един свят, който го наричаме невидим, но той много ни влияе.

„Любовта ни принуждава.“ Като дойде едно страдание, трябва да го обърнем. На онези, които обичат Господа, всичко съдейства за добро. Някой път и омразата, и съмнението са живи същества. Вие сте пълни с квартиранти. Аз не съм против кираджиите, но поне да бъдат добри кираджии и да си плащат. А пък той идва и разваля къщата. Когато човек е изправен, и обратното е вярно. Писанието казва: „Ще изпратя духа си — духът на истината“. Тези светли духове като дойдат, те ще внесат нещо в човека. Той ще стане човек на изкуството, ще почне да работи, да помага. Когато Божественият дух дойде в човека, тогава човек се отърсва от плесента и започва да работи.

С години те язди този натрапник. Все имаш надежда, че това ще стане, онова ще стане. Онзи, който е възседнал на гърба ти, той не мисли доброто ти. Той мисли своя интерес, крадец е. След като е крал коня няколко години, ще го продаде и ще си замине. Ще ходиш от господар на господар и най-после няма нищо да остане от тебе. Когато говорим за Любовта, ние разбираме едно същество, освободено от негодите на живота. Щом има някой да те обича, ти си вече в онова царство на избавлението. Това е денят на

избавлението. Щом се говори за Любовта, тя е дошла да освободи човека. То е цяла наука. Човекът не само ще се освободи, но и ще поправи много пакости, които са станали, много работи в себе си. Има пакости в човешкия ум, в човешкото сърце, всичко това трябва да се поправи. Например, вземете следното: заражда се съмнение. На какво се дължи съмнението? На ездача. После се заражда омразата. И тя се дължи на ездача. После се заражда озлобяване, желание да си отмъстиш. Всички лоши качества са произлезли от онзи, който те е измъчвал, от онзи, който те е яздил, който ти е предал всички лоши качества от себе си. Когато дойде някой лош дух в човека, той ще го нацърка, ще му сложи всички лоши инжекции и после с години ще се чистиш.

Много от съществата, които живеят на физическия свят, се намират на ниска степен на развитие, следствие на което черпят сила от ония същества, които стоят на по-високо стъпало от тях. Попаднете ли на пътя им, те непременно ще черпят от вас, вие ще се обезсилите и за да си набавите енергия, вие пък ще черпите сили от висшите същества от възвишения свят.

Каквото и да правите, не може да се освободите от влиянието на нисшия свят. От едно място ще черпят от вас, от друго място пък вие ще черпите. Докато е свързан със Земята, човек постоянно губи енергия. Свърже ли се със слънцето, той черпи от неговите енергии и се възобновява.

Всяко хубаво разположение на духа показва, че сте под влияние на същества, чиито мисли и разбирания са по-високи от вашите. Всяко неразположение и потъмняване на съзнанието показват, че се намирате под влияние на същества с по-нисък умствен уровень.

Има невидими същества, които имат интерес да възбуждат енергиите в човека, за да черпят от него. Като се гневи, те използват тази енергия в него и го обезсилват. Тези същества идват групово, сядат около човека и започват да му внушават отрицателни мисли, докато го настроят. Щом постигнат целта си, те се отдалечават и наблюдават какво ще прави той.

При сегашните условия хората само се спъват. Атмосферата е пълна с ненапреднали души, които се домогват до вас. Често усещате една неприятност, едно недоволство. Те са причината за това. Теософията нарича тези души „елементарни души“. Всички трябва да се отърсите от тях. Тези души трябва да се възпитават, да се научат да се подчиняват на Божия закон, да работят.

Запитват: „Тези души ли ни правят спънки?“ Да.

Запитват: „Те навярно печелят?“ Да, идат да те оберат.

Запитват: „Не трябва ли да знаем как да се предпазваме от тях?“ Като дойдат, впрегнете ги на работа, научете ги да тъчат, предат, турете ги на работа в кухнята. Те действат само върху ума. Вие ще кажете: „Тази мисъл не е моя, това желание не е мое.“ И ще ги отхвърлите. Ако рече човек да се

поддава на всички желания и мисли, които минават през ума, през сърцето му, какво би станало? Тези мисли и желания ще си вървят като водата и вятъра, а ние ще вземем от тях само това, което ни е potrebno.

Като живее, човек минава през ред пертурбации, които се предизвикват от причини вън и вътре в него. Както над Земята има една тъмна планета, така и в живота си всеки човек среща един черен гений. Натъкне ли се на него, човек минава през ред пертурбации. Пертурбациите се предизвикват от тъмните мисли, които идат от този черен гений. Неговите мисли са в състояние да отклонят човека от правия път. След големи страдания той пак ще се върне в пътя си. На помощ ще му дойдат добрите сили в природата. Няма човек в света, който да не е минал и да не минава през тъмните сили на природата. Те са механически. Колкото и да са силни, човек може да се справи с тях. Човешката душа крие в себе си велики възможности, следствие на което през каквито и изпитания да мине, в края на краищата пак ще се върне в първоначалното си положение.

Ще ви влияят и ще влияете – това е Божествен закон.

Когато мислиш за някого, това показва, че той е дошъл. И забележете следното: когато един заминал брат влезе в тялото на друг брат, то последният заприличва малко на заминалия. Огънат се малко ушите му, изместват се малко очите му. Щом го напусне заминалият, лицето на този брат взема пак стария си вид. Затова вие трябва да познавате състоянията си – вие ли сте, или не. Не е лошо да знаеш в даден момент сам ли си, или има още някой в тебе. Нека бъдем израз на нещо възвишено.

Добре е да срещнеш даровит или гениален, или добър човек, за да придобиеш нещо от него. Добре е да срещнеш и силен човек в света. Кой е силен човек? Който може да ти предаде сила, а не който може да те уплаши. Този, който може да ти предаде малко сила, е благословение за тебе. Трябва да благодариш за това. Хубаво е понякога да срещнеш здрав човек, защото той ще ти предаде от своето здраве. Добре е да срещнеш човек, който разполага с истинско знание, защото ще ти предаде от своето знание. Но същевременно и ти не трябва да бъдеш от посредствените ученици, да очакваш да ти дават, да мислиш, че си сиромас. Едно трябва да знаете: природата няма благословение към слабите.

Гордостта има известно отношение към развитието на личните чувства у човека. Всички съмнения на човека, неговите терзания показват, че личните му чувства се намират в болезнено състояние. Мозъкът може да заболяе – има разни психически заболявания. Тъй както човек може да прихване хрема, така и хората от честолюбие могат да страдат. Всяко нещо можеш да вземеш отгоре си. Каквото кажат – все отгоре си може да го вземеш. Някой казал нещо или усмихнал се нещо – ти вече мислиш, че е за тебе – и

веднага се докачиш. Хората се пошегували – и ти го вземаш отгоре си. Или влезеш някъде, хората не искат да видиш нещо и ти мислиш, че нарочно го крият от тебе – и ето че дойде подозрението.

Срещнете някой човек с гъсти магнетични и електрични трептения и те напълни с кал. И не може да се освободиш лесно от тази кал, току-виж заболи те глава.

Има хора, които само като погледнеш, урочасват. Това са духовни удари. Затова трябва да изучавате силите, които действат вътре у вас и вън от вас. Вие изучавате сега само резултатите. Един човек ви е неприятен, но това е резултат.

Освен лошата миризма, която излиза от тялото на човека, когато се поти, има едно друго влияние, което изтича от човека, една друга нечиста материя, която вие не виждате и затова казвате: „Не мога да разбера защо, но този човек не мога да го търпя“. Влиянието му е лошо. Някой път от очите излиза нещо неприятно.

Всеки човек – добър или лош – оставя своето влияние върху вас. Ако бяхте ясновидци, щяхте да видите, че от всеки човек се отделя една тънка материя, която пада като сянка върху онзи, с когото се среща и следствие на тази сянка този човек изпитва известно неразположение на духа. Добрият и чист човек не оставя такава сянка върху човека.

Тези лъчи, които излизат от човешките очи, оказват разни влияния и затова по някой път се връщате вкъщи или много неразположени, или направо болни, зависи кои очи и как са ви гледали.

Някой път ние се заразяваме от недоволството на околните. Недоволството е заразително като проказата, като чумата. От един порочен човек трябва да сме далече, за да не се заразим от болестите и слабостите, които той има.

Една мисъл може да бъде ясна и да повлияе само тогава, когато дойдем на същия уровень, на който стои онзи, който я изказва. Как действа законът на изказването? За да ви повлияе който и да е човек, добър или лош, трябва да ви снесе до своя уровень. Само тогава може да ви повлияе. Или той ще ви повлияе, или вие ще му повлияете. Щом не сте на неговото равнище, по никой начин не може да ви повлияе. Следователно докато държите ума си в безграничния свят, където действа Божественият закон, вие сте свободни, невредими. Щом помислите, че някой може да ви повлияе, вие сте слезли от този свят. Когато слугата помисли, че господарят му го ограничава, той вече съгрешава със самата мисъл, че господарят му го ограничава. Ходите из улиците със скъсани дрехи, срещнете някой познат, благородник или богаташ, той ви отмине, не ви поздрави и вие си кажете: „Нали съм сиромас – никой не ме поздравява!“ Питам, като ви поздрави, ще ви даде ли нещо?

Нищо. Само ще ви погъделичка малко. Ако някой ви погледне и се усмихне насреща ви, какво ще спечелите от туй усмихване? Нищо, това са илюзии на черния маг. Когато човек се усмихне, трябва да почувства от дълбочината на душата си, че Бог присъства в този момент!

В нашето съзнание има много и различни същества. Там е нашето нещастие. Не сме още свободни. Мнозина идват и размътват съзнанието ни. Вие трябва да бъдете много внимателни. Кой го размътва и защо го размътва? Когато ви дойде една мисъл, трябва да знаете кой е онзи, който ви я праща. Какъв е нейният произход. И при всяко чувство, и при всяка постъпка трябва да знаете произхода им.

Вие трябва да разбирате влиянието на човешката мисъл. Има еманация, която излиза от човешкия мозък, от човешките дробове, от стомаха — има един стомашен мозък, от който също излизат еманации. Голямата опасност в съвременния свят е в тази нисша еманация на човешката култура, тя се дължи на онази лоша еманация, която излиза от човешкия мозък, която излиза от човешкия стомах, от човешките дробове, от човешкото сърце. Светът е изпълнен с егоистични мисли, с некрасиви чувства, с нехубави и неблагородни постъпки. Всички хора са крайно индивидуализирани, всеки мисли само за себе си — как да прекара живота си. Ние сме в един век, когато мъчно ще се намерят двама души да живеят заедно по братски, да имат една кесия. Не да говорят само на думи, но да са такива и на дела. Сега не искам да кажа, че в света няма хубаво, но аз говоря как стоят нещата в действителност.

Лошите мисли са като тези нисши същества — бързо се размножават. Една лоша мисъл може да причини болезнено състояние. Лошите мисли и чувства се зараждат в един нисш свят. Ако на такава мисъл дадете възможност да се размножи, вие ще се намерите в трудно положение. Или ако на едно лошо чувство му дадете възможност да се размножи, значи не можете да му заповядате, то ще влезе във вас и ще направи каквото иска. А вие питате, защо природата допуска това или онова.

Не искам да се обезсърчавате, да не работите. Когато констатираме някоя погрешка, знайте, че тя е отвън присадена, това не са качества на душата. Не мислете, че сега сте се родили с раница. Влязла е някоя лоша мисъл у вас, тя не е ваша, изхвърлете я. Като ви кажа, че у вас има някоя лоша мисъл, това да не ви докача, защото аз искам да ви спася. Самата мисъл ще ви докачи. За да се утаят тези мисли, трябва да намерите противоположни на тях. Дръжте очите си отворени, но бъдете нащрек. Защото Христос казва: „Всеки, който влезе през плета, крадец е и разбойник.“ Всяка мисъл трябва да влиза през вашите очи и мозък. Всяка мисъл, която е влязла през сърцето ви, тя е един разбойник. Такава мисъл не трябва да ви безпокои, а да се държи вън от кошарата.

Нашите мисли не се раждат в ума ни — ние ги приемаме от съвсем друго

място. По-нисшите същества от нас възприемат човешката мисъл. Всички животни възприемат своите мисли от човека. Техните мисли не идат от природата. Всички мисли на животните, на растенията, на съществата под човека идват от човешките. Ние възприемаме от другаде, от същества, които са много по-развити от нас. Но човек може да попадне и под влиянието на животните. Сегашните хора са под влиянието на животните. Едно животно ще влезе в градината и без да те пита, ще откъсне един плод и ще си заминее. Гледаш човек, влиза в градината, откъсва един плод и си заминава. Човекът обаче трябва да попита: „Моля, мога ли да си взема един плод?“ Ако влезе и не пита, така мисли и постъпва волът, така мисли лисицата. Тя като влезе в курника, взема си една кокошка и заминава.

Много пъти могат да се промъкват и във вашето сърце, и във вашия ум чужди чувства, които да спъват вървежа ви; желаня, които не са ваши, или мисли, които са чужди. Всеки един от вас ще работи над себе си. С това, което принадлежи на вашия живот, започва самовъзпитанието. Понякога се явяват чувства на подозрение или вътрешен страх. В религиозния ви живот ще дойде една фаза, ще почва да ви е страх, а няма никакви причини. Като седиш вкъщи, обзема те един вътрешен страх. Защо е това? Всички ще го претърпите. Или пък мислиш, че сърцето ти ще спре и ще умреш и няма да можеш да се приготиш. Тия положения са все мисли на някои от външния свят.

Ставате сутрин духом неразположени. Това неразположение се дължи на вътрешната дисхармония, предизвикана от мислите на чужди на вас същества.

Дойде ви една мисъл — научете се да разпознавате кой ви я праща, какъв е нейният произход. И при всяко чувство, и при всяка постъпка вижте първо какъв е произходът им.

По-опасна отрова от човешкото безверие, от лошите мисли на хората, от онова, с което те могат да те опетнят, няма. Едно лошо чувство може да отрови човека, една мисъл — също.

Всяка мисъл, всяко чувство оказват влияние както върху самия човек, така и върху ближните му. Ако пипнете пулса на добрия и на лошия човек, ще видите, че те коренно се различават. Те се различават и по температурата на телата си, и по миризмата си.

Ти не си проучил произхода на болестите. Болестта, която имаш в момента, може да не е твоя, причината може да е далеч. Може някой в Америка да е болен и по симпатия ти се свързваш с него. И понеже него го боли, и тебе те боли.

Всякога, когато ще стане атмосферна промяна в природата, капилярните

съдове се разширяват или свиват и вие чувствате неразположение, потискане. Това може да се случи и при големите горещини — лятно време.

Много от мрачните състояния, през които минавате, се дължат на атмосферните промени, главно на водата. Който е много чувствителен, усеща налягане върху своя астрален двойник, следствие на което е неразположен духом.

Съществуват известни моменти в природата, които се отразяват върху човека наркотически, като отрова, която действа бавно в продължение на много време. Ако се изследва кръвта на този човек, няма да се намери никаква отрова, а всъщност той е отровен. Този начин на отравяне е средство на черната ложа.

В настроенията всякога влизат страстите, а страстите са една неустойчива среда. Елементите, които образуват страстите, са едно преходно състояние. Страстите, които бушуват в животните, са свързани с известни процеси във великата Природа, която пък от своя страна твори нов свят. И всичко това, което остава като излишък при създаването на този висш свят, се изпраща на Земята. Този остатък влиза в животните и образува вътрешна пертурбация, която ние наричаме страсти. Ние сме свързани с животните и сме подобни на тях по страсти и настроения. Но човек е свързан и с ангелите — същества по-организирани от нас, които имат тела хиляди пъти по-устойчиви от нашите, образувани от лъчиста материя. Те живеят в света на петте измерения. Разумността е тяхно основно качество и се включва в създаването на новата вселена. От изобилието на тяхната разумност те изпращат на хората.

Усещате се някой път скръбен, обременен — мислите, че животът няма смисъл. Слезте по-долу от вас, вижте тези хора, които са по-скръбни, по-обременени от вас и ще видите, че животът има смисъл. Когато искате да се повдигнете, тогава гледайте как живеят хората, които са над вас, подражайте им в живота, защото животът се предава. Ако аз не ви предам нещо от себе си, нищо няма да научите. Животът се предава чрез контакт, чрез влияние, като предавате и приемате и доброто, и злото.

Ако един човек е живял интензивен умствен живот, ако и ред поколения преди него са живели така, неговата кожа е много гладка, мека, костите на ръцете, на краката са много добре оформени, гладки са, полирани, имат много хубав, приятен цвят. Главата е добре оформена, тънка. Животът е, който оформя външността на човека. Съзнателният живот дава едни форми, самосъзнателният дава други форми, свръхсъзнателният дава трети форми и подсъзнателният — четвърти. Най-красиви са формите на свръхсъзнателния живот.

Има страдания по симпатия. Прободе те нещо по гърдите, а пък това не е реално. Това е усещане на една мисъл, която е дошла по отражение. Вие

трябва да се освободите от илюзиите на живота. Мине ти някоя мисъл, че може да ти се случат кракът, че ще паднеш и какво ли още не си мислиш! На ден хиляди такива мисли могат да ти дойдат. Всичко това може да стане, ако го допускаш в съзнанието си, но ако не го допускаш, няма да стане.

Престанете да приемате в себе си отрицателни мисли! Като нямате работа, мислете по какъв начин новото Учение ще прогресира в света; прав ли е пътят, по който вървите, или не е; след колко години Царството Божие ще се установи на земята.

Ако някой изучава реките, тяхното направление, тяхната посока, в много отношения би могъл да коригира възпитанието, което сега хората имат. Ако изучавате склоновете на планините, накъде са обърнати, какво отражение дават на полетата, знаете ли какви резултати ще имате? Не мислете, че Витоша не оказва известно влияние. Източната, южната, западната и северната страна оказват различно влияние в живота на хората. Мусала оказва голямо влияние върху Самоковското и Софийското поле. Всички хора, които живеят тук, имат високо мнение за себе си. Вземете устройството на черепите — те отговарят точно на тези влияния. На хората, които живеят в Самоковското и Софийското поле, черепите са развити, личните им чувства са развити както у англичаните, те имат високо мнение за себе си — приличат на Мусала. Мусала е връх в една епоха на снишаване, на понижаване, следователно има един елемент, който руши.

Клетките на човешкия организъм са живи и като умре човек, те не изгниват, минават от едно място на друго, някои влизат в състава на минералите, други — в състава на растенията, трети — в състава на животните. Някои клетки влизат в състава на човешкото тяло. Някой си откъсне ябълки от гробището и ги яде. После се чуди защо му е докривяло, защо разположението му се е развалило. С изяждането на ябълките той е възприел някои елементи от тялото на един от покойниците. Сегашните хора страдат понякога от мислите на своите предшественици. Техните мисли не са пръснати в пространството, но са материализирани и съставят организмите на минералите, растенията и животните. Много от мислите на миналото човечество представляват съставна част на паразитите, микробите и други нисши растения и животни.

Животните упражняват известно влияние върху нас, както и хората, ангелите, светиите — също. Никой не може да избегне тези влияния, но вие трябва да знаете всеки момент кои влияния преобладават във вашето съзнание. Гневни сте, блъскате, удряте, чупите, биете, хапете, това са все животински състояния. Мислите ли — човешкото преобладава. Изправите ли поведението си — ангелите са, тогава чувствате сила в себе си. С Божественото се чувствате силни и мощни.

Мнозина използват цветовете в магията и с това постигат каквото желаят. Например, те си служат с червения цвят, когато искат двама души да се обичат. Това не е кой знае какво изкуство. Достатъчно е да се вземе една

десета част от милиграма червена боя и всеки ден да се дава на младите на върха на ножа от нея, но такава любов има лоши последствия.

Магията е опасно, страшно изкуство.

Най-голяма опасност от хипноза има, когато човек е в сънно състояние. Тогава се натъква на чужди неприятни мисли и състояния, които са му предадени чрез внушение. Затова, като се събуди, усеща, че сякаш нещо чуждо му тежи.

С каквито хора дружиш, с каквито имаш работа, започваш да приличаш на тях. Човек не може да се освободи от влияния. Все ще приеме нещо от тези, с които дружи.

Много от вашите желания са чужди, на други по-висши или по-нисши същества. Някои от желанията ви са животински. Едно животинско състояние е например да ядете много. Мамонтът е изчезнал от физическия свят, но и досега съществува в астралния, следствие на което в хората се пораждат ненаситни желания.

Тези желания са подобни на мамонти, които мислят само за ядене и пиене.

Защо на някои дръвчета клоните се изкривяват? Ако в нечий двор има такива дръвчета, стопанинът има криви мисли и чувства. Тези криви мисли и чувства образуват неправилни мисловни вълни, които се поглъщат от етерния двойник на растенията и клоните се изкривяват. Това се отнася и до животните. Жестокостта на зверовете в планината и в гората се усилва от лошите и жестоки мисли и чувства на човека, които те приемат в своето астрално тяло, както попивателната хартия попива мастилото. И човек носи отговорност за това.

Лошите мисли и желания, лошите изпарения, които излизат от хората, отиват по дърветата и затова те боледуват. Нечистотиите от хората се поглъщат и те се разболяват.

Със своя непорядъчен живот един народ може така да разпръсне влагата от въздуха, че да създаде голяма суша, от която всички да страдат. Ако хората са добри, ще има отлично атмосферно налягане, ще има разширение на влагата и вътрешно напрежение на топлината. А за плодородието е необходимо тъкмо това. Ти не може да постигнеш каквото и да е, ако не си добър. Ако хората бяха добри, нямаше да има нужда гроздето да се пръска със син камък.

Всички мисли, чувства и действия се отразяват в разните области на тялото. Ако мисълта за ядене преобладава у вас, ще почнете да пълнеете. Ако мислите само да уреждате материалните си работи, челото ви ще изпъкне в областта над веждите и ще полегне назад.

Гневлив ли сте и винаги готов за бой, главата отстрани над ушите ще се развие. Ако много внимание отделяте на любовните работи, лицето ви ще стане валчесто. Ако станете много активен, лицето ви ще се удължи, а ако много мислите, ще стане крушообразно.

Във всеки предмет може да оставиш нещо от сърцето си и нещо от своята мисъл. На всеки предмет можем да оставим известна специфична сила.

Понякога човек забелязва, че ако мине по една улица и му се случи нещо лошо, той вече избягва да минава по нея. Има улици, по които ако минете, ще изгубите разположението си. Може земните течения на тази улица да не съответстват на вашия организъм или мислите на хората, които живеят на тази улица, да не съответстват на вашите.

Чрез всички зеленчуци, които продава, градинарят предава своите разположения или неразположения.

Аз имам голяма статистика, но не мога да ви дам някои от тия данни, понеже сте много страхливи. Някои от вас сте тъй страхливи, че изпадате в положението на ония слабодушни студенти по медицина, които като изучават през третата година на своето студентство симптомите на разните болести, сами заболяват. Те преживяват тогава всички болести. Ако един студент по медицина заболее, критическа година за него е третата година на студентството му, когато изучава признаците на болестите. Мине ли тази година, той е във всякаква опасност. Същото нещо е и в окултната наука. Има известни симптоми, които, ако ви се кажат, произвеждат във вас обратни процеси, и вие, наместо да се ползвате, се изплашвате.

Много бащи боледуват по единствената причина, че децата им не водят добър живот.

Много майки боледуват, понеже синовете им не водят добър живот. Кой с когото е свързан, носи последствията на неговия живот. Ако си свързан с човек, който не живее добре, може да платиш с живота си.

Първите учители на лъжата са били животните, затова който е силен, да държи котки и кучета въщи, но който е слаб — да се пази от тях. Важно е да се освободите вътрешно от влиянието на кучето и котката, да не ги носите в себе си.

Искате ли да напредвате в живота си, прилагайте закона на внушението. Когато се отнася до ваши близки, вие прилагате много успешно внушението. Дойде ли до вас, не можете да се ползвате от него. Например, ако някой ваш приятел се е обезсърчил и се страхува, че няма да издържи изпита си, вие го насърчавате, внушавате му, че ще свърши добре изпита си, и той се успокоява. Намерите ли се вие в същото положение, не можете да си помогнете. Значи по отношение на вас законът на внушението не работи. Прилагайте

този закон както към себе си, така и към своите ближни, но винаги за доброто, за положителното в живота. Този закон работи навсякъде. Съзнателно или несъзнателно, животните и хората си служат с този закон. Като разумни същества, вие ще си служите с внушението при всички случаи на живота си: за лекуване, за усилване на паметта си, за насърчаване, за понасяне на скърби и страдания и т.н. Внушението е оръжие, чрез което човек може да воюва със злото, с отрицателните сили в света.

Всички хора, които влизат във вашата сфера, това са възможности за вас. Всички хора, които ви ограждат и вие попадате в тяхната сфера, вие сте възможности за тях, те са за вас условия.

Един брат, който обичаше да се занимава със спиритизъм, преди 15 години ме заведе на един сеанс. Отидох. В една къща се бяха събрали толкова хора, колкото сте и тук. Това беше във Видин. Наредиха се на голяма верига. Събрани бяха с разни възгледи, вярващи и невярващи, смеят се. Един от учителите се смееше и казва: „Празна работа“. Една сестра се обсеби от един дух, те се смеят, тя си удря ръката и е в несвѣст. Духът, българин, не излиза. Вече става 12 в полунощ, духът не излиза. Моят приятел идва при мене и ми казва: „Какво да правим, язък за учителката“. Казвам: „Направете втори сеанс. Наредете се всички, застанете на колене и четете „Отче наш“. Ще четете „Отче наш“ така, както никога не сте чели.“ Всички взеха участие, всички добросъвестно изпълниха заръката ми. Братът я държи за ръката и когато казахме думите: „Защото е Твое царството, силата и славата во веки веков! Амин!“ — тя се събуди, дойде на себе си. Брат ѝ се убеди, че това не е внушение, че има външна сила. Който не разбира законите, ще каже: „Защо ни са тези сеанси, ще полудее човек“. А пък сега целият свят е полудял. Тези убийства, тези кражби, които стават, се дължат все на такива същества, които обсебват хората.

Колкото по-чувствителен е човек, толкова повече се влияе от чуждите мисли и чувства, но той трябва да знае законите, да се огражда и да познава откъде идват влиянията.

Хората така са свързани, че не могат да се освободят изобщо от влияния, но поне да се пазят от лошите влияния. Лошите влияния могат да бъдат като морските вълни, които действат извън парахода, без да проникват вътре.

Някой се наместил в сърцето без позволение на човека. Ще положите всички усилия, за да изместите натрапника. Страданията се дължат на онзи, който е влязъл и завладял отвътре сърцето. Сърцето е заложено, трябва да го изкупите. Докато не освободите сърцето, докато Бог не живее в това сърце, човек ще се ражда и умира, и ще бъде нещастен. Докато не изгоните онзи, който заблуждава и лъже отвътре, няма да сте свободни.

Истински духовните хора, адептите, чрез своята висша мисъл се ограждат

дат от влияния. Лошите мисли ги обикалят, нападат ги, но adeptите остават чужди за тях и за влиянията им.

Като съсредоточите ума си, ще повишите трептенията си, ще бъдете силни. Иначе всякога може да пострадате от човек, чиито трептения са по-силни от вашите. И ако не се поставите в необходимото съотношение, ако много се приближите, ще изгорите. Не мислете, че един човек, когото много обичате и който ви е много приятен, няма да ви изгори! Без да иска, той ще ви изгори, ако не намали трептенията си.

Умните хора си имат трансформатор.

Всички хора около вас ви спасяват от много нещастия. Един човек ще дойде и той ще филтрира вашето влияние или пък някой човек ще бъде добър проводник на добри мисли и желания.

Пръстените, за да помагат, трябва да са от най-чисто злато без никакви примеси. Ако носите пръстени от най-чисто злато и от най-чисто сребро, ще страдате по-малко.

Ако материалните ти работи не вървят, носи сребърен пръстен на меркуриевия (малкия) пръст – Меркурий ще уреди работите. Ако нямаш вкус, чувство към красивото и към изкуствата, сребърният пръстен ще го носиш на безименния пръст. Ако искаш да станеш по-съвестен, по-справедлив, носи го на средния пръст. Ако искаш да имаш благородни чувства, носи го на показалеца. Ако искаш по Божествен начин да постъпваш, носи го на палеца. Ако нямате сребро, мислено ще туряте на пръстите си пръстени. Невидими пръстени ще носите.

Скъпоценните камъни, както се носят, предпазват от известни злини. Те са оръжия. От лоши влияния ще се пазите, като носите къс самороден диамант.

Скъпоценните камъни боледуват и като боледуват, загубват блясъка си. Ако един скъпоценен камък го носи здрав човек, той ще възстанови първоначалния си блясък.

На това напрежение, на тия отрицателни мисли, които се носят из атмосферата, вие трябва да дадете отпор, контраофанзива, а не да се оставяте натегнатата обстановка да ви въздейства.

Когато сте обезсърчени, намерете някое голямо здраво дърво, право и яко, подпрете се на него и прекарайте в размишление няколко минути. Ако нямате успех в живота си, седнете на някой хубав камък и там поразмишлявайте малко. Всяко животно, дърво, растение, минерал, носят по нещо ценно в себе си и е достатъчно да влезете във връзка с ценното у тях, за да се ползвате.

ВОДА

Ако кръвта не се движи по тялото, никакъв живот не може да имаме. Водата, която тече по повърхността на земята и във вътрешността ѝ, това е нейната, на земята кръв.

Реките и изворите са артериите на земята. Земята е жива сила, тя диша, тя е същество разумно.

Реките са полезни за живота, те представляват артериалната кръв на Природата.

Зад елементите водород и кислород има други елементи, невидими. Казва се, че благодарение на химическата сила – афинитет, се съединяват елементите. Тази сила е Любовта. Новороденото от съединението на кислорода и водорода се нарича вода. Но зад водата има друг елемент, който учените не знаят.

Водата е носителка на живота, тя означава онова възвишено и мистично състояние, в което е вложен животът и безсмъртието. Водата изразява будическото тяло на човека.

Водата не се е образувала от водород и кислород. Тя съществува във от тези два елемента. Тя е някъде далече от тях. Водородът и кислородът са само проводници на водата, но не и нейни съставни части. Тя ако произлиза от тях, трябваше да прилича по свойствата на тези два елемента – тя обаче не прилича на тях.

Има един еликсир, който обновява живота – това е водата. На сегашната вода ѝ липсва нещо. Още един елемент има, който трябва да влезе във водата. Това е вечният живот.

Водата в духовния свят е проводник на живота. Светлината е изявление на Божествения Дух.

Водата е проводник на нещо велико. Проводник е на умствените сили и колкото проводникът е по-добър, толкова силите, които минават през тези проводници, ще вършат повече работа.

Духът е същественото. Водата е материалът, от който Духът създаде човека. Водата е носителка на живота. Духът работи във въздуха и светлината.

Съвременните учени говорят за елементите в химията, във физиката и в различните науки, но има още неща, които те не познават. Например съвременните химици казват, че водата е съставена от два обема водород и един обем кислород. Водородът и кислородът са газове, от които първият гори, но не поддържа горенето; вторият поддържа горенето, но сам той не гори. Получената от тях вода нито гори, нито поддържа горенето. Коя е причината

за това? Третият елемент, който се съдържа в нея. Значи, във водата има и трети елемент, непознат още на учените. Този елемент е животът. Затова се казва, че водата е символ на живота. В този смисъл животът е съставен от вода и огън. Казано е в Писанието: „Ако не се родите от вода и дух“. В дадения случай духът символизира огъня.

Ако знаете как да пиете врялата вода, тя ще внесе у вас такива елементи, че 90 процента от съвременните кризи, които разяждат обществото, ще изчезнат.

Защо ви препоръчвам да пиете топла вода? Студената вода има примеси от известни енергии, които са опасни. Тази вода може да е била под влиянието на нощта, под влиянието на звездите, на облаците. Ако тази вода не я сгорещите на слънце или на огън, като я пиете, ще ви навреди.

Студена вода и неузрели плодове не вкусвайте. Водата може да е позатоплена, но да не е студена.

Топлата вода дава нещо на човека, а студената само взема. Пиете ли топла вода, ревматизмът няма да ви напада.

Желанието да стоплите ръцете си веднага всмуква топлина и тя минава по цялото тяло. Ако пиете студена вода, ще се стоплите ли?

Една дъждовна капка, приета от вас от 9 март до 9 септември, е равна на една английска лира. Всяка капка носи магнетизъм в голямо количество. През тези месеци – април, май, юни – облечете се със стара дреха и излезте навън да ви навали хубаво два-три часа дъжд. Такива дъждовни бани са безценни и като се приберете вкъщи, ще се преоблечете. Дъждовната баня действа освежаващо и прекрасно.

Дъждовните капки пролетни и летни са пълни с благословение и магнетизъм, пълни са със здраве. Двадесет летни дъждовни бани като направите, ревматизмът ще си отиде.

Най-сигурното лечебно средство днес е водата. Ще вземете чиста изворна вода, ще я турите върху силен огън и в съд от злато. Ще я варите, когато слънцето изгрява и когато е във зенита си. Това не е суеверие. Хининът може да е сигурно лекарство, но временно, колкото да подпуши болестта. Най-мощното лекарство засега е горещата вода. Водата е първият елемент на живота и хората трябва да издирят най-хубавите извори и от там да си носят чиста, прясна вода. Животът е скрит във водата, тя е най-добрият проводник на живота. А когато започне да изчезва от организма ви, кожата изсъхва.

Живата природа е направила къщата на човека много разумно. Турила е милиарди прозорци-пори, през които да прониква прана, жизнена енергия, за да се обновява постоянно организмът. Тези прозорци трябва постоянно да са отворени и чисти.

Натрупването на прах не става само по кожата, а и във вътрешните органи. Чрез натрупването на киселини, утайки, отрови става едно вътрешно подпушване на порите.

Порите се отпушват чрез пиене на гореща вода, изпотяване и често миене. Водата е добър проводник на магнетизма. При нервните хора кожата става суха, затова са неспокойни, липсва им вода.

Една вода ще я стоплите толкова, че да не се изпарява, изпарява ли се, нейната сила изчезва. Най-добре е да се махне от огъня в момента на завирането.

Живата вода, еликсирът на живота, извира само от най-високи планински местности, където става кръстосване на слънчевите лъчи с центъра на земята. На такива места става едно особено пречистване на водата. Който пие от тази вода, може да живее 200, 300 и повече години. Само 100 грама от тази вода внася в човека особена сила и живот, но хубавите работи са недостъпни за обикновените хора. В бъдеще с тази вода ще се лекуват хората, а не както сега с хиляди лекарства се лекуват, а имат минимален резултат.

Водата е образ на живота. Какво по-хубаво от това да носиш вода, която може да утоли жаждата ти и да те лекува? Като пиеш топла вода, ще ти светне. Водата чисти, прави добрини.

Българинът често страда от стомах. Една от причините е, че става нощем и пие вода студена, не на глътки, а наведнъж, после по време на ядене пак пие вода. Водата трябва да се пие гореща, на глътки, и никога по време на ядене или веднага след ядене.

Никога не пиете вода веднага след като сте се нахранили, нека минат поне 40–50 минути и тогава пиете, но на глътки, не изведнъж.

Ако пиеш вода повече, отколкото трябва, ще пострадаш, ако пиеш по-малко, пак ще пострадаш.

Водата гаси огъня и винаги усилва горенето. Като се миеш, се усилва горенето. Тази съставка, водородът, щом се докосва до ръцете, усилва горенето. Някой път имате слабо кръвообращение, понеже топлината е малко. Ако знаете как да употребите водата, ще подобрите кръвообращението.

Елементарно хигиенично правило е всеки ден по три пъти – сутрин, обед и вечер преди ядене, да изпиваш по една чаша чиста гореща вода, това е вътрешна необходима баня.

Бог е дал на човека хляб и вода и той има право само това да иска, а всичко друго е по благословение. Пиете топла вода, студената вода предизвиква в човека суровост и жестокост.

Не е позволено на човека да пие нещо, което Бог не го е създал. Чистата изворна вода е най-хубавото вино. Божествените неща носят сила в себе си.

Във водата е животът. Ако ти нямаш слюнчица да си сдъвчеш храната, какво ще стане с хлябеца – водата прави всичко. И храната ще се превърне в нежна, пластична, ефирна.

Ако искате да бъдете здрави, носете по две стомни вода, поливайте цветята, плодните дървета, пийте бистра изворна вода. Вие се срамувате да носите вода и боледувате.

Не носете тежки съдове, най-много по три килограма за едната ръка и три за другата. Вечерно време ще носите вода, щом се срамувате да не ви се смеят.

Някой път станете, измиете се надве-натри и готово. Не. Ще измиете всичко. Всяка сутрин, като станете, ще си умиете тялото. Оправдавате се, че нямате бани. Обществени бани не са хигиенични. Вкъщи ще си измивате тялото всяка сутрин, това да е за вас закон. Ако нямате условия, мислено си направете баня с най-чистата вода, после се погрейте на слънце, облечете се и излезте на разходка.

Някой път, когато не сте разположени, вземете леген, налейте бистра вода и измийте ръцете и лицето си, погледнете водата и после я излейте на чисто място – на цветята например. Чистата вода от лицето на чисто място ще изливате.

Водата, с която сте си мили лицето, я хвърлете на цветята, на дърветата, в никакъв случай където минават хората или на нечисти места.

Може, когато се миете, да си казвате по едно хубаво изречение. Водата измива, отнася, разтваря всички нечистотии.

Има същества, които се интересуват колко вода харчите.

Учените са забелязали, че водата на земята постепенно намалява. В етерното пространство има повече вода, отколкото на земята. Някои окултисти обясняват този факт със запушването на три важни източника на живота. Щом водата намалява, и човешкият живот намалява. Значи, каквито промени стават със земята, същите промени стават и с човешкото тяло. Голяма част от тялото на човека е вода. Много хора боледуват от липса на вода в организма. Влагата, водата е причина за топлината на организма. Отсъствието на вода охлажда организма. Много вода пък го нагорещява. Човек трябва да живее правилно, разумно да използва енергиите, които идват от слънцето, за да създаде около себе си здравословна, приятна атмосфера.

ВОЛЯ

Твърдостта, смелостта и изпълнителността, или тъй наречените екзекутивни способности на човека, спадат към една и съща категория – те са сили на волята.

Твоята твърдост, твоята смелост и твоята изпълнителност трябва да почиват на известни убеждения в тебе. Тия три сили не са от най-висшите, от най-благородните чувства в човека. Те имат своето място само на физическия свят. Като дойде на физическия свят, човек има нужда от тях. Когато висшите същества слизат на земята, те се въоръжават с тия оръжия. Когато твърдостта не се ръководи от ума, т.е. когато разсъдъкът не взима участие, тя създава много неприятности на човека. В него се набират известни енергии, които трябва да се трансформират. Твърдостта е един акумулатор, в който се събира или електричество, или магнетизъм. Има твърди хора, които за нищо не отстъпват от своето; има твърди хора, които отстъпват от своето, само когато успееш да ги убедиш, че не са прави. Най-после има твърди хора, които отстъпват само при морални аргументи.

Да се справиш със силата и теченията на своите желания, това значи да ги организираш.

За да може да упражнявате волята си, всякога трябва да сменяте едно неприятно състояние с друго, приятно.

Но има и друг начин за усиляване на волята. Например, имате едно много неприятно чувство и не можете да се освободите от него, станете, употребете един час, посетете едно семейство, което е в много по-лошо състояние, отколкото сте вие. Да не кажете: „На мене огън ми гори на главата, а ще ходя да посещавам други“. Да, идете при такова семейство, което няма дърва, няма хляб, нищо няма, постойте 10–15 минути там, и вижте ще имали някакво роптаене, или не. Върнете се у вас и сравнявайте тяхното състояние с вашето.

Не гледайте дали сте настроени, или не. Четете през деня и вечерта дайте си сметка какво сте научили. Написвайте това в едно тефтерче. Досега вашият живот е бил безразборен. Ставате сутрин и до обед все в кухнята, след обед пак нагоре-надолу и вечер си лягате уморени. Казвате си: „Е, утре пак същото нещо ни чака, кога ще се освободим?“ Няма да се освободите, защото в този труд придобивате знания. Калете вашата воля в тези мъчности. Не съдете другите, оставете ги, те в своите грешки ще учат уроците си.

Едно главно упражнение ви предстои през този месец: развиване на волята, но не тази, която вие имате, а разумната Божествена воля. При развиване на волята мислите ни трябва да бъдат строго определени. Две мисли едновременно не трябва да ни занимават. Ще разберем едната мисъл, едната

работа ще свършим, а после другата. Всичко у нас е свързано като в една верига. Ще поясня мисълта си. Ние вървим по един определен, Божествен план и всеки ще работи различно, всеки в своето призвание. Онзи, който е тъкач, ще тъче здраво и солидно, преждата му ще трябва да бъде здрава и по всички правила изтъкана. Тази мисъл, така изпредена, ще влезе като сила на вашата воля, защото волята ще трябва всякога да се приложи в материалния свят.

Има други начини за изпълняване закона на ходенето. Ако нямаш възможност да излезеш, то ще станеш рано и след като се помолиш, направи мислено една разходка. А като казваш: „Днес не мога да изляза“, сам разваляш работата си.

Искаш някой път да посетиш някоя твоя сестра, но нямаш възможност; седни на стола и духовно я посети. Не трябва да се внасят отрицателни мисли, „това не мога, онова не мога“. Даже на легло да си, болен да си, кажи: „Тялото си сега поправам, но душата ми може да я посети“. Тъй че законът всякога е с „може“. Тъй се проявява човешката воля.

Плътта си има свои изисквания, заради които трябва да я разбирате. Волята на човека е виновна за неговите неуспехи и нещастия, а не плътта. Плътта е носителка на лошото, но тя не го причинява.

Чрез приложение на волята си човек може да се смалява и увеличава, т.е. съкращава и разширява. Първият процес, с който волята започва, е ограничаването. Без ограничаване волята не може да се прояви. Преди всичко волята разбира строго определено движение в съзнанието, т.е. наклон в съзнанието. Следователно, докато нещата не се ограничават, няма да има никакъв наклон, никакво движение. Щом се ограничават в тясна площ, и движението ще дойде. Обаче, от френологическо гледище, всички хора нямат еднакво развита воля. Ето защо човек трябва да познава признаците на волята, да знае коя воля е силна, и коя – слаба. Освен това той трябва да знае коя воля е култивирана, т.е. възпитана, разработена, и коя – проста, т.е. естествена.

Чрез волята си човек може да се подмлади – достатъчно е да си внуши някаква положителна мисъл, толкова светла и права, че да разбие всички отрицателни мисли, които са го съсипвали в продължение на години.

Като произнесете „търпение“, изправете се. Застанете като перпендикуляр от центъра на слънцето към центъра на земята. А вие ставате и се свивате. Нямате никакво търпение.

Какво е търпението, плюс или минус? Търпеливият чака да му дадат нещо. То е минус. Търпението върви по женска линия. Трябва да знаете, че има добродетели, които вървят по линията на живота. Известни добродетели вървят по линията на сърцето, на чувствата. А пък други – по линията на ума.

Следователно в даден случай, когато става дума за добродетелта, трябва да се знае по кой начин трябва да се изяви. За да се прояви една добродетел, се нуждае от външни условия и вътрешни възможности. Считайте я като едно семе, което трябва да се посее. Казват за Бога, че бил дълготърпелив. Той имал голяма опитност. Без търпение нищо в света не може да се постигне. Търпението възприема нещата, задържа ги, знае как да ги използва.

Направете един опит за една седмица. Цяла седмица да имате идеални постъпки. Така да постъпвате, че никой да не може да ви извади от равновесие. Както и да те предизвикат, ти да останеш тих и спокоен, като че милиарди имаш. Гледайте на обидата, като че комар ви ухапал. Има ли нещо обидно в това, че една муха е кацнала на шапката ти? Обижда ли се слонът, че на гърба му е кацнала една муха и той я носи десет километра? Той даже не усеща, че носи мухата. Мухите може да се хвалят, че слонът ги е носил, но това съвсем не го засяга. Та една седмица бъдете като слона. Всички обиди ги носи тъй, както слонът носи мухите. Те нека приказват за вас, не обръщайте никакво внимание на това. Доста сериозна работа е. Всички млекопитаещи спокойно понасят мухите, но понякога те стават толкова нахални, че животното най-после дига опашка и ги разгонва. Всички мухи са опитали волската опашка. Като размахате опашката, веднага изчезват. А вие направете опит – една седмица да не се разтревожите. И като спиш, и като си буден да бъдеш тих и спокоен. После, другата седмица вдигайте врява колкото искате. След една седмица ще пожелаете да се отпушите, така ще съберете доста енергия. Това е начин за събиране на енергия. Ако опитът ви излезе сполучлив, много енергия ще съберете. Но като се срещате, няма да се питате как се чувствате – ще минавате като че нищо особено няма, всеки се е съсредоточил в себе си. Тия опити са потребни, защото оказват известни физиологически въздействия. Ако един човек не може да контролира своите постъпки, ако не може да контролира своите чувства и мисли, той всякога е изложен на вътрешни промени.

Да допуснем, че си слабоволен, какво трябва да правиш? Щом си слабоволен, започни да пишеш неща, които не разбираш. Да допуснем, че ви е страх да се простудите. За да преодолеете този страх, разхождайте се в студено време. Друг се страхува от изгаряне. Нека затопли вода в един съд, да бръкне с пръста си и бързо да го извади. Втори път нека бръкне по-дълбоко – веднъж, два, три. Като направите туй упражнение, вие ще получите един стимул към топлината и ще бъдете внимателни с нея и няма да се страхувате от изгаряне. От всяко нещо, от което ви е страх, вие ще придобиете негови качества.

Скъпоценните камъни се отличават със своята твърдост. По степента на тяхната твърдост – от 1 до 10, се определя и цената им. Най-твърди са диамантите. Те заемат най-високата степен. Цената им зависи от тяхната

чистота. Колкото един диамант е по-чист, толкова по-добре пречупва слънчевите лъчи. Колкото кристализирането на този камък е по-правилно, без никакви примеси, колкото по-добре пречупва слънчевата светлина без никакъв вътрешен дефект, толкова този камък е по-скъп. Знаете ли при какви условия тези камъни са добили своите ценни качества? Основното е тяхната твърдост. Диамантът се отличава с най-голяма твърдост, затова е най-скъп. Какво ще кажете, ако имате твърдостта на диаманта? Вие ще имате и неговата цена. Да допуснем, че човек има твърдост „десет“. Тази твърдост е на ума, на чувствата и на волята. Но ако се обезсърчавате при най-малките мъчности, каква е твърдостта ви? А вие често се обезсърчавате. Разболееш се, уплашиш се, че може да умреш. Човек, който има твърдост „десет“, той не се плаши от болест, не се плаши от сиромашия, от мечка и от змия не се плаши. Той е смел и непоколебим. Твърдостта означава непоколебимост. Твърдостта разкрива един огромен капитал, който не е пуснат още в обръщение. За да вярва човек в себе си, той най-първо трябва да има твърдост. То е едно постоянно чувство. Нали трябва да вярваме в онова, което е реално? Представете си, че вие сте силен човек. Съзнавате, че имате грамадна сила, но не сте я проявили. Ако някой се усъмни в своята сила, трябва ли да му доказваш, че си силен? Представете си, че може да вдигате само с една ръка десет тона. Колко вдигаше Херкулес? Той вдигал земята на гърба си.

Какво нещо е търпението? Търпението е черта, която мъчно се разбира, мъчно се усвоява. Всички хора търпят, без да са търпеливи. Каквото им дойде до главата, го носят, минават за търпеливи, обаче в себе си се тревожат, плачат, изискват, роптаят. Най-после се примиряват и казват: „Няма какво да се прави“. Примирението ние наричаме търпение.

Като отидеш при някой болен от ревматизъм, трябва да знаеш, че някой тон е понижен – фа е понижено. Произволно не можете да повишите фа – трябва да понижите други два тона. Как? Представете си, че имате една пружина: в единия край е ми, а в другия – ла. И ако аз огъна от две страни тази пружина, то центърът ще се издигне, нали? Следователно, когато двата края се понижават, центърът ще се повиши – ми и ла ще се понижат, а фа ще се повиши. С повишението на фа имате вече тониране на вашия ум. За да се тонирате умствено, непременно трябва да повишите фа.

Ако вашият ум и вашата воля са положителни, вие ще изпаднете в противоречие. Например някой казва, че това, което мисли, е право. Нещата сами по себе си трябва да бъдат прави, а не защото ти така мислиш или чувстваш. Без да чувстваш нещо, то трябва да е право. Това, което аз чувствам, трябва да е самата реалност. Някой казва: „Ти трябва да имаш добри чувства към мене“. Казвам му: „Слушай, ти трябва да бъдеш добър, преди аз да имам добри чувства към тебе“. И преди да имаш ти добри към мене, аз трябва да бъда добър, а не твоите чувства да ме направят добър. Ти чувстваш, твоите

чувствания са на място, но ако аз не съм добър, тогаз работата се усложнява. Законът може да се формулира и тъй: „Ако аз трябва да мисля добре за тебе, моето ла и моето ми трябва да са повишени, а волята ми – понижена. Ако вие мислите, че аз съм добър, аз трябва да понижа своя ум и сърце и трябва да повиша своята воля.“ Когато аз понижа ума и сърцето си и повиша волята си, тогаз кой е добър? Който взема ли е добър, или който дава?

При даването волята е повишена. А пък кой взема? Лошият взема. Тая дума „лош“ е много добра, а пък ѝ излязло лошо име. Л – е стремеж нагоре. О – са добрите условия. Ш – е нещо, което говори всякога истината. Един лош човек всякога бърбори и казва: ти си такъв, ти си онакъв. За да бъдете добри, да се проявите добре, какво трябва да направите? (Трябва да понижим волята си и да повишим ума и сърцето си.) Така, тогаз Бог може да тури нещо във вас. Но щом понижиш сърцето и ума си, няма да носиш чашата си да сипят в нея. Не някой човек да сипе нещо в нея, но само на Бог ще поднесеш и ще имаш непременно неговото благословение. А пък щом поднесеш своята чаша на някой човек, тази чаша трябва да бъде пълна от Божественото, което носиш – пълната чаша, щом сърцето и умът ти са понижени и волята повишена – ще даваш. Та кога се приближавате при някого? Когато се връщате от Господа! Като отивате при Господа, никого не поздравявайте. Като се връщате, тогава кажете, че идете от добро място. И давайте от пълната чаша. Тя никога няма да се изпразни, ако раздавате даже на целия свят. Вашата чаша всякога ще бъде пълна.

Ако не понижиш своята воля, ти ще направиш сума глупости. Ако нашата воля беше господар, ние сами трябваше да се създадем, а не сме се създали. Следователно Онзи, Който ни е създал, е извън нас. Тогава какво ще правиш? Не можеш да дойдеш в стълкновение с оная воля, която те е създала. Ако едно гърне се сблъска с онзи, който го е направил, какво го очаква? Това гърне е гърне дотогава, докато е в съгласие с майстора си. Но ако гърнето почне само да се търкаля по пътя, каквото и да е било неговото желание, очаква го катастрофа. Същото е с вас: когато си в лошо душевно състояние, значи че то се дължи на надмощието на твоята воля. Злото е в човешката воля. Това лошо състояние може да е в зависимост и от неестественото ти повишение на ума за сметка на сърцето и волята, които са се понижали. Или пък сърцето ти се е повишило и тормози ума ти. Закон е: ако повишаваш ума и сърцето си, едновременно ще ги повишаваш. Или ако ги понижаваш, едновременно ще ги понижаваш. А волята трябва да бъде сама, отделно. Ако я понижаваш или повишаваш, сама трябва да бъде, за да имаш резултат. Тогава ще си създадеш една хармонична, музикална форма, с която можеш да работиш.

Когато твоят ум и сърце са огнати, волята ти трябва да бъде силна, за да изпъкне. Но когато искаш да тонираш сърцето си, тогава постъпваш обратно – ще повишиш ми и ла, а пък ще понижиш фа. Тогава фа е в естествената

гама. Христос е проповядвал, учил, че трябва да се отречем от материалните работи, понижавал е фа. Значи, за да мислиш правилно и за да се облагороди твоето сърце, ти трябва да се освободиш от всичко материално, което спъва развитието ти. Имаш чаша, ще я напълниш от Божествения извор. И ако умът и сърцето си не повишиш, за да образуват чашата, в която да се влее Божественият нектар, ти няма да се ползваш от Божествените блага. Следователно, за да се ползваш, ти трябва да повишиш ума и сърцето си и да понижиш волята си, а не да искаш да се изпълняват желанията ти. Щом се огъне волята ти, тогаз Господ ще сипе в твоята паница и ще имаш какво да ядеш. Вие не искате да огънете вашата воля, но според закона на музиката, за да приемеш едно Божествено благо, непременно трябва да понижиш с половин тон волята си и след като я понижиш, ще дойдат добрите условия и всичко ще става според Божията воля.

Мърморенето, викането и кашлицата са едно и също нещо. Всеки процес, в който волята не взема участие, е кашлица.

ВЪЗКРЕСЕНИЕ

Пророците са казали, че Бог няма да остави преподобния си да види изтление. Ти, който обичаш Бог, и на кръста да си прикован, един ден ще възкръснеш.

Всяка престъпна мисъл в човешкия ум след време става отрова, която постепенно го унищожава. Този закон има и обратна страна. Добрите хора носят зародиша на възкресението в себе си.

Възкресението е светлина. Най-приятната светлина, най-приятната топлина и най-приятната сила, която човек в даден случай може да приеме.

Възкресението е закон за превръщане на енергиите. Когато една по-нисша енергия се превърне в по-висша, човек се спасява.

Възкресение е преминаването на душата в онова същинско състояние, в което е съществувала, преди да е била възплътена в материята. Веднъж възплътена, тя се опорочава. Затова всички хора без изключение са нечисти. Трябва да се положат неимоверни усилия, за да можем със силата на духа да очистим сърцето, ума и тялото. Причината за нечистотата е самата материя.

Главната задача, която всеки човек трябва да реши, е да се върне към своята чистота, към своето детинство. Тогава той ще може да погледне Бога право в очите и ще знае защо трябва да ходи по планините и защо в долините. Някой казва: „Защо трябва да се качваме по планините? Защо трябва да наблюдаваме изгрева на слънцето?“ Ако човек не разбира дълбокия смисъл

на тези неща, той много няма да се ползва от тях. И наистина, ние виждаме, че всички хора умират, без оглед на това дали се качват по планините, или не; дали наблюдават изгрева на слънцето, или не; дали са богати, или бедни, учени или прости. Сегашният живот на хората не разрешава тези въпроси. Този живот е само едно малко забавление. Днес повечето хора са болни и гледат дано дойде някой да облекчи страданията им или да им помогне да оздравеят. Това още не е разрешение на задачите. Разрешението на задачите се състои в това, да дойде Христос при гроба на Лазар и да го възкреси. Не само това, но двете сестри на Лазар, Марта и Мария, трябва да отидат при Христа, да Го повикат у дома си. Марта представлява силния принцип в живота, който трябва да се смекчи. Мария представлява мекия принцип в живота. Казано е в Евангелието, че Христос обичал Марта и сестра ѝ, и Лазар. Обаче първо Марта посреща Христа, т.е. силният принцип, а след нея иде Мария – мекият принцип. Освен тези два принципа, има и трети един – състояние на почивка, каквото е състоянието на посятото семе, което трябва да поникне от земята, т.е. да излезе от гроба. Следователно три фактора са необходими за познаване на една истина: Марта – силният принцип, Мария – мекият принцип, и Лазар – посятото семе. Исус ще бъде четвъртият принцип, който ще отиде при гроба на Лазар и ще го възкреси.

Човек не може да постигне желаното, докато не умре и не възкръсне. И тогава казвам: вие ще постигнете нещата, ако имате както Христа възкресение. Оттогава насетне, от две хиляди години насам 500 милиона души приеха Христа. Христос казва: „Даде ми се всяка власт на небето и на земята“ – всички богатства са в ръцете на Христа. Казвате: „Защо не ми даде пари?“ Като умрете и възкръснете – ще ви даде, но сега, докато сте живи по този начин, никакви пари не дава. Туй е на човешки език казано.

Сегашните хора непрекъснато се безпокоят и казват: „Какво ще направим за утрешния ден?“ Казвам: ако хората умират от пресищане и от престъпления, защо ние да не умрем от глад? Ако трябва да умрем, нека умрем гладни. Та нима онзи, болният, като умира, не се мъчи? Мъчи се. И аз ще се мъча, но ще зная, че на никой човек не съм направил зло. Има разлика между онзи и мене. Аз, като умира с това съзнание, ще оживея; а той, като умре с онова съзнание – там си остава. Имаме един факт в природата – фактът, че праведният човек възкръсва, а нямаме досега нито един пример някой грешен човек да е възкръснал. Праведният винаги е възкръсвал в света – оживявал е значи, връщал се е в живота пак наново.

Ако се новороди човек, ще бъде като Йов, комуто всичко се възвърна.

Всяка сутрин, като станете, онези от вас, които сте духовни, благодарете на Бога за онова, което ви е дал. Благодарете за светлия ум, който имате, за доброто сърце, което ви е дал; поблагодарете за добрата воля, която ви е дал. Радвайте се. Всеки от вас ще сподели Божественото всичко във вас е

добро. Онзи, другият, казва, че не сте толкова добри. Слушайте Този, който е горе, другият е долу, той ще ви говори противното: „От тебе нищо няма да стане“. Чуваш го как казва: „Тебе майка ти в грях те е заченала!“ Не го слушайте, не спорете с него. Слушайте онова, светлото във вас. Това, което дава светлина, то е полезно. Ние можем да разберем нещата само в светлината, а не в тъмнината. Щом не можем да ги разберем в тъмнината сме. Щом има тъмнина нещата са неясни; щом има вериги около нас ние нищо не можем да направим. Щом се махнат веригите, щом се махне тъмнината и дойде светлината, ние сме в състояние всичко да направим. Казва Христос: „В последния ден Аз ще ви възкреса“. Когато хората почнат така да разбират нещата, възкресението ще дойде, ще възкръснем!

За да възкръснете, трябва да станете музикални. Не ви казвам да станете религиозни, не ви казвам да станете учени, нито силни, най-реалното е да станете музикални. Пейте сутрин, като станете, поне 10 минути, на обяд 5 минути и вечер 5 минути.

Обърнал се Соломон и видял всички насилия и страдания под слънцето и нямало кой да ги утеши, нямало кой да ги спаси. Обаче въпросът останал в ума на Соломон неразрешен. Така е, казва Соломон. Няма кой да те утешава, няма кой да те спаси. И най-после като няма кой да те утешава и като няма кой да те спасява, тогава поне яж и пий. Като няма утешител и спасител, поне ще пийнеш и ще си хапнеш. И тогава каквото ще да става. Досега всички носят тези правила на Соломон и според тях живеят. Обаче Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който Ме яде и който вярва в Мене, ще оживее.“ Питат: кога ще стане това? Още днес може да стане. Като повярваш, още днес може да оживееш. Сега някои очакват да дойде Христос, че да възкръснат. Бъдещето възкресение е за децата, настоящето възкресение е за мъдреците, а миналото възкресение е за старите хора.

Казваш, какво от това, че си видял един ангел! Така може да говориш за нещо, което никога не си видял. Ти като видиш един ангел, всичкото недоволство, което имаш, ще изчезне, ти ще го забравиш, ще мислиш, ще чувстваш, човек ще станеш. Ако едно говедо види един ангел, то ще престане да е говедо. Опашката, козината, рогата ще паднат и говедото няма да е вече говедо, ще се измени. Да видиш един ангел, значи да придобиеш своята свобода. Чудни са хората! Един човек, който види Бога, придобива своята свобода, той добива знание, ум, който се огрява от светлина, сърце, което се огрява от Любовта, той вече има безсмъртния живот в себе си. Той умрял, а казва, че видял Господа. Ти си видял един Господ, от който хората умират. Ти не си видял онзи Господ, при Който хората възкръсват и оживяват.

Човешката любов е една от драмите в човешкия живот. Когато човек се натъкне на такава драма, той мисли, че героят и героинята търсят Бога,

затова страдат. Не, това не са още страдания на човешката душа да намери пътя към Бога. Дойде ли човек до страданията на душата, Христос ще се яви при него, както се яви при гроба на Лазар, и той ще възкръсне. Идването на Христа при гроба на умрелия не е нищо друго, освен идването на Любавта, която възкресява. Ако онзи, когото търсиш, е в сила да те възкреси, той те обича. Ако момъкът може да възкреси момата, която го търси, той я обича; и ако момата може да възкреси момък, който я търси, тя го обича. Марта и Мария, сестрите на Лазар, представят добродетелите в човека. Ако момъкът или момата могат да вдигнат ръката си и да възкресят умрелия, те са изпратени от Бога, те са вашите възлюбени. Следователно, когато човек се жени, нека види дали този, за когото се жени, е в сила да вдигне ръката си и да го извади от гроба. Ако може да направи това, той е изпратеният от Бога. Ако не може да го направи, нека по-добре умрелият стои в гроба си, докато му дойде часът да възкръсне. Да лежиш в гроба, подразбира да работиш при неблагоприятните условия на живота. В такъв случай по-добре е да лежиш в гроба, отколкото преждевременно да излезеш оттам. Почакай да дойде онзи, който може да те възкреси. Страшен е гробът, но още по-страшно е да излезеш неподготвен от гроба.

Хората на доброто живеят без закон, а хората на престъпленията – със закон. Вследствие на това се създават длъжности. Но само тогава ще се създават положителни длъжности, когато започнат да съдят добрите хора в света. Тогава само светът ще се оправи. Христос като дойде, съдиха един праведен човек и го осъдиха. И какъв прогрес е направил светът оттогава? Под тази съдба има 500 000 000 християни в света. Ако не бяха съдили Христа, никакви християни нямаше да има сега. Пилат казва: „Не намирам никакво престъпление в този човек, но ще го накажа според римските закони, както вие искате. Всички обаче трябва да знаят, че наказвам един праведен човек.“ И го направиха. И какво стана с този праведен човек? Този праведен човек Бог Го възкреси, Той възкръсна. След като го затвориша в най-големия затвор, заковаха Го, дойде ангел, разкри гроба и каза: „Праведните хора не могат да стоят в гроба“. Христос излезе – и оттам се яви силата на християните. Когато всички християни повярват, че праведните ще почнат да умират и да възкръсват, спасението на света е дошло.

Казва Христос: „Най-после Аз ще ви се изявя“. А изявяването – това е свободата. Без свобода изявяване няма. Като познаем Истината по този начин, Бог ще се изяви. Ние сега сме в този процес. Някои от вас сте познали Истината. Сега иде втората фаза: Истината ще ви направи свободни. Това ще стане, като дойде туй, което наричат възкресение – в истинския смисъл, а не тъй, както го разбирате сега. Свобода значи да бъдеш свободен от смъртта, да бъдеш свободен от ограничението. Свобода значи да виждаме нещата тъй, че да няма тъмнина. Гледането няма да бъде в тъмно, на всички

ще бъде ясно. Тогава ще видим всички онези, които са заминали преди нас, всички онези, които идат при нас. Ще видим, че светът преди нас е съществувал, че след нас ще съществува и че ние ще съществуваме. Няма да има тогава ни минало, ни бъдеще – всичко ще бъде едно велико настояще. Има един целокупен свят, в който сега живеем. С туй не искам да ви кажа, че сегашният живот ще изчезне. Той е само част от големия живот, но тази фаза търпи развитие, тъй както животът на растенията се изменя. Едно време растенията бяха едни, сега са други. Едно време хората бяха едни, сега се измениха. Апостол Павел казва за бъдещето, че всички няма да умрем, но всички ще се изменим. Всички свободни ще станем.

ВЪЗПИТАНИЕ

Майките се заблуждават, като мислят, че много трябва да говорят на децата си, за да ги възпитават. Майката роди едно дете и започва да го възпитава. Докато го възпитава, тя ще изопачи характера му. Остави го да се прояви такъв, какъвто Бог го е създал. Ако го направиш такъв, какъвто го искаш, само ти ще бъдеш доволен от него. Хората са недоволни от себе си. Бъдете благодарни, че сте такива, каквито Бог ви е създал. Ще кажете, че еди-кой си не постъпва така, както трябва. Как може да постъпи?

Често казвате на дъщерите си: „Ти не познаваш живота, трябва да бъдеш по-умна; ти си млада, а като остарееш, ще го разбереш“. Не ги възпитавайте така, не им говорете за старост. Весела е дъщеря ти – нека е весела. Нека играе, нека пее, остави я. Като се разгневи дъщеря ти, кажи на Господа: „Благодаря ти, Боже, че видях дъщеря си да прави такива хубави гримаси“. Ами и в природата е приятно. Вие искате от вашите деца това, което вие сами не правите. Чудно е, когато един грешник иска дъщеря му да бъде светица. Нека се гневи, нека поплаче, а ти като гледаш на това философски, спокойно, тогава и на нея ще се отрази. При новото възпитание ще приложите Христовото учение. Изцяло трябва да бъде ново, а не на старото нови кръпки. Стара дреха не може да се кърпи с нови парчета. Ще кажете: „Дъщеря ми да бъде добра, ако не сега, по-нататък“. Защото това, което човек мисли, то става. Ти и дъщеря ти сте едно и също нещо. Аз защо не мисля зло за хората? Защото то е отражение. Когато помисля за хората зло, то и на мене ще се отрази. Мисълта създава нещата и се отразява и върху нас.

Питам ви, женените: какъв пример давате на младите, на вашите деца, по отношение на съзнанието? Вашето съзнание помага ли да се разшири съзнанието на младите, за да дойде Христос в тях и да обясни този закон: какво нещо е животът и как трябва да живеят? Вие ще кажете: „Господ всичко може“. Това нищо не значи, то не е философия. Кръвта на бащата е

силна, когато влезе в жилите на сина и тече по същите закони. Не тече ли така, резултатите ще бъдат различни.

От чисто органическо гледище в света има два института, които са Божествени. Един от тях е майката — домът. Той е първият институт на земята. По-благородно и по-светло учреждение от дома няма. И по-високо звание от това на бащата и майката също няма. Наистина, много бащи и майки има на земята, но всъщност те са пастроци и мащехи. По отношение на органическия свят бащата и майката играят важна роля: с кръвта си те предават на децата си качества на своите души. Възпитанието на детето се определя от качествата, които майката влага в детето си още от най-крехката му възраст. Под думата „кръв“ не разбирам обикновената кръв, а оная, която във всички случаи на живота остава неизменна.

Ти трябва да се ориентираш отлично във времето и пространството. Трябва да знаеш какво ще бъде времето, да различаваш влиянията, които идат отвън. Срещаш един човек, веднага ще определиш какво влияние има, към коя категория спада. Най-първо трябва да определиш дали спада към добрите или лошите хора; дали към умните или към глупавите; дали към учениците или към невежите. Туй всеки трябва да може. Всяка майка, още като се роди нейното дете, трябва да знае какво може да излезе от него. Тя не трябва да се заблуждава. Съвременните майки и бащи трябва да разбират закона, да осъществяват връзка на децата си в най-ранна възраст с Великото Разумното Начало, за да се развият в тях дарбите. Ако едно дете се наплаши от майка си, баща си, брат си, сестра си, макар и да е могло да възприеме разумността, то в крайна сметка ще стане идиот. Ако и майката, и бащата, и братът постоянно повтарят, че от това дете човек няма да стане, то наистина техните думи ще се изпълнят.

Има майки, които наистина много обичат децата си, но има майки, които едва ги търпят. Те оставят децата си на други да ги отглеждат. Някои майки дават децата си в различни заведения, там да ги отглеждат. Има майки, които са идеални — това не отричам, но има майки, които съвсем не са идеални и от тези майки са се родили много неприятности в света. Каква майка е тази, която не може да научи своя син и своята дъщеря да мислят, да разбират смисъла на живота? Какъв баща е този, който не може да научи сина си и дъщеря си да мислят, да разбират смисъла на живота? Много майки са като кукувиците, оставят децата си други да ги гледат.

Бащата и майката трябва да изучават ума на детето си, трябва да изучават сърцето на момичетата и на момчетата. Тук не става дума за наследственост. Тя още нищо не доказва. Ние можем да предадем на младото поколение добродетели, можем да ги внесем и в себе си. Или другояче казано: аз съм проводник в природата. Живата разумна природа може много да направи при условие, че ти си добър неин проводник.

Майката трябва да възпитава детето си още докато е в утробата ѝ, а не след раждането. Там детето има всички условия за възпитаване, а след раждането си то вече ще поиска условия за обработване на възприетото.

Човек може да се възпита само в утробата на майка си, в Любовта на Бога. Само майката е в състояние да пресъздаде човека, той самият може да бъде 50 % фактор за своето възпитание.

Какви ще бъдат очите на детето, това до голяма степен зависи от майката. Тя е художникът, който избира цветовете на детето си. Ако в бременността си майката харесва някои сини очи и постоянно мисли за тях, тя може да създаде такива очи за детето си.

Един от методите за възпитание на децата е вечер, когато те спят, да им се говори мислено на подсъзнанието.

Най-упоритите и най-своенравните деца може да възпитавате с музика.

Деца, които са оставени свободно да се развиват, са по-естествени, по-издръжливи на мъчнотиите, отколкото ония, които са расли при специални условия и грижи.

Не да се създават институти за престъпни деца, а да се дадат на майката най-благоприятни условия за живот.

Разумният живот изисква силни майки и бащи, пълни с идеали и със запас от духовна енергия, които могат да вдъхнат в новото поколение. Заключение от това е, че ако някой от съвременните народи иска да измени вътрешното си състояние и да създаде ред и порядък в своя бит, той трябва да облагодетелства на първо място майките и бащите, като създаде за тях най-благоприятни условия. Но кой народ днес прилага тоя закон? Нито един народ не е постигнал още това. В пълния смисъл на думата такъв идеален народ няма още. Напротив, всички търсят разумния живот там, където не може да се намери. Търсят живота си там, отдето не идва, своята защита – там, отдето идва разрушението им, и своето спасение – там, отдето идва смъртта им.

Понеже не сте научили още закона на концентрирането, невидимият свят си служи с негативен начин, за да развие у вас концентриране. Когато намразите някого, не го обичате, вие го носите в себе си и по този начин се концентрирате. Друг път ви даде някоя болка, излезе ви някой цирей, концентрирате се. Корем ви боли, глава ви боли, това са съществени начини за концентриране на мисълта. Дойде ли случай да обичате някого, вие се разсейвате, не можете да се концентрирате. При концентрирането умът трябва да се постави на мястото си и всички хубави желания да се отделят от лошите.

Сега да се върнем към мисълта за красивите движения. Ще ви представя

два примера: денят е ясен, слънцето хубаво грее, висока скала е обърната на юг, а под тази скала извира чист, бистър извор на изток. И малка рекичка също тече на изток. Ще ви представя същата картина, но високата скала е обърната на север, на запад от нея извира бистър извор. Ако вие посетите такива две местности, у вас, във вашия ум, ще се зародят две различни идеи. Наблюдавайте какви са хората, които живеят при такива северни склонове и на които реките текат на запад и хора, които живеят в южни склонове, а реките им текат на изток. Направете сравнение между едните и другите, поставете си това като задача. Тази задача някои от вас могат да разрешат след една седмица, други — след месец, а трети — след една година. Затова при възпитанието трябва да се учим от природата, защото в различните форми, които тя е създала, лежи основна, велика мисъл, която променя състоянието на нашия ум, сърце и воля. Наблюдавайте облаците, свържете се с тях и не мислете, че те са мъртви, а ги считайте за живи. Някой път на небето се образуват цели планини от облаци, насочени на север или на юг. Наблюдавайте тези живи облаци вътре в пространството, размишлявайте защо едни са обърнати на север, а други — на юг. Съвременните хора днес са изтощени, издробенели, защото не излизат да наблюдават небето, а се обръщат само към земята, към това, което ние сме създали, а то е дребнавост. Ако хората излизаха да наблюдават небето, облаците, звездите, тяхното настроение щеше да се измени и ние, съвременните хора на бялата раса, щяхме да бъдем по-благородни, отколкото сме сега.

Аз ви говоря върху възпитанието, защото оттам трябва да започнете, в природата се крие начинът на възпитание. Туй, което на един човек се вижда грубо в света, това, което ние, съвременните хора, забелязваме като някаква дисхармония, всъщност това са най-хармоничните действия. Аз не смея още да ви кажа, че природата трябва да се изучава от опаката ѝ страна. Вие трябва да започнете да изучавате и своя живот от опаката му страна. Например, добрината на един зависи от лошавината, която се съдържа в корените на неговия живот. Следователно математически можем да определим, че добрината на един човек ще бъде толкова голяма, колкото лошавина има в корените на живота му. Аз изключвам вашите морални разбирания и не взимам думата „лош“ в смисъл на лоша постъпка. Под думата „лош“ разбирам онези материали, които работят в разрез с вашия живот.

Всичко онова, което става в природата, има за цел самовъзпитанието — умственото самовъзпитание, духовното самовъзпитание и възпитанието на волята. И в трите свята трябва да се внесе известен стимул за чувствата и на мисълта. Всички противоречия произтичат от това, че не разбирате закона, по който вашите мисли се движат. Понякога мислите ви не са ясни. Казвате: „Едно време ние бяхме идеалисти“. Идеалисти са ония, които са имали достатъчно светлина. Материалистите живеят в гъстата материя. Под

думата „материалист“ разбирам човек с малко светлина. Казват за някого: той станал груб, студен човек. Топлината на сърцето му е намаляла. Какъв е церът? Малко въглища. Сърцето прилича на печка, която трябва да се изчисти от сажите и пепелта. След като гори няколко години наред, и то трябва да се почисти, защото всякога при горенето, колкото и правилно да става, се образува пепел. Затова и умът, и сърцето, и постъпките на човека трябва да се почистят.

За да развие търпението в човека, природата го възпитава по негативен начин. Питагор, като ученик на окултна школа, е опитал и разбрал този метод, с който природата си служи. За да стане учител, той е минал през голяма дисциплина, на която издържал. По негово време условията за приемане на ученици в окултни школи са били много тежки. Питагор е бил единственият грък, когото египтяните приели в своята школа. Впоследствие, когато станал учител, Питагор поставял учениците си на големи изпитания и строга дисциплина. През първата година на постъпването си всеки нов ученик е бил поставян на присмеха и подигравките на по-големите ученици и ако е могъл да издържи, оставал в школата. Ако не е могъл да издържи на тия условия, той напускал школата или оставал като слушател, като оглашен.

Главите на хората са валчести. Главата на честолюбивия човек е ъглеста. Центърът на разрушението е силно развит. Такъв човек може да те претрепе за един лев, без да му мигне окото. Във вълка има един център, който развива грамадна енергия. Тогава той усеща, че главата му ще се пръсне. И тръгва да търси плячка. Намери ли някоя овца, веднага я разкъсва. Всички месоядни животни като хванат жертвата си, най-първо разкъсват животното, за да се освободят от набраната енергия. И у вас става същото. Когато по някой път се разгневите, казвате: „Иде ми да го разкъсам, да го раздрусам“. Да владее човек себе си, значи да владее разрушителните елементи, които бушуват в него. Те са вложени в тялото. Не всички клетки са възпитани. Да се възпита човек, значи всички клетки в неговия организъм да бъдат в хармония със законите на битието.

Човек още не е станал светия. Да стане човек светия, трябва да знае как да се освободи от всички свои животински навици. Под „животно“ разбирам живот на произвола. Възпитанието на човека не е нищо друго, освен да се освободи от първобитните произволи на битието. Всички страдания произлизат от хаоса на битието. Това е безначалие. Едно животно пет пари не дава за страданията на другите. То чувства само своите страдания, то се гневи, когато другите му причиняват страдания, когато то причинява страдания на другите, мисли, че това е в реда на нещата, че така трябва да бъде.

Събирайте се по закона на свободата, обменяйте мисли, не се прекъсвайте. Вие не сте още научили това изкуство да отстъпвате на друг да говори. Онзи, който няма търпение да изслуша, да се научи. Някой казва: „Как ще

слушам глупости?“ Нима вятърът като вее, все умности говори? Като влезете в някое общество, все умни работи ли говорите? Че ти, като си слушал някого и го осъждаш, много право ли говориш?

Очите ви да бъдат отворени. Казват за някого: „Умрял с отворени очи“, и бързат да му затворят очите. Оставете този умрял с отворени очи. Сега всички, учители, свещеници, гледат да затварят очите на хората. Отваряйте очите на хората! Например някой се подвизава в живота, а вие му казвате: „И ти мислиш, че християнин ще станеш, че ти си много закъснял, ние вече колко неща знаем“. Това значи да му затвориш очите. Какво знаете вие? Не така, не! Кажи на този свой брат: „Братко, много добре си направил, започнал си хубаво“. Не е важно кога ще се стигне — когато стигнеш. Аз като тръгна на разходка, вървя полека, разглеждам всички буболечки, всичко, каквото срещна по пътя, и най-после стигам. Не е важно да се бърза, за да се стигне скоро до Черни връх. Като тръгнеш за Черни връх, наблюдавай по пътя изворчетата, какви буболечки, какви пеперуди има, нека умът ти бъде постоянно буден, за да видиш как Бог работи.

Гледам сегашното възпитание. То няма единен метод. Аз се чудя как ще се възпитат децата. В сегашната система има известни научни стойности, но възпитателни стойности няма, защото няма морал, който може да се приложи в училищата. Например учителят казва на ученика: „Няма да пушиш!“, а сам учителят пуши. Учителят казва на ученика: „Ти вино няма да пиеш!“, а сам той пие вино. Лекарят казва на някой болен: „Ти месо няма да ядеш!“, а той яде. Днес е пълно с учители, възпитатели, лекари, които говорят едно, а вършат друго. Това е едно неразбиране на органическите закони, които съществуват в света.

Бъдещият закон за възпитание: зачитане Божественото в човека.

Някой път вие без да знаете, полагате ръката си на челото на детето, което плаче. Питам ви, защо я полагате? Когато полагате дясната ръка на горната част на челото, вие предизвиквате едно от най-благородните чувства. В тази част на главата се намират много чувства, но вие засягате главно милосърдието — Божествената Любов. И ако онзи, който полага ръка върху главата ти, има чувство на милосърдие, веднага ще почувстваш в себе си една приятност. Майката, като полага ръката си върху главата на детето, с това тя казва на неговия дух: „Майката природа, която ме е оставила да те гледам, те обича и нейната Любов никога не се мени“. А тази майка, която полага ръката си върху детето, е оставена да гледа това дете. Когато се разтревожите, турете си ръката, вие или друг някой на челото, съсредоточете ума си върху това място и като повикате нашата велика майка, всичко ще мине. Това е едно красиво движение. Да знаете значението на всяко едно действие, това са новите начини на възпитание. Всяко действие в природата е строго определено и оттам всички хора могат да бъдат или добри, или лоши.

Вашето дете плаче, вие вземате горната част на ръката му, доближавате я близо до устата си и духвате, болката на детето минава. Но ако при подобни случаи ти свиеш долната си устна и я изкараш навън, ти си опетнил вече ума си. Всяко неправилно движение на ръката или на устата ти опетнява ума. А тези действия влияят. Ето защо всяко движение на ръката, на очите, трябва да бъде строго определено, да става по всички Божествени правила.

Християнството не е само наука за спасение на душата, а е и наука за подобряване на живота. Ако преди две хиляди години бяха се приложили християнските методи, които Христос проповядва, сегашното поколение щеше да бъде възпитано по съвсем друг начин. На вас ви трябва вътрешно самовъзпитание.

Щом се изкривят пръстите, то е едно анормално състояние; щом се изкривят краката, то е анормално състояние; щом се изкриви гръбнакът, то е анормално състояние; щом се изкриви лицето, то е анормално състояние; щом се изкривят носът, очите, твоята работа е свършена. И тогава ние казваме: „Господ ще оправи всичко“. И наистина ще викаш Господа да оправи всичко. Но има хора, които сега искат да помогнат на човечеството, да покажат от резултатите, които имат, как може туй знание да се приложи във възпитанието, в храненето, в дишането, в проблема за жилищата. Целият строй трябва да се измени, всичко трябва да се измени коренно! Системата на възпитанието съвсем трябва да се измени, да върви по начин, по който човешките чувства и способности се развиват правилно и най-после да се дойде до вътрешното възпитание на децата.

Възпитанието трябва да почне от яденето. Яденето е Божествен процес. Погрешката на Ева е, че не знаеше как да яде. Тя не послуша Господа, а послуша други, които я съветваха да яде от забраненото дърво. Като ядеш от туй, което хората ти препоръчват, всякога ще има вкисване и неразположение. Има едно вътрешно чувство в човека, което му подсказва какво да яде, него слушайте.

Боят навсякъде е в сила. Бият не само в България, бият и в Америка, и в Англия — навсякъде бият. И майката бие, и бащата бие, и учениците се бият. Няма царство, където хора да не бият други. Понякога даже светиите се бият. Не говоря за тези светии на земята.

Но според мене, за да възпитате затворниците, не трябва да ги биете в никакъв случай. Трябва само да не им давате хляб. Да им давате по сто грама жито да го дъвчат. Сутрин на закуска — по 30 грама, на обед — по 40 грама, и вечер — по 30 грама — три месеца да ядат жито. След три месеца те ще се изменят. Онзи затворник, престъпник, ще започне да мисли много по-добре, ще започне да придобива качествата на житото. А сега като го бият, у него се заражда желание за отмъщение. Казва: „Аз ще дойда на власт! Аз ще постъпя тъй, както те постъпват с мене.“ А така ще каже: „Като дойда

на власт, ще ти дам жито“. От училище няма защо да изпъждат учениците – три месеца на жито! Някой ученик съгреша – жито, някой студент съгреша – жито. Ето едно възпитателно средство.

Ако съм учител в първо или второ отделение и едно дете посегне да бие друго, аз ще извадя две семки от джоба си и ще кажа на побойника: „Посади ги. Като поникнат, бий, колкото искаш.“ То като посади динените семки, идущата година те ще поникнат и децата ще ядат узрялата диня. А на детето ще му мине желанието да бие. Гледам, един мъж иска да бие жена си. Ще кажа на мъжа: „Вземи тези динени семки, посей ги и като узреят, бий жена си“. Навсякъде може да приложиш това. Ти ще кажеш: „Това са детински работи“. А ако набиеш някого, геройство ли е това? Това е още по-детинско, според мене.

Да речем, син и баща не се спогаждат. Гледам какво е ухото на бащата и какво – на сина. Ухото на бащата е правилно, но на сина не е правилно. Виждам де е погрешката. Тогава казвам на майката: „Тази погрешка само ти можеш да я изправиш“. Как? Ти ще обичаш мъжа си и чрез него туй качество ще мине у сина ви. Тъй върви. Бащата не може да предаде нещо направо на сина си. Вие се лъжете, ако мислите така. Един учител не може да влияе направо на децата. Става дума за учител, който е възпитател. При възпитанието трябва да разбирате метода. Учителят трябва най-първо да има благоволенieto на бащата и майката и чак тогава може да влияе на детето. Той никога не може да повлияе на сина, ако няма благоволенieto на бащата и майката. Той трябва да има отношение с бащата. Сега мислят, че лесно може да се повлияе на човека, но това е само временно.

Животинското естество у човека не може да се възпита, нито може да се облагороди. Колкото и да се възпитава, в края на краищата ще прояви естеството си.

Между физическия свят, света на чувствата и света на мисълта съществуват съотношение. На първо място е човешката глава, на второ – човешките дробове, а на трето е човешкият стомах. После идат другите части – ръцете, краката. Ръцете и краката се развиват съобразно съотношението между главата и белите дробове. В бъдеще, когато се възпитават децата, трябва да се започне с възпитанието на главата, след туй с възпитанието на дробовете и най-после с възпитанието на стомаха. Най-първо ще възпитаващ ума си, нервната енергия. Ще се научиш да мислиш.

Като ви гледам, устата на някои от вас показват, че чувствата са потиснати. Отнасяте се много зле със сърцето си. Някои от вас притискат устните. Вие нямате право да потискате вашето сърце. Ако държите устата отворена, е едно, ако държите устата затворена, е друго. Устата трябва да бъде прилепена. Първата ви работа, като станете сутрин, е да дадете свобода на устата

си, да я оставите естествено, защото и устата е разумна. Тия клетки, които образуват двете устни, са разумни, трябва да им се даде свобода. След туй трябва да освободите и вашите очи. Не гледайте безобразни неща. Спирайте погледа си само на хубави, красиви неща. Ако ходите да гледате как хората умират или как колят животните, вие ще се покварите. Никога не гледай как се вършат безобразия.

ВЯРА

Вярата в Бога не е статичен въпрос. Вярата в Бога — това е принцип, вярата в Бога е основа за живота. Ти не може да живееш, докато нямаш вяра. Когато говорим за Бога, ние разбираме извора на живота; когато говорим за Бога, ние разбираме извора на мъдростта в живота; когато говорим за Бога, разбираме извора на Любовта в живота — онова, необятното, непонятното за хората. Туй разбираме. Бог не е такъв, какъвто хората си го представят. Във всички векове хората от всички религии без изключение съзнават, че има само едно същество в света, което е начало на всичко.

„Да вярваме в Бога.“ Много обикновено е това твърдение. Да вярваш в Бога както сега хората вярват, то е сухота, суха работа. „Вярваш ли в Бога?“ Вярвам в Бога. Това няма съдържание. Какво значи човек да вярва в Бога? Ти не можеш да вярваш в Бога, докато не Го обичаш. Не се вярва в това, което не се обича. Следователно вярата е един процес инволюционен. Най-първо вярата се събужда в инволюционния процес. Човек, започнал с Любовта, слиза в света на вярата, а след това — в света на надеждата. От възвишения, Божествения свят, от света на Любовта, слиза в света на вярата, в умствения свят, и от умствения свят се качва в духовния свят на надеждата. От духовния пък слиза във физическия свят. Когато говорим, че трябва да вярваме, това значи, че трябва да имаме Любав. Ако вярата не предизвиква Любовта, тя не е вяра. Коя вяра е права? Която извиква Любовта. Когато вярата предизвиква Любовта, процесът правилно е започнал. Тогава се задава въпросът: „Как да вярвам?“ Там е въпросът. Онова, ценното във вярата, е, че тя носи съдържанието на Любовта. Вярата се оценява според цената на Любовта. А пък Любовта носи друга една идея в себе си. Тя носи цената на духа. Следователно когато някой ми говори за Любовта, разбирам мощното, силното, великото в света. Това е Бог. Когато говорят за духа, подразбирам не една форма, но пак онова мощното, в което всичко е възможно. Всичко, каквото пожелаеш, можеш да го постигнеш. Това е духът. Тия неща, ако не ги знаете, няма да се ползвате.

Имай в себе си една детинска вяра — Бог е, който царува. Каквото и да стане в света, обръщай ума си към Бога. Боли те нещо, спри се и си кажи:

„За добро е това, знам, че е за добро“. Някой ще каже: „Но как е за добро?“ Ти не знаеш как, но е за добро. И да не е за добро, ти кажи: „За добро е“.

Има нещо велико в света, на което човек трябва да разчита. Мъчнотията е, докато се открие на човека това Велико Начало. Щом се разкрие пред човека великият Божествен Промисъл, той разбира вече стиха от Евангелието: „Нито един косъм не може да падне от главата на човека без Божията воля“. Докато дойдеш до това съзнание, всичките ти косми могат да окапят.

Едно верую е право за нас: Божествената светлина, чрез която човешката мисъл се предава. Едно верую е право: въздухът, чрез който се предават човешките мисли. Едно верую е право: водата, чрез която човешките мисли се предават. Едно верую е право: храната, чрез която човешките мисли се предават. Вън от това аз нищо не виждам.

Заболи те кракът. Ти казваш: „Като ми оздравее кракът, ще повярвам в Господа“. Колко пъти те е болял кракът и е оздравявал и не си повярвал. Сега ще стане същото. И как ще докажеш, че те боли кракът?

Събраното на едно място богатство хората го крадат, а пък посятото никой не може да открадне. Една река, която тече, могат ли да я откраднат? Не. Могат да я отбият, но тя пак ще тече, а като е затворена в бутилка, тогава могат да я откраднат. Малкото може да се открадне, но многото – не. Конете могат да се откраднат, но никой не може да открадне земята. Може ли да съществува такъв човек, който може да открадне земята?

Вярвайте в това, което не може да се краде. Любовта не може да се краде, Мъдростта не може да се краде и Истината не може да се краде.

Аз нося това ценното в душата си. Аз искам да вярвате в това, което носите и вие във вашата душа. Между моето верую и вашето не трябва да има никаква разлика. Като излезете на слънце, какво ще видите? Ще видите това, което аз виждам, и ще възприемете светлината, топлината, както аз ги възприемам, с много малка разлика може би. И вие ще ходите като мен. И вие ще махате като мен ръцете си. И вие ще крачите като мен ту с левия крак, ту с десния.

Като четем 91 псалм, какво се казва там? Той не е нещо ново за вас, но искам да ви кажа, че трябва да придобиете вяра в онова, което е вложено у вас; после трябва да вярвате в онова, което е вложено в другите хора – трябва да вярвате един в друг. Не е онова, което те проявяват, но в онова, което е вложено в тях. Сам Бог е вложил нещо в тях. Не да вярвате в онова, което може да хванете по радиото, но в онзи Божествен процес, който работи във всяка душа.

Искам да бъда кратък, искам да говоря неща, които не са в стълкновение с работите, които сега ви занимават. Защото някой път, щом ви се говори,

вие влизате в стълкновение със себе си. Старото и новото не трябва да бъдат и не могат да бъдат в стълкновение едно с друго. Който се ражда и който умира, какво имат да делят? Онзи, когото погребват в гробищата, и онзи, който се ражда, трябва ли да се карат? И вие не докарвайте нещата до стълкновение. Старото няма какво да е в стълкновение с новото, което иде. Вие имате едно верую, вярвате в Бога, но конкретно в какво седи вашата вяра? Аз не донякъде, а напълно зная в какво седи вашето верую. Вие в някои неща вярвате повече, отколкото в други. Хубаво, в каквото и да вярва човек, все е хубаво. Обаче в нашата вяра има известни проявления, които са лоши и които опетняват вярата ни. Има неща, в които вярваме, без да искаме. Например здравият не вярва, че ще умре. Но като заболяе и като лежи 4–5 месеца, казва: „Мен ми се струваше, че няма да умра, но както съм отслабнал, често ме спохожда мисълта за смърт“. Как е възможно това? Тази мисъл преминава през него понякога, без да има лоши последствия. А друг път, каквото мисли – става, и виждаш, че е умрял.

Ние, съвременните хора, сме се обезверили. Освен че сме изгубили връзката си с Бога и връзката един с друг, но сме дошли до положението да загубим връзка и със самите себе си – и в себе си не вярваме. Аз наричам вяра следното: ако човек в себе си не вярва, ако в Бога не вярва и в ближния си не вярва, тогава на кого вярва? Три неща, три опори има, с които е свързан. Първата опора аз я наричам Бог, аз я наричам Любов; втората опора – това е вярата, това е самият човек, да вярва в разумното в себе си. Третото аз свързвам с ближния – то е надеждата. Ближният е надеждата, то е едно и също нещо. Вярата – това е самият човек. Да вярваш, то е да вярваш в себе си. А да вярваш в Любовта, това значи да вярваш в Бога. Любовта е велика сила в света. Това е проявление на разумното. Защото казва Писанието: „Любовта е първият плод, или първото проявление, в което Духът става знаен на всички разумни същества“.

Христос казва: „Не мислете, че в многото си говорене ще бъдете послушани. Отец ваш знае от какво имате нужда. Вашият Баща на небето знае от какво имате нужда. Вярвайте в него и с това, от което имате нужда, Той ще ви помогне.“ И после казва: „Космите на главата ви са преброени. Знайте, че нито един косъм от главата ви няма да падне без волята Божия.“ Следователно, ако един косъм от главата ви няма да падне без волята Божия, какво има да се съмнявате? Щом се съмнявате, това показва, че друга е вашата вяра. С това не искам да ви упреквам, но казвам колко много сте се отдалечили от тази вътрешна връзка, колко много се е увеличило у вас съмнението. Питате: „Господ с нас ли ще се занимава?“ Това показва, че имате особено мнение. С тебе ли ще се занимава? Щом ти си дошъл в една крайна нужда, когато никой не може да ти помогне, разбира се, че Бог е пръв, който ще ти помогне.

Какво показва безверието? То показва, че онази сила, човешката мисъл, която е текла и е била на разположение на човека, вече се е прекъснала и той няма повече ресурси. Кога се обезверява търговецът? Когато изгуби капитала си, стоката си, здравето си. Ако искаш да закъсаш, обезвери се. Ако искаш човек да станеш, обнадежди се. Положи вярата като основа, върху която можеш да градиш. Човек ако искаш да станеш, трябва да имаш вяра. Някой може да казва, че с вяра не се живее. То е неразбиране на принципа. Напротив, само с вяра се живее.

Има неща, които не могат да се разложат химически. Има хора, които не могат да се обезверят. Кой човек не може да се обезвери? Този, който вярва в Бога, който вярва в ближния си и който вярва в себе си, никоя сила не може да го обезвери. На човек, който не вярва в Бога, намалява вярата му, на който не вярва в ближния си, още повече се намалява, а който престане да вярва и в себе си, е пълен безверник.

Ти вярваш в Бога, но ако тази вяра в Бога не може да ти даде това, което искаш, тогаз защо ти е тази вяра? „Трябва да се вярва в Бога.“ Съгласен съм. Но като имате вяра, трябва да я прилагате. Всеки ден трябва да имате едно приложение.

След време могат да се явят някои противоречия и ти можеш да се откажеш от вярата си. Но как ще заплащаш? Ако се обезвериш в едно, трябва да вярваш в друго. Казвате, че в природата има изключения. Не! В природата няма никакви изключения. Изключенията в природата са привидни.

Има злини, които спъват хората. Например обезверяването, мисълта, че всички хора били лоши, онази максима, че човек за човека е вълк. Откъде накъде? Аз казвам: човек за човека е брат! „Човек за човека е вълк“ – това е едно ненормално състояние на чувствата, ненормално състояние на ума. Защото за мене и за моя ближен земята е достатъчно широка, за да можем да живеем. И единият, и другият човек имат условия, свое предназначение. Всяко клонче, всяко листо на дървото е необходимо. Ние сме се научили само да рушим. В себе си ние осакатяваме най-хубавите работи. Аз съм срещал хора, които преди години са били много религиозни. След 4–5 години казват: „Аз вече не мога да бъда религиозен, напуснах онези идеи“. Срещам друг, който преди години е бил материалист, случило се е някакво нещастие и той станал вярващ. Казвам: и едните, и другите вървите по един неестествен път. Човек трябва да вярва само в това, с което е роден. Той не трябва да вярва в купешки неща. Вярвам в това, което нося в себе си: вярвам в своя ум, сърце, душа, дух.

Отде иде вярата, че един съдия ще бъде по-справедлив от цял народ? Коя вода е по-прясна: в шишето или в извора? В извора е прясната, живата вода. Народната мисъл е жива. Поетът, който твори и излива мисълта си, е

малка струя от големия извор. Всеки човек, който се отделя от народа, от Царството, е статична единица.

На какво може човек да се уповава? Вие отивате на бойното поле и минавате за много смел човек. Какво струва вашето юначество пред съвременната артилерия и картечници? Ще се скриеш в една дупка от един метър и там ще слушаш тънежа, ще гледаш навън през една малка дупчица като през мазгал. Казвате: „Човек трябва да има вяра“. Ако имаш вяра и излезеш през това време вън, какво ще стане с тебе? Според мене, ако човек има вяра, той преди всичко няма да отиде на бойното поле. Под думата „вярващи“ ние разбираме най-разумните хора. Вярата не е достояние на обикновените хора. Вярата е достояние на най-разумните хора, на най-силните хора. Само те могат да имат вяра. Вярата, веруюто се отнася до талантливите хора, а суеверието – до обикновените хора. Това е самата истина. Някои твърдят, че имат голяма вяра. Христос казва, че който има вяра, ще мести гори и планини. Вярата не е обоснована само на това да се вярва, тя се обоснова на знание. Истинската вяра носи със себе си знание. Вярващият знае нещата. В какво вярва човек? Той вярва в онзи велик закон, вярва в своето съзнание, вярва в своите възможности.

Ние всинца сме носители на Божественото, което функционира. Онова, което Бог е обещал чрез своята природа, или което е обещал чрез твоя живот, или чрез твоята душа, или чрез твоя дух, или чрез твоята сила, или чрез твоя ум, или чрез твоето благородно сърце, или чрез твоята воля, то ще бъде – две мнения няма! Няма в историята на човешкия живот случай да не са се изпълнили всички обещания, които са дадени, когато човек е излязъл от Бога. Ако човек обаче не вярва, тогава става едно колебание или едно закъснение.

Та първото нещо: старайте се да си създадете вътрешен устой. Ще кажете: „В мене има всички възможности за един щастлив живот!“ Вие ще постъпвате като капитан на един параход. И при най-големите бури в океана той седи на капитанското място, разхожда се и дава директиви на помощниците си. Сега в големите кораби вече не се усеща вълнението, но смисълът е, че каквито и да са преместванията в живота, вие не се спирате, защото всяко спиране е съмнение – престава да функционира Божият закон. Целият ад може да дойде върху вас, но и при най-големите бури и несгоди вие не се спирате! Тъй вие ще сполучите много по-лесно, отколкото ако се колебаете. Колебаете ли се – ще дойдат най-големите разочарования, които сега съществуват на земята.

Аз уподобявам вярата на силна, магнетическа струя или на здраво въже, на двата му края вързани две кофи, които се спускат в кладенеца. Скъса ли се въжето, кофите остават в кладенеца, без да се извади вода. Двете кофи са умът и сърцето.

Христос е казал: „Ако имате вяра колкото синапово зърно и кажете на тази планина да се премести, ще се премести“.

Казвам: вие се нуждаете от мощна, силна вяра, за да преминете благополучно пътя, по който се движите. Цялата земя да се преобърне, вие трябва да имате вяра, че светът, в който живеете, е изправен и не може да ви се случи нещо, което да скъса връзката ви с живота. Няма сила в света, която може да ви отклони от пътя, освен вие самите.

Казвам: вие не можете да имате вяра в мене. Вярване може да имате. В мене може да имате вяра, ако аз вляза да живея във вас, да бъдете едно с мене. Аз ще имам вяра във вас, ако вие влезете в мене да живеете и да работите с мен. Щом сте във от мене, ще имате вярване. Когато казваме „вяра в Бога“, разбираме, че Бог живее вътре в нас и заради нас. Каквото искаш, ще ти даде, ако вярваш, че той живее в тебе. Ако мислиш, че той е във от тебе, няма да ти се обади. Казвам: не условия, а вътрешни възможности. Вярата е един закон за възможностите. Ти имаш ум, то е една възможност. Имаш сърце, имаш душа, те са възможности. Имаш дух в себе си, имаш воля, имаш сила, това са възможности. Като туриш всичките тия сили в действие, ти ще разработиш нещата отвътре, ще знаеш как да се справиш с механическите процеси на условията.

Вярата е закон за нас. Тя не е закон за другите. Вярата не може да е във от нас. Тя е вътре в нас и докато имаш вяра, ще живееш добре, изгубиш ли я, ти си нещастен човек. Щом изгубиш вярата, твоят ум се помрачава, не знаеш какво да правиш. Дойде ли вярата, идва и светлината и ти вече намиращ пътя. Някой казва, че има вяра, но той вярва в болестта, затова е болен. Ти си сиромаш, защото вярваш в сиромашията. Богат си, вярваш в богатството. Имаш знание, вярваш в знанието. Щом изгубиш вярата, знанието си заминава, богатството, здравето, всичко си заминава.

Силата, която регулира нашите чувства и нашето здраве, е вярата. В каквото и положение да се намираме, щом имаме вяра, ще се измъкнем от него. И на дъното на ада да сме, вярата ще ни извади оттам. Любовта и вярата ще ни помогнат.

Има два центъра на земята и на слънцето. Когато човек се отдалечава от центъра на земята, той се приближава към центъра на слънцето, и обратно. И вие, ако разбирате тази наука, ще знаете накъде се движите. Понякога чувствате, че сте се отдалечили от вашите идеи. Казвате: „Едно време бях идеалист, сега вече напуснах онзи идеализъм“. Когато усилва своето тяло, човек се приближава към центъра на земята. Следователно материалните работи не са му ясни и неговите чувства изцяло се ангажират с тях. Щом губите вашия идеал, вие се отдалечавате от центъра на слънцето. Щом вашите идеали се умножават, вие се приближавате към центъра на слънцето. Тогава

пред вас се разкрива широк простор, една площ с форма на правоъгълник. Какво означават буквите god, с които означихме триъгълника? Това значи Бог. Правоъгълника го означихме с буквите good, което значи добро. Значи ти не можеш да познаеш Бога, докато не познаеш доброто. Това е едно динамично състояние. Ти не можеш да служиш на Бога, докато не си заел площта на един квадрат. Триъгълникът е твоето идейно схващане, а за да имаш реално схващане, ти трябва да се движиш в рамките на един квадрат. Ти вече имаш реално положение. Имаш мярка за работа. Тогава думата Бог се превръща на добро. Буквата g показва, че англичаните се отдалечават от Бога, от центъра на слънцето. В началото се отдалечават, но в края на думата имат d, което показва, че след това пак се приближават. В началото се отдалечават от центъра на слънцето, в края се приближават. Това е динамизъм на линиите. Превръщане става на енергии. Всяка енергия в даден случай може да се трансформира. При превръщането се получава съствяване. Ако не разбирате закона на съствяването, ще усетите в себе си едно вътрешно напрежение. Искате да се разширите, но не знаете как да се поставите, не знаете, че вярата е закон за разширение. Разширението донася освобождение. Следователно вярата е закон за освобождение от ограниченията. Отговорете, какво нещо е вярата? Закон, с който човек се освобождава от неестествените ограничения. „Аз вярвам.“ За да вярваш, ти трябва да знаеш как да се освободиш. Щом знаеш как да развържеш въжето, с което си вързан, имаш вяра. Умът не ти стига как да го развържеш, значи нямаш вяра. Щом искаш да го скъсаш, ти не си силен, нямаш сила. Но то има възел, ти можеш да го развържеш. Пък и в самия човек има динамична сила. Човекът, както и да го връзват, той е в състояние да се развърже. Природата, като го е пратила в света, го е надарила с всички динамически сили. Ако знае закона на вярата, той всякога ще може да се освободи.

Вие искате да бъдете като Мойсей. Но вие били ли сте турени като него в реката, изложен на опасността да ви изядат крокодилите? Мойсей, когато беше в кошницата, имаше вяра, затова го намери царската дъщеря. Вие още не сте били в тази кошница, защото колкото пъти Бог ви постави в кошница, вие вдигате такъв шум, че Той ви изважда веднага. Като ви постави Бог в трудни условия, вдигате шум. Това е кошницата. Вие казвате: „Беднотия не искаме“. Тогава няма да ви намери фараоновата дъщеря. Вие ще кажете: „Тая философия ние я знаем“. Философията на Любовта вие не я знаете, тепърва сега ще я учите.

„Г“ е съставена от единица, върху която стои знакът на безконечността. Когато казваме, че Господ е безконечен, безграничен, този негов атрибут се съдържа в буквата „Г“.

Буквата „Г“ означава музикалност. Енергиите, свързани с този знак, идват от духовния свят.

ГОСПОДАР

Защо Бог е силен? Защото Той обича всички еднакво и на всички дава. Затова е Господар. Някой иска да бъде като Бога, но не дава. Всеки може да бъде като Бога, но трябва да дава. Ти казваш: „Но отгдето ще взема?“ Ще намериш.

Вие приличате на богатите – хора, които не само че нищо не правят, но и упрекват слугата, че не е свършил работата. Има ли право господарят да изисква от слугата да свърши неговата работа? А ние ще попитаме: откъде накъде единият да се счита господар, а другият – слуга? Природата винаги става слуга. От самото начало е така. В организирания свят слабият е господар, а силният е слуга. На пръв поглед ви се вижда неестествено как може слаб човек да бъде господар. Представете си, че в един царски дом се роди едно дете. То е още слабо, но му отдават почести само затова, че се е родило в царски дом. Ако беше се родило в циганска колиба, никакви почести нямаше да има. Като мине покрай количката някой войник или офицер, му отдава чест, защото светът е организиран така.

Обикновено ние си губим времето в желанието си да бъдем господари. Кому и защо? Че ти можеш да бъдеш господар! Вземи камък и чук и почни да дялаш. Ще направиш една статуя и ще ѝ бъдеш господар. Където я туриш, там ще стои, ти си ѝ господар. Направиш една хубава кола с колелета. Впрегнеш я и казваш: „Спри се!“ Тя се спира. Казваш: „Тръгни!“ И тя потегля. Значи тази кола те слуша. Следователно това, което си направил, се подчинява на твоята воля – само на него можеш да бъдеш господар. Не се стреми да бъдеш господар на това, което не си направил. Искаш да бъдеш господар на една картина, която си купил. То е друго нещо. Ти не си ѝ още господар. Господар ѝ е онзи, който е нарисувал картината. Тя може да бъде твоя собственост само – нищо повече. Същото е и с музиката – господар може да бъде този, който е създал едно музикално произведение. Но като копираш работите на другите или ги изпълняваш, ти не си господар на музиката.

Човек не трябва да бъде роб никому. Не ставайте роби на децата си, нито те да стават ваши роби.

В ума ти се загнезди мисълта, че всички хора са лоши. Какво значи човек да е лош? Не е господар на себе си. Щом не е господар, той е слуга някому. А щом е слуга, господарят може да му заповяда да направи нещо, което не е по негова воля. Хората на земята мислят, че са свободни, а всъщност приличат на впрегнати животни. Един кон тегли една каруца. Как си обяснявате това? На другия ден пак го впрягат. Защо? Защото не е господар. Вие ще кажете, че предназначението на коня е да го впрягат. То е въпрос. Направиш едно престъпление, турят те в затвора — в реда на нещата ли е това? Паднеш от някое високо място, счупиш си крака и не можеш да ходиш. В реда на нещата ли е? Не е. Има много работи в света, които мислим, че са в реда на нещата, а те не са. Ние питаме защо Господ така е създал света? Целият свят е една отлична школа.

Роби сте. Сега какво трябва да се прави? Работата е, че този, който е роб, един ден става господар и мисли, че щом като заповядва на другите роби, той е свободен! Често ми се разправя, че един слуга заповядва на друг слуга какво трябва да прави. То са смешни работи. Заповядва кой човек да погребат, а пък утре и него ще заповядат да го погребат.

Когато има равенство между господар и слуга, стремежите са еднакви. Понякога се разочаровате, не вярвате в нищо. Може ли да има вяра извън страданието и радостта? В какво ще вярвате? Посочете ми нещо извън радостта и скръбта. Измислете нещо, което да не включва в себе си радост или скръб. Ако речете „почивка“, тя е господар, а работата е слуга. Ако речете „загуба“, загубата е господар. Този, който е изгубил или дал нещо, е господар, а този, който е взел, е слуга. Обраният е господар, а който обира, е слугата. Хубаво. Но кажете ми, какъв е този, който прави добро: господар или слуга? И кой от двамата ще направи престъпление, господарят или слугата? Когато греши човек, какъв е? Когато прави добро, какъв е? Искаш ли да бъдеш господар, прави добро. Когато се съединят господарят и слугата, те се примиряват. Само тогава може да се примириш в себе си.

Една мома избира момци. Аз считам, че всеки един господар, при когото се представят слуги, за да ги избира, той е на мястото на момата. Кланя му се един слуга. Защото като дойде момъкът, момата е господар. Момците са слуги. Всички се представят да слугуват при нея. Тя погледне отвисоко и казва: „Не може да ми върши работа“. Изпраща го. Втори слуга мине, трети и т.н. Но след 10 слуги господарят все ще налети на някого.

Питам: „Как трябва господарят да си избере един добър слуга?“ Ако аз съм един господар и при мен дойде слуга, ето как щях да го изпитам. Ще му кажа: „Седни на моето място“. И аз ще изляза навън. Ще се дегизирам и ще

кажа: „Тук ще дойдат други слуги. Понеже теб те избрах за слуга, искам да избереш 9 добри слуги.“ И ще го оставя. Все едно, че той ще се жени, а пък аз ще гледам отстрани. И ако той може да избере сполучливо тези 9 слуги, тогаз аз знам, че съм избрал добър слуга. А пък ако той не може да избере другите 9 слуги, той не е добър слуга.

Или другояче казано, на ваш език: ако моят слуга, който ще дойде при мен, не може да обича моята работа, както аз я обичам, да бъде така честен, както аз съм честен, той не е добър слуга. И когато един слуга иска един добър господар и той трябва да спазва същото правило: този господар да влиза в положението на слугата, той да обича работата на слугата, както обича своята работа. Това са правила. Господарят трябва да обича и да се интересува от работата на своя слуга и слугата трябва да се интересува и да обича работата на своя господар. Това е правилният избор. Ако ученикът не се интересува от материята, която учителят му преподава, и ако учителят не се интересува от материята, която ученикът учи, между тях няма правилни отношения.

И ако ние не се интересуваме от това, което Бог е създал, и ако Бог не се интересува от нас, тогаз? Това са общи човешки отношения и тези отношения постоянно трябва да се обновяват. Всякога трябва да има един малък придаък.

При сегашния културен век вземете който и да е възглед за поправянето на човечеството. Възгледи, теории, теории... Може да са прави, но в света съществува един план, по който хората трябва да вървят. Той е задължителен за всички хора без изключение. За цялото органическо царство е наредено планините на кое място да бъдат поставени, реките къде да текат, моретата къде да бъдат, гори къде да има, какви видове животни, какви раси трябва да се явят на земята, колко мъже, колко жени и колко деца трябва да се родят, колко слуги и колко господари всичко това е определено. Ако хората биха следвали този ред на земята, земята щеше да бъде рай, но понеже често господарите се увеличават, а слугите намаляват, то има един недоимък на слугите. Понякога слугите се увеличават, господарите намаляват. Във вашия ум „господар“ звучи като нещо страшно. Или пък думата „слуга“. Това са почтени служби! Слугата е нещо необходимо в света, той е един човек потребен. И господарят и той е потребен. И двамата са потребни, но всеки на своето място. Господарят на какво трябва да бъде господар, или слугата на какво трябва да бъде слуга? За да бъде господар, човек трябва да бъде един стълб, да подкрепя нещо съществено. Всички господари са стълбове, а слугата трябва да влиза и да излиза и да допринася нещо. Сега това е иносказателно. Вие считате един човек, който е богат и има пари, за щастлив. Но щастието му не седи в яденето, а в изпълнението на неговата длъжност. Ако този господар е поставен не по своята воля, но други разумни същес-

тва са го поставили, горко му, ако той не господства както те искат. Този господар е един слуга.

Питам, кое е по-хубаво: да бъдеш един министър и след като слезеш от власт да те съдят и да те затворят, или да си последен слуга на господаря си и целият дом да изпитва обич към тебе? Кое е по-хубаво, да бъдеш един министър и всички вестници да изсипват най-лошите работи върху тебе или да бъдеш слуга и да казват: „Отличен слуга, като него слуга не сме имали“. От мое гледище бих избрал слуга да бъда на последното място, не бих избрал първото място на министъра. Може би някои от вас имат друго мнение. Тогава ще имаме две различни опитности: вие ще бъдете в затвора, а аз ще бъда при господаря си; вие ще имате стражари с ножове, а аз ще имам усмивката и погледа на моята господарка, на сина, на дъщерята. На всеки ще ме представят като един от най-добрите слуги. Казвам, ние трябва да имаме тази норма. Много амбициозните хора твърдят: „Човек трябва да се наложи в света“. Невъзможно е да се наложиш на хората. Защо? По единствената причина, че природата е господарка на своите дела. Бог, Който е създал света, Той е господар, как ще се наложиш? Малко повече ум трябва да имаш. Ако като българин идеш в Англия и искаш да вземеш първото място на министър, как ще се наложиш? Най-малко десет поколения трябва да са живели в Англия, за да станеш виден англичанин.

Вместо да ги осъдят на смърт, да ги изпратят в някое село да слугуват пет години на един добър селянин. Да става министърът сутрин рано, да впряга колата и да отива да оре. При това да работи не само на домакина, но и на цялото село. От министъра се иска да бъде образец слуга. Тая идея не може да се приложи сега, но в бъдеще. Като сгреши един професор, да стане слуга; като сгреши един учител, да стане слуга; като сгреши един ученик, да стане слуга; като съгреши един религиозен човек, да стане слуга. Всеки доброволно да предложи услугата си и да каже: „Аз не изпълних Божия закон и искам да слугувам без пари; цяла година ще ви слугувам само за хляб, ще бъда образец на добър слуга“.

Новата култура изисква от хората да имат една отлична мисъл. Човек трябва да бъде господар на себе си. Аз забелязвам, когато някой се кара, той не може да се въздържа, устните му почват да треперят. Помнете, че човек трябва да стане господар на своите желания. Едно чувство, едно желание не трябва да те изважда от нормалното ти състояние.

Да допуснем, че някой ви каже, че ще заповядвате на целия свят. Възможно ли е това? Разбира се, че не е. Можеш да заповядваш, но как? Всеки един човек е господар. Отвори си устата, поеме въздух и после издишва. Като се храниш, пак си господар. Значи като ядеш, като дишаш, като мислиш, ти си господар. Това е най-същественото. Другите неща са второстепенни. Ако ти

можеш да ядеш, да дишаш и да мислиш правилно, всички други неща лесно стават. Но ако не можеш да ядеш, да дишаш и да мислиш както трябва, нищо друго няма да направиш добре.

Та първото нещо: станете господари на вашите мисли не изведнъж, а постепенно. Станете господари на вашите чувства не изведнъж, а постепенно. Не съжалявайте за нищо, но постоянно правете по едно малко усилие. Колкото и да е микроскопично това усилие, не се обезсърчавайте. Може да имате на ден хиляда неудачи, те не бива да ви безпокоят. Не съжалявайте за нищо, защото това, което сте искали да постигнете, а не сте могли, други са го постигнали. Един ден и вие ще притежавате това, което другите са постигнали. Един ден и като музикант вие ще вземете участие в това, което другите са постигнали. Понеже днес почти цялото човечество участва в създаването на музиката на бъдещето, един ден и вие ще се ползвате от неговите постижения. Вие можете да се ползвате и от вашата разумност, но един ден ще се ползвате от разумността и на цялото човечество. Вие направете само това, което е ваша длъжност, а другите работи ги оставете на Бога. Той ще ги уреди.

ГРАФОЛОГИЯ

Като изучавате почерка на хора от различни нации, ще видите, че те коренно се различават един от друг. В българите е забележително това, че те нямат нищо общо с почерка си — нито формата на буквите, нито посоката на писането. Всеки българин пише свършено своеобразно и всеки си е нещо съвсем отделно. Когато буквите А и О са отворени отгоре, показва голяма откровеност. Добре е човек да бъде откровен, но да знае кое кога да говори и къде да говори и доколко да се отваря. Някои хора са отворени повече, отколкото трябва, други пък — затворени повече.

В буквата Л има един отворен ъгъл, този ъгъл определя от колко градуса е любовта на всеки човек. Някои пишат този ъгъл по-широко, други по-тясно. Тази буква трябва да се пише заоблено. Ъглестите и остри букви показват припрян и сприван човек.

Някои започват писмата си спокойно, с едри букви, щедро написани и колкото по към края отиват, толкова буквите стават по-ситни, други пък — обратно.

Едрите букви говорят за естествена щедрост.

Когато пише меланхоличният, незабелязано изкривява реда надолу. Буквите са тънки, едва се забелязват. Здравият човек има устой в ръката си, затова почеркът му е установен.

Нетърпеливият, подозрителният човек пише доста изострено буквите.

Големите букви са несдъвкана храна. Който пише дребни, ситни букви, пък минава за скъперник. Има щедри хора на своето богатство, има и щедри – на чуждото.

Някои така се подписват, че името изобщо не се чете, това са хората, които не искат да им се виждат от никого нещата, колко и какво вършат – да не се знае.

Този, който подписва ясно името си, той свършва добре всичките си работи, но и така пишат хора, които имат време.

Когато някой се колебае, когато губи самостоятелността си, почеркът му се изменя, линиите стават тънки, несигурни. От почерка може да се определи характерът, състоянието, професията и т.н.

Някой започва да пише право и постепенно качва думите нагоре, това говори, че настроението е възходящо, но въпреки това правилно е да се пише така, че да не се изкривяват редовете. Когато пишете писмо, може и десет пъти да го препишете, но в края на краищата да бъде четливо написано, красиво и смислено.

Когато работите на човека вървят добре, когато му е широко на душата, той пише едро, нашироко разпростира буквите и думите. Когато му е криво и тясно на душата – пише с дребни и сбутани букви, натясно. Щедрият пише нашироко, скъперникът – сгъстено, той прави икономия и на хартията.

Който е расъл при неблагоприятни условия, пише стегнато, сгъстено.

Немарливиият, небрежен човек пише сбутано, небрежно. Формата трябва да отговаря на съдържанието, което човек носи в себе си.

Ако някой е крайно разточителен, да се стреми да пише ситни букви.

Колкото по-красив и правилен е почеркът, толкова човек е по-благороден.

По почерка се познава дали един човек е щастлив, дали е горд, дали е скромен, или алчен, също и нацията, към която принадлежи.

Кръглите букви говорят за човек с добро разположение на духа.

Острите букви говорят за нервен, сприхав човек.

Когато буквите са прекалено големи написани, говорят за голяма самоувереност, голяма самонадеяност.

Когато в един почерк буквите не са установени, а са най-разнообразно написани и са приспособено написани, според условията, това говори за голяма практичност.

Когато буквите са тънки, деликатни, това говори за човек с мекота, наследена от майката.

Широки и много обемисти букви говорят за човек със силно въображение и чувство към красота, за човек, който желае да му се обръща внимание.

Когато буквите са свободно изписани, без никакви правила, това говори за човек с голям жест в живота, той е щедър, свободен човек.

Дребен, ситен почерк говори за пестеливост, скръжавост.

Когато някой започва писането си добре, но към края вече изпуска по някоя буква или не довършва думата, това показва, че работите му започват добре, но свършват зле – не се довършват.

Когато буквите са едри, равномерни, добре заловени една за друга, това говори за разумен човек, който не е разточителен, който знае как да се справя с енергията на своя организъм.

Като знаете, че почеркът е във връзка с човешкия характер, вие може да се упражнявате в това направление, да се самовъзпитате. Чрез постоянни упражнения в писане може да се освободите от някои недъзи и да развиете известни добродетели. Който е нетърпелив, всеки ден да пише поне по половин час.

Сега, нали в XX век ще се научите да мислите? В буквата М, както се пише на български, има четири линии. Какво означава първата линия, която отива нагоре вляво? Втората линия къде отива? Вдясно, третата пак вляво и четвъртата пак вдясно. Питам, от тия линии, които отиват вляво, какъв е ефектът и какъв на тия, които отиват вдясно? Например вие вървите по пътя си и залитате вдясно. Какъв ще бъде резултатът, ако паднете на дясната или на лявата страна? Разбира се, може да не паднете. Залитате наляво, или надясно и правите две упражнения. Имате една опорна точка, и се навеждате наляво и надясно, като по този начин се упражнявате. С всяко едно движение, което правите, вие или изразходвате, или придобивате енергия, имате плюс или минус. Като се навеждате на едната страна, вие давате, а от другата – възприемате нещо. Тогава буквата М, ако се напише така, че първата линия да е издигната по-високо, а другите две са по-ниски, какво означава? В графологията дават такова тълкуване: когато първият крак на тази буква е издаден, тогава човек мисли повече за себе си. На първо място туря себе си, а на второ място – другите. Значи, той не е демократ, той е аристократ. Аристокрацията – на първо място, демокрацията – на второ. Ако буквата М е така написана, че вторият крак да е по-високо, тогава този човек е демократ. На първо място поставя другите, а след това себе си.

ГРЯХ

Грехът е сила в Природата, която демагнетизира атомите.

Всяко нещо, което не ражда, не образува плод или зародиш в себе си, е грях.

Грехът е нещо ужасно. За него трябва да имаш три маски. Защото като говориш за него, може да се заразиш. Грехът е заразителен.

Грехът започва с великите работи, а доброто започва с нищожните, с малките работи. Великите работи, като се смаяват, произвеждат греха, който разрушава. И обратно: малките, нищожните работи като се увеличават, произвеждат доброто.

Едно от двете: или ще живеете и ще грешите, или няма да живеете и няма да грешите. Два вида грях съществува в живота: разумен и неразумен. Човек трябва да бъде внимателен, да следи на кой от двата гряха ще се натъкне. Разумният грях се нарича прегрешение, погрешка, а неразумният се нарича грях. Ако човек само пише и къса листата на книгата, без да остави нещо написано, от което и той, и другите да се ползват, това е грях. Ако пък той пише и от време на време зачерква и пак продължава да пише, той изправя своя грях. В края на краищата той ще остави една написана книга, от която хората ще четат и ще се поучават. Не само хората ще бъдат доволни от него, но и книгата ще бъде доволна, че са ѝ дали известна цена.

Една жена, която сводничи, блудствува, без да ражда, прави грях. Зачатието изкупва греха. Всяко действие, което не носи живот в себе си, е престъпно прахосване на Божествена енергия.

Грехът се е родил от яденето, а престъплението – от криворазбраната любов.

Някой път се безпокоиш. У някого влезе мисълта, че ще умре, и не може да се освободи. Дойде къщи, мисли, че къщата ще се събори върху него. Качва се в колата и мисли, че ще се катури колата. Не смее да мине през реката, за да не се удави. Горкият, той се намира в много лошо положение. Той се озърта наляво, надясно и мисли, че животът няма смисъл. Страх го е този човек, че ще умре. Има нещо, което го плаши, той не може да го обясни. Има у него един вътрешен страх, който му причинява страдание. Тази душа трябва да се освободи. От какво произтича страхът в този случай? Някой се е качил на гърба на един кон и препуска. Ти казваш: „Спри се“, но конят не се спира. Някой се е качил на коня и постоянно го мушка. Този кон го е страх. От кого? От онзи, който се е качил на гърба му. В твоя ум се е качил някой и мушка, ти препускаш, ходиш, обикаляш, търсиш някой да те освободи. Най-после се яви някой добър човек, каже: „Я слез от този кон!“ Грехът е едно състояние, когато човешката душа е възседната.

Гордостта предшества падението.

Страшно нещо е грехът. Той е най-силната отрова, най-лошата миризма, която хората познават. За да се неутрализира силата на греха, хората се принуждават да ядат чесън. Подобното с подобно се лекува. Чесънът е добро лечебно средство. Който иска да дезинфектира устата си, или да подобри състоянието на стомаха си или на гърдите си, да яде чесън. На болния може да се предприше чесън, но не и на здравия.

Има едно такова положение: щом нарушиш един Божествен закон, когато се молиш, усещаш, че не те чува Господ, не приема молитвата ти. Преди да си направил прегрешение и ако се помолиш за някой болен, той оздравява. Но като направиш прегрешението, колкото и малко да е, болният не оздравява. Почваш да търсиш причината в себе си, да се извиняваш. Казваш: „Не съм много грешен. Нямах лошо намерение, пък и малко е прегрешението.“ Може да е така, но факт е, че нямаш сила.

Човек не трябва да съжалява за погрешките, които е направил. Има погрешки, които ако не ги е направил, не може да придобие и някои добродетели.

Помнете: „Погрешката на едно е погрешка на всички“.

Не се ровете в злото, в погрешките и престъпленията! Човек не е единственият отговорен фактор за своите погрешки. Когато разглежда научно една своя погрешка, той трябва точно да знае каква част от тази погрешка се пада на него и каква част – на другите. Препятствията и спънките, които човек среща в живота си, част от тях може да се дължи на обществото, друга част на разумните същества, трета част на природата, а една част от тези препятствия може да са поставени от Бога. По този начин всеки човек е поставен на ред изпитания, без да знае той каква велика цел се крие в тези изпитания.

Някой ще каже: „Аз съм лош човек“. В какво отношение? Не си лош, но имаш земя, която не искаш да обработваш, мързи те. Трябва да работиш. Почни да работиш, няма да бъдеш грешен. Как се ражда грехът? Като не работиш, ще грешиш, ще мислиш откъде да вземаш, какво да направиш и ето че на цял свят си задължиял. И тъй, вие не сте грешни по същество, а по това, че някои от вас не искат да работят.

Когато човек в моралния свят извърши грешка, усеща голяма скръб, защото в него се събират много утайки. Не махай тази скръб, но бъди герой да изучиш нейните причини.

За да не пада, човек трябва да държи мисълта си силно съсредоточена нагоре, към центъра на Слънцето. Моралните падания на хората се дължат на факта, че в техния живот няма равновесие, няма нужният морален устой.

Грехът не е нищо друго, освен изгубване на равновесието, следствие на което човек пада. Дали морално ще падне, или физически, това се дължи все на изгубване на равновесието.

Причината за греха е много малка. В духовния свят като си обърнеш гърба към едно същество, ти си вече съгрешил, а като си обърнеш лицето към него, ти си се вече разкалял и си се поправил.

Съгрешаването на човека се дължи на изместването на земната ос на 23 градуса. Това падение е вътре в човека. На 23 градуса е отдалечена неговата ос от правата посока. Лъчите на Любовта в човешката душа идват правилно, но човек поради отклонението не ги възприема правилно.

Отровната храна, която човек яде в рая, е причина да затънат в грехове хората. Тази отровна храна внесе смъртта. Христос донесе друга храна от Дървото на живота. „Който ме яде, има живот в себе си.“

Причината за греха е неразбраната полова дейност, крайното користолюбие и алчността било към ядене, било към друго нещо. Грехът води към смъртта, той е подобен на опасните микроби.

Невъзможно е човек да работи и да не се оцапа. Погрешките са оцапване, но са неизбежни в живота.

Гордостта е нещо опасно. Гордостта е причина за всички падения на хората.

Христос казва: „Не съдете, да не бъдете съдени“. Кой има право да съди? Само Бог има това право. Съденето е прерогатив на Бога. Въпреки това хората са взели това право. Значи само оня, който обича, може да съди; само мъдрият може да съди; само истинолюбивият може да съди. Само оня, който обича живота, може да съди; само оня, който обича знанието, може да съди; само оня, който обича свободата, може да съди. Как съди Бог? Когато първите ангели съгрешиха, Бог не ги унищожи, а ги изпрати на земята — в огнения университет, да се учат и възпитават. Тоя университет изправя всички погрешки и прави хората меки. И човек е дошъл на земята да се възпитава, да придобие мекота. Казват, че човек ще се мъчи вечно. Колко време се включва във вечното? Най-много сто години, умножени сами на себе си. Значи десет хиляди години. Който не е доволен, може да остане на земята повече години, милион години, умножени сами на себе си. Колкото време и да прекарате на земята, все има край.

Питам: какви са основанията, за да се екзекутира един човек? Един човек, който не е създал човека, има ли право да го екзекутира? Бог, който го е създал, има право да се разпорежда с неговия живот, но човекът няма никакво право. Един гърнчар, който е направил гърнето, има право да го строши и пак да го направи. Той може 20–30 пъти да го троши и да го прави

отново. Но онзи, който не знае да прави грънци, има ли право да ги троши? Няма право. Ако строши едно гърне, ще го накарат да плаща.

Ако знаете дълбоките причини за погрешките на хората, вие не бихте ги съдили.

Вие казвате: „Христос ще ни избави“. Може да ви избави, но ако сте умни. Ще ви избави, ако носите Божествената, Христовата Любов, Неговата доброта, Неговата разумност, ако имате Неговото знание и Неговата саможертва! Но ако нямате всички тези добродетели във вас, за какво ще ви избави?

Кой от вас няма да накаже слугата, който обича да краде? Колко време ще го търпите? Днес задигне 100 лева, ще простиш. Но утре задигне 1000 лева. Пак ще му простиш. После ще задигне 10 000 лева. Докога ще прощавате? Някой от вас, предполагам, че ще прости за 100 лева. До 1000 лева – иди-дойди, но щом дойде до 10 000 лева, няма да простите и ще бъдете прави.

Защо да простите на онзи, който краде? Кога може да има прощаване? Вие имате предвид само големите погрешки на хората. Но и големите, и малките погрешки имат еднакво значение. Една голяма боа, това е един краен резултат. Но неизлюпеното яйце на боата има същите потенциални сили да създаде също такава голяма боа, защото и тя е била яйце.

Някои казват: „Как да му простя?“ Така ще прощавате, както Бог прощава на вас. Ти по сто пъти на ден грешиш и Бог все ти прощава. Ако не беше ти прощавал, ти щеше да си заминеш. По същия начин и ти ще търпиш и ще прощаваш, но не от немай-къде.

И когато Господ направил човека, знаете ли колко време е мислил какво да бъде лицето му? За всички животни, които създал преди човека, Господ си правел модели. За човека направил един модел, втори, трети, четвърти, но все не ги харесвал. Най-после този, който направил в шестия ден, видял, че е доста сполучлив. По човешки говоря. Харесал го. И по какво се отличавал той от другите? Всичките модели, които Господ правил преди този, не могли да стоят прави на краката си. Все падали пред Него. Дигне Господ модела, и той падне. И така, докато направил последния модел, който не паднал. Тогава Бог казал: „Този модел ще бъде за човека“.

Щом грешиш, ти не си истинският модел – ти падаш. Каква е сега мярката за човека? Онзи, който като се изправи пред Господа и не пада, той е истинският модел.

Когато човек е богат умствено и сърдечно и когато е богат със сила, винаги тогава ще дойде изкушението.

Грехът трябва да се изповяда, за да може да се възстанови животът. Грехът е като прах и се отлага, затова всяка вечер трябва да се почиства.

Грехът е едно от мъчителните болезнени състояния на душата, от който

разумните същества се стремят да освободят човечеството. Страданието е метод за лекуване от греха.

Човек греша, защото е свободен да греша, но той е свободен и да изправи погрешките си.

Казвате, че светът е грешен. Хората може да са грешни, но светът не е грешен. Светлината не е грешна, топлината не е грешна. Всички блага не са грешни, не всички постъпки на хората са грешни. Има нещо грешно, но цялата земя не е направена само от кал. Земята е направена и от чиста материя. Един ден ние ще се освободим от обвивката на земята, в която грехът расте и се развива. И тогава земята не ще бъде грешна. Писанието споменава, че ще създаде Бог нова земя и ново небе. Един ден и вие ще се освободите. Всеки човек е обвит от една такава обвивка. Ако погледнете човека, ще видите, че той е опасан от един тъмен, черен пояс, който е носител на греха. Понякога не сте разположени, чувствате, че сте лоши, не знаете къде сте – това греховно състояние функционира у вас. Това е греховното естество на човека, една тънка, тъмна обвивка, от която цялото човечество иска да се освободи. За да се освободим, препоръчват се разни методи – да се родим отново, да се излюпим като пиле от яйцето. За да се освободи човек от бъдещите си страдания, трябва да се излюпи, защото ако яйцето стои дълго време под квачката, ще се развали.

В звука „Д“ се съдържа такава активна сила, че е в състояние да примири противоположностите между физическия свят (езика като физически орган на вкуса, храненето и говоренето) и Божествения Свят (небцето), който езикът докосва с крайчеца си при неговото изговаряне. Тази буква представя закон на равновесие.

В звука „Д“ се съдържат такива правила, чрез които силите на Природата могат да се регулират, уравновесят и хармонизират, както в думите „дарба“, „дар“, „добро“.

ДАВАНЕ

Мнозина са ми казвали: „Ти не можеш ли да туриш нещо в нас?“ Не само че няма да ви туря нищо, но аз съм дошъл да вземам. Аз съм давал, давал и виждам, че ако дам още малко, вие ще потънете някъде. Още един милиметър има до устата на съда, в който сте потопени. Аз ще взема десет килограма и вие ще усетите, че сте олекнали — значи, намалено е теглото, ти ще се спасиш от потъване. И затова Христос казва, че човек трябва да бъде щедър, да дава. В даването е нашето спасение. Като не даваме, ние не проявяваме Любовта, това е гниене. Минаваш някъде и дадеш 10 стотинки, малко нещо. Никой не те вижда, но ти вървиш и се радваш. Бог ти казва: „Много добре постъпи. Никой не те видя, но Аз видях!“ Направиш една услуга и никой не те е видял, но може би с години ти помниш тая своя постъпка. И като си спомниш за нея, ти се радваш. Това, малкото, Божественото, то е Любовта.

Давайте най-хубавото, а не най-лошото, както сега правите.

Всяко нещо, което имаш или даваш на другите, трябва да има известна цена, трябва да бъде най-хубавото, най-идейното. Искаш да привлечеш вниманието на хората — ще им изпращаш най-хубавите мисли. Всяко предложение, което правиш, да е ценно. Когато говориш, говори така, че хората да те слушат с радост, а не да се обръщат на другата страна.

Къде е вашата вяра? Вас всеки може да ви съблазни. Ако дойде една сестра, вземе 100 лева назаем и не ги донесе, вие ще се съблазните. Не се обезверявайте! Кой трябва да бъде по-силен — който дава или който взема? Който дава е винаги по-силен от този, който взема. Щом във вас се зароди желание да вземете, вие се поставяте на изкушение. Щом дам на някого от

извора, аз не се поставям в изкушение. Аз не очаквам от него. Но щом му наляе от шишето, тогава ще очаквам и ще искам да ми върне.

Дадете на един човек чаша вода и казвате: „Толкова Господ ни е дал“. Това е човешко. При Божествените отношения ти ще заведеш онзи, когото обичаш, при извора. Когато заведеш един човек в градината и той си донесе кошница, за да я напълни с плодове, не е разбрал Божественото. Ако го е разбрал, той ще вземе само 1–2 ябълки и ще ги изяде.

Не е хубаво да си давате дрехите. Ако ги давате, давайте ги на хора, които са добри и които ви обичат. На лош и болен – не давай.

Всеки да остави от плода си на хиляда сто, за да ги оберат преходящите. Вие обирате до стръкче, до плод, до шушка всичко за себе си. Не мислите нито за бедни, нито за животни, нито за птички.

Първият член на новата конституция гласи: ще обичаш хората без пари.

Вторият член на новата конституция гласи: ще учиш хората без пари.

Третият член на новата конституция гласи: ще работиш на хората без пари.

Един ден Александър Велики отишъл при Диоген и го запитал: „Каква услуга искам да ти направя?“ Диоген му отговорил: „Моля те, не ми закривай слънцето. Не ми отнемай това, което не можеш да ми дадеш.“

Христос казва: „Аз дойдох да им дам живот и то преизобилно“. Като цитирате този стих, разбирайте неговия вътрешен смисъл. Даването е първото условие, върху което може да се съгради новото общество. Всеки трябва да дава от себе си. И управляващите, и управляемите трябва да прилагат закона на даването. Не е лесно да управляваш един народ. За да управляваш, трябва да си роден за тая работа. Слънцето управлява цялата система, но какъв мощен център на енергия представя то! Голямо, мощно е Слънцето, затова може да управлява. Всички планети му се подчиняват, защото дава изобилно от своята енергия. Всеки човек принадлежи към дадена система. Той трябва да познава тая система и да я зачита. Той трябва да познава още и областта, в която се движи. Непознаването на нещата е причина за противоречията в живота.

Даването е един от великите процеси на природата.

На физическия свят Бог се изразява чрез даването. Следователно бъдете и вие щедри като Бога.

Давайте от себе си щедро, докато любовта ви според закона на Опуленса започне обратно да се връща към вас. Това разумно даване на Любовта ще донесе спасението, което очаквате. Давайте и не се страхувайте.

Едно от качествата на великата Любов е даването. Придобийте ли това качество, вие ще запазите Божественото в себе си.

Давайте на другите цели неща, неснадени; за вас също, ако си правите нещо, да е цяло, да не е снадено.

Първото престъпление в света е да оплюеш човека. Ако отидеш в Америка и плюеш някъде, ще те глобят. Не е като тук, в България. Напоследък и в България започнаха да глобят при такива случаи. Трябва да си имате кърпи и в тях да плюете. Ако си много енергичен и говориш бързо, ти пак можеш да оплюеш човек. Някой казва някому: „Ти трябва да вярваш в Бога, знаеш ли?“ Но му говори толкова бързо, че цял го оплюе. Другият казва: „Настрана малко иди, цял ме оплю, та трябва да се мия“. Като говориш, не бързай, не оплювай човека. Кажи му: „Приятелю, имам да ти кажа две думи. Ела при мене!“ Този човек е дошъл при теб да му помогнеш, а ти го съветваш да се моли на Бога, да вярва в Него и т.н. Повикай човека при себе си и му кажи: „Приятелю, аз имам десет хиляди лева на разположение, ще ти ги дам да си послужиш с тях.“ Как мога да направя това? Ти си милиардер, какво ти струват десет хиляди лева? Какво от това, че си дал десет хиляди лева за един опит? Вие ще кажете, че не сте милиардери. Не, всички вие сте богати, но сте дошли тук инкогнито, преоблекли сте се, да не ви познават, а то е, защото не искате да давате. Ако ви заплашват с пистолет, веднага ще дадете.

Не сте ли готови да платите дълга на бедните хора, природата ще ви постави на легло и ще ви накара да похарчите същата сума за лекари и лекарства.

Защо Господ допусна крадците в света? Крадците съществуват, защото има богати хора. Ако нямаше богати хора, и крадци нямаше да съществуват. Ако не искат да осиромашават, от време на време богатите трябва да дават угощения на крадците или да им правят подаръци. По този начин те ще отстранят от тях желанието да крадат. Някои мислят, че ако постъпват по такъв начин, ще развият мързела в крадците. Ами когато ги държат в затвор, там не ги ли хранят? Там не се ли учат на мързел?

Когато някой се оплаква от съдбата, ще знае, че първоначално Бог му е давал много наведнъж, докато постепенно намалявал и най-после нищо не му давал. Как ще се измени съдбата? Отвори сърцето си и започни да даваш. Тогава и Господ ще се отвори. Ти, богатият, теглиш един чек от 20 хиляди лева. Срещне те един беден, казва: „Може ли да ми послужиш с нещо?“ Ти махваш с ръка и продължиш пътя си. Но Господ те гледа. Казано е в Писанието, че някога, без да знаете, сте угостили някой ангел. Ако угостиш един ангел, той ще се отплати за услугата, която си му направил. Доброто не трябва да се прави, както днес мнозина го правят. Дадеш пет лева и мислиш, че си направил нещо. Колко са пет лева? Казано е: „Ако имаш две ризи, дай едната

на ближния“. Какво обяснение ви е дадено за този стих? Да имаш две ризи, това е нещастие. Затова дай едната, да се освободиш от нещастията.

С всяка целувка, която майката дава на детето си, тя влага в него сила, живот. Животът на детето зависи от целувките, които майката е дала на това дете. Колкото повече една майка е целувала детето си, толкова повече живот е внесла в него. Аз не съм за това други хора да целуват децата. Но това може да става в много редки случаи. Ако аз бих имал дете, не бих позволявал други да го целуват. От целувките на майката зависи животът, който е вложен в детето. Аз говоря за една майка, която е на място, а не за онази майка, която съжалява, че е родила това дете. Аз говоря за онази майка, която като погледне детето си, радва му се, защото между нея и детето има тясна връзка. И тогава животът на това дете се увеличава от целувките на майката. Целувката не е нещо празно. Целувката на един момък непременно трябва да предаде нещо на момата. Ако момъкът не може да предаде живот на момата, по-добре да не я целува. Казано е, че трябва да се целуваме. Може да се целуват хората, но ако тяхната целувка предава нещо, живот трябва да предава. Казано е при това: „Даром си взел, даром трябва да дадеш“. Ако не можеш нищо да дадеш, тогава нито ще искаш да те целуват, нито ти ще целуваш нищо повече.

В целувката има нещо егоистично. Някои деца са пълни с магнетизъм, с магнетична сила, всеки иска да вземе от този магнетизъм. Обикновено хората целуват магнетичните деца, ония, които нямат магнетизъм, не ги целуват. Децата на богати родители ги целуват повече, бедните деца по-малко ги целуват. Някое дете, като го целуват, вика, крещи. То казва: „Не искам да ме целувате“. Защо? Някои хора като целуват, само взимат; някои като целуват, дават нещо от себе си. Майката дава нещо от себе си, затова целува детето си.

Ако човек иска да регулира енергиите си, той и като богат, и като сиромаш трябва да дава. Ако не дава, ще дойде затлъстяването, скъперничеството, понеже е спрял Божествената енергия, която тече в организма му, и се осъжда сам на разрушение.

Една високопоставена дама един ден ми казва: „Учителю, трябва да си направя една операция. Вие какво ще кажете?“ Ако намерите най-добрия лекар, най-учения, най-способния, направете си операция, но ако не, оставете на природата. Вие много се тревожите, много мислите за себе си, за това как да уредите живота си. Половината богатство го раздайте и ще оздравеете. Ако раздадете с Любов и разбиране и не оздравеете, аз ще съдействам да ви се върнат парите.

Боли те коремът. Ще се молиш, ще благодариш, че са дошли тези страдания. Време е да посетиш Господа, защото ти не се сещаш за Него, когато си

добре. Боли те главата пак е време да се помолиш. По-добре е да се свържеш с Господа чрез болките, отколкото да викаш лекар, защото той само ще ти замаже болката и повече няма да ти помогне. Аз ако съм на твоето място, ето какво ще направя. Денят, в който ме заболи нещо, ще сготвя хубаво ядене и ще повикам някой закъсал бедняк и ще го нагостя хубаво и ще се моля през това време на Господа. Този ден няма да ям. Или ще повикам някое дете и ще го нагостя, и ще му дам да си занесе вкъщи.

Като угощаваш приятел, ще направиш отлично ядене като за цар. Ти угощаваш Господа. Когато правиш добро, ще го правиш за Господа. Ако всички живеехме за Господа и в Божията Любов, бедни хора нямаше да има.

Всякога, когато човек дава толкова, колкото приема, той е здрав. Щом престане да дава, той се разболява. Щом дава по-малко и повече взема, пак се разболява.

Природата не обича лакомията. Някои хора са лакоми в умствено отношение — искат да знаят, да трупат знания колкото се може повече.

Чудно е, когато някой казва, че не дава богатството си. Той не разбира какво нещо е богатството. Например, имаш 20 хиляди килограма бакър — голямо богатство, цял керван трябва да го носи. Смениш ли го в злато, сам можеш ли да го носиш? Ако хората разбираха, щяха да се отрекат от своята глупост, от своето невежество, от своята скръжавост, от своите болести, от лакомията си. Не яж повече, отколкото трябва!

Не взимайте повече блага, отколкото ви трябва. Не взимайте повече захар, отколкото вкусът ви изисква. Ако три бучки захар подслаждат чая ти, не туряй повече. Ако вкусът ти е притъпен, колкото захар и да туряш, чайт ти пак няма да бъде сладък. Някога много бучки захар не дават и това, което трите бучки правят. Който задържа захарта, т.е. благото само за себе си, непременно ще страда от излишъци в организма си. Любовта изключва користта.

Ти си банкер, скубал си хората, хваща те една болест. За да оздравееш, всички тия, от които имаш да взимаш, ще ги зачеркнеш от тефтерите си или ще ги изгориш всички тефтери. Разболееш ли се, ликвидирай с всички вземания и давания.

Сега аз ви насочвам към мисълта правилно да давате. Онова, което Бог ти е дал, не трябва да го задържаш за себе си, а да го дадеш на друг. Служенето седи в това: Бог ти дава нещо, за да идеш да го дадеш някъде. Трябва да изпълниш Неговата воля. Ако си го извършил както Бог изисква, ти ще почувстваш една вътрешна радост. Когато дойде някой при тебе и ти носи Божието благословение, ако го възприемеш и го оцениш, пак ще се зарадваш. От вземането и от даването следва третото правило — прилагането.

Спазвайте закона: даром сте взели, даром ще давате. С други думи каза-

но: както вземате от Бога, така и давайте. Вие вземате знание, мир, радост, това трябва да давате и на другите. В човека има вътрешен подтик да дава. Той не трябва да подпушва този подтик. И ако даром дава, даром ще получи. В който момент решите да живеете по този начин, вие ще имате помощта на всички добри, възвишени същества по лицето на земята.

Даваш ли, ще ти се даде. Този закон е наречен Закон на всемирното изобилие.

Много даваш, много ще вземеш; малко даваш, малко ще вземеш. Много сееш, много ще придобиеш; малко сееш, малко ще придобиеш. Такъв е законът.

От музиканта или от певица излиза една енергия, която струва хиляди. Когато излизате от един концерт, вие излизате с такова разположение, което не може да се купи с никакви пари. От певица излиза нещо хубаво, нещо Божествено, което той раздава на хората.

Щом искате да изправите един човек, вие трябва да платите неговите дългове! Казва се: не съди! Ако нямаш пари да платиш дълговете, не съди! Казват: „Бог ще ни съди, ще плати заради нас“. Втори път ще направиш същата погрешка. Първия път, като видите Бога в гостилницата, започвате да му разправяте своята история. Като плати, той ще каже: само когато имате пари, влизайте в гостилницата, като нямате, стойте навън, благоприличието го изисква. Аз виждам, че мнозина от вас сте в този ресторант. Мнозина от вас седят и питат: какво ще се прави? В широк смисъл говоря.

Ако у вас се зароди желание да избягвате хората, пазете се от това. Искам да имате приятели отвън, от света, а не само между вас. Защо се женят хората? Нали за да се сдружат. Отсега ще трябва да отворите кесииите си и да давате и на другите. Няма защо да се плашите, защото този, който дава, печели всякога повече от този, който взима.

Всякога дръжте в ума си две идеи: да вземате и да давате. Милосърдието у човека не може да се развие, ако той не дава. Умът на човека не може да се развие, ако той не взима. Учителят преподава – ученикът взима. Когато учителят изпитва, ученикът дава това, което е взел. Той ще покаже какво е взел. Учителят още повече ще му даде. Та не само да давате, но и да взимате. Едновременно ще взимате и ще давате. Туй е правилният ред на нещата. Туй трябва да бъде правило, ако искате да бъдете щедри. Както давате, тъй и Бог ще ви даде. Бог постъпва в това отношение право. Радвайте се на всеки човек, който проявява някаква добродетел, за да се дадат добродетели и на вас. Радвайте се на ума на всеки човек, понеже тази дарба му е дадена от Бога. Щом се радвате на него, Бог ще даде и на вас. Ако човек е добър, радвайте се и това добро ще дойде и у вас. Ако това е човек на Любовта – тази Любов ще дойде и у вас. Всичкото добро, което хората имат, ще дойде и у

вас, но и всичкото зло, което имат, и то може да дойде до вас. Ако хората са заробени – това ще дойде и до вас. Туй помнете, това са практически правила.

При един знаменит учител по музика идвали много ученици, плащали му скъпо, но той не приемал всички. Обаче случвало се е да дойде беден ученик да учи музика. Щом го погледнел, той веднага познавал има ли нещо в този ученик, или няма. Ако намирал, че в този ученик имало вложена някаква дарба, той сам му казвал: „Елате при мене, аз ще ви уча без пари“. Защо този учител преподава без пари на този ученик? В дадения случай този ученик е един отлив, през него ще мине музикалността на учителя и в това той ще се удовлетвори. А онези посредствени ученици за него са материална работа. От тези ученици учителят нищо не печели, той губи от тях, а от даровития печели.

Белият цвят показва щедрост, изобилие, туй, което дава. Ти като даваш, се радваш на своето даване. Това е истинският бял цвят. И като вземаш, пак се радваш. То е същинският чер цвят. Хубаво е да вземаш, радваш се. Но ставаш тежък, опасно е да не потънеш на дъното на океана. Всеки човек, който иска да се освободи от робството на живота, трябва да дава. Всеки, който иска да се зароби, нека взема. Във вземането трябва да бъде по-умен, отколкото в даването. Защото вземането носи опасност.

Който не се обезсърчава, той не се насърчава. Всякога трябва да се обезсърчиш, за да се насърчиш. Обезсърчението произтича от сравнението. Като се сравняваш с някой, който е по-учен от тебе, ще се обезсърчиш. Като срещнеш някой по-невежа от тебе, ще се насърчиш. Питам сега: кога печели човек повече? Когато се насърчава или когато се обезсърчава? Видиш един слаб, обезсърчен човек, като се сравняваш с него, ти се насърчаваш. Как ще обясните защо става така? Когато срещнеш някой по-силен от тебе, ти се обезсърчаваш. Защо? Защото пред него ти си слаб. Щом при вида на един слаб човек ти се насърчаваш, значи той ти дава нещо, а щом дава, той не е слаб. Значи слабият ще те насърчи, а силният ще те обезсърчи. Как ще обясните това?

Под думата „деление“ какво разбирате? Ами че ти, ако отделяш нещо от твоите чувства, губиш ли? Отделяш, даваш, губиш ли? Става една промяна. Да допуснем, че носиш десет килограма злато, теглят те със златото, тежиш 60 килограма. Започнеш да раздаваш от парите, нали ще поолекнеш? Ще поолекнеш, но при това цената ти ще се намали. С десет килограма нераздадено злато струваш повече, отколкото като раздадеш 5 килограма. Ще се намали цената, ще се намали и тежестта. Пък и хората, като научат, че си раздал 5 килограма злато, ще си изменят мнението за тебе. Да си представим друго положение: един човек има десет килограма жито, от което 5 килог-

рама посял на нивата. Пак същият процес имаме. Само че житото следната година като се пожъне, 5-те килограма ще се увеличат; ако дадат десеторно, ще получите 50 килограма. Значи в този случай загубата е необходима. Ти трябва да изгубиш нещо, за да го намериш, а след като го намериш, започваш да го цениш.

Човек винаги е недоволен — ако му дадат 20 лева, виждат му се малко, ако той трябва да даде, виждат му се много. Защо при една и съща величина има две различни състояния?

Ще даваш колкото може, за да ти се помага. Като помагаш на другите, помагаш на себе си.

Върши всичко безкористно, та когато ти плащат и когато не ти плащат, да не се смуги духът ти.

Съществува един морал, който не прилича на сегашния. Съществуват и отношения, за които не мога да ви говоря. Има обикновени отношения между хората и обикновен морал. Аз съм правил опити. Ще ви приведа един пример из моя живот. Няма никой, комуто да съм дал пари и да му върви. Дал ли съм на някого пари, и добро желание да съм имал, не му върви на този човек! И не само че не му върви, но и голяма беля му става. Мислите ли, че парите са нещо Божествено? Съвсем не. То е един подкуп. Ще дойде някой, ще му дам 100 или 200 лева да се осигури. Аз се чудя, когато някой идва и ми казва: „Учителю, трябва ми 1000 лева“. Какви ли опити не съм правил!

За да се осмисли и добре използва даването и вземането, човек трябва да благодари. Енергията, която тече през онзи, който дава, и през този, който взема, е Божествена и за нея се държи сметка. Тя не може и не трябва напразно да се изразходва.

Някои хора постят много. Едни постят, за да печелят пари. Ядат сух хляб, за да спестят пари. Защо им са тези пари? За черни дни. За дни, когато ще им потръбват за нещо много нужно. В целия свят има много банки. В Америка те са повече от 2500. Там и най-бедните влагах парите си за черни дни. Те вярваха, че банките ще ги осигурят за черни дни, но в тази криза всичките им пари потънаха заедно с банките, а хората, които бяха вложили парите си за черни дни, пиха по една студена вода.

Може да се направи следният извод: понякога и ние влагаме своите мисли и желания в банки. Но всички тези банки нямат свой капитал, те работят с чужди капитали. Тези банки са създадени благодарение на чуждите капитали, които не принадлежат на онези, които се смятат собственици на банката. Допуснете, че вие влагате в някой човек вашия капитал. Това не е лошо, обаче вие трябва да проучите характера на този човек — с какъв капитал разполага неговата банка. Никога не влагай капитала си в банка, която разполага с малък капитал. Значи един човек, за да бъде горе-долу солидна

банка, трябва да притежава голям капитал на разумност, на духовен живот, на доброта и сила.

Осигуряването разваля хората.

Вие заимствате от много места, но трябва да знаете, че всички тия неща, които сте взели, не са ваши. Единственото ваше нещо е това, което е излязло от самите вас. И ако го разберете, ще знаете в какво съотношение сте с другите хора.

Тук, в София, има заровени много грънци с пари, ще ги извадя, ще взема колкото ми трябват – десет, дваисет жълтици – останалите ще ги зарояв другаде. После ще се обърна към Господа и ще му благодаря, че ги е оставил в земята. Сега ще кажете: „Може ли да се направи това нещо?“ Че това сега го правят и учените хора. Простите хора не го правят. Зароят някъде златни монети, ученият човек тръгва с пръчицата и ги намира. Как става това? Аз зная как става това, но не искам да го обяснявам, ще си изгубя „занаята“. Има нещо, от което аз съм много заинтересован – не искам да си предам занаята, понеже в небето минавам за честен човек на труда. Ако си дам занаята, ще ме оберат, ще ме ограбят. За да предам някому занаята си, той трябва първо да бъде честен като мене. Да отиде и да си вземе сто или хиляда лева, ако му трябват. Не да отиде и да удовлетвори с тях – това не се позволява. Ако отиде да си доставя удоволствия, тогава (има едно течение) грънето ще потъне надолу.

Казват, че някой е голям моралист, по отношение на морала много знае. Но същественото в морала не знае. Мор-ал. „Мор“ значи „повече“, „ал“ значи „да взема“. Да си моралист, значи да вземаш повече. Всеки човек, който много взема и малко дава, е моралист.

Днес ви липсва нещо. Какво ви липсва? Аз ви нося храна, за да бъдете свободни. Нищо повече! Но във вас се явява една лакомия, искате да вземете повече – всеки един от вас трябва да вземе толкова, колкото може да носи. Да няма излишък. Ако има излишък някъде, ще стане цял скандал. Всеки ще вземе, колкото му трябва.

При сегашните условия трябват знания, за да обичате някого, особено ако той е болен. Болните обичат да вземат, а не да дават.

Някой има да ви дава. Оставете този въпрос настрана. Ликвидирайте с въпроса. Простете отвътре и си гледайте спокойствието.

Не е било време и няма да бъде, когато някой е сполучил да вземе благото, което Бог е дал някому. Целият Космос да се вдигне срещу тебе, цялата Слънчева система и земята, никой не ще може да ти отнеме това, което Бог ти е дал.

Човек трябва да бъде много умен, за да иска. Умният знае какво да иска.

Сега искам да ме разберете правилно. Аз внимавам в думите си, за да не внеса във вас никакви илюзии, да очаквате повече, отколкото може да ви се даде. Например, аз често съм правил следния опит: дам някому една круша, но той не е доволен, иска по-голяма круша. Дам му по-голяма круша, пак не е доволен, иска една за дъщеря си. Дам и за нея. Пак е недоволен. Искане за приятеля си. И тъй, за приятеля си вземе, за този-онзи вземе, погледнеш го, събрал десетина круши. Дали ще ги даде на тия, за които ги е взел, то е въпрос. Аз го гледам, обаче, седнал под някое дърво на сянка и си ги яде сам, една след друга. Той представлява едновременно и дъщеря си, и приятеля си. Такова е разбирането му! Злото не е в това, че този човек иска повече, но в неправилното разпределение на получените блага. Той не е разбрал смисъла на нещата.

Има нещо много важно – вие още не сте опитали колко сте щедри. Аз вече съм дошъл до това: искам да определя колко сте щедри. Щедростта не седи в многото даване, не седи и в малкото даване. Но да знаеш кога и колко да дадеш в дадения случай. Да допуснем сега, че се пуска между вас една подписка за 10 000 лева. Казвам ви: сега 10 000 лева трябва да съберем. Правя опит. Нека всеки си определи колко ще даде. Но да каже веднага: давам толкова и без никакво колебание да ги даде още сега. Направете опита. Определихте ли колко ще дадете? Ако направите опита правилно, на стотен сто ще получиш. Каквото дадеш, сто ще дойде на мястото му. А пък ако не направиш правилно опита, сто ще изгубиш.

Никога не взимай това, от което нямаш нужда.

Искай едно благо, от което можеш да се ползваш.

Ако седнете на моята трапеза и ви дам да ядете според правилата, а именно – малко да ви дам, ще останете гладни; ако ви дам повече, един ще яде повече, друг – по-малко. След това ще ви нахокам. Не, правилно е, като ми дойдете на гости, всекиму да дам по три ореха и по едно парченце хляб. Тъй трябва да се учите.

ДАРБИ

Сегашният човек не може да прояви дарбите и способностите, които са вложени в него. Човек е нещо повече от това, което знае и разбира за себе си. Всички хора, които правят опити и наблюдения в областта на магнетизма (а не на хипнотизма), са забелязали особени прояви, когато човек се постави в магнетичен сън от трета степен нагоре. Ако поставят човек в магнетичен сън от първа, втора или трета степен, той ще се намери в областта на илюзиите. Могат да внушат на този човек, че около него има вода, която той трябва да

преплува, или че има една стена, която той не може да прекрачи. Хората ще се смеят около него, а той ще се мъчи да преплува водата или ще се спре пред стената, която не съществува. Обаче щом премине третата степен на магнетичния сън, в четвъртата или в петата той вече става господар на себе си и никой не може да му заповядва. До третата степен другите могат да го управляват, но като мине третата степен, той вече не се поддава на никакво магнетизиране. При това положение този човек, който никаква медицина не е учил, може да се прояви като най-опитен лекар. Достатъчно е да му представят някой болен и той най-точно ще му постави диагнозата. Той ще каже, че този човек е заразен от туберкулоза на лявото крило, долу някъде, и ще му предпише лекарства, които ще действат много ефикасно. Когато се събуди от съня, този човек е пак същият, какъвто е бил преди. Питам: как можете да обясните това положение? Защо става така, то е друг въпрос. Обаче опитите, правени в това направление, показват, че в човека има способности и знания, които в даден случай могат да се събудят в него и отново да заспят.

Слабата памет се дължи на това, че между ума и сърцето няма съгласие.

Дразните ли непрекъснато един човек със силна памет, ще видите, че скоро паметта му ще отслабне. За да се усили паметта, ще избягвате дразненията.

Паметта спада към природния ум и към духовния свят. Тя е нещо духовно. Паметливите хора се познават, както се познават и богатите хора.

Вие мислите, че за да бъдете духовни, трябва да имате вид на светци. Мислите, че всеки човек, който физически е представителен, е умен. Може понякога да е така, но това невинаги е меродавно.

Великото в света е, когато човек е доволен от малките мисли, които му помагат. Някой път може да кажеш: „Защо не съм даровит?“ Ти си даровит, но трябва да дойде учител да вдъхне нещо. В едно житено зърно има възможности да се създаде нещо, но непременно трябва да дойдат слънцето, светлината, топлината, да дадат подтик. Та всички ония гениални хора в света са приели един подтик отвън, който е развил техните дарби. Първите подтици, които идват, са от майката и бащата. Най-силният подтик за каквато и да е дарба дават майката и бащата. След туй на второ място иде учителят, на трето място е външното общество.

Дарбата може да се събуди и чрез плесница. И Господ, когато иска да направи някого музикант, си служи с плесница. Говориш му, говориш му, главата му не се напълва. И апостол Павел, като го биха, стана апостол. Светиите, като ги биха, станаха светии. Навеждам ви сега на изключителните условия в живота. Дарбите, които по друг начин е невъзможно да се постигнат, се

постигат при изключителни условия. Не считайте, че нещастieto, което ви е сполетяло, няма смисъл. И този музикант, ако не беше сляп, нямаше да стане музикант. Той не е много музикален. Ако не беше сляп, ако имаше очи, щеше да бъде посредствен ученик. Но с този удар с тази слепота с това вътрешно концентриране е засегнат друг център — центърът на музикалността. И ако той прогледне, ще стане обикновен музикант. Ще изгуби дълбочината, която има, способността да се концентрира. Ония, които искали да му направят пакост, го лишили от очи, но с това се развила в него тази способност. Някой път, като се лишите от някое благо в живота, то е с оглед да придобиете друго, по-голямо — нищо повече. И ако това, което вие искате, ви се даде, ще изгубите дарбата си. Един добър човек, за да се повдигне морално, трябва да бъде сиромаш. Ако го освободите от сиромашията, ще му направите пакост: той не ще може да има същите постижения.

Щом дебелиете — обикновен човек сте. Щом растете — талантлив сте. Щом се движите — гениален сте. Щом хвърчите — светия сте.

Вие понякога не можете да търпите някой човек и се чудите как Господ го търпи. Че вие работили ли сте с бои на художник, знаете ли, че има между тях отровни? След като работи продължително с тях, много пъти художникът прекъсва работата си, защото те го дразнят с острия си мирис, но въпреки това той няма какво да прави, трябва да работи. Остави четката, поразходи се, пак се върне, вземе четката и продължава.

По какво се различават двама души, от които единият е даровит, а другият не е? Всякога трябва да отличаваме даровития от недоразвития. Онзи, който не е даровит, иска да има всички удобства. Да е облечен с най-хубави дрехи по последната мода, да живее в хигиенично жилище, да има много пари, собствено превозно средство, с което да отива до гимназията или университета, ако следва там. По това се познава обикновеният човек. Способният не обръща внимание на това. Той иска да има само книги, учебници му трябва само. Не мисли какви са обущата му. Само книгата държи в ума си, а на външните условия не обръща внимание. Дотогава, докато вие мислите само за външните неща, вие имате обикновени дарби. Щом мислите само за науката, за знанието, вие сте с големи дарби. Като придобием знанието, обущата, шапката сами ще дойдат. Като има знание, и външните условия ще дойдат. Кога се късат обущата? Когато знанието е осиромашало. Когато знанието забогатее, и здравето забогатява.

Вземете за пример гениалните хора, те са като децата. Срещате един обикновен професор, а той се е надигнал, навъсил, като че иска да каже: знаете ли какво знание имам аз? Срещате един гениален човек, той се държи като дете, което нищо не знае, но главата му работи и дето го пипнеш, всичко му е ясно. Ако го запиташ нещо в областта на музиката, не само че

знае да говори, но ще вземе един инструмент и веднага ще засвири. Ако го запитате за изкуството, той не само ще говори, но веднага ще вземе четката и ще ви покаже как трябва да се рисува. Онези хора, които имат много дарби, те са най-малко претенциозни, а онези, малко даровитите, са много претенциозни. Те имат нужда постоянно да ги насърчават.

Каквито и противоречия да срещнете на пътя си, ще знаете, че те са задачи, с решаването на които се определят вашите способности. Например някой става лекар с цел да помага на човечеството. Обаче в пътя на своя идеал той среща големи мъчности. Не е лесно да се справя човек с болни хора.

Човек е една книга, написана с много ситни букви; и най-учените хора едва могат да я разчетат. И вие като сте се раждали на земята, са ви дали нещо, което е трябвало да прочетете. Казвате за някой, че е даровит. И ти имаш тази дарба, но не си работил. Този човек е посял своята семка, а твоята седи още в хамбара. Животът е почва, в която трябва да се сее. Мисловният свят е почва, в която мислите се сеят.

Който иска да бъде даровит, раменете му трябва да имат широчина най-малко 70 см. Широчината на раменете развива волева сила, дробовите ще приемат повече въздух, човек ще мисли по-добре и по-правилно.

Човек, който иска в умствено отношение да бъде здрав, трябва да храни най-светли мисли. Мислете за учените хора, за гениалните, за писателите, за всичко хубаво в човека. Прегледайте съчиненията им, за да може тази светлина, при която те са живели и работили, да проникне във вашите умове. Освен това трябва да влезете във връзка с природата, да вникнете в тази разумност, която съществува навсякъде. Книгите на природата са затворени за нас, понеже ние не разбираме нейната азбука. Помислете колко години учи един геолог, докато разбере цената на скъпоценните камъни. Един обикновен човек като види скъпоценен камък, не може да се произнесе кога се е образувал, при какви условия, как е кристализирал. За него диамантът е само един красив камък. Ученият човек прозира далеч в миналото.

Учител, който не знае да пее, не може да преподава пеене. Как ще го предаде? Ако някой, който не знае да пее, научи другия да пее, значи той не му е преподавал, другият сам се е научил. Може да предадем само това, което знаем. Доброто не може да го предадеш, истината не може да я предадеш. Истината може да мине през тебе. Музиката трябва да мине през тебе. Ти трябва да бъдеш един добър проводник. Оставете старите теории. Бъди добър проводник на истината. Обръщай внимание на истинския певец, на гениалните хора, които пеят хубаво. Ако искате да бъдете добри, обръщайте внимание на всички добри хора в света, на всяка добра постъпка. Доброто е едно правило за хубавото пеене. Ако можете да пеете, работите вървят гладко. Всякога, когато в живота си срещнем трудности,

когато не ни върви, значи музика нямаме. Когато изгубим музиката, работата не върви добре.

Ума, който Бог ви е дал, използвайте на място. Всеки ден изпращайте по една хубава мисъл. Например: „Желая светът да бъде добър тъй, както аз съм добър“. Или: „Желая да бъда добър, както Господ е добър“. Някой не знае как да се моли. Достатъчно е да изпращате хубави мисли: „Желая да бъда тъй благ, както Господ е благ“. Ама, ще каже някой, мога ли? „Мога, в микроскопически смисъл – мога.“ Когато човек работи върху една своя дарба, тя се развива. Всяка мисъл е свързана с някоя дарба. Мислите са резултати на човешките дарби. Те подхранват онова, което расте в нас и се развива. Използвайте всички възможности на днешния ден. Което приложите днес, приложено е, утрешният ден има свои нови възможности.

Вие не можете да се избавите от влиянието на живота. Вие не може да се избавите от влиянието на светлината, независимо от това, дали я разбирате, или не. Ти трябва да разбираш законите, по които светлината и тъмнината действат, за да вземеш съответните мерки – да се предпазиш от тъмнината и да използваш светлината. Същото е и в музикално отношение. Трябва да изучавате челата на всички гениални музиканти, за да откриете къде е музикалният център. Той се намира отпред в челото на човека. Или пък ако изучавате гениалните философи, ще разберете къде е центърът на философията. Казват, че центърът на абстрактното мислене е в предната част на главата, над челото. Философията е една сила в света, която действа. Музиката и тя е една сила. Музиката спада към способностите. Тя не е чувство. Само умният човек може да пее. Глупавият не може да пее, той само църка.

Който е роден за гений, той носи гениалността в себе си. Човек може и по-късно придобие качествата на гения, но за това се изисква усилен труд най-малко 60 години и пак ще стигне само до сенките на гениалността.

Искате ли да постигнете нещо ценно в живота си, намерете най-голямата дарба, която природата е вложила във вас, и работете върху нея. Всички останали сили и способности вложете в услуга на своята голяма дарба. Значи, човек трябва да работи главно в това направление, дето е най-силен. Мнозина не успяват в живота си, защото работят в тази област, дето са най-слаби. Те правят това от амбиция да постигнат нещо особено, с което да надминат ония, които са се проявили вече като майстори в дадена област. Така не се работи. Всяка работа, която се върши от лична амбиция, води към опростаяване на човека. Ще дойде ден, когато човек ще развие всички сили и дарби, които са вложени в него. За да постигне това, той трябва да започне от най-голямата дарба в себе си.

Когато душата се храни, човек е силен. Когато сърцето се храни, човек е благороден. Когато умът се храни, човек е просветен. Просветата идва,

но не както мислите само от четенето на книги. Човек се ражда с тези възможности.

Някои мислят, че като станат хората съвършени, няма какво да правят. Не е така — точно тогава ще започнат да работят. Защото само съвършените хора работят. В съвършенството няма еднообразие. В него е голямото разнообразие. Един съвършен човек навсякъде ще си намери работа. Нали способният грънчар, като вземе кал, мачка я, суши я и от нея изработва хубави съдове, продава ги и се сближава с хората. От нищо нещо прави. Или художникът, взел един лист и един молив, рисува, прави, струва, направи нещо смислено. Способният човек всичко осмисля.

Гениалният човек има високоорганизирано тяло, за да може да издържи на голямото напрежение на силите, които ще се проявят чрез него.

На всеки сто години се ражда по един гений в света. На всеки хиляда години се ражда по един светия. На всеки две хиляди години се ражда по един Велик Учител. Всяка година се ражда по един талантлив човек. Всеки ден се ражда по един обикновен човек. Всеки час се ражда по един глупав човек.

Бетовен може да е композирал нещо, но въпрос е дали той го е създал. От мое гледище, Бах, Бетовен и Моцарт нищо не са създали. Тези творби са били създадени преди тях. Те ги заимстваха и се подписаха под тях. Какво ще кажете? Пък и вие каквото създадете, ще го вземете оттук малко, оттам малко. Така гледам аз на това. Съгласен съм, че Бетовен е създал много произведения, но кой Бетовен? Не материалният Бетовен, когото хората знаят, а музикалният дух в него. Също така духовният Бах, гениалният Бах е създателят на музиката, а не онзи, обикновеният Бах, когото хората познават. Всяко нещо може да се разглежда от различно гледище и тогава то ще бъде и вярно, и невярно — зависи от коя страна го виждаме. Затова, когато кажем, че Бах или Бетовен са създали музика, трябва да разбираме Бах на духа и Бетовен на духа.

Мозъкът на гениалния човек е създаден от особена материя, която не съществува на земята.

Как можа Христос да ходи по морето? Христос познаваше всички закони на природата и се ползваше от тях, когато искаше. Това знаят и гениалните хора. Един гениален човек може да направи тялото си много леко, до 1 грам, и много тежко, колкото Земята.

Знание има само този, който може да превърне желязото в злато, да излекува проказата, с едно духване да прогони туберкулозата, с едно махване на ръката да намести ума на глупака.

Като мислите, кръвта усилено приижда в мозъка и като се развиват вашите способности, ще започнете да възприемате мислите на всички учени хора. Един учен, един музикант виртуоз не са сами, а плеяда учени, виртуози са

свързани като едно цяло, като един човек. Хиляди и милиони същества образуват един виртуоз. Ученият е групово проявление.

Гениалният е плод на усилията на много учени и умни същества преди него.

Умът на посредствения човек е раздвоен, той мисли най-малко за две работи едновременно. Следователно талантливият, гениалният човек се познава по това, че за даден момент той мисли само за едно нещо — за най-важното.

Аз бих желал всички да сте даровити и да нямате нужда от насърчаване. Каква полза от насърчение? Даровит човек трябва да бъдеш! Някои от вас ще кажат: „Така хората ще се обезсърчават“. Нека им се каже истината, да не се заблуждават. Човек трябва да работи върху онези дарби, които природата е вложила в него. Той не трябва да дава своите дарби под наем и да очаква отпосле да го насърчават. Хубаво е насърчението, аз не отричам, но човек трябва да се основава на Божественото, което е вложено в него, защото в него е свободата му.

ДИШАНЕ

Материалите, с които мозъкът си служи, са от висша, фина материя. Вие не можете да измените дишането си, ако не измените мисълта си, и обратно. Дишането е първото условие, което придава на човека известни добродетели. Дишането е мярка за определяне степента на човешкото развитие. Който диша правилно, може да измени състоянието на своята храносмилателна и дихателна система и да бъде господар на нисшите сили в себе си. Ако не може да управлява стомаха си, човек не би могъл да регулира силите, които са във връзка с него. Казано е в Писанието: „И вдъхна в ноздрите му дихание на живот, и стана човек жива душа“. Значи Бог вкара душата на човека през носа му и направи от него жива душа. В преносен смисъл душата е в гърдите му, в дихателната система. Затова казваме, че слънчевият възел е седалище на душата му. Правилното дишане не зависи от количеството на приетия въздух, а от времето на задържането му. Ако човек иска да знае колко е силата му, нека проследи по часовник продължителността на задържането на въздуха. Някои адепти са дошли до положение да го задържат до половин или един час. Колкото по-дълго можете да задържате, толкова по-далеч можете да отидете на разходка извън Земята. Ще дойде ден, когато човек ще диша не само чрез дробовите си, но и чрез цялото тяло. Всички клетки ще приемат въздуха отвън, ще задържат нечистотиите в себе си и ще отправят към дробовите съвършено чист въздух. За човека непостижими неща няма да има.

Заслужава човек да посвети целия си живот, за да се научи да диша правилно. Когато се научите да дишате правилно, всичките ви работи ще се оправят.

Старите възгледи са хрилете, а новите възгледи са дробовите. Дробовите са създадени вече съобразно с духовния свят. Човек има на разположение една по-фина материя, която може да създаде по-фини неща.

Дишането помага за оформянето на човешкия характер, усилва светлината на ума и топлината на сърцето. Правилното дишане прави лицето красиво. Ако човек не диша правилно, лицето и ръцете рано се набръчкват, остаряването идва преждевременно. Набръчкването се дължи и на разстройство на черния дроб. Някой казва, че не може да диша, защото много се измъчва. Нека се измъчи малко, нека прави усилия, това инертно състояние да се махне. Ще дишате спокойно, без да вдигате раменете си, без да се кривите, безшумно.

В дихателната система има 600 милиона клетки-работници. Всяка клетка е едно малко разумно същество, което си има специална работа. То разбира и химия, и физика, и физиологичните закони, разумно се храни и изпълнява зададената му работа. В една минута човек прави 20 вдишки, а всяка вдишка е хранене. В минутата има 60 секунди, значи за обяд се слагат 20 яденета. Всяко ядене трае 3 секунди. В тези три секунди всяка клетка е извършила работата си.

Съсредоточаването на мисълта и усилването на паметта зависят преди всичко от дълбокото дишане. Човек трябва да обича, за да се изработят в него бъдещите дихателни органи за възприемане на етера. Любовта организира етерния двойник на човека.

Дишането е физиологичен и психичен процес. Крайната цел на дишането е пречистването на кръвта и на мисълта. Има горно, средно и долно дишане — според това, коя част от дробовите взема най-голямо участие при дишането. Храната от въздуха прониква в белите дробове и помага за озонирането на кръвта, даже и там, където въздухът мъчно може да прониква. В така пречистената кръв се влагат елементи на живота. Най-хубаво е пълното дишане, за което главно помага Любовта. Който обича, той се разширява, разширяват се и дробовите. Всяка Божествена енергия, която слиза отгоре, трябва да мине първо през дихателната система, от там да се качи в ума и после да слезе в сърцето. Изкуство е човек да диша тихо и дълбоко, никой да не го чува. Когато дишането не става правилно, в организма се наслояват полуорганични вещества, утайки, които са причина за всички болести. Следствие на тия утайки кръвта не може да се пречисти лесно и става причина за развиване на много микроби.

Жизненият еликсир се намира във въздуха, в светлината, във водата, но

трябва да знаеш как да ги възприемаш, да имаш известно разположение към тях. Ако не знаеш как да ги възприемаш, те може да ти причинят вреда вместо полза.

Онези, които прилагат само механически дълбокото дишане, не могат да имат добър резултат. Методите на йогите са неприложими за Западна Европа, защото европейците не разбират онези принципи, на които почива йогизмът.

Индусите имат много методи за дишане. Те са ги използвали хиляди години, следствие на което имат големи постижения. Каквито и колкото и да са добри тези методи, те не са добри за европейците, защото европейците нямат духовността, преживяното отношение към Бога, сливането с Бога, дълбочината, каквата имат индусите. А всичко това е много важно за дишането.

Дишането става и през кожата, и през костите, и през ръцете. Праната трябва да се приема през всичките кости, като че се всмуква, и тази жизнена енергия се предава на всички клетки.

Въздухът, който дишате, можете да го превърнете в злато, в динамична сила.

Има връзка между слабата памет и дишането. При слабото, неправилно дишане много малко прана прониква в мозъка.

Мозъкът работи с възвишени сили и енергии. Не може да измените мисълта си, ако не измените дишането. Дишането е първото условие, което придава на човека известни добродетели.

Ако не дишаш правилно, не можеш и правилно да обичаш. Един човек, който е хилав в своето дишане, той е хилав и в своите чувства. Чистите мисли, чистите желания показват, че ти дишаш правилно.

Щом има въздух, има и умствен живот. Въздухът е свързан с ума. На физическия свят човек приема въздух чрез дробовите. Има хора, които са постигнали и вътрешно дишане – чрез астралното и умственото си тяло.

Дишането е духовното хранене. Който разбира законите на дишането, той разбира законите на духовния свят.

Който иска да усили волята си, да диша бавно.

Който са предразположени към затлъстяване и страдат от астма, да изкачват планински върхове, да предизвикат дълбоко дишане.

Човек диша и през порите си. Ако запушите порите на човека с восък, можете за няколко часа да го уморите. Вследствие запушване на порите идват някои болести. Порите могат да се отворят чрез изпотяване, това е начин за лекуване. При простуда чрез силно изпотяване ще се лекувате.

Ако дишането и храносмилането не са правилни, има една натегнатост,

сухота в очите. Очите трябва да са малко влажни, погледът да е чист, ясен, мек, установен, а не да шаря.

Ако вашият нос е тесен, дишайте дълбоко, за да го разширите. Иначе белодробните заболявания ще ви съсипят.

Въздухът е носител на електричество и магнетизъм, тази енергия минава през носа и обновява нервната система. Добро разположение човек може да изкара от въздуха. Чрез въздуха може да застави мозъкът да мисли правилно, сърцето да работи правилно, стомахът да работи нормално. Боли те нещо, защото не мислиш правилно. В поетия въздух в човека влизат през носа Божествени мисли.

Божият благословение през горната част на мозъка слиза перпендикулярно към физическия му мозък, после през носа, отдето излиза навън. Едно вдишване, задържане и издишване се равнява на едно упражнение, затова ви препоръчвам сутрин, на обяд и вечер да правите поне по шест дихателни упражнения съсредоточено, спокойно, диафрагмата да се вдига и спуска бавно, да се свива и разширява. Една от причините за сърцебиенето, задуха и някои гръдни болести се дължи на изместването на диафрагмата от естественото ѝ положение. Ако диафрагмата се издигне по-високо, отколкото трябва, дробовете и сърцето се притискат и не действат правилно.

Като поеме човек дълбоко въздух, диафрагмата се връща на мястото си. Направете опит, като дишате, да четете молитвата „Отче наш“. Ако нещо ви боли, ще дишате и ще мислите за мястото, което ви боли. Ако сега задържате въздуха три секунди, увеличавайте задържането всеки ден, достигнете ли 30 секунди задържане, ще можете да се справите с много болести. Главоболие, стомах, гърди, парализа – всичко това изчезва.

Който не диша правилно, устата му мирише неприятно. Който диша правилно, и кръвообращението му е правилно. От каквато и болест да страдате, търсете помощ в дълбокото дишане. Няма болест, която да не може да се лекува чрез дишане. Дишайте и пейте на болките си.

Продължителността на живота зависи от количеството въздух, което приемаме в дробовете.

Чрез въздуха ти можеш да приемеш достатъчно хранителна енергия.

Човек, който не се движи, ще изпадне в голямо затруднение. Доброто в света е хармоничното движение на тялото. В здравето тяло всички части се движат, всяка клетка взема участие в движението и когато диша, цялото тяло диша.

Вие учили ли сте се да дишате през цялото тяло? Учили ли сте се да дишате през краката си, през ушите си, през ръцете си и през очите си през всичко да дишате? Това е здравословно. Индусите дишат по този начин.

Пълно дишане е дишането през цялото тяло. Тогава се добива сила, тогава се приема прана, тогава животът наистина минава през тебе, тогава ти ставаш проводник на енергии, проводник на Божественото.

Бързо ли е дишането, скоро ще капитулирате. Издишването да е такова, че да не остава никакъв въздух. Бързото дишане не е добро, понеже като се приеме въздух в дробовете, тези клетки вътре, които имат за задача да изваждат жизнената енергия или да изтеглят праната, която носи живот в себе си, не могат да извадят тази енергия. Затова трябва да се поема въздух дълбоко, бавно, да се задържа дълго и дотогава, докато извадиш всичката енергия, която е потребна. Щом извадиш праната, тогава въздуха ще върнеш назад, за да приемеш пак отново. С всяка една вдишка приемаш въздух, а с всяка издишка го изпращаш навън, за да дойде вторият процес. Животът влиза и излиза.

След всяко издишване на въздуха ще вдишваш и ще казваш: „Благодаря ти, Господи, за голямото благо, което си ми дал“. И мисли, не бързай. Приеми въздуха и задърж. Полека ще вдъхваш и плавно ще издишваш.

Човек, който диша през устата, не може да бъде здрав.

Ще ви дам един метод за дишане. След като приемете въздух и го задържите 152030 секунди, кажете в себе си: „Господи, заради голямото благо, което си ми дал, аз съм готов да изпълня Твоята воля“. Тези трептения, които излизат чрез издишвания въздух, отиват в пространството и се хроникират. Също и това, което си приел от въздуха – образува се една реакция. И тогава приетата сила от въздуха се нагажда в организма. И съществата от другия свят, като ви слушат, и те ще възприемат тази формула, която засяга едно благо. Тъй щото едновременно с вас и те ще приемат благо от въздуха.

При всеки човек се намира едно разумно същество, което чака да вземе въздуха, който този човек издишва. Този въздух струва скъпо. Той се нарича умствен тор. Невидимият свят тори нивите си с него. Като знаете това (разбира се, по човешки казано), при всяко вдишване и издишване трябва да помислите нещо разумно и красиво. Ако дишате по този начин, вие всякога ще бъдете здрави.

Преди да се разгневите или говорите лоши думи – дишайте!

Когато Бог издишва (Духът излиза от Бога), нещата се създават. Но в нас този процес е обратен – когато Бог създава нещата, ние вдишваме в себе си, създаваме нещо в нас.

Чрез дишането ще регулирате дейността на сърцето, а оттам и чувствата си.

Когато приемате въздух, мислете за въздуха, който идва от Слънцето, за тази жизнена енергия, приемете я дълбоко в дробовите, мислете върху тази сила. Издишването е отново връщане към Бога. Като издишвате, мислете за Божията Любов.

Въздухът е носител на живота и ние дишаме по единствената причина, да можем да възприемем живота, уханието на Бога да остане в нас. И дотолкова, доколкото остане той, се разпространява по цялото тяло.

ДОБРО

Светът е предметно учение. Ако не се научите да наблюдавате вярно физическия свят, не можете да вадите верни заключения от фактите, от всичко, което ви окръжава. Ако нямате прави заключения за физическия свят, как ще възприемате мислите и чувствата, които са отвлечени? Ако видимите неща не разбирате, как ще разберете невидимите? Ако доброто не може да оцените, злото никога няма да оцените. Човек от злото не се възпитава, доброто го възпитава. Злото не може да даде възпитание, то само ограничава. Например злото ще те ограничи да не ядеш много. Казвам: единственото нещо, което може да възпитава човека, това е доброто – то е храна за сърцето. Злото ще те ограничи да не ядеш много, а доброто ще те нахрани. Що е възпитанието? Резултат на доброто. Доброто е храната, която се дава на човека: добра храна, добри мисли, добри чувства, добри постъпки – всичко това е видимо в света.

Божествените, красивите неща стават само веднъж. Те не се повтарят. Ще кажете, че друг път ще постъпите по Божествен начин. Щом сте изгубили първия момент, ще чакате друг момент. Определено е времето за доброто. Като се направи веднъж, то носи своето отражение. Само веднъж можеш да направиш добро, но много години след това ще се радваш. Ехото или отражението на доброто трае дълго време.

Няма добро, което да не носи своите добри последствия.

По времето на Христос светът беше друг, а сега е съвсем друг. Днес светът не е такъв, какъвто беше преди две хиляди години. Ние казваме: днес не сме такива, каквито бяхме едно време, не сме толкова лоши, по-добри сме днес. И в бъдеще светът ще бъде по-добър, отколкото е днес. Едно време бяхме добри – без да проявяваме своята доброта. Сега съзнанието на хората е по-високо. Те съзнават, че има нещо добро в тях, което трябва да проявят. Във всеки човек има нещо добро, но ние още не знаем онези методи, по които можем да проявим своята доброта.

Както човек не може без щитовидна жлеза в организма си, така и светът не може без добри хора. Добрият човек е щитовидната жлеза на света.

Истинско добро е онова, което е едновременно добро за всички.

Трябва да правим добро, защото само в това добро нашата душа може да намери онези материали, с които може да съгражда своите тела. Когато земното течение (което идва от центъра на земята) вземе надмощие в нас, произвежда два противоположни резултата в човешкия организъм: ако действа на физическото поле, човек почва да съхне, става сух като чироз; другият резултат е обратен – човек затлъстява. Натрупва материя. И двата резултата са опасни. А другото течение, което идва отгоре, от Небето, организира нещата – тази материя е пластична и остава в човека толкова, колкото трябва за развитието му.

Доброто е кръвообращението на човека.

Щом влезете в доброто, то е една цяла лаборатория. Ще изучавате света от гледището на доброто, на всички негови елементи, ще разберете техните качества, как се съединяват и как се разединяват. Работата с доброто е цяла наука. Вие имате много обикновено схващане за доброто. То е цяла лаборатория, в която като влезете, ще се свържете с всички разумни същества и ще се учите от тях. Те ще ви учат какво да правите, за да се подмладите. Какви да станете, учени, философи, поети или художници. В доброто има всичко, и поезия, и философия. От красивите форми на живота вие ще научите много неща. Затова трябва да благодарите на Бога, че ви е изпратил тук, в това училище да учите. Но вие преждевременно искате да станете професори, преждевременно да станете богати и силни. Богатството е голяма тежест. Трябва да бъдете голям параход, за да носите тежестта на богатството. В него има силно напрежение. Също както в парен котел се получава голяма енергия, която трябва да употребите. Ако не знаете как да употребите тази енергия, какво ще правите?

Вие искате да станете богати и искате да станете и добри. Съвместими ли са богатството и добротата? Сиромашията е несъвместима с добротата, но и богатството е също несъвместимо. За мене и сиромашията, и богатството са несъвместими с добротата. Това са външни понятия. Доброто само по себе си не се нуждае от нищо. Онзи, малкият извор има ли нужда от езеро, или от река, за да се насърчи? Дали изворът ще стане река, или езеро, за него това не е съществено. За извора не е съществено къде ще се влее, в река или в езеро.

Мислите ли добро за другите, и те ще почнат да мислят за вас добро.

Всякога, когато правя едно добро явно, то всякога има лоши последствия. Щом го правя тайно, никой да не знае за него, то е добро.

Силният ще направи добро и никой няма да разбере.

Когато правиш добро, скрий го, нека само Бог знае това, а когато пра-

виш зло – открий го, нека знаят всички, че си направил зло, за да се изправиш.

Доброто трябва да се отглежда така, както се отглежда едно дете, дърво, цветето, за да може всяко добро, което сте направили, да расте.

Прилагайте доброто към всички хора, без да мислите заслужават ли го, или не.

От доброто, което човек прави, се определят неговите дарби, здраве, сили и материално състояние. Доброто е магия, с която човек превръща отрицателните сили в положителни.

Ако правя добро, турям основа на своя живот. Основата е твърдостта. Нищо в света да не е в състояние да те отклони, да те разклати, каквито и бури да дойдат. Тази основа не може да имаш без доброто. Само доброто може да бъде основа на един разумен живот.

Понякога имате само една светла мисъл. То е една клечка. Казвате: „Защо ми е тази клечка?“ От тази клечка зависи вашето щастие. Ако тази мисъл отправите в правилна насока, всичко, от което се нуждаете, ще го имате. Вие казвате: „Какво мога да направя с една кибритена клечка?“ Добре, да кажем, имате само един молив. С този молив може да направите и голямо добро, и голямо зло. Можете да напишете сладки, приятелски думи, а може да напишете и най-лошите думи. От молива може да изкарате и добро, и зло. Вашето щастие седи във вашия молив, във вашето перо. С него вие можете да си създадете и щастие, и нещастие. Вашата ръка в даден случай може да ви причини и най-голямото добро, и най-голямото зло. Вашето око може да ви причини и голямо зло, и голямо добро. Всеки ваш орган може да ви причини и добро, и зло.

Всяка светла и възвишена мисъл, повтаряна често, чистосърдечно и безкористно, предава нещо на човека. Природата възнагражда за всяка добра дума, за всяка добра мисъл, отправена към някого. Така може да се помага при различни заболявания. Мислете за здравето, за да го привлечате и усилявате. Разумното, доброто, великото в човека е в състояние да се бори с микробите, които причиняват болестите.

Законът на доброто е закон за подмладяване. Законът на злото е закон за остаряване. Които искат да се подмладят, да правят добро.

Остарели сте, защото всичкото добро, което минава през вас, не го приемате.

Добър човек е този, който като ме срещне, е в състояние да измени моето неразположение на духа в хубаво настроение.

Човек, който иска да бъде силен, трябва да бъде добър. Добротата е храна.

Кой е топъл човек? Топъл, добър човек за мене е онзи, който не ме ограничава, оставя ме свободен. И аз за него съм добър, когато не го ограничавам. Когато той прави нещо, оставям го свободен, това е негова работа.

Добър човек наричам този, който не насилва себе си — нито ума, нито сърцето, нито волята. Това е, според мене, добър човек. Всеки, който насилва ума си, всеки, който насилва сърцето си, и всеки, който насилва волята си, за да стане нещо повече, не е разбрал философията на живота. Защото неговият ум на физическото поле зависи от устройството на нервната система. Когато нервите му се разкордират и не могат да предадат тази енергия, която мисълта изисква, ще стане слабоумен. Добрината на сърцето се предава по известен род нерви и те като отслабнат, той става малодушен. Волята се предава по трети род нерви — те като отслабнат, не ще могат да вършат работата си навреме, той не ще може да предава своята силова енергия и ще стане безхарактерен. Трябва да дойдем до онова положение да живеем без нерви, да нямаме нужда от нерви. Нервите са изиграли вече своята роля, проводници са те. Трябва да създадем нещо по-хубаво от нервите. Или трябва да се създадат нерви, които да не се разстройват.

Каква е била интимната мисъл на Христа, когато е казвал на учениците си да бъдат разумни като змиите и незлобливи като гълъбите? С това Христос е искал да каже, че змията е киселината, основата е гълъбът, а вие сте резултатът — солта. Бъдете прочее разумни като змиите — имайте киселината на змиите. Имайте основата на гълъбите, за да дадете резултата — солта. Ако вие не можете да разберете змията като киселина в себе си и гълъба като основа в себе си, те ще произведат обратни резултати. Змията със своята киселина ще произведе отрова във вас и ще ви отрови. Ако не разберете качествата на основата в себе си, вие ще си създадете други мъчнотии. Ако вие придобиете качествата на гълъба, ще станете съвършено мекушави, няма да имате смелост, ще бъдете много страхливи. Много от сегашните добри хора са страхливи. Те са добри от страх, а не от убеждение. Някой е добър и гледа да изпълни закона. Щом той гледа да изпълни закона от страх, този човек е добър само една трета.

Малко добри хора съм срещал. Добрият човек е добър в малките работи. Ако един професор отива на лекция, но види на пътя някое малко дете, че плаче, и той се спре да му послужи и после продължи пътя си, това е добър човек, според мене. Той не се спира по задължение, както някой друг може да направи това, но по вътрешно разположение.

Вие сега казвате за някого, че е добър. Защо? Най-първо трябва да си представите добрия човек с всички възможности, които има в себе си. Всеки човек, който има всички възможности и всички условия, е добър. Това са необходими елементи на доброто в човека. В тази азбука ще видите закона на движението, еволюционния начин, по който нещата стават. Защото всичко

в света става постепенно. Ако ти, като кажеш „добро“, чувстваш в себе си, разбираш, че имаш всички възможности и условия, значи си добър човек. Щом не ги съзнаваш, ти не си добър. Не че в този смисъл не си добър, но предметът не е проучен. Ти не си проучил, не знаеш какво нещо е доброто. Щом започнеш да мислиш за доброто, дава ти се възможност всичко да направиш. В този кръг, в който живееш, може да направиш всичко. Разумният човек, добрият човек може да превърне желязото в злато, ако му трябва злато. Един килограм желязо ще превърне в злато. Разумният човек може един прост камък да превърне в скъпоценен. Разумният човек, ако има едно житено зърно в джоба си, по магичен начин може да направи един хляб.

Добрината на сегашните хора е често икономическа, търговска добрина. Щом някой човек е на служба, той е добър. Щом получава голяма заплата и всичките му работи вървят напред, по-добър от него няма. Докато човек има условия да се храни богато, мазничко, и той самият е мазничък, добър, но когато започне да яде сухия хлябец, когато дойдат лошите условия, казва: „Не се живее вече“. И после тия добри хора проповядват за братство, за равенство, за какво ли не проповядват, но това е относителна добрина. Значи има относителна добрина. Онзи, който изяде пет кокошки, е по-добър от онзи, който изяде десет кокошки. Онзи, който изяде десет кокошки, е по-добър от онзи, който изяде 20 кокошки. Но това е относителна добрина. Казвам: за този, който е изял петте кокошки, е добре, но питате ли какво е положението на кокошките?

Да те познава добър човек е благословение, а да те познава лош – проклятие.

Добрите хора изнасят това, което лошите носят. От лошите хора излиза доброто, а добрите го раздават. Лошите хора – това са корените на растенията, които живеят в гъстата материя. Само корените могат да извличат от земята необходимите сокове за растенията. Растенията подемят тия сокове нагоре и после създават в тях сладките плодове. Ако корените не съществуват, никакви плодове няма да има.

Когато правите добро някому, не очаквайте нищо от него. Добрите и лошите хора са изпит за вас. Бог ви изпитва чрез тях. Бог ви изпитва чрез хората, които ви обичат, и чрез тези, които не ви обичат. По това как ще отговорите на техните чувства – с Любов или с „око за око, зъб за зъб“. Да кажем, че един човек не те обича и ти не го обичаш. И двамата сте много назад.

Правил ли си опит за колко минути се стопява захарта в студената вода и в горещата, да кажем до 100 градуса? Във врялата вода се топи бързо. Кога захарта е по-хубава: когато лесно се топи или когато мъчно се топи? Има две мнения: старото мнение е, че захарта, която се топи по-лесно, е по-хубава. При добрите хора захарта се топи по-лесно, а пък при лошите хора захарта се топи по-мъчно. Това е един факт, който аз съм проверил.

И вие можете да направите този опит, но с часовник, не произволно. При умните, при добрите хора работите стават лесно. При лошите хора работите стават мъчно. Дойде един честен човек, каже ви нещо и всичко става лесно. Дойде един лош човек и работите ви се объркат. То е много естествено: при влага и топлина работите стават много лесно, а пък при суша и студ работите стават мъчно.

Има едно учение днес, което казва, че лошите хора трябва да се изселят от света. Туй е написано, така е писала и природата. Тя вече е ангажирали кораби – и от България, и от всички европейски държави десетина милиона души ще се преселят в едно ново място на изгнание. Ще се изселят на цяла планета. А пък има друга планета за добрите хора – те там ще се пренесат. Някои от нашите роднини, които умират, няма да се върнат на земята вече. Роднините ви ще се върнат на земята едва когато се оправят и забогатеят на онзи свят.

Аз считам, че добрите хора са здрави, а лошите са болни. Добрите хора в света са дошли, за да поправят света. И Бог, и Учителите работят чрез добрите хора. Това са органи, това са проводници. Без тях светът не може да се поправи. Без добрите хора в света никаква идея не може да се лансира, никаква идея не може да се прокара. Лошите хора не знаят как да го направят. Туй, което е необходимо за нас, един лош човек никога не знае как да го направи.

Добрият човек сух ли е, или влажен? В добрия човек светлината и топлината са пропорционално разпределени. Добрият има достатъчно сухота и достатъчно влага. Щом има само сухота, спрян е процесът на развитието. Щом се спре един процес в природата, щом растенията спрат да се развиват, стават сухи.

Когато един добър човек отиде при извора, той вижда Бога в него. Като утоли жаждата, той ще разгледа местността и ще се радва, че този извор се намира сред такава красота. В душата му ще затрепти радост. А който не разбира езика на природата, ще се лута, ще търси нещо, без да знае какво.

Като съзнаваш своята погрешка, ти си по-добър, отколкото когато не я съзнаваш.

Когато откриеш лошото в себе си, благодари на Бога, че ти е дадена светлина да го видиш.

Ако дойде на езика ви лоша дума, веднага я обърнете на добро. Ако помислите лошо за някого, намерете веднага една добра черта в него и мислете за нея. Някой лъже. Не се спирайте върху това, но вижте колко е сръчен. И зад лошата проява понякога се крие нещо добро и благородно.

Някой път лошите хора имат по-силен ум. Христос затова казва: „Синовете на този век са по-умни от синовете на Виделината“.

Там, където плодните дървета са нискостеблени, хората са добри.

Преди години пътувахме из Източна България. Като минавахме край едно село, казах: „В това село има един добър човек“. „Как се познава?“ „По светлия кръг на небето.“ Над селото, между многото облаци на небето, се отваря един ясносин кръг. Той показва, че в това село има един добър, свят човек. Неговата душа и неговият дух отварят небето. Хубавото време зависи от добрите и разумните хора. Плодовете зависят от добрите хора. Доброто в живота се дължи на добрите хора, които непрестанно работят. Питате: „Какво ще придобием, ако живеем добре?“ Плодовете ще зреят, реките ще текат, снеговете ще се топят.

„Желайте добрите дарби.“ И тогава ще дойде великото, разумното в света. Съществува една обща разумност, която прониква в целия космос, в цялата вселена. Ако някой път човек губи своята интелигентност, то е по причина на онова бурно състояние на ума, в което стават пертурбации и човек постоянно трепери за нищо и никакво. Знаеш ли какво нещо е човек да има едно разумно спокойствие? Веднъж пътувах по време на буря и гледам: седнал един българин под едно дърво, дъжд вали и той се крие под дървото. Казвам му: „Ще те удари гръм, защо се криеш тука?“ А той ми отговаря: „За да ме удари гръм, трябва да има някаква причина“. И наистина, гръмът никога не може да удари един праведен човек. Ако гръмът го удари, ще слезе по него като по гръмоотвод. Може да се освежи, отвсякъде ще хвърчат искри, но ако си лош човек, на въглен ще станеш. Защото добрият човек е добър проводник на електричеството и магнетизма. Следователно електричеството ще излезе от него и ще се разнесе. Ако си лош проводник, тогава няма начин да не усещаш съпротивление. Електричеството не може да мине през тебе и край на твоята нервна система.

За битието няма какво да се говори. То само по себе си е добро. Всичко, което Бог е създал, е добро. Вие трябва да се стремите към доброто в света — нищо повече. Що се отнася до страданията и до подобните на тях, те са временни неща. Те се явяват и изчезват, те са изключителни положения. Защо и за какво съществуват, днес вие не можете да си отговорите. Един ден, когато завършите развитието си на Земята, ще дойде при вас един от видните професори и ще ви разходи по всички светове, ще ви разкаже причините за всички страдания и спънки в живота ви. Тогава вие ще се посмеете на себе си и ще благодарите на Бога, че благополучно сте минали всичко.

ДУМИ

Буквите не са произлезли произволно. Има си особен път, по който езикът е дошъл в света. Езиците не са създадени на земята. Те са копие на нещата от невидимия свят. И езикът на всеки народ е нареден според неговото развитие.

За да слезе речта от разумния свят, първо са се явили съюзите. Те са път за разумната реч. След съюзите дошли глаголите, които показват действие — трябва да се работи в света. Който слиза на материалното поле, трябва да работи. Който не работи, не трябва да слиза. След това иде обходата — как трябва хората да се отнасят помежду си. Затова дошли прилагателните. След тях — местоименията. Те учат хората на отношение между лицата аз, ти, той. Най-после дошли съществителните имена — господарите на света.

Няма безсловесни същества, но всяко говори по различен начин.

Вземете например думата „куче“. Тя не е българска. Частицата „ку“ означава „искам“, а частицата „че“ — „да бъде“. Значи, да бъде това, което искам. Това значи думата „куче“. И наистина, каквото иска кучето, всякога се сбъдва. Кучето, като започне да обикаля около господаря си ту от едната, ту от другата страна, помахва опашката си, поумилква се, докато най-после овчарят го погледне и каже: „Нямам много хляб, но понеже си добро, умно куче, ще ти дам“. Отваря торбата си и му дава хляб. Казвам: „Умно нещо е кучето“. Това, което нас ни заблуждава, това е формата на кучето. Кучето има една непрогресивна форма. Аз не бих желал да имам такава форма. В дадения случай обаче формата на кучето е на мястото си. Тя е една статическа форма, през която човек ще мине и не ще остане. Няма да мине статическото положение на тази форма. Понякога, като искам да ви обясня едни неща, всякога се натъквам на други. И наистина, ако искаш да изправиш хората от една погрешка, те ще се натъкнат на друга.

Българинът казва на детето си „моето прасенце“. Но го употребява в мека форма. Или някой казва: „моето пиленце“. Кой би желал синът му да бъде пиленце, да има кокоша глава? В какво седи мекотата на думата „пиленце“? Слогът „пи“ има нещо хубаво, красиво. „П“-то в дадения случай означава плод, който зрее. Като го гледаш, наслаждаваш се, радваш се, че може един ден да го опиташ. Баштата под думата „пиленце“ вижда известни способности, чувства, в него има нещо, което ще узрее. Идеята вътре е скрита. Детето разбира и чувства вътрешния смисъл. Като каже „моето прасенце“ пак е същото. Тогава по какво се отличава „прасенце“, ПРА, чисти се. Пра-се, значи „чисти се“. Какво лошо има в думата „прасе“? Той се чисти, той се ПРА. То е цяла философия. От трептенето на звуците в една дума зависи вътрешното ѝ съдържание.

Всяко изречение, всяка дума имат смисъл, само когато са преживени. Ако напишем изречението „Животът носи истината“, разбрано ли е? Не е разбрано. Кой живот носи истината? Ще кажете, че Божественият живот носи истината. Животът е един, той не може да бъде човешки и Божествен. Когато казваме „Божествен живот“, ние имаме предвид съзнателния, разумния живот на човека, който върви във възходяща посока. Ние казваме „Божествен живот“, понеже нямаме думи, които да определят качествата на живота. Думата „Божествен“ не придава нищо особено на живота. Значи изречението „Животът носи истината“, е непълно.

Казвате: „Дотегна ми животът“. Че как може да ти дотегне? Ти никога не си усещал живота, твоето не е живот, преди всичко. Не животът ти е дотегнал. Защото, като дойде животът, няма да ти дотегне никога. В живота не може да има страдания. Така не трябва да се говори. Ние още не разбираме истината. Има думи, които не изразяват точно идеите.

На един англичанин трябва да му се говори на правилен английски език. Ако не зная езика му, как ще ме разбере? Така и в природата тепърва трябва да учите Божествения език. Отсега нататък ви остава да учите езика на небето. Ти казваш например: „Аз те обичам“. Туй е един земен език. Кажете ми на небесен език една дума. Аз бих желал от вас да чуя една небесна дума. „Много ви обичам, сърцето ми гори, трепери, не мога да живея без вас.“ Това са все обикновени работи, земни работи. Не е право. Казваш: „Не мога без тебе, умирам за тебе“. Онзи, който казва, че не може без някого си, уж умира, а го виждате все жив.

Вие искате да живеете спокойно. Но в сегашния живот всеки един от вас носи товар, макар че понякога не можете да носите и една само дума. Не мислете, че имам предвид някого. Например някой ви каже „говедо“. Мислите ли, че думата „говедо“ е лека дума? Много тежка дума е. Колко тежи едно говедо? Най-малко 250–300 килограма. Ако ти каже някой „говедо“, значи натоварили са те с триста килограма, мъчно се носят. А ако ти каже някой „пеперуда“, ще се обидите ли? Психологически се обяснява така: „говедо“ е тежка дума, има нещо нехармонично. Пък ако ти кажат „пеперуда“, не се обиждате.

„Служене.“ В дадения случай първият елемент на служенето дава безграничност на понятието. Ще служиш специфично, не само на хората, но понякога и на едно бръмбарче. На един лист ще послужиш – паднал някъде, пет пари не струва, ще се наведеш да го вдигнеш. Колко енергия ще изхарчиш за този лист? Този лист не плаща енергията, която изразходваш. Пък и не знаеш къде да го туриш. Освен това ще употребиш и част от времето си. Но не сте ми отговорили, първият елемент какъв е. Първият елемент „С“ показва, че имаш достойнство, искаш да послужиш на един лист.

Знаете много добре, че понякога една само буква да не я турите на място, може да ви сполети голямо нещастие. Ако турите една съгласна пред „а“ или „и“, ще получите нещо приятно. Но ако произнасяте безразборно различни съчетания, може да създадете цяла една музикална катастрофа. Трябва да знаете как да направите такова съчетание, че да звучи добре. Изобщо, трябва да знаете как да комбинирате звуковете. „М“, „Г“ и „Р“ никога не ги сдружавай, защото са една компания, която може да ти създаде неприятности. По възможност ги разединявайте. Казвам: цяла наука е да знаете „А“-то с кои съгласни хармонира и при какви условия.

Скръбни ли сте, болни ли сте, неразположени духом ли сте, произнесете думата „АУМ“ няколко пъти, даже да не разбирате смисъла ѝ. Аум е дума на Духа и винаги помага.

Глаголът „имам“ крие магическа сила в себе си. Употребявайте го при всяко обезсърчение, недоволство, страдание. Ако нямаш пари, обърни се към Слънцето и поискай от него злато – то ще ти даде. Златото има магическа сила.

Преди всичко от всинца ви се изисква простота, т.е. всички знания у вас да се опростят. В основата си нещата да бъдат прости, тъй както е проста основата, върху която тъкат, а после с преплитанията тя се усложнява. Така че в основата схващанията ви трябва да бъдат ясни и прости. Простота трябва да има в умовете и в сърцата ви. Искам да схванете думата „простота“. За да я разберете, когато сте разтревожени, изговорете тази дума и ще усетите тишина в душата си. Всяка добра дума трябва да произведе утихване във вас.

Думата „болен“ има лечебно свойство. Щом кажеш „болен“, има изходно положение, значи има разрешение. Закон за разрешението. „О“-то трябва да се тури в движение. „Е“ е закон за разширение. „О“ – това са условията. Колелото на живота е спряло. Това колело трябва да го накараш да се движи. То е закон за работа. „Е“ означава разширение. Трябва да приемеш отвън някакъв материал. Болният трябва да яде. Трябва му храна. Той се е изтощил. При туй изтощение е изгубено нещо от тялото. При всяка болест болният е изгубил от онова вещество, което носи здравето на човека. Туй е законът. „О“ ще даде условия. При „Е“ ще ги приемеш. Тогава болният става здрав. Забележете същия закон: „Е“ минава в „здравия“ отпред и се обръща. Защо в единия случай е гласна, а в другия, като се обърне, е съгласна? Това е свойство на буквите в арийските езици, понеже имат геометрическа форма. При здравия имате „А“. Здравият човек трябва да има с какво да се занимава. Всеки човек, който няма с какво да се занимава, е болен.

Всяка дума произвежда в човека особен ефект. Има думи, които ако ги изказваш постоянно, ще продължат твоя нос. Това е отчасти вярно. Има

изключения. Има думи, които продължават човешкия нос. Има думи, които продължават човешките уши. Има думи, които уголемяват човешките уста. Има думи, които уголемяват човешките очи. Може с думите да си направиш каквито вежди искаш, но ако знаеш.

Има известни думи, които произвеждат студени вълни, има други думи, които произвеждат топлина в човека, а други – светлина. Има думи, които произвеждат в нас тъмнина.

Постиженията на човека зависят от изкуството му да владее своя език.

Кажете една обидна дума на някого и той с години не може да я забрави, образува се рана в него. Казваш: „Празна работа са думите!“ Празна работа, но създават всички спорове и неприятности в света. Преди всичко човешкият език трябва да се смекчи и да се възпита. Като музикант ти трябва да възпитаеш езика си. Езикът може да ти създаде и най-голямото благо, и най-голямото нещастие.

Трябва да възпитате вашия език. Някои хора и като мълчат, пак говорят. Да се възпита езикът е много мъчна работа. Някой мълчи, но вътре в себе си мърмори. Ще го възпитаеш, тъй както ученик се възпитава. Ще му диктуваш хубаво. Не допускайте езикът ви да произнася никакви празни думи, ако искате да бъдете човек в пълния смисъл на думата. Много пъти се произнасят думи, за които после се плаща. Ние сме произнасяли празни думи, за които плащаме глобите.

Кой човек е мълчалив? Здравият, умният, добрият човек е мълчалив.

Докато не изкажеш мисълта си, не си отговорен.

Всяка мисъл се развива правилно в мълчание.

Вие сте дошли да създадете от себе си един нов човек. Сега още не сте нов човек. Вие сте стар модел. Ето как разбирам аз стария модел: представете си, че имате риза, направена от козиняк. Като я облечеш, дращи, хапе, ти се въртиш. Нов модел, разбирам една хубава риза, направена от хубав, мек плат, който така приляга, че ти е приятно да се допре до тялото, да я носиш. Леко ти е на тялото. Това аз наричам нов модел. Старият модел много хапе, недоволен си от този козиняк. Понеже все ви хапе нещо, значи че сте направени по стария модел. За да се оправи животът ви, тази риза, направена от козина, трябва да се смени.

Искам да направя мисълта си конкретна. Всяко нещо, което ни безпокои, където и да е, то е козиняк. Създайте си един речник от десет думи, които да имат само едно значение. Като ти кажат „добрина“, веднага да изпъкне в ума ти едно хубаво, силно желание; като ти кажат „добро“, ако си болен, веднага да станеш и да бъдеш готов да послужиш. Като чуеш думата „Любов“, и мъртъв да си, да станеш и да кажеш: „Готов съм всичко да направя“.

При много говорене грехът е неизбежен.

Изповед човек може да направи само пред Бога. Пред глупав човек пък никога не се изповядвай за нищо.

Умният трябва да знае всяка една мисъл какви последствия може да има. Също и всяка една изговорена дума какво ще донесе след себе си.

Думите, с които си служите, трябва да бъдат златни. Това да са думи, които не се окисляват, не се изменят, не изгубват своята стойност, като житното зрънце. Те носят Божието благоволение.

От езика зависи щастието или нещастieto на човека.

Ние не знаем как да произнасяме някои думи, нито как да вдигнем ръцете си и затова не можем да се ползваме от благословенията на Небето. Ако знаете как да произнасяте думата „Любов“, може и дявола да връзвате. Ако някой ви се сърди, вие го срещнете, произнесете мислено тази дума и ако той престане да ви се сърди, това значи, че правилно сте я произнесли. Особена атмосфера ще се създаде около вас, ако знаете как да произнасяте думите „Живот“, „Благост“, „Любов“, „Мъдрост“, „Христос“, „Дух“.

Произнесете няколко пъти думата „здраве“ и вижте какъв резултат ще имате. Всяка дума има свой определен ключ. Ако намерите ключа на думата „здраве“ и я произнесете три пъти пред някой болен, той непременно ще оздравее. Като произнесете правилно думите, ще проверите силата, която се съдържа в тях. Както водата измива нечистотии по своя път, така и думите, правилно произнесени, измиват всички нечистотии. Всички болести са резултат на изопачената човешка мисъл.

Всички думи, които са мощни и силни, тихо да се произнасят.

Който има душа, не говори за другите лошо.

Ако кажеш на човека лоша дума, четири поколения ще плащат за нея. Ако добрите думи не траеха векове и хилядолетия, вие никога не бихте излезли от мочурлуците на този свят. Добре, че като си казал сто лоши думи, казал си една добра, за да се балансират.

Някой казал нещо лошо по ваш адрес — не се тревожете, вашият мир струва много повече от това, което е казал някой. Това, което е казал, е за негова сметка.

Опасно е да говориш за хората лошо. Вярно е едва едно на сто от лошото, което мислиш за хората.

Във всеки език има известни думи, с които може и камък да се разтопи. Има думи, които правят злато. Има думи, които мъртви възкресяват. Има думи, които ако произнесеш, знание дават.

Искайте малко, но да знаете точно с кои думи и как да го искате. Кажете-

те: „Утре ще стана в три часа“. Стане ли три ставайте, няма какво да се почесвате, хвърлете одеялото, станете, умийте се, облечете се. Ама въвн било студено, влажно нищо да не ви смущава. Станете точно в три часа. Какво от това, че нямате настроение? Природата обича точността.

Когато един човек ви мрази, той изпраща с погледа си огнени струи към вас и ако нервната ви система е разклатена, може да ви сполети нещо лошо. Някои хора кълнат и думите им са толкова силни, че клетвата може да се сбъдне, изречените думи да улучат.

Като знаете силата на Словото, трябва да сте много внимателни, да избирате думите, с които си служите. Някоя майка е недоволна от детето си и го прокллина. Не се минава много време и клетвата го постига. Бъдете внимателни в думите, мислите и чувствата си.

Всяка дума съдържа в себе си взривни елементи, каквито има и в химията. Ако не знае свойствата им, човек може да си причини големи пакости. В това отношение магията е опасна наука. Има думи в магията, които съдържат магическа, динамична сила в себе си. Не знае ли кога и как да ги употребява и къде, човек може да причини ред злини както на себе си, така и на окръжаващите. Затова изучавайте ония науки, които повдигат човека и не му причиняват пакост.

Човек няма право да говори каквото и да е, понеже като изкаже една дума, създава вече нещо. Когато и да срещнете, кажете му една добра дума (може и мислено), даже и ако не познавате човека. Може да не му помогнете за момента, но вие ще помогнете на Божествения план.

През гърлото ти и през твоя ларинкс трябва да минат най-хубавите думи. Като отидеш в другия свят, всички думи, които си изказал тук, в другия свят са филмирани всичко, което сте говорили от детство до старост, всичко е записано като на филмова лента. Ще чуете и ще видите всичко, което сте вършили и тайно, и наяве.

Човешкото говорене има една опасна страна. Тя е следната. Когато един човек е подпушван дълго време, той прилича на вода, която се набира и като я отпуснеш изведнъж, бързо тече. Такъв човек започва да говори и после не млъква. Обаче в Божественото говорене законът не е такъв. Там, като си туриш стомната, чуваш ѝ гласа. Господ ти казва: „Вземи си стомната от извора, защото колкото и да стоиш, нито капка повече няма да влезе вътре. Вземи си стомната!“ Колкото се е напълнила, за тебе е достатъчно. Нещата са приятни, докато стимулират в нас желание, защото ако говориш дълго време, има хора, които са много чувствителни, казват: „Стига, много се уморих, повече не мога да издържам“. Това е Божественото. Ще дойдеш до една мярка и ще се спреш.

Има един език, на който хората трябва да говорят. Този език е разумен. В

Божествения свят няма време — там като ти кажат една дума, трябва веднага да я разбереш. В Божествения свят няма да ти говорят с часове, както аз ви говоря. Там времето е малко; ще ти загатнат нещо и ти всичко ще разбереш. А пък тук ще ти говорят един час и ще кажеш: „Нищо не разбрах“. Говорят ти още един час, два часа, а въпросът остава пак неразбран. А пък в Божествения свят не е така. Там като кажат една дума, достатъчно е. Ти можеш да се усъмниш, че с една дума може всичко да се разбере. Може ли да ми кажете такава дума? Хайде, аз ще ви улесня: „Обичам те“. Като кажа тези думи на онова, бедното момиче, то тая мисъл заработва в него. То знае, че ще има дрехи, обувка, къща, училище и пр., цял един красив свят се отваря пред нея. Кажат й: „Не те обичам“, веднага този свят се затваря.

Всяко произнесено слово съществува в пространството. Словото прилично е изчезнало. Всички хубави, знаменити речи, притчи, слова, могат да се възстановят.

Словото в магичен смисъл е най-високата от всички магични сили. Ще дойде ден, когато само чрез силата на Словото ще се извършват неща, които граничат с чудеса.

За следния път напишете само по една дума, която обичате и добре разбирате. Ще направим един опит да видим колцина от вас ще напишат думата с Любов. Някои може да не намерят такава дума. Които намерят тая дума, ще я напишат чисто и правилно на едно четириъгълно листче и отдолу ще напишат само името, без фамилията. Ако напишете думата, ще имате някаква сполука през годината. Ако не я напишете, няма да ви вървят работите. Да не пишете от страх — от Любов ще напишете една дума. Ако отложите за друг път, ще ви сполети някаква загуба; или дреха ще си скъсате, или обувка, или нещо неприятно ще ви се случи. Като напишете думата, която обичате, аз ще взема листчетата, ще ги прегледам и ще ви ги върна. Вие ще ги носите в джоба си през цялата година; може да ги оставите и в наследство. Божието благословение иде чрез малките работи, които ни заобикалят.

Направите си следния опит. Сутрин като станеш, си кажи: „Аз обичам истината“. И като произнесеш думите, внимавай какво впечатление ще ти направят. Като кажеш, че обичаш истината, да почувстваш една приятност, а не да се дразниш, като че една тенекия ти дрънка. Докато ти, като кажеш тази дума, не почувстваш една вътрешна приятност, ти не си произнесъл добре думата. Или като произнесеш „милосърдие“, ти сам трябва да почувстваш приятност, че си я произнесъл добре. Да ти е приятно, че си произнесъл тази дума. Говорете на себе си и хубаво да слушате, да не чуете биене на тенекия.

За да бъде духовно здрав, т.е. психически здрав, човек трябва да се храни с чисти мисли и чувства. Затова Христос казва: „Ако не ядете плътта

ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си“. Христовата плът и кръв подразбира разумното Слово.

Ако разумното Слово не проникне в човека, не стане негова плът и кръв, той не може да прояви доброто в себе си, не може да бъде духовен. Мощно нещо е Словото!

Не мислете, че само с физическа храна може да се живее. Христос казва: „Не само с хляб може да се живее, но и с всяко Слово, което излиза от устата на Бога“. Като дойде тази храна, тя ще се отрази на целия ви живот.

Един ден душата ще се храни само със Словото и тогава човек ще бъде здрав, няма да боледува. Сега боледувате, защото не се храните със Словото Божие.

Живият хляб е разбраното Слово.

Коя е чистата храна? Словото Божие е чистата храна. Има книги, които са отлична храна за всеки.

Когато лошите и грешните хора възприемат Словото на праведните и го приложат, светът ще се оправи. Чрез добрите хора Бог говори, а чрез лошите хора Бог възприема лошото и работи.

Новият човек разбира Словото Божие и го прилага. Това му придава особена вътрешна красота, но и външна. Главата е добре оформена, чертите са правилни и красиви. От всяка клетка излиза живот и енергия.

Седемте цвята на дъгата са елементи на космичното Слово, а космичното Слово е Словото на Духа, което звучи в цялата вселена и се изявява в небесната хармония и в Словото на Великите Учители. Когато във всички форми в природата видите Божественото, то е Словото. Словото ще събуди Божественото във вашата душа.

Човек е станал човек по единствената причина, че Бог го е направил. Той чрез Словото ни е направил. Всички животни също са направени чрез Словото на Бога.

ДУХ

Духът не е нещо външно, което може да хванете. Вие сте потопени в Духа. Силата, мощта, пространството, светлината, топлината, всички добродетели, всичко в света и тайните за разкриването на вселената се дължат на Духа.

Духът е сбор от напреднали същества, живели милиони години, които са изработили методи за работа. И ние трябва да се ползваме от тези методи.

Ще направя едно сравнение: почвата, това сте вие, според думите на

Христа. Лозата, то е словото, което е вложено във вас, а лозарят, това е Духът, който обработва: това е Божественият Дух. Всяка една възвишена мисъл, всяко едно възвишено желание, които се разработват във вас, цъфтят и радват душата ви. Те се крепят на този Божествен Дух.

И казва Христос: „Аз ще ви изпратя Този Дух“. А вие питате защо хората не живеят братски? Как ще живеят братски? Таралежът живее по таралежки, змията живее по змийски и т.н. И всички животни живеят тъй, както разбират. Духът Го няма у тях, всеки един си има особено разбиране. И ако дойдем до хората, пак има: „Защо той така постъпва?“ Той живее тъй, както разбира. „Защо да не живее другояче?“ За да живее другояче, трябва да дойде Духът. Ако не дойде Духът, той ще живее тъй, както разбира. Ако вие искате принципно да се измените, да живеете друг живот – Духът трябва да дойде във вас. И този Дух, като дойде, няма да се питате: „Този Дух в мен дали е Божествен?“ Той е само един Дух, великият Дух, който носи светлина, който носи мъдростта, истината, който носи всичко в себе си, Той носи всички блага от паметивека, носи ги в себе си и няма друг като Него. Този Дух носи всичко в себе си и Той е разпоредител на всички блага.

Сега да допуснем, че някой донесе таралеж в градината ви, вие искате да хванете този таралеж, но той ще ви убоде. Как мислите, тия тръни на таралежа Господ ли ги направи? Не, те са изкуство на самия таралеж. Вие може да питате: „Защо Господ на този таралеж му е турил тръни?“ Той сам ги е създал, културата му е такава. Нему му трябва тръни. Това е неговото разбиране за живота. Следователно вие няма да се питате за неговите тръни. Ако искате да изучите таралежа, ще се спрете на основните му черти: как се храни, как си прави леговище, как отглежда малките си, какви са неговите отношения към неговите близки и т.н. Таралежът е добър учител на змията, той като я среща, хваща я най-напред за опашката, скрие си главата, тя се увие около него, а той постепенно дърпа малко по малко, докато остане само главата, а после и нея гълтне. И когато змията го пита: „Защо постъпи ти тъй нечовеколюбиво към мене?“, какво ѝ отговаря таралежът? „Ами ти как хващаш жабата? Тя кречи, ти глъташ. Този занаят аз от тебе го научих.“ Питам сега, когато змията гълта жабата, Господ ли я е научил? То е пак нейно изкуство. Затова първо ще отделите всички ония видими качества, които съществуват в човешкия живот, туй, което е създадено от самите хора, за да дойдете до чисто Божественото. Божественото е Духът.

Духът не се преражда, а се вселява от една форма в друга. Като свърши земните науки, човек напуска Земята и отива на друга планета, там да се учи. Така ще обиколи всички планети на Слънчевата система.

Не се стремете да победите плътта в себе си. Духовното в човека не може да се развива без плътта. Тя е подобна на подложката в растението,

върху което става присаждането. Плътта е подложка, а Духът – присадка. Докато Духът-присадката не се прихване добре върху подложката и не започне свободно да се развива, ще продължава борбата между Духа и плътта. Когато соковете от подложката започнат правилно да се движат нагоре към присадката, а тези от присадката да се движат правилно надолу към подложката, животът се развива нормално, това се нарича още трансформиране на енергиите.

Седалището на духа в човека се намира в една празнина между двете вежди, то е мястото на Божествения дух, място на безмълвие, център на кръста (вежди, нос, чело).

Материята е това, което събира нещата и носи бременността на идеите. Много идеи са вложени в материята. Размножаването пак става в материята. Ако нямаше материя, форма не би могло да се създаде. Материята е това, което обвива Духа и го прави понятен за нас. Духът е това, което дава цена на материята, а тя пък дава възможност на Духа да се изяви в някаква форма.

Вие по някой път, като се намерите в трудно положение, иде ви мисълта да свършите с живота си. Питам, кое е онова, което ви тласка да свършите с живота си? Каква самоувереност! Съвременните хора вярват, че като умрат, техните страдания ще се прекратят. Трябва да умре нещо в самия човек – невежеството трябва да умре, а не човекът. Не бива да разбираме буквално нещата. Буквата умъртвява – казват великите хора – а Духът оживява. Духът е разумното, което мисли.

„А когато дойде утешителят, когото аз ще ви изпратя от Отца, Духът на Истината, който от Отца изхожда, Той ще свидетелства за мене.“

Духът, това е най-възвишеното, най-чистото, най-святото. И в тази святост Духът носи условията на разумния човешки живот. Аз употребявам тази дума – разумен, но бих употребил и друга. В най-широк смисъл, когато човек има в себе си разумния живот, той живее като музикант и като поет. Той е всякога весел, има мир в душата си, него светът не го тревожи, нищо не го смуцава. Такъв човек не е дребнав. Той не се спира на дреболиите в живота. Той се спира само върху онова – великото, което Бог е създал.

Христос трябва да дойде между вас. Този мъж трябва да дойде вътре във вас. И тази борба, която още съществува, с нея трябва да се ликвидира веднъж завинаги. Дойде ли Духът, познаете ли го вие, ще разберете кой е глава на вашия живот. Духът е глава на живота. И когато Той дойде – вие ще се освободите от сегашните раздори. Тогава ще дойде новото знание, новото познание за природата, ще влезете във връзка с новите закони, които сега се поставят.

Ако вие вярвате в Христа, този Дух ще дойде във вас. Христос казва: „Аз

ще ви изпратя Духа, ако вярвате“. Коя е тази вяра? Хората имат две понятия за Христа: първо, те мислят, че Христос е излязъл от Бога и следователно светът се изявява чрез Него, и второ, че всички хора са излезли от Него, следователно Той е пътят, познат на хората. Първият, когото познавате, е Той, Той ви е изпратил на този свят и Той е, който ви спасява. Казва Христос: „Аз съм алфа и омега, начало и край“. Питате: „Как да познаем Христа?“ Вие Го познавате, затова не питайте, познавате Го. И ако не Го познавате, имате да давате; а ако Го познавате, имате да вземате.

Ако един човек, един цар влезе в една бедна къща – хората страдат, болни са, живеят в лишения, по какво се познава, че действително царят я е посетил, че този човек говори истината, че е факт това? Щом царят е посетил тази колиба, положението на тези хора трябва да се измени, да се подобри. Ако не се подобри положението, то никакъв цар не ги е посетил. Един цар, като посети колибата, в нея трябва да стане едно голямо преобразование. Понякога и ние казваме: „Човешкият Дух е посетил човека“. Вие мислите, че човешкият Дух живее в нас. Не, човешкият Дух посещава понякога тялото, но той не живее в него. А когато го е посетил, той всякога прави известно подобрение, това е един факт, който показва, че Духът е посетил човека. У човека работи неговият ум; той ръководи работите. Той е министър-председател и когато Духът дойде, той е като цар, който посещава своя пръв министър, за да се осведоми за външната и вътрешната политика, за работите в държавата изобщо.

Любовта е, която моделира. Тя моделира целия човек – тялото, умът, сърцето и волята. Но трябва да оставите Духът, който работи във вас, да се прояви – вслушвайте се в него!

Силата се дължи на ума. Лекотата се дължи на сърцето. Трябва да мислиш едновременно за формата на нещата и за съдържанието. Трябва да мислиш какво нещо е вдъхновението. Дотогава, докато Божественият Дух е в тебе, имаш вдъхновение. Изпълнен си и от пълнотата излиза нещо хубаво и красиво. Не може да излезе хубавото и красивото, ако не си пълен. Когато концентрираш ума си и мислиш за Божествения Дух, мислиш за пълнотата. Когато пеете, пейте на себе си. Изпейте „Вдъхновение“, но всеки да мисли за своето вдъхновение.

Животът е строго определена математическа величина. Истинският живот е онзи, който изтича от Духа. Духът е основа на живота и от него са произлезли всички малки духове, всички малки души. Този дух индусите наричат Брама, окултистите – Адам Кадмон, евреите – Йехова, но всички тези имена имат и съдържат една и съща идея. Съвременната наука под „Дух“ разбира нещо, което прониква цялото пространство или онази първична материя, която носи в себе си живот чист, неопетнен. Ако имате от тази първична материя само стомилионна част от милиграма, вие ще направите чудеса

с нея. Но за да извършите чудеса, трябва да разберете законите на тази първична материя. Човек губи живота си, защото не познава или не спазва тези закони.

ДУХОВЕ

Някои по-нисши същества знаят законите на природата, могат да съгсят и разреждат материята на своето тяло и да се пренасят където си искат.

Вие сте заобиколени с много същества, които не виждате. Най-малко сто същества ви наблюдават. Всички сте под зорките очи на разумните същества, те знаят вие какво правите и как живеете.

Случва се понякога да си лягат хората здрави и читави и да стават сутрин болни, слаби. Това са приятелите им от миналото, с които са яли и пили. Днес идват с полици, искат да им се плати. Докато не им се плати, те няма да те напуснат.

Христос лесно се справяше с тези същества — пъдеше ги навън. От духовно гледище всички болести и мъчности в човешкия живот се дължат на нисши ненапреднали същества, които влизат в човека и го връзват по различни начини. Учените казват, че болестите се дължат на микроскопически нисши същества — микроби, които влизат в организма и го разрушават.

Един заминал човек в другия свят може да се вселява в някого за една година, а друг — за две години, понякога може за няколко часа само да се прояви чрез някого.

Съвременните хора са ятаци на паднали духове. Днес ги търсят всички тия ятаци. Не искат да наказват хората, но ятаци търсят. Духовете са слезли от друг свят. Избягали са се, скрили се на земята. Сега трябва да си вървят.

У човека има нещо, което не се подчинява на Божия закон. Във всеки човек седи вълпътен един лош дух, толкова лош, колкото светът не е виждал.

Животното понякога е като малка колибка, в която временно влиза да живее някоя човешка душа, която си е заминала. Каквото е планинската хижа за туриста, такова нещо е животното за някоя заминала душа.

Като умре някой, който е обичал да си угажда в яденето, с изчезването на физическото тяло изчезва и възможността да яде и пие, обаче желанието му остава, затова обикаля около онези, които ядат и пият, поощрява ги, но той пак остава гладен, защото няма физически органи.

Щом те посети някой от тъмните духове, умът ти потъмнява, сърцето ти

потъмнява, тялото отслабва. Всякога, когато те докосне един дух на тъмнината, губиш силата си.

Когато минава лош дух, не му се изпречвайте на пътя, сторете му място, не приказвайте с него, не спорете. Дайте път на злото да си върви.

Има много духове, на които това им е работата – да измъчват хората.

Духовете ги е страх от глада. Духовете не обичат да гладуват. Затова, за да се избавите от тях, ако са ви нападнали, ще гладувате.

Има духове, които са обсебили някого и не излизат лесно. При такива случаи да се чете „Отче наш“. С пост и молитва ще ги гоните.

Някои души влизат временно в умовете, затова те заслужават целувка, а не лошо отношение, каквото хората имат сега към тях.

Езикът на духовете е толкова съдържателен, сбит, че едва ли човек може да схване нещо от говора им. Една дума на едно гениално същество в духовния свят е цяла реч от 10 хиляди думи. И когато ти каже една дума само, ти никога не можеш да я забравиш. Веднага умът проработва.

Някои мислят, че са господари на земното богатство, но се лъжат. Знаете ли какво нещастие донесоха въглищата на човечеството? И добрият, и лошият живот на предпотопните животни, превърнали се вече във въглища, се внесе в човешкия живот.

Лошите духове, които бяха във въглищата, чрез изгарянето им се освободиха и днес хората са се видели в чудо – не знаят как да се справят с тях. Спасението е в растенията, те трябва да се умножат, за да погълнат излишната въглена киселина от въздуха, за да се нормализира животът. В бъдеще хората трябва да заместят въглищата с електрическа енергия.

Светът е пълен с ненапреднали души от онзи свят, които имат нужда от просветление, затова посещават духовни събрания и сега около вас има такива изостанали души, които искат да им помагате, а има и такива, които не знаят, че са заминали.

Често същества от невидимия свят, по развитие равни на малките деца, си играят с вас, като нарушават хармонията на цялата система, в която се движите. Като се наиграят, те казват: свърши се вече представлението. За тях това е забава, представление, но за вас – голямо страдание. Ако това става един път на десет години, лесно ще го преживеете, но какво трябва да правите, ако става по няколко пъти в седмицата? За да не изпадате често в такива състояния, вие трябва да се изучавате, да знаете кои мисли, чувства и действия в дадения момент са ваши индивидуални и кои са чужди. Щом можете да различавате вашите мисли и състояния от чуждите, ще можете да се противопоставяте на последните и по този начин ще се освобождавате от тях. Това значи да бъде човек господар на себе си.

ДУША

Единственото нещо, което е ценно в човека, това е неговата душа. И ако вие не обръщате внимание на вашата душа, тогава на какво ще обърнете внимание! Ако вие не познавате своята душа, как ще познавате душите на другите хора? Ако вие не можете да обичате душата си, тогава как ще можете да обичате другите хора? Кое можете да обичате в другите хора? Душата. А пък всичко друго, което обичате в човека, то е все едно да обичате дрехите му.

Как може да се прилага това учение практически? За това са нужни три положения: първото положение е, когато служим на хората. Тогава сме в положение на слуги. Второто положение е, когато служим на себе си, укрепваме нашия индивидуален живот. Третото положение е, когато служим на Бога.

Разпределете всеки ден служенето си пропорционално и вижте към коя от трите категории се отнасят работите, които вършите. Човек и като служи на Бога, може да служи и на хората. Неговото положение ще бъде друго. Така именно ще измените първоначалното си положение – ще служите на Бога. Това желание ще намерите дълбоко в душата си, то е стремеж на душата. То е едно положение, което вие разбирате, не е положение, което сега ще учите. Вие всинца го съзнавате, знаете, но казвате, че не му е времето сега. Това е мъчно служене. Трябва училище. Вие се спъвате, когато искате да служите на Бога. Трябва да се освободите от положението си и да не казвате: „Ние сме жени“. Мъжете искат да служат на Бога и те казват: „Ние сме мъже“. Децата искат да служат на Бога, казват: „Ние сме деца“. Учителите искат да служат на Бога, казват: „Ние сме учители“. Това е едно временно положение, дадено ви само за да научите известни уроци от него. Вие играете в някой театър една роля, например слуга сте. Тя ви е дадена, за да научите тази роля, защото във всяка роля има особени черти, характеристики, които трябва да изучите, но вие нито сте едното, нито другото, което представяте на сцената. Като жена сте дошли, само за да научите тази роля. В какво стои жената, вие това изкуство още не сте го научили, т.е. не че не го знаете, но сега учите. Някой, който ви гледа отвън, ще каже: „Това жена ли е?“ И ще си даде мнението. Сега, като ви говоря това, не значи, че трябва да се освободите от това си положение, защото животът си е живот, ролята, която играете, ви е отредена, а вълн от това ще изучавате неща, които принадлежат към същността на вашата душа.

Под думата „душа“ аз разбирам онова, което си ти, човекът. Що е душата? То е човекът в своята същина, която не може да умре. И онзи, който не вярва, след като умре, ще види, че не умира. Той само се чуди, понеже е мислил, че ще умре. Като умре, ще види, че не само не е умрял, но е оживял, станал е радостен и весел. Всички сегашни хора, които умират, за които вие

плачете, често са крайно весели и щастливи. Тези, които плачат тук, на земята, те плачат от съвсем други съображения. Не че ги обичат толкова. Бащата харчил пари за сина си, казва: „Синко, толкова пари харчих за тебе, кой сега ще ми помага?“ Майката пък плаче за дъщеря си. С това разбиране ние не можем да бъдем щастливи. Не ви казвам, че трябва да желаем смъртта, но казвам: онези, които са заминали за другия свят, от другия свят помагат повече, отколкото ако са на този свят.

Всички човешки души, а те са 60 милиарда, могат да се съберат и да живеят в една черупка и да бъдат щастливи. Всички тези души могат да се разпръснат и да живеят в целия космос. Те знаят законите на разширяването и на смалването.

Душата принадлежи на висши светове, за които понятие нямаме. С нищо не може да бъде премерена и видяна.

Като направиш добро някому, това добро остава за вечността. Вие имате калугерски разбирания за Любовта. Не знаете кое е право и кое е криво. А душата е толкова чиста, че е облечена в седем облекла. Досега човешката душа никой не я е целувал. Като целуват физическото тяло, само долните четири облекла са близо, те вземат участие в целувката.

Девствеността е качество на душата. Тя не е нещо външно.

Аз гледам на живота малко по-другояче. Да кажем, че някой момък се влюби в някоя мома. Никаква мома не е това! Това е една кукла. Той прегръща куклата. От восьък е направена тя! Момата я няма там. Истинският момък и истинската мома никой не може да прегърне! Човек куклите прегръща! Помнете това! Как ти ще хванеш душата? Ти не хващаш душата! Ти казваш: „Той направи това!“ Нищо не е направил! Престъплението седи в мисълта, че ние искаме да опетним една душа. Там е престъплението. Не може да се опетни човешката душа! Вярвайте в това, че тялото ви може да се опетни, къщата всеки може да опетни отвън, но да опетни някой вашата душа, това не е възможно! Това, което е излязло от Бога, не може да се опетни. То ще се върне при Бога.

Понякога човешкото сърце е празно. Защо ще те обичат хората, ако в твоята душа няма нищо посадено? Самият човек е душата. Някой пита има ли душа човек, или не. Душата е, която чувства, която съзнава. Ако нямаш душа, ти не може да живееш. Следователно всяко същество, което има душа, живее, има живот. Само че тази душа се различава. Има душа по-малка, по-голяма, по-напреднала, по-ненапреднала. Вие знаете, ако оставите едно животно въщи какво може да направи. Както и да го възпитавате, много не може да се направи от него. Но трябва да благодарите, те досега са орали за нас, работили са за нас. Ако не бяха конете, които да превозват това, което

трябва на човека; ако не бяха и растенията, които да се жертват за човека, да ни помагат, да ни дават плодове! Ако не беше житото! Това са все души, растителни души. Всичките тия души дойдоха на помощ все да помагат на човека. Някой пита: „Какво трябва да правим?“ Аз му казвам: „Каквото прави житото, прави го; каквото прави крушата, прави го; каквото прави дървото, прави го; каквото прави волът, прави го; каквото прави конят, прави го; каквото правят добрите хора, прави го“. Ако така не се схваща, не може да се разбере правилно животът.

Христос казва на своите ученици — след като им е говорил за лозата — „ще вземете на първо място Духа“. Духът иде само при кого? При онези пръчки, които имат грозде. Сега аз не искам да се спирате на въпроса: имаме ли ние грозде, или не? Вие сами си задайте този въпрос. Обаче вие не може да го разрешите, разрешават го само Духът и Христос, когато обръща внимание върху плода. Затова Господ обрязва тия лози, заради плода, който е вътре в душата. Той е важен за Бога. Нашият плод, а не външната форма, не самата лоза, но туй, което излиза от нея. Когато майката роди дете, какво очаква тя от него? Тя очаква нещо разумно, от устата на детето идва този плод. Ако тя роди едно дете глухо и нямо, и сляпо, ако то има всички най-лоши навици, какво си казва майката тогава? Тя си казва: „По-добре да не беше! Не ми трябва такова дете. Даде го Господ, да ме наказва с него.“ А когато роди туй, хубавото дете с плода — гроздето, обърне се тя нагоре и казва: „Благодаря на Бога, че ми даде туй хубаво дете“. Плодът е това, плодът на вашата душа, той е вътре.

Често всички очакват от другите повече, отколкото могат да им дадат. Забележете, има един закон, според който вибрациите, трептенията на душата не са едни и същи. Има хора, с които като дойдете в съприкосновение, не само че няма да ви повдигнат, но ще ви снемат по-долу, на техния уровень, тъй както във физиката, когато се смесят две течности с различни температури, резултатът е средната температура между двете. Затова, според този закон, вие трябва да се приближавате един към друг съобразно трептенията на душите си. Души, които имат еднакви трептения, могат да си въздействат, но които нямат еднакви трептения, остават назад. Патици, които хвърчат еднакво, вървят напред, а които хвърчат нееднакво, остават назад. Можете ли да впрегнете коня и вола заедно? Ще имате едно неразумно съчетание.

Между разумното и неразумното има постоянна борба. Едно поколение умира, иде второ, трето — хиляди поколения ще работят, докато дойде една нова насока за целия организъм. Всяка душа в света има своя мисия. Вие седите и питате защо сте се родили. Щом си роден, ти имаш една малка мисия. Всеки ден ти трябва да извършваш нещо за цялото човечество. Ти си човекът, който трябва да изпратиш на човечеството една малка мисъл, едно малко чувство и да му посветиш една малка постъпка. И тази хубава пос-

тъпка навсякъде ще се разгласи. Не само цялата земя, но и целият разумен свят ще знае, че ти си извършил едно дело, което никой не е виждал. То се отпечатва в цялото човечество. Сега у нас седят онези очевидните работи. Казвате: „Моето име няма да бъде записано“. А аз ви казвам: на небето даже и най-великите хора няма да бъдат записани! Даже името на Толстой няма да се спомене: това са псевдоними. Писанието казва, че в бъдещия живот на съвършенството всеки ще има едно име, което само той ще си го знае. Свещено име е то. Едно име, което, ако хората го произнесат, ще се опетни.

Никой не е мярка за другите. Всичките разбирания до едно съставляват един резултат на Божествената мисъл. Ние сме само изявление на Божествената мисъл, не сме мярка. Душите ни са мярка. И щом слушате душата си, противоречията ще изчезнат.

Никой не може да измести душата от пътя, в който Бог я е поставил. Пътят на всяка душа е строго очертан и никой не е в сила да я измести от него. Когато казваме, че хората взаимно си влияят, това се отнася до техния физически път, но не и до пътя на душата. Душите са в ръцете на Бога, а не в ръцете на ангелите или пък в човешки ръце.

Продължителността на земния живот зависи от отношенията, които човек е създал с душата си. Невъзможно е човек да живее изключително за личността си и да стигне до дълбока старост. Колкото повече душата изявява своя живот, толкова по-издръжлив е човешкият организъм.

Иска ли да се лекува, човек трябва да намери лекар и лекарства за душата си.

Питате: „Какво да направим, за да се спасим? Как да се спасим?“ Че като ти са отворени очите, ти си спасен. Затова не обезсърчавайте никого. Като ви гледам лицата, на вид строги, те не са такива от истинска сериозност, но от съжаление за изгубени младини. Казвате си: „Едно време колко бях хубава, млада!“ Не си остаряла, не се лъжи. Мислите, които имаш в себе си, те са стари, дрехите ти са стари, но душата ти е всякога млада.

Слушал съм някои млади да казват: „Аз не съм толкова добър“. Че кога си бил добър? Друг път казвате: „Аз съм добър“. Каква е тази ваша логика, тази философия? Ще разсъждавате правилно! Питам ви, как определяте вие доброто? Може ли един скъпоценен камък днес да е диамант, утре да бъде въглен? Не може. Ако днес вие сте добър, но в даден момент сте лош, всякога сте лош. От това правило има едно изключение. Въгленът може да се превърне в диамант. Как? Като се подложи на висока температура и голямо налягане. Значи когато върху въглена действа една разумна сила, той се превръща в диамант. Една разумна сила може да превърне и диаманта във въглен. Може да стане това нещо, но то се отнася до ония диаманти във физическия свят. Но що се отнася до човешката душа, имайте предвид след-

ното: никоя сила в света не е в състояние да превърне душата във въглен. Тя за вечни времена си остава един скъпоценен камък на небесното царство. Тя е излязла от Божественото дихание. Туй трябва да считате като закон. Чистата душа не може да се опорочи, тя всякога си е чиста! Помнете това, дръжте тази мисъл в себе си, за да не се обезсърчавате! Дойдете до някое противоречие, кажете: „Моята душа е чиста. Ако аз се опетних, то е външно, не се отнася до душата.“ Следователно ще мислите, че погрешката ви е в постъпката, а не че вашата душа е станала по-добра или по-лоша. Аз мога да ви кажа, че някой път сте постъпили разумно, а някой път неразумно, но то не се отнася до вашата душа.

Мекотата е едно от великите качества на душата. Само душата може да бъде мека и пластична. Когато говорим за мекота на характера, имаме предвид проява на душата във физическия свят. Когато говорим за нежни чувства, имаме предвид проява на душата в астралния свят. Мекота и нежност представят едно и също качество, проявено в два различни свята. Мекотата носи в себе си влага и скрита топлина. Скрытата топлина носи условия за живот. Когато човек изгуби мекотата си, в психическия му живот се явяват ред набраздявания: недоволство, кисване, жесточаване и т.н.

Самообладанието е качество на душата, една висша интелигентност.

Душата на човека е в гърдите му, в дихателната система. Слънчевият възел е седалище на душата.

От душата във вид на силови линии излизат всички органи на човешкото тяло. Според едни душата се намира някъде под лъжичката, според други – в центъра на слънчевия възел (стомашния мозък). В стомашния мозък се намират ред ганглии, които образуват първичния мозък, който пък играе роля при храносмилането и кръвообращението – там е мястото на симпатичната нервна система.

Тялото е една къща на човешката душа в духовния живот; по същия закон душата трябва да влезе в тялото и да го устрои. Някои искат да се освободят от тялото си и казват: „Кога ще се освободя от тялото си?“ Има тела, от които човек може да се освободи. Това са онези нездравословни, влажни изби без прозорци, в които хората хващат ревматизъм. Като излизаме от тях, това не значи, че трябва да излизаме и от здравословни къщи. Павел на едно място в Писанието казва: „Има дом неръководен“.

Човешката форма не е в състояние да изрази онова, което е скрито вътре в човешката душа.

Физическото ни тяло дава грубия материал за съзиждане на духовното тяло. Ако душата във физическото тяло не е успяла да си съгради духовно тяло, то тя след смъртта на физическото тяло остава като сираче бедна и не може да се проявява, понеже няма откъде да черпи сили.

Душата е съществувала преди тялото. Душите създават телата, но телата не могат да създадат души.

Душата на човека си има особено тяло, с което може да се възнесе. Това тяло е толкова пластично и така добре направено, че може да става и малко, и голямо. Това тяло именно строи и физическото, и всички останали тела на човека.

В душата се крие алхимическият закон за подмладяването, там е силата на лекуването.

Когато нашата душа е свързана с Бога, тя притежава природни сили и може да лекува раните, от които страда съвременното общество.

Колкото една душа е по-развита, по-благородна, толкова и светлината на очите е по-мека. В небето няма хора с тъмни или светли коси, от тях излиза само светлина – и те по тази светлина се различават един от друг.

Свещеният трепет ще дойде в човешкия живот и когато дойде – възприемете го. Той иде тъй, както слънцето иде. Отворете всички прозорци – нека влезе свещеният трепет! Не се пазете от силата на слънцето! Понякога ви е страх от свещения трепет, казвате: „Ще се заблудим“. Няма да се заблудите, той е най-голямото благо, което иде в света. Той може да освободи човека от всичко. Не да го освободи от дома му, нито от брат му, а да го освободи от кривите отношения. Ще се оценяваме по-добре. Отношения може да има, когато ние се оценяваме и се считаме една необходимост един за друг. В света всяка една душа, която е излязла от Бога, е ценна, понеже носи нещо хубаво за цялото човечество. И всеки от вас, всяка една душа, която е излязла от Бога, носи нещо хубаво за цялото човечество. Всяка една душа носи благо за цялото човечество. Всички души, които ви познават, те ви ценят. Казвам: има в света Един, който ви цени, или казано на друг език – има в света души, които ви знаят, познават ви. Нищо от това, че тук на земята не ви познават. Вие живеете в един тесен кръг. Ако тук не ви познават – други ще ви познаят.

Знаете ли колко е свещен трепетът на душата? Знаете ли колко е нежна човешката душа? В душата няма абсолютно никаква грубост. Тя е готова да раздели последната хапка със своя приятел, с най-бедния човек. Тя не прави никаква разлика между мравката и себе си. Когато душата отправи един свой нежен трепет към някое малко същество, то трепва и казва: „Ето една душа, която ме разбира“. Нежността, благостта, които притежава душата, това са качества на Бога. Един поглед на Бога е в състояние да измени условията ти, да те повдигне да растеш. Неговият поглед всякога носи Знание, Мъдрост, Свобода, Живот.

Ние боледуваме, защото губим връзката си с Бога. Възстановете връзката

си с Бога и всичките ви отношения постепенно ще се изгладят, всичките ви рани ще зараснат и силите ви ще дойдат. Докато душата е свързана с Бога, тя притежава огромни природни сили и може да лекува.

Душата е свързана с висши същества от различни йерархии, а пък човешкият дух е свързан с Бога.

Вие не можете да задържите Любовта. Погрешката е, че искате да я задържите. И светлината не можете да задържите. Любовта не е нещо, което може да се задържи. Там се счупват главите на всички хора. Вие искате да задържите Любовта. Искате да я примамите с нещо. С нищо не можете да я примамите. В Писанието е казано, че единственото нещо, с което можете донякъде да привлечете вниманието на Любовта, това е Истината. За Бога се казва, че Той е възлюбил Истината, която е в човека. Истината – това представлява нашата душа, това, което е излязло от Бога. Тая Божествена частица, това, в което не можем да се изменим, него Бог обича в нас, а пък другите неща, които сме натрупали наоколо – нашите дрехи, нашите къщи, нашето знание – като ги погледне Бог, Той ги възприема като забавление, като наши играчки. За него нямат никакво значение тези играчки, Той ги оставя за наша сметка, а пък това, което Го интересува, то е душата ни.

В никакъв случай няма да жертваш висшите интереси на своята душа за благо на този свят!

В духовния свят като преглеждат човека, го събличат гол. Всички обвивки на тялото снемат една по една, докато дойдат до обвивката, която Бог му е дал. Едничката обвивка, която не разгръщат, то е тази, която Бог е направил около човешката душа. Тази обвивка никой не я е пипал никога.

Ева направи опит със себе си и сгреша. Да прави човек опит със себе си, т.е. със своята душа и със своя дух, това са рисковани неща. Всичко изпитвайте, но себе си не изпитвайте! Това подразбира – изпитвайте условията, в които живеете, но себе си никога! Изпитвайте мислите, чувствата, действията си, но себе си, т.е. своята душа и своя дух, никога не изпитвайте! Тази е истинската философия на живота. Защо трябва да изпитвате душата и духа си? Нищо няма да придобиете. Не правете опит с това, което Бог е създал! Не правете опит със свещената книга, която Бог е написал! Тази книга ще пазите като зеницата на окото си. От нея ще четете и учите. Тя ще бъде най-главното ви ръководство в живота. Докато имате тази книга и учите от нея, тя ще ви служи като магическа тояжка: с нея ще можете всичко да извършите.

От време на време е необходимо човек да остане сам, без външен допир с когото и да е, за да укрепи душата му.

Сърцето може да страда, душата никога, защото тя не е от материалния

свят, тя временно е свързана с тялото. Един ден тя ще напусне тялото и ще се освободи. Всякога тя може да се освободи. Никакви затвори, никакви окови не могат да я задържат, като дойде времето, тя си заминава, свободна е.

Човек в гроба запазва съзнанието си, докато се освободи от тялото, минава през ред мъчности, защото е свързан с хиляди здрави нишки – не е лесно да се освободи от тях. Тежко е положението на душата и духа, докато се освободят от връзките на тялото.

Човек не умира, само плътта умира. Душата на човека тежи 33 грама.

Умирането не е страшно. Душата прилича на балонче, направено от много фина материя, и се държи за тялото с една много тънка нишка, вързана е със синкав конец под лъжичката. Като умира човек, туй балонче се отделя, скъсва се нишката и балончето отлита. Ако сте ясновидци, ще видите милиарди такива нишки. Вечерно време излизаш по този конец и пак по него се връщаш в тялото.

Животът е богатство, а като дойде смъртта, като излезе тази душа от тялото навън, плаче, че е изгубила богатството си, останала е като едно животно в полето. Като една сиромашкия се скита в пустинята дълги години. Душата минава дълго скитничество в пустинята, докато я намерят онези благотелни духове и я заведат в небето. Избършат сълзите ѝ, облекат я, заведат я в училище, турят я на хубаво място. Душата каже: „Слава Богу, пострадах, но намерих туй спасително училище“. Сега може да се яви друго възражение: „Вярно ли е това, или не? Дали е така?“ Ако не вярвате, идете да проверите. Нямам нищо против това.

ДЯВОЛЪТ

Плътта, светът и дяволът – ето вашите врагове. Не се борете с тях.

Обезсърчението, съмнението, недоволството, гневът, тъгата не са ваши – те са от дяволски произход.

Щом дяволът ви е вързал, ще постите. Ако не постите, не може да се освободите от въжетата на дявола.

Като обикаляте скалата на радиото си и търсите различни станции, по падате и на станцията на дявола. Какво ще ви каже той? „Животът няма никакъв смисъл.“ Как да няма смисъл? „Празна работа е. И знанието няма никакъв смисъл, всичко е празно.“ Каквото и да кажеш, той ще го отрече. Най-после ще те запита: „Ти, като си станал учен, какво си спечелил? Твоите прадеди, които също бяха учени, какво направиха? Не измряха ли? Не е ли заблуждение вашето знание?“ Какво ще му кажете тогава? Дяволът е

като язовеца. Ако го наближиш, той има една жлеза, ще те нацърка хубаво и целият ден няма да можеш да се освободиш от неприятната миризма. Като дойдеш до дявола, със седмици не можеш да се освободиш. Казвам: зад дявола не стой. Бягай надалеч! Не се занимавайте с естеството на лошите мисли. Една лоша мисъл е като язовец.

Като те мами дяволът, и ти го мами. Той иска да те бутне в капана. Хвани го за ръката, вкарай го ти в капана и кажи: „И двамата сме вътре“. А пък ти искаш да му помагаш. Много го обичаш. След като се хванете двамата в капана, ти от голяма обич отвориш вратата и казваш: „Хайде, ти си върви, пък аз ще остана вместо тебе“. Дяволът ти благодари и си заминава.

Изобщо, нито един дявол не е хванат в капана. Все хората хващат. Не отваряй капана и не пушай дявола. Кажи му: „Много те обичам. Щом те хванам, любовно ще се поразговорим тук, в капана.“ Аз виждам сега, вашите дяволи се смеят. Но моят постоянно плаче. Често моят дявол ми казва: „Виж онези дяволи как се радват, а пък аз плача постоянно“. Аз казвам: „Те се радват, а пък ти ще плачеш“. Направи така, че и твоят дявол да поплаче. Докато той се радва, ти ще плачеш. Когато дяволът почне да плаче, тогава ти ще се радваш.

Никога не казвайте, че не сте добри хора. Вие сте много трудолюбиви, само при известни условия сте мързеливи. У вас има един аристократически мързел. Вие казвате: не съответства на моето достойнство да направя това и това. Но в друго отношение сте много трудолюбиви. Че по-трудолюбиво същество от дявола няма. Доколкото аз зная, най-трудолюбивото същество в света е дяволът. От сутрин до вечер той тича по работа. Той е образец на усилена дейност. Я го виж онзи апаш! Върви и върти очите си на четири. Не можеш да го излъжеш. А един религиозен човек винаги можеш да го излъжеш.

За Бога е казано, че Той е жалостив и милостив. При Него отиват всички нещастни. Щом отиде някой умрял, Той му връща живота и го праща обратно. Идва един, на когото изяли всичкото богатство. Той му връща богатството и го праща назад. Иде някой философ, на когото развалили ума, Той му поправя ума и го връща назад. Все отиват ония, които са изгубили нещо. Майка изгубила дъщеря си, дете се оплаква, че загубило майка си, някой цар изгубил трона си, някой княз – княжеството си. Всички тези царе, князе, бащи, майки, наредени от хиляди години – цяла върволица – и Господ казва: „Върнете му, дайте му“. Всички се връщат назад. А като дойдат, пак себият – и тогава иди търси виновника. Кой е виновен на земята? Има един виновен на земята, когото никога не можете да хванете. Да се съберат всички детективи, които днес съществуват в целия културен свят от Англия, Франция, Съветска Русия, не могат да го хванат. Той е по-голям майстор. И досега всички детективи не могат да го хванат, в затвор не могат да го затворят. Знаете ли защо? Защото

всички детективи са все негови служещи. Той им плаща. Как ще го хванат? И всички управляващи, той ги е турил. Щом той им плаща, как ще го съдят? Всички деца на бащите и майките той им ги дава, как ще го осъдят? Чудни сте вие. Има един юнак, когото никой не може да хване и осъди. Защото всички в света са негови чиновници.

***Буквата „Е“ означава размножаване в Природата.
„Е“ е възможност за разширено проявление на силите,
които действат.***

“Е” се държи в умствения свят и после слиза надолу.

ЕВОЛЮЦИЯ

Ние, съвременните хора, сме лоши в своите постъпки – Бог ли е виновен за това? Не, виновни сме си ние. Ако у Бога има някаква вина, тя е, че ни е създал. Затова Писанието казва в един стих: „Разкая се Господ, че направи човека“. Господ създал човека и като видял, че човек живее толкова лошо – сега не мислете, че аз го измислям, това в книгите е писано; като видял, че човек направил толкова престъпления и не живее както трябва, разкаял се. Тогава намислил да очисти земята от всички престъпления и допуснал потопа. Като дошъл потопът, Господ, за да не отидат тези хора напразно, решил да остави поне един човек – Ной. И след това, за да не прави Ной погрешки, дал му завета на светлината. Казал: тази дъга като видиш, по нея ще ходиш. Дъгата е най-добрият завет. Но хората още не ходят по новия завет. Те живеят до предпотоп, те живеят още преди дъгата да е съществувала. Не е съществувала, понеже водните капки не били диференцирани, не е могло да се създаде тази дъга. Защото дъгата се явява при известни условия, известно пречупване става. Явяването на дъгата е станало възможно едва след като спектърът е дошъл на земята. Ние сега виждаме половината дъга, а не познаваме цялата истина. Един ден, когато завършим своята еволюция, ще виждаме цялата дъга.

По времето на пророците движението на цялото човечество и цялата култура е било в друга посока. Сега част от човечеството се повдига. Инак човечите са още в пустинята, като израилския народ. Някои неща днес може да ви се виждат странни. Всяко нещо, което хората не разбират, е странно. Например съвременната наша мода, по която се обличаме, би била странна за миналите поколения; тяхното обличане пък е странно за нас. На времето то е било съобразено с разбирането и съзнанието на тогавашните хора.

В нашия век именно се изискват истински хора! В нашия век се изискват учени, но не такива, каквито са сега, изискват се професори, но не с такива

разбирания като днешните, свещеници, проповедници, майки, бащи, служители, управници за всички се отнася този закон. Аз не искам да хвърлям упрек на никого, защото упрекът е общ за всички ви. Ако един от братята в един дом хване лошия път, а другите го съжаляват, те трябва да вземат участие, от тях зависи да го поправят. Не може майката и бащата да останат индиферентни. На същото основание казвам: Бог, който е създал света, не мислете, че е индиферентен. Той има един план, който след време ще приложи. Няма да остане нито едно общество в света, което да не се поправи. Каквото и да казват другите, ще дойде туй време! Кога ще бъде? За умните е много близо – утре; за глупавите – след милиони години. Кога ще бъде? Според степента ви, още днес можете да поправите своята съдба. Ако онази мравка разбираше законите на човешкия живот – да измени своята форма, да стане човек, щеше ли така да страда? Ако онази риба можеше да измени своята форма да излезе от водата; ако онази птица, която хвърчи, можеше да измени своята форма, щеше ли да има сегашните страдания?

Толкова хора умират, толкова хора боледуват, толкова хора са нещастни, войни се водят. Идват Учители, проповядват, казват: „Обърнете се към Бога“, говорят за един друг свят... Но не зная доколко светът е прогресирал. Има един естествен прогрес. Той не се дължи на хората.

Интересите на хората не съвпадат и затова се образуват две противоположни течения. Хората имат някаква представа за законите, чрез които Бог управлява света; за законите, чрез които природата управлява света и за законите, чрез които те самите управляват света. Всеки един от вас си има свои закони. Например ако дойде някой в къщата ви, веднага ще разберете, че тук има известни правила, известен ред, който трябва да се спазва. Обаче тия ваши правила валидни ли са за природата? Не са. Някой път мислите, че времето ще се оправи, пък то се разваля, ще бъде сухо, пък то е влажно, кално. Понякога се възмущавате, че нещата не стават така, както вие мислите. Възмущавате се, че някой постъпва тъй, а не другояче. Овцата постъпва по един начин, вълкът постъпва по друг начин, но по отношение на характера вълкът постъпва точно тъй, както овцата. Овцата като иде при тревата, пита ли я дали може да я яде, или не? Вълкът дойде и по същия начин, хване овцата и без да я пита, изяжда я. Но от двамата, от вълка и от овцата, кой е по-умен? Овцата е по-умна в морално отношение, а пък в егоистично отношение вълкът е по-умен. Вълкът е по-умен за себе си, понеже той ще донесе някое агънце на децата си, ще им го разкъса и ще ги нахрани. При млекопитаещите законът е съвсем друг. Овцата, след като пасе дълго време, образува млякото и казва на детето: иди отзад, сучи. Тя не го нагласява, оставя го само да се оправи. Какви са съображенията на вълка да носи жертвата на своите деца? Забележете, от вимето на овцата започва човешката еволюция. Всички животни вървят от дясно на ляво, а пък човек върви от

ляво на дясно. Затуй задните крака на животните са горе в човешките ръце. Предните крайници на човека са задните крака в животните. Разумността на животните е в тяхната опашка.

Прогресът на човечеството не стои в произвеждане на материални блага. Човечеството си докара толкова болести и нещастия със своята лакомия.

Винаги при прехода от една епоха в друга, когато една култура загиба, а друга се ражда, има големи страдания, противоречия, бъркотия, защото всички форми на старата култура трябва да се преорганизируют, за да се създадат условия за новата.

Мнозина от съвременните хора се движат като в сън, без никаква идея в ума си. Те мечтаят само и се движат като сомнамбули под влиянието на своите мечти. С мечтите си човек се движи главно в астралния свят. Реален ли е астралният свят? Астралният свят е толкова реален, колкото и представленията, които виждате на сцената. Астралният свят не е нищо друго, освен преживяване на минали съществувания. Астралният свят е подобен на живота на рибите. Той е подобен на водата. Каквото е състоянието на рибите във водата, такова е състоянието на човека в астралния свят. Човек не може и не трябва да остава за дълго време в астралния свят. Той трябва да минава от един свят в друг, да се качва все по-нагоре, за да се развива правилно и всеотранно.

Откакто съвременният свят е създаден, има около 250 милиарда години. От толкова години насам човешкият дух е слязъл на Земята.

Видимите аномалии, които съществуват в природата, произтичат от онези факти, които ни показват нарушението на разумните закони в света. Тия закони именно обуславят живота в един или друг смисъл. И тъй, когато разумните принципи в природата вървят по низходящата степен на своето развитие, образуват всички нисши форми и нисши организми, които съставляват основата, отдето започва възходящата, висшата култура на човека. Същото това потвърждава както земната история, така и съвременната наука. Между нисшите сили е съществувала с хиляди векове ужасна борба за предимство. Морета, океани, планини, вулкани и пр. — всичко се дължи на тях. И след като тази вътрешна борба е достигнала до своя краен предел, явили са се по-висшите форми, една от които е и човешката. Еволюцията на формите взема друго направление, макар тази борба да не е стихнала; тя, в сравнение с миналото, с хиляди пъти се е намалила. А когато и туй висше развитие достигне до крайните предели, които трябва да обхване в себе си, ние ще имаме тогава една нова култура, която ще почива върху съвсем нови основи и съвсем други закони от тия, които сега управляват вселената.

Девственият Божествен Дух слиза в кръгообразни вълни през седем полета, през седем свята. През Сатурновия период той е слязъл до умствения свят

и образува умственото или менталното тяло на човека. През втория период през Слънчевия, Духът слязъл до астралния свят и е образувал тялото на желанията. През третия период, на Луната, Духът е слязъл в етерната област на физическия свят, като е образувал етерната обвивка на човека. През четвъртия период, Земния, Духът е слязъл в низшето поле на физическия свят и е образувал физическото тяло. През първия период, когато Божественият Дух е работил и е създал човека по образ и подобие на Бога, човек е бил безгрешен. През втория период е започнал да пада, през третия период е дошъл до пълно падение, а през четвъртия период – Земният, най-ниският период на слизване, падението е достигнало своя краен предел. Човек слиза и потъва в материята, за да се облече във всички обвивки, една от друга по-гъсти, откъдето започва възлизането и обличането му в по-висши форми. През всеки период става частично слизване и качване по вълнообразна линия. Крайното движение ще бъде възходящо.

Волът е един по-малък наш брат в еволюцията си, но не е паднала човешка душа. Дегенерация от човек на вол е недопустима. Дегенериралите не живеят между хората. Всички животни са символи.

Маймуната е произлязла от човека. Всички човешки единици, които по пътя на своето развитие са се спънали, са се видоизменили. Маймуните са недоразвити хора, сега са в застой, но ще се развият при по-благоприятни условия.

Растенията, животните са фази, през които човешкият дух е минал и днес ги използва като слуги. Човек не е бил животно, като дух само той е минал през фазата на животните и растението, но произходът му е Божествен. Човек е минал през нисшите форми, но не е спрял при никоя от тях и е продължил пътя си. Той и до днес продължава да създава форми.

Като ядем плодове и растения, ние прогресираме, но и те прогресират заедно с нас. В природата има взаимоспомагателност между всички живи същества.

Иска ли да познае себе си, да изучи своите прояви, човек трябва да изучава живота под и над себе си. Бъдещата наука ще спре вниманието си върху целокупния живот, отдето ще събере сведения за живота на човешката душа. По този начин човек ще проследи пътя на своята душа. Когато изучава себе си, добре е човек да изучава теорията за наследствеността. Като изучава тази теория, той ще дойде до изучаване на клетките и ще види, че има клетки, които са се отклонили от първичния живот, и такива, които още не са се отклонили. Последните са в сила да възстановят първоначалното състояние на всеки орган в човешкото тяло. Ако всички клетки в човешкото тяло се върнат към своя първичен живот, човек ще бъде напълно здрав физически и психически.

Клетката е проекция на духовния свят във физическия. Тя се видоизменя поради дейността на една разумност. Последната причинява преминаване на клетката от една фаза в друга, причинява сменяването на нейните методи за дейност. По този начин клетката се усъвършенства, преминава от по-проста форма и строеж към по-сложни, както една нива от едно пусто място може да се превърне в градина, но не самата тя го произвежда.

Почиващото състояние на клетката, което виждаме в началото, е един подсъзнателен процес. Клетката е вече резултат на едно минало, което е дадено. Размножаването на клетката е един разумен процес. Първите фази при делене на клетката, след като е излязла от почиващото си състояние, съответстват на състоянието, през което е минал човек, а именно — от подсъзнанието към съзнанието. Най-висока форма на целесъобразност при деленето на клетката имаме, когато се разцепват хромозомите, понеже чрез това се постига равномерно разпределение на наследствените качества в двете нови клетки. Този процес е проява на висша разумност. Този процес и образуването на двойната звезда (диастер) съответства в човека на преминаване към най-висока съзнателна дейност.

Сега ще напишем на дъската точка, права линия, квадрат и куб. Това са елементи, с които геометрията си служи на физическия свят. Казваме, че точката не заема никакво пространство. Тя представя свят извън физическия. Точката е първото докосване на духа до материята. Когато слиза в материята, духът се изявява първо чрез точката. Правата линия се образува при разумното движение на точката. Тя има едно измерение — дължина. Когато съществата се движат по права линия, отношенията им са прости. Обикновено две същества образуват права линия, и то тогава, когато имат само една идея, към която се стремят. Следователно, иска ли да се освободи от тревоги и безпокойства, човек трябва да се върне в пътя на правата линия, дето има само една идея. Например някой иска да бъде учен човек и започва да се безпокои дали ще стане знаменит, велик човек, как ще постигне това и т.н. След туй вече мисли за други учени, да се състезава с тях. При това положение той започва да се безпокои, да се съмнява в успеха си. Исква ли да се освободи от тия излишни безпокойства, той трябва да се върне в пътя на правата линия, дето съществува само една идея. Тази идея седи в това, че той иска да стане учен човек — нищо повече. Той иска само едно нещо: да стане учен. Какъв учен ще стане, не се интересува. Неговата работа е да учи. Какво ще постигне с тази ученост, той не иска да знае. Безпокои ли се за своята ученост, той изпада в противоречия и влиза в света на плоскостта, например в квадрата.

Квадратът представя живот на две измерения. Животът в квадрата, т.е. на двете измерения, е подобен на този в течностите. Хора, които живеят в две измерения, нямат големи страдания, но и моралът им не е голям. Водата страда ли? Рибите, които живеят във водата, страдат, но водата няма

страдания. Когато човек придобие в чувствата си повече влага, отколкото му трябва, той става хладнокръвен. За такъв човек казват, че има студено сърце. Когато сърцето на човека стане студено, казват, че той живее във водата, като риба. Кажете ли някой, че не може да обича, той е риба в духовния свят. За да излезе от това състояние, той трябва да произведе топлина в организма си, да излезе от състоянието на риба и да се превърне на птица. Когато някой казва, че не обича, той не говори истината. Любовта съществува във всяко живо същество и ако някой не я е проявил, това значи, че още не са му дадени условия да я прояви. Докато е в хамбара, житото не обича никого. Обаче посее ли се, то има вече условия да се прояви. Щом се прояви, то започва да обича. Докато поклъне, житното зърно е изложено на големи страдания.

Следователно, когато човек казва, че страда, той не разбира закона. Сам по себе си човек не страда. Растенето в човека е посадено с главата надолу, вследствие на което се движи в посока, диаметрално противоположна на неговото висше естество. Главата му, като на растението, е в посока, обратна на истинската. Тъй щото страда ли, човек трябва да знае, че преживява своето инволюционно състояние. Щом се намери в това състояние, той трябва да търси начин да излезе от живота на плоскостта и да мине в живота на телата – в куба. Като страда, човек търси начин да изправи главата си, да влезе в живота на разумните същества. Щом изправи главата си, страданията му ще изчезнат. Това, което става в растителното царство, има отражение и в психическия живот на човека.

И тъй, който иска да се освободи от страданията, той трябва да измени посоката на движението си. За да постигне това, човек трябва да бъде смел и решителен. Някои казват, че не могат да изменят живота си. Които казват, че не могат да изменят живота си, те не говорят истината. Те не искат да правят усилия. Нима е определено на човека да живее като растение или като животно? Мислите ли, че на човека е определено по цели дни да се грижи само за ядене, пиене и обличане? Срещате хора, които по цял ден мислят как да се облекат, да се докарат според последната мода и така да се явят в обществото, да направят впечатление. Това не е истинският човек. Човек е дошъл на земята да учи, да работи, а покрай това той ще яде и ще се облича. На растенията и на животните е позволено да се кичат, да показват своите краски и цветове, но задачата на човека не е нито растение да бъде, нито животно. Растението се движи само в едно измерение. То е граница на животинския свят. Животинският свят е невъзможен без растенията. Има риби, които, както млекопитаещите, не могат да съществуват без растения. И рибите се делят на тревопасни и месоядни. Значи растителното царство е основа на животинското, а растителното и животинското заедно – основа на човешкия свят.

Когато тялото на човека се е създавало, всички растения и животни са

взели участие в него. Те имат свои представители в човешкото тяло. Клетките, които съставят човешкото тяло, имат различен произход, вследствие на което се нуждаят от различна храна. Някои клетки са от растителен произход, а други — от животински. Задачата на човека е да възпитава клетките на своето тяло, да помага за тяхното развитие. Когато дойде до положение да облагороди клетките на своя организъм, човек ще се домогне до ония храни, които могат да поддържат живота му, без да отнема живота на по-нискостоящите от него. Често месната храна или топлатата, току-що одрана кожа на овцата или на овена, могат да лекуват човека, но тези лечебни средства излизат скъпи. Когато дойде до високо съзнание, човек няма да си служи с миналите, жестоки методи за лекуване, но ще се ползва от законите на живата Природа. Той ще излезе от света на третото измерение и ще влезе в света на четвъртото измерение, в света на тесаракта. Ако едноизмерно или двуизмерно същество погледне на тесаракта, нищо няма да разбере. Защо? Защото човешкото съзнание се движи днес в третото измерение — в света на куба, който представя физическата страна на духовния свят. Влезе ли в този свят, човек може вече да говори за доброто, за Любовта. Да обичаш някого, това значи да го стоплиш, да му предадеш топлина. Както телата се разширяват от топлината, така се разширяват и от Любовта. Когато обича, човек се разширява. Ако измери ръката си, преди да обича, и през времето, когато обича, човек ще забележи известна разлика. Когато обича, ръката му се разширява. Това разширяване е микроскопическо, но реално. Доброто пък внася доволство в човека. Когато прави добро, човек задоволява своя вътрешен глад. Когато се домогне до истината, човек се чувства свободен. Докато не е познал истината, той живее в ограничения. Значи, истината освобождава, доброто задоволява, а Любовта разширява.

В развитието на различните форми на живота ние виждаме ред култури. Например по пътя на развитието си растенията са се стремили към височина, да приемат слънчевите лъчи безпрепятствено. Тъй щото те са внесли в света идеята за височина. Животните са се стремили да развият силата си, защото в животинския свят правото е на страната на силния. Птиците са се грижели за своите дрехи, да ги направят красиви. Като е дошъл човекът, той започнал да мисли за красотата на своето лице. Следователно растенията са внесли в света идеята за височина, животните — идеята за силата, птиците — идеята за външна красота, главно за красотата на лицето. Обаче днешният човек продължава да разширява в себе си идеята за красота и не се спира само върху лицето си, но и върху челото. Той отделя вече челото от лицето и работи за развитието на всички способности, вложени в предната част на мозъка. Но и тук човек не спира. След като е опитал високия ръст, силата на мускулите си, външната красота, красотата на лицето и на челото си, т.е. своя ум, сега вече той отправя своите сили към сърцето си, да развие красиво, благородно сърце в себе си.

Всички големи дървета на миналото, които са расли без смирение, природата ги е събрала и натрупала в дъното на земята, като образувала от тях каменните въглища, които сегашният човек употребява за гориво. Тя е натрупала тия дървета в земята, за да се трансформира отпосле тяхната енергия в топлина и светлина. С тази топлинна и светлинна енергия, която се получава от тия дървета, се подпомага развитието на човешкия ум и човешкото сърце.

Като имате предвид всичко това, вие може да си кажете: „Как, нима сме свързани с тия дървета, от чиято енергия се ползваме днес?“ Едно дърво, това е собственост на едно разумно същество. В такъв случай мислите ли, че ония същества, които са оставили своите кости, своите тела долу в почвата да се ползват от тях, няма един ден да потърсят тази своя собственост? Големото зло в света днес иде именно от каменните въглища. Чисто от окултно гледище, много от тия същества, които с хиляди години са били свързани със земята, днес, при изгарянето на въглищата, било във фабриките, в парходите, в треновете и другаде, се освобождават и създават големи злини на света. Защо? Защото някои от тия същества, които са били свързани с дърветата, вървят в низходяща степен на развитие. Оттук ще извадя една аналогия, а именно: както растенията представляват един преходен етап към развитието на човека, тъй и човекът представлява един преходен етап към развитието на ангелите. Енергията, която ние събираме в нашите тела от земята, един ден ще бъде полезна за други, по-висши същества. Тя ще бъде основа за културата на един по-висш свят от сегашния. Ще кажете: „Какво от това, ще дадем енергията си“. Злото седи в това именно, че ако вървите в низходяща степен на своето развитие, вие ще бъдете заплетени в тази материя и няма да може да се освободите. Но ако вървите във възходяща степен на своето развитие, ако вървите към Божественото, вие лесно ще се освободите от тази материя, в която сте заплетени. Като оставите телата си на земята, вие ще бъдете свободни от тях, и като влезете в ангелския свят, ще се ползвате от благата, които сте оставили на земята.

Цялото съвременно човечество е в стълкновение със своите стари вярвания, със своите стари навици. Туй е много естествено. Представете си кон, на който е естествен навикът да рита. Това е в неговата култура, в неговото развитие от хилядите години на миналото, това е служило като едно оръжие против неговите врагове — да избавя живота си. И не е лошо нещо това от страна на коня. Това е едно средство да се брани. Но представете си съвременния кон, впрегнат в една каруца и пак по същия начин да иска да рита. Нали ще бъде смешен? Конят трябва да се отучи от навика да рита. Защо? Тази каруца той ще я прекатури, ако рита. По някой път във всички хора има такива навици, които в миналото са били потребни, но при сегашните условия са вредни. Та когато кажем, че известни навици са вредни, те не трябва съвсем да се изкоренят, но да се обезвредят, защото не са на място.

Трябва да примирим възгледите на старото и новото. Ние например не можем да отхвърлим един стар възглед за яденето, за дишането. Ще ядеш и ще дишаш, но знай, че има един нов начин на мислене. Мога да ви кажа по кой начин може да се мисли. Единственото нещо, което може да се внесе в нас, то е благородната, възвишената мисъл. Всеки трябва да остави тези мисли да дойдат в него. Старото и новото да действат в човека разумно. Трябва да се примириш със своите деди, които живеят в тебе. Ще притуриш един глас към това, което деди и прадеди са турили в тебе. В това седи развитието на човешкия ум, сърце, душа и дух.

Понякога чрез светлината искате да разберете кой човек е добър и кой не е. Някой търси добър слуга. Един лош човек търси един добър, но не заради Любовта, а защото иска да го направи касиер. В света има много користолюбие. И в религиозното общество ще те приемат, след като те проверят дали си добър, или не, но не за да си осигуриш място на небето, а за да бъдеш полезен на обществото. А пък с това не се разрешава въпросът. Защото даден член на дадено общество не може да му напакости. Един вълк не прави пакости на вълците. Но спрямо другите същества неговото поведение е друго. Понякога се питате: „Аз напреднал ли съм?“ Ти можеш да имаш напредъка на вълка, можеш да имаш напредъка на овцата или на рибата, можеш да имаш напредъка на птицата. Но това са частични постижения. Ако човек в сегашния си живот има тези разбирания, той още хиляди години ще стои на земята. Трябва ново разбиране. Вие си внушавате, че ако промените сегашното си разбиране, ще ви се случи някое голямо зло. За момент съм съгласен с това. Представете си, че живеете в една къща и ви казват, че тя скоро ще се срути. Следователно трябва да я напуснете. А друг ви казва, че вън е много студено, ще замръзнете. Вън е 30 градуса студ. А ако сте вътре, къщата ще се събори. Кое трябва да предпочетете? Външният студ ще се измени, времето ще се затопли, но къщата непременно ще се срути. Така е и със старите ви възгледи, те ще рухнат във вас и ще ви затиснат. Светът ще се измени. За предпочитане е при най-лошите условия да излезем вън от къщата, която иначе ще се срути върху нас. А пък външният, Божественият свят, колкото и да е лош, то е привидно така, той ще се измени.

Сегашната култура няма да измени пътя си, но ще върви така до крайните последствия. И все пак ще настъпи едно уравнивяване у хората. От големите страдания хората ще се сближат и предполагам, че един ден те ще намерят пътя. Пътят, който Христос е показал, е истинският път на човечеството. Будистите показват пътя, по който Буда е вървял. Той е бил добър за времето си, за всички, които са вървели по него. Сега човечеството трябва да поеме по един нов път. Предполага се, че в света иде една нова раса, която ще има съвсем нови разбирания. Всичко ще се измени. Малкото дете става голямо. То не се подчинява вече и не може да вярва така, както е вяр-

вало едно време. То разговаря вече доста умно с баща си. И ние вече сме израснали и много разумно трябва да разговаряме с живата природа. Аз не искам да поддържам ничия страна. Всеки е свободен да има каквито възгледи иска, но никой не трябва да налага своите възгледи на другите. Аз ще ям и пия както искам и вие ще пиете и ядете както искате. Ако ядем разумно, за нас е добре; ако не ядем разумно, ще носим последствията.

Всички науки в своята съвкупност засягат пълната действителност, т.е. развиват всички ония центрове, в които са заложени човешките способности. Цялото човечество днес работи за доставяне материали за съграждане на идеалния, на новия човек. Когато материалите се приготвят, ще се съгради и бъдещото човечество, бъдещата човешка форма. Съвременната култура се ползва от материалите, които са оставени от миналата култура, а бъдещата ще се ползва от материалите на настоящата култура. Като разглеждаме въпроса така, ще дойдем до онова дълбоко разбиране, че всичко в света се ръководи от една висша, разумна сила. Тази сила не е единична, тя има колективно проявление. Тази висша колективна сила е разпределена в разни области. Нещата, които на пръв поглед изглеждат случайни, в разумната природа са строго определени.

Има два метода: единият метод е активен, а другият е еволюционен. Единият гласи, че по еволюционен път ще се поправят нещата, а пък другият, активният, казва: „Да ускорим!“ Но трябва да знаем начина на ускорението. Ако ти ускоряваш едно движение и ако не знаеш закона на ускоряването, то пътят може да не издържи, може да стане катастрофа. Ако параходът по-тъне и всички хора се издавят, тогава какво благо е това? Ако една война избухне и 50–60 милиона души загинат, какво добро ще донесе това на човечеството? Ако един човек затлъстее и стане богат на тлъстини, това нищо не допринася; ако пък измършавее съвсем — и това нищо не допринася. Освен това капиталът трябва да отиде не само за една способност. Някой човек може да посвети живота си само на ядене и пиене или само на науката, или само на художеството. Но това са едностранчиви развития. Човек трябва да развие целокупната си природа. Трябва да се съединят материалните условия, духовните и умствените усилия в едно, за да може да се произведе нещо добро.

Вие всички вярвате, че земният живот ще се оправи. Как ще се оправи? Когато се изправят жлезите. Стане ли това, всички вие ще бъдете свидетели как този живот ще се подобри. Няма да минат повече от хиляда години. Някои от вас ще се преродите около десет пъти и в последното прераждане ще го видите. Та вашата задача в света е да бъдете съработници на онзи велик Божествен план, който ще се реализира. Майката, която ражда едно дете, нейната цел не е туй дете да остане дребно, а туй дете да израсне. Божественият план е ние да станем деца. Бог вижда всичките несрети, но казва: „Туй

дете ще израсне! Въпреки всички противоречия, които съществуват!“ Този промисъл работи. Все ще се намери един от вашите братя – вслушайте се. Някой път, когато сте в мъчнотии, една жлеза в гърлото ви ще проговори, друг път под лъжичката. Казвате: „Това е илюзия“. Никаква илюзия не е! Ще видите, че туй, което ви се казва, ще стане. Ако не стане, тогава говорете. В Писанието има маса предсказани неща. Пророците са имали в себе си развити тези жлези и всичко това те са виждали. Някой пророк казва: туй и туй ще стане – и всичко така става. Вие ще кажете, случайно са се съвпаднали тези неща. Случайност е един, два, три, четири пъти, но деветстотин и деветдесет и девет пъти? Това вече не е случайност! Това е една закономерност, в която вие трябва да вярвате.

В Европа са употребили методите на индусите, но те нямат приложение за бялата раса. Методите им не съответстват по единствената причина, че когато техните учени са дали тези методи, човечеството е слизало. По закона на инволюцията са тия методи, понеже човешката раса е слизала към дъното, към най-гъстата материя. Ние сме взели един ход еволюционен и ония инволюционни методи нямат място. Тия инволюционни начини са несъвместими. Нашите минали вярвания, нашите минали схващания за Бога не важат. Ние трябва да имаме за Бога друго схващане. При закона на инволюцията постоянно са се смалявали; от нас са вземали нещо, ние сме давали, давали. По закона на инволюцията трябва да дадеш нещо, за да се освободиш. Сега се качваме нагоре и сме започнали да придобиваме. Не става дума за материални неща.

Сърцето се е изместило малко наляво при инволюцията. Теченията първоначално са идвали от дясно на ляво, затова и сърцето се е изместило малко наляво. По закона на еволюцията сърцето пак ще дойде в средата на гръдния кош. Онези, на които сърцето е вляво, слизат надолу. Като започне сърцето да се измества надясно, тогава може да се каже, че сте подели нагоре, към небето.

Вие се питате какво искам да кажа? Трябва да бъдете свободни! „Но какво разбираш под думата „свобода“?“ Искам да обичате истината. „Но какво е истината?“ Да бъдете мъдри! „Но какво е мъдростта?“ Трябва да имате знание! „Какво е знанието?“ Трябва да имате сила! „А какво е сила?“ Трябва да бъдете безсилни. „Какво нещо е безсилието?“ Трябва да умрете. „А какво нещо е умирането?“ Трябва да ви заровят. „Защо трябва да ни заровят?“ За да изникнете пак.

Така ще дойдете до онези постоянни ограничения и най-после, за да намерите изход, като малко дете ще лазите и ще дойдете до едно вътрешно разбиране. Мнозина от вас сте готови, но мислите, че с едно махване всичко можете да направите. Обаче навън има 30 градуса студ и вие се молите и ако при първата молитва студът спадне на 29 градуса, значи опитът е спо-

лучлив. Вторият ден пак се помолите, студът спада на 28 градуса. Ако може чрез молитвите ви студът да спадне на нула градуса, тогава имате голямо постижение. Този студ е вътре във вас. Чрез спадане на студа се подобрява вашето положение. В какво се изявява студът? Ти седиш вдървен. Помолиш се и дойде подобрение. Втория ден – по-голямо подобрение. След 30 дни вие сте много добре. След още 30 дни ще можете да извървите няколко километра. И след още 30 дни вие можете да работите.

Все късмет търсят, дали ще бъдат богати, или не. И гледаш ги, правят своите печални заключения: някои хора нямали никакво щастие, съдбата им била такава. Съдбата им обаче зависи от самите тях. Те никъде нищо не са вложили, следователно нищо не могат да извадят. А са здрави, умни. Та казвам: ти може да се поправиш само като работиш. А някой пък виждаш, вложил в тази банка, в онази банка... Казвам: ти си от късметлиите. Защо? Работил си. Започни и ти да внасяш в банката на природата. Туй, което внасяш в банката на природата, то върви, и има един отчет. В книгата на природата нищо не се губи. Животът, който ние живеем; работата, която ние вършим; мислите, които ние проектираме; постъпките, които правим, всичко това действа за нашето повдигане. Туй е капиталът, с който ние поправяме нашето бъдеще.

Ще дойде ден, когато ще правите чудеса, но още не е време. Ако е за чудеса, съвременната техника прави чудеса и още по-големи ще прави.

Обезверил си се – намери причината за това и си помогни – ето едно чудо. Искаш да станеш в четири часа сутринта – хвани палеца на лявата си ръка с палеца и показалеца на дясната си ръка и кажи: „Искам да стана утре в четири часа“. Направи същото и с дясната ръка и кажи същите думи.

Ние незабележимо, но постоянно се усъвършенстваме. След време хората ще бъдат много по-добри. Но понеже сега светлината е по-голяма, и най-малката погрешка се вижда.

Новото в света няма да дойде по механичен път. Всички хора трябва да се родят отново.

На вас сега предстои една задача: върнете се най-малко 8000 години назад, елате до вратата на рая, да ви покажа, че сте хванали крива посока. Когато хората излязоха от рая, имаше два пътя пред тях и трябваше да изберат единия. Цялото човечество пое по кривия път и казваше: „Така е писано“. Не, имаше друг път определен, а той беше тъй нареченият прав, тесен път. Под „тесен път“ се разбира онзи велик път на живата природа. В този път трябва да влезете. Не може да се върнете през пътя, по който сте излезли, но аз ще ви върна по обратния път, по тесния път. Като дойдете до това място, аз ще ви посоча пътя, който трябва да вземете в новата насока на своята еволюция. Помислете малко, кажете си: къде бях преди 100 години, поспрете

се, после си помислете къде сте били преди 1000 години, преди 2000, преди 3000, 4000, 5000, 6000, 7000 и къде преди 8000 години. Минете по този път и се спирайте на всяко хилядолетие. Няма нищо особено да разрешите, но като се връщате по пътя, който сте минали, ще се подчините мислено на този закон, докато дойдете до състоянието, в което сте били преди 8000 години. Отбележете си състоянието, което сте преживели, и мисълта, която ви е дошла, и после пак се върнете в сегашното си състояние. Ако не се породи никаква мисъл или ако не преживеете никакво състояние, това да не ви смуцава, върнете се пак назад. Аз постепенно ще ви показвам математическите съотношения, как да работите. Тези упражнения са най-малките, които ви задавам. Вие се питате как мога да се върна 8000 години назад, как мога да направя това? Вземете пример от малкото дете, което като се изправи на краката си, има ли идея как ще пристъпва? Не, то се подчинява на инстинкта, изправя се на краката си, пада, отново се изправя, пак пада и т.н. Така и вашият ум е едно четвероного животно. Умствените хора са четворокраки, започват да се изправят и най-после казват: не можем да разсъждаваме. Не, ще падаме, ще ставаме, ще се покланяме, докато най-после застанем на двата си крака и започнем да мислим. И тъй запомнете, че умът ви не е човешки, той е на 4 крака, но това не е обида. Ако умът ни беше човешки, то животът ни щеше да бъде другояче устроен и нямаше да бъдем на този хал, на който сме сега. Че умът ни не е просветен, това може всеки да го провери. Може ли да намерите двама души вкъщи, които да са на един ум, които да живеят в любов? Много рядко и то когато хората имат разположение. Това е не защото нямаме желание да живеем, но има нещо изкълчено в нас. Щом се върнем в първоначалното си състояние, ние веднага ще се освободим. Тогава ще се намерим в положението на човек, когото лекуват с вода или със слънчеви лъчи, той се изпотява, докато изхвърли всички нечистотии, и след това се усеща като новородено дете.

Ето защо, предстои ни първо да се освободим от тези нечистотии, събрани у нас от хиляди години, и да остане само чистата кръв, т.е. чистата Божествена мисъл и чистото Божествено сърце. След това с нас ще стане същото, каквото става с някой човек, който е тежал 120 кг, но после заболява от тифус и отслабва, става като чироз. И с вас ще стане същото. Ще изхвърлите едно, друго, всичко, което е непотребно и ще почувствате, че сте оглупели. Докато не оглупеете, нищо няма да излезе. След като се изпразните съвършено, тогава новият Божествен живот ще дойде от друго място и той ще напълни вашия съд.

Съвременното човечество търси своето лично щастие. Светът има една крива представа за живота. Аз имам три представи за живота. Те са следните: когато един човек постъпи в университета, това е личният живот на човека. Той става студент в университета. Когато започне да прогресира и се отличи от другите студенти, той се индивидуализира, започват да го хвалят – това е

пак личният живот. Но когато свърши университета и стане професор, ако започне да помага на човечеството, тогава говорим за висшето „аз“. Ние се нуждаем от хора, които трябва да помагат. Не насила, но от доброволци се нуждаем. Не от прости, а от учени, благородни хора. От всички общества се нуждаем да дойдат, да се съберат, да размислят по кой начин именно може да се оправи светът. Това е, което зависи от хората. Но има една земя, има едно общество, което брои 101 милиона най-просветени същества, които са завършили своята еволюция. Това са най-съвършени същества, които мислят ден и нощ за повдигането на човечеството! Те работят, те са турили в ход своята мощна мисъл и един ден тя ще се реализира. Днес цяла Европа, целият културен свят се намира под тяхно влияние. Тези пертурбации, които стават, са влиянието на тяхната мисъл. По-лесно е да спрем земята в нейния път, отколкото да спрем тяхната мисъл; по-лесно е да спрем слънцето, отколкото да спрем мисълта, която те реализират. Светът ще се поправи и един ден хората ще живеят по братски и ще се разбират. Тази жестокост, която съществува днес, ще изчезне. Ще минат сто, двеста, хиляда години, две хиляди години — предсказвам! За умните хора, за гениалните, светът е оправен. Онзи, който седи във водата, а главата му е отвън, няма какво да се плаши. Но онзи, на когото главата му е потопена във водата, иска някой да дойде да го извади. Защото, ако не го извадят и остане вътре, той непременно ще се удави.

Това, което става във физическия свят, е само едно отражение на един още по-обширен свят. Вие искате да знаете защо е създадена земята, нали? Аз питам: „Защо се създава един дом?“ Засега вие считате земята като ваш дом, но един ден, като напреднете, за вас тя ще бъде само един малък остров, на който ще си починете и ще продължите в други земи. Ще бъде съвсем естествено да отидете на някоя друга планета на гости, както ходите в друг някой дом. Така ще бъде в бъдеще. Защото нашата земя представлява само едно семейство. На месечината има друго семейство; на Венера също и пр. И един ден, като се запознаете с тях, ще им отивате на гости. Казвате: „Възможно ли е това?“ Сега — не, а в бъдеще ще е възможно. Кога? Когато израснете! Някой казва: „Това е невъзможно“. Съгласен съм. Правя следното сравнение: за червея да хвърчи е невъзможно, но този червей след време ще се превърне в какавида, после в пеперуда и тогава ще може да хвърчи. На всекиго природата е дала една възможност. Един английски философ прави следното възражение: „В света има невъзможни неща, невъзможно е магарето да хвърчи“. Казвам: едно време магарето летеше. Всички магарета от птици са станали магарета по закона на еволюцията. Ти казвах: „Магарето не хвърчи“. Магарето се убеди, че с летене няма да постигне нищо и се отказа. Рибите станаха птици, а птиците по закона на еволюцията станаха млекопитаещи. И човек се учи сега да лети, но само че не както някога. Човек е летял някога, обаче сега неговото хвърчане минава в една нова фаза.

Сега не той хвърчи, а неговият автомобил. Спомнил си той, че едно време е хвърчал, и направил автомобили, самолети. Това е една привилегия.

Предполага се, че на Слънцето има 35 милиона градуса топлина, а този огън, за който говоря аз, не може да се измери с никакъв термометър. Само той е в сила да пречисти сърцата и умовете на хората.

Когато дойде този огън, той ще пречисти сърцата, ще ги освободи от безпокойствата и смущенията.

Бялата раса се намира в низходяща степен на развитие, което води към израждане, а това е признак, че идва друга раса, която ще използва условията, които петата раса не може да използва. Тя ще спаси петата раса, но ще вземе всичко в ръцете си.

Новото идва отвътре, не отвън. Не са хората, които могат да внесат нов строй, има един Божествен план, който ще се реализира.

Велика работа предстои на всички. Ние трябва да осъзнаем това. Лицето на сегашния човек, главата на сегашния човек, ръцете и краката на сегашния човек, както и всички органи, трябва да се преобразят. Малко хора ще срещнете днес, които са устроени както трябва — нямат нужната красота. От лицето на съвременния човек трябва да излиза живот и светлина, както от Слънцето.

Природата работи бавно, но последователно. Като изучавате формите, през които е минал човек, виждате, че за създаване на сегашния човек природата е употребила около 18 милиона години. Като проследите развитието на човека в утробата на майката, от ембрио до сегашната му форма, виждате, че в един кратък период от девет месеца той минава през всички форми на живота. Значи, достатъчно е човек да работи системно и последователно, за да може да съкрати работата на хилядите години в един кратък срок. Всичко зависи от интензивността на човешката мисъл. Природата обаче работи бавно, но сигурно. Ще дойде ден, когато оста на Земята ще се изправи. Щом оста на Земята се изправи, и човек ще се изправи. Климатът на Земята ще бъде приятен и здравословен. Формата на човешката глава ще се преустрои. Ръцете и краката му ще приемат по-красива форма. Като резултат на всичко това, в човека ще залегне идеята за братство. Всички хора ще живеят като братя и сестри, в пълен мир и съгласие помежду си.

Един от еврейските пророци, Езекиил, видял поле, пълно с кости, които били сухи. И Господ пита пророка: „Могат ли тия кости да оживеят?“ А пророкът отговорил: „Могат, Господи, ако Ти кажеш“. И тогава Господ казал на пророка: „Проречи сега тия кости да се съберат“. Пророкът казал и след това в своето видение вижда, че тия кости почват да се събират кост с кост, сетне започват да се обличат с мускули и да се покриват с кожа, докато се образували човешки форми. Тогава Господ казал на пророка: „Проречи сега

да дойде Духът“. И когато пророкът казал това мощно слово за Духа, според както му било казано, той видял, че всичкото това множество станало на краката си и като голямо войнство тръгнало напред.

Съвременното човечество наподобява на тия сухи кости. Те са разхвърляни по цялото лице на Земята без никаква вътрешна, тясна връзка и между тях постоянно има стълкновение от движението на земните бури. Затова те питат сега: „Защо е това стълкновение между нас?“ Отговаряме: „Защото няма никаква връзка помежду ви“. Тия кости са подобни на есенните листа, които вятърът постоянно отвява и тласка във всички посоки. Това са всички съвременни обществени прояви, които са резултат на висящи, неразрешени общочовешки въпроси.

И сега Господ наново пита пророка: „Тия кости на съвременното човечество могат ли да оживеят? Могат ли да се съединят и обединят, да образуват едно цяло за въдворяването на Божието Царство на Земята?“ И пророкът отговаря: „Може, Господи, ако Ти кажеш“. И този, живият Господ казва на пророка: „Изважи тогава мощното слово в Мое име“. И пророкът е произнесъл вече това магическо слово и ние виждаме вече тия кости да се събират и организират, да се обличат в мускули, в плът и кръв и да се обвиват в кожа. Заражда се вече една нова идея за братство; например Обществото на народите, стремежът за сближение на народите, за взаимодействие, за икономическо разбиране между народите, за даване свобода на потиснатите и пр. Остава още последният момент, да каже пророкът: „Да дойде Духът“. Тогава всички тия кости ще станат на краката си като едно цяло и всички ще се намерят пред свършения факт на обединеното човечество в закона на човешкото братство. Тогава ще бъде денят на общото възкресение на всички народи по лицето на Земята.

ЕЛЕМЕНТИ

Числата вие можете да пресмятате. Вие можете да ги изучавате като прости елементи и сложни комбинации. Какво представят елементите? Нали доскоро мислеха, че атомът не се разлага? Обаче оказа се, че атомът може да се разложи. След време може би ще могат да разложат йона, който засега е неразложим. Елемент е това, от което може да се произведат други форми. Елементът всякога служи като основа за произвеждане. Казвате, елементарно знание. Но елементарното знание е една основа.

Среброто лекува. Ако имаш някаква болка, вземи чисто сребро, тури го във вода, да стои 24 часа и от време на време после си пий от тази вода.

Среброто е в сила да трансформира известни разстройства в човешкия организъм, а златото дава направление на човешкия живот, имам предвид първичното злато, което е излязло заедно с първия лъч на светлината.

Сега може да се лекувате по хомеопатичен начин. Вземете един грам злато чисто, самородно, турете го в 10 грама вода и я оставете да стои няколко дни на слънце. Щом сте неразположени или затруднени, вземете 10 капки от тази вода и неразположението ще изчезне. Ако сте скарани с някого, ако сте болни – направете същото. Магията е знание, разбиране на елементите в техния първичен вид, а не в сегашното им състояние. Любовта е първичният елемент, от който са произлезли всички останали на брой повече от милиард, а не както съвременните химици казват около 90.

Световите един друг се проникват. Етерът прониква въздуха. Това, което прониква, то владее. По-малкото живее в по-голямото. Големия го обгръща. Етерът има четири състояния. Различен е на различни места, не е еднороден.

Слънцата са центрове на етерните енергии. Налягането на етера образува слънцата. Където има слънца, налягането на етера е най-голямо. Етерът образува слънчевите системи в безкрайното пространство.

Сладкото показва, че работата е започнала добре. Горчивото показва, че работата не е започнала добре.

В разумните работи се образува сладчината. Сладките плодове ги посяха разумни същества. Там, дето има сладчина, има разумност.

Горчивината служи за лекуване. Сладчината носи здраве. Горчивината изпъжда болестите.

Водата не е само материя, тя не е само и живот, но тя е високоинтелигентна и разумна. Учените в бъдеще ще обяснят едно от великите ѝ свойства, с които хората ще могат да се лекуват. Много неврастеници страдат от липса на вода, от суша, изсъхнали са, влагата е потънала дълбоко в пластове им. У други пък има застояла вода. Водата у тях е жабунясала, защото няма възможност да се разнася из организма им, защото е подпушена.

Солта е един елемент на равновесие и повдигане. Този елемент индусите наричат „прана“, т.е. сила, която носи живот. Праната се намира във въздуха, водата, храната – оттам се извлича.

Солта ни избавя от зло. Българите обичат много сол. Северните и западните народи много малко сол ядат. Много малко сол трябва на човека, микроскопическо количество. Сол ще вземеш с върха на една игла. Имаш чорба, колко сол трябва да туриш? Аз ако бях готвач, ще слагам сол с върха на иглата. Колкото се закачи на върха на иглата, това е нужната сол. Често някои ваши думи са много солени. Всички хора страдат от солени думи. Много сол изсушава. Всички, които съхнат, имат много сол. Онези от вас, които надебеляват, имат много излишна вода. Да имаш много вода, не е хубаво. Ако трябва да турям вода някъде, знаете ли колко бих сложил? Пак с иглата. Питате, колко вода? Колкото се закачи на върха на иглата, толкоз

ще туриш в яденето. Ако ви готвя ядене, ще туря една бодка сол, една бодка вода, ще туря после и една бодка захар – три елемента.

В лъжата преобладава повече сол, отколкото киселина. Когато се даде надмощие на солта в човека, ражда се лъжата. Когато преобладават киселините над основите, ражда се смелостта. Следователно в смелите хора киселините имат надмощие. Може някои от вас да кажат, че това не им е ясно. Какво да правя, като не им е ясно? Ще кажете, да ви го обясня. Не мога и да ви го обясня. Има неща, които не могат да се обяснят. Те трябва да се направят.

Къде е мястото на едното? Представете си, че този триъгълник има център, около който се движи. Тогава едното ще се мести. Много често се случва да бъдете активни, въодушевени, с вяра, с надежда, мислите, че всичко можете да направите. След туй ставате тихи и спокойни. Най-после ставате неутрални. Всеки ден състоянието ви се мени – ставате киселина, основа и сол. След туй солта се разтваря и изгубва равновесие. Под думата „основа“ ние разбираме нещо, върху което можеш да градиш. Под „киселина“ разбираме материал, който изграждаме върху тази основа. Под думата „сол“ разбираме резултата – това, което сме изградили. Изградената къща е сол. Смешно е това, защото понятието „сол“ има и друг смисъл. Казвате, да се осоли яденето. То е едно само специфично състояние на солта. Ако се посоли едно растение, всеки процес в него престава. Онези хора, които са много консервативни, имат много сол. Консерваторите имат повече сол, а демократите какво имат? В демократите солта започва да се разтваря и да осоява и другите.

Сърцето на човека е малко, но изтласква на ден по сто хиляди литра кръв, в годината 5 милиона литра. Каква грамадна работа извършва то!

Сърцето удря 75 пъти в минута. Какво означава числото 75? Това показва, че сърцето се нуждае от сол и основа, а не от киселина. Причините за болестите на човешкото сърце се дължат на това, че в него се вливат повече киселини, а не соли. Засега солта му е малко. Солта уравновесява нещата. Думата „сол“ означава равновесие. Не можеш да бъдеш умен, ако нямаш в себе си сол. В един дом децата са солта, майката е основата, а бащата – киселината. Когато майката и бащата се съединят, ражда им се детето. Ако солта образува едно хубаво съединение, т.е. ако детето има отличен ум, отлично сърце и отлична воля, това означава онази сол, която не обезсолява. Но ако при бащата и майката няма това хубаво съчетание на активна, творческа и разумна сила, детето няма да бъде онази сол, която никога не се обезсолява.

Запичането на стомаха се дължи на солите в организма. Изобилието на основите предизвиква изобилие на венозна кръв, а изобилието на киселините в мозъка произвежда неврастенията. Щом солите вземат надмощие в организма, тогава ще господства стомахът, ще се яви затлъстяване, а оттам

и разни болести. Нищо в човешкия организъм не бива да е в излишък или недоимък, а всичко да е уравновесено, точно толкова, колкото трябва.

В мозъка се намалява фосфорът, понеже Любовта се е намалила. Всички елементи, които съществуват на физическото поле, трябва да ги има и в тялото на човека. Всички елементи, които съществуват на физическото поле, се подчиняват на Любовта, а също и тези елементи, от които е създаден духовният и умственият свят. Когато обичаш един елемент, ти го привличаш.

Азотът, който регулира силите на мисълта и живота, регулира и всички други елементи. Ако у вас преобладава въглеродът, ще имате ламтеж към материални блага, към трупане във всяко отношение. Благоутробията ще се развие, а това са отлагания, които носят ред болести. Навред ще има излишци. Пълните хора не издържат и в духовно отношение.

Зад всеки елемент има една разумна сила. Зад въглерода, зад водорода седи една разумна сила. Водородът е израз на тази сила във всички отношения, съединения и разединения, които стават.

Хора, в които преобладава кислородът, са много деятелни, активни, вадят нож където трябва и където не трябва.

Хора, в които преобладава водородът, са подвижни, леки, мислят, че всичко е постижимо. Въглеродът играе солидна роля в живота, отличава се със своята тежест. Азотът е инертен, крайно консервативен, такъв е характерът на тези, които го имат в повече.

Един груб, лош човек има много желязо в организма си, повече, отколкото е потребно. Жлъчният човек има повече мед в кръвта си. Извадете излишното желязо от кръвта му. Някой е много отстъпчив, малко желязо му трябва, а някой път му трябва и отровица за жлъчката, трябва му киселина, която да разлага.

Казвате: „Толкова учени не ни трябва“. Та нали на науката се дължат нашите къщи, нашето осветление, образованието; на истинската наука се дължи храненето, дишането, на нея се дължат всички блага в света. Музиката, изкуството, всичко се крепи на научни закономерности. Най-после, цялата природа е създадена от цифри и числа. Всички елементи на храната, като влязат в теб, минават през ред процеси. Най-първо, като се смели храната, има обмяна между молекули. После, като спре този процес, идва една обмяна между атоми. След това става обмяна между протони и йони. Протонът е основа на материята, както сегашните учени считат. Той бил онази част, която е неизменна, около която функционират другите частици. Според тази теория, атомът е създаден като нашата Слънчева система. Който и да е атом, например кислородният, според това твърдение, има 8 електрона, които се движат около 8-те кислородни протона. А други имат по 100, 200, 300, 400 електрона и протона – цели системи се движат. Негативната страна на

материята са електроните. Казват, че когато един атом е неустойчив, той не е съединен. Следователно, когато един атом се постави в среда с добри проводници, този атом може да се разложи. Когато една молекула се постави в добра среда, тя може да се разложи или да се видоизмени.

Светлината е материална сила, подобна на извор. Водата и светлината представляват една и съща материя в две различни състояния. Ако сгъстите материята на светлината, последната ще се превърне във вода. Ако разределите материята на водата, т.е. ако я разложите на нейните основни елементи, които поставите на крайно разреждане, ще получите материята на светлината. Светлината се движи, както и водата.

От химията е известно, че всеки елемент се съединява с друг в точно определени тегловни отношения или всеки елемент се съединява с друг с точно определено число атоми и толкова, колкото са необходими, за да образуват едно здраво, постоянно съединение. Така и човешките мисли се съединяват по същия начин, по закона на Виделината... Тази Виделина в духовния свят има свои краски – те могат да бъдат пасивни и активни. Пасивна е краската, която е отражение, а активната идва направо от самия източник. Вашата мисъл, която във вашия ум произвежда раздвояване, не е Божествена, тя е само отражение на Виделината.

За Виделината все още се спори откъде идва – от Слънцето или е нещо друго. Виделината е вътрешен процес. Тя е, която създава човешката мисъл, тя е проводник в духовния свят и съществува във вид на етер. Тя е обвивка на човешкия дух и ум и без Виделината никой не може да мисли и чувства. Виделината прояснява. Ако вие нямате Виделина, не може да учите, да възпитавате, да пишете, не може да проявите Любовта и Истината. Солта е законът на равновесието, а Виделината въздига, възраства нещата. Всичко в нея се развива правилно.

Когато човек напуска Земята, единственото нещо, което ще занесе със себе си, са три атома: един, който носи богатствата на неговия ум; друг, който носи богатствата на сърцето му и трети, който носи богатствата на волята. Представете си какво ще бъде богатството му. Един атом се изчислява на една 25-милионна част от милиметъра. То значи, да разделите милиметъра на 25 милиона части и да вземете един. С тия три атома, с това богатство ще влезете в другия свят. Какво ще правите с тях? Но в един атом има толкова много енергия, че може да движи Земята за хиляда години. Толкоз много скрита, компресирана енергия има, че може да движи Земята хиляда години. Какви са били тия разумни същества, които са могли да компресират тази огромна енергия в такова малко пространство?

ЕНЕРГИИ

В пространството на 500 километра над Земята има цял океан електрическа енергия, която ще се снемее и цялата Земя ще бъде осветена.

Среброто е най-добрият проводник на енергиите, които идват от Луната. Тези енергии чистят организма. Който иска да се очисти от греховете си, да се свърже с Луната. Различни са реакциите между среброто в кръвта и Луната в периодите на нейното пълнене и празнене.

Има светлина и топлина, които не достигат до Земята. Тази енергия е толкова интензивна, че често минава през Земята транзит. Някъде мрежата на Земята не е толкова гъста и тази енергия изтича. За нея ние и понятие нямаме. Може в бъдеще, когато тази мрежа бъде по-ситна, защото Земята се съгъстява и образува нова мрежа, да се образуват някакви радиоактивни сили, които сега се проявяват, но не ги знаем. По закона на аналозиите, както Земята се формира, така се формира и човешкият мозък. Човек трябва да създава такава ситна мрежа, в която да се разбива слънчевата енергия. Един светия, след като живее 20 години в пустинята, създава мрежа в ума си, за да долавя неща, за които обикновените хора нямат представа, и с тази ситна мрежа хваща слънчевата енергия и я туря на работа. Учените и светиите имат клетки да хващат енергията, скритата енергия на природата. Когато човек открие законите на своя ум, тогава ще изследва и други улове, които са в хармония с неговия. Ще ги изследва не само тук на Земята, но ще проследи всички звезди, защото във всяка звезда има едно същество, което е в съгласие с тебе. В месечината има едно същество, в Марс, в Юпитер, във Венера, в Сатурн, в Нептун, в Уран, в Слънцето, в Сириус, във всички слънца и планети. Това са сто милиона слънца само в нашата Галактика и на всяко слънце има по една душа, свързана с тебе. Значи сто милиона души има, които си хармонират с тебе само от Слънчевата система. Всеки ден пращат блага за тебе и чакат да се обадиш.

Така че, намират се десет-петнадесет милиарда същества от цялата Вселена да мислят за тебе, пък ти си се отчаял, че няма кой да мисли за тебе или да те обича.

В изгряването на Слънцето се забелязват два важни момента: първият е на 22 март, когато Слънцето минава в северното полушарие. Вторият момент е на 22 септември, когато Слънцето минава в южното полушарие. Тези два момента са символи, които изразяват два вида течение на енергии. Енергиите, които протичат в северното полушарие, имат външен характер – те символизират мъжа. Когато Слънцето влезе в южното полушарие на 22 септември, хората влизат в друго течение на енергии, които съдържат в себе си мекота. Тогава човек може да се уедини, да се съсредоточи.

Мозъкът не може да възприеме направо слънчевата енергия. Луната е трансформатор.

Използвайте хубавите топли дни да походите боси по моравата, по скалите, по пясъка, по водата, тогава земята взема от вас, поглъща всичко, което е нечисто у вас, а пък от нея ще приемете онази енергия, която е здравословна.

Човек е посят на земята. Вие ходите по земята, имате допирни точки с нея. Вземате нещо, но се взема нещо и от вас. Да допуснем, че сте неразположени, имате някакъв смут. Туй неразположение на духа не е нищо друго, освен земните енергии, които са насъбрани във вас. С тях трябва да се справите. Има едно течение от центъра на слънцето към земята и друго – от центъра на земята към слънцето. За да се освободиш от това тежко състояние, ще застанеш на пътя на ония течения, които идат от слънцето. Те ще минат през тебе и слънчевата енергия ще препрати насъбраните гъсти земни вещества към центъра на земята. Тогава ще ти олекне. Значи трябва да се свържеш със слънчевата енергия, за да се освободиш от тежестта на земята.

Щом някой се разсърди, веднага трябва да вложи енергията си в земята. Тази енергия принадлежи на земята и към нея трябва да се отправи. Ако не дадете тази енергия на земята, вие нищо няма да получите от невидимия свят. Ние се храним с енергия, която идва от центъра на земята и с енергия, която идва от центъра на слънцето. Обмяната със земната енергия не става правилно. Всяко неразположение на духа се дължи на земната енергия. Понеже досега земята е била в тринадесетата сфера, още не е пречистена.

Човек трябва сутрин да прави гимнастически упражнения, когато слънчевата енергия е най-активна. Човек възприема тази енергия през мозъка си, през дробовете, през стомаха си и тя отвлеча всички онези утайки към центъра на земята, като го освобождава от тях. Като прави тези упражнения около половин час, той се чувства бодър и освежен.

Има известна земна енергия, която идва от южното полушарие и отива към северното полушарие, после се връща пак в южното. Растежът, разцфтяването на формите, зреенето на плодовете зависят от тази енергия. Хората трябва да бъдат в общение със земята, особено през месеците април, май, юни и юли, за да стане една обмяна. Тези нечистотии, онези бурени от вашия организъм трябва да слязат долу в земята и пресни сили да се покачат във вашия организъм. Има други месеци, в които трябва да оправите сърцето си, трети месеци има, в които трябва да оправите ума си. Това са три периода, които са минус, има и още три периода, които са плюс. Всякога след един положителен период следва един отрицателен.

Всички наши отрицателни мисли и постъпки поглъщат много енергия. Те са като печките, в които не става пълно горене. А всичко, което е добре

обмислено, гори добре, става пълно горене. Ние се стремим към пълното горене. Много го пушек показва, че мисълта е слаба. Хората искат да се отоплят. Колко въглища са им нужни? Умните хора се отопляват с малко въглища. Защото природата е много икономична, в природата няма излишък, няма и недоимък, в природата няма запаси, в нея няма разточителство. Тя всичко дава с мярка – колкото е необходимо в момента. А вие обичате да се запасявате.

Ако аз пиша 0,0001, какво означава единицата? Ако се отнася до светлината, може да показва дължината на вълната. Ако напишем числото така – 0,01, това показва, че тази вълна е по-дълга. Колкото повече нули има пред единицата, толкова вълната е по-къса. Каква е разликата между дългите и късите вълни? Дългите вълни на близко разстояние свършват хубава работа. Но колкото вълните са по-къси, по-хубава работа свършват. Най-късите вълни отиват в безпределното пространство. Да кажем, вие говорите някому и вашият глас се чува от единия край на салона до другия. На един километър оттук нищо не се чува. Има хора, които едновременно говорят и на дълги, и на къси вълни.

Природата е пълна с енергия от март до юли и ако работите в градината си сутрин докъм 10 часа, през това време ще бъдете здрави.

Електричеството – това е капиталът, магнетизмът е мястото, където този капитал ще се обработва.

Когато посадите едно семе в земята, за да покълне, то трябва да преодолее твърдата, корава почва. Семето не постига това със своя нежен връх, а с електричеството, с онзи импулс за живот, който съществува в него. Влагата, която се среща в почвата, служи само като проводник на електричеството, на жизнената сила в растението. Следователно семето пробива почвата и подава своето нежно връхче над земята чрез електрическата енергия в себе си, чрез подтика за живот. Дойдете ли до влагата, до водата в живота, ще знаете, че тя е носител на магнетизъм, на меките сили в природата.

Студът и топлината – това са две положения на една и съща енергия. Студът събира нещата, а топлината дава. Изгарянето – това е високата лихва.

Освен видимата топлина има друга, същинската топлина на живота, която не е физическа. Тя е мека, приятна и се равнява на хиляди градуси, в нея могат да се топят онези елементи на материята, които никаква друга топлина не топи. Тя разлага материята и я реформира.

Когато духовната топлина се намалява, физическата се увеличава и обратно. На хората, които стават проводници на духовния свят, краката и ръцете им изстиват. Индусите знаят тези закони, затова като заровят един факир, след няколко месеца го изваждат и възвръщат изгубената топлина.

Съвременната култура трябва да се освободи от употребата на каменни

въглища. В бъдеще трябва да се намерят учени хора, които да впрегнат слънчевата енергия за отопление и осветление, от Слънцето да се взема гориво.

В Природата съществува закон, който определя правата на всички живи същества. Според този закон ти нямаш право да задържаш в себе си повече енергия от тази, която можеш да асимилираш. Задържаш ли повече, отколкото трябва, излишната енергия произвежда известно напрежение в твоя организъм. Пуснете няколко капки вода да текат непрекъснато в продължение на 20 години върху един камък и ще видите какво ще направи тя.

Понеже човек е богат на енергия, изразходва я безразборно, а не знае, че за всяка енергия, която му е дадена, природата държи сметка. Тя го кредитира във всички случаи, но каквото дава, пише в тефтера. Един ден човек ще плаща за неправилното и неразумно изразходване на енергиите.

Невидимият свят държи сметка за всяка напразно изразходвана енергия.

Коя е правата постъпка? Правата постъпка е, като се движиш, да не се харчи повече енергия, отколкото трябва. Погрешката може да бъде в това, че харчиш повече, а някой път погрешката може да е, че икономисваш повече. В природата такива икономии няма. В природата всяка сила, която е дадена, трябва да се изхарчи, ни повече, ни по-малко. Нищо не трябва да задържиш за себе си. За следната минута ще дойдат други сили. Всяка сила трябва да бъде употребена на място. Щом се зароди желание да икономисваш или да харчиш повече, ти си в кривата посока. Сега това е нов начин на възпитание. Аз ви давам един много прост метод. Вие, съвременните хора, казвате — да имаме гениален ум, гениални постъпки. Гениална постъпка е правата постъпка. Значи, когато вървиш и хванеш един човек за ръката, към този човек ти трябва да имаш едно Божествено желание, то трябва да бъде благородно, да бъде справедливо, красиво и да няма никакъв недоимък.

Мозъчната енергия и енергията на съвременната нервна система трябва да се пестят. Съвременният свят, съвременната култура и почти всички тук страдат от недоимък и нервно напрежение. Едно болезнено състояние е недоимъкът — значи липсва нещо. Затова се научете да спестявате енергията на вашата симпатична нервна система и тая на главния ви мозък. Или другояче казано: пестете енергията на вашия ум и на вашето сърце. Например вие често се безпокоите за неща, които нищо не струват — за преходни работи.

Енергията, с която разполага Природата, е определена математически точно. Тя е разпределена математически справедливо между всички живи същества. На всекиго е точно определено каква енергия да консумира и каква да изразходва. Това се отнася и до мислите и желанията. Обичаш един духовен човек и желаеш да седиш при него с часове, да се къпеш в неговата аура. Това е престъпление. Ще се къпеш в неговата аура точно толкова, колкото трябва, а не с часове и дни, то е като да пиеш вода непрекъснато.

Когато мозъкът поглъща всички енергии, човек става груб в чувствата си. За да не отнеме възможността си да развива и мозъка, и сърцето си, човек трябва правилно да разпределя енергиите на своя организъм. Добрият господар разпределя богатата си еднакво на всички слуги. Следователно разумният човек разпределя еднакво енергиите си между всички органи. На всяка клетка той изпраща толкова енергия, колкото ѝ е нужна. Някои разбират криво предназначението на стомаха и казват, че търбухът трябва да се унищожи. Не, стомахът има свое велико предназначение. Без стомах физическият живот е невъзможен.

На някои телата са положителни, а на други – отрицателни, т.е. едни имат в себе си повече положително електричество, а други – повече отрицателно електричество. Ако се съберат на едно място двама души, които имат положително електричество в себе си, те непременно ще се отблъснат. Ако влязат в разговор помежду си, след раздялата те веднага ще изпитат неразположение на духа си, недоволство. Ако в дадения случай единият от тях не може да превърне положителното електричество в отрицателно, тогава те трябва съзнателно да се разделят, временно поне, и всеки от тях да потърси за себе си другар с електричество, противоположно на своето. Иначе във всеки едно ще се събуди някакво враждебно чувство по отношение на другия, вследствие на което той ще прояви активност в характера си. И най-после, като резултат на тази активност, ще дойде грубостта.

Караница трябва в света, но музикална караница. И без свада не може. Какво значи свада? Хайде, няма да се занимаваме с филология. Всякога, когато събере излишна енергия, на човека му е неприятно, той търси разрешение, иска да се освободи. Някой път това прави чрез говорене. Щом няма енергия, не му се говори. Или пък излишната му енергия иска храна. Щом задоволи това желание, престава да яде. Или пък иска да чете. Той иска да чете, в него има любознателност, но като я задоволи, успокоява се. В човека има подбудителни причини, които го тласкат да върши различни работи.

Някой си тури ръката в основата на носа. Какво иска да каже с това? То е цяла наука. Като тури така ръката си, иска по този начин да си припомни какво е забравил. Спокойно се облегни, помисли. Имаш две ръце. През тях протича токът, чрез който разумните сили дават и взимат. През дясната ръка силите дават, а през лявата ръка възприемат. Значи дясната дава, лявата възприема. Като туриш лявата ръка на носа, вземаш това, което дава. Тогава туряш лявата ръка на челото. Съсредоточиш се, спомниш си и си свършиш работата. Каквото земята ви дава, вие го възприемате с левия крак и го препращате нагоре. Човек едновременно приема и предава. Приема от земята и предава нагоре. Когато лявата ръка е нагоре, а дясната надолу, как ще изтълкувате това положение? В единия случай приемате от земята, предавате на слънцето. В другия случай приемате от слънцето и предавате на земята. Но

във всеки момент вие трябва да се намирате в едно хармонично състояние, за да можете правилно да предавате енергиите на слънцето и енергиите на земята. Това трябва да се спазва. Ще мислиш, че земята е живо същество. Ще благодариш, че е била добра към тебе. Това, което ти дава, непременно трябва да го приемеш. По същия начин правилно ще приемеш енергиите, които идат от Слънцето и правилно ще ги предаваш. Тази идея трябва да залегне в ума ти. Само при такова състояние вие ще мислите правилно.

Преди години отивам в Сливен, завеждат ме в едно богато семейство. Идват дъщерята и зетят. Тъщата, пълна жена, заболяла. Зетят и дъщерята казват: „Помогни, излекувай я“. Казвам им: „Аз съм много зает, не мога“. Гледам зетя – и той пълничък. Казвам му: „Може чрез тебе да излекувам бабата. Готов ли си да дадеш нещо?“ Казва: „Излекувай я ти“. „Ако ти си готов да дадеш, аз мога да скача бабата с тебе и тя ще се излекува. Не мисли, че искам да се шегувам с тебе. Имаш достатъчно излишна енергия, такъв магнетизъм имаш! Част от тази енергия ще я взема – тогава и бабата ще се излекува, и на тебе ще ти олекне. Дай си – казвам – ръката.“ На бабата казвам: „Дръж го и ти“. След два часа отивам: бабата оздравяла. Трябва да има някой да даде. Викат лекар – този, онзи... Не, онзи, който те обича, трябва да даде нещо от своята сила. Казвам: в дадения случай аз не мога да я излекувам, понеже нямам излишна енергия, но мога да взема от друг тази енергия, тя не ми е нужна – и бабата ще се излекува.

Чистотата е естествено, праволинейно състояние на материята. За да премине от един свят в друг, енергията на чистотата трябва да се трансформира, а за това се изискват духовни методи и закони. Който знае тези методи и може да си служи с тях, той се ползва от енергиите на чистотата. За да се ползваме от енергиите на светлината и топлината на слънчевите лъчи, те трябва да преминат през неколккратно пречупване и чак тогава ние можем да ги възприемаме. Колкото по-чиста е средата, през която те минават, толкова по-правилно се пречупват и толкова по-добре се отразяват върху човека.

Необходимо е обмяна да става. Българите знаят този начин за обмяна на енергии и затова правят сборове, събират се около десетина села на събор и там хората кръстосват, споделят, изразходват своите енергии и така се лекуват. След това всеки си отива вкъщи доволен.

Някога енергиите в човека се събират на лицето и тогава по него може да се чете като по книга. Когато тези енергии са възходящи, човек се чувства разположен, вдъхновен. Щом изгуби тези енергии, става мрачен, губи вдъхновението си, губи цвета на лицето си. Видите ли, че някой пее от сърце, ще знаете, че той е хармонизирал своите енергии.

Когато веществата горят и не изгарят правилно, енергиите не се превръ-

шат напълно, остава един малък излишък, явява се едно болезнено състояние, а то всякога се отразява върху главата. Щом главата ви е топла, не е добре. Добре е, като в нея има хладина и светлина, а в стомаха – топлина.

Чрез движенията си човек регулира енергията си. Колкото по-съзнателни са движенията му, толкова по-правилно се контролират енергиите. Движенията разтърсват въздуха, чиито трептения се предават на физическото тяло чрез двойника. Двойникът е антена, чрез която човек приема впечатления от външния свят. Тази е причината, поради която двойникът обвива тялото и го предпазва от нещастия.

Знаещият адепт, който разбира законите на природата, може да вземе материя от въздуха, да я сгъсти и да създаде от нея всичко, каквото пожелае. Като извлече от въздуха елементите, които са необходими за израстването на житото, от тях той може за кратко време да приготви хляб колкото иска. В това отношение всички планини представляват складове на различни елементи.

Енергията може да се превръща, да се видоизмени, но трябва да се знаят законите, чрез които става това превръщане. За да стане материята годна за храна, тя първо трябва да премине през камъните, после през растенията и най-после да се приеме от човека.

Какво представят движенията на човека? Пласиране на енергии. Всяко движение, съзнателно или несъзнателно, е функция на нещо. Когато в организма на човека се събере много енергия, която не може да се впрегне на работа, той прави различни движения, за да я изпрати в природата. В това отношение много от движенията, които човек прави, са необходими, а някои не са необходими. Чрез движенията си човек или приема, или предава част от своята енергия.

Мисълта удължава формите, а чувствата ги разширяват. Ако чувствата са чрезмерно развити, човек расте на широчина.

Запитват: „От какво се явява голямата радост?“ От изобилие на енергия. Някой път, когато човек се е въздържал, въздържал, придобива голямата радост. Това е състояние у всички хора. Радостта често спада към физическия живот. Радостта, изразена на физическото поле, е радост на душата.

Питам: откъде се явяват тези трептения в природата – 6 хиляди в секунда, които образуват звука, 6 милиона, които предизвикват първия усет, или 40 милиона, които се съдържат в първия цвят? Това са природни явления. Как да наречем тия трептения, за да ги разберете? Трептенията, това са разумни прояви. Те са строго отмерени, хармонични прояви в природата. Между едно трептене и друго има точно определено време. Графически ги представят във формата на една крива вълнообразна линия. Всяко едно трептене се състои от една изпъкнала и една вдлъбната част. Движението им е вълнообразно.

Само че вълните са по-дълги и по-къси, като късите проникват между дългите. Ако човек иска неговата мисъл да проникне, той трябва да си служи с късите вълни. Колкото една мисъл е по-интензивна, толкова по-къси са вълните на предаването ѝ. На една слаба мисъл вълните са по-дълги. Следователно, колкото повече трептения има една мисъл, толкова тя е по-силна; колкото по-малко трептения има, мисълта е по-слаба. А когато трептенията намалят до известна степен, мисълта се изгубва. Когато се усили мисълта, трептенията може да са толкова много, че човек пак не може да ги възприеме. Има известен предел на човешката мисъл при сегашното развитие. До известно положение, до известен брой трептения можеш да приемаш. Мислиш за безкрайността на пространството, но дойдеш до едно място и спиращ. Искаш да си представиш границата на безкрайното, мислиш ден, два, три, нищо не можеш да откриеш. Тогава ти си пътник, който е изгубил пътя си.

Всяка дисхармония на мисли и желания е положителна енергия, която трябва да се обърне в отрицателна, защото в природата само отрицателните енергии творят. Ако вие сте ясновидец, ще видите при електричеството, че светлината се явява само на отрицателния полюс. Когато кажат за някой човек, че е привлекателен, то значи, че той има отрицателна енергия в себе си — това е магнетизмът.

Скърбите — това са трънаци. Всяка една скръб е едно голямо богатство, ако не знаете откъде да минете, ще се изподерете — има бодили, тръни, отровни змии, зверове. Скърбта е енергия, която трябва да се обработва. Радостта е обработена вече енергия. Злото е необработена енергия. В Любовта има един вътрешен закон, в злото няма никакъв закон. В злото има един стремеж да се разширява, да обсеби, да завладее всичко. В Любовта има един стремеж да повдига, да даде живот, да награди всички съпричастници на благата. Злото е точно обратен процес.

Щом се намерите при един гениален човек, не е нужно да ставате и вие гениален. Заемете отрицателно положение. Какво значи това? „Б“ е положително, противоположното на „А“ — идеята за отрицателното състояние в човека. То всякога възприема. Първото всякога дава. Следователно, ако двама души само дават, те не могат да общуват. Единият трябва да дава, другият — да възприема.

Трябва да разбирате и психологическите състояния. Насъбраната енергия трябва да се прояви. Първото проявление, това е правата линия. Трябва да знаете да постъпите право. Правота — това е отношение. Да кажем, вие обичате някого, но най-първо ще започнете с правата линия. Защото, ако не постъпите право, туй движение ще получи обратна посока. И ние в сегашния живот страдаме от обратната посока на движение. Ако хвърлите един какъвто и да е предмет в пространството, с каквато и сила да сте го хвърлили, ще иде ли до месечината? Може да го хвърлите до тавана, но той ще се върне

пак обратно. Вие сте недоволен от някого и проектирате тази мисъл, без да предполагате, че тя ще се върне пак към вас.

Ако сърцето е чрезмерно активно, то поглъща енергиите на ума. Нежността идва от магнетизма, а силата — от електричеството.

Здравословното състояние до голяма степен зависи от главния мозък — орган на човешката мисъл. Затова обмяната на клетките, които функционират в цялата мозъчна повърхност, трябва да бъде правилна, т.е. електричеството трябва да бъде равномерно разпределено. Има два вида електричество. Мозъкът се поляризира — веднъж дясното полушарие е пасивно, отрицателно, а пък лявото е положително. Друг път дясната страна на тялото е положителна, а пък лявата страна е отрицателна. Дясната страна на мозъка е отрицателна, а пък дясната страна на тялото е положителна. Какво трябва да се разбира под думата „отрицателно“? Отрицателен е онзи човек, който има желание да вземе, да придобие нещо. Щом имаш желание да придобиеш, ти имаш едно отрицателно състояние. Искаш да станеш добър — също е отрицателно състояние. Всичко онова, което искате, създава у вас едно отрицателно състояние. При това състояние вие нямате никакви запаси, от които можете да дадете. За да може да се прояви някой, той трябва най-първо да възприеме достатъчно количество енергия от природата, за да може да се зароди процес за даване. Забелязано е, че когато умът на човека е отрицателен, неговите чувства са положителни. И когато умът е положителен, неговите чувства са отрицателни. Това е една много специфична работа. Общо казано, това донякъде е вярно.

Вашият ум ще произведе едно студено течение във вас, сърцето — топло, и от тези две течения се образува въртеж, движение. Това движение носи правилния живот — това е вътрешното кръвообращение в човека. Противоречието е в това, че понякога умът произвежда по-голямо изстудяване, отколкото трябва, а по някой път сърцето развива по-голяма топлина, отколкото е необходимо.

Цялата повърхност на човешкия мозък и на човешкото тяло е приемател на разни енергии, които идват отвред, от цялата природа. Природата е дала на човека магическа тояжка, с която едно време са ходили магите. Дясната ръка е магическата тояжка за ума, а лявата — за сърцето. Ако не разбираш предназначението на дясната ръка, умът не може да се прояви както трябва. Ако не разбираш законите на лявата ръка, ти не можеш да си господар на сърцето си, не можеш да имаш успех, нито да си щастлив.

В средата на човешкия мозък се намира тъй нареченото „лелящо око на душата“ или „вътрешното слънце на човека“. Ако това слънце не грее в човека, нищо не става от него. То играе роля на трансформатор в човешкия организъм. Когато външната енергия прониква в мозъка, този възел, или окото

на душата, препраща тази енергия по целия мозък. То има и други свойства освен това да трансформира слънчевата енергия. В мозъка има и друг трансформатор, който препраща слънчевата енергия по цялото тяло. От правилното трансформиране на тия енергии зависи здравословното състояние както на организма, така и на чувствата. Значи това око е трансформаторът на Божествената енергия в човека и създава условия за неговото проявление. Когато това слънце свети в човека, в него има радост и веселие.

Мозъкът е едно електрическо динамо. Затова ако човек работи само със своя мозък – изсъхва. Много интелигентните хора изгубват мекотата на сърцето си, по-нервни са и по-лоши. Всеки човек, който изгубва мекотата и добротата си, става много сух, лицето му добива един изсушен вид.

Слънчевата система е аналогична с организма. В организма стават процеси, аналогични на процесите в Слънчевата система. Слънчевата енергия, като дойде в мозъка, претърпява такива видоизменения, каквито претърпява, като дойде на слънцето от централното Слънце. Мъчно може да се обясни това, понеже хората имат механическо, а не разумно, психическо схващане. Отрицателният полюс е чувствителността, чувствата, а положителният – мисълта. В човешкия организъм мозъкът е положителен, а симпатичната нервна система е отрицателна. И в космоса е аналогично. В лявата страна на човешкото тяло енергията слиза надолу към левия крак и после по десния крак и по дясната страна се качва нагоре. Такова електромагнитно течение има и около всеки орган. Например по дясната вежда минава положителна енергия. Тя оттам се извива и се спуща под дясното око, където се превръща в отрицателна енергия. Оттам се качва над лявото око и там е вече отново положителна. След това се спуща под същото око като отрицателна енергия. По този начин в движението си тази енергия образува нещо като осморка.

В точката между веждите или в корена на носа има един разумен център, който регулира тези течения около очите. Този център можем да наречем Мълчаливото, Разумното в природата, което регулира силите.

Кръвообращението се дължи главно на електромагнитните течения. Ако те не подкрепяха движението на артериалната кръв, то сърцето не би имало тази възможност само. Но кръвта се движи в човешкия организъм благодарение на това, че има един космически импулс в света, който постоянно регулира кръвообращението на всички организми. На същото космическо електромагнитно течение се дължат и движенията на протоплазмата в клетката; циркулацията и ротацията; после движението на Слънцето, планетите и другите небесни тела.

Енергията, която земята взима от слънцето, може да се сравни с артериална кръв, а тази, която изпраща към слънцето, може да се сравни с венозна кръв. Нашето слънце играе ролята на сърце, а още по-добре играе тази роля централното Слънце. Както нечистата кръв от тъканите трябва да се върне към сърцето и оттам в дробовете, за да се пречисти, така също и енергиите

на земята се възвръщат към слънцето, за да добият първоначалния ритъм.

Тлъстината ви трябва да се обърне в енергия. Хора, които работят усилено умствено, които се развиват духовно, никога не затлъстват.

Ако сравним предпотопните глави и сегашните, има голяма разлика. От времето на Христа до сега ще намерим голямо изменение. Един автор твърди, че откакто англичанките са започнали да се борят за своите права, те са с два сантиметра по-високи. Значи мозъкът на английската жена е придобил нещо повече. Когато някой човек стане духовен, той придобива нещо. Да не мислите, че като стане човек духовен, то е напразно. Той придобива една разумна материя, която съществува в природата. Той трябва да преустрои мозъка си. От количеството на тази материя той трябва да внесе нещо в себе си. Тази материя трябва да приеме в себе си чрез храната, въздуха и светлината. От три източника ще приеме. Ако сме културни хора, тази благородна материя трябва да я приемем чрез храната, въздуха и светлината и тя ще стане плът от плътта ни, кост от костта ни.

Най-напред трябва да се проявят най-слабите сили в човека, после – по-силните и, накрая – най-силните. Най-силната енергия е долу, половата, а пък хората първо нея използват и после нищо друго не могат да направят.

Всеки човек е носител на специфична енергия. Искане ли да се ползва от тази енергия, човек трябва да се свърже с Първата причина на нещата, в която всички природни енергии се втичат и изтичат. Който се свърже с Бога, той ще се ползва от знанието, което тези сили крият в себе си.

През материята преминава топлинна, електрическа и светлинна енергия. Един материален човек може да се освободи от материята и да остане човек само на енергията – но където мине, всичко ще руши.

Като срещнете един добър човек, отворете ума си да влезе светлината му във вашия ум. Като срещнете лош човек, ще се затворите, не ви трябва неговата топлина. Понякога лошите хора имат по-голяма топлина, а по-малко светлина. Добрите хора изобщо имат повече светлина, а по-малко топлина. Затова добрите и лошите хора трябва да живеят заедно, да се обменят.

Има идеи, които от най-малкото духане изгасват. Например някой вярва в Бога. Един ден той взима книгата на някой виден човек, прочита я, но след това цял се изпълва със съмнение. Щом мине известно време, идеята за Бога преставя да го движи. Тази идея не свети вече в него. Всяко изгасване на планетите и на слънцата показва, че като идеи те са слаби. Тела, в които не става никакво вливане и изтичане, са мъртви. В тях се извършва само разлагане на материята. Живи тела са ония, в които става постоянно втичане и изтичане на енергия.

Ако майката знае как да целува детето си, тя може да създаде от него

гений. Добре е майката да знае къде най-напред да целуне детето си. Не е безразлично къде и как ще целунеш човека. Мястото, дето си целунал, определя отношенията помежду ви. Има целувки, които носят здраве, има целувки, които причиняват болести. Човек е динамо, което в различни моменти произвежда различни сили, различни енергии. Долната устна е проводник на пасивни сили, а горната – на активни.

Човек се намира между две системи – мозъчната и симпатичната нервна система. И след като той си замина от този свят, тези две системи продължават да функционират и в онзи свят.

Има хора, на които енергиите са много тягостни. При тях се чувствате като без сили. Такива хора не бива да ви шият и да ви правят услуги. Този, който ще ви гради къща, трябва да е здрав, весел, разположен. Свързвайте се с хора, които ви обичат. От тях купувайте, те да ви правят обуца, те да ви готвят. Никога не поставяйте сух и нервен човек да ви готви. Сухият човек, сухите хора са киселини, а пълните – основи.

Хората, които много бързо дишат, са сприхави, кибритлии, нервни. Нервността по някой път се дължи на чрезмерната енергия, която се натрупва в нервната система. Търсиш начин да я изразходваш, недоволен си, търсиш някого да натовариш – ще нахокаш някого и ще ти олекне. Нахоканият пък ще намери друг да натовари и т.н. Този метод на облекчение не е добър, но така ще бъде, докато не се научите да дишате както трябва, да спите, да ядете, да се движите както трябва.

Обезсърчението, подозрението, гневът – това е все набрана отрицателна енергия, на която вие не знаете пътя. Трябва да помислите и разберете каква посока, какъв изход да ѝ дадете на тази енергия, да ѝ дадете път, да я изпратите навън. Не може ли да ѝ дадете път, ще се намерите натясно.

Всяка дреха е проводник на известна енергия. Човек трябва да знае каква и колко енергия му е нужна и чрез каква дреха може да си я достави.

Разумността е свързана с електричеството, а обичта – с магнетизма. Вие не можете да предизвикате магнетично състояние в себе си, ако не обичате, и не може да предизвикате електрично състояние, ако не мислите. Не може да сте здрави, ако не сте магнетични. Когато човек се чувства нервно изтощен, той е демагнетизиран и не може да задържи Божествените мисли, които идват. Те само протичат през него.

Съвременните хора никога не знаят откъде идва тази енергия, с която те мислят. Те не подозират даже колко скъпо струва един грам енергия. За да се пригоди тази енергия за умовете на хората, специални същества слизат от особено високи светове и я обработват. Не мислете, че човешкият мозък се нуждае от същата енергия, която е нужна на стомаха. Различна е енергията, при която стомахът функционира, различна е енергията на белите дробове и

тази на мозъка. За да се образува формата на една благородна, възвишена мисъл или идея в човешкия мозък, се изисква специфична енергия, която обхваща само горната част на мозъка. Тази идея може да се схване само от горната част на челото. Долната част на челото може да схване друга идея. Горната част на мозъка у много хора не е така развита, следствие на което те не могат да възприемат тази енергия, която е необходима за тяхното повдигане.

Идеята за Бога не е нищо друго, освен идеята да напуснеш земята. Идеята за Бога не е идея да живеем на земята. Някой иска да живее на земята. Да живееш за Господа, значи да не живееш на земята. Когато решим да я напуснем, тогава ще мислим за Господа. Човек иска да постигне хубавото, красивото, да стане силен. Ти докато си на земята или докато земята е в тебе, силен не можеш да станеш. Ще имаш само понятие за силата. Ако живееш с понятията на земята, ще бъдеш само като една точка, съсредоточен в себе си, но енергията не може да се прояви.

Човек трябва да има най-възвишените мисли, най-хубавите мисли, които могат да занимават твоя ум; най-възвишените и благородни чувства, които да занимават твоето сърце, и най-добрите постъпки, които да занимават твоята воля. Казвам: онова, старото е несъвместимо вече. Несъвместимо е. Само при новата мисъл може да се развива нормално твоят мозък, само така може да се развият онези тъкани, по които се предават Божествените мисли. Не е така лесна тази работа, както някои мислят. В бялото вещество на човешкия мозък (сивото вещество е зърнесто) влизат всевъзможни нишки. Има специфични нишки за различните родове енергии, които влизат в състава на новата мисъл. Какво ще стане, ако ние развалим хубавите нишки, по които Божествената енергия може да дойде? Например Любовта на Бога не може да дойде по обикновените нерви. Трябва да има специфични нишки, специфични нерви, за да приемем в нас тези енергии, да опитаем Божествената Любов. Не всеки може да опита Божествената Любов. Ти искаш да обичаш ближния си. Ако в тебе тия нерви, тия центрове не са развити, не може да имаш никаква обич. Или за архитектура, за инженерство, всякога има специфични нишки. Всеки не може да бъде архитект, инженер. И музикантите имат специфични нишки. И жената има специфични нишки, женски нишки, които я правят жена. Но жената може да се превърне в мъж. Има доста такива случаи много жени са станали мъже има такива случаи в медицината. Жени мъже са ставали, но и мъже жени са ставали възможно е и у тях такова превръщане. Въобще става превръщане на един вид в друг. Това не е противоречие то е една от дълбоките тайни на живота.

Енергията съществува преди и след смъртта на съществата. Да се говори за живот след смъртта, това значи да се говори за продължаване на Божията дейност като вечна и непреривна.

Звукът „Ж“ е свързан с енергиите, които съдействат за растенето на органическите семена в живота. Двете половини, горна и долна, са два „шина“ (еврейска буква) от две букви „е“: едната обърната нагоре, а другата надолу. Това показва, че тук става двойно растение: горно в клонищата, на които се забелязват цветове и плодове; а долно в корените, които растат, укрепват и се размножават. Следователно звукът „Ж“ е свързан със сили, с енергии, които работят за растенето и развитието.

ЖИВОТ

Ти за Бога можеш да мислиш, но искаш владика да станеш, поп да станеш. Всеки от вас ще стане поп. Няма човек, който да не е станал поп и попадия. Защото поп значи баща (папа). Който се ожени, е поп. И всяка жена, която се ожени, все е попадия. Някой казва: „Той е станал поп, заел е най-високата служба“. Но питам: след като станеш поп, какво ще правиш? И син ти като стане поп, а дъщеря ти – попадия, кой ще ги храни? У всички има желание да се облечем хубаво. Това е външната страна на живота. Ако се облечем хубаво, това е външната страна на закона. До никакво постижение не можем да дойдем така. И ако само външно разбираме Божествения свят, ние ще бъдем ограничени. Същият закон е и за Бога; Господ казва: „Който не ме обича“. Не само трябва да вярваш в Бога, но трябва и да Го обичаш. Щом не Го обичаш, ти си престъпник. Единственото важно нещо е да се обича. „Без Любов не може ли?“ Не може! По какво се познава Любовта? В Любовта няма смушение, няма болести, няма страдания. Ще кажете: „Че какъв ще бъде този живот без страдание?“ Отличен живот ще бъде! Като живота на ангелите. Вярващите ще кажат: „Как ще разберем живота без страдание?“ Много добре ще го разберем. Но при сегашните условия можем да го разберем само чрез страданията, защото се движим в тъмнина. Не искаме да отидем в светлината. Мислим, че ако при сегашните условия навлезем в светлината, очаква ни смърт. Като микробите, които причиняват болестите. Щом ги изнесете на слънчева светлина, измират. Затова те търсят влажните, тъмните места. Животът е такъв.

„Кокошка“ не е българска дума. „К“ е буква, която означава противоречията, които съществуват в духовния свят. К – геометрически как е написано? В нея има противодействащи сили, тук няма равновесие. Вие се намирате в

противоречие със себе си. При втората буква може да се движите. Противоречието на К се разрешава с Ж. „Кокошка“ значи туй, което рови и търси. Кокошка е туй същество, което търси изгубеното имане. Тя рови и търси. Заровила го някъде, не знае къде е, търси го, рови, дано се покаже. Който не разбира, казва: „Защо рови кокошката?“ Тя ходи да търси изгубеното имане. Всеки човек, който ходи да търси изгубеното, той е кокошка. То е животът. Животът подразбира изгубеното и намереното. Има с какво да се занимаваш. Щом си изгубил нещо, то е КО. Тогава ще намериш ЖЕ.

„Защото Божият хляб е този, който слиза от небето и дава живот на света.“ Ето един важен стих. Когато търсим най-важното, казвам: най-важното е туй, което дава живот. Животът има свои пътища, свои начини, по които идва. Той има свои методи, по които трябва да се прояви. Без метод не може. Той върви по строги, определени пътища.

Животът не е едно патологично явление, той е здравословно проявление във всяко едно отношение. Всички други патологически проявления – това са неща извън живота. Тепърва трябва да отделим истинския живот. Хората се карат на земята – то е патологическо състояние. Хората завиждат, ревнуват, не се разбират, убиват се – това не е животът.

Да живееш добре, това значи да става правилна обмяна между силите на физическото тяло и духовното. За да не се спъваш, да не изпадаш в дисхармонични състояния, никога не казвай, че този или онзи не ти е симпатичен, че не обичаш някого; това е твърда, мъчносмилаема храна, която ще оставиш настрана. „Никой не ме обича!“ И това е твърда храна! Тури я настрана и не се занимавай с нея.

Вие разглеждате живота в статично положение. Вземете една машина, един локомотив. Тя трябва да се движи, а не да мисли къде ще иде. Онзи, който я управлява, той знае. Та и вие поддържайте динамичното в себе си и мислете, че от вас ще стане нещо. Какво? Нещо добро, това е.

Казвате, че всеки има право да живее така, както иска. Вие се самоизмамвате. Като остарееете утре, по ваша воля ли остарявате? И сега, като сте млади, по ваша воля ли живеете? Вие казвате, че сте свободни. Тогава аз ви питам: като сте дошли на Земята, по ваша воля ли дойдохте? И откъде сте тръгнали, за да дойдете на Земята? Ще кажете, че сте дошли по желание на баща си. Да, но и баща ти друг го е създал. Неговият баща друг го е създал и т.н. Като проследите пътя на вашите бащи, ще видите, че ще се образува цяла верига от такива брънки. Коя е причината, която ни тласка да дойдем на Земята – ние не знаем това. И тогава казваме: „Ще ядем, ще пием, докато един ден умрем и всичко ще се свърши с нас“. Аз нямам нищо против раждането и умирането. Според мене, като се раждаш, ти си един кон, който се натоварва, а като умираш, ти си един кон, който се разтоварва. В този

смисъл смъртта е разтоварването на коня, а раждането – натоварването. Когато един натоварен кон дойде в дома ти и донесе нещо, ти се радваш, но когато се разтоваря и отнася благата, които е донесъл, ти не можеш да се радваш – скърбиш. Аз разглеждам въпроса икономически: понеже смъртта задига благата, ние не се радваме. А понеже животът носи благата, ние се радваме. Защо плаче детето, когато се роди? То казва на майка си: „Уморих се от благата, които нося“. Тогава майката започва да го утешава, като му казва: „Няма нищо, ние благодарим за благата, които ни носиш“. Това е иносказателен език.

Сам по себе си животът не е нищо друго, освен едно музикално изложение на Божествения живот. Сам по себе си животът е един музикален ритъм. Докато спазваме този музикален ритъм, ние живеем. Щом изгубим този ритъм, у нас идват всички болести. В това отношение ние трябва да препоръчваме музиката. Музиката е едно встъпление към Божествения темп на живота. От тази музика има и един по-висок стадий.

Има две положения в живота, които човек всякога трябва да държи в ума си, ако иска правилно да разрешава въпросите. Има един установен ред на нещата в природата, който е независим. А има един ред, който ние сега установяваме, той е отчасти животът, който сега живеем. Ние сега учим този ред. И по причина на неустановеността на този ред постоянно се съмняваме в другия, установения ред, който съществува в природата. Не е въпросът да се доказва, че има такъв установен ред на нещата. Защото, ако такъв ред не съществува, никакъв живот не би съществувал. Сега ние не знаем коя е установената посока. Не знаете какво има да ви се случи. Всеки може да възрази – защо именно той не знае нещата, които ще му се случат. Това е много естествено. Нима малкото кърмаче пита майка си защо го гледа? То нищо не знае, не подозира защо го гледа майка му, защо толкова се грижи за него. То даже не знае какви отношения има между майката и него. Като израсне, тогава вече то започва да разсъждава. В някои отношения ние приличаме на тези малки деца, вследствие на което не съзнаваме този установен ред на нещата. Щом не го осъзнаваш, ти си дете още.

Хубавият, добрият живот е в разбирателството. Ти не можеш да разбереш един човек, докато в ума си не държиш за него една права мисъл, или казано на човешки език, докато не го обичаш. И при това в тази обич ти трябва да имаш желание да не го ограничаваш. Тогава ти ще бъдеш готов всичко да направиш за него. Значи нашата Любов трябва да бъде такава, каквата е Любовта на слънцето. Като изгрява, слънцето има желание да ни послужи. През целия ден то дава, прониква, но не казва „аз ви обичам“. За Любовта си слънцето не говори, но изпраща всички свои блага – топлината и светлината, и след това си заминава. Съвременните религиозни хора поддържат думите на Мойсей, който е казал, че не трябва да се кланяме на

онова, което Бог е създал. Да, не бива да се кланяме на онова слънце, което виждаме, защото това е заблуждение. Казвате: „Аз видях слънцето“. Никакво слънце не си видял. Това е най-малкият диск, който виждаш, на слънцето. Има едно друго слънце, което схващаш в себе си, то е разумното слънце в живота. Разумното слънце, което носи живот, е онова, Божественото слънце, което работи у нас.

Има плодове на човешкото естество и плодове на животинското естество, на един минал живот, който се преповтаря и чиито плодове са горчиви. Ако симпатичната нервна система се управляваше от главния мозък, човек би изпаднал в животинско състояние по закона на инстинкта за самосъхранение.

Спасиха ли живота си онези допотопни животни, които бяха толкова силни? Дори и слонът, който не е толкова голям, един ден ще изчезне.

За да си почине, човек трябва да умре, а за да се освободи от дълговете, трябва да живее.

Външният живот е отражение на вътрешния.

В света има три положения, в които може да действате. Първото положение: вие сте разумно същество, което невидимият свят изпраща на Земята и ви дава тяло, без да ви пита искате ли, или не искате. Такова е положението на старозаветния човек. Второто положение: изпращат ви на Земята, дават ви тяло, като се ползвате само с една малка свобода – да кажете къде искате да дойдете. Това е положението на новозаветния човек. Третото положение: изпращат ви от невидимия свят на Земята при най-благоприятните условия да се учите, за което се ползвате със сравнително по-голяма свобода. Това е положението на праведния човек. В старозаветния живот вие ще изкупвате греховете си и ще се мъчите. В новозаветния живот вие ще се самоусъвършенствате. В живота на праведния ще помагате на другите, а като дойдете на Земята като ученик, ще изучавате първото правило, чрез което Любовта може да се приложи във вашия живот. При Любовта аз определям себе си, своите постъпки, отношенията си към хората и към съвършените същества.

Малцина има в света, които живеят в пълния смисъл на думата. Едни живеят, но животът им е само страдания; други живеят и вегетират; трети живеят и умират; четвърти живеят и възкръсват.

Разумният живот се проявява само при най-малката съпротива и в най-хармоничната среда. Този е един от основните и велики закони на живота природа: върху него е съграден целият космос и върху него почиват сигурността и развитието на всички разумни същества – племена, народи, общества и индивиди.

Казвам: колкото по-високо се повдига човек в умствено отношение, толкова по-трудни задачи му предстои да решава. Сам по себе си животът за децата е играчка, за възрастните — занимание, а за светиите — трудна задача, която те трябва да разрешат.

Сега ние живеем миналия си живот. В бъдеще ще живеем сегашния си живот. Каквото посеем, това ще поникне, така ще живеем.

В Америка има къщи с по 20–30 етажа. Казвам: това, което имаме, това не са къщи, това са най-ужасните затвори, които досега светът е виждал, това са гробища. Има къщи, където слънцето не е прониквало с години. Това не е култура, затова не се възхищавайте от тези големи здания. Аз бих предпочел да живея в най-простата българска колиба извън града, отколкото в едно двадесететажно здание, което да струва няколко милиона, па макар и да има най-големите удобства.

Къща, в която хората са живели 30 години в несъгласие, в спорове и недоразумение, в болести, трябва да се изгори.

Веднъж облякъл се в плът, човек не може да се отрече от нея. Той може да ѝ стане господар, да не задоволява всичките ѝ желания, но няма право да я унищожава. Плътта е форма, в която са поставени душата и духът да изучават живота. Корените на живота са в плътта, а клоните — нагоре към слънцето. Затова духът и плътта се движат в две противоположни посоки. Благодарение на противодействието между плътта и духа се ражда животът. Така именно плътта и духът извършват велика работа. Следователно, за да има равновесие в човешкия живот, плътта трябва да върви надолу, а духът — нагоре. Мнозина мислят да унищожат плътта, да се отрекат от нея. Това е невъзможно. Докато е на земята, човек се нуждае от плът. Той не е нито ангел, нито светия. Не разполага с техните знания, затова не може да живее без плът. Слизат ли съществата на Земята, обличат се в плът. Всички животни, всички хора са облечени във форми, които отговарят на тяхното развитие. В този смисъл всяка форма изпълнява известна служба. И най-малкото същество, което изпълнява службата си както трябва, отива нагоре. И обратно — ако някой не изпълнява волята Божия, той е в положение на корени, които се забиват дълбоко в земята. Следователно не е важно каква служба изпълнява човек, а как я изпълнява.

Топлината създава известни форми у човека, светлината — също. Животът има известни форми. Всяко течение създава свои определени форми. Топлината и светлината от Слънцето оказват голямо влияние както в религиозно, така и в научно отношение. Никога не трябва да загубвате тази малка топлина, която имате в слънчевия възел, тя ви е необходима. Ако винаги я имате, вие сте неуязвими, никой нищо не може да ви направи, но изгубите ли я, с вас може да се случат всевъзможни нещастия. Могат бурите на живота

съвсем да ви съсипят. Запазете ли тази топлина, ще дойде и светлинката, а тя носи знанието.

Змията е най-здравото животно. Старите алхимици са вземали мънищко от кръвта на змията и с нея са инжектирали хората, за да продължат живота им.

Колкото и да е малко едно същество, щом крие живот в себе си, то е нещо велико.

Напреженията върху силите на природата са космическа енергия, която иде от хората, от всички живи същества на земята. Живите същества са врати, проводници на енергии. През човека, като през най-висша форма, минават най-висши енергии. Недиференцираната енергия приема живота, който минава през хората.

Дето животът е по-изобилен, там всякога се забелязва мекота в отношенията. Колкото по-ограничен е животът, толкова и мекотата е в по-слаба форма проявена.

Някои от разумните същества създадоха формите на микроорганизмите.

Ако вие нямате една правилна философия за Бога, вашите работи никога не могат да се оправят. Условието, за да се оправят вашите работи, е във вашите ръце. Аз имам чист въздух, от мене зависи как да дишам. Няма никой, който да ме ограничава. Някой мисли: „Как ще се храня?“ Сам ще се храниш! „Кой ще ме ръководи?“ Сам ще се ръководиш! Няма никаква опасност от това. Слепите имат нужда някой да ги ръководи, а пък онези, които виждат, нямат нужда от никакво ръководство. Казват: „Да си уредим живота!“ Как го уреждаме сега? Мислите ли, че сегашният живот, какъвто го имаме, е уреден? Не е уреден. И няма какво да се обезсърчаваме. Ние се обезсърчаваме и искаме да уредим живота си по външен начин. Външно животът още за хиляди години ще бъде все такъв. Той е бил такъв при рибите, при птиците, при млекопитаещите; и при човека, откак е излязъл от рая, все е такъв.

Някои от вас сте рационалисти и казвате: „Това са бабини деветини“. Не го отричам, може да са бабини деветини, но от гледището на рационализма щастливият живот не е ли една басня? Вземете тези царе, които светът с хиляди е имал. Имало ли е един цар както трябва? Никой не е бил щастлив. Вземете един от най-видните царе на Израил, Давид. Най-големите нещастия дойдоха в неговия дом. Няма какво да ви разправам, четете историята какви големи нещастия се струпаха върху неговия дом само от нарушението на една Божествена заповед. Тогава законът и за вас е същият: ако вие нарушите един Божествен закон, оттам насетне нещастията няма да излязат от вашия дом. Някой път питате: „Защо са тия нещастия?“ Сега аз не искам да обръщам лошата страна, защото според мене лошият живот е вметнат в света. То е едно наследство. И както е дошло, така и ще си замине. А пред човека седи едно велико бъдеще.

Свободата седи в разумното изпълнение на нашата длъжност. Аз имам предвид разумните господари и разумните слуги; гениалните господари и гениалните слуги – тях имам предвид, а другите – то е друг въпрос. Ако ти си един гениален господар, какво трябва да се направи? На слугата казвам: „Ти си гениален, ти си талантлив, споразумейте се двамата“. Всеки да изпълни своята длъжност в света! При такова разбиране на нещата животът ще се подобри, понеже каквато и служба да имаш, тя има отношение към живота. Ако имате един учител, който преподава математика, тази математика има отношение към живота. И геометрията има отношение към живота. Ако преподава музика – и музикантът има отношение към живота. Изкуството има отношение към живота, архитектурата също. Всички науки имат отношение към живота. Ако вие може да приложите тези науки в живота, добре.

Има известни факти, които показват, че човешкият живот не се губи. Наката казва, че нищо в природата не се губи и не се създава. Проявява се всичко. Сега аз искам да остане само онова, за което вие сте способни. Вие още не сте в състояние да се занимавате с вътрешния свят. Никой още не е готов. Опасно е да се занимавате с електричество със силен волтаж.

Така гледам аз на нещата, по онзи начин на непрекъснатите прояви. За мене животът не седи в това да бъде само един ден или само един момент. Аз искам във всеки последователен момент да запазя онова състояние на разположение, което съм имал и по-рано. Не е въпросът само в един момент да имам добро разположение към човека и да го посрещна добре, а когато го видя, всеки момент да съм готов да го посрещна добре. Не само това, но в чувствата си всеки ден да усещам, че имам известна придобивка. И тази придобивка да не е в намаляване, а в известно увеличаване. Това е нашият ден.

Като отиваш в леглото си да спиш, всичките ти работи трябва да са свършени. Тогава ще имаш Божието благословение. И сутринта пак ще продължиш останалите си работи. Ако работите ти на физическия, на духовния и на умствения свят не са уредени, трябва да се уредят. Аз говоря за материалния свят. Работите ти трябва да са уредени. С никой човек не трябва да си в стълкновение: нито със себе си, нито с близните си, нито с децата си, нито с жена си, нито с приятелите си. Защо? Защото тази вечер може Господ да те повика. Какво ще Му кажеш тогава? Някои от вас могат да вярват в това, други могат да не вярват. Безразлично е кой в какво вярва.

Какво значи да има човек самообладание? Какво значи човек да е господар на себе си? Преди всичко трябва да има една правилна стойка. Вие не можете да си представите какви усилия е вложила природата, за да научи човека да стои прав. Някои седят със свити рамене, други не знаят да седят. Както седиш, такъв ще е животът, който ще проявиш. Мислиш за Бога, но като дойде до практическия живот, не можеш да приложиш каквото мислиш.

Идейно можеш да говориш за Бога, но ще приложиш това, което земята изисква. Три неща се изискват, за да може човек да има един отличен живот: да знае как да взема, да знае как да дава и да знае как да прилага. Питате в какво седи философията на живота. Да знаеш кога и как да даваш, да знаеш кога и как да вземаш, да знаеш кога и как да говориш.

Онова, което мислиш в дадения момент, онова, което чувстваш; хубавата постъпка, която извършваш, това е реалното, важното в живота. Имаш една хубава мисъл, която ти причинява радост, колкото и да е малка тази мисъл, тя е реалното. Едно хубаво чувство, което ти причинява радост, или една хубава постъпка, макар и малка, това е реалното. Такива малки работи осмислят живота. Ако ти очакваш големи работи, те ще дойдат след малките.

Най-първо гледате как да съградите вашия живот, как да се наредите. Понякога мислите като старите: какво ще бъде, как ще си намерите работа и често по цели нощи не можете да спите, преживявате какъв ще бъде животът ви след 20 години. Аз ви казвам, че след 120 години и камиларят, и камилата ще си заминат от пустинята и няма повече да минават оттам.

Не мислете само за днес! „Това, което ви е необходимо за днес, имате достатъчно, а утрешният ден ще се погрижи сам за себе си“, казва Христос. Умният човек всеки ден ще намира необходимите условия за живот. Има ги тия условия, те всякога се създават.

Искате тук да живеете добре. Но вие не сте дошли на земята да живеете добре. Да живеете добре, разбирате вашите интереси да не се засягат. Не искате да се затруднявате с разрешаването на някой сложен въпрос. Съгласен съм, че трябва да се живее добре. Това е един обществен въпрос, който засяга невидимия свят — умствения и духовния свят. Защото, щом обеднеят хората на Земята, интересите на съществата от духовния свят се нарушават. Щом забогатяват, и те са добре. Но във вас това съзнание липсва. Вие сте стигнали само до това, да искате да живеете добре. Всичко, което ви е нужно, което другите имат, и вие да го имате. В това отношение вие приличате на депутатите, които мислят за заплатите си, а не за работата. Добре облечени, те стоят и слушат, без да вземат участие в разискванията.

Вие казвате: „Да си поживеем на земята“. След като си поживеете на Земята и си заминете, какво ще остане след туй поживяване, какво ви очаква? Представете си, че една трева ме пита какво е нейното предназначение на земята. Казвам ѝ: да израснеш буйна, сочна, защото ще бъдеш опасана от една овца и твоят живот ще стане част от нейния. А после? После овцата, в която живееш, ще бъде изядена от човека и ти ще започнеш да живееш в човека. После? После земята ще изяде човека и ти пак ще започнеш да живееш в земята. Това е бъдещето на тревата, но какво ще разбере тя от това?

Онзи непреривен процес, който поддържа живота, е дишането. Щом спрем дишането, животът не може да продължава. Външният живот е резултат от

дишането. При сравнение виждаме, че същото отношение съществува и в друга област: както въздухът влиза в човешкото тяло и го оживотворява, така и Божественият Дух влиза в човешката душа и я извисява. Когато човек почне да мисли какво е животът, какво е Бог и т.н., става едно пресилване в него. Пресилване може да има и в дишането. Когато човек не диша, има един резултат, а пък когато човек пресили дишането, получава се друг резултат. Та сега има две крайности, от които трябва да се пазите. Някой път вие ставате инертни в своето дишане, в мисълта си. Казвате: „Нищо не ме интересува“. Този, който казва, че нищо не го интересува, какво трябва да прави? Той съзнава само това, че нищо не го интересува. Следователно това „нищо“ го интересува в дадения случай. И макар че интересът му се свежда до нищото, иска да живее!

Ако хората бяха разумни и работеха със своя ум, със своето сърце, благата на живота трябваше да бъдат достояние на всички в една държава. Сега хората не са намерили още начин да се приложи Любовта, понеже всички разглеждат живота само от своя гледна точка. Ние днес разглеждаме живота като Настрадайн Ходжа. Веднъж той казал: „Докато аз живея, и моята жена живее — целият свят е жив; когато жена ми умре — половината свят умира, а когато аз умра — целият свят е мъртъв“.

Ние умираме от преяждане и от големи грижи. Грижим се за това, което не трябва.

Даваме къщата си под наем и после умираме от кавги и разпавии с наемателите. Даваме пари назаем и после умираме за парите си, защото не са ни ги върнали.

В природата има много неща, които са изопачени, които са извратени, но те не са на природата. Съществените неща в живота имат строго определени качества.

Този те лъже, онзи те лъже и ти от своя страна лъжеш, докато най-после остарееш и казваш, че животът е нещо безсмислено.

От какво дойде смъртта в света? От непослушанието. Яденето от забраненото дърво не беше предвидено за хората, не беше предопределена такава храна. Бог каза да се яде от Дървото на живота, а не от Дървото за познаване на доброто и злото. Когато мислиш добре, когато се храниш добре, когато обичаш, ти се ползваш от плодовете на живота.

Вие често живеете само за да си уреждате живота, да се осигурявате. Сигурността на човека зависи от неговата мисъл, от неговите чувства и постъпки.

Сегашните хора с лошия си живот стават причина светлината, която идва от Слънцето, да не може да остави всички благословения на Земята. Те са причина да не могат да се приемат Божиите благословения. Ако ние не

вложим доброто като основа и правдата като разпределително средство и ако не приложим разумността, не може да се повдигнем, а ще бъдем като дресирани животни.

Много от случаите и явленията в живота като че насън стават. Който се е пробудил от съня и съзнава нещата, той е на прав път; който не се е пробудил още, той живее несъзнателно и изпитва страх и ужас. Той си казва: „Какво ли ще стане с мен?“

Съвременните хора имат големи богатства. Съвременният век се отличава с много богатства и блага. Но пак хората се запитват: „Какво ще стане с нас? Защо сме се родили?“ Чудно нещо, защо си се родил! Родил си се да познаеш какво нещо е Божията Любов, която носи живота; родил си се да познаеш какво нещо е Божията Мъдрост, която носи светлина и знание; родил си се да познаеш какво нещо е Божията Истина, която носи Свобода. Любовта, Мъдростта и Истината са светове, в които живеят разумни същества. Ти поглеждаш нагоре и казваш: „Какво ли има на небето?“ „Око не е видяло и ухо не е чуло това, което се върши горе.“ Това са думи на апостол Павел. Какво има на Слънцето? Око не е видяло и ухо не е чуло онова, което става на Слънцето.

Често се говори за Любовта, без да се запитват какво нещо е тя и как се изявява. Обичаш някого, без да знаеш какво обичаш в него. Обичаш го, без да знаеш основната гама, по която е построен той. Обръщаш внимание на неговата външност, на неговите очи, уста, нос, вежди, но не знаеш гамата, по която той живее. Наблюдаваш хода му, без да разбираш причината, която го импулсира. Някой ходи като старец, тресе се от една страна на друга. Човек остарява преждевременно по причина на недъзите на своите деди и баби. Някои недъзи причиняват изкривяване, прегърбване на човека, което го прави преждевременно стар.

В живота нещата никога не стават така, както човек мисли и очаква, по единствената причина, че той не е начало. Човекът е край на нещата, резултат, а не начало. Следователно няма какво да се очаква от края на нещата. И ако човек очаква нещата да станат както той иска, това показва, че не разбира закона, който ги определя.

Някой казва: „Кажи ни истината“. Да ти кажа истината? Ти имаш кожа и трябва да знаеш от какво се нуждае твоята кожа. Ти имаш мозък и трябва да разбираш законите на твоя мозък. Ти имаш бели дробове и досега не си се интересувал каква функция вършат те. Имаш стомах и не знаеш как трябва да ядеш и какво да ядеш. Не знаеш колко време да спиш и как да спиш. „Ама еди-кой си учен говори така.“ Че на птиците кой учен е казал как трябва да ядат и какво да ядат? Птиците, рибите, животните в света си напакастиха само с аномалното разплодяване. В тях се яви едно желание

да се разплодят, да станат много и вследствие на това изобилие се създаде закон за насилствено изстребление на излишните, та трябваше да се наплодят месоядните животни. Те дойдоха да спасят света от чрезмерното размножаване. От чрезмерното размножаване щеше да се разплуе светът. Хищниците спасиха света. Сега вие ругаете тези животни. Знаете ли какво щяха да създадат овцете с чрезмерното си размножаване? Знаете ли какво щяха да създадат птиците с чрезмерното си размножаване? Знаете ли какво създаваме ние с чрезмерните си желания? Ти седиш и създаваш в своя ум желания, мисли и постъпки, които населяват света. Човешките мисли стават паразити, човешките чувства стават паразити и човешките постъпки стават паразити. Всичко в света живее, не е мъртво!

Невярващите имат много повърхностно разбиране за сегашния живот. Те казват: „Да ги изчистим, да ги избием всички тези“. Та кога не са ги избивали? Толкова хиляди ярки, агънца, говеда – всичко това се избива в света! Може да изчислите – това са милиарди! Пък и милиони хора се избиват във войната, но досега светът още не се е оправил.

Има една крайна разумност, или една съвършена разумност. Например задавате си въпроса, защо сте родени в света. Попитайте тогава баща си, попитайте майка си защо сте родени. Баща ви и майка ви нека питат своите баща и майка защо са родени. Тогава ще дойдете до крайния предел. Най-после запитайте за причината защо въобще сте родени на Земята. Какъв отговор ще получите? Минава един мъдрец край едно плодно дърво и казва: „Ти, според мен, нямаш съзнание, ти живееш щастливо, тебе поне няма кой да те безпокои, а мен всички ме безпокоят за моите възгледи“. Това плодно дърво било ябълка и казало: „Аз нямам твоите възгледи, но отнеха ми децата, обрулиха ме. Колкото деца родя, всяка година ми ги вземат, и нито едно не ми оставят!“ Питам: не е ли това търпението на растенията? Вие изядете един плод и не мислите, че ябълката плаче за своите деца. Вие мислите, че тя се радва. Щом вземат вашите деца, казвате: „Прободе ме в сърцето“. Тази ябълка не я ли пробожда в сърцето? Ние мислим, че ябълките не страдат. Има същества, които седят по-горе от вас. И те мислят за вас, както вие мислите за ябълката. Някое същество от невидимия свят дойде да види, че имаш едно хубаво дете, влюби се в него, вземе го за ръката и го вдигне на онзи свят. Ти плачеш, защото му взели дрешката. Какво става? Вземе му душата и я посади в райската градина. Ако отидете в онзи свят, ще видите, че вашето дете е посадено в градината. Ще кажете: „Това е иносказателен, фигуративен език“. Питам: кой е реалният език?

Досега аз още не съм намерил на земята реалния език.

Христос казва: „Аз съм пътят, истината и животът“. Пътят е материалният живот с всички негови блага. Истината, това е знанието; а пък животът, това е сърцето, всичко онова, което желаете. Само когато познаваш Бога,

всички материални блага ще дойдат. Когато познаеш истината, тя ще внесе светлина в тебе. Бог не само е създал човека, но е вдъхнал жива душа в него. Това е живият Христос. Сърцето ще се обнови. Тогава ще разбереш какво нещо е истината. Когато животът на земята започне да ти става ясен, в тебе ще се породи желание да помагаш. Тогава си в пътя на истината. Когато имаш Любов към всичко, тогава си в живота. Това е цяла една наука, която тепърва трябва да учите.

Всички хора носят последствията на миналите поколения. Някой път ти се родиш в един дом, за да забогатееш, да внесеш една нова струя в себе си, не само в своя организъм, в своя умствен свят, но в цялото поколение, което ти представяш. Ти си като един депутат в камарата. В България на колко хиляди души се избира един депутат? На 20 хиляди. Следователно всеки, който е дошъл на Земята, е един депутат, който представя интересите на същества от другия свят.

Умните хора знаят, че страданията и радостите се редуват. Половин-една минута страдание, половин-една минута радост. Страдание, радост, страдание, радост — по този начин колелото на живота се върти.

Ти само си видял нещата, но не си ги разбрал. Животът трябва да се види и да се разбере. Всички твърдят, че животът е лош. Че вие още не сте видели живота. И най-лошият човек в света има добри черти, но трябва да знаеш как да ги бутнеш, за да ги предизвикаш. Ако не знаеш как да ги бутнеш, ти можеш да предизвикаш най-лошото в този човек.

Има една реалност, която не се вмести в ежедневиен живот на човека, нито във външния живот на природата. Външният живот си върви независимо от всичко друго. Ти не можеш да поправиш този живот. Ти не можеш да поправиш или да измениш климата на Земята. Земята сега е наклонена на 23 градуса. Ние не можем да изменим това нейно положение. Ние не сме дошли още дотам. Ако променим наклона на Земята на 90 градуса, бихме създали най-големия катаклизъм, който някога е ставал. Ако можем да наклоним Земята не на 23 градуса, а на три градуса само или най-много на десет градуса, Северният полюс би приел четири-пет пъти повече топлина, отколкото днес. Толкова лед има там, че цяла Европа би се покрила с около две-три хиляди метра вода. Ледът ще се разтопи и ще се превърне във вода. Не е лесна работа това. Сега всички говорят, че злато трябва на света. Ако златото се увеличи, ще стане друга криза в света. Ако има недоимък на храна, е лошо. Но ако има изобилие, и това е лошо, защото се обезценява трудът на хората, както и храната се обезценява, не може да се пласира. Тогава има едно свръхпроизводство и не се знае какво да се прави. Животът е поставен на чисто материална основа, но той не е само материя, както днес го схващат. Три свята има, в които човек може да живее. Ако е въпрос само да уредим своя физически живот, това е немислимо. И днес даже на

земята има повече население, отколкото трябва да има, за да могат хората да живеят щастливо. Като възражение на това цитират стиха от Библията: „Множете се и се размножавайте!“ Но не да се размножават глупавите и лошите хора, а да се размножават добрите хора – повече разумни хора ни трябва, добри хора ни трябва, гениални хора ни трябва. Те трябва да се размножават. Защо ни са обикновените хора в света? Гениалните, добрите, разумните хора като дойдат, те ще оправят света, а обикновените хора са малки деца, които искат само да ядат и да пият. Казвате: „Трябва да има повече деца“. Защо трябва да се раждат повече деца? Повечето деца били благословение. Ако ти си един земеделец, имаш само един декар земя, а имаш десет деца, пет дъщери и петима снове, какво ще ги правиш? Или ако имаш само хиляда лева на месец, имаш десет деца, как ще се справиш с тях? Как ще прекараш при тия трудни икономически условия? Как ще ги облечеш, как ще ги нахраниш?

Скърбите ли, това показва, че не разбирате дълбокия смисъл на живота. Когато се радвате, показва, че мъчнотиите за вас имат смисъл. В туй отношение животът трябва да бъде радост. Както и да се проявява, той ще бъде радост. Ще ви приведа един пример. Минава един богат човек, който не разбира живота, покрай един беден. Той не обича бедните хора, блъсва го и казва: „Свиня“. Човекът пада. Става му мъчно. Минава богатият край един кладенец покрит със слаба дъска и пада в кладенеца. Този, когото е блъснал, взима въже и го изважда. Щом го спасил, богатият казва: „Прости ми, извини ме, аз постъпих нечовешки“. В него веднага става промяна. Ако богатият не беше паднал в кладенеца и ако сиромашът не беше го извадил, съвсем други щяха да бъдат отношенията им. Богатият щеше да се отнася с презрение към сиромаша и щеше да го нарича „свиня“. Щом падна в кладенеца и бедният го извади, богатият променя мнението си за него. Защо става това? За да се познаят хората. Богатият ще се изяви и сиромашът ще се изяви. Като се изявят, ще се разберат. В разбирането е животът. Когато хората се разбират, животът има смисъл. Ако хората не се разбират, животът няма смисъл. Ако не се разбирате и вървите в противоположни посоки, тогава и богатите са нещастни, и сиромасите са нещастни. Пък ако се разбирате и вървите в една посока, тогава и богатите са блажени, и сиромасите са блажени.

Всеки от нас носи своята земя със себе си. Мозъкът е създаден по подобие на земята. Вашата земя я носите в главата си. С тази земя като се справите, другата ще бъде на ваше разположение. Считайте, че сте в един разумен свят, и се ползвайте от онова, което ви е дадено. Колко работи има, които не знаете? Вие ще напуснете този свят, без да сте се запознали с вашата глава. Да живееш на земята, значи да си преживял живота на всички същества от най-малките до най-големите; да си бил във всички частици, от които земята е създадена, във всеки закон, във всяка молекула, във всички

пластове, и в центъра на земята да си бил, навсякъде да си преминал. Това значи да си живял на земята. А ти си минал по кората на земята и казваш: „Всичко познавам“.

Да се върнем към обяснението за сегашния живот. Туй, което ви смушава, е, че се намирате в едно специфично състояние. Представете си, че имате един отворен съд, напълнен с вода, и друг, пълен с твърда материя. След време ще видите, че тази вода се е замърсила, тя е изгубила своята ценност, защото в нея е проникнала прах, тъй като съдът е бил отворен. Но другият съд е бил пълен със злато, а с него няма да стане това, което е станало с водата. Значи, ако е станала някаква промяна във вашия живот, вие сте като вода, която се е замърсила. Как ще се окаляш? „Отвън се окалях.“ Отвън или отвътре, щом се каляш, какво си ти – злато или вода? „Вода.“ Но водата се филтрира, за да се пречисти. Ако златото отвън се окаля, какво трябва да го направиш? („Да се измие.“) Ако не може да се измие, да се стопи. Огън трябва. За златото трябва огън, а за водата – пясък.

Тогава аз правя едно сравнение: хората, които са като водата и са се окаляли, природата им дава богатство. Богатството е пясъкът – с него да се занимават. Парите са пясъкът на природата. Богатият работи за пари, те го импулсират. Ученият пък, като види книги, веднага се хваща на работа. Друг пък, за да го накарате да работи, трябва да се импулсират чувствата му. Следователно в различните светове обменните средства са различни: във физическия свят са парите, чувствата са обмяна на сърцето, мислите са обмяна на ума. В умствения свят ще плащате за мислите и мисълта е разменна монета. В духовния свят са чувствата, а в човешкия – постъпките са средство за обмяна. Обаче хората предпочитат парите, златото.

Резултатите на вашия живот могат да бъдат полезни на вашите близни. И резултатът от живота на вашите близни вие можете да използвате. Ако вие спънете живота на когото и да е от вашите близни, с това ще спънете своя живот. И ако някой спъне вашия живот, той ще спъне своя прогрес. Трябва винаги да имаме това предвид. Не се спъвайте един друг! Защото, ако спънете вашия живот, спъвате себе си. И ако спънете живота на своите близни, вие се лишавате от известни условия и косвено се спъвате.

Лесният живот е паразитство. Мъчният живот е благородство.

Ако човек яде половината от това, което сега яде, ще си удължи живота. Човек трябва да разбира скритите сили, които провидението, великото в света е вложило в материята. Ако човек е разположен, ако има трезва, права и свежа мисъл, ако разбира причините за нещата и законите, явленията в света, процесът на хранене ще протича правилно.

Мнозина се връщат назад и се запитват за миналото си. Няма защо да се занимавате с миналото си. Какъв си бил в миналото, не е важно; какъв

си сега, това е важно. Някои могат да видят своето минало, но да гледат на него като на чужд живот, а не като на свой. Да гледат и да кажат: „Добре е живял тоя човек“. Понякога природата открива и добрите, и лошите работи на човека, но като чужди. Ако той знае, че е причина за някои лоши работи, постоянно ще скърби; ако знае, че е причина за някои добри работи, ще се радва. На земята голямата радост и голямата скръб не се допускат. Защо? Защото те са полюси на живота – плюс и минус, които взаимно се неутрализират. Каквото си имал, всичко си излял и изпил – нищо не ти е останало.

Ако искате дълго да живеете, не давайте пари назаем. Не свързвайте и двата края. Живейте както дойде и с каквото може. Колкото по-просто, естествено живее човек, толкова по-добре.

Със сегашните разбирания животът може ли да се подобри? Не може. Аз подразбирам подобриенето в съвсем друг смисъл – не да се подобри частично положението само на една част от хората. Всеки един от хората, които са на Земята, трябва да намери туй, за което е дошъл. Всеки човек, който е дошъл на Земята, е дошъл за нещо специфично. Ако ти не го намериш, питам, какъв смисъл има животът? Някой казва: „Аз съм дошъл на Земята да живея“. Много добре, ти си дошъл да живееш, да спечелиш нещо. Ако след като си живял 50–60 години и си добил знание, богатство, дъщери, синове, слава и чест – ако след всичко това един ден те оберат и ти вземат и славата, и богатството, и дъщерите, и синовете, и знанието? Какво сте придобили, питам? Вие си отговаряте: „Човек ще умре, ще се свърши всичко изведнъж“. Това е една игра в света. Ще умрем, но умирането нищо не разрешава. Смъртта – това е най-силното нещо, което съществува в света; най-голямото насилие, което съществува – това е смъртта. А ние се утешаваме, че човек като умре, всичко щяло да се свърши. Нищо няма да се свърши!

Всичко, което човек не прави от добра воля, му е наложено насилствено върху съзнанието. И само това, което правите съзнателно, от Любов, то е ваше. Любовта е закон на свободата. Всяко нещо, което правите по Любов, е свободно. Извън Любовта всичко е насилие. Извън мъдростта всичко е насилие, извън истината всичко е насилие. В Любовта е свободата, в нея се проявява животът. В мъдростта се проявява знанието. В истината се проявява свободата. Но свобода, знание, живот образуват едно цяло. То е както в музиката: сила, напрежение и тембър. Напрежението аз наричам раждането на един тон. Силата – тръгването, изявата. Тембърът, то е красивата форма, в която тонът се проявява. Или може да кажем, напрежението е самото дърво, което се ражда, разпуква се семето. Силата – растенето на това дърво. Цветът и плодът са тембърът. Ако човек не може да тури нещата в едно правилно съотношение, той няма да може да си представи какъв е смисълът на живота.

В живота вие искате да постъпвате съобразно своите разбирания. Това

значи да свириш на своята цигулка — да имаш свободно разбиране за живота. Където и да си, да знаеш как да постъпиш. В цигулката тоновете нямат определено място, но ти, за да знаеш къде се намира известен тон, трябва да го имаш в себе си. Онзи човек, който няма тона в себе си, той не може да го възпроизведе. Всички хора са започнали различно живота си, понеже не са взели основния тон еднакво. Например, когато са създадени рибите, те са взели един тон, а когато е създаден човекът, тонът е бил друг. Ако ти в живота нямаш определена мисъл, определено чувство и определено разбиране, ти не можеш да вземеш вярно този тон.

В разнообразието именно е смисълът. Няма да намерите двама с еднакви способности. Много тънко различие има между хората. Хубостта на живота седи в голямото разнообразие, което съществува между хората. Един човек може да е посял бор преди 120 години от една семка. Друг дошъл след 120 години и отсякъл дървото. 120 години го оставили да съхне, след което направили от него инструмент. Значи 240 години са се минали, откакто семката е била посята, после израснала, станала голям бор, който бил отсечен и изсъхнал. След 120 години дошъл един майстор и направил от него инструмент. И след толкова години виждаш, че на това дърво някой свири.

Изискват се часове на дълбок размисъл, за да разберете смисъла на живота. Вас ви занимава само обикновеният живот — речено, казано, ядене, пиене, къщи, кой станал министър в България, замръзнали няколко души някъде. Да замръзне човек някъде не е толкова голямо нещастие. Той се е сгъстил, станал е по-солиден, не се движи. Когато природата замразява някого, значи му е отредила друго предназначение. Под „студ“ ние разбираме едно, а природата — друго. Между това, което разбираме ние, и това, което разбира природата, има грамадна разлика.

И Писанието казва: „Между мисълта на Бога и нашата мисъл има такова голямо различие, колкото между небето и земята“. Такова е различието между Божието и нашето разбиране. Някой казва: „Аз разбирам живота“. Какво разбира той от живота? Ако е разбрал живота, това е велико нещо! Няма по-хубаво от това, да разбереш живота. Животът е едно благо. Как ще го задържиш? За да го задържиш, трябва да имаш сила, а пък за да си силен, трябва да си способен, да имаш знание, да имаш мъдрост. Освен това трябва да го подкрепиш с нещо. С какво ще подкрепиш живота? Животът се подкрепя само със закона на Любовта! Ако ти не разбираш великия закон на Любовта, ти няма да знаеш как да подкрепиш живота си и ще го изгубиш.

Христос казва: „Бъдете прочее разумни“! Той не се обръща към обикновените хора, а към учениците си. Следователно, ако искате да придобиете нещо от този живот, вие трябва да го разбирате в неговата пълнота. Защо? Защото животът е съчетание на разумни съзнания в света. Ако бихте били ясновидци в първа степен, щяхте да видите, че светът е преплетен като един

организъм. Щяхте да видите, че съзнанията на всички същества, от най-висшите до най-низшите, са преплетени като в един общ организъм. Всичко в света съставя един организъм. И ангелите, и херувимите, и серафимите, пък и най-малките буболечици, всички в света са преплетени в съзнанията си.

Смисълът на живота седи във взаимопомощ, във взаимно помагане. Законът за взаимопомощта гласи: никаква връзка не може да съществува между хората, докато те не са проникнати от силно желание взаимно да си помагат. Между клетките на организмите съществува едно сплотяване с цел взаимно да си помагат. В това взаимно помагане се заключава благо на целия организъм. Когато клетките се индивидуализират и всяка от тях започне да мисли и да живее за себе си, настанва смърт за целия организъм.

Всеки един от вас трябва да има вътрешен живот, съкровен, потаен. Всичко не трябва да изнасяте навън.

Извор, който от дълбоко извира, ако се отвори и всички го виждат, значи е плитък.

Съвременните хора говорят все за смисъла на живота, има ли защо да се живее, или няма. В края на краищата всеки казва: „Смисълът на живота е да познаеш себе си“. С други думи казано, смисълът на живота е да познаеш Бога в себе си. Значи Бог е същината, към която всеки се стреми. Същината пък е цялото битие: растенията, животните, хората, Слънцето, Луната, звездите, въздухът, водата, почвата и т.н. Всичко в света е изявление на Бога в разни форми.

Казваме „постижимо и непостижимо“, „ограничено и неограничено“ и „гранично и безгранично“. Постижимото е гранично, а непостижимото – безгранично. Ако под „постижимо“ разбирате нещо реално, не сте прави. Реалното не е гранично, не е нещо малко. Имате един хляб – ограничен е. Изядете го и в един ден работата се свършва с него. Имаш хиляда хляба. За колко дни ще ги свършиш? За колко дни ще ти стигнат хиляда лева? Значи, постижимите неща, като се свършат, произвеждат страдание. Парите не се свършват, ти се радваш. Ако реката изтича, изпарява се и пресъхва, произвежда страдание. Можеш да разчиташ само на оная река, която постоянно тече и не пресъхва. В непостижимото е вътрешният смисъл на живота, а не в постижимото, ограниченото, което трае само момент. Ти разрешаваш една задача. В света има безброй задачи, а не само една. Смисълът на живота е в многото задачи, във всички задачи.

Ако живее съзнателно и изпълнява Божиите закони, човек продължава живота си.

Невъзможно е да изпълнявате Божията воля, а същевременно да боледувате или да живеете в сиромашия. Бог е дал изобилно вода, въздух, светлина, храна на хората. Въпреки това те гладуват, мизерстват.

Ако стомната е пукната и каквото се налее в нея, изтича навън, кой е виновен за това? Пукне ли се гърнето, маслото почва да изтича, човек се състарява, почва свят да му се вие, боли го тук, боли го там, очите му се премрежават. Но ако възстанови връзката си с разумната природа, с духовния свят, може да се обнови.

Сънуваш вечер, че си богат, ставаш сутринта и от богатството никаква следа. Сънуваш, че имаш вол, но сутринта никакъв вол няма. И в действителния живот е същото. Имаш стотици хиляди левове, но случи се нещо и ги изгубиш. Учен човек си, но удари те нещо по главата и ти изгубиш знанието си. Къде е животът тогава? Ние живеем в света на постоянните промени, а после ще кажем като сегашните учени, че като умре човек, всичко с него се свършва. Няма какво да се говори по това. Че всичко се свършва, това си е на мястото. Не е лошо, че се свършват някои неща. Но с какво трябва да се свършва? Добре е да се свърши с болестта, защото ще дойде здравето. Добре е да се свърши с невежеството, защото ще дойде знанието. Добре е да се свърши със смъртта, защото ще дойде животът. Като изгубиш живота си пък, ще дойде смъртта. В живота изобщо няма свършване на нещата.

При сегашните условия на човека не е необходима вяра; вяра всички имате. И знанието не е толкова необходимо. Всички имат знание и даже имат повече, отколкото им трябва. И вяра имате повече, отколкото ви трябва – вярване имате. Вие сте толкова богати, че не знаете къде да вложите капитала си. Пребогати сте. И всички страдате. За да може човек добре да живее, трябва да знае къде да вложи капитала си и от придобитото да се ползва.

Всичко в света е постижимо, когато Любовта създаде вярата, а вярата създаде надеждата. Тогава Любовта дава смисъла на живота, вярата дава съдържанието, а надеждата дава формата, която е дреха на живота.

Трябва да бъдем щастливи, трябва да бъдем умни, трябва да бъдем добри! В това седи човешкият живот. Всеки човек трябва да се стреми да вземе най-високото положение, в най-добрия смисъл. Никой не трябва да се спъва. Отвори се за всичко онова, за което ламти твоята душа, не спъвай себе си, дай път на въображението си, не бързай. Ще кажете, че това са илюзии. Мисли за всичко, желай всичко, стреми се към всичко, но не бързай. Ако в този живот – не, ако във втория – не, в третия ще стане. Доброто живее много по-дълго от злото. Ти казваш: „В този живот!“ Няма разрешение в този живот. В този живот всички места са заети!

Със своите мисли ще усиляваме живота. Адам живя 900 години. Сега казваме: ако ние живеем още един живот, къде ще му иде краят? По-добре да живеем дълъг живот. Но не такъв, да живеем сто и двадесет години и нищо да не разберем. Някой живял 120 години, оженил се три пъти, жените му умрели, децата му умрели, търговец бил – фалирал, написал една книга – не

се чете. Човек трябва да опита съществени работи. Ако аз дойда на земята и в бъдеще, ако съм в туй положение, бих желал да придобия такава сила, че от земята да отида на месечината. Да направя една разходка. Месечината е богата със злато, скъпоценни камъни – богатства има там. И като се върна, да донеса всичкото си богатство от месечината. Как мислите, ако донеса 500–600 милиона английски лири, такава разходка има ли смисъл? Ако придобия знание и стана господар на пространството, това не е ли добро? Като господар ще зная, ще измервам със своите уреди какъв е студът, каква е топлината, какви са електрическите и магнетичните процеси, какви промени стават. Като се върна, ще зная. После ще се яви амбицията у мен да отида на Слънцето. Оттам ще донеса свещения огън, с който да запалвам елементите на Земята; ще донеса и жизнения еликсир, за който са работили в старите времена. Защото този еликсир може да се вземе само от Слънцето. Каквото и да казват, аз така го зная. Този еликсир не се намира на земята. През годината има специфични дни, има специфични часове, когато слънчевите лъчи падат под известен ъгъл върху растенията – и ако можете да го вземете и да го турите в едно шишенце, ще добиете вечния живот. Вие искате да ви кажа тия дни и часове. И цялата земя да ми дадете, няма да ви кажа!

Трябва да обичаме живота, докато имаме работа, която трябва да свършим на земята.

Вечният живот – това е същественото, към което човек се стреми. Във вечния живот се намират ония способности, които са необходими за човека; ония чувства, които са необходими за живота; силите, с които човек трябва да работи. Вечен живот значи живот без противоречия. Вечен живот значи да бъдеш заобиколен с добри, разумни същества, които те обичат.

Вие никога не можете да напуснете този свят. Вие можете да живеете само едновременно в трите свята. Да живееш само в един свят е абсолютно невъзможно. Някои искат да ни убедят, че само във физическия свят имало живот. Това е една квадратна глупост. Други искат да ни убедят, че само в другия свят имало живот. Това е втора квадратна глупост. Трети искат да ни убедят, че само в мисълта има живот. Това е трета квадратна глупост. Истината е, че ти може да живееш само в трите свята едновременно.

Има една наука, която хората трябва да изучават. Не да съжालяват, че се намираме в една тежка епоха и да питат: „Как ще се оправи светът?“ Няма какво да мислим за света. Когато вие пътувате в един параход и ме питате какво е нашето бъдеще, ще ви отговоря, че нашето бъдеще е да дойдем до пристанището. Всички трябва да излезем на пристанището! Капитанът ще слезе на брега, ще даде разпореждане всички да слязат и всеки да си вземе пътя накъдето поиска. Параходът ще си остане параход. Ще бъде смешно от наша страна да се осигурим за вечно оставане в този параход. Той не търпи никаква осигуровка. Ти само за 10, 15, 20 дни като платиш, имаш право да

пътуваш с него. Като се свърши пътуването, ще излезеш. Такъв един параход е и Земята. Представи си, че пристигаш до едно пристанище и ти кажат, че веднага трябва да слезеш. Казват: „Еди-кой си е заминал за онзи свят“. Не е заминал, слезъл е на пристанището и е заминал за дома си.

Цялото пространство е населено със същества; във всички светове има живи същества.

На Луната има живот. Във Вселената няма пусти светове и на най-изостаналите звезди има живи същества. Животът се поддържа от Слънцето, но се пречиства от Луната. Всички нечистотии на Земята се пречистват чрез Луната. Среброто е свързано с Луната.

В сегашния живот топлината е по-опасна от студа. Ако някой човек се подложи на замръзване по специален начин, студът няма да го повреди. Той може да се запази в това състояние векове и после пак да се размрази. Размразяването трябва да става от опитни хора. Да умеят да възстановяват постепенно кръвообращението.

Ако разбирате законите, ще раздадете светлината, топлината и силата си на хората и цялата материя, която имате. Ще се освободите от този багаж, ще бъдете като дете и по-леко ще отидете на онзи свят. Няма какво толкова да се свързвате със земното.

Някога водата е била среда на човека, но днес е условие. Когато водата престане да бъде условие за човека, той ще придобие вечния живот. При това положение водата ще бъде реалност за човека. Тя ще извира от него.

Какво правят съвременните хора? Те говорят изключително за миналото си. Добър е животът на миналото, но в него няма втичане. Учителят разправя за своя минал живот, какво направил като бил учител, като бил млад. Цигуларят разправя за своята цигулка, с която свирил на младини. Не, и като млад, и като стар, човек непрестанно трябва да работи, да внася по нещо ново в съзнанието си. До последния ден на живота си цигуларят трябва да свири и като дойде денят на заминаването му, да каже на цигулката си: „Съжалявам, че те оставям, но ще се върна и ще продължа работата си“. Човек трябва да слезе на Земята с импулс към работата, към придобиване на нещо ново. Със същия импулс трябва да си замине.

Като вниквате в живота на учените, на хората на изкуството и на музиката, виждате, че те се намират под влиянието на слънцето. Те са идейни хора. Като казвам, че човек трябва да се свързва с енергиите на слънцето, нямам предвид само физическото слънце, което изгрява и залязва на хоризонта. Аз имам предвид главно Божественото слънце, което изгрява в душата на човека и никога не залязва.

Кой чертае бъдещето на човека, бащата или синът? Бащата определя какъв да бъде синът. Майката чертае какъв да бъде синът. Бащата и майката

раждат деца. Следователно те са повод, те чертаят тяхното бъдеще. Когато синът стане баща, той чертае бъдещето на своя син. Мислите ли, че Бог, нашият велик баща, Който ни е пратил в света, ще остави на нас да чертаем своето бъдеще? Той е начертал нашия път и ние трябва да вървим по начертания път. Когато ние сами създаваме нещо, имаме право да чертаем бъдещето му. Какво правим понякога? Искаме да внесем своите теории и възгледи в Божията система и настояваме всичко да се върши според нашите разбирания. Това е невъзможно. Това може да стане, когато ние бъдем самостоятелни творци.

Научете се да чувствате благодарност към онази причина, която ви е пратила – живата причина, да благодарите, че при най-лошите условия, в които може да бъдете, ще намерите едно малко добро. За него благодарете. И в най-лошите условия има едно микроскопическо добро, намерете го и благодарете. Това е човекът. В най-лошото състояние да благодарите за най-малкото добро. Аз съм виждал как вечерно време, като вървиш в тъмната нощ, една малка свещица осветлява всяка твоя стъпка, за да не паднеш в някоя дупка. Голямото благо е дневната светлина. Най-малкото благо е малката свещица, която осветлява твоите стъпки. Необходимо е някой път да се движите в мрачна нощ. Ако всички бяхте така щастливи, както искате, това щеше да бъде най-голямото ви нещастие. Трябва да знаете, че когато вие сте щастливи, вашето щастие се дължи на нещастieto на другите. Ако те не бяха нещастни, вие нямаше да бъдете щастливи. Защото всякога щастieto на едни се дължи на нещастieto на други. Или другояче казано, нещастieto или страданието, това е работа, която трябва да извършим. Радостта е плодът, почивката от работата, която сме изработили, и ние се ползваме от този плод. След като е работил един човек, след като дълго е посадил дървета и се е грижил за тях, накрая бере плодовете и ги яде. Това е радостта, която му донасят плодовете. Радостта, това са плодовете от миналите страдания. Страданията са работата, която сме свършили. Може понякога да е била неразумна, но каквато и да е, все е работа. Може да е работа, наречена мъчение, може да е работа – труд, а може да е работа – работа. Имаме мъчение – работа, труд – работа, и работа – работа. Като дойдете до работа – работа, дошли сте до най-хубавото положение. И в мисълта има мисъл – мъчение, мисъл – труд, и мисъл – работа.

Сега аз ще дам ново определение за Бога. Бог е най-малкото добро, което може да ви помогне в даден случай, да излезете от една голяма мъчнотия. Вие търсите Господа, но никъде не Го виждате. Къде е Той? В най-малкото добро у вас. Имате ли най-малкото добро в себе си, с което можете да си помогнете, там е Бог, там се проявява Той. Какво са учили и учат философите за Бога, това остава за тяхна сметка. Какво са говорили дядо ви и баба ви за Бога, и то остава за тяхна сметка. Знайте, че ключът на философите, ключът на баба ви и дядо ви са чужди ключове, които не можете да употребявате,

за да отваряте своите стаи. Всеки има свой собствен ключ за стаята си. Ти имаш сърце, за което Господ ти е дал ключ сам да го отваряш и затваряш. Дадеш ли ключа от сърцето си на хората, те да го отварят и затварят, знай, че твоята работа е свършена, от тебе нищо няма да остане.

И тъй, най-малкото добро е това, което човек може всеки ден да приложи в живота си. Вън от него всички неща са ненужни терзания. Там законът съществува. Където няма закон, там има свобода. Където има свобода, там се проявява най-малкото добро, с което човек може да отвори ума и сърцето си. Дръжте се за най-малкото добро и всичко непотребно отхвърлете настрана. Отхвърлете болестите, безпокойствата, страданията, те не съществуват. Хвърлете товара от гърба си! Вие сте в състояние да се освободите от него. Освободете се от ненужните страдания и не питайте защо сте се окаляли, защо сте се напращили. Не питайте защо обувката и дрехите ви са скъсани. Днес сте окъсани, утре ще бъдете с нови дрехи. Тези неща са временни, а не постоянни. Мястото не е постоянно нещо. Днес сте на планината, утре сте в долината. Днес нещо нямате, утре ще го имате. Нищо не е постоянно в света.

Когато говорим за Бога, подразбираме деня на живота. Едно слънце — един Господ. Вечерно време има много звезди, но денем има само едно слънце. Когато говорим за Бога, разбираме една възможност, която може да реализира всичко, което си видял през нощта. В едната възможност ще можеш да реализираш всичко. Денят показва начина, по който да реализираме нашите копнежи, а вечерта показва скритите възможности. И като помислиш, това са векове, милиони години пред тебе и всички те са възможности за постижения. Слънцето показва, че идеята, която имаш, може същия ден да реализираш.

В умовете на хората, когато се каже „мрачна нощ“, картината е следната: няма изходен път. Намираш се в един затворен кръг. Но даже и в мрачната нощ цялото небе е осеяно със светлина. Небето показва, че безбройни са възможностите на човешкия живот. И когато вечерно време излезете и видите звездите, всичкото ви обезсърчение трябва да изчезне. Като погледнеш нагоре, небето ти казва: не бой се, ти едва сега започваш. Имаш възможности да постигнеш всичко. Но да се чете по небето, показва, че имаш възможности да постигнеш всичко в живота, имаш и разбиране. А пък като стане ден, като изгрее слънцето, това показва, че в света единство трябва да има. Вечерно време ти се намираш под звездите и не знаеш коя да си избереш. Която и да избереш най-напред, може после да се откажеш от нея и друга да избереш. Щом изгрее слънцето, нямаш избор. Щом стане ден в човека, няма избор, само една възможност за избор има.

Казвам: да вярваме, че Бог създаде небето и земята. Да се роди в нас онази светла мисъл, че при този тежък живот, който сега минаваме, да знаем, че има един изходен път. В никоя система вие няма да намерите

вашето спасение. В която и църква да сте, каквото и политическо верую да изповядвате, може да сте англичанин, американец, русин, немец, вие не може да се избавите от лошите последствия на живота. Вие сте осъдени да умрете. Казвате: „Да си поживеем“. Не се лъжете с един живот, при който след като се наядете хубаво, ще ви обесят на въжето. Не считайте това за живот. Предпочитам да ме обесят гладен. Ако ще умра, да умра гладен. Какво разбирате вие под думата „смърт“? Научно разбират унищожението на човека. Да умре човек, подразбира един нов живот. Когато дадох тази чаша на един от великите хора, той каза: „Ако е възможно, да мине тази чаша, Господи; ако не, да бъде Твоята воля“.

Когато отношенията на един човек, на едно разумно същество спрямо живота са правилни, той се развива правилно. Животът е връзка с онова начало, от което човек изтича. Писанието казва: „Бог изпраща Духа си и оживява. Оттегля Духа си и умира.“ Значи резултатът от отношенията между Бога и човека е животът. Казва се: „Изпраща Духа и хората оживяват“. Когато дойде Духът, човек живее. Значи Духът е връзка между Първото Начало и човека. Животът е резултат. Щом живееш, това показва, че между Първото Начало и тебе има връзка — Духът. Казваме, че Духът ще ръководи; значи, говорим за онова Начало, което носи живота в себе си. Някой път вие казвате, че искате да живеете. За да живееш, трябва да съществува връзка между тебе и Бога! Сега трябва да се разбере какво означава тази връзка. Донякъде може да се обясни, но не напълно. За да може един организъм да функционира, непременно трябва да влезе в тялото въздух. След като приеме въздух в белите дробове, човек започва да живее. Дишането се подкрепя и от други процеси; за дишането са потребни храносмилането и човешката мисъл.

Молитвата е зов към Бога. Скръбни сте, натъжени сте — молете се. Господ по три начина утешава: първо — ще ви прати някой човек да ви помогне, второ — ще ви прати някой ангел, и трето — сам Той ще слезе. Питате: „Защо сме се родили?“ За да посещавате Господа. Това е великият закон, по който хората със своите скърби и земни нужди се сближават. Ако нямашме нужди, не бихме разбрали в какво се състоят хубостите на живота. Ще пазите тази мисъл: „Животът, тъй както е направен, е най-добър живот, и ние, тъй както сега живеем, живеем най-добре“.

Трябва още докато си жив, да придобиеш ония алхимически свойства на живота, че колкото и да боледуваш, нищо да не е в състояние да те умори. При това никаква болест да не те хваща, да умираш, без да се разлагаш, да страдаш, без да унищожаваш, да бъдеш безстрашен, но разумен.

Когато животът стане съвсем неразбран, тогава в старите хора, които не разбират живота, се набира червеният цвят на венозната кръв, от която идват всички болести.

Всичките болести се дължат на нечистата кръв в човека. За да се пречисти кръвта, ти трябва да обичаш. Ще призоваваш алхимическия огън, ще мислиш, мисълта ти да свети. Ако твоята мисъл не е светла, ако чувствата ти не са топли, ако постъпките ти не са силни, твоята кръв не може да бъде ясночервена. Онзи червен цвят, който кара хората да се бият, не е този червен цвят, за който аз ви говоря.

Като изучавате светлината на червените лъчи една година тъй, както трябва, ще видите колко мощно и целебно е тяхното действие. Ще почувствате живота, безсмъртната природа чрез тези лъчи. Ако можеш да видиш този хубав, ярък червен цвят, никога няма да го забравиш. Бог е оставил една велика тайна в тия червени лъчи, в тия чудни трептения. Има една есенция, затворена от хиляди години в този цвят, и Бог очаква децата да бъдат достатъчно досетливи и умни, за да си вземе всяко толкова блага от него, колкото му е необходимо.

Ние почти я отминаваме тази светлина и постоянно викаме за помощ, крещим, че нямаме живот, и умираме при голямото изобилие, което Бог праща. И така ще умираме още дълго време. Ще ходим горе да се учим, пак ще се връщаме, пак ще отиваме, ще се учим и ще се връщаме, докато в нас просветне истинското познание за благата, които ни заобикалят.

ЖИВОТНИ

Както аеропланът и автомобилът са средства за пренасяне на човека от едно място на друго, така и котката може да е средство, чрез което човек може да се прояви. Едно същество може да влиза и да излиза в котката, както и вие влизате и излизате в автомобила. Животните са превозно средство за човешки души, изостанали в развитието си.

Животните са изостанали в развитието си души.

Животните са изостанали същества, неразумни, които не са изпълнили волята Божия както трябва. Човекът е възпитател на животните, но как ги възпитава? В повечето случаи ги яде. Той трябва да дойде до съзнанието да ги защитава.

Животните и растенията са азбука на човешката мисъл. Хората, които не се отнасят добре с тях, нарушават езика на нещата. А и животните, и растенията носят нещо много хубаво за човека. Всички Бог ни е създал, а ние, като не се отнасяме добре с тях, значи, че не сме създадени от Бога. Ако една майка ражда дете и то умре, Божието благословение не е било с детето.

Човек, като излезе от рая, се научи да яде месо. Но това е съвсем друга култура. С тази култура се създадоха хиляди страдания. 75 % от съвременните

страдания на хората се дължат на безобразното изстребление на животните, което образува в Божествения свят едно раздрусване, цял катаклизъм. Разклатената нервна система на бялата раса се дължи на избиването на животните и на консервирането им, и изобщо на консервираната храна.

Лошите отношения на хората към животните са причина за много болести, затова бъдете внимателни към тях.

Гъсениците не са паразити. И те имат право да се ползват от растенията.

Да убиеш вол е също както да убиеш човек.

Един кон има толкова право на живот, колкото и един човек. Той на земята няма право. Но в онзи свят има.

Въшката, която е паразит и която вие сте създали, можете да я убие, да я натиснете с нокът, ако ви прави лошо. Всички паразити са черупки. Мишките, зайците и всички гризачи спадат към паразитите. Не се създава карма като ги убивате. Дървениците и въшките са създадени от колективния човек, може да ги убивате, но змията не бива да я убивате, щом не ви напада, пък и което и да е животно, щом не напада, не го убивайте.

Ако ядете много, никога няма да се освободите от злото. Злото върви паралелно с яденето. Ще дойде ден, когато хората няма да ядат агънца, прасенца, телета, защото няма да ги има. Вълци също няма да има, а хората ще се разбират помежду си, ще прилагат Божия закон. Това ще стане, когато водата и храната ще бъдат в човека и няма да става нужда отвън да се набавят. Хората ще се хранят отвътре, както Господ се храни. Засега малко ще ядете и с благодарност — това е важното.

Дължината на човека спрямо Земята е перпендикулярна. Човек е перпендикулар спрямо центъра на Слънцето и на Земята. Това показва неговата интелигентност. Дължината на тази елипса показва неговата разумност, а широчината показва неговата чувствителност. Животните се отличават от хората по това, че имат повече чувства, отколкото им трябват. В човека има повече ум, отколкото му трябва. Между животните и човека трябва да има едно отношение, обмяна. Човек, като не знае как да направи тази обмяна, започва да коли животните и да ги яде. На животните, като им липсва интелигентност, и те изяждат човека, значи изяждането е взаимно.

Ако овчарят е болен, овцете му могат да го излекуват, ако са здрави. Те са в сила да излекуват една физическа болест, но ако болестта е психическа, те не могат да му помогнат. Ако овчарят е духовно болен, той уморява овцете си.

Каква социална правда има, когато всеки ден се колят с милиони животни?

Всяка една гъсеница, изпредила се на пътя ви, защо ще я тъпчете? Тя един ден ще стане пеперуда, но вие с унищожаването ѝ спирате нейната еволюция, спирате процеса на развитие, но същевременно спирате и своя процес на развитие.

Заместете хляба с друго нещо и вижте какъв ще бъде животът ви. С употребата на хляба животът се подобрява. Някога месоядните животни са били повече, отколкото днес.

В бъдеще, когато хората и животните се нагодят повече към хляба и растителната храна, месоядните животни ще намалеят.

Месоядните животни са произлезли от корените на растителното царство, а пък тревопасните – от клонищата.

Дълголетието на човека зависи от растенията. Подвижността и хладнокръвието на човека зависят от рибите, а дишането – от птиците. Птиците са били първият фактор за създаване на човешката мисъл и дишане. От млекопитаещите човекът е продобил трудолюбието, сръчността и доволството – от тревопасните. Месоядните животни научиха хората на готварство, на пръжене – това е мое частно мнение по въпроса.

Не може да мислите и да правите каквото искате. По някой път мислите за някого: „Ще го убия!“ Тази мисъл вече у вас е произвела една промяна, може да не сте забелязали, но промяната е станала. Накарайте един човек всеки ден да коли кокошки или други животни и ще видите какво ще стане с него след време.

Онези души, които не прогресираха, останаха като волове. Други, които не прогресираха, останаха като коне, като растения, като дървета.

Всички животни, всички растения, всички плодни дървета се жертват за нас, но от Любов към Бога.

Той ги изпраща на Земята да се жертват за нас. Те не са глупави. Растенията са деца на ангелите, а животните са деца на архангелите. Ние живеем благодарение на тези деца.

Един ден вълците ще изчезнат и всички месоядни животни ще изчезнат, ще се преобразят. Месната храна е вредна и тя не става за строеж на новите форми.

Човек мисли, че като яде месо, ще бъде по-здрав. Това не е така. По-енергични са месоядните животни, но по-силни са тревопасните. Един тигър по-силен ли е от един слон?

Животните възприемат онази светлина, която излиза от нас.

Задачата на животните е да събират магнетизъм. Докато животните са здрави, и хората ще бъдат здрави; щом животните почнат да боледуват, и хората ще боледуват. Ето защо ние трябва да бъдем приятелски разположе-

ни спрямо животните, за да можем да се ползваме от магнетичните сили, които те складират в себе си.

Поради изсичане на горите и избиване на млекопитаещите хора се натъкват на големи страдания, без да могат да си помогнат. Те не подозират, че животните и растенията представляват резервоар на жизнени сили за растенето и развитието на човека. С изтрепването на млекопитаещите жизнената им енергия се разпръсква в пространството. Понеже хората не могат да се свързват пряко със силите на природата, те се лишават именно от ония жизнени сили, които се възприемат от животните.

Известни болести, лоши мисли и желания, които се проявяват във вас, се предизвикват от някои млекопитаещи животни. За да се освободите от тези страдания, трябва да смекчите отношенията си към животните. Често омразата на куче може да повлияе тъй, както омразата на човек. Не смятайте, че мислите на животните са много слаби. Не, те са много опасни за света.

Чрезмерното избиване на млекопитаещите животни създава аномалия в природата. Повечето от болестите се дължат на това избиване, с което се спира тяхната еволюция, и всички сили, които трябва да образуват тяхното благо, остават неизползвани и с това се образува едно хаотично състояние, което е причина за разните болести. Знаете ли какво става след изтичането на тази животинска кръв безразборно? От изпаренията ѝ се образуват разни серуми и култури за вредоносните бацили, от които дохождат всички злини в органическия свят.

Човек се ръководи от свой личен вътрешен дух, докато животните са ръководени от техен групов дух, който работи върху тях отвън.

Като диша правилно, човек подсъзнателно създава условията за мисълта. Животните също несъзнателно, чрез дишането създават условия за бъдещото си мислене.

Един ден и животните ще се изменят и повдигнат. Има хора, които по съзнание не стоят по-високо от животните. Има животни, които по съзнание са като хората.

ЖИТО

Житните зърна са разумни същества, които са слезли от небето и са станали жертва за хората, за да могат те да се повдигнат. Животът на Бога е скрит във всяко зърно. Чрез житото Бог се жертва за тебе.

Във всяко житно зърно се крие по чуден начин частичка от Божествения живот.

Всяко житно зрънце носи със себе си съзнанието и Божествената мисъл. Засега най-хубавата храна са житото и плодовете.

Житните зрънца са Христовото тяло. Веществото на житото са соковете, манната, с която ангелите се хранят. Житното зърно е емблема на Христа.

Според мене житното зърно е дошло на Земята преди 250 милиона години. Преди толкова години житното зърно е било внесено в умствения свят. То е расло първо в човешкия ум, постепенно е слизало от умствения свят, докато е дошло на Земята. Ние днес не знаем истинската му стойност. Само след големи изпитания човекът ще разбере стиха от Евангелието, където Христос казва: „Аз съм живият хляб, слязъл от небето. Който ме яде, той има живот в себе си.“

Както житното зърно пада в земята и умира, както то пониква, израства и дава плод – същото става и с човешката душа. То е мъничко, скромно, обаче има сила, възможност, дух на самоотрицание, с която сила храни себе си и другите. И когато вие седнете на трапезата, не мислите никак за житното зърно, не знаете каква радост внася то у вас и какви мисли ви носи, не знаете дори неговия произход. Житното зърно е една велика загадка. То е емблема на живота.

В хляба се крие Божественият живот, в него се намира Божественият Дух. В житото се крият най-мощните сили, най-благородните сили на живота. Житното зърно е излязло от Бога, както и ние.

Житните зрънца съдържат в себе си потенциална енергия, която като влезе в организма на човека, се превръща в кинетична. Житните зрънца са се явили след човека на земята.

Ако разгледате житното зърно силно увеличено, ще видите, че в него е скрит зародишът на човека. Който знае законите и условията за развитието на човека, като постави това зърно при тези условия, от него ще излезе какъвто човек искате – талантлив, гениален, светия, но знание е нужно за това. Външно погледнато, житните зрънца не се отличават едно от друго, но това не е така.

Природата е създала хляба и ако хората не бяха сгрешили, те щяха и досега да се ползват от най-хубавата храна, без да имат нужда от нищо друго.

Някога житото е било много едро и хубаво във вид на малки самунчета, както днес са ябълките и крушите. Днес като го мелят във воденици, повече от половината от хранителността на житото се губи.

Житото е дошло на Земята да облекчи човешкия живот. Преди идването на житото на Земята човечеството е имало такива страдания, каквито не можете да си представите.

Съвременното човечество носи страданията на всички минали жестокости, които са се вършили на Земята преди слизането на житото между хората.

Само узрялото жито знае какво нещо е „до“ в петата октава. Пет октави и пианото няма. Като дойдеш до петата октава, ще бъдеш като житото, за теб страданията няма да са нищо.

Онзи, който е узрял плод, и да го мелиш, не страда. Житото, след като го смелят, омесят, опекат, като влезе в човека, пак израства.

Хубава боза става от просото. Лечебно действа просото, може понякога да се използва за цял. То е мъничко, но може да помогне. Но засега най-хранително, най-полезно е житото, то е дошло от Венера, растение на Любовта. Житото е много устойчиво.

В ангелския свят житото зрее по дърветата; там житните зърна са едри като ябълки и са много сочни и сладки. Като туриш две-три зърна в джоба, цял ден ще минеш с тях. Те не оставят никакъв излишък и са като нектар.

Бог присъства в житото. Ние мелим Господа, когато мелим житото, и най-хубавото от житото излетява.

Хлябът – най-необходимата и свещена храна за хората, днес не допринася нещо съществено за тях, защото е приготвен с ругатни, недоволство и отрицателни мисли.

Хлябът е изгубил естествената си чистота.

Може да турим в брашното масло и сирене, но хранителността на житото е изчезнала още при смилането на житото. Тя не е онази първична хранителност, каквато житото има. Житото е станало на брашно, защото човек не разбира, не знае колко си пакости, като смила житото.

Когато се мели житото, етерните масла излитат, щом се залее брашното с вряла вода, други мазнини излитат, после в пещта – други вещества излитат. Житото трябва да се яде така, както е. Ще го дъвчете като сакъз.

„Хляб наш насыщний, дай ни го нам днес“ – не се казва чай, кафе, пасти, а само хляб.

На физическото поле човек трябва да яде преди всичко хляб – най-важното нещо. В хляба се съдържат велики сили, съгъсени енергии, стига да е чист, пшеничен. Само с хляб и вода човек може да живее.

Ако знаете как да приемате храната, нямаше да имате нужда от нищо друго, освен от житото.

Като променяш своето състояние, ти ще привличаш всички ония елементи, които се съдържат в житото. Ако искаш да извлечеш елементи за ума си, ще впрегнеш азотните вещества на работа, като мислиш постоянно за духовния свят, за Бога и Любовта. Само така ще извлечеш тези необходими елементи за тебе от житото, които слънцето е вложило в него. Ако искаш да извлечеш енергия за чувствата си, ще впрегнеш кислорода на работа,

защото в дробовите при процеса на дишането се образува приятно горене. Ще мислите, че всичко в света е хармония и в болести, и в страдания, и в смърт, и във всичко ще виждате Божията Любов. Така ще разглеждате нещата, за да извлечете от житото всички необходими елементи.

Не е все едно дали ще употребяваш жито, царевица, овес, ръж, или други зърнени храни. Ако искаш да бъдеш здрав, да придобиеш мускули, сила, живот, яж жито. Засега най-силната и здравословна храна е житото.

Хранителността на житото е в люспите му, точно това, което хората изхвърлят. Вътрешността на житото е определена за по-благородни хора, които правилно могат да го използват.

От всички храни най-хубави са житото и хлябът. Всички други храни идват да допълнят хляба.

Вкусна храна е онази, която съдържа сила в себе си. Хлябът дава сила и свежест на тялото. Хлябът е добрата храна.

Елементите на хляба ги има във въздуха.

Докато човек не намери отношението между живота и хляба, нищо не е намерил. Колкото по-малко хляб ядеш, толкова по-малко живот имаш. Откажете се от хляба и ще видите, че животът ви ще се намали. Без хляб и без живот човешката мисъл не може да се прояви.

Чистият пшеничен хляб има повече хранителни вещества, отколкото другите храни.

Формата на хляба не е хляб и вкусът не е хляб, но хранителността, която той може да има и която ви дава, това е същественото.

Има теории, според които студеният хляб е по-здравословен. Според мен топлият хляб е по-здравословен. Студеният хляб за пълните хора е на място, но за сухите не е на място. За сухите – мекият, топлият хляб е на място, току-що изваден от фурната.

Хляб не се хвърля. Никога не го хвърляйте. Всяко нещо, колкото и да е малко, е ценно, още повече хлябът – ще го държите в съзнанието си като нещо свещено. После от този хляб на Любовта няма да давате комуто и да е. От този хляб на свиня няма да давате. Хлябът е нещо свещено.

Съветвам ви върху гроба на всеки от вас, на близките ви, да се посява жито.

Младата жена, която меси хляба, трябва да вложи в него вяра, положителни мисли и чувства. Ако тя е недоволна, нейните влияния ще проникнат в хляба, който е месила. Хляба трябва да го месят професори. Не само това, но аз препоръчвам който може и има условия, сам да си меси хляба.

В това време, когато меси хляба, да чете молитви, да пее и да не оставя

нито една трошица да падне на земята. Вие ще възразите: „Само това ни остава сега, да месим хляб, като че друга работа нямаме“. Каква по-важна работа от месенето на хляба?

Онези от вас, които имат слаб стомах или слаби гърди, които са нервни, сприхави, нека се подложат на житен режим за един, два, три месеца най-много. През това време не трябва да употребяват никаква друга храна, нито хляб, освен да дъвчат суровото жито, изчистено и измито. Ако ви се види много за един месец, направете опит за една седмица. Ще накиснете от вечерта сто грама жито във вода, ще го разделите на три равни части, ще дъвчете сутрин, на обед и вечер. Ако ви се пие вода през деня, ще пиете колкото искате. Ако бяхте се поставили на този режим от по-рано, щяхте да имате по-здрави зъби и нервната ви система щеше да бъде здрава и регулирана. Почувствате ли нещо дисхармонично от опита, спрете го.

Динамичната сила на житото ще използвате, като го дъвчете дълго.

Направете опит да се храните десет дни с житни зрънца, когато житото зрее, когато е още меко.

Хлябът и житото служат само като проводници, през които животът минава, а самият живот се поддържа от импулса на човека към ядене, т.е. от чувството му към хранене. Това чувство привлича известни сили от природата, които именно поддържат живота.

Писанието казва: ще дойде ден, когато страданието ще си замине от света, сълзите ще изчезнат, ще остане нещо положително на мястото на страданията. Но докато дойде този ден, ние трябва да се подготвим за новата епоха.

Какви ще бъдат разбиранията на новото човечество? Днес казваме: „Който има пари — да ги държи в своята кесия“. Според новото учение всеки човек сам ще си оре нивата, сам ще я сее — и което ти сам ще сееш, от него ще ядеш. Не само това. Питате: „Дали ще взимаме тогава от чуждия хляб?“ Не, сам ще насееш нивата си, сам ще я ожънеш, сам ще я овършееш — и каквото изкараш, ако ти остане нещо, може да го дадеш. То ще бъде като един подарък от това, което ти си изработил. Сега ядем чужд хляб. Земеделецът казва: „Не може да я бъде тази работа, аз по 12 часа ора земята и да давам хляба почти даром на ония търтеи!“ И ти, като ядеш този хляб, се ограничаваш. После ще го мелят други, брашно от боб, от това, от онова ще турят и ще го продават за хляб. Питам: при такова ядене какво може да очаквате? Само недоволство! Който го мели — недоволен е; който го пече — недоволен е; и онзи, който го продава — пак е недоволен. Хлябът, който ядем ние, от единия до другия край е опетнен. Казвам: има някои претенции, които са престъпни. В бъдеще хлебарите трябва да бъдат светии — нищо повече. Човекът, който меси хляба на земята, трябва да бъде светия, да е живял двадесет години в пустинята, да е чист в мислите си — като меси и

работи този хляб, да каже: „Господи, здраве да дадеш на този, който го яде“. А днес хлебарите като го месят, гледат да изкарат от тебе колкото се може повече. Някой път, като ми донесат гевреци, аз дам на моята котка като на специалист и проверявам. Ако тя яде – и аз го ям; ако тя не го яде – и аз не го ям. Чудно нещо: много пъти ѝ давам – гладна е, а не яде.

Ако приемам чиста храна, ако приемам чист въздух, чисти желания и чисти мисли в себе си – веднага ще имам добър външен резултат. Така че трябва да бъдем много внимателни. Да кажем, ще купувате хляб. Даже ти, който си много вярващ, спри се пред една фурна и се попитай: „Да взема ли един хляб оттук, или не?“ Ако ти каже нещо: „Не вземай“ – не вземай! Спри се пред друга фурна и кажи: „Да взема един хляб или не?“ „Нямам време.“ Като дойдеш до десетата фурна, нещо ти каже: „Вземи от този фурнаджия“. Вземи хляба, тури го в торбата и тръгни за вкъщи. В света има една особена хигиена.

З

„З“ е закон за размножаване.

„З“ е кръгът, разделен на две съединени части.

**Ако буквата „Е“ се обърне на запад, имаме буквата „З“
– запад, залез.**

„З“ е третата неизвестна в изрази X, Y, Z.

ЗАКОНИ

Кое е същественото за вас? Как бихте лекували обезсърчението с музика? Каква песен бихте му пели? На ленивия каква песен ще му пеете? Ще му пееш песента за прилежанието. На сиромаша ще му пееш за богатството. На лошия ще пееш за добротата. На невежия ще му пееш за знанието. Когато искаш да се освободиш от едно неприятно състояние, ще се свържеш с противоположното. Всички неща имат два образа. Това не забравяйте и си служете с двата образа. Ако имаха само един образ, нещата ще останат неразрешени. Щом вие не използвате закона на противоположностите, вие нямате разрешение.

Как ще определите вярата? Щом дойде истинската вяра, ще дойде и неверието, а с това и противоречието на живота. Там, дето има противоречия, животът е започнал. Това е един признак, по който се познава, че истинският живот е започнал. Няма ли противоречия, вие сте далеч от истината. Това е закон на земята.

Апостол Павел казва, че плътта противодейства на духа, и обратното. Не можем да примирим тези два закона, то е немислимо, защото те имат диаметрално противоположни движения – единият се движи напред, а другият – назад. Законът на противоположностите е закон, който разрушава хармонията, щастието. Неразположен си, мразиш, одумваш, нещастен си – ти си в закона на противоположностите.

Често вашите идеи, вашите чувства тъй повяхват, че не можете да ги познаете. Имали сте едно хубаво, красиво чувство и след 16 години виждате, че е станало една стара баба. Защо? Вие не сте виновни, не сте го направили нарочно, но обстоятелствата са се сложили така. Виновен е тренът, виновен е машинистът, виновни са онези, които са правили пътя. Много обстоятелства има, които са причината. Ние сме виновни само за това, че не сме избрали времето, когато трябваше да тръгнем. Казвам: в един разумен живот човек трябва да се съобрази с много обстоятелства. Трябва да вземе под внимание

законите на човешката мисъл, законите на човешките чувства и законите на човешките постъпки. Постъпките са свързани със силата, чувствата са свързани с интензивността, мисълта е свързана с простора, широчината. Всякога, когато мислите, трябва да имате достатъчно светлина. Обаче тя не трябва да бъде нито много силна, нито много слаба. Ако светлината е слаба, ще имате едни постижения; ако е много силна – други; но ако е нормална, тогава ще имате истински постижения. Този закон важи и за чувствата: ако топлината е малка или голяма, постиженията ще бъдат различни. Ако силата ви е голяма или малка, пак е същият закон. Трябва да имате една нормална сила, която при всички условия да бъде равномерна, отмерено да действа.

Всяко чувство, което в даден случай може да ти послужи, ще ти причини радост. Силата е ценна, когато може да ти помогне. Или другояче казано: силата, която имаме, трябва постоянно да действа в три посоки. Да работи за себе си, за обществото и за невидимия, за Божествения свят. В три посоки човек трябва постоянно да работи. В едната посока се създава формата на нещата, във втората посока се създава съдържанието на нещата, а в третата посока се добива смисълът на нещата. Три пътя. За себе си трябва да работите, за да добиете красивата форма; за ближния си като работите, ще добиете съдържание; а за Бога като работите, имате цена. Тъй разгледан, животът вече добива смисъл. Както и другояче да разглеждате живота, няма смисъл. Казваш: „Защо да работя?“ Ще работиш, за да добиеш ценността на нещата, ценност, която не се губи. В тази ценност ще бъдеш всякога свободен. Ценността на нещата носи в себе си човешката свобода. А пък съдържанието носи приятност. Да чувстваш, че благо, което имаш, е съдържанието, което е плод на разумното. То е ценното.

Чувствата не са нищо друго, освен едно благо, което ни се дава в даден случай. Без туй благо животът не може да се прояви. А пък формата дава свобода, за да можеш да се изявиш. Трябва да работите за себе си, за да сте свободни във физическия свят. Трябва да работите за ближните си, за да сте свободни в духовния свят. Трябва да работите за Бога, за да сте свободни в Божествения свят. Свободата в Божествения свят дава ценност, свободата в духовния свят дава съдържанието и свободата във физическия свят дава красотата. Следователно, ако сте грозни на физическия свят, старайте се да станете красиви. Ако сте изгубили вашето съдържание, вие духовно сте отслабнали. Законът не е ли същият? Щом богатият загуби съдържанието си – своите пари, нали олеква, вече никой не го зачита. Една книга щом няма ценност в себе си, няма никакво съдържание, тя се обезсмисля.

Закон е: знанието, което иде от Бога, Божествената светлина, да стане достойние на нашите души. Колкото е по-голяма светлината, толкова по-добре.

Ние се страхуваме, че ако влезе много светлина, ще похабим своите мебели. Толкова светлина трябва да имате, колкото е необходимо за дадения

случай. И в Любовта е същият закон. Някой път вие желаете повече Любов, отколкото ви трябва. Но понякога и тя може да бъде непоносима. Толкова Любов да имате, колкото да ви доставя радост. А пък във всеки следващ момент Любовта ще приижда и ще разкрива пред вас по-широки хоризонти от видимия свят. Ще видиш едно цвете и ще се зарадваш, след това ще се зарадваш на друго цвете и т.н. Ще видиш една река, втора река, трета река и т.н. Последователно, от предмет на предмет, ще се запознавате с проявите на света.

Казвате: „Кой ще ме освободи от този товар? Не мога да го нося.“ Ами че ти сам си се натоварил толкова много. Добре, какво ще направиш, ако не можеш да носиш товара си? Каквото и да правиш, този товар по закона на необходимостта трябва да го пренесеш. „Не мога да го нося.“ Тогава извади няколко килограма, пренеси останалите, а за другите ще се върнеш да ги вземеш. Когато товарът е тежък, ще удължиш времето. Когато товарът е лек, ще съкратиш времето.

Помнете правилото: за да дадеш, трябва да знаеш как да дадеш. Да вземеш, трябва да знаеш как да вземеш. Трябва да знаеш и как да прилагаш. Всички имате правото в себе си. Вие сте го занемарили. Някой път кажете една дума, стане ви мъчно, казвате: „Туй не трябваше да го казвам“. Направите някоя постъпка, а след това констатирайте, че така не трябва да постъпвате. После се оправдавате. В дадения случай вие ще изхарчите повече енергия, отколкото трябва. Знаете ли колко трудно се събира енергията? В света има две неща, с които човек трябва да се справи времето и енергията. Когато разполагаш с повече време, по-малко енергия се изразходва. За да спестим енергия, трябва да употребим повече време. Ако пък искате да съкратите времето, тогава ще изразходвате повече енергия. Не съкращавайте времето. Нямах право да съкращавах времето.

Ако детето е яло от сладкото, когато майката влезе вкъщи и се приближи до буркана, сърцето на детето тупа. Мисли какво да прави. Гледа да си намери някаква работа, да излезе ре. Страхът те кара да излезеш из вратата навън. Учителя пее — ре — движение. То трябва да бяга, защото майката може да вземе пръчката, тя става капелмайстор. Като замахва с пръчката наляво-надясно, иска да каже на детето, че то е трябвало да попита ума си, сърцето си, трябва ли да яде. А те ще го посъветват да попита майка си. Тогава имаме такт три четвърти. Четвъртината къде е? Тя е пръчката. Обаче ако майката е умна, тя ще удря така, че да изразходва най-малко енергия. Ако прекали, ще я заболи ръката. Този закон действа навсякъде. Ти направиш някому забележка, защото е сгрешил пред тебе, за да се поправи. Но не си бил справедлив спрямо него — засегнал си го повече, отколкото е нужно, и си в положението на майката, чиято ръка я боли, защото е прекалила с пръчката.

Не минавайте рязко от топлото към студеното и от студеното към топлото. На мода беше по едно време, като идете на баня, за да се калите, след като се окъпете с топла вода, да се полеете със студена. Не е толкоз умно.

Законът е същият и по отношение на вашия ум. Често и в него стават такива резки промени. Ако ти от едно възторжено състояние на сантименталност – например си се въодушевил от идеята да помогнеш на човечеството и вярваш, че ще направиш всичко, изведнъж дойде разочарованието като студения душ и хубавите чувства изстинат – тия промени няма да останат без последствие.

Ако искаш да целунеш някого, трябва да знаеш какво да изразиш с целувката. Или пък например сегашното ръкуване какво изразява? Не мислете, че целувката е изобретение на човека, тя е една икономия на природата. Това са два тока. Горната устна е положителният полюс, а долната – отрицателният. Когато човек доближи двете си устни, токът от едната устна минава в другата. Когато майката целува детето си, и то, и тя се обновяват. Забелязали ли сте, че тя не целува детето си на едно и също място? Колко пъти обаче този закон се извършва добре, правилно?

Ръкуването е същият закон. И чрез него става обмяна на енергиите. Ръкуването означава опознаване.

Има една нормална търпеливост. Мярка има в природата. Когато разглеждаш един предмет, трябва да дочакаш онова положение, от което най-добре ще го видиш. Това положение е нормалното. Постепенно трябва да се приближаваш до предмета, откъдето ще го видиш най-добре. Освен разстоянието, има значение и осветлението. И в ума ви има понякога идеи, които ако много се отдалечат, са неясни, но и много ако се приближат, пак са неясни. Ако едно чувство много се приближи, то остава неразбрано; ако много се отдалечи, пак е неясно. Има естествено положение, при което едно чувство може да се разбере. Тогава е нормално.

Във висшата окултна математика има два принципа, които гласят така: отношенията на Земята спрямо Слънцето определят отношенията на Слънцето спрямо Земята. Заменям земята с човека, а слънцето – с Бога. Тогава имате следния превод: отношенията на човека към Бога определят отношенията на Бога към човека. Това е принцип, върху който не може да има никакъв спор. Следователно от този закон произтичат всички противоречия в нашия частен и обществен живот и от туй съчетание на съотношенията правя един втори превод: отношенията на душата към духа определят отношенията на духа към душата. Правя друг един превод: заменям душата с детето, а духът – с майката, и тогава имаме пак същия закон. Отношенията на детето към майката определят отношенията на майката към детето.

От какво произтичат противоречията в живота? Имате положителни и отрицателни състояния. Трябва да ги размените. Две положителни винаги

се отблъскват и две отрицателни винаги се отблъскват. Едно положително и едно отрицателно качество се примиряват. Ако всякога искате да бъдете положителни, какво ще добиете? Нервният човек е положителен. Неговата система е стегната, свита. Напрегнати са ръцете, свит е, готов за работа. За да излезеш от това положение, трябва да дойде едно негативно състояние, едно състояние на почивка. Човек има нужда от почивка. Това, което те напруга, трябва да го отстраниш. Ако дълго време мислиш върху едно и също нещо, ще си напакостиш. Законът е такъв: ако държиш един предмет близо до очите си, не можеш да виждаш нищо друго. Този предмет, след като го държите известно време, турете го настрана, той сам ще се реализира. Ето по какъв начин — ако носите едно семе от плодно дърво дълго време, какво ще добиете от него? Може да го турите в джоба си, но няма да имате никакъв резултат. Но ако го турите настрана и не мислите за него, то само ще израсне и ще имате плодно дърво. Така постъпвайте и с вашите мисли — посейте ги, не ги крийте.

Има закон в природата, според който, щом обременяваш съзнанието си, те глобяват. Никой не може да се освободи. При всяко обременяване на съзнанието има глоба. Една справедлива глоба. Туй, което вие считате неразположение на духа, то е глоба за обременяване на съзнанието с непотребни работи. За малка, непотребна мисъл ще платиш малка глоба. Ако обремениш сърцето си, пак ще платиш глоба. Казваш: обременено сърце. То е съзнанието ви. Една непотребна мисъл се проектира в съзнанието. Обремененото сърце, и то се проектира като на екран. Обременената воля, и тя се проектира като на екран. Трябва да намерите начин да се освободите.

При съвременното възпитание на човешкия ум пак има неща, които са изопачени. Например говори се за усета на човешкия ум, но много неопределено. Какъв усет има човешкият ум? За да се произведе един усет, трябва да се тури на ръката поне една трета от тежестта на самия предмет. За да се произведе втори усет, трябва да се поставят на ръката две трети от дадения предмет. За да се произведе трети усет, трябва да се поставят три трети от тежестта на този предмет и т.н. И ако така се увеличава тежестта на този предмет върху ръката, най-после ще се дойде до положение, когато ръката на човека съвършено ще отмалее и той почти няма да усеща никаква тежест. Сега да разберем закона. Какво означава една тежест? Когато имате една трудна задача, това е една тежест във вашия ум. Да кажем, че сте се справили с тази мъчнотия. След това, при втората мъчнотия вие трябва да прибавите още една трета от тежестта на мъчнотията, която сте имали по-напред. Ако при първото разрешение на задачата сте имали десет мъчнотии, при второто разрешение ще имате 13 мъчнотии, с които трябва да се справите. При третото разрешение на задачата мъчнотиите ще се увеличават. Законът е верен във всяко отношение. Имате едно малко дете. Първо това дете се храни с

мляко. Колкото повече расте, се увеличават и разноските. Пропорционално на неговото растене се увеличават и мъчнотиите около него. Мъчнотиите, които ние срещаме в живота си, зависят от нашето растене. Колкото повече израстваме, толкова и мъчнотиите се увеличават.

От много теории човекът остарява и знанието се превръща в тежест. Човек не трябва да обременява мозъка си с излишни трептения, които не са приложими веднага в неговия живот. Знанието в света служи за подкрепа, то е за храна на ума. Знанието трябва да служи за храна на ума, човек трябва да учи, за да храни мозъка си. То е една потреба. Не е нужно обаче да носиш излишен товар, не е нужно да носиш десет торби хляб. Онова, което ще изядеш сега – то е важното.

Има закон в природата: никога не изисквайте от хората, с които дружите, да бъдат като вас. Някои хора уподобяваме на празни шишета. Зависи какво съдържание ще турим в едно такова шише. Съдържанието на човека са неговите мисли, чувства и постъпки. Всяка една постъпка трябва да съдържа чувство, а чувството трябва да има смисъл. Или разумност трябва да има във всяка постъпка. Но какво точно е чувството? Онова, което чувствате, трябва да го разбирате. Чувството е, което оценява това, което възприемаш. Възприятията идат отвън, а мисълта е вътрешен процес. Постъпката е външна проява. Възприятията се получават чрез сетивата, обработват се чрез мисълта, а тяхната проява са постъпките.

Някой път човек пропуска ръководните правила в живота, понеже има един закон отвън, който ограничава човека, и един закон отвътре, който служи за неговото развитие и посвещение. Навремето евреите разбраха външно Мойсеевия закон, приложиха външната му страна, а оставиха вътрешната. И сега, колкото и да са културни хората, пак стигат само до външната страна на закона, а вътрешната изоставят. Външната страна ограничава човека и го спъва. По външната страна на закона никой не може да се добере до една истина. Ти храниш една кокошка или една патица и минаваш за благодетел. Продаваш я, вземаш пари и се поминуваш. Когато кокошката снася яйца, ти ги изядеш и пак минаваш за благодетел. В света, каквото и да прави човек, прави го с известно користолюбие, защото законът е свързан с корист. Даже и майката, като милва детето си, може да има в себе си нещо користолюбиво. Гледаш младата мома, защото ти е приятно, а не гледаш стария. Обичаш новата, хубавата дреха, а не обичаш старата. Много естествено. Това има свое обяснение. Вие се занимавате с външната страна на закона и по външен начин искате да се повдигнете и да разберете Божествените работи. То е невъзможно. Всички се спирате върху външната страна на нещата – кой как погледнал, кой какво казал. По този начин хората още хиляди години няма да знаят как да говорят, как да гледат. Всеки от вас има свой начин да гледа човека и да му говори. И за всеки отделен човек има специфичен

закон, специфично правило. Трябва да обърнете погледа си върху вътрешната страна на живота! Има едно вътрешно разбиране! Свободата, силата и знанието идат при човека само при едно вътрешно разбиране.

Не си достатъчно умен. Значи вървиш по външната страна на закона. Стеснен си, ограничен си – по външната страна на закона вървиш. Постоянно мислиш, че хората не постъпват както трябва. Но същевременно и ти не знаеш как трябва да постъпиш. Ти казваш: „Господ живее в хората“. Щом Господ живее в хората, те са в светлата картина. В светлата картина Господ живее, а пък в тъмната – човекът живее. Сега тук (в салона) лампите осветяват. Но те не могат да осветят външния свят. Тук сме свободни, но щом излезем вън, ограничени сме. Вън е тъмно. Тази светлина не можем да изнесем навън.

Някой ще каже: „Защо светът е така направен?“ Това е външната страна на закона. Ако аз се спъна някъде, ще питам ли защо съм се спънал? Защото е тъмно. Защо се спъвам о някой камък? Защото камъкът е поставен там, дето не му е мястото. И ти като минеш край него в тъмното, ще се спънеш. Дойде някоя бълха или въшка в тебе. Защо? Защото е глупава. Светът е толкова широк, а тя ще се качи на главата ти. И от този, умния човек, който е създаден по образ и подобие Божие, тя мисли, че ще вземе нещо. Тя ще си намери там смъртта, нищо повече! По някой път и ние постъпваме така. Всички, даже и напредналите ученици, постъпват като бълхите и въшките. Ти не трябва да грешиш, понеже щом грешиш, все едно че си влязъл в някоя риза или се разхождаш върху някоя свещена глава. А който влезе в свещената глава, него го очаква смърт, нищо повече. Защото светът не е място на произвол.

Сега ходите по външната страна на закона. Един ден по светлия закон, втория ден по тъмния и т.н. Ден и нощ. Постоянно се сменят състоянията ви. Решите нещо, дойде ви едно хубаво желание и в следния ден кажете: „Ще го поотложим малко“. И всеки ден отлагане, отлагане! Не отлагайте нещата! Защото с отлагането нищо не се постига. Има ли отлагания, значи и съмнения има. Ти решиш нещо и после се усъмниш. „Ами ако не стане?“ Това прилича на случая с онзи баптистки проповедник в Русе, Арсимен. Имало един спял в салона и той казал: „Като свърша проповедта, ще кажа на слепия: „В името на Господа Исуса, прогледай!“ Излязъл с Евангелието, но си помислил: „Ами ако кажа и не прогледне?“ И той отложил. Прибрал си Библията. Който иска да прави опит, нека го направи, независимо от това дали ще стане, или няма да стане. Това е човешкото. И ние сега отиваме с Библията и се спираме, а въпросът остава неразрешен. Втори, трети, четвърти, хиляди въпроси остават неразрешени. И най-после казваме: „Нищо не можахме да постигнем в живота“.

По този външен начин никакви постижения не може да има. Това са огра-

ничения, робство, страдания, смърт. Мойсей казва: „Да възлюбиш Господа Бога Твоего и да възлюбиш ближния си“. Върху тези два закона седи целият човешки живот.

Кокошката, която изяждате, нищо няма да изгуби, тя ще спечели, вие ще изгубите. В това отношение в херметическата философия поддържат следния възглед: колкото кокошки си изял, колкото агънца си изял, колкото рибки си изял, един ден, когато тия кокошки, агънца, рибки станат хора, ти може да си в положението на ангел и Господ ще те праща да им помагаш, да им служиш на земята. Той ще ти каже: „Те едно време поддържаха живота ти, сега е твой ред да им служиш“. Те ще се чудят как този ангел им помага и ги обича. Ангелът казва: „Имам задължение спрямо вас“. Вие ще вървите по закона на задълженията.

Днес имаме много просто схващане. Един свещеник или един проповедник ще каже: „Туй от Господа става тъй“. Право е, но то е една работа, която не е докрай обяснена. Като попитате: „Тази къща кой я направи?“, ще кажат: „Иван“ или „Драган“. А всъщност други хора са я направили, Драган само е платил на работниците. Той даже не е сложил и едно камъче, а минава за майстор. Може да изпаднем в противоречие, но понякога е важно да разберем работите основно – ако не как е направен светът, то поне как да го разбираме и как да прилагаме законите му. Казвам: за щастливия живот в света има само едно правило, което можем да почерпим отвятре. То в самите нас се крие – в една неписана книга. Ако можем оттам да почерпим, да видим тези закони и тогава да ги предадем – това е най-доброто. Всичкият кодекс – какви ли не закони има написани там.

Има едно правило: между хората кой трябва да е господар? В света господар може да бъде силният. И в животинското царство силният е господар. Който има сабя, здрави крака, мускули, може да удря, може да блъска – пред него лесно ще се отваря път.

А в разумния свят кой може да бъде господар? Който е разумен. Добре. А пък в Божествения свят кой може да бъде господар? Между ангелите можеш да бъдеш пръв, ако имаш знание. Ако знаеш, тогава си на първо място. В Божествения свят Любовта вече е мярката.

Представете си, че имате една кесия с пари. Едно дете с лоши наклонности бръква в джоба ви, за да ги вземе, но вие му хващате ръката. Как трябва да постъпите с него? В случая може да му ударите една плесница и ще си вземете парите. Но ако този, който взема кесията ви, не е дете, а голям, силен мъж, тогава какво ще правите? Ако поискате да си вземете парите, той може хубаво да ви наложи, без да ви ги върне – хем те удря, хем ти взема парите. Като те попитат защо удари детето, ще кажеш, че ти е взело парите. Добре, но в случая със силния крадец, ако не му дадеш парите, той ще ти удари плесница. Питам: защо дойде плесницата върху тебе? Тогава можете

да извадите следния закон: на малкото дете ще му кажеш, че трябва да се подчинява на закона, защото не се ли подчинява, ще има плесница. А пък силният, той е извън закона. На него ти ще се подчиняваш, за да няма плесница. При слабия парите са твои, но на силния сам ще ги дадеш. Разбойникът не бръква в джоба, а ти казва: „Горе ръцете!“ Аз ви говоря за неща, които стават и трябва да се обяснят. Това става не само във физическия, но и в умствения свят на човека.

Всеки човек има право на свои убеждения. Туй е право, което природата е вложила в човека. Или – да употребим една религиозна дума – което Бог е вложил. Под думата „Бог“ аз разбирам едно Същество, което гледа, без да прави никакво различие.

Тук нашите земни закони са нещо съвсем различно от тия, които са написани на небето. Там има например закони в колко часа да си легнеш – не само в колко часа, но и в колко минути и колко секунди. Ако не си легнеш точно навреме – цялата нощ не можеш да спиш. Определено е кога да ядеш. И ако не седнеш навреме да ядеш, яденето пропада. После, има закон кога да постиш – не става тъй без закон. В небето не може да вършиш нещо, когато си искаш – нещата стават по един строго разумен начин. Всякога умните хора, гениалните хора се съобразяват с този ред и порядък. Които не разбират, те изнасилват тялото си и вследствие на това се явяват тези аномалности, които сега забелязваме: разни болести, затлъстяване, отслабване и т.н.

Едно същество от по-нисша култура всякога е отговорно пред друго от по-висша култура. Невежият е отговорен пред учения. Слабият е отговорен пред силния. Ако рече слабият да търси своето право пред силния, никога няма да го намери. Кой ще му даде правото? За да ти се отдаде право, трябва да бъдеш силен. За да бъде правото на твоя страна, трябва да бъдеш силен. „Искаме право!“ Правото е закон на силния, обаче ако силата е разумно приложена. Една сила може да бъде разумно приложена и неправилно приложена. Да кажем: един по-силен е набил някой по-слаб. Има закон. Този закон се поддържа със сила. Дето има право, има сила. Ако няма сила, тогава правото не може да се приложи. Но за да се приложи правото, пак трябва да дойде умът на помощ. Ако умът не вземе участие, никакво право в света не може да има.

Всяко едно желание, всяка една мисъл, каквато и да е тя и както и да е скрита в нас, непременно ще се изяви, ако не сега, то след 15, 20, 100, 1000 години. Това, което бащата и майката са мислели, то непременно ще се изяви в техните деца. Това, което писателят мисли, ще се изяви в неговото творчество.

Искам да ви приведа този закон: всяка една мисъл, всяко едно желание имат голямо влияние върху човешкия организъм. Затова, ако съвременните

хора бяха по-чувствителни, щяха да си помагат един на друг. Срещнеш един тъжен, скръбен човек – помогни му.

За бъдещото възпитание, или за нашето вътрешно възпитание, има една философия, която трябва да приложим. Ние, съвременните хора, сме изложени на голяма опасност. Казвате: „Не си струва човек да живее един честен живот“. Но всякога допускането на каквато и да е лоша мисъл оказва известно лошо влияние върху човешкия организъм. След ред поколения тази мисъл ще упражни своето въздействие. Само с добрата мисъл трябва да се възпитават хората – това е законът. Когато дойде една лоша мисъл, трябва да я заместите с една добра, за да се избегнете от лошите последствия.

Психологически закон има: ти не можеш да мислиш за едно същество, което не мисли за теб. Ние мислим за Бога, понеже Той мисли за нас. Ние проповядваме, че обичаме Бога, понеже Той ни обича. Не може да не обичаш този, който те обича, и не може да не мразиш този, който те мрази. Не може да не подозираш този, който те подозира. Като говоря, че трябва да обичаме, аз разбирам едно неизменно здравословно състояние. А щом говорим за омразата, щом говорим за злобата, за подозрението, аз разбирам едно болезнено състояние.

Пътят на страданията, това е Мойсеевият закон. Докато не минем през Мойсеевия закон, през закона на страданията, не можем да дойдем до Христовия закон. Целия политически закон на Мойсей, целия обществен строй трябва да го минем. И като научим всички неща, сами по себе си те ще станат безпредметни за нас и за бъдещото поколение. Затова ще оставите въпросите за сегашния порядък. Така седи великият закон.

Постиженията в живота се дължат само на Божественото. Когато зачитаме в себе си Божественото, всичко може да постигнем. То е най-важното. В човешкото естество се приготвява материалът, а в Божественото се реализира. Това са два процеса, от които следва законът: при страданията вие само приготвявате материала, а при радостите започва Божественият градеж. Колкото повече страдания имате, толкова повече възможности се явяват да се реализира в Божествения свят това, за което сте копнели.

Има ред страдания и несгоди в живота, които са резултат на миналото и могат да ползват човека, ако той знае причините им. Представете си, че преди 20 години вие сте направили едно слабо въже и сте го продали някому за здраво, доброкачествено. Случва се, че по някакъв начин вие падате в един кладенец и трябва да ви извадят от кладенеца именно с това въже. Връзват ви за въжето, започват да ви теглят навън, но като слабо въжето се скъсва и вие отново падате в кладенеца. Казвате: „Това ли трябваше да стане с мен? Кой е направил такова слабо въже?“ Сърдите се, роптаете, без да знаете, че причината за това сте вие самият. Вие направихте това слабо

въже и го продадохте за здраво, но сам опитахте неговата сила. Въжето представлява човешките мисли, чувства и постъпки. Ако имате устойчиви мисли, чувства и постъпки, т.е. ако въжето, което сте изплели от вашите мисли, чувства и постъпки, е устойчиво, всеки ще може да ви извади с него от кладенеца. Ако обаче въжето ви не е устойчиво, никой в света не може да ви помогне, никой не може да ви извади от кладенеца. Това е един от великите закони в света.

Вие считате болестите за едно нещастие, нали така? Но така мисли човек, който не разбира. Болестите, това са една от най-големите привилегии, които човек има на земята. Аз ще ви приведа пример. Когато човек отслабне, вече е на умиране и дойдат тези, които не го обичат, те ще го целунат, ще го прегърнат и ще му простят. Оздравее ли – веднага всички пак се наежат. Но ако е болен, пожълтял, хлътнали му очите – всички казват: „Горкият човек!“ Ти само тогава можеш да опиташ истинската Любов. Туй е истинската Любов. Всеки, който те хване за ръката, ще те погледне и няма да има никакъв умисъл – той ще остави своето благословение. Българите казват, че само при тези големи страдания, които идват в света, ние можем да устоим. Само при страданията стават и са ставали най-големите открития в историята на човечеството. При най-големите нещастия на всички светии и учители са ставали най-големи промени, тогава са ставали най-големите открития. Така един велик закон в света има: истината не може да се открие на хората при едно материално благополучие. Материалното благополучие трябва да дойде подир.

Не питайте защо животът е така направен. Никой философ, никой мъдрец, даже никое божество досега не е разрешило защо светът е направен така. Това си остава една загадка. Хиляди томове са написани, измислени са какви ли не теории – светът е пълен с една несметна архива от теории и обяснения, но въпреки това животът е останал неизяснен. Защо? Когато запитали онзи мъдрец на Египет, Хермес, защо животът е нещастен, той само си стиснал устните. А вие ще си отворите устата и веднага ще разрешите въпроса, веднага ще си дадете мнението. Не си давайте мнението нито за доброто, нито за злото. Не хули добрия, нито укорявай лошия. Аз съм ви дал едно правило. Не хули добрия, за да не стане по-добър. Не укорявай злия, за да не стане по-лош. Вие ще ми кажете: „Едното разбираме, но защо човек да не бъде по-добър?“ Така може да е от ваше гледище, но от гледището на тази велика философия другояче стои въпросът. Ако ти носиш 60 килограма злато на гърба си и дойде един да ти даде още 60 килограма, питам: туй за твоя полза ли е?

Вълкът, след като лиши овцата от нейния живот, от възможността да се развива, къде отива тя? Изяде я вълкът. Тази овца съществува ли вече? Ако вие направите една смес от желязо и чисто злато по равно, например по

половин кило желязо и злато, мислите ли, че златните частици ще станат железни? Както и да ги размесвате, желязото не може да изяде златото. Къде е златото? Мислите ли, че един вълк може да изяде една овца? Той се лъже, овцата остава овца. Това са философски въпроси. Казвате: „Ние знаем, че вълкът изяде овцата“. Той е разрушил само формата, лишил е овцата от нейната форма, но не е съумял да преобрази овчия живот, да го направи като неговия, вълчи. След като я изяде, той става кротък и спокоен като овца. Казва си: „Защо изядох овцата?“ Но после като огладнее пак – овцата вече се е освободила от него, тя си е заминала, той почва пак да обикаля стадото. И понеже е обикнал първата, той продължава да я търси. Казва си: „Аз бях неспокоен, имах лошо разположение, а като я изядох, успокоих се“. Ще намеря друга овца да ми даде същото разположение. Престъплението на вълка не е в това, че е изял овцата, но че е разрушил една форма, която не е създал. Следователно в света нямаме право да разрушаваме това, което не сме създали. Туй, което ние сме създали, може да го изменим. Или другояче казано: нямаме право да разрушаваме форма, която Бог е създал.

Казвам: в съзнанието на всички трябва да залегне мисълта, че сте длъжни да разсъждавате право. Да кажем, седите някъде, а до вас е седнал гладен човек. Вие носите хляб и почвате да ядете, а той няма и му става мъчно, той е недоволен. Ако вие, като се наядете, турите хляба в торбата и си заминете, той ще каже: „Жесток човек“. Правото е да отрежеш едно парче за себе си и едно за него. Колкото отрежеш за себе си, толкова и за него. Като отрежеш второ парче за себе си, и за него ще отрежеш второ парче. После трето за себе си и трето за него. Вие оставяте впечатлението в ума на този човек, че сте справедлив. Това е правото положение, такъв е законът на природата: каквото даде, дава го за един ден, ти трябва да постъпваш като нея. За утрешния ден няма какво да мислиш. Природата строго спазва този закон. В човешкия живот все още трябва да мислиш за бъдещето. Всеки ден имаш хляб преизобилно, двойна порция, не можеш да го изядеш сам. Тя ти дава повече, за да можеш да нахраниш и своя приятел, ако той няма в момента.

По какво се отличава един човек от едно животно? Коя е съществената, отличителната черта на човека и на животното? В човека има самосъзнание, а в животното няма. Самосъзнанието е специфично за човека, но не и за животните. По какво се отличават ангелите? В тях има свръхсъзнание. На ангелите е непонятно нашето самосъзнание. Всичките мъчения, които сега имаме на Земята, се дължат на самосъзнанието. Защото всяка една погрешка, която направиш, се отразява на твоето съзнание и ти е неприятно. Направил си някоя погрешка, никой не я вижда, но има нещо в самосъзнанието ти, което те мъчи. Никой не те вижда. Господарят го няма, минеш покрай касата, отвориш я, бръкнеш, вземеш десетина златни монети и си отидеш, но си неспокоен; гледаш нагоре и надолу. Където и да ходиш, все тези златни

монети изпъкват пред тебе. Господарят ти е практичен, опитен човек. Той забелязва, че останените от него 10 златни монети никъде ги няма. И почва господарят да мисли, да разсъждава, като копой души и наблюдава, докато най-после открива, че ти си ги взел. Твоето сърце трепери, че ще те открие. И съзнанието ти те мъчи. И господарят ти един ден идва, хлопа на къщата ти и казва: „Бръкнал ли си в касата?“ Най-първо искаш да лъжеш, че не си бръкнал, а после си признаваш: „Бръкнах“. Той ще ти държи един морал: „Трябваше да ме питаш. Не е лошо, че си бръкнал в касата, но не трябваше да бръкаш без мое позволение“. В какво седи престъплението? Парите не се ядат. Ти ще ги вземеш от касата и ще ги туриш в джоба. Престъплението седи в това, че ти си бръкнал за тези пари, които в дадения случай не са ти нужни. Това, което в дадения момент не ти е необходимо, а го взимаш, то е престъпление. На същото основание, ако приемеш известна храна, която не ти е необходима, ти също правиш престъпление. Някой път се изкушаваш от някоя храна, която не ти е необходима, но ядеш, и от това се получава лошо последствие. Казваш: „Не съм ли свободен да ям?“ Свободен си само тогава, когато имаш нужда. А когато нямаш нужда и ядеш, то е престъпление. Или казано другояче: това, което Бог не е определил, не го туряй в стомаха си. Това, което Бог не е определил, не го туряй в ума си. Това, което Бог не е определил, не го туряй в сърцето си. Това, което Бог не е определил, не го прави, ако искаш да вървиш в правия път.

Помнете този закон: след всяко страдание, което природата ви дава, тя ще ви даде нещо хубаво и след всяко благо, което ви отнема, тя ще ви даде още по-хубаво. Сменя се сцената. Взема една картина и ви дава друга. Ако остави старата, новата няма да дойде. Вашето заключение е, че туй, което ви е взето, завинаги сте лишени от него. Но когато човек се лишава от едно благо, му дават друго, по-голямо. Трябва да се учите, трябва да разбирате закона на материята.

Трябва една трезва философия при съвременното възпитание на човечеството. А сега всички искат да се задомят, без да мислят за последствията. Съществува едно задомяване в природата, за което съм и аз. Има едно положение в природата, според което майката трябва да ражда, но има един определен закон колко деца трябва да роди майката. Ще кажете, че рибата хвърля по 300–400 хиляди яйца във водата. Мислите ли, че това е законът на природата? Това е закон на насилието – нищо повече. Там, дето условията на живота се влошават, раждаемостта се увеличава. Това става, за да се балансират условията в живота, но щом се балансират, веднага се възстановява естественият ред на нещата. Природата се грижи за своето равновесие. При сегашните условия мъжете се избиват повече, отколкото жените, вследствие на което жените са много повече. Това нарушава равновесието и се ражда разпуснатостта в живота. За да се възстанови това

равновесие, в някои държави, например в Германия, е прокаран закон на един мъж да се дават по няколко жени, докато се възстанови това равновесие. Но с това ще се наруши Божественият ред на нещата, ще се явят известни пертурбации.

Ние имаме повърхностно понятие и казваме: „Господ как ли се занимава с толкова хора в света?“ Това е детинско схващане. Съществува един закон в света, че и за най-дребните същества, и за микроскопическите същества, и за човека, всичко е предвидено – всички условия, при които техният живот може да се развива, са предвидени. Не само това, но и всички изключения, които могат да станат, и те са предвидени.

Какво разбирате вие под думата „Бог“? Бога вие можете да опитате. Туй, което може да внесе у вас висше щастие и благо в света, да внесе живот, здраве у дома ви, да внесе съгласие в една държава, да даде право, свобода, да се отворят затворите, да призове свещеници, адвокати, учители, военни да изпъдят насилието вън от света – туй е Бог! Когато Бог дойде в света, всяко престъпление и насилие трябва да се премахне – да знаем, че Бог живее между нас. Всички вярват в Бога, а при това на всяка стъпка убивате. Които вярват и които не вярват – едните и другите си приличат. Сега, за да се свърши въпросът, какво трябва да правим? Може да убиваме – това е наше право, но и ще носим последствията. Може да мислим и да живеем както искаме, но и ще носим последствията. Има един неумолим закон в света: Бог разпределя и доброто, и злото еднакво между хората – еднакво го разпределя. Ако правим добро, припадащата ни се част от доброто дава ни го; ако правим зло, припадащата ни се част от злото дава ни го. Един органически закон е туй; както се определят данъците и глобите, така и природата има закон, който ни дава впоследствие онова, което сме извършили ние, нашите деди и прадеди.

Под думата „небе“ всякога трябва да разбирате туй великото, мощното, разумното в света, върху което се гради всичко хубаво и красиво. То е небето. Под думата „земя“ се разбира обикновеният, материалният живот с всички промени, култура, еволюция и т.н. Под думата „небе“ разбираме чистата материя, която минава от една форма в друга. Онова, незнаниято, наричат „дух“, чието съществуване хората отричат. Не може да отречеш това, което не знаеш. Може да отречеш туй, което знаеш. Туй, за което нищо не знаеш, как ще отречеш? За да отречеш едно нещо, ти туряш друго на неговото място. Това е законът на отрицанието.

Искате да станете умен човек. Че да станеш умен човек, трябва да се вгълбиш в самосъзнанието и да започнеш да виждаш не само своите погрешки, но и погрешките на 100 – 200 поколения преди тебе. И след като се запознаеш с техните погрешки и добродетели, да ги използваш правилно – погрешките да избягваш, а добродетелите да усвоиш. Може да се нарече

умен човек този, който оправя погрешките на своите прадеди и използва техните добродетели, а не да се възмущава и да ги критикува, че не са оставили нещо добро, което може да се използва. Закон е: прадедите са правили престъпления, но са оставили и добродетели. Получават се плюс и минус. Плюс и минус дават нула.

Сега аз извеждам следното правило: между две положителни тела с положителен електрически заряд непременно трябва да се постави едно тяло с отрицателно електричество. Ако това трето тяло не влезе между първите две тела, ще се образува едно сблъскване, цяла катастрофа ще стане или един взрив, или един отлив – какво ли няма да стане! Две положителни сили винаги раждат злото в света. И две отрицателни сили също раждат злото в света. Обаче една положителна и една отрицателна сила винаги раждат доброто в света, т.е. не го раждат, но дават възможност да се прояви. Следователно на физическия свят имаме две възможности за злото и една възможност за доброто. Сега няма какво да ви убеждавам, но се правят ред опити в това отношение. Представете си, че в една гимназия, дете има осем класа, в един от тия класове, а именно в четвъртия клас, учениците са много непослушни, самостоятелни, не слушат учителите си, никого не искат да знаят. Учителите им се виждат в чудо, не знаят какво да правят с тях. Причината за това е, че всички ученици в този клас са станали положителни... Ако аз съм на мястото на учителите, ето какво ще направя. Да приемем, че учениците от този клас са 20 на брой, ще ги разделя на две паралелки от по десет ученици, като до всеки ученик поставя по една ученичка, едно момиче и едно момче, но сам ще си избира момичетата. И така ще се получат две паралелки от по десет момчета и десет момичета. По този начин ще има два отлични класа и работата ще върви. В дадени случаи жената е проводник на отрицателни сили. Ще употребя за тези сили думата „благодат“, която се използва в Евангелието. Думата „благодат“ в Евангелието не е нищо друго, освен тези отрицателни сили в природата. Благодатта, благородството спадат към женския елемент. Ти не можеш да даваш, да бъдеш щедър, ако нямаш характер на жена. Ти не можеш да имаш отлично сърце, ако не носиш естеството на жена. Но ти не можеш да имаш отличен ум, ако не носиш естеството на мъж.

Правата линия е проявление на точката, на онази, акумулирана енергия, която се проявява в движение. Казваме: точка, права, плоскост. Ако се превърнат в психологически понятия, плоскостта означава разширение, свобода. Но когато искате да се разширите, вие искате да сте свободни, да не сте ограничени. Но вие не разбирате, че не можете да се разширите, без да се ограничите. Само като се ограничите, вие ще се разширите. Ако разбирате закона, ограничението е разширение. Ще излезете от ограничението на правата линия и ще влезете в ограничението на плоскостта. Вие казвате: „Аз искам да бъда свободен“. Но свободата е ограничение, разумно ограничение.

Най-важното в новото учение е – на онзи, когото обичате, ще му дадете свобода като на себе си! Защото ако онзи, когото обичате, е свободен, и вие ще бъдете свободен. Ако той не е свободен, тогава и вашата свобода се ограничава. Следователно, ако онези, които ние обичаме, са свободни, и ние сме свободни. Всички нещастия в света, в живота са резултат от ограничението на Любовта. Всички престъпления в живота са резултат на вътрешното ограничение на Любовта. Оттам водят началото си и страданията. И за да не страдат хората, трябва да се премахне ограничението и всеки да придобие онази свобода, която Бог му е дал. Както ти искаш да бъдеш свободен, дай същата свобода и на другите. Всеки да бъде свободен толкова, колкото си свободен и ти.

Аз говоря сега за вътрешната свобода. Всички разбираме и ценим свободата, но когато човек придобие истинската свобода, тогава той е доволен от себе си. И мирът на човека произтича от онова вътрешно съзнание, че е свободен! Според мен, щастието на човека седи само в това, да съзнава, че е свободен и че никой не ограничава любовта му.

Сега американците се радват на Рождество Христово, музика, тъпани, „мокрият режим“ е влязъл там. Мимоходом се спирам, то е тяхна работа. Сухият режим го въведеха и русите – царска Русия го въведе. Тя си отиде със сухия режим. Сега Америка е по-умна, тя не чака – трябва да се внесе влага – внася се мокрият режим. Онзи, сухият режим, отвътре суши, но отвън хората станаха много „мокри“. Всички американски чиновници се подкупили, че не остана честен човек никъде. При това казват: „Ние толкова пари изгубихме, хората ни се развратиха, чиновниците ни се развратиха“. Статистиката показва, че в Америка се пие скришно повече, отколкото порано. Какъв смисъл има сухият режим, когато хората пак намериха пиене, влажният режим е навсякъде. Силата не седи в строгостта на закона, във външните условия. Там дето има външен закон, той никога не оправя човека. Той трябва да се превърне в едно вътрешно условие на онзи разумен живот, който функционира без наложен закон. Тогава човек става закон сам за себе си. Въздръжанието седи в това да кажеш: „Свободен човек съм, няма да пия, вие може да пиете, но аз няма да пия“. При този режим, колкото и последователи да имате, и едните, и другите ще бъдат свободни – всеки според своето разбиране. Това е морален свят.

Яденето на небето и на земята се различава като яденето на човека и животното. Ние тепърва трябва да се учим да ядем. Едно куче, когато яде един кокал, дойде друго и каже: „Този кокал е мой!“ Първото куче ръмжи и не дава кокала. Туй е само за сравнение. Между хората има една слабост, мисли някой, че ще му вземат хляба. Всичко може да ти вземат, но хляба – никога! Вземат ти хляба по единствената причина, понеже вярваш, че ще ти го вземат. По закон никой не може да ти вземе хляба; по закон никой

не може да ти вземе въздуха; по закон никой не може да ти вземе мисълта. Който вярва, законът е верен за него.

„Заробихме се.“ Никой не може да те зароби! Може да ти вземат богатството насила, може да ти вземат дрехите насила, но да заробят душата ти — това е невъзможно! Всеки, който се е опитвал в света от 6 хиляди години насам (аз вземам това число като число на безконечност), всеки, който се е опитал да зароби човешката душа, да отнеме свободата ѝ, много жестоко си е изпатил. Аз мога да ви дам много данни, цяла статистика. Учители, които са искали да ограничат учениците си; мъже, които са искали да ограничат жените си; бащи, които са искали да ограничат синовете си; майки, които са искали да ограничат дъщерите си — никой не е прокопсал! Нито една майка не е прокопсала, нито един баща не е прокопсал, нито един учител не е прокопсал, нито един държавник не е прокопсал, нито един цар не е прокопсал! Всеки, който се е осмелил да зароби човешката душа, не е прокопсал. Ужасен е този закон.

Ние нямаме още пряко общение с Бога по единствената причина, че Бог е толкова възвишен и чист, а нашите мисли и чувства толкова нечисти, че между Бога и нас трябва да има ред създания, същества: тези същества представляват пластове, през които нашите мисли и чувства се филтрират и пречистени отиват при Бога. Та всеки човек по отношение на Бога може да е филтър за вас и вие да сте филтър за него. Това е закон. По някой път вие се намирате в затруднение — не можете да филтрирате водата. Тогава трябва да извадите филтъра, да го изчистите, да го измиете. За да ви обича някой човек, той трябва добре да филтрира вашите мисли и чувства, които възприема, и мислите и чувствата, които предава.

На вас ви е неприятна мисълта да направите услуга, защото трябва да дадете нещо от себе си. Но не забравяйте този закон: това, което направите на другите, ще се върне пак при вас. Ето как ще ви го обясня. Когато се намирате в Божествения свят, нищо не коментирайте, защото си създавате големи нещастия. Никога не коментирайте зле Божествения порядък на нещата. В Божествения порядък на света различавайте вметнатите неща. Защото хората видоизменят Божествените блага. Ако един златар направи една златна верижка с примес от неблагоприятни метали, погрешката къде е? Погрешката е в златаря, че той продава тия неблагоприятни метали за благоприятни. Златото не е виновно.

Когато срещате способен човек, това е благо за вас. Като срещате един умен човек, той е едно благо за вас. Като срещнете човек, който добре постъпва, и той е благо за вас. Добрите хора не се срещат често. Слънцето сутрин изгрява, но вечер ще го търсиш на друго място. Добрите хора са като слънцето, любещите хора са като слънцето, истинолюбивите хора са като слънцето. Те изгряват и залязват. Но и за тях законът е такъв: слънцето, което залязва и изгрява, винаги е слънце.

Слънце, което не залязва и не изгрява, то не е слънце. Считайте, че когато срещнете един добър човек и го изгубите, той е залязъл и пак ще изгрее. Кой никога не загасва? Добрите хора, умните хора, истинолюбивите хора, любещите хора никога на загасват. Те са благо на света, в което Бог се изявява. Благо то седи в тяхното присъствие. Това е един алхимически закон. Алхимията е вътре в човешката мисъл.

По отношение на природата гледайте да бъдете изправни. Където някои неща са човешки, изхвърлете ги, но щом дойдете до Божественния импулс, винаги изпълнявайте. Дойде ли Божественото във вас, ако реагирате отрицателно, ще се намерите в утробата на кита. Няма изключение. Две мнения няма. На човека може да реагирате. Ако е умен, ще го слушате. Но щом дойде Божественото, изпълнете го. Умен човек е онзи, който се подчинява на Божественото, а критикува човешкото. Човешките изисквания вземайте под внимание и умните изпълнявайте. Божественото всички трябва да изпълним. Ако не изпълним Божественото, губим. Ако всичко човешко изпълним, губим. Божествените работи ако всички изпълниш, печелиш. Затуй в човешкото ние трябва да обмисляме нещата, тогава няма да губим. А в Божественото загуба няма. Бъдете верни на онези Божествени импулси във вас, с които сте родени. Аз говоря за онези импулси, които постоянно действат, те са Божествени, не говоря за моментните, преходните.

Никога не може да пострадаш току-така. Ти си мислил за неестествени неща. Всякога нещастията стават, когато мислиш неестествено. Щом е отклонен умът, изгубваш равновесие и тогава ще дойдат нещастията. Можеш да констатираш закона: излезеш на разходка, внесеш в ума си разнородни мисли от противоположен характер и веднага ще паднеш на земята: надясно или наляво, напред или назад. Щом се смесят разни енергии в ума, човек пада на земята. Важен закон е – като вървиш, умът ти да не се разсейва – така се пази равновесие. Никога умът ти да не се отклонява от пътя, по който вървиш. И тогаз нищо няма да те удари. Даже кучета няма да те нападнат. Ако умът ти е концентриран и мислиш върху Този, Който е създал света, никой няма да те удари. Ако те удари някой, значи ти не вървиш по пътя, който Бог е определил. Щом не вървиш по този път, ще дойдат най-големи противоречия.

Искам да ви обясня един закон: защо човек трябва да влезе в Бога? Защото, след като си отеготен, отиваш при Бога, за да се обновиш. „Отеготяване“ аз наричам греховете. Ти си остарял, животът ти се е обезсмислил. Какво трябва да прави такъв човек? Защо хората, като остареят, стават религиозни? По много естествен път! Ти трябва да влезеш в Бога. Ти си остарял и няма какво да правиш. Ще влезеш в Бога. Защо? За да се подмладиш, нищо повече. Защото, ако не влезеш в Бога, страданията ти ще останат. Като влезеш в Бога, ти се освобождаваш. До последната митница твоите кредитори

ще те преследват. А като влезеш в Бога, никой от тях не отива по-нататък. Това е последната митница и твоите кредитори казват: „Оставете го вече, той отиде на другата граница“.

Законът за Любовта е закон за примирението между доброто и злото в света, за примирението между страданията и радостите. Любовта е закон, за да разбереш страданията и радостите на физическото поле. Човек е дошъл на Земята, за да разбере смисъла на страданията и радостите. Те са най-съкровени състояния на човешката душа.

Любовта не е способност, но е най-разумен свят, където човек се учи да пъпли. И понеже лази с ръце по земята, каля се. Нашият ум и той пъпли в материята, и се каля. Поне сега се учете. Едно правило ще ви дам: щом се скарате двама души, стоплете вода и си измийте ръцете със сапун. Наквасете си и главата с вода. Това е като едно лечебно средство. Вие се каляте. Аз не съм против калянето, но да знаеш как да си наредиш думите. Като се скарал с някого, да му продължиш живота. И лошо му направи, но да му продължиш живота. Лошо му направи, но да му тръгне напред. И добро като му направиш, да му върви напред. Защото има едно зло, като го направиш на човека, скъсяваш му живота. И има едно добро, като го направиш на човека, скъсяваш му живота. Аз не препоръчвам това. Препоръчвам лошото и доброто, които продължават живота.

По някой път вие се държите като бабата, която казала: „Не искам да вземат моя дядо, не го давам. Синко, не струва животът без дядо!“ За своя дядо тя има идея както за Бога. Съгласен съм с нея. Влизам много добре в положението на бабата. 80 години са живели, така са се обикнали, че тя не иска да се раздели от него. Тя има за него едно свещено чувство, както за Бога! Тая стара жена е права в известно отношение. Но има още една малка закачка, от която бабата трябва да се освободи. Като умре дядото, тя ще почне да плаче за него. Щом плаче за дядото, това показва неразбиране.

Това, което ние обичаме, не може да умре. И това, което ни обича, и то не може да умре. Никога не умира това, което ти обичаш. Щом то умира, ти не го обичаш. Нека тази мисъл ви остане, тя е много важна. Не мислете, че трябва да я разберете още сега. Което сега не разберете, ще го разберете в бъдеще.

Всички неща, които се извършват без Любов, са престъпни. Всички неща, които се извършват с Любов, са добри. Това е закон. Когато един човек не го обичаш, то каквото вземе от дома ти, ти го считаш за престъпление. А пък щом го обичаш, всичко му даваш. Когато обичаш някого, ти не можеш да направиш престъпление. И затова е казано: „Любовта е изпълнение на закона“. Без Любов външният закон носи на човека от край до край нещастие и ограничение.

В закона на Любовта няма никакво изключение, а пък в закона на безлюбието всичко е изключение. И тогаш ти питаш: „Защо се случва в живота така и така?“ Защото няма Любов! Някой не може да учи. Защо? Защото няма Любов. Трябва да има непреривна връзка в разбирането. Не едно да разбираш, а пък друго да не разбираш.

Там, дето има Любов в света, нещата са реални. Всичко това, което в дадения случай ти е необходимо, ще го имаш. Сега направете един опит. Не пышкайте само. Работите ви не са оправени. Ако имаш да вземаш от някого, ти го даваш под съд. Ако не дава, изваждаш револвера си и пак го вземаш. Но утре на тебе ще ти покажат същото. Гледам ви, че не можете да си разпределите столовете. Две сестри сядат и се бутат. И след това ме питат: „Учителю, кога ще дойде Христос?“ Някой гледа през прозореца ми какво правя в стаята си и пита: „Кога ще дойде Христос?“ Още дълго има, додето дойде Христос. Щом я няма Любовта, престъпления има навсякъде. Това да го знаете! И без пердета може да е човек и пак да върши престъпления. Аз ще направя добро някому, ще дам нещо на бедния, но това пак може да е от корист. Когато има Любов, и при отворен прозорец, и при затворен, все едно и също е. А когато няма Любов, и при отворен прозорец, и при затворен, законът е пак същият. Той е в дълбокото убеждение.

Време е да започнете с проявяването на Любовта! Не с възприемането, понеже вие сте възприели вече Божията Любов, трябва да я проявите. По-голяма Любов от Божията не може да ви даде никой. Вие вече сте я приели, сега ще развържете кесии и ще раздавате. Ще извадиш семето от чувала и ще сееш, а след това ще жънеш. Ще получиш от едно зърно 60, че и 100 зърна. Всяко едно левче ще ви донесе 30, 60 или 100 лева. Взели сте един билет от лотария. Много сте хитри. Без да сеете, очаквате да ви дадат няколко милиона лева. Ще отворите кесията си. Парите — това са семената. Ще ги хвърлиш, а идущата година ще имаш резултата от засяването. Това е Божият закон. Ако ние постъпваме така, както Бог постъпва, въпросът е разрешен. Но понеже хората нямат Божията Любов, въпросът е неразрешен.

Застоялата вода щом не тече, се разваля. Любовта не търпи никакъв вътрешен застой. Тя е единствената сила в света, която не търпи никакво ограничение. Ти не можеш да вземеш малко от нея — или всичко, или нищо. Ако се опиташ да вземеш част от Любовта, тя ще ти даде такъв урок, че ще го помниш през целия си живот. Като мине Любовта край тебе, нищо не взимай от нея, даже и един косъм. Понякога у вас се явява такова желание. Един косъм от Любовта, то значи да си прочетеш смъртната присъда. Една трошичка, взета от Любовта, то значи да си прочетеш смъртната присъда. Защото тя дава изобилно, но иска и ние да направим същото. Това е закон.

Закон е: не може да изпълниш волята Божия без Любов. Щом изпълниш волята Божия без Любов, това е насилие. За да изпълниш волята Божия без

насилие, трябва да имаш Любов по свобода. Ние считаме Любовта като един свободен процес на човешката мисъл, свободен процес на човешките чувства и свободен процес на човешките действия. Това, което дава свобода на чувствата, свобода на действията и свобода на мисълта, това е Любов. Една сила, която освобождава човека от противоречия, които се явяват в живота му като една необходимост.

Всеки човек, който те обича тъй, както майка ти – беззаветно, е за тебе майка, той може да те вдъхнови. Не ме разбирайте буквално. Всеки човек, който има знание, той разбира закона и може да ти помогне, той е баща. Бащата трябва да внесе известна сила в човека, майката да даде направление на ония енергии. Ти ще разбереш майка си и баща си. Ти баща си ще намериш, ти не познаваш баща си. Онази ще ти бъде майка, която може да развие твоите дарби и да те направи доволен. А баща е онзи, който може да те вдъхнови, който може да те повдигне. Всеки, който те ограничава, не е нито баща, нито майка. Аз така разглеждам майката и бащата. Дали е учител, пак същия закон прилагам. Дали е господар – същият закон, дали е слуга – същият закон. Навсякъде е този закон. Слугата, ако те обича, ще ти служи. Ако господарят обича слугата си, той е добър господар. Ако учителят обича учениците си, той е добър учител. И ако ученикът обича учителя си, той учи и е добър ученик. Всякога там, дето има обич, вече има основа.

И този закон е верен – няма човек в света, който като почувства, че вие го обичате, да не е готов да стори всичко за вас. Няма такова същество в света – даже и най-жестокото. Вземете една боа – ако я обичате, тя се привлича към вас и е готова да ви служи. Но изгубите ли Любовта си, може да направи костите ви на пух и прах. В закона на Любовта няма никакво изключение. Един дявол, ако го обичате, и той може да ви слугува – да го направите кротък и смирен. Изгубите ли Любовта си, той може да ви направи на парчета. Силата на човека седи в онзи, разумния закон; силата на човека е да не наруши онова, разумното начало. Единственият неизменен закон в света е само законът на Любовта. В Любовта има неща, които никога не се изменят, докато всичко наоколо ти се мени. Когато този център остане неизменен, всички неща около него ще се оформят и човек ще постигне целта си. Изгубим ли тази опорна точка, всичко е изгубено.

Това, което става независимо от това, дали на вас е приятно или не, е в реда на нещата.

Съвпаденията са за невежите, а за умните хора съществуват разумни съчетания на нещата.

Случайността е закон, който има отношение до единиците; тя е закон за единичното съзнание. Един човек може случайно някъде да се спъне и да си счупи крак или ръка, но да се спънат всички същества едновременно, това

е невъзможно. Един човек може да сгреша, да направи някаква погрешка, но да поддържа, че в този момент всички хора могат да сгрешат, това е неразбиране на законите в живота. С един човек може да се случи нещо, но с цялата вселена не може да се случи същото. Целокупността не може да се изложи на това, на което отделният човек се излага. Значи човек в своята битност, тъй както е произлязъл от Бога като душа и дух, не може да се спъне, не може да греша.

Че съвпаденията и случайностите не могат да се обяснят, това не значи, че са произволни. Те са прояви на един по-висок свят, но се отразяват в нашия, и понеже не стават често, ги намираме за случайни.

Умният човек никога не се приближава много до хората, защото когато човек се приближи повече, отколкото трябва, той непременно ще се обиди. В един организиран свят нещата са поставени така, както в музиката всеки тон е поставен на известна дистанция от другите. Всеки тон трябва да се постави на своето място, за да може да бъде в хармония с другите.

Христос казва: „Когато този Дух на истината дойде, той ще ви припомни това, което Аз отначало съм казал“. Това нещо е написано в душите, в мозъците ви, вие го знаете. Не се смущавайте, не казвайте: „Този тон не мога да го взема правилно, не го зная“. Знаете го, ще си спомните, ще отворите книгата на едн-коя си страница и като видите годината, месеца, деня, времето, през което е било дадено, ще си кажете: „А, спомням си, сега разбирам ясно“. Ще направите една малка справка. Хубаво е всеки да поработи вътре в себе си. Не мислете, че нямате способности. Не, всички вие имате способности и чувства, но трябва да поработите съгласно закона на хармонията. Когато работите според този закон, всичко се удесетворява, а когато работите без закона на хармонията, животът е тежък, непоносим. Ядеш без хармония, спиш без хармония, живееш с хората в дисхармония, животът е тежък, скърби, скърби една след друга.

Когато влезете в Божествения живот, и там има ключ, и според този закон на Божествената хармония вие сте поставени на това петолиние. Вие се качвате на петолинieto и казвате: „Знаете ли, че аз съм на особено мнение?“ „Аз“ значи да произведете тези вибрации, които съответстват на този закон. Щом не искате да се подчините на закона на хармонията, на Божественото, трябва да слезете от петолинieto, т.е. от този ключ, и там можете да правите каквито искате размествания, но на петолинieto ще правите това, което ви каже Духът, т.е. капелмайсторът. Той ще ви мести, ще ви туря ту горе, ту долу, и ако го слушате, ще минете лесно всички положения на този хармоничен закон. Това наричам на музикален език „съзнателен живот“. Ръководени, ние вървим по тази крива линия, слизаем и се качваме, но всичко това върви хармонично. Това е философия, която трябва да разбирате, и който не я разбира, го хващат за ухото.

Как се образува кръгът? Казвате, че трябва да има един център, къде е центърът? В дадения случай как се образува този кръг? Центърът е отвън, една точка и вследствие на това се забелязват известни несъобразности. Ако се начертае по механически начин, отношението на всички точки към центъра ще бъде еднакво, те всички ще бъдат еднакво отдалечени от центъра. Този кръг, както е направен, той има отношение към мен. Той не е механически. Той е органически и психически кръг.

Всички вие предпочитате лесните работи. Само се повтаря „геометрия“, „геометрия“. Геометрията е механическа наука. Сега започват нейното приложение и с него добре се справят. Но започват вече да изучават и органическата геометрия, после ще дойдат до психическата геометрия. Но законите на механическата, органическата и психическата се различават. Ако вие си зададете един такъв въпрос, каква е разликата между механическата и органическата геометрия, може да си послужим със следния пример. Каква е разликата между едно дърво и една бъчва? Една бъчва има обръчи. Тия обръчи са механическите закони, които държат частите, от които бъчвата е направена. В органическия свят няма външни обръчи, те са поставени вътре. Едно вътрешно съединение на частите има. Има такива съединителни нишки.

Казвам: когато законите действат отвън върху нас, това е механически свят. Когато действат отвътре, това е органически свят. Сега нали вие често казвате: условията. Условията са един механически свят, това е бъчвата. А пък възможностите са органическият свят, това е отношението на живите клетки, които са сплотени, имат някаква общност. В бъчвата всяка част е индивидуализирана, не се интересува за другите части. Всяка част на бъчвата живее за себе си, няма никаква връзка, законът ги е стегнал, механически са свързани, но вътрешна връзка няма между тях. Между външните условия и вас също няма никакво друго отношение освен закона, както при бъчвата. С външните условия на живота връзките са толкова тесни, колкото на бъчвата към нейните обръчи. Ако тези части имаха съзнание, как щяха да гледат на обръчите? Интересува ли се бъчвата да живее като цяло, или всяка част се интересува само за себе си? Щом се скъсат обръчите, всички части заживяват отделно, без да съжаляват, че повече не са сплотени в едно цяло.

Всички обществени, всички социални, всички общочовешки задачи, които съществуват в света, до известна степен зависят от онези задачи, които ние разрешаваме в себе си, понеже цялото човечество се състои от разумни души, свързани в едно цяло. И тогава казваме, че целокупният живот на цялото човечество зависи от развитието на всички души. Казваме, че един ден човечеството ще се поправи. Когато великото съзнание, когато тази светлина проникне в умовете на всички души, тогава всички хора, цялото човечество ще се разбере помежду си и ще тръгне напред. Същият закон се отнася и до народите.

Ако направите една услуга на човек, той ще каже: „И аз съм готов да ти служа“. Той казва: „Малкото благо, което имам, готов съм наполовина да разделя с теб“. Така ще образувате една връзка. Христос казва: „Обичайте ближния си като себе си“. Раздели половината благо, което имаш, с ближния си. Щом влезеш със своя ближен в този закон, идва вторият закон, според който „дето са двама или трима събрани в Мое име, там съм и Аз“. Дето е Бог, всичките работи тръгват напред.

Този е първият закон, който всички хора трябва да научат.

Трябва да се радвате не само на вашите придобивки, но и на придобивките на всички, защото, ако не сега, то в бъдеще те ще станат и ваши. Доброто, което другите придобиват, ще бъде ваше добро. И доброто, което вие придобивате, ще бъде добро на другите. Затова всички трябва да се обичат. И всички трябва да знаят да бъдат щедри, да дават. Това, което вие и другите придобивате, един ден ще бъде общо достояние. Това е Божественото благо, което хората ще придобият, когато разберат този закон.

В Бога има един вътрешен импулс за проявление. Всеки един човек може да бъде носител на онова великото, Божественото. Ако в един живот, във втори, в трети има едно постоянно усилие, едно непреривно усилие да се проявява, той ще се събуди, ще се повдигне – и като дойде туй Божественото, то ще тече вече у него. И тогава ще се явят всичките дарби, ще се явят всичките възможности – когато Божествената воля дойде. Всички хора ще работят с теб. Докато хората усещат, че ти работиш за себе си, никой не се интересува от теб. Щом се убедят, че работиш за другите, те ще ти помогнат. Когато Бог научи, че ти работиш за себе си – и Той ще те остави. Казва: „Нека си гледа работата“. На всичко отгоре ние искаме от Бога Той да оправя нашите работи. Той няма какво да оправя нашите работи. Ние трябва да работим да се оправят Божиите работи. Като се оправят Божиите работи, ще се оправят и нашите работи. Тогава законът е верен: като се оправят щастията на народа, и на личността ще бъде добре. Но когато на народа е зле, тогава и богати хора да сме, пак не сме добре.

Вие ще кажете: „Аз ще греша, ще живея лош живот“. Може да грешиш колкото искаш, но твоите грехове ще се превърнат в нещо добро – ако не за теб, то поне за другите около тебе, или за бъдещите поколения. Има хиляди същества, които ще изменят силите, употребени от теб за зло, и ще направят нещо добро от тях. Лично за теб може да няма добро, но в природата, в общия закон на цялото зло не може да има. Злото съществува като единичен закон за индивида. За цялото няма зло в света. За цялото има абсолютна свобода. Когато говорим за доброто и злото, ние подразбираме отношенията, които съществуват между частите и цялото – между нас, хората, които сме на земята, и между всички други същества, от каквито и степени на развитие да са те. Законът е един и същ, но се изявява според степента на тяхното развитие.

Въпросът сега не е да избягваме греха заради последствията, които ще дойдат. Не е там въпросът. Това е относителното право в света. Теб те е страх да не страдаш. Въпросът не е там. За един разумен човек законът е да не наруши общата хармония на цялото, а не че той самият ще страда. Обща хармония да има! Понеже при всяко едно престъпление, извършено в какъвто и да е смисъл, лошите постъпки се отразяват на цялото. И тогава отгоре правят всичко възможно хармонията да не се наруши. Онова благоволение, което по-напредналите същества са имали към прегрешилото същество, се оттегля и туй същество вече се излага на ред страдания. Няма защо да ви доказвам това. Например в един народ — когато някой не е изпълнил завета на народа, всички го презират векове наред.

В какво е същността на богатството? Човек трябва да бъде богат, но богатството му да бъде онова красиво съчетание на неговата мисъл, неговите чувства, неговата воля, неговата сила. Човешката мисъл не може да бъде ценна, ако Любовта не е подбудителна причина. Любовта е, която дава ценност на човешката мисъл. При това ценността трябва да има съдържание. Чувствата са, които дават съдържание на човешката мисъл. Съдържанието пък от своя страна трябва да има известна форма. Затова казваме, че човешкото тяло е външна страна, формата, която държи в хармония съдържанието на човека, което е плод на сърцето му. Съдържанието трябва да носи ценности, а те трябва да са организирани. Ценни неща аз наричам тези, които не умират. Ценни неща са тези, които никога не губят своето съдържание и своята форма. Разумните неща в света никога не губят своето съдържание, никога не могат да изгубят своята форма и своята цена. Това е разумното в света. Тази трябва да бъде идеята ви. Всичко, при което ценността не остава една и съща, а расте и се увеличава; всичко, при което и силата постоянно се увеличава, то е разумното. Само разумното в света е, което расте и се развива. Развитието може да не е голямо. Защото за да бъде човек щастлив, не се изисква много.

Музикантът трябва да бъде здрав, да има добро разположение, нищо не трябва да го безпокои. Нито за жена си, нито за децата си трябва да се безпокои. Като излезе да свири, той трябва да мисли само за музиката. Да забрави даже себе си.

Вие също искате да свирите. Но трябва да забравите себе си, да забравите онова, което ви безпокои. Защото непрекъснато се безпокоите: какво ще стане с вас, пари нямате, здраве нямате, времето е студено — всичко това трябва да забравите. И след като го забравите, у вас ще остане същественото. Сега ще ви разясня мисълта си с едно просто сравнение. Представете си, че имате един чувал скъпоценни камъни. Всички са имитация и струват по 10–20 лева, а има един, който струва няколко милиона, но вие не знаете кой е и затова носите целия чувал на гърба си. Изпразните чувала и наме-

рете истинския камък. Това е идеята, която вложих по-горе. Има нещо във всеки от вас, което е съществено; него трябва да носите, а пък другото, непотребното, оставете. Че ви трябва обуца, дрехи, то е второстепенно, а същественото е скъпоценният камък. Щом имаш в себе си този скъпоценен камък, всичко може да имаш.

Един от важните закони на природата е, че тя не търпи никакъв излишък на материя или на енергия. Тя не търпи никакви натрупвания, никакви наслагвания. Енергията, както и материята, може да се складира, но не да се натрупва. Например, ако човешкият мозък събере повече енергия, отколкото му е нужна за даден момент, той трябва да има резервоар, дето да я складира. Понякога човек има повече мисли, чувства, желания, отколкото са му нужни за момента, вследствие на което трябва да ги складира някъде. Всичко, което човек складира в себе си, е второстепенно. Първостепенни неща в човека са ония основни мисли и чувства, с които той е излязъл от Първичния източник на живота. Човек дохожда на земята и си заминава с основните мисли и чувства, които никой не може да му отнеме. Те представят основния капитал на неговия живот, а второстепенните са капитал, взет назаем. Човек трябва да се крепи за своята основна идея и никога да не отстъпва от нея. Дойдат ли второстепенни идеи на мястото на основната, човек се чувства натрупан с излишъци, вследствие на което губи своята пластичност.

Вие трябва да изучавате ония две сили, които действат в света и изменят вашето състояние. Колективното съзнание има сила да измени вашето съзнание. И съзнанието на Бога, Духът на Бога и Той управлява. Както вашето съзнание въздейства на всички същества, така и колективното съзнание на всички същества въздейства върху вас. И ако не разбирате този закон, ще се явят мъчнотии. Колективното съзнание на всички същества може да измени вашето съзнание и направлението на вашия път и да ви тикне в друг, по който вие не искате да вървите.

Какъв е законът на кривите линии? В голяма окръжност центърът е по-далеч, а в малката окръжност е по-близо. Колкото кривата линия става по-голяма, толкова тя се отдалечава от центъра. Малките придобивки са близо до центъра, големите придобивки са винаги далеч от центъра. Човек, за да придобие нещо, трябва да се отдалечи от центъра на дейността. Силата в големите кръгове е много мощна. Ти трябва да разбираш закона на мощността на тази крива линия. Значи малките погрешки по-лесно се изправят от големите. Малките добродетели и големите добродетели по какво се отличават? С голямата добродетел голяма работа можеш да направиш, а с малката добродетел малка работа ще свършиш. С малкото зло малка пакост можеш да направиш, с голямото зло голяма пакост можеш да направиш. Глупавите хора са много близо до центъра, умните хора са по-далеч от центъра. Някой път вие искате да бъдете близо до центъра. Когато се отнася

до водовъртеж, по-добре е да бъдеш по-далеч от него, защото ако си близо, ще влезеш вътре и може да не излезеш. Във водовъртежа нищо не се постига. Вие искате да живеете интензивно. В интензивния живот ако влезете, мъчно можете да излезете навън. Използвайте живота, който имате сега. Стремете се да бъдете благодарни в дадения случай на онова, което имате. Във всеки един момент вашата благодарност трябва да се увеличава. И за най-малката придобивка, колкото и да е микроскопична, благодарете. Това е законът за растенето на човека.

Когато обичате някого, вие му се усмихвате. А като срещнете този, когото не обичате, се навъсвате. Когато седне някой при вас, вие го погледнете. Защо ви безпокои? Има защо. Опасна работа е да седне при тебе човек, когото не обичаш, то е огън, ще те изгори. След като постои малко и си отиде, заболи те кракът. Като знаеш това, ще вземеш мерки – щом го видиш, да се отстраниш. По-добре стани, дай му мястото, а ти седни другаде. По-добре седни на последния ред, отколкото до него.

Вие искате да добиете една хубава черта в характера си, която нямате. Например – търпението. То е една от добрите черти. Но много трудно може да се добие. Много мъчно е за човека да бъде търпелив. Затова трябва да бъдеш почти глух за някои неща. Човек трябва да си изработи такъв навик, че когато го обиждат, да може да отнесе съзнанието си някъде, за да не чува обидите. Някои са любопитни. Всичко чуват и го разправят на този, за когото се отнася. И човекът загубва настроението си. Никога не се интересувайте какво са казали другите за вас.

Този, който е направил зло, прекрачи го. Но ако прекрачиш праведния, знаеш ли какво ще стане? Ако ти не разрешиш правилно въпроса и прекрачиш един праведен, ще изпаднеш в голямо противоречие. Вие не знаете кого да прекрачите, кого да бутнете и кого да хванете с ръката си. С ръката си ще хванеш праведния; онзи, който е благонадежден, ще го побутнеш малко – да стане да работи; а пък грешния ще го прекрачиш и ще си продължиш пътя. Няма да се разкайваш. Ще кажеш: „Това е Божия работа! Това не е за мене.“ Ти, като си го прекрачил, Бог взема грижата да се справи по-нататък с него.

Не преувеличавайте нещата. Говорете всякога истината. Да знаеш, че когато искаш да кажеш нещо, пред Господа го казваш.

В този живот има единствено правило: ще вземеш възможното най-малко количество – няма да имаш желание да вземеш повече. За този живот можем да дадем следното сравнение: имаш една игла толкова тънка, че с върха ѝ можеш да вземеш не повече от една милионна част от милиграма. Толкова ти трябва. Ако вземеш повече, нищо няма да разбереш.

Има известни правила, които трябва да се спазват във всяко едно общество. И тогаз можем да прогресираме. А сега ние сами си препятстваме

в живота. Когато кажем, че някой няма Любов, тези думи са неразбрани. Значи, ако не ме обича, няма любов, ако ме обича, има любов! Преди всичко един човек на Любовта трябва да бъде здрав. Той трябва да яде добре, да диша добре и да мисли добре. Освен това той не трябва да има никаква задкулисна мисъл. Когато обичаш някого, обичай го честно, без каквато и да е задна мисъл. Ще постъпваш спрямо другите хора така, както постъпваш спрямо себе си или както постъпваш спрямо Бога. Ти минеш, погледнеш някого и казваш: „От този човек нищо няма да излезе“. Не давай мнение за творбите на Бога. Никой не ти е дал право за това.

Не говори за другите това, което те говорят за себе си. Това да ви бъде правило. Не говори на една чужда жена, както мъжът ѝ говори. Не говори на едно дете така, както майка му говори. Ето едно свещено правило, което трябва да пазите. Майката може да прегърне дъщеря си. Тя има право. Но ако ти направиш същото, тези хора ще останат недоволни от тебе. Ако един мъж поглади жената на друг мъж, тогаваш какво ще стане? Това правило трябва да се спазва.

Това, което мъжът прави за жена си, ти не го прави. То е негово свещено право. Това, което дъщерята прави за майка си и за баща си, то е за тях. Дъщеря ще поглади баща си и ще го целуне. Като дойде отвън някоя друга дъщеря, не може да направи същото. Чуждите дъщери да не правят това, което дъщерите в дома си правят. И това е правило. Това са външни неща, но не са без значение. Ето как ще ви изясня мисълта си. Ако ръката ви е без кожа, не трябва да се пипа — боли. Когато един човек е погалил своята дъщеря, той е снел кожата ѝ. И ако вие отидете да я погалите, ще ѝ причините неприятност. Оставете да зарасне кожата ѝ. Или ако искаш да я гладиш, стани баща. Нямах право да буташ когото и да е, ако не го обичаш. А пък щом го обичаш, тогава поглади го, както гладиш себе си.

Влагай светлина в мисълта си, топлина в чувствата и енергия в постъпките. Не си лягай, преди да си свършил една работа. Не яж, преди да си направил едно добро. Не говори, преди да си обикнал. Това са правила.

Кога трябва да ядеш? Като направиш едно добро, имаш право да ядеш. Щом не си направил добро, стой гладен. Щом направиш добро и ядеш, този обед е на място. Ако не си направил добро и ядеш, то невидимият свят те държи отговорен за това и ти ще платиш много скъпо.

Но някой може да се усъмни — права ли е тази философия? Аз ще ви запитам: а философията, от която вие се ръководите, права ли е?

Ако твоите мисли не са чисти, ако твоите чувства и желания не са чисти и ако твоите постъпки не са добри, ти не можеш да имаш никакви възможности в света. Няма по-лесно нещо от това мисълта на човека да бъде чиста. Сама по себе си мисълта е чиста и като влезе в твоя ум, ти трябва да внимаваш да не я опетниш. В това отношение за пример са съвременните лекари. Ко-

гато някой лекар прави операция, той измива ръцете си няколко пъти със сапун, после почиства добре инструментите и тогава започва операцията, да не би да стане някаква инфекция. Той взема предпазни мерки. Ти говориш с един човек, но трябва да знаеш, че думите, езикът, с който оперираш, е един инструмент, който трябва да бъде чист. Или пък в главата си трябва да имаш само една чиста идея, да бъдеш носител само на една идея. И какъв трябва да бъде резултатът? Аз наричам резултата „добър живот“. Добрият живот е смисълът. Ние искаме да живеем добър живот. Нашият добър живот е напълно зависим от нашите чисти мисли и чисти желания. Такъв е законът и в живота на светиите, и на ангелите. И тук важи същият закон. Животът на един народ, животът на цялото човечество пак зависи от същия закон.

Изисква се една трезва мисъл – не безпощадна, но красива, свежа мисъл. За да опиташ хората доколко са трезви и умни, изнеси един панер с праскови или ябълки, остави го и само наблюдавай кой колко си взема. Който мине и вземе една ябълка, той е умен; който вземе две – той е талантилив; ако вземе три – той е обикновен; ако вземе четири – той е един от коцкарите; ако вземе целия панер, той е крадец. Ще кажете: „Какъв е моралът?“ Всеки има право да си вземе един плод и да каже: „Господ да даде живот и здраве на този човек, който е оставил туй нещо“. Благороден човек е това! Но не да си напълни джобовете и да каже: „Туй за жената и за децата“. Всичкото зло в света произтича от това, че ние искаме да осигурим другите. Никой в света няма право да осигурява никого. Всеки има право да осигури само себе си. Човек като мисли, той осигурява себе си, като чувства, той осигурява себе си, и като действа, той осигурява себе си.

С какво трябва да започне религиозният човек? Има един закон, който показва колко трябва да вземеш; също както има един закон за храненето, който показва колко храна трябва да възприемеш в стомаха; както има и закон, който показва колко въздух трябва да възприемеш в дробовите си; както има един закон, който показва колко мисъл трябва да имаш в ума си. Ти не можеш изведнъж да имаш много мисли в ума си. В даден случай, в даден момент ти не можеш да възприемеш безброй мисли. Казва някой: „Много идеи имам в ума си“. Ти не можеш да ги възприемеш. Една, две, три, четири, пет – това ти е менюто. Това е разбиране за вътрешната страна на живота.

Законът е такъв: щом Господ работи, ще работиш и ти; когато Господ почива, ще почиваш и ти. Всички лоши условия в света не са нищо друго, освен ден, в който трябва да си почиваш. Това е седмият ден. Боледуваш – това е седмият ден. Не ти вървят работите – това е седмият ден. Ако ти един ден в седмицата си почиваш, ще свършиш повече работа, отколкото ако работиш непрекъснато.

Всичко е полезно само за един момент. Парите могат да ти бъдат полезни само за един момент, а не всякога в живота ти. Аз обяснявам един закон: парите понякога може да ти спасят живота, а друг път – да те погубят. Храната може да ти бъде полезна само в даден случай – когато си гладен, но ако ти не знаеш как да вземеш тази храна, тя може да се превърне в отрова за теб. Ако твоят стомах не започне да работи навреме и ако тази храна седи там няколко часа, ще започне едно разлагане, веднага ще се зароди един противоположен процес. Та казвам: в сегашното общество, на сегашния етап, хората се намират в един затворен кръг, в една от най-големите илюзии, които съществуват в света. Никой не познава себе си тъй, както трябва да се познава. Всеки мисли за себе си туй, което не е.

Обичайте неща, които никой не може да ви отнеме. За да не си причинявате страдания, не влагайте сърцето си в преходни неща.

Лошият живот създава лоша съдба. Добрият и разумен живот създава добра съдба.

Умереността е първото правило в живота.

Тялото на човека е съставено от милиарди клетки, непрекъснато свързани помежду си. Вътрешната връзка, която свързва клетките на организма в една стройна единица, е храната. Въз основа на този закон човек трябва да яде. И ние виждаме, че той яде по три пъти на ден, за да поддържа тази връзка. Ако тази връзка не се поддържа, процесите в целия организъм ще се прекратят. Прекратят ли се процесите в организма, спира и неговото съществуване. Следователно вътрешната връзка трябва не само да се поддържа, но и постоянно да се усилва. Това може да се постигне само при условие, че човек знае духовния закон, който регулира тази връзка. В това отношение яденето не е нищо друго, освен съзнателна работа за поддържане и засилване на вътрешната връзка. Този закон се отнася не само до тялото на човека, но и до неговите чувства и мисли. Задачата на човек е всеки ден да засилва връзката както между клетките на своя организъм, така и между своите чувства и мисли. Когато връзката между клетките на тялото отслабва, едновременно с това отслабва и тялото. Когато връзката между чувствата и мислите на човек отслабва, заедно с това отслабват неговите чувства и мисли. Този е един от най-елементарните, от най-простите закони, на който хората не обръщат никакво внимание. Обаче колкото е прост този закон, толкова е и важен. От спазването му зависи благосъстоянието на човека.

Всяка мисъл, всяко чувство което човек е създал, непременно ще се върне към него. Където и да ги изпрати той, дори в безпределните пространства на Вселената, те пак ще се върнат при него. Такъв е законът. Страданията и радостите, които сме причинили на другите хора, един ден непременно ще се върнат при нас.

ЗДРАВЕ

Здравето е качество на човешката душа, на човешкия дух.

Какво представлява здравето? То е капитал, вложен в банката. Ако всеки ден изразходваш определения за това време капитал, без да внасяш нещо, ти ще фалираш. Ако всеки ден внасяш по нещо, капиталът ти ще се увеличи, т.е. здравето ти ще се укрепи. Като знаеш това, не се чуди защо след като си бил здрав, заболяваш. Мнозина изразходват капитала си, без да внасят нещо в банката и незабелязано губят здравето си.

Истински здравият човек е здрав във физическо, в умствено и в сърдечно отношение.

Здравето има отношение не само към физическия свят, но и към сърдечния и умствения свят. То е резултат на действието на висшите закони, т.е. на законите на разумния свят. Да бъдеш здрав, това значи да си в хармония с Първата Причина на нещата, с ближния си и със себе си.

Здравето е вътрешен процес. Ако организмът не е здрав отвътре, каквито и благоприятни външни условия да има, той не може да ги използва. Какво е нужно, за да бъде здрав? Да определи отношението си първо към Бога, после към своята душа и най-после към ближния си. Ако тези отношения са правилни, човек ще бъде здрав.

Здравето е резултат на правилна обмяна на енергиите в организма на човека, от една страна, както и на правилна обмяна между душите, от друга страна. Дойде ли някаква болест, тя е нарушение на закона за правилната обмяна.

Здрав човек наричаме този, у когото всеки орган има свой определен тон и свои определени вибрации. Щом всички органи у човека действат правилно, от тяхната дейност се произвеждат приятни и хармонични тонове. Ако дейността на човешките органи е правилна и създава музика, може да се приеме, че човек е напълно здрав. При това всеки музикален тон има и свой определен цвят.

Какви са признаците, по които се познава здравият човек? Когато човек е здрав по тяло, по сърце и по ум, от него излизат три ухания. Здравото тяло издава особено приятно ухание. Възвишените чувства издават друг вид ухание. Щом едно от трите ухания отсъства, човек е болен в известно отношение.

По какво се познава здравият човек? Когато здравият човек погледне вечер или денем към небето, той веднага се чувства весел, радостен, благодари за всичко, което има. Който не може да се зарадва, като погледне към небето, и не благодари за всичко, което му е дадено, той е болен човек.

Мнозина ме питат защо трябва да бъде човек здрав. Много просто. Човек трябва да е добър, за да бъде здрав. Доброто, добродетелта е първото условие за здравето на човека.

Доброто е външният смисъл на живота. Ти ако не си добър, не можеш да бъдеш здрав. Ако не си добър, няма да бъдеш богат. Ако не си добър, няма да бъдеш и сиромаш. Има едно състояние, при което човек не може да бъде нито богат, нито сиромаш. Сиромашията и богатството в духовния свят са два полюса, две движения. Едното е от центъра към периферията, другото е от периферията към центъра. Понеже хората не разбират смисъла на богатството, затова не са богати. Всеки може да бъде богат. Кога? Всеки може да бъде здрав. Кога? Когато дишаш правилно, когато ядеш правилно, когато се яде хубава храна, можеш да бъдеш здрав. Щом не яде правилно, човек не може да бъде здрав. Щом не диша правилно, не може да бъде здрав. Щом не мисли правилно, не може да бъде здрав. Как се познава кога човек е здрав? Студено чело, топли ръце и топли крака, това е здраве. Топло чело и студени ръце и крака, това е болезнено състояние. Значи, главата трябва да бъде хладна, там електричеството трябва да действа. С него се храни мозъкът. В тялото трябва да се проявява магнетизмът, понеже магнетизмът помага за правилното движение. Признакът на магнетизма е топлината. Ръцете трябва да бъдат топли. Щом са студени, кръвообращението не е правилно, кръвта не може да достигне до всички органи, вследствие на това се образуват известни утайки. И тогава, като станете по-възрастен, на 50–60 години, ще започнат да ви болят ръцете, краката, лактите – крайниците. Запомнете това правило: не може кръвообращението да бъде правилно, ако не мислите право. Туй е новата психология. Не може кръвообращението да бъде правилно, ако не сте господари на вашите мисли и чувства и ако постъпките ви не са разумни. Каквото и да правите, за всяко нещо трябва да имате ясна представа.

Много често вие се заблуждавате от външността на хората. Казвате: колко е здрав този човек! Здравето се базира на хармонията в мислите, чувствата и силите в организма на човека. Не можем да бъдем здрави, ако няма хармония в ума, в чувствата, в действията. Тези три елемента са необходими за здравето. Щом не мислиш правилно, на някой от твоите тонове липсва едно трептене. Щом не чувстваш правилно, липсват две трептения, щом не постъпваш правилно, три трептения липсват на този тон. Щом на един тон липсват три трептения, става пропукване и съдържанието на този тон изтича. Тогава имате кухи тонове, черупки без съдържание.

Ако си болен, как ще се излекуваш? Какво ти липсва при болестта? Една болест може да се дължи на недоимък от светлина, от недоимък на топлина или от недоимък на сила. Ако има недоимък на светлина, ще внесете повече светлина. Прочетете някоя книга, която е оптимистична, със светли мисли и веднага ще се измени вашето състояние. Страда сърцето ти. Кажи: „Бог е

Любов“ . Това е цял за сърцето. Имаш малко светлина, кажи: „Бог е Мъдрост“ . Тя носи светлина. Силата на човека е в истината. Тя е резервоар за сила. Всеки човек, който иска да бъде силен, трябва да обича истината. Всеки, който иска да има нормална топлина, трябва да се стреми към Любавта. Всеки човек, който иска да има светлина, той трябва да обича мъдростта, знанието. Вие казвате: „Защо ни е Любавта?“ За да поддържа естествената топлина на сърцето. Мъдростта поддържа естествената светлина на ума. Истината трябва да поддържа естествената сила на човешката воля. Волята се поддържа с истината, сърцето се поддържа с Любавта, умът се поддържа с мъдростта.

Премахнете противодействието на мисли и чувства и вие ще бъдете здрави.

Пулсът на сърцето, това е тактът на Любавта. Мразиш ли някого, получаващ сърцебиене.

Днес една отрицателна мисъл, утре – друга, и хайде, умрял човекът от сърдечен удар.

Човек трябва да има едно Божествено знание, да бъде тих и спокоен, да не се вълнува, да има голямо самообладание, за да бъде здрав.

Любавта към Бога има отношение към венозната кръв, а любовта към ближния – към артериалната кръв. Следователно, ако се отегчиш от живота и кръвта ти стане нечиста, потърси ближния си. Щом го възлюбиш, ти се разширяваш и кръвта ти се пречиства. Вярвай в ближния си, както в себе си.

Човек може да бъде физически здрав, да има разположение да хапне и пийне добре, но духовно може да не е здрав, да няма разположение да направи някакво добро. Като прави добро, човек се храни духовно. Ако няма разположение да прави добро, това показва, че е духовно болен. Да бъде човек духовно здрав, това подразбира здрави и устойчиви чувства.

Казали лекарите, че имаш язва. Чрез внушение с мисълта си ти ще започнеш да мислиш обратното, ще мислиш, че Бог те е създал здрав и че си здрав.

Щом човек е здрав, той ще може лесно да се освободи с положителната си мисъл от внушенията на тези, които са му внушили, че е болен, и от внушенията на онези грешни души, които са заминали за онзи свят, но като грешни не са могли да отидат далече от земята, а остават да се движат между небето и земята, в състояние на пихтия, като лесно се вмъкват в телата на хората. Някои медиумични хора изпадат често под тяхно влияние и действат така, както тези грешни души им диктуват.

Такива души някои наричат вампири.

Искаш ли да бъдеш здрав, трябва да мислиш за здравите хора. Изобщо, за каквото човек мисли, такъв става.

В естеството на човешкия живот влиза и темпераментът. Всеки трябва да изучава своя темперамент, който носи условия за живота. Има „темперамент на стомаха“, жизнен темперамент. Ако не разбираш свойствата на този темперамент, всякога ще имаш разстроена стомашна система, ще бъдеш злояд, ще имаш запичане, разстройство на червата, няма да се потиш, няма да ти се пие вода, ще съхнеш, ще боледуваш и т.н. Ще ти дават горчиви церове. Казвам: изучавай своя темперамент, не стеснявай стомаха си, говори разумно на стомаха. Стомахът се занимава с твърдите и течните тела. Ако нямаш темперамента на стомаха, ще бъдеш човек сприхав, нервен. Пък ако имаш добре развита стомашна система, ще бъдеш разположен. В този темперамент всички неща така се балансират, че като се трансформират, енергиите се уравновесяват. Някой казва: „Аз съм много нервен“. Ти си попречил на правилното развитие на своя жизнен темперамент. Някои го наричат флегматичен, но не е флегматичен. Флегматичният темперамент е на студените хора, хората без топлина. Аз считам, че той е извън живота. Ако не бяхме се освободили от него, и досега щяхме да бъдем в положението на рибите. Казват: „Студени хора“. Не, студени отвън, а топли отвътре.

Втвърдяването на кръвоносните съдове, от което хората често преждевременно умират, се дължи на тези вътрешни смущения, които повреждат нервната система. Човек е кръстопът, където се преплитат милиони космически течения, и ако той се смущава за нищо и никакво, става едно подпушване на тези енергии, той се парализира.

Сътресенията, които човек преживява, всякога произвеждат разширение или намаляване на пространството между молекулите на живата материя. Когато в междумолекулното пространство на материята се събере повече енергия, която не може да намери изход, там се развива магнетична сила. Който не може правилно да използва тази енергия, започва да мечтае за много работи, да развива алчност, да се разстройва умствено. Оттук молекулите на нервната система изгубват своята стабилност и пластичност, явяват се ред болезнени състояния — гняв, треперене и др.

Ако човек подпуши в себе си енергиите на едно висше желание, в него става голямо сътресение. Не отвори ли път на това желание, непременно ще го сполети някакво нещастие.

Спирането на енергията в междуатомното пространство се придружава с голяма експлозия. Когато една бомба експлодира у човека, тя причинява внезапна смърт. Мислите на човека проникват в междумолекулното пространство на мозъчната нервна система, а чувствата — в междуатомното пространство на симпатичната нервна система. Ако се подпуши мисъл, явява се експлозия в мозъчната нервна система. Ако се подпуши чувство, предизвиква се взрив в симпатичната нервна система. За да се запази човек от разрушителното действие на силите, които се крият в междуатомните

и междумолекулните пространства на нервната система, окултната наука казва: не противодействай на своите добри мисли и чувства, на хубавите желания.

Бързото дишане, бързото ядене нарушават координацията на органите. Молитвата е един добър метод за координиране.

Бременната жена трябва да носи детето си с кротост и смирение, за да предаде тези качества на него. Където и да го носите – на врата, на гърба, в утробата си, в ума си, в сърцето си – носете го с радост, кротост и смирение. Кротостта и смирението подготвят човека за съзнателното му влизане в астралния свят. Те успокояват душата, която укрепва тялото и го прави здраво и бодро. Без кротостта и смирението никаква идея не може да се приложи, а лекуването е невъзможно.

Най-добрите хора в света имат здрав черен дроб. Всеки орган е отражение на онези сили, които действат в известна област, в която и самият орган действа. Учените изучават каква служба извършват нервите, кръвоносните съдове, вените и артериите, какво участие вземат сърцето и кръвообращението, но те не знаят каква служба извършват всички органи в духовния свят. Те не знаят, че ако човек например не обича някой от органите си, този орган ще се разболее.

Разстроен е черният дроб. Защо? Защото не го обичаш. Той се сърди и руши. Обикнете черния дроб и той ще се поправи. Най-хубавата панацея за черния дроб е да го обикнете и като съзнавате важността му, той ще се поправи. Обикнете ли и противоречията, вие ще държите черния си дроб в пълна изправност. Щом намирате, че светът не функционира както трябва, вие разстройвате черния си дроб. По този начин си пакостите.

Когато главата е покрита с косми, тогава магнетизмът функционира много правилно, а когато главата оголее, хората стават нервни.

Човек живее с четири тела: физическо, астрално, умствено и причинно. Всяко тяло извършва специфична служба и е съставено от специфична материя, а всеки орган на физическото тяло е свързан с астралния, т.е. със света на чувствата. Той регулира нисшите чувства на човека, поглъща отровите на организма и ги трансформира. Ако се разстрои, отровите се разнасят по целия организъм и човек умира. Между черния дроб и жлъчката съществува тясна връзка. Ако тази връзка се наруши, животът се намира в опасност. Понеже черният дроб е свързан със същества от нисшия астрален свят, те започват да влияят на човека и му нашепват песимистична философия или го карат да се самоубива. Тия същества са силни, но не са организирани. Като не разбират живота, те са способни да убият всеки, който се изправи на пътя им. Щом попаднете в едно мъчително състояние на духа, ще знаете, че сте в областта на неорганизираната материя. Светиите са със здрав черен

дроб, с организирани висши чувства. До известна степен и англичаните. Организираният черен дроб е най-добрият слуга на сърцето. Разстройството на черния дроб причинява различни болести. Неврастенията се дължи също на разстройство на черния дроб. Който не е готов да услужва на хората, няма общение с Бога, той боледува, черният дроб е разстроен. Обърни се с молба към Господа, да ти даде повече знание и светлина, да оправиш черния си дроб. Не можеш ли да търпиш хората, не ти ли вървят работите, не можеш ли да учиш, черният дроб е виновник. Разстройството му се отразява върху умствените способности и чувства на човека, както и върху духовните му прояви. Низшите чувства влияят върху черния дроб както термитите, които изяждат всичко.

Очите трябва да се движат — нагоре, надолу, наляво, надясно, а не да се движи вратът.

Очите ще движите, за да приижда кръв в тях, за да се усилят. Щом очите отслабнат, човек не може да мисли, защото светлината, която влиза чрез очите в мозъка, е условие да се образува мисълта.

Ако се понижат трептенията на един орган, той заболява. Ако се повишат трептенията му, ще се подобри веднага състоянието му.

Едно време хората си вчесваха косите с гребени от слонова кост, сега са от всякакви кости, но аз ви препоръчвам да бъдат от черешово дърво, от ябълково дърво, да имате десетина-двадесет гребена с прави зъби, с тях да се решите.

Гребените от кости се чупят бързо, защото не могат да издържат на ония трептения, които косата има. Като се решите, ще казвате: „Слагай в ред 250–300 хиляди антени, които са свързани с целия космос“. Косите приемат новините, които идват от целия свят. Вие се сресвате с гребен, който строи тази агенция.

Косите винаги да са гладко причесани. На нервните, сприхавите, препоръчвам вечер, преди да си легнат, да разхвърлят косата си, да я разбъркат и после да прекарат пръстите си през нея няколко пъти, след това да си легнат и сутринта да я вчесат добре.

Не е важно състоянието на външния свят, важно е състоянието на вашия мозък — от него зависи вашето бъдеще.

Ако сърцето не се намира под влияние на природното електричество, никакво кръвообращение не би било възможно. Защо? Защото съпротивлението, което артериите и вените оказват на движението на кръвта, е толкова голямо, че сърцето не би могло да я движи. То няма отде да получава енергия. Сърцето трябва да разполага с голяма енергия, за да може да тласка кръвта по цялото тяло. То приема тази енергия от природното електричество.

Следователно, искате ли сърцето ви да бъде здраво, ще държите в изп-

равност мозъка си, дето минават електрическите течения на природата, и слънчевия възел, дето минават магнетичните течения. За да бъде мозъкът ви в изправност, ще се пазите от противоречиви мисли. Дръжте в ума си всякога положителни идеи. За да държите слънчевия си възел в изправност, никога не допускайте в сърцето си отрицателни чувства. В каквото и положение да се намирате, пазете се от противоречия.

Като дъвчете сакъз, чистите несъзнателно зъбите си, а едновременно с това приижда повече кръв във венците и зъбите се хранят и засилват.

Дръжте носа си в изправност. Пазете го и го почитайте като свещен орган. Докато носът е в изправност, човек е здрав. Щом носът е добре, ще знаете, че и очите, и ушите, и устата ще бъдат добре. Оттам пък ще бъдат добре и дробовете, и сърцето, и стомахът. Ако се наруши нещо в носа, организъмът постепенно се разболява. Пазете носа си и не се страхувайте. Внимавайте да не изгладите кривата линия на ноздрите. Нещастие е, ако тя се изглади. Нещастие е да нямаш нос. Той представлява класив планински връх, дето се трансформират енергиите на човешкия организъм. Който не знае значението на носа, не може да го оцени като велико благо на живота. Докато носът ти е в изправност, Бог ще ти говори и чрез ума, и чрез сърцето. Забележете — централното място на човешкото лице е носът. Бог се проявява на земята трояко: чрез мислите, чувствата и постъпките на човека. Това се отпечатва на носа.

Малко храна ще употребявате. От малкото храна може много да извадите. По време на ядене не пийте вода. Много нездравословни състояния произтичат от лошото пиене на вода.

Винаги пийте водата на глътки. Във водата се крият хранителни вещества и жизнена енергия, която поддържа организма. После има храни, за които са нужни 4—6 часа за смилане, затова те трябва да се дъвчат дълго време, защото по-голямата част от енергията се приема чрез езика. Тази фина енергия, която се използва за съграждане на тялото, се приема чрез езика. Останалата част отпосле влиза в стомаха.

Дълго да се дъвче, за да може хранителната част да мине през езика, а и за да не образува храната киселини и неразположение. Същото се отнася и за водата. Водата трябва да се задържа в устата, за да може онази енергия, наречена прана, да се възприеме от езика и тогава да влезе в организма.

Така е и с дишането — въздухът трябва да се дъвче и да го приемате с разположение. Раздражителните хора не дишат добре. Нетърпеливите и гневливите дишат хем бързо, хем плитко, и едва пълнят с въздух само горната част на гръдния кош, а долната остава празна.

Стомахът не може да свърши работата, която трябва да свършат зъбите.

Когато излизате на разходка, избирайте за пиене води, които имат южно изложение – те са здравословни, пълни с енергия. Никога не пийте вода, изложена на север, защото енергията ѝ е положителна.

Мозъкът е електрическа батерия, свързана с космическия свят. Човек, за да бъде здрав, непременно трябва да има достатъчно енергия от този космически свят, за да се брани. Мозъкът е създаден като оръжие, за да се браниш от всички врагове, които те заобикалят. Следователно, ако твоят мозък е здрав и силен, заболи те кракът, ще съсредоточиш ума и с електрическа енергия изгони всички бацили навън. Заболи те коремът, ще насочиш цялата електрическа енергия в корема. Сега човешкият мозък няма никаква енергия. Когато човек стане нервен, липсва му електричество. И тогава учените хора са дошли до твърдението: когато у човека се образува голяма сухота, човек започва да говори грубо, рязък е гласът му. Не е лошо да говориш така, но това показва, че има малко вода в твоя организъм, малко влага има, малко мекота. Щом влезе водата, тя ще се прояви като сила в човешкия характер. Това е магнетичната сила в човека, която е свързана с електричеството. Следователно, когато функционира електричеството в тебе, трябва да функционира и магнетизмът, за да може резултатите, които си добил чрез електричеството, да останат постоянно в тебе.

Ако частиците на материята, от които е съставен човешкият организъм, се намират в правилни отношения помежду си, всички негови органи ще бъдат в хармония. Щом те са в хармония, мислите, чувствата и постъпките на човека ще бъдат хармонични.

Човек е здрав, когато от дясната страна има студени електрически течения, а от лявата – топли течения.

На физическия свят човек трябва да пази нормалната топлина на организма си. От нея зависи здравето му. В духовния свят той трябва да пази вътрешния огън, да не го загасва. Той е наречен „свещен огън“.

За да гори свещеният огън постоянно, това зависи от правилното кръвообращение, от правилните мисли, чувства и постъпки на човека.

Хигиената е едно от условията за живота, който е вложен в тялото и на който са нужни ония условия, с които Бог го е заобиколил. Защото Бог е заобиколил всеки живот със специфични условия и за да бъде човек здрав, той трябва да спазва тези условия. Който не ги спазва, а ги променя, се натъква на известни мъчности.

При преумора, нехигиеничен, нередовен живот, при лоша храна се натрупва млечна киселина в организма, която парализира и осакатява дейността на клетките. Човек губи разположение за работа, все му се спи, все е уморен.

Защо трябва да се пие гореща вода? При хранене по стените на стомаха и червата остават утайки и мазнини, които пречат на правилното храносмилане. Горещата вода ги разтваря и регулира процесите в червата и стомаха. Нали чиниите миете с топла вода, а не със студена?

Устата ще си миете постоянно, за да не давате възможност да се образуват отрови по каналите. Устата и ръцете винаги да са чисти.

Нямаш право да измъчваш очите си, ушите си, носа си, нямаш право да измъчваш ръцете и краката си, кожата си. Това е морал, това е хигиена — да не измъчваш нито една клетка.

Ще се миете без сапун, защото той освен че не измива, но забърква работите, запушва порите. Сегашният сапун е направен от такива вещества, които не хармонират с човешкото тяло.

Законът за чистотата е един от основните закони на Битието. От него зависи здравословното състояние на тялото и хигиената на душата. Всички заразни болести се дължат на нечистотата. Както съществуват микроби във физическия свят, така съществуват микроби в духовния и в умствения свят.

Който иска да бъде здрав, да не боледува, да не се дразни, трябва да бъде чист. Микробите не действат върху чистия човек. И тъй, искате ли да бъдете здрави, работете върху тялото си, освободете се от всички нечистотии и излишци — утайки, мазнини. Забележете ли натрупване на мазнини в някоя част от тялото, веднага приложете върху себе си спартански режим.

Ако ти не знаеш сутрин как да ставаш от леглото, ще носиш последствията на това незнание. Сега аз не искам да ви кажа как трябва да ставате сутрин от леглото си. За себе си аз имам едно правило. Знам как да ставам. Колкото пъти съм се опитвал да ставам по друг начин, все съм оставал неудовлетворен. Опитвал съм по един, по втори, по трети начин. Следователно не ставаш ли по начин, по който е определено, работите няма да вървят напред. Като отива да спи, човек трябва да знае как да си легне в леглото. Някой ще легне, ще си свие краката, ще се сгуши. Друг пък ще тури ръката си под дясната мишца, после — под лявата, или ще се обръща на една, на друга страна. Трети пък ще легне на гърба си и ще почне да мечтае. Леглото не е място за мечтаене. Като легнеш на кревата, никакво мечтаене — там сметките трябва да са на чисто — „аржан-конте“. Като си легнеш вечер, всичките ти сметки трябва да са привършени. Само тогава ти се позволява да си легнеш. Щом не можеш да спиш, работите ти не са свършени. Това показва, че природата ти тропа на вратата да станеш, да отидеш да си свършиш работите за деня и тогава да си легнеш. Щом свършиш работите си, ще имаш Божието благословение. Това значи да спиш сладко. Някой път аз

съм ставал по четири-пет пъти през нощта да свърша работите си. Питате: „Защо ли му гори лампата?“ Ставам да си свърша работата.

Ще ви кажа нов начин за ставане. Най-първо ще насочиш вниманието си към сърцето, после — към ума, и най-последно — към волята. Един процес на раздвижване ще стане. След това раздвижи главата си, после краката, най-последно кръста и хвърли югана, но няма да ставаш. На коя страна трябва да се завъртиш? Винаги първо на дясната, а после — на лявата. И на двете страни трябва да се завъртите. Креватът трябва да е в средата на стаята, а вашите са до стената. Аз бих ви препоръчал в бъдеще да спите в люлка. В люлка много хубаво се спи. Сегашните кревати упражняват много лошо влияние, те са неподвижни. Човек става упорит, като спи в креват. Онези, които са нервни, да спят в люлка. Тя придава пластичност на човека.

При правилното ходене колкото енергия се изразходва на пръстите, толкова и на петите. Някои тръскат тялото си и вследствие на това тръскане осакатяват гръбначния си стълб и главата си, а това ще се отрази веднага и на лицето. Природата обича равномерните, пластични и ритмични движения.

Когато гърдите на някой човек започват да хлътват навътре, това е лош признак. Когато коремът на някой човек изпъква навън, това показва, че във физическия свят има отлагане на непотребни вещества и няма да се мине дълго време, този човек ще заболее от някаква болест. Затова първото нещо за всички ви, и млади, и стари, трябва да ходите прави, няма да се прегърбвате. Правило да е това!

В планинските места може да лежите, но да не заспите. Ще избирате източните и южните склонове, там има повече събрана енергия от синия цвят.

Всеки един ден от месец април струва десет златни лева. Това, което можете да вземете от април, от никоя аптека не може да го купите.

По закона на координацията определено е човек да изминава дневно от 3 до 10 километра път. Ако не изминава поне 3 километра, няма да се мине много време и природата ще наложи някакво наказание за нарушение на законите ѝ.

За да бъдете здрави, ходете винаги пеш, в краен случай само използвайте превозни средства.

От време на време ходете боси, та непотребното у вас да отиде в земята. Това да става най-добре на росна слънчева поляна, тогава непотребното от човека отива в земята, а друга енергия от земята влиза в човека — става една правилна обмяна между човека и земята. Също, когато слънцето изгрява — точно когато се показва една чертичка от него на хоризонта, две-три минути да го гледате, това оказва много благотворно, здравословно, хигиенично въздействие върху очите, само две-три минути, не повече.

Трябва да знаете как да си държите главата спрямо центъра на Слънцето – отвесно да държите главата си спрямо Слънцето и Земята. За да не падаш, за да не изкълчваш крак, за да не си пукваш главата, ще се научиш как да вървиш, как да стоиш, как да сядаш. Случват ли ви се често неприятности, значи не знаете как да вървите: краката ви не са правилно поставени към центъра на Земята, а главата ви не е правилно поставена спрямо центъра на Слънцето.

По какво се различава обикновеният от разумния човек? Обикновеният човек е крайно консервативен и често се води по модата. Разумният човек се придържа винаги към онези основни принципи, по които животът се развива, той е човек на новото. Обикновеният човек се страхува да отвори прозорците на стаята си, да не го лъхне малко вятър, да се простуди, да го хване пневмония, да умре. Разумният човек държи винаги прозорците си отворени. Обикновеният човек носи всякога тесни обувца, на върха заострени, и краката му всякога страдат от мазоли. Краката му не могат да се освободят от мазоли и той винаги търси лекарства за тях. Разумният човек всякога носи меки чорапи, широки обувца и не страда от мазоли. Обикновеният човек все ще го боли коремът или стомахът, а на разумния стомахът е всякога на мястото си. Гърдите на обикновения човек всякога ще го стискат, ще го задушават нещо, а здравият е всякога свободен. Обикновеният човек все ще го стиска главата, ще му тежат слепите очи, а на здравия нищо му няма. Здравия аз наричам гениален човек.

Не мислете, че вашето здраве всякога крие вашето щастие. Толстой сам казвал, че при всяка една болест и след всяко оздравяване му дохождала по една хубава идея, придобивал по нещо Божествено. Някой път човек седи, гледаш го нито е тук, нито на небето, но след това мине в една нова фаза. Истински здравият човек се намира в съгласие с Бога, в съгласие с праведните и добрите хора по лицето на земята или с онези хора, които живеят горе на небето.

В здравия човек постоянно става изтичане на електричество и магнетизъм, става едно трептене. Когато това трептене е нормално, от порите излизат струи, които изхвърлят всички утайки. На праведните телата затова са чисти. Не е водата, която ги чисти, у тях задръстване не става.

Хора, които страдат от сухота, имат нужда от влага. Тия пък, които имат много влага, се нуждаят от топлина. И най-после, има хора, които страдат от големи наслоявания на прах в съзнанието си. Те се нуждаят от мир и спокойствие, да не дигат прах вън и вътре в себе си. С други думи казано, ония, които имат кафяви очи, се нуждаят от топлина; те трябва всяка вечер да мият краката си с топла вода. Ония, които имат сини очи, се нуждаят от влага; щом ръцете и краката им започват да изстиват, те трябва да пият по

3–4 чаши гореща вода. Това са външни методи, чрез които човек трябва да си помага. За хора с кафяви очи се препоръчват топли бани, с температура от 35–41° най-много. За хора със сини и сиви очи се препоръчва вътрешен мир и спокойствие. Умът им трябва всякога да е зает не с велики, неразрешими въпроси, но с въпроси, които представят условия за тяхното растене и повдигане. Като е боядисвала очите на хората с различни краски – кафяви, сини, черни, природата е имала предвид да покаже на човека какво му липсва. Човек с кафяви очи е любвеобилен, лесно се увлича. Който има сини очи, минава за идеалист. Той обича да мисли за високи работи, да хвърчи в облаците. Ония, които имат кафяви очи, ако са месоядци, трябва да се хранят главно с агнешко месо. Тия със сините очи трябва да се хранят повече с риба.

Едно тяло е здраво, когато всички частички в него са в движение, в хармонично движение помежду си. Щом се наруши това хармонично движение, човек е болен. Когато се изследва човешката аура, ще видите, че колкото човек е по-здрав и духовно по-издигнат, от него излиза една бяла, приятна светлина. Има хора, на които тази светлина е толкова голяма, че като ходят вечер, те хвърлят светлина наоколо си и си осветяват пътя.

Когато човек заболее, става пречупване на тази светлина и тя потъмнява. Това потъмняване може да е частично или изцяло. Всяка заболяла част е тъмна, а здравите части са светли. Ако ви заболи главата, главата е тъмна, а здравите части са светли. Ако ви заболи крак, кракът е тъмен и т.н. Значи се изисква да възстановите светлината на главата, на стомаха, на краката, а това ще стане, като усилите мисълта си, като почнете да мислите за това, което знаете. В Писанието е казано: „Онези, които чакат Господа, тяхната сила ще се увеличи“.

ЗЕМЯ

Знаете ли колко своеобразни движения от научно гледище има Земята? Прочетете малко астрономия. Земята има 18 своеобразни движения. Те са повече, но засега толкова са наблюдавани. Тя не се движи тъй равномерно. За всяко нейно движение учените все дават някои обяснения.

Според мен Земята не се върти около Слънцето, но Слънцето се върти около себе си. Земята се върти около себе си, но и Слънцето я върти около себе си, играе си с нея.

Ще дойде ден, когато Земята ще заеме друго положение. Тогава Северният полюс и Южният полюс ще бъдат тропически места.

Ние сега не сме на това място, на което Земята първоначално е слязла.

Слязла е до известно равнище и сега не слиза, а се издига в пространството.

За в бъдеще Земята ще дойде по-близо до Слънцето. Тогава движението ѝ ще се ускори и животът ни ще стане по-активен.

Ние трябва да сме като Земята, а мислим, че тя не чувства. Не, Земята е разумна. Ходим по нея, плюем, какво ли не правим, тя мълчи и търпи. Както търпи Земята, така и ние трябва да търпим. Ти ходиш по Земята и не ти иде на ума, че може тя да не е доволна от теб. Плюеш по нея. Представи си, че ти носиш един твой приятел на гърба си и той постоянно те плюе, секне се върху теб.

В Земята има огън. Тя има 54 комина, през които излизат газовете и течностите, образувани от този огън. Тези комини имат отвори, широки по няколко километра в диаметър. Това са вулканите.

Земята, както и всички същества, диша. Земната кора се повдига и спада на височина 25 сантиметра. Едно велико и разумно същество регулира дишането на Земята и на всички живи същества. Ритъмът в дишането на хората съвпада с ритъма на дишането на Земята. Бурите на Слънцето са неговото дишане.

Животът изтича от една точка, която е център, и отива към периферията. Ние наричаме този център на човешкия живот – душа. Външният живот на душата наричаме ум – въздухът на Земята. В Земята се намира душата на Земята. Във въздуха е умът на Земята. Водата е сърцето на Земята.

Земята като живо същество си има свой хороскоп, свой път, по който си върви. Нейният път сега не е тъй гладък, както е бил по-рано. Земята понякога минава през известни пертурбации. Хората често се заразяват от тия влияния на Земята и от това се зараждат разните епидемични болести. От тия болести понякога измират хиляди и милиони хора.

Земетресенията стават, когато има несъответствия, когато хората стават много лоши. Тази енергия, която се развива при триенето на пластове, може да се хване и да се използва за отопление и осветление, може да се складира, за да има винаги гориво, а сега всичко отива нахалост в пространството. В бъдеще и гневът ще се използва като енергия.

Човек със своята мисъл, със своето чувство изменя повърхността на Земята. Ако мисълта не е светла и чиста, плодовете не са сладки и не могат да зреят добре; ако чувствата не са добри, тревите почват да жълтеят. Ако хората са недоволни, скалите се рушат.

Земята се движи с 19 километра в секунда. Числото 19 спасява човечеството от големи катастрофи, които би могло да преживее на Земята. Всички неуравновесени същества слизат на Земята, за да се уравновесят, да при-

добият нейния темп на движение. Като придобият нужното равновесие, изпращат ги на други планети, там да се учат. Думата „уравновесяване“ е взета в смисъл на тонизиране. Значи човек, както и всички останали същества, слиза на Земята да се тонизира, да уравни силите си, да намери своята равнотежност. Слизането на човека на Земята подразбира правилно вземане на основния тон. Докато не вземе правилно основния тон на живота, той не може да се качи на небето. Преди да започнат да пеят и да свирят, музикантите и певците вземат основен тон. Вземат ли го правилно, свиренето и пеенето излизат добре. Не го ли вземат правилно, капелмайсторът остава недоволен от тях и ги заставя да започнат отново. Следователно много пъти човек ще слиза на Земята, докато вземе основния тон на живота. На която планета и да се намира, той трябва да слезе на Земята, за да се научи правилно да пее и да свири.

Изгряване и залязване. На полюсите имате един изгрев и един залез. В умерения пояс имате 365 изгрева и 365 залеза. Как става това, отдавна е доказано. Учените хора казват: „Да направиш такова прозорче, че слънцето постоянно да го огрява. Направи северен прозорец, който слънцето да го огрява.“ Къде можеш да направиш такъв прозорец? Само на Северния полюс. Тогава слънцето, като се обръща, всички прозорци ще бъдат северни, южни, източни и западни. Според мене, най-възвишеният живот е на полюса. Човек, който иска да стане светия, трябва да отиде на Северния полюс. Талантливите са в Русия, обикновените – в нашите места, глупавите – в тропиците. Това е така. В тропиците се явяват най-големите болести. На вас ви се вижда малко шеговито. От неразбирането на живота ние мислим, че противоречията, които се срещат на север, са проклетие. И най-големите изпитания, които идват в живота ни, са все от Северния полюс. По-малките изпитания, това е умереният пояс. Дето няма изпитания, а има ядене и пиене – то е екваторът.

Учените хора казват, че Земята е сплесната при полюсите, защото вследствие на въртенето при движението ѝ, при екватора тя е изпъкнала, а при полюсите е сплесната. Това е резултатът от въртенето. То наистина е от въртенето, но има и друго налягане. Полюсите са място, където има голяма дейтелност, по-голямо налягане отвън, отколкото е напрежението отвътре. Понеже напрежението при екватора отвътре е по-силно, а налягането отвън е по-слабо, при екватора Земята е издадена. Това, което е вярно за Земята, е вярно и за човека. Къде е екваторът на човешката глава? Къде са полюсите? Екваторът е обиколката на главата над ушите, северният полюс е горе на главата, а южният е долу. Южното полушарие е по-тежко от северното полушарие и вследствие на това оста е наклонена. Ако двете полушария бяха равни по тежест, тогава щяхме да имаме хоризонтално положение на главата.

Южното полушарие е по-тежко от северното, вследствие на това то е

по-близо до полето на плоскостта, в която се движи Земята. Понеже природните сили протичат по тази плоскост, полюсите са се сплеснали. Сега ние приемаме, че южното полушарие е по-тежко, вследствие на което оста се е наклонила. Било е време, когато двете полушария са били равни. Оста тогава е била перпендикулярна на еклиптиката. Но при движението се е натрупала материя в южното полушарие и оста се е наклонила. Когато оста е била перпендикулярна, Земята е имала много добри климатични условия. После се явили някакви причини, които учените не знаят, които отклонили Земята на 23 градуса. От това отклонение напрежението отвътре се е изменило. Значи не е само външната тежест, но и силите, и напрежението са допринесли за отклонението. При напрежението има една тежест, която се дължи на силите, които действат в природата. Колко тежи един килограм сила? Един килограм материя и един килограм сила равни ли са? Вие как си представяте сила и материя? Нали физиката се занимава със сила и материя? Материята считат инертна, а силата какво е? Какво е сцеплението на материята? По какво се различават силата и материята? Материята е неподвижна, а силата е подвижна. Силата сама по себе си е невидима. Като преместим материята от едно място на друго, казваме, че туй движение се дължи на силата, която действа.

Най-високата точка на нашата Земя е Северният полюс. Той е главата.

Едно време, когато хората са имали толкова пречки, използваша знанието, а сегашните хора, като нямат пречки, не използват знанието, което им се дава. Днес знанието се използва много материалистически. Хората са убедени, че всички блага са в материалния свят. До известна степен е така, но материалните блага са резултат от работата на хиляди и милиони същества, които са работили през хилядите векове. Вземете например скъпоценните камъни, металите и маслата, които се намират в Земята, това не са нищо друго, а богатствата на хилядите същества, които са работили векове преди нас. Казвате, че това са наши богатства. Да, но тези богатства не принадлежат на един човек. Те са общи блага и трябва разумно да се употребят.

В Африка има сонди, които проникват в Земята на дълбочина 800 м и оттам извличат вода. Такива сонди могат да се спуснат и на дълбочина до 2000 м. Там водата е още по-хубава. Днес Земята е много малко проучена. Има известни земни пластове, до които съвременните учени още не са достигнали. Стремеж на ученика е не само да проникне с тия сонди до дълбочина 2000 м надолу в земята, но да издигне нагоре в пространството високи стълбове на близо 500—1000 км височина. Знаете ли каква енергия би потекла надолу по тия стълбове? Ние бихме създали един *perpetuum mobile*. Знаете ли какъв океан от енергия се крие в пространството? По същия начин и във вашия мозък се крие грамадна енергия, която изисква време и пространство, за да се прояви и реализира.

Каква голяма предвидливост и разумност, какво голямо внимание има от страна на Земята! Тя е голям параход, който има капитан, матроси и гориво. Колко хора пътуват с тоя параход? Едни се качват – раждат се, други слизат – умират. Земята носи своите пътници, които разрешават един неразрешим въпрос. Всички спорят, делят Земята, но параходът си върви – продължава своя път. Да се радваме на Земята, която делим и не можем да разделим! Мъчим се да я спрем – не можем. Хората имат желание да я спрат, за да я оберат, но тя усилва движението си. По-рано се е движила по-бавно, а сега – по-бързо с 29 километра в секунда. Големи богатства има Земята. Как ще се открият?

Всякога не е нужно една и съща площ да се засява. И Земята трябва да си почива. Земята с милиони години е събирала своите богатства, от които сега се ползваме. Не мислете, че може да постъпвате с нея безразборно. Тъй както хората се развиват и постъпват, един ден тези ресурси ще изчезнат.

Енергиите, които Земята приема от Слънцето, проникват в земните пластове, оставят там хранителни елементи и вече преобразени наново отиват в космическото пространство, после на Слънцето за преработка, за да добият първоначалния ритъм. От полунощ до обед Земята е отрицателна, възприема повече, а от обед до полунощ е положителна. Сутрин при изгрев слънце Земята е най-отрицателна, най-много приема. Тогава човек може да възприеме прана, жизнена енергия – тогава този прилив на енергия е най-силен и животворен. Един час преди изгрев Слънцето оказва психическо влияние върху клетките на тялото, обновява тяхната енергия и създава нов импулс за работа. Преди изгрев слънце слънчевата енергия най-много действа за подобряване на мозъчната нервна система. При изгрев слънце се тонира дишателната система, а от 9 до 12 часа – стомахът. Следобед вече слънчевите лъчи не са полезни. През пролетта слънчевите лъчи действат най-благоотворно, от края на януари до 22 юни са особено лековити.

На Слънцето има специфични трансформатори, които са нагодени само за Земята, защото Земята има свой музикален тон и цвят. В центъра на Земята живеят разумни същества от друго естество и те си имат свои трансформатори. Когато тази енергия достигне до центъра на Земята, тя се трансформира веднага и се явява като светлина.

Има един важен закон: колкото Земята е по-отрицателна, толкова възприемателната ѝ способност на положителната слънчева енергия е по-голяма; и обратно, колкото Земята е по-положителна, толкова е по-малка възприемателната ѝ способност.

Денят може да се раздели на 4 периода от по 6 часа: от 12 часа полунощ до 6 часа сутринта – това е пролет; от 6 часа сутринта до 12 часа на пладне – това е лято; от 12 часа на пладне до 6 часа вечерта (до залязването на

слънцето) – това е есен. А от 6 часа вечерта до 12 часа полунощ е зима. Поради въртенето на Земята, през известно време на годината лятото на деня е по-дълго, а зимата – по-къса. Зимно време е обратно.

Когато Слънцето огрява черната нечиста Земя, тя постепенно се преработва и от нея излизат плодове със сладки, вкусни сокове.

Сегашното състояние на Земята не е добро, тя се намира в тринадесетата сфера на битието, в мястото на постоянните борби. Тя е почти в края на тази сфера и предстои да влезе в дванадесетата, където условията се подобряват.

Земята е минала през няколко големи кризи. Минала е през полярната криза, в която са се оформили полюсите, после е минала през лемурийската криза – появила се е черната раса на земята и се е проявило злото. Черните хора са останали от онова време, от падането на хората, след падането идва сегашната раса, но атлантската раса е онази, която е свързана с потопа и раждането на бялата раса. Сега Земята е в друга криза.

В бъдеще Земята ще мине през огън и всички лоши мисли, лоши и нечисти неща ще изгорят. Всички хора, които имат нисши трептения, ще изгорят.

Земята сега излиза от тринадесетата сфера, която е място на нещастия, на зло, затова се мъчат така хората днес. Всички лоши работи са в тринадесетата сфера.

Земята е кредитор, но тя е и банкер. Тя дава, но и с лихви взема. Ако мислиш, че тя даром дава, ти се лъжеш. Няма какво да възхваляваме Земята, голям банкер е тя. Ще ни направи каквато и да е услуга, но след 80 години ще си вземе всичко, каквото е дала. Казва: върви си, но тук всичко ще оставиш. На добър път. Докато си тук, храни те, всичко ти дава. Но щом речеш да тръгнеш нанякъде, казва: всичко тук ще оставиш, нищо не давам. Даже и хляб за път не дава.

ЗЛАТО

Среброто чисти от непотребни вещества, златото е носител на енергии, желязото усилва, но взето в по-голямо количество огрубява човека.

Всеки човек трябва да има по няколко грама злато външно и вътрешно в себе си.

Съвременните хора не знаят как да се ползват от златото. Нещастие е да го заравят в земята, да си служат с книжни пари. Златото трябва да се тури в обръщение.

Както карамфилът, розата и цъфналите ябълки се различават по своя аро-

мат, така и скъпоценните камъни имат свой специфичен мирис. По миризмата може да се узнае къде има заровено злато, стига да имаш развит нюх.

Златото има по-хубаво и по-нежно ухание от това на карамфила.

Когато сте тъжни, когато нещо много ви тежи, златните ви украшения загубват своя блясък.

Когато златните предмети са потъмнели, както и скъпоценните украшения, може да ги дадете на здрави хора, пълни с енергия и живот, да ги поносят малко, за да възстановят своя блясък.

Някой казва, че не може да пее. Ако му дам десет английски лири, няма ли да пее? И да не знае, ще се научи. Златото дава настроение, то е проводник на живота. Златото е проводник не само на човешкия живот, но и на живота в цялата природа. Според мен среброто е филтър на живота, а златото—проводник на живота. Каквото е златото за материалния свят, такива са хлябът, водата, въздухът и светлината за духовния свят.

Препоръчвам всеки един от вас да има по една златна монета в джоба си и от време на време да си я гледа или да я пипа.

Бог е вложил в човека едно чувство сам да открива къде има злато в природата. Само в океаните има около десет милиона тона разтворено злато. Който има любов към златото, той може да го намери.

Златото е един завършен процес – то не може да се развива повече.

Златото е слънчев елемент. То е носител на здраве, на знание, на живот.

Златото е символ на слънчевата енергия. Индусите я наричат прана – Satva. Праната е онази чиста енергия, която човек приема особено сутрин и в ранните дни на пролетта.

Златото се ражда тъй, както се раждат плодовете, то расте постоянно. Има известни микроби, които ядат златото. Златото трябва да влезе в състава на мислите, чувствата и постъпките. Злато, което не е минало през органическия свят на живота, е още в ниска степен на развитие. Златото, което имате, трябва да мине през вашето сърце и тяло и да се облагороди.

Да обичате златото, това подразбира да внесете свойствата на златото – благородство и устойчивост в себе си, да не се окислявате, да не се вкисвате.

Благодарение на неуморната работа на атомите в златото то постоянно расте и се развива. Като казвам да работите за придобиване на злато в кръвта, това значи да се свържете с разумните същества. Всеки елемент е свързан с едно разумно същество.

Ако в организма си човек има повече желязо, отколкото трябва, той ще е груб и твърд по характер. Ако е пък по-малко, отколкото трябва, той ще

е малодушен. Органическото злато придава благородство на характера и мисълта е устойчива.

Онзи, който има злато в кръвта си, никога не може да обеднее. Златото в човешката кръв навън се изразява като доброта и благородство.

Здравите хора се отличават по това, че имат достатъчно количество сребро в кръвта си, а богатите хора имат излишък от злато в кръвта си.

Когато едно тяло има повече тъмнина, повече се окислява. Златото има малка тъмнина, затова малко се окислява. Всеки човек, който греши, има много тъмнина.

Колкото по-малко органическо злато човек има в кръвта си, толкова страданията му са по-големи. От количеството на това злато зависи моралният живот на човека.

Има едно умствено злато. То влиза в състава на човешките чувства и постъпки. Човек трябва да изучава умственото злато, сърдечното злато и златото, което функционира в човешкото тяло.

Златото е добър проводник на жизнените енергии в човека.

Да носите злато, диаманти, скъпоценни камъни, не е суета и забавление — всички те са ценни за психиката на човека.

Мислите трябва да са като златото — да не се окисляват, и чувствата — също. Всички елементи на духовния и Божествения живот имат влияние върху човека. Може да се правят инжекции от злато. Ако се постави една стохилидна част от килограма в кръвта, в човека ще настанат положителни промени.

Богатството се определя от количеството злато, което човек има в кръвта си. Богатството е точно определено и не може да ти се даде, ако нямаш злато в кръвта си.

Златото е проводник на слънчевата енергия.

Ако златото в човека е малко, той често боледува. Духовната наука разполага с формули, чрез които се привлича златото.

Хора, които не могат да се лекуват от слънцето, нямат достатъчно количество злато в кръвта си.

Златото и среброто лекуват чрез еманациите си.

Когато започне да боледува човек, златото в организма му намалява. Когато се лекувате, турете една златна монета да стои известно време в чаша вода и след това пийте от нея по една чаена лъжичка на ден.

Днес златото е вън от човека, но трябва да се възприеме от него като органическо злато, като мощна разумна сила, като истинско богатство, което се намира вътре в организма и кръвта.

Като обикнеш всички хора, тогава ще бъдеш здрав и силен, тогава в кръвта ти ще има злато.

Адептите, като привличат златото от пространството, го преработват в особено състояние, в най-високото му състояние.

Щом обикнете златото, вие ще се домогнете до неговия възвишен живот, до неговото най-високо състояние. Това ще ви даде голямо знание. Учени, които се занимават с астрология, уподобяват златото на слънцето.

Живот без злато не може. Животът, който ние имаме, е злато. От този живот и вие можете да изкарате злато, колкото искате. Ако познавате свойствата на златото, което имате в себе си, с него ще можете да превръщате неблагородните метали в злато.

Един от методите за придобиване на злато в кръвта: съзнателна работа върху себе си и употреба на храни, които съдържат злато.

Много хора страдат от липса на злато в организма им, значи, необходимо е да се внесе злато по алхимически начин в кръвта.

Обикнете ли един златен наполеон, често ли го гледате, и да го изгубите, той ще се върне отново при вас. Казвам ви го като факт, пък вие го разбирате, както искате. Водата, която отива в океана, се връща през въздуха пак на сушата. Става кръгообращение.

Веднъж заминете ли си човек, той няма никакво право на златото, съкровищата, несметното си богатство, дори живее в страшна мъка, като гледа от онзи свят как се разпилява всичко. Затова и Соломон е прав: „Суета над суетите, всичко е суета“.

Благородството у човека не зависи от количеството на златото, а от неговата активност. Ако златото у човека е чрезмерно активно, то е, защото има сили, които са свързани с него – известни магнетични и електрични течения минават през атомите на златото, те правят човека един или друг тип. Те са, които превръщат и неорганичното желязо в органично, което също упражнява влияние върху човека.

Колкото по-голямо е количеството на златото в кръвта, толкова по-здрав е човек. Болестите се дължат на недостатъчно количество злато в кръвта на хората. За да се увеличи това злато, човек трябва да води чист, възвишен живот. Златото е символ на Слънцето, на енергията, на здравето, на чистотата.

Като говоря за свойствата на златото, аз имам предвид първичното злато, което е излязло заедно с първия лъч на светлината и минало през истинското Слънце, после през тъмното, след това през нашето и с него заедно е дошло на Земята. Това злато съдържа четири ценни свойства в себе си,

които носят слънцата, през които е минало. За това злато може да се каже, че е носител на живота. Ако някой се домогне до златото, когато минава през тъмното слънце, той е в състояние да убие човек. Когато някой иска да живее добър, свят живот, това показва, че той се е домогнал до злато, което е минало през четири превращения. Този човек разбира свойствата на златото и ги използва за своите велики стремежи и постижения. Когато придобива такова злато, човек трябва да разбере доброто, което се крие в него, да го възприеме и внесе в организма си.

В златото се крие една сила, която може да произведе безсмъртие, но днес хората още не знаят как да оперират с вътрешното му богатство и затова са смъртни.

ЗЛО

Щом съществува злото, това показва, че светът е в еволюционно състояние – гради се, създава се нещо. Когато завърши цялата еволюция, когато целият Космос се съгради, злото ще изчезне. Злото е само една фаза, не е нещо съществено.

Злото в света се е родило, защото често обичаме хората като огледални отражения на самите нас. Ако съдим за нашия живот от сегашното ни положение, ние имаме погрешно разбиране. Ако би се пробудило съзнанието на детето в утробата на майката, какво би мислило то? Но благодарение на това, че се кооперира със съзнанието на майка си, то може да оживее.

Злото е дошло в света по единствената причина, че ние налагаме доброто с насилие. Нали мохамеданството е внесло доброто с насилие? Казва: „Който прави зло, да се убие“. Мохамеданството е дошло до крайния предел. Християнството също е внесло насилието. Християнството, каквото е днес, не може да спаси света. И всеки строй, какъвто и да е той, който поддържа насилието, не може да спаси света. Може да въведе известен ред, но онова благо, което ние чакаме в света, ще дойде не чрез насилието.

От философско гледище ви казвам: нито един от вас не е виновен. Доброто, то е виновно. Защо? Че влече след себе си злото. Кой е виновен за доброто? Злото е виновно. Защото където има зло, то влече и доброто подире си. Този закон е верен. На най-високите планински върхове съответстват най-дълбоки долини и на дълбоките долини съответстват най-високи върхове. Казваме, че човек не трябва да греши. Грехът е друго нещо. Грехът е човешко произведение. Злото е нещо, което съществува. То е една реалност, то съществува. С тази реалност засега не сме съгласни. Тази реалност е извън границите на нашето битие. Ние нямаме съответствие с нея. При всяко

наше докосване до тази реалност тя ни руши. Човек няма познание да се справи със злото.

Злото не седи в това, че човек е изял овца или кокошка. Това не е нито грях, нито престъпление, но то трябва да стане по Любов и когато животното само се жертва.

Злото е недоузрял плод. Доброто е плод на висшите същества, които са завършили своето развитие, а злото е плод на същества, които сега са започнали своето развитие.

Злото в човека не е нищо друго, освен един Едисон, който прави опити. Ще дойде у вас, ще направи опит. Някой мъж може да целуне някоя чужда жена. Пък може и да няма някакво целуване, но злото може да направи така, че да ти създаде една илюзия. И тогава ти ще заприличаш на онзи момък, който имал любовни отношения с една мома, но не се решавал да се сгоди. Тя искала да го принуди. Направила в къщата си един въсвечен момък, турила го на стола, съвсем като истински бил. Она иде отвън и още като влязъл, като видял този момък на стола, казал: „Моля, моля, не допускам друг, аз вече съм решил този въпрос!“ Та всички вас в живота често такива въсвечни хора ви заставят и вие решавате да направите нещо, та да не би някой въсвечен глупак да ви изпревари. Няма такава опасност.

Религиозните хора, които не разбират, разглеждат злото статично. Казва Бог: не яхте от плодовете на Дървото на познанието на доброто и злото. Не разглеждайте нещата отделно, защото ще създадете злото. Не разглеждайте слугата и господаря отделно, ще създадете злото. Казваш: „Ти си слуга, ти си оправдан“. Ти на слугата говориш едно, на господаря говориш друго. Ти създаваш злото. Говори им като на едно цяло. И слугата е необходим, и господарят е необходим. Нито без господар може, нито без слуга може. Колкото е важен господарят, толкова е важен и слугата. И двамата са еднакво важни.

Престъпленията не произтичат от единичния живот на човека. Някой човек върши престъпления, защото не може да не ги върши. Той е като маша на съвсем далечни причини, които го заставят. Един стражар седи, но идва заповед да застреля едн-кого си. Той трябва да изпълни заповедта, макар да казва, че няма нищо против този човек. Той е получил заповедта от някой друг. Последният я е получил от друг някой и т.н.

Аз не съдя хората за техните престъпления, защото зная причините за престъпленията, които стават в света. Ако на една кола, която може да издържа само 500 килограма тежест, турите 1500 килограма, една от осите на тази кола непременно ще се огъне. Де е погрешката сега – у вас или в колата? Има хора с по-голям товар, отколкото могат да носят. Тези хора ще се огънат, разбира се. Но какво лошо има в това огъване? Престъплението седи на друго място. То седи там, дето хората даже и не подозират. Престъп-

310

лението седи в това, че хората не са проводници на чистата мисъл. Това е причината за престъпленията. Всички болести се дължат на това, че хората не ядат чиста храна. Вследствие на тази храна се явяват у тях разни утайки, разни излишъци, които са причина и за болезнените състояния. Всичката престъпност се дължи на нечистите мисли и желания, които оставят у хората известни нечистотии и излишъци. Ако имах време, бих изнесъл една статистика, да видите как е било в старо време и как е сега. Ще видите как този закон варира, как не се е изменил и досега. Ако има някакво подобрение в съвременното човечество, то е само по отношение на неговото съзнание, но иначе почти същата е пропорцията на престъпността.

Един индус, когато е болен, има начини да се лекува: той ще концентрира ума си към праната и мислено ще започне да вдишва. Ще мисли, че всички клетки всмукват прана. Не се минава ден, два, три, четири и като направи опита, му минава. Но индусите имат един начин, който от хиляди години е придобит. Не мисли за жена си, за децата си, за нищо. Той мисли само за праната. Ако накарате един българин да мисли, той ще мисли за говедата, той ще мисли за пчелите, за това-онова и няма да има никакъв резултат. Ти ще оставиш настрана говедата, пчелите, жена си, децата си и като направиш опита и сполучиш, тогава ще повикаш сина си, ще повикаш дъщеря си, жена си, приятелите си и ще им кажеш: „Хайде като мене!“ Питате – вярно ли е това? Направи опит! Ако концентрираш ума си, ще бъдеш здрав. По същия закон като концентрираш ума си, ти може да избегнеш едно нещастие, което върхлитата отгоре ти. Нещастieto върви по един път като снаряд. Ти можеш да се отстраниш на три-четири пръста и снарядът ще си замине по пътя. Понякога ние чакаме нещастieto като влюбени на пътя. Не го чакай, стой малко настрана, нека си мине нещастieto. Не го поздравявай, не го питай откъде иде и накъде отива. От където иде, нататък и ще си замине.

Злото не е нищо друго, освен ограничение на закона на Любовта. Щом ограничиш Любовта, създаваш злото. Злото се е създало по единствената причина, че някои много напреднали в своята еволюция същества, които са разбрали Бога, са пожелали да отнемат свободата на други същества. По този начин създадоха злото. Те искаха да ограничат хората. Възлюбиха ги и пожелаха да ги ограничат.

Злото е чуждо съзнание, вмъкнало се в човека. Когато Христос запитва беснуемия как му е името, той отговори: „Името ми е легион“.

Ако знаете какво нещо е злото, вие никога не бихте осъдили никого за нищо.

Една от причините за злото в света е, че хората физически са по-близо един до друг, отколкото трябва.

Какво представя злото? Злото е сбор от действия на същества, които не спазват Божиите закони. „Не се противи на злото“, това значи, не се противи, нито осъждай тия същества, които не спазват законите. Каквото и да правите, тези същества са безпощадни в проявите си. Те трошат камъни и скали в планината с динамит. Видите ли това, отдалеч още се отбийте от пътя си. Не минавайте покрай тях. Ако трябва да минете край тяхната кариера, минете и заминете, без да им кажете нищо. Някой се оплаква от съдбата си. Не, дойдеш ли до съдбата си, отдалечи се малко и оттам изучавай нейните закони.

Казвам: на едно от двете ще държите – или на доброто ще служите, или на злото. Както доброто е служило на човечеството, така и злото трябва да служи. Не говоря за въображаеми неща. Велики същества са слизали на земята и са страдали. Защо страда Христос? От какво пострада? Не можа ли да се справи със своите противници, да ги обезсили в злото? Какво би станало, ако пожелаем всеки, който ни обиди, да изчезне? Блъснеш се в някое дърво, кажеш: „Да изсъхне!“ Блъснеш се в някой камък, кажеш: „Да се разсипе!“ Наквасиш се във вода, кажеш: „Да пресъхне!“ Какво ще стане най-после?

Ще има големи изпитания, разбира се, защото светът е училище. Христос казва по какво се отличават добрите хора. Добрите хора се отличават по това, че дават добри плодове. Добрият плод, това е реалното в света. Лошият плод, това е преходното в света. При това положение не може да има обмяна между доброто и злото. Доброто и злото са несъвместими по единствената причина, че доброто принадлежи към един вечен порядък, а злото принадлежи към един временен порядък. На това основание между доброто и злото не може да става обмяна. Ценностите са различни. Ти не можеш да смениш ценността на един вечен плод с нещо, което още утре ще изгуби своята цена. Като казвам, че човек не трябва да прави зло, имам предвид, че злото се обезценява. Не само че злото се обезценява, но като го вършиш, ти ще фалираш заедно с него.

Доброто е закон за подмладяване, злото е закон за остаряване. Злото прави хората мъдри. Онези, които са минали школата на доброто, минават школата на злото. Който владее цялото, ще стане мъдър. Първо се минава през школата на доброто, а после се изучава законът на злото. Злото, и то си има свои закони. Ако започнете със злото, ще обърнете целия този процес обратно. И все пак има хора в света, които започват със злото.

В миналото имаше един пророк, при когото дойде ангел изпратен отгоре и му каза да иде в Ниневия и да свърши една работа. Той не се подчинява, казва: „Аз съм ял такава попара“. Качва се на един кораб и бяга. Какъв урок му дават? Дига се буря, морето се вълнува, ще потънат. Тогава той се изпо-

вядва: „Аз съм причина за бурята, хвърлете ме в морето, за да не пострадате вие“. Хвърлят го в морето, нагълтва го един кит. Три дена прекарал в утробата му, седи три дена там, учи урока: ще слуша или няма да слуша, каквото му каже Господ. Кое е по-хубаво? Ако беше отишъл в Ниневия, нямаше да е по-страшно. Спираше го обстоятелството, че те са културни хора, а той не е като тях. Но като седя три дена в утробата на кита, казва: „Отивам в Ниневия“. Ще отиде и оттатък ще мине. Степените на злото в света са безкрайни. Неговата стълба край няма.

Ако не можете да направите злото приятел, тогава не сте силен човек. Злото само външно може да ви служи, вътрешно – никога. Вътре ще направите доброто слуга; само доброто може да служи. Сега хората са направили обратното. Вътре служи злото, отвън служи доброто.

Всяка жена трябва да каже: „Нямам право да петня очите си с лошото, което виждам в мъжа си“. Ако вижда лошото в мъжа си, тя петни очите си. Щом вижда и чува лошото, тя цапа очите и ушите си. Същото се отнася и за мъжа. Никога не цапайте очите и ушите си с лошото в живота. Лошото представя нечиста материя, каша, която мъчно се измива. Тя с години не се измива. Пазете се да не попаднете в тая каша. Който е попаднал веднъж в тая нечиста материя, трябва да търси начин да се освободи и очисти. Има начини за очистване от нея, но те трябва да се търсят.

Жените трябва да се откажат да раждат престъпници, а мъжете трябва да се откажат да ги хранят. Не давайте храна на никое ваше нисше желание или мисъл, които са ви обсебили. Нека умрат! Всички нечисти мисли, желания, постъпки трябва да умрат – нито трошица хляб!

Този човек, когото ти не обичаш, е свързан с хиляди, а ти като му изпращаш лоши трептения, пакостиш на всички, които са свързани с него. Затова е казано – да обичаме враговете си. Злото със зло не се лекува. Ако ти мислиш зло на този, когото не обичаш, заразяваш се сам, поковаряваш ума си.

Лошите хора и престъпниците като се убиват, стават по-лоши. Една отрова в шишето е по-безопасна, а като се излее, е опасна. Христос, като срещнал беснуещия и го попитал за името, той казал: „Легион сме, молим те, пусни ни да влезем в свинете“. Като влезли в свинете, те се издавили в морето до една. В другия свят престъпникът има много по-големи възможности да прави пакости, отколкото тук, на земята.

Лошите хора са канал в едно общество, в един народ. Те са необходими, за да се изливат през тях нечистотиите от хората. Ако злото не бе вътре в земята, тя не би се въртяла. Злото, силите на злото извършват трудната работа.

В света без злото не може, но ще го употребявате само за лек в минимални дози, много малко, много рядко.

Сега да дойдем до същественото, което е необходимо за вас — здравето. Здравословното състояние на човешкия организъм се поддържа само с доброто. А пък от злото, ако си учен, можеш да направиш една хомеопатична доза. Това става по следния начин: един грам захар разтварям в един литър вода. От него вземам една капка и я турям в друг литър вода. Пак вземам капка и я турям в друг литър, и това се повтаря тридесет пъти. Като вземам една капка от тридесетото деление и дам на болния, той оздравява. Хомеопатична доза може да направите, като във водата на доброто турите една капка от злото. В този случай то действа лечебно. Злото лекува света, злото лекува и човека. От злото човек поумнява. Ако е много силна дозата, ще го умъртви. Затова ще турите съвсем малко. Без злото не може в света.

Злото е киселина, гори всичко. Активно е злото. Доброто какво е? Доброто не е киселина. Когато кажем, че злото е потребно, разбираме, че има известни елементи, които то може да разтвори като киселината. Злото при известни условия в организирания свят е потребно като киселина. Златарите не могат да работят без киселини. Те са им необходими за изчистване. Казвам: злото в дадения случай не като понятие, а като сила, е потребно, и вие трябва да знаете как да се справите с него.

Злото представлява онези неоформени, неорганизирани сили, от които излиза всичко. Те са Божествен склад на енергии, които работят и преобразяват света. Енергиите на злото са корени на живота.

Злото — това е материята, това е творческата сила, която е създала всичко. Доброто е разумното.

В злото човек добива повече сила, но Любов не добива. В доброто добива повече Любов, повече живот, по-малко сила. Всички силни хора са лоши. Това, което може да ви направи пакост, може да ви направи и добро, зависи как и колко сте се доближили до злото. Не мислете, че като обичате някого и го прегръщате, това е добро. Прегръщането не е Любов. И целувките не са Любов.

Има хора, които носят отрова в себе си, влиянията им са толкова лоши, че като минат и погледнат било вас, било крава, бивол, те умират. Има хора толкова лоши, че като си турят гърба на някое дърво, то след време изсъхва, или като погледнат ясното небе, то след малко се заоблачава.

Злото и доброто са две страни на една и съща реалност. От злото в света вие акумулирате енергии. Доброто е процес, който съгражда. Тези енергии трябва правилно да ги употребявате. Ако не съедините злото с доброто, не може да имате процес, ще имате едно пасивно състояние.

В природата зло няма. Зло има за онези, които не разбират закона. За онези, които разбират закона, за тях злото се превръща в добро.

Каквото и да казвате, аз вярвам в едно нещо: онези, които са допуснали да влезе злото в света, имат някакво съображение. Злото и доброто функционират едновременно. Не трябва да мислим, че може без зло. Може да имаме становища „за“ и „против“, но аз зная едно нещо – ако искам да бъда добър, никой не може да ме направи лош. Пък ако искам да съм лош – никой не може да ме направи добър. Та всичко от вас зависи. Ако искате да станете умни – ще станете умни; ако искате да станете добри – ще станете добри. Онзи, който желае нещата, той сам отива при тях. Който не ги желае, казва: „И да дойде, и да не дойде, все едно – и без него може“. Така не се мисли!

Умира човек, то е злото. Добро и зло се редуват. Като познаеш отношенията на доброто и злото, веднага ще измениш отношението си към тях, ще се издигнеш над тия условия и тогава злото няма да ти противодейства. Дали имате ясна представа? Да кажем, че трябва да преминеш през голяма река. За птицата това не е проблем, тя ще хвъркне от единия бряг до другия, но човек, ако не може да плува или не намери брод, може да се удави. Птицата може да прелети над течението. Човек със своята мисъл може като птицата да се издигне над течението на злото. Злото е силно течение, но мисълта на човека е крилата и той може да прелети над него. Който има силна мисъл, все едно че има криле, които го правят свободен. Злото не може да го достигне. Не питайте защо съществува злото. То съществува, за това има особени причини, но злото нас не трябва да ни засяга. За да не ни засяга, трябва да имаме криле. Трябва да разбираме закона.

Не се страхувайте от силите на злото, а работете с тях, за да ги превърнете в положителни сили.

Зло има само за онзи, който не разбира законите. За онзи, който ги разбира и изпълнява, злото се превръща в добро.

Злото расте механически, а доброто расте органически. Никога не оставяйте една лоша мисъл да работи във вашето съзнание. Вечерно време, преди да заспите, прегледайте сметките си и не оставяйте в съзнанието си лоша мисъл да работи, защото тази лоша мисъл ще спре вашия прогрес и ще напакости и на другите.

„Господи, от много ум страдаме.“ Не че човек има много ум, но преизобилието на информация не може да се канализира, вследствие на което злото не може да се впрегне на работа. И после знанията, които добива, не че не са реални, но са преходни.

Тъмни зони съществуват не само около Земята, но и около ума и сърцето. Когато човек пожелае да опита злото, тогава тази тъмна зона се отваря и цялата тъмнина нахлува в неговия ум и сърце. Тогава човек става нещастен. Достатъчно е най-малкото усилие да укрепи човек вярата си, за да стане

животът му за години щастлив.

Злото е една енергия, която не се поддава на възпитание. Единствената сила, която може да се справи със злото, е доброто. Нищо не говорете на злото, то има свой език.

Омразата е злото в човека. Тя е твърдо вещество, което трябва да се разтопи. Като пуснете топлината в сърцето си, ще разтопите злото.

Силният, високодуховен човек може да борава с материята на греха и на злото, защото знае законите, чрез които да ги трансформира. Ако не разбирате тези закони и се опитвате да спрете злото, вместо да го ограничите, то ще вземе по-широки размери.

Като говори за злото и доброто, човек предизвиква съответно тези сили и те действат върху него. Само чистият може да говори за тези сили.

Истинската философия никога не споменава злото. Колкото се може по-малко говори за злото. Който иска да бъде здрав, за злото и дума да не споменава. Че го има, няма какво да го признаваш, мисли повече за доброто. Злото определям като кал, дето нищо не расте, всичко гние и се разваля. Туй, което разваля, е злото. Какво нещо е доброто? Туй, в което всичко расте, живее и продължава живота, всички условия, при които може да постигнеш всичко, което желаеш. То е доброто. Такъв е редът в природата.

Колкото повече се занимавате със злото в себе си или в другите, толкова повече го привличате. Минавайте и заминавайте край злото, без да го виждате, без да се разправяте с него.

Понеже предпочитате младостта, не внасяйте в ума си образа на злото. Не мислете какво нещо е злото, с този въпрос не се занимавайте. Попитали веднъж един от древните мъдrecи на Египет какво нещо е злото. Той си свил устата. Вие всички тук говорите за злото. За злото малко говорете. Свийте си устата. То е въпрос, за който нищо не казвайте. Кажете, че някой направил една глупава постъпка — несъобразна, несъвместима, но не произнасяйте думата „зло“. Пък и не се интересувайте какво нещо са доброто и злото. Ако познаете злото и доброто, какво ще стане с вас? Ако на една бучка захар наля вода, а долу има кал, като се стопи сладката и бяла бучка и падне в калта, какво ще стане? Калта ще стане ли сладка и бяла? Не, когато кажеш, че нещо е лошо, това значи, че си турил доброто в калта.

Писанието казва: „Не се противете на злото!“ Като видиш, че злото иде, какво трябва да правиш? Отстъпи мястото си, вземи последното. Ако злото седне до теб и мислиш, че можеш да го контролираш, ти си на крив път. Злото е една енергия, която не се поддава на възпитание, на никакво моделиране, на никакъв компромис. Не може да правиш компромис със злото. Единствената сила, която може да се справи със злото, то е доброто. Вашата погрешка е, че вие искате да се борите със злото. Искате да му внушите нещо. Никога не

му говори. Злото има свой език. Това са иносказателни работи. Всички вие имате работа все със злото. Имате неразположение, това се дължи на злото. Имате съмнение, това се дължи на злото. Имате скръжавост, това се дължи на злото. Имате зла памет, това се дължи на злото. Всички добри качества се дължат на доброто, всички лоши качества се дължат на злото.

Всеки, който се е опитал да се бори със злото, да го изкорени, всякога е излязъл оцапан и хиляди години после са нужни, за да се очисти само от миризмата на това зло.

Със злото само Бог има право да работи. Само Бог знае тайната как да превърне тази венозна кръв в артериална. Хората да употребяват доброто, пък със злото да не се занимават, за да не се осакатяват и опетняват.

Човек не може да придобие вътрешен мир, докато не осъзнае, че злото, като космическа сила, е толкова необходимо за него, колкото и доброто.

Казано е в Писанието: „Не противи се на злото!“ Сега можем да кажем: „Не противи се на Онзи, Който те е създал!“ Не е въпрос човек да се бори със злото, със своето низше, животинско естество, да го обуздава. Ако се бори с него, той ще изгуби силите си. Човек не трябва да предизвиква злото в себе си. Оставете злото да расте свободно. Като израсте, то само по себе си ще изчезне. Злото е трън в живота. Какво правите с тръните? Изкоренявате ли ги? Вие оставяте и трънът да расте, както и другите цветя и растения в природата. Като израсте, трънът ще се развие и след време ще увехне. Понякога и тръните са потребни.

Докато човек живее в разрез с Божествените закони и с разумните закони на природата, той всякога ще се натъква на злото. Докато човек се опитва да коригира законите и порядъка на Великата природа, злото винаги ще се промъква в неговия живот.

Ако в света съществува само злото, тогава ще имаме само цветове и никакви плодове. След като цъфне и завърже, за да узрее този плод, доброто трябва да дойде и да накара този плод да узрее.

Злото у нас е осъдено на разрушение. То представлява оная неорганизирана материя, изостанала от минали съществувания, която се разлага. Тази материя не влиза в състава на един духовен човек. Злото представлява сили, които имат противоположно действие в човешкото развитие. Ако сте неразположени, намерете един много добър човек, изпълнен с Любов, концентрирайте ума си към него и вижте каква промяна ще стане с вас. Щом почнете да мислите за него, умът ви се просветлява, олеква ви, силите на този добър човек направляват вашите противоположни сили към добро. Направете и друг опит: разположени сте, концентрирайте ума си към някой лош човек, няма да мине и половин час и ще ви обхване тъга, настроението ви ще се развали. Добър човек е онзи, у когото Божията Любов се влива

ПОСТОЯННО.

„И“ е начало на нещата, което дава подтик към творчество.

Буквата „И“, с която българите пишат думата „истина“,

представя празна чаша, в която трябва да се налее.

„И“ е закон за побеждаване на мъчнотиите. Двете линии на „И“ означават радиуси на вътрешна дейност.

ИДЕИ

Понякога казвате: „Имам много голяма идея“. Колко ви е голяма идеята? Ако идеята е голяма, как се е събрала във вашата глава? Как може една голяма идея да се събере в една малка стайца от 15 сантиметра широчина, 19 сантиметра дължина и 16 сантиметра височина? Невъзможно е да се събере вътре. Тогава идеите, които имате в главата си, са вън от нея. Вие имате идея за слънцето, но то е вън от вашата глава.

Някои казват: „Ние трябва да имаме своя вътрешна светлина“. Под понятието „вътрешна светлина“ вие разбирате знанието, което иде отвътре – от онова място, от онзи възел, чрез който ние сме свързани с реалния свят, отдето тази светлина ще дойде. Защото всички хора си помагат един на друг. Някой път идва светлината. Събереш се, говориш си с един човек – дойде светлина. Но ако ти не общуваш с хора, никаква светлина не може да проникне в твой ум. Когато мислиш, че е дошла някаква идея в теб, в колко хора тази идея е проникнала вече! Тази идея е проникнала в няколко хиляди други улове. Не само ти участваш в тази идея, не си само ти, който мислиш върху нея.

Енергията трябва да се акумулира. Идеите акумулират енергиите. Само една солидна идея може да бъде акумулатор на енергия. Ако искаш да акумулираш известна енергия, трябва да имаш една основна идея. Казвате, че идейният живот не струвал. Онзи идеен живот, който не може да акумулира енергиите, той не е идеен живот. Идейността акумулира енергиите. Идеини хора трябва да има в света. После ще дойдат другите, които трябва да се проявят.

Вие мислите, че една идея изведнъж може да израсне като диня. Великите мисли изискват време. Изискват почва за посадване.

Ако притежавате една жълтица, имате право да я държите в джоба си само един ден, на втория тя ще излезе навън. В природата съществува закон, според който само един ден имате право да я задържите – от изгрева на слънцето до залеза. След това трябва да влезете в някоя бакалница или при някой часовникар и да ѝ намерите работа. Тя иска да бъде освободена, да види белия свят, да видят и нея и да ѝ се порадват.

Какво сравнение ще направите? Жълтицата е една идея, която имаш право само един ден да я задържиш в себе си, в сърцето си. Идеята е жива,

тя има право да бъде свободна. Никога не казвайте, че сте изгубили идеята си. Тя не може да се изгуби. Ако не я оценяваш правилно, тя може да те напусне, но да се изгуби – изключено е. Всяка идея търси някой, който да я обича. Ако имаш една идея и хората я оценят и обикнат, тя ще иде при тях. Ако искаш да я задържиш, ти трябва да я обичаш. В такъв случай, където и да ходи, пак ще дойде при теб.

Какво е „минало“ и какво е „бъдеще“? Миналото трябва да бъде склад на опитностите, от които трябва да се ползваме. Бъдещето трябва да представя условията, от които трябва да се ползваме, а от настоящето трябва да се ползваме сега. Всяка идея, която е дошла в тебе, първо трябва да знаеш доброволно ли е дошла, или някак насилствено. Това всеки човек трябва да различава. Следователно два вида идеи има в човека: едните са естествените идеи, те са като положението на синовете, които са останали при бащите си, а другите идеи са като синовете, които са напуснали бащиния си дом и отиват при тебе да се представят. Последните идеи ти се налагат, ти ги цаниш и ги прашаш някъде да пасат свинете. Следователно бъдете уверени в едно нещо: че тази идея, която ти прашаш да пасе свинете, няма да се мине дълго време, тя ще напусне свинете и ще отиде при баща си. Самата идея ще те напусне – това трябва да го знаеш. Много идеи има, които като дойдат до вас, ще ви напуснат. Това показва другата страна, че вие не влизате в положението на тези идеи, да ги поставите на тяхното място.

Вие понякога сте недоволни. От какво зависи вашето недоволство? По време на магнетичен сън ви внушават, че ви трябва пари. Или ви внушават, че сте болен, или че ви трябва голяма къща от три, четири апартамента, за да се осигурите. Това са чужди идеи. Вие, да кажем, искате да имате стая. То не е ваша идея. Искате да имате хубави дрехи, то не е ваша идея. Искате да бъдете красив, то не е ваша идея. Искате да бъдете силен, то не е ваша идея, това са все чужди идеи. Представете си, че една пеперуда иска да бъде като човека. Може ли да стане? Или пък възможно ли е вие да станете пеперуда? Не, не можете да станете това, което искате, понеже в дадения случай вие сте това, което трябва да бъдете. Вие искате да бъдете днес това, което може би след милиони години ще бъдете. То е невъзможно. Всичко става по Божествения закон. Затова трябва да чакате. Детето, като се роди, не може да стане възрастен човек за 2–3 години. Това не може да стане преждевременно. Преждевременни идеи, чувства и постъпки, които се раждат във вашето съзнание, са хилави, недоразвити, те нямат никакво бъдеще, както нямат бъдеще онези деца, които се раждат преждевременно и създават много грижи на майките си.

Когато двама души са в хармония, когато се обичат, те могат да образуват две станции – на предаване и на приемане. Единият от тях е трансформатор, в който идеите се приемат и предават на другия, който чрез ума на първия

чете. Между тях се образува фокус, в който идеите се отразяват.

Има идеи и мисли, които се проявяват на височина 3000 метра. Други се проявяват на височина 4000 метра и т.н.

За да узрее една идея у вас, зъб няма да обелвате, не я споделяйте с никого, докато не завършите това, което сте намислили.

Златото в природата може да се привлече. Има идеи, които като влязат в теб, могат да привлечат златото. Има идеи, които привличат медта.

Човек не може да държи известна идея в ума си, без тя да произвежда известен физиологически ефект върху мозъка и нервната му система. Като знаете силата на мислите, на чувствата и на постъпките си, трябва да бъдете внимателни към тях. Една мисъл, едно чувство, една дума може да произведе върху мозъка и сърцето на човека такова напрежение, че да го осакати.

Всички ония велики идеи в живота, които имат грамадна форма, спират процеса на вашето развитие. Идеите, които имате, не трябва да включват в себе си грамадни форми. Туй е в съгласие и със самата природа. Вземете един жълъд например, каква част представлява от теглото на един стогодишен дъб? В този малък жълъд вие може да носите целия дъб. Може да му се радвате, да го милвате, да го носите в джоба си, той съдържа всички възможности на дъба. Но ще можете ли да носите в джоба си един грамаден дъб? Не можете.

Следователно, когато искате да разглеждате известни идеи в тяхната същина, разглеждайте ги, когато растат. А когато искате да разглеждате силата, която съдържат в себе си, разглеждайте ги като семена. Вие можете да си представите дъба като един малък жълъд, който постепенно израства и после отново се смалва. Това е последователна редица от картини. Вие можете умствено да прекарате този жълъд през всички процеси на неговото развитие в дъб и после пак да превърнете в жълъд. Значи, в света няма по-голям от Бога, няма и по-малък от Бога. Бог се намира в двете крайности: по-голямо същество от Него няма и по-малко същество от Него няма. Тогава как ще разберете Бога? Идеята за малките неща у вас е свързана с нещо слабо. Действително, в практическия живот, в обикновения живот е така: малките неща са слаби. Не е тъй обаче в духовния живот. Имате една малка искрица например. Понеже е малка, тя е слаба, това е вярно, но я турете тази микроскопическа искрица под някое взривно вещество, от което сте взели цял тон, какво ще произведе тя? Слаба ли е сега? Тя ще предаде своята енергия на взривното вещество и ще предизвика страшна експлозия, голям взрив. Малката искрица в този случай произвежда много нещо, а един голям камък, хвърлен в сред това взривно вещество, нищо не причинява. Следователно малките, микроскопическите неща в света са силни. Тъй че смисълът на живота не е във великите идеи, но в малките, само че трябва да видоизменим

тяхната материя, да я направим по-пластична, по-годна за работа.

Всеки от вас се приготвява да стане гражданин на Царството Божие, за което трябва да има правилни отношения към Бога, към своята душа и към ближния си. Вие не можете да установите тия правилни отношения, докато нямате една основна идея в себе си. Ако нямате такава основна идея, вие ще мязате на ония картоиграчи, които всяка вечер се събират да играят на скамбил, на домино и все се побеждават. „Аз, казва, го победих.“ Все се побеждават и победени остават – губят си времето.

Аз ви навеждам на тази велика мисъл, понеже и вие скоро ще играете на карти – на домино, на скамбил и др. Редактирането на един вестник или на едно списание например аз наричам игра на домино. Защо? Да редактираш един вестник, значи да започнеш да мислиш какво да готвиш на тия хора. Ще почнеш да се нагаждаш към тях. Ще мислиш какво да им наготвиш днес, утре, другиден и т.н., дано задоволиш вкуса им. Като ви казвам това, не трябва да ми се сърдите, аз не обичам илюзиите. Вие трябва да знаете нещата тъй, както са в действителност. Някъде ледът е тънък, а мястото дълбоко, и аз ти казвам: не ходи по този лед! Той е тънък, ще се счупи и ти ще потънеш във водата.

Засега в света съществуват два метода, два пътя, чрез които се въздейства на хората – единият е чрез осмиване, другият – чрез нагаждане към техните вкусове, но и двата са временни. Истинският метод се отличава от тях. Действително, ще пишете това, което хората са годни да разбират, но у всички ви трябва да има една основна идея. Да кажем, че ще пишете за реформите в обществото. Вие постарали ли сте се в себе си да направите една реформа? Знаете ли какво нещо е реформа? Ще кажете: „Ние, младите, ще съберем пари помежду си и списанието ще почне да излиза“. Мислите ли, че парите ще оправят работата? Списание с пари не се издава – туй трябва да го знаете! В списанието трябва да се вложи живот, трябва да се вложи една Божествена идея. Да издаваш списание, това е сериозна работа! Не е въпросът в множеството на абонатите. Ако вие, младите, искате да издавате едно списание, то трябва да бъде строго идейно и между вас трябва да има единство и обединение в идеята. Почнете ли да се разделяте, да политиканствате, мен там ме няма. Аз обичам идейните работи и за тях съм готов да помагам, но дойде ли въпрос до личните работи – от тях не се интересувам.

Няма идея, която да не може да се реализира. Това е въпрос само на време. Ако в настоящето не може да се реализира, в далечното или близкото бъдеще непременно ще се реализира. Колкото по-спокоен е човек, толкова по-лесно може да реализира идеите си. Изпратете идеята си в подсъзнанието и оставете я там да расте и да се развива. Идеите, като растенията, като живите същества, растат и се развиват.

За всеки даден момент един идеал трябва да ви вдъхновява. За всеки

даден момент една идея в ума, едно чувство в сърцето. Смисълът е в едното, в единицата. Като имаме един идеал, той съдържа всички идеали в себе си. Единият идеал съдържа всички идеали.

Божественият свят е слязъл днес до дълбините, за да повдигне нисшия свят, да повдигне най-нисшите трептения. Трептенията на низшия, материалния свят постепенно ще се повдигнат. И тогава ще се измени вашето състояние. Щом сте тъжни, понижени са трептенията, понижили сте надеждата, вярата, Любовта. Остава да повишите трептенията на Любовта, вярата и надеждата.

Един от начините за повишаване на нисшите трептения е музиката. Мрачно гледат на живота тези, които нямат идея в живота си.

Паметта отслабва поради натрупване на стари идеи в ума. Хората се страхуват как ще изкарат старините си – това е една много стара идея.

Идеите дават вътрешен смисъл и красота на живота.

За да се справи лесно с мъчнотиите, човек трябва да държи в ума си поне една свещена идея като основа на живота си. Всяка велика идея освобождава човека от дребнавостите в живота. Той престава да търси слава от хората. Разумност се иска от човека. Разумността осмисля нещата. Като работи човек съзнателно и разумно върху себе си, и славолюбието е на място. Човек трябва да бъде определен в желанията си, да знае на кои от тях да даде първо място. Силните желания определят бъдещето на човека. Когато видят силните желания на човека, разумните същества помагат за тяхното реализиране. Като е слизал на Земята, човек е предвидил какво трябва да свърши. За тази цел той има своя определена програма, която е подписал да изпълни. Не изпълни ли програмата си, той преждевременно заминава за другия свят.

Ако на един умираш можете да внушите една Божествена мисъл и той я възприеме и започне да живее с нея, няма да умре. Не може ли да я разбере, да я възприеме, непременно ще умре. Всеки човек, който има и живее за една Божествена идея, той лесно не умира.

Какво разбираме под „слава Божия“? Да се яви онзи Божествен начин, по който човек може да се избави от своите страдания. В човека се е зародило желание, той казва: „Аз трябва да прогледна на всяка цена! В името на Бога, Който ме е създал, аз при всички случаи, каквото ще да става, трябва да прогледна!“ Тази идея слепият я носеше и не се мина много време, дойде Христос, Който трябваше да му отвори очите. И му ги отвори! Следователно у вас трябва да се роди една идея непреодолима. Аз наричам непреодолима онази идея, на която никоя мъчнотия, никое страдание, нищо на света не е в състояние да ѝ се опре. Може да ви нарежат на парчета, но вие не се отказвате от нея. Така са мислили мъчениците, така са мислили учените

хора – те са страдали в името на науката. Човек винаги и навсякъде трябва да носи своя характер, да бъде готов да издържи на всички страдания и да не се спъва.

Съвременният свят се нуждае от млади хора с нови идеи, които да не се отклоняват от своя път. Светът се нуждае от хора с висок идеал, готови на всякакви жертви. Това са хората на Божественото учение. Те носят новите идеи без страх от страдания и от смърт. Това не значи, че безогледно трябва да се хвърлят в огъня, но за тях страданията са условия за растене, а смъртта – минаване от един свят в друг, от една работа на друга. В това отношение великите хора дадоха пример. Те умряха за своите идеи, които и до днес още продължават да живеят. Като е дошъл на Земята, човек неизбежно ще страда. И великият човек, и обикновеният страдат, само че великият страда и се повдига, а обикновеният страда и се ожесточава. Желанието на човека да расте и да се повдига не е временно. То е желание, което съществува от вековете. Събуди ли се Божественото съзнание в човека, той става извор, от благословието на който могат да се ползват всички живи същества.

Едно сравнение ще изясни ценността на новите идеи на прогреса. Когато кажем „диамант“, ние подразбираме един кристал с три най-важни свойства: той има най-голяма твърдост, в него става най-голямо пречупване на светлината, и материята, която той съдържа в себе си, се отличава с най-голяма чистота. А когато кажем „вода“ – в най-слабото ѝ състояние – подразбираме една течност най-неустойчива: шишето, в което би била налята, щом се счупи, тя изтича. Не можете, следователно, да разчитате на никаква устойчивост, готови сте да я считате за престъпна, не виждате в нея никакъв морал. И най-малкия наклон да ѝ дадете, тя веднага взема такава посока. Вярно е, че водата е най-слаба по своето сцепление, но е и най-необходима за живота. И хората на новите идеи не приличат на диаманти, а на вода. На тях може да се хвърлят много укори, както и на водата, но трябва да се знае, че без тях в света нищо не може да стане, т.е. те са необходими. Водата е опасна не в естественото си състояние, а само когато сложим срещу течението ѝ някоя преграда, някой бент, и искаме да спрем движението ѝ, което има голям наклон. Тогава тя става наистина много опасна за онези, които живеят по-долу. Можем ли да издигнем тези бентове до небето, за да спрем водата? Разбира се, не можем. Напротив, колкото по-високо вдигаме нашите бентове, толкова по-силна става водата, за да тръгне пак по своя път, който природата ѝ е определила.

Вие всички казвате, че много знаете, защото от толкова години съм ви говорил. Но кажете ми, като знаете толкова много, можете ли да разчитате на това знание? Аз например имам една идея и когато съм най-неразположен, като я погледна, неразположението ми изчезва. Имам си едно чувство и една постъпка, които ми помагат да забравя своето недоволство – те го трансформират. Ако дадеш четка и бои на един обикновен човек, той нищо

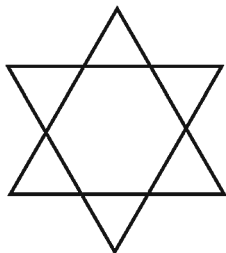
няма да направи с тях, но ако ги дадеш на художник, той ще нарисува една хубава картина. Някои мислят, че им говорят духове. Какво говорят духовете? Те казват: ти пълната чаша изпразни, а празната напълни. Какво значи това? Имаш едно желание, постигаш го, не го оставяй неизпълнено. Недоволството произтича от две неща: или чашата ти е пълна, или е празна. Искаш да пиеш, пък няма какво. Недоволен си, искаш да пиеш, трябва най-първо да напълниш чашата. Не се ли напълни, не може да започне процесът на изпразването. Да напълниш една чаша значи да мислиш, да се движиш, да имаш съзнание, че вършиш нещо. Да изпразниш чашата, то значи мисълта да излезе, да започне да расте. Когато мисълта излиза извън човека, това е процес на растене. Като влиза мисълта, тя се посява в твоя мозък. Когато тази мисъл започне да расте, ти я предаваш и се радваш. Който човек и да е, щом една идея излезе от него и пак влезе, той ще види колко е израсла. Стига тази идея да даде плод и от този плод той да се ползва. Реални неща са тия, от които ние се ползваме. Мисъл, от която се ползваш, е реална; чувство, от което се ползваш, е реално; постъпка, от която се ползваш, е реална. Да имате една основна идея, която при всички условия трябва да ви помага. Вие може да сте в затвора, присъства ли тая мисъл у вас, вие сте герой. Може да сте на кладата, имате ли това чувство в себе си, за вас страданията са нищо. Може да ви изгорят, вие с радост си заминавате. Или да кажем, вие сте изгубили много в живота, може да сте изгубили милиони, имате ли една добра постъпка, за нищо не съжалявайте. Тя струва повече от милионите, които сте изгубили. Следователно всяко добро струва повече от милионите, които сте изгубили. Една добра мисъл струва повече от цялата земя с всички богатства, с всички хора. Едно хубаво чувство по същия закон струва повече. То е идейното. Това е идейният морал. Вие сте болен. Погледнете на вашите идеи и болестта ви ще изчезне. Вие сте болен, погледнете на вашето добро чувство и болестта ви ще изчезне.

Ако някои от вас се подлагат на изпит в живота, трябва да знаете, че тия неща са точно определени. Ние знаем тия закони, които определят изпитите в живота. Като знай законите, според тях аз знай какво ще ми се случи всеки ден, но никога не правя опити да го отклоня или избегна. Никога досега не съм правил опит да изменя своята съдба. Защо? Ако изменя своята съдба, ще ми се случат неща 100 пъти по-лоши. Природата, заедно с всички възвишени същества, които работят съобразно нейните закони, като са пратили човека на Земята, са изчислили всички възможности, предвидили са всички условия, при които неговият ум, неговото сърце и неговата воля могат да се развиват нормално. Следователно условията на вашия живот, в които се намирате, са най-добри за вас. По-добър живот от този, който имате сега, не може да ви се даде. За в бъдеще може, но при сегашните условия, при разбиранията, които имате сега, този ви живот е най-добрият. Погрешката, която правите в живота си, е, че вие не сте верни на идеите на вашата душа.

ИЗМЕРЕНИИ

Какво е единицата? Радиусът на окръжността. Достатъчно е да вземеш пергела, да начертаете окръжността, за да знаете колко пъти радиусът ѝ се събира в нея. Радиусът се помещава във вселената толкова пъти, колкото е числото единица с 15 нули. Толкова години са нужни на радиуса, за да обиколи окръжността на вселената и да придобие истинското знание. Всяко преместване на радиуса по точките на окръжността създава нова обстановка, нови условия. Както чувствата и мислите на човека се менят всеки ден, така и той се променя според мястото, на което се намира. Всеки ден Любовта му ще се изменя, ще бъде по-интензивна или по-слаба. Когато се качва, сърцето му ще бъде по-топло, а Любовта – по-силна; когато слиза, сърцето му ще бъде по-студено, а Любовта – по-слаба. В този смисъл човек е махало на житейския часовник, който определя времето. Като минават покрай човека, ангелите проверяват часовниците и продължават пътя си. Значи времето на живота се определя по топлината или студа на човешкото сърце. Като човек, всеки трябва да се движи в кръг, т.е. в разбирането на Божествения живот.

Имате единица – I. Имате двойка, тя има два знака – II. В природата къде се среща двойката? Очите. А тройката? Млекопитаещите представляват четворката, защото имат четири крака. А къде е тройката? Тройката представлява резултат: $1 + 2 = 3$. $1 + 2 + 3 = 6$. Три страни има триъгълникът. Два триъгълника дават шестлица. Единият триъгълник е обърнат противоположно на първия. Триъгълникът, който е с върха нагоре, е Божествено състояние, движението е нагоре, а при другия триъгълник движението е точно обратно, надолу. Вие всякога се стремите към възвишено, поетическо настроение. Тогава движението е възходящо. Но то непременно ще премине в противоположно – низходящо. Защото след голяма радост винаги ще дойде скръб в душата ви. Вие искате да се освободите от скръбта, обаче тя е една необходимост в живота. Посока на движение е. Възможно ли е да се движите само нагоре, без да се движите надолу?

Всички предмети, които са много близо до вас, не ги разбирате. Хората се обичат, когато са далеч един от друг.

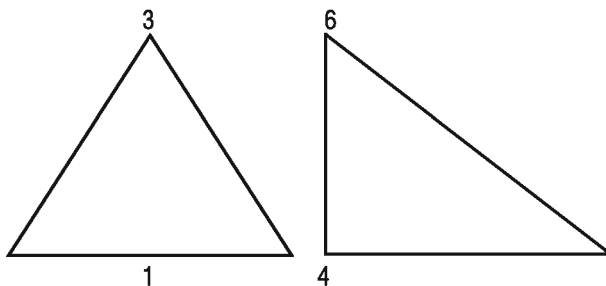
Челото е мярка, с която Бог мери. Носът е мярка, с която ангелите мерят. Брадата е мярка, с която човек мери.

Някой път ти си недоволен от живота. Запитай се

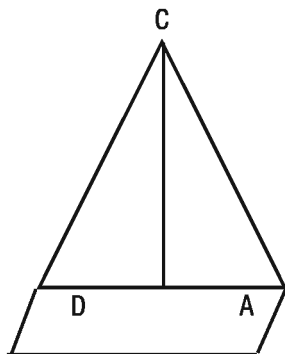
малък ли си, или голям. Малкият е всякога доволен, а големият никога не може да бъде доволен. Щом си недоволен, голям си, човек с достойнство си, гениален си, играеш роля на голям човек.

Още от създаването на света нито Адам, нито Ева, нито следващите поколения са разбрали закона на Любовта. От това произтичат всички противоречия. Имате един триъгълник 1, 2, 3. По какво се отличава две от едно? В дадения случай какво се е увеличило? Линията 12 на кого принадлежи на едното или на двете? Едното накъде се движи? Коя е посоката на едното? Едното се движи към три. И двете се движат към три. Пътят на едното и пътят на двете се срещат, пресичат се в точката 3. Линията 12 е пътят, който 1 е извървяло до точката 2. Ако 1 и 2 тръгнат, в каква посока ще се движат? Какви ще бъдат числата? Три ще се превърне на 4, като му се прибави 1. 2 и 3 колко правят? 3 и 1 и 2 правят 6. Сега туй положение е статическо. В този триъгълник се показват възможностите на три разумни същества, които живеят в зависимост едно от друго. И едно е разумно същество, и две е разумно същество и три е разумно същество. Тогава питам, едното на какво може да се уподоби? Едното може да уподобим на киселина. От него излиза енергията. Две я възприема. То е основа. Три това е резултат. То е солта, то е законът на равновесието. Думите „равновесие“ и „сол“ са синоними. Солта пази равновесие, нещата не гният. Някои хора са нервни, защото числото три е слабо у тях. Сприхавият човек губи равновесието си. Един метал се окислява. Златото най-малко се окислява. От древността и до днес съществува една наука, според която металите могат да се облагородяват, да добиват вътрешно равновесие. Човек също може да облагороди своето естество. Преди всичко той има физическо тяло. Има сърце, глава, стомах. Стомахът е 1, дробовите са 2, а главата 3. При правилно функциониране на тези органи човек е здрав. В следния момент енергиите се изменят. Три вече става активно, става на четири. Три, събрано с едно, става киселина; две, събрано с три, дава основа. Всички, събрани заедно, стават сол. И щом стомахът влезе в съприкосновение с мозъка, той се превръща в едно активно число, придобива енергия. Ако мозъкът не даде подтик, храносмилането не може да стане правилно. Стомахът, за да стане активен, трябва да направи връзка с числото 3. И тогава в основата ще дойде симпатичната нервна система.

По какво се отличава правоъгълният триъгълник? Двойният какъв е? Какво

представя той? То е вече понятие за света. За да имаме едно понятие за физическия свят, трябва да имаме поне една точка. Пробуждането на човешкото съзнание е точка. Правата линия е първоначалният път, по който човешкото съзнание излиза в някакво направление. В дадения случай пробуденото съзнание А се насочва към точката В. Тази е най-възможната посока, в която то може да тръгне. Ние наричаме това съзнание праволинейно. Или може да го наречем едноизмерно. При такава посока на съзнанието не стават никакви сблъсквания в човешките мисли, чувства и постъпки между тях има хармония. Да кажем, че туй съзнание иска да се разшири. Следователно съзнанието, което излиза от В може да идва и да се връща. Представете си, че А е неговата къща, В е неговата градина. То ходи и се връща, разхожда се от къщи до градината. Вие искате да знаете, какво прави това съзнание. Вие виждате съзнанието в този път. Да кажем, че го наблюдавате отвън, от един друг свят. Защо се движи от А до В? Вие не можете да разберете, докато нямате трета точка С. С е мярката, с която вие може да познаете защо това съзнание се движи от А до В. Какво се образува с третата точка? Плоскост. Значи, законът на втората точка е познаване на съзнанието. Опознаването на това съзнание в геометрията се нарича ограждане на пространството. Следователно, когато искаме да разберем едно пространство, трябва да го оградим. Каква е оградената фигура? Съзнанието е в триъгълника. Значи, това пространство е оградено. Три точки са необходими, за да имаме понятие за плоскостта. По какво се отличава плоскостта? Тя е равномерна, няма никаква грапавина. Следователно в една плоскост никой не може да се спъне, изключено е. В една гладка плоскост никога не можеш да паднеш. Може да се хлъзнеш, но законът на хлъзгането е друг. Представете си, че това са крайните предели на пространството. В тази плоскост всякога ще стъпиш от една точка до друга от А до С, от С до В. По една крачка ще направиш от В, от А и от С. С три крачки ще обиколиш целия свят.

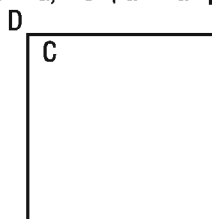
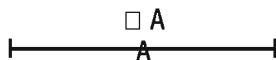
Какво представя А, АВ, АВС, АВСД? Как ще познаете присъствието на А, на точката? Какво нещо е точката? Един предмет в пространството може да го видите като точка. Тази точка няма нито дължина, нито широчина, нито височина. Но тази точка, която виждате, притежава трите измерения.

Как ще определите, какво е свойството на правата линия, какво е свойството на плоскостта, какво е свойството на един куб? Когато говорим за органически и неорганически свят, по какво ги различаваме? Значи, те имат едно статистическо положение. Но

ако движим постоянно точката, какво ще се образува? Когато пишете, вие си движите ръката. Ако някой ви гледа отдалеч, ще се чуди какво правите. Но след като напишеш десетина, двайсет реда образува се плоскост, изписал си цял лист. Оставяш го настрана и започваш друг. Движиш ръката си от ляво на дясно, от дясно на ляво, а който не разбира, ще мисли, че си играеш. А човекът съвсем не си играе. Написал е цяла книга, която се напечатва, излиза, хората я четат. От това движение на ръката от ляво на дясно те се влияят. Чрез това движение на ръката той е внесъл нови елементи в живота.

В какво седи разликата между мощ и сила? В силата има паралелни движения, в силата има плоскост, а няма широчина. В мощта има широчина. Какво се разбира под думата „мощ“? Щом има дебелина, мощта има три измерения, а силата

— две. Силата действа в плоскостта, мощта действа в пространството. Ако искаш да огънеш себе си, трябва да имаш мощ; ако искаш да се движиш, сила ти трябва. Какво

означава един организиран живот и един неорганизиран? Неорганизираните хора всички наведнъж говорят, а организираните — един след друг. Онези, които не са организирани, всички изведнъж си дават мнението. В една бутилка като турите пясък и я разклатите, всички песъчинки се движат, вдигат шум. А в един организиран живот така не става. Ако турите в шишето една организирана материя, например парче плат, пак ще има шум, но разликата ще бъде голяма. При пясъка всички говорят, дават си мнението. При организирания плат много малко шум се вдига, почти не се чува — само краищата се движат.

И в човека, понеже е едно организирано същество, само крайниците вдигат шум, ръцете и краката, устата, очите, ушите, всички правят своите изявления.

Какво означава триъгълникът? Тук имате движение, но няма простор, има посока на движение, но няма поле за работа. Тогава трябва да дойде квадратът, да се образува поле, за да може да се развие интензивна дейност. Ето къде е голямото противоречие. В чувствата има движение, желаете нещо, няма поле. Умът в дадения случай е поле за дейността на сърцето, за да могат да се изявят и постигнат желанията. Да придобиваш знания не е достатъчно. Получаваш една ябълка, но нямаш условия да я възприемеш в себе си, да опиташ нейната сладчина. Казвам: в дадения случай умът в живота на човека е едно поле, в което нещата могат да се реализират. Умът е

нивата, на която трябва да сееш, да проявиш дейност. Сърцето ще даде подтик, импулс, напрежение. Човек трябва да впрегне ума, сърцето и волята на работа. Когато те работят организирано, нещата постепенно се реализират. Когато имате един талант, за реализирането му се изисква поле. Там, където едновременно се проявяват умът, сърцето и волята, нещата са постижими. Когато умът, сърцето и волята не могат да вземат участие, нещата остават нереализирани. А вие казвате: „Провидението, злата съдба е причина“. Злата съдба сме ние самите.

Точката представя акумулирана енергия. Може хиляди години да остане в едно положение. Тази точка има вътрешно напрежение и търси посока да се прояви. Правата линия не е нищо друго, освен проявление на тази сила. Второто положение е плоскостта или квадратът. Една малка област, в която човек може да се прояви. Казвам: имате доста точки, доста насъбрана енергия. Имате едно желание като една точка. Искате да го реализирате. Но, за да се реализира едно ваше желание, една ваша мисъл, трябва да знаете в каква посока да тръгнете.

Казано е в геометрията, че точката е безпространствена. Следователно тя няма никакво измерение. Има ли разнообразие в точката? Като се движи, точката образува права линия. В движението на точката има ли разнообразие? Движението на точката показва известна възможност, посока, направление, но в него няма никакво разнообразие. Какво означава думата „разнообразие“? Тази дума е сложна. Тя е съставена от две думи, от „разни“ и от „образи“. Когато правата линия се движи, образува се плоскост. Щом точката при движението си образува права линия, можем ли да кажем, че правата линия е образ на точката? Ние можем да кажем, че пътят, следата, която точката оставя в пространството, може да бъде образ на движещата се точка. Тогава плоскостта ще бъде образ на движещата се права линия. Когато плоскостта се движи, образува се тяло – куб. Кубът представя образ на движещата се плоскост. Сам по себе си кубът не е единна, самостоятелна единица. И тъй, правата линия е граница на плоскостта, а плоскостта – граница на куба. Кубът пък е граница на още по-сложно тяло – на тесаракта. В този случай точката, линията, плоскостта, кубът, тесарактът представят части от едно цяло и като такива те не се ползват еднакво от благата на живота. Например, ако изложите куба на действието на слънчевите лъчи, стените му няма да бъдат еднакво огрени. Тази е причината, поради която всички части на цялото не се ползват еднакво от благата на живота. Същият закон се отнася и до човешкото тяло. Много органи има човек, но всички не се ползват еднакво от благата на живота.

Четири посоки на света показват качества, които трябва да придобие всеки човек. Изток е качеството на справедливостта, запад – на добрата обхода, север – на истината и свободата, юг – на доброто, благото в света.

Между правдата, добрата обхода, истината и свободата, както и благото, съществува вътрешна хармония, която едва сега хората започват да изучават. Правдата без истината не може да се прояви, истината без доброто не може да се прояви. Човек започва с правдата, т.е. с движението.

Човек никога не е оставен да стои на едно място, той е в динамично положение. Той ще мине по правите линии, по плоскостта, по кривата повърхност и по растенето. Четири процеса са. Върви по права линия, после образува плоскост и след като се огъне, започва да расте. Растенето е работа. Красивото в живота е да започне човек да мисли. С мисълта започва красивият живот. Ще минеш по права линия, ще минеш по плоскост, ще се движиш по тялото и след туй ще дойде организираният живот – растенето. Онези са предварителни процеси. Като започне растенето, то е работа.

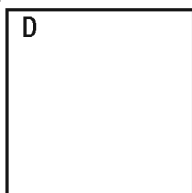
Физическият свят подразбира частите, а Божественият – цялото. Тази е причината, поради която физическият свят представя отражение на Божествения. Духовният свят пък е връзка между тия два свята. И наистина, ние виждаме, че човек излиза от себе си като част, постепенно отива към ближния си и най-после навлиза в цялото, дето се съединяват всички части.

Има същества от невидимия свят, които се занимават изключително с първото измерение. Има същества, които се занимават само с второто измерение, трети се занимават с третото измерение и т.н.

Съществува ли пространство в триизмерния свят? Не съществува. В първото, второто и третото измерение не съществуват време и пространство. Обаче в четвъртото измерение, в областта на четвъртото измерение, в областта на четирите координати съществуват време и пространство. Следователно в този момент човек започва да расте във времето и пространството. Този момент определя човешкия свят, затова хората си служат с кръста като символ на време и пространство. Човек страда във време и пространство. Сухото дърво страда ли? Питате: „Защо страдам?“ Защото си влязъл в четвъртото измерение. Който влезе в четвъртото измерение, непременно ще го почувства. Как? Чрез кръста, т.е. чрез страданието. За съществата, които се движат в четириизмерния свят, има и друг свят – светът на яденето, квадратният свят. И в другите измерения има време и пространство, но понеже съзнанието на живите същества не е проявено, те не го възприемат.

Въз основа на какво стечение на сили или на закони тия четири страни са равни? Значи квадратът е образуван от четири страни, от които две по две вървят успоредно. Имате два паралелни пътя: AB и CD. Пътят AB означава мъжът или бащата, а пътят CD – жената или майката. Пътят AC означава братът, а пътят DB – сестрата. Братът и сестрата вървят в диаметрално противоположни посоки с тия на бащата и майката. Интересите на сина не са интереси на бащата и интересите на дъщерята не са интереси на майката.

Те имат само допирни точки. Синът има допирна точка с бащата в ъгъла CAB, а с майката – в ъгъла ACD. И дъщерята има две допирни точки: с майка си в точка D и с баща си в точка B. Питам: де са допирните точки на брата и сестрата? Те нямат допирни точки. Тогава сестрата може ли да влияе на брата? Не може. Ами братът може ли да влияе на сестрата? Не може. Те нямат допирни точки помежду си. Отношенията, които съществуват в един дом, представляват цяла геометрия, която може да се приложи в живота. Как ще си влияят сестрата и братът? Чрез майка си и чрез баща си. И забележете, когато братът не се отнася добре със сестрата, тя се обръща към майка си и казва: „Мамо, кажи на брат ми да не ме закача, да не ме бие!“ По същия начин тя се обръща и към баща си. Ако сестрата се отнася зле с брат си, той се обръща към баща си и му казва: „Тате, кажи на сестра ми да не се отнася тъй зле с мен!“ Същото може да каже и на майка си. Питам: AB и CD, т.е. бащата и майката, имат ли допирни точки? И те нямат допирни точки помежду си. Следователно тук виждаме един закон на противоречията: мъжът не може да говори на жената, нито жената може да говори на мъжа. Ето защо в света не може да се създаде фамилия, семейство, само от мъж и жена, понеже те нямат допирни точки.

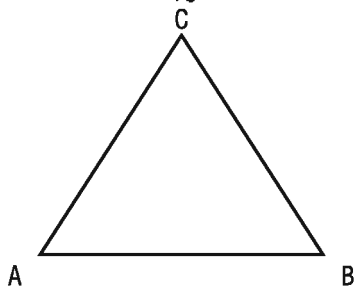
Да разгледаме триъгълника ABC. Страната AC представя ума, мисълта, светлината. BC представя духовния свят, чувствата, а същевременно представя топлината. Какво представя AB? Тя представя хармонията, общия резултат. AB представя светлината и топлината, съединени в едно хармонично цяло. Значи в ABC ти ще се научиш да съединяваш пропорционално светлината и топлината. Да знаеш пропорцията на сухото и влаж-

ното време, да знаеш пропорциите в своя организъм.

Вие искате да станете по-духовни. Не може да станете духовни, ако не сте работили на физическото поле, ако не сте разбрали законите на физическия свят. Само тогава ще разберете (BC) законите на духовния свят. След като поработите върху вашето духовно тяло, ще разберете законите на Божествения свят (от C към A). Сега като изучавате триъгълника, AC и BC какво представят? Те са двата катета. На какво са равни катетите? Ако тия катети са равни един на друг, то и ъглите ще бъдат равни. Ако се измени туй равенство на катетите, ще се измени равенството на ъглите, ще се изменят възможностите. Да допуснем, че вие знаете и можете да продължите линията BC. На какво е равна тя? Тогава BC в правоъгълния триъгълник на какво е равна? BC е равна на AB + AC. Нали казвате, че двата остри ъгъла в правоъгълния триъгълник са равни на правия? Тогава, ако трите граници на триъгълника са равни една на друга, какъв триъгълник имаме? Равностранен. Но да се придобие това равенство, какво е нужно? Там е всичката мъчнотия. Да кажем, ако държите ръката си простряна и я свивате, какво развивате – умствената

сила или физическата? Ако вземете един плод, една ябълка, и я стискате в ръката – децата обичат така да стискат ябълките, каква сила развива детето в себе си, физическа или друга? Коя линия развива в триъгълника? ВС. Взимаш тази ябълка и малките семена, които се намират в ябълката, посаждаш в земята. Тогава развиваш СА или АС. Казва разлика има, ако кажем АВ? Но може да започнем така: АС, СВ, ВА. Зависи от къде сме започнали. Може да започнем от А към С или от С към А. Посоката от А към В показва движение към крайния предел на физическия свят. В е крайната точка на физическия свят. От С като се движиш, това е двуизмерен свят. Влизаш в духовния свят. ВС е граница на духовния свят.

Ако ти не си работил от А до В, т.е. в тялото си, не можеш да работиш и в чувствата си. Ако не си работил в чувствата, ти не можеш да работиш и в ума си. Или другояче казано: ако не си работил във физическия свят, ти не можеш да имаш отношение с духовния свят. Ако не си работил с духовния свят, не можеш да имаш отношение и с Божествения свят. Но, ако не си работил с Божествения свят, не можеш да имаш достъп до физическия свят.

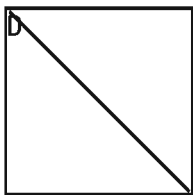
Да се върнем сега към този триъгълник. Като се придвижите от А до В, имате едно понятие за света. След като обходите ВС, с А знанията ви се разширяват. Ако страната АВ показва вашето отношение на физическото поле, ВС показва какви трябва да бъдат отношенията в духовния свят, а АС – какви трябва да бъдат отношенията в умствения.

АВ е границата на физическия свят, ВС е границата на духовния свят и АС е границата на умствения или Божествения свят. Следователно този триъгълник граничи с трите свята. Като изучавате свойствата на триъгълника, идвате до следния закон. В един правоъгълник или остроъгълен триъгълник срещу по-големия ъгъл се намира по-голяма страна. В правоъгълния триъгълник по-голямата страна е срещу правия ъгъл. Когато правият ъгъл се увеличава, какво ще стане с триъгълника? Той ще се измени. Знаем, че сборът от ъглите на един триъгълник е равен на 180 градуса. А когато страната на правия ъгъл се движи и се изправи, той ще е равен на два прави. По този начин вече се излиза от областта на триъгълника. Вие имате четири точки. Петата е отвън. Тия точки ви дават понятие за един друг свят. За един свят, който не е триизмерен. За триизмерния свят триъгълникът идеална форма ли е, или произволна? Откъде е взел човек идеята за триъгълника? Тя е взета от носа. Тия двата триъгълника показват, че човек, като слязъл на физическото поле, е започнал със строежа на тялото, без което не може да живее на физическия свят.

Квадратът на едно число представя неговия цвят, а кубът – неговия плод. Една мисъл е цвят, когато е в двуизмерния свят; тя е плод, когато е в триизмерния свят.

Много учители казват на своите ученици: „Ти нищо не разбираш“. Но учителят и той нищо не разбира. 2×2 е 4. Но при какви условия? Две камъчета на две места правят четири. На две места по два вола правят четири вола. На две места по две къщи правят четири къщи. На две места по две жени правят четири. Четирите – е мярка, с която можеш да разрешиш една задача. С четири разрешаваш даден въпрос. А и В са две личности, двама съдружници, които искат да работят заедно, като вложат капитала – С. Но, за да може да се разработи този капитал, трябва да се образува квадрат. Обърнете триъгълника в квадрат, който ще бъде областта, дето може да се обработи капитала. Капиталът ABC се обработва в ABCD. Квадратът показва, че може да се разреши една задача. Вие всички носите по един триъгълник. Триъгълникът показва основната идея, квадратът – условията, при които тази идея може да се разреши. Ако вашата идея не може да се разреши, вие нямате квадрат. Две по две не е четири. За мене две по две е четири, когато в една задача има една област, в която идеите, които имаме, чувствата, които имаме, постъпките могат да се развиват и да дадат едно разрешение. Имате една теория, която не може да се разреши само с един триъгълник. Триъгълникът показва една основна идея.

В

Кое е естественото ставане? Поставяте главата си на възглавницата, изтегляте се. Това е първото измерение, което изучавате през време на съня си. Но ние не спирате до тук. Под ръководството на видни професори в съня си изучавате и второто, и третото измерение. След като се събудите, вие влизате в четвъртото измерение. Казват: сънувах, бях някъде, говорих нещо. Много интересни и сложни въпроси

изучавате на сън, но щом се събудите, всичко забравяте. Изучавате точките, правите линии, плоскостите, изучавате телата и най-последно изучавате четвъртото измерение. Понякога питате: какъв е смисълът на живота? Смисълът на живота е в движението. Трябва да започнеш да мислиш. Мисълта е от четвъртото измерение. Трябва да чувстваш – и чувството спада към четвъртото измерение. Трябва да постъпваш, да направиш нещо, и то спада към четвъртото измерение.

Как ще начертаете движението на четвъртото измерение? Движението на първото измерение може да го представим като движение напред и назад. При второто измерение имате движение в перпендикулярна посока, образува се вече плоскост, може да определите посоката и на третото измерение, но посоката на четвъртото измерение как ще определите? Четвъртото измере-

ние, то не е пространствено. Четвъртото измерение е измерение на времето. Четвъртото измерение показва едно тяло, което е в движение. Вие казвате: точката не се ли движи? Точката се движи по причина на четвъртото измерение. Плоскостта се разширява по причина на четвъртото измерение. Може да проследите за колко време едно тяло в пространството ще се придвижи от едно място на друго. Времето на дадено събитие, което изчислявате, е принцип на четвъртото измерение. Какво нещо е четвъртото измерение? Щом пресмяташ на колко години си, ти си в четвъртото измерение. Или пък искаш да знаеш с колко израстваш всеки ден, в четвъртото измерение си. Всяко движение, в каквото посока и да става, то е принцип на четвъртото измерение. Пространството също е принцип на това измерение. Пространство е мястото, което един предмет заема. А пък времето, това е работата, която се извършва, значи, времето, движението, посоката, това са елементи на четвъртото измерение.

И в Писанието се казва: „Ще въздам възмездие до четвърти род“. Значи синът и дъщерята изкупват греховете на майка си, на баща си. Това е закон, това е геометрия, в която има реалност. Квадратът представлява живот в четвъртото измерение. Значи той е минал през четири състояния, през състоянията едно, две, три и четири. В съвременната математика се казва: „Ако едно въображаемо или имажинерно число, т.е. такова, което не съществува, се умножи четири пъти само на себе си или се прекара през четири различни състояния, получава се единица, едно реално число, с което можем да боравим“. Какво означава това? Ще го преведем по отношение на квадрата. Квадратът остава непонятен за нас дотогава, докато съществува някъде в невидимия свят. Обаче като го умножим четири пъти сам на себе си, получава се реална единица — реален дом. На основание на същия закон, когато човек се умножи четири пъти сам на себе си, образува реалния човек. Да се умножи човек четири пъти на себе си, значи да мине през причинния свят, през умствения свят, през астралния свят и най-после през физическия свят. И когато в Писанието се казва „множете се и плодете се“, това подразбира закона на умножението. Ако човек знае как да се умножава сам на себе си, той ще познае своята реалност.

Ние идваме вече до онези алхимически закони, до онази висша математика, която трябва да разбираме. Ъглите в квадрата имат отношение към човека, защото всеки ъгъл е център на известни сили, които действат по направление на диагоналите. Как ще примирите тия сили? Те се примиряват в центъра на квадрата, т.е. в точката, дето се пресичат двата диагонала. Центърът представлява тялото. Следователно тия сили са части от цялото, което се групира в общия център. Всички сили на квадрата имат направление към този център. Ние наричаме това нещо стремеж към Бога. Щом всички сили се стремят към Бога, противоречия не съществуват в света. Те съществуват

само като творчески акт.

ИСТИНА

Че светът съществува, съществува, но защо, само може да предполагате. В това разбиране обаче трябва да влезе и една истина. Истината има отношение към нас, към всеки един от вас. Дотогава, докато ти си в зависимост от външните условия на живота, ти не си в истината; докато ти си в зависимост от знанието на хората, ти не си в областта на мъдростта; докато ти си в зависимост от живота на другите, животът не е в теб. По този начин ти си подложен на едно от най-големите изпитания.

Измама е, когато мислите, че казвате истината. Ти никога не можеш да кажеш истината. Истината, това е човекът. Както мислиш, както постъпваш и чувстваш в дадения случай, това е истината. Казваш: „Аз казвам истината“. Това е неразбиране. Ти се самозаблуждаваш. Като изнасяш един факт, ти прибавяш коментари, които не съществуват.

Разрешението на главния въпрос седи в закона: използвайте Любовта за развитието на вашето сърце, използвайте мъдростта за развитието на вашия ум, използвайте истината за развитието на вашето тяло, на вашата сила. По това се познава новото учение. Онези, които могат да оперират с тия три велики закона, те са вече на правия път. Животът за тях има смисъл. Разбира се, това е една теория, която трябва да проверите. Казвате, че не знаете дали е така, или не е. За природата е вярно. За мен 101 % е вярно. И едва ли едно на 101 не е така. Не е лесна работа човек да се убеди в истината. Най-мъчното нещо в света е да повярваш в истината. На Любовта по-лесно се вярва, на мъдростта се вярва, но на истината най-мъчно се вярва. Когато човек се научи да вярва на истината, той е надделял над всички мъчнотии в света.

В невидимия свят има разни методи. Бог най-първо започва чрез съвети, внушение. Ако човек не иска да слуша, има и външни начини. Ще дойдат земетресения, мор, глад, болести, сиромашия и т.н. Те са все методи за възпитаване на хората. Не мислете, че Бог има някаква слабост. Той е дълготърпелив, чака хората да се изправят и да изпълнят волята му, но дойде ли последният час на послушанието, тогава всички грехове на хората трябва да се изправят. Ние не трябва да бъдем от тези, които чакат да се дойде до Божествената тояга, че тогава да влязат в правия път. Аз вярвам, че във всинца ви има едно горещо желание да се домогнете до вътрешната истина.

Има истини, които са недостъпни за човешкото съзнание. Недостъпни, защото умът не е готов за тях.

Човек мисли не само чрез мозъка си, но и чрез очите си. Човешкият дух, който изучава всичко в неговата пълнота, влиза в самия човек и се изразява чрез очите като мисъл, като път към истината.

Който иска да има здраво, красиво, силно тяло и да бъде безсмъртен, да постави за основа на живота си истината.

Когато говори истината, човек става богат, наставя мир в неговата душа. Истината е нещо, което като влезе в човека, го храни.

Истината е, която внася безсмъртие, повдига човешкия дух, повдига човешкото сърце и създава ново тяло.

Искате ли да бъдете красиви, обичани, приложете истината в живота си. Истината е алхимическият философски камък, който превръща неблагородните неща в благородни.

Истината в най-простата си форма е необходима за възстановяване на равновесието в организма. Тя държи храносмилателната система в изправност.

Здравето носи истината в себе си. Има свои физиологически резултати. Всички болести се дължат на лъжата, това е мое мнение.

Хората боледуват, защото нарушават закона на истината.

Причината за всички язвички в стомаха се крие в лъжата. Лъжата изменя химическия състав на кръвта и на тъканта, понеже щом излъже, човек започва да се страхува, а от този страх се получава свиване на кръвоносните съдове, както и на тъканите.

Много хора и много народи, които са лъгали, са спрели своята еволюция, а много от тях са изчезнали.

При всяка лъжа намалява силата на ума. Като говориш истината, придобиваш сила и тежест.

Лъжата обезсилва човека. Каквато и да е лъжа – бяла или черна – все едно. Колкото пъти я употребите, тя всичко ще ви вземе, не само че ще ви обезсили, но и последен бедняк ще ви направи. Истината е пътят, по който идват силите и знанието, а лъжата всичко разрушава.

Защо не трябва да се лъже? Защото при лъжата човек скъсва връзката си с Христа, с напредналите същества и с това туря голяма пречка за своето духовно издигане.

Второ, при лъжата се образува една астрална експлозия, понеже мисъл-формата на лъжата е в противоречие с истинския факт. И тази експлозия действа разрушително върху лицето, което е казало лъжата. Човек, който е казал лъжа, през следващото прераждане ще има изкривен настрана нос, изкривена уста, изкривени вежди или брада и т.н.

Който лъже, че е болен от нещо, непременно ще се разболее действително. Съзнанието трябва да е будно, да не се поддава на лъжата. Направиш една погрешка, не се извинявай, но я поправи. Лъжата спира твоето развитие.

Който лъже, той образува в своята кръв известен род киселини, които лесно могат да се познаят и изследват. Ако си праведен, тези киселини не могат да се образуват.

Лъжата носи в себе си едно взривно вещество, което руши. Лицемерието носи вещество, което руши. Лъжата е като заразна болест – отначало е малък микроб, с микроскоп трябва да го търсите, но има грамадна сила да се размножава, в 24 часа с милиони се размножават от тия същества, като оставят своите нечистотии в организма на човека, отравят го и убиват.

Така може да се отрови и човешката мисъл, чувствата – също. Човешкият характер така се разрушава.

С лъжата животът се съкращава. Заменете лъжата с истината и ще се продължи животът ви. Плодовете на лъжата са най-горчиви.

Да искате да се освободите от лъжата е невъзможно. Хиляди години не може да се освободим от нея. Туй, за което на нас са нужни хиляди години, на истината са потребни 2–3 месеца, за да изчисти света от лъжата и нищо да не остане от нея. Деформирането на разните човешки култури, на образите им се дължи на лъжата. В расите черният и жълтият цвят се дължат на лъжата, също и нечистият бял цвят.

Лъжата е нещо, което спъва целия органически и психически процес на развитието. Тя е най-малката погрешка в света. С микроскоп трябва да търсиш, за да я намериш. Но последствията са големи. Лъжата е основа на всички престъпления.

Някой казва, че не може да живее без лъжа, бялата лъжа не може да избегне. Това е крив възглед. Как можеш да изискваш честност от хората, щом казваш, че без лъжа не може? Какво всъщност е лъжата? Ако някой не иска да сподели нещо с тебе, лъжа ли е това? Той мисли да замине за Варна например, но нищо не казва. Ти го наричаш лъжец, защото не казва намерението си. Защо той не казва, че ще замине? Ако ти каже, а се случи нещо и не може да замине, ще го питаш защо те е излъгал. Ако не ти каже, че ще замине, пак ще го наречеш лъжец. Това не е лъжа. Друг е въпросът, ако си бакалин и на всяко кило захар задържаш по две бучки за себе си. Ти не мериш точно. Не са много две бучки, но не си постъпил честно, излъгал си. Лъжата е остър нож. Като задържиш две бучки захар за себе си, с тях заедно влиза и острият нож, който прерязва нежните струни на твоя живот. Щом се прережат тия струни, животът на човека не може да функционира правилно. Конците на живота се прерязват и човек започва да страда. Изял си две бучки захар, но страданието иде. Ти се чудиш отде иде това страда-

ние. Взел си две бучки захар от чуждата и работата ти тръгва назад. Тури две бучки захар повече, за да тръгне работата ти напред.

Този човек, който лъже, има особена миризма. Колкото лъжата е по-голяма, и миризмата е по-голяма, той се разлага. Добрият човек, честният човек мирише на роза, на карамфил.

Единствената миризма, която не мога да изтърпя и от която бягам, е лъжата. Няма по-отвратителна миризма от миризмата на лъжата.

Онзи, който лъже, внася отрова в организма си, по-силна от материалната отрова. Тя се предава в кръвта на бъдещите поколения и те постепенно се израждат.

От черните лъжи се образуват най-тежките заболявания, неизлечимите болести.

От белите лъжи се пораждат: хрема, треска, простуда, ревматизъм, болки в кръста и врата, зъбоболие, ечемиси на очите.

Лъжата е най-калпавият материал, с който се строи нещо ново в света. По-калпав материал няма от лъжата, лъжата е най-силната отрова. Като отрова – руши; като материал – руши; като научен материал пак руши; като религиозен материал още повече руши. Навсякъде, където влезе, лъжата руши.

Има лъжи, които покваряват долната част на носа, има лъжи, които покваряват горната част, или гърба, или основата на носа. Разни лъжи има. От лъжите се деформират носът, устата, езикът, ушите, очите. Цялото лице се деформира от лъжата. Лъжата е един материал, който дето влезе – деформира.

Сърцето не се лъже – то знае. Щом страда, излъгано е. Щом умът се помрачи – излъган е.

Най-много след сто години всякаква лъжа ще бъде откривана веднага. Днес може да не знаете кой ви лъже, но за в бъдеще всяка лъжа и всяка неправда ще бъде моментално откривана.

Да възприеме човек истината, това значи да придобие свободата. Само свободният може да влезе като гражданин в Царството Божие. Няма ли тая свобода, той ще бъде гост, а в Царството Божие гости не приемат.

Сега мнозина от вас посещавате братството само да се изправят работите ви. Идвате тук като на театър, ще ви нагостим, ще си излезете и ще кажете: „Вие не сте такива, каквито трябва“. Вие още не сте разбрали какви сме ние. Ще минат още хиляди години, докато разберете това. Ние сме от тия, които разширяват съзнанието на всеки човек, за да слезе Христос и да разясни истината на живота. А тая истина гласи – да влезе Божественото съзнание, за да се изрази законът на Божествената Любов във вселената. И какво по-

хубаво от това? С тази истина можем да работим.

Вие искате да станете добри, умни, силни, че тогава Бог да ви обикне. Не, Бог ви обича такива, каквито сте, заради това, което е вложил във вас още от създаването на света. Няма защо отсега нататък да ви обиква. Ако вие искате да придобиете нещо и тогава Бог да ви обикне, вашата работа е свършена. Вие искате да облечете професорска дреха и така да се явите пред Господа да ви обикне. Обаче, види ли ви Господ с професорска дреха, Той веднага ще каже: „Съблечете професорската дреха на този човек! Нека той дойде при мене такъв, какъвто съм го изпратил на земята.“ Това значи: хвърлете лъжливото настрана, съблечете се от него. Останете само с истината, която Бог е вложил във вас! Само по този начин ще имате Любовта на Бога. Само по този начин ще имате правилни разбирания за живота.

Що е истина? Онова, което само се защитава. Истината, която сама не се защитава, не е истина. Единственото нещо, което само се защитава, е истината. Тя е огън пояждащ. Никой не може да престъпва законите ѝ. Истината определя нещата. Тя показва на човека как трябва да върши работите си. Тя е областта, в която всичко се върши с най-малки разходи. Истината изключва всякаква разточителност, всякакво разлагане. В истината нещата се подмладяват, възраждат, обновяват. Формата на плода може да загине, но не и семката. След време от семката излиза нова форма, нов плод.

Три канала има в гръбначния стълб. Два канала са отворени, през които хората дишат и оттам вървят теченията. Горе, в големия мозък и в симпатичната нервна система са двата канала. Третият канал е канал на истината, който в съвременните хора е затворен. Всичкото зло е там. Ако този канал, който е по средата, се отвори, въздухът свободно ще влиза в мозъка, оттам ще минават и другите две течения, ще минават в предната част на челото и в горната част на главата. Най-важният канал е запушен и човек, макар и велик, в много отношения е безпомощен. Единият канал в жените е повече развит, а другият канал в мъжете е повече развит. Третият канал децата трябва да развиват. Новото, което постоянно се ражда, това са нашите деца. Всички възвишени мисли, които идват в нас, са нашите деца. Те трябва да развиват тия течения. Запушеният канал е каналът на истината. Когато се отвори този канал, ние ще бъдем свободни. Вие мислите, че е много лесна работа. Никак не е лесна.

Писанието казва: „Да мълчи земята, за да говори Бог“. Мълчанието, това е първото правило във всяко училище. Когато дойдат учениците в училището, а след тях влезе учителят, всички ученици млъкват, за да говори учителят. Затова, когато заговори тази Божествена майка, всички трябва да млъкнат. По някой път тя насила ни застава да мълчим. Тя ни изпраща едно голямо нещастие и с това ни казва: „Мълчи!“ Тогава ти казваш: „Нямам разположение

да говоря“. И започваш да размишляваш. Мислиш, мислиш и най-после казваш: „Животът няма смисъл“. Чул си в това мълчание гласа на своята майка, който иде от дълбочините на душата. Този глас е спокоен и ще ти проговори тъй тихо и нежно, както никой друг глас не ти е говорил. Но кога ще ти проговори този глас? Когато човек е минал през най-големите мъки и страдания и след като е напълнил 10 корита със сълзи. Този глас ние наричаме тук, на земята, Любов, обич. Този глас предизвиква у човека моментална, магическа промяна. Ти може да си бил най-оскъбененият, най-огорченият човек на земята, може да се намиращ на умиране, но проговори ли ти този глас, у тебе веднага се явява едно съживяване. Вие търсите тайната, истината на живота някъде вън и ми казвате: „Научи ни как да я намерим“. Научете се да разбирате себе си и да намирате тази тайна в себе си.

Най-важните книги сега се пишат. Следователно, когато аз ви говоря за познаването на истината, говоря за една книга ненаписана. Вие може да ми цитирате какво нещо е истината, но за истината никой досега не е дал определение. Хората са определили какво нещо е фактът, но фактът не е истина. Хората понякога определят вероятните работи като истина. Но вероятните работи са от съвсем друга категория, от съвсем друга област. Хората се спират и казват: „Кажете ми истината“. Но човек, който не познава своята храна, всякога ще боледува. Трябва да познаваш храната си, или онази храна, която е необходима за здравословното състояние на тялото ти. Ако ти не познаваш своите приятели, всякога ще се натъкваш на мъчнотии. Ако ти не познаваш майка си и баща си, всякога ще се натъкваш на мъчнотии. Ако познаваш баща си, ти ще бъдеш свободен.

„И“ и „Й“ са една и съща двузначна буква. „Й“ е меко активна.

ИЕРАРХИИ

Когато се чувствате зле и в безизходно положение, произнасяйте името на Господа Исуса, защото то съдържа равновесие и с произнасянето Му съзнателно и с благоговение повикват деветте ангелски чина да работят всички заедно.

Ангелите са същества от висша йерархия. Те са членове на Бялото братство, което има за задача да управлява света. Белите братя управляват целия свят и цялата природа. Едни от тях определят отношенията между елементите; други управляват водите; трети – огъня; четвърти – човешкия живот; пети – природните сили, електричеството и магнетизма; шести регулират кръвообращението. Ако кръвообращението се обуславя от свиването и разпущането на сърцето, то сърцето много често би трябвало да пулсира не както трябва и би спирало, защото кръвта среща съпротивление по пътя на своето движение. Свиването и разпущането на сърцето се обуславя от електрическа енергия, която идва от пространството.

Има същества, които са излезли от Слънцето, преди планетите да са излезли.

Когато Слънцето е започнало да се сгъстява, да се отделят всички крайни планети във вид на кръгове, има същества, които са излезли по-после. Първите същества се отличават от съществата от първия кръг, от втория, от третия, от четвъртия и от най-последния.

Слънцата са жилища на всички висши йерархии, а планетите са жилища за нас, хората.

Има неща, които са невъзможни за нас, а са възможни за други същества, които седят една степен по-високо от нас. Пак са човешки същества, но не ги виждаме. И те са материални.

Адептите са същества с по-висока култура от човешката. Те живеят на най-хубавите места на земята, на специално място, дето кракът на обикновения човек не може да стъпи – те са оградени така добре, че никой не може да проникне през тази ограда. Жилищата им са построени по нематериален начин. Целият им живот отговаря на тяхната възвишена култура. Те не са духове, но всичко, което става по земята, знаят, всичко им е известно. Понеже познават добре законите на Природата, те направляват човешките мисли. Изпращат към хората специална енергия, с която изменят мислите на управляващите, на учените. Хората на земята устройват събрания по внушение на тези адепти.

Мислите на великите, напредналите същества – Ангелите, Архангелите, Серафимите – енергията на тяхната мисъл се разпределя из целия космос и се нарича „подсъзнание“.

Има същества, които дъвчат въздуха също така, както ние дъвчем хляба.

Има същества, които не боледуват, но те знаят как да се хранят.

Съществува еволюция на въплътените души, които живеят в най-гъстата материя на земята, при най-голямо съпротивление. При тази еволюция се развива най-голяма енергия.

Раждането е процес на Божествения дух. Всички напреднали същества са минали по известен път на развитие под ръководството на този Дух. Всеки един от вас може да стане ангел, може да стане и дявол, според както живее. Бог разполага с телата на хората. Не е добре да умреш, без да са те повикали. Има много души, които се скитат между този и онзи свят, нито са тук, нито са там. Това са предимно самоубийците.

Свършените хора лесно минават от този в онзи свят. За тях представлява по-голяма мъчнотия слизането от онзи в този свят, отколкото възлизането горе. Докато се съгради тялото, човешката душа работи дълго време, заедно с други същества, но слезе ли на земята, се чувства като в затвор.

Всички болести в света се произвеждат от немюзикални същества. Те са най-грубите същества.

Злото има за цел да обезлюди земята. Има същества на земята, които са създадени от черната светлина. Те искат да погълнат всички хора, да ги направят черни. Те са успели една част от хората да направят черни.

Има ангели, които ни пращат хубави мисли, но има и тъмни ангели, които изпращат тъмнина, пречат ни в работата, заматават я, замъгляват я и ние се чудим какво става. Те са майстори в това да смущават ума, сърцето и тялото ни. Всички болести са тяхно изобретение. Таман имаш някакви постижения в духовното поле, станеш духовен, и ето, ще ти изпатят такава болест, която не може да се лекува.

Тогава те казват: „Нали има Господ, защо не те излекува?“ Те го правят нарочно, за да те разколебаят във вярата ти.

Кой спори в човека? Чувствата и мислите, като всяко от тях иска да вземе надмощие. Мислите са деца на Херувимите и Серафимите.

На земята ние сме свързани с по-нисши същества, а над нас има по-висши разумни същества – те вземат участие в живота на по-нисшите същества от нас. На тези висши същества Бог е поверил разпореждането с живата Природа. Всички живи сили, всички елементи и неща са под тяхна власт. Не е позволено да се подчинява една жива сила и да се злоупотребява с нея. И всеки, който се опита да направи това ще пострада – не може да подчиниш

Природата и да вършиш с нея каквото си искаш.

Има същества, които идват от четвъртото измерение при нас, в нашия свят, който е затворен за нас, а отворен за тях, и могат да вземат нещо от тебе, а ти да се чудиш къде е изчезнало.

Възвишените същества използват енергиите, т.е. огъня на вашия мозък за работа. Когато вие се силите да обичате, възвишените същества използват тази енергия за работа.

В тялото на човека работят Ангели, Архангели, Сили, Власти и пр. светли чинове. В дърветата — също, затова трябва да ги отглеждаме с Любов.

Чрез мозъка, дробовете, сърцето, стомаха, човек се свързва с ангелите, херувимите, серафимите. Ако например белите дробове не са в ред, свържете се с херувимите, като дишате, мислете за тези духове и за тяхната мъдрост.

Чрез сърцето си човек е свързан с други йерархии — Престоли. Биенето на сърцето показва, че сме свързани с Престолите. Чрез стомаха човек е свързан със съществата на благородството, ето защо като се нахрани, става по-разположен.

Чрез черния дроб човек е свързан с Властите или Божествените сили. Има ли дисхармония в чувствата, пожълтяване на лицето и очите, има дисхармония между Властите и човека.

Чрез жлъчката човек е свързан със съществата на доброто. Изгубването на доброто и пукването на жлъчката са синоними. За да се намали жлъчността, трябва да се увеличи добротата. Чрез далака човек е свързан с друга йерархия — Началства, или Божествена правда. Увеличаването и разстройството на далака показва, че Правдата е нарушена.

Четири пръста на ръката са свързани с по-низшите светове, със света на Ангелите, Серафимите, Херувимите. Палецът е свързан направо с Божествения свят. Гледайте ги, пораздвижете ги от време на време. Вземете една хубава кристална чаша, напълнете я с чиста вода, потопете в нея палците си. Измийте ги добре, избършете ги с чиста мека кърпа. Вдигнете след това ръцете си нагоре и се свържете със силите, които управляват пръстите. Никога не крийте палците си между другите пръсти.

Чрез своите пръсти вие може да се свържете с разумни същества, които са готови всякога да ви помагат.

Всички диаманти са минали през умовете на ангелите, на напредналите същества. Тази материя, която е излязла от техните умове, се е кристализирала. Единственото нещо, което ангелите са оставили, това са скъпоценните камъни. Минералите — също. Ангелите са всички разумни същества, те са на степени. Има ангели, които са създали плодовете, други — цветята. В света на Божията мисъл е създаден човекът. Във вас има от всички по нещо. От всички виши същества по нещо и от всички същества по нещо.

Във вселената има същества, които се хранят само с мисъл, други се хранят с думи, трети – само с добра постъпка.

Човек е свързан с разумния свят, със същества от висока култура – светии, ангели, архангели, херувими, и други, които държат сметка за всяка негова постъпка, дума, мисъл, чувство.

Представете си, че разумните същества се пренасят от едно място на друго с протоните като с превозни средства – автомобили, аероплани и др. Какво ще кажете за това? Ще кажете, че разумните същества нямат друга работа, ами ще се пренасят с протоните от едно място на друго. Какво представят разумните същества? Те са същества на смирението, могат да се смаят толкова, че да минават и през най-малките процеци. Там, дето разумните същества минават, никой не може да мине. Като дойдат до затворени места, те веднага се отварят за тях. Как минават през тия места, само те знаят.

Представете си, че някой сънува червен кон. Качил се на коня, отива донякъде и спира. После слиза от коня, а конят продължава своя път. Събужда се от сън и се пита, какво връзка има между коня и него. Де отиде конят? Защо човекът слезе? Конят представя конкретния човешки ум, който човек язди. Имаш кон и след малко оставаш без него. Това се случва с всеки обикновен човек. Имаш едно благо, но след време го изгубваш. Не е така, обаче, със съвършените същества. Никой не може да лиши едно разумно същество от благата, които му са дадени. Разумният е сънаследник с природата. Каквото пожелае, ще го има. За него природата е всякога отворена. За неразумните, които не са сънаследници с природата, навсякъде е затворено.

Ако тръгнете из пространството, ще видите, ако можете, разбира се, разни духове, царства, страни. Ще видите гномите – духове, които образуват твърдата материя и разполагат с много лаборатории, те управляват скъпоценните камъни, златото, металите, защото те ги създават.

Ще срещнете и ундии – духове на водата, после силфите – въздушното царство. Тези духове са най-разположени към нас, хората. Праната, която поглъщаме непрестанно, която ни подкрепя и освобождава, е от царството на силфите. След това идва царството на саламандрите, духове на огъня, духове сериозни, положителни. После идват други царства, от които първото е на ангелите.

Според степента на знание и развитие и според службата, която изпълняват, тези същества от Великото Всемирно Братство, които са завършили своята еволюция милиони и милиарди години преди хората, са наредени в една йерархична стълба и са познати под имената: Ангели, Архангели, Херувими, Серафими, Власти, Престоли, Сили, Началства и всички светли духове.

Обликът на буквата „К“ казва: „Аз мога и нагоре, и надолу. Две противоположни качества има у мене: и нагоре мога да отида – колело, клепало; и надолу мога да сляза – клекав,

кьопав“.

Написана в геометрически вид, буквата „К“ представя действие на противоположни сили. Като си противодействат, те образуват остри ъгли. Когато острите ъгли станат прави, човек дохожда до разрешение на въпросите. Правият ъгъл е място на разрешение, т.е. вземане на нова посока, на ново направление. Когато в ума на човека се явят нови идеи, той е в областта на правия ъгъл.

KARMA

Хората са свързани с кармата си.

Кармата е закон за причини и последствия. Вие сте преместили златото от една каса в друга и вас ще ви преместят от една къща в друга. Ще ви турят и адютанти да ви пазят, а като излизате, може да ви турят и гривни на ръцете и краката.

Карма значи да допуснеш в своя ум неща, които не са Божествени.

Кармическият студ произлиза от лошите мисли. Отрицателните сили в природата поглъщат цялата топлина, всички блага, всичко, което е хубаво.

Туй, което вие наричате съдба, представлява кармически закони.

Съдбата — това е кармата, закон за причини и последствия, които ние сме създали.

Всичко, което става в света, се ръководи от всемогъщото Божествено съзнание, което прониква в цялата природа и хроникира нещата; то отдава всекиму заслуженото. Рано или късно човек ще понесе последствията на своя живот — добри или лоши.

Кармическият закон води началото си още от излизането на човека от Бога. А действието или проявата на този закон започва с поляризирането на човека, т.е. с явяването на двата пола, на двата полюса в света. Поляризирането подразбира раздвояване на човешкото съзнание, на положително и отрицателно, на възходящо и низходящо, или в най-висока степен казано — съзнание на Любов и съзнание на мъдрост. Това са двата полюса в човека.

Вследствие на раздвояването на човешкото съзнание във всеки индивид, във всяко его се е зародило желание да обсеби, да владее нещата. Тия два полюса, оставени самостоятелно да се развиват, са се заблудили и забравили, че са страни на едно цяло. Следователно веднъж раздвоили се, в тях се явява вътрешно желание да се завладява по механически начин. Обаче

където съществува механическо владение на нещата, там се ражда насилието. Като контраст на това положение се явява природата, която изисква от човека доброволна жертва. Тя казва: „Човек за човека е брат и трябва да се жертва за него доброволно, от Любов“.

Кармата е резултат на нехармоничната проява на любовта между хората. Докато в любовта на хората няма хармония, кармата между тях ще се увеличава, ще натежава все повече и повече. Ако възлюбеният не дойде точно на определеното време, веднага го питат: „Защо не дойде навреме?“ При днешните разбирания, при днешното развитие на хората и онези, които обичат, и онези, които ги обичат, взаимно се ограничават.

Хората са смешни, когато сами се опитват да определят своите работи. Това, което наричат карма, те сами си я създават.

Кармата на всички народи е назряла, сега е време за ликвидация, за разплащане.

Кармата е тъмнота, дихармата е светлина. Доброто винаги представлява светлина, злото винаги представлява тъмнина.

Понеже сме кармически свързани един с друг, всеки от нас отговаря за извършването на престъпление от някого. Няма прошка за онзи, който убива. Бог казва на Каин: „Ще туря белег на челото ти, та който те срещне, да не те убие. Който те убие, неговото наказание ще бъде по-голямо от твоего“.

Като се говори за кармическия закон, подразбираме различни видове отношения. Например слуги и господари, ученици и учители, братя и сестри, майки и бащи, това са все кармически отношения. Майката и бащата са едно от смекчаващите положения на кармата. Според този закон всички хора се намират в близки или в далечни отношения, с цел да се разплатят. Съвременните хора трябва да знаят този закон, за да ликвидират правилно със своята карма. Иначе, ако не знаят какъв е този закон и какво той изисква, те ще създадат помежду си нови кармични отношения, които в бъдеще трябва да се изправят. Например, ако някой господар третира зле своите слуги, в бъдеще той ще стане слуга, а те – негови господари. Дълго време ще трябва да им слугува той, за да се изплати. Тъй щото, когато някой се запитва защо трябва да слугува на хората, ще знае, че причината за това се крие в неговото минало, когато той е искал да подчини съзнанието на някои хора, да ги направи свои слуги. А това е абсолютно забранено! Да подчиниш съзнанието на някой човек, това значи да подчиниш Божественото в този човек на себе си, да го направиш свой слуга. Единственото невъзможно нещо в света е това именно, да подчиниш Божественото на човешкото.

Според индуската философия погрешките имат отношение към човешката карма. И царят, и простият човек грешат. Някой цар изтезава, мъчи

слугите си, без да мисли за последствията. В бъдеще царят ще стане слуга, а слугата — цар. Трябва ли да пита тоя слуга защо господарят и близките му се отнасят лошо с него? Не търси причината отвън, в другите хора, но я потърси в себе си. Едно време, когато си бил цар, ти си измъчвал слугите си. Днес те ти отговарят по същия начин. Днес, както и да се отнасят към теб, ще благодариш и ще знаеш, че ти си причина за всичко. Като знаете това, от всички се иска добър живот.

Имате например ставен ревматизъм — писано е кармично вашият крак да се осакати и той ще се вдърви — това е кармата. Но вие се обръщате към Бога: „Господи, ако ме избавиш, аз ще живея добре. Тези прегрешения, които досега съм правил, няма да ги правя.“ И кракът ти ще се подобри.

Боли те глава — същото правило — ще се помолиш на Бога. Може да викаш и лекар — нали някой трябва да установи болестта.

На всички болести причините са кармически. Мразиш един човек, ще дойде от невидимия свят и ще ти направи една пакост.

Трябва да се примириш. Мойсей разбираше този закон и застави евреите да принасят жертвоприношение, да нагостят тия духове, които преследват човека, да им простят греховете. Когато грехът се прости на един човек, болестта минава. Проказата се лекуваше някога, но не винаги. Някой път са нужни за лекуване само някои фактори, за да оздравее човек: природата е един фактор, Бог е фактор и самият човек е фактор. Лекарят е четвъртият фактор, който може да те лекува, и петият фактор са окръжаващите, приятелите. Ако тия фактори са в една вътрешна хармония, всяка болест може да се лекува.

Днес кармата се проявява чрез болести, страдания, нещастия. Болестите са признак на назряла карма. Много от нервните заболявания се дължат на покварената човешка мисъл или на покварената плът. Покварата се дължи на кармичния закон, който действа неумолимо в света. Човек сам си е създал своята карма.

Каквото и да прави, колкото и да рита, човек не може да се освободи от закона на кармата. На парчета ще го накъсат, но ще го хванат.

Ако някой е оглупял, то е, защото е употребил своето знание за разврътане на хората. Такъв човек в следващото прераждане ще бъде изпратен като един първокласен глупак с вързан ум и ограничени възможности, без дарби. Виждате един сакат човек и казвате: „Горкият!“ А не знаете, че той в миналото е изпочупил много ръце и крака, затова сега Господ му е вързал краката или ръцете.

Кармата може да се изрази на физическия свят, но може и в астралния или в менталния. Хиляди години могат да минат, но онзи, с когото сте свързани кармически, непременно ще ви намери и ще ви застави да му

платите.

Законът на кармата е строг, той преследва човека най-малко до четири поколения, докато изплати всичките си дългове. Какъвто е законът на кармата, такъв е законът и на дихармата. Това, което Бог е определил за човека, векове да минат, той ще го получи.

Сеченето на живи дървета и горенето им от духовно напреднали хора носи за тях карма.

Според окултните закони не е позволено да се лекува който и да е. Има престъпници, убийци, които по духовен път не бива да се лекуват. Ако един духовен лекар освободи един престъпник, той ще носи неговата карма.

Всякога отлагането да сторите нещо хубаво носи в себе си лоши последствия. От отлагането на ред идеи се е образувала вашата карма.

Ако някой ти дава нещо даром, но ти си недоволен и отказваш да го приемеш, между вас се създава карма. Недоволството създава кармата.

Кармата може да започне даже от една горчива дума, казана на някой човек. Тази дума може да е казана деликатно, но щом е горчива, тя произвежда своя ефект, носи със себе си хиляди злини.

Не поставяйте никакви капани за умовете и сърцата на хората, защото сами ще паднете в тях! Хиляди години могат да минат от създаването на този капан, но няма да го избегнете. Той ще ви чака векове и хиляди години, но ще ви издебне някъде. Колкото и високо да се издигнете, ще дойде ден, когато ще ви върнат от това положение, и като муха, като мишка, като микроб даже вие ще изпитате капана. Ще ви затворят в него, докато научите урока си. Вие мислите, че в еволюцията няма връщане. Не си правете илюзии, не се залъгвайте да мислите, че можете да избегнете закона на кармата. В каквото положение и да сте, докдето и да сте стигнали, ще ви върнат да изплатите дълговете си и пак ще продължите. Каквито мисли и чувства сте създали и изпратили в пространството, един ден ще ги изпитате. Те ще се върнат пак към вас и ще проверите техните добри и лоши резултати. Това подразбира българската пословица: „Каквото посееш, това ще пожънеш“. Всеки ще пожъне това, което някога е посял.

Кармата се създава, когато хората не живеят в съгласие с Божествените закони. Те се отклоняват от правия път и вървят по крива вълнообразна линия, наречена „път на астралната змия“.

Мъчнотиите, които имате, сами по себе си не са тъй големи, вие ги преувеличавате. Туриш една малка мъчнотия под микроскоп, наблюдаваш я и казваш: „Като моята мъчнотия няма друга по-голяма“. Това е вярно. Твоите мъчнотии са точно за тебе. Ще се отдалечите от мъчнотията, ще тръгнете по пътя на Любовта и ще видите какво може да направи тя за вас. Ставайте

всяка сутрин тихо, гледайте да съсредоточавате мислите си, да поутихнете вътре малко, да проникнете в Божествената мисъл, защото някои опитности, които ви идат, са кармически неизбежни.

Пазете се от омразата, за да не изпитвате горчивите плодове на злото. При омразата вие плащате, а другите ядат и пият. Когато се натъкват на злото в света, хората казват, че това е кармата им, която не могат да избегнат. Кармата е бомба, заровена в земята, която те разравя и започват да изследват. Ако я бутнат или изпуснат, тя експлодира. Заобиколете бомбата или внимателно я пипайте. Докато не пипате бомбата, сте добре. Пипнете ли я, кармата се проявява.

Онова, което има да става, всичко е предвидено, ти не може да се избавиш от него. Ако се избавиш от едно зло, ще ти дойде друго, по-голямо. Ако приемеш едно зло разумно, с благодарност, след него идва едно добро.

Днес много хора говорят за кармата, представят си я като нещо страшно. Нищо страшно няма в кармата. Кармата не е нищо друго, освен непотребна стока, която не може да се продаде. Успее ли човек да я продаде, ще му олекне, ще се освободи от кармата. Кармата е тор, с който хората трябва да наторяват нивите си. Съвременните хора имат криви понятия за кармата. Къде какво стане, те все на кармата го отдават. Някой пострадал нещо, карма било това. Разболял се, карма било това. Умрял, карма било. Ученик пропаднал на изпитите, пак карма. Пукнали някому главата – карма. Това не е разрешение на въпроса. На кого пукат главата? Само на онзи, който скъпо продава звънциите си. Продава ли ги евтино, главата му остава здрава. Кармата е задача, дадена на човека, която той трябва правилно да реши. Тя подразбира разумно справяне с миналото. Може ли човек да се справи с миналото си, той е разрешил задачата си, освободил се е от кармата. Грехът пък се явява като резултат на желанието у човека да заобиколи по някакъв начин кармата, да я избегне. Дадат някому някаква работа, но той не иска да я свърши, търси този-онзи да му я стовари. Това пък, което християните наричат „благодат“, представлява добрите условия, чрез които невидимият свят иска да помогне на хората, да ги освободи от кармата им. Мъглата представлява лошите условия за човека, при които той се губи, сбърква пътя, не може да се освободи от кармата. Изгрее ли слънцето, мъглата се разпръсва, дохождат добрите условия, които отварят пътя на човека и той може свободно да се движи, да работи, да разрешава задачата си.

Кармата се ликвидира чрез преражданията. Прераждането е условие за изменение на човешкия порядък в Божествен.

В прераждането има заспиване и пробуждане. Когато човек слиза от невидимия свят, приспиват го и той се ражда. Когато се роди на земята, той започва да се събужда, това е растенето. Приспиването е процес, при който

се намаляват ненужните страдания, които човешката душа изпитва. Така се премахват всички онези злини, които спират прогреса на човека. Почне ли да прави зло, приспиват го.

Кармата може да се ликвидира със закона на Любовта. Докато живееш в безлюбие, ще се раждаш и прераждаш. Щом дойде Любовта, прераждането престава. Тогава ще влезеш в закона на вселяването.

Като прощавате, кармичната връзка се скъсва. Като не прощавате и се противите, кармата продължава.

Чрез прощаване човек се освобождава от веригите на кармата и всички ограничения, които го спъват.

Трябва не само да простиш за обидата, но да заличиш всичко в съзнанието си, и помен да не остане в теб от обидата. На мястото на лошите думи, които са ти казали, постави най-добрите за онзи, който те е обидил.

У вас има такива кармични състояния, които по никой начин не може да смекчите, освен със силата на музиката, с изучаване на мистични стихове и с размисли върху тях.

Намерите ли се пред големи мъчности, ще си послужите със закона на вярата, при малки мъчности — със закона на Любовта.

Кармата се ликвидира със закона на Любовта, а не с бягане.

За да ликвидира с кармата си, човек трябва да се примири с всички хора.

Ще гледате по възможност бързо да изглаждате всичките си отношения.

С кармата си не се борете, нито мислете за нея, за да не я предизвикате. Мислете за Любовта и работете с нея като единствено средство, чрез което можете да ликвидирате с кармата си. Някой казва, че сам може да ликвидира със своята карма. Всеки може да ликвидира с кармата си, при условие, че приложи Любовта в живота си. За тази цел той трябва да се запита обича ли всички същества еднакво. Това може да се постигне, когато гледате на хората като на същества, в които Божественото се проявява.

Казвате: „Не си струва човек да живее“. Да, не си струва човек да живее, но при сегашното неразбиране на живота. Щом не си струва, измени живота си. Ако едно място не ти е приятно, измени го, иди на друго място; ако на едно място не те обичат, иди на друго. Като обиколиш цялата земя, все ще намериш едно място, което Господ е определил за тебе. Той не те е изпратил на това място, ти си дошъл тук по известни кармични съчетания. Някой е българин, но той още не е определен за България; някой е англичанин, но той още не е истински англичанин. По закона на кармата някой е дошъл в България или в Англия, облякъл се е в дрехата на българин, на англичанин,

без да е истински българин или англичанин. Ако отидете в Англия, ще срещнете хора, които не отговарят на англичаните; ако отидете в Германия, ще видите хора, които не отговарят на германците.

Законът на кармата може да се регулира само когато човек е готов да се самопожертва за другите, да стане техен слуга, да отдаде правото на всяко живо същество. Правото, което искате за себе си, трябва да отдадете и на другите; благо, което желаете за себе си, трябва да желаете и на другите. Всеки има право да развива своя ум, своето сърце, да работи за усиляване на волята си, независимо от това, дали той е прост или учен, слуга или господар, беден или богат. Благата на едного са блага за всички; правата на едного са права за всички.

Три неща има, с които можете да привлечете вниманието на невидимия свят. Ако искате нещо, искайте светъл ум, носител на светлина. Искайте сърце, пълно с топлина, на която всичко да расте. Искайте такова сърце, в което да растат всички Божествени блага. Искайте такава воля, с която да преодолявате всички мъчнотии. Да живеете в един свят, в който да царува светлина и топлина. Това значи да постигнете всичко, което желаете. При това всяко нещо си има свои последствия. В какъвто свят и да живееш, ще носиш последствията, добри или лоши.

Всички трябва да спазват законите в природата. Тя държи сметка как живеете, прогресирате ли, или не. От това зависи вашето бъдеще. Индусите досега са изучавали само едната страна, наричат я карма. Но кармата, това е законът за ленивите ученици. Всички лениви ученици искат да знаят кои са причините, кармични ли са, че все им се случва нещо лошо. Като се случи нещо добро, пак питат какво е, кармическо ли е. Кармата аз считам за тъмнота, дихармата — светлина. Всички ония постъпки, желания, мисли, които са в тъмнина, тях ги наричам лоши условия. Всички неща, които са станали в светлина, са добри.

Кармата, това е неустроеният живот, който сега се устройва.

Небето, това е дихармата, това е благодатта. Небето е създадено от висши сили, а земята — от нисши сили. Изисква се време, милиони години ще минат, докато нашата земя се измени и настане друг порядък. Състоянието на нашия стомах е състояние на земята. Главата ни — това донякъде е небето.

Представете си, че можете да живеете в другите хора. Какво значи да живеете в други хора? Това значи да можете да опитате тяхната реалност тъй, както опитваш своята реалност в самия себе си. Щом дойдат хората до това съзнание, само тогава ще може да се оправи светът. Или само тогава ще може да съществува обич и Любов между хората, когато всички хора могат да живеят едновременно в теб и когато ти ще можеш да живееш едновременно във всички. Това е една мисъл отвлечена и малцина имат такава опитност.

Малцина са възлюбените на земята, които имат тази способност. Някой заминава за онзи свят, вие плачете за него, скърбите. Ако вие обаче пребъдвате в него и той пребъдва във вас — никога няма да плачете. Но понеже не пребъдвате в него, вие сте го изгубили като един цвят, като един лист, който пада от дървото; като едно дърво, което изсъхва. Питате: „Къде е той?“ Изчезнал е. Но има Един, който го обича и който живее в него. Кой е той? Като умре човек, той отива при този, който го обича. Той е живял в тебе, но ти не го обичаш, не го познаваш. Че не го познаваш и не го обичаш, се познава по това, че през целия си живот си му казвал много горчиви думи и понякога си задавал въпроса: „Какви ли кармични връзки имам с него?“ Мислите, че това е една дълбока философия. Тя е една от плътските философии! Кармата — това е една връзка от миналото, която хората са образували. Навързани сме. Възли, възли... А после питате какво е кармичен възел. Кармичния възел както си го вързал, така и ще го развържеш. Това значи да познаеш една душа такава, каквато е излязла от Бога. Това, за което скърбим, е, че всяка душа, която е излязла от Бога, е била тук, но ние не сме я познали.

КРАСОТА

Жената всякога означава живот. Това, което живее, туй е жената в нас. Под „женене“ разбирате живота! Начинът, формата, в които животът се изразява. Някои се заблуждават от външната форма на нещата. Едно писмо може да е красиво външно, без да има съдържание, а някой път може да е грозно написано, но да има съдържание. Красотата трябва да има съдържание.

Постарайте се да научите какво нещо е Любовта. Направете един опит с Любовта. В деня, в който искате да опитате Любовта, ако времето е много студено, ще се стопли. Когато правите опита, изберете най-студения ден и кажете: „Аз ще опитам какво нещо е Любовта“. Ако можете да внесете малко от тази Любов, за която ви говоря, непременно градусите ще се смалят. Трябва ли да се аргументирам? Вие се чудите, съмнявате се. Аз ще ви докажа.

Представете си, че едно момиченце води с черна маска и никой не му обръща внимание. Това, черното момиче, представлява външната страна на човека. Който го погледне, не му обръща внимание. Тук го бутнат, там го бутнат. Аз казвам на детето: „Ако ме слушаш, ще ти покажа начин, по който твоят живот ще се подобри. Има нещо в тебе, от което трябва да се освободиш.“ Имам предвид маската. Но тя тъй е залепнала за кожата, че не може да се отлепи. Намазвам с една течност и детето се освобождава от тази външна чернота. Зад това черно лице се крие ангелска красота. Когато хората видят неговата красота, всичко се изменя. Има ли препятствие за една красива мома? За нея навсякъде пътят е отворен. И в Америка да отиде,

и в Англия! Това е Божественото!

Няма човек, който да не се поклони на красотата! Грозният човек се моли, но за него нямат време. А за красотата има и време, и пари. И аз обичам красивото. Грозното не го обичам.

В красотата има нещо Божествено, което изтича. Това, което изтича от слънцето, не е самото слънце. В красотата има нещо, което изтича, то е Божественото, неувимото. Вие казвате: „Той се е захласнал“. Хубаво е човек по някой път да се захласне.

Красотата има магическа сила, тя може да лекува. Грозотата носи тъмнота.

Всички хора на Любовта са красиви. Когато те обикнат и когато обичаш, ставаш красив.

Когато се възхищаваш от красотата и съдържанието на една мисъл, ти си щастлив. Щом изгубиш красотата, изгубваш съдържанието и смисъла на живота и ставаш нещастен. Красотата е нещо живо. Тя е външен израз на реалността. Съдържанието е туй, което носи в себе си вътрешния смисъл, то е животът. Ако един живот няма красота, ако един живот няма съдържание и смисъл, това не е живот. Животът е това, което има красота, съдържание и смисъл. Всяка една мисъл, всяко едно чувство, всяка една постъпка трябва да бъдат красиви, съдържателни, смислени. Всяко едно чувство трябва да бъде красиво, съдържателно, смислено. И всяка една мисъл трябва да съдържа нова идея. Всеки един от вас трябва да носи тази идея, за да бъде готов за новата епоха, която иде.

Какво ще добиете от вашата красота? Ако красотата не може да я пренесете в мисловния свят, откъдето да я снемете в духовния свят и оттам — на физическото поле, вие не разбирате законите на красотата. Красотата не бива да бъде статична, а динамична. Тя е, която може да ви ползва. Коя красота е статична? Имате една хубава статуя, но бихте ли желали да бъдете като тази статуя? Какво ще се ползвате? Вие ще имате само една фаза от красотата.

Вие обръщате голямо внимание на красотата. В какво седи красотата? По какво се отличава красивият от грозния? По ценността. Грозният материал не е ценен, а красивият е ценен. Човек трябва да бъде разумен. Значи, ония материали, с които борави, да бъдат ценни. Ако той борави с ценни материали, забогатява. Ако работи с обикновени материали, огрубява. Можете да се уверите чрез наблюдение: ако ред поколения са обръщали внимание на яденето и пиенето, за тях е било култ да си угаждат, ще видите, че то се е отразило в известна част на главата. Яденето оказва влияние върху формата на главата. Ако ред поколения са обръщали изключително внимание на яденето, слепоочната част на главата изпъква, понеже центърът на яденето

се намира там. Същевременно този център ще окаже влияние и на стомаха, той е добре развит. Аз говоря за организирането на стомаха, не за ония наслоявания, които се натрупват после.

Препоръчвам ви да направите следното. Нито един от вас не се е заел досега с това. Всички млади се оглеждат в огледалото. Старите и те се оглеждат, но по-рядко. Че ако бяхте се оглеждали по-често, голям прогрес щяхте да направите! Вие се оглеждате, за да проверите дали няма някое тъмно петно. Но никога не сте наблюдавали строежа на вашите вежди, на вашето чело, израза на лицето, строежа на вашите очи, на вашия нос, на устата ви, да се запознаете с лицето си. Писанието казва: „Човек се оглежда и после забравя“. Хората и сега още забравят. Ако попитате някого какво представлява, той не знае. Казва, че е красив и угледен, но в какво седи неговата красота, не знае. Като махне огледалото, той всичко забравя, понеже няма опорна точка. Като се погледнеш в огледалото, трябва да имаш една опорна точка. И в духовния свят хората се оглеждат. Но и там трябва да има опорна точка.

Депресиите в природата внасят депресии и във физическия живот на човека. Всяко неразбрано чувство произвежда депресия в сърцето, а неразбрана мисъл – депресия в ума.

Ако човек не се храни с разбрани мисли и чувства, духът постепенно отслабва и става немощен, както тялото на човек, който не се храни добре. Слабият не може да бъде красив. Красотата не е само външно качество, но и вътрешно. Искан ли човек да бъде красив, с приятна външност, с ясен поглед, той трябва да знае каква храна да дава на духа си. Храни ли го със съответна за него храна, човек придобива физическа и духовна красота.

Красотата на човека се определя от неговата глава (отношение към Божествения свят), от белите дробове (отношение към духовния свят) и от стомаха (отношение към човешкото и растителното царство).

Красотата зависи от мисълта. Трябва да участват ред способности и чувства, за да стане човек красив.

Човек, който има красиво лице и отличен, гениален ум, веждите му имат особен строеж. Носът на гениалните хора не е такъв, какъвто е носът на обикновените хора.

За да бъдете красиви и да не остарявате, носете висок идеал в себе си.

Красивият човек отразява Божествената светлина върху другите хора. А пък грозен човек е този, който има някакъв дефект, вследствие на което част от тази светлина не може да се отрази.

Красивият, честният, справедливият отразява светлината, която излиза от Бога.

Щом сте грозни, лоши, недъгави, мисълта ви не е Божествена, чувствата

и постъпките ви не са Божествени. Затова очите ви са мътни и хлътнали, космите – щръкнали, лицето – набръчкано и смръщено, изразът – упорит, гръбнакът – изкривен. Вие не знаете как да се самоуважавате.

Хване ви ревматизъм в крака, в коляното, какво показва това? Че вие не знаете как да сгъвате крака си. Знаеш ли какво означава сгъването? Като сгънеш крака си, значи, че си съгласен каквото каже небето, да го направиш. Като сгъваш ръката си насам-натам, значи искаш да направиш нещо. Ако не знаеш как да сгъваш ръцете, ако не знаеш как да сгъваш краката, нищо няма да постигнеш. Вие се отнасяте немарливо към вашите движения. Но ако те боли, как внимателно ще сгъваш крайниците си. На вас ви се вижда това смешна работа. От невидимия свят постоянно ви възпитават, болките са възпитателни методи. Когато се научим да се движим правилно, всички болки ще изчезнат. Природата обича правилните, разумните движения. Трябва да има хармония, трябва да се научите да се движите красиво. В движенията на краката, очите, ръцете, тялото, навсякъде трябва да има красота.

Няма ли човек красиви, пластични движения, губи от красотата си. Набръчква се рано вашето лице, защото не знаете как да се движите.

Човек не може да бъде красив, ако от езика му не излизат сладки, силни и красиви думи.

Момата е свободна – нея има право да целува само слънцето. А пък зад слънцето е Господ, който я е създал. Какво ще я целуват хората? Ако ти искаш много да я целуваш, първо ще попиташ Господ позволява ли да целунеш тази красота.

Прекалената близост е опасно нещо. Не се приближавайте много един до друг. Мисълта трябва да бъде близка. Ако един човек се приближи много до някого, той изгубва своята красота. И ако се отдалечи много, пак я изгубва.

Всеки трябва да е чист, спретнат, стегнат и да мисли така: „Господ ще ме види, ангелите ще ме видят, трябва да изглеждам добре“. Добре да сте облечени. Никакви скъсани обувца! Никакви паднали чорапи! Обущата да са винаги чисти и лъснати!

Видите някой млад и хубав човек и казвате: „Колко е хубав!“ Тази хубост се дължи на човешката душа и на човешкия дух.

Красотата е необходима и във физическия, и в духовния, и в Божествения свят. Да бъде човек красиво облечен, това не значи да следва модата. Модното облекло не е всякога красиво. Красива дреха е онази, гънките и линиите на която съвпадат с тия на тялото. Като се движи човек, дрехата трябва да образува вълни. Обличането, сядането, движението на човека оказва влияние върху проявите на неговия характер. Седне ли правилно, човек има разположение да слуша, да мисли, да наблюдава. Не седне ли

правилно, той е неспокоен през всичкото време. Човек не подозира, че една добре скроена и ушита дреха може да окаже влияние върху разположението му. Обуща, които не прилягат добре на краката, внасят неразположение в човека. Те осакатяват не само краката, но и характера му.

Какво представлява красотата? Тя дава живот, осмисля нещата и никога не се губи. Красотата, която се явява и губи, не е истинска. Тя е рефлексия, сянка на нещо. Красотата е качество на човешката душа. Когато душата се проявява, човек става красив.

Човек трябва да мисли върху красивото в живота, върху благата, дадени от Бога. Той трябва да се стреми да бъде мъдър и любещ като Бога. Следователно човек трябва дълго време да мисли върху красиви неща, да възприема красиви и възвишени чувства и да проявява добри постъпки, да изработва ценното в своя характер.

Често красивият човек по-малко оценява нещата. Ако искате да оценят постъпките ви, търсете грозните хора. Дайте един хубав обяд на няколко грозни моми, да разберете какво значи благодарност. Красивите моми са крайно възискателни. Когато ги каните на обяд, трябва да знаете как да ги задоволите. За това се иска гениалност. Само гениалният може да кани красивия на обяд. Талантливият може да кани само грозни хора на обяд.

Красивите жени носят греха на света, а грозните носят добродетелите. Красивата жена е благословение, без нея животът щеше да бъде ад. Но и без грозните животът щеше да бъде ад. Понеже на земята има и красота, и грозота, да благодарим: едните изкупват греховете на хората, а другите носят утешение за човешката душа.

Не казвайте, че сте грозни – хубави сте.

***Буквата „Л“ е една преходна връзка към умствения свят.
Тази буква означава планински връх, под който има из-***

вор.

Двете линии, които образуват буквата „Л“, показват, че у човека има две същества. Едното изразява стремежа на човешката душа, а другото стремежа на човешкия дух. „Л“ затваря положителен ъгъл от 30°.

ЛЕЧЕНИЕ

Духовно да се лекуваш, значи да внесеш хармония между ума, сърцето и душата, да влезеш в хармония с Битието.

Някой лекар ще ви каже: „Тази болест е неизлечима“, след като дълго ви е лекувал и не ви е помогнал. Стотици пъти съм ви казвал да разчитате на вашия вътрешен лекар, да разчитате на всички ония скрити сили вътре у вас, да разчитате на природата, на светлината, на водата, най-много на въздуха, на чистата храна, на вярата в Бога.

Сърцето е, през което животът минава. Мозъкът лекува човека.

Колкото и да са големи болките, наведете се, изправете се, пак се наведете. Не се ли навеждате, вашата работа е свършена.

Бих ви дал много медицински правила да се лекувате, но за всеки от вас ще са отделни, за всяка болка и лек и за всеки човек отделно.

Органическите болести са наследени от майката и бащата и от ред предишни поколения и доста мъчно се лекуват. Има разлика между органичните заболявания и натрупванията на енергия в различни части на тялото.

Човек с остър и груб характер мъчно се лекува.

Ако човек е заболял и ако прави по сто поклона на ден, бавно навеждане с опънати крайници и бавно изправяне, ще се изцери.

Съветвам здравия да отива всеки месец на лекар да го преглежда, а болният да отива мислено непрестанно при Бога да се лекува.

Чрез самообладание човек асимилира излишната енергия на своя организъм по вътрешен път и я впряга на работа. Неврастеникът обаче не може да асимилира тази излишна енергия в себе си, вследствие на което тя се разпръсква, изтича навън. Неврастенията се дължи на пропуквания в нервната система, отгдето нервната енергия изтича навън. Понякога човек става неврастеник от страх. Страхът също предизвиква изтичане на нервна енергия. За да се освободи от неврастенията, човек трябва да спре изтичанията на нервната енергия. Ако някой се е уплашил от змия и от уплаха е станал неврастеник, той ще се излекува пак със змия. По какъв начин? Първо ще му се

даде да пипне умряла змия. Щом придобие малко смелост, ще го заставят да пипне заспала змия, зимно време. Като привикне и на това, той няма вече да се страхува от змия. Следователно това, от което се е уплашил, ще му послужи като лекарство. От змия се е разболял, от змия се е излекувал.

Най-недоволните хора в живота са болните. Защо? Те очакват всичко от лекаря. Не им ли помогне, те остават недоволни от него. За да не се натъква на недоволството на болния, лекарят трябва да знае кого да лекува и кого да не лекува. Ако костите зад ушите на болния са издадени, той може да се лекува. Той издържа на болести. Ако брадата на болния е широка, а долната част е малко издадена, този човек може да се лекува.

Болният да се обърне към Бога: „Господи, на Тебе уповавам, на Тебе възлагам товара си“. Колкото е по-голяма вярата, толкова по-скоро идва помощ. Бог лекува и вътрешните, и външните рани, и слепотата, и глухотата на хората.

Лекарите препоръчват на болния силна храна. Аз препоръчвам на болния няколко дни глад, а след това най-проста чорбица от сливи, от спанак или от картофи, само водица по-скоро, а като се позасили, ще вземе мъничко хлебец и една ябълка. Добре да я сдъвче, за да поеме всичките ѝ сокове, и след това чак ще пристъпи към обикновена храна.

Лекарят е вътре у нас. Щом обичате човека, ще го лекувате.

Ако ви кажа, че някой лекар лекува, ще ви заблудя. Лекарят не може да лекува, той само може да ви облекчи, да смене от товара ви, да ви постави в по-хигиенични условия.

Природата е, която лекува. Вярата лекува, мисълта лекува.

Кракът страда, защото не мисли. Щом го накарате да мисли, болестта ще изчезне. Нали този крак е направен от живи клетки? Всяко същество, което е живо, има малко ум. А този крак можете да го заставите да мисли. След два-три дни ще кажете: „Отиде си болката“.

През хиляди форми е минал един човек, докато развие в себе си една болест в най-лошата ѝ форма. За да се излекува една болест, трябва тези форми да започнат да се повтарят, да мине болестта по обратен път през всички състояния, през които се е развивала. Тя постепенно ще отслабне, докато дойде най-после до онова първоначално проявление. И по този начин ще изчезне. Така лекува невидимият свят.

Във всеки човек има скрити сили, които могат да го лекуват, стига да се събудят. Те могат да се събудят естествено чрез изпотпяване, чрез екскурзии, чрез бани. Също чрез електричество и магнетизъм. Щом трептенията на организма се повдигнат, човек оздравява. По този начин могат да се лекуват много болести, дори ракът. Чрез големите кризи болният се чисти

от вредните влияния.

Всяка идея, всяка добродетел, която може да се реализира и на която един болен посвещава живота си, ще му помогне да оздравее.

Преди да пристъпи към лекуване на своя ревматизъм, човек трябва да знае какъв произход има: дали е растителен, животински, човешки или дяволски. Ако е от растителен произход, човек ще го клъцне с брадва, както сече дърва, а ако е от животински — ще го подмами с прясно мляко, той е като змията, обича мляко. Ще се отправи към млякото и ще освободи човека. Ако е от човешки произход, ще му говори, ще му внушава да го напусне, докато го изпрати навън. Най-мъчно се лекува ревматизмът от дяволски произход. Той се лекува само с вяра.

Брадвата като формула има приложение във физическия свят, млякото — в астралния свят, внушението — в умствения свят, а вярата — в причинния свят. Лесно може да се лекува човек, ако между мислите, чувствата и постъпките му има единство. Докато ръката е свързана с тялото, по което тече чиста артериална кръв, тя е здрава и нормално развита. Но ако притиснете някъде ръката си така, че кръвта да не може да я храни, тя постепенно отслабва. Така по същия начин човек може да притисне някъде мисълта и чувствата си, да спре техния правилен ход. Ако искате да бъдете здрави, освободете ума и сърцето си от непотребни мисли и чувства, които след време загиват и правят кръвта нечиста. Ако пък кръвта е вече нечиста, внесете Любовта в живота си. Тя чисти, възкресява, подкрепва.

Ако някой от вас има ревматизъм в краката си, трябва да каже десет хиляди пъти да напусне крака и ще видите, че най-после той ще ви напусне. Обаче няма да се сърдите на ревматизма си, а ще насочите ума си към крака, ще отправите цялата си енергия натам, мисълта ще проработи и няма да мине много време, кракът ще оздравее.

Лошото е, че вие нямате вяра в такива методи, искате лесно и бързо да ви минава, а аз постоянно ви казвам, че човешката мисъл е в състояние да изпъди всякакъв ревматизъм от тялото.

Има сили в човешкия ум, които са в състояние да изхвърлят вън от организма всякаква зараза и всякаква болест.

Разболееш ли се, кажи си няколко пъти: „Ще оздравея“. Ти казваш, че ще оздравееш, но мислиш за лекар. Лекарят понякога помага, но не толкова с лекарства, колкото с магнетизма си, който изтича от него. Между лекаря и болния трябва да има хармонични отношения.

Ако ти храниш една отрицателна мисъл или омраза към когото и да е, не можеш да бъдеш излекуван. Отрицателните мисли са лоши проводници на силите на живота. Ти за своето благо, за благо на своето тяло, за благо на своята душа, за благо на своя ум, сърце и органи, трябва да отпъдиш всяка една лоша мисъл, която е лош проводник. Щом намразиш някого,

какви ли не болести ще те сполетят. Намразиш ли някого, тури го настрана. Замести го с някого, когото обичаш, за да стане проводник. Трябва да обикнеш някого, за да се излекуваш. Ще обикнеш някое лице, което никога не си обичал, нов, непознат човек досега, нов елемент, който ще послужи за проводник, за да се излекуваш.

Изнесете болния в планината на чист въздух, хранете го с чиста, здравословна храна и не се безпокойте за него. Природата ще свърши своята работа както никои друг.

Болестите са живи същества и който иска да помогне на болния, той трябва да разбира тия същества, да знае как да разговаря с тях.

Ако сте малокръвен, мислете за светлината. Мислете повече за червения цвят, за хубавия, ярък червен цвят.

Ревматизмът може да се лекува с глад. Гладът пречиства тялото, порите се отварят, дишането става по-дълбоко. Гладът внася и повече светлина в ума.

Някой боледува. Съберете се 120 души и се помолете. Тогава мисълта е мощна, не може да не помогне.

Разстрои ли се черният дроб, ще пиеш топла вода, ще пиеш сок от лимони. Човек, който иска всичко да нагласи, докато си уреди живота, разстройва черния си дроб.

Вие се оплаквате от въшките, гнусите се от тях, но те са ваше изобретение и не знаете, че те лекуват проказата и сифилиса. Тези две болести с въшки и бълхи могат да се лекуват, като хиляди въшки ги наслагате да пъплят по тялото на болния. Те нападат прокажения и изяждат болестта.

Някой е болен, закъсал много, идва при мене и аз му казвам: иди си, ще оздравееш, но той не ме разбира, не вярва и тогава казвам: иди на лекар, има специалисти.

Връща се след една година и казва, че е още по-зле, чувства се осакастен.

Казвам: иди си, ще оздравееш. „Ама как ще оздравея?“ Казвам: иди при лекарите.

След известно време пак идва. „Ходих при лекари, но не е по-добре“. Казвам: иди си, ще оздравееш. Той най-после рече: „Ще те послушам“.

Ако само с външни фактори се лекува човек, едва ли ще се домогне до някакви оздравителни резултати, защото причината на заболяването си остава скрита вътре и рано или късно пак ще се появи. Затова ще съчетавате външните методи за лечение с вътрешните, а именно с хармонизирането на всички сили за здраве.

За в бъдеще всички лекари ще бъдат ясновидци и тогава няма да режат тялото, за да видят какво има там, но без да го отварят, ще знаят за какво и от какво е болен някой човек. За лекарите материята ще бъде прозрачна, а човешкото тяло осветено. Природата, за да скрие нещо, го оцветява.

У човека са заложени методи за лекуване, но той не ги знае и търси помощ оттам, откъдето не може да дойде. Преди години дойде при мене един богат софиянец да го лекувам от неизлечима болест, като ми предложи много пари — мислеше си, че като даде десетина хиляди лева, ще направи нещо. Когато се лекува някой, той трябва да даде всичкото си имане, нищо да не остави за себе си, при това, след като се излекува, да посвети живота си на Бога. Защо човек да не даде всичко на Онзи, Който му е дал всичко? Обаче този господин се замисли и до ден-дневен още мисли, не се е явил да ми отговори.

Как трябва да постъпи лекарят с болните? Отиде ли при болен, той трябва да остане при него на разговор, да го насърчи. Някои мислят, че като насърчават болните, с това ги лъжат. Според тях, да мисли човек, че е здрав и може да бъде здрав, е лъжа. Според мене, колкото е лъжа, че човек не може да оздравее от известна болест, толкова е лъжа и това, че е болен. Болести в света не съществуват. Обаче причини за болести съществуват. Искате ли да се излекува от някаква болест, човек трябва да намери причината на заболяването. Махне ли причината, и болестта изчезва. Какво да се прави, когато пулсът на болния спре? Едно трябва да знаете: спирането на пулса не подразбира прекратяване на живота. Животът и съзнанието на човека продължават и след спирането на пулса. Мнозина са минали през тази опитност. Ще кажете, че човек трябва да говори истината. Само разумният, просветеният може да говори истината. Той може да каже на болния, на когото е определено да замине за другия свят: „Братко, викат те в твоя дом. Пригответи се да заминеш с радост, да занесеш на своите близки в невидимия свят всичко, което си спечелил на земята.“

Днес може и сами да се лекуваме, нямаме нужда от лекар. Вие трябва да се калите. За да познаете вашата мисъл силна ли е, или не, направете следното: имате ревматизъм, който с никакви лекарства не се лекува. Със силата на волята започнете да го местите от едно място на друго в тялото си. Щом започне да се мърда от едно място на друго, кажи му: „Господине, ти си влязъл в моя организъм, когато очите ми са били затворени, но сега започвай да идваш от задните врати“. А задни врати ние имаме много. Като се простуди някой, лекарите му дават аспирин, който причинява изпотяване. Порите, през които става изпотяването, са задни врати. Не казвам, че не трябва да се изпотявате, но казвам, че една мисъл, когато се състи и влезе в нашето физическо тяло, трябва да излезе вън чрез тези пори. Порите са били жертва

на нашите очи и казват: „Ние сме готови да услужим на нашия господар“. През тях излизат всички нечистотии.

Срещнеш един човек и си мислиш: „Този човек не ми хваща окото“. Търсиш причината, не я намираш. Но аз виждам, че погледът му е посърнал, вените му — изпъкнали, напрегнат е, кожата — суха, ръцете — костеливи, лицето — посърнало. Блуждаещите очи показват, че умът му е разстроен. Жълтите очи показват, че черният му дроб е зле. Сухата кожа показва, че има малко влага. Човекът е пълен с електричество, нервен е, само да го бутнеш и ще избухне. Повтарям, малко вода има. Защо е дошъл този човек в това положение? Оплаква се, че хората не го уважават. Прав е. Но черният му дроб е разстроен и той не може да обича. Той подозира всички. Казвам: „Слушай, приятелю, ти ще изияждаш на ден по два лимона, за десет дни 20 лимона ще изядеш и на дваисетия ден твоето положение дваисет пъти ще се поправи. В лимонените кори има витамини. Туй настроение, което имаш, от черния дроб произтича. Туй разстройство, което разсипва твоя черен дроб, ще се неутрализира малко. И ще почнеш да гледаш малко по-светло. После, месо няма да ядеш, понеже в месото има много нечистотии. Тъй ще се подобри стомашната система. Ще изпиваш по един и половина литра вода на ден.“

Ще викате лекар, за да ви предпише рецепта. Ще се намерите в чудо. Тогава ще изпаднете в положението на онзи българин от Свищовско, който се простудил така зле, че едва се държал на краката си — хванал го ставен ревматизъм. Дошъл един лекар в селото. Болният казал на лекаря: „Съвсем съм загазил, ако можеш, помогни ми“. Преглежда го лекарят и казва: „Тебе ти трябва три-четири години да ходиш на топли бани, по 3—4 месеца в годината“. А той бил беден човек, няма средства да ходи на бани, пък дори и всичкото си имане да даде. Лекарят му дал този съвет, но на селянина му дошла друга идея. Помислил си: „Не могат ли да се заменят топли бани с нещо друго?“ Лекарят казал, че трябва изпотяване. Един ден гледа, че жена му пече хляб във фурната. Той казал: „Дай един чувал“. Вмъкнал се в чувала, след като се съблякъл, и влязъл в пещта. Бил на голям зор, но потта започнала да излиза. Изважда си от време на време главата, казва: „Малко главата ми да е навън, да не ми прилошее“. Казва на жена си: „Наточи ми зелева чорба с малко черен пипер, стопли я“. Излиза от фурната, изпива я и след две седмици оздравява.

Всяко лекарство има специфични условия, при които действа. Защото външните условия при болния са неблагоприятни и са лоши проводници на силите на природата. Следователно туй лекарство може да дойде само по един начин — по права линия, а по права линия работите не стават. Ние живеем в един свят на магнетично влияние, което значи външните условия да са добри проводници, за да могат силите на природата да действат. Та

когато вие казвате, че условията са лоши, аз подразбирам, че магнетичното поле, в което се намирате в дадения момент, е слабо, че проводниците на вашия живот са лоши. Тогава вашите мисли са стеснени, вашите чувства са стеснени, вашата воля е стеснена, вашето храносмилане е стеснено, вашето дишане е стеснено, вашето кръвообращение е стеснено – не можете да спите по цяла нощ. Навсякъде, където се обърнете, имате лоши условия. Ето защо в полето на лекуването имате разни методи. Учените хора са дошли до чужди заключения. Сега няма да се спирам върху системите на лекуването, понеже от хиляди години хората се лекуват. Но има си закон, по който една болест може да се излекува. Всяка болест се дължи на даден специфичен живот, който съществува в природата. Следователно, когато един специфичен живот в природата иска своето благо, непременно друг живот трябва да пострада за благото на този живот. Как мислите? Ако майката е малко слаба, а детето – здраво, и ако то се събужда по десет пъти през нощта и събужда майка си да суче, какво ще бъде положението на майката? Майката ще почне да линее, а детето да оживява. Някой път детето се поправя, остава живо, после го отхранват с биберон. Казват, че животът на майката бил кратък. Не че животът е кратък, но тук са се изменили условията. Ние изменяме първичните условия, които са поставени в наша власт.

Седиш и мислиш защо идат болестите. Болестта не е нищо друго, освен инертна материя, застояла се някъде или в нервната система, или в някой орган. Имаш ревматизъм. Инертна материя имаш някъде. Трябва да насочиш ума си натам и да разнесеш тази материя. Днес лекарите изкарват тази инертна материя чрез окисляване, чрез разширение. А ти ще вземеш топла вода, ще вземеш очистително или ще постиш – различни начини има.

Някой път професорите по музика съзнателно ще ви лишат от самата музика. Когато искам да пея за себе си, тогава се освобождавам от всички правила на музиката, турям ги настрана. Когато пея за другите хора, тогава спазвам всички правила, всички тактове, една четвъртина, осмина, шестнайсетина и т.н. Спазвам всички повишения и понижения, спазвам всички смени на гамата и т.н. И в музиката има смени на настроенятия, смени се едно тъжно настроение с радостно или обратно. Като туриш един бемол, тъжното настроение се развличва. Много е мъчно в музиката да се предаде едно настроение, главно страданието. Когато искаш да предадеш страданието чрез музиката, ще го развлечеш, ще го развлечеш, докато го смениш. Страданието музикално може да се разточи, да се предаде легато. Затова именно музиката представя едно действително лечебно средство. Тя може да разточи страданието. Като го разточи, тя освобождава човека. В това отношение се правят ред опити. Ако някога няма лекар на разположение, можете да викнете някой беден музикант да ви свири, но в музиката му да няма бемоли. Нека свири мажорни гами, като преповтаря често някои

тонове. Каквато болест и да имате, ако пеете или свирите около половин час, болестта ви непременно ще мине. Музиката има свойство да изменя трептенията на тялото. Всяка болест показва, че в човека има известно музикално понижение. Той е под нивото на музиката. Болният не е разположен да пее. Ако болният не пее, той е осъден на смърт. Ако болният е склонен да пее, той има условия да оздравее. Има една статистика в това отношение. И наистина, ако убиете в човека желанието да пее, вие го осъждате на смърт. В него става понижение.

Вземете най-първо евангелието на Йоана. Дойде ви някой път някое съмнение, изберете си един стих. Извадете си десет стиха, най-важните от евангелието на Йоана. И как ще познаете, че сте намерили най-важните стихове, които са необходими за вас? Дойде ви някой изпит, някоя болест, искате да проверите, искате да се лекувате. Имате десет стиха, ще ги прочетете, ще искате болестта да я обърнете към Бога. Тя е едно живо същество. Ще прочетете първия стих, втория, третия и т.н. — три дена наред ще четете тия стихове. Ако ви окажат влияние тия стихове, те са за вас, ако не, не са за вас. После изберете други десет стиха, после пак, докато дойдете до едно място, когато тази болест ще се махне. Като изберете три пъти по десет стиха, като кажете последния стих, болестта я няма.

Опитвали ли сте да пеете на някоя ваша болест? Вземете коремоболието. То се получава или от повдигането на диафрагмата, или от набирането на отровни газове от храната, или пък от разширение на стомаха. Като ви заболи корем, започнете да му пеете. Пейте — „до, до, до, до, до, до, до“, после — „ре, ре, ре“ ..., „ми, ми...“, после „фа, фа, фа“ ..., докато изчезне болката, и си запишете: коремоболието се лекува с „до“, с „ре“, с „ми“. Понякога може и при „фа“ болката да мине.

Имаш цирей, който постоянно щрака. Ако не знаеш да пееш „до“, как ще го излекуваш? Защото циреят е едно яйце, което се мъти. Кога ще се измъти? Като стане жълт. Жълтият цирей е узрял. Всеки плод трябва да капне. Ще пробиеш цирея, ще изтече нечистото. Един цирей може да го лекуваш, като пееш тона „до“. Ще пееш или с отворена, или със затворена уста. А вие пеете с отворена уста: „Ох, ох, олеле“. Кой тон е „ох“? „Си“. От високо положение е „си“. Показва, че не нагоре, но надолу трябва да се върнеш. Ти си се качил на планината, трябва да слизаш надолу. Нищо лошо, че се връщаш долу, ти ще идеш при своите, отдето си излязъл. „Олеле“ е „ре“. „Ох“ пак „си“. „Олеле“ — слизам от горе, не мога повече.

Използвайте силата на словото за лекуване — метод прост и евтин. Думи като Нежност, Истина, Светлина, Живот, Извор, често произнасяни със сила, ще ви помогнат.

Всички заразни болести се дължат на нечистотата. Както съществуват

микроби във физическия свят, така съществуват микроби и в духовния, и в умствения свят, те са причина за големи телесни и умствени катастрофи. Микробите са живи същества и те искат да живеят.

Хората не признават Бога, не се молят и като заболяят, веднага търсят лекар. Не е лошо търсенето на външна помощ, но потърсете я, след като сте опитали други пътища. Като заболяете, обърнете се към Бога, после към своята душа и най-после към лекаря. Вие вървите по обратен път, затова не успявате.

Страдате ли от някаква опасна болест, не казвайте, че ви е сполетяло нещастие, но кажете: „Благодаря ти, Господи, че Си решил да ме очистиш“. От Божествено гледище микробите, бацилите са метли, с които разумните същества чистят нечистотиите по къщите и дворовете на хората.

Натрупването на слънчева енергия в някои части на тялото в по-голямо количество създава за останалите органи ред болезнени състояния. Изобщо, боледуват тези органи, които са демагнетизирани, които са лишени от нужното количество енергия. За да се излекуват, мислено трябва да им се предаде необходимата енергия.

За някои нервно болни се препоръчва светлината като лечебно средство, за други – четене на книги, за трети – работа. Важното е да се отвлече вниманието на болния от болестта. Всяко неразположение, било психическо, било физическо, се лекува или с методи, подобни на причината, която го е предизвикала, или с методи, противоположни на причината. Премръзнали части се лекуват със студено. Изгорени – с топло, намазват се с дървено масло, то поглъща топлината и освобождава организма от излишната енергия, която е приел чрез изгарянето.

Майката със своите отрицателни мисли, тревоги, страхове може да усложни състоянието на болното си дете. Ако то се е разболяло, когато луната е почнала да се празни или пък слънцето отива към южното полушарие, то ще оздравее.

По някой път пелинът действа лечебно. Лошият човек ще го обичаш за цял.

Ваксината е хипотеза, теория.

Среброто е лечебен елемент. Ако разбирате свойствата на месечината, вие бихте могли да използвате среброто като елемент за лекуване на много болести.

Месечината управлява среброто. Среброто трансформира енергиите, които идват от месечината, а златото трансформира слънчевата енергия. Хората несъзнателно се стремят към златото и среброто, защото усещат, че има нещо в тях, те лекуват. И на всичките си пръсти да има човек златни

пръстени, ще е добре. Някои ще кажат, че това е суета, или че това е суеверие. Ами вземането на лекарства не е ли суеверие?

Всеки един недъг на физическото поле се дължи на духовни причини. Мразите някого – ще пострадат гърдите, там някаква болест ще се яви. Завиждате ли, ще ви стегне сърцето. От завист, ревност, съмнение, подозрение – ще пострада черният дроб. Угаждате ли си много в яденето – ще заболее стомахът. Гневите ли се, ще дойде запичането. Обещавате ли и не изпълнявате – главоболие идва. Щом намерите причината на заболяването, ще се възстанови равновесието, ще настане хармония.

Щом ви заболи глава, ще се стремите да изправите отношенията си към Божествения свят. Ако страдате от гръдобол, ще изправите отношенията си към духовния свят. Ако страдате от корем, ще изправите отношенията към физическия свят. Всяко заболяване на човека има дълбоки причини, то не е произволно. Съвременната наука и медицина не търсят вътрешните причини на нещата, те разглеждат всички явления в природата и живота в тяхната външна материална страна. На какво се дължат например бодежите по известни части на тялото? Те се дължат на свиване на капилярните съдове. Известно е, че капилярните съдове служат при кръвообращението. Те разнасят кръвта по всички части на тялото. Когато капилярните съдове на гръдната област се свиват, електричеството в организма, което носи светлината, не може да функционира правилно по целия организъм, вследствие на което се натрупва повече в известни области, както водната пара в парния котел, и предизвиква бодежи. Често атмосферното електричество се съединява с електричеството на човешкия организъм и се образува малък взрив, който човек усеща като болка. Какво трябва да правите, за да се освободите от бодежите? Внесете повече топлина в организма си. Това значи да измените състоянието на чувствата си и тогава вие изпращате повече кръв в онази част на тялото си, в която усещате бодежи. Щом тази част се стопли, бодежите изчезват. Значи човек може да се лекува със силна мисъл, със силни и положителни чувства, а също и с гореща вода.

Ракът, туморите, от които сега страдат хората, се дължат на противоречиви чувства, на дисхармония между главния мозък и симпатичната нервна система, на порочен живот, на алчност. Болестта се локализира там, където е именно лакомията. Нужно е дълбоко вътрешно единство, хармония, бани със слънчева вода, обливане с виолетовия цвят, всеки ден да се яде кромид лук, също да се присажда нова тъкан, нови клетки – така, както се прави присаждане на едно дърво.

Ако проследите положението на болния, ще видите, че 3 фактора вземат участие в оздравяването му: природата, лекарят и самият болен. Природата дава на човека помощ 50%, лекарят – 25%, и болният – 25%. Последен има думата болният. Ако той не вземе участие в лекуването си, помощта на природата и на лекаря ще пропадне.

Малките величини произвеждат по-големи резултати от големите. Хомеопатията си служи с крайно малки величини — лекувайте по хомеопатичен начин. Едно крайно малко число от килограма на дадено вещество, единица с 60 нули накрая, може да произведе голямо въздействие върху човешкия организъм. Достатъчно е болният да вземе една капка от тази крайно разреждана материя и веднага да оздравее. В тази капка е вложена Божествена енергия. Ако вярваш в силата на тази енергия, за два-три дни ще оздравееш.

Умът знае причините за болестите, но не може да ги лекува. Душата лекува болестите. Достатъчно е тя да пожелае да излекува една болест, за да се постигне желаното.

Силната мисъл лекува всички болести. Кабалистът изяснява по следния начин лекуването чрез мисълта: мисълта е в състояние да видоизмени вибрациите на човешкото тяло. Когато човек заболее, тези именно вибрации се понижават, с мисълта той може да ги обърне в нисши и висши. Хремата например се предизвиква от особен род микроби, които попадат в носа, и ако вибрациите са понижени, те намират условия за размножаване. Като се размножават, те дразнят слизестата ципа на носа, тогава носните жлези, за да се освободят от това дразнене, отделят изобилно течност, която ги изхвърля навън. Щом вибрациите на организма се повишат, изхвърлянето на чуждите вещества става лесно и бързо. Чрез мисълта си човек може да усили хремата, да я доведе до краен предел на развитие, след което тя започва да намалява. Най-дългият период е една седмица, повече от това време тя не бива да остава.

Един болен, ако каже и на майка си, и на лекаря да не идват при него, а сам той се обърне към Господа и обещае, че ще изпълни волята Божия, че е готов да жертва всичко за Бога, в него ще настане един вътрешен поврат и здравето му ще започне да се възстановява. Ако той изпълни волята Божия — ще оздравее, ако се усьмни и не я изпълни, ще замине за другия свят.

За да се излекувате от известна болка, престанете да говорите за нея.

Загнезди ли се във вашия ум някоя мисъл, която ви безпокои, намерете точно противоположна на нея, която да я замести. По този начин ще се излекувате. За да се излекуваш, трябва да съединиш центъра на Земята с центъра на Слънцето.

Болни сте, а нямате пари да се лекувате. Аз ви давам чек даром, като го подписвам с двете ръце. Той се състои в следното: излизайте всяка сутрин на слънце, като излагате гърба си най-напред на юг, после малко на север, малко на изток и постойте така един час от 7 до 8 сутринта. Отправете ума си към Господа и кажете: „Господи, просвети моя ум. Дай здраве на всички хора, а заедно с тях и на мен.“ След това започнете да мислите върху най-хубавите неща, които знаете. Направете опит и ще се уверите, че в света

има една разумна сила, която определя живота на всички същества. Има кой да се грижи за вас.

За да се излекувате от неврастения, не ви трябва лекари. Намерете в планината 300-годишен дъб, обикнете го, обиколете го, облегнете се здраво на него целият, а главата да е издадена напред, и кажете: „Господин професоре, помогни ми“.

Помислете си през какви бури е минал, как е устоял. Достатъчно е три-четири пъти да си турите гърба на този професор и неразположението ще изчезне, както снегът се стопява на слънцето. Има растения, които живеят по 500, по 1000, по 2000 години.

Всички растения живеят в хората в миниатюр. Има цели гори, които са насадени в човешкия организъм. Когато пазим тези гори, всичко върви добре, а когато ги изкореняваме — заболяваме. В човека има и дъб, и бук, и леска и много други растения, но има и много, които са изчезнали.

Давам ви елементарни правила за лечение, защото постоянно идват при мене и казват: „Крак ме боли, пръст ме боли, подула се е страната ми, ухото ме боли, очите ми отслабнаха, кръст ме боли“. Непрекъснато идват и се оплакват. Казвам им: внесете Любовта в душите си, мислете добре, премахнете горчивите чувства, дишайте добре, хранете се както трябва. Колко е хубаво човек да бъде здрав, с един свеж дух, готов винаги за работа и за услуга, готов да учи и дето ходи, от него да изтича сила, светлина, бодрост. Мислете добре, чувствайте добре, постъпвайте добре.

Не обременявайте мозъка си с ненужна работа, с която може да нарушите някои вътрешни процеси.

Няма болест, която да не може да се лекува. Внесете в сърцето си няколко капки от Любовта, в мозъка си няколко капки от Мъдростта и в тялото си няколко капки от Истината и ще се лекувате, защото много болести се дължат на психически причини и така по психичен начин, с психически средства, без лекарства ще се лекувате.

Когато функциите в задната част на мозъка не стават правилно, човек страда от болки в ушите и очите. Когато слепоочната част на мозъка не функционира правилно, човек се оплаква от болки в устата. Като знаете, че мозъкът е причина за много заболявания, дръжте го в изправност, не допускате всякакви мисли да минават през него. Мислите носят или благо, или отрова. Има мисли и чувства, които оказват своето въздействие върху организма веднага, а други — след време.

ЛЮБОВ

Кое е основното, което ще ви остане? Кое запомните? (Учителя пише на дъската буквата „Л“.) Какво мислите, че ще напиша? (Учителя пише Л У

К.) Сега ще заменим буквата У с Ю: ЛЮК. Сега ще преобразим тази дума: ще заменим буквата К с Б: Л Ю Б. Да обичаш някого, значи да разтопиш черупката и да го извадиш из нея навън, да излезе на свобода.

Л — е свързването на две души.

Ю — е условията.

Б — е посятото семе.

О — са външните условия.

В — е вечността. При буквата О има един кръг. При Б има кръг, разделен на две.

При произнасяне на звука Л туряте езика си на небцето. При Ю освобождавате езика от небцето. При Ю е свободата. При Б си затваряте устата, т.е. това, което трябва да расте. Трябва да му затворите всички условия отвън, да го турите в най-големите ограничения, за да израсне. Та Любавта е това, което ограничава човека, за да го освободи. Следователно тази Любав, която ограничава човека, за да го освободи, това е истинска Любав! Страданията в света са ограниченията на Любавта. Страданията ще ни извадят от едно състояние и ще ни преведат в друго.

Някой казва: „Онзи човек е добър“. Аз не зная как вие познавате, че някой човек е добър, или как познавате, че някой човек ви обича. В една школа има такова положение: безлюбието всякога се маскира с Любав. Ако една обич, която някой има към вас, е маска, ако е едно безлюбие, тогав какво ще правите? Няма да минат 1–2 години и животът ще го покаже. Ако животът разкрива безлюбието, което е маскирано с Любав, какво значи това? Може ние да не сме виновни. Дадена ти е една стока. Купил си я отнякъде. Продаваш я, но излиза, че стоката не е хубава. И после се разкрива. Трябва да бъдеш внимателен. Всичко това, което сте наследили, трябва да го проверите; трябва да проверите дали стоката, която имате, отговаря на това, за което е дадена.

Другото правило гласи: всяка Любав по някой път се маскира с безлюбие. Има хора пък, които за да маскират своята Любав към вас, ще се покажат безлюбни. Но след време ще се види, ще се разбере.

Какво предпочитате — Любавта или маската? В природата отвън е безлюбието. Тя е много груба, с всички постъпва на общо основание. Но зад тази грубост седи Любавта, скрита някъде. В природата няма никаква деликатност. Както е хубаво времето, дойде буря, дъжд, оцапа ви и след това никакво извинение — но в основата е скрита Любавта ѝ.

Влиза онзи, който се маскира, прокаква ръката си по гърба на говедото, гали го много меко и казва: „Хубаво е“. Говедото не знае какво мисли той. Много деликатно го пипа. А говедото си казва: „Добър ми се вижда този човек“. Но след това не минава половин-един час и идва ножът. Следователно този, който външно е любящ, отвътре е жесток. Казвам сега: има нещо в

човека, което е жестоко, но то не е ваше.

Любовта е, която създава човека, която внася живот, светлина, радост, знание, богатство. Вие трябва да преминете най-първо през Любовта на света, докато дойдете до онази Божествена Любов, до непостижимата Любов. Първо човек трябва да започне с малката Любов, докато дойде до голямата Любов. Само човек знае да пие вода. Животните често умират от препиване на вода. Млекопитаещите често умират от пиене на много вода.

Никой не може да издържи температурата на истинската Любов и температурата на знанието не може да се издържи. Новата теория на Айнщайн обърна умовете на хората така за безграничното, че се отслабиха нервите. Изисква се мощна мисловна енергия, за да се разбере Айнщайн. Хората сега приличат на един съд, който се е стопил и съдържанието се разлива.

Не могат да се възприемат новите открития, а как ще се изучава духовният живот? Вие материалната любов не може да издържите, а пък духовната Любов как ще издържите?

Любовта е духовна храна.

Ще пазите това за себе си: Любовта и животът не са едно и също нещо. В живота постоянно се извършват два процеса: единият е процес на разрушение, а другият процес – на съграждане. В Любовта не съществуват тия два процеса. Тя е нещо чисто, възвишено. В нея няма диференциране, а в живота има. В такъв случай, ако допуснем, че Любовта и животът са едно и също нещо, не бихме могли да си обясним противоречията, които изпъкват. Любовта е извън живота, а животът е само едно частично, временно проявление на Любовта.

Съвременните хора трябва да имат дълбоко разбиране за живота. Щом имат това дълбоко разбиране, те ще познаят Любовта. Любовта се проявява в случайните неща. Тя не е нещо обикновено. Любовта е най-голямото изключение, което може да се срещне в живота. Хората мислят, че Любовта е обикновено нещо. Не, тя е от случайностите. Когато вълкът изяде едно магаре, цели девет месеца след това той обикаля на същото място дано намери още едно магаре, но няма – голяма случайност е вълк да изяде едно магаре. Щом изяде магарето, вълкът изменя характера си, придобива нещо от характера на магарето и казва: отсега нататък и аз ще стана като магарето. Той преставя вече да яде овце, влюбва се в магарето и търси друго магаре да изяде. Че наистина Любовта е едно от големите изключения в живота, разбираме по това, че когато двама млади се обичат, те виждат Любовта само един момент през целия си живот. Заради този момент именно те се женят, като искат да задържат Любовта постоянно при себе си. Само за един момент ги посещава това изключение и оттам насетне ги напуска. След това те започват да се ограничават един друг и като не могат да върнат загубе-

ното, те се оплакват, че са нещастни. За да задържи изключението за себе си, мъжът казва на жената: „Ти трябва да ме обичаш!“ И жената казва на мъжа си: „Ти трябва да ме обичаш!“ Не, това е невъзможно. По този начин изключението не може да се задържи. Ако хората разбират Любовта като момент на най-голямото изключение в живота, те биха могли и като се оженият, пак да живеят добре, именно за този кратък, но велик момент – когато изключението ги е посетило.

Вие често се спъвате и тогава се пораждат всички недоразумения в домовете. Някой казва: „Баща ми и майка ми не ме обичат. Те обичат повече брат ми и сестра ми.“ Това е криво схващане. Ако турим на един кон златни юзди и го подковем със златни петала и го впрегнем в хубава каруца, това обич ли е? Не е обич. Обич е, когато разпрегнеш коня, хвърлиш юздата и хомота му и го оставиш в гората да си походи свободно, без ограничение. Това е Любов. В Божествения свят този кон ще го оставиш свободен, той сам да дойде да се впрегне.

Любовта в човешкия свят е като малко дете, което се учи да пълзи. Така я разбирате всички. Ако бихте я разбрали и приложили, както е в Божествения свят, вие ще знаете как да се държите, ще имате идеални отношения един към друг. Ще имате един идеален свят. Понеже на земята нямаме добри отношения, понеже хората не се обичат, като дойде Любовта, тогава започват кавгите. Щом се възлюбят, спорът, кавгите, лошите думи започват. Най-лошите думи ще ти каже онзи, който те обича. Ще те кастри, както си иска. Като не те познава, мълчи, но като те познава, като те обикне и лошо, и добро ще ти каже. Тъй ще го каже, че да го помниш.

Апостол Павел на едно място си позволи да каже, че ние живеем и се движим в Бога. Щом живеем и се движим в Бога, кое е онова, което ни заробва? При това живеене в Бога ние сме в ограничение. Туй ограничение обаче същевременно показва и свободата, която имаме. Туй е едно органическо отклонение. Сега аз не говоря за онази погрешка в живота, която е необходима за самия живот. Има излишни погрешки, които не стават по необходимост, а по наша вина. Те са могли да бъдат избегнати. Има обаче нещо, което човек не може да избегне в живота си. Например вие не можете да избегнете да дойдете на земята и да не обичате някого. Казвате: „Заробих се в живота за хората“. Е, в какво седи свободата да не обичаш никого? Няма защо да седите на земята! Какво търсите на земята? Ама, казвате, „лоши са хората“. Какво търсите между лошите хора? После се явява друг въпрос. Кого трябва да обичате? Обичате някого, но трябва да знаете и другия закон. Вие не можете да обичате всички едновременно. То е несъвместимо с човешкото естество. При днешните условия човешката нервна система не може да издържи целокупната Любов на всички хора. И ще бъде голямо нещастие за вас, ако всички хора ви обичат. Вие ще се разтопите.

Трябва най-малко половината от тези хора да ви намразят, за да живеете. Омразата в това отношение е един стимул в живота. Ако омразата стане сто на сто, вие сте изложени на други опасности. Тези контрасти съществуват като една вътрешна необходимост в живота.

Ако искате, можете да разграничите Любовта от другите ваши състояния, които имат друго естество. Има начин да опитате дали някой ви обича, или не. Ако направите една погрешка, този, който ви обича, ще ви каже: „Няма нищо, тази погрешка не е ваша“. Този човек има вяра във вас. Вие направите една сделка и изгубите десет-двайсет хиляди лева. Той ще ви каже: „Няма нищо, ще се оправи тази работа“. И ви кредитира наново. Втори път губите, трети път, четвърти път, пети път и т.н. Той все ви кредитира. Този човек има вяра. Друг на негово място би дал пътя на онзи, който е сгрешил. Вие сте от много строгите.

Как гледа Бог на нас? Направим една погрешка. Господ казва: „Няма нищо“. Направим втора погрешка, трета, четвърта, направим десет погрешки. Господ казва: „Няма нищо“, и те кредитира. Ние имаме постоянно Любовта на Бога, която се изявява всеки ден. И след като направим една погрешка, слънцето не се помрачава, вятърът си духа, хората са любезни към нас. А ние вътрешно се ядосваме, смущаваме се. Оставете смущенията, а поправете погрешките!

Една среща, станала в името на Любовта, струва колкото всичкото богатство на света.

Вие сте дошли до една фаза от живота си, при която трябва правилно да мислите, а всъщност само чувствате. Безпокоиш се, недоволен си. Това не е мисъл. То подбужда към мисъл. Или си неразположен. И това не е мисъл. Или имате съмнение. И това не е мисъл. Или имате някакво недоволство. И това не е мисъл. Или вяра имате. И това не е мисъл. Понякога сравнявате вашите възгледи с други, за да видите кой възглед е прав. Това още не е мисъл. Когато се дойде до чистата мисъл, тя освобождава човека от всичките противоречия. Тя е над противоречията. Ти си господар, капитан, караш парахода, дето искаш. Когато нямаш обаче тая мисъл, ти приличаш на плувец, който се държи за една малка отломка и не знае дали ще излезе на брега, или не – плува без посока. Трябва да се освободите. Някои от вас са на по-голяма отломка, някои на по-малка, но не сте господари на положението. Вие мислите, че сте господари на своята съдба. Това е малка отломка. Казвате: „Каквото Господ даде“. Но върху тази мисъл, „каквото Господ даде“, вие не се задълбочавате. Вие си мислите: „Да даде Господ изобилно“. Но утре, ако не ви даде Господ изобилно, вие се усъмните и вярата ви отслабва. Като се разболеете, пак ще изгубите вярата си. На какво се дължи това. Кои са причините?

Казвам: трябва да дойдем до бистрата мисъл, или както е казал апостол

Павел в стиховете, дадени за размишление, от 17 – 19 стих – вие не можете да дойдете до чистата мисъл, докато не обичате. Там е казано, че Любовта Христова превъзхожда всяко знание.

Ти не трябва да обичаш хората единствено за собственото си щастие. Ти не можеш да бъдеш щастлив, докато не обичаш едного безкористно. Туй трябва да знаете. Едно правило: за да бъдеш щастлив, ти трябва да обичаш едного, без той да знае това и да ти е приятно. Като го видиш, да бъдеш щастлив. Знае ли той, ти не може да бъдеш щастлив. Сега аз не искам да вярвате в туй. Ако искате да опитате, обикнете някого, без той да знае, направете опит да проверите истината. Аз искам да направите опита, да проверите истината. Затова казва Писанието: „Обикнете се един друг, за да бъдете щастливи“. Обикнете се един друг, за да бъдете здрави. Ако обичаш едного, без той да знае, ти можеш да обичаш всички. Такъв е законът. Ако има един, когото да обичаш, без той да знае, ще бъдеш като един извор, който тече хиляди години, без никой да знае, и цялата местност около този извор ще се превърне на рай само заради онзи, когото обичаш. Когато Мойсей вдигна своята тояга в пустинята и каза: „Аз не мога ли да извадя вода?“, за кого направи това? Мойсей каза името на Онзи, за Когото го прави, съгреси и не можа да влезе в Обетованата земя. Каза името и съгреси. Писанието казва: „Вие станяхте причина да се изкаже туй свещено име“. Не изказвайте за кого правите нещата. И мене мнозина са ми казвали: „Аз това за Бога го правя“. Отиде. „Аз това за баща си го правя“, „Аз това за учителя си го правя“. Направи го никой да не те знае, нищо повече. Всички се явяват и казват: „Аз това за тебе го направих“. Че вие ми носите нещастие и вие сте нещастни. Аз, като знам, че има един, който ме обича, и вече съм нещастен. Всичкото нещастие иде от факта, когато аз знам, че някои хора ме обичат. Защото всеки, който те обича, очаква нещо от тебе. Аз пък, като не мога да направя това, което очаква, страдам. Той обикаля около мене, внимателен е, иска да му направя услуга, пък аз като не мога да я направя, усещам се нещастен. Всеки от вас може да бъде нещастен и щастлив. Вие казвате: „Стига той да ме обича, та аз щял съм да бъда нещастен!“ Вие разберете обичта на онзи, незнайния. Ще усещате, че има нещо, но откъде е? Никъде го няма. Незнайният е, който повдига света, а че той е на земята – туй го крият от хората. Ако е на земята – и двамата живеят в едно тяло, не в две тела. Единият е бил горе, другият – долу, и не го знаеш кой е, с какво име се назовава. „Кажи му адреса.“ Той никога нито адреса си дава, нито името си казва. Само по някой път, когато ставаш много тъжен, от време на време ще те поутеши, а после пак ще замълчи.

От състоянието на ума, от състоянието на сърцето човек ще стигне до състоянието на Любовта, която може да обедини всички хора в една цел, да даде свобода на всички хора. Туй е един величествен, грандиозен план, който всички хора трябва да разберат. Казвате сега: „Има Господ, има Любов“. Не че няма. Но има нещо, което в нас го няма. Има една Любов, която у нас

липсва, която не може да влезе. Отвън е Любовта. Също както светлината, когато е отвън, а има кепенци и тя не може да влезе – тъмно е.

В светската любов младите започват с един крадлив поглед. Младата мома хвърли поглед на някой момък. И момъкът прави същото. После ще мине, ще се поклони. Покланят се. Хубави работи, отлични са. В тях виждам един свещен трепет, нещо Божествено. После стават по-свободни, приближават се, дойдат вече близо. И в астрономията се знае, че когато някоя комета дойде до най-близката точка, най-силно се движи, завърти се и поеме по друг път. След 100, 200 години, след 1000 години пак ще се върне. Идва полека, приближи се, появи се изведнъж и си заmine. Но това е с тела, които са неодоушени. Как трябва да бъде с човека? Ние имаме сега странно разбиране. Ако на младини нашата любов е жечка, а на старини любовта изстине, това никаква любов не е. Това, което се мени и няма никакъв устой в себе си, не го считайте за любов. Любовта така не се проявява. Има нещо във вашите разбираня, което размътва Любовта. И тя се обезсмисля! Вие виждате най-първо, че у вашия приятел има нещо добро. И той вижда нещо добро във вас. После вие ставате еднообразни и тези добродетели изчезват. Вие вече не виждате доброто един в друг. Защо е станало така и от двете страни? Понеже и двете страни са изгубили нещо ценно. И двете страни имат еднообразни схващания, нищо не са придобили. Обезсоляват се хората и затова Любовта вече не може да се прояви.

Вие ще ме извините сега. Вие мислите, че сте женени, а пък аз не ви считам женени. Нито един от вас не е женен. Аз досега не съм срещнал нито един женен човек. Под „женен човек“ разбирам човек, който е познал Любовта, обича всички и винаги е радостен и весел. С нищо не можеш да го подкупиш. Женен човек е той. Тези думи „женен човек“ нямат още това съдържание. В тях вие влагате съвсем обикновено съдържание, нещо като извършване на някаква работа. Когато някой каже, че обича, това е само временно явление в живота му, защото това съвсем не е още истинската Любов. Не искам да кажа, че това, което преживявате, не е реално. Реално е, но с това ваше преживяване не може да се обясни животът и вие не можете да израснете чрез него. Тая любов, която сега имате, тя не може да ви освободи. С тази любов, която имате, ще се заробите и ще остареете. Казваш: „Едно време какъв трепет имах“. Ти се самозаблуждаваш. Ти не си разбрал Божиата Любов. Христос казва: „Това е живот вечен да познаете Единния Истинския Бог“. Онези, които са обикнали Бога, много често престават да работят. Една мома, като обикне някой момък, постоянно ходи подире му. И един момък, като обикне някоя мома, все ходи подир нея. А някой пък пише на Бога любовни писма: „Не знаеш ли, че аз Те обичам?“ На Господа му е приятно това. Но и Бог казва: „Още нищо не е разбрал той“. Човекът казва: „Щом аз те обичам, трябва да ми дадеш нещо“. Обаче щом почнат да дават,

Любовта престава.

Обичайте хората, без да очаквате те да ви обичат.

Търсите ли човек да ви обича, в края на краищата ще се разочаровате и ще видите, че този, който ви е обичал, не е онзи, когото душата ви е очаквала.

Питам: на какво се дължи дисхармонията в отношенията на съвременните хора? Тя се дължи на факта, че те поставят любовта си на основата на знание, на богатство и т.н. Едно трябва да имате предвид: Любовта е строго определен закон, който не зависи от никакви социални отношения. Той може да се опита. Нито учението, нито силата, нито богатството могат да задържат Любовта. Това виждате на всяка крачка в живота. Покажете един човек, който, като има сила, знание или богатство, да е щастлив. Мнозина мислят, че като влязат в живота, Любовта ще направи изключение за тях. Не, Любовта за никого не прави изключения. Всеки човек в живота е обикновена запетая, турена на своето място. Запетаята е знак за малка почивка, но често тази запетая може да бъде турена там, дето няма нужда от почивка. Най-малката Любов на физическия свят представя най-малката почивка — да поеме човек малко въздух, след като се е уморил.

Задайте си въпроса, кога и как се е родило желанието у човека да обича и да го обичат. Според вашите разбирания, как мислите, кога са се явили в съзнанието на човека тези две положения? За да си отговорите на този въпрос, направете следния опит: когато сте сит, когато сте се нахранили добре, вземете една красива череша и я погледайте малко. Докато сте сити, вие ще се любувате на красивата череша, но щом започнете да огладнявате, в съзнанието ви се заражда желание да изядете своята любима череша. Като правите опита, наблюдавайте промените, които стават в съзнанието ви. Сега има череша, затова всички можете да направите този опит. Когато сте сити, вземете по една или пет хубави череша и дръжте ги пред себе си. В това време вие обичате. Като започнете да огладнявате, вие ще гледате на черешите с друго око, с желание да ги изядете. В този момент в съзнанието ви се заражда желание черешите да ви обикнат. Интересно е човек да наблюдава тези тънки промени, които стават в неговото съзнание. Значи, който обича, той ще бъде погълнат. Черешата обикна човека и затова той я погълна. Такъв е законът.

Толкова е зает човек с физическия си живот, че пропуска истинския. Не можете да си обясните противоречията, които ангажират вашето съзнание. За вас това е живот. Не, това е сянка на живота. И всичките ви нещастия произтичат от сенките на живота. Сянката прониква в човешкото съзнание като някой образ, някое просветление, някоя постъпка, някоя идея, и ти не можеш да се справиш с нея. Например Любовта, за която толкова съм говорил. Любовта е една цяла наука, която човек трябва да прилага. Божествена

наука е тя. Трябва да се освободите от сенките на Любовта. Вие ѝ слагате кокарди. Знаете ли какво разбирам под думата „кокарди“? Кокарди – това са украшения. Тези кокарди хората наричат „Любов“. Тези украшения не са Любов. Казваш: „Колко са хубави очите му, устата му, носът му, ушите му“. Това са кокарди. Друга казва: „Колко е красив! Какви са ръцете му, лицето му!“ Кокарди са това. Утре гледаш, това лице се е изменило, очите също, кокардата се е изменила. Тази кокарда по-рано е била светла, а после е станала тъмна. Върху златния предмет ще се натрупа малко прах.

Противоречията произтичат от това, че искате, когато обичате някого, той да ви плати за Любовта. Това е престъпление. Това е криво разбиране. Това е все едно, когато пращате някого да прави благодеяние, дадете му известни суми, а той казва на сиромасите: „Аз ви правя добро“. Тези пари не са негови, но той казва: „Вие трябва да ми бъдете признателни. Аз ви ги давам.“ Това е първото престъпление. Той трябва да се радва, че има условия да направи едно добро, да се запознае с тези хора. Да се запознае с тях, това е важното, а не да очаква признателност, която не заслужава. Той трябва да ги остави свободно да се проявят. Много важно е да оставите всеки един да се прояви свободно в своята Любов, защото, ако Любовта свободно не се проявява, винаги се раждат престъпления. Престъпленията са плод на насилствената Любов. Ти искаш да заставиш един човек да те обича. Това е престъпление. Искаш да накараш той да извърши за тебе това, което ти желаеш. Това е престъпление. Освен това, щом ти насилваш, друг някой пък тебе ще насили. Всички престъпления в света произтичат все от неразбраната Любов. Ти обикнеш една кокошка, заколиш я, изяждаш я и това правиш, защото я обичаш. Но твоята обич прекъсва живота ѝ. Това не е обич. Ако ти наистина я обичаш, би трябвало да се грижиш за нея, да я храниш и да ѝ създадеш условия да се прояви.

Когато говоря за Любовта, за това, че трябва да се освободите, подразбирам Любовта, която произтича от Божествения Дух, а не обикновената любов, която произтича от хората. Има любов, която произтича само от хората, тя е като прегоряла слана и живее ден и половина. Тя е толкова интензивна, че онзи, който я има, казва: „Аз без тебе не мога да живея“. Но след ден и половина разбира тази любов и казва: „Не я искам, тя не струва“. Ден и половина живее. Гледам ви, сегашните хора все плачете за изгубената си любов. Писанието казва: „Понеже сте изгубили първата Любов“. Тази любов имат и християните, те като пламнат, казват: „Аз за Господа съм готов всичко да направя“. Но като дойде до жертвата, казват: „Това е празна работа, човек пък да не е толкова идеален и толкова усърден, малко по-хладен да бъде“. И свършва.

Как разбирате вие, от ваше гледище, думата „Любов“? Да кажем, че сте

пътник. Някои ви приемат добре, нагостят ви, дадат ви подслон за един, два, три дена. Вие считате това за добро отношение. Тези хора имат хубаво чувство, известно разположение към вас. Но Любовта има и други изяви. Човек сам по себе си прилича на едно платно, една лента. Онзи, който ви обича, с един магически фенер раздвижва тази лента и по нея се явяват картини. Ти все едно, че си на театър, на кино и този, който те обича, с фенер ти филмира различни картини, в които и ти приемаш живо участие, ходиш, движиш се. На платното всичко е живо. Ти се радваш на картините. Но случи се, че този оператор намери един ден друго някое платно и обърне апарата си към него и почне с него да се занимава. Той се радва, а ти скърбиш, защото на твоето платно нищо не се появява.

Често казвате, че трябва да се обичате. Така е, но когато аз обичам един човек, първо трябва да изуча неговите дела. Ако обичам един музикант, ще се интересувам първо от това, което той обича в музиката. Ако обичам един философ, трябва да се интересувам от философията, която той поддържа. Ако обичам един поет, трябва да се интересувам от неговата поезия. И когато казвате, че имате вяра, вие първо трябва да изучите в какво седи вярата ви към този, в когото вярвате. Значи, щом обичате един човек, първо трябва да си съставите понятие за него, първо ще изучавате формите, които той е създал.

Единственото благо, което хората търсят постоянно и навсякъде, това е Любовта. Навсякъде я търсят. Те не могат да я намерят, понеже искат да я материализират, да я хванат, да ѝ турят юлар, да правят с нея каквото си искат и затова казват, че няма Любов или че Любовта е празна работа. Нима кравата, която дава своето мляко, няма Любов? Нима ябълката, която дава плодовете си, няма Любов? В дадения момент това е Любов. Така се изявява Бог във всички форми на своето Битие. Едно същество не може да ви обича вечно, то ще ви обича само за даден момент. Пък и вие не можете да обичате целия свят в един момент.

Не натрапвайте вашата Любов, понеже това ще ви направи нещастен. Като обикнеш един човек, ти искаш той да знае за твоята Любов. Тогава ще бъдеш нещастен — ще се яви ревността. Например един мъж обикне някоя жена и като се ожени за нея, ходи подире ѝ да не би тя да се среща с някой друг. Че ако не я обича някой, тя ще умре. Но със своята Любов той също я уморява. По-рано тя е била красива. Той, като се оженил за нея, тя почва да губи своята красота и погрознява. Вие затваряте един прозорец, друг прозорец, не влиза отникъде светлина при нея и тя умира. Но по този начин ти ще умориш и себе си. Оставете Любовта да се прояви свободно. Не се месете в тая работа. Дойдете ли до Любовта, не изисквайте. Поне за една година направете този опит. Дойдеш ли до Любовта, кажи си: с този въпрос не се занимавам. Ти се радвай, когато някой обича някого. Как го

обича? Това не е твоя работа. Остави Бог да оправи всички криви работи на хората. Ако ти искаш да ги оправяш, нищо положително няма да постигнеш, само нещастия ще си спечелиш. Нито един от вас не може да застави някого да обича. Не е в наша власт да накараме хората да се обичат. И не само това, но след като обикнеш някого, ти ще се скараш с него. Това е при човешката любов. След като се обикнат, хората се карат. По-рано не са се карали. Защо са се скарали? Защото след като са се обикнали, Любовта ги е напуснала. Скарването показва, че Господ го няма между тях. А пък те мислят, че от голяма Любов се карат. Защо? За своите рога. Той казва: „Ти не знаеш ли, че аз те обичам? Аз за тебе пожертвах всичко. Напуснах баща си и майка си.“ И тя повтаря същото.

Любовта, това е най-голямата хармония. Външната страна на Любовта, това е най-голямата хармония, която съществува. Какво представлява за тебе едно същество, което ти обичаш или тебе обича? Онова същество, което те обича, то свири в тебе. Ти си едно пиано за него. И онзи, когото ти обичаш, той е пиано за тебе. Ти обичаш някого, защото ще седнеш и ще свириш. Приятно ти е. Имаш пиано. Но ако не знаеш как да свириш, ще развалиш пианото. Ти казваш: „Да обичам някого“. Че да обичаш, това не е проста работа. Като седнеш при този инструмент, трябва да знаеш как да свириш. А пък ти седнеш, дрънкаш и казваш: „На това пиано не може да се свири добре“.

Вие схващате Любовта като една вътрешна връзка, която се създава, когато обичате един човек. Този човек, когото обичате, той ще ви бъде предметно учение. Вие ще се учите от него и ще благодарите на Бога, че ви е позволил да свирите на това хубаво пиано. Вие казвате: „Аз вече не го обичам“. Тази работа не става така: обичам, не обичам. Щом престъпите едно Божествено правило, втори път няма да ви позволят да свирите на никакво пиано, никого няма да обичате.

Откажете се вече от вашето разбиране на думите „да се обичаме“. Мен са ме обичали много хора и после с години трябваше да си лекувам раните. Вие страдали ли сте от любовни рани? Има такива. Когато ти се влюбиш, това е друг въпрос. Но когато в тебе се влюбят, когато някоя व्यшка се влюби в тебе, почва да те човърка. Ти изхвърлиш едната, легнеш на леглото, десетина други дойдат. Десетина изхвърлиш, а дойдат двайсет. Двайсет изхвърлиш, дойдат трийсет-четирийсет. Трябва да бягаш от тях. Няма по-голямо страдание на света от това, да изпитваш неразбраната любов на хората. Аз не зная по-голямо страдание на земята от това, да изпитваш неразбрана любов. Никакви философи не помагат, никакви думи не помагат. При такава любов, плюй на петите си и бягай.

Любовта винаги прави хората да си приличат, уеднаквява ги. Когато оби-

чаш, ще заприличаш на него.

Ако някой ви обича, като насочи своите чувства към вас, то е целувка.

Всички хора са части от едно цяло. Човек ще види единството. Това противоречие, което сега съществува, ще изчезне: той ще види, че всички живи души съставят едно цяло, че това са части от едно живо същество, което трябва да бъде обичано. Ще дойде от Любовта към частите до Любовта към цялото. Това значи да обичаш цялото. Всеки един човек става един повод да обичаш Бога.

Сега ние се сърдим, че някой обича някого повече, а друго – по-малко. Това е противоречие за нас, а не за Бога. За Бога не е противоречие. Когато и да обичаш, за Бога е все едно. Сега не знаем кого да обичаме повече. Аз меря Любовта така: ако обичам някого и той се приближава към Бога, тогава моята Любов към него е истинска. Но ако при моята Любов той загубва възвишените възгледи, аз съм препятствие за него. Тогава няма да бъда пред него пречка, а ще го подтиквам да върви напред. Когато някой ме обича, неговата Любов трябва да ме подтиква да се приближавам към Бога. Хората един друг трябва да се подтикват напред. Сега е лесно така да се говори, но колко е мъчно да се намери начин, за да се изяви Любовта. Ако направиш добро на един човек – ще го съблазниш; ако му дадеш дреха – ще го съблазниш; каквото и да му дадеш на земята – ще го съблазниш. Тогава направи му нещо, без да знае той. Идеалното е това.

Сега трябва да се образуват хубавите връзки. Но вас ви е страх да се образуват любовни връзки между душите. Вас ви е страх от Любовта. Имате само малка любов, любовта на макароните. Земната любов аз наричам любов на макароните. Хубава е, как не, доста е хубава тази любов. Като сварих макарони и настържеш малко кашкавал и полееш с масло, хубаво ядене става. Аз правя сега едно сравнение. Това е само ядене. Има ли по-хубава гозба от макароните? Може ли да се сравнят макароните с ябълки, круши, грозде или с някой тропически плод, или със сварено хубаво жито?

Вие се ограничавате в себе си. Казвате: „Кого да обичам и кого да не обичам“. Щом казваш така, ти създаваш злото в себе си. Не туряй никаква преграда на своята Любов! Това е Божественото в тебе! Щом се яви ограничение, знай, че то е от друг произход – от миналото е. А пък в тебе да има един Божествен компас – обичай един човек, макар и да има погрешки. Това е Божественият компас.

Онзи, който те обича, дали го познаваш, или не, той всякога има едни и същи качества. Щом се приближиш до него, веднага ще почувстваш един импулс, радост, осмисляне на живота. Всичко се осмисля, като че цялата вселена се отваря пред тебе. А пък щом се отдалечиш от него, свива се сърцето ти, животът ти се обезсмисля. И когато се отдалечиш на последната граница,

казваш: „Не си струва да се живее“. Как се казва тази, най-далечната точка? „Афелий.“ А как се казва най-близката точка? „Перихелий.“ Най-близката точка – това е най-пламенната Любов. Когато човек е в тази точка, все едно че е запален от четири места. Горят краката, ръцете, главата, сърцето му – всичко гори. Светлината минава през теб и те осветява. А пък най-далечната точка е тъмна, загаснала е. Както месечината – едва мъждее. Въз основа на този закон и ние ту се приближаваме до Божественото съзнание, ту се отдалечаваме. Тогава ние казваме, че Слънцето се отдалечава от Земята. Струва ни се, че Слънцето се върти около Земята, че се движи, а всъщност се движи Земята. Когато вие се приближавате понякога към Бога, мислите, че Бог се приближава до вас. И когато се отдалечавате, мислите, че Бог се отдалечава. Бог в своята същност си има свои движения. Но Неговото движение е правилно, а пък ние се движим по една много неправилна линия. Не сме установени още в живота. Или както казвате вие: „Неустановена е още нашата Любов“. Това показва, че човек се движи по един неустановен път. Понякога казвате: „Този човек искам да го обичам повече“. Може ли един човек да се обича повече, или по-малко?

Забелязано е, че когато Любовта между двама души е активна, двамата стават положителни и се отблъскват. Ако са мъж и жена, те остават бездетни – това е закон на физическия свят. Когато мъжът и жената станат отрицателни, раждат им се деца, но не могат да живеят дълго. В Любовта между двама души единият трябва да бъде положителен, а другият отрицателен, единият да създава, другият да гради. Ако и двамата създават, не могат да раждат.

Етерът означава това, от което нещата се раждат и отглеждат. Частицата ЕТ е първичното начало, от което нещата се раждат, ТЕР е това, което отглежда нещата на земята. Етерът не е гъста материя. Топлинният етер, т.е. първичната енергия, има връзка с обичта, с Любовта. Следователно в първото изявление на живота се проявява Любовта, тогава топлинният етер започва да действа в материята. И така животът се проявява в топлина. С появяването на топлината течението на живота е почнало да слиза към земята, за да я организира. Това течение е Божественият Дух, който слиза отгоре да организира нещата. Топлинният етер е едно движение отвън навътре. Когато казваме, че трябва да обичаме другите хора, ние подразбираме този топлинен етер, който идва отвън. Хората изискват нашата Любов. Някой иска да те обича и да го обичаш. Защо? Това е енергия в Природата, която иска да се прояви.

Да ви кажа магята. Когато обичаш човека, когато той те обича, всичко ще направи за тебе. Така е и със слънцето и водата. Щом ги обичаш – ще направят нужното за тебе.

Когато двама души се обичат, те трябва да отправят енергиите си към трети център, общ за двамата. Иначе остане ли да преливат енергиите си един в друг, те ще се сблъскат, ще експлодират, ще се изгубят в пространството.

Казвате: „Мен не ме обичат“. Защо не те обичат? Окултистите твърдят, че този, когото никой не обича, се е демагнетизирал. Той започва да гледа на хората от лошата страна, всички го отбягват – демагнетизирал се е. Затова се пазете. Като почнете да не виждате в никого добро, вие сте се демагнетизирали и малко хора ще ви обичат.

Ти си болен, неспокоен си. Защо? Ти си се разболял по единствената причина, че си прекъснал първоначалните си отношения със своите приятели. Ако имаше четирима приятели да те обичат, ти нямаше да се разболееш. Днес хората боледуват по единствената причина, че няма кой да ги обича, или самите те са се обезверили в хората.

Имате още дълго време да живеете на земята. Каквото и да мислите, ще кажете: „Светът е такъв, ние сме такива“. Аз разделям хората на две категории: хора, които имат Любов, и хора, които нямат Любов. Щом се терзаеш вътре в себе си, Любовта ти е много малка. Щом имаш мир в душата си, имаш и Любов. Ти се сърдиш, недоволен си и мислиш, че вървиш по пътя! Това показва, че ти вървиш по външната страна на закона. Къде е силата на човека? Силата на човека седи в Любовта му.

Ако синът дойде в стълкновение с баща си и мисълта на бащата е по-силна, синът ще си замине по-бързо от бащата. Ако мразите майка си, тя ще си замине по-скоро. Ако ли майка ви ви мрази, вие няма да живеете дълго. Ще обичате майка си, баща си, брат си, сестра си от здравословно гледище, понеже ако ги предизвикате с вашата омраза, техните мисли към вас ще ви разрушат. Може, когато мразите и когато ви мразят, да се оградите постоянно с молитви и формули.

По-хубаво е в даден случай да използвате закона на Любовта и когато се препоръчва да се възлюби ближният, то причината е да бъдат хората здрави. В едно семейство, ако всички се обичат помежду си, то болести в такъв дом не идват. Ако дойдат, бързо си отиват.

Казвате за някого: „Не го обичам този човек“. С този израз ще си създадете цяло нещастие. Не обичате този човек, понеже не сте го поставили на фокус.

Вие не обичате никого, но Бог го обича. Какво ще правите тогава?

Без Любовта животът няма смисъл. Без Любовта животът се разпада на своите части. Ако Любовта не влезе в човека като плод, той ще изгуби живота си. И когато хората се разочароват от живота, това се дължи на заблудението, че те очакват животът да дойде по някакъв механически начин, да се налее отнякъде. Не, животът не е механически процес. Когато срещнем някой здрав човек, това показва, че той има живот в себе си, т.е. Любовта непрекъснато е минавала и продължава да минава през него, вследствие на което се е образувала връзка между отделните части. Следователно, който

е здрав, който мисли, чувства и постъпва добре, той има в себе си тази вътрешна връзка – Любовта. Тази връзка е процес на Духа. Без нея нищо не се постига. Късат ли се връзките на някоя кола, и колата се разнебитва. Късат ли се връзките на дрехите, на обувката, и те се късат и остаряват.

Та аз не намирам Любов това, което се мени. Това е смешно нещо! Обичал, пък след 10 години си обърнал гърба. Павел казва: „Любовта никога не отпада“.

Когато правех своите научни изследвания в България, срещнах една млада, 35-годишна жена, която ми разправи своята опитност – как се е справила с една трудна задача. „Ожених се, казва тя, млада и ето, година вече, откак мъжът ми умря. В първо време изпаднах в голяма скръб, не ми се работи, ще полудея, дохожда ми до самоубийство. Обръщам се тук-там за някакъв съвет, никой не може да ми каже нещо, което да ме задоволи. Всички ме съветват да се ожена. Започнах да си мисля: първия мъж обичах, той умря. Ако се ожена за втори, и умре, тогава? Взех да се плаша. Щом първият умря, и вторият ще умре. Цяла година мислих по този въпрос, но не дойдох до никакво разрешение. Започнах да се моля на Бога той да ми даде светлина, да дойда до някакво заключение. Един ден, когато размишлявах, дойде ми една светла мисъл: ако мъжът ми ме обичаше, както трябва, той нямаше да умре. Щом умря, той не ме е обичал. Тогава, нека си върви по работата. След това пак идваха мои познати да ме питат искам ли да се жения? Казвам: „Този, за когото мислите да ме жените, ще умре ли?“ „Ще умре, разбира се.“ „Тогава да си върви по пътя!“ От този момент аз почнах да се развеселявам. Намерих нещо хубаво в себе си, за което трябва да живея. Започнах да се радвам, че намерих смисъл в живота, и благодарих на Бога, че дойдох до едно правилно разрешение на въпроса.“

Под думата „Бог“ аз разбирам единственото същество в света, което нито се променя, нито се изменя. Това е същество, което е безгранично. Бог е същество, което разполага с всички неща и прави нещата така, както намира за добре. Следователно зад Него няма никакво друго същество. За Него няма никакъв закон. Той сам е закон. Бъдете винаги в съгласие с Него и ще видите как вашият живот ще се измени, ще се изправи. Ако хората биха разбрали днес този велик закон, животът им моментално би се изменил. Но по-добре, че не го разбират. Този закон не може да се разбере, защото в разбирането трябва да има съответстваща Любов. Светът не може да има правилно разбиране, преди Любовта да е предшествовала това разбиране. Любовта седи по-напред, по-високо от всякакво разбиране. Любовта предшества разумността. Разумността е резултат на великото в живота – на Любовта. Когато се казва, че Бог е Любов, трябва да се знае, че Любовта е, която урежда всички работи в света. Всичко в света произтича от Любовта, която ние не съзнаваме. Следователно ние искаме да уредим живота си извън

Любовта. Това е невъзможно. Ако нашите майки не бяха се жертвали заради нас, ако нашите бащи не бяха се жертвали заради нас, ако нашите братя и сестри не бяха се жертвали заради нас, ако и растенията, и животните не бяха се жертвали заради нас, какво щеше да стане с нас? Навсякъде ние виждаме само жертви и виждаме, че тази Любов ни най-малко не съжалява за тези жертви. На нея ѝ е приятно, че е правила тези жертви, но ние, като не разбираме закона, закона на Любовта, страдаме. Аз считам, че страданията са резултат от неразбиране на закона на Любовта. Ако не разбирате страданията, разберайте поне закона на Любовта – тогава чувствата ви ще дойдат в своето естествено положение.

Когато Христос казва, че трябва да се отречем от себе си, Той подразбира да излезем от тая мрачна стая на своя егоизъм и да влезем в закона на подобие, на Любовта.

Какво разбирате вие под думата „обич“? Да обичаш един човек, значи да му дадеш най-хубавата храна да яде, да му дадеш най-чистата вода да пие, да му дадеш най-чистия въздух да диша, да му дадеш най-хубавите книги да чете и най-после да го туриш на най-хубавото място. Най-хубавото място, това значи да го поставиш в една хубава плодна градина да работи и всеки месец да му пишеш по едно хубаво писмо – значи 12 писма да му пишеш през годината. С тези писма да го питаш как е градината, какви плодове дава и т.н. Това разбирам аз под думата „обич“ или „Любов“. Така е направена и самата природа.

Навсякъде се изисква Любов – и в обществата, и в народите, и в партиите, и в семействата – навсякъде Любовта трябва да влезе като мерило, защото примирява нещата. Любовта ще смекчи сърцата на господарите, за да влязат в положението на работниците, а на работниците, за да влязат в положението на господарите си. Ако Любовта дойде в съзнанието на хората като фактор, те ще влязат в правия път на онова естествено развитие, което хората, както и всички народи, търсят. Няма друг път. Този път е опитан. Дълго време са го опитвали, докато най-после се е дошло до закона на Любовта. За да се приложи законът на Любовта в сегашните общества, изискват се нови форми, а не както сегашните.

Ти казваш: „Обичам Господа“. Как няма да го обичаш? Ти си длъжен. Има Любов по свобода, има Любов по задължение. Сега гледайте да минете през фазата на задължителната Любов и да дойдете до фазата на свободната Любов. Като кажа „свободна Любов“, вие настръхвате. В задължителната Любов се вършат престъпления, в свободната Любов няма абсолютно никакви престъпления. То е Любов към всички, то не е външна форма.

Вие мислите, че някой много ви обича. Но не се ли заблуждавате? Защо ви обича и колко? Каква е мярката с която мерите Любовта му? Законът е:

ако много обичате, много ще ви обичат; ако малко обичате, малко ще ви обичат. Големите прозорци пропускат много светлина, малките – по-малко. Сега аз говоря за Любовта не отвлечено, а така, както вие я разбирате. Всички хора са прави, когато обичат, защото ако няма Любов, смъртта ще дойде. Безлюбието ражда смъртта, а Любовта ражда живота. Всеки един от вас иска да живее. А за да живееш, трябва да те обичат, но трябва и ти да обичаш. Да обичаш, да те обичат, да се обичате; да те обичат, това е едно, да обичаш, това е две, да се обичате е три. Който не разбира закона за проявата на Любовта, той всякога има безброй страдания. Някой казва: „Да ме обичат“. То е едно. Да обичаш, то е две. Да се обичате, е три. Тогава аз казвам така: двете са равни на едно. Едно плюс едно е две. Колко полушария има земята? Две. Двете полушария не са ли равни на една земя? Вие ще кажете: „Това са половинки“. Че земята може ли да се дели на половинки? Казвате: живот, движение. Може ли животът да се раздели?

Когато започвате съзнателния си живот, имате желание всички да ви обичат. То е невъзможно. Как ще познаете, че някой ви обича? Какво вещественно доказателство трябва да ви представи той? Ами че обича е един абстрактен, отвлечен свят. Само в някои случаи човек се убеждава в обичта на другите и после пак се разубеждава. Кое е същественото, което доказва, че някой ви обича? Кое е по-хубаво: да обичате или да ви обичат? („Да обичаме.“) Защо? Човека не трябва да го обичат по единствената причина, че той желае това. Той е жив и неговият живот е резултат на една друга Любов. Следователно той има Любовта. И тази Любов отвътре трябва да я прояви. Любовта отвън го е създала. Сега той е длъжен да прояви своята Любов към другите. Онзи, който проявява Любовта си, е всякога по-силен. Онзи, който обича, е всякога по-силен от онзи, когото обичат. Всички противоречия в живота произтичат от факта, че те обичат. Когато обичаш, противоречие не може да има. И ти можеш да регулираш своята Любов, както искаш. Когато те обичат, ти си пасивен. Ти не си господар на положението. Нямаш думата. Ако се месите, ако давате разпореждания, заповеди, как да ви обичат, вие не разбирате закона.

В Любовта няма престъпление. Ако вършиш престъпление, това е външна-та страна на закона. В Любовта престъпление по никой начин не можеш да направиш. Искате да ви докажа? Добре. Можете ли да отрежете едно парче месо от тялото си, да го опечете и да го изядете? Не можете! Каквото и да е, няма толкова глупаво същество, което да почне да се гризе само. Само мечката по някой път, през дългите зими смучи лапите си.

Това е Любовта: не можеш да направиш престъпление по отношение на себе си; от себе си не можеш да ядеш. Ако хората приложат закона на Любовта, ще бъде невъзможно да се направи пакост някому. Всички хора съставляват едно цяло с тебе. Ето защо не може да се направи престъпление.

Вие не чакайте сега да се подобри светът. Не очаквайте хората да станат по-добри. Това е второстепенно. Вие оставете този въпрос на заден план. Но можете да направите един опит, да познаете и да почувствате прииждането на Божествените сили. Може да опитате как действа Любовта. Никой не може да ви покаже какво нещо е Любовта. Една постъпка, продиктувана от Любовта, може да ви се покаже, но вие можете да се усъмните. Щом дойдете до истинската Любов, там престават всички съмнения, безверие, всичкото зло. И започва животът на вечната радост; светът е вече друг. Човек става могъщ. Вие се чудите — как досега не сте разбрали това?

Понякога услужвате от немай-къде. Освен това, за услугата очаквате нещо от окръжаващите — да ви благодарят, да ви уважават. Някой иска да го обичат. В обичта има две положения: може да обичаш някой човек, когато ти дава или когато му даваш. Някой идва и ти казва: „Не ме ли обичаш?“ Ако е гладен, ще трябва да му дадеш хляб. Ако е жаден, ще трябва да му дадеш вода. Ако е бос, ще му дадеш обувка. Ако е гологлав, ще му дадеш шапка. Ако дрехите му са окъсани, ще му дадеш дрехи. Ако е пътник, ще му дадеш подслон. А пък щом той каже, че те обича, той трябва да ти даде нещо. Обичта, Любовта трябва да се изрази в нещо веществено. Има и друга Любов, която се изразява не с материални работи, но законът е същият. Че каква обич може да имате към някой човек, когато нищо не давате, всякога вземате и нищо не давате?

Ако двама души имат една и съща любов към един и същ предмет, те винаги ще се отблъскват. Щом искате да посадите една и съща градина, вие ще бъдете в спор. За да няма спор, какво трябва да се направи? Да кажем, че и двамата имат по една градина. Те трябва да си ги разменят — всеки да посее градината на приятеля си. Вярно е, че ще намерите голяма разлика при сегашните материалистични разбирания, едната ще даде повече, отколкото другата. Но от външния приход не може да се определи коя градина е по-добра. Зависи какви сортове са посадени.

Когато обичате един човек, то този човек за вас е една Божествена градина, в която вие ще опитате каква е вашата Любов. Той трябва да бъде пасивен, не трябва да се меси. Че някой може да ме обича, това е негова работа. Той трябва да прави своите опити; и аз ще опитам своята Любов към него. И той ще бъде една градина за мене. Всеки един ваш близък може да бъде една градина за вас, в която вие можете да опитате вашата Любов.

Кой от вас не е чувствал Любовта? Когато някой е чувствал да го принуждава Любовта, той все глупав става. Когато детето от Любов прави нещо, майка му казва, че е глупаво. Навсякъде то все трябва да търпи укори, да му се присмиват. Но ако това дете постоянства в принуждението на тази Любов, то в края на краищата ще се повдигне. Най-напред Любовта ще започне с маловажните работи. Първо ще я осмиват. Любов, която не се осмива, тя

не е Любов. Като дойде Любовта, човек забравя смеха на хората, те се смеят, а пък той си мисли за съвсем други работи. Те да казват каквото искат, нито на смеха, нито на укорите обръща внимание. Той си има една идея, все се усмихва.

Божията Любов се проявява чрез въздуха, водата, храната, светлината, растенията, животните, хората, ангелите, херувимите, серафимите, светлите духове.

Аз никога не мога с думи да ви предам Любовта. Мога да ви заразя с нея, но думата „заразявам“ не е хубава. Любовта може да се инжектира, Любовта може да се предаде чрез контакт, и то не всякога. Не всякога има условия за Любовта. Любовта в живота се предава само при специфични условия. Любовта в живота се предава само при най-благоприятните условия, които съществуват. Ако тези условия не съществуват, Любовта не може да се предаде. Любовта може да се предаде в каквато и да е форма, но ако вие искате онази Любов, която повдига човека, тя си има специфични условия, при които може да се прояви. Всеки трябва да изучава живота, та като дойде този специфичен момент, това специфично условие, да може да се възползва. Ако ви се случи този момент да ви посети един, два или няколко пъти в живота ви, това е достатъчно. Ако използвате тези моменти, вие ще имате влиянието на Любовта. Достатъчно е веднъж да се запали този Божествен огън у вас и да не изгасва повече. Ако сте разумни, този огън няма да изгасва.

Ако някой ме запита обичам ли Бога, аз му казвам: хайде да се разходим заедно и от онова, което направя, от него ще разбереш обичам ли Бога. Не само това, което аз направя, но и от което и аз, и моите близни, и Бог е доволен – това е моето верую. Онова, от което Бог е доволен, от което моите близни са доволни, и онова, от което аз съм доволен, това е, което аз съм проявил за този ден. Това е моето верую, това значи, че аз имам Любов.

Ако аз не съм доволен от себе си, ако моите близни не са доволни от това, което правя, ако и Бог не е доволен, тогава моята Любов не е такава, каквато Бог проявява и изисква от нас.

При обичта трябва да растете, а пък при Любовта ще събирате енергия. Растенето е вторият процес. Най-първо трябва да се акумулира енергия. Любовта е, която извършва тази работа. А вие мислите, че Любовта никак не ви ползва. Как не ви ползва? При първата възможност тази събрана енергия ще се прояви. Ти без Любов нищо не можеш да проявиш. Любовта стимулира процеса на събиране. Вие гледате на нея като на условие да се проявите. При Любовта най-първо ще се изпълниш с енергия. Всичко като се запълни в тебе, тогава идва проявлението. Докато не се напълниш, не давай Любов навън. Тук имате скачени съдове. Могат ли тези съдове да дават, ако не са напълнени? Те трябва да се напълнят. Всички хора тук на земята са скачени съдове. Искаме, не искаме, ще дадем. Любовта така се изявява в света.

Обичта се отличава по това, че спомага растежа на клоните. Обичта е възвишеният живот. В обичта растат клоните, по които има и цветове. Когато говорите за Любовта, разбирайте винаги корените. Обич и Любов се различават по това, че Любовта създава корените, а обичта — клоните на живота. Следователно то е поляризиране на онази първична енергия. Ако вие не разбирате закона на Любовта и закона на обичта, не ще можете да се ползвате от тях. Единият закон създава корените на сърцето, а обичта повече влияе върху ума. Та казвам: ако вие едновременно любите и обичате, ще имате два различни процеса, които вървят едновременно. Ако развивате само вашето сърце, знаете ли какво ще стане? „Да се обичаме.“ Да се обичаме, пък разбирате Любовта. Ще развивате корените, но няма да израсне стеблото, тогава каква е ползата?

Понякога едно и също е казано в един смисъл, а друг път — в друг. Всичко трябва да се сведе към едно общо понятие за Любовта. След това от Любовта трябва да преминете към понятията за знанието, за Божествената мъдрост и за истината. Това са три свята, където всеки ден трябва да влизате, за да придобиете нещо от Любовта, като дружите с нея. Или казано другояче: да дружите в душата си с разумните, с любящите същества. Защото любящото същество е един съвършен човек, който за да помогне, ще даде най-хубавото, което има в душата си. Не да се жертва. Съвършеният човек никога не се жертва. Той няма защо да се жертва. Жертвата е за земята. Съвършеният човек всякога има желание да помага, а пък това е достатъчно. Дръжте в ума си това: дружете със съвършените същества. Но някой ще каже: „Как да ги намерим?“ Някои от вас се срамуват да се молят. Цяло изкуство е да се моли човек! Вземете Христа, Той се е молил. Денем е проповядвал, ходил е навсякъде, а цели нощи е прекарвал в размишление, в молитва, за да бъде готов за следния ден да работи между хората при несгоди и противоречия; говорил е, не Го разбирали, бил е в постоянна борба. Вие не сте изключени от тази борба! Тая борба ще я имате в себе си, ще я имате и един с други.

Сърдиш се, когато те обичат, сърдиш се и когато не те обичат. Кое е правото? Правото е при сегашния уровень на вашето развитие да се прояви вашата Любов. Вие не очаквайте да ви обичат, но вие се проявете. Дайте път на онова, което е във вас, да се прояви. Така както Бог се проявява, и ние да се проявим. И ти, като проявяваш Любовта си, проявяваш едно Божествено качество.

Трябва да се радваш, когато можеш да проявиш Любовта си. Тя носи пълнота. В проявената Любов е твоето щастие. А пък този, който възприеме Любовта ти, ще получи подтик и той да прояви своята Любов. Аз често чувам някой да казва: „Аз обичах този брат, но той не заслужава това“. Защо този брат не заслужава твоята обич? Значи Бог го е създал, според Него той заслужава да живее, а пък от твое гледище не заслужава. Че този брат, преди

всичко, не е създаден за тебе. Нищо не е създадено специално за вас. Ти си създаден, за да проявиш своята Любов, а пък хората край тебе са само възможности, за да се проявиш.

Истинското богатство седи в проявената Любов. Не можеш да станеш богат, ако не проявиш Любовта, ако няма какво да обичаш. Тогава си сиромас. Ако никого не можеш да обичаш, ти си един дявол с опашка и рога. Ако обичаш, ти си отражение на Бога, но ако не обичаш, ти живееш в тъмен свят, дето нищо не става.

Следователно най-важният закон е да обичаме. Силата на човека е там. Кого да обичам? То не е моя работа. Ще обичаш когото искаш. В коя градина да сея? Ще сееш в тая градина, дето могат добре да растат плодните ти дървета. От нея ще започнеш. Там са благоприятните условия. Може почвата да не е благоприятна. Ще я наториш тогава. Когато някой наторява градините, иска да му платят. И ние, като проявим Любовта си, искаме да ни платят. Който иска да му платят за Любовта, той все едно, че е с опашка и с рога. Веднага щом влезе тази мисъл в теб, ти си вече нещастен.

Най-голямото благо е онова чувство, което се проявява в тебе. На него разчитай. А другите блага, те после сами по себе си ще дойдат. И ако вие не се ограничавате, Любовта ще се прояви много по-величествено, отколкото сега. Бащата може ли да убеди дъщеря си да го обича? Кой са признаците, по които познавате дали някой ви обича, или не? Че ви е донесъл един малък подарък, това още не е признак на Любовта. Когато някой е подсъдим и носи подарък на съдия, това от Любов ли е? Когато един разбойник нападне някого и последният дава всичките си пари, всичко каквото има, от Любов ли го прави? Той дава по-малкото благо, за да не го лишат от по-голямото – живота. Той дава парите си и казва: „Остави ме да живея“.

Онази Любов, която не се знае, тя е истинската.

И ако днес хората са болни, нервни, страдащи, това отчасти се дължи на храната, която употребяват. Те се ползват от плодовете на земята, която е напоена с кръвта на хиляди и милиони жертви – хора и животни. Земята е пропита от човешка кръв и тя трябва да се пречисти. Тя може да се пречисти само като мине през Божествения огън – огънят на Любовта.

Като влезете във водите на Любовта, гледайте да не се удавите. Като се качвате по нейните височини, гледайте да не паднете. Като влезете в огъня на Любовта, гледайте да не изгорите. Като дойдете до светлината на Любовта, гледайте да не почернеете. Като се намерите пред красотата на Любовта, гледайте да не погрознеете.

За да не изпада в тия положения, човек трябва да е готов да се ползва от Любовта. Тя е сила, чрез която човек може да трансформира състоянията си. Любовта е космическа сила, която движи всичко в света.

Някой си напълнил главата с правила, знания, преживявания, а те не жи-

веят в него. И той казва: „Да се обичаме, да бъдем милосърдни“. Е, хубаво, добре, но всичко това са качества, а не правила. Е, как да се обичаме? Ти дойдеш при мене, помолиш се, искаш 20 лева. „Нямам!“ Не ти услужвам. Вървя по пътя, минава някой покрай мене, иска да му повдигна торбата. Казвам: „Не може, бързам“. Някой паднал на пътя, ще се спреш, ще му помогнеш. Във всеки даден момент ще се спреш, ще употребиш закона на Любовта. Отидеш в някоя къща, твоята сестра е натъжена, запитва те: „Не можеш ли да ми помогнеш с нещо?“ „Е, Господ да ти помогне!“ Не, спри се, помогни на сестра си! Кажи ѝ: „Господ и на тебе, и на мене ще помогне“. Кажи, и ще бъде!

Какво трябва да правим ние, които сме тук на земята? Като обичаш някого, намери най-хубавите, най-възвишените качества в него. И като си спомниш за него, да имаш едно високо мнение. Сега го държиш в ума си и си казваш: „Той си има една слабост“. Остави слабостта настрана!

Христос казва: „Обичайте враговете си“. Невъзможно е, казвате. Не, възможно е да обичаш врага. После казва: „Благославяйте, молете се и за тези, които ви гонят“. Казвате, туй е невъзможно. При сегашното разбиране на нещата ти възразяваш: „Не мога да го направя“. Ако ти не можеш да го направиш, защо искаш за тебе да го направят? Ако за тебе е невъзможно, тогава е невъзможно и за другите.

Писанието казва: „Новата песен“. Има една велика музика в света. Вие говорите за Любовта. Любовта без песен, без музика, не е Любов. Какво ще ми разправяте за Любовта, да казвате: „Аз те обичам“. Който ме обича, той трябва да ми пее. И той трябва да ми пее кога? Когато аз съм заспал, когато съм се унесъл. Аз харесвам майката, която, като заспива детето, му пее. „Спи ми, мама, спи...“ Някои майки казват: „То и без песен ще заспи“. Много пей на това дете, да стане човек. Пейте и възпявайте в сърцето си. Във време на страдание – пей. Не те обичат – пей. Гонят те от едно място на друго – пей. Изгубил си парите си – пей. Болен си – пей. Пей, ще се оправят работите.

Новата култура, която иде, е като извор. От изобилието трябва да започнем. Новата култура започва от голямото, не от малкото. Казваме: човек трябва да се надява. После, трябва да има вяра и най-после трябва да има Любов. Не, в бъдещата култура ще започнем от Любовта. Ще имаме Любов, после – вяра, и най-после ще имаме надежда. С Любовта трябва да се започне, за да се разрешат правилно всички въпроси. Всяка една дума, която произнесеш, трябва да я произнесеш с Любов. Търпението, за да бъде мощна сила, трябва да произнесеш с Любов. Ако търпението започнеш с надежда, пак ще свършиш нещо. Но ако ти произнесеш „търпение“ с Любов, то ще бъде мощна сила. Ако го произнесеш само с надежда, ще бъде много слаба

дума. Турете Любовта за основа, за подтик на своя ум, за основа и подтик на своето сърце, за основа и подтик на своята воля. Любовта трябва да бъде един велик стимул във вас. Човек трябва да се освободи от всички дрязги, страхове, колебания, всичко това да го тури настрана. Щом се колебае, той не е започнал с Любовта. Щом е гладен, той не е започнал с Любовта. Щом е безверник, той не е започнал с Любовта. Щом е сиромаш, той не е започнал с Любовта. Защото кой осиромашава? Който няма дрехата — дрехата, това е надеждата. Вземат ти дрехата, отиде надеждата. Отбиха водата, отиде вярата. Кое остана? Любовта. Любав от светлината, която слънцето праща. Кой може да отбие светлината? Аз разглеждам въпроса психологически. Светлината, Любовта е нещо, което никой не може да ти го вземе, нито да го отбие. Трябва да започнем с Любовта, за да имаме една стабилна основа в своя живот. Всеки трябва да мисли за Любовта като за нещо, което слиза отнякъде. Няма място в света, дето Любовта да не присъства. Там, дето действа Любовта, не се явява желание за пакости. Всички хора на Любовта са богати. Всеки иска да даде нещо от себе си. Там никой не мисли да прави зло, никой не мисли да вземе. Всеки иска да даде, понеже има преизобилно. В надеждата и вярата все има някакъв недоимък, но в Любовта всичко има.

Питате какво нещо е Любовта? Любовта трябва да знаеш как да я възприемеш, да знаеш как да я дадеш и да знаеш как да я приложиш. Ако не знаеш как да приемеш Любовта, ако не знаеш как да я дадеш и ако не знаеш как да я приложиш, ти не можеш да знаеш какво нещо е Любовта. Единственото нещо, което не се знае и никога няма да се узнае, то е Любовта. Защото не можеш да я разделиш и да я видиш, тя е толкова обширна, че къде са границите ѝ, не можеш да видиш. Можете да сравните Любовта със слънцето.

Когато дъвчеш хляба, той казва: мед ми падна на сърцето. Много се радвам, че дойдох в тази благословена уста. А като го дъвчеш без Любав, казва: отде ме тури Господ в тази уста. Дъвчете вашите мисли с Любав, дъвчете вашите чувства с Любав. Дъвчете вашите постъпки с Любав. Всяко нещо, което направите с Любав, дава сила на човека; всяко нещо, направено без Любав, обезсилва човека. То е философия, която може да се приложи още сега. Приложете я, за да победите. Да победим света, значи да въдворим ред и порядък.

Когато ви говоря, нямам предвид сегашния ви живот, защото той е един резултат на миналото, той е една фикция. Той нищо не разрешава. Аз ви говоря за нещо, което сега иде! Реалното, Божественото, което може да измени миналото на нашия живот. Защото ако това Божественото не влезе в нас, нашият минал живот не може да се обнови. Ако си представим почва, която съдържа миналите енергии, нищо не става от тях. Слънцето е в състояние да измени тези семена, които са турени в почвата. Та трябва да вложите Божественото, новото, което иде сега. Да не падате духом! Вие

по някой път се обезсърчавате, защото нямало кой да ви обича. Но какво значи да ви обичат? Ако ви направят една хубава къща и не ви пушат навън и ако на прозорците има решетки и ви турят златни букаи, тогава, питам, как ще живеете в ограничения? Изхвърлете от себе си онези ограничения, които сега съществуват у вас! Те са все на миналото!

Вложете Божествената Любов, която сега вече настъпва в света! Вложете Любовта на всички онези, които истински ви обичат.

Нужно е приложение. Вие се намирате в едно трудно положение. Чудите се своето дете ли да обичате повече, или чуждите деца? Не правете разлики! Обичайте всички деца! Гледайте на онова дете, както майка му го гледа! То е истинското отношение. Влезте в положението на онази майка, която е родила това дете.

Аз не съм за това, всичко да се прави на машина, особено дрехите. За да имате една хубава дреха, изтъкана от надеждата, от вярата и Любовта, тя трябва да е минала през човешка ръка от единия до другия край.

Намерете един човек, който е остригал вълната с Любов, изплел я е с Любов, ушил е дрехата с Любов и ако вие я носите с Любов, тогава ще разберете какво нещо е силата на мисълта. Който има такава дреха, е щастлив човек.

Мнозина от вас се оплакват, че няма кой да ги обича. Аз ще ви препоръчам едно правило, какво трябва да спазвате, за да ви обичат. Всички може да използвате това правило, то е следното. Имаш един приятел, който искаш да те обича. Намери в него една от най-добрите му черти, дръж я постоянно в ума си и той ще те обикне. Щом го критикуваш в душата си, той не може да те обича. Между него и тебе винаги ще има една междина.

Мнозина казват: „Да има кой да ни обича!“ Въпросът не е правилно поставен. Много хора носят Любовта, но ти трябва да отвориш сърцето си за нея, да възприемеш част от Любовта им. Как ще искаш Любовта на хората, ако нямаш форма, в която да ти влеят от нея? Всеки добър човек носи в сърцето си от екстракта на Любовта.

Ще вложите Любовта като един алхимически камък в себе си и за нея ще мислите като за единствена сила, която всички мъчнотии премахва.

Казва Христос: „Аз съм живият хляб, който е слязъл от небето. Който ме яде, ще бъде жив.“ Това има двояко значение. Всяка една мисъл – това е храна, всяко чувство – това е храна, и всяка постъпка – това е храна. Това не са илюзии. За да бъдеш силен, твоето сърце трябва да се храни. Казваш: „Аз не искам да обичам“. Ще обичаш когото и да е! Ако не мене, някого. Ако не искаш хората да обичаш, дърветата обичай, камъните обичай, реките, растенията, животните, мухите обичай, воловете, магаретата, каквото искаш обичай, най-после и хората обичай. Ще кажеш: „Защо магарето да

обичам?“ Магаре за тебе, мъдрец за другите. В източните народи магарето има много високо положение.

Не мисли, че нашият път ще бъде този, по който сега вървим. За съжаление, днес хората вървят по този лош път. Макар че вие не сте съгласни с Ева, всеки от вас по няколко пъти в годината яде от забранения плод. Защото туй дърво за познаване на доброто и злото е и у вас. У тебе се зароди омраза, ненавист, подозрение, ревност и други подобни чувства. Зароди се желание да убиеш човека, да го zlepоставиш, да го унищожиш, да го премахнеш. Питам: какъв е този живот? Трябва да знаеш, че всички същества, които живеят на земята, са създадени от Бога! Всяка една човешка душа си има свои стремежи. Не гледайте на външната форма. Когато някой казва: „Аз не те обичам“, ето какво означава това: „Не обичам обвинката на твоята душа, дрехата, с която си облечен. Хвърли тази дреха! Защото дрехата ти е оцапана, аз няма да обичам кирливата ти дреха. Виж, душата ти може да обичам.“ Ти хвърлиш дрехата, измиеш се и като дойдеш в къщата ми, аз ще ти дам една хубава ленена премяна. И ще бъдеш добре приет.

Защо трябва да обичаш? За да не изгубиш живота си! Любовта трябва да дойде като средство, за да запазиш живота. А защо трябва да живея? Защото като не живееш, ти човек не можеш да бъдеш, не можеш да се проявиш, не можеш да имаш никакъв прогрес!

„Как трябва да обичам?“ Ти не можеш да обичаш правилно, ако не следваш Истината. Истината е път на Любовта, по който трябва да ходиш. Ти трябва да дружиш с Любовта! Аз засега не ви препоръчвам да обичате, а само да дружите с Любовта. Защото, като направите един малък опит да обичате някого, излиза несполучлив. Ще ви се смеят тогаз!

Докато ти държиш в ума си великото качество на Любовта, страданията ще минават и отминават. Но в момента, когато се поколебаеш в тази велика истина, страданието ще дойде.

Някой ти казва: „Ти не знаеш колко много те обичам!“ Онзи, който обича, той получава най-голямото благо. Тук има обмяна. Онзи, който ме обича, той трябва да ми благодари, че ме обича. Не аз съм му длъжен, а той на мене е длъжен. Защото, когато човек полива градина с плодни дървета, кой яде плодовете? Градината ли, или онзи, който е посадил плодните дръвчета? Когато някой ми каже, че ме обича, аз съм градина, в която той е посадил плодни дървета. И той един ден ще яде, а пък аз ще стоя настрана. Като кажеш, че ме обичаш, ти трябва да се радваш, че имаш една градина, в която си посадил плодни дървета. Без това ти не можеш да познаеш живота. Бог, като ни обича, е вложил всичко в нас. Той иска да събуди съзнанието в нас и ние да Го обичаме. Защото, ако ние не Го обичаме, нашата работа е загубена. Бог е направил света и Той иска да ни събуди. Желанието Му е ние да посеем нещо, да направим нещо, макар и в малък размер, и да Го обикнем. Тогава

Бог ще бъде една градина, в която ние ще посеем всичкото добро, което е вложено в нас, а след това ще събираме плодовете.

Ние често казваме: „Господ не ни обича“. Това е първата лъжа, която прониква в съзнанието на човека. Ако остане сега Господ да обикне човека, това щеше да бъде загубена работа. Въпросът не е защо Бог не ни обича, а защо ние не обичаме Господа. Като обичаш Господа, ти ще помогнеш на себе си. Това е активната Любов, която възприемаш. Проявената Любов, във всички нейни действия е първата причина, която дава и създава нещата. Любовта е едно поляризиране на цялото. Любовта — това е цялото. Това цяло се разделя на два полюса: Любов на частите, на половинките, и Любов на цялото. Най-първо ще познаеш Любовта, която дава всичко от себе си, после Любовта, която възприема всичко.

Не контролирайте Любовта на когото и да е, защото в тази Любов Бог се проявява, не се намесвайте, за да видите Неговото величие. Той не проявява своята Любов тъй, както ние я проявяваме. Не казвай за някого, че е много студен човек, няма никаква Любов и е жесток. Това са само ваши заключения.

Ето едно съществено правило: обичайте всеки човек така, както обичате Бога! Казано е: да обичаш ближния си, както обичаш Бога. Ние казваме: да обичаш ближния, както обичаш себе си. Ти обичаш себе си, както обичаш Бога. Това е един втори превод. И право е това, че ние обичаме себе си, както обичаме Бога. Да обичаш Бога, значи да нямаш абсолютно никакво противоречие в душата си. Любовта е там, дето няма никакво противоречие. Кое същество може да те обича? Онова същество, в чието сърце и душа няма никакво противоречие, това същество те обича. Щом влезе някакво противоречие, ще се появи разногласие в Любовта.

Вие имате Любов само към един човек. Какво ще правиш, когато той умре? Ако пък имаш Любов към Бога, то един като умре, десет души ще дойдат на мястото му. Десет души като умрат, сто ще дойдат на мястото им. Ако една дреха се износи, десет ще дойдат на мястото ѝ. Ако някой обере плодовете на вашите градини, какво от това? Обаче така може да разсъждава само този, който има Любов. А който се ръководи от човешката любов, ще се ядосва, ще се възмущава.

Ти не можеш да обичаш човек, който не те обича. Едно правило има в света: ти не можеш да обичаш, докато не те обичат. Следователно, когато говорим за Бога, Той е идеал за нас, понеже преди ние да сме Го обикнали, Той ни е обикнал. Следователно Той е идеал за нас, който ни показва как трябва да обичаме. Вън от този идеал ние не знаем как да обичаме. Затова именно ние ще обичаме по същия начин, по същия идеал, както Бог обича. Както Бог те е обикнал, по същия начин, по същия метод, по същата линия

ще обичаш и ти – така върви.

Как ще покажеш, че обичаш Бога? Ще отидеш в някой дом, където има умряло дете, ще се обърнеш към Бога, към духа на детето и ще му кажеш да се върне към родителите си. И ако наистина имаш Любов към Бога, детето ще се върне на земята.

Ако си ясновидец, ще видиш, че от главата на набожния излиза една особена светлина. Горната част на главата е издута като кубе и оттам излиза светлина. Това е така нареченият „хиялолистник“. В този център се намира чувството на Любов към Бога.

Според Божия закон всички същества трябва да те обичат. Това е идеал, към който хората се стремят. Днес този идеал не може да се постигне. В такъв случай Бог е предвидил поне най-малкия предел, до който Любовта може да достигне, а именно: поне едно същество да те обича. Следователно, когато някой човек търси поне едно същество да го обича, той се основава на най-малкото, което Любовта е поставила в своята програма за приложение. При каквото и положение да се намира човек, все има някъде едно същество, което го обича. Невъзможно е да няма поне едно същество, което да не те обича. Няма ли поне едно същество, ти не би могъл да съществува. Намериш ли това същество, ти си разрешил най-малката задача в света. Обаче тази най-малка задача не изчерпва останалите задачи в живота. Ти трябва да намериш всички същества, които те обичат. Казано е, че Бог е Любов. Следователно сборът от всички същества, които те обичат, съставят единичната – Бог. Той е смисълът на живота, Той е целокупният живот.

Ти не можеш да живееш, ако няма кого да обичаш. В света не може да се живее без Любов. Трябва да обичаш някого. Дали искаш, то е друг въпрос. Ти ще обичаш поне одного, а пък Божественият, далечният идеал е да обичаш всички. Ако не можеш да обичаш всички, това показва, че си в началото на своето развитие, а ако поне един не обичаш, това показва, че си вече в областта на смъртта. Да обичаш само един, това значи, че едва си се родил, едва си се запознал с Любовта.

Когато ние говорим за Любовта, какво подразбираме? Вие казвате, че обичате някого. В света има Любов на сенките. Да обичаш една сянка е приятно, но това е една временна реалност. От сенките на Любовта произтичат всички разочарования в света. Сенките са потребни лятно време. В горещо време много е приятно там, отлична е сянката. Но сянката зимно време, при 35 градуса студ, какво ще те ползва? Тогава не само че не обичаме сенките, но търсим друго нещо.

Истинската Любов е път за влизане в Бога и излизане от Него. Под „Любов“ аз всякога разбирам живот. Това е подмладяване, или придобиване на онова съзнание, в което човек започва да живее. Няма по-хубаво нещо от

това, да съзнаваш, че живееш. Да съзнаваш, че си сиромаш, че си невежа, че си учен, че си грешен и пр., това не е живот. Че си учен човек, това е облекло. Че си здрав, това е друго облекло. Че си някой много добър човек – това е трето облекло. Всички качества, които човек може да има, това са все премени, с които можеш да се облечеш.

Животът е това, към което ти се стремиш и което осмисля твоето съществуване. Животът се осмисля, само когато живееш в Любовта.

Ти обичаш някой човек и си казваш: „Май много го обикнах“. Така ти разрушаваш нещо хубаво. В теб настана реакция и казваш: „Не трябва да го обичам толкова“. Не се говори така. Никога на никого не казвай, че не го обичаш. Това е едно противоречие. Какво трябва да кажеш тогава? За да обикна един човек повече, аз трябва да обичам още един. За да обичам и двамата повече, аз трябва да обикна трети. А за да обикна тримата повече, трябва да обикна четвърти. Вие не разбирате закона. Казваш: „Ти трябва да ме обичаш“. За да го обикна, аз трябва да обикна втори. Цял скандал се вдига тогава. Невъзможно е да се усили Любовта ти към одного, ако не обикнеш втори. Явява се едно противоречие в твоето съзнание. Възможно ли е това? Вие туряте един въглен на огнището. Искате да усилите огъня. С един въглен може ли да усилите огъня? Ще турите втори въглен. И тогава огънят ще се усили. Искате да усилите огъня на двата въглена. Ще турите трети въглен. За да стоплиш ядене, не трябва само един въглен. Два, три, четири, десет въглена трябва да събереш. На десет въглена най-малко трябва да събереш топлината, за да сготвиш едно ядене.

Когато говорим за Любовта, подразбираме единственото сигурно място. Там можете да бъдете сигурни. Когато сте свързани със света на Любовта – Божественият свят, тогава има кой да ви пази. Това е най-естественото положение. Всяко друго разбиране на Любовта не отговаря на истината. Вие мислите, че Любовта не съществува на земята, че е извън този свят. Не, това е погрешно. Има една връзка, на която всякога може да разчитате – това е водата, която иде от извора, а не тази, която е в шишето, на вашата маса. След половин час, след един час, няма да знаете откъде да вземете вода. Не да имате един хляб само и утре да не знаете от коя фурна да вземете, но да си имате една фурна, от която хлебарят всеки ден ще ви носи по един хляб и ще ви го дава. Това е мистичната връзка. Тази връзка трябва да се създаде. Много пъти вие считате неестествените връзки за естествени. Кои са неестествените връзки? Временните връзки са неестествени.

Докато ти обичаш, няма да умреш. Когато Любовта напусне човешкото сърце, човек е изложен на смърт. Докато Любовта функционира в неговото сърце – или в неговото висше съзнание – той е свободен. Смъртта го дебне само тогава, когато човек скъса връзката си с висшето съзнание. Тогава или ще стане разрыв на сърцето, или капилярните съдове ще се свият. Дока-

то Любовта обаче функционира в човешкото сърце, никаква смърт не може да дойде. Може да минеш през хиляди гранати из бойното поле – смъртта няма да те засегне. Мога да ви дам безброй примери от живота. Не се обезсърчавайте. Вие казвате: „Той, Господ, ме е забравил, но да си умра, да си замина“. Така като мислиш, страданията ще дойдат.

Онези от вас, които сте дошли вече на земята, трябва да знаете, че съществува едно правило: никой в света не може да обича без позволение. Единственото позволение, което можете да вземете за обичта, това е позволението от Бога. Следователно, ако един човек обича, той има позволението от Бога. Без позволението от Бога не може да се обича. Онова, което Бог е разрешил, считайте, че е право. Ако Бог не е разрешил и обичате, тази Любов е произволна. Ако Любовта е проникнала у вас по Божие позволение, не правете тогава никакъв въпрос. Това е вечното благо, това е вечният живот – да познаете Единния Истинския Бог. Ти можеш да обичаш, но не говори за тази Любов. И тогава, отдето минеш, всеки ще познае, че имаш в себе си тази Любов. Ти ще бъдеш като цвете, което носи благоухание. В който дом влезеш, навсякъде ще носиш радост и веселие. Дето влезеш, всички ще утешаш. Това е Любовта в света. Като дойде Любовта, и сиромашията, и болестите, и недоразуменията, всичко се урежда. Но това ще стане, когато Бог позволи. Кога ще позволи Бог? Когато сме готови да изпълним Неговия закон. И тогава сърцата на добрите хора ще се отворят; сърцата на учените хора ще се отворят; сърцата на братята и на сестрите ще се отворят; сърцата на майките и на бащите ще се отворят; сърцата на господарите и слугите ще се отворят. И тогава животът ще потече. А сега сърцата на всички хора са затворени. Ти ще проповядваш на някого, а той ще каже: „Какви ли са задните цели на този човек?“ Той или ще каже истината, или ще излъже; ще развие някоя научна теория или ще каже някаква глупост. Защото в дадения случай този човек може да има някакъв личен или някакъв научен интерес. Не, човек трябва да се проявява вън от своя личен интерес.

От всички се изисква тази разумна вяра, която почива на истински, на определени факти. Аз наричам „вяра“ само този принцип, който почива на неизменната Любов, а тя носи щастието в себе си. Когато чуем нейния глас, ние всички трябва да тръгнем след нея и всичко да изпълним. Там човек не трябва да филолофства. Това ни най-малко не е заблуждение, защото тя му дава всичко, което му е потребно в живота. В Любовта всеки може да бъде доволен според степента на това, което има в себе си. Не искате да бъдете задоволени както другите хора. Всеки е доволен по своему от Любовта. За всеки човек светът така е нагласен, така направен, че всеки да бъде доволен по специфичен начин. Вас никой друг не може да ви задоволи, нито мене някой отстрани може да задоволи. Моето вътрешно задоволство напълно зависи от мене, от моето вътрешно разбиране. Външно хората са

само едно условие, а моето щастие напълно зависи от онова мое вътрешно разбиране, което имам, от онова специфично отношение, което Любовта има към вашия материален, духовен и умствен живот.

„Любовта Христова ни принуждава.“ Сега е време, когато всички трябва да бъдете носители на Божественото, Божественото във вас да блика. Отивам в планината, спра се при някой извор, седна и се разговарям с водата. Тя ми разказва как е ходила при тревите, при цветята, какво е правила там, как влизала в някоя градина, как влизала в един, който бил болен и тя му е помогнала, как утолила жаждата на някого, как утешила другото — цяла една история. Ти казваш: „Водата само си мърмори“. Тя не мърмори, тя приказва. Ако ние можем да работим като нея! Светиите отиваха при изворите. Водата никога не може да се окаля. Животът никога не може да се окаля.

Когато Любовта дойде, яденето става по друг начин. Хората на Любовта мазини не трупат, а образуват мускули. Хората на Любовта имат мускулесто тяло. Хората на Любовта са много издръжливи. Един човек, в който действа Любовта, издържа на всички страдания. Човек, който има Любовта, и на болести издържа. Аз съм виждал хора да страдат и да се смеят на болестта. Казва й: „Ти като си нямаш работа, с мене се занимаваш“, и се смее. Друг ще кряска, а пък той се смее и казва: „Болестта ще си замине, на крива врата е дошла“. И действително болестта си заминава.

Когато Любовта те принуждава, то е най-лесната работа, а когато не те принуждава, е най-мъчната работа. Когато Любовта действа в тебе, и царят на гости ще ти дойде, когато Любовта действа, навсякъде те приемат. Дето и да похлопаш, ще те приемат. В Любовта има магическа сила.

От Любовта материята претърпява цяла метаморфоза. Силите вземат друго направление и започват да съграждат Божественото тяло, в което човек ще живее в бъдеще. Това са творческите сили, които градят. Ето защо всички светии, всички добри хора, които минават от едно състояние в друго, преживяват такова състояние, каквото обикновеният човек дори не може да си представи. Те минават през големи вътрешни страдания.

В бъдеще вие ще обичате майка си, баща си, близките си не за това, което те правят за вас, а за това, което вие можете да направите за тях.

Винаги свързвайте Любовта с безсмъртието.

Сърцето на някои хора е толкова малко, че обхваща само одного — себе си. Колкото повече хора обича човек, толкова повече сърцето му се разширява. Обичай себе си, обичай ближните си, обичай и Бога, за да имаш богато, обширно сърце. Мисли за себе си, мисли за ближните си, мисли за Бога, за да имаш светъл ум. Ако мислите и чувствате по този начин, вие сте в правия път. И тогава, каквото и да се случи, вие ще го разглеждате все от

добрата му страна.

Хората се нуждаят повече от Любов, отколкото от знание. Когато си гладен, не е важно знанието. Любовта се отличава по това, че тя не се изучава, нито учи някого. Любовта не се учи в никое училище. Единствените същества, които се раждат учени, това са съществата на Любовта. Като се научат, тогава се раждат. Значи те се раждат учени. Като се родят, те знаят вече как да ядат.

Гениалните хора се раждат само в Любовта. Вън от Любовта всичко е объркана каша.

Ще кажете, че аз много съм говорил за Любовта. Не, аз не съм казал нито една дума за Любовта. Аз за Любовта не съм обелил нито една дума, нищо не съм казал още. Ако аз произнеса за Любовта само една дума, целият свят ще изчезне, няма да остане нищо от него, на дим и прах ще стане! Толкова силна е тази дума!

Вие, съвременните хора, още не сте готови за онова великото в света, което трябва да издържите. Любовта, като дойде в света, казва: „Ще дамеш всичко, което имаш“. И взима всичко. Няма да остане нищо. Всичко ще дамеш! И след като дамеш всичко, ще се отпуснеш и ще кажеш: „Всичко дадох“. Тогава тя, като вземе всичко, ще ти даде всичко. Ще стане една обмяна. Тогава – като стане тази обмяна – ти ще разбереш вътрешния смисъл на живота.

М

Какво означава буквата „М“? Тя означава стягане, затваряне на крапа. И наистина, щом човек дойде до буквата „М“, нещо стегне човека, той затваря крапа си и никому нищо не дава.

МАТЕРИИ

Първоначално материята е заемала милиарди, милиарди километри пространство и е била в етерно състояние, а после по някакъв особен начин материята е започнала под натиска на налягане отвън и отвътре постепенно да се сгъстява. След това е настанала пертурбация на тази материя, като всяка пертурбация е образувала свой център. Всеки център представлява едно възвишено разумно същество. Разумното същество е образувало този въртеж.

Целият космически мир, материята, от която сегашният космос е създаден, е изостанала енергия от хиляди и милиони космоси, които са съществували в миналото. Материята, която е изоставена от съществата, които са работили тогава, сега се използва. От хиляди и милиони космоси съществата са оставили и своите желания, мисли и действия в тази материя. Сегашната материя, това са заспали духове, които трябва да се събудят.

Всичко в материалния свят е израз на една разумност, която седи зад материята.

Цялата материя, която влиза в нашата система, е едно число 9 с 90 нули след него, а според мене е едно число 10 със 100 нули след него.

Ако материята произвежда живота, то тя не е мъртва, защото мъртвото не може да произвежда живот. Светлината от светлина излиза. Силата от сила излиза.

Една майка ражда едно дете и ние казваме, че го е създала. Не. Зародишът на това дете е съществувал милиони години, преди майката да го е родила. Когато човек пусне една семка в нивата, той ли е създал тази семка? Не, човекът е само условие да посади семката, а земята е условие за поникване на семето.

Ако няма материя, никакви заблуждения не може да има. Заблужденията винаги се скриват зад материалните работи.

Словото Божие е чиста духовна материя, от която могат да се извадят екстракти за поддържане на човешкия живот.

Ако претеглите един човек със силни страсти, ще видите, че той тежи

повече от интелигентния. Духовните хора са по-леки от материалистите.

Петте сетива – осезание, обоняние, вкус, зрение и слух, са свързани с петте свята или петте вида материя, които се различават по степента на своите вибрации или трептения. Материята, която работи в чувствата, е доста груба. Колкото по-възвишени са чувствата, толкова повече материята се облагородява. Ако двама приятели се хванат за ръце, чувствата им се преливат от един на друг. Като отпуснат ръцете си, връзката между чувствата им не се прекъсва. Ако в момента, когато двамата приятели държат ръцете си и мине покрай тях човек с груби чувства, и двамата изпитват известно страдание, като че някой иска да прекъсне тяхната връзка. Това показва, че чувствата са наистина нещо материално, което се отразява и върху физическото тяло. И при вкуса се образува връзка, но по-фина от тази при хващането на ръце. И при целувката се образува връзка. Като знаете това, образувайте хармонични връзки. С миризмата си цветята привличат хората и насекомите и така създават връзки. Връзка, създадена въз основа на слуха и зрението, е по-устойчива от първите три. Където има пипане, вкусане, връзките са по-слаби, не издържат дълго. Връзки, които имат за основа удоволствието, не са разумни.

Под „нечисто“ разбирам една гъста материя, в която животът най-мъчно функционира.

Ние владеем физическия свят само отвън, не сме проникнали отвътре. Ако аз мога да разреда материята на тази паница и тя да изчезне, после пак да я събъря, отново да бъде паница, тогава аз прониквам в материята. Твърдостта зависи от силата на движението. Най-силното движение съставлява най-голямата твърдост. Идейният свят е с най-голяма бързина. Той е твърд свят. Вечният Божествен свят е твърд. Той не е воден, не е въздухообразен. Материята на Божествения свят не се изменя, нито се видоизменя. Диференцираната материя е разпределена в съзнанието, а има и една основна материя, която не претърпява никакво изменение. И духът се обгражда с нея, тя не се дели. Всички други състояния на материята произлизат от нея. От неделимата материя понякога има един малък излишък, който се изхвърля, и от него се твори видимият свят.

Материята, от която човек е създаден, се различава от материята на всички други животни и същества. Формите, от които всяко едно животно е създадено, са от специални сили, от специална материя. Тази материя не може тъй лесно да се трансформира. Дори всеки един човек е създаден от специален род материя. В някои хора има повече злато в кръвта, в други – сребро, в трети – желязо, в четвърти – мед и т.н. Златото в кръвта не е повече от една десетмилионна част от милиграма, но то оказва влияние върху характера на човека. Ако учените чакат да открият това злато с везните, ко-

ито имат, никога няма да го открият, но в кръвта на някои хора го има и то е мощно със своето действие. Има известен род материя, ако я има в кръвта, бихме вършили чудеса. Първичната материя, от която е създаден светът, е била хиляди пъти по-рядка от тази на водорода. Първичните сили, които функционират в тази материя, са били така мощни, че ако днес би могло да се добие само един грам от тази материя, би трябвало всички фабрики, които съществуват в света, да работят три хиляди години ден и нощ.

Първичната материя, от която светът е бил създаден, е била хиляди пъти по-рядка, отколкото водорода. Водородът в сравнение с тази първична материя е нещо подобно на каша.

Материята е нещо неопределено.

Духът не е тяло, душата — също.

Телата, които виждаме, са триизмерни, а в природата има повече от три измерения.

Чувственият свят е четириизмерен, причинният свят е шестизмерен. Тия неща са от параметафизиката. Душата е от седемизмерния свят.

Твърдата материя показва, че между духовната и физическата материя има едно съответствие: едната е твърда и другата е твърда, само че Божествената материя макар и да е твърда, тя е еластична и не се чупи.

Най-твърдият свят е духовният. Частиците са толкова дребни, безкрайно дребни.

Твърдите тела на физическия свят са много големи. Една частица от духовния свят, сравнена с една твърда частица от физическото поле, то е все едно да сравните един атом със земята.

Кометите са хиляди пъти по-големи от Земята по обем, но материята е толкова фина, че съставя една десетхилядна част от тежестта на Земята, материята е десет хиляди пъти по-рядка от тази на Земята. В духовния свят материята е крайно рядка, затуй нещата се предават бързо.

На Земята има известна материя, в която няма съзнание. В камъните няма пробудено съзнание.

Твърдото състояние на материята заема най-малко място. Течната материя заема по-голямо пространство, газообразната още по-голямо, а етерната — още по-голямо. В течната материя молекулата играе голяма роля, в газообразната — атомът, в етера — йонът.

Едно от свойствата на материята е, че тя минава от едно състояние в друго, като се променят вибрациите ѝ, а именно повишаването и понижаването им. Като се пречиства материята, вибрациите ѝ се повишават. Щом изгуби чистотата си, вибрациите ѝ се понижават.

Човек не е направен от един вид материя, нито от един вид атоми и йони, но от всичките им градации. Такива състояния на атомите във физическото поле засега има 49.

Човек е все още една неорганизирана материя.

Материята, от която е направен мозъкът, е най-организирана, най-одухотворена, най-чиста. Когато човек заболее от сериозна, тежка болест, той губи голяма част от своето тегло, само мозъкът нищо не губи, защото материята му е най-устойчива.

Сега се приготвява ново сърце, което няма да е от плът, но от материя, взета от ангелските светове — от най-фина материя. Мнозина се оплакват от сърцебиене, от порок на сърцето, от неправилно действащи клапи. Новото сърце ще бъде винаги здраво, от него ще се излива живот.

Един ден, когато човек научи законите да владее клетките си, да разширява и смалва тялото си, да го разпръсква из пространството и пак да го събира, той ще минава през всички препятствия, пропасти, прегради, без да го засегне нищо. Чрез силата на волята си той ще може да лети във въздуха като птица, да минава през океани, да пътува от Земята до Слънцето. Има адепти, които могат да отиват до Слънцето. Човек може да живее и след като сърцето му престане да бие. Сърцето тупти ли, когато първоначално човек се е зараждал? Туптенето на сърцето и дишането са последни процеси, тези функции се изпълняват от сърцето и дробовете на майката. Човек може да спре сърцето си да не тупти известно време и после да го накара отново да затупти. Сърцето тупти поради онзи жизнен ток, който минава през него, обаче ти можеш, стига да знаеш как, да изместиш този ток и сърцето да спре за половин час, после пак ще го пуснеш.

След 200–300 години клетките на тялото ви ще бъдат пръснати в пространството, а костите ви ще лежат в някой гроб. Човек не е в костите си — щом изгори къщата на някой човек, няма защо да го търсите вътре. Човек е вън от тялото си. Тялото е малка къщичка, дадена за временно ползване. Докато човек е на Земята, душата му обитава от време на време в тази къщичка. В бъдеще човешкото тяло ще е по-съвършено. Когато пожелае, ще може да става невидим. Ще става воден, въздухообразен, какъвто си иска, ще може да отива и на Слънцето, щом пожелае.

Мястото на главата, където човешкият мозък действа енергично, изтънява. Не мислете, че човек възприема светлината само през очите си. Той я приема и чрез костите си. Тази част на костите, през която е минала повече светлина, е по-тънка. По черепа, по това място може да се познае дали някой човек е интелигентен, дали е имал Любов към ближните си, към Бога.

В света има една разумна материя, която прониква във всички клетки, по цялото тяло, за която ние дори не подозираме. Около тази материя, коя-

то е разумна, има друга разумна сила, която обгръща двете. Тази разумна материя и тази разумна сила обгръщат външно всички клетки и проникват през всички най-малки частици на нашия организъм.

Материята у вас е доста състена, затова ту ви боли крак, ту ръка, ту пръсти, ту ушите ви недочуват, ту не усещате уханията.

Черният дроб е онази материя, която е създала света. Господ е създал света чрез черния дроб. Знаете ли какви киселини, какви сили са действали при създаването на черния дроб! Това на вас ви се вижда невъзможно, но аз ви казвам, че черният дроб е бил способен да създава.

Ти може да се справиш с лошия си навик, но трябва да стане коренно преобразование в тебе, коренно преустройство на материята ти. Онова естество у човека, което се нарича „плът“, е другояче устроено. И онова естество, което се нарича „дух“, също е другояче устроено. Едното естество е изходящо, от него духът взема материя и я преустройва. Духът е направен от фина материя, която коренно се различава от плътта. Външната форма на човешката мисъл е направена от електричество и магнетизъм, които съдържат мощни енергии. Има сили, които вървят от центъра навън по права линия, но има сили, които вървят отвън към центъра. Пътят на магнетизма върви по спирала.

Материята е само една възможност на духа. Това са условията, при които духът може да се прояви. В материалния живот няма да намерите смисъл. Там ще намерите само външните условия. За да се облечеш в една форма, зависи от духа.

Златото може да се размножава, то расте както растат ябълките и крушите по дърветата. При растенето и узряването на един плод стават ред химически процеси. В това отношение плодът представлява една лаборатория. Когато говорим за Любовта като плод на Духа, ние разбираме крайния предел, до който е стигнало развитието на този плод. Любовта е един трансформатор на Божествения свят. Зад Любовта седи Духът. Той е една велика, мощна сила. Всички форми, които съществуват в света — Слънцето, планетите, звездите, Земята, това са енергии, т.е. плод на енергии, които съществуват в природата. Материята или веществото пък представлява онова, което дава възможност на тия форми да се образуват. За да се образува едно тяло, тази материя трябва да се ограничи. Температурата на тази енергия е много голяма. Според някои учени тя е равна на числото 20 повдигнато на 62 степен. Колко и каква материя би устояла на такава температура? Такава материя в природата не съществува.

Молекулите са живи единици, атомите са живи единици. Йоните са също живи единици. Ние още не сме дошли до онова фино етерно състояние на материята, чрез което се прекъсва границата на материалния свят. Ако мине-

те зад материалния свят и имате будно съзнание, ще проверите това. Други ще преминат през тази област като пътници в експрес, без да видят нищо, защото през цялото време на пътуването са спали. В повечето от хората има едно натрупване на материята, а никакво растение.

Чистенето подразбира организиране на материята. Неорганизираната материя е неустойчива и гниеца, организираната е устойчива, чиста, „девствена“ материя.

Ние сме пратени на Земята да пречистим материята, да приготвим материал за духовния свят. С тази материя не можем да отидем в другия свят.

Физическото е резултат на духовното. Материя и сила са двата полюса на битието, а разумното е в средата, което чрез форми превръща инертната материя в активна сила. Разумното е, което съединява материята със силата, за да може да работи и организира света. Ако ти нямаш тези разумни сили, които да организират материята, твоето тяло, клетките на твой ум, на симпатичната нервна система, ти нищо не можеш да постигнеш.

Нашите мисли и желания са в състояние да изменят външната ни форма.

Светлината взема участие в преустройството на човешкия организъм. Както съществува твърда инертна материя, така има и въздухообразна инертна материя. Азотът е инертен газ, който трябва да се преработи.

Астралният свят е на желанията, умственият — на мисълта, а причинният — на закона за причините и следствията. Ако сравните материята на трите свята — физически, астрален, умствен — ще видите, че материята на физическия свят е най-гъста, на астралния — по-разредена, а на умствения — най-рядка. От човека зависи да измени свойствата на физическата материя, т.е. да я направи по-пъргава, по-еластична, по-рядка.

Материята, от която е създаден физическият свят, е твърда и се дели на безкрайност. Духовният свят е рядък, прилича на вода. Умственият свят е въздухообразен. Божественият свят е твърд и неделим. От него се образува голямото тяло, а от физическия свят се образуват малките тела — има едно подобие между тях.

Каквато и да е идеята, колкото и духовна да е, както и да се проявява, все има някаква материя в нея.

Не смесвайте плътта тук. Смятате, че плътта е по-нисш живот, по-нисшият живот съдържа неорганизираната материя. По-висшият живот съдържа контактната материя. Като живеем добре, ние придобиваме от тази материя. Ако телата ви бяха направени от нея, вие нямаше да боледувате. Има същества, които имат такива тела, които са добили безсмъртие.

Ние тепърва ще се стремим към този живот. Малки причини могат да ни

лишат от живот. Спре сърцето или спре дишането – това е малка причина. Или изгубиш съзнанието – и това е малка причина.

МИРИС

Различните миризми на цветята дават различни състояния. Ако помиришете карамфил, той ще ви даде с уханието си хубав подтик на чувствата, но ако помиришете роза, у вас ще се събудят съвсем други чувства.

А пък ако помиришете цвета на ябълка, на слива, съвсем други чувства ще изпитате. Минете през една нива, когато житото цъфти, за да видите какво влияние ще окаже тази миризма върху вас.

Уханието на цветето е неговата голяма скръб. Колкото скръбта на цветето е по-голяма, толкова и уханието е по-голямо.

Страданието е съдържанието на живота. Не може да бъдете едно уханно цвете, ако нямате съдържание.

Радиоактивността в растенията е която ги кара да цъфнат и да разнасят уханието си навред. За да се образува уханието, през колко страдания е минало цветето!

Вдъхвайте миризмата на цветята отдалеч, за да усилите обонянието си.

Всички неща в природата имат ухане. Светлината, музиката имат ухане. Всеки тон има ухане.

Носът може да се поддържа в добро състояние чрез вдъхване на уханни треви и цветя. Не е лошо до отглеждате в домовете си уханни цветя. Плодни-те дървета пък държат в изправност вкуса ви.

Уханието, което излиза от цъфтящите дървета, е музикален тон. Трептени-ята на цъфналите дървета са най-силни, това е тонът „сол“ – доминантата. Тези трептения упражняват голямо влияние върху носа.

Миризмата на цветята е в състояние да премахне скръбта на човека и да оправи настроението му.

Който е неразположен, да помирише роза или да натърка носа си с листен-цата на розата, очите, устата и ръцете си. Розата може да лекува и психи-чески, и физически.

Понеже естествено още не ухае, а парфюмите са скъпи, може да си направите сами парфюми, като сложите във вода здравец или трендафил, или босилек, или карамфил и с тази водича ще се пръскате.

Растенията отделят от себе си такива частици, които говорят за тях чрез приятна или неприятна миризма. Всеки човек отделя от организма си особен

род частици, които също се разпространяват във въздуха, при това главата отделя един род частици, ръцете – друг, и т.н. Отдалече още може да разберете по миризмата един човек здрав ли е, или не. Ако е здрав, от него лъха приятна миризма. Ако умът, т.е. мозъкът, е здрав, вие ще видите, че от главата му излиза една приятна мека светлина, както при светиите.

Както цветята познавате по тяхната миризма, така и човекът се познава по миризмата. По интонацията, по неговия говор също може да го познаете. Гласът мек или груб, глух или ясен, изобщо тембърът много говори за същината на човека.

Всички хора, от които излиза неприятна миризма, са пътници за другия свят. Те не са завършили своето развитие на Земята и ще отиват и ще се връщат постоянно, докато почнат да ухаят.

Лошите мисли и чувства са причина за отделянето на лоша миризма от човека. Каква смрад излиза от някои хора! В такова тяло Духът не може да дойде да работи. То трябва да се пречисти основно.

Ако спрете вниманието си на сегашните хора, вие ще видите, че от тях излиза толкова неприятна миризма, че трябва да употребяват козметични средства, различни парфюми, с които да маскират неприятната миризма.

Не съм против външната козметика, но човек трябва да има вътрешна козметика, да излиза от него приятна миризма.

Всякога може да се почувства кой е близо до смъртта. Отпреди 10 – 20 години започва да мирише, процесът на гниене е започнал. Онзи, който ще живее дълго, не мирише лошо, а ухае като цвете.

Човек, като стане много лош, започва да мирише лошо. Краката му миришат, устата му мирише, ръцете.

Правдата държи в изправност сърцето и белите дробове. Отсъства ли Правдата, сърцето и белите дробове ще страдат. Ако Правдата влезе в сърцето ви, Истината в ума ви и светостта във волята ви, вие ще имате вътрешен аромат, по-приятен от този на цветята. Това ухание се нарича нюкс. Няма по-хубав аромат от нюкса. Ако спият си намаже очите с това ухание, очите му ще се отворят, глухият ще прочуе, болният, ако го вдъхва, ще оздравее. Този нектар „нюкс“ е онзи алхимически елемент, който алхимиците са търсили с векове. Всеки сам може да прави опит в своята реторта, докато изработи този нюкс. Главният елемент на този нектар или аромат е Любовта. Подобното подобно ражда. Това е природен закон, в който няма никакво изключение.

Здравецът има здравословна миризма. Когато вдъхвате уханието на здравец, листенцата му, поставете се в едно възприемателно пасивно състояние и вашето настроение ще се подобри, ще ви споделят и нови мисли. Всички цветя, растения, треви, минерали, животни упражняват влияние в нашата

еволюция, оставят отпечатък в душите ни.

Лошата миризма е резултат на известни дисонанси, които се предизвикват от противоположни мисли и чувства и понеже се различават по броя на трептенията си, отразяват се неприятно върху нервната система. Миризмата показва още, че окръжаващата среда, в която живеем, е дисхармонична.

Щом узрее пъпешът, започва да мирише, привлича, кани да го откъснат, готов е да дава, докато динята е много горделива. Тя още не е научила закона на даването.

В културно отношение пъпешът седи по-високо от динята.

Някои цветя и треви само с уханието си помагат на човека да сменя мрачните състояния в добро настроение.

Уханието е говор на цветята.

Когато миришете едно цвете, вие се разговаряте с него.

МИСЪЛ

Като говорим за мисълта, трябва да знаем, че тя по своя произход не е човешко дело. Мисълта е Божествен процес. Имате една канализация, през която тече водата. Каква е ползата, че през тази канализация тече вода? Ползата е за самата чешма. Ако водата свободно изтича, и чешмата, и цялата канализация ще са здрави. Но ако тази канализация се запуши някъде, напрежението ще бъде толкова голямо, че тръбите ще се пукнат и самият извор ще пресъхне. Следователно всеки човек е един извор, от който Божественото трябва да изтича навън.

Здравият човек мисли по един начин, болният мисли по друг. Сиромашът мисли по един начин, богатият мисли по друг. Ученият мисли по един начин, неукният мисли по друг. Добрият мисли по един начин, лошият мисли по друг. Всички хора при разни условия мислят различно. Мисълта на всеки човек съответства на неговото вътрешно състояние. Но трябва да се определи какво нещо е мисълта. Туй, което хората наричат мисъл, то всъщност не е мисъл. Да близнеш една капка водица, това не значи още, че си се запознал с водата. Само чрез водата, която утолява твоята жажда, може да усетиш нейната сила. Днес човешката мисъл не може да произведе онзи ефект и да задвижи ония процеси, които мисълта е в състояние да създаде. Единствената творческа сила в света с най-голяма мощ, това е мисълта. Тя е външната страна на онова, което е неизменно в света. Целият външен материален свят е израз на една велика мисъл, която съществува зад този свят.

Мозъкът приема мисълта, той не я произвежда. Мозъкът е подобен на радиото, което отдалече хваща звуковите вълни и ги предава. Така и мозъкът

възприема мислите и ги предава, значи възприема мисълта от друг свят. Чрез мозъка си ние се влияем от един свят много по-висок от нашия.

Всяка мисъл, която не носи в себе си живот, знание и свобода, не е Божествена, тя е човешка. Човешките мисли не са лоши, но те не носят в себе си живот, знание и свобода, на тях не може да се разчита.

Досега сте градили с тези мисли, затова имате хилави тела, затова след 60 години се подпирате с тояжка. И хората продължават да вярват повече на човешкото, отколкото на Божественото.

По-неустойчиво нещо от човешкия организъм няма. Има една топка в човешкия мозък, така се върти, хиляди обръщания прави и от обръщанията на тази топка зависи как седате, как ходите, как се движите. Старите хора не могат да пазят равновесие. Или нещо се случи, тази топка престава да се върти. Много неустойчиво е човешкото тяло и тази топка трябва да се задвижва правилно, за да може правилно да вървите.

Туй, което се върти, е човешката мисъл. Извършва сто милиарда обръщания за една секунда. Това е на физическото поле. В духовния свят – четиристотин квадрилиона обръщания за една секунда. В умствения свят – едно число от сто милиона на десета степен.

Ако се сравни бързината на светлината с бързината на човешката мисъл, то бързината на светлината е като биволска кола. Мисълта се движи с квадрилиони километри в секунда.

Човешките мисли не са нищо друго, освен форми на Божествената светлина.

Мислите се раждат в умствения свят, там се отглеждат, а на физическия свят се реализират.

Всяка мисъл е едно възвишено същество, един ангел, който временно обитава в човека. Засега учените изучават светлината в нейните най-прости проявления. Те не подозират даже, че светлината носи известни мисли със себе си.

Ако разглеждате човешката мисъл с окото на ясновидеца, ще забележите, че тя е съставена от множество малки свещици. Светлината на мисълта е силна, мека и приятна. На нея може да се чете. Лъчите, които излизат от периферията и от центъра на Слънцето, се превръщат в мисли и чувства. Правите мисли и чувства идват от Слънцето и така мислите се проявяват чрез мозъка, но мозъкът не създава мислите.

Като изучавате закона за наследствеността, за раждането на децата, ще изучавате и вашите мисли. Например има мисли от мъжки и от женски характер. Вие трябва да различавате мислите си. Ако в ума ви се роди една положителна мисъл, ще знаете, че тя е от мъжки произход. Тя носи в себе

си светлина. Тази мисъл събужда в човека нещо възвишено и благородно. Ония мисли пък, които са проводници на отрицателни сили в природата, носят в себе си Любов и топлина. Те са от женски произход. Всяка мисъл, която внася в човека Любов, е дева. Когато мислите на човека се редуват правилно, една положителна и една отрицателна, и умът му се развива правилно. Каквато работа започне, той я свършва добре. Не се ли редуват правилно, няма ли известна последователност между тях, човек е изложен на голяма дисхармония в себе си, вследствие на което се блъска от един предмет на друг, от едно решение на друго.

Ясните мисли не са безплодни, а всяка безплодна мисъл, според мен, безпокои човека. Например под думата „размножаване“ съвременните хора разбират едно нещо, а в живата природа тази дума има двойко значение. Ако ударите един съд в земята, той ще се размножи на малки парченца, но това не е размножаване в истинския смисъл на думата, това е раздробяване. Когато хората вървят по този процес, те се израждат. Например бащата е много умен. Синът слиза с един градус по-долу от бащиния си уровень. Неговият син пък слиза с още един градус по-долу от уровня на баща си и т.н. Срещат се такива поколения в живота, които постепенно се израждат – вървят в низходяща степен. Туй не е размножаване, това е раздробяване.

Кога предметите се виждат ясно и кога смътно? Някои неща са смътни в нашите умове. Значи не са на фокус. Ако предметът се постави точно на фокус, имаме ясна представа за него. Всички неща, които във вашия ум или във вашите чувства са на фокус, вие ги обичате, защото образите им са ясни. Казвате: „Имам ясна представа“. Ясната представа е зрял плод; неясната, смътната представа е неузрял плод. Колкото по-високо стои дадено същество, толкова и представите му са по-ясни и всеобемащи.

Вие искате да бъдете самостоятелни в мисълта си. Самостоятелната мисъл се отличава с едно качество – тя дава подтик за растеж и за разширяване на съзнанието. В самосъзнателните мисли обезсърчение няма, не може да има.

Божествената мисъл, която носи светлина, идва от горе. Колкото човешкото чело е по-високо и широко и се повдига нагоре, толкова повече човек става проводник на Божествената мисъл.

Има зловещи мисли, които се натрапват на човека и причиняват големи страдания. Който е много любопитен и се интересува от ненужни работи, сам си създава страдания. Като знаете това, не проявявайте такова любопитство. Закон е: и добрите, и лошите работи еднакво се реализират. Това, което никак не желаете, и то ще дойде до главата ти. Това не трябва да ви плаши, но бъдете разумни, за да знаете как да постъпвате.

Без подбуждателна причина човек не може да мисли. Ти мислиш само за

неща, които ти правят впечатление. Всяко впечатление е някаква подбуда. Всеки предмет за нашия ум е дотолкова важен, доколкото произвежда някакво приятно впечатление. Обичаш да слушаш музика, понеже изпитваш нещо приятно чрез ухото. Обичаш да гледаш цветята, понеже възприемаш нещо приятно чрез окото. Обичаш да се движиш около цветята, да възприемаш аромата им, понеже действат приятно на носа ти. Обичаш някоя храна, понеже е вкусна, внася нещо в организма ти. Тоя закон е верен. Една мисъл е толкова важна за тебе, колкото е приятна за твоя ум. Едно чувство е полезно за тебе дотолкова, доколкото се отразява приятно върху сърцето ти.

Водата тече от горе на долу. Може ли тази вода по същия начин да се върне горе? За да се върне горе, тя трябва да измени посоката и състоянието си. Тя ще се изпари, ще се съгъсти, ще се охлади и ще падне във вид на дъжд. Водата ще мине по този кръг в твърдо, в течено и във въздухообразно състояние. Когато една ваша мисъл е в покой, тя е в твърдо състояние, после може да премине в движение, да придобие по-голяма енергия, както водата придобива, превръщайки се на пара. Ако вашите мисли се изменят, изменя се и вашето състояние. Да кажем, имате една идеална мисъл. След туй тя като че ли изгубва своята същност, слиза по-надолу, в по-гъстата материя, тя пак ще се върне, но трябва да мине по-дълъг период от време, докато вашите мисли и идеи се пречистят. Обаче вие не забелязвате това движение на мисълта.

Една мисъл, която е излязла от твоя мозък, ще се върне при тебе. Може още същия ден да се върне, може след една година, може след десет години, но ще се върне. Можеш да запиташ защо в единия случай скоро се връща, а в другия — по-късно? То е път. Пътят на тази, която се е върнала рано, е бил кратък.

Колкото по-възвишени мисли минават през човешката глава, толкова по-фина храна представляват те за човека. Не само с хляб се живее, но и с всяко Слово, което излиза от Бога. Силата на човека седи в неговата мисъл. Мисълта храни човека, както и хлябът. Ако мислите не са здравословни, колкото и да се храни физически, той пак ще линее. Който живее по законите на Любовта, на вярата, на надеждата, той и със сухи корички хляб може да бъде здрав и весел. Словото Божие е живият хляб, съгъстена Божествена енергия. Житното зърно е едно от любимите деца на ангелите. То не е нещо обикновено. Колкото повече го дъвчете, толкова повече дава.

Въздухът е носител на Божествените мисли, които първо преминават през дихателната система, дето се преработват, трансформират и оттам чрез кръвта отиват в мозъка.

Божествените мисли не се възприемат направо чрез мозъка. От въздуха чрез вдишване отиват в белите дробове, после в мозъка, който ги облича във форми и изявява навън, за да станат видими. Въздухът е главният носи-

тел на мислите. Ако при сегашните условия се отнеме въздухът, човек не би могъл да възприеме никаква мисъл. Ето защо трябва да дишате правилно, за да възприемате Божествените мисли и да ги предавате после на мозъка. Но аз не говоря за въздуха като смес от четири пети азот и една пета кислород плюс още други примеси и утайки, а за онзи първичен елемент, онази първична есенция, която служи днес като условие за живот. Затова, когато човек диша, съзнанието му трябва да бъде будно, защото мислите, които се пренасят чрез въздуха, през дробовете, ще се възприемат от съзнанието.

За да може мисълта ви да бъде правилна, трябва да работите с трите единици. Числото три служи за основа на нашата мисъл. Не може да се прояви някаква деятелност във вас, ако не турите трите числа в действие. Ако у вас се появи едно желание, то ще бъде във връзка с вашия стомах. След това ще започнат да функционират вашите дробове. И най-после по обратен път умът ще стимулира стомаха да достави материал за работа. А пък числото две съгражда дробовете. Чрез дробовете мисълта се съгражда. Чрез стомаха се събира материал за мисълта, а чрез ума мислите се привеждат в действие, добиват цена. Мисълта дава цена на нещата. Тогава ето как определяме ние една права мисъл: тя има движение и определена посока. При това движение се получава известно количество топлина, а самото движение се направлява от светлината.

Една мисъл трябва да цъфне и да узрее като плод. И за постъпките е същият закон.

Здравето седи в пълното горене. В този живот трябва да се научим горенето да става правилно, за да не се натъкваме на болезнени състояния. В мисълта, когато светлината не е в пълната си степен на горене, когато пуши или дими, пак имаме болезнени състояния. Пълно горене трябва да има в мисълта, а за това е необходимо тя да бъде чиста, абсолютно чиста, защото мислите, чувствата и действията трябва да отидат в духовния свят, и ако ги приемат там, ти ще се радваш, а ако не ги приемат, ще ти ги върнат и ти ще почувстваш голяма скръб.

Ако е нечиста, скоро ще се върне своята мисъл и ще ти кажат: „Тази мисъл е недовършена“.

Човешкият мозък е подобен на Земята, която сама по себе си не ражда. Творческата сила идва от пространството, тя е слънцето.

Човешкият дух е човешкото слънце, което като грее, поражда мисли. Благодарение на набразденото сиво вещество в мозъка циркулира мисълта. И Земята е с такива набраздявания, вдлъбнатини, които създават течения, благодарение на които ние можем да живеем. Колкото повече гънки има мозъкът, толкова повече мисли може да произведе. Тези гънки, вадички, канализират мислите.

Пирамидалните клетки по повърхността на мозъка са носители на чо-

вешката мисъл. Когато човек мисли, тези клетки се изправят, допират се с крачката си една до друга и тогава човек мисли, а когато си почива, тези клетки са свити.

В природата съществува закон на взаимодействие, на взаимопомощ. Според този закон мисълта, която достига до човека, е толкова по-права и велика, през колкото повече умове е минала, без да се накръпи нейният подтик, нейната сила и чистота. Тази мисъл е Божествена.

Когато човек се занимава изключително с погрешките на хората, той дохожда до състояние да привлича към себе си астрални бактерии, които разстройват неговия организъм.

Да се занимава човек с погрешките на хората, това значи да се свързва с тях и да носи лошите влияния на тези погрешки. Всяка лоша мисъл, всяко лошо чувство привличат съответно нисши същества. Лошите мисли са мърша.

Чистотата и светостта са хигиена. Любовта е хигиена.

Вие посадите плодни дървета и цветя, но нищо не се прихваща или пък не вирее. Това се дължи на вашата груба аура. Лошите мисли пресушават и растенията, и хората.

Страшни са последствията от нечистотата. Ако една лоша мисъл не се размножава, лесно ще се справиш с нея, но ако се размножава, ти си изгубен. За да се запазите от последствията на лошата мисъл, излезте от порядъка на човеците и влезте в Божествения порядък.

От физическите въшки и бълхи лесно може да се освободите, но от астралните въшки и паразити как ще се освободите? Нечистите мисли образуват серум, с който тези въшки се хранят. Астралният гребен е – никакви нечисти мисли. Често оставяте разлагачи се мисли у вас, които миришат.

Ако умът е буден, лошите мисли не се приближават. Щом се захласнете някъде, лошите мисли нахълтват.

Има едно неразбиране, с което хората си причиняват беди. Хората един друг се морят. Има случаи, когато майката е станала по характер такава, че не обича едно от своите деца. То ще си замине. Ако майката обича много едно от своите деца, туй дете дълго ще живее. Но ако майката обича детето си, а детето умира, тази любов е слаба. Ако майката има любов към детето си, в нейния ум не може да влезе отрицателната мисъл, че то може да умре. Ако майката обича детето, тя не трябва да казва: „Дано Бог да не ми вземе детето!“ Такава любов е слаба. Щом дойде отрицателна мисъл, туй дете може да умре. Възможно е да се случи.

Човешката мисъл върши големи пакости. Аз съм виждал хора, седят и казват: „Мисля, че скоро ще се разболея“. Не се минават три-четири седми-

ци – разболял се. Как стана така? Ще стане, разбира се!

От хиляди години хората живеят в несъгласие, в караници и разправии. Техният живот стана причина за бомбардировките. Всяка мисъл, проектирана в пространството, се предава чрез високоговорител. Вие не подозирате, че човек може да изпрати в пространството една динамична мисъл, като бомба. Само един човек може да причини голямо нещастие на човечеството.

При сегашните условия не се изисква влиянието на страха. Методът на страха е минал. Соломон е казал: „Начало на мъдростта е страхът Господен“. Прав е Соломон, така беше по закона на инволюцията. Сега ще внесем другото правило: „Начало на мъдростта е Любовта“. Следователно методът на Соломон е внесъл страха. И Мойсей е казал: „Трябва да имате страх от Господа“. Христос обаче приема Любовта. Ако искате да се самовъзпитавате, непременно трябва да имате нещо в себе си, което да обичате. Пазете се само от едно: не мислете лошо за хората. Може да ви дойде една лоша мисъл – не я допушайте. Защото каквото мислите за хората, ще се върне към вас. Аз имам една статистика, не искам да я изнасям, за да не вземете лоши образци, да не вземете отрицателната страна. В света има и един обратен закон. Той е закон на благословението. Всяко добро, което извършите, всяка една добра мисъл, след като обиколи целия свят, ще се върне към вас със своите придобивки. И всяка една лоша мисъл, след като обиколи целия свят, пак ще се върне към вас. Мислите, които изпращате в света – и добри, и лоши, пак ще се върнат при вас.

Всеки човек чрез своя живот образува една особена форма, в която слънчевите лъчи се пречупват. Тези лъчи, ако се пречупят нехармонично, съкращават неговия живот. Ако неговите мисли бяха хармонични, ако неговата воля беше съвършена, то слънчевите лъчи биха предали едно благотворно влияние. В това отношение е необходимо всички хора да се съберат – по двама, по трима, по четирима, и да се споразумеят, хармонично да мислят, да не виждат у другите никакъв дефект. Понякога казвате: „Той има много недостатъци“. Престанете да мислите за недостатъците на хората! Недостатъкът, за който мислиш, един ден ще ти стане наследствена черта. Не мисли за недостатъците на хората! Мисли за хубавото, за да ти стане то наследство. Търсете в хората доброто – у тях има една Божествена страна, дръжте нея в ума си. Защото, ако ти мислиш зле за другите хора, най-първо ти ще пострадаш, а след това ще пострада онзи, за когото мислиш. Не бъдете вече толкова глупави.

В тялото, между душата и духа има много тясно съотношение. Имайте предвид, че стомахът е глава на душата. Стомахът е мъж. Между този мъж и главата има тясно съотношение, те се разбират добре, защото са мъже. Бели-те дробове са жени на мозъка, а сърцето, това е тяхното дете. И стомахът си има жена и дете. Аз с това искам само да ви накарам да разберете, че всяка

мисъл, която минава през нас, ще произведе известен резултат в организма, който ще се прояви или сега, или в друг някой наш живот. Ако не поправите сега мислите си, те ще останат такива и за хиляди години напред.

Всяка мисъл произвежда физиологическо действие върху нас. После викате доктори. Не ви трябва доктори, а трябва да потърсите причината на всяка болест. Ще кажеш: „Аз съм направил устата си канал, трябва да я изчистя“. Всички хора са направили устата си канал, а искат да живеят добре. Устата ви трябва да бъде чучур на бистър извор.

Нашето бъдеще ще се определи от нашите мисли, а не от онова, което представляваме външно.

Чрез внушение може да премахнете всякакъв тумор, зависи от силата на мисълта.

Никога не изпращайте лоши мисли към един добър човек, защото тези мисли ще се върнат към вас.

Магията зависи от ума на човека – каквото мисли човек, това става.

Със своите мисли ти коवेश своята съдба. Каквата форма си създадеш сега, такова съдържание ще ти се влее в бъдеще. Затова се казва, че на каквото си постелеш, на такова ще легнеш.

Няма нещо в света, в което човек да е повярвал и да не е станало. Пазете се, не допускайте отрицателни мисли. Мине ти през ума, че детето ти ще се разболе, не минава много време и то се разболява. Мине ти през ума, че слугата ти ще те обере, след време наистина те обира.

Деформирането на човешкия организъм започва от мисълта.

Вие изпъдите една лоша мисъл от главата си и казвате: „Да се махне тя!“ Не разсъждавате правилно. Ако знаете закона, ще видите, че след време лошата мисъл ще се превърне в благородна. След време едно ваше лошо чувство ще се превърне в благородно. Не казвайте – „да се махат“, не ги осъждайте на смърт. И лошата постъпка след време ще се изправи, ще се превърне в благородна.

Какво трябва да правите с една лоша мисъл? Трябва ли да я изтръгнете като плевел? Не, оставете я, нека и тя расте, както и добрата мисъл. Не се безпокойте. Нека и двете мисли растат едновременно. Например ставате сутрин и наблюдавате, че през ума ви минават две мисли – една добра и една лоша. Оставете и двете мисли да се развиват свободно. Вечерта, преди да си легнете, направете сметка, дайте си отчет от каква категория са и двете мисли и като си отговорите положително, оставете лошата настрана, а на добрата дайте специални условия да се развива. Ето защо не се борете с дявола, но познавайте стоката му и не я купувате – нищо повече.

Никога не задържайте в съзнанието си отрицателна мисъл. Дойде ти

мисълта, че не можеш да пееш. Кажете: „Мога да пея“. Винаги, когато помислиш, че не можеш, кажете: „Мога да пея, искам да пея“. Всички отрицателни чувства отстранявайте. Винаги изхвърляйте всички отрицателни частици на речта, понеже една дума „не“ може да те спъне за цяла година. Но не отивайте до крайност.

Туй се е случило в Париж. Отива една доста богата жена при гадателка. Тя ѝ казва: „Днес следобед ти ще бъдеш убита от човек, на когото очите са зелени“. Тя ѝ платила и си отишла. Влиза в един ресторант близо до дома на гледачката и вижда, че келнерът има зелени очи. Тя повикала господаря на ресторанта и му казала: „Този човек трябва да го уволниш, защото гостилницата ти ще пропадне“. Господарят я послушал и уволнил келнера. Келнерът узнал, че тя е причината за уволнението му, причаква я и я убива. Сега се поставя въпросът: кой е причината за това нещастие? Тя можеше да го избегне. Нямаше нужда да се уволнява келнерът. Гледачката не е разбрала. Тя трябваше да ѝ каже: „Ти днес може да направиш една глупава постъпка, за която еди-кой си може да те убие“. Всяко нещо почива на един разумен закон. Нищо в света не е произволно. В природата няма никакъв произвол. Тази жена е допуснала произвол от страх. Тя можеше да напусне гостилницата и да си излезе, но в нея беше фиксирана идеята, че този келнер ще я преследва и ще я убие. Тя самата е причина за смъртта си.

Та казвам: ако допуснете една лоша мисъл и не ѝ противопоставите една добра мисъл, непременно келнерът ще ви причака във и ще ви причини зло.

Човек трябва да мисли. Това е здравословно за него. Но ако мислиш повече, отколкото трябва, то е равносилно на преяждане. Ако мислиш по-малко, отколкото трябва, ти приличаш на човек, който се подлага на пост.

В Индия има факири, които дълго време са изучавали характера на рибите. Даже някои англичани ги наемат да търсят бисери. Много често водолазите биват нападани от акули, но ако един такъв факир в това време седи на брега със силно концентрирана мисъл, акулите никого не нападат. Той със своята мисъл влияе на акулите в доста обширен район. Като се умори факирът и мисълта му отслабне, акулите вече свободно атакуват ловците на бисери. Питам: по какъв начин те влияят? Те пазят в тайна своето изкуство. Но ясно е, че това влияние се дължи на силната им мисъл. Но кажете ми, ако един факир може да влияе на една акула от голямо разстояние, защо вие да не можете въз основа на същите закони да се справите с неприятностите си?

Никога не се прилепвайте към някоя мисъл много интензивно, така сякаш сте готови да жертвате всичко.

Тъжните мисли се дължат на хиляди нещастни същества, които изпълват цялото пространство. С молитва и добри мисли към тях вие можете да си помогнете.

Човек, ако знае как да мисли, може да направи, да построи едно съвършено тяло и едно красиво, съвършено лице.

Някои мислят, че като се помолят или помислят за нещо и се случва. Тази мисъл или молитва трябва да я чувствате дълбоко и тогава тя ще се предаде в Божествения свят. Мисълта трябва да се превърне в едно чувство и чрез чувството да се предаде в Божествения свят. Не какво мислите за своите нужди, а как ги чувствате.

Ако мажеш косата си и я боядисваш с боя, защо да не можеш да я боядисаш с мисъл? Ако можеш да сгъстиш светлината, косата ти ще потъмнее. Щом разредиш светлината, и главата ти ще побелее.

Научете се да обличате грозните неща в красиви обвивки, както прави природата, за да не се разстройвате и гневите за нищо и никакво.

Каквото мислите, това ще стане. Твоята мисъл е подтик за целия свят. Ако знаеш да мислиш, ще се освободиш от хищниците на живота. Ако не можеш да хвърчиш с мисълта си над делничността, ти си загубен.

Мисълта може да е права, но ако не е акустична, хората не могат да я възприемат.

Ако човекът, към когото сте изпратили мисълта си, не е разположен акустично, мисълта ви ще се върне към вас, но като дисхармонична.

Големите камъни на египетските пирамиди са вдигани и премествани със силна мисъл.

Човек, за да мисли правилно, трябва да влезе във връзка със светлината. Не можеш да мислиш правилно, ако не знаеш как да възприемеш светлината. Някои хора възприемат повече светлина, отколкото трябва. Казвам: човек има нужда от определено количество светлина, която е условие за ума. Човешкият ум без светлина не може да мисли. Някоя мисъл е толкова силна, че е непоносима за човека. Понякога хората искат да създадат някоя мисъл, но в това състояние, в което се намираме, една такава мисъл може да ги обремени.

Хората, които мислят, имат нещо светло на лицето си, те виждат нещата ясно, не ходят като замаяни, не гледат с премрежени очи.

Да живеете, значи да мислите. Всеки, който не мисли, е роб.

Красиви са хората, които мислят. Грозен е човек, когато не мисли. Дадат ти един часовник, ти го разглобиш на съставните му части, това е разсъждението, а мисълта е повече от разсъждението, тя е същественото, реалното, неизменното.

Силната мисъл не работи чрез въздуха. В мисловното поле има една материя, по която човешката мисъл се предава. Има мисли, които се предават на

милиони километри. Има мисли, които достигат дори по-бързо от светлината до слънчевите жители. Ако изпратиш една своя мисъл или свое чувство в етерното пространство, те веднага ще се разпространят и там съществата ще приемат твоите мисли. Тук, на Земята, си нещо като станция, но там се знае на кого е тази мисъл.

Една мисъл е права, когато засяга цялото човечество. Тогава, каквото правите за човечеството, Бог го благославя.

По-добра ограда от положителната мисъл няма.

Нашите хубави мисли са нещо като проводници на Божия Дух. Бог изпраща Духа Си чрез нас, това са хубавите и светли мисли. Като изпращаме добрите мисли и чувства в пространството, те се посадят.

Права мисъл е онази, която и в детска, и в зряла възраст е една и съща. Разликата седи само в дълбочината на мисълта, в обосноваването ѝ. В основата си обаче по същина тя е една. Вслушвайте се и в гласа на своето детинство. Като проследи живота си, от детинство до зряла възраст, човек ще намери корена на своите възвишени и благородни мисли и желания още в най-ранната си детска възраст. Корените на знанието се крият в душата на човека, а не в неговата възраст. Когато човек се пробуди за своя душевен живот, тогава иде истинското знание, истинската мощ и гениалност.

Има мисли, които може да ви смачкат. Например някой човек казва: „Няма Господ, няма любов, няма добро“. Сложи ви един товар на гърба – може да ви смачка, вие се обезсърчавате. Тази идея, дали има Господ, само когато станеш най-ученото, най-голямото божество, само тогава разисквай. Да ти кажа, че няма Господ, това е много тежка мисъл, изисква се юнак да я носи на гърба си.

Онова, което мисълта съдържа, е важно. Аз не смея да му кажа името, то е същественото.

Ние трябва да проектираме нашата мисъл, да ѝ дадем един силен тласък, за да разтърсим този свят. Мисълта ни трябва да раздруса света, да го преобрази. Особено ефикасно е това, когато хората спят.

За да се реализира една мисъл в света, трябва да мине през много хора. Тя ще мине през хиляди хора, докато дойде до онзи човек, който е най-способен да я реализира. Кръгообразни връзки има в мислите. Една мисъл може да е минала през една верига от 10 000 – 20 000 души, докато един я реализира. Другите ще бъдат в тила, той ще бъде на фронта. Ще излезе на фронта и ще изпълни тази мисъл. Затова, каквото той печели, и вие печелите. Каквото той губи, и вие губите. Пък има такива, за които в даден случай цялото човечество взима участие. Значи, ако в цялото човечество има един способен човек да изпълни тази мисъл, цялото човечество печели.

Внесете надеждата в живота, или както съвременните психолози или оптимисти поддържат, внесете в ума си мисълта, че всичко онова, което желаете, е постижимо. Не се съмнявайте във възможностите, които имате. Като казваме, че всичко е възможно за един организъм, все пак възможно е само туй, което му е дадено. За птицата е възможно да лети, за рибата е възможно да плува, а за човека е възможно да мисли. Следователно всеки човек, който знае да мисли, има възможност да постигне всички блага, които се съдържат в мисленето. Сега вие може да кажете: „Ние сме мислили много пъти за неща, които не са се сбъдвали“. Не си мислил както трябва! Мисъл, която не е придружена с едно силно чувство и с една силна воля или с един възвишен резултат на земята, тази мисъл не може да се реализира.

Каква е мярката на златото? С карати го мерят, 24 карата има чистото злато. Когато разсъждаваме правилно, мислите ни имат цената на златото. Една чиста мисъл почти не се окислява. Чистите мисли се отличават с една вътрешна устойчивост. Чистите мисли са потребни за здравето на човека. Здравето на човека се обуславя от неговите чисти мисли. Ако искате да бъдете здрави, трябва да имате чисти мисли. Пропорции има: ако чистите мисли надделяват, вие ще бъдете здрави; ако нечистите мисли надделяват, ще боледувате. Ако чистите чувства надделяват, ще бъдете здрави, ако нечистите чувства надделяват, болестта ще дойде. Ако чистите постъпки надделяват, ще бъдете здрави, ако нечистите постъпки надделяват, болестта ще дойде. Това е мярката. Този закон може да го приложите при всички случаи в живота. Това, което ви се случва в живота, зависи от чистотата на вашите мисли.

Някой ви носи на гърба си. Имайте непреодолима вяра, че той разбира изкуството да върви по въже и ще ви изкара докрай. Че бученето долу е страшно, никой не се съмнява. Каква смелост се изисква и от двамата! Въжето може да се скъса, човекът може да изгуби равновесие. Какво присъствие на духа има този човек. Някой казва: „Ще паднеш от въжето“. Ако един орел вземе една жаба и я понесе във въздуха, ще падне ли той някъде? Казвате, че от въжето човекът може да падне, но един орел и с по-голям товар ще продължи да лети. Човешката мисъл е тази, която минава по въжето, тя е орелът, по никой начин не може да падне. Онзи, който те държи така здраво, няма да те пусне. Орелът няма да пусне жабата, ще я занесе там, където трябва. Има един орел, който не разкъсва жабите. Ако вярваш в него, като дойдеш до мястото, той ще те пусне.

Една мисъл, за да влезе в Божествения свят, трябва да има сладчина. Сладчината е красотата за Божествения свят. Сладките неща са красиви и за духовния, и за физическия свят.

Може да се образува една мисловна централа, светлината на която да се праща по целия свят. Както Слънцето изпраща своята светлина, така и вие може да прашате хубави мисли по целия свят.

Ако искате да успявате, спазвайте следното правило: всякога в ума си дръжте една мисъл, но тя да бъде главна, основна мисъл. В съзнанието си дръжте една мисъл, един образ, не повече.

Ако няколко души, хармонично разположени, съсредоточат мисълта си към доброто на своя народ, те биха постигнали големи резултати. Светлата мисъл ще се изпрати на хората, те ще я възприемат така, както по радиото приемат вълните.

Мислите на човека проникват в междумолекулното пространство на мозъчната нервна система, а чувствата – в междуклетъчното пространство на симпатичната нервна система. В това именно се заключава разликата между мислите и чувствата на човека. Ако човек подпуши някоя своя мисъл, т.е. не ѝ даде възможност да се реализира, тя ще предизвика взрив в мозъчната нервна система. Ако пък подпуши някое свое чувство, то ще предизвика взрив в симпатичната нервна система.

Някои болести не са нищо друго, освен резултат от заклинания от миналото. За всяка пакост, злина или неправда, направена на някого, човек възприема неговото недоволство и заклинание, което внася дисхармония в организма му и предразположение към заболяване. Каквито пожелания отправят хората към подобните си, добри или лоши, в края на краищата са ги постигнали. Мощна сила е човешката мисъл.

Докато мисли, човек знае мястото на всяка дума и никога не петни езика си. Щом езикът му е чист, и тялото му ще бъде здраво. Внесе ли една нечиста дума в езика си, той петни мисълта. А щом мисълта му е опетнена, той внася отрова в организма си и след време заболява.

Всяка неприятна мисъл не е нищо друго, освен една странстваща душа, която е грешила на земята, не е могла да завърши развитието си и сега не може да си намери място. Изпейте ѝ една песен, поприказвайте ѝ. Всички тъжни мисли, които ви нападат, са скръбни души, които седят вързани между физическия и астралния свят и не могат да се развиват.

Тази неврастения, която съществува в цяла Европа, е едно разслабване на бялата раса. Всички умове са пълни само с мисли за къщи, пари, удобства. Материалните блага са изместили чистите мисли, чистите желания, които дават сила на човека.

Ако праведният се тревожи, ще изгуби здравето си. Ако грешникът не се тревожи и пази своя вътрешен мир, всякога ще бъде здрав. Бог е дал ум на човека да мисли, а не да се тревожи.

Забелязано е, че добрите мисли и чувства се отразяват благотворно върху храносмилателната система, а лошите – неблагоприятно. Лакомството и чрезмерното желание на човека да се удовлетвори разстройват стомашната

му система. Когато стомахът не работи, и мозъчната система се разстройва. Срещнете ли човек с изсъхнало лице, жълт, неразположен за работа, ще знаете, че храносмилателната му система не е в изправност. Той не може да работи, гледа на всичко мрачно, няма вяра в живота.

Не само съществата от другите планети и цивилизации оказват влияние върху земята, но и всички хора, около три милиарда души, със своите мозъци оказват влияние върху земята и природата. Мозъците на всички хора влияят върху целия строеж на земята. Ако хората биха концентрирали умовете си в определена точка, те биха стопили това, което се намира там. Канара би се стопила от енергията, която се излъчва от човешките мозъци. Хората, ако знаят как, чрез концентрация на мисълта си могат да разтопят всички скърби и болести.

И тъй, искате ли да напреднете в живота си, прилагайте закона на внушението. Когато се отнася до ваши близки, вие прилагате много успешно внушението. Дойде ли до вас, не можете да се ползвате от него. Например, ако някой ваш приятел се е обезсърчил и се страхува, че няма да издържи изпита си, вие го насърчавате, внушавате му, че ще свърши добре изпита си, и той се успокоява. Намерите ли се вие в същото положение, не можете да си помогнете. Значи, по отношение на вас законът на внушението не работи. Прилагайте този закон както към себе си, така и към своите близки, но винаги за доброто, за положителното в живота. Този закон работи навсякъде. Съзнателно или несъзнателно, животните и хората си служат с този закон. Като разумни същества вие ще си служите с внушението при всички случаи на живота си: за лекуване, за усилване на паметта си, за насърчаване, за понасяне на скърби и страдания и т.н. Внушението е оръжие, чрез което човек може да воюва със злото, с отрицателните сили в света. Съвременните хора живеят в ада.

Ако един апаш бръкне в джоба и измъкне парите ти без да усетиш, когато разбереш, че ти няма парите, нали ще се обезсърчиш? В дадения случай какво прави апашът? Той си позволява нещо, което според обществото не е право. Като вземе парите, той се радва, че те е обрал, пък ти, обраният, скърбиш, че са те обрали. След като хванат апаша и ти върнат парите и накажат крадеца, ти се радваш, пък той страда. За какво ще страда? Той страда, че е бил много невнимателен, че са го хванали. Щом някой ви извади кесията от джоба, без да го усетите, как мислите, къде е бил вашият ум? Някой път направете опит — турете в кесията си един лев и постоянно мислете за нея, нека да има апаша около вас, ще ви оберат ли? Ако постоянно държите в мисълта си кесията, мислите ли, че ако някой рече да бръкне, вие няма да почувствате?

Мисловният свят във физическия свят е главата. Чувственият свят са дробовете, а волевият свят е стомахът. Тия три свята съединени в едно,

съставят физическото тяло. Главата има връзки с мисловния свят. Нашият мисловен свят е свързан с Луната. Както и да мислите, пряко не можете да се свържете със Слънцето. Човешкият мозък не е достатъчно организиран и ако приеме енергия направо от Слънцето, ще се разстрои. Тази енергия от Слънцето трябва да мине през Луната и от Луната да дойде в мозъка. Или другояче казано, слънчевата енергия се приема чрез слънчевия възел, чрез жлезите, които образуват стомашния мозък, и оттам енергията се предава горе в мозъка. Трябва да се трансформират слънчевите енергии, за да са поносими за сегашното развитие на човека.

Ако човек не придобие способността да концентрира своята мисъл, да се издигне над обикновените условия, той се чувства изтощен, измъчен. Когато не възприема достатъчно прана от въздуха, също ще е измъчен, без сили и живот. В Природата има изобилно прана, а човек се чувства слаб и уморен.

Има мисли, което свиват капилярните съдове, други мисли ги разширяват. Има мисли, които изстудяват, има мисли, които покачват температурата. Опасно е да се повиши температурата, но още по-опасно е да се понижи.

Естествената топлина се поддържа от човешката мисъл. Ако мисълта е здрава, ако мислите са хубави, човек на всичко издържа.

Всяка лоша мисъл, която задържаш в ума си, ще се отрази зле върху симпатичната нервна система, а оттам ще въздейства и на храносмилането, а след това ще се появи и някоя язва.

По някой път така мислите и живеете, че развивате задния мозък, пък мислите, че мислите.

Слабата мисъл не може да образува форми. Една мисъл, за да се прояви, трябва да има съдържание и форма. Мисълта без форма ще бъде непонятна.

Първият мозък, с който вие сте мислили, е под лъжичката. Понякога усещате болка под лъжичката; сега вече има поляризиране – в главата е човешкият мозък.

Човек не създава мислите. Той само ги възприема и предава. Мислите, които минават през човешкия ум, идат от разумни същества в умствения свят. Техните мисли изпълват цялото пространство. Всеки човек възприема такива мисли, които вибрират еднакво с неговия умствен апарат.

Да мислите, това значи да възприемате. Не мислете, че някой може от само себе си да създаде мисъл. Мисълта трябва да я привлечете от същества, които стоят много по-високо от вас – за хармоничната мисъл говоря. Да чувствате благородно – това значи да привлечете чувствата на по-възвишени същества. Божествената мисъл отвсякъде се предава: със светлината, въздуха, почвата, чрез растенията и животните се предава, чрез камъните.

Онзи, който разбира законите, отвсякъде може да черпи.

Цялото пространство е жив проводник на мисъл-форми. Това, което сега говоря, веднага се предава по радиовълните в пространството. За 24 часа най-много може да обиколи цялата земя и да се върне там, откъдето е излязло. На всеки, който говори, думите се предават, но от значение е интензивността, устойчивостта, посоката, от която идват вълните на възприемателя. От невидимия свят също идват мисли. Чувствителният човек веднага ги възприема, те се наслояват в пространството на дебелина 1–2 см и затова той често мени настроението си.

МЛАДОСТ

Като станете на 100 години, ще почнете да преповтаряте всички ваши минали глупости, защото старите хора не се занимават с нищо друго, освен с колелото на своя живот, както онзи кон, който прекарва колелото в градината. Старият човек все казва: „Едно време, като бях млад, тъй беше, иначе беше“. Не, никакъв смисъл няма в преповтарянето на живота. Вие и без да мислите, без да искате по-скоро да израстете, ще растете. Приятното в живота е да растеш, без да мислиш за това; да ставаш добър, без да мислиш, че си станал добър, но всеки момент да използваш благоприятните условия.

Младият извира, възрастният тече, старият се влива.

Младият се ражда, възрастният расте, старият умира.

Думата „умира“ има две значения; у-ми-ра, значи, отива в друг свят, по-високо се качва, не се занимава вече с обикновени работи — счита ги детински. Умрял човек е той, който гледа от горе. Под „умрял“ не разбирам заровен в земята. Заровеният не е умрял човек.

Младият пее, възрастният работи, старият пари събира.

Младият цъфти и връзва, възрастният зрее, старият плодове продава.

Младият на майка си пее, възрастният я утешава, старият я прославя.

Младият е Любов, възрастният — истина, старият — мъдрост.

Любовта дава, истината разпределя, мъдростта огражда.

Вие сега тъкмо сте хора да учите. Някои от вас сте на 40 — 45 години и казвате: „Остаряхме“. Аз не се лъжа, на стари хора не вярвам, те се преструват. Когато не искат да плащат дълговете си, минават за стари, краката им не държат, това не могат да направят, онова не могат да направят. Не може така. Стар човек е оня, който е на възраст пет-шест милиона години, като Витоша. Тя е на пет милиона години и е млада мома, готви се за женитба. Млада е още, не е женена. Някои от вас сега са на 45 години, а още на 20-ата година се ожениха. Витоша още не е женена, минава за млада, красива мома, а вие на 20 години се оженихте. Казвате: „Хайде да свършим и тая работа“. Да се

ожени човек, това е най-важната служба, която може да приеме.

Докато човек е здрав, лесно се разрешават въпросите, но като заболяеш и се молиш и не знаеш дали ще оздравееш, тогава? По някой път мислим, че Господ ни слуша. Я се помолете да не остарееете! Можете да се молите колкото искате, но няма да бъдете млади като децата. Вие сте повярвали в едно нещо, което не съществува. Старост в света не съществува. Тогава под „стар“ какво да разбираме? Всеки, който заболяе, е стар.

Всякога, когато човек се събере с хора, които стоят умствено или духовно по-ниско от него, той остарява. За да се подмладите, дружете с хора, които стоят по-високо от вас.

Остаряването ето как идва: не мога, не мога, остарял съм, стар съм, грозен съм. Така постоянно затягаш спирачките, докато краката престанат да се движат и постепенно човек остарява.

Умът произвежда хормони, сърцето – също. Хормонът на мисълта и хормонът на чувството като се съединят в щитовидната жлеза образуват една нова клетка. Ако знаете как и къде да поставите тази клетка, ще се подмладите. Като знаете как да вкарате повече кръв в мозъка си, вие ще се подмладите.

Остаряват хората, защото не знаят как да хранят мозъка си, т.е. не знаят как да мислят. Понеже мисълта на хората е много еднообразна, в мозъка не може да нахлува много кръв. И затова остаряват. Като само се безпокои, а не мисли, кръвта отива на друго място, а не в мозъка, и човек остарява. Човек чувства нещата със симпатичната нервна система, вследствие на което се развива неговият стомашен мозък. Но не е все едно дали се развива главният, или стомашният мозък.

Когато човек престане да се движи, у него се събират утайки, в които няма живот. Почват да му внушават, че е остарял, после и той сам си внушава това. Когато ти внушават, че си остарял, запуши си ушите и не слушай какво ти се говори. Казвай: „Не разбирам“. Като дойде до старостта – памук в ушите!

Ние остаряваме, защото не разбираме дълбоките причини, чрез които се гради материята.

На какво се дължи нашето остаряване? Желязото в нас е ръждясало, златото е изчезнало, фосфорът е изчезнал и мисълта е престанала да действа.

Ако работиш повече, отколкото трябва, ти сам нарушаваш хармонията на своето тяло. Остарява човек, защото харчи повече енергия, отколкото приема, разточителен е в мисловно, сърдечно и физическо отношение.

Не трябва да нарушаваш равновесието в себе си. Капиталът, който имаш в себе си, не трябва да го докосваш. Можеш да даваш от лихвите, но капиталът всякога трябва да остава една и съща величина.

На какво се дължи остаряването? На пресилена работа, на образуване на сложни съединения, които се натрупват в тъканите, без да може организъмът да ги усвои.

Старите хора в света са Божествени съкровищници. Те са съкровищници на Божествените придобивки. Светът е създаден за младите. Ако не станете като малките деца, не можете да влезете в Царството небесно. Като малки деца трябва да се учите. Пазете младостта, защото тя е едно Божествено качество. Не мислете за старостта. Когато забележите признаците на остаряване, кажете: „Ние остаряхме, за да се подмладим отново. Следващия път ще бъдем по-млади, отколкото бяхме сега.“ Ако вие вечер, когато си лягате, кажете: „Аз утре ще се подмладя“, и това повтаряте всяка вечер, какво ще изгубите? Нищо няма да изгубите, ще спечелите. А вие всяка вечер при лягане казвате: „Остаряхме“. Мине една година, втора, трета, четвърта, двадесет, четиридесет, петдесет, шестдесет години все това — остаряхме. Деветдесет години минат, вече за другия свят се готвите и пак това повтаряте. А другият свят, за който вие се готвите, е свят за подмладяване. Като идете в оня свят, ще видите все стари хора, които седят и чакат да ги приемат.

Миналото е на старите, бъдещето е на младите, а настоящето е на учениците, които разбират истината в света. Ще ми разправят как живял едно време дядо ми. Туй е философия на старите баби. Дотогава, докато човек се учи и придобива, той, колкото и да е стар, ще живее. Престанеш ли да събираш туй богатство в себе си, ти остаряваш. Старостта не е нищо друго, освен процес, при който нищо не те интересува. В дома си не намираш смисъл, в жена си, в дъщеря си не намираш смисъл, в приятеля си не намираш смисъл, навсякъде всичко ти се вижда безсмислено, никаква дейност не те интересува и най-после започват да се атрофират всичките ти органи.

Щом започнете да се дразните от малките неща, вие сте влезли вече в старостта. За да не остарявате, не се дразнете.

Младостта е едно Божествено благо. Старите хора с белите бради и коси, с бръчките, с немощта си са карикатури на природата. Младото е изявено — красивото, пъргавото с хубавите линии, чело, лице, очи, нос, от което лъха нещо свежо и хубаво. От ангелите, Божиите служители, излиза нещо хубаво. Ние сме остарели преждевременно. Те са на милиони години и не са остарели, а ние на 10, 20, 60 години вече сме стари. Не бива да остаряваме така скоро.

Има нещо, което организира нашата Любов; новите фази на Любовта, а не старата Любов. Има нещо ново, което сега организира. То е подмладяването. Подмладяването е закон за организиране. Остаряването е закон на детронирането. Нещата са нагласени. Старите са разгласени, пък трябва да се нагласят. Един казва — остарях, друг казва — остарях. Онези, които са

остарели, значи не са имали хубави условия. Онези, които казват „остарях“, значи не са мислили.

Остаряването се дължи на силни преживявания, на чувствата. Чувствата състаряват човека. Светлите мисли подмладяват.

Остарели сте, понеже сте взели известни идеи, които нямат никакво отношение към вас.

Кога хората почват да се прегърбват – когато остаряват. А старите хора съвсем се прегърбват. У младия, който се ражда прегърбен, има желание да се изправи. А у стария има обратен процес. Той си казва: „Остарях, остарях, остарях“. И се навежда, навежда. Детето казва: „Млад съм“ и почва да се изправя. Това дете действа по законите на внушението на Божественния свят. Докато в тебе действа Божественото, ти си млад. Когато ти не се подчиняваш на Божественото, остаряваш. Остаряването е човешки процес. Като напуснеш Бога, ти си недоволен. Недоволен си от човешки работи. В Бога няма недоволство. Той е от всички доволен. Щом си с Него, ще бъдеш доволен от всичко. Щом не си с Него, ще бъдеш недоволен.

Никога не дръжте в ума си отрицателна енергия. Например някой ти казва: „Аз не съм много надарен. Нямам много големи дарби, с обикновени таланти съм, минал съм възрастта. За някое друго съществуване ставам.“ В това няма никаква философия. Ти на колко си години? Че си бил на 20 – 30 години, възраст ли е това? 30 – 36 години, това са три юпитеровски години. Ако отидеш на по-далечните планети, няма даже да имаш и една година. А пък ако отидеш на Слънцето, което прави едно завъртане по своята орбита за 20 милиона години, на колко години си тогава? Слънцето, като се завърти за 20 милиона години, имаме една слънчева година. На Слънцето хората трябва да живеят много дълъг живот. Ние мислим, че 20 милиона години е грамадно нещо. Да не ви спъват годините, та да мислите, че сте остарели. В старостта има известни възможности, които в младостта ги няма. В младостта има известни възможности, които в старостта ги няма. Когато си млад, прави това, което възрастта изисква. И когато си стар, прави това, което възрастта изисква. И когато си стар, не мисли, че си остарял и че трябва да отидеш в другия свят. Ти и на стари години можеш да правиш чудеса!

Забелязал съм, че когато някой започне да остарява, изгубва смисъла на живота. Защото в старостта той се огъва. Старият човек се огъва към земята. Докато е млад, неговият материализъм е външен, а пък като започне да остарява, външно е идеалист, но отвътре е материалист. Това е голямото нещастие на старите хора. Той започва да се страхува. Парите и всичко друго държи във възел. Младият е материалист, но дава, щедър е. Има упование в себе си. А пък старият – не. Та мнозина сте попаднали в линията на вътрешния материализъм. Има едно външно безверие, но има и вътрешно безверие. Има едно външно безлюбие, но има и едно вътрешно безлюбие.

Младостта е тази част от живота, в която вие влагате вашия капитал. В старостта вие се ползвате от придобивките на този капитал. Това е знанието. Това са вашите придобивки. Аз считам, че на младина човек влага капитала си, а на старини събира приходите. Той е банка. Сега на младостта дават друго съдържание. Искат да правят отчет. Какъв отчет ще правиш, когато нищо не е вложено? Най-първо трябва да вложиш, да приложиш. След туй прилагане, на стари години ще се направи отчет. Влагане и събиране трябва. Не може да събираш, ако не си вложил. Най-първо трябва да вложите нещо в умствения свят, след това ще вложите в духовния свят, а трябва да вложите нещо и във физическия свят. Туй трябва да бъде една мощна сила. Младият трябва да има сила да вложи. Той трябва да посее нещо някъде. След време ще събира плодовете. Тогава само животът е нормален.

Каква е разликата между младия и стария човек? Младият винаги е малък, старият е винаги голям. Младият е семка, старият е дърво. Младият човек е цвят, старият е плод. Старият умира, младият оживява. Младият се подмладява, старият остарява. Тогава как ще определите какво е младостта и какво старостта? Младостта е едно качество и старостта е едно качество. Вие нито от младостта можете да се избавите, нито от старостта. То е смешно. Вие искате винаги да бъдете млади. Ако бъдете само цвят, без да станете плод, да завържете семка, какъв ще бъде вашият живот? Един цвят, който окапва, безплоден цвят. Младият, който не може да остарее, е един безплоден цвят.

Питам: тогава къде е смисълът? Според природните закони без смисъл животът е невъзможен. Младият е началото на живота, старият е края. Следователно ти като млад започваш да живееш, а като стар свършваш. Младият казва, че старият е глупак. Старият пък казва на младия, че той е глупак. Тогава и старите са глупци, и младите са глупци. Може да трансформираш мисълта. И старият, и младият са мъдреци. Каквото е младият, такъв е и старият. Каквото е старият, такъв е и младият. Аз ви слушам понякога да казвате: „Той е стар човек, глупав“. Щом кажеш на стария човек, че е глупав, и ти си подобен нему.

Ако старият не може да се подмлади и ако младият не може да остарее, и двамата са глупаци. При остаряването се носи по-голям товар, ще помагате повече на хората.

Младият е цъфнала череша, възможностите на плода са скрити в него, а старият е узряла череша — плодовете са реализирани. Младият ще го помиришеш, старият ще го вкусиш.

Всичко онова, което Бог е създал, има своя смисъл. Трябва да се учите. На младите, докато станат възрастни, главите им са черни, а щом остарееят, побеляват. Какъв е смисълът на белите и на черните коси? Защо побелява главата? Най-първо имаш коса с черен цвят, за да се научиш да събираш.

Чашата има черен цвят, изпразнената чаша като се обърне надолу е бяла. Старостта е наука да раздаваш, тя е щедрост. Вие, които сте остарели, казвате: „Побеля ни главата, но няма какво да раздаваме“. Аз правя заключението: на млади години не сте събирали, затова сега няма какво да раздавате.

Какво е предназначението на стария човек? Да раздава. Какво е предназначението на възрастния? Постоянно да събира. В своето сърце събираме хубавите желания, в ума си раздаваме тия желания, които се превръщат в една изработена мисъл, която ние можем в една поетическа или религиозна форма да я раздадем. Има начини за раздаване на мисли.

В света има много малко стари хора. В небето има 24 старци. То не е за всяка уста попара. Казвате: „Остаряхме“. Не е за вас старостта. За вас може би трябва да минат няколко хиляди, няколко милиона години, за да остареете. Това е един интензивен живот; едва след няколко милиона години ще придобиете някои от чертите на старостта.

Сега младите се извиняват, че са неопитни, а старите — че са нервни. Господ никого не извинява, нито младите, нито старите. Които влязат в училището, трябва да се учат. Ако си стар и имаш съзнанието, че си стар, това е дисхармония. Ако мислиш, че си млад, и това е дисхармония. Щом помислиш, че си стар, това значи, че един ден ще се подмладиш. Ако мислиш, че си млад, това значи, че един ден ще остарееш. Това значи да подхвърляш една топка и да си играеш — млад — стар, млад — стар. А какво е млад и стар в музиката? Началото на музиката е младостта, а края на музиката — старостта, т.е. младият е в началото, а старият — в края. Как разбираме музиката? Когато остарее музикантът, не го посрещат с ръкопляскане. Щом завърши концерта, всички се възхищават, публиката ръкопляска — „бис, бис“, да се повтори. Започват от началото да свирят. Значи няколко пъти може да остарее и да се подмлади човек, това е схващане в музикално отношение. Няма старост, както вие мислите. И в този смисъл в музиката под „млад човек“ се подразбира човек, достигнал разцвета на своята възраст, а когато той развие до най-висока степен всички свои чувства и способности, това е старост. Тогава той е най-силен, най-мошен. А най-силното, най-мошното извън музиката го разбираме като най-старо, най-неспособно и казваме: „Стар човек!“ Та щом влезете в хармонията, ще измените вашите схващания.

От 50 до 120 години работата е най-полезна и плодотворна, това е работа за вашето повдигане и за повдигането на цялото човечество.

Остаряването е остаряване по отношение на тялото, но по отношение на човешкия ум е подмладяване.

Ако сте остарели и сте станали добри, добре е. Ако сте остарели и сте станали умни, добре е. Ако сте остарели и силни сте станали, добре е. Но ако сте остарели и не сте станали умни, добри, силни, за какво ви е тази старост?

Шестдесет години — това е зениът, върхът. Истинската работа започва от шестдесет години нататък.

Вечер не трябва да лягате, докато не отправите слънчевата енергия към центъра на Земята и от центъра на Земята не вземете земни енергии.

Сутрин ще направите обратно — всички земни енергии ще ги отправите към Слънцето и от него да възприемете слънчеви енергии. Дълголетието се дължи на тези методи. Някои мислят, че като ядат кисело мляко и чесън, ще продължат живота си. Това аз не го приемам. Млякото е полезна храна, но когато кравите са здрави. На белодробни болни да се дава козе мляко, защото козите не боледуват белодробно.

Човек, който знае как да се храни, живее дълъг живот — 100, 120, 130 години.

Адам, който знаеше закона, живя 900 години. След това животът почна да се съкращава, защото хората вече съгрешаваха и се хранеха с месна храна.

Престанете да мислите, че сте стари. 85-годишен бил някой и се смята за стар. Че какво са 85 години за космоса? Вие сте едно бебче още. Животът е вечно подмладяване. Ще отивате в Божествената работилница, ще се подмладявате, тук ще остарявате, пак ще се подмладявате и така няколко пъти, докато сами се научите да се подмладявате.

Дружете с хора оптимисти, с хора, които знаят да обичат.

Да се самоосъжда човек, това е остаряване, а да се поправя — това е подмладяване.

Искате ли да се подмладите, ще трябва да се откажете от гнева, роптанието, недоволството.

Мнозина казват: „Остаряхме, не знаем вече какво да правим“. Има едно бюро, което купува старостта. Който се чувства стар, да продаде старостта си. Който колкото години иска, може да ги продаде. Само така ще забогатее. Който иска да се подмлади, трябва да плаща. Значи, старият може да продаде няколко години, да стане млад. Като продава годините си, плащат му, като се подмладява, той плаща. Старият поумнява благодарение на младия. Старият работи за обновяване на човечеството. Младият работи за поумняване на стария. Обновяването и поумняването са два процеса, които взаимно се преплитат. Обновявайте се и поумнявайте! Това е задачата на всеки човек.

Разбирайте природата не както аз я разбирам, но както трябва вие да я разбирате. Не онова, което влезе в моите уста, но онова, което влезе във вашите уста. Не онова, което излиза от моите уста, но онова, което излиза от вашите уста. Не онова, което влиза в моите очи, но онова, което влиза във вашите очи. Не онова, което моята ръка може да направи за мен, но

онова, което вашата ръка може да направи за вас. Това са основни работи, които трябва да спазвате. Новото седи в това, че всяко едно движение, всяко едно чувство, всяка една мисъл да бъде като една нишка, която придава и е нишка на освобождение. Там е подмладяването.

Използвайте закона за подмладяването. Сега сте остарели преждевременно, приличате на актьори на сцената, на които турят изкуствени бради. Той е млад човек, но като му турят брада, мустаци, дълги коси, прегърби се, напълно му подхожда да играе ролята на стар човек. А той съвсем не е стар. Като свърши представлението, хвърли брадата и мустациите, подмлади се. Докато изпълнява ролята си в продължение на 2–3 часа е стар, но след свършването приема своя образ. Ако някой от вас иска да стане стар, аз мога да го направя, а мога и стария да подмладя.

Казвам: радвайте се. Когато четете един поет, радвайте се на неговата поезия. Когато четете един философ, радвайте се на неговата философия. Когато срещнете един готвач, който знае хубаво да готви, радвайте се на онова, което е сготвил. На художника, на инженера, на музиканта, радвайте се. Всеки от тях има в себе си скрита разумна енергия, която природата е вложила във всяко едно същество, защото иска всички нейни дела да бъдат завършени. Следователно участвайте и вие в делата на природата. Радвайте се на онова, което тя твори, и се учете от нея. Не искайте преждевременно да изместите природата в себе си и да заемете нейното място. Когато я заместите, вие ще остарееете. Всички хора, които са заместили природата, са остарели.

Не дръжте нито своите, нито чуждите погрешки в ума си — това е един метод за подмладяване.

Човек остарява от леност, а се подмладява от учене и работа.

Майката и бащата могат да се подмладят, ако децата им ги обичат.

Щом престанат хората да те обичат, ти остаряваш. За да се подмладиш, ти обикни.

За да не остарява, човек трябва постоянно нещо да работи, да не стои нито миг без работа.

За да се подмладите, трябва да знаете как да учите и как да служите.

Започни да служиш на ближните съзнателно и с Любов. Ето един от законите за подмладяването.

Ако се прокарат през човека от 10 000 до 50 000 волта електричество, всички болести у него ще изчезнат, лицето му ще се освежи и подмлади. Страстите като огън разрушават и тялото, и душата, а не електрическият ток. Високият волтаж пречиства и обновява.

Човек, който иска да учи, всякога се подмладява. Човек, който има Бога в себе си, се подмладява.

Жалко е, когато човек не може да събуди в себе си никаква хубава мисъл. Жалко е, когато у него не могат да се явят красиви подтици. Защо? Защото няма външни стимули. Момъкът се въодушевява от някоя млада мома и може да пише. Старият не се въодушевява от младата мома и не може да пише. Старият се въодушевява от идеята за Бога и пише. Младият не се въодушевява от тази идея, не може да пише. Забелязано е, че когато поетите остаряват, те започват да пишат за Бога. Да мислиш за Бога, и това е любовна работа. Когато старият започне да мисли за Бога, той вече се подмладява. Ето защо, иска ли човек да се подмлади, той трябва да намери такъв обект за мисълта си, който да не остарява.

В човека има неща, които никога не съхнат и никога не окапват. Те остават в човека от младини до старини. Външно човек може да остарее, да поболее, но вътрешно той остава малко дете. Следователно дръж се за това, което не остарява. Това, което остарява, дай на хората.

Една крива философия гласи, че младите мислели по един начин, а старите – по друг начин. В живота има място и за младите, и за старите. И младият трябва да живее. Не е лошо онова, което мисли младият. Не е лошо и онова, което мисли и старият. Лошото у стария е, че той не мисли като стар човек, и младият понякога не мисли като млад човек. Младият човек се отличава с една черта, която той всякога трябва да има: младият човек прилича на един извор, който постоянно извира и който не трябва да пресъхва. Младият трябва да бъде извор, който блика, а пък старият трябва да бъде като запалена свещ, която гори. Всеки ще отиде при извора, ще утоли жаждата си; всеки ще отиде при светлината да намери своя път в нощта. Като казваме, че обичаме старите хора, ние ги обичаме заради светлината. Тя ме интересува в стария човек, не неговото тяло, неговата брада. От тази брада един ден, като влезе в гроба, нищо няма да остане; и от лицето му нищо няма да остане. Благородството му къде ще намериш? Аз подразбирам онази светла, трезва мисъл на стария, която не умира. Аз подразбирам онази светла мисъл на младия, която не умира и е като жива вода. Когато правих своите изследвания, опити, аз съм срещал някои млади – като те погледне, внася живот, като те погледне, нещо благородно излиза. Някой път погледна някое дете, преждевременно остаряло. Много деца има остарели, те имат лица не на деца. То отсега е замислено как ще живее. Още е малко и казва: „Ти, мамо, ще ме ожениш ли?“ То е на десет години и казва: „Ожени ме“.

Човек остарява, понеже в организма му престава да се влива енергия. В организма на младия става постоянно втичане на енергия от природата; който може да съгласува в себе си енергиите на втичането и изтичането, той може да се подмлади.

Остаряването е най-ужасната патология, това са микроби, мислите за

старостта. Когато се заразят от тези микроби, хората остаряват. Те са като термитите, изяждат всичко свещено в човека, като оставят само кости от него.

Хората на чувствата остаряват по-бързо, отколкото хората на трезвата мисъл.

Който иска да продължи живота си, трябва да се въздържа. От какво? Първо от много ядене. Винаги ще оставаш малко гладен, да не си дояждаш. Така в организма остава известен запас от неизползвана енергия, която го обновява. Ако преяждаш, ти съкращаваш живота си. Освен това, като яде, човек трябва да бъде доволен от яденето. Значи, доволството продължава живота. Никога да не преяждаш и всякога да ядеш с благодарност и доволство – ето две правила за продължаване на живота.

Подмладяването е вътрешен психически процес. В мозъка и в симпатичната нервна система има особени жлези, с които човек не знае още да манипулира.

Съвременните учени не знаят още ролята на тези жлези. Един ден, като научат ролята им, те ще могат да ги използват съзнателно като средство за подмладяване.

В духовния свят старостта се определя от това, колко пъти човек се е прераждал на земята. Прераждал се е да кажем 500 пъти по 100 години – 50 хиляди години. Той е възрастен човек.

МОЛИТВА

Някои считат, че човек не трябва да се моли. Трябва да се моли, понеже чрез молитвата изучава Божествения език. Ако не се молиш, ще останеш невежа в Божествения свят, няма да бъдеш свързан с него. Решаваш да се молиш, почешеш се по врата, казваш: „Не съм разположен“. Разположен, неразположен, трябва да се молиш, нищо повече! Може да имаш сто неразположения, няма да чакаш да дойде разположението. То може да дойде след десет години. Тогава защо ще чакаш? Това е неразбиране, заблуждение. Казваш: „Понеже не съм разположен, молитвата ми няма да бъде приета“. Бог не се нуждае от твоята молитва, тя не е заради Него, тя е заради тебе. Ти като отвориш устата си, приемаш храната не заради Петка и Стоян. Това е една длъжност, един закон, който трябва да изпълниш. Ако не го изпълниш, ще страдаш. И в дишането е същият закон. Ако дишаш правилно, то е заради тебе. Когато човек се моли, от невидимия свят ще го научат на езика на небето. Като научиш езика на небето, всички работи ще тръгнат. Ако на вас не ви върви, то е по причина, че не знаете езика на небето. Идеш в Англия,

не знаеш да кажеш „хляб“, англичаните не те разбират. Понеже англичанинът цени времето, той е отивист. Ти докато отвориш устата и започнеш да му говориш, то е губене на време. Те казват: „Времето е пари“.

Докато майка ви пише, баща ви пише, сестра ви, брат ви, жена ви, лесно е. Има един начин, по който можете да получавате от близките си писма. Вашата погрешка седи в това, че докато сте на този свят, не обичате често да пишете писма на вашите близки. Скръжави сте много. Вие сте толкова заети, че не ви остава време. И когато трябва да пишете писма за онзи свят, извинявате се, че нямате време. Някой казва: „Нямам време, даже пет минути не ми остават свободни да се помоля на Бога“. Друг пък, който нямал време да се моли, като го завели в участъка и го държали половин час, през всичкото време се молил. Значи тогава намерил време за молитва.

Посред нощ ще принесете молитва с благодарно сърце за благата, които ви са дадени.

Посред нощ, в 24 часа, се добива Божията мъдрост, когато всички спят, тогава ще повдигнете очите си към Онзи, Който ви е създал, ще излеете душата си, ще благодарите на Господа, че живеете.

Молитвата е работа, чрез която се придобива магнетическа сила.

Някой ще каже: „Ти се помоли заради мен!“ Аз мога да се моля за тебе, но ти трябва да работиш. Аз мога да се моля за твоята нива да дойде малко дъжд, но ако не я посееш, ще израснат тръни и бодли. Ти си пианист и казваш: „Помоли се за мен“. Ако ти свириш, добре ще е, но ако не свириш, ще стане точно обратното. Когато някой се моли за тебе, а в душата си ти нямаш желание да го направиш, то ще стане точно обратното. Ако се молиш за един пияница, който не иска да се лекува, ще стане по-лошо, още повече ще пие. Много жени са носели риза в църквата за мъжа си да не пие, а той почвал да пие повече. Казвам: в него няма желание да се поправи. Тогава не носи риза в църквата. Ако в него има най-малкото желание да се изправи, тогава ризата може да му помогне. Никога не се молете за хора, които нямат желание да се поправят. Не помагайте на хората, които нямат желание да се поправят, нито се молете за тях. Може да се молите за нивата, която не е посята, но ще израснат тръни в нея. И за себе си, ако имате желание да извършите Волята Божия, тогава се молете. Ти нямаш желание да изпълниш Волята Божия, а се молиш и се чудиш, че Бог не те чува.

Изповядването е чистене. Да се изповяда човек, това значи да отвори душата си към Бога, да изнесе всичко непотребно навън и да се освободи от излишния товар, който го тормози.

Да се молиш, значи да се учиш да говориш. Трябва да се говори. Днес ние страдаме, понеже не сме научили небесния, Божествения език. Не е достатъчно само да се моли човек, но молитвата трябва да представлява един

израз, в който да взема участие целият човешки дух, цялата му душа, целият човешки ум и цялото му сърце. В това, което човек иска от Бога, трябва да има само един вътрешен смисъл. Молиш ли се, кажи: „Господи, да бъде Твоята воля! Аз ще приема на драго сърце всичко онова, което иде от Твоята ръка, и ще изпълня волята Ти без никакво престъпване на Твоя закон“.

Болен сте. Такова е положението, че никой не може да ви помогне. Казват си: „Господи, оправи ме, от сега аз ще посветя целия си живот на Тебе, ще работя за Тебе, остави ме да поживея на Земята“. Ако вие направите истинска изповед, ще настане подобрение.

Когато сте болни, когато сте смутени, когато сте на смъртно легло, молете се усърдно, забравете всичко, молете се ясно, искрено, от душа да дойде Божиата благодат у вас, да ви очисти, да ви даде мир и радост, светлина, нов импулс за работа, за обич към хората, за всичко възвишено и благородно. Ще се молите и с главата надолу, и с очите надолу, и както и да сте, където и да сте, ще се молите.

Ако една майка каже: „Господи, не си го давам детето, обичам го много, на Тебе не Ти е нужно. Искам да живее детето ми. По никой начин не го давам“ – детето ще оздравее.

Колко пъти трябва да се моли болният? Болният даже не трябва да спи, а постоянно да се моли. Молитва, молитва, молитва, докато си заминете болестта.

Молитвата е начин за пречистване на ума, сърцето и тялото. Да се пречистиш – това е работа. Ако човек боледува, често предава болестта на близките си. Здравословното състояние също се предава.

Някой ще каже: „Аз, като се помоля Богу, всичко става!“ Не говорете така! Не може да се моли човек, който не мисли. Когато аз мисля, моята права мисъл е молитва. Молитвата подразбира едно разумно общение с разумните сили в природата. Тогава ние считаме всички нейни наредби за свещени. Аз общувам с нея, на всяка стъпка се спирам и благоговеея пред нея. Като се спра до един извор, мене ми трепне сърцето! Когато видя тия грамадни скали, казвам: „Това е великото, което е работило!“ На растенията, животните – на всичко с благоговение гледам. Не търся Бога в някоя грандиозна форма. Най-първо гледам онова, което съществува около мене. Искам да имам ясна представа за самия живот, в който живеем.

Вие не можете да се свържете с природата, ако нямате в себе си онзи непреривен молитвен дух. Молитвата представлява светлина и топлина, необходима за свързване на човешката душа с Бога, с разумната природа.

Когато вдишвате и издишвате въздух, изговаряйте по една формула или молитва. Това усилива възприемателната способност на човека към скритите сили във въздуха.

Всички да си направите по една стаичка, в която никой да не влиза. Тя ще бъде стая за молитва, за медитация и работа. Вътре да има маса, стол, прозорец – в тая стая ще разрешавате мъчните си въпроси.

При молитва човек излиза с по-висшите си тела, а по-низшите остават на земята. Астралното тяло остава на земята при физическото и се разширява, а умственото и причинното тяло излизат, става един вид излъчване.

Молитвата повишава вибрациите на човешката аура, а чрез това човек става неуязвим за по-низшите околни влияния.

При молитвата човек получава енергия от Божествения свят. Законът за молитвата е същият, както закона за храненето. Когато се лишава от храна, човек усеща някаква липса. Когато душата се лишава от молитва, също усеща, че нещо му липсва.

Няма нещо, което човек да е поискал от Бога, и да не е изпълнено желанието му. И то точно когато трябва.

Алфата и Омегата на нещата е да благодарите.

Застани пред Бога като дете и кажи: „Господи, благослови ме. Благодаря Ти за всичко, което си ми дал. Помогни ми да се увеличи свободата на моята душа, силата на моя дух, светлината на моя ум и доброто на моето сърце“.

За да не се простудява, човек трябва да се огражда. Това се постига по два начина: чрез концентриране на мисълта и чрез молитва. Някои мислят, че като метод молитвата е лесно приложима. Зависи каква ще бъде молитвата. Ако се молите механически, никакъв резултат няма да постигнете. Следователно концентрираната мисъл и съзнателната молитва са условия за ограждане на човека, за да се запази от лоши външни условия. Щом е ограден, човек не се простудява и нищо чуждо отвън не може да го нападне.

Ето как ще четете „Отче наш“. Най-първо ще изпълните дробовете си с въздух. Ще приемете въздуха от Бога и ще кажете: „Господи, благодаря Ти за въздуха“. И ще почнете: „Отче наш, който си на небесата“. После пак ще поемете въздух. Пред всяко следващо изречение ще поемете въздух, така ще видите на колко вдишвания ще прочетете цялата молитва „Отче наш“. Сутрин ще четете с вдишвания, на обяд с вдишвания и вечер, преди да е залязло слънцето – също. Ще кажете, че нямате време така да четете „Отче наш“. Няма да я четете, но лекарите ще ви отрежат от стомаха, ще отрежат единия бъбрек, ще отрежат сливиците, ще отрежат сляпото черво или тумор ще извадят.

Най-благоприятното време за молене са часовете от 21 до 24 часа и от 3 до 4 часа.

Молитвата е метод, чрез който човек се свързва с природата, както химикът с химическите действия.

Да се молиш, това значи да мислиш за Бога. Всяка мисъл за Бога, колкото и слаба да е, свети като искрица в съзнанието на човека и му допринася нещо. Дали разбираш какво нещо е Бог, не е важно. Обаче всякога можеш да мислиш за Него. Тази мисъл все ще ти донесе някакво благо, макар и микроскопическо. Да мислиш за Бога, това значи да мислиш право.

Това, което пожелаете тайно, Бог ще ви го въздаде наяве. Като казвам, че всичко ще ви се въздаде, имам предвид белите (със светли мисли, чувства и постъпки) българи. Добри хора са тия българи, велико бъдеще ги очаква.

„Как трябва да се молим?“ Като станеш сутрин, поглади челото си и кажи: „Господи, благослови челото ми и способностите, които са скрити в него!“

Ако имаш желание хората да не страдат, обърни се към Господа с молба да завърти онзи край на Слънцето, от който да се разлее топлина за целия свят, за цялата Земя. Щом се завърти този край, топлината ще се разстила по цялата Земя и всички живи същества едновременно ще се стоплят. Така се моли светията за хората.

Не огорчавайте Духа със своето постоянно недоволство и неблагодарност.

Животът е непрекъснат, затова и общението ни с Бога трябва да бъде непреривно — и когато сме будни, и когато спим.

Понякога молитвата на един човек е в състояние да донесе благо на хиляди хора. Молитвата на един човек е в състояние да премахне хиляди нещастия.

И тъй, помнете следната истина: няма по-велико нещо в живота на човека от молитвата. Каквото друго да ви казват хората, не забравяйте значението и необходимостта от молитвата, от общението с Бога. Нито знанието, нито Любовта, нито мъдростта на Земята са в състояние да се сравнят с молитвата, с общението на човека с Първата Причина.

Който иска нещо от Господа, той трябва да обещае нещо, да пожертва нещо от себе си, и каквото обещае, трябва да го изпълни.

Каквато жертва намисли да направи, той трябва да я даде. Няма случай в света, човек да е изпълнил обещанието си, което е дал пред Бога, и да не е получил отговор на молитвите си.

Когато някой пророк предскаже нещо, което впоследствие не се сбъдва, това показва, че тия хора, на които е предсказано това нещо, са се молили много и като отговор на тяхната молитва Бог е отменил присъдата.

Молитвите на хората са необходими за сваляне на висши енергии от невидимия свят. Тези енергии се използват за развитието на цялото човечество.

Молитвата има смисъл само тогава, когато излиза от дълбочината на душата. Тя не търпи никакви правила и никакви ограничения.

Казвате: „Не можем ли да се молим в църква, въкъщи някъде или на улицата?“ Не можеш. Ще се молиш само в скришната си стаичка. Не можеш да се молиш нито в църква, нито въкъщи, нито на улицата. Скришната стаичка е вътре в тебе. Бог е определил това място със закон, който има отношение към бъдещето, което е светло и велико. Казано е просто и ясно: „Влез в скришната си стаичка, дето човешки крак не е стъпвал“. Там само ангелите живеят. И като влезеш вътре, помоли се Отцу твоему, Който вижда в тайно. Като влезеш в тая стаичка, ще разбереш какво нещо е Бог.

Когато се молите, никой не трябва да подозира това. Никой не трябва да знае как и кога се молите. Щом всички те виждат, че се молиш, това вече не е молитва, това е тщеславие.

Искате ли да научите някой човек да се моли на Бога, заведете го в една плодна градина, спрете се при някое дърво с увиснали на него плодове и кажете: „Дигни ръцете си нагоре да си откъснеш един хубав зрял плод!“ Щом вдигне ръцете си нагоре, вие ще му кажете: „Ето, така трябва да се моли човек“.

Молете се с думи, които имат само едно значение. Такива думи са мощни. Във време на молитва ръководете се отвътре. Освен известните молитви, обръщайте се към Бога и със свои думи. Употребявайте онези думи и онзи език, които отвътре ви се диктуват. Механическата молитва не се чувства. Всяка молитва трябва да се преживява. Молитва, отправена без Любов, светлина и свобода, няма крила. Тя не може да отиде при Бога и остава без смисъл.

Всякога, когато завършвате молитвата си, накрая казвайте следната заключителна формула: „Господи, всичко това да бъде за Твоя слава и за благо на моята душа“. Ще ви дам едно правило: след всяка молитва оставайте известно време в мълчание, за да възприемете каква благословия ще ви даде Бог.

Когато се моли, човек трябва да забрави всичко около себе си и да стане невидим. Целият свят трябва да изчезне пред очите му. Това значи молитва.

ГОСПОДНЯТА МОЛИТВА

Отче наш, Който Си на Небесата, да се свети Името Твое, да дойде Царството Твое, да бъде Волята Твоя, както на Небето, така и на Земята.

Хляба наш насъщний, дай го нам днес и прости ни дълговете наши, както и ние прощаваме на нашите длъжници.

Не ни въвеждай в изкушение, но избави нас от лукаваго, защото е Твое Царството и Силата, и Славата завинаги.

Амин.

МОЛИТВА „ПЪТЯТ НА ЖИВОТА“

Господи Боже, Спасителю наш, на всяка сила и крепост, на всяка истина и Любов, на всяка държава и власт, извор на всички добрини в живота ни, изпроводи ни благия Си Дух, да ни ръководи и крепи в Пътя на живота, да ни просвещава умовете, да ни озарява сърцата, да ни дава сила и живот, да струваме добрата Ти Воля.

Прости прегрешенията ни, които изповядваме пред Тебе, те ни отдалечиха от Твоята бащинска Любов. Изличи ги от книгата на Твоите възпоменания и ни дарувай мира на Твоя Дух.

Направи сега да просветне Лицето Ти върху нас, да сме образ на Твоята Любов, вестители на Твоята Истина и служители на Твоята Правда.

Благослови този народ, между когото живеем; благослови нашите братя и сестри, с които се подвизаваме; благослови всички майки и бащи, които вършат Твоята Воля. Чуй гласа на всички страдающа по лицето на Земята и ги благослови.

Благослови Учителя ни, Който ни води в Твоя свят Път.

Благословен Си Ти, Господи, Боже наш. Благословено е Твоето Име от веки, защото Ти Си Пътят, Истината и Животът, и освен Тебе няма други Бог. Ти Си само Един.

Амин.

МОЛИТВА ЗА ТРИЕДИННИЯ БОГ

Господи, да дойде Твоят благ Дух върху моя дух. Да изпълни сърцето ми и душата ми с Твоето присъствие и да укрепи нозете ми във всяка правда.

Покланям се пред Вечната канара, от която съм отсечен. Благословено е Твоето Име, Господи. Укрепи ме и въздигни ме, за да Ти служа с веселие.

Амин.

МОЛИТВА ЗА БЪЛГАРИЯ

Господи, Боже наш, Ти, Който бдиш над света, чуй нашата утринна молитва, озари ни с лъча на могъщия Си Дух и разпали в сърцата ни искрата, която Си вложил в нас. Укрепи в гърдите ни пламъка на Свободата и Правдата. Просвети ни да бъдем смели и доблестни българи, достойни за своя славен род, за твоята велика Милост. Ти, Който Си вдъхновил за светли дела нашите духовни първенци; Ти, Който Си благославял меча на нашия воин и Си го водил към подвизи и величие, Господи, Ти няма да забравиш и нас. Простри десницата Си над нас, да вървим по Твоя Път с нашия избран народ и нашите братя — Твои верни, заседнали в своята земя по Твоя Воля. Дай ни сила да живеем, да работим за доброто и величието на Отечеството ни. Дай на нашата скъпа Родина твърдост в изпитанията, воля за живот и вяра в нейния успех, за да летим през вековете, водени от своя мъдър Баща към победа и възход, към могъщество и вечност, за Твоя слава.

Амин.

МОЛИТВА „НОВОТО ВЕРУЮ“

Вярвам в Единния, Вечен, Истинен Бог, Който ми е говорил в миналото, Който ми говори сега и Който ще ми говори в бъдеще. Вярвам в Господа и Неговия Дух, Който създава условия за моето спасение. Вярвам в Господа Исуса Христа, Който е дошъл да спаси света.

Амин.

МУЗИКА

Музиката принадлежи на умствения свят. В твоите разумни чувства също има музика, и в постъпките, и във волята ти. Във всичко, което направиш, има музика. Вие не можете да бъдете музикални, ако не мислите, не чувствате и не постъпвате добре. Ако не мислите, ако не чувствате и ако не постъпвате добре, учете музика. Чрез музиката ще се научите как да постъпвате добре. Туй, което наричаме „добро“, е отмерено, музикално. Всеки един тон е мярка, съчетание. Човек сам по себе си е арфа, с няколко милиона струни – ключове. И вие сте все музиканти, които не знаете как да свирите. Човек мисли, когато докосне струната на една правилна мисъл. Не постъпва добре, значи не знае да свири. Чувствата му не са в ред – не знае как да нагласи арфата си.

Когато пеете, мислете върху думите и върху тоновете. Мислете, за да бъдете свободни. Пеене без мисъл не може. Може да пееш механически, но няма полза. Навсякъде, дето умът присъства, животът добре се проявява. Пееш ли, мисли върху туй, което пееш. Защото всички хора представят един велик певец. Ти като чуеш, че някой пее, да знаеш, че ти пееш. Да не кажеш – как, аз да пея така хубаво?

От вас, ако не пеете, ако не мислите, ако не чувствате, какво ще остане? Ако не свириш, ако не искаш да имаш сила, ако не искаш да имаш топлина, ако не искаш да имаш светлина, ако не искаш да имаш мекота, какво трябва да желаеш? За какво трябва да те обичат хората? Хората могат да те обичат за три неща: или за твоя ум, или за твоето сърце, или за твоята воля – каквото кажеш, да го направиш. Всеки ден каквото ти дойде в ума, прави го. Дойде нещо малко, направи го, не отлагай. Искаш да пееш, не търси удобства. Искаш да пееш, пей, нищо повече! Пей със затворена уста, ако е студено. Когато въздухът е топъл, пей с отворена уста. Пей! „Аз не мога да пея.“ Ти предрешаваш нещата. Казваш, че не можеш да пееш. Не трябва да казваш нещо, което не е вярно. Може да не пееш на глас, но на себе си ще пееш.

Всяко движение е резултат на един основен музикален тон.

Вие мислите за много работи, но за същественото, за музиката не мислите, а вашият живот зависи от музиката. Човек щом умира, не е достатъчно музикален, а само е напръскан с музика. Отдалече се познава един музикален човек, с такъв човек не може да се влезе в противоречие. Има хармония на сферите. Всяка звезда има свой път, но има една хармония с всички.

Музиката е изкуство за трансформиране на жизнената енергия в човека.

Десет милиона струва едно гърло, един ларинкс. Вие имате най-хубавия инструмент, който ви е даден. Отгоре на всичко не го оценявате. Като не го употребявате, губите. Когато не сте разположени, значи дошло е време да пеете.

Вие се поддавате на едно инертно състояние, което трябва да преодолеете. Приемате ли музиката като изкуство, не можете да пеете. Ако вземете музиката като необходимост, човек да станете – тогава има смисъл. Гледате ли само в нотите – това не е пеене.

В музиката има правила, но вие ако с правила пеете, нищо няма да научите. Без правила ще пеете.

Да чувстваш – това е музика. Да постъпваш – това е музика. Да мислиш – това е музика. Това трябва да се изрази чрез вашия ларинкс. Ако ларинксът не е така пластичен, за да може да образува тези ситни трептения, как ще пеете добре? Три пъти на ден трябва да се молите, за да благослови Господ гърлото ви.

Трябва да пеем, за да можем да мислим. Трябва да пеем, за да можем да чувстваме и да сме здрави. Трябва да пеем, за да се радва душата. Трябва да пеем, за да се весели нашият дух. Трябва да пеем, за да се веселят всички, които ни слушат.

Всяко движение, което не е музикално, е престъпление.

Отношението на природата към музиката е съвсем различно от нашето. Хората не са вникнали в същността на тоновете, не знаят техните качества. За тях музиката е средство за препитание. Ако знаеш как да изпееш тона до, ти или ще се скараш с някого, или ако си скаран, ще се примириш. От начина, по който ще го изпееш, ще осиромашееш или ще забогатееш, ще решиш някоя мъчна задача. Опасни свойства се крият в тона до.

Музиката е езикът на природата, навсякъде има музика. Когато вятърът вее, когато дърветата цъфтят, когато реките текат, в бурите, в облаците – всичко е по закона на музиката.

Има дървета, които издават тона до, други издават тона ре и т.н. Цветята още по-сложно предават музиката.

Сегашната музика има 7 основни тона. Единият от тях е основният тон

на живота – до. Друг тон е на движението – ре. Трети – тон на човешката мисъл – ми, на човешките стремежи, забогатяване – фа, сол – на човешката амбиция, на човешките постижения е ла. Си е тонът на духовното у човека. И най-после, осмият тон е повторение на първия. Има и полутонове. И те си имат свое значение.

Тонът до има 32 трептения. Тонът ре има 36 трептения. Горно до има 64 трептения. Ако прибавите или отнемете едно трептене, вие нарушавате чистотата на тоновете.

В музиката например вземете „до“, „ми“, „сол“. От „до“ до „ми“ е терца, от „ми“ до „сол“ е пак терца, от „сол“ до „ми“ е пак терца, от „ми“ до „до“ е пак терца. Какво значи това? От „до“ до „ми“ е от физическия до духовния свят. От „ми“ до „сол“ е от духовния до Божествения свят. От „сол“ до „ми“ – от Божествения до духовния, от „ми“ до „до“ е от духовния до физическия. „До – ми“, отношение съществува от физическия до духовния, „ми – сол“ от духовния до Божествения. После се връщате. Има ли някакво престъпление, че си се върнал назад?

Сега вземете „до“. Ако го сравните със строго определен тон в музиката, ще намерите, че в дадения случай липсва едно трептене. (Учителя пее „до“, а после с напрежение – „до“). Каква е разликата (пее) „до“, (пее) напрежение; „ре“ – движение (пее). „До“ – ти искаш да направиш нещо, напращаш се. Седиш, искаш да идеш някъде, напращаш се, това е „до“. Искаш да идеш някъде, пък не можеш. Значи изходно положение нямаш. След като мислиш да тръгнеш или да не тръгнеш, най-после решаваш да тръгнеш от дадена точка, то е движението – „ре“.

Певците, когато се упражняват, пеят гамата с „а“, „о“, „и“, „е“, „у“. Защо си служат с гласни при пеенето? Ако искаш тоновете ти да бъдат мощни, да имат сила, трябва да ги пееш с „а“. За да дадеш широчина на тоновете, трябва да ги пееш с гласната „о“. За да дадеш сила на движението, да дойде точно на място, трябва да употребиш „и“. За да има тонът разширение, трябва да го пееш с „е“. Пък за да постигне тонът своето предназначение, ще пееш с „у“. Най-мъчно се пее с „у“. То е крайната цел. Затуй певците го заместват с „е“ и с „и“. А непременно трябва да се пее с „у“. Законът на „у“ е друг, не трябва да го заобикаляте. Когато човек слиза на Земята да си уреди работите, „у“ ще му помогне. Той е в хармония със земните сили. Друг иска да си уреди работите на небето. Правилно е първо на Земята, че после на небето – това е еволюция, движение от долу на горе.

Вземете песента „Тъги, скърби“. (Учителя свири и ние пеем „Тъги, скърби“.) Когато пеете „до“, всякога в основния тон трябва да турите напрежение, мисълта трябва да се концентрира. Щом пеете „ре“, започва движение. Имаш в ума си „ре“ като движение, не покой. Ако е покой, то не е „ре“. А пък

„ми“ е моделиране, мекота. „Ми“ всякога носи мекота, начин да избегнеш противоречията в живота, да няма стълкновение, да не изкривиш пътя си. В музикално отношение всички груби работи с „ми“ се уреждат. А при тона „фа“ се дава съдържание. Когато ядеш един плод, ти имаш фа. Онова, което приемаш, което вземаш, то е „сол“. Разположението, което придобиваш, е „ла“. Всеки човек, ако иска, може да се ползва от музиката. Ако изучавате музиката механически, ще имате едни резултати. Но може да я изучавате така, както наблюдавате растенията. Един органически тон прилича на едно дърво, което дава плодове. Казвам: в музиката не трябва да си служите с външни правила. Външно се изучава само механиката. В механиката нещата са точно определени. Щом дойдете до органическите правила, човек трябва да бъде свободен. Ти като останеш сам, започни да пееш, докато пеенето те задоволи.

Имаш някакъв дефект, нетърпелив си, пей фа. Не чакай да ръждясаш. Вложи страданието в музиката.

Да изпеем един музикален солфеж: до-ре, до-ми, до-фа, до-сол, до-си и обратно. (Учителя изсвири на цигулката и ние изпяхме едно упражнение. После свири и пях: „Оле, оле, ах, ах!“ После свири и пях „Аз смея да кажа, че слънцето утре ще изгрее“ с нова мелодия.)

Когато мелодията на една песен е вече установена, след това може да се измени, да стане динамична. (Учителя изпя песента с нова мелодия.) Като изгрее слънцето, ще станат разни промени. От изгрева на слънцето у човека може да се получи влага. Слънцето, като изгрее, носи светлина, енергия. Когато слънцето изгрява, дава движение; когато слънцето изгрява, дава съдържание, дава и смисъл на нещата. Всяка идея, за да бъде мощна, трябва да е заредена с голямо напрежение. Например в житното зърно има огромна енергия, голямо напрежение. Ти трябва да бъдеш като зародиш. Умът трябва да мисли, да бъде в напрежение. Напрежението в мисълта е основният тон до. „Ре“ ще ѝ даде насока, подтик за движение. Всякога под „ре“ трябва да разбираш правилно движение. Колкото движението е по-правилно, по-пластично, толкова по-добре. Тонът „ми“ дава възможност да се изразходва по-малко енергия. Забележете, светлината се отличава с това, че тя изразходва много малко енергия. Ако не беше така, тази грамадна енергия не би стигнала доникъде. Светлината е образец на хармонично движение. Всички вълни са тъй отмерени, че достигат без всякакво сътресение. А тази светлина, като дойде на земята, започва да работи. Тонът „фа“ показва работата на светлината. Тя сглобява нещата, създава нещо. Цветята разцъфтяват. Това, което работи в нас, е „фа“. Това, което осмисля нещата, дава съдържание, материализира нещата, е „фа“. За да се осъществи дадена идея, трябва правилно да мислиш за „фа“, да пееш тона фа, но не механическо пеене, а вътрешно. Има едно „фа“ в сърцето, има едно „фа“ в мисълта, пък има и едно „фа“ на

физическото поле. С него сме по-добре запознати. Сега се запознаваме с тона фа, който е на сърцето. Като кажеш „фа“, в сърцето да усетиш хубава, мека топлина. Като кажеш „фа“, да усетиш онова, което светлината буди в тебе, да почувстваш светлина в себе си. Светне ти, то е „фа“. Като светне, не трябва да се спираш. Следващият тон в музиката е „сол“ – разцъфтяване – има простор, „сол“ разцъфтява като чаша, понеже е динамически тон. Цветът постоянно трябва да се пълни и празни. Значи ти мислиш. Да мислиш, значи да пълниш и празниш чашата и да раздаваш. Много мъчно е да нагласиш цигулката както трябва. Най-първо трябва да настроите ума си. Казваш: „Аз зная да пея“. Да пееш в трите свята, това е пеене. Да пееш в духовния свят, да пееш в умствения свят – това е пеене. Като пееш, да се събуди своята мисъл, като пееш, да се събудят твоите чувства, като пееш, да се събуди своята воля. Това е пеене. Музика е това. Туй, което събужда едновременно мисълта, чувствата и волята на човека, е музика.

Индусите имат известни мантри, формули, с които си служат и които образуват особена група от тонове. Индусът почва да пее и докато пее, може да мине покрай най-опасните зверове с тази музика. Нито един звяр не се и опитва да му направи нещо.

Ако той престане само за миг да произнася тези мантри, животните ще го нападат. И на дявола ако пеете с нежна музика, нищо няма да ви направи, ще ви слуша.

Класическата музика има лечебни свойства. Трябва да слушате класическа музика. Някой казва: „Не я разбирам“. Няма какво да я разбираш. Като пиеш едно лекарство, разбираш ли го? Важното е да се излекуваш. Щом принася полза, добро е.

Болни ли сте, пейте. Колкото и да ви е лошо и висока температура да имате – пейте. В природата всичко е музика. В пустините, в канарите, във вятъра, във водите – всичко е музика, всичко пее. Цялата природа е една музикална зала.

Класическите песни, духовните песни, мантрите, които индусите имат, еврейските псалми – те са връзка за минаване от един свят в друг. С песента ще се подмладите.

Който е твърд и груб по характер, да свири или да слуша Шопен, който е изгубил смисъла на живота, да слуша Бах, който не чете и не обича да мисли, да слуша Бетовен, който не обича поезията, да слуша Моцарт.

Музиката облагородява хората, смекчава времето, смекчава и нравите на хората. На дявола като му свириш, омеква.

Вие остарявате, защото не пеете. Без музика не може да се подмладите. Свирийте ли, или пеете, но мислите за пари, това не е музика.

Един цигулар постоянно движи лъка. На вас ви се струва, че си маха с ръката, пък той се упражнява. В туй движение има цяла наука. Като гледате как си движи ръката, казвате: „Той си играе“. В тази игра има нещо разумно. Ако онзи, който не знае как да държи лъка, вземе цигулката да свири, не може да свири. Не само това, но да свириш на позиции никак не е лесно, при това моментално трябва да вземеш тона. Кой ще те научи да вземеш вярно тоновете на цигулката? Както и да те обучава един учител, той не може да ти покаже точно къде да туриш пръстите. Ти имаш интуиция, благодарение на която вземаш верни тонове. Освен това има и музикални вълни, музикален магнетизъм. Когато човек обикне цигулката си, всички тонове стават центрове. Щом обикнеш музиката, твоите пръсти започват да се привличат от тоновете като от центрове. Както магнетизмът привлича железните стърготини, така и музикалните тонове привличат пръстите и те падат точно на място. Лесно се вземат тогава както чисти тонове, така и диези, и бемоли. Щом го няма този музикален магнетизъм, свириш невярно. Все има един вътрешен недостатък.

Музиката регулира биенето на сърцето. Ако изпеете ритмично една песен, тя може да уравни пулса на сърцето.

Песента „Фир-фюр-фен“ е за главата, а песента „Махар Бену“ е за сърцето.

Музиката образува най-добрата връзка между мозъка, сърцето и тялото, между всички органи.

Всяка част на тялото отговаря на един тон. „Ре“ засяга едни мускули, „до“ засяга други мускули и т.н. В най-деликатните места, дето нищо не може да проникне, там музиката прониква. С вяра ще пеете.

Пейте винаги, понеже музикалните тонове регулират електромагнитните течения в тялото. Дали разбирате музиката, или не, дали вие пеете, или друг — няма значение. Светлината е толкова музикална, че може да регулира тия течения. Има и етерно пеене.

Музикалният свят е свят на посредничество. Не можеш да мислиш правилно или да чувстваш правилно, ако нямаш музикална способност, ако нещата не ги схващаш музикално, хармонично. Всички разумни неща в света стават по законите на музиката, те са отмерени в своите действия. Някой път ги наричат причини и последствия, ритъм, права мисъл, морал. Морал — това е хармонията в човешката душа — хармонията между мисли, чувства и воля.

Между вас има някои, които казват, че не могат да пеят. Глас имаш, гърло имаш, въздух имаш, значи можеш да пееш. Въпросът е, че с пеенето пари не можеш да спечелиш. Всеки може да пее. Под думата „пея“ аз разбирам една права мисъл, която става по закона на пеенето. Ти не можеш да мис-

лиш право, ако не можеш да пееш. Под думата „музика“ разбирам правите мисли, правите чувства и правите постъпки. Това е музика. Ти не можеш да направиш добро извън музиката. Доброто е само по себе си основата на музиката. Има гама до мажор. „До мажор“ аз разбирам доброто в света, основата, от която започваш. Ти не можеш да дишаш, ако нямаш въздух. Ти не можеш да имаш понятие за света, като нямаш светлина. Трябва да разберете даденото.

Най-силните звуци са най-тихите. Това, което не чуваш, се чува по цялата земя.

Човек, колкото и да иска, каквото и да прави, без музика не може да се подмлади. И всяка работа, която се захваща без музика, няма да има успех. Музиката е нещо Божествено. Светът е създаден по законите на музиката.

Единственото нещо, което ни свързва в света, са трептенията на музиката. Най-хубавите мисли, чувства и постъпки се предават чрез музикални трептения. И колкото по-музикално предаваш една мисъл, толкова тя е по-устойчива. Същото се отнася и до чувството, и до постъпката.

Пеете, но у вас има желание за покой. Пеете, но не е съсредоточена мисълта ви. Песните изпявате както да е, за да се отървете. Започвате друга песен, пак гледате да се освободите от нея, като че ви тежи. Или казваш: „Аз тази песен съм я пял“. Може да си пял една песен много пъти, но дали си я изпял както трябва, то е въпрос. Може да си казал една дума много пъти, но законът е да научиш произношението на тази дума. Защото всички езици са образувани въз основа на неизвестни гами. Говорът е наука за музиката. Може да пееш равномерно, монотонно, само с тона сол. Това не е пеене. Трябва в говора и в пеенето да има най-малко четири-пет тона. Ако са седем — още по-добре. Но вие знаете колко е мъчно. Някои от тоновете изискват слизване, други — качване. За да спазва това движение, човек трябва да бъде буден.

Има известни тонове в музиката, които означават смърт. Други пък означават радост; трети — несрета, несполука или болезнено състояние. Но питам, каква музика е тази, с която човек изразява болестта си? Музиката на Шопен не е за здрави хора, тя е за болни, които трябва да се лекуват. Изживял едно нещастие и го изразил чрез музиката.

Музикалните произведения са литературни. Музикалното чувство е на границата между творческия и Божествения ум на човека.

Някой път ще ви изпее „Бог е Любов“. Само веднъж съм пял така — преди 15 години. За такова пеене обаче трябва много добре да се приготви човек. Всеки ще пее тогава хубаво, но трябва да забрави всичко. И глас може да имаш, но трябва да мислиш. Някой казва: „След като станах духовен и като се повдигнах на по-висок уровень, не ми се пее вече“. Прав е. В живота има

една фаза, която е болезнена – преминаване от едно състояние в друго. Всякога при преминаване има един период, когато човек не може да пее. Но това не е естествено положение. Защото вие като влезете в духовния свят, ще чуете такова пеене и свирене, каквото никога не бихте могли да си въобразите.

Музиката във физическия свят е потребна, за да организира дезорганизираната материя. Физическият свят е дезорганизиран. Чрез музиката материята ще трепти хармонично.

Музиката организира тялото, а оттам и мисълта, организира мисълта, а оттам и всички клетки. Музиката повдига вибрациите на организма.

Музиката е метод за трансформиране на човешките състояния. Има състояния, които без музика по никой начин не могат да се сменят.

Музиката е такт в живота и чрез нея може да моделирате всичките си органи. Може да моделирате веждите, носа, устата, ушите, космите, стомаха, да направлявате как и колко храна да приема. А чрез нея може да направите живота си здрав и приятен.

Човек е музикално направен. И сега трябва да се върнете към онази музика, с която сте направени. Господ поставя всички ноти на място в човешкото тяло. Човек трябва да започне да мисли, да чувства, да пее тъй, както Господ го е направил, за да може песента на цветята да чува – уха нието е тяхното пеене; песента на звездите, на целия всемир. Сега схваща само статичната, определената музика, но цветята по съвременната музика не пеят, нито водите, нито звездите, нито ангелите пеят така, както днес се пее. Сега и ушите ни не са пригодени за друга музика, но за в бъдеще тази музика ще я слушате.

Тонове са свързани с планетите, с всички небесни тела. Целият свят е една музикална композиция. Всички планети имат особен тон. Всички безбройни светове пеят на разни гами. Възвишените същества и всички йерархии пеят. Без музика изключено е да бъдете щастливи. Без музика не можете да разберете християнството. Първите песни на християните бяха обикновени и тъжни, понеже ги гонеха и музиката не беше така достъпна. Има същества в природата, които не позволяват да се пее. Българите също мислят, че един стар човек не бива да пее.

Всички стари мантри от най-дълбока древност са вложени в песните, които съм ви дал. Ако ги пеете както трябва, ще се ползвате. Тези песни са създадени по законите на бъдещата музика. Това са песни, които не умират. Сега ли мислите се създават те?

Всички тонове са живи същества в невидимия свят. „До“ е един специфичен тон само на известни разумни същества. „Ре“ е тон на други същества

и т.н. Когато пеем гамата, ние сме във връзка с тези същества. Щом пеем, те прииждат и се обменяме с тях. Умът и сърцето са основа на законите на пеенето. Всички, като работим едновременно, ще постигнем онова, което Бог иска. Много същества, като пеят, като мислят, мисълта върви правилно. Човек сам да мисли е много трудна работа. Като пеете, мислете, че ви помагат гениите на музиката. Сегашният свят само по този начин може да се избави от мъките. Хората, като започнат да пеят, ще престанат да мислят лошо.

Музиката на земята е единственото условие, което помага на човека да се развива, затова приложете музиката навсякъде в живота си. Неразположени сте, почнете да пеете каква и да е песен, да въдворите у вас хармония. Така ще помагате на вашите мисли, на вашите чувства, на вашите действия. Ако сами не можете да пеете, идете в градината, седнете под някое дърво, и ако има вятър, в това огъване на листата ще има такова движение, че ще започнете полека-лека да утихвате, да се унасяте в това шумолене, което аз наричам музика.

Като ви дойде някоя песен, пейте, тананикайте на себе си. Изпейте тона до 50 пъти. Ако сте анемичен, мързелив или ленив, изпейте тона ре 99 пъти. Ако не обичате да мислите, изпейте тона ми 80 пъти. Ако сте малко разсеян, разточителен, не обичате материалните работи, изпейте тона фа 75 пъти. Ако не обичате правото, изпейте тона сол 101 пъти. Ако не обичате изкуството и художеството, изпейте тона ла 110 пъти. Ако не сте религиозни, не сте набожни, а искате да станете такива, изпейте тона си 150 пъти. Това е теория, лесно се казва. Но има училище, в което човек се учи как да съчетава тия тонове. Има едно съчетание в тези тонове. Първо ще се пеят в тактове. Трябва да се знае какви ще бъдат интервалите, едните и другите тонове. После трябва да се знае цели тонове ли ще се пеят, или половинки, четвъртинки или осминки и т.н.

Колкото по-съзнателно пее човек, толкова повече може да се ползва от магнетичната сила на музиката.

Без да подозира, той се свързва с всички разумни и възвишени същества, които му се притичват на помощ.

За да развивате гласа си, трябва да пеете поне по един час всеки ден. Ако се предадете на грижите на физическия свят, вие ще престанете да пеете.

При недоволство и неразположение на духа, човек не може да пее. Затова поставете се в положението на дете, което сега се учи да пее. За да сте здрави – пейте.

Според моите изчисления, на Слънцето има 25 милиона градуса топлина. Тази температура от 25 милиона градуса ако мине през тялото, ще го пречисти, но няма да го измени. Вие ще станете гении, ще светнете, лицето ви ще стане ангелско.

Това е именно музиката, тя е огън, който не разрушава. Мисъл без музика руши, това са страстите, любов без музика разрушава.

Сегашната култура подобрява развитието на челото, организира най-губавата материя в човешкия организъм.

Музиката, която сега ви се дава, ще организира правилно човешкото тяло. За в бъдеще ще влязат още три тона или четири тона и тогава с хармонията на всички тонове и цветове ще имаме възможност да се справяме с мъчнотиите, които имаме сега. Боледуваш нещо. Ще пееш на болестта и ще

оздравееш. Но засега е още рано да говорим за тази музика.

Отвесните черти в буквата „Н“ са двама братя, единият е на брега на радостта, а другият на брега на скръбта. За да ги събереш, е нужен мост перпендикулярен между тях. Това означава, че трябва да дадеш нещо от себе си.

НАСЛЕДСТВЕНОСТ

Мнозина се безпокоят какво ще стане с техния син или тяхната дъщеря. Защо трябва да се безпокоят? Бог има безчислено много светове и същества в тях и не се безпокои. Трябва ли да се безпокоим за тях? Какво ще стане със сина ви? Ще стане това, което е станало и с вас. Ако бащата е вълк, и синът ще бъде вълк. С други думи казано, ако бащата е лош, и синът ще бъде лош; ако бащата е добър, и синът ще бъде добър. Ако майката е умна, и синът и дъщерята ще бъдат умни. Децата вървят по линията на бащата или на майката. Има разумност в света.

Всички имате нужда от една положителна наука. Има нещо, което по наследство сте приели. Ти си енергичен, защото баща ти е бил енергичен. Или си муден, защото майка ти е била мудна, дядото е бил муден. Ако вървиш по тяхна линия, приемаш техните характерни черти. Ако дядо ти е бил материалист, и ти си материалист. На дядо ти веждите са били дебели, и твоите са дебели. Наследствените черти биват външни и вътрешни. Например състоянието на един човек се определя от неговата коса. Колкото неговите мисли и чувства са по-груби, и космите са по-дебели. Когато космите щръкват, имат повече електричество, тогава трябва да се овлажнят, за да се уравни тази енергия. Трябва да се правят бани поне веднъж в седмицата, защото космите се нуждаят от вода, за да бъдат проводници на магнетизма. Ако не се мие човек, косата загрубява. Щом стане косата по-суха, и човекът ще стане по-сух. Той не може да бъде добър. Празна е торбата му, помоли го някой, няма да направи услуга. Ако торбата е пълна, готов е да обслужи. Ако има само едно сухо парче хляб, то е за него, не е разположен да прави добро.

Важното е да не се спирате върху частните случаи, защото всички хора носят недостатъците на миналите поколения, които са живели преди тях.

Човек може да ги съзнава, но не може да се освободи от тях.

Всички клетки у човека са музикални. Но зъбите например още не са музикални. Човек като се разгневи, хапе. Децата обичат да се хапят. Ноктите не са облагородени. Някой път човек по инстинкт дращи. Казват: „Бил ли е човек някога животно?“ Всички месоядни животни дращят. Децата, пък и възрастните, а особено жените, обичат да дращят. Инстинкт е драскането, което много пакости може да направи. Има инстинкти, които са останали от миналото. И когато човек изпадне в особени, специфични състояния, те показват миналия характер, наследен от деди и прадеди. Затова се казва — има характер на котка, на тигър, на мечка, на вълк.

Да допуснем, че един ученик в училището не може да помни, паметта му е слаба. На какво се дължи слабата памет? Или на баща му, или на майка му от последното поколение, или от второто, предпоследното поколение, на неговата баба или дядо, на прадедо му или на прабаба му. Причината може да е в четвъртото поколение. Може майка му да е имала слаба нервна система, не е могла да подхрани тия способности. Паметта е останала недоразвита. Тя е склад и вследствие на това много малко нещо може да побере, затова човек не помни. Или някой път нямаш светлина в ума си. Искаш да си спомниш нещо, тъмно е. Когато си припомниш, явява се светлина. Казвате: „Памет имал“. Къде се явява паметта, къде се намира паметта? Обща идея имате. Има един център специфичен за паметта, намира се посред челото. Там има място, което се заема от паметта. Когато паметта е развита, тази част е издадена. Когато паметта е слаба, челото има една малка вдлъбнатина. Тази вдлъбнатина понякога е доста малка. Щом е вдлъбнато, значи налягането отвън е голямо. В някои от родовете имало налягане отвън, сплескало се е челото, наместо да изпъкне.

Преди всичко човек трябва да се избави от своите наследствени черти. Допуснете, че между учениците в един клас има един княжески син, друг е син на барон, а в класа е и синът на един овчар. Княжеският син може да има високо мнение за своя произход. Каква е разликата между кръвта на един овчар и на един княжески син? Има ли съществена разлика между тяхната кръв? Има, разбира се, но е нужен един философски ум, за да я долови. В какво седи това различие? Единият мисли, че стои по-високо, а другият — че е по-ниско. Онзи, който мисли, че е по-високо, е князът, а овчарят е на по-ниското обществено ниво. В природата, когато се каже, че някой е княз, тази форма трябва да съответства на княза. И формата на овчаря трябва да съответства на овчаря. Но овчари има, които съвсем не са овчари, а има много князе, които са овчари. Разместени са.

Но в кръвта им има различия. У един княз е развито самосъзнанието; значимите лични чувства са развити. Той всякога живее в личните чувства, не забравя, че е княз. Князът мисли, че много може да направи, а пък овчарят

знае, че не може да направи кой знае какво — може да пасе само 200–300 овце. Князът обаче заповядва на цяла една област. Нека направим един паралел: ако на овчаря в един зимен ден измрат всичките му овце, истински овчар ли е той? Има нещо, което той не е предвидил. И ако хората на княза започнат да умират, това княз ли е? Има нещо, което му липсва.

Пияницата, като види вино, веднага трепва. Каква сила може да го отучи? Казваш му, че е вредно. Отвърща ти: „Зная всичко това, но не мога да се въздържам“. Коя е онази сила, която не може да накара един пияница да се въздържа? Един човек, като се разгневи, изважда ножа и пробоща другия. Коя е онази сила, която може да го въздържи в дадения случай? Казвам: тези работи трябва да се предвидят от много по-рано. Всяко убийство, всяко престъпление е родено най-малко сто години преди да се извърши. Бащата на младини е намислил да убие някого. Не го е убил, но тази мисъл е останала в ума му. Този момък, като се ожени, убийството в неговото подсъзнание стои. Като стане баща, той влага всичките си дарби в сина си и ще предаде и мисълта, че трябва да убие някого. В сина тази мисъл ще е още по-силна, отколкото у бащата. Ако синът не извърши това, тази мисъл ще се изрази в третото поколение — неговият син ще убие някого. Всички грехове се зараждат в далечното минало и ние само ставаме канали на престъпленията, които после идат. Тия престъпления не се зараждат сега. Сегашните престъпления не са отсега. Така че трябва да бъдем умни, да създадем широки условия за развитие на младите поколения. На сегашните хора трябва да се дадат нови мисли, нови чувства, за да могат да се противопоставят на това зло.

Изисква се едно разумно обяснение на сегашния живот. Ние сме дошли до положение да отричаме всичко. Имаме право да отричаме някои работи. Аз имам право да отричам калта на мътната вода, но нямам право да отричам чистата вода. Тогава какво трябва да правим с мътната вода, с нечистата вода? Ще я прецедим, ще я прекараме през филтър, а чистата вода ще употребим за нуждите, които имаме. Следователно, когато казваме, че трябва да мислим и разсъждаваме, под разсъждение аз разбирам, че всяка мисъл, всяка теория трябва да премине през филтър. Каквато и да е теория или учение, ние трябва да видим в съгласие ли са те с разумната природа в нас, или това са наследствени качества. Наследствените качества не са още качества на природата. Човек може да наследи от баща си пианство например. Дядо му и прадядо му са обичали да послъгват, и синът е наследил това. В съвременната наука учените хора забелязват, че на тези, които обичат да крадат, известни области на мозъка са чрезмерно развити.

Хората в света се раждат със свои особености, които означават, че всяка човешка енергия е специфична. Ако вашите деди са живели разумно, ако петдесет поколения са живели един разумен, гениален живот, тогава и ти — като техен наследник — ще носиш техните дарби.

Вие казвате: „Какво съм виновен аз, че баща ми и дядо ми са грешили? Защо непременно аз да изкупувам техните грехове?“ Че тогава помислете и обратното: защо дядо ти и баща ти, като са живели добре, ти ядеш и пиеш за тяхна сметка? Щом не искаш като дядо си да правиш престъпления, да носиш последиците, откажи се! Значи ти се отказваш от лошите последиствия, а от доброто, което дядо ти е оставил, не се отказваш, наследяваш го. Когато дядо ти е оставил наследство от много пари, ти си готов да го наследиш, а когато дядо ти е оставил дългове и трябва да ги плащаш, казваш: „Аз не съм от неговия род, отказвам се“. Последователен трябва да бъдеш, ще кажеш: „Не искам да участвам нито в едното, нито в другото“. Тогава ще имаш право.

Ти може да трансформираш една мисъл. Ти имаш една страст, то е една аномална форма, която може да не се проявява три поколения, в четвъртото тази форма ще се прояви. Дядо ти и баба ти са създали някаква аномална форма. И ти вървиш по тази линия – в тебе има едно неестествено желание. По закона на внушението тази форма не може да се избегне. Ще попитате защо този закон е такъв. Този закон има две страни: ако дядо ти е мислил добре преди три поколения, доброто ще бъде естествено за тебе, ти ще го прилагаш. Но ако дядо ти е имал едно престъпно желание, ти ще постъпиш по-лошо и от него – ще станеш израз на това явление. Следователно, когато говорим за хората, ние разбираме единството, което съществува. Животът на цялото човечество е живот на индивида и животът на всеки индивид е живот на цялото човечество.

Всички противоречия, които сега съществуват в нашия организъм, се дължат на известни смущения. Например някой път се чувствате нещастен, а сте богат. Къща имате, деца имате, но сте неразположен духом. Има някакъв дефект, допуснат някога в миналото. Може да е допуснат и от вашите родители. Ако този дефект не може да се изправи, вие никога няма да бъдете щастлив човек, винаги ще имате заробване във вашия организъм, във вашите дробове, в стомаха, в глезените, в гръбначния стълб, в ребрата.

Много време се изисква, докато хората се освободят морално от убийствата, които са научили по време на война. Много време трябва да мине, за да създадат нов морал в себе си. Хората са се научили да убиват, не мислят много, току извадят пищов. Ще кажат някои, че това са наследствени черти. Не, това, че хората се убиват, показва известни придобивки, известни навици от войната. След това тези качества се предават вече като наследени черти и в мъжете, и в жените.

Всяко нарушение или отклонение от законите на природата води към заболяване.

Отклоняването може да е станало преди много години, но последствията идват днес. Като знаете това, не питайте защо някой не греши, но боледува,

а друг греши, а е здрав.

Братството по кръв продължава до четири поколения най-много.

Младото поколение носи последствията на сегашното поколение, то носи наследствените черти на няколко поколения, на своите деди и прадеди. Кой е виновен за това?

Всяка душевна тревога ще се отрази зле върху вашето здравословно състояние. Това състояние ще се предаде на ред поколения.

Дъщеря ви, синът ви, които вървят по ваша линия, ще наследят тези състояния.

Всяка неестествена мисъл, която се вмъква в твоя ум, всяко неестествено желание, което се вмъква в твоето сърце, всякога ще даде противоречие в следващите поколения. Всяко противоречие в четвъртото поколение трябва да се ликвидира.

Природата може да остави едно противоречие да живее най-много до десето поколение.

Човек е създаден разумно, обаче срещнете ли някакво несъответствие, несъразмерност в тялото му, ще знаете, че той самият си е виновен за това — има известно отклонение от правия път на развитие. Ако един човек е висок метър и половина, а ръцете му са много дълги, се дължи на това, че в минали животи е бил крадец, обичал е да пипа, да присвоява, или пък някой от дедите му е бил крадец. Това се отнася до изключително дългите и несъразмерни с тялото ръце.

Понякога, ако бащата е гениален, синът не излиза такъв. Бащите са слаби да предават гениалността си на децата.

Майките могат да предават повече неща на синовете си, отколкото бащите.

Гениалността се предава по женска линия, по линия на чувствата.

След раждането вътрешната връзка между децата и майката продължава, макар и по друг начин. Дете, което майка му не го е носила на ръце и не го е кърмила, губи нещо изключително ценно. Има връзка между етерните двойници на майката и детето. Затова детето не трябва да живее далеч от майка си до 14-годишната си възраст. Майчиното мляко е от голямо значение за детето. Когато детето се допира до гърдите на майка си, върху него оказва влияние не само млякото, което поглъща, но и магнетичната сила, която изтича ту от лявата, ту от дясната гърд на майката. Друга жена ако го храни, не ще произведе същия ефект. От майката излиза сила, която облагородява детето. Когато майката кърми детето си, тя трябва да има най-добро разположение, да не се гневи.

Пороците на майката и бащата се предават на детето чрез кръвта. Докато живеете на този свят, има ред условия да се предадат недъзите и вие да

ги приемете.

Един гений може да е роден от майка, кръвта на която не е била чиста, и този гений ще бъде под гнета на този недъг и едва ли ще може да се освободи лесно от него. Гениалността не може да му помогне да се освободи от утайките на миналите поколения.

НЕВИДИМ CBSST

Не разчитайте само на видимите неща. Има и невидими неща, в които се крие нещо. В живота си все трябва да срещнеш човек, който носи твоето щастие, без той сам да знае. Може да срещнеш мъж, жена или дете и от тая среща да зависи твоето бъдеще.

Вие искате да знаете какъв ще бъде смисълът или краят на вашия живот. Ако вашият живот няма начало, какъв край ще има? Че вие сте като пътешественик, излезли сте от едно място, отивате на друго. Вие сте българин, отивате във Франция, слизате от парахода на френска земя, свършва ли с това българската ви народност? Или че сте дошли тук на Земята, мислите ли, че това е началото? Под думата „начало“ ние разбираме онзи момент, когато човешкото съзнание се пробужда за някаква идея и започва да функционира като една запалена свещ. Или започвате да свирите на пиано. То е началото на вашето свирене, но не е начало за всички хора, които свирят. Вие мислите и за това, има ли бъдещ живот, или не. Тази Земя сега не се роди. Милиони и милиони същества са мислили върху същия въпрос. За някои е бил разрешен, за други е останал неразрешен. И при вас за някои е разрешен, за други — не е. Когато някой казва, че има бъдещ живот, друг се съмнява — може да има, може да няма. То е вярa. Ти виждаш слънцето, но ходил ли си на слънцето? Не съм бил, но го виждам. От слънцето излиза нещо, което иде при мене. На слънцето не съм бил, но приемам нещо от него. И оня свят се подразбира.

Човек мисли, че се е освободил отдавна от въшките, а не знае, че има и астрални въшки. Например: сърбеж по ръцете — това са въшки.

Недоволството е нечистотата, прах, който се полепва на съзнанието и го дразни. За да се освободи от нечистотиите на физическото, на духовното и астралното си тяло, както и на съзнанието си, човек трябва постоянно да се мие. За тази цел ще си послужи с видима и с невидима вода.

Невидимият свят работи вътре у вас, във вашите умове, сърца и души.

Светът е туй, което виждаме. И днес всички спорят има ли друг свят, или няма. Че ти си и в тоя свят, и в оня. Ако не живееш добре, за тебе остава само неразбраният свят. Пък ако живееш добре, има и друг свят — оня свят. Два свята има. Като се съберат, образува се един свят. Значи светът е един.

Не може един свят да се раздели на два свята, но двата свята образуват един.

Когато питате де е оня свят, ще знаете, че той е на земята, в пространството на видимия свят. Вие мислите, че пространството е запълнено, няма място за нищо. Не, пространството е празно, много светове могат да се съберат в него. Да благодарим на Бога, че е така. Ако светът беше пълен и ако пространството беше запълнено, нямаше де да отидем.

Къде е духовният свят? Да се задава такъв въпрос, това е все едно някое малко животно да пита къде живее човек. Където е животното, там е и човекът, но понеже разбиранията му са ограничени по съзнание, то се намира далеч от хората.

Онзи свят е тук. Ако вашето съзнание се отвори, ще го видите. Сега сте в тъмнина и много неща не виждате.

И двата свята – този и онзи – са на земята. Зависи от човека в кой свят живее.

Божественият свят е свят на причините, духовният свят е свят на законите и физическият свят – на явленията.

Съвременното християнство, от едно теоретическо състояние трябва да премине в реализирането на тези светли идеи. Вие казвате: „Като идем на онзи свят, тогава“. Не разбирайте под „другия свят“ смъртта си, но го разберайте като една промяна у вас, когато вие умирате за вашето невежество, за да се просвети вашият ум. То е същото, което Христос казва: „Да се родите изново“. Това е небето! Като се родите изново, дали сте в онзи свят, или сте в този – вие ще бъдете свободни. И тук ще бъдете свободни, и там ще бъдете свободни. Пък ако сте с тия разбирания, които сега имате, тогава и в рая да сте, туй щастие никога не може да дойде. Погледнете човешката история. Това, по което се отличаваха всичките щастливи, благородни хора в света, е тяхната дълбока вяра във всяко направление. Аз не считам за религиозни хора тези, които са тесногърди. Религиозен човек наричам онзи, който има светъл ум, който има благородно сърце, една възвишена и правдива душа, човек, който има възвишен дух. Всички хора по света с тези качества, където и да са те, са наши братя, без разлика. За нас е важен фактът – имат ли такъв дух, имат ли такава душа, имат ли такава воля, имат ли такъв ум и такава сърце. За мене това е най-важното. Липсва ли това, тогава небето остава само едно име без съдържание.

Питат ме често: „Къде е онзи свят?“ Казвам: хващат те разбойници, връзват те с въже и те обират – това е този свят. Дохождат после твоите приятели, развързват те, освобождават те, връщат ти парите – това е онзи свят.

Небето е навсякъде, не може да се локализира на едно място, на никое място. То е навсякъде. Щом ви е радостно на душата, вие сте в него.

Аз не обичам да доказвам съществуването на онзи свят. За мене това е много смешно. Аз по-мъчно мога да се убедя, че го има този свят, отколкото че съществува онзи свят. Ще ме извините, аз съм безверник по отношение на този свят. Онзи свят за мене е толкова реален, че този свят трябва да го доказвате, за да се убедя, че той действително съществува. И вие имате право – и аз имам право. Така че ние се различаваме в мненията си. Човек още не е слязъл изцяло на този свят, още е от онзи свят. Ние, сегашните хора, сме още от онзи свят – понеже тъй, както виждаме, чувстваме и усещаме реалното, то не е този свят, то е онзи свят.

От онзи свят индивидуално не могат да се явяват. Всяко едно същество от онзи свят, за да се яви на земята, трима души приятели трябва да дойдат. Трима души съставят един човек. Когато те посетят трима души, вие вече имате един от онзи свят. Трима души – били те моми, момци или старци. Щом дойдат трима, вие вече имате един от онзи свят, който ви посещава. Разговаряйте се – много хубави работи ще чуете. Ще се посмеят и пак ще си заминат. Нали трима души посетиха Авраама като един човек? Трима души отидоха в Содом и Гомор. Когато ви посети един, той е от този свят; трима когато ви посетят – те са от онзи свят. Аз казвам: когато двама души се оженят – те са от този свят; щом се роди детето – то е от онзи свят. Затова всички се радват на детето. Защото то е от онзи свят. Когато хората се женят и нямат деца, казват: „Закъсахме я, не сме от онзи свят, от този свят сме. Не трябва да сме от този свят.“ Дето са трима – от онзи свят са; дето е един – от този свят е; дето са двама – те са кандидати за онзи свят. Някой казва: „Да умра“. Няма какво да умираш. Ще дойдат трима от онзи свят и тогава бащата и майката ще се молят и ще казват: „Господ да поживи това дете, да остане да ни служи“. Умре детето, останат двамата – всички са скръбни. Нашият свят е свят на скръб, страдания, мъчения. Дойде онзи свят – радост, веселие. Всяко веселие е от онзи свят, всяка скръб е от този свят. Всяко престъпление е от този свят. Всяка добродетел е от онзи свят. Като дойде добродетелта, онзи свят е у нас. Трябва да разбираме това. Този свят е свят на престъпление. Онзи свят е свят на добродетели. Затова нека бъдем всички от онзи свят на добродетелта, на човешката мисъл, на човешката свобода, на човешката истина, на правдата, на реда, на порядъка. Туй е онзи свят.

Световите един друг се проникват. Етерът прониква въздуха. Това, което прониква, то владее. По-малкото живее в по-голямото. Голямото го обгръща. Етерът има четири състояния. По-рано мислеха, че етерът е еднороден навсякъде, а то не е така. Слънцата са центрове на етерните енергии. Налягането на етера образува слънцата. Където има слънца, налягането на етера е най-голямо. Налягането на етера не е навсякъде еднакво. Когато човек се качва на високи планини, вътрешното налягане е по-силно от външното. Един чувствителен човек, когато се изкачи на голяма височина, от носа му започва да тече кръв. Затова, като вървите от долу на горе, трябва да се

приспособявате постепенно. Външното налягане и вътрешното разширение да се уравни.

Когато ние казваме, че се задоволяваме с малко, подразбираме Божествения и духовния живот. Във физическия живот колкото повече имаш, толкова по-добре; в духовния живот, колкото повече имаш, толкова по-зле. Някой пита: „Как ще придобия небето, как мога да вляза в духовния свят?“ Казвам: за да влезете в духовния свят, трябва да олекнете, а това се постига, като раздадете всичко.

Кой е небесен човек? Който се е отрекъл от всичко земно. Какво нещо е небето? Място, дето живеят хора, които са се отрекли от земния живот. Какво нещо е земята? Място, дето живеят хора, които са се отрекли от небесния живот.

Вечерно време, като заспите, знаете ли къде отивате и къде се губи съзнанието ви? Защо като заспите, не мислите така, както в будното си състояние? Казваш: „Ходих някъде“, и не помниш къде. Как така си ходил, а не си запомнил? Казваш: „Бях някъде, но съм забравил.“

Вие си мислите, че на земята ще дойде Царството Божие. Също като децата сте. При сегашните условия Царството Божие не може да дойде на земята. Царството Божие не е далеч. Ние се ползваме от него. Един ден ще отидем там. Някои от вас ще ги закарат с колесница, а други ще отидат пеш. Но вие не обичате да се приказва пред вас за онзи свят. Вие казвате: „Една сестра замина, един брат замина“. Къде са заминалите членове на братството, къде отидоха те? Ами че те са тук, насядали са между вас. Какво ще кажете? По-рано те имаха свои собствени къщи, а пък сега ходят като наематели. Всичко си изпродадоха и всеки си е взел под наем една малка стаичка. Във време на лекция идат тук и после пак си заминават.

Нашите мисли са създадени отпреди хиляди години. Каквото човек мисли, не се губи, то се отпечатва върху неговата глава, главно в мозъка. Мозъкът е като фотография, всичко се снима върху него. Човек, когото не обичате, също се отпечатва в очите. Ако някой мисли да убие някого, и това се отпечатва в очите. Един ден, когато отидете на онзи свят, няма да ви питат как сте живели, но ще прекарат светлина пред вас и всичко ще се очертае на екран. Ще ви кажат: „Вижте сега сами живота си в картини от начало до край, как сте родени, в какъв дом, през какви перипетии сте минали“. И като видите всичко, ще пожелаете да слезете отново на земята, да поправите погрешките си.

Там всичко е поставено на филм. Поставят филма и вие гледате картини от най-ранното си детство до 120-годишна възраст. Там всичко е отбелязано: какво си говорил, как си постъпвал. Всеки, който вижда своя филм, казва: „Искам да се върна на земята да изправа погрешките си“. Тоя филм

продължава цели 45 години, след което човек отново се връща на земята да изправи погрешките си и да продължи учението.

Някои мислят, че този свят е далеч от онзи. Не. Достатъчно е човек да повдигне само съзнанието си, за да почне да преминава през тази граница. Тънка е тази граница, но мъчно се минава, защото трябва умът да почне да вибрира съответно на вибрациите в онзи свят. Ако влезеш неподготвен в него, умът и сърцето ти не могат да вибрират съобразно със законите и вибрациите там, веднага ще те изхвърлят навън.

Аз поставям въпроса така: може ли да съществува някъде в природата място, където да не съществува живот? Следователно цялото пространство е изпълнено с живот. Като минеш от земята в друго състояние, ще видиш, че навсякъде има живот. Ако можем да докажем, че животът съществува само на земята, а в пространството няма живот, то е друго нещо. Аз казвам, че цялата природа е пълна с живот. Ще кажете, че това е само едно твърдение. И другото е само твърдение. Пита се кое твърдение е по-силно? Онзи, който казва, че няма живот, той опитал ли е това? Всеки е опитал, че има живот, но никой не може да докаже, че няма живот. Следователно аз съм на правата страна, аз поддържам, че има. Вие може да предполагате, че няма живот, но то е предположение, което не е обосновано, няма научни данни – то е хипотеза. Казвате, като умре човек, всичко свършва. Аз в случая не повдигам въпроса дали се свършва, или не. По този начин не се аргументирам. Аз не съм заинтересуван, ако няма живот, да го създавам и няма защо да го създавам. Ако тук живея хиляда години, на мен ми е приятно, и ако замина за другия свят, пак ще ми бъде приятно. И вие там ще си уредите живота добре. Като идете в другия свят, и къща ще имате, и две стаи ще имате, и кухня ще имате, и двор ще имате – и то двор от десет декара и градина с шадраванче и меко легло, и отопление ще имате без дим и пушек. Днес на учените не им позволяват да изследват и описват онзи свят, понеже ще се явят много кандидати за отиване, а кой ще остане на земята да работи?

Ние се връщаме към онзи велик закон: в природата няма недоимък. Целта на природата не е хората да страдат. Страданието е едно временно явление. Ще дойде време, когато от страданията и помен няма да остане. Но то ще бъде, когато хората станат крайно разумни и започнат да прилагат туй разбиране. Те трябва да схванат духовния смисъл, а не външния смисъл на това учение.

Да речем, някой е българин. Питам, като умре, какъв ще бъде? Ако кажем, че съществува загробен живот, българи в другия свят има ли? Англичанинът, като умре, какъв ще бъде? Католикът, православният, всички като умрат, в другия свят какви ще бъдат? Има два възгледа в този свят: едни казват, че след смъртта всичко ще се свърши, а други казват, че няма да се свърши. Едни казват, че след смъртта ще живеят, други казват, че няма живот. Оне-

зи, които отричат, че човек ще живее и след смъртта си, прави са в това отношение, че в другия свят няма живот както тук. В другия свят, в който ще влезнете, няма живот на насилие. В онзи свят няма никакви затвори, няма никакви съдилища, никакви бесилки – всички са абсолютно свободни, ядат и пият, никой не върши никакво престъпление, всеки е зает с работа; няма господари, които да заповядват. Всеки е господар на себе си. Това е онзи свят. Така аз твърдя, дали вие вярвате, или не, то е друг въпрос.

Помнете: Божественият свят е свят на Любовта – там всичко може. Там, дето всичко може, там противоречия няма. Понеже като влезете в духовния свят, там е толкова голямо разнообразие, че ако имате един приятел в небето, щом се отдалечи една крачка, вече не можете да го намерите измежду другите. И щом се отдели, ти не можеш да го попиташ: „Ти ли си онзи?“ И той няма да ти каже. Ти вече го забравяш. Те всички тъй си приличат, че по никой начин не можеш да го намериш. В небето, като целунеш едно, всички се целуват – на ваш език ви говоря. Ти не можеш да видиш никакво противоречие там. А тук, на земята, не е така. На земята един целува, друг не целува; един не се смущава, друг се смущава; един е богат, друг – сиромаш.

Тъй е наредено, тъй е животът. Защо и за какво е така, може да дискутирате. Както и да свърши всичко това, знаем, че добре ще свърши. Онези, които са го позволили, те имат нещо предвид.

Вие имате много приятели, заминали за онзи свят. Къде са те? Вие говорите за онзи свят, че е „горе“, „долу“. Нито долу, нито горе! И този, и онзи свят е у нас. Онзи свят – това сме ние. Вън от нас никакъв свят не съществува. Аз не говоря сега за хората, които умират, а за едно съзнание, което не умира, което живее милиони години.

Казват: „Какво има на онзи свят?“ Че онзи свят е свят на Любовта! „Ами този свят?“ Този свят е свят на закона, на безлюбие. И тук, и горе е онзи свят. Черните ангели живеят във външната страна на онзи свят! Ако сте със старите си разбирания, като отидете в онзи свят, ще видите, че той външно прилича на този свят. Ако пък живеете в закона на Любовта, то тогава този и онзи свят си приличат.

Другият свят е много по-красив от земята. Но трябва да си готов за него. Даже понякога не е много полезно да мислим за онзи свят, защото ще забравим този, няма да свършим работата си тук.

Щом не можеш да разрешиш един въпрос, ти си в този свят, щом го разрешаваш, в онзи свят си. Щом си недоволен, в този свят си, щом си доволен, ти си в онзи свят. Недоволството всякога подразбира неща, които не са разрешени. Едно разрешаваш, пък хиляди работи остават неразрешени. Какво ще бъде заключението сега? Нужно ли е заключение? Вратата да се заключи или да се отключи? И да се заключи, и да се отключи. Какво подразбирате

вие, щом се заключи и се отключи вратата? Отключената врата показва, че някой живее вътре, заключената – че никой не живее вътре. Отключената врата показва, че някой се е върнал, а заключената – че някой си е отишъл. Щом хората заминат някъде, заключват вратата, щом се върнат, отключват. Тогава всеки един момент вратата ту се отваря, ту се затваря.

Като говоря за онзи свят, аз мисля едно, а пък вие мислите съвсем друго. Вие казвате: „Дали в онзи свят хората се женят?“ Щом мислите за женене, това е този свят, по никой начин не е онзи свят. В онзи свят няма нито помен от женитба. Тази женитба, каквато я има сега, тя е допусната поради падането на хората и един ден, като се освободят от последиците на това падане, женитбата ще отпадне. В онзи свят няма никакви букаи. Някой ще каже: „Как да не се женят хората на онзи свят? А как ще се размножават?“ Хората не се размножават. Размножават се тук, а в онзи свят не се размножават.

Добро е желанието на човека да знае нещо за онзи свят, но той трябва да развие специфични органи, особени дарби и способности, с които да влезе във връзка с другия свят. Главата, мозъкът, целият му организъм трябва да се измени и преустрои. В човешкия мозък има доста неорганизирана материя, която е причина за мозъчните смущения. Тази материя трябва да се организира, да оживее, да стане съзнателна, да се повдигне, да стане самосъзнателна, подсъзнателна, свръхсъзнателна. Не само мозъчната материя да оживее, но всяка клетка на тялото трябва да се развие, да мисли.

Всичко, което изтича от Божествения свят, се изпраща по всички светове. Пращайте и вие светли мисли и хубави чувства на всички хора.

Всички вие живеете между приятели, които могат да ви посетят. Аз говоря не само за онези, които познавате тук, на земята. Човек трябва да разчита на Божественото в себе си. Той трябва да знае, че принадлежи на един възвишен Божествен организъм. Вие седите и питате: „Кой ни знае?“ Казва Писанието: „Имената ви са написани“. Вашите имена са написани в книгата на живота. Целият ваш живот е описан, всички главни черти са описани. Четат го там. Всеки ден има написано как живеете на земята, какво е положението ви, богати ли сте, сиромаси ли сте. Вие седите и казвате: „За нас не се грижат“. Грижат се! Цял протокол има написан. Един ден Мойсей, като се огорчил, казал на Господа: „Зачеркни ме от Твоята книга, да се махна“. Господ му отговаря: „Това не е твоя работа. Каквото е написано – написано е.“ Та не си ти, който ще кажеш на Господа: „Зачеркни ме“. Който е записан, той зачеркнат не може да бъде. Някой път и вие като Мойсей искате да бъде зачеркнато името ви. Не, от всичко може да се освободиш, но от тази книга не можеш да излезеш. Ти си един търговец, който е вземал назаем, а искаш да излезеш, без да си ликвидирал с дълга си. Не, ти първо трябва да платиш за всичко, което си взел. Като платиш, тогава ще бъдеш свободен. И всички се радвайте, че имате един голям кредит, считайте, че на земята по-голямо

благо от това няма за вас, където и да бъдете. На Слънцето не можете да живеете, на месечината не можете, на Венера не можете, на Юпитер не можете, на Сатурн не можете, на Нептун, на Уран не можете. На Земята обаче можете. Като са ви търсили място онези, които ви обичат, едва са намерили единственото възможно място за вас. Като са намерили празно място, след като са обикаляли дълго, най-после са ви довели тук.

Най-силният взима първото място. Най-слабият взима последното място. И в обществото е така. И в невидимия свят е същото. Онзи, който използва условията, които Бог му е дал, и е прогресирал, добил познания, за него има сполука. И в невидимия свят имат много добро мнение за него. Като разгърнат живота му и видят, че той е изправен във всяко отношение, те имат добро мнение за него. А друг, който донякъде е бил изправен, но после направил много черни чертици, какво мнение могат да имат за него? Ще каже някой: „Искаме да поживеем малко, а после ще се поправим“. Хубаво, щом кажете, че може да се поправите, отваря се книгата на миналото и тогава ще погледнат дали в миналите ви съществувания има някой красив живот. И този живот ще вземат и ще го пренесат, за да създадат нещо красиво сега за вас.

В пипането на мустациите има и нещо друго – то активизира любовта. Всеки момък, като пипне мустациите си, казва: „Аз се въодушевявам само от любов“. Това са антени. Чакайте, да видим какво ще каже невидимият свят. „Обичам те, обичам те!“ Аз тълкувам този факт много вярно. Някой се възмущава и казва: „Учителю, защо той си пипа мустациите?“ Те са чудни! Не само младите, но всеки трябва да пипа по 2–3 пъти на ден мустациите или това място. Дали имаш мустаци, или не, това е друг въпрос. Ти не се отказвай от правото, което имаш. Но не превишавайте правата си. Трябва да ви дам едно правило, как да постъпвате с носа си, защото можете да стигнете до буквоядство. За всяко нещо си има правила в природата. Нали знаеш от къщата на твоя баща до вашата къща колко крачки има? Искам да ви наведа на идеята, че всички движения, които правим, имат своя смисъл. Ти си затвориш очите, отвориш ги, нагоре погледнеш, после надолу, замислиш се. После въздъхнеш и махнеш с ръце. Или скръстиш ръце и гледаш напред. Няма нищо лошо в това. Аз ги наричам несъзнателни движения, продиктувани от природата.

Когато духа вятър, клоните се огъват надолу. В това има смисъл. Дървото заяква. Същото е и с човека. Щом е в движение, има един вътрешен свят, който постоянно го изменя.

Всяко едно движение оставя клишета в невидимия свят. А пък всяко едно клише е отпечатък, който има свое последствие. И това последствие, този резултат носи радост или скръб.

Да кажем, че един човек седи и прави така. (Учителя маха силно с ръка.) Той не знае само с едно махване на ръката каква беля може да направи.

Не махай така с ръка! Спри се, обърни се към този приятел, погледни го любезно, поусмихни се и му кажи: „Ще уредим тази работа! Ако не сега, друг път.“ Изпрати го с едно хубаво движение, вместо с гневно махване на ръката! Най-лесната работа е така да махаш с ръка. Но лоши последствия има.

Една необходимост е човек да слезе от невидимия свят на земята, да придобие рохка материя, която да вземе със себе си, да я занесе в горните светове и там да я обработи.

Някой казва, че му дотегнало на земята да живее. Дотегнало или не, трябва да живее, да събере от рохката материя.

Човек се ражда, живее, умира и отива на небето, отдето е дошъл. След 40 – 50 години той отново се ражда на земята. От живота, който днес прекарвате на земята, зависи вашият бъдещ живот. От вас зависи да бъдете цар или просяк.

Даже и да ви дадат да живеете хиляда години, вие сами ще пожелаете на напуснете земята. Ще ви стане много прозаична, ще поискате да минете в други светове. Земята е само един резултат. Светът на чувствата е още по-красиво място. А мисловният свят е още по-красив. И след като минете през тия три живота, все пак ще поискате да дойдете на Земята. В един свят ти ще живееш толкова, колкото е необходимо за твоето развитие. Някой път на земята ще дойдат някои, които ще те изпъдят да се върнеш у дома. Те ще те върнат тъй, както момата връщат при баща ѝ. Ще те върнат, както бащата изпраща детето си на училище. То се е заиграло, а бащата взел тоягата и детето побягва. Като дойде вкъщи, дава му един урок. Така е и с хората, които не искат да се връщат, които се забравят и живеят на земята малко по-дълго, отколкото трябва – и тях ги очаква същото наказание. Защото баща ви е казал да се върнете у дома навреме, а вие не искате. Ако кажат на някой, че трябва да си замине за онзи свят, той всякога започва да плаче. И ще ви кажа защо плачете. В моя ум работата ето как седи. Ако сега ви изпратят за другия свят, тренове няма, трябва пеш да вървиш, а пътят е пращен, каменист. Един ден ще дойде епоха, когато ще си вземете билет, ще се качите на железницата – и хайде на онзи свят! За няколко дни ще се свърши благополучно. Сега хората не искат да умират, понеже няма още поща за онзи свят.

Докато хората говорят за този свят, работите ни добре вървят, но като почнат да ни говорят за онзи свят, че е красив, че е хубав, като че с нож ни прерязват – не ни се харесва да слушаме за онзи свят. Защо? Защото този свят го разбираме, а онзи свят не го разбираме. Аз не съм виждал нито един човек, който да умира радостен. Малки изключения има в това отношение. Има нещо неразбрано за човека, като му се говори за онзи свят. Затова казвам: по-добре не умирайте. Не че онзи свят е лош, но докато минеш през тези митници на смъртта, през тези бирници, които ще те оберат, да те пази

Господ от тях! Те така ще те оберат, че докато минеш през тях, нищо няма да остане в куфарите ти. Те ще те изпратят за онзи свят гол-голеничък. Затова, като се страхувате от тия бирници, прави сте. Бирниците на онзи свят са като тия на земята. Като попаднеш между тях, ще видиш и ще патиш – те са изпълнители на закона. Но има един начин. В Стария завет се казва, че когато Илия се оплакал на Господа от бирниците на онзи свят, Господ му изпратил една огнена колесница, с която се повдигнал на небето. Илия оставил на земята само кожата си. Той минал за онзи свят благополучно, избавил се от бирниците. Вторият случай да мине някой през бирниците, без да му вземат нещо, е бил Христос. Те Го хванаха, държаха Го три дена в митницата и после, като дойде възкресението, Христос се освободи от техните митници незасегнат. За другите, за обикновените хора обаче ще има големи секвестори, те трябва да минат през всички митници, да си платят данъка.

Но и на онзи свят има работа. Някои казват, че отиват на онзи свят да си почиват. Не разбирате какво нещо е почивката. Почивката е радост. Ти в онзи свят трябва да бъдеш готов да се радваш. Като отидеш, веднага да се засмееш. Щом отидеш на онзи свят и почнеш да тъжиш, че си оставил жена, деца – ще се върнеш. Трябва всичко да забравиш.

Представете си, че един човек, докато живял на земята, е бил свободен, постъпвал, както намирал за добре. Като отиде в другия свят, какво ще види там? Ще срещне човек с гръб, обърнат към него. Това е човекът, когото той обидил някога, докато бил още на земята. Тоя обърнал гръб към него, оня обърнал гръб към него и казват: „Ти си чужд човек за нас“. Среща друг, навъсил се. И той му е сърдит нещо.

Човек сам си създава тия противоречия. На всяка крачка срещаш лица, които не те гледат весело. Все навъсени, все сърдити, нищо не говорят – всички мълчат. Така ще видиш изкуството си, ще видиш какво си създал. Ще ти кажат: „Това изкуство е твое. Тоя с обърнатия гръб, това си ти; тоя с навъсеното лице, това си ти; тоя със счупения крак, това си ти.“ Навсякъде си ти. Гледаш, някой пронизан с нож, някое говедо заклано, кокошка заклана и изядена. Ти ги гледаш, но и те те гледат. Навсякъде те следват. Вървиш като виден човек, дошъл от земята, и отиваш при Господа. Като те види с тая свита, Господ казва: „Върнете го с всичката му свита, отдето е дошъл!“ Като влезеш в оня свят, много неща, които тук са били скрити, ще изпъкнат. Никой няма да ти каже дума, но делата ти ще вървят след тебе. Ти ще напуснеш оня свят и отново ще дойдеш на земята.

„Ще отида на оня свят.“ Ще идеш на оня свят, но и там има съдба. Като тръгнеш за оня свят, ще носиш всички документи оттук. В оня свят съдят само добрите хора. Лошите хора ги съдят на земята. Ще ти вземат всички документи за доброто и ще кажат: „Ти си добър човек“. Архивата на доброто вземат горе, осъждат те и те възнаграждават. Ония, които не са съдени на

земята, ще бъдат съдени горе. Там ще ги възнаградят, ще им дадат жилища. Христос казва: „Отивам да ви приготвя място“.

Вие мислите, че като умрете, ще отидете някъде. Никъде няма да отидете. Един човек, който се е занимавал със земеделие, като напусне селото, ще се измени ли неговият живот? Ако отиде в града, може да няма волове, мотики, може да живее в други условия, при нови хора, но това е пак този свят, само че видоизменен.

Като влезете в онзи свят, не трябва да имате никаква тежест. Ако имате тежест една хилядна от милиграма, не може да останете там. Средата там е толкова рядка, че по закона на земното притегляне вие веднага ще слезете тук, на земята.

Има една тъмна зона около Земята, в която витаят всички отрицателни човешки мисли, желания и дела. Докосне ли се до тях, човек настръхва. Когато възвишените същества минават през тази зона, те като Мойсей вдигат тоягата си и я разделят, отварят си свободен път. Който има знания, лесно минава през тази зона, който няма знания, удавя се в нея. Мостът, който свързва тъмната зона със светлата, е много тесен, като конец, но праведният лесно минава по него, а грешният като минава, завива му се свят и пада в пропастта. Затова е казано, че като заминава човек за другия свят, трябва да се откаже от всичко земно, нищо да не носи със себе си. Така само може да мине благополучно през тази зона.

Ако човек сега изчезне, къде ще го намерите? Ще кажете, че този човек е отишъл в другия свят. Но аз го виждам този човек – като една сянка минава той. Навсякъде минава, съвсем погълнат от своята мисъл. Да го претеглиш, един грам не тежи. Ходи той и усеща, че има една промяна. Какво е станало и как е станало, не знае. Има желание да направи нещо. Някой иде при мене, едва-едва се движи, а иска да ме раздруса. Аз се чудя как едно време говореше за „правдата“, а сега е безсилен да я извърши.

След като умреш, ще разбереш, че пак живееш, имаш чувства и желания, имаш ръце, крака, тяло, само че това тяло не е така гъсто, грубо, както това тяло, което имаш на земята.

Както не може да се живее без въздух, без храна на земята, така не може да се живее без Бога. Бог е още по-голяма необходимост.

Като умрете, въздух няма да имате, вода няма да имате. В невидимия свят има тънък въздух. Душата ще диша етер, т.е. ще изважда въздух от етера и чрез него ще диша.

Сега чакате, като идете в другия свят, тогава да учите. В другия свят като идете, нищо няма да научите. Ако детето, което е заченато, не се е организирано още в утробата на майка си и се роди анормално, то нищо няма

да научи. Туй дете трябва да се роди здраво; всичките му органи, сетива, способности трябва да бъдат развити; всичките му сили трябва да бъдат на място, та като дойде в света, да функционират правилно. Ако туй дете не се е организирано правилно, вие нищо не можете да го научите. Ако отидете в онзи свят, без да сте готови, нищо няма да научите. Там ще намерите много слепи хора. В небето, в другия свят, някои още с патерици ходят. Някои не знаят, че са умрели, и живеят в пълна илюзия.

Там хората не се обличат. Човекът като помисли, че е облечен с дрехи, и наистина вече е облечен. Как се е облякъл и той не знае. Каквото помислиш, става. Там, като помислиш, че си обут, веднага си обут. Как е станало това, не знаеш. Искаш да знаеш какъв е онзи свят, нали? Ето какъв е.

Онзи свят – ето по какво се отличава: по степента на своята интензивност, по степента на своята духовност и по степента на своята доброта. Тези хора, за които сега ви говоря, те се отличават по едно нещо. Там, дето живеят, няма никакви затвори, няма никакви гостилници. Там има здания, но съвсем не са така наредени като човешките. Искаш да се наядеш – натиснеш един бутон и веднага ти сервират. Седнеш, наядеш се и тръгнеш по пътя си. Стигнеш до някое място, омръзне ти да пътуваш пеш. Има си апарати – ще натиснеш едно копче, ще се качиш и ще слезеш, където искаш. После, в онзи свят никакви катастрофи не стават. Досега не се е случвало такова нещо. Като се разглежда животът на тия напреднали хора от наше гледище, то е все едно да разправяш на мравките за културата на хората. Ще попитат: „Тези мравки не са ли като в нашите мравуняци? По колко крака имат?“

Как си представяте вие сега, с какви дрехи са облечени жителите на онзи свят? В онзи свят има установен ред. В разните общества, според степента на тяхното развитие, се носят различни дрехи. Има много голямо разнообразие. Много красиви форми има там. Мъжете и жените по външна форма не се различават. Външно, ако погледнеш, духовният свят е крайно еднообразен. Като че всички си приличат. Ако потърсиш своя приятел, няма да го намериш. На всички гласовете им еднакви, лицата им еднакви, очите им еднакви. Как ще го познаеш? На земята е друго. На земята външно има разнообразие, но хората вътрешно са много еднообразни. В духовния свят разнообразието е отвлътре – противоположно на нашия свят.

Като влезете в онзи свят, някой ще ви пита: „С дядо си срещна ли се?“ „Не съм се срещал. Не мога да го позная“. И майка си и баща си като срещнеш, също не ще можеш да ги познаеш. И след като се минат 1–2 години, ще кажеш: „Едва се научих да ги познавам“. Как ще ги познаеш: мустаци нямат, брада нямат! Тук, на спиритическите сеанси, за да ги познаят, все се явяват с костюми, с които са живели на този свят. Но това са отживели работи на земята; това е живот на земята; това не е новият живот.

Често говорим за физическия свят. Има разни определения. Може да

вземете речниците на български, на английски, на френски език и ще намерите добри определения. Но аз определям физическия живот като незавършен процес. Той е резултат на обикновените движения. Физическият свят е свят, където има само прости движения. В същината на физическия свят няма никакво чувстване. Например имате часовник. В него няма никакво чувство, никаква мисъл, макар че е направен да определя времето. В това отношение костите на човека спадат към физическия свят. После идва душевният свят, светът на чувствата. Там има не само механично движение, но в това движение участва и някакво чувство. В този свят обаче все още няма мисъл. Ти чувстваш нещо, но не можеш да го обясниш. Казваш: „Аз го чувствам това“. Най-после идва Божественият или умственият свят, където в движенията има и чувство, и мисъл. Три качества има. Физическият свят има само едно качество – движение. Душевният свят има две качества – движения и чувства. Умственият свят има движения, чувства и мисли. Това е най-простото определение. Мога да ви дам и друго едно определение, със строго научни термини, но то няма да допринесе нищо. Мисълта трябва да бъде ясна. Всяко естествено разграничение е пределно просто. Следователно, всякога трябва да знаем едно явление към кой свят спада, към физическия свят, към духовния свят или към света на духа.

За да бъде човек здрав, той трябва да изучава природата, понеже тя е постоянно дело на Бога. Вън от природата кажи-речи нищо не съществува. Съществува и друг свят, но между природата и този свят още не е образувана връзка и в нас не е образувана тази връзка. Пет сетива трябва да имаш, за да се ориентираш в този свят. За да влезеш в другия свят, трябва да имаш повече сетива, защото той коренно се различава от нашия.

В онзи свят никога няма да намериш същество да си свиwa веждите, да си навежда главата надолу, да се прозява или да се намусва. Не можеш да видиш някой да си е навел главата надолу, на една или на друга страна, или да седи на стол, или да спи на гърба си или по корем. В онзи свят съществата коренно се различават от нас.

Хората в онзи свят не могат да се виждат така, както тук. Там навсякъде ще видите валчести топки и от всяка топка излиза светлина.

Всяко нещо, което се пипа, се разваля. В невидимия свят пипане, прегръщане и целуване няма, там има преливане. Две същества, като се срещнат, се преливат едно в друго.

Когато се проповядва на един червей, че той ще остави тялото си, какво разбира този червей? Този червей не е умрял, виждаш го като пеперуда нашарен. Някой път на крилата на пеперудата има около 40 цвята. Един английски естественик казва, че това е работа на ангелите. Само много разумни същества може да турят толкова нюанси на толкова малко място. Имал ли е червеят преди тези нюанси или вие, като червея, след като напуснете това

тяло, ще вземете друго тяло, ще се яви съвсем друга форма. Пак глава ще имате. Духът има голичка глава. Ръце, крака, стомах – и стомах има. Има неща, които ги няма – черва няма. Червата нямат място в една душа, която е заминала за другия свят. Духовният свят се отличава по това, че е крайно хигиенично място. Там няма почти никакви излишъци. Там, когато ядеш, малко ще ядеш и всичката храна се употребява на място, никакъв излишък не остава. Място за нечистотии няма. После, миялници няма. Паницата, в която яде една душа, остава така чиста, както преди яденето. Никакви нечистотии няма. Говоря ви на ваш език. На мене ако не вярвате, като влезете в другия свят, като проверите, пишете ми по едно писмо.

Аз не съм от онези, които вярват. За мене онзи свят е област реална, възвишена. Аз считам живота за единство. За мене онзи живот е както живота на хората пред живота на мравките.

Ще остареем, ще побелеем, ще си заминем от този свят с надежда, че ще идем някъде. Аз имам доста приятели, но нито един не ми е писал. Пък и вие, като идете, няма да пишете. Не че не пишат писма, но се задържат писмата. В природата има едно учреждение, кабинет, дето задържат писмата, понеже много хора, като заминават за онзи свят, заминават неподготвени. Те пишат такива писма, които, ако ги бяхте чели... Та затова задържат тези писма. Но като видят нещо хубаво, пропускат го. Тъй говорят онези ясновидци. Така са говорили и великите учители на човечеството, които са виждали нещата. Сега вярвам, че поне малко доза от това е истина. Ако някой от вас има случай да чете Сведенборг, да видите как пише човекът. Разправя как се среща с Господа, как се разговаря с ангелите. Качил се на второто небе, на третото небе, бил в света на духовете. Дели онзи свят на две царства с три небеса. Разказва за светлината, за топлината, за онзи свят, за духовете как са облечени, за училищата, за възпитанието – надълго и нашироко. Един автор, който пише за Сведенборг, казва, че много учен човек бил, но малко нещо му липсвало. Казва, че много научни съчинения бил написал, но спрял своята научна дейност и влязъл в една област, където другите не могат да правят проверки. А тази област е не по-малко обективна от нашия свят – ние сме дошли вече до тази област. Туй, което за рибите беше субективно, за птиците стана обективно; туй, което за птиците беше субективно, за млекопитаещите стана обективно. Туй, което за млекопитаещите е субективно, за нас е обективно. Един ден, ако дойде твоят дядо, ще влезе къщи да се разговаря с тебе и ще си замине.

Сега ще ви каже някой: „Като отидем в онзи свят..“. Онзи свят е от същества разумни, не такива като тези на земята. Като отидете в онзи свят, ще видите, че къщите не са като вашите. Там къщите се осветяват отвсякъде. Някой път, когато светлината е много, те си имат тънки завеси, но цялата къща е осветена. После, те са хигиенични. В онзи свят, като срещнем един човек,

той е като роза, като трендафил, като теменуга – от него лъха благоухание. Той има отличен език. Няма да чуеш подигравателна дума, нито остра дума, нито ще видиш остър поглед. Като срещнеш там някой, всеки иска да ти послужи. Тук, на земята, като седиш някъде, ще те питат кога ще си идеш. В онзи свят не питат кога си дошъл и кога ще си идеш, а казват: „Добре дошъл, ще се разговаряме“. „Кога ще си идеш?“ – това е за земния човек.

Умът на човека може да служи само за този свят, умът не може да служи за другия свят. Ние с ума си познаваме този свят, а със сърцето си познаваме другия свят. Туй, което за ума е вярно в този свят, в другия не е вярно. За вътрешния свят каквото сърцето мисли, е вярно, а което сърцето мисли за външния свят, то не е вярно. Следователно духовния свят ние трябва да изучим чрез силата на своето сърце. Ти не можеш да имаш истинско понятие за онзи свят без сърце. Онзи свят не е свят на спорове. Ако влезете в онзи свят, няма абсолютно никакъв спор между хората, кой бил богат и кой бил сиромах. Там този въпрос не съществува. Въпрос за болни и здрави там не съществува, за учени и невежи не съществува. Там всеки е доволен от положението, което има. Всички са доволни и всички имат преизобилно. Там не може да се намери нито един човек, който да не е доволен. Всеки е готов да послужи всякога комуто и да е, без да му вземе полица. В онзи свят не канят на гости, не пращат покани. В онзи свят и угощения няма, балове няма, няма хора както в този свят. На мястото на нашите хора има нещо много по-хубаво, отколкото ние си представяме. Как да ви го опиша? Ако на една риба опишам човешките хора, как ще ѝ ги представя? Десет, двадесет риби могат ли да се хванат на добро като хората? Ако вземем този пример с рибите, то е само за един контраст. Аз не искам да ви представям онзи свят, достъпен за вашите умове. Ако го направя достъпен, вие ще имате представа като за този свят. Онзи свят е недостъпен за човешките умове, но е достъпен за човешките сърца.

По какво се отличава духовният свят? Как го определяте вие? Дайте едно елементарно понятие. Да кажем, че обяснявате на едно дете какво нещо е духовният свят. Когато близнеш нещо, ти усещаш неговия вкус. Вкусът е плоскост. Мислите ли, че в Божествения свят има вкус? В Божествения свят възвишените същества не опитват вкуса на ябълките, плодовете за тях са вашите мисли. Вие не подозирате даже, че мислите ви имат вкус. Но в Божествения свят човешките мисли се вкусват, за тях се произнасят дали са сладки, или горчиви. Когато една ваша мисъл е сладка, казват: „Вие мислите добре“. Ако не е сладка, хвърлят я, казват, че не е добра. Тази мисъл не може да се изнесе нито на пазар, нито може да се покаже на изложба. За тях тя е карикатура. Понякога има изложби на карикатури, но и те трябва да имат известно съдържание. Вие можете ли да си представите изложение в Божествения свят? Кой би ви взел да ви изложи? То е невъзможно. В тази форма, в която сте, няма да ви изложат. Комисията, която приема картини-

те, няма да ви приеме. Всеки един от вас ще бъде върнат. Казват: „Тук не се приемат такива картини, не са били добри художници тия, които са ги изработили“. За да влезе нещо в Божествения свят, то трябва да е безпогрешно изработено. Да бъде една хубава картина. Значи една мисъл, за да влезе в Божествения свят, трябва да има сладчина. Сладчината, това е красотата за Божествения свят. Следователно красивите неща на земята са сладки в Божествения свят. Сладките неща в Божествения свят са красивите неща в духовния свят и на земята. Ние говорим за тия три свята, които съставят методи или начини за възпитание и развитие на човечеството.

Възвишените същества използват даже и най-малките мисли и желания на хората, като малки изворчета и цветенца. Същевременно те използват всички човешки енергии, колкото и да са отрицателни. Например гневът, който представя разрушителна енергия, те я впрягат на работа, както ние използваме електрическата енергия.

Нашите хубави мисли към заминалите са храна за тях. Соковете, които самите мисли и чувства съдържат, ги хранят.

Защо хората ги е страх от онези, които са заминали в другия свят? Тебе те е страх от мечка, тигър, лъв или голяма боа – има нещо опасно, но защо те е страх от баща ти или майка ти? Кои са причините? Има едно вътрешно неразбиране. Ние мислим, че онези, които са умрели, коренно са се изменили, че тяхното отношение към нас е съвсем друго. Но това е само заблуждение. Онези, които са минали в това високо състояние на живота – баща ти, който е заминал, сега мисли много по-интензивно и ти желае десет пъти повече доброто, отколкото когато е бил на земята. Той, като е бил на земята, е мислил само за себе си; сега, като е заминал за другия свят, мисли постоянно за тебе. Казвам: ние сме турили преграда между другия свят и този. Питате дали има задгробен живот, или няма. Сегашните философи на живота казват: „Един свят, в който се отива по пътя на смъртта, е анормален свят“. В оня свят може да се влезе и без да умираш. Може да влезеш и по друг начин. Така влезе Христос. Смъртта дойде и един от големите праведници насила го закараха на онзи свят. Изтикаха Христа от този свят по всичките правила на смъртта.

„Благоприятната Господня година“ – това е онази философия на живота, според която безсмъртието е възможно, но не физическото безсмъртие. Човек трябва да се убеди, че той е господар на своята съдба. За да стане господар, той трябва да бъде чист в своите мисли и желания, да стане едно с Бога. Всеки ден, като ставаш, трябва да знаеш има ли Господ, или не, да чуваш тихия глас на Баща ти, който ти говори. И това трябва да ти е приятно, защото човек мисли, че като влезе в другия свят, няма какво да работи. Не, тогава има смисъл да работиш, именно когато чуваш гласа на Баща си, Който ти казва: „Много добре работиш, синко!“ Тогава е приятно да чуваш гласа

на майка си, на твоите братя и сестри, които казват, че лесно се работи на земята. Но да останеш сам, майка ти да не ти пише, баща ти да не ти пише, братята и сестрите да не ти пишат, да останеш сам на този остров – земята, тогава само ще разбереш колко е тежък животът.

Вие трябва да знаете, че живеете в един разумен свят, между разумни същества, които ви помагат дотолкова, доколкото вие сте готови да учите. Тези разумни същества нямат свободно време да се занимават с вашите грешки и престъпления. Като минат покрай вас, тези напреднали същества ще се спрат само за момент, ще ви кажат една дума и ще си заминат. Ако сте паднали, те няма да ви убеждават да станете, да си изтърсите праха, нито пък ще ви утешават, но ще кажат: „Стани и върви!“ – и ще си заминат. Ако ги послушате, ще видите, че в думите им има сила, мощ. Думите им са мощни, като кесията на някой американски милионер, който само я подхвърля и заминава. Който е умен, ще вземе кесията и ще я използва. Глупавият обаче ще се спре да пита колко има в кесията, кой я е подхвърлил, как се казва и т.н. Възвишените същества не обичат да се знаят имената им.

Под „онзи свят“ аз разбирам същества, които са много по-умни и по-добри, отколкото сме ние. Това е онзи свят. Такива същества живеят и ходят по земята, навсякъде ги има.

Питате, тия същества съществуват или не. Чудна работа, мравките в мравешкия свят и досега още не са се убедили, че съществуват философи на земята, не са се убедили дали съществува човек, или не. Те казват: „Съществуват само мравки, човек никъде не сме видели, даже не сме в състояние да го фотографираме“.

Съществува в природата един план, който регулира нещата. Преди милиони години, когато човекът го нямаше, кой уреди нещата? Ние казваме, че човек урежда земята. Тогава кой уреди земята? Онзи, за когото говори Писанието: Дух Божий! Това значи, че онези възвишени същества още преди животните са устройвали земята. Ще запита някой: „Кой тогава е създал самия Господ?“ Господ се е проявявал именно чрез тези разумни същества в света. Бог не е една личност отвлечена – той именно чрез тези тъй разумни и напреднали същества управлява цялото съвременно човечество. Някои ги наричат „ангели на небето“. Под „небе“ разбираме разумния свят. Който мисли, че небето е вън от него, той твърде много греши. Аз нямам предвид тялото. Под думата „небе“ ние трябва да разбираме човешкия ум, човешкото сърце, човешката воля, човешката душа и човешкия дух. Вън от тях ние не можем да имаме никаква представа за небето. Като говорим за физическото небе, ние разбираме небето, където се движат Слънцето и всички звезди. Физическото небе е едно условие – покрив на голямото здание, в което човек живее. Небето е само един простор за човешкия ум. То е понятно са-

мо за ума. Вътрешната страна на небето — онези разумни същества, които живеят там — е достъпна само за човешкото сърце. Има неща, които можем да разберем само със сърцето; има неща, които можем да разберем само с ума и не е въпрос само да влезете в съприкосновение с небето — вие трябва вече да заживеете там.

Невидимият свят е затворен за нас, но за един ум, който е организиран по-добре, който вижда малко по-далече, нищо не е скрито от неговия поглед. На земята има същества, телата на които са по-ефирни, по-светещи от другите.

Вие трябва да се скачите. Седите и казвате, че сте нещастни. Няма защо да мислите, че сте нещастни. Вие имате за себе си едно невярно схващане. Мислите като онзи княз, който измръзнал вече, но казал: „Аз съм княз, не мога да работя, това не мога да направя, онова не мога да направя“. Седиш и се ограничаваш. Ти ще забравиш, че си княз. Най-първо ще помниш, че си човек, който може да работи. Каквото и да правиш, в тебе трябва да се роди мисълта — кое е онова, което разумният свят, невидимият свят може да направи за тебе. Няма никому да се сърдиш в дадения случай — ти ще се примириш с всички хора. Онези, лошите мисли ще дойдат, но ще ги изхвърлиш. За да се примириш, ти трябва да бъдеш като дете. И ако можеш да го направиш, няма да се минат и два-три дни и всичката тази работа, всичките тези мъчнотии, в които се намираш, ще се изгладят.

Когато се решите така да направите, вие ще предизвикате добрата воля, понеже има разумни същества на земята, които се интересуват от вас. Когато видят, че у вас се зароди едно благородно чувство, един импулс, те са готови да ви помагат в каквото и да е направление. Ако вие сте като малките деца, те са готови да ви помагат. Но щом се съмнявате и държите на своето си, непременно вашите пътища претърпяват крах и след краха идват невидими врагове. Когато вие напуснете тези, които ви обичат, които се грижат за вас, и като дойдат онези, които не ви обичат, те ще ви причинят всичките страдания, такива, каквито не сте и подозирали. Казва на едно място апостол Павел, че старото ни постави големи препятствия. Много болести се дължат на съвсем разумни причини.

Ние, съвременните хора, сме се отклонили от правия път. Казваме за нещо: „Това е Божия работа“, но много-много не го вярваме. Ние сме изгубили нещо хубаво. Мислим, че каквото вършим, никой не ни вижда. Направил си нещо в стаята си, казваш: „Кой знае дали някой ме вижда, Господ я има, я няма..“. Господ може да няма, но природа има! Господ може да не е видял, но природата е видяла. Тя дебне, тя си има свои детективи. От този ден тръгват тези детективи след вас — стъпка по стъпка. Няма да се мине много време и ти ще попаднеш в ръцете им!

Знайте, че в света има живи същества повече, отколкото вие подозирате. Не сте сами. Не мислете, че когато седите сами, няма кой да ви наблюдава и да следи постъпките ви.

Каквито мисли имате, с такива същества се свързвате.

Ако не Го обичаш, Христос никога няма да дойде насила. Момата, като седне и мисли, привлича момъка, телепатически му въздейства. Тя си го представя, „ела насам“ — казва „остарях — смеят ми се хората, искам да се ожена“. Най-после у него дойде една мисъл, че трябва да отиде да я търси. И открай света той тръгва. Казва: „Едва намерих адреса ти“. Законът важи и за духовния свят. Ако вие не мислите дълго време за Бога, не може да имате постижения.

Ако ти не си едно с онова Същество, което ръководи природата, ти нищо не можеш да измислиш. Въздуха ти можеш да разбереш дотолкова, доколкото го възприемаш; светлината можеш да разбереш дотолкова, доколкото я възприемаш; топлината можеш да разбереш дотолкова, доколкото я възприемаш. Храната можеш да разбереш дотолкова, доколкото я възприемаш. Щом престанеш да се храниш с тази храна, тя няма да те интересува, няма никакво отношение към тебе.

Младата мома, младият момък обичат лицето си. Цял ден си мият врата със сапун, гладят веждите си, устата. Пехливанинът, който ще се бори, си маже мускулите. Онзи, който ще ходи някъде, ще гледа внимателно краката си, ще им обърне особено внимание. Онези, които работят с перото, ще гледат пръстите си. Онзи пък, който ще мирише някое цвете, пипа носа си.

Какво представляват в дадения случай устата, езикът, ръцете? Те са свързани с известни области на живата природа, с един свят, който в своето естество е неизменяем. Чрез своите ръце, ако ти разбираш закона, ще бъдеш свързан с поменатия свят, където всичко можеш да направиш. Твоите уста са свързани също със свят, който е неизменен. Ако ги пазиш добре, ще имаш връзка. Твоите очи са свързани с един специален свят. Ушите — също. И ако ти пазиш тези органи, зад всеки орган седи едно чувство или една способност. Външните форми са свързани с вътрешните, а пък вътрешните форми са свързани с известни сили в природата. Вие казвате: „Господ ще нареди всичко“. Но Господ го е наредил. Вие сега сте пратени да изучавате това, което Той е наредил. Вашето щастие зависи от това, което можете да ползвате в дадения случай.

Когато влезете в другия свят, няма да имате коси, уста, уши и т.н. Една част от тялото ви ще бъде направена от мисловна енергия, част от тялото ви ще бъде направена от духовна енергия и част от тялото ви ще бъде направена от една малка съединителна материя и така всички материи ще са съединени в едно. И ако от оня свят погледнете на хората в този свят, ще

видите, че на някои им излиза кал от главите, или ще видите, че от сърцата им излиза кал.

Като отиваме на Витоша, спираме се за почивка и казвам: „30 секунди почивка“. Какво ще направим за 30 секунди? За 30 секунди светлината изминава 9 милиона километра. Направете сметка, ако един човек измине 9 милиона километра, колко години ще му трябват. Ако изминава месечно по 50 километра на ден, трябват му 60 години, за да извърви пътя, който светлината изминава за 30 секунди. Ако един човек мисли със скоростта на светлината, а ти – с бързината на една костенурка, какъв ще бъде твоят мироглед? Аз чета доста научни трактати. Ще ме извините, но в някои от тях аз виждам духа на костенурката, в други – духа на зайците, в трети – духа на паяците. Тук-там едва ще се намери някой учен човек и тогава казвам: „Ето един философ с трезва мисъл“. И в религиозно отношение има маса заблуди. Някои мислят, че като отидат на онзи свят, там всичко ще се оправи. Онзи свят е тук! Ние и сега живеем в онзи свят, само че не знаем. А време е вече човешкото съзнание да се пробуди.

Астралният свят е над нас, но граничи с този свят, както Земята и водата се опират. Водата се крепи върху твърдата почва – така е и с астралния свят.

Астралният свят може да се нарече свят на жизнените сили на природата, свят на съзнателните сили на живота.

Разликата между физическия и духовния свят се състои в това, че физическият свят обема много малко пространство. И в двата свята има живот.

Докато е на физическия свят, човек трябва да яде умерено, ако е в астралния – трябва да пости, ако е в умствения – трябва да се въздържа, ако е в причинния свят, той е свободен да върши каквото иска.

В духовния свят също има киселини за чистене на петна, но се продават много скъпо и само в една аптека.

Ще дадете всичкото си имане, и ще останете без нищо. Този цял ще очисти всичко, но всичко трябва да дадете. Затова човек трябва да бъде много внимателен, да не прави петна, защото има лекарство, което само веднъж може да вземете.

Човек няма достъп до духовния свят, защото няма органи за този свят. С органите, които има, не може да припари там. Божественият свят пък е затворен за духовния. Духовният и Божественият свят са затворени, понеже са организирани. Ако един човек влезе в един по-висок свят, той е вече невидим за тебе. Ако влезе в духовния свят, с физическата светлина нищо няма да види.

Когато започнат хората от физическия свят да минават в духовния, винаги стават много чувствителни, много нервни.

Като излезете от гамата на цветовете и минете в радиацията на числото 20 на степен 62, ще бъдете на границата на духовния свят, заедно с ангелите ще служите на Бога. Желая на всички да минете през тази голяма топлина, за да станете едно с Бога.

На всеки човек е определено да живее на земята около 100-120 години. Всеки, който заминава преждевременно, прекарва много години между небето и земята един неопределен живот. Онзи и този свят са едно и също. Достатъчно е да погледнете с окото на ясновидеца, да видите колко много същества от невидимия свят ни обикалят. Много от нашите скръбни и радостни състояния се дължат на тях.

Ако в даден момент направите добро някому, това добро е общо за всички. Ако направите добро на едно същество, което страда, това добро се разпределя между всички останали същества. И ако едно същество страда, това страдание се разпределя между всички същества. Нашите страдания засягат и всички напреднали същества, вследствие на което те се стремят да ги премахнат. Наистина, те не ги възприемат като нас с тази сила, но не искат да получават никакви сътресения. С един влак става катастрофа. Тя засяга най-силно онези, които са в машината, в първите вагони, а в последните се долавя едно малко сътресение. Та напредналите същества получават от нашите страдания малки сътресения, но те не искат и толкова.

Буквата „О“ представя условията, при които известна идея се развива.

Буквата „О“ означава семето, което се посажда в земята и след като поникне, израства нагоре.

ОБЩНОСТ

Целият космос има формата на човек и най-малката частица отговаря на съответна част от това велико, огромно тяло. Известни звезди от Млечния път, или от което и да е съзвездие, или пък цели системи могат да разговарят с теб, където и да се намираш. Те имат станции в твоя мозък. Ако разбираш езика им, всеки ден ще можеш да чуеш по една новина от Слънцето, от някоя планета, от някоя звезда.

Както в моето тяло са събрани милиарди същества, така и в света могат да живеят много хора заедно. Всички хора на Земята могат да се съберат в един общ организъм — това е големият, великият космичен човек, наречен Адам Кадмон, в когото нищо не умира, но всичко се изменя. Той поема грижата за всички същества, които съставляват неговия организъм.

Човек е частица от цялото и вследствие на това съзнанието на всички хора на Земята е събрано в едно цяло. Съзнанието на всички тези хора съставлява космическият човек.

Любовта се проявява и в най-малките частици като енергия, като импулс. Учените наричат тази енергия притегляне, сродство. Както и да я наричат, тя е една и съща — Любов на частите и Любов на цялото. Няма атом, йон, молекула, които да не съдържат всичко, да не съдържат енергията на Любовта.

Ако искате да сте здрави, мислете върху Любовта изобщо, мислете върху Любовта на растенията, на минералите. Мислете върху Любовта на слънчевите системи, мислете върху Любовта на всички живи същества.

Магнетизмът е сила, която съдейства за развитието на вселената, за развитието на всички живи същества. Движението на всички най-малки частици около един център, движението на Луната около Земята, на Земята около Слънцето, на Слънцето около други слънца, всичко това се дължи на магнетизма. Магнетизмът поддържа хармонията в живота, в цялата вселена. Ако магнетизмът изчезне, животът не може да се проявява.

Всеки планински връх отговаря на известни центрове, те пък отговарят на известни положения на Слънцето. Всички промени, които стават на Земята, зависят от промените на Слънцето, но промените на Слънцето са съвсем различни от тези на Земята. Материята е подложена на постоянни промени. Щом материята се изменя, едновременно с това се изменя и разумният живот.

Външната природа, това е човекът разложен на своите части.

Развалянето и подобряването на времето има връзка с живота на човека. Бурите, циклоните, наводненията, земетресенията имат отношение към вътрешния, органическият живот, както и към мисълта на човека.

Един народ, ако иска да бъде здрав, не трябва да изсича горите си безразборно. Така са свързани дърветата, растенията с хората, че понякога, когато се отсече дърво, в замяна един човек умира. Ако се отсекаат две дървета, двама умират. Безотговорно не може да се постъпва с природата.

Един камък няма да разбира Любовта като нас, но според съзнанието, което има, и той ще участва с малкото си Любов във всеобщата Любов. И камъните имат съзнание, и в тях има живот, макар и малък. Те не са мъртви, както мислим. Нищо в природата не е мъртво. Тия камъни след хиляди години, като се търкалят по земята, ще минат от едно състояние в друго. В бъдеще хората ще ползват от тяхната енергия, от тяхната опитност.

Всички елементи в природата са свързани с вашето тяло и вашият ум и всички промени, които стават с вас, зависят от промените в природата. Един вълк, като не яде със седмици, е гладен. Вие долавяте неговото страдание и страдате заедно с него, въпреки, че не знаете от къде точно идва мъката ви. Всички неща са свързани – и радостите и скърбите, еднакво ги преживявате. Някой казва: „Не мога да търпя този човек“. Ще го търпиш, защото той е като теб.

Нашето тяло е свързано с всички сили, които действат в природата и цялата вселена. Материята е отражение на Духа.

Трябва да имате тънък ум, за да видите, че в природата всички неща са разумни. Съществува една интимна връзка, която сърцето на природата е изградила между всички животни и човека. Всеки, който е скъсал връзката си с Бога, веднага умира. Сърцето на природата държи живота и продължава живота. Скъсате ли втората връзка – с ума на Слънцето, веднага ще дойде умопобъркването. Трябва да държите връзка с ума на Слънцето, със сърцето на природата и с душата на вселената. Вашето сърце пулсира приблизително според пулса на природата. У някои хора, ако ударите на сърцето се отличават, то е според гъстотата на средата, в която живеят. Както е организиран човек, така са и ударите. Има едни математически отношения на ударите. Сърцата на природата, на хората и на животните са свързани. Чрез сърцето на природата ще влезете в общ контакт. Докато не познавате сърцето на

природата, докато функционирате със своето сърце, вашата любов ще бъде ограничена. Вашето сърце е подобно на сърцето на природата. Всяка една клетка във вашия организъм има сърце и всяко от тези сърца е свързано с общото сърце – те пулсират съобразно с туй сърце. Когато туй сърце функционира неправилно с общия организъм, тялото се разкапва. Признаете ли сърцето на природата, може да се лекувате. Ако се нараните, тогава сърцето на природата и нейните клетки идват на помощ и веднага раната заздравява.

Според някои, човек е съставен от триста милиарда клетки, но според мен, те са сто хиляди милиарда, едно грамадно общество от души. Всяка клетка си има своя строеж, свои мисли и чувства, стремежи. Обаче всички клетки се подчиняват на една централна душа. Всеки човек е една малка душица във великия Божествен организъм.

Вие сте свободни, но се подчинявате на закони, които са общи за целия организъм.

Кръвта е общият капитал, съдържа всички хранителни елементи, необходими за поддържането на живота на това многолюдно общество – човешкият организъм, в който всичко е разпределено с математическа точност. Щом се изгуби нещо от това вътрешно равновесие, настанва обща криза. Онези клетки, които престават да извършват своята длъжност, стават вредни и заради общото добро, трябва да се изхвърлят навън.

Достатъчно е да се смени настроението в човека, за да се смени състоянието на клетките. Този закон е общ както за частите, така и за цялото. Когато става промяна в природата, едновременно става промяна и във всички живи същества.

Както лошата храна може да разстрои стомашната система, така и лошите мисли, чувства и желания могат да развратят клетките. Клетките са живи същества и в тях има личности, индивиди и души. Щастieto зависи от това безбройно количество малки души, групирани в едно цяло.

Между всички клетки на човешкия организъм има едно разумно вътрешно единение.

Всички органи и части в човека са създадени съобразно неговия характер, неговата душа. Каквато е душата на човека, такава е и неговото тяло, какъвто е умът му, такива и очите му, и ушите му. Каквото е сърцето му, такава е устата му. Какъвто е носът, такава е интелигентността му, каквито са краката, такива са добродетелите, каквито са ръцете, такава е и неговата правда.

Слънчевият възел акумулира топлината, която идва от Слънцето и я превръща. Слънчевият възел, сърцето, знаят какво става вътре в Слънцето и онова, което става там, ще стане и вътре у нас. Ние не можем да се избавим от последиците на космическия процес в природата. Ние участваме във всички

блага, но участваме и в дефицитите на слънчевата система. Всяка година се отделя от бюджета по малко и за нас, когато има печалба.

Нашият организъм, нашият духовен мир, сърце, нашия ум са проява на светове, в които са работили преди нас хиляди разумни същества.

Невъзможно е човек да унищожи себе си, понеже животът е целокупен, човек е жив елемент от едно цяло и по никой начин не може да се унищожи този жив елемент.

Един човек не може да унищожи цялото. Нито пък цялото може да унищожи, да разруши своите части.

Растенията вън от човека не съществуват, а и човек вън от растенията не съществува. Растенията, животните, човекът, слънцето, звездите, всичко това съставлява едно цяло, един организъм, в който функционира един Дух.

Човек е колективно същество в съдружие не с няколко, а хиляди души – цяло общество сте и всички тези същества живеят на едно място, а вие казвате, че сте сами.

Като уважавате другите, уважавате себе си. Като познавате другите хора, познавате и себе си.

Всички вие съставлявате един организъм на Бога, който се проявява. Всички вие съставлявате едно грамадно тяло, в което Божественият Дух работи. Не може да се избавите от това влияние.

Човек не е сам в света. Той е свързан с цяло общество. Ако ти направиш услуга някому, ти правиш услуга на цялото общество. Всеки човек представлява цял народ. Дори всеки един от нас представлява човечеството. В организма на човечеството вие може да сте вежди, или очи, или уши, крак, ръка, нос, косъм, клетка. В големия космичен човек все сте нещо.

Душата е това, в което всичко живее. Тя включва в себе си цялото пространство, всички сили, цялата материя, всичко видимо и невидимо.

Тези 18 милиона години, откакто се е появил човек на земята, помните ли ги? Тези 18 милиона години са в съзнанието на човечеството. Цялото човечество представлява едно съзнание. Когато съзнанието на цялото човечество ви стане близко, то ще се отвори и ще разшири вашето съзнание. Колкото то повече се разширява, толкова повече ще започнете да си спомняте далечното минало от преди милиони години.

Бог трябва да съществува като мощна идея в съзнанието и в ума на човека. Ако човек не мисли за природата, откъде ще почерпи сили и материали, с които да работи? Човек живее в безпределното пространство, от всички небесни тела получава подаръци като от една велика майка, но не му идва на ум да прати едно благодарствено писмо за благата, които получава. Има поща за онзи свят, но вие сте забравили къде се намира. Може да сте учени,

но забравяте съществените неща. Благодарността е съществено нещо.

Пожелавайте си доброто, разумното. На всичко живо, което виждате, пожелавайте му доброто, понеже Бог се проявява във всичко. Като не желаеш доброто, ти спъваш Божия процес, спъваш и себе си, понеже всичко, което става в света, е свързано с нас.

В нас съществува едно малко количество злато, което е съществено. И злато съществува, и всички елементи, от които космосът е създаден – всичко това го имаме вътре в нас. Електричество има, магнетизъм има, етер има, това е в реда на материята. Чрез тези малки частици ние общуваме с големия свят, ние постоянно възприемаме. Каквото става в големия свят, става и у нас. Да кажем, става някаква реформа в небесното пространство, в някоя слънчева система – веднага у нас настанва една пертурбация, понеже сме свързани повече с тази система. А вие не можете да намерите причината. Ако ви кажат, че еди на кое си място в пространството стават промени, вие казвате: „Какво влияние има това слънце върху мен, малкия, дребния човек?“ Питам: ако един железен прът, дълъг сто метра, започнете да го нагорещавате, няма ли да почувствате топлината след време? Като достигне другия край, непременно ще я почувствате. Връзка има.

Щеше да бъде голяма нещастие за нас, ако ние не бяхме свързани с цялата вселена. Ние сме съпричастни със създаването на всички блага, които съществуват в природата. Понеже сме свързани и с цялата вътрешност на земята, с всички ония промени, които стават в нея, то земетресенията, движенията и измененията на почвата, синтеза на някои нови елементи, някой нов контакт или някакво изключение, всичко това го чувстваме. Понякога хората предчувстват земетресения, петлите престават да пеят, кучетата бяга, жабите, раците, рибите и всичко, което живее във водата – бяга. Ако земетресението е голямо, то в нагъването на пластове те могат да пострадат и затова бягат. Тия същества възприемат, че иде нещо страшно и затова бягат на свобода. Те чувстват нещо страшно. Някой ти казва: „Не зная защо, но днес ми е стегната душата“. Та днес в Америка става земетресение и всичко хора там страдат! Като стане земетресение, ти казваш: „Какъв дявол беше, че дойде“. Никакъв дявол няма! Но те телеграфират, казват: „Става земетресение, вземайте мерки, защото това земетресение ще дойде и при вас“. Защото земетресението върви шахматно в противоположни полюси. Ако стане в Америка, то непременно ще дойде и в противоположния полюс. Ти виждаш, че един човек страда. Това страдание е предупреждение, че то ще дойде и при тебе. Ако си умен, ще го предотвратиш.

Хората са свързани помежду си с нещо невидимо, което оказва известно влияние върху тях. Тази е причината, дето хората съзнателно или несъзнателно си влияят. Човек излъчва особена, динамична енергия, която се отразява и върху окръжаващите.

Не съжелявайте за сегашния си живот. Не съжелявайте за сегашните си погрешки. Не съжелявайте за сегашните си мисли, чувства, постъпки – за нищо не съжелявайте. Поправяйте само. Използвайте всичко онова, което ви е дадено. Защото това, което вие мислите и чувствате, не е само ваше. То принадлежи на цялото човечество. Понякога чувстваш, че си грешен. Но ти сам не можеш да изправиш света. И след като се изправиш и като станеш светия, ти пак ще чувстваш, че ти липсва нещо. Ние можем да бъдем свободни, само когато цялото човечество се обърне, когато всички се издигнем и изчистим. Докато всички хора на земята не се освободят, всякога ще чувстваме някаква липса. Ти си щастлив, но ще видиш, че твоят брат някъде страда. При това положение ти не можеш да бъдеш щастлив, не можеш да бъдеш спокоен. Майката може да бъде здрава, но когато детето ѝ боледува, тя не може да бъде спокойна. Бащата може да бъде здрав и щастлив, но като вижда, че синът му боледува, той не може да бъде спокоен. Когато бащата вижда, че синът му върви по крив път, той не може да бъде щастлив. Има неща в живота, които ни засягат. Човек не може да живее само за себе си в света.

Хората представляват система от скачени съдове, според която ако един човек се разболе или страда, хиляди хора боледуват или страдат заедно с него. Неразумният живот на един човек се отразява вредно върху всички хора. Като знае отговорността, която носи за постъпките си, човек трябва да живее добре.

Мъдростта казва: „Не създавайте онези условия, при които може да влошите вашето сегашно положение, защото ще ме викате, аз няма да ви се обадя“. Сега не искам да оставя във вашия ум мисълта, че вие сте отговорни. Казвам: в света съществува една обща отговорност. Ако речем да съдим света, трябва да повикаме всички хора, които са живели от паметивека, всички са взели участие. Ако светът трябва да има една съдба, то всички хора трябва да вземат дял от доброто и злото. Не да се направи само един човек виновен, а друг – невинен. Всички трябва да носят равномерно отговорност, съзнателно трябва да носят, не по закон. Всеки човек трябва да има съзнание, че трябва да носи тази отговорност.

П е закон на разцъфтяване. Показва, че въпросът е разрешен, борбата в четирите ъгъла е прамахната.

П – отдолу става изтичане на лошата енергия.

П – плод цъфнал и завързал.

ПАНЕВРИТМИСС

Колелото на паневритмията е едно малко повторение на огромното световно колело, по което протичат силите на макрокосмичния живот. То крие в себе си идеята за Божественото пробуждане на живота, за четирите годишни времена, радостта на даването и на всички ония състояния, през които минава човек в своя живот.

Паневритмията е наука за приемане разумните движения на природата.

При паневритмията човек посреща и възприема Божественото, мощното, което гради Вселената, и отива да работи за великата идея на живота.

Паневритмията е хармоничното творческо изявление на Божественото начало във Вселената.

Паневритмията внася живот, сила, радост и красота в човешката душа.

Тялото да бъде изправено. Навеждането показва, че имате два центъра, единият – към Земята, а другият – към Слънцето. Навеждаш ли се, в съюз си със Земята. Центърът на Земята има надмощие, затова се образува крива линия. Работата не върви добре. Ще се изправиш като свещ, центърът да е Слънцето.

Научете се първо да стъпвате на пръстите, а после на петите. Така ще избегнете сътресенията на гръбначния стълб.

Упражненията се играят стегнато, с обтегнати крайници, плавно, но не да играете балет, да танцувате.

Ако държите крака си разслабен, няма да имате никакъв контакт със силите на природата. Ето защо кракът винаги трябва да бъде опънат, с израз на воля. Ако издигнете ръката си нагоре и не я изопнете, вие няма да имате контакт със Слънцето. Ще стъпвате стройно, за да бъдете във връзка с теченията, които идват отляво и отдясно на вас. Всяко упражнение е добре използвано само тогава, когато имате контакт с живите сили на природата: със силите на Земята и със силите на Слънцето.

Пръстите на ръцете да не са разперени, а прибрани.

Ръцете и краката са два противоположни полюса и играят много важна роля. Човек, който не знае как да управлява ръцете и краката, малки постижения ще има. Между двата полюса е поставена главата. Тя е център. Ако движите правилно ръцете, ще се справите разумно с човешкия свят. Ако движите правилно краката, ще се справите добре с животинския свят. Ако хубаво и правилно движите гръбнака и мускулите, свързани с гръбнака, ще знаете как да се справите с растителното царство, да черпите сокове оттам.

Всеки мускул, всеки нерв, всяка клетка трябва да се раздвижат.

Упражненията се играят съсредоточено. Когато правите упражненията, няма да гледате и да мислите кой как играе, но бъдете вгълбени в това, как вие играете. Вашата мисъл трябва да влиза и в ръцете, и в краката, навсякъде, във всяка клетка да участва. Мисълта, чувството и движението са важни неща. Мисълта дава форма, направление на нещата, чувството дава съдържанието, а движението — облеклото, без което не може те да се изразят. Мисъл и чувство да участват във всяко движение и да проникват всяка клетка.

Упражненията от паневритмията са като преддверие за Божествения свят. Някои от упражненията от паневритмията влизат в Божествения свят, други — в духовния, трети — във физическия. Научете се да ги играете правилно.

Разучавайте упражненията стъпка по стъпка, капка по капка, да ги усвоите добре, да играете пластично, в никакъв случай отсечено, остро. В резките движения се губи много енергия, те имат съвсем друг характер.

Като правите упражненията, трябва да имате съзнанието, че те са за ваша полза.

Упражненията играят важна роля в подмладяването на човека. Ако ги правите добре, правилно, бръчките по лицето си поне ще премахнете.

Учителя работи по паневритмията от 1934 до 1942 година. Изработването на ритъма, мелодията, движенията и текстовете и тяхното приложение е продължителен и сложен процес. Паневритмията е предадена от Учителя като висок идеал на българската душевност, тя е съзвучна с народните песни, хороводните стъпки, със спецификата на българската среда. Паневритмията е споена от вътрешна хармония и общи закони. При изпълнението ѝ става обмяна между силите на човека и природата. Отначало се създават упражнения с мелодия, движения и текстове, по-късно се разработва Пентаграмата, а след време и „Слънчеви лъчи“. Особено важно е изпълнението да отговаря на автентичните записи и да се осъзнае вътрешния, духовния смисъл на упражненията.

Паневритмията се играе сутрин от 22 март до 22 септември и се състои от 28 упражнения — от Паневритмията, Слънчеви лъчи и Пентаграмата. Те се изпълняват непосредствено едно след друго с малки паузи.

Първите десет упражнения – „Пробуждане“, „Примирение“, „Даване“, „Възлизане“, „Дигане“, „Отваряне“, „Освобождение“, „Пляскане“, „Чистене“ и „Летене“ – се изпълняват без спиране като едно цяло. Те са свързани с физическото поле, чрез тях се преодолява инертността на физическата материя, излиза се от живота на третото измерение, за да се влезе в четвъртото, на подвижната астрална материя. Чрез десетте упражнения се изминават първите две стъпки от развитието на човека, които Учителя нарича „обръщане към Бога и покаяние“.

Чрез следващите десет упражнения – „Евера“, „Скачане“, „Тъкане“, „Мисли“, „Аум“, „Изгрява Слънцето“, „Квадрат“, „Красота“, „Подвижност“, „Побеждаване“ – се изминават следващите две стъпки от развитието, наречени от Учителя „Спасение и Възраждане“, т.е. човек напуска нисшето астрално поле на съблазните.

Следващите осем упражнения – „Радостта на Земята“, „Запознаване“, „Хубав ден“, „Колко сме доволни“, „Стъпка по стъпка“, „На ранина“, „Дишане“ и „Промисъл“ символизират пътя на възраждането на душата, петата стъпка от развитието, наречена от Учителя „Новораждане“. В това поле ученикът подчинява своя личен живот в служба на обществото, на цялото.

Паневритмията е висш синтез на духовните принципи и методи на работа в Школата на Учителя, на тяхното приложение и развитие. Правят се сериозни опити, особено след 1939 г., Паневритмията да се въведе в българското училище, но по една или друга причина те остават без резултат.

ПЕНТАГРАМА

Пентаграмата: най-отгоре яносин цвят – Истината. Вляво – ясночервен

цвет – Любовта, вдясно – светложълт цвят – Мъдростта, долу вдясно – яснозелен цвят – Правдата, долу в ляво – Добродетелта – цвят на златисто узряло жито. Розовата краска е на обичта. Краските на пентаграмата съответстват на главата, ръцете и краката. Яносинята е за духовния човек. Ясночервената – за сърцето и дробовете. Ясножълтата – за ума. Яснозелената – жлъчката, черният дроб.

Какво представя Пентаграмата? Път към истинския живот.

Пентаграмата показва човека в сегашното му състояние — пътя, по който е минал.

Първата мисъл, която създала греха, е, че човекът като излязъл от Бога, помислил, че може да живее и без Него. Той се отделил от цялото и поискал да живее един самостоятелен живот. По този начин си е създал хиляди злини. Елипсата показва, че човек трябва да изправи своята погрешка. У човека има два центъра, сърце и ум, които трябва да се хармонират. Пентаграмата е разрешение на задачата. Тя представлява човекът, който работи, който трябва да бъде в движение и да служи на Бога. Пентаграмата представя малкия свят. Всички разумни сили и всички добри желания у човека трябва да бъдат впрегнати за изкупване, за изправяне на неговите погрешки. Само в петोъгълника има правила и образци, чрез които можем да изправим една погрешка.

Пентаграмата представлява велики, разумни течения в живата природа, течения на светлината, които индусите наричат „прана“. Те ги наричат още „движения на праната“ или „течения на живота“. Това са пет велики центрове, в които стават велики процеси. Те представляват пет положителни и пет отрицателни сили. Възходящите или положителните се намират по върховете на петоъгълника, обърнат с върха нагоре, а низходящите, т.е. отрицателните се намират във вътрешния петоъгълник, обърнат с върха надолу.

Духовете от Бялото Братство, които идват на сеансите, носят големи звезди или на челото, или над главата, а онези от черното братство нямат никакви звезди. Всеки един дух от Бялото братство, който ще се яви, ще има или една петоъгълна звезда на главата си, или на челото си, или един светъл кръг около главата си, или пък светла аура по цялото тяло; тази аура и денем се вижда; той излъчва светлина около себе си. А онзи, който е от черната ложа, няма никаква звезда, никаква светлина около себе си.

Тази година ще ви се раздаде картината на Пентаграмата, за да се занимаете с нея и проучите, защото искаме у вас да образуваме огнище, олтар за Господа. Господ се проявява в един народ само тогава, когато има огнище за Него. Когато Господ пребъдва в един народ, само тогава той се благославя.

Тази картина, която днес ще ви се даде, често я четете, защото за вас са много важни написаните в нея думи: „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа“. Когато ви връхлети някоя лоша мисъл, побързайте да я отхвърлите от себе си — не ѝ позволявайте да вземе мира ви.

Човек представя Пентаграма. Като наблюдаваш човека, виждаш в него петте добродетели: правата, която води от левия крак към главата, е Истината; от главата към десния крак е Правдата; от десния крак към лявата ръка

е Любовта; от лявата ръка към дясната е Мъдростта; от дясната ръка към левия крак е Добродетелта.

Каквото и да правите, не можете да се освободите от петогълника. той определя пътя на вашите движения.

Пентаграмата е обяснена от Учителя през 1910 г., а започва да я дава на някои свои ученици през 1911 година. В неговите бележки са открити първите картини, имена на добродетели и изречения, подготвени от него през 1898 година. Пентаграмата от векове се използва в различни окултни школи. Цялостният образ на Пентаграмата е изработен от Учителя като най-подходящ за новите и конкретни условия, като универсална фигура за работа в Школата.

Пентаграмата е построена по известни окултни закони. Вероятно един от тях е съответствието между трептенията на тон, цвят, число, мярка и т.н., на „златното сечение“, наричано от окултистите „Божествено“. Работата с Пентаграмата най-общо може да се нарече „път на ученика“, който чрез добродетели, през изпитания и посвещение завършва своя еволюционен цикъл, т.е. преминава от външния към най-вътрешния кръг.

Външният кръг е светът, земното училище, пътят на светския човек.

Формулата „В изпълнението волята на Бога е силата на човешката душа“, изписана като окръжност, в окулната наука означава Божествените условия, в които човек може да се развива.

Сабята символизира материалното богатство, грубата материалистична сила.

Чашата представя закона на кармата, човек ще изпита сам страданията, които е причинил на другите; едновременно с това страданията подготвят новия човек, човека на Любовта.

Книгата разкрива на човека защо страда, учи го на законите на живота.

Светилникът е човешкият разум, той осветява книгата на живота; самият човек е светилник.

Жезълът означава законът на Правдата.

Когато светлината на светилника се увеличава, човек придобива влияние и власт над другите, но не властта на сабията. Със сабията той е живял, за да взима, а със светлината той живее, за да дава. Тогава той постига жезъла – власт над себе си, възможност да си служи с някои природни сили и закони.

Буквите В, У, Ж са букви на Христа; трите букви означават Великото Училище на Живота.

Средният кръг е учението, започва пътят на ученика, който съзнателно изработва в себе си Божествените добродетели.

Ученикът минава през „Тясната врата“, за да се срещне с Христос. Тогава той има връзка с петте върха – Арарат, Мория, Синай, Тавор и Голгота – петте посвещения на ученика, петте стъпки в човешката еволюция, които човечеството изминава за хиляди, милиони години.

Широката врата води към Истината, срещата с Учителя – към Правдата, тясната врата – към Христос, омото – към Мъдростта.

Дървото на живота символизира добродетелта, която в широкия смисъл на думата подразбира всички добродетели, а в тесния – служене на Бога.

Централният (най-вътрешен) кръг е Светая Светих, там са ангелите, адептите, великите посветени, Божественият център. От змиите, от ада през кръга, към кръста ученикът минава през най-тежки изпитания, достига пълно самоотричане, за да се слее с Бога. Той е безсмъртен.

Съществуват две Пентаграми. Черно-бялата Пентаграма е изброшена върху лист с размери 62/51 см, с диаметър на външния кръг на формулата от 43 сантиметра. В цветната Пентаграма има допълнителни елементи. Известни са два оригинала. Във Велико Търново през 1922 г. в Школата се пренася в специална плоска кутия голяма цветна Пентаграма. Малката цветна Пентаграма, с размери 180/138 см, е подписана с името Ф. Шлятер и година 1922. За Шлятер сведения липсват. Учителя в беседа от 28 юни 1923 г. споменава, че през 1895 г. (последна година от пребиваването на Учителя в Америка) там се е появил лечител Шлятер, който от 4 ч. сутринта е лекувал по 15 000 души на ден само чрез докосване с ръце. След няколко месеца изчезнал.

През 1925 г. при внезапен обиск на полицията е конфискувана голямата цветна Пентаграма. По-късно Любомир Лулчев успява да върне Пентаграмата, но Учителя я държи навита на руло и никъде не я изнася.

Пентаграмата се прилага в Паневритмията, като Учителя дава движенията, мелодията и текста, а след 1941 г. се изработва музикална Пентаграма.

ПЛЪТ

Има нещо в човека, което никога и от никого не може да се задоволи. То е плътта или змията у човека. Това е голямата змия в света, която е умна, будна, никога не спи и живее във всеки човек още от раждането му, още в спящо състояние и постепенно се пробужда. С пробуждането ѝ между духа и нея се започва борба. Който не знае как да подчини змията, се натъква на големи бедствия. Тя не трябва да се унищожава, но да се подчини. Докато

змията действа в тебе — ти живееш. Умре ли тя, умираш и ти. Докато змията живее в човека, тя крие в себе си половината богатства на космоса.

Всички скъпоценности, които съществуват в света, са на нейно разположение. Ако можеш да ѝ станеш господар, всички нейни богатства и скъпоценности минават в твои ръце. Не можеш ли да ѝ станеш господар, ще си останеш беден. От това зависи твоето богатство — господар да ѝ станеш. Среден път няма.

Плътта е малък плод от дървото на духа и трябва да се смалява.

Животът започва с плътта. Тя е почвата, тя е първото условие, при което животът може да се прояви. Докато една идея не вземе някаква форма, докато не се въплъти, не може да бъде ясна.

Има една спънка плътта — това е инертността. Ако в нея не влезе духът да я раздвижи, тя ще си остане инертна и не би могла да се развива. Затова идват страданията. Страданията идват от плътта.

Духът чувства и мисли по друг начин, а не както плътта.

Искате да се освободите от плътта — това е невъзможно. Има някои работи, от които можете да се освободите, но от някои по никой начин не можете да се освободите. Тях ще носите със себе си, както черният носи своята чернота на онзи свят.

Плътта трябва да се одухотвори, да се облагороди, а не да се освободите от нея.

Плътта може да се преумори от чрезмерен пост и от прекомерно ядене.

Плътта си има свои изисквания, заради които трябва да я разбирате. Волята в човека е виновна за неговите неуспехи и нещастия, а не плътта. Плътта е носителка на лошото, но тя не го причинява.

Не смесвайте плътта с вашите желания, с вашите похоти. От тях трябва да се отречете, а не от плътта, защото то значи да се отречете от всички мисли и желания, които стават чрез нея. И не бива да измъчвате вашето тяло, този чуден храм, който Господ е създал.

Плътта постепенно заяква. Щом изпълнявате законите на плътта, ще бъдете здрави, богати, ще живеете отлично.

Аз не говоря за желанията на плътта, но за законите на плътта. Като слиза на Земята, човек се въплътява, облича се в плът и трябва да спазва нейните закони.

Старият живот е вашата плът, от която не можете да се освободите. Речете ли да се освободите, вие ще спрете вашата еволюция и ще заминете за онзи свят.

Старият живот, плътта, вие не можете да пренебрегнете.

Плътта е нисшият живот, а духът – висшият. Плътта е едно вечно противоречие. Духът постоянно иска да обърне низшия живот във висш, все възпитава плътта, както ние възпитаваме домашните животни.

Плътското влечение е едно течение, което завлича човека. Любовта е разумно движение, разумна сила, която повдига човека. Похотта е камък, който се търкаля надолу от планината, слиза в бездната.

Ако мислите право, ще привлечете силите на природата. В света и в природата има здравословни вещества, които ние привличаме с мисълта си. Има един разумен свят, който постоянно ни заобикаля.

Унилоост, апатия, немощ, слабост, тъга – това са все състояния на материалното естество у човека, а не на духовното.

Каквото и да се говори, каквото и да се пише в свещените книги, невъзможно е човек да се освободи от естеството на своята плът. Борбата между плътта и духа винаги е съществувала и ще съществува. Животът на духа и животът на плътта колкото и противоположни да са един на друг, толкова са и необходими за човешкото развитие.

Без живота на плътта не може да има никакво развитие. Не се страхувайте от плътта, но гледайте да я подчините да слугува на духа. Възпитавайте плътта си във всяко отношение.

Щом усетите, че сте близо до хората по плът, повдигнете мисълта си така, като че не живеете на земята, като че нищо не ви засяга.

Мнозина мислят, че като се освободят от плътта, те като че направо ще отидат при Бога.

Кой създаде плътта? Който създаде и духа – всичко излиза от Бога с изключение само на кривите форми, в които днес духът е облечен.

Да не третираме тялото си като кираджийски кон, да го товарим и преуморяваме, но да го разбираме и пазим. Плътта това са нашите ниски страсти и желания, тялото – седалище на ума и сърцето, на душата. Чрез това тяло ние се развиваме и облагородяваме, чрез този неоценим дар освежаваме духа си.

Натрупването на материя е товар, а не организиране на материята. Натрупването на плътта показва, че тя има много желания, иска да яде, да събира богатства и имоти.

Не лишавай тялото си от богатата, които Бог ти е определил, но същевременно не измъчвай стомаха си да работи повече, отколкото трябва.

На плътта ще ѝ казвате да яде малко. Никога не задоволявайте плътта си напълно. Оставете я поне една трета гладна.

Когато един нисш организъм действа в един висш и взема надмощие, образува болести. А когато един висш организъм, висш живот действа върху

един нисш, дава здраве. Затова, ако плътта има надмощие над духа, човек всякога ще заболява. Ако духът има надмощие над плътта, човек всякога ще бъде здрав.

Този човек, който е умрял, той отдавна е започнал да умира, множество клетки на тялото му още преди десет години са започнали да се разлагат. Няма го в тялото пълноценният живот, друг живот го е заместил.

Божественото в теб ще те напусне, ще остане смъртното. Бог оттегля Духа Си, остане нещо в тебе, но то е смъртно, то умира.

ПОСТ

Ако умът и сърцето ви подсказват, че трябва да постите — постете ден, два, три, десет. Тогава ще разберете много неща. В известни моменти на живота човек трябва да пости, да усили волята си, да се съедини с Божията воля, да се освободи от наболели неща и пр.

Задължително човек трябва да пости поне един ден в месеца, да даде почивка на стомаха си.

Енергията трябва да се трансформира, а това става с почивка или пост. Природата праща някаква болест, която заставя човека да не яде известно време.

Постът трябва да се разбира така: пост от хляб, вода, храна, пост от лоши желания и лоши мисли. През време на поста ще живеете в абсолютна чистота, въздържание, спокойствие, молитва. Искрената молитва е силна, ще можете да се лекувате от редица недъзи и заболявания.

Вашият пост, който правите, никакъв пост не е. Ще постите във всички направления, а не само да не ядете. Постиш ли, това не значи само да не поемаш храна или да си само на вода, или само на жито и вода. Ще се молиш, за никого лошо да не мислиш, ще си благ, снисходителен, толерантен, няма да се дразниш от никого, няма да чуваш лоши приказки, ще избягваш това, ще се радваш как хората ядат, само хубави мисли и благородни чувства ще пращаш на другите, ще си миеш често лицето, устата, ръцете, краката, да си свеж и жизнерадостен, че никой отвънка да не разбере, че постиш, пък и ти никому няма да казваш, че постиш.

Ако си болен, ще постиш, то е необходимо за тебе, но ако си здрав, ще ядеш и ще се веселиш и ще благодариш на Бога за всичко. Постът трябва да се взема в много широк смисъл — умствен пост, духовен и физически.

Да не окалваш езика си с нечисти думи, това е пост. Да не окалваш ума си с мозъка си с лоши мисли, това е пост. Да не окалваш сърцето си с лоши чувства и волята си с лоши постъпки — това е пост.

Разбирам да постите, но да се примирите с всичките си врагове, да обикнете всеки и да сте готови да жертвате нещо за другите.

Не препоръчвам гладуването, неестествения пост. Под „пост“ разбирам всеки да яде толкова, колкото е необходимо за обновяване на тялото. Всеки ден да се употребява хляб, вода, въздух за съграждане на тялото. Някои мислят, че като не ядат, ще станат по-добри. Не, ако не ядете, по-лоши ще станете. Ако срещнете някой човек гладен и отчаян, не го съветвайте това—онова, а го заведете в къщи, нахранете го с каквото имате, поразговорете се, предразположете го да си оправи малко настроението.

Ако си гладен, не пости. Само ситият може да пости. Като се нахрани веднъж, храната да му държи топло 40 дни.

Ако вашият кон отслабне и го впрегнат на работа, дали ще може да извърши определената му работа? Вие нямате право да измъчвате тялото си, нито ума си, нито сърцето си, имате право само да ги хармонизирате. И ако постът ви се налага като диета за хармонизиране на душевните сили, тогава може да постите. Крайният пост и крайното въздържание раждат обратния процес — лакомството.

Бог иска ти да имаш благородно и отзивчиво сърце, да мислиш хубаво, а да постиш, за да угодиш на Бога, това е смешна работа. Ще станеш хилав, слаб, пожълтял, недоволен, съвсем ще загазиш.

Дължината на поста ще определите според разположението. Минат ли 24 часа, ядели ви се, яжте. Не ви ли се яде, постете до 36 часа.

Опитайте да видите, колко дни може да постите. Ако постите съзнателно, човек се подмладява и освежава. Днес повечето от хората умират от преяждане, а не от гладуване.

Някой е пълен, пости, за да отслабне, но после пак напълнее. Значи постът не разрешава въпросите. Постът е да споделиш излишното със своите близки. Ще споделиш не само материалните си блага, но и своите мисли и чувства. На какво се дължи затлъстяването? На егоистичния живот.

Подложете се на десетдневен пост, абсолютен глад и ако издържите този пост с радост — значи сте здрави. Ако не го издържите, ще се подложите още един път на този пост, докато оздравеете. При това няма да се излежавате, а ще работите през цялото време.

При поста важното е да постигнете здраве и сила, а не да се хвалите и надпреварвате кой повече дни може да пости. Който може да пости по десет дни, той много нещо може да направи, който е постил 20 дни, от много заблуждения може да се освободи.

Онзи, който ще ходи на екскурзия, не трябва да пости, да си носи малко хлябец, да пие вода и да благодари на Бога. На екскурзия всички ще бъдете

силни. Не е все едно кога ще се пости. Ако почнете поста в понеделник, ще имате един резултат, във вторник – друг резултат и т.н. Ако го почнете сутрин, на обед или вечер, също ще имате различни резултати. В Библията се говори, че пророк Илия е постил 40 дни, за да се магнетизира. Постът е едно средство, с което се събуждат скритите сили на клетките, за да се обнови организъмът, да се премахне страхът, да се контролира стомашната система, кръвообращението и мозъкът. Тогава трябва да е нащрек най-много човек, защото през това време е най-чувствителен, привлича динамичните сили от Природата и трябва да знае как да се справи с тях. Събирайте енергия от Природата и я пращайте в слънчевия възел, в сърцето, в челото, в задната част на мозъка и след това я прекарвайте около тялото си. Правете тези магнетични душове, докато се образува една светла магнетична аура около тялото.

Гладът укрепва и обновява, но ако гладуваш със страх и съмнение, гладът произвежда обратна реакция.

Постът не може да се установи за всички еднакво. За всеки човек има специфичен начин. Всички хора не могат еднакво да постят. Ако на някой човек организъмът е във възходящо състояние, той не трябва да пости. Когато организъмът е в низходящо състояние, трябва да си почине. Тогава е най-добрият пост, да се освободи от всички влияния.

Постът не трябва да става всякога. Когато човек иска да се пречисти или хронически боледува, нападнали са го болести, които с нищо не се церят, един по-дълъг пост може да се приложи за лекуване. Постът помага да се усили волята, да се усилят чувствата, да се избавите от ненужните вещества и натрупвания. За едно основно пречистване може да се приложи 10-15 дни пост. Даже към тридесетия ден е най-приятно, леко и уравновесено е състоянието. Дойдете ли до четиридесетдневния пост, ще се захраните постепенно с много лека супица, после ще преминете бавно на друга храна, но много лека. При петнадесетдневен пост болестите едва ли ще минат, но ако човек има вяра и воля и ако пости тридесет дни, ще има резултат. Страхливите хич и да не се захващат да постят. Постите ли, трябва да имате воля и вяра.

Ако решите да постите, може да почнете поста, когато сте във възходяща степен на духа си.

Страхът може да се премахне с пост. Ще постиш 2-3 и повече дни, ще видиш, че човек не умира от глад. Причините, които уморяват човека, са съвсем други. Гладът е една сила, която обновява.

Някои хора постят с цел да се пречистят, те миришат неприятно. От стомаха се отделят лоши миризми, затова трябва да постите, докато престанете да миришете лошо. Ще постите, ще се молите, ще работите върху себе си, за да не мирише дъхът ви.

Постът не прави човека по-добър, но постът укротява лошите хора, а добрите ги подобрява, ако са болни.

Преди да започнеш да постиш, ще вземеш очистително, ще ядеш съвсем малко, ще освободиш стомаха си от храната и тогава можеш да постиш. Има смисъл да пости човек, но ако може да пречисти мислите и чувствата си. Не постигне ли това, постът няма смисъл. Постът е нужен за пречистване на организма, да се вгълбиш в себе си, да се отстраниш от всякакви смущения, нищо да не те безпокои. Постът се препоръчва и за лекуване. Във време на пост горенето в организма е по-силно, става изгаряне на всички вещества, които са причина за различни болести и неразположения.

Постът е за болни хора, а не за здрави и праведни. Само болният се лекува с пост. Здравият да яде с благодарност и да не преяжда.

Гладният усеща едно особено дразнене в слънчевия възел. Става активен, очите му се отварят широко, обонянието се изостря, стават ред химически реакции. Наситят ли се взаимно елементите, настава задоволяване. Това, което мъчи хората, не е глад, а нещо друго, то е пресищането. Гладът продължава живота. Когато срещнете гладен човек, ще знаете, че Бог го е посетил. От сития Бог е далече. Който гладува, се подмладява. Ще ядете малко, за да не дебелеете. Гладът събужда в нас сили и подтици.

Пости старият човек, защото няма зъби и не може да яде. Той трябва да има зъби, да има желание да яде и тогава да пости. Пост – ос. Ако постът не е ос, нищо не струва. Пост без ос нищо не е. Но ако постът подразбира добри условия, при които зреещият плод може да стане доброкачествен, това е на мястото си, има цена и смисъл. Той развива мощ в човека.

Сега хората се учат да постят. Не е въпрос да пости човек, а трябва да се научи правилно да яде. Аз бих превел думите Христови: „За постенето трябва правилно да ядем“. Постене значи да се откажеш от онази храна, която носи отрова в себе си и да намериш храната, която носи живот.

Докато чувствате глада като подтик, той гради, но ако се обърне във формален глад, той разрушава.

Храната, която не обичате, мъчно се асимилира, около нервите се натрупват утайки от полуорганична материя. Тези утайки намаляват умствената енергия. Постът служи като добър метод за пречистването на нервната система.

Според мене 24 часа съзнателен пост се равнява на 10 дни механически пост. В 24 часа съзнателен пост човек може да обнови клетките на тялото си. Постете 24 часа и бъдете весели и радостни. Пейте и благодарете на Бога за всичко. Като минат 24 часа, нахранете се и пак благодарете за хляба, за водата. Числото 24 е хармонично, то свидетелства на завъртането на Земята около оста ѝ, то ще ви постави в хармония със Земята.

Главната идея в поста е да събужда скритата енергия в клетките и да обнови организма. Ако ти си определиш пост, без да знаеш за какво е, той не е полезен. И после, трябва да се спазва времето, дните, когато ще се пости. Ако започнете поста в понеделник, ще имате един резултат, във вторник – друг резултат и т.н. – различни резултати. При това, ако го почнете на обед, сутринта или вечерта, пак ще имате различни резултати. Ако не се спазват известни правила, ще имаме криви опити.

Ако боледуваш от ревматизъм или друга болест, можеш да се лекуваш с глад. Трябва да ти е приятно, че гладуваш. Гладът пречиства тялото, порите се отварят и дишането става все по-дълбоко. Гладът внася повече светлина в ума. Още от старо време хората се лекували чрез глад.

В яденето е всичкото ви нещастие. Ако хората знаеха как да гладуват, щяха да благуват.

ПОСТИЖЕНИЯ

Ще останете на земята, докато придобиете знанието, свободата и Любовта. Щом имате подкрепата на Божествения свят, ще работите. Някои от вас ще бъдат художници, други ще бъдат музиканти, певци, трети – учени, философи. Ако сте певци, ще бъдете по-добри от сегашните. И те не са лоши, но истински певец е оня, който прилага пеенето в живота. Някой от вас ще пее сопран, друг – тенор, трети – бас. Сопранът отива във висините, а басът слиза надолу и дава плодове. Тенорът показва докъде сопранът може да слезе, т.е. докъде могат да слязат неговите блага. Засега алтът е елемент, който остава недоразвит. Сопранът трябва да има ясен и привлекателен тон, а басът трябва да бъде обемист и топъл. Басът има дълги вълни, а сопранът – къси. Всички, които искат да управляват света, трябва да бъдат басисти. Ония, които носят добри съвети от Божествения свят, трябва да бъдат сопрани. Ония, които ще покажат пътя на прилагането, трябва да бъдат алтисти и тенори. Предлагам ви да си изберете какви да бъдете – басисти, сопрани, алтисти или тенори.

Някой казва: аз не мога да пея. Ти искаш да станеш богат човек, искаш да станеш силен, имаш много желаниа, как ще ги постигнеш без музика? Как мислиш, може ли, без да впрегнеш ума и сърцето си на работа, богат човек да бъдеш? И да придобиеш богатство, ще го изгубиш, и ще станеш още по-нещастен. Когато придобиваш и губиш едно богатство, ти си нещастен. Трябва да добиваш такива богатства, които да задържаш. Ако изгубиш една отлична мисъл, ще страдаш. Ако имаш хубаво чувство и го изгубиш, пак страдаш. Следователно, хубавите чувства не трябва да се губят, трябва да се задържат. Хубавите чувства и хубавите мисли трябва да останат в тебе. Само когато ги задържиш, тогава имат смисъл.

Не казвам, че вие сте отговорни. Не се изисква нито от вас, нито от който и да е, нито от цялото човечество да оправи живота. Но хората не трябва да препятстват на установения ред на природата. Ние не можем да внесем в природата нищо ново. В детето, което вече е родено, майката нищо не може да внесе отвън. Едно нещо може да внесе и то е следното: царският син, който отива в училището, трябва да учи. Той занася там царската си кръв, но не и знание. Той там добива знание по същия начин, както ние. И доброто не може да се внесе. Ти се раждаш с възможностите за доброто. Но доброто отпосле се придобива. Ти се раждаш с възможностите за добро, ти се раждаш само с възможностите за знание и сам трябва да ги придобиеш.

И дреха да шиете, и каквото и да правите, нека да остане нещо недовършено, за да има към какво да се стреми още човек. Нека да има нещо несвършено. Съвършенството принадлежи на друг свят, то е друго развитие при други условия. Днес още няма възможности в човека да бъде съвършен. Възможностите на човека да бъде съвършен съществуват в неговия дух.

Казвам: не прави зло никому. Не насърчавай престъпника. Не освобождавай лошия. Не развързвай грешния. Кой трябва да се развързва? Праведния развързвай. Кой трябва да се връзва? Грешния връзвай. Не е достатъчно само да вържеш грешния, но отгоре на това сложи му хомот, вземи остен и го впрегни цял ден да оре.

И тъй, в човека живеят две същества – едното способно и добро, а другото мързеливо и лъжливо. И той някога отива на страната на едното, някога на страната на другото. Обаче, той трябва разумно да се справи с тях и да даде надмощие на доброто в себе си. Някога човек се солидаризира с мързеливото същество и като простите хора казва: „Защо ли трябва да уча, да си напругам главата? Поп няма да ставам, я!“ Слуша ли доброто същество, той ще дойде до ред постижения, към които се стреми.

Човек трябва да престане с обезсърчението, да погледне смело на отрицателните мисли, да знае, че зад тях се крие нещо хубаво. Умният човек започва с мъчнотиите в живота. Те представляват най-добрият материал за съграждане на човешкия характер. Мъчнотиите не са случайно нещо. Те нарочно са създадени от възвишени, разумни същества, както учените хора нарочно създават трудни задачи за учениците в училищата. Има трудни, сложни задачи, върху които ученикът трябва да мисли дълго време, докато ги реши.

Ти казваш: „Кой може да постигне това?“ Няма какво да го постигаш, ти си този модел. Ти искаш да бъдеш човек. Човек е същество, което не пада. А в какво седи падането? Когато ти казваш: „Аз не мога да изпълня Волята Божия“ – това е падане. Когато казваш: „Аз не мога да се примиря“ – това е падане. Когато казваш: „Това е непостижимо за моя ум“ – това е падане. Когато говорим за постижимо, нямам пред вид да бъдеш като Бога. Постижими са всички неща, от които ти в дадения случай можеш да се ползваш.

И после, под постижими неща се разбира и да имаш свобода на действие. Не трябва да влизаш в стълкновение с другите хора. А по някой път вие сте в стълкновение с вашите възгледи, или в стълкновение един с други.

Ако ви кажа, че човек може да се подмлади, какво ще си помислите? Няма да повярвате. А той ще се подмлади! Ако забрави всички обиди, които хората са му нанесли, ако забрави сиромашията, ако забрави болестите, негодите, да не мисли за нищо лошо. Мисли, че всичко имаш. „Как да мисля?“ То е най-лесната работа. Човек може така да се концентрира в себе си, че да не чувства никаква болка. Вие сте чудни. Ще се оградите с една мрежа, ще прекарате ток с голямо напрежение и голяма температура по нея и ще си почивате необезпокоявани от нищо. Нека да дойде тогава някоя муха да ви хапе. При хиляда градуса нека дойде разбойник да ви обере. Кой ще смее? При сто градуса по е възможно да те оберат. Но при хиляда — изключено е. Питате: „Как може да стане това?“ Налягане трябва. Ако на земята нямаше налягане, нищо нямаше да се върши. Знаете ли, че ако нямаште тия мъчности, които имате сега, нищо не щеше да стане от вас? Вашите чувства се дължат на налягането, то е, което гради. Често обаче въвн от това налягане, което гради, ние си създаваме друго, което руши. Махнете от вашия живот неестественото налягане от всевъзможни външни товари. Тръгнеш ли на път, нищо излишно не взимай, носи само един килограм на гърба си.

Щом сте дошли на земята, вие трябва да се стремите да реализирате програмата на своя живот, като започнете първо с реализирането на слабите си желания и постепенно отивате към силните. Като изучавате себе си, вие трябва да си отговорите на въпроса, защо сте дошли на земята. Щом размишлявате известно време върху този въпрос, ще се домогнете до него. В ума ви ще проблесне една светла идея, която ще озари целия ви живот. Човек не е дошъл на земята да бъде щастлив, но да се учи. Щастието не може да живее на земята. То е идеал на бъдещето. И Мойсей се стремеше да види щастието на своя народ, но не можа. Исус Навин влезе в Обетованата земя, а Мойсей приготви условия за влизането. На същото основание човек трябва да приготви условия за придобиване на щастието. За да придобие щастието, човек трябва да развие в себе си голямо самообладание, стремеж към свобода, голяма Любов и мъдрост и абсолютна справедливост. Съвестен трябва да бъде човекът. Дойде ли до някаква крива проява в себе си, да е готов да се изправи. Няма ли готовност да се изправя, той развива своята индивидуалност. Когато стане чрезмерно индивидуалист, човек мъчно може да се разбира с хората. Съвременните хора са големи индивидуалисти, вследствие на което често се сблъскват помежду си.

Съвременните хора се оплакват от неуспехите в живота си. Много от техните неуспехи се дължат на желанието им да постигнат велики работи. Дойдат ли до малките величини, те ги отбягват. Не, както природата започва

от малкото, от слабото и постепенно отива към силното, така трябва и вие да постъпвате. Първите слънчеви лъчи са слаби и постепенно се усилват.

Сега повечето хора бързат, те искат в малко време да свършат много работа. Там е всичката им погрешка. Има закон, който определя бързината на движението. Човек не може да се движи по-бързо, отколкото му е определено. Движи ли се по-бързо, отколкото трябва, той ще предизвика цяла катастрофа в себе си. Човек трябва да пести енергията си. За всеки момент той трябва да изразходва само определено количество енергия. Помнете, че по този начин можете да постигнете всичко, което желаете, но постепенно, без бързана. Работете, без да се заблуждавате от външната обстановка.

Съвременните хора се стремят към придобиване на знание, на сила, на богатство. Те искат да станат велики хора. Право е тяхното желание, но това желание не е само тяхно. Други същества, по-напреднали от тях, имат същото желание. Те разрешават задачите си чрез хората, които са дошли вече на земята. Като знае това, всеки човек трябва да намери онова разумно, възвишено същество, което решава задачите си чрез него, и да направи съзнателна връзка. Щом направи тази връзка, работите му постепенно се уреждат. Дълго време трябва да търсите онзи, с когото сте свързани, докато го намерите. В това търсене човек калява волята си, разработва ума и сърцето си. Това виждаме навсякъде в живота. Когато малките деца отиват на сватба, те обикалят с часове около младата булка, докато им даде парче медена питка. В този смисъл младата булка представя съдбата на човека. Десетки години човек трябва да обикаля вратата на съдбата си, докато един ден тя излезе от вратата си и му даде парче медена питка. Вземе ли медената питка в ръката си, човек е дошъл вече до решаване на своите житейски задачи. Добрата съдба на човека, това е неговият приятел от невидимия свят. Дали той съзнава това, или не, не е важно. Като върви човек в правия път, добрата съдба, т.е. добрият му приятел ще го срещне, ще го извика да му даде парче медена питка. „Защо не ми даде цяла питка?“ Цяла питка не се дава изведнъж. Който не е благодарен на малкото, той ще изгуби и него. Малкото се благославя. В него е скрит животът.

Казвам: малкото благо, което Бог ни е дал, трябва да го използваме всеки ден. Ако ти очакваш пълни хамбари, знание, сила, място сред ангелите, ти ще изгубиш напразно целия си живот. Някой иска да стане голям, мисли за бъдещето, мисли какъв светия ще стане, колко голям ще стане, дали ще стане учител и пр. Най-първо използвай живота така, както е в тебе, използвай най-малките му усилия и подкрепяй свещените мисли. Всеки един от вас има по едно свещена мисъл. Подкрепете я.

Ние сме в състояние да отдалечим от себе си всяко нещастие, да отдалечим всяка болест, всяка сиромашия, да отдалечим от себе си всичките несъгласия, които съществуват между нас. Ако бяхме се възлюбили един

друг, щяхме да сме в състояние да продължим човешкия живот. Може да направите опит. Нека хиляда души да пожелаят на едного да живее по-дълго време — и той ще живее. Но ако хиляда души мислят, че един човек трябва да си замине, той не може да издържи тяхната мисъл. Някой старец не го искат вкъщи, казват: „Този старец няма ли да си замине?“ След една-две години минавам покрай същото село, питам: „Де е старецът?“ „Замина си на онзи свят.“ Минавам покрай друго село, гледам, един старец хилав, но казват: „Да живее този дядо“. Минавам след години, въздигнал се този човек. „Да умре“ — и той умира. „Да живее“ — и той живее.

Ти се молиш, но мислиш за много други работи! Например, един свещеник се моли, моли и казва: „Я вземи кандилото! Угаси онази свещ! Не дигай шум там!“ Това не е никаква молитва. Ти като се молиш, ще забравиш кандилото си, свещите си, всичко това ще го оставиш; кой какво говори ще го оставиш и ще се съсредоточиш. Силата на молитвата е там! Ще кажеш на Господа: „Господи, поправи устата ми! Нека доброто да се прояви малко повече. Поправи малко с четката горната част на устата ми, та доброто да го правя на време.“ Това е достатъчно. Тази е красивата страна! Аз виждам: всички имате горещо желание. Усърдни сте, рисувате хубаво, но не туряте линиите на място. Говорите много красиво, но не туряте думите на място. Всяко нещо трябва да бъде на своето място. И цялото лице, сегашният ни строй, всичко това трябва да се измени! В бъдеще от това, което имаме, нищо не трябва да остане! И апостол Павел казва: „Всички няма да умрем, но всички ще се изменим“. „Изменението“ значи следното: всички несъвършенства, които сега носим, трябва да се изменят. Защото, като погледнем сега лицето си — то е резултат на хиляди поколения, които са живели неразумен живот. Не е лесна работа да поправиш ръката си, носа си, лицето си. Не е лесна работа да коригираш и своя мироглед; не е лесна работа да влезеш в хармония с хората. Аз виждам, че има голяма мъчнотия в това, но знам, че има начин за постижение.

Вече пристъпваме към една философия, която е красива и има приложение. И всеки един от вас, всеки ден може да придобие по една малка добродетел, която ще се отрази на устата. Един ми казваше: „Гледайте колко красива уста има той!“ Този човек, като го погледнеш, ти вдъхва нещо хубаво, благородно, възвишено! Ти като погледнеш устата му, се въодушевяваш; не се заражда в тебе отрицателно чувство, но нещо хубаво възприемаш.

Често хората се оплакват, че желанията им не се реализират. Коя е причината за това? Представете си, че една жена мечтае за хубава рокля, от най-тънка коприна, но външната температура е около 40° под нулата. Питам: къде ще отиде тя с тази рокля? Вън е толкова студено, че ако рече да я облече, ще измръзне. Наистина, тази жена има нужда от рокля, но не от копринена. Студът изисква дебела вълнена рокля. Всеки има право да носи тънка коп-

ринена дреха, но само при условие, че се превърне от гъсеница в пеперуда. Докато си в състоянието на гъсеница, копринена дреха не можеш да носиш. Преминеш ли от гъсеница в пеперуда, ти можеш да се облечеш в копринена дреха. Само пеперудата има право да носи копринена дреха. Докато си гъсеница, ще носиш вълнена дреха, като овцата. Докато си невежа, ще носиш вълнена дреха; щом придобиеш знание, ще носиш копринена дреха.

Хората често се заблуждават, живеят в илюзии. Мнозина мечтаят за автомобил. Считат, че ще бъдат много улеснени — ще отиват навсякъде, а не си дават сметка за пораженията, които ще им причинят. Краката им ще се атрофират, няма да могат да ходят свободно, леко. Затуй автомобилите, аеропланите трябва да се карат не с бензин, а с човешката мисъл и с човешките чувства. Човек да може така да концентрира и контролира мисълта си, че да я впрегне да работи, да кара аероплан така, както птиците мислят и хвърчат. Тогава мускулите ви няма да се атрофират. Трябва да вземем участие в работите на природата, но не по механически начин. И механическият не е лош, по-добре е и механическият, и органическият начин да приложим. Всичко, което изработва вашето сърце, вашият ум и вашата воля, то е полезно. И онова, което вие искате да придобиете по механически начин, и то е добро, но то не може да допринесе това, което вие очаквате.

Едно желание преждевременно изпълнено е вредно, но и като закъснее, пак е вредно.

Много желания може да има само онзи, който е дошъл до високо умствено и духовно развитие. При тези условия той може да реализира желанията си. Обаче, какво ще се ползва от многото си желания, ако няма възможност да ги реализира? Щом не може да реализира желанията си, човек е изложен на големи страдания. Който има много желания, той трябва да има и морални устои.

В съвременния живот са останали наследствени черти, може би още от млекопитаещите, от предпотопните времена. Флората тогава е била много богата, имало е изобилна растителност и плодове, а млекопитаещите са яли по цял ден без да мислят за работа, за големи движения. Тогава те са били много богати. Но понеже трябваше да станат проводници на днешната култура, за да не се парализират мускулите им, изпратиха им разни паразити — въшки, комари и други насекоми, които да ги безпокоят и с това да им създават работа. По този начин те махаха с краката си, с опашките си, туряха ги в действие. Същото нещо става и със сегашната култура. Съвременните хора са богати, ползват се от благата на миналите култури, на предпотопните времена и за да не се парализират, изпращат им ред нещастия и страдания. Страданията и нещастията на съвременните хора не са нищо друго, освен паразити, които заставят хората да работят.

Какво трябва да прави един ученик? Ученикът не трябва да остава в едно и също състояние дълго време, а да ги сменя. При майка си той учи едно, при учителя си учи друго. Майка му го учи на практически неща – как да яде, как да се облича, как да се мие, изобщо – получава материални знания. С тези материални въпроси се занимава майката. Ако майката през целия живот се занимава само с детето – как да го нахрани, как да го облича и как да му е удобно леглото, какъв човек ще стане? Ако майката му служи през целия му живот, ще създаде от него един ленив човек. Живот в леност е неразбран живот. Във всички хора, в цялото органическо царство има една тенденция, една склонност към покой. Леността произлиза от покой. При най-добрите условия в света се е създала леността. Млекопитаещите са седели под големите дървета, храна е имало изобилно, като се напасат, лягат да спят. Ленивото животно не учи. Природата и Бог са били заставени да изпратят хапливите мухи, комарите и стършелите да ги хапят. Тогава те започнали да мислят – защо ги хапят, какво искат, защо им нарушават спокойствието. В същото състояние и вие се намирате. Вашите страдания са като хапливите мухи за животните. И млади, и стари страдате от мухи и стършели, и комарчета. Имаш приятно настроение в себе си, мечтаеш си. Дойде една неестествена мисъл, ухапе те някъде. Някой недоимък имаш и ти страдаш, че животът ти не е малко по-спокоен. Не търсете добрия живот. Добрият живот не е живот на спокойствие, а на усилената работа. В усилената работа, в тревожната работа човек намира удоволствие.

Господ, на когото се молиш, Той е умен и казва: „Я слушай, не си криви устата пред мене, я излез навън и свърши тази работа“. Но ще кажеш: „Господи, аз не съм разположен“. Не си разположен, защото си турил на гърба си по-голям товар, отколкото можеш да носиш. То е все едно, едно дете да вземе алгебра и да я разглежда, макар да знае само да смята. Така и вашите мисли. Някой път имате много хубави мисли и чувствавания и казвате: „Аз имам много хубаво настроение“. Това настроение е от един ваш приятел, който ви е посетил и нагостил. Не се заблуждавайте с тези угощения, защото утре ще останете без тях. Главното за вас е да се трудите и да знаете, че всеки ден свършвате една работа.

Когато желаете да реализирате една своя мисъл, разумната природа непременно ще ви постави някакво съпротивление, някакво препятствие. Тя казва: вие ще реализирате своята мисъл само ако можете да преодолеете препятствието, което ви е поставено на пътя. Всяко противодействие е сила, която може да използвате за вашето растене и повдигане.

Съвременният културен свят, както и в миналото, е разглеждал и разглежда нещата само от свое гледище. Вследствие на това хората мислят, че светът е дотолкова добър, доколкото те се ползват от него. Това е така, право е, но всички хора щастливи ли са? Всички растения щастливи ли са?

Всички животни щастливи ли са? За да бъде човек щастлив, трябва много съчетания в неговия живот да работят едновременно. Най-първо, Земята трябва да се осветява правилно и тя самата да свети правилно. Тя трябва да има един правилен наклон към слънцето, за да може и то правилно да я осветява и огрява. След това теченията на ветровете трябва да бъдат правилни. Теченията на реките трябва да бъдат правилни. Растенията да растат правилно и да дават изобилно своите плодове. И най-после, ще се дойде до хората. И те трябва да се развиват правилно и те да направят поне малко нещо в тази обща работа.

Новият живот изисква познания. Вие можете да преобразите себе си. Вечер, като си лягаш, кажи: „Искам да се уголеми с една десета от милиметъра главата ми на височина“. То може да е много малко, но все пак е придобивка. Или, ако искате да бъдете умен, искате да имате сила, или да развиете паметта си, внушавайте си: искам да имам силна памет. Или искам да бъда музикант. Ден, два, три, четири, година, пет години – музиката се развива. Ти много малко мислиш за музиката. Всяко нещо трябва да се подхранва. Човек трябва да подхранва чувството на дружелюбие, на приятелство, трябва да подхранва своите лични чувства, въображението. Ако не е твърд, твърдостта трябва да подхранва, трябва да подхранва и своята вяра. Това са все чувства, и те трябва да се подхранват. Ако не ги подхранваш, не могат да растат, да се развиват.

Един прозорец не е достатъчен, трябва да имаш и странични прозорци, и предни. Ако приемеш светлината отпред, отстрани и отгоре, своята къща е хигиенична. Ако имаш къща, изложена на север и оттам само да влиза светлина, казвам, че в тази къща не можеш да живееш, в нея ти няма да имаш придобивки. Северното изложение е подобно на вашия егоизъм! Щом имаш само един северен прозорец, това значи, че мислиш само за себе си. Човек, който мисли само за себе си, който има само един северен прозорец, не може да очаква друго, освен страдания. Казваш: „Какво трябва да правя?“ Ще отвориш един прозорец отгоре, един към изток и един към юг. Тогава ще имаш четири прозореца: към север, изток, юг и отгоре. Това е фигуративно казано.

Днес всички хора се нуждаят от положителна философия, която да приложат в живота си и от която да се ползват. Тази философия почива на опити. Тя не е отвлечена, но реална. Например, кой не знае, че успехът му се дължи на усилията, които е направил, за да постигне известен идеал? Или кой не знае, че успехът му е толкова по-голям, колкото е по-голяма и любовта, с която преследва своя идеал? Кой не е опитал, че когато работи изключително за себе си, има по-малки резултати от тия, когато работи за цялото? Като работи за себе си, за своята слава, човек не може да разчита на помощта на разумните същества. Обаче, когато работи за Великото, за Цялото, той се

ползва от помощта на разумните същества. Славата на човека седи в самия него, а не във някъде. Човек не може да разчита на славата на хората, ако няма в себе си сили и способности, с които да заслужи тази слава.

Парите са едно средство, за да се създаде работа за всички хора. Те служат като средство за обмяна на техните енергии, за една съобщителна връзка между тях, като един стимул за труд и работа. Но щом тези пари прекъснат своята циркулация в тоя смисъл и се обърнат на оръдия за пресъпления, за създаване на нещастия, за изнудване съвестта на ближните, за измъчване на слабите, тогава ние казваме: „Парите са непотребни в този смисъл“. Следователно ние трябва да се завърнем в своя душевен мир, да изучим разумното в себе си не чрез метода на отричането, а чрез метода на допускането, не чрез метода на разрушението, а на съграждането, не чрез метода на омразата и злобата, а на обичта и благородството, т.е. чрез всички методи на добродетелите, които са скрити в човешкия дух. Когато започнем разумно да изучаваме живата разумна природа и да виждаме във всяко живо същество една жива съзнателна душа, ние ще бъдем близо до разрешението на тази велика задача на живота, т.е. ще знаем, как да употребяваме своя ум, своето сърце и своята воля: умът — при разглеждане условията на самия живот, сърцето — когато изучаваме съдържанието на тоя живот и волята — когато разглеждаме разумните резултати на живота.

Ние, съвременните хора, реагираме срещу природата, реагираме и срещу себе си. Никога не реагирай на доброто в себе си. Защото, като реагираш на доброто в себе си, тогава ще създадеш злото в себе си. Ако ти не пропускаш благородните енергии да минат през твоя ум чрез благородните чувства и благородните идеи, тази енергия ще мине през отрицателните черти и ще ти причини пакост. Не реагирай против себе си. Ако си гладен — наяж се. Ти казваш: „Няма да ям“. Ако си бос — обуй се. Някой ще каже: „И без дрехи може“. Не, не отричай това, същественото, към което твоят дух се стреми. Искаш да пишеш — пиши, макар и да не станеш поет. Искаш да филолофстваш — филолофствай, макар и да не станеш философ. Каквото желание имаш — изпълни го, за да станеш човек. Всичко е за тебе. Този свят, както е създаден, ако ти един ден го разбереш, ще имаш нужда от всичко: и от музика, и от философия, и от архитектура — и те ще бъдат на място — но ти трябва да работиш върху себе си, затова не бързай.

Природата държи сметка за онова, което сте изработили, за изразходваната енергия, за придобивките, които имате. Не мислете, че растенията са прости. Много умени са те. Растенията знаят тайната на дълголетието. Има растения, които живеят 5—6—8—10 хиляди години. Казвате: дарба. Това не е само дарба, те знаят как да живеят дълъг живот. Освен това, те много лесно си лекуват раните. Имат един определен начин на лекуване.

Следователно, когато искате да научите какво нещо е търпението, мис-

лете за растенията. Те се отличават с много голямо постоянство и много голямо търпение. Да търпиш ти хиляда века, за да изходиш две хиляди метра разстояние. Но в изминаването на тия два километра за хиляда века, едно растение много работа извършва.

Какви са качествата на събирането, по какво се отличава то? При събирането всякога има едно увеличение. С това се отличава събирането. Значи всякога, когато се събират нещата, се увеличават. При изваждане имаме обратния процес: когато изваждаме, нещата се намаляват. Тъй че същинската ви идея е, като се събирате, да се увеличавате. Добре се събирате, но всеки от вас, като излиза от събирането, усеща ли да е станал по-голям отколкото е бил? При всяко събиране, органически тялото на човека трябва да нараства поне с 1/10 000 част от милиметъра. Човек, като отива на едно събрание, особено молитвено, или каквото е това тука, по закона на събирането трябва да се увеличи поне малко.

Пазете енергията на вашия ум, не я изразходвайте безразборно. Пазете енергията на вашето сърце, не я разпилявайте безразборно. Всички имате една вътрешна интуиция. Всякога се допитвайте до нея. Има едно вътрешно чувство, което винаги е вярно. Спрете се. Никога не изказвайте една дума, преди да се допитате до него. Искате да кажете една дума, спрете се и се допитайте и ако този глас ти казва: „Чакай!“ – ти почакай. Вие ще се научите най-малкото да чакате. Ще се научите да търпите. Не бързай да постигнеш всички желания, които имаш. Не е важно постиженията на желанията ви. Постигнението зависи от изпълнението, от приложението.

Земният живот и духовният свят са тясно свързани и затова благата на земния живот зависят от благата на духовния. Доколкото човек е свързан с Духа и живее без отрицателни качества, дотолкова той може да постигне всичко без терзания. Изпълнението на волята Божия седи в правилното уреждане на това малко владение – тялото, което Бог ни е дал. Ако човек не се заеме да уреди тялото си, мозъка, дробовете, стомаха, сърцето и волята си, Бог никога няма да благоволи към него и да му даде нещо велико, не може гений да стане. Гениалният човек не може да има хилаво тяло. Плътта трябва да бъде хилава, а тялото – стройно. Тялото представлява съвкупност от милиони разумни души, които работят колективно.

Духът е този, който присажда нещата. Научете се да присаждате доброто в себе си. Ако имате един порок, не считайте, че е непоправим. Порокът е един трън в човека. Отрежете този трън и го присадете.

Нетърпелив си – отрежи това клонче и го присади с търпение. Скръжав си – отрежи това клонче и го присади с щедрост. Жесток си – отрежи това клонче и го присади с милосърдие.

Ако на детето не му дадете една възпитание, нищо няма да стане от не-

го. Ако това дете — капиталът — се развива, бащата и майката са доволни. Ако туй дете няма условия да се развива, ако е хилаво, значи този капитал ще пропадне. Всяка една идея в нас, която не се развива, е хилава. Всяко едно чувство в нас, което не се развива, е хилаво. Всяка постъпка, която не се развива, е хилава. Оставете стария морал! Казвам: морал има, когато нещата се развиват. Всяка идея може да се реализира, всяка постъпка може да се реализира, да даде плод. Това са елементарни работи. Към туй трябва да се стремите. Казвате: „Да бъдем добри“. Но добротата е капитал, турен на работа.

Ако се е намалила светлината, значи вашата мисъл не работи. Ако се е намалила топлината, значи вашите чувства не работят. Казвам: трябва да мисли човек, за да има светлина. Тя е резултат на мисълта. Светлината е необходима в живота. Никакво растене не може да стане без светлина. И сърцето трябва да работи, понеже и топлината е необходима, без топлина растене също не може да има. Чувствата са необходими. Следователно Божествените чувства са тия, в които интуицията работи. Божествената мисъл е тая, в която интуицията работи. И във вашите постъпки трябва да имате интуитивно схващане. Във вашите мисли, във вашите чувства и във вашите постъпки да няма раздвояване. То е здравословно състояние. Какво нещо е здравето? Състояние, в което моментално можеш да кажеш, че тази мисъл е права, че чувството е право и постъпката е права. Няма никакво раздвояване. Това е философията, по която се ръководи човекът — никакво раздвояване. Всеки човек, на който мислите, чувствата и постъпките са раздвоени, се намира в едно преходно състояние, не може да разчита на никакъв успех. Успехът на всички велики хора зависи от единението на мисли, чувства и постъпки. Стремете се и вие към такова единение.

Туй, което дава много, е умът, а което малко дава, е сърцето. Човек, който дава много, с ума си работи, а който малко дава, със сърцето работи. Който малко свършва, волята работи малко. Най-малко дава волята. Затуй я карат навсякъде да работи. Много трябва да работи, за да свърши нещо. Значи, щом сте щедри, умът работи. Когато не сте щедри, сърцето работи. Ленив сте, вашата воля работи. Ленивостта е на волята. Тя винаги търси начин да не свърши нещо. Казва: „Времето е дъждовно, вятър има, хората са неразбрани, условия нямам, малко съм неразположена, болна съм“. Хиляди аргументи привежда, за да те убеди, че сега не може да се свърши работата по никой начин. Дойде някога и сърцето, сдружи се с волята и казват: „Не му е сега времето, хората няма да те разберат, ще си съставят лошо мнение за тебе“. Обаче, когато се намеси умът, друго казва: „Време е!“ — и започне да се аргументира, че сега за работа време има. Умът е цял пророк. Казва: „Времето след 4–5 часа ще се оправи, трябва да идеш на нивата да работиш“. „Не виждаме ли, че дъжд вали, не може.“ „Ще се оправи.“ Времето

след 4–5 часа се оправя. Както е казал умът, тъй става. Волята и сърцето се питат защо те не знаят това, а той го знае. Онова, което ориентира, е умът. Той каквото казва, ще слушате. Той е капитан. Ще слушате сърцето, ще слушате и волята, но най-първо ще слушате ума, главата.

Една мисъл, която не е правилна, хвърля сянка. Искам да ви дам мисъл, която да ви даде подтик да мислите. Че не можете да ме разберете, това нищо не значи. Че не можете да видите, какво има отатък Витоша, това нищо не значи. Като идете на Витоша, ще го видите. Че някои неща не ги разбирате, това не е грях. Вие се радвайте на това. Има неща, които не разбирате, но има други, които разбирате. Радвайте се на онова, което разбирате. А това, което вие не можете да направите, други същества ще направят. Вие си представете, че за вас важи само това, което знаете и можете да го направите. Това е първият, материалният живот.

Единствено постижимо нещо, което е във властта на човека, е да яде, да диша и да мисли. Извън това всичко друго е непостижимо за него. При сегашните условия постижимо е онова, което в дадения случай аз мога да направя. Аз мога да се нахраня — у мене ще се появи едно приятно чувство. Аз мога да дишам — друго приятно чувство ще изпитам. Аз мога да мисля — явява се една красива мисъл. Мисълта е най-творческата сила. Ще каже някой: „Тогава къде е силата на човека?“ Силата на човека е в храненето, силата на човека е в дишането, силата на човека е в мисленето. Така е за онзи, който разбира. Там е магията. Някой казва: „Магия!“ Ако вие не вярвате в тази магия, не яжте 10 дни; ако вие не вярвате в туй учение — не дишайте само половин час; ако вие не вярвате в думите ми, спрете мисълта си само за една минута и вие ще се пръснете като бомба — от вас нищо няма да остане, нито парченце, нито дрипел. Единственото нещо, което човек не може да спре, не може да разруши, е човешката мисъл.

Мислите, чувствата, желанията на човека са живи същества с определено въздействието. Всяка мисъл е жива. В нея има сърце и мозък. В чувствата има сърце и душа.

Главата по възможност дръжте винаги перпендикулярно. Някой път може да я навеждате назад, напред, но винаги трябва да има отвесно положение, перпендикулярно. Човек, който мисли правилно, има перпендикулярно положение. Който мисли криво, перпендикулярът е нарушен. Който чувства правилно, има перпендикуляр в чувствата. Който постъпва правилно, има перпендикуляр във волята. Следователно има три перпендикуляра: перпендикуляр на правата мисъл, перпендикуляр на правите чувства и перпендикуляр на правите постъпки. Щом изгубиш перпендикуляра си, тогава ще изгубиш равновесието.

Богатството на човека зависи от неговия ум. Човек, който няма богат

ум, нито богато сърце, никога не може да бъде богат. Всички хора са богати по ум и по сърце, но не употребяват своето богатство. Нещо повече – със своя ум и със своето сърце човек може да развали своето щастие. Ти само с една дума можеш да затвориш или да отвориш своя път. С един поглед само ти можеш да отвориш или да затвориш пътя си. Знаете ли, че ако кажете една дума на някой човек не на място, той може и 20 години да не я забрави? Как тогава ще се възпитае ние, как ще се възпитат хората? Най-първо, човешкото сърце трябва да се освободи от всички непотребни човешки желания. На второ място, човешкият ум трябва да се освободи от всички непотребни човешки мисли. И тогава човек трябва да остане да функционира само с ония Божествени мисли и желания, с които се е родил, а не които са се натрапили отпосле.

Ако вашето сърце не върви в една и съща посока с ума ви, ако вашите желания не държат посоката на ума, тогава се заражда вътрешна борба. Мислиш едно, сърцето желае друго. Понякога и волята действа самостоятелно. Това е най-голямото страдание, което може да сполети човека. Затова, преди всичко, координирайте вашите движения. Да координирате движението на вашия ум с движението на вашето сърце, с движението на вашата воля, това е възпитание. Човек се възпитава, когато координира своите мисли, чувства и постъпки. Когато мислите са достатъчно координирани, ще имате достатъчно светлина; когато чувствата са координирани, ще имате изобилно топлина; когато вашите постъпки са координирани, ще имате сила. Най-първо трябва да се яви светлината, после топлината, след това силата на волята. Силата на волята е резултат от координираните действия.

Понякога чувствате, че паметта ви отслабва. За отслабването на паметта има разни причини, но основната е, че топлината и светлината са по-малко, отколкото трябва. Следователно трябва постепенно да се усили светлината на ума, мислите трябва да се координират. Концентрацията не е нищо друго, освен да се осветли предмет, който ви занимава. Да се концентрираш върху някой предмет, значи този предмет да е добре осветен. Един красив извор привлича вниманието ти. Спираш се при него и го съзерцаваш. Съсредоточаваш се. Ако този извор не е тъй открит и местността не е красива, твоята мисъл няма да се привлече. Значи, за да се усили вашата памет, непременно трябва да внесете в ума си мисли, които са добре осветени. За да се усили вашето сърце, трябва да внесете в него топли чувства. Под думата „топлина“ ние разбираме онази нормална топлина, чрез която животът се проявява. Под думата „светлина“ разбираме онази нормална светлина, чрез която животът се проявява. Под думата „сила“ разбираме онази сила, чрез която животът идва в човека. Силата е потребна, за да се прояви животът. Мислите, чувствата и силата са условия, при които животът може да се прояви тъй, както ние искаме. Ако мисълта не е права, има малко светлина; ако чувствата не

са прави, имат малко топлина; и ако постъпките не са прави, силата им е малка. В постъпките трябва да имаш сила. Тази постъпка, която няма сила, не може да постигне своето предназначение.

Всичко, което става във физическия свят се отразява в Божествения и от Божествения се отразява върху физическия свят. Духовният свят трансформира. Като погледнеш носа, струва ти се, че не е нещо кой знае какво. А той е онази връзка, която свързва Божественото с физическия свят. Земният живот само чрез ума може да установи контакт с Божественото. Само като мислим, можем да разберем смисъла на живота. Без ума, животът на Земята ни се вижда разпокъсан. Всичко онова, което вършим, като че ли няма смисъл, разпокъсано е, без връзка. Умът внася порядък в живота.

Едно е важно, всяка мисъл трябва да бъде ясна и в количествено отношение. Защо? Защото всяко количествено отношение е в зависимост от едно силово напрежение, а всяко силово напрежение е в зависимост от една разумност, която направлява тези напрежения отвътре. Значи, имате формата, имате съдържанието, имате и смисъла на всяко нещо. Трябва да имате три измерения, които представят сложна работа.

Волята е свързана със стомаха, човешкото сърце е свързано с дробовете, а човешкият ум – с мозъка. Ако вие не разбирате отношението на ума към мозъка, ако не разбирате отношението на вашия стомах към тялото, вие не можете да имате понятие за човека като цяло. Защото, когато чувствата на човека са в дисхармония със самия човек, заболяват дробовете. Там са болестите, които най-мъчно се лекуват. Когато човешката воля е в дисхармония със сърцето и ума, заболява стомахът. Когато човешкият ум е в дисхармония със сърцето и волята, заболява мозъкът. Такива са отношенията.

На един от австрийските императори един астролог му предсказал, че го очаква едно много голямо благо. Това предсказание, обаче, не се сбъднало така, както императорът очаквал. Разгневен, императорът повикал астролога и скрил трима души да го чуят. Попитал го: „Каж ми сега, кога ще умра?“ Онзи му казал: „24 часа след моята смърт“. Императорът като чул това, казал: „Оставете го да си върви!“ И вие трябва да бъдете умни като този астролог. Понякога всичко зависи само от вашия ум, от вашето сърце, от вашата вяра.

Ако работите в умствения свят, ще имате една отлична глава. Ако работите в духовния свят, ще имате отлично сърце, една отлична дихателна система. Ако работите във физическия свят, ще имате отлично тяло. Отлична глава, отлични дробове и отлично тяло, няма нищо по-хубаво от това. При хилавото тяло, при хилавото сърце и при хилавия ум, нещата са невъзможни. При добре организирания ум, при добре организираното сърце, при добре организираното тяло, всички неща са постижими. Желайте да имате един

отличен ум, едно отлично сърце и едно отлично тяло. Туй трябва да бъде идеалът ви. Изведнъж не можете да ги постигнете. Много години ще трябва да работите. Важното е да работите. Никой не трябва да се обезсърчава и никога не мислете, че вече сте остарели.

Онзи, който е умрял, той си има име, определен е. Но този, който е дошъл, не е определен. В смъртта нещата са определени. Ражда се някой, но името му не се знае, инкогнито идва. Онзи, който умира, всякога има име. Питам тогава: кои идеи са по-силни, определените, или неопределените? Казваш: „Аз искам да се определя“. Ако ти можеш да се определиш в дадения случай, какво ще направиш? Всеки ден трябва сам да се определяш – какво можеш днес да направиш, какво – утре. Какво можете да направите днес? Три работи трябва да свършиш: първо, сутринта ще работиш с ума си. После ще работиш със сърцето си и след това ще работиш с волята си. Как работите вие с ума си? Ако поставиш една мисъл точно на нейното място, това е една добра работа. През нощта никой не може да работи. Докато е ден, докато има светлина, работи, понеже след това иде нощ, иде тъмнина, в която не може да се работи. Работи, докато имаш светлина в ума си, работи, докато имаш топлина в сърцето си. Работи с волята си, докато имаш сила. Защото иде време, когато няма да можеш да работиш и да искаш. Умрелите могат ли да работят? Волята в тях е парализирана и да искат да работят, не могат.

Според мене Мойсей представя човешкото сърце, Илия представя човешката воля, а Исус – човешкия ум. Илия и Мойсей се занимават с материалните, а умът – с отвлечените работи. Той е единствената мощна сила в света, която движи цялата вселена. Умът движи цялата вселена. Всички неща в света се движат поради един велик ум. Умът движи света. Закономерността в света е образувана от този велик ум. И нашият ум е клон от този велик ум на космоса. За мен това е една математическа аксиома, която има свое приложение. Всеки, който започне да постъпва така, веднага неговият живот ще се измени. Аз съм влизал в някои нещастни домове и на тези, които са се вслушали в моя съвет и са постъпвали така, както съм казал, всякога положението им се е подобрявало: болните са оздравявали; ако са били бедни, положението им се е подобрявало, децата им са ставали по-добри. Но трябва не само да се вярва, трябва да се работи.

От вас работа се изисква. Не питай какво трябва да правиш. Ако не знаеш какво да правиш, иди да спиш! Ако не знаеш какво да правиш, ходи! Ако не знаеш какво да правиш, вземи цигулката си, пък криво–ляво, горе–долу, започни да свириш. Най-първо всички ще се смеят наоколо. Аз съм виждал, на деца, които учат цигулка, да казват: „Стига стърга, гръмна ми главата!“ Туй дете, което първоначално така дращи, може да стане виртуоз. Затова нищо не му казвай. Или можеш да му кажеш: „Свири още!“ Сега някои от вас едва започват да свирят. Всяка една мисъл, която не е на своето място, е като

нота, която не е правилно взета. Всички мисли са ноти в умствения свят. Всяка една мисъл трябва да се тури на място. Тогава можеш да определиш в каква гама е мисълта. Защото има мажорни и миньорни гами. Казвам ви го това като теория, която е малко в разрез с установените разбирания. Но ако имаш една школа в живота и изпълняваш нейните закони, знаеш ли какво щеше да бъде тук? Съвсем друго щеше да бъде. Каква е разликата между една машина, която се движи и една, която стои? Какво е разликата между едно дърво, което е цъфнало, но са окапали цветовете му, без да завърже плод и едно дърво, което е завързало плодове и които са узрели? Грамадна разлика има между дърветата, които имат плодове, и които нямат никакви плодове. На първите, заради плодовете, ние обръщаме голямо внимание. Следователно умственият живот е една градина, в която мислите трябва да зреят. Ако аз ви кажа, че човешките мисли трябва да цъфнат и да узреят като плодовете, какво ще кажете? Една човешка мисъл трябва да цъфне и да узрее като един плод. И за една постъпка е същият закон. Това, което става в природата, става и в нашия живот. Една мисъл, който не може да цъфне, да узрее правилно, тя е мисъл, която не се е реализирала и не може да се реализира. Затова ви казвам: вие сте градинари, имате три градини: една градина на вашите чувства, една градина на вашите мисли и една градина на вашето тяло. Следователно, три велики закона трябва да знаете.

Сърцето не е достатъчно да даде необходимата енергия, затова умът често го кредитира. А душата пък кредитира ума.

Излизането на високите върхове усилива кръвообращението, усилива дейността на мозъчните центрове. Онези, които живеят изключително в ниски места, трябва да правят по-големи усилия за развитието на своя ум и сърце. Чрез усилия те ще дойдат до резултатите на хората по високите места. Молитвата е усилие на духа, за да се изкачи на високо място. Така се придобива прилив на умствената енергия. Когато човек се изкачва на високо, явява се изтръпване на крайниците по причина на силното действие на електричеството и магнетизма.

Когато мисълта ви се губи или преплита, ще се повдигнете на тази висота, на която живеят Белите братя. Условието, при които сега живеете, са трудни и за да издържите, трябва да имате броня да се пазите. Вашето тяло трябва да вибрира в съгласие с висшите ви мисли.

Това е една естествена броня. Като казвате, че Бог царува в света, трябва да вярвате, че наистина Бог царува. Като кажете, че трябва да простите на всички хора, трябва да им простите. Като кажете, че трябва да изгорите всички полицаи, изгорете ги.

Не знай един човек колко е напреднал, щом не може да се примири с всички, с които се е скарал.

Сложете във вас чисти мисли, за да видите каква сила имат чистите влияния. Ако вие се придвижите само 1/100 000 000 част от милиметъра, то е много нещо. Не мислете, че като започнете с това учение, изведнъж ще направите нещо много. Аз ще считам голям прогрес, ако само 1/100 000 000 част от милиметъра успеете. И това е прогрес. В цялата вечност ще има прогрес от знание в знание. С такава бързина и аз се движа. Не се обезсърчавайте. Всеки учен, който изследва нещата, се движи много бавно. Който иска да наблюдава, ще се движи бавно. А вие искате да постигнете всичко и бързо и да кажете след това: „Готов съм вече за катедра“. Тази 1/100 000 000 от мм е вечна мярка, най-точната. Ще ви представя една фигура. Представете си проектиран център на безконечност, и да кажем, че трябва да се завърти в 24 часа, за да направи един кръг. Знаете ли с каква бързина ще се движи, за да измине 1/100 000 000 от мм? Тук се движи много полека, но бързината, с която обикаля горе е много голяма. В центъра движението е много бавно, но горе е много бързо. Ако се движи материята на вашето сърце с това движение, вашето сърце и ум щяха да се стопят от тази скорост. Затова трябва да се движите много полека, за да върви движението горе хармонично. И не се обезсърчавайте.

Ще ви дам един метод, който да прилагате. Щом се обезсърчиш, ще кажеш: „Аз имам сърце“. Ако мъчнотията не се махне, ще кажеш: „Аз имам ум“. Ако пак не си отиде, кажи: „Имам душа“. И най-после като кажеш: „Аз съм човек, имам и дух“, тя веднага ще изчезне. Като кажеш: „Аз имам сърце, аз имам ум, аз имам душа, аз имам дух“, всички мъчнотии, които имате, ще изчезнат. Намираш ли се в някое голямо противоречие, кажи същото – „Аз имам сърце, аз имам ум, аз имам душа, аз имам дух“. Като произнесеш тези четирите, веднага всичко ще изчезне. Имате минус, плюс, пак плюс и пак минус. Това е духът, това е душата, това е умът, това е сърцето. Човешкият дух, човешката душа, човешкият ум и човешкото сърце заедно всичко разрешават.

Пътят на постижението е път на богатия, път, по който никога не се осиромашава. От какво не се осиромашава? От възможности. Не можеш да влезеш в тоя път и да кажеш, че това или онова нямаш. Всичко, каквото потърсиш, ще го намериш, но трябва да му дадеш цена. В живота всичко е постижимо, но на своето време. За всяко нещо е определено специално време.

„Блажени кротките, защото те ще наследят Земята.“ Кротостта е условие, при което може да се наследи Земята, да стане човек наследник. Ако синът не носи в себе си оръжието на кротостта, той не може да бъде наследник на баща си. Значи, кротостта е оръжие. Казвате: „Как е възможно кротостта да бъде оръжие?“ Като духовно качество кротостта е оръжие, с което човек побеждава.

Вие как бихте отговорили какво точно ви интересува най-много? Но не

искам да ми покажете някоя карикатура. Хубави неща има на физическото поле. Например човек се движи. Първото нещо е да направиш една хубава стъпка. Като се научиш да стъпваш хубаво, то е една голяма магия. Възможност е това. Като вдигнеш крака си и стъпиш, това е една математическа формула. Защото математиката е наука, която си служи с голяма точност и отмереност. Тя е от Божествения свят. Затова се изисква много точно изчисление, за да проектираш своята мисъл, или да се движиш. Второто положение, което трябва да научиш на физическия свят е да можеш да се лекуваш с ръката. Първият предмет е да знаеш, как да си движиш краката — предметно учение на физическото поле. Второто предметно учение е да знаеш как да употребиш ръката си. Следователно двете неща, с които хората започват на физическия свят са движението на краката и движението на ръцете. Има и други движения. Например движението на чувствата, движението в Божествения свят. Сега вие си помислете, размишлявайте върху тия работи. Туй са дадени неща, трябва само да ги възприемете. Но има един закон: всяко нещо, което е вярно на физическото поле, всяко нещо, което е вярно в духовния свят и всяко нещо, което е вярно в Божествения свят, всякога придава сила на човека. Всяко нещо, което не е вярно на физическото поле, не е вярно в духовния свят, и не е вярно в Божествения свят, от тях имаме загуби. Затова, щом губиш, нещата са неверни. Щом печелиш, те са верни и в трите свята.

Чистете съзнанието си, за да се повиши качеството на вашия ум. Чистете съзнанието си, за да се повишат качествата на вашите чувства и чистете съзнанието си, за да се повиши качеството на вашите постъпки. Всички ония хора, които сполучват в живота, без да знаят, те са научили този закон. Човек не може да успява в живота си, ако не знае как да чисти съзнанието си. Каквото и да предприемете, изискват се светли и чисти мисли, изискват се светли и чисти чувства, изисква се силна воля.

Трябва да се върнем към първообразния живот, от който човек се е отдалечил. Нужно е много време, докато човек се научи да мисли правилно. Най-важната задача на сегашния живот е човек да се научи на три неща: да мисли правилно, да чувства правилно и да постъпва правилно. За да мисли правилно, трябва да изучава законите на светлината. Той ако не разбира светлината, ако не разбира свойствата на цветовете, той не може да мисли правилно. Ако не може да координира в себе си топлината в даден случай, може да се изопачат чувствата му. Ако краката ти изстинат, съвсем други чувства ще имаш. Ако ръцете ти са студени, чувствата ти ще бъдат в друго състояние. Ако главата е топла, а ръцете и краката студени, ще имате съвсем друго разположение. Ако главата е студена, а пък ръцете и краката топли, човек тогава е добре. Зависи в какво отношение се намират органите, които са свързани с човешкия ум. Понеже умът борави с всички тия органи, те

трябва да бъдат в изправно състояние. Ако стомахът е в неизправно състояние, ще се изменят вашите чувства. Щом стомахът не е изправен, хората са кисели, сприхави. Онези, на които дихателната система не е изправна, са много мнителни. Когато храносмилателната система не е в изправност, хората стават кисели, недоволни от всичко. Щом сте кисели, изчистете стомаха си. Щом си мнителен, подозрителен, оправи дробовете си. А пък ако правилно не мислиш, не можеш правилно да ходиш, да се движиш.

Щом обичате нещо, непременно то се хваща за вас. И най-после това, което желаете, ще стане. Затова ще мислите за положителното, за хубавото мислете. Научете се да оценявате това, което Господ ви е дал. Оценявайте това, което в даден момент имате. Онова, което оценявате, то ще дойде.

Ако вие спазвате всички закони на Божествената Любов, вашите нужди ще се задоволят от изгрева до залеза на слънцето. Има неща, за които невидимият свят никога не отговаря. Ако сте гладни, ще се задоволи вашият град, но ако искате да имате от сутринта до вечерта лачени обуца – те няма да дойдат.

Не се връщайте назад по пътя, който сте изминали. Защото това, към което отивате, е по-добро от миналото. И ако се връщате от настоящето в миналото, вие слизате.

Много пъти вие се намирате в затворен кръг. Нямайте изходен пункт. Например някой казва: „Аз не мога да вярвам в Бога“. Ти си запушен човек. Вярата в Бога е отдушник, спасение. Може да направите опит: всякога, когато се намирате в безизходно положение, мислете за Бога и вие много скоро ще излезете от него. Трябва да имате само търпението да почакате един ден. Аз не ви карам да чакате цяла година, или един месец – 12 часа само трябва да чакате. Че 12 часа е един кръг, в който този процес ще завърши своето развитие. Достатъчно е да насочите ума си към Бога и това, което желаете, след 12 часа ще се разреши. Каквото и да е, ще имате изход. Най-малко в този затворен кръг ще намерите правата линия. В правата линия ще имате разрешение на въпроса. След правата линия ще имате плоскост, после – тяло. Щом влезете в света на трите измерения, вие вече имате възможност за други постижения.

Ние може да предизвикаме онова висше благо в света. Например мнозина от нас се срамуват да кажат, че вярват в Бога. Мислите ли, че Бог има нужда от вашето вярване в Него? Мислите ли, че ако аз мисля нещо за слънцето, мога да му предам нещо? Или че то има нужда от моето вярване? Ако аз му кажа: „Слушай, като изгрееш, да не забравиш мене!“ ... Слънцето ще каже: „Аз, като изгрея, и за тебе, и за хората еднакво съм“. Ако аз вляза в къщи и затворя кепенците, отношението на слънцето ще бъде друго. Не е виновно слънцето, виновен съм аз. Ние се ограждаме в нашата малка глава с ред

хипотези и после казваме: „Никак не прониква светлината на туй слънце!“ Ще излезеш навън, за да проникне неговата светлина.

Ако искате да се самовъзпитавате, говорете си музикално. На ума си ако не говориш музикално, той не те разбира. На сърцето ако не говориш музикално, то не те разбира. На волята ако не говориш музикално, и тя не те разбира. Като започнеш да им говориш музикално, разбират те. Ако знаеш да пееш, има Господ; ако не знаеш да пееш, няма Господ. Какво значи това? Ако знаеш да пееш, можеш да предадеш идеята за Бога. Ако не знаеш да пееш, идеята да Бога не можеш да я предадеш, безверник си. Аз тълкувам „безверник“ като човек, който не обяснява нещата правилно. Кога нещата са реални? Щом изваждаш житото от хамбара и го посяваш на нивата, то е реалното, ще има жетва. Не извадиш житото от хамбара и не го посееш, на нивата ще растат бодили, жито няма да се роди. Когато не знаем как да предаваме нещата, житото остава в хамбара. Всякога, когато казвате, че животът няма смисъл, значи, че сте оставили житото в хамбара. Чувствата и постъпките трябва да ги туриш в динамическото поле да израснат, за да видиш техния плод. Ако ги оставиш в хамбара, те ще останат такива, каквито са. Малко можеш да се ползваш от тях.

Ако оставим на Божествения процес, на Божественото да работи, по-лесно ще се свърши работата, отколкото ако се безпокоите.

За да познае къде е намесен пръстът на Провидението, човек трябва да мисли. Ако само чувства, без да мисли, тогава интелектът отстъпва назад. За да могат едновременно и умът, и сърцето да работят, човек трябва постоянно да държи в ума си идеята за Бога. Държи ли тази идея в ума си, човек всякога ще има топлина в сърцето си и светлина в ума си. Искан ли човек да се развива правилно, в каквото и положение да се намира, каквато и служба да заема, той трябва да държи тази идея в ума си като основна, свещена идея, с която да работи и върху която да гради.

Работете с Любов! Работете с тази Любов, за която Толстой говори – да бъдеш готов да напуснеш всичко, да си готов да слугуваш на всичко, без да очакваш да ти платят. Това е Любов, да се съблечеш от всичко и да слугуваш на всичко. Можеш ли да направиш това, имаш Любов, не можеш ли да го направиш, пак имаш любов, но такава, която не може да повдигне хората. Можеш ли да направиш това, въпросът веднага разумно се разрешава. В Любовта като слугуваш, ти няма да се цениш, ще бъдеш свободен, даром ще работиш, няма да се считаш длъжен, няма да си отговорен. Ще вършиш доброволно това, което Любовта изисква. Тази Любов изисква и царят, и слугата да се откажат от своето, да станат слуги. Тази Любов казва: аз не признавам господари. А след като си работил дълго време в нейно име, тя казва: ти си достоен да бъдеш сега господар в почивката си, но починеш ли си, веднага на работа. Тъй че, почиваш ли си, ти си голям човек, работиш ли, малък човек си.

Един пророк или един гадател може да предскаже много работи, но има неща, които се обуславят от ред други условия. Някои хора искат Провидението да постъпи спрямо тях по един механически начин. Това значи човек да се лиши от своята свобода. Да се предскаже на някой човек, че от него може да стане нещо, това значи условията на този човек да са богати. Обаче, колкото и да са богати условията на един човек, той трябва да приложи нещо към своя ум, към своето сърце, към своята воля — те трябва да вземат участие в неговата работа. И ако някои хора в света сполучват и се повдигат, това показва, че те са верни на законите на Провидението. Ако те не сполучват, това показва, че са съгрешили в едно или в друго отношение. Три начина има, по които те могат да сгрешат: човек има нещо криво или в своето подсъзнание, или в своето самосъзнание или в своето съзнание. В свръхсъзнанието е изключена всякаква грешка. Значи от тези три неща произтичат спънките в живота на хората. Когато в нашия живот се стекат ред нещастия, трябва да ги търсим или в нашето подсъзнание, в далечното наше минало от ред поколения, или в нашето съзнание — в нашето животинско състояние, или в нашето самосъзнание — в човешкото битие, откак човек е приел човешка форма.

Мисълта, която ще остане е: вие започвате една работа. От днес започвате нова работа, нов живот! Вие мислите, че остарявате. Оставете вашето остаряване! Не мислете как ще живеете. Птиците знаят как да живеят и животните знаят как да живеят, а пък човек да не знае как да живее. Излишен е този въпрос.

Вие се спъвате, като мислите за това. Този въпрос е разрешен. На водата дайте малък наклон и я оставете — по същия начин дайте ход на живота. И няма какво ти да го определяш. Животът сам се определя! Защото животът иде от Бога. И ако ти вярваш в Бога, и ако ти Го разбираш, той, животът, ще те научи — тръгни натам, където животът отива. Ти тръгни натам, накъдето духа вятърът. Натам вървят платноходите. И ти тръгни. Посоката на мисълта е там, където отива светлината. Върви по пътя на светлината! И няма да сбъркаш. Върви в посоката, в която Любовта върви! Върви в посоката на Мъдростта; върви в посоката, в която Истината върви. Това са живи сили в природата.

Ако искате богатство, най-първо поправете вашето лице. На вас ви трябва най-малко един опит от три години. Всеки от вас да употреби една година за ума — туй е най-малкото — една година за сърцето и една година за волята. Три години да направите един опит. За три години да поправите вашето положение. Ако сте болен, ще придобиете здраве. Ако сте невежа, ще придобиете знание. За три години може да минете за доста начетен човек. Или да успеете в каквото и да е направление. Ако сте сиромаш, за три години може да подобрите вашето положение. Ако не можем да използваме туй знание, вярата в Бога, ония блага, които Бог ни е дал, защо сме дошли на Земята?

Казвам: всичко се състои в приложението. Обикновено човек започва с големи мисли, с велики проекти, но в края на краищата, той завършва работите си с малки неща. Съществува закон на единство, според който има тясна връзка между малките и големите неща. Казано е в Писанието: „Аз съм алфа и омега, начало и край на нещата“. Големите мисли са началото, малките са краят. Ако големите мисли не се свържат с малките, първите няма да се реализират. Следователно човек трябва да примирява в себе си великите пориви с малките. Знае ли как да ги примирява, той ще се ползва и от едните, и от другите при възпитанието си. Понякога един малък порив или едно малко желание може да направи такава важна връзка, че да спаси човека от голямо нещастие.

Само разумният може да вярва. Вярата подразбира разумност. Човек не може да вярва на устойчивостта на мост, построен от върбови пръчки. Обаче, ако мостът е построен от яки, здрави греди, всеки вярва на неговата устойчивост. Какво показва това? Това показва, че може да се вярва само на силния. Значи вярата има отношение към силния, към разумния човек. Любовта обаче има отношение към слабите, към страдащите. Например, ако на двама души, единият вярващ, а другият любещ, им предложите една малка колибка и една голяма, висока вила, кой какво ще предпочете? Човекът на Любовта ще избере малката колибка, а човекът на вярата – голямата, висока вила. Защо? Защото вярата обича големите, великите неща. Тя работи с големи величини, а Любовта работи с малки, със слаби величини. Оттук виждаме, че вярата и Любовта са две разумни сили, които работят както с противоположни методи, така и с противоположни величини.

Следователно намерите ли се пред големи мъчности, вие ще си послужите със закона на вярата. При малките мъчности ще си послужите със закона на Любовта. Вярата побеждава големите мъчности, а Любовта – малките. Ако хората не успяват в живота си, това се дължи на факта, че те разсместват методите, с които си служат. Те турят Любовта там, дето вярата трябва да работи. Те искат да побеждават големите мъчности с Любов, но не успяват. За да разрешите някаква мъчнотия с Любов, вие трябва да я намалите в себе си, да си я представите в най-малката ѝ форма. Представете си, че някой ви дължи сто хиляди лева. Като не може да ви се изплати, той дохожда при вас да ви се моли да му простите дълга. На какво разчита този човек? На Любовта ви. Обаче той не знае, че сумата сто хиляди лева е голяма величина и Любовта не може да работи с нея, докато постепенно не я намали и превърне във величина, която може да влезе в кръга на нейната дейност. За тази цел тя зачерква една нула на сумата сто хиляди лева и казва: „Сега ще ми платиш десет хиляди лева“. „И тях не мога да платя.“ След известно време Любовта зачерква още една нула. „Хиляда лева можеш ли да ми платиш?“ „Не мога.“ Зачерква още една нула. „Десет лева можеш ли да ми платиш?“

„Не мога.“ Любовта зачерква и последната нула и оставя на човека да плати само един лев, поне за семето, което е дала. По този начин Любовта е съпяла за погрешките, за слабостите на човека. Тя ги представя в толкова малък вид, че да не обезсърчи и отчая човека. Като ги види толкова намалени, той има сила и дух в себе си да работи за изправянето им. Види ли погрешките си в увеличен вид, човек се отчайва и губи сила и вяра в себе си, че може да ги изправи. Законът на мъдростта, в който вярата взема участие, не намалява нещата. Той ги приема в тази форма, в която съществуват и изисква тяхното изправяне.

Човек е заровен до шия в гъстата материя, само главата му е отвън. И той постепенно трябва да излиза от тази материя. Първо трябва да извади ръцете си, да прояви по-високо съзнание. Най-после той трябва да извади и краката си, да стъпи над гъстата материя и да почне да се носи над нея, както опитният плувец се носи над водата. Това са опитали мнозина, особено неврастениците. Някой неврастеник казва, че потъва, губи се. Щом излезе от това положение, той казва, че се издига. Това не е илюзия, а духовно потъване и издигане.

Единственото същество, което работи, е Бог. Природата също работи, а човек се труди и мъчи.

„Дето са двама или трима, събрани в Мое име, там съм и Аз посред тях.“ Това е казал Христос на времето си, но то се отнася за вечни времена. Задайте си и вие въпроса, ще можете ли да живеете, след като умрете? Ще можете ли да забогатееете, след като осиромашеете? Аз вземам думата „забогатяване“ в красив смисъл. Да намериш смисъла на живота, това значи да забогатеееш. Казано е: „Блажени нищите духом“. „Нищите духом“ не подразбира бедни хора. Да бъдеш нищ, това подразбира известно състояние на духа. Нищият духом представя долина, в която всичко расте, цъфти и зрее. Нищият духом е смирен, тих, кротък човек, който е намерил основната идея и казва: „Господи, досега съм се лутал в живота, но намерих вече основната идея и започвам да се чистя. Намерих вече житното зърно, върху което почива моето щастие.“ Казвам: тази идея струва повече от всичкото богатство и знание на света. Тази идея е магическата пръчица в живота на човека, която може да го направи учен, силен, музикант – с тази идея той може да насочи мисълта си в дадена посока, за да може в 20–30 години най-много, да постигне това, което без тази идея едва ли за цял живот би постигнал. Ако сте дошли до придобиване на тази идея, не отлагайте. Работете, молете се да я постигнете. С нейното постигане ще дойде и възкресението.

Съществува един закон, според който, когато не може да постигне една своя идея, човек трябва да се смали.

„А детето растеше в дух и мъдрост.“ И бялата раса, т.е. съвременните

хора трябва да растат в дух и мъдрост, да придобият Божията благодат. Само така ще дойде Царството Божие на Земята. Ще кажете, че днес хората се нуждаят от други неща, не се интересуват от Царството Божие. Каквото и да ги интересува, от каквото и да имат нужда, лесно няма да го постигнат. Защо? Защото си служат с насилие. Те са упорити, а не твърди; те са своенравни, безхарактерни. Човек постига своя идеал, само ако има твърд, непоколебим характер. Идеалът се постига с кротост и смирение. Това значи да бъде човек пластичен, да използва благоприятните условия на живота. Смиреният има всички добри условия да укрепва духът му. Затова Христос казва: „Ако не станете като малките деца и не се смирите, не можете да влезете в Царството Божие“.

Колкото повече вярвате в своите вътрешни сили и възможности, толкова по-скоро ще се развиете. Каквито мъчности и препятствия да срещнете на пътя си, всякога казвайте в себе си: „Мога да бъда справедлив, любещ, кротък, смирен, добър, ученолюбив – всичко мога да преодолее и да постигна с Божественото в себе си“. Когато хората започнат да спрягат глагола „мога“ в сегашно време, светът ще се оправи.

Срещал съм и религиозни деца, които мислят, че са много големи. Те казват: „Не ме закачайте, че като махна с пръст, всичко мога да направя“. Ако накарате тия деца да вдигнат един чувал, те не могат. Защо не могат да го вдигнат? Защото мислят, че са големи, а в действителност не са големи. Ако мислеха, че са малки, те щяха да го вдигнат. Това можете всеки ден да проверите. Постевите се в положението на дете, вложете в ума си някаква мисъл и не се тревожете; щом не се тревожите, тя ще има десет пъти по-голяма активност, отколкото ако постоянно се тревожите. Когато се изправите пред ключа на електрическата лампа, какво се изисква от вас? Само да завъртите ключа. При това силата, която ще употребите, е много малка. Светът е тъй устроен от Бога, че ви пращат само да завъртите този ключ. Какво правят мнозина? Спират се пред ключа и започват да филолофстват. Не, по този начин никаква светлина няма да имате. Тук не трябва никакво филолофстване – едно движение на ръката и светлината – условно да четете – ще блесне.

Дойде ли една идея в ума ти, преди да я реализираш, провери дали хвърчиш или лазиш. При хвърченето ти ще я реализираш по един начин; при лазенето ще я реализираш по друг начин. Някой се заема с много работи, но като не може сам да ги свърши, прибегва до помощта на външни хора. Този човек лази. Който не търси чужда помощ, той хвърчи. Защо? Защото уповава на Бога и като хвърчи, той намира нужните сокове навсякъде. Който не уповава на Бога и не е свързан с Него, страда, независимо от това, дали е пеперуда или гъсеница, дали хвърчи или лази.

Ако искате да създадете красива и възвишена музика, турете кротостта в действие; ако искате да създадете нова религия, която да почива на Любовта, вложете за основа кротостта; ако искате да преобразите земния си живот, да изчистите отношенията си, вложете кротостта за основа на вашите постъпки. Кротостта повдига вибрациите на човека и го води към чист, Божествен живот. Всяка мисъл, всяко чувство и всяка постъпка, лишени от кротостта, са проява на безлюбието.

„Вземете моето иго.“ Игото, това са двете очи на човека. Който не прилага закона на кротостта и смирението, носи хомот на гърба си. Човешкият дух е впрегнат на работа. Неговото седалище са очите, през които вижда всичко и върви напред. Същевременно очите са и хомотът на човека. Каквото види чрез тях, той го пожелава. Ако не може да го постигне, той се връща у дома си недоволен и разочарован. Вижда ниви, къщи, говеда – всичко пожелава. Чувате го най-после да казва: „Винце искам, прасенце искам, да си пийна и хапна, да разбере смисъла на живота“. И ако не може да задоволи желанията си, той казва, че носи иго. Игото не е в това, че не е постигнал временните си желания, но в това, че не е употребил очите си на място – пожелал е неща, които не са нужни. Който не е доволен от живота си, ще носи игото на врата си; ако пак не е доволен, игото ще се премести на гърба му. И най-после игото ще се премести в утробата му и ще роди дете. Така игото ще се мести, докато човек разбере смисъла на живота и стане съвършен, т.е. кротък и смирен. Значи игото е първо на очите, после на врата, на гърба и най-после на корема. Да се справиш с това иго подразбира да изучаваш алхимията.

ПОСТЪПКИ

Кой какъвто е, това вижда. Добрият човек, като види един лош, вижда доброто в него. Лошият човек, като види един добър, вижда лошото в него. Той мисли, че добрият е намерил някакво изкуство да го замотае някак, да прикрие нещата. Той не вярва на добрия. Той трябва да живее най-малко десет години при един добър човек, за да разбере, че има нещо добро в него. После пак ще си остане на особено мнение.

Съществуват много заблуждения в живота. Всички хора се заблуждават в едно и също нещо. Срещате някого, нямате добро разположение към него. Това се дължи на вас, първо вие сте хвърлили едно отражение, отразявате се в него като в огледало – виждате себе си. Тоя, когото не харесвате и към когото сте неразположени, това сте вие. Казваш на някого: „Ти си лош човек“. Той е огледало, в което се оглеждаш.

Закон е: тоя, когото в даден момент осъждаш, това си ти. Не разбираш нещо – неразбирането е твое, това си ти; ако разбираш, пак си ти. Трябва да разбираш нещата добре, да придобиеш равновесие. Казваш: „Това е противоречие! Как е възможно това?“

Търсите някой отвън да ви научи какво да правите. Отвън са условията. Онзи, който ще ви научи, е вътре, той живее в главата и в сърцето. До физическото сърце живее този, когото търсите. В Писанието се казва: „Сине мой, дай ми сърцето си!“ Дай да го организирам, да го изчистя, за да живееш добре.

Не се поддавайте на чужди съвети. Всеки чужд съвет внася в човека противоречия. Дойдете ли до противоречие в мислите си, спрете, нищо не предприемайте. Тук се борят два лагера души: едните са на ваша страна, другите са против вас. На вас не остава нищо друго, освен да застанете на особено мнение. Кажете: „Днес не съм разположен за се присъединя нито към едното, нито към другото мнение, имам своя работа“. Този ден трябва да бъдете много внимателни, с никого да не се разправяте, да не се карате, за да запазите равновесие в себе си. Иначе или ще изпаднете в песимизъм, или в гневно състояние.

Не влизайте в стълкновение със себе си. Туй, което имате, оттам започвайте. Не се заблуждавайте от окръжаващите ви хора. Всякога започвайте едно разрешение от себе си. Ако ти започнеш да разрешаваш живота си от позицията на някой друг човек, ти не знаеш за какво е създаден той, какво е неговото положение. Ти можеш да се заблудиш, че е щастлив.

Някои предмети външно могат да упражняват по-голямо влияние върху човешката мисъл, отколкото други. Например, ако човек обича да пие повече вино, какво влияние ще има то върху него? Или ако златото му влияе повече, той ще има непреодолим стремеж към него, а това ще го доведе до скъперничество или алчност. Всеки трябва да знае каква доза, какво количество злато му е позволено да има, защото не на всеки е позволено да притежава неограничено количество злато. Така е и с храната. На всеки човек е определено количеството храна, която трябва да приеме. Ако приеме повече храна, отколкото трябва, това ще се отрази зле върху стомаха му. Ако накараш стомаха да работи повече отколкото трябва, ще си създадеш нещастие – ще стане разширение на стомаха. Ако пък не му дадеш достатъчно работа, той ще стане ленив. В първия случай от голяма активност стомахът може да се разстрои, а пък при втория случай може да изгуби своята пластичност.

В хората има един личен елемент, който разваля целия им живот. Минавате покрай някой човек и той ви погледне накриво. Вие се измъчвате от това. А той ви е погледнал така, защото сте се приближили до тоя човек повече отколкото трябва, следствие на което ви е погледнал накриво

Човек не трябва да критикува, защото всяко нещо е в процес на развитие. Как ще критикуваш пъпката, че не е още цъфнала?

Не настъпвайте никого. Нито с мисъл, нито с чувство, нито с постъпка.

Знаете ли колко плесници удрят умствено? Големи побойници сте. Не давайте мнението си необмислено. Бъдете ученици, повдигнете се, не се занимавайте с хората. Добри са хората, нека само вършат работата си. Някой не копал хубаво. Дай му пример. Защо ще му кажеш, че не копае хубаво? Покажи му как се копае и той ще те последва.

Вие можете да съедините киселина с основа и да получите отличен резултат, а можете да съедините киселина с основа и да създадете цяло нещастие на хората. Следователно в сегашното развитие хората са влезли в една област на неустойчиви съединения, както те се наричат в химията. Ето защо, при всяка стъпка в живота си, човек трябва да мисли какви съчетания ще стават между неговите мисли и чувства, за да знае какъв резултат ще се получи. Резултатът, това са постъпките на човека, а в химията, това са солите. Желанията, чувствата на човека, това са основите, а мислите са киселините в химията. Мисълта е киселината, желанията са основата, а постъпките, това е солта. Какво можете да кажете? Това са изводи, които не спадат към материалните предпоставки. Те спадат само към органическите и разумните постижения. Само един разумен човек може да мисли така. Иначе как ще обясним противоречията между хората? Как ще обясним омразата, как ще обясним завистта или убийствата между хората?

Има ли противоречие, когато човек взима нещо? Да допуснем, че влезете в плодна градина и минавате покрай едно дърво, второ, трето и си откъснете един плод. В какво седи престъплението? Престъплението седи в това, че вие не сте господар на себе си, а не че сте откъснали плода. Ти си направил една постъпка, която е свойствена на животните. Ти си човек и мислиш, че като изядеш една ябълка, кой знае какво ще стане с тебе. Нищо няма да стане. Нищо няма да придобиеш.

Съвременните хора нямат възпитание. Те плюят на земята, а като дойдат до себе си, искат да имат всички удобства, като че са божества. Едно божество трябва да бъде внимателно, да не създаде и най-малката неприятност на околните, да не причини никаква пакост. Вие още не сте изучили този закон, не знаете с кого сте свързани. Всеки един от вас принадлежи към някаква група същества. Никой не е сам. Вие сте представител на някаква група същества. Следователно този, който ви обижда, всъщност обижда не само вас, но цялата група. Като ви обиди, и да не искате да обиди другите, цялата група се обижда. Както и да се мъчите да смекчите обидата, вие не можете нищо да изгладите — тези същества са огорчени. Всички хора са създадени от Бога, когато обиждате един човек, вие обиждате и Този, Който го е създал.

Дайте ми обективно лошата постъпка. Лисицата мисли да намери някоя кокошка, да се нахрани, и ти мислиш да хванеш някоя кокошка. По какво се различавате? Лисицата ще оскубе перата ѝ и без да я пече, ще я изяде. А пък ти, културният човек, ще я оскубеш, ще я опечеш хубаво, ще ѝ туриш сос, ще вземеш ножче, ще отрежеш едно парче и ще ядеш. Има известна разлика. Лисицата много бързо ще оскубе перата и ще се наяде. А пък ти, след като си се нахранил, ще пиеш едно винце отгоре на кокошката. Лисицата винце няма да пие, тя ще иде на някой извор, ще се напие с вода. И това е различие.

По този начин като разсъждаваме, ние не можем да кажем, кое е морално в даден случай и кое е неморално. Това, което спъва прогреса на човешкия ум, е неморално. Това, което спъва човешкия живот, е неморално. Това, което спъва положителната сила на човека, е неморално. И всичко, което те спъва да се проявиш като човек, е неморално. Затова трябва да бъдеш внимателен към всичко, което може да те спъне. Препятствията не идват при теб, а ти отиваш при тях. Бъчвата не отива при пияницата, а пияницата отива при бъчвата. Кръчмарят ли отива при пияницата, или пияницата при кръчмаря? Не стъпвай в кръчма – нищо повече!

Някога питате: „Защо ли ми дойде това до главата?“ Защото сте го пожелали.

Пиянството на което и да е поле – физическо или духовно, е едно.

Щом човек пие вино или ракия, става проводник на духове на неразумни същества. Всяка мисъл, която обърква ума ви, всяко желание, което обърква сърцето и всяка постъпка, която обърква волята ви, да не ядете от тях, да не ги употребявате. Тъмна мисъл да не приемате, тъмно желание и тъмна постъпка – също.

Има неща, които по никой начин не бива да ги ядете. Ако ги изядете, и те ще ви изядат. Има неща, които като ги направиш, роб ще им станеш.

Казвате: „Този човек е праволинеен, прав човек е“. Но в какво седи тази правота? Правотата седи най-първо в очите. Когато на едно дете постъпката му е крива, вълните, които излизат от неговите очи, образуват криви линии. Майката вижда, че то избягва погледа ѝ, не гледа направо, а настрани.

Никак не е мъчно за майката да разбере, че детето крие нещо от нея. То или затваря очите си, или погледне надолу, или гледа нагоре, но не гледа майка си право в очите. И тя познава, че то е направило нещо. Откъде майката е добила туй познание? Вие откъде сте го добили? Как например знаете, че един поглед не е прав? Детето, като крие погледа си, все едно, че говори научно. Майката го пита: „Ти ходи ли в градината?“ То гледа надолу. „Тебе – казва тя – не те ли е страх от Господа?“ Детето погледне нагоре. „Знаеш ли, че лошо си направил?“ Детето гледа надолу. „Не знаеш ли, че Господ

ще те съди?“ Гледа нагоре. То научно разговаря. Казва: „Центърът на Земята ме привлече“. Като го пита: „Защо направи това?“, то гледа надолу, иска да каже: „Причината е Земята“. „Господ ще те съди.“ То гледа нагоре, казва: „Причината е горе“. Майката казва: „Не е вярно“.

Клетвата, макар и в името на Бога, подразбира отричане на Божието име. Българинът много се кълне: в очите, в децата си, в жена си, в живота си. За предпочитане е да страдате, отколкото да се кълнете в името на Бога. Каква нужда има от клетва там, дето царуват Любовта, Мъдростта и Истината? Там, където моралът го няма, там има клетви.

Голяма част от изпитанията и страданията на хората се дължат на клетвите, произнесени в името Божие. За никакви блага човек не трябва да изтрива мръсните си ръце в Бога. Както и да ви предизвикват, не се кълнете, не кълнете и другите. И двете са крайно опасни неща. Никаква лъжлива клетва не давайте!

Ако ти си роден от кръв, от похот плътска и от мъжки ум, ти ще убиваш. Ще бъде смешно да кажа на вълка да не дави овцете. Каквото и морален кодекс да му дам, мислите ли, че той ще ме слуша?

Който лъже, че е болен, ще се разболеє. Всяка празна дума се реализира – с това природата изразходва част от своите енергии, за които плаща онзи, който ги е предизвикал.

На каквото се присмееете, това ще дойде до главата ви.

Поставете си за цел в продължение на цяла седмица да бъдете внимателни с всички хора, да ядете и пиете по всички правила и вижте каква енергия ще придобиете. Яжте с разположение на духа, спокойно, без никакво смущение. Ако не можете да се храните правилно, революцията незабавно ще дойде, тя ще стане в главата, дробовете, в стомаха – навсякъде. Неправилното хранене разваля добрите отношения между хората.

Мнозина от вас боледуват и ще боледуват, защото постъпките ви не са естествени.

Вие трябва да се отучите от кражбата в широк смисъл на това явление. Когато само помислите да откраднете, вие вече произвеждате известни пертурбации в някоя душа.

Открадне някой десетина хиляди лева. Този акт ще остави последствия за четири поколения. След тази кражба човек трябва да мине през цели три-четири поколения, за да се премахне тази нечистотия от него.

Всички погрешки се дължат на това, че сърцето е размътено. Сърцето трябва да утихне, за да се отрази правилно в него Божият свят и да се яви Божествената мисъл.

Когато дойде някой човек в дома ти, ще го уважаваши заради Божествено-то в него. И това ще направиши заради себе си. Ако се отнасяш зле с някой човек, ти пакостиш на себе си.

Дребнавостите нарушават чистотата.

Одумването, пианството, лакомията, завистта са елементи на нечистота.

Не обиждайте никого, на никого зло не правете и за никого лошо не говорете. Не казвайте, че човек е лош, но кажете, че този човек не си е свършил още работата добре.

Онзи, който убива брат си, сестра си или когото и да е, няма да му се прости нито на този, нито на онзи свят. Който убива, е изверг на човечеството. Убийството е грях против Духа Светаго и дори мисли за убийство не се позволяват. Който направи каквото и да е убийство, ще носи презрението на цялото човечество, на светиите, на ангелите. Да не причинявате страдания никому, да не се измъчвате – това е волята на Бога.

Досега ти си виждал лошото в човека. Започни да виждаш доброто. Живееш десетки години с братя си, роден от същите майка и баща, както и ти, и казваш, че е лош човек. Ако брат ти е лош, тогава и майка ти, и баща ти са като него. Те са го родили, но и тебе са родили. Кажи за брат си и за сестра си, че са добри. Кажи и не се съмнявай в думите си.

Ще обясня идеята си. Минавам през едно пещъчливо място. Изваждам от джоба си три семки от плодни дръвчета и ги посаждам. Турям им малко тор и си заминавам. След една година те са израснали вече. Поливам ги, наглеждам ги – те се развиват добре. Който мине край мене, казва: „Защо насади тия дръвчета тук, да ги тъпчат говедата?“ Те нямат основание да говорят така. Мястото, дето съм посадил семената, не е пустиня. Изобщо там, дето човек посажда семена, рай става. Място, което не се обработва, пустиня става. Мислиш да направиш едно добро, но отлагаш и се отказваш най-после от него. Ти сам си причиняваш нещастие – доброто място превръщаш в пустиня. Всички хора, които не реализират своите мисли и чувства, причиняват големи пакости на човечеството. Приложи най-малкото! Иначе ще направиш пустиня в себе си. Каквото добро намислиш, приложи го без отлагане. Отлагаш ли, ти сам си причиняваш нещастие.

Някога във вас се заражда мисълта: какво ме ползва, че правя добро? Вие не разбирате. Единственото нещо, което остава във вас след всички промени, е доброто. Аз правя добро, понеже то ще остане в мене.

Докато живее с обикновени идеи, човек е в света на промените. Например, обичаш някого. Първоначално ти виждаш само доброто в него. Постепенно започваш да виждаш погрешките му. Днес виждаш една погрешка, след време втора, трета, докато те станат като облаци и засенчат твоето

слънце. В тебе настава вътрешна слепота, ти не виждаш нещата ясно и казваш: „Не мога да търпя този човек. Той трябва да се махне!“ Защо не можеш да го търпиш? Защото не си го поставил на фокус. Недъзите на човека се виждат, когато не си попаднал на фокуса, дето нещата се очертават ясно. Попаднеш ли на фокус, всичко е светло и ясно.

Правото е нещо относително. Доброто обаче не е относително. Има една мярка, с която нещата се мерят. Когато човек се домогне до тази вътрешна мярка, той се отличава с едно особено качество. Когато една идея е права, когато ти имаш една идея, която присъства като мярка във всички твои мисли, щом тази идея излезе от съзнанието и се прояви, всички противоречия отстъпват. Ти усещаш в себе си едно мощно самосъзнание, добиваш един вътрешен стабилитет. Щом тази мярка изпъкне в тебе, ти вече имаш правилно отношение към цялата природа, към всички живи същества веднага се ориентираш, знаеш как да постъпваш. Аз наричам тази мисъл норма, с която се мерят всички други мисли. Тя не е философска мисъл, тя не е мисъл на някой моралист, но тази мисъл изпква като един свещен образ.

Всяка дума има значение за даден период. Например, когато някои хора се женят, те казват, че ще си бъдат верни до гроб. Значи след гроба няма да си бъдат вече верни. Аз пък не искам хора, които ще ми бъдат верни само до гроб. Че до гроба всички хора са верни това не е нещо особено. Други пък казват: „Аз ще ти бъда верен, но при известни условия“. Това е човешката страна. Аз пък казвам, че верността трябва да представя една характерна черта в човека. Спрямо себе си човек трябва да бъде верен нищо повече. Когато някой се отнася спрямо мене така, както не трябва, това не значи, че и аз трябва да се изменя. Аз трябва да бъда верен на онези принципи, които изповядвам, а не както той ги разбира. Ще постъпи така, както той разбира нещата, аз пък ще постъпя според моето разбиране.

Онзи, който е пълен с благодат и истина, има еднакви отношения към всички хора.

Като се събудите сутрин и забележите, че някаква мъка, някаква мрачина ви е обзела, ще проектирате мисълта си, като че ли от невидимия свят слиза една светла струя, възприемете я да влезе в дълбочината на сърцето ви, после я прекарайте през задния мозък, после през предната част на мозъка. После изпратете по една светла мисъл към ваши познати и близки. Така ще възстановите хармонията в себе си.

Няма по-велико от това, да имате поне един приятел, който е готов да се жертва за вас и вие за него.

Тигърът – това е недоволството в човека. Когато загуби любовта си, той отива да гони животните, да ги убива. Той върши нещо, което е престъпно. Човек може да руши грънците, които сам е направил, но да чупи грънци, ко-

ито другите са направили, няма право. Ние имаме право да направим себе си нещастни, но нямаме право да правим другите нещастни. Ето ви един модел: можете себе си да убодете на един трън, но другите нямате право. Нека всеки да прави опитите първо върху себе си. Ако нещо действа благотворно – да го приложи и на другите. Тогава можеш да кажеш: „Аз така и така направих, може и вие да приложите една моя мисъл, едно мое желание и една моя постъпка“.

Ако намерите на пътя една страдаща душа и ѝ помогнете, и вашето положение ще се подобри. Казвате: еди-кой си учен така казал, така писал. Оставете кой учен какво писал. Преди всичко вие не разбирате учените хора. За глупавите учените хора пишат по един начин, за учените – по друг, а за просветените – по трети.

За да мине неразположението, ще измениш живота си. Да кажем, че си се разтревожил, че някой е имал да ти дава пари, но сега е отказал да ти ги върне. Какво ще правиш? Вземи тефтера си и зачеркни дълга на този човек в ума си. Подари му ги, щом не може да ти ги върне. Кажи си: „Подарявам на този човек десет хиляди лева, Господ да го благослови“. Считай за щастие, че си могъл да подариш толкова пари на този човек. Ако е богат, искай си парите, ако е беден – подари му ги.

Кажи на човека една хубава дума и повече не мисли. Как ще постъпи той, дали заслужава, това да не те интересува. Този човек не се е родил, за да те разбира. Важното е ти да разбираш Бога и да помагаш. В това седи красотата и смисълът на живота.

Там, дето тревата съхне, не ходи! Там, дето мислите на хората са изсъхнали, не стой. Там, дето човешките чувства съхнат, не ходи; там, дето човешките мисли съхнат, не стой. Стой там, дето човешките чувства виреят и растат хубаво. Стой там, където човешките постъпки виреят и са зелени. Там стой! Сега казваме, че човек трябва да има кораво сърце. Тъкмо кораво сърце е смъртта! В мекото сърце е животът, в разумния, светъл ум е животът. В топлото сърце е животът, а в студеното сърце е смъртта. Какво ще разправяме, че човешкото сърце трябвало да бъде студено, хладнокръвен трябвало да бъде човек. Стига толкова! Ние сме станали хладнокръвни към всичките страдания, ние сме станали хладнокръвни към нещастията, ние сме станали хладнокръвни към всички престъпления, към целия този позор. Виждаме как един човек страда и казваме: „Такава е съдбата му“. Не бивайте такива. Не е такава съдбата му! Едно топло сърце трябва сега, един светъл ум трябва, благородни постъпки трябва! Тъй ще се оправи светът. Не с войни. Войната е едно опетняване. „Ама ножът е потребен!“ – ножът е само едно условие. Онова, което ще поправи живота, това са новите условия, това са новите хора, които ще се родят с такава мисъл.

Само онзи човек прилага истината, който всеки момент може да даде израз на своите мисли и чувства.

Мнозина от вас се бояте да кажете истината. Не, когато говорите истината, вие трябва да бъдете смели! Когато говорите истината, не ви трябва много философии; не мислете, какви ще бъдат последствията, смели бъдете! Когато ще изказвате вашите лични мнения, бъдете крайно предпазливи. Говорите ли истината, абсолютно не се бояте! Казвайте истината, тя ще се погрижи за себе си. Ще правите разлика между истината и вашите убеждения. Тия разграничения са необходими при сегашното ви развитие.

Само за истината мога да подложа гърба си – нека биат! Ти ще мълчиш. Измениш ли този закон, истината сама ще те накаже. Затова тя казва: „Остави, ти не защитавай себе си!“ Някой ще каже: „Око за око, зъб за зъб“. Не, това е Мойсеевото учение. То няма нищо общо с истината. Другаде можеш да приложиш това правило „око за око“, но дойде ли до истината, ще обърнеш гърба си. Тя казва: ти не се защитавай, аз ще те защитавам. Речеш ли сам да се защитава, ти си фалирал, ти си пропаднал вече. Остави истината да те защитава. Онзи, който днес те е ударил три пъти, след една година ще бъде твой приятел. Но кога? Ако ти премълчиш заради Истината.

Всяко насилие спрямо когото и да е, е насилие спрямо Бога, спрямо Божествения Дух.

Вегетарианството, плодоядството е в трите свята: във физическия, в духовния и в Божествения. Когато искате да накажете един човек, това е месоядство в Божествения свят.

Когато в ума ви се загнезди мисълта, че някой приятел, когото сте обичали, ви е причинил огорчение, изгубвате доверие към него. Този приятел ви оставя в астралното тяло нещо като отрова, която ви мъчи постоянно. Този мъртвец трябва да го изнесете вън от къщата си, ще го опеете и ще го изнесете. Колкото повече го държите, толкова повече ще се разлага и смърди. Ще си кажете: „Бог да го прости!“, и толкова.

Съществува закон на периодичността, според който каквото човек прави по отношение на другите, след известен период от време същото ще се върне към него.

Да се откажеш да дадеш брат си под съд – това е правилното разрешение на въпросите. Ако искаш да отмъстиш на един човек, отмъсти му с Любов, а отмъстиш ли му по друг начин, и той за в бъдеще ще ти отмъсти.

Каквото правиш на другите, ще ти се върне. В природата съществува ехо, отзвук, тя не е отмъстителна, но спазва своите закони.

Когато някой ти разправя нещо за себе си, това трябва да потъне в дъл-

бочината на твоя живот — все едно, че не го знаеш. Погрешките на хората никога не бива да ги изнасяш пред когото и да било.

Дойде ли някой да ви разказва новини — видно—невидяно, чуто—недочуто, кажете му: „Чакай да ти попея малко, една—две хубави песни ще ти изпея“. Никога не слушайте празни работи. По този начин ще си спестите някои неразположения. Болестите се дължат на неестествения живот, който живеете.

Не искам вие да се борите с вашите погрешки. Не се борете със злото; не се борете с невежеството; не се борете с тъмнината. Де ще хванеш тъмнината? Де ще хванеш невежеството? Запали една свещица и нейната светлинка ще ти помага в тъмнината. Не се бори с глада! Нахрани го с малко хляб. Кажи му една сладка дума. Казваш: „Не може ли без хляб?“ Ако можеше без хляб, животът щеше да бъде десет пъти по-лош от сегашния. Аз бих казал: „Горко на оногова, който не яде! Ако не яде, той умира. Горко на оногова, който не учи и не възприема Словото Божие! И той умира. Човек трябва да се храни със Словото Божие. Горко на оногова, който не подхранва сърцето си!“ Двама души, които се обичат, критикуват ги, казват: „Обичат се!“ Оставете тия хора, нека се понаядат. И двамата са гладували. Те си готвят един на друг.

Певецът трябва да мисли. Ще започнеш да мислиш най-хубавото, което можеш. За всеки човек ще мислиш хубаво. Ще бъдеш много внимателен, ще имаш най-деликатни отношения. Ще се отнасяш много добре и с ларинкса си, с гърлото си. Много кисело няма да ядеш. Студена вода няма да пиеш, много гореща вода също няма да пиеш, ще бъдеш много внимателен. Изобщо към гърлото си ще имаш най-деликатни отношения. Говори му нежно, внимателно. Някой ще каже, че това са глупости. А по-хубаво ли е, да казваш, че си неспособен, че не си даровит? Кое е по-хубаво, добро ли да мислиш за себе си, или зло? Ако мислиш зло за себе си, огорчаваш Бога, Който те е създал да станеш ангел, да развиеш ума си, сърцето си, гениален да бъдеш. А ти си взел мястото на едно говедо, ровиш земята, грешиш и после роптаеш. Не е разумно. А ако ме послуша някой и започне да говори на гърлото си, ще пропее, ще стане първокласен певец. Ако досега ме бяхте послушали, светът щеше да знае за вас. Който пее лошо, не мисли. Всеки един звук е стъпало на една култура. Когато плаче човек, ще го разбереш какъв е. И като се кара, пак може да се разбере, ще стане ли велик или гениален човек, или е голям простак. По гласа му ще познаеш. Като минаваш някъде вечерно време, ако мълчиш, кучето седи далеч. Щом чуе гласа ти, веднага познава дали те е страх или не и ще се нахвърли отгоре ти. Следователно мъчнотиите на живота са кучетата на природата, които като ви усетят, че сте страхливи, нахвърлят се отгоре. Мълчете! Като дойде едно страдание, кажете: „Герой съм!“ Дойде една мъчна задача, кажи: „Мога да я реша“, макар и да не мо-

жеш да я разрешиш. Въпросът не е да кажеш: „Невъзможно е“. Дете на 1 година не може да вдигне сто килограма, но на 21 години ще стане левент момък и тогава ще може да вдигне големия товар. Няма мъчнотия в света, която човек да не може да разреши, но то е въпрос на време.

Първото нещо, което трябва да спазвате като правило в живота: като вървиш, винаги пръв се отбивай. Даже и на мравката прави път. Срещнеш някого – обиколи го, път му стори – на всички прави път, ако искаш да ти върви.

Направи най-малкото добро. Не се стеснявай да вдигнеш един косъм от земята. Не се срамувай да вдигнеш една сламка. Стори път и на мравката. Услужвай на мравката. Услужвай и на сухите листа, и на падналите плодове. Някой хвърлил един плод – не го отминавай. Вземи го, измий го, тури го настрана или дай го на някое животно. Хората обичат да правят добро на видни лица. Като пишат писмо до някой голям човек, почеркът им е красив, издържан. Ако е за обикновен човек, пишат, както попадне. Някой захвърлил една ябълка – тя е едно любовно писмо. Вземи я, измий я, занеси я в къщи, да се запознае с децата ти, ако имаш деца; ако нямаш деца, запознай я със своята възлюбена. Ако нямаш възлюбена, запознай ябълката с някое животно. За предпочитане е да я изяде някое животно, отколкото да се търкаля по земята.

Откажете се от стария начин на живеене. Ще направиш една погрешка и после ще искаш извинение. Ще откъснеш един плод от градината на някого и после ще се извиняваш. Не се извинявай, но откъсни един хубав плод от твоята градина, иди при съседа си и му кажи: „Веднъж минах край твоята градина, влязох и си откъснах един плод. Ето, връщам ти сега по-хубав.“ Това значи извинение.

Човек, който не ви гледа в очите, не ви обича. Това трябва да знаете. Онзи човек, който ви обича, той всякога ще ви погледне. Един човек, който си навежда очите надолу, казва: „Не съм си свършил работата, не ме закачайте. Аз съм още на Земята, аз съм свързан със Земята.“ Онзи, духовният човек, право гледа. Нали като се молим, не гледаме надолу? Непременно трябва да станете, за да гледате право – нищо повече. Един човек може да не го гледаш дълго, може да хвърлиш един поглед за една десета от секундата, но не да погледнеш надолу или да си кривиш погледа. Погледни го и направи една възходяща линия. Той като погледне, да види, че окото ти се движи нагоре. Туй е хубавата любов! Като го погледнеш, не да наведеш погледа си надолу. Туй е лошо. Който има да дава на банкера, като го погледне, онзи си примижи очите. Казва: „Много хубаво, но имаш да ми даваш“. Току извади тефтера и казва: „Толкова лихви имаш, може да направиш проверка“. Ако този банкер мисли да ти прости лихвите или половината от това, което ти е дал, ако те погледне и направи един кръг нагоре, ще знаеш, че той е готов

да го направи. Извърне ли очите си надолу, трябва да знаеш, че джобът ти трябва да бъде пълен.

Как ще ми представите един беден човек в статично положение? Представете си едно дете на 12 години пред един богат човек, което му се моли да помогне. Я ми кажете, как ще си представите туй дете? Можете ли да ми представите умиления поглед на това дете? Вие се молите на Господа. Как се молите? Като деца сте се молили, но молитвата не е само да съберете пръстите на ръцете си. Важен е изразът на лицето ви. Като срещнете един свой приятел, когото обичате, лицето ви изразява радост. То може да е инстинктивно или пък да е подсъзнателно, или е от вашето съзнание, или от вашето самосъзнание или пък от вашето свърхсъзнание – един особен израз. Като срещнете някого, когото не обичате, веднага промените физиономията си. Вие даже не чувствате, че сте артист. Казваш: „Не съм артист“, а постоянно се променя лицето ти – зависи кого срещаш, дали човек, когото обичаш, или когото не обичаш. Не си артист в туй отношение, че предварително не си създаваш позите. Но питам, това дете как ще си го представите? С коя дума ще започне? Да кажем, че сте музикант, искате то да свири, с кой тон ще започне? От къде ще започне?

Добър е този, който има много плодни дървета в градината си. Как да се сади, с вода или без вода? С вода, разбира се. Този закон действа по следния начин. Направете опит. Някой път може да ви се случи някоя голяма неприятност или нещастие в живота, която може да бъде от различен характер. Дохождате до отчаяние от това, което ви се е случило. Всякога след такова нещастие ще дойде добра мисъл, посейте я, тогава му е времето. Който не е страдал, не може да има добри мисли. Когато ни нападнат страдания, това показва, че Господ ви обръща внимание, че е дошло време за садене. Това е правото тълкуване. Казал за вас някой нещо обидно, кръвно ви е обидил, ще пострадате, ще поплачете, ще настане едно утихване, ще ви дойде една добра мисъл – веднага на работа, посейте я. Това посяване ще плати дълга за тази обида.

Знаете ли мислите на Христа, когато се е жертвал? Вие обръщате внимание на външната страна на живота Му, че е бил прикован на кръста, но представяте ли си онези очи, с които Той е гледал на света? Казвате: „Не можем да си представим“. Ако имате неговата Любов, не само ще си представите, но и ще можете да извършите това, което Той е извършил. Ще кажете, че нямате сила да извършите това. Щом нямаш сила, това значи, че нямаш Любов. Любовта е нужна! Дето има Любов, всичко лесно става. И малките работи без Любов са тежки. Говоря ви това, защото съм убеден, че е така – не разглеждам механически този процес. Вие се съмнявате: „Как ще стане тази работа?“ Детето, което иска да проходи, пита ли как ще стане тази работа? Яйцето, което иска да се измъти, пита ли как ще се измъти?

Не пита! Започни и не питай! Не се спирай върху думата, но върви напред, въпрос на време е!

Не се стремете да постигнете вашите желания изведнъж. Когато има едно силно желание у вас, а не е изпълнено, то дава подтик, енергия за работа, но щом се постигне — дейтелността спира. Гладен си, не бързай да се наядеш наведнъж, яж бавно, спокойно. Щом желанията не са регулирани, ражда се гневът. Когато отнемете хляба на едно дете, то ще се разгневи. Турете около себе си една диамантена стена, та онези, които искат да вземат вашето благо, да не успеят.

Ще ви приведа един пример, от който ще ви стане ясно и вашето положение. Едно бедно дете често обикаляло градината на един богаташ, с намерение да си откъсне поне една ябълка, но винаги се натъквало на пазача и си отивало с празни ръце. Това продължило дълги години, но то никога не могло да изненада пазача. Обаче, ако това дете се беше сетило да посее една ябълкова семка, за тези години то щеше да има голямо ябълково дърво, отрупано с плодове. Вие също се мъчите да изненадате пазача, но не можете. По-добре посейте семката на онова, което искате да вземете.

Искаш да извършиш една работа. Спри се тогава дълбоко в себе си и виж най-първо, съгласен ли е Бог да извършиш тази работа. Ако е съгласен, започни я. После, запитай се — как иска Бог да я извършиш. Като се добереш и до метода, по който Бог иска да я направиш, продължавай, свърши работата и не се бой. В края на краищата ти ще видиш, че работата е станала точно така, както Бог е искал, както и ти вътрешно си искал. Казвате: „Как да познаем какво Бог иска, или какво мисли Той, и какво ние мислим?“ Човек може да разграничи, кога той желае нещо, и кога Бог желае. Ако мислиш по човешки и си започнал една работа по човешки, ти ще почувстваш в себе си едно вътрешно раздвояване. Имаш ли раздвояване в себе си, кажи: „Тази работа е човешка, ще се откажа от нея. Ще се опитам да я извърша според желанията на Бога.“ Кажеш ли така, съзнанието ти ще се проясни и ти ще дойдеш до правилно разрешение. Тогава ще почувстваш в себе си вътрешно единство, което ще ти покаже, че си на прав път.

В миналото всички учители са казвали: „Каквото прави дясната ръка, лявата да не знае“. Когато правиш добро, никой да не знае. Щом се разгласи, ти се намиращ в най-голямото противоречие. Затова не трябва да правиш нещата за себе си, за да не знае лявата ръка какво правиш, не го прави за себе си, а за Бога. Тогава няма да изпадаш в противоречие.

Мислите ли да правите нещо, не говорете нищо, само кажете: „Господи, ела ми на помощ.“

Светът, в който живеем, е разумен, художествен свят, дето всяко нещо е на своето място. Всички ваши движения трябва да бъдат спокойни, отмерени.

Това трябва да бъде идеал. Човек може да ходи както иска, може да си маха ръцете както иска, но от това зависи неговият успех. Онези, които разбират, веднага ще преценят – този човек ще успее ли, или няма да успее. Върви някой, маха си ръцете, върти се, той нищо няма да направи. Друг върви бързо, бързо – и той нищо няма да направи. Тези движения не са естествени. Този, който бързо се движи, не е търпелив.

Като те заболи нещо, за първи път се отнасяш по човешки. Заболи те ръката, ставаш внимателен с ръката. По-напред туряш ръката навсякъде, не си внимателен с нея. Като те заболи, поставяш я внимателно. Или заболи те ухото или окото, ставаш внимателен с тях. Болестите са начин за самовъзпитание, да станеш нежен, да изработиш в себе си нещо хубаво, благородно, възвишено. Постъпвайте както при болните хора, с едно меко чувство. Здравите хора пипат малко грубо. Здравият силно стиска, разтърсва.

Ако вие не знаете как да стъпвате, как да ходите, как да се движите, ще изгубите всички условия, които сте придобили от дишането, от въздуха и храната. От походката на някой човек се вижда, че той е кандидат за затвор. Вижте животните и птиците как се движат. Красиви, плавни, естествени, пластични трябва да бъдат вашите движения. Важно е с кой крак ще станете сутрин от леглото, важно е с кой крак ще тръгнете на работа, дали бавно или бързо си движите ръцете, как ще гледате. Ред нещастия ви сполетяват, защото не обръщате внимание на тези важни неща. С движението на ръцете, с пипането вие можете да се лекувате, а може и да се осакатите, като не разбирате.

За да не падаш, за да не изкълчваш крак, за да не си пукваш главата, ще се научиш как да вървиш, как да стоиш, как да сядаш. Случват ли ви се често неприятности, значи не знаете как да вървите: краката ви не са правилно поставени към центъра на Земята, а главата ви не е правилно поставена спрямо центъра на Слънцето.

Трябва да знаете, че при всяко движение вие се свързвате с теченията на природата. Щом обтегнете ръката си и държите ума си концентриран, вие имате вече контакт с тези течения. И тогава при всеки даден случай вие можете да имате връзка или с електричеството на Земята, или с електричеството на Слънцето. При всяко обтягане на ръката вие можете да имате контакт или със земния, или със слънчевия магнетизъм. Магнетизмът пък изобщо е свързан с праната, т.е. с жизнената енергия на природата. Тъй щото при обтягане на ръцете и краката и при концентриране на ума човек използва жизнените енергии на природата и става здрав и силен. При халтаво държане на ръцете природните сили не могат да се използват.

Всяко движение оставя клишета в невидимия свят. А пък всяко клише е един отпечат, който има свое последствие. И това последствие, този резултат носи радост или скръб.

Научете се да се спирате, да се вглеждате в действията си, та като направите каквото и да е движение с ръка, глава, очи или уста, да сте доволни от него. Някои поети често говорят и си разтърсват главата. Това тяхно движение аз тълкувам така: „Ех, дано тези гнили круши паднат“. Вие казвате за тях: „В тези идеи, които са се зародили у тях, има нещо съществено, те са поети, ще напишат нещо“. Нищо няма да напишат. И тъй, внимавайте действията ви да бъдат хармонични.

Наблюдавайте малките деца до 6 -7-годишна възраст – движенията у тях са много правилни, естествени, но между 7 и 14-годишна възраст техните движения стават изкуствени. Те пораждат много болести.

И досега още човек не знае правилно да ходи. Като върви, той цял се тресе, вследствие на което става сътресение на гръбначния мозък. Това сътресение се предава на главния мозък, а оттам и на цялата нервна система. След всичко това хората се чудят защо са нервни.

Наблюдавайте изгряването на Слънцето, да видите какво естествено движение има в него. По-естествено движение от това не съм виждал. Наблюдавал съм как Слънцето изгрява от морето. Първо се показва главата му, като на човек, който се изкачва нагоре равномерно и хармонично. Движенията ни трябва да наподобяват изгряването на Слънцето.

Ако искаш да ти е мирна главата, не хвали доброто и не кори злото.

Ще давате с лявата ръка, ще вземате с дясната.

Всички движения трябва да са плавни, не отсечени, с опънати крайници, бодро, но пластично, с мекота. Има известни криви линии, които трябва естествено да ги изправите. Правите линии са за много умните хора. Правите линии са за гениалните хора, кривите са за талантливите.

Важното е, каквото и да прави човек, да е красиво. Сега ще правите усилия да изправите погрешките на миналите поколения.

Научете се да движите очите нагоре. Движението на очите нагоре е благословение. Много зависи от човешкия поглед, как ще се представиш. Ако знаехте като срещнете някого, как да си поставяте очите, на какво разстояние да застанете – друг щеше да е животът ви сега. Ако знаехте на какво разстояние да застанете и от едно дърво, също щяхте да имате други резултати. Често се приближавате много близо до дървото. Има дървета, които не обичат да отиваш под сянката им. Такова дърво е орехът. Ако не вярвате, заспете под сянката на ореха и тогава ще разберете. Българинът знае, че под сянката на орех не се спи. Механичните влияния на ореха не са хармонични с човешкия организъм. Това човек трябва да знае и никога потен, скръбен, тъжен или отруден да не се спира под орех. Когато някой българин оре, и брадвата е близо до ореха, тогава той ляга под сянката му.

Орехът за мене е един символ. Понякога при голямо богатство считате,

че сте щастливи. И действително, голямото богатство е едно благословение, но трябва голямо знание, за да може човек да се справи с него. Ако не знаете как да се справите с туй злато, то ще изсмуче соковете на живота ви. Това са опитали всички богати хора. След като спечелите, туй злато поглъща живота ви.

Няма нито един от вас, който да е толкова беден, че да няма парченце земя да направи един опит. Най-първо за всеки предмет, за който може да се говори, вие можете да направите един опит във вашия мозък. Там има място. Следователно, когато се говори за ниви, за богатство, аз разбирам, че нивата е главата ви. Там са твоите волове, твоите кончета – ще ги впрегнеш колкото искаш; и твоите овчици са там. Всичко, каквото искаш, каквото пожелаеш, е вътре в главата. А ти, като не разбираш тези закони, ходиш да търсиш нивите вън, да се караш, да ти пукнат главата за една нива. Не ходи да търсиш ниви отвън – ще ти пукнат главата. Защо търсиш тези ниви отвън? Този език, който употребявам, трябва да се разбира.

Не приемай две блага едно подир друго. Не се пресищай!

Минаваш покрай плодна градина – откъсни си един плод, не повече. Благодарих ли на Бога за този плод, ще приемеш благословение.

Сложете пред един човек хубава, препечена баница и изведнъж ще познаете на какво ниво е неговата психика. Тази баница може да му послужи да прояви въздържаност. Да почака, да я поогледа, а не да се нахвърли лакомо да яде. И много гладен да е човек, пак не трябва да бърза. Ето как бих постъпил аз: преди да започна да ям, ще помисля десет минути. Ще взема пред вид тези, които са по-гладни и тези, които са по-сити от мене. И няма да се смуцавам. Няма какво да се смуцавам за хората. Ако един човек е гладен, аз се радвам. Ако е сит, пак се радвам. Мен не ме смуцава гладът. Гладът не е страдание. Гладът е една велика Божествена подбуда. А яденето, насищането, това вече е успокоението. Ти имаш една работа, която трябва да свършиш. Но след нея има и друга. Ти си се наял, работата е свършена. След това ядене ти предстои пак работа. Гладен човек аз разбирам онзи, който е свършил една работа. Според мене, колкото гладът е по-голям, толкова по-голяма работа човек е свършил. Колкото гладът е по-малък, толкова по-малка работа е свършил. Гладът показва степента на работата, която човек е свършил. Гладният човек не трябва да се пресилва – това значи, че човек не трябва да умре от глад, не трябва да умре от работа. Всеки един от вас трябва да работи умерено, без пресилване.

Като готви, жената трябва да пее. Ако няколко жени се съберат и започнат да пеят през време на готвенето, яденето ще бъде много по-вкусно и здравословно. Идеята, която искам да ви оставя е да внасяте Божествен елемент във всичко, каквото правите.

Някой път човек е несправедлив спрямо ушите си – слуша това, което не трябва да слуша. Друг път е несправедлив към очите си, гледа това, което не трябва да гледа, или пък като е несправедлив към носа си, мирише това, което не трябва да мирише, или пък работи много повече, отколкото трябва и преуморява тялото си.

Престъпление е човек да работи по 10 - 12 часа на ден. Най-много три часа физически труд трябва, за да не огрубеете.

Трябва да намерите време за всичко – за дишане, за благодарност, за молитва, за четене и размишление, за хранене, за гледане и слушане, за помагане на хората.

Да не работиш нищо – това е болезнено състояние. Може тялото ти да не е болно, но разположението ти е болно. Работата е най-красивото състояние.

Религиозните хора могат да ви дадат понякога нещо даром, но умните хора всякога гледат да ви създадат някаква работа. Същото нещо върши и природата. Тя всякога гледа да създаде работа на човека. Преди всичко човек трябва да има желание да работи. Никоя работа не може да се започне без мисъл. Никоя работа не може да се тури в действие без чувство. Никоя не може да се направи една добра постъпка без воля. Три са факторите. Трябва да имаш една права мисъл в работата, значи ти трябва да имаш ясна представа за онова, което ще вършиш и можеш да го вършиш. Второ, ти трябва да имаш обич към своята работа. И най-после ти трябва да имаш воля, да настояваш да извършиш това, което желаете.

Намери оня, основния тон, който Бог е вложил във всички блага, които е създал за нас. Не безразборно, а всяко нещо да бъде на своето място. Ние грешим, понеже взимаме нещата не на време. Ти ядеш не на време, дишаш не на време, пейш не на време, говориш не на време. Там ти е погрешката. Не че много говориш. Лошото не е в многото говорене, но в това, че не е на време. Всичко трябва да става на време.

Съвършеният човек във всеки момент във времето и извън времето прави всичко на време. Несъвършеният или закъснява, или много бърза.

Бъдете будни и досетливи. Каквото желаете, не се стремете да стане скоро. Оставете нещата да стават, както е определено. Оставете дървото свободно да се облече, както иска – не го насилвайте. Ако искате да облечете едно цвете преждевременно, ще направите цветарник, ще турите печка, ще го отоплявате. Това е частично подобрение. В естествения ход на растителното царство това не се прилага. Растенията сами се обличат и събличат, без никакви разноси. Така е по-добре. Като култивирате някое плодно дърво, плодовете стават по-големи, но изгубват от своята сладчина и аромат. Увели-

чаваме формата, но увеличаваме и соковете. За да бъдат плодовете сладки, природата е работила дълги години. Тя не се влияе от научните теории.

Трябват ви здравословни дрехи от естествени материали и широко, свободно ушити. Трябват ви жилища с големи прозорци, с обилна светлина, големи дворове, в които по три-четири часа да работите, да отглеждате плодове, зеленчуци, цветя. Кухните да се реформират – да няма помен от масла. Една жена да готви по 3-4 часа – това е престъпление. Каква култура е това? Най-много един час да се готви на ден. И това е много. Не бива никога да си губи времето за едно ядене. Всичко ще сложи наведнъж в тенджерата и след 15-20 минути – готово! Яденето е процес на превръщане – да превърнеш нисшето състояние на живата енергия във висше. Яденето е процес, при който живата потенциална енергия трябва да се приеме от човека и да се повдигне в по-висок свят. Като превърнеш тази енергия в първа степен, ще получиш първия дар – здравето. Като я превърнеш във втора степен, ще получиш втория дар – щастието. Като я превърнеш в трета степен, ще получиш третия дар – блаженството.

След всяко пипане на пари се измивайте много хубаво. Щом направите услуга някому, измийте се. Постоянно, щом имате условия, се мийте.

В приближаването няма никаква красота. Обичайте всички, но по-далече един от друг. Приближаването трябва да става много рядко, в редки случаи.

Когато хората много се приближават физически, духовно се отдалечават.

Има хора, които не трябва да са близко един до друг. Понеже единият е нагорещен с хиляди градуси, направен е от желязо, а другият, който е седнал до него, е направен от дърво. Не сядайте много близо един до друг, за да не си пакостите.

На какво разстояние трябва да бъдат хората един от друг? Да има три хиляди души да се вместят между тях. Това е нормата. Три хиляди души трябва да се вместят между вас, за да има съгласие и мир.

Здравият дава нещо от себе си на болния и болният предава нещо на здравия. Между тях става обмяна, която може да се изчисли. Най-слабите изтичания от човешкия организъм може да се изчислят. Колкото по-близък ви е болният и колкото по-голяма е любовта ви към него, толкова повече черпи той от вас. В бъдеще, когато математиката се приложи и в психичния живот на хората, ще видите какви сили изтичат от човека и ще разберете причината на заболяванията. Тогава съзнателно ще се предпазвате от всичко онова, което ви разстройва. Днес малцина разбират какво значи общуване с хармонични хора. Ако дружите с такива, които поддържат отрицателни

мисли и чувства, вие се свързвате с тях и носите последствията на техните отрицателни сили. Като знаете това, ограждайте се със здрава аура, със здрави мисли и чувства, пазете се от ръкувания, прегръдки и целувки с хора, които не познавате и не обичате. Не казвам да се страхувате, но да бъдете внимателни. Както електричеството се предава чрез влияние, така и много болести се предават чрез влияние.

Пазете своя мир, избягвайте общества и хора, които оказват лошо влияние върху вас.

Когато говорите с някого, трябва да запазвате известно разстояние помежду си и никога да не нарушавате това правило.

Хора, които са дисхармонично разположени един към друг, никога не трябва да спят на едно легло.

Никога не ставайте с гърба си нагоре. Ставайте с главата и лицето си нагоре. И когато излизате, първо покажете главата си, а не с краката първо да излизате. С главата си ще излизате и ще благодарите на Бога в душата си. Тогава всички светли духове ще са около вас, ще добивате сила и мъдрост.

За да разбереш дали един човек ще свърши работата си успешно, виж как излиза от дома си. Ако изведнъж забърза или се затича, нищо няма да свърши. Ако излиза бавно и постепенно ускорява хода си, ще има успех в работата си.

Като мигаш бързо, няма да успееш. Когато тръгваш за работа, излез с лицето навън, а не с гърба. Тръгвай бавно и постепенно ускорявай хода си.

Като тръгвате за някъде – тръгнете бавно и постепенно усилвайте хода. Природата започва с най-малкото, едва се помръдва, едва се вижда движението, а към края тя така ускорява движението си, че никой не може да я стигне.

Правилно е, когато човек напусне работата си, да прекара един час в размисление, да се свърже с един по-висок свят и от там да приеме енергия, необходима за здравето му.

Ухапе ли ви муха, ще има промяна на времето. Но освен тези мухи има и астрални мухи, които по начина и мястото, на което хапят, ще разберете какво ще последва. Чрез една силна и концентрирана мисъл, вие може да се въздържите да не се почесвате и да си продължите работата, все едно че нищо няма.

Откъснете едно цвете и не го смятате за нищо. Питате: че какво от това? Ако аз изтегля от главата ви един косъм, вие ще се раздразните. Защо? Имате на главата си 250 хиляди косми, какво от това, че аз съм изтеглил един? Все ще ви заболи. Умно ли е да тегля косми от главата ви? Нито от своята, нито

от чуждата глава ще теглите косми. Нито ще късате цветя. В стаята, където работите, ще имате посадени цветя, но не и откъснати.

Има изключителни случаи, когато цветята могат да се късат. Хората могат да ги късат, само ако се лекуват с тях. Престъпление е за удоволствие да се късат. Ако си болен и откъснеш някое уханно цвете, вдъхнеш от него и ти мине, тогава и то се радва, че е откъснато и е могло да помогне.

Намерили са житни зрънца от преди хиляди години и като ги посадили в земята, те изникнали и дали плод.

Не смесвайте старите работи с новите. Стари и нови работи не ги носете едновременно. Яли сте сушени сливи, а след това ядете пресни череши – не смесвайте пресни плодове и стари, не смесвайте маслото с олиото, не смесвайте сухия хляб с пресния, не смесвайте старите идеи с новите.

В съботния ден не ти се позволява да вземаш пари, откъдето имаш да вземаш. В съботния ден ти е позволено да занесеш един чувал брашно на някоя бедна вдовица, да лекуваш болни, да освобождаваш затворници, да запалиш нова мисъл в ума си, да запалиш нов огън в сърцето и в тялото си, който ще внесе здраве и спокойствие.

Ще гледате по възможност косите ви да са прибрани. По някой път те зна-ят по-добре своя път, отколкото вие да ги нареждате. Тъй както пада всеки косъм на главата, образува известен ъгъл. Тия ъгли на космите играят много важна роля при пречупването на светлината. Вие може да считате тия неща за много дребнави, но знайте, че животът е свързан само от дребни неща. Ако вие искате да си създадете характер, трябва да знаете, че той се създава от тия дребни неща във вашите косми. Щом космите ви не се подчиняват на вашата воля, щом палецът ви не се подчинява на вашата воля, вие трябва да се пазите. Всяко ваше движение трябва да бъде под контрола на волята ви. Казвате например: „Не зная какво ми стана, но не мога да сгъвам пръстта си“. Ще го сгъвате, няма да го оставите така. После казвате: „Не зная какво става с моите косми, но много са щръкнали, не мога да ги прибера“. Не, ще заповядате на космите си! Че ако вие не можете да заповядате на вашите косми, на кого ще заповядате тогава? Знаете ли кога щръкват космите на човека? Когато човек не може да се контролира. Тогава гневът взима над-мощие в него, той става нетърпелив и космите му щръкват, нахохорват се, не искат да се подчиняват. Щом стане тих и спокоен, щом стане търпелив, и космите му взимат своя път. Забелязали ли сте как изобразяват великите хора? С гладко причесани коси и с прав път.

Основната мисъл, която трябва да остане в ума ви, се отнася до хигиената на тялото, на ума и на сърцето. Има един велик закон, който регулира човешкото сърце. Казано е в Писанието: „Ще им отнема каменното сърце и ще им дам плътско. И тогава ще Ме познаят от малък до голям.“ Това значи:

ще им дам нов закон за сърцето, да знаят как да постъпват спрямо себе си и спрямо другите хора. Питам: какво трябва да прави реката, която минава покрай дърветата? Тя трябва да остави нещо от себе си. Какво трябва да прави човек, като минава покрай хората? И той трябва да остави нещо от себе си. Ако те са били мъртви, той да ги пробуди, да ги запали и да светнат.

ПРЕДСКАЗАНИЯ

Виждането е функция на съзнанието. Човек, който има пробудено съзнание, вижда и в Америка какво става.

Не са само физическите очи, с които човек вижда. Има и друго зрение. Има хора, които виждат едновременно и отпред, и отзад, и пред тях, и зад тях, имат двоен фокус, двойни центрове на зрението. Такива хора виждат чрез умовете на другите хора.

Забелязано е, че в очите на ясновидците около зеницата стават особени промени. В очите на ясновидеца има особена светлина — тя иде от невидимия свят. Ако лъчите на тази светлина попаднат точно под ъгъла на човешкото зрение, той започва да вижда неща, които по-рано не е виждал.

Като се погледнете в очите и ако разбирате, може да видите какво ще ви се случи през деня. В окоето се явяват разни петна по разни кръгове, по които може да се определи точно какво може да се случи на човек не само през деня, но и за по-дълъг период от време. В окоето са отбелязани и епохите, в които ще се случват известни събития. В тези кръгове са дадени известни правила и човек ако знае да чете по тях, ще може да се спаси от нещо лошо, което му престои да се случи. Ако тези кръгове са зацапани и не може да се чете по тях, спасение няма.

Има нещо, което е знайно за човека, без той сам да разбира как ще стане. Зная още, че някои работи се изменят, а някои не се изменят. Някои работи, които са предсказани, стават; някога фактите изменят пророчеството. Не мислете, че пророчеството всякога се сбъдва. Някой път се сбъдва, някой път закъснява, а някога не се сбъдва. Оня, който вижда далеч, зрението му е силно. Оня, който не вижда, зрението му е слабо — той не знае много неща. Всичкото знание е в зрението. Аз виждам добре нещата. Бог ми е дал това зрение. Казват за някого: „Той е пророк“. Кой от вас не е пророк? В известно отношение и вие сте пророци. Аз бих желал всички хора да бъдат пророци, да виждат добре и да виждат хубавите работи. Да виждам добре, това е пророчество. Аз съжалявам, когато хората не са пророци. Тогава те са слепи.

Много от съвременните хора са объркани, не знаят кога какво трябва да

направят. Всичко може да се направи, но на своето време. Казват ми: „Предскажи нещо!“ Аз бих предсказал много работи, но сега не е време. Преди години предсказах, че в 1914 година ще има война и в тая война именно Германия ще изгуби. Предупредих тогава българите да побързат и сключат мир, но не ме послушаха. Погнаха ме, интернираха ме. Казвах: може да ме интернирате, да правите каквото искате, но ще изгубите войната. И за сегашната война предсказах, че ще стане. Казах, че много градове, големи столици ще пострадат – Берлин, Лондон, даже и София. Когато казвах тия работи, не им се слушаше. Не измислих тия неща, но хората са докарали работите до една криза, която не може да се избегне. Виждам един колар, кара колата си много бързо – ще я счупи. Виждам един трен, който пътува с по-голяма скорост, отколкото трябва – скоро ще отхвъркне някъде. Това е много естествено. Не се иска голяма философия да го предскажеш.

Щом чуят, че някъде се явил гадател, хората веднага отиват при него да им предскаже нещо. Той я ще им каже нещо, я не, но първо ще им поиска пари. Едно трябва да знаят всички хора: Бог определя съдбата на хората – никой друг. При това, съдбата на хората не е нещо фатално. Тя се определя според техните мисли, чувства и постъпки. Следователно никой не е в сила да избави човека от собствената му съдба. Ако има някой, който може да му помогне, това е той сам. Как? Като измени направлението на своите мисли, чувства и постъпки. Обаче човек иска нещата да станат според неговите желания, без той да направи някаква жертва от себе си. Не, ако човек измени своите мисли, чувства и постъпки в прав смисъл, и Бог ще промени решенията си към него. В Стария Завет е казано: „Според вашите мисли, чувства и постъпки вечно ще ви отхвърля от лицето Си“. След това евреите съзнали своите погрешки и се разкаяли. Бог им казал: „Щом се разкайвате, обърнете се към Мене и аз ще залича греховете ви“. И обърнаха се те, а Бог стана милостив и благоутробен към тях.

Но днес казвам: войната няма да бъде след 6 години, но след 7–8 години. Значи не е определено точно, математически. Има някои неща, които могат да се отлагат. Не мислете, че нещата, които стават в природата, са абсолютни, че непременно ще станат. Господ казва на грешника, че непременно ще умре. Ако той се разкае, няма да умре. Ако на праведника каже, че няма да умре, а той съгреша – ще умре. Следователно има нещо, което можем да видоизменим.

Учен човек е този, който създава скъпоценните камъни, който разбира какво нещо е душата, какво нещо е духът. Човешката душа не е нещо фиктивно. Има закони, по които може да се проучва. Човешкият ум и човешкото сърце също имат свои закони. Човек може да предвижда далечното бъдеще. Има неща, които пророците и Христос са казали и сега се сбъдват.

Мнозина се замислят, питат се какво ще стане с България. Те нямат ясна представа за България. Плачат за „миличката България“, без да разбират какво е тя. Косъм няма да падне от главата на тая България, която аз познавам. България, това са условията, които са дадени на вас, да живеете при тия условия и да се развивате. Бог ви е дал условия да живеете, да се проявявате, за да Го познаете. Що е човешината? Дадени условия. Що е мъдростта? Дадени условия. Що е доброто? Дадени условия. Докато не приложиш доброто, не можеш да го разбереш.

Бог е приготвил една голяма реторта за българския народ. И вас ще турят там. След като излезете от тази реторта, ще минете през още 10 реторти, а като излезете от последната, от десетата реторта, други българи ще бъдете. През тия реторти ще минат всички държавници, всички свещеници, всички майки и бащи. Излезете ли от там, никакви бесилки няма да има вече в България. Туй нещо ще опитат всички българи, ще видят дали моите думи са верни, или не. Най-много 100 години давам срок да се проверят моите думи. От днешните саби нищо няма да остане, те ще се превърнат на рала и с тях ще орат земята. За в бъдеще само със земята ще се воюва. От затворите няма да остане нищо, от съдилищата – също, от съвременните бесилки – също. От всички тях ще останат само някои паметници – свидетели за културата на някогашните хора.

У българите има един елемент, който руши. Българинът, където и да спре, възрастен или млад, той ще извади ножа и ще вземе масата да я прободее. Някой дърво ще наклъца, някой камък ще хвърли. Излезте из българските гори, ще видите как са окълцани дърветата. Това е човек на действието. Не му дохожда наум, че това дърво ще страда. Или ще си напише името, ще го вреже. Аз съм виждал дървета, изписани от горе до долу. За 20 години името му написано – еди-кой си „Стоян от село Сапарево“. Това са лични прояви, които говорят за един атавизъм от далечното минало, един лош подтик и в човешкия развой. Така и съвременните хора – и в Америка, и в Англия, и в Русия, и във Франция, и в Германия – навсякъде трябва да се освобождават от цяла грамада атавистични идеи, влажени преди хиляди години. Хората искат днес да ги изразят, а за тези идеи вече няма условия. Сегашните хора желаят да живеят спокойно и богато, всички да бъдат задоволени, съществува усилена борба за забогатяване. Това не е дело на сегашните хора, но това са идеи, които сега са се развили. Тогава не са ги изразили, сега искат да ги изразят. Сега е невъзможно да се изразят. Сега е настанала есента на тази епоха. Следователно преградите ще си останат прегради. Всички тези планове, замисли, които сегашните хора имат, ще останат незавършени. Тяхната участ ще бъде такава, каквато беше участта на големите животни мамонти. Когато се измени оста на Земята, Северният полюс се промени, изгуби своята тропическа топлина и всички тези животни измряха. По съ-

ския начин всички тези грандиозни идеи, замисли и желания – всичко това ще бъде пометено както тези големи животни. Ще остане само дребосък. Сега, това е предположение само. Бъдещето има да си каже думата, вярно ли е, или не.

Жизненият еликсир идва отдалече, минава през Слънцето и слиза на Земята на всеки две хиляди години и носи нов живот, нова култура, нова епоха. След три години Слънцето влиза в нов знак, в нова епоха, която ще трае 24 хиляди години. Този знак е Водолей. Когато Слънцето влезе в този знак, в душите на хората ще се вложи нещо ново – нов подтик, нов стремеж. (1923 г.)

При сегашните условия Земята не е наклонена на 23 градуса, но на 22 и нещо – постепенно оста се изправя. Всяко изменение, което става на Земята, става и у нас. И умът ни е леко наклонен. Един ден, когато Земята се изправи перпендикулярно на своята ос, ще имаме умерен климат, добри условия за живот, умът ще бъде просветен, сърцето – топло, волята – силна, ще се спазват Божиите закони.

Ако ние се храним с жито и плодове, животът ни ще бъде по-чист. Когато дойде Христовото учение да поклъне в човешките сърца, много хора ще полудеят и също като стари мехове ще изпопукат.

Причината за земетресенията, в която и да е част на земното кълбо, са всички живи същества. Те създават земетресенията. Чудни са хората, като търсят причината за земетресенията другаде, а не в себе си. Отрицателните мисли, чувства и действия на хората влияят върху Земята тъй, както експлозивните вещества, които като турят под някоя канара, тя се разрушава. Достатъчно е само да се тури запалка на тия вещества и всичко над тях хвърква из въздуха. Така се произвеждат и земетресенията.

Хората със своята мисъл могат да спънат нормалната дейност на вулканите и да ги подпушат, но с това ще подготвят големи катастрофи на човечеството.

Вие казвате: „Е, нима една малка мисъл може да произведе нещо лошо?“ Да, но ако аз пусна в салона само една хилядна част от милиграма от някой силно отровен газ, той въпреки малкото си количество ще може да изтрие всички ви. Силата на материята не се заключава в нейната тежест, но в нейната интензивна дейност. Има известен род материя, която не тежи, но в нея има такъв интензивен живот, че може да премахне всинца ни от лицето на Земята.

Трябва да знаете, че неестествените мисли на хората са оказали известно влияние върху строежа на земните пластове и са ги разместили неправилно. Затова може да се очаква, ако хората не се оправят, да станат земетресения,

от които главите им ще побелеят. Хората трябва да изменят своята разрушителна мисъл, за да се спасят, защото трябва да знаете, че Земята е жива и разумна, ще реагира на неестествените мисли и желания на хората.

Не само съществата от другите планети и цивилизации оказват влияние върху Земята, но и всички хора, около три милиарда души, със своите мозъци оказват влияние върху целия строеж на Земята. Ако хората биха концентрирали умовете си в определена точка, те биха стопили това, което се намира там. Канара би се стопила от енергията, която се излъчва от човешките мозъци. Хората, ако знаят как, чрез концентрацията на мисълта си могат да разтопят всички скърби и болести.

Сегашните борби на Земята са отражение на войната, която се води в невидимия свят между Бялата и черната ложа. Но Бялата ложа ще победи. Доброто ще победи. Тъмните духове ще бъдат вързани и пратени в бездната. Сега човечеството преживява най-важната епоха. Радвайте се, че живеете през това време и вземате участие в изграждането на новото.

Днес противоречията са неизбежни. Земята е затворен свят, в който страданията и противоречията вървят паралелно. Докато Земята не се пресъздаде и преустрои, страданията ще съществуват. Земята е създадена вече, но сега се преустройва. И трети път предстои да се пресъздаде. Тогава ще можем да кажем, че живеем в новата земя и новото небе, за които се говори в Писанието.

Свършването на света всякога означава в Писанието изгубването в три свята на условията, при които известна престъпност може да живее или да се увеличава. Туй е свършекът на света. В другите два свята тази година на условията почти са се свършили – останали са само на Земята. Според моите изследвания условията на физическото поле след 300 години ще се изгубят. Сега са последните условия за престъпления. След 300 години, ако сте живи, ще проверите нещата. Сега не може да говорим, но до 300 години 101% ще стане. Понеже в другите два свята нещата вече са станали, непременно най-после ще има едно въздействие. В хората има пробуждане на едно голямо съзнание, навсякъде ще дойде това въздействие. Хората вече не искат съзнателно да вършат престъпления. Богати и учени, всички съзнават, че трябва да се тури край на тази анормалност, която съществува.

Животът ще се влошава все повече и повече. Той ще стане непоносим. За лошите хора настъпва черен период. Тъмната епоха изтича. Сега сме в епохата на Водолея, което значи чистота. Астралният свят вече е почистен. Бъдещата култура се отличава с три неща: повдигането на жената, повдигането на бедните и слабите и застъпване на правата на човека.

Казано е в Писанието: „Всички ще бъдем научени от Господа“. Кога ще бъде това? В последните дни на века. Ние сме в края на века, в една важна

епоха. Ние минаваме през такава опитност, каквато миналите поколения не познават.

Великата духовна топла вълна, която идва сега в света, руши ледовете и ги превръща във вода. След хиляда години не само хората ще се изменят, но и вълците ще престанат да ядат овце. Те ще се отвращават от месото и ще употребяват растителна храна.

Всичко нечисто, което се крие в Земята, се изхвърля навън като цирей. Човечеството ще мине през такива изпитания, каквито не може да предположи. Ще се изпоти, ще се преоблече и ще се освежи.

В света съществуват само две велики неща, които са еднакво силни: те са великото малко и великото голямо. Великото малко може да запали целия свят, а великото голямо може да изгаси целия свят. Великото малко е онази искрица, която произвежда най-страшни пожари. Великото голямо е онази буйна вода, която и потоп може да причини и всички пожари да изгаси. Когато великото голямо работи, потоп иде в света. Когато великото малко работи, огън гори в света. Дето има огън, там има готвене, ядене и пиене. Когато великото голямо и великото малко се сдружат в обща взаимна работа, нещо велико се гради. Тази е науката на синовете на светлината.

Огънят ще дойде, тогава къде ще се скриете? Дойде ли огънят, тогава ще си спомните, че думите, които съм ви казал, са верни. Седрах, Месах и Авденаго бяха в огъня, но не изгоряха. Огънят е почнал. Туй разстройство на нервната система, което е обхванало света, е огнената пещ, в която ще горим. Огън, а не потоп, ще бъде наказанието. За тези, които вървят по Божия път, този огън ще бъде благословение.

Казва Христос: „Хлябът, който слиза от небето“. Значи от онова място, отдето иде запасът на живота. Истинският живот оттам иде. Казват някои, че в бъдеще ще дойде време, когато хората ще се хранят със светлина. Всичко е в светлината. Ако ти можеш да стъпиш светлината, има храна. Някои учени казват, че това е възможно. Хиляди години може да минат, но ще стане. Ако след хиляда години хората започнат да се хранят със светлина, ще бъде един успех. Но аз мисля, че още след 2100–та година може да се постигнат условията, за да може човек да се храни със светлина. Като ви кажат, че Син Человечески ще дойде, не вярвайте. Когато хората започват да се хранят със светлина – тогава ще дойде Син Человечески на Земята – защото е казано, че Син Человечески живее с хляба, който слиза от небето.

Първо човек трябва да преобрази ума и сърцето си, за да може да го посети Великия, Който е създал целия свят – небето и Земята, цялата наука, всички изкуства. Той ще внесе в човека безсмъртния живот – живота на възкресението. Това посещение ще трае само една секунда, но никога няма да се забрави.

Само праведните са определени да бъдат наследници на Земята. Няма да се минат и сто хиляди години и в края на краищата Земята ще бъде освободена от всичките грешни хора. Не се заблуждавайте да мислите, че грешните хора на Земята благуват. Те са нещастници.

Русия не послуша Толстой, но духовенството доведе болшевиизма. Болшевиките – това са камшикът на Бога. Те са неверници и те действат с оръжие. Аз разглеждам болшевиизма като религия на труда. След 1945 година той ще дойде в България. Ще минат 40 години и тогава в българските земи ще дойде религията на Любовта.

След войната ще се заговори за съединени европейски щати и тази идея ще се осъществи.

Денят Господен се отлагаше, за да се примирят хората. Но той ще дойде. Идването на деня Господен е придружено със страдания. Отлагаше се, отлагаше се досега идването на деня Господен, за да се поправят хората. Но денят Господен иде вече със силата си. Ние сме в началото на второто пришествие. То преминава през периоди. Първият период на второто пришествие започва в 1945 година и ще продължи 45 години. После ще се отложи за малко и ще се завърти вторият период от 45 години. След това следва трети период от 45 години и тъй нататък. На вълни, на вълни ще идва второто пришествие. Това е денят Господен, когато хората са направили съдба с Господа. Всяка нова предстояща вълна е по-голяма от предидущата по Сила и Власт.

Христос дойде на Земята с велика мисия. Той искаше да покаже на съвременните европейски народи как трябва да постъпват. Всичко, което проповядваше Христос на времето си, се отнасяше за сегашните времена. Той казваше на всички народи: вие ще дойдете до една голяма криза. Ако искате да се освободите от тази криза, единственото разрешение седи в това, което сега проповядвам. Ако приложите Моето учение, вие ще се избавите от голяма катастрофа, не приложите ли учението Ми, катастрофата е неминуема.

Онзи и този свят са едно, когато съзнанието не е прекъснато. Сега са последните дни на света. Всичко старо си заминава, няма да се мине много време и този век ще завлече всичко. Всички филолофствания, всички науки трябва да се видоизменят. Бог е решил това. Вече е изготвен план. Човечеството не може да живее в тези дрипели. Кармата на европейските народи е назряла. Този катаклизъм, който ще дойде, ще бъде социален и природен. Всички религиозни форми ще изгубят смисъла си. Невидимият свят е решил, въпросът е решен. Има си програма и като се натисне бутончето, всичко е свършено. В бъдеще ще дойдат души, които стоят в пространството, в рая. Вас защо ви извиках? Вие ще бъдете, ще имате дял

в бъдещата култура. В невидимия свят има хиляди, милиони души, които са напреднали. Те ще дойдат на Земята и ще турят ред и порядък. Те ще ви кажат: „Ето, това е животът“. Един човек, който не иска да работи, да служи, ще бъде задигнат. Ще видите, че хората, които са в управлението, са се изменили, станала е промяна – вселяване е станало в тях. Апостол Павел казва: „Аз не живея, но Христос живее в мене“. Виждате, че този човек е съвсем друг. Това ще стане скоро. В този век ще станат големи преобразования. Всички трябва да работят. Това е близо вече. Целият XX век ще бъде век на преобразования, век на приготовления. Сега ако си заминете, пак ще дойдете към 1975 г., защото ще има важна работа. Няма дълго да стоите в пространството. Всички заминали ваши братя и сестри са все тука между вас. Аз ги виждам в събранието. Всички идват на беседите и си отиват. Те много по-добре разбират беседите от вас, десет пъти по-добре. Те са хубавото събрание, а вие сте се сгушили между тях и от ваше гледище мислите, че ги няма.

Да знаете, че днес минавате от християнската епоха в Новата епоха, която е епоха на закона на братството и сестринството. Иде новата култура! Иде шестата раса! Иде Божественото в света!

Идва едно коренно пречистване. Идва голям огън. Вие ще бъдете свидетели на това нещо, ще го проверите. Сегашните хора ги е страх от революции, опасността обаче не е в революциите, опасността не е в болшевиките, нито в богатите, нито във войните, нито в безверниците. Идва едно раздвижване на Земята, от което и бедните, и богатите ще хвърчат във въздуха, ще бъдат затрупани под пепелите.

На всички съвременни хора по целия свят казвам да не правят високи къщи, защото няма да мине много време, земната кора ще мине големи огъвания и от тези къщи нищо няма да остане. Всички високи къщи ще се съборят, камък няма да остане от тях. Къщите, които за в бъдеще ще се строят, трябва да бъдат най-много един етаж и половина високи и не много масивни, защото ще се разсипят. Иде време, когато земната кора ще се огъва, а заедно с нея и вие ще се огъвате.

Сега трябва да се живее добре, за да можем да влезем в новата епоха без дълг. През малкото години, които ви остават тук до 1999 г., какво ще правите? Защото епохата е изтекла вече. Значи в този живот каквото направите, това е.

Тези, които са готови, ще имат винаги добри условия да ликвидират с кармата си, а които не са готови, ще имат възможност за това в 1999 г. До 1999 г. светът ще види това, което никога не е виждал.

От 1945 г. влизаме вече в новата епоха. От тази година започва постепен-

на подобряване на човешките мисли, чувства и постъпки. Настава подобряване на човешкия организъм. Подобряват се отношенията между хората

Днес всички хора искат да знаят какво ще стане със света. Светът представя образа със златната глава, която царят видя. Но виждате, че един малък камък дойде, разруши целия образ и го хвърли на земята. Значи старата култура с всички свои предания, останали от деди и прадеди, ще се разруши, нищо няма да остане от нея. Малкият камък, отсечен от планината, ще разруши старата култура и на Земята ще остане само онова, което той ще донесе. Това е новото, което трябва да приемете. Това, което пророкът описва, се отнася за сегашното време. Дошло е време и сега е, когато златната глава на света, сребърните му гърди, медните му колена и краката му, направени от желязо и кал, ще се разрушат. Сегашната епоха е преходна. Тя представя разрушаване на старата култура, възстановяване на Царството Божие и поставяне на нов ред и порядък в света.

Страшен, тежък изпит иде за човечеството. Всичко ще се стопи, ще се превърне в прах и пепел. Кога ще стане това, не е важно; може да стане след година, след десет, сто или хиляда години. Важно е, че законът ще се приложи. Ще бъдете свидетели на това време и ще проверите истинността на думите ми. Една мисъл да легне в ума ви: да се изправите. Аз съм дошъл до едно място, дето повече не мога и не искам да нося вашите нечисти мисли и желания. Не искам да нося нечистотиите на съвременната епоха. Всичко, което виждате днес, ще изчезне, ще се стопи. Такава е волята на Бога. Невидимият свят е решил да ликвидира със старото. Това не трябва да ви обезсърчава, но да се изправите.

Някога имаше грамадни животни, по 20 метра дълги. Природата ги изпрати в духовния свят. Сега големите животни от миналото са у нас – това са нашите ненаситни желания. Но каквито и да са нашите желания, след години няма нищо да остане – всичко ще си замине. И Слънцето ще се измени, и Луната, и звездите, и ще се появи нещо ново.

Жителите на новата Земя ще бъдат други.

Непослушанието на хората е причина да бъде унищожаван малко по малко света. И затова огън идва! Всички хора ще бъдат стопени. Златото ще излезе от сгурията и сгурията ще се хвърли. Няма да остане човек нестопен. Не говоря за материалното – трябва да стане пречистване на ума и сърцето.

Иде огънят! Който няма Любов, нищо няма да остане от него. Нищо няма да остане от европейските държави. Няма да мине много време, ще проверите това, което ви казвам. Само Любовта ще ви спаси. Думите на пророка ще се чуят. Нищо няма да остане от плановете на европейската политика.

Това трябва да го знаят европейските дипломати! Нищо няма да остане от сегашните религии и църкви. Камък на камък няма да остане! Любовта ще разруши всичко старо. След това ние ще започнем да градим.

Тази Европа още няма знанието, с което да посрещне Божественото, а онзи народ, който има знанието, носи отговорност за това. Знанието за тази велика Любов трябва да излезе от затворените общества, от книжните хранилища, от скъпите курсове на Изтока и Запада и да стане знание на националните култури. Обаче вече няма време това да стане на материалното поле, затова опитът, който има да се направи, ще бъде преди всичко в духовното поле. Хората отвътре трябва да придобият знанието чрез този вътрешен контакт.

В света ще стане една коренна промяна, няма да ви кажа кога, но вие ще я видите. Тя ще стане внезапно. Хората ще заспят и като се събудят, ще видят, че не са такива, каквито са били.

Сега иде една обща пролет, обща духовна вълна, която ще засегне всички. Само че които са повече напреднали, ще имат повече условия за напредък. Но всички ще придобият по нещо.

Сега е една епоха, когато нещата са кондензирани. Това, което за хиляди години щеше да се ликвидира, сега може само за 10 години да се ликвидира в сегашната епоха. Затова идват големи напрежения, противоречия. Сега са настанали такива благоприятни времена за духовни постижения, че за една година можете да добиете това, което по-рано не можехте да добиете за сто и за хиляда години.

Всички стари форми ще се разрушат. Хората няма да забележат как ще израснат, как ще станат нови хора с нови разбирания.

Сега се изработват нови органи. Вълната, която идва, ще повдигне не само нас на по-висока степен, но и всички минерали, растения, животни. Онези, които не подеме, ще останат за бъдещето при друга вълна. Помнете, втора вълна няма да дойде, защото в природата няма повторение на нещата. Ако останете за бъдещето, тогава условията ще бъдат по-тежки.

Днес еволюционният процес е съкратен. Всяко нещо, за реализирането на което в миналото се е изисквало хиляди години, днес може да се реализира в продължение на секунди, минути или часове — зависи от интензивността на мисълта.

Учителите на човечеството предупреждават хората, и специално своите ученици, да бързат. Времето е скъпо. Денят е равен на век. Който може добре да използва времето, той ще придобие големи богатства.

Христос казва: „Будни бъдете!“ За какво? Сега е най-опасното време, може да заспите и да останете вън. Божественият век е толкова точен, само с

една секунда можете да закъснее. Затова вашето съзнание, вашите сърца и умове трябва да бъдат будни.

Няма време за отлагане. Остава само половин час до последния трен. Ако сега го пропуснете, ще чакате хиляди години отново да дойде. Преди две хиляди години се казваше, че е наближил денят Господен. Сега аз казвам: ние сме в деня Господен. Остава само половин час до последния трен. Горко на оня индивид, на оня народ, който дотогава не уреди сметките си! Всички ще бъдете изоблечени. Така се казва отгоре. Ако Европа не изправи своите погрешки, тая тояга ще се сложи отгоре ѝ. Големи страдания я чакат. Казано е: „Горко на тебе, Ерусалиме!“ Сегашната Европа е този Ерусалим.

Единственото спасение е да бъдете проводници на добрия живот, на добрите сили, на добрите мисли в света. Туй е предназначението ви сега. А как трябва да стане това? Вие всички имате заложби. Ако продължите по този път, ще дойде съдействието: Слънцето ще изгрее навреме, вятърът ще дойде навреме, всичко ще дойде навреме за онзи, който слуша. И Учителя ще дойде и хиляди години ще помага. Който изведе човека, той ще го избави. Не ние ще се избавим. Той ще ви избави. На еврейския народ Мойсей беше изпратен да го изведе. Каза му: „Ще кажеш на фараона, че Аз те пращам. Аз съм, Който праща всичко.“ Започна фараонът да се съпротивлява, казва: „Аз не те познавам“. Най-после беше принуден да пусне Израиля. Та сега, по същия начин казвам: ще дойде един Мойсей, който ще изведе човечеството. Тъй казва Господ. Ще вдигне тоягата. Най-после всички хора ще се съгласят. Ще дойде туй, но кога? Не е за вас да знаете години, които Бог е поставил. Близко е времето, но кога, никой не знае. Когато спите, когато не мислите нищо, когато си представяте, че всичко е наред, тогава ще дойде.

„Денят Господен иде!“ Мнозина говорят за свършването на света. Някои даже са ме питали: „Как ще се свърши светът? Какво ще стане с нас?“ Нищо особено няма да стане. Вие ще се преобразите само, ще олекнете, ще тежите един грам и този грам ще съдържа такава мощна сила, че според волята си ще си създадете тяло, каквото искате, тежко или леко, според времето. То ще бъде като зародиш. Тогава Бог ще ви даде всички условия за развитие. Праведните ще бъдат благословени, ще се смаяват и ще се увеличават според желанието си. Това е законът на смирението, през който трябва минем, да се смирим. Като се говори за смирение, това подразбира човек да се откаже от грандоманията, от лакомството, защото смисълът на живота не е нито в многото, нито в малкото. Човек трябва да има само това, което му е нужно за даден случай. Тъй щото, трябва да се научите на закона на смаяването и на увеличаването. Като се смаявате, ще минете през най-малката дупка, през най-малкото отверстие, през най-малката междина.

Няма да се мине много време и въглища няма да има. Няма да има дим, няма да горят хората дърва. Ще се впрегне електрическата и магнетическата

енергия за отопление и осветление. Горе във въздуха, из пространството, на 500 километра над Земята има цял океан от електрическа енергия. Тя ще се смене, ще се използва, ще светне на Земята.

В природата има една кондензирана енергия и един ден, като станете праведни, светии, вие ще се ползвате от тази кондензирана топлина. Има кондензиран хляб, обуца, дрехи. Ще бъдете облечени един ден като ангели.

Плодните дървета знаят това изкуство. Те от земята изваждат енергия, която идва от Слънцето и образуват хубавите плодове.

Най-много след двеста години всякакви братство, всякакви роднинство между хората, които са били свързани по плът, ще изчезне. Връзката между хората, родени от Бога, ще продължи най-малко 25 хиляди години. Това постоянство, тази трайност на връзките ще даде възможност на разумните сили, които действат върху човешката душа, да завършат своята работа.

Новата култура ще се въздигне от старата. Няма да има загиване на старата култура и новата да започва отначало, както е било в миналото. В невидимия свят имат желание да намалят страданията на хората, които са станали непоносими за човешкия дух.

Новите условия изискват нови съзнания. Атмосферата на Земята ще стане много рядка, ще се намали количеството на кислорода, както и атмосферното налягане.

Идва време, когато въздухът ще стане по-рядък и всички хора, които са свикнали да дишат гъстия въздух, ще се задушат. Светлината и топлината ще се увеличат.

Ще дойде ден, когато хората ще се хранят само чрез белите дробове и мозъка. Новороденият няма да бъде роб на условията – постоянно да се безпокои за утрешния ден.

Човек постепенно трябва да привиква към висока температура, защото ще дойде ден, когато ще живее в огъня, в температурата на светлината. Тогава ще диша светлина така, както днес диша въздух.

За в бъдеще всички сухи, лоши и нечисти неща ще изгорят. Ще остане само чистото по Земята.

Северният и Южният полюс няма да са студени, защото ледът ще се стопи. Всички хора, които имат нисши трептения, ще изгорят.

Сега се извършва преустройство на земната материя. От Слънцето идват грамадни магнетични течения, които повдигат континентите и ги тонират. Тази Земя е грешна, пълна с нечистотии, трябва да се прочисти. Ще останат големите гори на Америка, където човешки крак не е стъпил. Африка е част от един голям континент, който е потънал. Черната магия е култура на тази черна раса, която заради греховете си е потънала. Това са лемурийците. Ат-

лантида е на жълтата раса. Сега идва ред на бялата раса – петата раса и тя ще потъне, за да отстъпи място на шестата раса. Атлантите са били раса на чувствата, а бялата раса е на интелекта. Ще се потопи цял континент, за да се спаси светът. Ще изплува грамаден континент от Великия Тихи океан, а сегашна Европа ще бъде един остров – остров на белите. Части на Франция, Белгия, Гърция ще потънат. Сахара ще се наводни – ще стане море, около което ще възникнат култури. Климатичните условия ще се изменят. Магнетичната вълна, която идва, има възможност да изгори цялата земна хора. Духовните хора ще се приспособят веднага към новите условия, а светските хора и материалистите ще се лутат, ще бягат по Земята, покой няма да имат.

Средиземно море ще се влее в Каспийско. В Азия ще се образуват много и големи езера. Балканският полуостров постепенно ще спада, ще потъва. Средиземно море ще се приближи до Родопите и затова няма смисъл България да се бори за излаз на Бяло море. То само ще дойде. Някои крайморски градове ще потънат. Пристанище ще бъде един по-вътрешен град.

В Европа идва едно земетресение, което ще започне от север, ще разтърси цяла Европа така, че ще се помни туй земетресение с хиляди години. Обяснява се и причината за туй земетресение. В Стария завет се казва: „Гледайте да не станат вашите дела и мисли толкова лоши, че да не може Земята да ви търпи вече“.

Един ден Земята ще се освободи от тези милиарди хора, които я населяват. В бъдеще ще останат около един милиард – за толкова души тя има хубави условия за живот. Останалите хора ще отидат в други светове да работят.

Учените хора казват, че за жителите на Земята има нова планета, приготвена в Слънчевата система. От тук всички хора ще бъдат пренесени. Сега са започнали вече да ги пренасят по един, по двама, по трима; в бъдеще повечето ще ги пренесат там. Там ще имат по-хубави условия за живот. Онези, които ще бъдат пионери на тази планета, ще се съобщават със Земята. Казват, че тя няма да бъде много далече. След време тази планета щяла да се намести в Луната. Че тя нямало да бъде много далече – на около 300 хиляди километра. Една хубава разходка ще бъде. А когато това станело, признакът щял да бъде, че месечината ще има синкав цвят, не както сегашния. По това ще познаете, че се е изменила. А един ден ще се върнете на тази хубава Земя и тогава тук ще бъде истинско Царство Божие. Едно царство ще има на Земята, но то ще бъде истинското Царство.

ПРЕРАЖДАНЕ

Законът на прераждането е закон на Христос. Прераждането е закон за усъвършенстването на човешката душа. Човешкият организъм постоянно се изменя. „Има тяло естествено, има и тяло духовно“, казва апостол Павел.

Прераждането е закон за поправка на грешките, които хората правят.

Прераждането дава възможност човек да дойде втори път на Земята, да довърши недовършената работа.

През цялата вечност през туй място, дето сега минаваме, няма да минем вече. Този живот, който сега живеем, няма вече да го живеем. Много пъти сме се подмладявали, много пъти сме остарявали, заминавали сме си, пак сме се връщали, но никога не е било едно и също преживяване.

Този свят, от единия край до другия, аз го наричам свят на разочарования. Някои го наричат свят на очарование, аз го наричам свят на разочарования. Когато се родиш, всички се радват, първата година всички треперят като към цар, каквото заповядаш, всички те слушат, каквото искаш, всичко ти дават, но после постепенно те деградират. На третата година ставаш княз, на петата – министър, началник, докато най-после станеш слуга и те пращат, като казват: „Сега не е като едно време, когато беше дете“. Дават ти мотиката и хайде на лозето!

Ожениш се за един мъж, той ти е учител и казва: „Това не е у дома ти, при баща ти, знаеш ли кой съм аз?“ Казваш: „Този мой мъж!“, и гледаш, след някоя година той ти претрил врата. Казваш: „Не обичам този мъж“, и си имаш причина за това. Някой път го обичаш, защото ти е направил добро. Минат няколко дни, това състояние се смени, не го обичаш. Защо? Защото ти е направил някакво зло. Тогава казваш: „Аман от този мъж!“ Той казва: „Аман от тази карма!“ После, мъжът ти и той не те обича и казва: „Мразя те! 20 години лежа заради тебе в затвор, 20 години от живота ми отидоха напразно.“ Сменя се картината. Дойдеш в друг живот, поправяш грешките си и казваш: „Аз ще си поправам грешката, в затвор няма да те туря“. Това е един закон, който се върти като колело.

Не мислете, че тези, които заминават за онзи свят, остават за дълго време. След 45-50 години отново идват тук, на Земята. Малките деца идват още по-бързо, след години или след 4-5 години пак са тук. Възрастните се връщат след 40-50-70 години. По-напредналите – след около 250-300 години, най-напредналите – след 1500, а Учителите на човечеството – след 2000 години.

Обикновеният човек се преражда на всеки 45 години. Ако той слиза на Земята да се учи, разумните същества му определят в кое семейство да се роди – няма свободен избор. Ако идва на Земята съзнателно да помага на

хората, има избор да се роди където иска. Колкото по-напреднал е в развитието си, толкова по-голяма свобода има при слизането на Земята. Гениалните хора и светиите идват рядко на Земята.

За да дойде човек на Земята, или си е изработил това право, или пък някой го изпраща през границата. Ако сте слезли на физическия свят на ваши разноси, вие сте работили. Пък може да сте дошли на чужди разноси. Тъй както ви виждам, няма нито един, който да е дошъл на собствени разноси. Това показва, че в Божествения свят имате благодетели, които ви изпращат тук да учите. Говоря фигуративно, това е вярно. Вие сте ученици на физическото поле, изпратени от Божествения свят в странство да учите. Следователно трябва добре да учите, защото тези, които са заинтересовани от вас, често питат как учите на Земята.

Всички жени, на които е започнала да никне брада в този живот, в бъдещия живот ще бъдат мъже. Онези мъже, които сега са почти без косми, в бъдеще ще станат жени.

Не мислете, че сте сами. Никой не е сам. Всички души слизат групово. Най-малката група се състои от 10 хиляди, 20 хиляди, 30 хиляди, а може да е от 100 хиляди, 200 хиляди, други – от 5 милиона, 100 милиона. Колкото групата е по-голяма, толкова е по-разумна. Гениите са голяма група. Ако вие принадлежите на една група от 10 хиляди или от 100 хиляди души, пръснати по цялата Земя, вие сте свързани като един организъм.

Вие не сте дошли на Земята сами, а на групи от души. Дошли сте отнякъде 100-200-300-500 хиляди души наведнъж. Никой сам не идва. Тези души са на разни степени на развитие, едни са като деца, други – възрастни, женени с деца, семейства, някои от тях са по на 120 години. В тази група едни души идват, други си отиват, у тях има всички фази, като започнете от най-малката степен до най-голямата. По някой път чувствате, че сте млади, понеже сте свързани с младите души на вашата група, а когато сте свързани с възрастните души, се чувствате като възрастни и т.н.

60 милиарда души са пуснати в света.

Сега вие мислите за другия свят, но не се готвите, защото ви е страх. Комуто и да кажа, че утре ще заминем за онзи свят, непременно ще му протекат сълзи. Колко души биха се зарадвали, ако им кажа така? Веднага ще станете много сериозни. Някой казва: „Искам да умра“. Не, това не е вярно. Когато кажеш, че искаш да умреш, то значи да си готов да отидеш в другия свят и да ти е приятно това. Трябва да имате разбиране на нещата. Онзи, който умира по този начин, ще го повикат в онзи свят, но няма да го заравят, свещеници няма да го опяват. Вие ще си заминете тъй, както е заминал пророк Илия. Ще кажете: „Аз заминавам за далечна страна“. Заминете ли така, никой няма да знае къде сте, и гроба ви никой няма да знае. Това значи отиване в онзи свят.

А сега заминаването за онзи свят е голяма мъчнотия. Защо? Защото хората имат връзки. Като отидете с тия връзки в другия свят, няма да мине много време, и вие пак ще се върнете в този свят. Ще престойте там 40-50 години, и от онзи свят ще ви кажат: „Хайде сега на Земята! Тук нямате работа.“ Като стоите без работа, започва шиканиране, затова ще ви изпратят на работа на Земята. Ще дойдат при вас трима ангели, не от много големите, ще ви вземат на ръце, ще ви донесат около Земята, ще ви приспят, като прекарат няколко пъти ръцете си над вас. След това ще ви прекарат през една вода. Минете ли я, всичко ще забравите. Като ви доведат на Земята, ще намерят вратата, ще дойдат при майка ви, която ви чака и ще се върнат назад. След девет месеца ще се явите на този свят.

Ти можеш да възстановиш своите минали животи в паметта си, но не знаеш как. Забравил си всичко, какъв си бил преди 15–20 прераждания, не знаеш.

Когато говорим за човешкото съзнание, разбираме онзи първоначален център, от който човек е излязъл, когато е бил свободен. Като слязъл в материалния свят, той е изгубил своето знание и вследствие на това се е заробил в окръжаващата среда. Повечето от вас са забравили откъде идат. Вие не помните. Някои от 40-50 години не помнят кога са раждани, не помнят туй състояние. Когато сте били в утробата на майка си, помен нямате от това, а преди да дойдете в утробата на майка си, къде сте били и това не помните. Но ако се хвърли малко светлина във вашето съзнание, вие ще си припомните пътя, по който сте дошли. Окултистите изследват този процес. Ще ви изясня това с една теория. Някои същества имат нужда да слязат на Земята, за да работят. Когато едно такова същество – съзнание, център в невидимия свят – иска да се въплъти, две възвишени същества взимат тази душа, говорим по човешки, и правят три кръга около Земята. Земята има 12 врати, през които може да се влезе. Тези врати трябва да бъдат отворени и там да чакат ангели. След това те слизат, за да намерят бащата и майката и да вземат от тях капитал. Тези родители ще отгледат душата, която е дошла. След време съществата ще пратят своето благословение от горе. Така говорят окултистите. Може да възразите: „Кой е видял това?“ Който има очи.

Моментът на излизане на душата от великото съзнание е точно определен. Всяка душа представлява някаква строго определена величина, играе голяма и важна роля и заема особено място. Нищо не е в състояние да се противопостави на Божествената идея, която е подтикнала душата да слезе на Земята.

Двама души не могат да се родят в една и съща минута, защото вратата, през която излизат душите, е много тясна, всяка душа излиза сама. Всички души, слезли през един и същ ден на Земята, съставляват цяла епоха.

Всичките хора умират по единствената причина, че не са се подмладили. Всички вие ще остарееете, ако не се подмладите. Сега да обясня идеята. Стариият е семка. Тази семка, за да се подмлади, непременно трябва да влезе в земята, в почвата. Туй семе трябва да умре. Посятото семе е старият, който умира. Младият, който се ражда, е старият, който се е подмладил.

Закон е: майката не може да роди по-умна дъщеря от себе си. Бащата не може да роди син, по-силен от себе си по характер. И ако бащата мисли така, той е на крива посока. Достатъчно е един син да бъде като баща си; достатъчно е една дъщеря да бъде като майка си. Кажат ли, че е повече, това не е възпитание. Хората не трябва да се възпитават по тази начин. Когато една майка иска да бъде по-горе от дъщеря си, тя пак е на крива посока. Майка, която иска да бъде по-горе от дъщеря си, тя иска да бъде по-горе и от майка си. Защото според закона за прераждане на индуското учение, тази нейна дъщеря, която сега е родила, е била нейна майка. Следователно тя не може да бъде по-учена от дъщеря си. Коя е дъщеря ви? Вашата майка. Тогава какво ще ми кажете? Или имате син. Той е вашият заминал баща. „Ама туй може ли да бъде?“ То е друг въпрос, дали може да бъде, или не може да бъде. То е теория, аз само ви я изнасям. Мога да ви докажа, но ако е на учени хора, не на догматици. Съществува ли такъв закон в природата, или не? Ако съществува като закон, мога да ви го докажа не само с математически доказателства, но нагледно мога да ви го докажа. Пък ако не е вярно, ще кажа: „Туй е само едно предположение, една хипотеза, една теория. След хиляди години ще разберете.“ След хиляди години ще се доказват само неверните работи, верните работи се доказват само сега.

Ти имаш нужда от своя баща, казваш: „Без баща си не мога да живея“. Но един ден баща ти умре и ти трябва без него да живееш. Ти мислиш, че баща ти е умрял. Не, баща ти, след като умре, скрива се в тебе. Ти и баща ти заедно живеете. А ти се безпокоиш, постоянно мислиш за баща си и питаш: „Къде е баща ми?“ Вие делите едно богатство. Той е в тебе. И баща ти пита: „Къде е синът ми?“ Сега всички умрели са все във вас. Аз ги виждам, че са у вас, а вие ги търсите.

Обикновено посочват жена като вас и казват: „Тази е майка ми, тя ме роди“. Но утре вашата майка умира, изгубва се и вие не знаете къде е отишла. Вашата майка е влязла във вас. Законът е такъв. Вие, преди да се родите, преди да дойдете в света, бяхте в майка ви и за да се родите, излязохте от нея. Сега по същия закон, майката, за да се подмлади, влиза във вас. Бащите умират, за да влязат в синовете си, и майките умират, за да влязат в дъщерите си. После майката ще излезе от дъщеря си и ще кажат, че дъщерята е родила едно дете. И така във вас се ражда майка ви. А пък вие кои сте? Това са старите майки и бащи, които са се родили като деца.

Въплъщението на Земята е връзване. Всеки човек, който се е въплътил в тяло, постепенно трябва да се развързва чрез процесите на човешката мисъл, чувство и постъпки. Има нещо в нас Божествено – духът, който постоянно ни развързва. Като влезем в новата култура, тези процеси ще се усилят. Развързването ще ни учи как да работим. Не можеш да вържеш лесно един силен човек. Силен е само онзи, който разбира законите на Любовта.

До две хиляди години може да дойдете още няколко пъти на Земята. Вие казвате: „Още веднъж? Не!“ Ще дойдеш, дали вярваш или не, ще дойдеш. Че някой не вярва, то е друг въпрос. Дали вярваш, че Слънцето ще изгрее и ще залезе, то е друг въпрос. То не се интересува от това, дали вие вярвате, или не.

Когато дойде до пълно обезнадеждаване, човек умира, после Бог го разлага на малки парченца и започва да търси някоя майка, чрез която отново да се прероди. Но преди да дойде на Земята, ще филмират пред него целия му предишен живот – човек ще види всичко на този филм – от раждането му до последната секунда и най-добрите, и най-лошите работи, които е вършил. Ще види най-лошите работи които е вършил и за които никой не знае, ще се разкае и ще иска час по-скоро да слезе на Земята, за да се коригира.

Ако не поправяте веднага погрешките си, те остават за следващото прераждане и като дойдете пак на Земята, няма да можете да ги изправите, понеже трупате още. Не говоря за погрешки, за които всеки може да ти напомни. Говоря за погрешки, които никой не подозира, че ги имаш. Ако тях изправиш, по-лесно ще изправиш другите. Големите погрешки се дължат на малките. Като изправиш малките погрешки, които никой не вижда, и големите лесно ще изправиш. Тогава очите ще са здрави, ушите ще са здрави, дишането ще е правилно. Много от болестите се дължат на погрешките.

Тази форма, в която сте сега, е временна. В следващия цикъл на вашия живот ще вземете друга форма. Някой е малък – да се радва, че е малък. Друг е остарял – да не роптае, а да се радва, да благодари за всичко.

От всички прераждания, които според едно окултисти са 777, според други – 999, а според трети – 9999, при 12 прераждания според зодиите, могат да се срещнат ония души, които са свързани с великата Любов.

Колко пъти човек се преражда? Безброй. Има 12 Божествени прераждания и 777 кардинални. В тези 12 прераждания се срещат две сродни души и живеят в хармония. Като се срещнат, цяла една еволюция образуват на Земята. Засега онова, което трябва да живее у нас, го няма, не взема участие в нас. Ние се намираме в един свят самотен и живеем неразбрано. Никой с никого не се разбира.

В духовния свят старостта се определя от това, колко пъти човек се е прераждал на Земята. Прераждал се е, да кажем 500 пъти по 100 години

— 50 хиляди години. Той е възрастен човек.

Някои казват: „Хубаво е да идеш в оня свят, там ще живееш хиляди години“. Какво от това? Ти не си ходил в оня свят, само си го представяш. Ти не знаеш какъв е оня свят. Той е свят без противоречия. Там всички мисли и желания се реализират. Безконечните мисли, безконечните желания, безконечните постъпки на човека се реализират постепенно. Трябва да живеете десет вечности. Всяка една вечност е единица с 30 нули. Като преживеете туй време, ще знаете какво представлява единица с 30 нули.

В бъдеще няма да дохождат лоши хора на Земята, условия няма да има за тях. Те ще изчезнат така, както са изчезнали големите допотопни животни.

Има едно духовно прераждане, когато човек съзнателно може да мине от едно състояние в друго, при което неговото съзнание се разширява.

Що е прераждане? Прераждането е проявление. То не е същественото. Вие давате на прераждането съвсем друго значение. Прераждането е само път, по който ти тръгваш. Какво съществено има в преработените неща? Вземеш бучка масло, преработиш го. Какво стана с маслото? Нищо особено. В прераждането ти оставаш същият, какъвто си. Една котка се преражда пак в котка. Значи котката е пак котка, а човекът — човек. Не мислете, че в прераждането котката може да стане човек. Вие съвсем иначе си представяте прераждането. Мислите, че като се прероди, човек ще стане друг. „Прераждане.“ РАДИ какво значи? Ради значи работи. Прераждането е един закон, според който, щом една работа остане недовършена, дава ти се възможност да дойдеш втори път да я довършиш. Като нямаш работа да довършваш, няма да се прераждаш. Представете си, че вземате вода от едно езеро. Ако излеете тази вода в езерото, какво става с нея? Изгуби се. Хубаво, в шишето ли има повече възможности да се проявиш или в езерото? В езерото. Прераждането е значи едно малко шише. Да се преродиш от едно шише във второ, трето, четвърто, не е много нещо. Като влезеш в езерото, имаш повече възможности. Прераждането е възможност да се постигне нещо. В този смисъл как става прераждането? Казват, че е кармично. Един ден трябва да останем без карма. Кармата има съвсем друг смисъл. Прераждането следва кармически. С прераждането хората бързат да поправят своя живот. Ще дойде ден, когато хората няма да имат какво да поправят и няма да се прераждат. Какво ще стане с тях?

ПРИРОДА

Онзи, който не е запознат с дълбоките причини на висшия органически свят, не знае и дейността на човешкия дух. Последният работи с определени

математически таблици, които са създадени преди самата вечност и образуват тъй наречената Божествена и неизменна математика, въз основа на която е съградена сегашната обширна Вселена – Вселена, на която всички действия са строго и разумно определени. И някой път нам се струва, че действията на природата са неразумни. Това се дължи на натрупването на млечна и пикочна киселини, които парализират до някъде пирамидалните клетчици на мозъка, та когато трябва да наблюдаваме, ние спим, когато трябва да действаме, ние се нервирате, а когато трябва да работим, ние намирате, че животът е безсмислен.

Природата е тяло на Бога, проявление на Бога.

В Природата има една разумна, жива сила, която действа по разнообразен начин. Тази сила индусите наричат „татвас“ – санскритска дума, което означава жива енергия, която прониква цялото пространство, основа е за движението на всички небесни тела и е причина за проявата на всички живот във Вселената. От тази татвическа енергия праната е едно видоизменение. И онзи научен метод да се използва тази жива енергия индусите наричат Пранаяма. Татвас е Любовта, която движи света и всички висши желания се дължат на тази енергия, на тази сила, която със струите си прониква през нашите тела, през всичките ни тела.

Природата е сбор от разумни същества, които проявяват своята деятелност.

Природата е едно учреждение от безброй същества, събрани на едно място по силата на известни закони. Под думата „природа“ разбирам същества, които са дошли до положение да разбират тези закони и са взели под своето ръководство други, които не знаят това. Съществата, които учат останалите как трябва да живеят, наричаме природа. Учат ги да работят. РАДИ значи ратува човек, работи. За да работиш според законите на природата, трябва да разбираш какво ти е определено в дадения случай. Ти си гладен. Как ще работиш? Щом си гладен, ще работиш с устата си, с ръцете си, с очите си.

Ако вие всички вярвахте в Бога така, както аз разбирам, никой не може да ви обере. Да вярваш в разумността, която е създала природата, да чувстваш присъствието на Бога и да благодариш и при най-големите противоречия, няма нищо по-хубаво. Да виждаш във всичко разумността. Вали дъжд, този дъжд е на място. Излезе буря, и тя е на място. При това тя може моментално да спре. Вие сте чудни. Когато идете при един железар, който с голям мях разгаря огъня, мислите ли, че за огъня това не е голяма буря? Тази буря навсякъде ли е? Не, тя е на отделно място, където трябва да свърши някаква работа. Ако духа вятърът, то е, за да се върши някаква работа. Спреш меха, престане вятърът.

Невежите ще разберат природата по нейните ограничителни физически

закони, умните — по нейните светли поеми, а духовните — по нейните животворни плодове, от които изтича животът за цялото човечество.

Всички растения, всички плодове, всички скъпоценни камъни, метали, елементи са тясно свързани с човека и крият в себе си известни сили, които човек трябва да знае как да използва. Тази природа, която сега се открива, това е едното лице, това са отрицателните сили, които действат сега. Ние живеем в една природа, в която има смени: светлина и тъмнина, живот и смърт. В природата животът е непреривен процес и непреривен прогрес.

В цялата природа има графология, физиогномия, френология, кабала, астрология. Всяко нещо си има знак, чрез който говори. Тези знаци трябва да се изучават. Едно почесване значи нещо. Зависи къде ви сърби.

Знаете ли колко стара е природата, колко хиляди години е живяла? И аз не зная, но много е стара. И все пак, тя е по-млада от вас, по-пъргава, по разбиране — по-млада от вас. Нищо не ѝ струва да си поиграе с вас. Тя ще вдигне шапката ти, за да се пошегува, после ще разтвори палтото ти — ще помислиш, че иска да го вземе. Тя си играе, иска да се посмее с тия дечурлига. Исква да каже: макар че много съм живяла, дете съм. Тя съвсем не мисли, че е стара. Ако вие изучавате природата, ще научите нещо хубаво от нея: тя никога не остарява, никога не отслабва, никога не се обезсърчава, нейната Любов никога не се изменя. Тъй разбирам природата — както и да се променя, остава неизменна.

Животът има своя азбука. Ти можеш да живееш и без да я знаеш, но по-хубаво е да знаеш азбуката на живота. По-хубаво е да разбираш живота и външно, и вътрешно. Външно, слухово, само каквото си чул, писмено, значи вътрешно, каквото си научил. Вие сега искате да знаете защо природата така е създала нещата. Защо природата така създаде човека? За да можеш да имаш ясна представа за нещата и за онези, които са работили, трябва да ги проучиш основно, да видиш съобразностите и несъобразностите. Понякога казваш: „Не съм направен както трябва.“ Как трябва да бъде направен човек? „Трябва да съм богат.“ Но щом не си богат, това показва, че не ти стига ум да уредиш живота си. „Аз съм сиромаш.“ Не ти стига ума да уредиш сиромашията си. „Аз съм болен.“ Не ти стига ум. „Всичките хора ме мразят.“ Не ти стига ум. „Не съм учен човек.“ Какво показва това? Защо не си учен? Защото не си учил, не искаш да учиш. Природата изисква от човека да работи. Тя иска работници. Тя ти е дала живот и ти преди всичко трябва да работиш за нея. А вие идвате на Земята, работите за себе си и искате да бъдете щастливи. Че кой е онзи Господар, който ще ти заплати и ще се отнася добре с тебе, ако не си му работил? От друга страна пък, кой учител или професор ще има уважението на учениците си, ако не е показал своето знание? Или кой

цигулар, ако не знае добре да свири, ще му ръкопляскаат хората? Вие искате природата да има особено отношение към вас. Какво сте ѝ дали, какво сте направили за нея, за да ви зачита и да надолежава вашите стремежи?

Трябва да изучавате вътрешния си живот. Вие мислите, че природата е точно като вас своенравна каквото ѝ скимне, това прави. Тя всичко е направила много разумно. За всяко същество има книжка и на всяко същество дава толкоз, колкото му трябва. Тя е много справедлива, дава точно, ни повече, ни по-малко. Всичко, което дава, е строго определено. От твоя начин на живот тя определя формата на главата. Носът е построен съобразно работата на човека. Очите са построени така, както човек е гледал. Устата е построена, както той е ял; ръцете са построени, както той е работил в миналото. Външната форма на човека е копие на дейността от миналата работа. От сегашната му работа тя създава една нова форма. Следователно от сегашния живот природата създава нашите бъдещи тела. Ти се безпокоиш. Щом се безпокоиш, тревожиш се, роптаеш, тя пише: да се анулират всички семестри. Нищо повече. Ще повтаряш пак семестрите, докато научиш уроците си. Това не се отнася лично до някого. Тя няма неприятни чувства към когото и да е. Но тя обича съществата да бъдат прилежни и в умствено отношение, и в духовно отношение, във всяко едно отношение човек да бъде прилежен. Да не се пресилва, но да бъде прилежен. За всеки предмет, който иска да изучи, тя е дала необходимото време ни повече, ни по-малко. Но нищо не трябва да остане ненаучно.

И природата има големи учреждения, и тя има учебни заведения и онези, които ги завършват, ги туря на работа. Най-първо ще ви тури като чиновници на Земята, след това ще ви тури като чиновници в нейните учреждения. Вие мислите, че като свършите някое училище на Земята, свършва се учението. Не, нищо не е свършено, вие неправилно разбирате думата „свършено“. Когато се каже, че една работа е свършена, това значи, че нова започва.

Природата, ако говориш на нейния език, всякога е готова да удовлетвори твоето желание. Щом не говориш на нейния език, тя не ти обръща внимание. Силният човек винаги може да намери своето място. Като казвам „силен човек“, разбирам този, който знае езика на природата. Природата обича да ѝ говориш конкретно. Ако ѝ поискаш нещо конкретно, тя е готова да ти го даде. Целият свят е създаден за човешките души. За тях всичко е предвидено. Всяка душа може да получи това, което иска. Но трябва да знае как да го иска. Има хора, които като заболяят, забравят думата „обич“. Представи си, че искаш един предмет, който обичаш, но си забравил името му. Как ще го кажеш?

Понякога, само като надникнеш в богатствата на природата, тя щедро ще те възнагради. Всеки, който е видял нейните богатства, се е връщал отрупан

с подаръци. Знанието, което придобиваме, е богатство. Щом изучаваш природата, тя е толкова щедра, че непременно ще те възнагради. Ако не учиш, не се занимаваш, нищо няма да получиш, или ще ти даде само отпадъци.

От десетки години лозите в България бяха нападнати от филоксера. Лозарите бяха принудени да присадят на местната лоза американска. Местната лоза беше по-хубава от тая, която донесоха от Америка. Какво показва филоксерата? Защо пострадаха лозята от филоксерата? Съвременната война, съвременните недоразумения в човечеството, това е филоксерата в умовете, в душите и в сърцата на хората. Аз правя аналогия между лозата и човека. Във Франция са изстребили лозите, в България – също. Навсякъде, където проникна филоксерата, проникна и войната. Когато лозата боледува, и човек боледува. Когато лозите се развиват добре, и хората живеят добре. Мислите ли, че е добро за селяните или за даден народ, ако горите им изсъхнат? Не е добро за народа, ако горите изсъхнат и се изстребват. Има връзка между хората и горите. Ако кракът те заболи, какво показва това? Че ти си изгубил почвата, отношението към оня основен живот. Може да те боли крак, може да те боли око, може да те боли ръка, това показва, че основата на живота е нарушена.

Чрезмерното избиване на млекопитаещите животни създава аномалии в Природата. С избиването на животните и птиците се спира тяхната еволюция и силите, които трябва да образуват тяхното благо, остават неизползвани, а с това се образува едно хаотично състояние, което пък е причина за редица заболявания при човека. След безразборното изтичане на тяхната кръв – от изпаренията ѝ се образуват разни серуми и култури за вредоносните бактерии, от които дохождат всичките злини в органичния свят.

За да се тури равновесие в природата, тя трябва да отдели сто милиона килограма кръв, за да се балансира кръвта на животните – и войните го правят това.

Както е потребна водата, за да се изперат дрехите, за да се полеят цветята, така по някой път, ако вършим малки престъпления, има нужда от кръв за чистене. Понеже престъпленията са големи, милиони хора трябва да измрат, за да се очисти напоената земя от престъпленията, за да можем да живеем ние.

Ще дадете доста кръв, докато се очистите.

Около нашата Земя се образува един черен пояс от изпаренията на нашите мисли, чувства и желания, следствие на това се образуват палещите лъчи на Слънцето.

Целият външен свят, всички промени, които стават в природата, не са нищо друго освен начин да се внесе една промяна и обнова във вас. Облачно било, студено, мъгливо, дъжд, горещина – всички промени имат за цел

да изменят нещо у вас. По един обективен, външен начин Бог ни действа предметно.

Ако знаеш как да мислиш и как да чувстваш, няма да студуваш. Дали зимите ще бъдат топли или студени, зависи от хората. Лошото във вашата къща зависи от вас. Ако печката не гори, причината сте вие.

Мрачното време се дължи на кавгите, скандалите, обидите, недоразуменията, които хората разменят помежду си.

Лошият живот на хората е причина за всички болести и страдания, сиромашия, бури, земетресения.

Растенията знаят да съгъстват светлината и да образуват най-хубавите плодове. Те имат не едно, а хиляди очи. Всеки лист си има око. Има растения толкова чувствителни, че ако се допре до тях разбойник, те изсъхват.

Зад всяко цвете стои едно разумно същество, затова не е позволено да се къса. Може в краен случай, и то за лек, да се откъсне с позволение от разумното същество.

Насищане в природата съществува, но удоволствия не съществуват. Удоволствието е сянка на насищането. Гладът е сила, която продължава живота. Жаждата е велик вътрешен процес – жажда и глад за знания, за храна, за обич, за добро.

Живата природа обича последователността, тя никога не бърза. Това ще запомните. В нея е вечността, тя разполага с време колкото иска. Тя икономисва силите, не и времето. Тези, които много бързат, се изтощават бързо. Когато искаш да живееш дълго време на Земята, трябва да намериш любимо същество, което да ти даде назаем от своите сили.

Природата е отбелязала върху нашия череп всичко това, през което човек е минал за хилядите поколения, но същевременно е отбелязала и начини, и правила, по които той може да изправи живота си и да разработи добри качества и добродетели в себе си. Природата е отбелязала във всеки човек какви връзки трябва да направи в живота си и с какви хора.

Ако човек заболее от мъка по любим човек, от любов се вдига температура, понеже центърът на любовта е на главата отзад. Защо се разболява човек? Той мисли за своята любима или любим, иска да го има постоянно до себе си. Природата никога не позволява да се обсеби това, което ти е дала. Тя дава нещо, за да го употребиш, но не и да го обсебиш – тя всякога в случая противодейства. Ако ти искаш да завладееш това, което тя е създала, ще си създадеш болезнено състояние.

Имаш право да обичаш, но нямаш право да обсебиш. Имаш право да ядеш, но нямаш право да преяждаш. Имаш право да плачеш, но не и да реवेश с глас, да се тръшкаш, да пициш.

Природата регистрира всички събития така, както са станали още от паметивека, в природата няма лъжа. Един ден науката ще открие апарати, с които може да се доловят всички речи отпреди хиляди години.

В природата има една вътрешна нишка, която прекарва добрите и лошите черти на цялото битие. Този закон съществува и във всеки човек. Ако погледнете един човек, ще видите, че той е оплетен от нишки на тъмнината и светлината. Когато покрай него минава една от мътните нишки, той ще бъде неразположен. Ако минава някоя от светлите нишки, ще бъде разположен. Преплитането на тъмните нишки със светлите постоянно създава добрите или лошите състояния. Нишките на светлината трябва да надминават тези на тъмнината. Хубавите, светлите, благородните, моралните чувства са плод на нишките на светлината.

Ако една къща изгори, кои са причините? Ако един човек умре, кои са причините за смъртта му? Ако един човек се ражда, кои са причините за раждането? Ако един човек осиромашава, кои са причините за осиромашаването? Или ако един човек стане учен, кои са причините за това? Ако някой изгуби здравето, защо го изгубва? Защо болният оздравява, а красивият погрязнява? Всяко нещо си има причини. Тези причини се обуславят от външни условия, обуславят се и от вътрешни възможности. В природата има положителни и отрицателни възможности, положителни условия и отрицателни условия.

Понякога е по-студено а понякога по-топло. Има причини за топлото лято. Някоя година има повече влага, друг път няма. Сега учените хора доказват, че влагата на земята зависи от слънчевите петна. Когато на Слънцето има повече петна, на Земята има повече влага и годините са по-плодородни; когато на Слънцето има по-малко петна, има по-малко влага. Когато има повече петна на Слънцето, има повече женитби, повече раждания, хората са по-весели, търговците повече печелят. Когато има по-малко петна, хората по-тежко живеят, по-малко дъжд има. Учените хора могат да виждат причините, които обуславят социалните промени на Земята, добрите условия, добрия живот, плодородието. Докато има плодородие, има и щастлив живот. Щом няма плодородие, веднага се усложнява работата. Аз казвам: не са парите, които определят бъдещите условия. Най-важна е храната, която иде отгоре. Парите са средство. Храната без пари може, но пари без храна не може.

В природата при прах много по-лесно се образуват дъждовните капки. Ако искате температурата да бъде постоянна, няма да има дъжд. Да кажем, не искате да има студено течение. Но едно студено и едно топло течение образуват дъжд. Ако има топло течение, а няма студено, не може да завали дъжд. А на вас ви се иска само да е топло. Ако искате всякога да ви е топло, трябва да слезете в центъра на Земята. Там никога няма да настинете. Но каква култура ще имате в центъра на Земята? Никаква! Културата е на повърхността

на Земята, където смените между топлината и студа стават правилно. Топлината работи отвътре, студът – отвън. После топлината работи отвън, студът отвътре. Нали Земята отвън е студена, а отвътре е топла? Слънцето отвън е топло, отвътре е студено. Какво разбирам като казвам „студ“? Студът е мощна сила, при която цялата енергия се изразходва. От студ можете да произведете топлина, ако знаете закона. Например, вземете една студена граната, турете я в дулото на едно оръдие. След като бъде изстреляна, тя ще избухне и веднага ще се образува топлина. Студът поглъща грамадна енергия. Ако се качите в пространството, няма да намерите топлина. Там температурата е толкова ниска, че никакъв живот не може да съществува. Но това пространство е изпълнено с енергиите на природата.

Ние трябва да бъдем в съгласие с живата природа. Тя обича търпеливите хора. Понякога е много мудна. С нея да имаш работа, ще ти се пукне сърцето. Гледам, някой религиозен човек се моли, иска нещо. Той чака до вечерта да стане. Хлопне някой, той излезе – няма никого. Излезе пак, да не би онзи да мине втори път. Най-после се обезсърчава. Няма търпение този човек. Искаш нещо, не туряй време. Той иска да възпитава природата! Като определи деня, той иска природата да му бъде една слугиня. Тя слугиня не става. Ти ще хванеш охтика при нея. Самият живот ни показва това.

Когато научите великия закон, че всички неща в природата стават в точно определено за тях време, вие ще престанете да се безпокоите. В природата всичко е определено точно, строго, отмерено.

Има много учени хора – може да четете техните книги, но ще се намерите в голямо противоречие. Те считат, че човек стои по-високо от природата. В някои отношения са прави. Ако вземат човека за едно божество, тогава да – човек е едно проявление на Бога. Но като проявление на природата, той не седи по-горе от нея. В едно отношение тя седи малко по-горе от него. Защото под думата „природа“ се разбира съвокупността на всички онези разумни същества, които работят в света. Тогава, може ли един човек да седи по-високо от тези разумни същества? Следователно природата е разумното в света. Аз не говоря за онази механична природа, на която ти се молиш и тя не те слуша, а за природата, която е отзвук на Божественото.

Та казвам: има други фактори. Ние не сме единствените фактори. Ние, хората, сме последните фактори. Туй трябва да осъзнаем. Колкото по-бързо го осъзнаем, толкова по-добре. Вие казвате: „Ние трябва да станем господари на природата, да я преобразим“. И сега Господ затуй ни е оставил. „Да преобразим природата!“ Детето може ли да се качи на гърба на майка си и да ѝ заповядва? Турците кизват: „И да видиш, не вярвай“. Вие виждали ли сте какво нещо е природата? Тя е една майка! Аз не съм виждал по-красива, по-сериозна и по-мощна майка от природата. Да съберете всички философи,

които има на Земята от осем хиляди години насам, не могат да направят единия пръст на природата! А те казват: „Да ѝ станем господари“.

Ще благодарим на Бога, че сме на планината при чистия въздух, при чистата вода и при изгряващото слънце. Ако искате да се ползвате от чистия въздух, качвайте се по върховете. Ако искате да се ползвате от чистата вода, ходете при изворите и оттам я носете. Водата е като дете, тя обича да я носят. Искате ли да придобиете чистота, вода носете. Чистата капка вода е една чиста мисъл. Ще благодарим на Бога за топлината на Слънцето, за големия кон, който препуска всеки ден по небето и изпраща благословение на всички същества по лицето на Земята. Ще благодарим на Бога за всички блага, които ни изпраща тук. И най-последно, ще благодарим на Бога за възможността, която ни дава, да вървим по трите пътя, от които Слънцето изгрява.

Планините служат като разделни линии, откъдето се изпраща енергията. Всички планини по лицето на Земята определят плодородието на полетата. В Египет, където няма планини, бяха принудени да създадат пирамиди, за да дават енергия и вдъхновение на човешкия дух. Всякога в планините има едно желание да слязат в полетата. Сега съответствието е следното: планинският живот — това е животът на ума, а животът на полето — е животът на сърцето. Изходният път от планината — това е пътят на човешката воля. Съответствие има във всичко. Ако ти можеш да направиш една връзка между планините и полетата, да разбереш пътя на движението им и туй, което си добил — тогава ще разбереш онова съответствие, което съществува в самия порядък на природата.

Планинските върхове са свързани с вътрешни земни и космически сили, същевременно те са помпи, които изтеглят нечистотиите. Ако сте неразположени, качвайте се на високи върхове, за да се ободрите.

По-самостоятелни от високите върхове няма. По-унижени от долините няма. В долините много същества живеят, а на върховете рядко някоя птица ще кацне.

Като те грее слънцето, мисли и правилно мисли. Бъди благодарен, че всичко е хубаво, разумно. Ученият човек където и да погледне, реката, океана, камъка, дървото, вижда нещо грациозно, красиво, което дава подтик на неговата мисъл. Ако знаеш къде да стъпиш, всичко в природата ще те вдъхнови.

Природата е намислила да създаде от вас нещо много хубаво, не ѝ противोдействайте. И като се радвате, и като страдате, и като падате, и като ставате, и като се раждате, и като умирате, и каквото и да става с вас, имайте пълна вяра, че това, което тя прави, е за ваше добро.

ПРИЧИНИ

Ангелите са съвършени хора, които са излезли от първата човешка раса. „И направи Бог човека по образ и подобие Свое.“ Ангелите са Божествено творение. След това идва историята на човешката раса, за която се казва, че Бог взел пръст и направил от нея човека, вдъхнал в него дихание и той станал жива душа. От човешката раса излизат и пеперудите, и животните, които слизат заедно с хората на Земята.

Оригиналът, по който човек е създаден, се отличава по три неща: доброта, сила и разумност. От доброто, като основа на живота, се вади градивен материал. Силата произвежда движението. Като се движил, човекът станал жива душа. Дето има движение, там е животът.

Първичният човек, това е космичният истински гений, който носи в себе си сърце, богато с възможности за проява на вярата.

Окултистите предполагат, че цялата човешка раса е излязла от Слънцето, минала е през Сатурн, през Луната и дошла на Земята. След време ще мине през друга планета. Човечеството ще мине през седем вериги, през седем вълни, за да отиде пак на Слънцето, откъдето е излязло. Вие не помните, че сте били на Сатурн, Луната, сега сте на Земята, за да продължите еволюцията си. На Земята обаче няма да завършите развитието си.

Ние сме изгубили нишката, която идва от Слънцето. Имаше един общ език – всички същества имаха един общ език – който са изгубили. Всички същества на слънчевата система имат един език – ако ги събереш, ще си спомнят този език. Но сега марсианците, юпитерианците имат различни езици; венерините типове имат друг език. Меркурианците също имат свой език. Ако събереш тия хора на едно място, ще видиш колко много се различават по качествата, които имат.

Човек е минал през 400 000 форми, докато дойде до досегашното си развитие. От първоначалната форма са минали милиарди години, а този милиарден живот сега е съкратен на 9 месеца, може да се съкрати в още по-малко време – само за 1 минута. Цялото му развитие ще бъде с интензивност равна на 1 минута.

Праната е силата в света, която изпълва пространството. И в потенциално отношение съществува, и в кинетическо съществува. Когато тя се преплете с материята, се образуват формите.

Материята на Земята е изгубила своята първоначална чистота и ефирност, каквата някога е имала. Тя е била хиляда пъти по-лека от водорода. По отношение на първичната материя водородът е много гъст, като каша.

Според индусите акаша е нещо, което изпълва цялото пространство и

вечно съществува. От нея се образуват всички форми. Тя е нещо неподвижно. Тя е голям аристократ, който не работи, а вечно си почива. Втората същина е праната, която вечно съществува. Това е силата, от която излизат електричеството и магнетизмът. Тя създава техните форми. Етерът, въздухът, водата, кометите, всички планети излизат все от праната и акаша. Зад праната и зад акаша седи нещо друго, което ние не знаем какво е, каква е неговата същина. За да се ползва от праната, човек трябва да изучава нейните закони, защото от неправилното разпределение на праната в човешкото тяло произлизат различни болести – главоболие, туберкулоза, лошо храносмилане. Ако в мускулите не е правилно разпределена, явява се ставен ревматизъм.

Науката за праната има за цел да разпредели тази енергия равномерно между всички органи и клетки, за да не страдат. Човек не може да има здрав организъм, ако не разбира законите на праната. В този смисъл дишането не е нищо друго, освен метод за акумулиране на праната. Защо човек трябва да постъпва правилно? За да може да събере праната и да я употреби правилно. Ако умът, сърцето и волята ти не работят както трябва, ти ще се лишиш от праната, която ти е необходима. Мисълта в човека трябва да бъде свързана с праната, която идва от Слънцето. Човек с мозъка си, със своята мисъл акумулира праната от Слънцето и оттам я изпраща по цялото тяло. Ако те боли известен орган, ти можеш част от събраната прана в мозъка да отправиш към болния орган, да го лекуваш, той има нужда от тази енергия.

Целта на религията е да събере прана от Слънцето, която е тъй необходима за цялото човечество. Религиозните хора събират тази прана чрез сърцето си, а учените я складират, за да може цялото човечество да се ползва от нея.

Човек е произлязъл от една същина по-мощна, по-чиста, по-устойчива от материята на окръжаващата среда. Човек е по-як от желязото, по-тежък от златото и платината, по-подвижен от въздухообразните тела, по-мощен от светлината и топлината. Ако поставите човека на топлина, на която физическите тела се разтопяват, той ще издържи, защото силите, които действат в духовното естество на човека, са по-мощни от тези, които действат във физическата природа.

Нашата първична материя, материята на нашия първичен живот не може да се разруши и от 45 милиона градуса температура. Само външната обвивка, с която е обвит животът, само тя се разтопява. Онези вътрешни обвивки, за които вие нямате представа, по никой начин не могат да се засегнат от топлинните вълни.

Вие не подозирате как е създадено вашето тяло, колко разумно и велико е създадено, не знаете, че всяка клетка е отделна разумна душа със своя строго определена мисия, че една клетка, например от мускулите, не може да отиде при клетка от стомаха, или при клетка от костите. Строго разграничение има.

Преди грехопадението сърцето е било в средата, а сега е отишло малко наляво.

Сърцето на човека е било в средата на гърдите. После се е изместило. Кои са причините? Чувствата са взели надмощие, затова сърцето е отишло малко наляво. Когато се регулират чувствата, то пак ще дойде на мястото си по средата.

Докато е бил в Бога, човек не е боледувал, но щом се е отделил, болестите са започнали да го следват. Големи усилия е употребил, докато ги създаде. Затова дойде ли ви някаква болест, не се оплаквайте, не търсете виновници вън от себе си, но почнете да се разговаряте с нея.

Болестите произлизат от единствения фактор, че ние сме скъсали първата връзка с Бога.

Причината за известно заболяване е много проста: турена е преграда пред някой Божествен закон. За да се излекува човек, трябва да се премахне преградата, а щом тя се махне, енергиите, които са свързани с този закон, моментално ще почнат да действат. Освободи ли се човек от тази преграда, с него заедно се освобождават още хиляди хора.

Всички нещастия, болести, незаположения се дължат на това, че симпатичната и мозъчната нервна система не функционират правилно, повърхността на мозъка и повърхността на сърцето не се огряват еднакво. В това отношение нашият мозък представя Слънцето, около което Земята се движи, а симпатичната нервна система представя земната ос.

Северният и Южният полюс някога са били тропически места. Тогава оста на Земята е била в хоризонтално положение по отношение на еклиптиката, по която се движи. С изкривяването на оста на Земята, и животните, и растенията са започнали да се изменят. Това означава идване на лошите условия на живот. Сега оста на Земята трябва да се изправи, да стане перпендикулярна. Същата ос съществува и в човека. И днес той се стреми да изправи своята ос и да я постави в перпендикулярно положение, да образува една права линия от Слънцето към центъра на Земята. Нещастията на съвременните хора се дължат на факта, че в тях е станало едно отклонение от перпендикуляра на около 23 градуса. Това отклонение се е отразило и върху техните мисли, чувства и постъпки.

Когато клончетата и листата на едно дърво почнат да боледуват, значи, че цялото дърво е болно. Когато един народ започне да боледува, така и цялото човечество може да боледува. Сега цялото човечество минава през една фаза, която е неизбежна. Причините са от далечното минало и не сме само ние виновни за това. Че стават земетресения и ние сме причината, но главните причини стоят много по-далече и те са хиляди, за които не е позволено да се говори.

Хората са слаби и болни, защото са изгубили силата на духа си.

Болестите показват, че човек не е взел правилно основния тон на живота.

Първият човек е съгрешил вследствие на невъздържанието. И до днес хората ядат от плодовете на забраненото дърво и затова страдат. Всичко можете да правите, но от плодовете на забраненото дърво да не ядете. Въздържание е нужно на всички.

Раят беше една велика школа, в която и боговете от небето идваха поне по един път през годината да вземат уроци, трябваше да има храна за тях. Дървото за познаване доброто и злото беше храна само за боговете — те можеха да се хранят от това дърво, затова и то съществуваше в рая за храна на боговете. Първите човеци искаха да вкусят от това ядене, но не станаха богове. И в живота на обикновените хора е така. Много пъти бедните хора искат да опитат яденето на богатите, а то какво е? Пуйки, прасета, пилета, това ядене не е за сиромасите.

Най-страшната отрова е пресищането. Даже и най-хубавите неща може да произведат пресищане. Пресищането води до втръсване, втръсването до отвращение, отвращението до бездействие, бездействието води до смърт.

Било е време, когато Земята е приличала на рай, растетилността е била тъй богата, хиляди и милиони плодове е имало и хората са се хранили само с плодове, но настава една ледена епоха, която се дължала на известни физически причини. Тогава тази плодоспособност на Земята се намалила и вследствие на това хората започнали да ядат месо, да изстребват не само животни, но и сами един друг да се изстребват, да се изяждат.

Господ е създал гроздето, но не и виното. Създал е кокошката, но не и печена. Ако всичко е създадено, за да го ядеш, тогава защо не заколите един вълк или един паяк, или мечка и да ги изядете? Защо правите разлика? Мойсей в един кодекс забрани на своя народ да яде свинско месо, защото копитото на свинята е раздвоено. Заек също да не се яде. И той има нещо раздвоено.

Това, което Природата дава по естествен път — плодове, яйца, мляко, по никой начин човек по химичен път не може да направи.

Пресните плодове съдържат вода и захар в най-чист вид, затова ви говоря постоянно — да си имате градини и да ядете естествено чисти, неторени плодове и зеленчуци.

Всички храни трябва да се вземат в своя естествен вид, както те съществуват в природата.

Житото и оризът да се ядат без притурки. Животните не страдат от диабет, защото ядат просто, естествено. Диабетът е признак, че хората не изпълняват Божия закон. Всички болести, от които страдаме, са обвинителен акт срещу нас.

Имайте пред вид, че всяка органическа храна, която употребявате, колкото чиста и да е тя, винаги носи своите отрови и причинява отлагания. Няма същество, което да не умре, щом се храни с органическа храна. И човек е почнал да умира, откакто е почнал да се храни с такава храна, защото във всяко органическо вещество има чисто и нечисто поляризиране.

Първоначално, когато човек не е съгрешавал, никакви излишъци не са оставали от храната в неговия организъм. Това малкото, което е оставало, се е изпарявало чрез порите. Впоследствие, когато човек е изменил на Божия закон, тогава са почнали да се отделят големи излишъци от организма.

Първоначално яденето е било хармонично, а сега е дисхармонично. Няма човек, който след като е ял, да не е умрял.

Във всички процеси на мислене, чувстване и постъпки има нещо онаследено. Трябва да се освободим от онаследеното ядене, мислене, чувстване и постъпване, защото те остават излишъци, които от своя страна носят отрови, от които хората умират. В първия човек това го е нямало, у него никакви излишъци не са оставали. Яденето е било чисто, без утайки. Днес всичко, което се яде, има утайки. И в мислите има утайки.

Щом сме излезли от ръцете на Бога, ние сме чисти. Нечистотата е дошла отпосле. Тя не може да проникне в душата и всички страдания и мъчения са методи за чистене на нечистотата. Като страдате, се чистите.

Всяко физическо падане има своя дълбока психическа причина.

Наследствеността е създадена от хората, а не от природата. Както добрите, така и лошите черти се предават от поколение на поколение, докато станат наследствени. Пиянството, кражбата може да станат наследствени. Мислите ли, че вълкът, лисицата, тигърът първоначално са били такива, каквито днес ги виждаме? Мислите ли, че първият човек е бил като сегашния? Първоначално са били други, после са се изменили.

Причината за полудяването на сегашните хора се крие в техните минали съществувания. Днес те се натъкват само на някакъв повод за полудяване, но причината се крие в тях.

Сънят се е наложил на хората поради нарушаване на Божествените закони. Сънят и смъртта не са били предвидени.

Човек умира поради прекъсване връзката си с Първата причина на нещата. Когато животът на човека не е в съгласие с Божествения, виждаме, че смъртта неотстъпно, неотклонно го следва. Държите ли човека доста време без въздух, без вода и храна, той непременно ще умре.

Човек умира, когато се скъса връзката между душата му и Първата причина, но и тази смърт е частична, не е пълна.

Най-голямата преграда за Божественото е човешкият егоизъм.

Човек изгасва само при едно условие – при дървото за познаване на доброто и злото, тогава се прекъсва връзката между човека и Бога. Ние умираме, понеже прекъсваме връзката с Бога.

Една от задачите на съвременния човек е да продължи живота си. След грехопадението човек е съкратил живота си. Той трябва да работи върху себе си, да продължи живота си, да се върне в първото си положение. Следователно, иска ли да продължи живота си, човек трябва да води прост, чист живот, без никакви чужди влияния, никакви външни примеси. Срещнете ли такъв човек, ще видите, че животът му е прост, скромен в храна, в облекло, в отношения.

Щом възстанови отношенията си с Първата Причина, човек се подмладява, започва правилно да мисли, става отзивчив към страданията на хората, вслушва се в техните болки и се стреми да им помогне.

За да се роди човек изново, непременно трябва да се свърже с Божествения Дух, това, което съвременните хора отказват да направят.

Човек може и трябва да се роди изново още днес, още сега. Няма какво да се оправдава и отлага. Когато човек се новороди, той се свързва с всички по-висши светове, със същества от по-висши йерархии.

Никой не може да причини пакост на онзи, който мисли за Господа. Щом някое животно те нападне, това показва, че ти си престанал да мислиш за Бога, че си недоволен от живота, въпреки че си преситен от всякакви блага. Ти си влязъл в един свят на безпокойства и мислиш, че от тебе нищо няма да излезе. Това е неразбиране на нещата. Бог не може да направи нещо, от което нищо да не излезе.

Ако след като умрете, ви подложат на температура, равна на числото 20, повдигнато в 62 степен, вие ще се разложите на толкова малки частици, че ще заемете пространството на цялата Слънчева система и ще бъдете толкова тънки, че няма да имате нито протони, нито йони в себе си. Ще бъдете само енергия, ще се смесите с общата енергия, от която сте произлезли.

Като излезете от гамата на цветовете и минете в радиацията на числото 20 на степен 62, ще бъдете на границата на духовния свят, едно с ангелите да служите на Бога. Желая ви на всички да минете през тази голяма топлина, за да станете едно с Бога.

Хората трябва да пресъздадат своя живот съобразно първичния живот, който е вложен в тях. Само при това положение можем да станем безсмъртни.

Аз зная, че без участието на Първата причина нищо не можете да постигнете и никой не може да ви обича. Земята и небето да се обърнат с главата

надолу, без Бога никой не може да ви обича. Ако не дадеш място на Бога в себе си, и ти сам не можеш да се обичаш.

Още първите човеци искаха да станат господари на рая, да станат велики, мощни, силни, да завладеят въздуха, водата, небето и Земята, но какво стана? Точно обратното. Те оголяха, изгубиха силата и красотата си, и Господ ги изпъди от рая, облече ги в кожени дрехи и ги изпрати на земята да орат и сеят. И до днес още те се мъчат и не знаят, защо Господ ги изпъди от рая. И наистина, странно е да се изпъди един човек от рая само за това, че изял една ябълка без позволение. Не е въпросът, какво е станало с първите човеци, но в тяхно време още се е проверил законът, че нещата не стават, както човек очаква и иска, но точно тъй, както Бог иска. Всички неща стават, както Бог желае, а не както човек желае. Всички неща стават, както Бог ги прави, а не както човек ги прави.

Не е важно какво ще кажат хората за вас, но всяка сутрин, като ставате, задайте си въпроса: „Какво ще каже за мене Онзи, Който ме е създал, Който ми е дал всички блага и условия да раста и да се развивам“.

ПРОТИВОРЕЧИИ

Когато Бог го направил от пръст, човек се намирал в едно състояние на неразвито съзнание, а когато Бог вдъхнал в ноздрите му дихание на живот, човек станал жива душа, т.е. проявил ума, разумността и интелигентността, с които могъл да различава разните състояния и промените в проявите на човешкия дух. Значи човекът оживял, като придобил разумността, и с нея веднага почнал да се отличава от животните по ума и съзнанието си и по действието на своята воля. Тогава започнал новата си култура — градинарството, като насаждал плодните растения; това именно човекът учил в райската градина. А след като излязъл от рая, той се научил на земеделие, да сече дървета, да троши камъни и да гради къщи. В това си състояние той е дошъл до последния си предел, опитал всички положения на живота, споходил е в това малко езерце — в този малък свят на Земята, в което е живял — всички места, изял и изпил всичко в това езерце, и като нямало повече с какво да се храни, той се изложил на съвременния глад, който се отъждествява с появяването на болестта неврастения: тя не е нищо друго освен духовен глад. В разните състояния на тази болест липсват на човека всички ония елементи, в които правилният живот може да се проявява. Такава е промяната, която е станала с човека като индивид.

Има три неща, които спъват човека: плътта, светът и дяволът.

В едно от посланията си Павел казва: „С плътта си служи на греха, а с

духа си – на закона на Любовта. Кой ще ме избави от това положение?“
Никой няма да го избави. Ще служи и на плътта си, и на духа си.

Щом имаш плът, ще ядеш, ще спиш, ще работиш.

Щом имаш дух, ще работиш с него в духовния и в Божествения свят.
Доброволно или насила, човек служи и на плътта си, и на духа си.

Казвам: първите човеци сгрешиха, те не приложиха всичката сила, която имаха в себе си. Въпреки това и до днес още човек иска да убеди Бога, а и себе си, че той не е бил в състояние да изпълни волята Божия. Той не иска да признае погрешката си, но казва, че Бог му е дал една трудна задача, която не отговаряла на неговите сили. Това е оправдание, с което започва една мълчалива борба на човека с Бога. За да му докаже, че не говори истината, Бог го изпъди във от рая, изпрати го в света, да работи и да учи. Оттогава досега човек непрестанно опровергава своята лъжа, че бил слаб, та не могъл да изпълни заповедта на Бога. Какво виждаме днес? Човек се е заел с много по-трудни задачи, с по-велики работи от тия, които Бог му бе дал в рая. Той се е заел със задачата да завладее Земята, да стане неин господар, да сложи нов ред и порядък. И в силата на тази амбиция, на това негово желание, ние го виждаме да коли, да беси, да затваря хората и т.н. И след всичко това същият този човек твърди, че бил слаб, че нямал сили да издържи на Божията заповед, че не могъл да не падне. Питам: може ли слаб човек да върши това? Желанията, копнежите на съвременните хора за слава, величие, господство над цялата природа, говорят против самите тях. Те сами отричат твърдението си, че са слаби. За постигане на техните желания се искат силни хора.

Ако вашият интелект и вашата воля се съединят и противодействат на Божествения принцип във вас, в какво положение ще се намерите? Ще се раздвоите. И наистина, човек по някой път се раздвоява. Тогава какво трябва да правите? За да спаси човека, природата е разрешила този въпрос. Как? Понеже низшето в човешкия свят – интелектът в човека, и низшето в животинския свят, което изразява брадата в човека, са се съединили против Божественото, природата ги е разделила, като направила устата – тя разделя носа от брадата. И затова, когато човек стане лош, първото нещо, което трябва да направите, за да го поправите, е да го нахраните. Може да проверите това нещо. Ако имате един неприятел, който ви мрази, гошавайте го, хранете го, той ще ви стане приятел. Значи устата в природата представлява процес на раздвояване, процес на разделяне на тия две сили, които действат против Божествения принцип. И тъй, когато вашата воля и вашият интелект се съединят, трябва да ги разделите, т.е. да създадете на ума и на волята си такъв обект, който да привлече цялата им енергия.

Казвате: „Ние живеем в единомислие“. Не, днес не може още да се живее

в единомислие, нито пък хората живеят в единомислие. Защо? По простата причина, че всички хора имат различни интереси. Следователно вие никога и по никой начин не можете да примирите интересите на хората. От хиляди години те се силят да примирят интересите си, но това се е оказало невъзможно. Този закон не съществува. Защо? Интересите на частите не могат да се примирят един с други. Те могат да се примирят само в цялото. Само цялото представлява велик закон за примиряване на интересите на частите. Следователно всеки човек, който се занимава с частите, преди всичко трябва да разбира закона на цялото, понеже всяка част има определено място в цялото; и тя е част дотогава, докато запазва своето място. Изгуби ли това място, тя вече не е никаква част.

Понякога вие смесвате вашите чувства с мислите си. Казвате: „Недоволен съм“. Това не е мисъл. Мисълта е правилното разрешение на всички противоречия, които се явяват във вашия живот. Вие се намирате в един разумен свят, дето нарочно ви създават някои мъчности. Представете си един учител, който има предметно учение с децата. За да провери знанията им, той взима една къщичка, сглобена от много части, разглобява я, размесва отделните части и им поставя задача да я сглобят отново, като им обяснява правилата, по които да я направят. Тогава децата започват да търсят частиците и съграждат цялата къща. Вие се намирате в един свят, който е раздробен на отделни части. И вие като децата, трябва да ги подредите така, че всяка част да бъде на своето място. За това се изисква време и умение. Казвам: противоречията в живота са разхвърляни части, които трябва да ги съедините.

Ако на една майка Бог е дал дъщеря или син и ако тя не познава дъщеря си, няма да има една разумна връзка, разбирателство с нея. Да кажем, че бащата мисли едно, а синът — друго, майката — едно, дъщерята — друго, учителят — едно, ученикът — друго, това значи, че те няма един идеал, към който всички трябва да се стремят.

Всички противоречия в света седят в частите. Това, което е законно за цялото, не е законно за частите. И това, което е законно за частите на един организъм, не е законно за целия организъм. Това, което е потребно за нас, не е потребно за Бога. И това, което е закон за Бога, не е закон за нас. Това е един логически извод, за който се изискват дълги доказателства. Затова много философски, богословски въпроси не трябва да се бутат. Ако някой ви пита какво е Бог, по този въпрос няма какво да се говори.

Всичко в живота е временно. Някои неща са полезни за 2-3 дена или повече и след това ползата им се прекратява. Ако нещо е полезно в човешкия порядък, не е полезно за Божествения порядък. Това е причината за големите разочарования в човешкия живот.

Ако има противоречия, това се дължи на ролята, която ти изпълняваш

като актьор в живота. В драматичното изкуство ти изучаваш много работи и виждаш, че не вървят, както ти разбираш, но както авторът е писал. Като актьор, ще играеш по всички правила на изкуството, а не както ти мислиш. Добрият музикант свири по правилата, които музиката изисква.

И се задава въпросът: „Какъв ще бъде краят на света?“ Началото на света е започнало много добре. Бог си е намислил да направи света, и го е направил. Казваме: началото на света е било много добро. Господ всичко на място е турил. „Защо светът е лош?“ То е наше разбиране. Светът е лош, понеже ние не го разбираме, не вървим според законите му и се намираме в съткновение с тях.

Когато Любовта ми намалее, хлябът бързо мухлясва, молците бързо ми прояждат дрехите.

Всякога, когато не изпълняваме волята Божия както трябва, идват противоречията в света.

Вие не обичате никого, вие сте извън Бога, затова ви нападат болести.

Едно същество, колкото и да го обичаш, колкото и добрини да му правиш, ако не го оставиш свободно, то ще си състави за тебе противоположни възгледи. Ще се яви у него един антагонизъм, ще гледа да те избягва. Момата бяга от някой момък, защото иска да бъде свободна; и момъкът бяга от някоя мома, защото иска да бъде свободен. Някой път майката бяга от децата, или децата бягат от майката по същата причина. Това е един общ процес.

Вие сега имате в любовта си следното схващане: искате това същество, което обичате, да бъде ваше. Обикнете един кон. Купувате го, купите му юлар и го връзвате. Потупате го, погладите и казвате: „Този кон е мой“. Обикнете някоя кокошка, купите я, турите я в курника, погладите я и казвате: „Тази кокошка е моя“. Също така и като обикнете един човек, хванете го, искате и него по същия начин да окошарите. Вие не схващате, че ще се дойде до противоречие. Да кажем, че аз обикна някого и искам да го огранича, да го взема за себе си. И той иска същото да направи. Тогава какво се постига? Започва една борба! Ето от какво произтича борбата в любовта: ти обичаш някого и искаш да го обсебиш; друг някой те обикне – и той иска да те обсеби! А някой друг иска него да обсеби. И нареди се цяла верига – така се явяват противоречията.

След като обикнеш един човек, остави го свободен. За да избегнете противоречията на този, когото обичаш, дай му свобода. Това е естественият ход на нещата. Любовта трябва да се изрази така, че да изчезнат противоречията.

Ние всички в съвременната култура се намираме под гнета на едно чувство на потиснатост, на вътрешен песимизъм. Даже у най-напредналите индивиди, най-учените, се заражда едно съмнение. Когато си на върха на своето щастие,

пак ще се яви някой червей да те гложди. Непременно съмнението ще дойде. У праведния ще се яви мисълта дали ще стане по-праведен; у богатия ще се яви мисълта дали ще стане по-богат. Аз не зная как бихте обяснили следното: един от най-големите английски богаташи, който се връщал в Англия за коронацията на един от английските крале и имал 300 милиона английски лири, се хвърлил в морето от борда на парахода, понеже мислел, че парите няма да му стигнат. Учените хора ще кажат, че е някаква психоза. Има едно чувство на потиснатост. Някой мъж ще види, че жена му не го обича, че му изневерява. Това ще го изкуси. Той ще се хвърли от третия етаж. Всички ние страдаме от едно болезнено чувство. Страдат не само светските хора, но и религиозни. У някой религиозен влезе това чувство, той мисли, че го лъжат, потъмнее умът му. Той иска в тази тъмнина да разреши въпроса, да намери отношението към Бога. По този начин не може да отиде при Бога. Ако искаш да отидеш при Бога, трябва да знаеш, че той е всеблаг, всемъдр. Ще напуснеш всички празни тълкувания като едно малко дете и ще отидеш да учиш изкуството на смирението. Някои казват, че Бог е подобен на децата. Аз говоря точно за тези разумни хора. Други казват, че Бог е своенравен. Те не са деца, те са стари.

Какво е различието между страданието и радостта? Къде е противоречието? Противоречието е в това, че ние разглеждаме страданията и радостите поотделно. Но те съставят едно цяло. Вземете процеса на растеж и процеса на гниене, той е един и същ процес. Туй, което не гние, не може да расте и туй, което не расте, не може да гние. Растене без гниене не може. Най-първо е процесът на растенето. Къде намирате противоречието? Казваме: нещата гният. Едно семе след като го посееш в земята, какво става? Започва да гние. Но гниенето създава условия за растеж. От тези гниещи елементи се получава нова форма. Когато се строи здание, материалът е нахвърлен безразборно. Това положение отговаря на процеса гниене. След това започва процесът на растенето, на творчеството, на съграждането на къщата. Този материал се нарежда по известни закони и се прави зданието. Противоречията във вашия живот или противоречията във всички хора са разхвърленият материал, от който трябва да се съгради нещо.

Ако искаме по закона на еволюцията да се поправи светът, трябва една гореща жена да се омъжва за студен мъж, за да се подобри поколението. Ако някой е много горещ, трябва да се ожени за студена жена, за да регулира топлината му. По този начин се примиряват студът и топлината. Човек живее между две крайности: крайна студенина и крайна топлина, като от този контакт се създава животът. Следователно, ако лишите живота от тия две противоположни сили, той престава да се проявява. Тогава ще има само страдания, това, което вие не обичате. Страданията са студът, радостите са топлината. Но благодарете, че след радостите, след крайната радост пак идат

страданията и след страданията идат радостите, за да се прояви животът. Всички противоречия имат добра страна.

Проявата на енергията не е еднообразна, а разнообразна. Когато искаме да сведем всички сили на природата в еднообразни действия, произвеждаме зло в нея, а когато образуваме разнообразие, произвеждаме добро. От това гледище, неморални са всички еднообразни неща, а добри – всички, които са разнообразни. Еднообразното е смърт, а разнообразното – живот. В това положение няма никакво противоречие, защото очевидно е, че ако много хора говорят едновременно едно и също, ще се образува само шум и ние не ще можем да разберем смисъла на думите им. Но ако същите хора в един оркестър изпълняват разнообразни партитури от една и съща пиеса, ще образуват хармония. И съвременните хора са станали неморални, защото говорят и искат едновременно едно и също нещо; пари, пари и пак пари. За професор се учил някой, а все за пари говори; свещеник е станал, за пари ламти; учител, съдия и пр. – все към същия идеал се стремят. Цялото човечество говори сега за едно и също нещо: за пари. А те образуват еднообразието в света, но това не е смисълът на живота, то е само едно преходно средство или форма в развитието на човека. Следователно, ако ние дадем на една форма по-голяма стойност, отколкото природата е вложила в нея, създаваме зло.

Съвременните хора се радват и скърбят, но техните радости и скърби са чужди. Те се радват на чуждото, което всеки момент може да им се отнеме. Някой се радва, че намерил торба с пари и казва: „Ще уредя работите си!“ Обаче не се минава много време, тича един запъхтян, уморен човек след него и пита: „Не намерихте ли на пътя една торба с пари?“ Ако не дадете парите на собственика, ще отидете в затвора. Щом вземат торбата с парите, вие започвате да скърбите. Питам: защо скърбите и защо се радвате? Не гоните ли Михаля в гората?

Представете си, че някой взел един лотариен билет и спечелил един милион лева. Това считаш за щастие. Какво ще правите, ако вие спечелите милиона? Колко ще дадете за благотворителни цели? Първо ще си купите апартамент, автомобил и други неща. Много проекти ще възникнат в главата ви. От наблюденията върху човека дохождам до заключението, че повечето човешки проекти остават незавършени. Хората не използват богатата, които Бог им е дал, както трябва. Те оставят настрана Великото, което може да ги задоволи, а се занимават с детински работи. В края на краищата, тия работи ги поставят пред мъчнотии и противоречия.

Съвременният човек работи прекомерно, за да се осигурява с дрехи, вещи, имоти. Днес голям процент от хората умират от преяждане и пресищане, от бездействие, а и от прекомерен труд. Така се изтощават много бързо. Досега не съм срещал човек, който да е доволен и благодарен на това, което има в момента.

Има ръководни правила, които трябва да спазвате. Сега има големи противоречия в живота на всички вас. Малкото дете иска да порасне, да ходи. Младият се въодушевява, а пък старият какво прави? Мнозина от вас, като дойдете до преклонна възраст, като станете стари, казвате: „Остаряхме вече“. Старият какво трябва да прави? Това, което прави гладният. Щом си гладен, ще намериш хляб и ще се наядеш. Така ти разрешаваш въпроса. Но като намериш хляб, не го чопли от какво е направен, не мисли дали ще ти стигне или не, но изяж парчето и подкрепи силите си. Не мисли за утре. Питам: на кого животът е осигурен? Някои хора са осигурени повече, някои по-малко. Да допуснем, че някои от вас сте най-малко осигурени. Какво трябва да правите? Искате да бъдете богати? Хубаво, но всички не можем да бъдем богати. Казваш: „Да бъдем учени“. Всички не можем да бъдем учени. „Да бъдем силни.“ Но и силни всички не можем да бъдем. Като погледнеш в природата, колко силни същества има? Слабите са повече, отколкото силните. Обаче вие мислите, че като сте силни, ще уредите работите си. Прави сте до известна степен. Същото е и като сте учени и богати, ще уредите работите си. Това е вярно само до известна степен. Но всички желаят богатство. Тогаз? Знанието не се намира в някоя банка, но в една малка глава. Както виждате, човек живее в една много малка колибка. Вие искате голяма къща, а пък живеете в една къща, чийто диаметър е 17-18, 19-20-21 см надлъж, а пък широчината ѝ е 15 см. Тази къща има два малки прозореца. И вие сте доволни от тази малка къщичка и все пак искате да имате голяма. В сравнение с други същества, в най-хубавата къща живее човек. Тя е палат в сравнение с техните. По-малките същества живеят в много по-малки къщи. Изобщо човек живее в една малка къща и има няколко врати, през които излиза. Той има и по-големи къщи, в които живее. Вие трябва да се научите да живеете и в по-големи къщи. Засега вие живеете в най-малкия апартамент. Аз го наричам долен апартамент, сутерен. В сутерена живеете и слънцето никога не ви огрява. И затова кашляте. Вентилацията не става както трябва, също и храненето не е както трябва.

Като ставаш от сън, бъди весел! Не си ли весел, работата не е добра. Не си дръж главата на ръцете, защото твоята къща не е толкова голяма, че да не можеш да я уредиш. Защо тогава искаш да ти даде Господ по-голяма къща?

Съвременните хора се оплакват, че нямат големи постижения, че нямат успех в работата си. Защо нямат успех? Защото те очакват повече от другите, отколкото от себе си.

Не сте вие, които градите къщата. Даже къщата, в която живеете и казвате, че е ваша, не сте градили нито вие, нито баща ви, майстори са я градили. Други са дошли да я построят. Туй, което ти не си изработил, как може да

бъде твое? Нито материалът е твой, нито работата е твоя, нито парите, които си дал, са твои. Тогава как може да бъде твоя къщата, я ми кажете! Де е философията? За да ви докажат, че къщата не е ваша, един ден ще дойде онзи, на когото принадлежи, и ще каже: „Трябва да излезете, понеже тази къща беше дадена под наем, срокът изтече“. 120 години беше срокът в древността. Ти ще си вземеш всичкия багаж и само за 10 дни ще освободиш къщата, защото ще я ремонтират. Ние, съвременните хора, се намираме в голямо противоречие. Мислим как ще се оправи светът. Искामе един оправен свят. Не зная какво разбират хората под думите „оправен свят“. Къщата не е наша, нищо не е наше — и искаме един оправен свят!

Вие нищо не разбирате. Имате някаква странна идея, че ви е нужно някакво перце, някакво украшение да се маха отзад и за туй перце от камилска птица правите голям въпрос. Понякога сте недоволни, че обувката ви не били такива, каквито искате, или че апартаментът бил много малък, стоята ти била два метра, а не била три или четири. Една стая от два метра аз я считам скандална. Скандалните неща са от два метра. Стаите от един метър са за притеснение, с три метра са свободни, а с четири, пет метра са още по-свободни. Ако имате една къща десет метра широка и десет метра дълга, какво ще я правите? Не ви трябват много големи къщи. Питам: колко е голяма къщата, дето живеят 3 милиарда и 600 милиона жители? Ако ви кажа, че главата има дължина 10 сантиметра, право ли е? Главата е дълга 19, 20, 21, 22 сантиметра. Ако ви кажа, че главата има 25 сантиметра широчина, ще повярвате ли, че има такава глава? Тогава ние, ако твърдим това, ще приличаме на онзи, който казвал, че опашките на лисиците във времето на гедеона били по три метра. Един негов приятел му дал знак да намали, понеже това е невъзможно. И той намалил на два метра и половина. Онзи пак му дава знак. И другият като намалявал, намалявал, дошъл до половин метър и казал: „Повече не намалявам“. Сега и ние ще съкратим и ще кажем, че главата на човека има 19 сантиметра дължина, 15 сантиметра широчина и 15 сантиметра височина. Туй е един апартамент. Но в тази малка къща какви ли не велики работи се строят!

Ние посвещаваме целия си живот на тялото, на следствията, там е всичката погрешка. Майката милва очичките, ръчичките, крачката, носленцето на своето дете, но не се стреми да погледне какво има в душата му, да види какво се крие в нея.

В сегашния живот ви трябват пари. Нямате ги. Ще ги придобиете. Къща нямате, ще придобиете къща. Това е външният живот. „Аз искам да бъда духовен, искам да имам, само колкото да преживявам“. Не казвайте „колкото да преживявам“. Да преживяваш, значи да преживяш като добитъка. Не, ако имаш богатство, да бъде голямо, за да си доволен, а не само да се зальгваш

с едно парченце хляб; но като се наядеш, да ти е приятно. И всички вие си препятствате в живота по единствената причина, че онова, което желаете, сами го разрушавате. И без да знаете, си създавате своето нещастие.

Вие се намирате в един свят, за който сме дали криво тълкуване. Данните ни за него и за природата са погрешни. Търсим нещо там, дето го няма. Човекът заминал от тази улица, няма го. Трябва да имаме верни данни. Всяко нещо да го намерим на място. Доброто да го намерим на неговото място, и злото да намерим на мястото му. Където идеш, всяко нещо да бъде на своето място. А сега? Наместо доброто, намираш злото, вместо Любовта – безлюбието, вместо вярата – безверието, вместо надеждата намираш безнадежието.

Вие се намирате в положението на онзи варненски адвокат, който по време на войната спечелил 40 000 златни лева и си казал: „Каквото ще да става, аз се осигурих, мога да живея свободно“. На другата вечер обаче се поминал. Какво по-голямо противоречие от това? В такова противоречие често изпадате и вие. Преди всичко, вие не сте осигурени. Ако някой ви попита, утре ще бъдете ли живи, вие не знаете. Казвате: „Аз не зная дали утре ще бъда жив, или не, дали ще си замина, или не“. Че ти си един слуга, нает си от господаря си само за един ден. Питат те: „За колко дена си нает?“ „За един ден. Дали утре ще бъда нает, не зная.“ Друг пък е нает за една година. Знаете ли вие за колко време сте наети на Земята? Вие трябва да бъдете прозорливи. Трябва да бъдете разумни.

Има известни мисли и чувства, които не са в хармония с човека, не му допринасят нищо. Има мисли, които те смущават. Например вас ви смущава мисълта, че ще умрете. Смущава ви мисълта, че може един ден да осиромашеете, да остареете. Много работи ви смущават. Но каква предствата вие имате за старостта? Всички съвременни хора изучават патологическата страна на старостта. Слабият човек е стар. Вие изучавате патологическата страната на сиромашията. Има и патологическо богатство. Човек може да е болен и пак да е здрав. Може да е сиромаш и пак да е здрав, може да е богат и пак да е болен.

И като заминете за другия свят – и там има недоволство. Не мислете, че там са изправени работите. И там има недоволство. Разправят сега цяла история, че някои искали да се върнат от онзи свят. Вие казвате: „Къде са?“ Натрупали са се на границата на този и онзи свят, а няма условия да дойдат. Казват им: „Не може!“ Защо? Сега няма да се спирам на това, защото то спада към една отвличена област. Като се дойде до нея, хората казват: „Какво заблуждение!“ То не се знае кой в света е заблуден... Нима да ядеш по този начин, не е едно заблуждение? Нима да спиш, както сега спите, не е едно заблуждение? Нима да туриш един цилиндър на главата си, не е едно заблуждение? Нима да туриш копринени чорапи, не е едно заблуждение?

Нима да туриш лисича кожа на врата, не е едно заблуждение? Нима да туриш кучешки ръкавици, не е едно заблуждение?

Всички хора имат някакво верую. Те са родени с това верую, но на него трябва да му се дава храна. Децата съдържат това качество в себе си, но трябва да им се дава съответна храна, за да не станат хилави. Ако детето стане хилаво, у него може да се зародят противоположни страни на неговите мисли, противоположни черти на неговия характер – най-лошото, което човек има. Даже в любовта на човека може да се родят противоположни качества. Човешката любов може да се обърне на омраза, човешкото мило-сърдие може да се превърне в жестокост. Досега съвременните психолози не са обяснили защо става така. Всякога едно любовна чувство може да се превърне в омраза. Едно време българите считаха, че турците са големи неприятели, казваха: „Турчин е това, не е християнин“. Но онова, което мъчи хората, не е вярата им. Това са техните разбирания. Когато интересите на хората не съвпадат, те веднага стават неприятели. В един дом братя и сестри, като започнат да уреждат материалните работи, веднага се скарват. Ако една любов е толкова ниска, че не може да се справи с материалните неща – двадесет или тридесет хиляди лева не могат да се разделят, единият взел повече, другият по-малко, ако туй стане повод да се пожертва най-хубавото от живота – питам тогава: какво знание имаме ние?

Що е недоволство? Недоимък! Съмняваш се – това е недоимък. Не можеш да помниш – това е недоимък. Не достига умът ти как да мислиш – това е недоимък. Ходиш криво, или кракът ти е крив някъде – това е недоимък. Речеш да направиш нещо и се отказваш – това е недоимък. Ти казваш: „Така е нареден светът“. Няма никаква философия в това. Светът не е нареден така. Твоят свят, твоите разбирания са така наредени. Ти искаш да те обичат хората – това е недоимък. Искаш да те уважават – това е недоимък. Искаш да станеш богат – това е недоимък. Искаш да станеш учител, да се подмладиш, да станеш висш чиновник – това е все от недоимък. Всичко това показва негативната страна на живота. Искаш да станеш добър, искаш да станеш светия – също е недоимък. Казвате: „Аз имам стремеж“. Хубаво, този стремеж как ще го изпълниш? Казваш: „Аз искам да изпълня волята Божия“. Това е недоимък. Искаш да изпълниш, а не знаеш как да я изпълниш.

Вие се настанихте тук, за идея дойдохте да живеете около мен, а сте оградили с телове вашите дворове. Идеини хора сте. Не, това са крайни егоисти, никакви светии, никаква идея няма тук. Нито пък забелязвам никаква отстъпчивост във вас. Като дойде до материалните работи, не забелязвам във вас никаква отстъпчивост. По форма вие сте толкова добри, колкото са и хората в света. Аз не ви осъждам, но ви предупреждавам, че ще страдате. И главите ви ще се охлузят. Девет пъти ще снемат кожите от главите ви. Девет пъти ще умирайте, и пак същите ще останете.

Мърморенето е един лош навик, освободете се от това постоянно мърморене. Начумерени, кисели, недоволни, какво е това? Всичко да се държи в изправност. Очите ви са болни от мърморене, ушите – също, устата – също. Остарявате от мърморене. Щом престанете да мърморите, всичко ще оздравее и ще се обнови. Когато престанете да мърморите, животът ви ще се подобри.

Като обидят някого, той веднага пита: „Защо ме обидиха?“ Невъзможно е да живееш на Земята и да не те обидят. Какво представлява обидата? Най-малкото петно, което може да падне върху тебе. Вървиш по улиците, все ще падне нещо върху тебе: или прах, или сажди от някой комин, или някоя птичка ще хвъркне над главата ти и ще те оцапа. Обида ли е това? Някоя муха кацнала на дрехата ти. Обида ли е това?

Как трябва да се изпълни волята Божия? Представете си, че аз съм поставил две сестри – едната на едната страна на масата, другата на противоположната страна на масата и на средата турям един килограм ябълки, от най-хубавите. Пет големи ябълки има там – един килограм. Всяка една сестра, като погледне, ще иска да изпълни волята Божия. Аз искам да видя как ще я изпълнят. Едната ще погледне, иска да види коя ябълка е най-голямата. Като я види, тя вече я е избрала. Двете се гледат една друга и се канят: „Заповядайте, вземете си“. Изпитват се. Не искат да изкажат намеренията си. Всяка е хвърлила око на най-голямата. И по-безочливата взима по-голямата, а другата е недоволна, но замълчава. Питам: тая, която е взела голямата ябълка, изпълнила ли е волята Божия? За да се реши правилно въпросът, какво трябва да се направи? Аз бих разрешил този въпрос така, ще кажа: сестри, понеже сте хвърлили око на тази, голямата ябълка, да я разделим на две равни части, може да хвърлим чоп и всяка ще вземе тази половина, която ѝ се падне. При всяко друго разрешение, все ще остане известно недоволство. Това е едно малко, микроскопично недоволство, но при някой дребен повод може да стане голям спор. Нито едната е работила за тази ябълка, нито другата. Домакинята, която е била толкова добра, ги е набрала от своята градина и ги е турила тук. Къде е престъплението? Престъплението е в техните желания. Стълкновението е в техните желания. Всяка една от тях има желание да вземе най-голямата. И от затаеното недоволство се заражда грехът. Освен това, ако задържиш тази мисъл по-дълго време, тя ще се отрази на психиката ти и оттам – върху лицето ти. Всяко недоволство е един психически процес.

Сега гледам ви, в събранията всеки вие сте започнали по обратен път. Във физическо отношение се събирате, а в духовно отношение сте започнали с изваждането, все отрицателни качества си намирате. Какво изваждате? Вие като кажете: еди коя си сестра има някаква отрицателна черта, знаете

ли какво става? Един лъч от тази лампичка изгасва. После казвате за друга: „Знаете ли тази сестра какъв недъг има?“ Хайде, и втори лъч от лампичката изгасва. „Ами третата, откак дойде в събранието, внесе само разединение.“ Хайде, и трети лъч изгасва. „Ами тази четвъртата пък, откак влезе между нас, всички нещастия ни сполетяха.“ Хайде, и четвърти, пети лъч от светлината на лампичката изгасва. Вие говорите тъй отрицателно за петата, за шестата, за седмата, за осмата и т.н. сестри и току виж един след друг лъчите на светлината в лампичката изгасват, докато най-после изгасне и цялата лампичка. Вие изваждате, изваждате и настане най-после тъмнина. Това е един психологически закон, който предизвиква изгасване на светлината в нашия ум, в нашето съзнание. Изваждаш, изваждаш, докато най-после се намериш в пълна тъмнина, в ума ти е всичко загаснало и най-после казваш: „Господи, защо направи света така?“ Господ казва: „Който гаси като тебе светлината на своя ум, той ще живее в тъмнина и в мрак“.

Водата, поради живота на рибите в нея, се е опетнила и е изгубила едно от своите качества. Следствие на това виждаме, че природата за да избегне едно противоречие — е допуснала голямо количество сол във водата. По този начин нечистотиите, които се изхвърлят във водата, не могат да породят една ужасна зараза. Солта е предохранително средство. Тогава вие питате: защо са страданията в света? Страданията, това са солта на астралния свят. Ако идете в астралния свят, вие всички ще приличате на риби с люспи. Човек е една риба, която ходи във водата. Човек със своите непостижими желания прилича на риба.

Всички вие мислите само за себе си. Казвате за това мисля, за онова мисля, но доколкото схващам, хората, които имат за себе си мнение, че са много духовни, мислят само за себе си. Съвременните хора мислят за другите само кога? Когато имат много голям багаж, не могат да го носят на гърба си, и казват: „Да ти направим една услуга, да ти дадем от нашия багаж“. А тези, които казват, че са готови да се жертват, те мислят тъй, но я ми покажете хора, които действително са готови да се жертват. Те са голяма рядкост. Доброволно, по Божествен начин трябва да мислиш за Бога. Някой път даже и най-развитите от нас, като ни обиди някой, започваме да се нахвърляме върху него, а после съзнаваме и казваме: „Аз не направих добре“. Това не е само по един, а по дватри пъти на ден. И после питаме: „Защо Господ не идва?“ Че как ще дойде? Любовта е закон на хармонията. Имайте хармония, и тя ще дойде. Няма ли хармония, Любовта няма да дойде.

Казвате за някого: „Аз пет пари не давам за него“. Не давате пет пари, защото не мислите. Честолюбив сте, защото не мислите. Груб сте, защото не мислите, алчни сте, защото не мислите, не ви вървят работите, защото не мислите.

Господ ви е дал толкова богатства, а вие седите отчаян, че някой си не ви обича.

Трябва да се освободите от вашето минало. Вие сте недоволни от окръжаващата среда. Недоумяваш защо Господ ти е пратил тази съседка. Но и твоята съседка казва същото за тебе. Вие един от друг се оплаквате. Кой ще каже на коя страна е правото? Когато двама души се оплакват един от друг, кой е прав? И двамата са на правата страна. Щом и двамата са прави и са недоволни един от друг, ще ги разделите. Триъгълниците трябва да се увеличат. Единият ще преместите на 20 км, на 100 км разстояние или на другия край на Земята, за да не се виждат.

Не си разположен, остави неразположението настрана, твоето неразположение и ти сте две различни неща. Като се гневите една на друга, знаете ли на какво приличате? Представете си, че една муха дойде и ви наплюе по носа. Започвате: „Какво право има тя?“ Хукнете да я гоните, гневите се на всички други мухи. Изчистете носа си и нищо повече. Нещо някой за вас казал. Изчисти го и нищо повече. Ама не, вие продължавате: „Знаете ли какво направи тази муха на носа ми?“ Остави я настрана. Някой ви обидил, не разправяйте това, което той ви е казал на други, защото го посаждате в техните умове. А вие започвате да разказвате обидите си една на друга и тъй разнасяте приказките си из цялото общество. Едната разкаже това нещо на втора, втората – на трета, прибавя се към казаното по едно качулче и излиза една голяма новина. Това сте вие, учениците на 20 век.

Тръгнете от къща в къща и казвате: „Знаеш ли онази, тя е такава-онакава“. Това показва, че между вас има вятър. Питам някои: „Защо ходите от къща на къща да разправяте за тази, за онази?“ Питам: „Защо е този вятър?“ Причината е външна. Трябва да разбирате тези външни движения, които не зависят от вас. Ако си един лист и дойде вятър, непременно ще се сблъскаш с някого и затова кажи: „Прости, не исках“. Затова трябва да си прощавате. Като утихне вятърът, пак ще има мир и съгласие, духне вятър – пак каране. Това е един действителен факт в живота и вие казвате: „Вятър духа“. Всеки трябва да си има по един калпак, та като духне вятърът, да го сложите на главите си и всичко ще бъде в мир и съгласие. Който има такъв калпак, това подразбира, че той умее да въздържа своите мисли и желания. Има ли човек такъв калпак, и в мислите и в желанията му ще има порядък, няма ли такъв калпак – работата е зле.

Бог е в хората, но не присъства в еднаква степен във всички хора. В чешмите тече вода, но през една тече повече, а през друга – по-малко. В морето има много повече вода. Това е един труден въпрос. Не мислете, че е лесен. Аз съм се натъквал на тези мъчнотии, понякога на големи мъчнотии съм се натъквал. Мога да ви дам задачи, които са почти нерешими. Например, аз

не искам да ме приемат на гости, да ме настанят в своята топла стая, а те да останат на студено на 30 градуса под нулата. Бих предпочел аз да стоя в студената стая. Аз си нося в джоба печката и ще си стопля стаята. Ето къде е съблазънта. А пък всички ние искаме другите да се жертват за нас. Аз се питам: защо другите хора да се жертват за мене, какво съм направил за тях? Това е прерогатив само на Бога. Бог е създал целия свят. И ако те изявят Божествената Любов, аз съм съгласен. За да оценя Божествената Любов, аз съм съгласен да вляза у тях. Но ако искат да ме приемат, за да покажат колко ме обичат, тогава аз няма да приема това. Ако решат да го направят, те непременно ще ми дойдат на гости и пак ще бъде студено времето. И ако не отстъпя топлата стая, тогава ще мисля отрицателно. Ето една ръководно правило, можем да го приложим.

Има две неща, към които се стремите. Вие искате да станете знатни и велики в света. Това е хубаво. Отлично е. Но знатният човек трябва да бъде много умен и силен, той трябва да бъде и много богат, защото като стане знатен, ще влезе в други отношения с околните. Отношенията към Бога са вътрешният живот, истинският живот, който е живот на уединение, на самота. А вие не го разбирате и казвате: „Самотен съм!“ Че вие сте в най-хубавото положение — няма кой да ви безпокои, но не го използвате, а се оплаквате, че сте самотен! Искате да станете знатен. Може ли един болен човек да стане знатен? Не може!

Интересно е, защо Христос казва на учениците си, никога да не поздравяват, когато вървят по пътя. Нали сега се счита за културно да поздравяваш някого, а Христос казва, да не поздравяваш, като вървиш по пътя. Стихът е ясен сам по себе си. Христос казва, че ги изпраща като овци между вълци. Питам: когато една овца срещне един вълк, как ще го поздрави? Думата „поздравление“ подразбира двама разумни хора, които се обичат и могат да се поздравяват.

Всички съвременни хора са крайно лековерни, по-лековерни хора от днешните надали е имало. Общо говоря за цялото човечество. Даже и най-големите скептици са лековерни. Скептиците, невярващите хора са най-лековерни. Вярващите и набожните са по-малко, те са по-скептици. Когато проповядваш Царството Божие на един беден човек, по-лесно ще повярва, но на един богат, като му разправяш за Царството Божие, той ще каже: „Я остави тая работа!“ Аз наричам невярващите хора „милионери“, те казват: „Царството Божие не може да дойде“. Утре, като осиромашеят, ще станат лековерни. Вземете хора, които са учили, свършили са по няколко факултета, от високо произхождение са. Те казват: „Ние чужд съвет не искаме, имаме си свой ум, свое вяране“. Обаче виждате, че същият учен човек като заболяе, вика лекар. Той му хване пулса, сериозно си поклати главата, отвори

му устата, гледа му езика, окоето, преслушва го. Извади рецепта и пише. Вие я занесете в аптеката, дадат ви едно шишенце лекарство. Казват ви: „На час по една лъжичка“. И вие изпълнявате. Вземете болният шишето и въпреки че е свършил четири факултета, гледа часовника: като дойде времето, взема лекарството. Сега вие може да се смеете, но този човек, като гледа шишето, гледа да извади здраве от него. Аз виждам хубавата страна. Ако този човек би вярвал във всяка една лъжица, той би оздравял.

В живота има фиктивни работи, които ни измъчват. Станеш сутрин, измъчват те слугите. Ако си жена, измъчва те мъж ти. Ако си мъж, измъчва те жена ти. Ако си майка, измъчват те децата ти, ако си ученик, измъчва те учителят ти. Ако си учител, измъчва те ученикът. Мъчения и големи противоречия има навсякъде. Вие искате да уредите живота си, а не знаете как – също като мома, която избира момък, за да се ожени. Един не харесва, друг не харесва, докато не я заблуди някой подлец. Това не се отнася само до вас. Не само вашия живот, но целия живот го описвам така, както е. Навсякъде животът се развива еднакво.

Е, вие казвате: „Да ни помилва Господ!“ Как ще ви помилва, когато нямате туй дълбоко съзнание, Христос да слезе да изясни погрешките ви. Погрешките и съблазните са неизбежни, и ако Христос не влезе във вашето съзнание, тия погрешки ще създадат един дисхармоничен живот, а от тая дисхармония всички страдате.

Днес войната е външен процес, но тя става и вътре в човека. Някой се разгневи и в един момент на тоя гняв стават жертва пет милиона клетки. Ти, човекът, не се ли осакатяваш сам? Цялото ти тяло е пълно с инвалиди. Питате: „Защо воюват хората?“ Питам: „Ти защо се гневиш без причина?“ Някоя жена иска да се разведе с мъжа си, а същевременно ме пита, защо воюват хората. Понеже нейната женитба е неестествена, затова и хората воюват. Неестествената женитба създаде войната. Трябва ли да се жени човек? Женитбата е естествен процес, но човекът трябва да се жени по закона на Любовта, по закона на Мъдростта и по закона на Истината. Човек трябва да се жени по закона на живота, по закона на знанието, по закона на свободата. Човек трябва да се жени по закона на движението, по закона на учението, по закона на работата. Който не се жени по тия закони, греши. Не е лошо, че греши човек, но той трябва да се ползва от погрешките си. Като изправя погрешките си, човек поумнява. С поумняването си, той печели голямо богатство.

Веднъж дошъл на Земята, човек има известна мисия, която трябва да изпълни. За да изпълни мисията си, даден му е известен капитал, който трябва да вложи в работа, да придаде нещо към него, а не да го зарови в земята и да остане неизползван. Всеки човек трябва да има желание да се прояви в

известно направление, било в музика, в наука, в поезия, в изкуство и т.н. За да се прояви в каквото и да е направление, човек трябва непременно да работи и прилага. Ще кажете, че човек е изработил много неща. Това, което е изработил вече, е резултат на неговата минала дейност. Важно е, какво ново днес ще придобие. Какво се ползва човек от четенето на добри и свещени книги, ако нищо не е приложил? Човек може да е чел десет пъти наред Библията, но ако не знае как да се справи с най-малкото изпитание или нещастие, той нищо не е придобил. Всяка книга има смисъл дотолкова, доколкото може да придаде нещо на човека.

Ако вие сте на екватора, нощите и дните са равни: 12 часа нощ и 12 часа ден. Ако пък се пренесете в умерените пояси, дните и нощите тук се намаляват и увеличават. През половината година нощите се увеличават – зимно време, а пък през пролетта дните се увеличават. А пък ако отидете на северния полюс, там ще срещнете друго явление. Там нощите и дните са много големи. Там в годината има един изгрев и един залез. Слънцето като изгрее, върви нагоре, качва се нагоре. Тук го виждаме, че залязва, а пък на северния полюс се качва като витло нагоре. После почва да слиза и изчезва; чудите се, че слънцето вече не изгрява. Аз не съм срещал нито един астроном да обясни това явление, но така, че всеки да го разбере.

Ако можехте да се изкачите на 4 000-5 000 километра над Земята, щяхте да имате ясна представа за движението на Земята и на Слънцето. Идеята щеше да ви стане ясна. Защо именно на северния полюс Слънцето се показва така? Аз казах на едного: „Можеш ли да направиш един прозорец, който да показва и север, и юг?“ Ако направиш една къща на северния полюс и туриш един прозорец на север, там този прозорец ще стане и южен, понеже слънцето обикаля, върти се. И така, един прозорец ще бъде и северен, и южен. Ще кажеш: „Не е логично това! Как така северен прозорец да стане южен!“ Може, но тук не може.

Такива противоречия има и в умствения, и в духовния свят. Там има още по-големи противоречия. И вие, като не можете да ги разрешите, казвате: „Това не е вярно!“ Вярно е, как да не е! Но трябва да отидеш на мястото, да го видиш! Тук не е вярно, то там, на северния полюс е вярно – южният прозорец може да стане и северен. Слънцето там се премества и югът става север, а север става юг. И Слънцето върви и обикаля горе; няма запад.

Ти казваш, че не ти върви. Вървиш вечерно време, блъснеш се в тъмното в някой камък, или в плет, в някой кол, в някоя стена и казваш, че в този свят има страшен безпорядък. А тези хора, които са направили плетовите и стените, са имали идея. Ти се възмущаваш, защо има тук плет, а там стена. Имало е причина за това.

Ти казваш: „Лоши са жените“. Казваш: „Лоши са мъжете“. „Лоши са тър-

говците.“ „Да се пазиш от този човек, той е цял дявол.“ Едно неразбиране има в света. В какво седи злото? Някой казва: „Аз сега не го разбирам, но в бъдеще ще го разбера“. Ти и в бъдеще няма да го разбереш. В бъдеще ще разбереш колко много работи не си разбрал. По този път, по който се върви, нищо не се разбира. Ти ще разбереш до известно време и после ще почне обратният процес. От сутринта, като изгрее Слънцето до обед – това е зенитът на твоето разбиране. И след като Слънцето залязва, ти ще разбираш толкова, колкото и когато е изгрявало. Колкото е влязло, толкова е и изтекло. При изгрева на Слънцето нещо от Божията Любов е влязло в тебе, но като е залязло Слънцето, пак е излязло навън.

Има девет съществени причини, от които произтича нещастieto на хората, и девет съществени причини, от които произтича щастieto на хората. Всички останали причини са второстепенни, но деветте са съществени, кардинални.

Първата съществена причина е непознаването на Любовта и неизпълнението на нейния закон. Въпреки това философите говорят за Любовта, обясняват я, но тя не трябва да се обяснява. Тя е свят, в който трябва да се потопиш, да участваш в него, да се ползваш от благата му – нищо повече. Човешките понятия за Любовта, определянето ѝ като малка и голяма, като човешка и дяволска, това са неразбрани неща. Любовта е наука. И дяволът е ангел, но живее само за себе си. Втората съществена причина е непознаването на Мъдростта, на благата, които тя носи. Третата съществена причина е непознаване на Истината и неподчиняване на нейните закони. Непознаването на Любовта, на Мъдростта и Истината са трите важни причини за нещастieto на хората. Познаването им причинява тяхното щастие. Това са причини от Божествения свят. Някой мисли, че може и без Любов, и без Мъдрост, и без Истина. Може и без тях, но последствията са лоши.

Втората тройка от съществени причини са неразбирането на живота, на знанието и на свободата. Като не разбират живота, хората изискват от него това, което той не може да им даде. Животът не е за вас, той е за Любовта. Вие трябва да слугувате на живота, за да го разберете. Искате да се ползвате от благата на живота, без да го разбирате. Това е невъзможно. Всички говорят за знанието, без да го разбират. Какво носи знанието за човека? Мисъл и светлина. Това, което не носи мисъл и светлина, не е знание. И за свободата се говори, без да я разбират. Едно искат хората – да бъдат свободни. Какво всъщност е свободата? Свобода без познаване на Истината е невъзможна. Който си позволи да направи нещо в разрез с Истината, ще се намери в голямо противоречие, т.е. в голямо ограничение. Ограничението причинява ред болезнени състояния в мислите, в чувствата и в постъпките на човека. Всяко ограничение, което се отнася до човека или до ангела, до индивида или до народа, причинява едни и същи резултати. Живот, знание,

свобода са атрибути на ангелите. Те имат отношение към духовния свят. Физическият свят обаче е за хората. Към тях се отнася третата категория съществени причини: движение, учение и работа.

Всички страдания, всички противоречия в света произтичат от факта, че хората търсят Истината и Любовта отвън някъде. Първо ще ги намерите вътре в себе си и в хората, а после ще ги търсите отвън. Когато две същества съзнаят, че имат Божествено начало в себе си, те вече се познават, имат две, три, четири и повече допирни точки помежду си и образуват системи от планети. Ето защо, който търси Божественото в себе си и в другите хора, той няма защо да се спира върху дребнавостите на обикновения живот.

Ако нашата философия, че сме създадени по образ и подобие Божие, беше права, то досега не бихме ли изправили и подобрили своя живот? Ако всичко зависеше от нас, ако нямаше какво да ни спъва, това би било напълно вярно. Но опитайте се да живеете един свободен живот! Кажете си само: „Аз съм свободен“, дори и в най-положителния смисъл, и ще видите изведнъж колко противоречия ще срещнете. Някой казва: „Аз мога да говоря каквото си искам“. Нищо подобно! Ако започнеш да говориш каквото си искаш, след една седмица хората ще кажат, че си неразумен, луд човек. Има един разказ за млад момък, който се хвалел на своя приятел, хванал се на бас, че поне една седмица може да говори истината. И тогава за една седмица се скарал с господаря си, с баща си, с майка си и понеже бил сгоден, най-после се скарал и със своята годеница. Тя му казала, че като нея друга няма. Той си позволил да ѝ каже: „И от тебе по-красиви има!“ „Махни се тогава и да си вървиш, откъдето си дошъл.“ Той се върнал при своя приятел. „Спечелих баса, но всичко загубих.“ Питам сега: какво ще ви ползва да говорите истината, ако ще загубите всичко? Това говорене на истината ли е? Казвате: „Ние имаме едно особено мнение за истината“. Туй е ваше мнение! Да си казваш мнението — това не е никаква философия. Онзи, който е казал, че годеницата му не била толкова хубава, той не е разбрал онзи закон, че човек може за една година да стане красив и за една година да погрознее.

Аз мога да ви обясня много работи, но често, като се обясняват нещата, те пак остават необяснени. Хората са така задръстени, че често не зная как да им говоря. Ако от мое гледище засегна въпроса за честността, какво е човек да бъде честен, без да искам, ще ви обидя. Ако ви обясня какъв трябва да бъде справедливият човек, аз ще обидя и себе си, и вас. Хората днес говорят за справедливост, но за справедливостта на вълка и на лисицата. След като одрал кожата на агнето, като го разделили, вълкът дал вътрешностите на лисицата, а за себе си задръжал цялото агне. После спорят кой на какъв дял има право. Вълкът има право и лисицата има право, но какво е правото на агнето — не питат.

Има едно противоречие в живота, което не можете да си обясните. Всички хора искат да бъдат щастливи, да бъдат богати, да бъдат учени, да бъдат добри. Но те не разбират законите на живота, не знаят как може човек да бъде щастлив. Щастието е нещо велико. Дойде ли до щастието, човек трябва да бъде много умен. За да бъде щастлив, човек трябва да бъде нещо повече от светия. И светията не може да бъде напълно щастлив. Щастие има само при едно условие – щастието е резултат на Божествената Любов. Който живее в тази Любов, само той може да бъде щастлив. Но това не е любовта, в която сега живеете. Понякога ви отпуснат от Божествената Любов само за няколко секунди или за няколко минути и след това прекъснат тока. И тук именно сте се излъгали. Като сте вкусили от тази Божествена Любов, вие сте се подмамили по нея и заради нея сте влезли в човешкия ред и порядък на нещата. Но това е само външно позлатяване. Съществата от невидимия свят, които са разумни, съзнателно са позлатили живота отвън, за да ви подмамят с него, а отвътре са оставили горчивините. И всеки, който вкуси отвън живот, радва се, но като влезе малко по-навътре, веднага се натъква на горчивините и казва: „Отвътре не е така“. Да, отвътре не е така. Отвътре има горчивини, големи горчивини има. Не че животът е горчив, но има един горчив примес в живота, който произтича от съвсем други причини. Тази горчивина произтича от крайния егоизъм, от неразбиране на човешкото съзнание, от неразбиране на човешкия ум. Каквото искате кажете, но тази горчивина произтича от неразбиране на нещата.

Казвате: „Ние трябва да вярваме!“ В какво трябва да вярвате? В това, което хората са направили ли? В съвременните аероплани ли трябва да вярвате? Че утре тези аероплани ще почнат да снасят своите яйца по 25 килограма. Като избухнат тия яйца и се излюпат, сума хора ще изпоядат.

Нали говорим за свобода? Всеки има право да вярва в каквото иска. Тогава нека внесем едно общо верую. Дотогава, докато човек държи едно верую само за себе си, ние не трябва да се месим в неговия живот. Той си държи това верую за себе си, колкото и противоречиво да е това гледище. Обаче, щом започне да го налага на другите хора, които също си имат свое верую, те започват да го ограничават. И тогава казват, че това е неверотърпимост. Следователно, противоречията в живота се дължат на неверотърпимостта.

Викат един човек, когато е направил престъпление. Няма какво – всичко е написано на неговата глава, върху неговия мозък и по неговото тяло. Престъплението, което е извършил, то е там написано. Ако му задавате въпроси на този човек, той ще ви отговори как е направил престъплението. И доброто, и злото, са вътре в човека. Този човек, който е извършил престъплението, той вижда, че не е постъпил добре. Защо? Защото не е постигнал целта, която е гонил. А всяко престъпление в основата си има една добра мисъл. И когато

тази мисъл не е постигнала целта, заложена в самата природа, ние казваме, че тази идея не е съобразена с живота.

Ако ние можем да победим всичко, животът ни ще изчезне. Трябва да има нещо в живота, което да не се побеждава. И всеки човек трябва да има нещо в себе си, което никой не може да победи. Това значи да имаш непостижим идеал.

Когато в сърцето има натрупани непостигнати желания, те не могат да се асимилират и се създават астрални токсини. Същото става и когато човек не реализира свои мисли, свои идеи, тогава се образуват ментални токсини. Тези токсини са първото условие за образуването на микробите.

Хората остаряват и умират, защото подпушват в себе си известни сили, които остават неоползотворени. Тези сили разрушават формите, които са ги подпушили. Това разрушение на формите ние наричаме смърт. Това се отнася не само за човека, а за всички същества: те минават през същия процес и учат тоя велик закон, че трябва да се приспособяват към новите условия, които природата създава.

Ти насилваш ръцете, краката, очите, ушите си, без да мислиш за последствията. Вечер, като се върнеш от работа, не мислиш да краката си, да ги измиеш, да облекчиш положението им. Хората се занимават със социални въпроси, а оставят настрана близките до тях въпроси – за своя ум, сърце и тяло.

Четох, че в Париж за една служба са се явили 15 000 кандидати. Кому ще се падне? Ако за една служба се явяват 15 000 души, каква е възможността всеки един да я заеме? Колко години трябва да чака? Може да се направи едно математическо изчисление. Значи този от 15-те хиляди, който заеме службата, ще бъде най-щастливият. Но има и един най-нещастен. Те са на двата полюса. Всички 15 000 души ще бъдат наредени един след друг. Щом първият, който е заел тази служба умре, ще дойде вторият. Ако така умираха един след друг, най-сетне ще дойде ред и на последния. Случаят може да се обясни и така: на бойното поле си и сте 15 000 кандидати за командир, но за да дойде твоят ред да командваш ротата, трябва да убият всички други – т.е. 14 999 души. Значи, за да получиш тази служба, трябва да измрат 14 999 души. Питам: каква е тази служба? Всички вие искате да заемете такива служби. Това е един механически процес. Това е една голяма неразбранщина.

Какво е вашето понятие за доброто? Доброто конкретно представя основата. То е твърдата почва в духовния свят. Без добро ти не можеш да градиш. Стабилността на мислите, тяхното вътрешно съдържание, то е доброто. То е една твоя мисъл, едно твое чувство. Ако не е доброто, ти не можеш да градиш. Добро е туй, върху което можеш да градиш. Една мисъл,

която не е добра, не можеш да градиш върху нея. Едно чувство, което не е добро, не можеш да градиш върху него. Една сила, която не е добра, не може да градиш върху нея. Но какво се разбира под думата твърдост? Тя е едно качество, едно чувство на устойчивост. Само твърдите неща устояват, на тях можеш да разчитат. Това е бяло, друго е черно. Това е зло, това е добро. Злото винаги взема. Следователно, щом си неразположен, значи че няма откъде да вземеш. Разположен си, ти си добър, имаш в себе си преизобилно – даваш, както изворът дава. Противоположното на извора, кое е? Сух, сухота. Казвам: кое е сухо? Което поглъща в себе си. Сухотата приема повече светлина в себе си. Сега туй са външни понятия, но те играят важна роля. Един човек, който не знае как да постави нещата в ума си, който не знае как да постави нещата в сърцето, си, който не знае как да постави природните сили във владението на волята, той винаги се намира в противоречие.

Молитвата на човека зависи от религиозните му чувства. Някои хора, които имат слабо религиозно чувство, не искат да се молят. Това е един дефект. Друг, у когото музикалната способност е развита, обича да пее. Някой казва: „Аз не искам да пея“. Той мисли, че това е качество. Не, това е дефект. Тази способност е слабо развита у него. Някой казва: „Аз не искам да имам приятели“. У него чувството за приятелството е слабо развито. Някой казва: „Аз искам малко да работя“. Той няма смелост, приложението е слабо развито у него. Някой не иска да се храни. У него е слабо развита хранителна полуспособност. Яденето е полуспособност, полуинтелектуална способност. Ти мислиш, че като не можеш да ядеш, си постигнал нещо. Това е един дефект. Ако много ядеш, пак е дефект. Ако много обичаш, пак е дефект, ако не обичаш, също е дефект. Ти не можеш да обичаш повече, отколкото трябва. Казваш: „Да обичам всички хора“. Това е много общо казано. В даден случай, кои обичате най-вече? Които са по-ясни в съзнанието ви, тях обичате повече.

Ако се спънеш и паднеш някъде, как ще обясниш това? За мене всяка погрешка е едно спъване. Да направиш една погрешка, значи, да се спънеш. Човек винаги се спъва. Наблюдавайте себе си. Всякога щом човек се раздвои, неговият ум започва да работи в две противоположни посоки и той винаги ще се спъне. Ако не може правилно да разрешилите едни въпрос, законът е същият.

Не е нужно да се отказвате от старото. Вашите стари навици да бъдат корени, както корените на дърветата. Новите ви навици да бъдат клони с плодове. Ще живеете едновременно отвън и отвътре – едни в корените, други в клоните и така ще примирявате противоречията. Вземайте пример от растенията.

Всички хора говорят за новото. В какво се крие новото? В противоре-

чията. Дето няма противоречия, там новото е изключено. Значи, дето са противоречията, там е новото. Когато един се ражда, друг умира – това е новото. Старото умира, новото се ражда.

Съвременните хора говорят за стар и за нов път в живота; първия критикуват, а втория препоръчват. Кой са признаците на стария път? В стария път човек слугува на господар, който повече взима, а по-малко дава. При това положение господарят се увеличава, а слугата се смалва. В новия път е точно обратно: господарят се смалва, а слугата се увеличава. Обаче и този път още не е правилен. Трябва да се дойде до положение, когато и господарят, и слугата еднакво да растат, еднакво да се смалват. Това подразбира, че трябва да има правилна обмяна между господаря и слугата: колкото взимат, толкова ще дават. С други думи казано: колкото се влива навътре, толкова ще се излива навън. В шише от един литър ще налееш най-много един литър вода и ще излееш един литър. На търговски език казано: не взимай от маслото повече, отколкото си дал. Ще кажете: „Каква е тази търговия, ако трябва да продаваме стоката за толкова, за колкото сме я купили? Та ние в скоро време ще фалираме.“ В това именно се състои заблуджението на хората. Те мислят, че трябва да купуват по-евтино, а да продават по-скъпо, за да прекратят един сносен живот. Другояче според тях не може да се живее. Всъщност този начин на живеене е най-труден, но всички хора живеят така.

Искате ли да избегнете противоречията на живота, водете се по разумните закони на Битието. Който знае закона за смалването и увеличаването, той лесно ще се справя със своите мъчности. Много хора днес страдат, защото са учили само изкуството да се увеличават. Те трябва да изучават само закона на смалването, да се смирят. Малкият, смиреният човек може да мине отвсякъде. Големият обаче се спъва и от най-малкото препятствие.

Когато мисълта започне да работи у вас, веднага ще дойдат обратни резултати. Това да не ви смущава. Обратните реакции са признак на прави реакции. Не може да стане обратна реакция някъде, ако преди това не е станала права. Дето има действие, там има и противодействие. Не се обезсърчавайте от противодействията. Чрез тях човек се калява.

И стари, и млади негодуват против мъчнотиите и противоречията, но въпреки това без тях не може. Всяко противоречие съдържа някаква възможност. Следователно, колкото повече противоречия има човек, толкова по-големи са и неговите възможности. Колкото по-малко противоречия има, толкова и възможностите му са по-малки. Великите хора са минали и минават през големи противоречия. Като разбират закона на противоречията, те черпят сила от тях. Христос е минал през най-големите противоречия. Това не значи, че великите хора са живели изключително в страдания. Великите хора са имали такива големи радости, каквито обикновените хора не познават.

Обаче, великите хора разбират смисъла и значението на противоречията. В тях те намират нов път, нов метод, нови възможности за постижения. Ако не гледате на противоречията така, вие ще се намерите в едно противоположно течение на живота, което ще ви завлече.

Злото е една творческа сила в природата. Първият принцип, който слиза в природата да твори – то е силното. В злото има повече сила. В доброто има повече мекота. Силата е създадена с мекотата. Ако речете да отделите доброто от злото, вие ще се натъкнете на една болест, която е неизлечима. При сегашните условия, както хората са създадени, ако се изключат болестите из живота на хората, те ще се натъкнат на едно много по-голямо зло, отколкото сега, когато страдат чрез болестите. Болестите смекчават хората. Набрала се е много излишна енергия в човека и тя по някакъв начин трябва да се регулира. Затова идват болестите.

Не разрешавайте, нито примирявайте противоречията в живота. Например, вие ли вдигнахте мъглата? Не. Има една вътрешна сила в живота, която примирява, разрешава всички противоречия. Когато живеете в съгласие с Бога, всички несгоди, всички противоречия се разрешават правилно. Божият Дух прави нещата ясни. Където Божият Дух отсъства, там мъглата присъства. При това положение човек има очи, но не вижда. Дойде ли Божият Дух, мъглата се вдига, хоризонтът става чист, противоречията изчезват и човек вижда ясно.

Съвременните хора се извиняват със слабостите си, като че те са присъщи на тяхното естество. Не, слабостите не са присъщи на човешкия дух, вследствие на което човек няма право да се извинява с тях. Той няма право да се крие зад своите слабости, като зад параван. Преди всичко изкушенията, изпитанията и мъчнотиите в живота на човека са дадени точно според неговата сила. Те не са по-големи от силата му. Дори нещо повече, силата на човека е по-голяма от мъчнотиите и изкушенията, които му се дават. Затова именно, човек се съди, когато не издържи на дадено изкушение. Кое съди човека? Силното в него, което му е дадено като средство за борба с изкушението. Въпреки това, човек пак търси начин да се извини и казва: „Аз съм слаб“. Когато Бог забрани на първите човеци в рая да ядат от плодовете на дървото за познаване на доброто и злото, Той знаеше, че те са силни да изпълнят тази заповед. Ако Бог имаше даже най-малкото съмнение в силата на първите човеци, Той никога не би им дал подобна заповед. Значи Бог напълно разчиташе на силата на човешкия дух.

Това, което сегашните хора търсят – свободата – тя не се намира така лесно. Каква свобода ще намерите? Свободата на едни хора е робство за други. Свободата на богатия е робство за сиромаша. Свободата на един народ е робство за друг народ. Щастieto на един народ е робство за друг народ. Това са видими противоречия, които съществуват при сегашния ред на нещата.

Дотогава, докато хората се намират в положението на гъсеници, всички листа на дърветата ще страдат. Не може на гъсениците да се проповядва никаква философия, да им се внушава, че те не трябва да ядат листата на дърветата. Листата винаги ще страдат от гъсениците. Но щом гъсениците се превърнат в пеперуди, тогава листата на дърветата ще се освободят от страданията си. В тяхната еволюция много въпроси са много правилно разрешени. В природата не е така, но тя ни е оставила тези процеси, за да видим, че има един път на разбиране на този прогрес. Обаче прогресът на пеперудата е спрял. Като не може да прогресира по-нататък, тя снася яйца, завива се в какавида и след време отново се превръща в гъсеница. Тя се превръща ту в гъсеница, ту в пеперуда. Значи, ту зло има в природата, ту добро, но по този начин светът не може да се поправи. Какъв е законът, който трябва да се научи? Когато се намирате в неблагоприятни условия на живот, в положението на гъсеница, вие трябва да знаете, че ви очаква положението на пеперуда, можете да се превърнете в пеперуда, да влезете в благоприятните условия на живота. Но ако не знаете как да използвате положението на пеперуда, пак ще се върнете в първото положение, в състоянието на гъсеница и тогава положението ви ще бъде по-лошо, отколкото е било първото. Какъв е законът сега? За да се освободи от сиромашията си, сиромашът трябва да бъде трудолюбив, търпелив – в това седи неговото спасение. За да запази богатството си, богатият трябва да бъде щедър и чист. Кой може да бъде чист? Чист може да бъде само честният и справедливият човек. Аз тълкувам така чистотата. Според мене, чистотата е символ, емблема на справедливостта, на честността. А щедрият човек е човекът на Любовта. Ти не можеш да бъдеш щедър, ако Любовта не е проникнала в твоята душа. Ако си богат и искаш да запазиш богатството си, трябва да обичаш всички хора около себе си, да бъдеш честен и справедлив. Тогава всички хора ще се кооперират с теб.

Има три естествени същности в човека. Има три вида хора в света: едни, у които умът преобладава; други – у които сърцето преобладава, и трети – хора на волята, на физическия свят. Следователно в света има три диаметрално противоположни възгледа за живота. Противоречия има в становищата, от които те произлизат. Противоречия има между един здрав и един болен човек. Здравият се радва там, където болният плаче. Най-мъчно нещо е да угодиш на един болен човек. Няма по-мъчна работа, на един човек, на когото краката са наранени, да му угодиш. Колкото и да внимаващ, ще му причиниш болка. Ние, съвременните хора, се намираме в едно нездравословно състояние. В религията го наричат падение на човека, грехопадение, израждане и т.н. За израждането има доста книги написани. Въпросът обаче не е обоснован както трябва. Заключение е малко произволно. Израждане в света няма. В света има износване, изтриване. Няма израждане. Когато човешкият организъм изгуби силата, която съдържа, говорят за израждане. Когато един

народ не се разплодява, говорят за израждане. Когато човешкият ум не може да ражда мисли, когато човешкото сърце не може да ражда чувства, когато тялото на човека не може да извършва своята функция, казват, че това е израждане.

Вие питате защо сте нещастни. Един сантиметър не ви достига! Туй подразбира онова, трезвото схващане за живота. Аз приемам като трезва мисълта на онзи, който е поставен от природата при възможно най-благоприятните условия. И ако такъв човек даде израз на тези благоприятни условия, той е истински трезвен, той има един обективен ум. Понякога чуваме следното: „Ние разрешаваме въпросите изведнъж, правдата и Любовта ще въведем в света със закон“. Не, Любовта и доброто в света с насилие не могат да дойдат! Вие може да организирате цяла една армия, може да организирате един цял народ, може да го заставите да се върти като колелата на една фабрика, но да накарате този народ насила да живее по братски – никога! Не е било такова време и никога няма да бъде! Съществува един закон, диаметрално противоположен на човешкия. Хората на волята казват, че човек трябва да бъде силен. Но силата не е на първо място. На първо място в света е човешкият ум. На второ място е човешкото сърце и на трето място – човешката воля.

„Р“ показва, че като е живял на Земята, човек се е научил да различава доброто от злото.

РАДОСТ

Можете ли да определите, какво нещо е радостта? Какви са качествата на радостта и какво донася тя в живота? Радостта е чувство, което има здравословно влияние върху организма. Радостните хора са винаги здрави. Онези, които са скръбни, са с по-слаб организъм. Но хората на скръбта са много по-умни от хората на радостта. Хората на радостта са по-силни от хората на скръбта, а хората на скръбта са много умни. Човек, който е минал през големи скърби, е поумнял. Това се нарича компенсация. Скръбта се компенсира. Скръбта трябва да я носим безропотно, понеже увеличава човешката интелигентност. Следователно радостта ни е потребна за здравето, а скръбта – за ума. След всяка скръб трябва да дойде радост. Най-първо трябва да дойде скръб, после да дойде радост. Това е естественият път, за да се направи сравнение между скръбта и радостта. Трябва да има две състояния, които да се сменят.

Всяка една душа има свои стремежи. Те са божествени. За постигане на тия стремежи, Любовта е необходима като условие. Ако няма Любов, няма никакви постижения. А щом няма никакви постижения, тогава животът не може да се прояви. Защо ти е такъв живот? Значи, Любовта е едно условие за постигане на онова, което е вътре в нас. Тогава няма какво да питаме: какво трябва да правим. Като направя нещо както трябва, аз ще усещам една радост в себе си. Всякога, когато си постъпил правилно, изпитваш радост в своята душа. Не смесвайте обаче обикновената радост с тази радост, за която говоря. И обикновената радост има своето значение. Но има една особена радост, нея задръжте в себе си. Тая радост никога не я съобщавай на другите хора. Това, което съобщаваш, е изблик, който не можеш да задръжиш. Нека си излиза навън. Но тази радост, която е в тебе, ти не можеш да я разправиш, не можеш да я опишеш. Някой те пита: „Защо си така разположен? Да не си получил наследство от някой твой чичо?“ Той не може да си представи истинската причина за твоята радост. А пък това състояние е голямо богатство. С това състояние, където отидеш, всички врати са отворени за тебе. Ако нямаш това чувство, всички врати са затворени. Никой не иска да те приеме. И ти се разочароваш от живота.

Всяка радост е една връзка с висшия Божествен живот.

Нужно ли е всеки човек да има къща? Достатъчно е вашите приятели и близки да имат къщи. Щом имат, те и вие ще се ползвате. Когато имам желание да се разположа в една трапезария, отивам при един свой приятел, който има хубава къща и там прекарвам няколко часа. Той ме развежда из къщата си и двамата се радваме. Радостта ми е толкова голяма, че за момент забравям, где се намирам. Считаю, че неговата къща е моя собствена. Не можеш да се развиваш правилно, докато не се радваш на благото на ближния си като на свое благо.

Някога сте неразположени, някога сте весели. Коя е причината за това, не знаете. Аз считам весел човек оня, който е всякога като светлия ден. Чинovníкът е весел на края на месеца, когато получава заплата. Младата мома е весела, когато е добре облечена. Ако не е добре облечена, тя не е весела. Изкуство е да бъдеш весел всякога, при добри и при лоши условия, при лишението и при изобилието на живота.

Природата иска да застави човека да мисли. Тя е създала форми и сега ги учи как да живеят. Вие страдате, а страданията показват, че не знаете как да живеете. Радват се и изгубват радостта пак, защото не знаете как да живеете. Една хубава радост ви е дала природата, а вие я изгубвате. Един ден или няколко часа я имате и после я изгубвате, не знаете как да я задържите. И със скръбта не знаете какво да правите. Радостта лесно се обижда. Щом не я оцените, тя си заминава. Скръбта е крайно безочлива. Можеш да я обиждаш колкото искаш, тя остава в къщи.

Едно от качествата на живота е радостта. Който живее, трябва да се радва. Може да се радва само онзи, който учи; само свободният учи. Лишеният от свобода не може да учи.

Въодушевлявайте се от това, което имате. Въодушевлявайте се от вашия ум. Радвайте се на вашия ум. Радвайте се на вашето сърце, което носи топлина. Радвайте се на вашата душа, която носи Божиите блага от хиляди и милиони години. Радвайте се на своя дух, който ви сочи пътя към Бога. Защо трябва да се обезсърчавате? Радвайте се на всичко, което ви е дадено и живеете по Божия закон. Всеки човек и всеки българин трябва да живее по тоя закон.

Когато се товарите с много скърби и страдания, вие сте в нисшия живот. Когато се разтоварвате от скърбите и страданията, вие сте във висшия живот. По възможност повече радости и по-малко скърби.

Веселостта е едно от най-ефикасните средства за лекуване на много болести и недъзи.

Човек, който не може да се забавлява, не може да се подмладява. Сериозността вкоравява човека. Сериозни са тези, които изчерпват своите сокове, влага. Нервите, мускулите им започват да се втвърдяват. В забавлението има разширение, а не натегнатост.

Когато човек е радостен, изпитва приятно чувство в областта на слънчевия възел, а когато е скръбен, нещо го души и стяга, изпитва мъка. Иска ли да се освободи от страданието си или да се лекува, човек трябва да намери причината и да я отстрани. Причината за тъмнината в ума се намира във човека, във от тялото.

Никой не иска от радостен да стане скръбен. Всеки иска обратното — като е скръбен, да стане радостен. Защо? Има някаква придобивка. Каква е разликата? Вие трябва да си служите с известни аналогии. Да кажем, дават ви сладки и горчиви храни. Сладките обичате, приемате ги, понеже хармонират с вас. А пък горчивите работи не хармонират и вие не ги искате. Горчивината може да бъде физическа, духовна, а може да бъде и умствена. Една мисъл може да бъде горчива, неприятна. Има приятни, сладки мисли. А има и горчиви. Горчивината свива човека. Това, което приемаме, или разширява, или свива. Ние предпочитаме тези, които ни дават разширение. Тях обичаме повече от онези, които ни свиват, които ни ограничават.

Най-сигурното лекарство в света е човешката радост. Няма по-силно лекарство от радостта. В него има една експанзивност. Като станеш сутрин — да станеш радостен. Помисли за неща, които да внесат в душата ти една светла мисъл, предизвикай в себе си едно светло чувство, предизвикай в себе си една възвишена и благородна постъпка. Кое то си направил, да произведе в душата ти радост. Някой казва: „Мене ме е нападнал един дявол...“ Невежеството, незнанието в света е големият дявол, който заблуждава хората.

За това, което Бог ти дава, ще се радваш, а за онова, което направиш, ще се веселиш.

Единственият ден, в който не се позволява да се плаче, е събота. Неделята е ден свободен — тогава може да плачеш. В Господния ден да няма плач. От сутрин до вечер трябва да си радостен и весел, ще работиш за Господа, няма да плачеш, а само ще благодариш. Някой казва: „Как да бъда радостен в тази сиромашия?“ Ще се радваш и на сиромашията.

Както има опасност от пресищане при яденето, така също има опасност от притъпяване на чувствата при голяма радост. Тъй както е създадена нервната система на човека, тя не е в състояние да издържи на трептенията на голямата висша радост, каквато изживяват възвишените същества. Попадне ли човек в трептенията на такава радост, нервната система, както и мозъкът му, ще се разстроят, защото той не е пригоден да издържи нито на висшите, нито на нисшите трептения на някои същества.

Питам: вие, които искате свобода, свободни ли сте? Всеки човек, който търси свобода, не е свободен. И всеки човек, който търси Любавта, не може да я намери. Не търси това, което не може да се намери. Не търси това, което не може да се придобие. Любавта не може да се придобие. Тя е! Аз живея в нея! Животът, и той не може да се придобие. Живея в този живот! Трябва да ви радва животът на всички същества. Трябва да ви радва Любавта, където и да я видите! В едно цвете, в една бубулечка, в който и да е човек, в каквато и да е форма, понеже тя е целокупно проявление. И на вас, и на вашата Любов други ще се радват. Радвайте се на това, на което сега можете да се радвате! Запомнете това! Радвайте се и на това, на което досега не сте се радвали!

Единственото реално нещо, което определя човека, е радостта. Само Истината, животът, знанието, Любавта — само те произвеждат радост. Там, дето има Любов, дето има Мъдрост, дето има Истина — там е радостта. Радостта — това е един резултат на великото. Оттам се съди какъв е човекът. Ако ти постоянно си тъжен в душата си, трябва да намериш някого, когото да обичаш. Тогава радостта ще бъде един извор. Ти ще влезеш в царството на възможностите. Ти без радостта не можеш да имаш здраво тяло.

РАЗУМНОСТ

Казвате, че човек трябва да бъде разумен. Вие трябва да знаете какво значи това. $P A 3 U M$. P се отнася към A както A към 3 . 3 се отнася към U както U към M и т.н. Това е математическо отношение. Тия отношения трябва да ги превърнете в геометрически форми. Геометрическите форми трябва да превърнете в биологически, биологическите трябва да превърнете в органически, а органическите — в психологически. Цял един процес е превръщането. Защото P -то в дадения случай означава нещо, което ти трябва да вържеш в ума си. A -то означава закон на движение. Туй богатство, което имаш в ума си, трябва да го пренесеш от едно място на друго. В 3 са вложени ония условия, с които ние можем да си послужим. Като съедините $P+A$, получават се условията, при които светлината може да се прояви. PA означава разумното, което носи светлината. Не може да има разумност в един живот, ако няма светлина. Разумността на човека се определя от светлината не само на физическото поле, където тя е съставена от седем елемента, в седем цвята; т.е. ние трябва да разбираме тази светлина, защото тя сама по себе си носи условия, при които животът може да се развива. Например жълтият цвят съдържа условията, при които човек може правилно да мисли. Синият цвят означава стремеж, нещо, на което да разчиташ, да се не колебаеш. Виолетовият цвят е емблема на сила за постижения. Сила трябва да имаш,

за да можеш да използваш това, което светлината ти дава в даден случай. Като кажем „разумен човек“, подразбираме онзи, който може да използва всички тези условия не само за себе си, но и за другите.

Духът не е нещо нереално, както някои мислят. Той си има форма, образ, сила. Под думата „дух“ се подразбира разумното. Когато разумното влезе във вашата глава, то ще ви учи също така, както Духът учеше израилския народ какви ще бъдат последствията в далечното бъдеще за един грешен човек и какви — за един праведен човек. Сега да заменим думата „грешен“ с „неразумен“ и думата „праведен“ — с „разумен“. Защото праведният не може да бъде праведен, ако не е разумен; и грешникът не може да бъде грешен, ако не е невежа. Той може да си мисли, че е много умен човек. Но не е разумен, защото, ако е умен за едни неща, не е умен да бъдещите последствия.

Природата има предвид целокупния разумен живот, тя се е съобразила с всички препятствия, които можете да срещнете. Ако човек вървеше по разумните пътища на природата, ако вървеше по ония пътища, по които Бог е устроил света — тогава нямаше да има никакви противоречия. Думата „Бог“ взимам в най-хубавия смисъл — като разумен принцип, който работи във всички хора. Ако този принцип се беше възприел от всички хора по света, ако тъй, както вярват в Бога, те изпълняваха и закона Му, тогава нямаше да има никакви нещастия.

Днес имаме една неясна идея за онзи свят. Аз често казвам: ако се запита едно пиле, което е в черупката, де е онзи свят, какво ще отговори то? „Вън от черупката.“ Всъщност самото яйце живее в онзи свят. Ние сега живеем в онзи свят. Под „онзи свят“ разбираме разумния свят, който иде. Ще се измени целият свят — растенията ще се изменят, хората ще се изменят — след като се измени цялата природа и се пречисти. И като дойде разумният живот — туй ще бъде онзи свят! Ние ще живеем в по-добри условия. Но ако не знаем как да живеем, ако ни се даде този нов свят, преди да сме готови, ние ще развалим онова велико благо, което Господ ни изпраща.

Вие имате едно криво разбиране за духовния, за разумния свят — едно атавистично разбиране. В съвременното християнство са внесени много езически заблуждения от паметта на века. Христос ги чисти, чисти и не можа да ги изчисти. Кога са внесени всички тези заблуждения? Например, ако котка ти мине път, ти го смяташ за нещастие. Ако поп срещнеш на пътя, ти го считаш за нещастие. Ще се върнеш назад. А не знаеш да го обясниш. Защо вторник за едни е нещастен ден, а за други — щастлив? Защо да е нещастие, ако котка ти мине път? Ако седиш на един прозорец и те полеят със студена струя, ти ще се простудиш. Но защо те е страх от вятъра? От него не може да се простудиш. Но ако в тебе има някаква крива мисъл, ще се простудиш. Ако обаче обикнеш този вятър, ще забележиш, че някой диша в света. Има

такава легенда за духането на вятъра. На какво се дължи то? Това е колективното дишане на живата природа. Като приема въздуха и като издишва, тя образува вятър. Това твърдят окултистите. Някой път тя задържа въздуха. Когато вятърът е тих, поема и задържа въздуха. Но ако времето е тихо 5, 6, 10, 15, 20 дни, издишва въздуха, изхвърля го като струя. Ако аз не приемам тази легенда, едно възражение ще направя: какви грамадни същества! Другото обяснение е, че топлият въздух се вдига нагоре, студеният слиза. Става една обмяна. Питаме сега: при тази обмяна туй явление разумно ли е или неразумно? Вие имате един часовник. Тъй, както е направен, той се движи без да осъзнава това. Този процес е механичен, майсторът никога не мисли, че неговия часовник ще окачим на стената. Но ние знаем, че зад този часовник има една разумност. И зад нашето тяло, зад клетките, които образуват нашето тяло, се крие една велика разумност.

Религиозните хора поддържат нещо, в което не вярват. Със своето съзнание и самосъзнание може да вярват, но в подсъзнанието и свърхсъзнанието те не вярват в туй, което проповядват. Има учени хора, които проповядват нещо, в което не вярват вътрешно — само външно вярват. Примерно един учен може да казва, че има закони, има ред и порядък в природата, но не признава, че има някакви разумни същества зад тези закони. Той признава разумността на тези закони, но не вярва, че има някакви разумни сили, които ги регулират. И да вярвате, и да не вярвате, че има някакви разумни сили извън нас или вътре в нас, вие трябва да изучавате законите на природата — тъй както всеки един от тях се проявява.

Аз искам да ви покажа най-добрия път, по който може да постигнете това, което желаете. Имате право. Тъй както сега живеем, никакво постижение не можете да имате. Жена, която се е научила да кълца месото като готвачка, какво е научила? Онзи зидар, който се е научил да чупи камъни, онзи математик, който се е научил да изчислява какви са движенията на планетите, знаете ли колко много губят? Такива сметководства има в самата природа. На мен не ми се налага да изчислявам. Всеки знае защо. Аз правя своите най-сложни изчисления, които на един математик може да отнемат три години работа, само за три минути. Какво ще кажете за това? Това са факти. С онзи начин на мислене, той ще изчислява, а аз ще вляза във връзка с разумните същества, които отдавна са разрешили този въпрос и ще попитам: „Моля, как седи този въпрос?“ На физическия свят след като се съградят нови форми, тогава изчисляват. Не е лош този процес, но в него мъчно се постигат тези резултати, които сега искаме да получим. А онези изчисления са върху формите, които са вече създадени. Вие имате вече едно тяло, имате вече една глава с три билиона и 600 милиона клетки.

В човешкия мозък се намира една група от клетки, най-интелигентните, които са занимават с отвлечените и невидимите неща в природата: те хро-

никират явления, мисли и чувства, които обикновеният човешки ум не може да схване, и ги предават на човешката душа. Всичко това се определя от съвременната наука с думата интуиция, която произлиза от представката „ин“, което значи „вътре“, и корена „тао“ – корен от един стар език – което значи Бог, висша разумност, висша хармония, която работи в човешката душа. „Интао“ значи Божественото в душата на човека.

Трудно е да се предаде на хората действителността на тази висша разумност по причина, че те още живеят в един свят, гдето прониква малко светлина. Затова тия области се представят за тях като далечни мъглявости или тъмни петна. И наистина, толкова мъчно е да се предаде на хората тази велика действителност, колкото е мъчно да се предаде на културна мравка разумността на човешкия живот във всичките му прояви. Причината за това е, че у мравката няма ония органи, с помощта на които тя да се домогне до същата висша истина, чрез която човек схваща нещата. За нея, мравката, човек съществува като една отделност, съставена от хиляди частици: ако тя се движи по него, всяка частица за нея е като отделен предмет. И ако мравката би изследвала човека, тя би го изследвала така, както човек изследва сега Земята.

Религията е наука само за духовния свят – наука как да чувства човек. Физическият свят учи човека как да работи, а Божественият свят носи чистата наука – да проникнем, да разберем онези закони, с които се ръководи животът, да разберем във всеки даден случай какво да правим, да знаем как можем да помагаме и да ни помагат. Като отиваш при някой banker да искаш пари на заем, ти ще знаеш положително, че думата ти на две няма да направи. А сега като отиваш при bankera, той ти отказва; при втори, трети, четвърти отиваш – всички ти отказват. Отиваш при един министър да те назначи, при втори, при трети; с години чакаш да си отиде една партия, докато дойде твоята на власт. А в разумния живот всички хора, които ти трябва, ще дойдат на време. Не че други ще бъдат уволнени. Като дойде времето, всеки човек сам ще си даде оставката, без заместник. А сега без да иска, го уволняват. В Божествения свят мнозина от вас сами се уволняват преждевременно. Аз съм слушал хора да казват: „Дотегна ми, искам да си замина, не ми се живее на Земята“. Той не знае какво говори. Аз го питам: „Ти свърши ли си работата?“ „Не, дотегна ми, омръзна ми, между тия хора не ми се живее.“ Ами в онзи свят като отидеш, какво ще правиш? Онзи свят е разумен свят, изисква се много голяма ученост. Христос казва така: „Бъдете свършени“. Човек трябва да бъде свършен и по душа, и по дух, и по сърце, и по ум – свършен трябва да бъде! Той трябва да включва в себе си всички тези неща. Без тях животът не може да бъде щастлив.

Българинът много вярва в мерене. Той казва: „Мери човекът!“ И сега почнаха да мерят хората. Има известни мерки, които показват здравословното

състояние на хората. Има известни числа на главата, които показват нещо хубаво – от този човек ще излезе нещо. При друг човек – друга мярка има – показва, че нещо му липсва. И точно така е. Има хора, които си служат с тия мерки и са цели ясновидци. Те гледат на ръката на един човек и казват: „Ти ще имаш две деца, едното дете ще умре, а другото ще остане“. И така става. На ръката е написано. Как става така? Но не при всеки се сбъдва онова, което се казва. Освен това един човек ти казва и кога ще умреш: „Ще свършиш на 35 години“. Ако и двете линии на живота се прекъсват, той ти казва да се приготвиш: „Отсега започни да се приготвяш“. Има други от тях, които ще ти покажат начина да измениш нещата. То не е фатално, може да измениш тази линия. Значи дядо ти, прадядо ти са живели един неестествен живот, но ако измениш живота си, тези линии ще се съединят и ти ще избегнеш кризата, която очакваш. Ако ти измениш начина си на живот, веднага ще измениш и съдбата си. В това отношение онези, които сега минават за поругани, ще бъдат оценени. Бъдещето е на тях. Имаш едно дете, ще повикаш един учен човек да ти каже здраво ли е детето, как трябва да се възпитава, какви лоши и добри черти има, на каква възраст трябва да се ожени, каква професия трябва да вземе. Всичко това трябва да го знаеш. А пък сега казваш: „Каквото Господ даде“. То е сегашното учение. А пък в живата природа не е така. В разумната природа се знаят нещата. За всеки човек се знае какво ще стане от него и му се дава съответно възпитание. И този човек става точно такъв, за какъвто е създаден.

Сега питам: кое е реалното в света? Духът! Ако съвременните хора бяха приели тази разумност, ако биха се вслушали в тази разумност, нашето положение би се оправило сто пъти по-бързо, отколкото сега. Днес ние издигаме един човек на власт, произвеждаме го министър, началник, професор, но той може да не е роден за такъв. Химикът трябва да е роден за химик, инженерът трябва да е роден за инженер, войникът, свещеникът, всички трябва да имат съответните дарби.

Ще кажете: „Кога ще дойде това време?“ Ще дойде, когато всички станем разумни. Кога ще бъде? Днес може да бъде. Щом го оставиш за утре – утре ще бъде. Щом го оставиш за след една година – след една година ще бъде. Ако го оставиш за след милиони години – след милиони години ще бъде. От тебе зависи. Но в природата има един закон, има едно съответствие между Бога и нас. Щом ти отложиш една Божествена мисъл – и Бог ще отложи. Отложиш втори път – и Бог отлага. Следователно, когато дълго време върху теб е действал Божият дух, а ти един ден се отказваш от него – тогава и той се отказва от тебе. Ще дойде време, когато ти желаеш да се върнеш, но Бог няма да действа. Бог прави същото като нас: отлага, отлага – и идва изпитанието. Казвам: разумният човек никога не отлага. Отлагаш ли, ти туряш преграда на твоите бъдещи възможности.

Две неща трябва да имате пред вид: това, което вашият ум ви казва и това, което приятелите ви казват. Или има два свята: външният и вътрешният свят, аз го наричам свят на Разумното, него трябва да слушате! За другия, външния свят, аз не говоря. Под „вътрешен свят“ разбирам разумния свят, който никога няма да ви заблуди – каквото и да стане, нещата ще вървят на добре. А външният свят, това са условията. Ако вие не разбирате вашия вътрешен свят, вие не може да разберете и външния. За да разберете външния свят, трябва да знаете, как да използвате тези условия. Само Разумното ще ви научи как да постъпвате.

Представете си, че имате части, от които трябва да се образува един мост. Освен подпорките, които са нужни за моста, още какво се изисква? Нали се изисква една съединителна нишка. Следователно един човек на друг не може да се наложи. Ако мислите, че може да се наложите, това е криво схващане. Между единия и другия може да има само съединителни нишки. Така е и в организма. Всяка клетка съществува самостоятелно, но между тях има съединителни нишки. Колкото повече такива нишки има, толкова животът става по-хубав, по-красив или с други думи: колкото повече възвишени духове ви обичат и изпращат своите мисли към вас, толкова животът ви ще бъде по-смислен, по-красив. Колкото по-малко мислят за вас, толкова и животът ви ще бъде по-обикновен. Когато разбиват планините, не викат на помощ златото, а желязото; когато преплават реките и моретата, не викат на помощ камъните, а дърветата. Следователно в ръката на умния човек копие то може да се превърне на перо, ще напише нещо хубаво с него. Който не разбира, ще има копие, който разбира, ще има перо, а който още по-хубаво разбира, ще има един мек, хубав език, с който ще може да изказва най-хубавите Божии слова.

Трябва да се възпитаваме. В нас има Един, който ни дава съвети – туй, което ние наричаме интуиция. Често не отдавате достатъчно внимание на известни симптоми. Заболи ви гърбът или усещате болка в коляното, или в глезените, или в пръстите – това е собственият ви барометър, който показва, че времето скоро ще се развали. Ако има вятър, трябва да се завиеш. Казваш: „Боли ме гърбът“ – скоро ще се яви градушка. Ти не си се разболял, но твоите косми като антени възприемат електричеството, което те безпокои.

У човека има едно чувство, има една жлеза в гърлото, друга в сърцето, трета в гръбначния стълб и ред други жлези, чрез които той може да се ориентира в много явления, които сега ви смущават. Например вие не знаете какво ще бъде времето утре. А можете да знаете прекрасно! Има някой да ви дава пари – можете да разберете, ще даде ли парите, или не. Как? Онзи, който има да ви дава, си мисли: „Няма да ти дам парите“. Той изпраща вълни в пространството. Една жлеза у вас долавя тези вълни и казва: „Няма

да ти плати“. Тя ти казва: „Туй е неговото последно решение, което той не ти е съобщил“. Ти слушаш каквото той е казал и му вярваш. Но което ти е подсказала тази жлеза, излиза вярно. Това днес наричаме интуиция. Има една друга жлеза, която мисли много умно и не само за настоящето, но и за след хиляда години може да ти каже какво ще стане. Вие питате: „Как така може да са наредени занаятчиците?“ Настоящите неща за нас, са бъдеще за по-нисшите същества. Туй, което е настояще за напредналите същества, за нас е бъдеще.

Научете се да предвиждате вашето бъдеще, да знаете кога ще бъдете здрави и кога не. И тогава при всички случаи ти ще оставаш тих и спокоен. Ще знаеш със сигурност дали ще умреш или не. Ако се спреш на туй чувство, може да има десет души лекари, които предричат смърт, но то вътрешно ти казва: „Ти има още да живееш, не си довършил своята работа!“ Когато човек има да живее, животът е по-силен от съдбата.

„Всеки камък тежи на мястото си.“ Всяка една мисъл има ценност, само когато е свързана с разумния свят. Ако няма в света такива разумни същества, на които да разчитаме, на кого ще разчитаме тогава? Слънцето се управлява от тях, звездите се управляват от тях, въздухът се управлява от тях, реките се управляват от тях, движението на цялата Земя се управлява от тях. Всичко, което става на Земята – навсякъде те работят, навсякъде те са господари. Кажете ми какво можем да направим ние на Земята? Те разполагат с всичко. Аз не искам да оставям в ума ви една идея за призрци. Това са светли същества! Всеки може да направи опит. Когато сте отчаяни, наскърбени – никой не може да ви помогне – щом отправите ума си към тях, веднага ще ви просветне и ще имате мир. Една жлеза у вас веднага ще възприеме техния отговор и ще каже: „Не се безпокой, всичко ще се уреди!“

Зад цялата природа работи една жива разумна материя, с която всеки съзнателен човек може да влезе в контакт. Тя се отзовава на всеки нуждаещ се. Докато човек разчита на външна помощ, на други сили, тази разумна сила стои настрана, не взема никакво участие. Щом човек изгуби и последната надежда, тя му се притичва на помощ.

Трябва да се освободите от всички онези криви мисли и чувства, създаващи аура, в която човек боледува. При каквито и условия да си, ще създадеш около себе си една аура от светли мисли и чувства. Ако ти в усилни времена се поколебаеш, силата ти е малка, ако в мъчности и страдания се поколебаеш – силата ти е малка. Но и не пресилвай условията, в един ден да добиеш всичко. Може да чакаш десет години, може цял един живот, за да реализираш една мисъл или едно желание. Работата не е в бързането. Въпросът е да знаеш времето, часът, месецът, годината, когато нещата ще се реализират. То е точно определено. Ти може да бъдеш здрав само тогава, когато използваш градивните лъчи на слънчевата енергия. Чудни са хората,

когато искат да бъдат здрави. Здравето почива на един велик закон – то зависи от една жлеза, която се намира под лъжичката. Трябва да свържеш тази жлеза със слънчевите енергии, точно когато тези енергии изтичат от Слънцето. Защото всеки ден има един прилив и един отлив. Трябва да знаеш кога е приливът и кога е отливът. Във всяка година също така има един голям прилив и голям отлив. Трябва да знаеш кога е този период. В малки и големи периоди всякога и навсякъде става този прилив и отлив на слънчевата енергия. Ти само тогава може да го използваш. Съвременните учени хора едва сега започват да изучават приливите на слънчевата енергия. В тази слънчева енергия ти ще добиеш самия жизнен еликсир. Индусите имат цяла наука за праната, създадоха цяла теория и малцина са, които я разбират, повечето се заблудиха. Индусите – и те умират; дълъг живот имат само техните адепти, които живеят по планините – някои живеят по хиляда години. Тези хора, които живеят по хиляда години, никой не ги е видял. Говори се само за тях. Всеки човек, който може да тури тази жлеза в контакт, може да живее толкова, колкото иска.

Казвам: трябва да дойде човек до онова, разумното в света, за да възприеме великите влияния, които постоянно действат. Всеки ден например могат да се определят кога слънчевите енергии са най-благоприятни за възстановяване на здравословното състояние. Всяко хубаво разположение, което иде в човека, е един зенит. Всички хубави влияния, всички хубави неща се дължат на Слънцето. А всички останали влияния са вече отражения. Туй, което Венера или Марс дават – това са отражения. Влиянията на Меркурий, Сатурн, Уран, Юпитер – това са все отражения, туй не е реалността. Единственото реално нещо в света, от това гледище, е само един слънчев тип. Слънчевите типове са оптимисти. Те са любвеобилни, никога не умират от атеросклероза, те не могат да заболяят. Невежи не могат да бъдат. Безверници не могат да бъдат, понеже имат знание. Какво ще се съмняваш в реалността, която всеки ден може да се опита? Разумното не е в Слънцето, но то прониква навсякъде и всеки ден можем да бъдем в контакт с него. У човека има известни центрове, чрез които може да опита тази същина. Ще говориш в Разумното, без да го виждаш. Като се свържеш с Разумното, ти можеш да го запиташ: „Утре искам да отида на Витоша, на Черни връх, какво ще бъде времето?“ То казва: „Хубаво ще бъде времето“. „Облачно ли ще бъде?“ „Не, ясно ще бъде.“ „Ветровито ли ще бъде?“ „Не, тихо ще е.“ Отиваш, проверяваш и става тъй, както ти е казано. Веднъж проверяваш, два пъти, стотици пъти... Друг път видиш едно дърво, една канара, проучваш ги обективно. След като си изучавал природата 10-20 години, изведнъж тук удриш на камък – има нещо, което не можеш да обясниш. Отиваш тогава при Разумното и казваш: „Имам един въпрос, който не мога да разреша“. Веднага се вглъбяваш в себе си и ще дойдат в тебе картини, като че сам на себе си говориш. Веднага всичко

става ясно. Когато Разумното ти говори, ти ще мълчиш, няма да се хвалиш пред хората. Щом се хвалиш пред хората, всичко туй ще се стопи и ти ще дойдеш пак до обикновеното разбиране на живота.

Онзи закон, по който е създаден нашият организъм, постоянно предизвиква обмяна. Никога не трябва да приемаш по-голямо количество храна, отколкото е потребно за организма. Който иска да бъде здрав, никога не трябва да преяжда. Ако искаш да бъдеш здрав, да живееш 120, 150 или 300 години, никога не трябва да преяждаш. Никога не трябва да ядеш след залязване на Слънцето. Ядеш ли след като е залязло, ти за десет години ще съкратиш живота си. След като изгрее Слънцето, яж, а след като залезе, не яж. И да има Любов в душата ти. Избирай хубава храна. Не е ли хубава храната – откажи се от нея. Гладът е за предпочитане пред лошата храна. Добрата храна внася чувство на благородност. Благодарни на Бога за добрата храна! А не да вдигаме шум, да роптаем, да обвиняваме строя. Ние, разумните хора, можем да подобрим нашия живот, понеже съществува един закон на обща хармония, от който се черпи здравето.

Разумният човек може да употреби само 100 грама хляб на ден, но знае как да го използва. Всичко се крие в мисълта на човека. Умът е проводник на живота. Не е въпрос до трупане на богатства и сили, но до организиране на тия сили. Здравият се отличава по това, че е организирал силите на своето тяло.

Има нещо разумно, което ръководи съдбините на хората. Има хора, които не могат да умрат. Това индусите наричат „мъртва зона“, в която огънят не действа. Те го наричат още „закон на изключенията“. От всички разумни хора се изисква да изучават законите на природата. Това показва, че има един общ Божии промисъл. Не считайте, че този промисъл е нещо механическо. Според този общ промисъл, всеки човек функционира като един орган, като една клетка на дадено място и при дадени условия. Докато ти се намиращ на определеното място в своя организъм, ти си сигурен. Излезеш ли вън от своя организъм и свободата ти се ограничава. Пръстът на човека е свободен, докато се намира в своя организъм. Кракът на човека е свободен, докато се намира в своя организъм. Сам по себе си, човек е част от един по-голям организъм. Писанието казва: всички ние сме части на един общ организъм. Следователно, никой не живее само за себе си. Голямата погрешка в света се дължи на това, че ние мислим и желаем всеки да осигури своя живот. Питам: как ще се осигуриш с въздуха? Как ще се осигуриш със светлина? Как ще се осигуриш с храна? Има една сигурност, в която човек е защитен, има една област, в която човек трябва да се осигури. Това е знанието, което трябва да се придобие. В това е цялото осигуряване. Как да се разрешат съвременните мъчности, които са в нашия индивидуален живот, в нашия личен живот, в нашия семеен живот, в нашия обществен и държавен живот,

както и мъчнотиите, които се зараждат в цялото човечество? За всичко това има причина. Ние не сме пратени на Земята да разрешаваме трудностите на цялото човечество, понеже техният смисъл е съвсем друг.

За разумния всичко е хубаво, за глупавия всичко е спънка.

Умният човек не трябва да се смущава. Когато се топят снеговете по планините, умният човек не трябва да се смущава от наводнения, не трябва да се смущава от земетресения, не трябва да се смущава от войни, не трябва да се смущава от болести – от нищо не трябва да се смущава!

Вземете най-малките противоречия, които съществуват. Лятно време станем сутринта, бурята вдигнала облак прах в пространството. Който не разбира, ще каже: „Защо е този прах?“ Този прах природата го използва – около всяка малка прашичка се образува водна капка и така се създава дъждът. Следователно природата използва и праха. Целия прах, който ние, хората, можем да създадем на Земята, живата природа един ден ще го вземе и ще образува дъждовните капки, ще полее растенията и ще каже: „Отлични философи са тези, които могат да създадат такъв ситен прах!“

РАСИ

Расите представляват състояние на материята. Съществата от четвъртата раса се ръководиха повече от своите желания и затова бяха потопени в среда по-гъста от тази, в която се намират съществата от петата раса. По-напредналите същества от четвъртата раса, които работиха усилено върху своя интелект, влязоха в петата раса. Днес и тази среда става гъста, затова съществата от петата раса се стремят да влязат в по-рядка среда. Сегашните хора трябва да вършат една велика работа и тази работа не може да се предостави на следващото поколение. За него е предвидена друга работа.

Лемурийците и в миналото, и сега са най-разпуснатите хора. Всички лоши работи, всички пороци, нечистотата, които съществуват по хората, се дължат на тях. Клането на животните и други престъпления, които се вършат, са тяхно изобретение. Вие ги носите и досега тези лемурийци в себе си.

Атлантската раса и жълтата раса създадоха насилието в света. Дойде бялата раса, за да внесе доброто, да даде подтик и да стане носителка на известна човештина.

Пет раси – пет сетива. Всяко сетиво показва една епоха на културата. Било е време, когато човек се е занимавал само с впечатленията. Тези впечатления, които е придобивал, са останали в ръцете и лицето. Каквото човек е правил чрез тялото, то е било общо знание за външния свят. Втората култура е била вече свързана с вкуса, с яденето. Цялото животинско царство е

възприемало света посредством вкуса. Човекът чрез дишането е възприел и възприема живота. И обонянието е дошло едновременно с дишането. Човек е започнал да се храни чрез мисълта и чрез въздуха.

Културата, която идва, ще даде храна чрез ушите. Да слушаш, да схващаш и най-деликатните трептения и онова, което Божествената Любов носи. Всеки човек, който може да възприема Любовта чрез слушане, е от новата култура. Казано е: „Не само чрез хляб ще живее човек, но и с всяко Слово, което излиза от устата на Бога“. С всяко Слово, което излиза от устата на Бога, човек може да живее. Имало е сила в яденето, в пиенето, в мирисането, но слушането сега започва.

Човек засега работи само с пет сетива, в шестата раса ще бъде развито шестото чувство, а има още 6 в спящо състояние. Когато човек завърши своята еволюция, всички негови 12 сетива ще бъдат развити да съвършенство.

Във всяка нова раса има повече и по-добри условия, отколкото в предишната. Следователно следващото състояние ще бъде още по-благоприятно от това, в което се намирате сега. Но понякога има връщане назад. Всеки може да бъде върнат назад. Макар че сте минали през всички раси, през лемуруската, черната, жълтата и бялата раса, пак може да се върнете. Лемуриецът е човек, който иска да живее изключително за себе си и няма никакъв морал. Този, който само си угажда в ядене и пиене, принадлежи на черната раса. Човек, който е крайно консервативен и не може да се повдигне, принадлежи на жълтата раса, а пък онзи, който започва да мисли и да се стреми, принадлежи на бялата раса. Давам ви само една скица, някои черти, които определят расите. Когато у вас се зароди желание да станете господари, това е жълтата раса в потенциално състояние. Да искаш да си господар, без да имаш ум и сила да господаруваш, значи да си от жълтата раса, защото човек, за да бъде господар, трябва да бъде умен, даже нещо повече от гений, нещо повече от светия, нещо повече от Учител. Е, Учителите не господаруват. Ти трябва да бъдеш Божество.

Един човек от бялата раса може да пожълтее, когато заболяе, но в шестата раса жълтина няма да има.

Съвременните народи от бялата раса са достигнали вече върха на своето външно, физическо развитие. Сега вече иде вторият процес: вътрешното развитие. Никой народ не може вече да расте. Сегашните народи могат да се смаяват, но не и да растат. Всичкият стремеж трябва да бъде насочен към тяхното вътрешно развитие: да се създават по възможност условия за всички индивиди, за да могат да работят.

Единственото нещо, което спъва сегашната раса, е голямата лакомия във всяко отношение.

Кръвта, която тече в един народ, създава известни елементи, общи за всички хора от този народ. Кръвта на различните народи е различна. Кръвта на българина се отличава от кръвта на всички останали народи.

Всяка една мисъл, всяко едно нормално чувство, всяка една постъпка, колкото и микроскопическа да е, влияе върху строежа на всички клетки на тялото. Като мислите, вие вече въздействате върху себе си. Семейства, общества, народи, които мислят, типът им се изменя според техните мисли и чувства. Има народни типове. Евреинът е народен тип, където и да срещнеш евреина, ще го познаеш. Той има нещо специфично в главата, има нещо специфично в лицето. Като изучавате един народ, ще видите, че има известни специфични черти. В природата съществуват правилни типове. Всеки един от вас чувства, че не е такъв, какъвто трябва да бъде, чувствате, че ви липсва нещо.

Природата, която е толкова умна, постоянно прави своите опити. От българина тя не е успяла още да създаде български тип. Тя сега мисли как да го създаде. Толкоз хиляди години работи и не е могла да създаде един български тип. И английски още не е създала, нито руски тип. Човешкият донякъде е създаден, но отделни типове още не са създадени. И трябва да се чака още хиляди години, докато бъдат създадени. Има хиляди проекти, но те не са одобрени от главната комисия. Природата не бърза, тя чака, докато се създаде истинският тип.

Народите се прераждат, както отделният човек. Старите народи – финикийци, картагенци, гърци, римляни, и сега живеят.

Като се изучават главите на французина и гърка, много мъчно можеш да различиш един гръцки череп от един френски. Много си приличат. Причината за това е, че има голяма прилика между старите гърци и сегашните французи. Това сходство не се отнася само до черепа, то съществува и между другите части на външните им форми.

На какво ще уподобите черепа на един германец? На какво съответства черепът на германеца? Германският череп прилича на едновременно римски череп, не на сегашните италианци – техните глави са други. Германският череп се отличава с полуинтелектуални способности. В областта на слепите очи черепът на германците е силно развит. Моралните и религиозните чувства са също развити у германците. Последните са най-силно развити у славяните. Сплотеността, която имат славяните, произтича както и у евреите, от развитото религиозно чувство. Но у тях е развит и обективният ум, спекулативните способности. Затова тая религиозна тенденция у тях взима друг колорит.

Ако гледате главата на един славянин, тя е детска глава още. Предната

част, тази на носа, не е развита още. Славянинът не е развил още своя ум. Има заложби, но не се е проявил. Германецът едва сега е започнал да се проявява. Най-добре са проявени французите и англичаните. Българинът е доста проявен. В някои отношения е останал непроявен, недорасъл. Всичко у него се е смесило. Някъде има смес с латинската кръв на старите римляни, другаде пък е смесен с гръцка кръв – това се забелязва в челата. Някои българи имат гръцки чела, някои българи имат римски бради. Тогаз де е българинът? Челото му гръцко, брадата му римска – де е българинът, питам?

Разберете, че всеки народ има определена мисия, която ако не извърши както трябва, той е загубен – нищо не може да го спаси.

Всеки народ е призван в света за една велика мисия. И всеки човек е призван да извърши една велика работа, една Божествена работа. В това е стойността на човека. Благото на цялото човечество зависи от един човек, и благото на един човек зависи от цялото човечество.

Всеки народ има строго определено място, свое предназначение в големия космичен човек. Българите заемат черния дроб. Дотогава, докато българите изпълняват службата на черен дроб на човечеството, работата ще върви много добре.

Гърците са сърцето. Сърцето трябва да препраща кръвта навсякъде по тялото, но като се дойде до храносмилането, черният дроб работи. Той е фабрикант. Ако той не работи, с какво ще се занимава сърцето? То ще изпраща онази кръв, която черният дроб е изработил.

Българите са черният дроб на вселената. Частиците на черния дроб, както и всички същества, еволюират и постоянно се изменят. Така и българите след време ще минат в друга форма на развитие. Тогава ще търсите българина по-горе в общия космически организъм.

Казвам на българите да не се страхуват, защото те представляват черният дроб на човечеството. Изчезнат ли българите, с тях ще изчезне и черният дроб. Изчезне ли черният дроб и жлъчката, и храносмилането не може да се извършва. Всеки народ изпълнява специална работа в общия Божествен организъм.

Черният дроб е необходим, но като се увеличи много, настъпват нещастията, и малък като стане, ще бъде лошо. Черният дроб трябва да функционира, за да образува жлъчката. Следователно, ако българите изчезнат от света, ще има запичане, а от това и големи страдания. Благодарете, че сте българи и не се безпокойте какво ще стане с вас.

В българина преобладава въглеродът, а в англичанина – водородът, но тези енергии един ден ще се изменят.

Аз съм изследвал българина. Той от философия не се интересува, от

поезия не се интересува, но българинът е крайно любознателен. Като му споменеш за късмет, той веднага проявява интерес. Почти не съм срещал изключения. Познавам един от българските философи – студент, хладнокръвен – като че не се интересува от нищо. Дойде ли въпрос за щастието, за гаданието, даже и той се вълнува. Като се гадае по ръка – и той си поглежда ръката, но тъй че да не го видят. Казва: „Трябва да има нещо“.

Магарето, като символ на твърдост, на упоритост, съществува във всеки човек. Българинът е много твърд. Тази твърдост се е отразила върху неговия ум. Кажеш ли веднъж за нещо, че не иска да го направи, свършено е вече. Нищо не е в състояние да го застави да измени решението си.

Кое е съществено за българина? Той е най-твърдият елемент, който съществува. Всеки човек, който слиза на Земята, трябва да мине през българите, за да добие твърдостта, да му ударят печата на твърдостта. Най-доброто семе, което най-добре расте, това е българинът!

Съвременните хора са дошли до едно положение, по-горе от което не могат да се повдигнат. Защо? Защото като им изнесат известни истини, те започват да се подиграват. Тази черта особено се забелязва у българите, които не оценяват нещата и са готови винаги да се подиграват, да се надсмиват. Това се дължи на факта, че религиозното чувство у тях е слабо развито. Затова горната част на главата им, дето се намира центърът на религиозността, е сплесната. Отсъствието на религиозно чувство им създава големи нещастия.

Един от големите недъзи на българите е, че те нямат почитание един към друг. Туй липсва и у вас. От изследванията, които съм направил, съм заключил, че религиозното чувство у българина е слабо.

Глупавият човек не може да пее. В народ, в който има вложено нещо добро, в който има вложени дарби, само в него може да се раждат добри певци и музиканти. В българина има нещо добро вложено, той е музикален, но чувството му към Бога и благоговейното чувство не е развито в него и това ще му пречи.

Ако българите досега са страдали толкова много, това се дължи на факта, че у тях тази жлеза – Любов към Бога, този център на Любовта към Бога е слабо развит. Силата на човека се дължи на тази жлеза – Любов към Бога.

Българинът има една черта – не обича да му заповядват. Остави го свободен, ще направи много повече за тебе.

Българите направиха нещо за света чрез богомилите. Това, което изнекоха българите, е принципът на свободата.

Днешната си слава вам я дължат. Защото с азбуката българинът благослови Уриса, както Мелхиседек благослови Авраама. Българите са този Мел-

хиседек, който сега ще благослови русите и всичките славяни за мисията им. Той ще им даде чистото словесно мляко.

Сега е златният век на българския народ. И ако изгубят днешните условия, тогава това ще се пренесе в друг народ и България ще бъде на опашката на другите народи, и то закачена на косъм.

Имате ли вие тоя морал? Ако бяхте толкова умни, отде са тия ваши дългове? Вие имате повече от 20 милиарда да плащате. Имате повече от 10–15 министри, избити по улиците като псета. Отде е това? Ами само това ли е? Аз съм толкова доблестен, че ви говоря една истина, и не ви желая злото. Не трябва да се лъжете, това не е българщина, но това е варварщина. И когато западните народи искат да определят българите, казват: „Вие сте варвари“, и донякъде са прави. Българите са варвари, а онези вървят подир варварите.

България е една богата страна и аз съжалявам, че вие при големите богатства страдате. България е една страна с големи възможности за култура, но тези сили, които са вложени в културата, се спъват. Тъй дойдоха преди векове богомилите, за да могат да канализират тези сили и да създадат култура, която ще бъде авангард на човешкия прогрес, но българите, понеже не работят с ума си, а със сърцето си, не ги разбраха и ги изгониха, и те занесоха тази светлина и знанието си на Запад, където положиха основите на ред идейни и прогресивни движения и подготвиха условията за изграждането на западноевропейската култура.

Човешката мисъл е в състояние да измени лицето на Земята. В това отношение колективната мисъл на българите е много силна, много активна.

Българите сега имат много дългове и всички финансисти се чудят как да оправят положението на България. В България има скрити много богатства – въглища, скъпоценни камъни, злато и др., но не могат да ги намерят, и затова българите си казват: хайде да направим един заем, да подобрим положението си! За заем всички мислят, но никой не мисли да намери в себе си тази основна идея и да я използва. Тя е богатство, енергия, скрита вътре в човека. Американците се отличават от българите по това, че те имат основна идея. Те казват: ние ще обработим и основно ще използваме богатствата, които се намират в нашата държава. Ако отидете в Америка, никъде няма да срещнете бедна студентка или беден студент, на които богатите американци да дават пари даром. Ако някой богат американец иска да помогне на един беден студент, ще му каже: „Господине, аз имам работа за теб. Ако се заемеш да я свършиш, ще ти платя добре.“

Това, което става между българите, говори за безидеен живот. В тях няма никаква основна идея. Сега вие сте българи, радени сте в България, питам ви: имат ли те някакви литература, или някакви исторически памет-

ници, от които да се види каква е тяхната основна идея? Те и досега са безидейни хора. Не че нямат идеи, много идеи са имали и имат, но основна идея в техния бит не са имали и нямат. Като ви казвам това, аз искам да ви предпазя от атакизъм. Гледам и във вас атакистически се заражда същата характерна черта – разпръсват енергията си във всички посоки. Ще са пазите от това! Преди всичко трябва да знаете, че сте мислещи същества и затова трябва да имате една основна идея. Ще пребродите цялата Земя и отдето и да е ще намерите тази основна идея. Като намерите тази идея, ще я турете на най-свещеното място в себе си, а всичко други ваши идеи ще поставите в съответно съотношение към нея. И като работите по тази начин, знанието, което придобивате, ще има полза за вас. И тогава, като растете и се развивате, няма да остарявате, във вас ще става едно вътрешно разширение.

Българският народ за мен е еврейският народ. През големи страдания ще минат българите, понеже не чува гласа на Господа.

Ако българите не следват Божиите пътища и своя ум, ще минат през големи изпитания.

Българският народ няма да бъде голям по територия. Но той може да бъде велик чрез Божественото учение, което сега давам.

Българският народ е търпелив. Той издържа турското робство. Издържа на всичко. Издържа на насилието. Ще издържи и в бъдеще. Ще дойде време, когато българският народ ще се разшири отвътре чрез Новото учение. Духовно ще се разшири.

Аз нося добро на българите. Ако не бях се застъпил пред Великия разумен свят, те щяха съвсем да загазят. Сега невидимият свят иска да ги избави. Сегашната епоха е от голяма важност за България. Ако сега България не приеме идеите, които проповядвам, ако изтърве благоприятните условия, които са ѝ дадени, тогава ще я оставят и тя ще има същите условия за повдигане в най-добрия случай след 2 000 години най-малко, или при най-лошите условия – след 15 000 години най-късно.

Ако българите искат да имат простор, трябва да приложат Божественото учение. На българите, ако не се помага, не могат да се избавят. Те са толкова загазили, че само Божественото може да ги избави.

Ако българският народ не приеме това учение, нещо страшно иде за него, няма да кажа какво, но да го знаете. Вие ще видите какво ще дойде. Ако го приемете, ще бъдете един от първите народи, ще бъдете записани, че сте повярвали във възкресението на Христа.

Ако не приеме Словото, онова, което се надига в този народ, ще го разруши.

Българският народ страда от живеница и ако не приеме Новото учение,

ще се съсипе. Ако българският народ не приеме Христовото учение като Любов, както е дадено от Христа, нищо няма да постигне.

Казвате: „Какво могат да направят българите?“ Ако приложат Христовото учение, те биха запалили целия свят и биха го освободили.

Аз бих желал всички да бъдат носители на Новото учение и дето минете, да изтриете сълзите на хората, да ги освободите от всякакви болести, от сиромашия, от недъзи, от страдания. Апостол Павел е казал: „Вие сте синове Божии“. Бъдете синове на Бога, синове на Любовта.

Аз съжалявам един народ, който има криви хора. Във всеки един народ в света, който и да е, всички хора трябва да бъдат прави, всички трябва да бъдат хора на Любовта. Това е патриотизъм. Другото е кудкудякане.

Определеното число за възкресение между българите, това е числото 1400. Това е то българският народ. Те са силата. Възкресението, то значи човек да се посее наново. Те са тези, в които Духът се е вселил и очаква своето пълно раждане. Тези 1 400 души са, които от червея ще преминат в пеперуда, а другите ще останат още дълго време като буби да ги храните още.

Не се лъжете да мислите, че има още време. Всичко трябва да бъдете честни, справедливи. Аз искам да намеря онези честни, справедливи, благородни българи, които не крадат, не лъжат, не злословят. Те са здравите и добри българи. На тези българи аз ще измия краката, ще им дам угощение и ще ги нарека мои братя.

Всичко, което съставлява ядката на този български народ, трябва да се привлече. Не са много, но тази ядка е същината на народа. Те са българите. Тази ядка всичко друго може да образува. Трябва да се образуват групи: по един, по двама да се събират, да имат метод в тяхната работа.

Като не познават себе си, нито познават силите, които се крият в тях, хората се оплакват от условията, от обществото, в което живеят, от народа и пр. Те не подозират, че като творци, като хора със способности, те могат да излязат над всички условия, над всички среди и да живеят както разбират. От кое общество се оплакват? Събрали се 20–30 души на едно място, не се разбират помежду си и се наричат общество. Под думата „общество“ ние разбираме сбор от хора, които се разбират, които живеят в мир и съгласие помежду си. Възвишените и високонапредналите хора представляват духа на обществото. Добрите хора представляват душата на обществото, а обикновените хора представляват тялото на тази душа. Ето защо, когато говорите за дадено общество, трябва да имате предвид за какво се произнасяте: за духа, за душата или за тялото на това общество.

Аз под думата „всичкия народ“ не разбирам тълпата, масата. Така може

да говорите вие за някое стадо животни, но когато се отнася за народа, се разбира най-разумното. Ако вие не внесете тая идея в ума си, създавате най-голямото нещастие в света.

Всеки народ, който е гонил избраниците, които Бог е изпратил, няма бъдеще. И всеки човек, който гони хубавите мисли, чувства и постъпки, няма бъдеще.

Повдигането на българския народ зависи изключително от духовно издигнатите му хора. Ако те дружно заработят за него, и той ще се повдигне. Ако не заработят, други ще свършат неговата работа, но за това вие колективно ще бъдете отговорни пред невидимия свят за неизпълнение на своята длъжност.

Величието на един народ се дължи на неговите морални сили, на неговите високодуховни хора. Величието на един народ се дължи на неговите вътрешни идеали, които се прилагат в обществения и политическия живот. Добрите, разумните хора в една държава представят ядката на нейния вътрешен живот. Те са спасители както на своя народ, така и на цялото човечество.

Трябва да се проповядва, че славата на един народ или на една държава зависи от добрите, от благородните хора в нея.

Величието на всички народи седи в душите на техните велики хора. Величието на един народ седи в сплотяването на всички хора в този народ. Тъй трябва да се възпитават всички народи.

Българите са пионери сред славяните.

Латинската раса е дала формите, а славянската раса ще даде съдържанието.

В общославянския организъм България представлява волята.

Славяните преминаха вече своя страшен студ и сега са пред възход.

Русия и славянството сега са излезли от черната зона, от тъмния век. Сега се дава възможност на славянството да заеме своето място в света.

Мисията на славяните е да внесат Любовта и доброто. Славяните днес са израснали духом и те са най-подходящият материал за работата на Духа. Ето защо бъдещето е на славянството. Няма друг народ, който да е минал през толкова страдания, както славянството.

Славянството е дърво, върху което ще бъдат присадени Англия, Германия, Америка и Франция. Те са четирите професори на славянството.

Най-хубавото у славяните е това, че те имат силно развито религиозно чувство, но не фанатическо, а алтруистическо, общочовешко. За да се развият силите, заложили у славяните, изисква се една мощна духовна среда, която да ги видоизмени и приспособи за общополезна работа. На славяните предстои да внесат чувството на съзнателно побратимяване между народите. Също така и правилото, че всеки народ трябва в политическо

отношение да действа не с насилие, а със силата на моралното въздействие и човеколюбие.

Славяните наближават Златния век на своята история, но само при тия условия те ще могат да изпълнят своята мисия. Защото всяко нарушение на един природен закон води към смърт. И цели раси са били изтребени. Много раси има, които са изчезнали поради неспазване на тези закони в природата. Всички народи, които живеят с неправда, ще се изродят. Това е закон. Всички ръководители на народите трябва да знаят това.

Разногласието между славяните е пословично. Понеже ги обича, Бог ги прекарва през огън, за да се обединят. Няма други народи в света, които да са минали през толкова страдания, както славяните. Бог казва: от вас трябва да излезе нещо добро.

Западните народи достигнаха кулминационната точка на своето развитие. Те цъфнаха и вързаха плод. Славяните отсега нататък ще цъфтят и връзват.

У западните народи изобщо умът е развит. В славянската раса са развити чувствата, сърцето. Славяните сега носят силите на душата – Любовета. Те са хора на човеколюбието. Те носят културата на Братството.

Една от великите черти на славянството е самопожертването. В славяните работи Духът на жертвата. Ето защо бъдещето е на славянството. Новата култура ще излезе от славянството. Досега не е имало такава компактна маса като славянството, готова за Новата култура.

Хубавата черта на славяните е алтруизмът. То е Божественото начало в тях.

Съвременният свят е обхванат от една нова идея – болшеvizмът. Тя е Божествена идея, но опасно е да не се изопачи. Всяко ново движение, всяка нова идея е Божествена, но като се прилага, в нея се вмъкват човешки елементи – користолюбие, егоизъм и др., които я изопачават. Не се страхувайте, че известно движение ще вземе големи размери. Определено е какви размери трябва да има това движение.

Тази промяна, която сега става в Русия, се дължи на действието на много напреднали същества – братя на Любовета, предци на човечеството, които ще се вселят в славянските народи. Те ще докарат велик духовен подем. Тези същества, които слизат сега в славянството, те именно докарат тяхното обединение и работят за мисията им.

В Русия има пръснати на разни места хора, които работят за духовната наука. Те са адепти, Божествени пратеници. В Русия се изработват нови форми на живота за бъдещето. Тя е творческото поле на тези нови форми. Интересно е, че те, Америка и Русия, са свързани на север, значи те ще се разберат в Истината, т.е. като бъдат свободни.

Русия е връзката между Изтока и Запада. Тя е посредница между Европа и Азия. Това е една от нейните задачи. Българите трябва да се свържат с Русия и с другите народи.

Славяните ще донесат нещо ново. Те идат сега да създават нова култура. В известен смисъл те сега са духовният Израил.

Русия като представителка на славянството ще мине през големи изпитания, през специфичен път на развитие. Отсега нататък идат за нея изпитания — разумни изпитания.

Българите взеха индуски, египетски песни, взеха ги от предшестващите народи. Според мен, хората изгубиха първата музика, която съществуваше на Земята. На Земята имаше една велика музика. Хората имаха една музика, която изчезна. Сегашните хора не познават тази музика. Има едно деградиране в музиката. Мислим, че сме изследвали нещо — ние една сега започваме да изучаваме остатъците от музиката. Или другояче казано: тази раса живее някъде на Земята.

Идва нова вълна, идва шестата раса — тя ще повдигне човечеството, всички растения и животни на едно стъпало по-високо от сегашното.

Бъдещите хора ще се наричат синове на светлината. Те ще бъдат прозрачни — Божествените подтици, светлината, топлината и силата ще преминават през човека свободно.

Ние се намираме в една нова епоха, в която се създава третият Адам. Той се създава от първия и втория Адам, а когато нещо се създава, настават ред катаклизми. До втория Адам целият свят е бил неустроен.

За да могат да издържат на вибрациите на духовния свят, съвременните хора трябва да калят нервната си система. Днес бялата раса постепенно се приспособява към духовния живот. Страданията, които изпитва, са подготовка от невидимия свят, за да влязат хората във връзка със същества от възвишените светове.

Има три условия, три фактора в света. Единият е физическият. Това е физическият свят, природата на човека. Другият е тъй нареченият духовен свят — светът на чувствата, или на човешкото сърце. Аз считам, че там са меките условия на живота. Третото условие е в умствения свят. Човек може да оправи положението си само когато неговата воля е в съгласие с физическия свят, сърцето е в съгласие с духовния свят и умът му — с Божествения свят. Когато се говори за тези три велики свята, разбираме, че те са населени с най-разумните същества. Когато говоря за Земята, аз нямам предвид растенията и животните, нито обикновеното човечество. Самият физически свят е населен със същества, които ние не виждаме. В сравнение с тия същества ние сме като мравки. Те имат такава сила, че ако искат, могат да ни очистят, понеже са богати, казват: „Хайде, тези, бедните, нека живеят между нас!“

И ние водим войни да завладяваме Земята, опитваме се да я преобразяваме, като мислим, че туй не засяга тези същества. Аз не зная някой народ досега да е успял да завладее Земята. Тя е дадена за цялото човечество. Бог постави Адам в рая като един обикновен говедар. После не издържа изпита, скъсаха го и го изпъдиха от рая. На първия човек, за когото аз ви говоря – направен по образ и подобие на Бога, на него всъщност е дадено да наследи Земята и да я управлява – и неговите очи са отворени на четири! Сегашните хора трябва да се интересуват от него. Те искат да знаят дали има духовен свят. Аз говоря за една велика човешка раса, за истинските хора, с които вие трябва да се запознаете. Сега вие може да ме запитате къде са те. Те са там, където сте и вие. Ако ме запитате, къде са перата на кокошката, ще кажа, че те са в яйцето. Ако ме запитате, къде е сърцето на пилето, ще кажа, че е в яйцето. Или къде е неговият стомах? Ще кажа, че и той е вътре в яйцето. Всичко е вътре. Ами пилето? И то е вътре. Но като туриш едно яйце под квачката, пилето става пълен господар.

РЕАЛНОСТ

Всъщност, реално е невидимото. Видимите неща са забава за хората, а невидимите са реалност, с която се гради. Видимите неща – „веди“ – това, което може да учиш. Невидими – „не води“ – неща, които не си учил.

Всяко нещо, което е реално в умствения свят, има отражение на физическия свят. Реалността се познава по интензивността на светлината и нейното количество. В умствения свят нещата са толкова по-близо до реалността, колкото по-голяма и по-интензивна е тяхната светлина. Във физическия свят нещата са толкова по-близо до реалността, колкото по-голяма е тяхната сила.

Реалното е извън тялото, а не в самото тяло.

Това, което виждате отвън и го наричате небе, то не е никакво небе, то е отражение. Реалността е вън от нас.

Тялото е облекло на душата. Реалното е душата. Тя е организирана. Сърцето е спомагателен орган, сърцето създава топлината.

Реалността има няколко степени: реалност, нереалност и свръхреалност. Реалността е в съприкосновение със свръхреалността, а свръхреалността е в съприкосновение с Любовта. Свръхреалността е във връзка с живота. Движението е резултат на живота. Значи чрез движението ние имаме достъп до живота. Също така ние имаме достъп до живота и чрез учението, и чрез работата. Реалният живот е и в движението, и в учението, и в работата. Хо-

рата не правят разлика между нещата, които дават достъп до живота. Достъп е това, при което ние имаме условия да проявим живота.

В цялото се крият всички процеси. Целите неща се проявяват и растат. Ако разделиш семето, то не расте; ако го посееш цяло в земята, то расте и се развива. Цялото расте, а не частите. Ако нещо расте, то е цялото; веднъж има ли условия да расте, всякога ще расте. Дървото на ябълката може да остарее, да изсъхне, но тя е посяла вече своите семена. Животът на цялото минава непрекъснато от една форма в друга. С това се отличава реалността. Тя има отношение към великия, към неограничения живот. Реалността не е за обикновения живот. Ореш на нивата и казваш: „Това не е никакво учене, не искам да ора“. Ще ореш, за да влезеш в нереалното. Ще минеш от реалното към нереалното. Като изореш нивата, казваш: „Свърших орането“. Свършил си орането, но не си посял. Първо ще изореш нивата на физическия свят, после ще я изореш в духовния свят и най-после ще я изореш в умствения свят. Като изореш нивата и в трите свята, тогава ще дойде сеенето.

Страдаш, гладен си, гол си, дом нямаш – помисли за Бога, обърни се към Него, помоли Го да ти помогне – и хлябът ще дойде, и дом, всичко ще имаш.

В реалния свят като помислиш за нещо, то е вече при тебе.

Каквото и да ви се случи, кажете си: „Да бъде волята Божия“. Ще чакате търпеливо, няма да се безпокоите и всичко ще мине, а един ден ще разберете, че всичко е било за добро.

Само добрият и разумният човек, изпълнен с мисъл, може да се самопожертва, а неразумния окръжаващите сили го жертват. Тъй става сега с хората на Земята: окръжаващата природа жертва хората, т.е. отнема живота им. Никоя научна теория досега не е дала никакъв модус или едно правилно разрешение на въпроса за избавление от това зло. Хората от хиляди години страдат и умират, развиват се у тях най-ужасни болести, страдания и външният им живот е пълен с всевъзможни нежелателни събития, но и до сега ние не можем да си дадем отчет за същинските причини, а просто се утешаваме само с думите: „Тъй искал Господ“, както казват простите хора, или „Тъй създал Господ света“, както казват други хора, или „Това е необходимо зло в природата“, както уверяват рационалистите. Схоластиците твърдят: „Това е просто една илюзия“, а материалистите твърдят, че това се дължи на условията на външния свят. Да, „илузия“, но доста осезателна, от която всички плачат.

Съвременните хора често си създават изкуствен, неустойчив характер, в който няма никаква разумност. Другояче казано: на физическия свят вие се намирате близо до предметите, не сте във фокуса, поради което не виждате нещата, както са в действителност. Вие сте извън фокуса, затова нещата

още не са реални за вас. Един поет разправял съня си. Сънувал, че написал много хубави поетични работи. По едно време отнякъде излезли няколко мишки и започнали да гризат неговите произведения. Той гледа, но не може да каже на мишките да не развалят това, което е писал. Гледа, сърцето му се къса, но нищо не казва; мишките продължили да гризат поезията му. И вие понякога виждате как мишките рушат нещо, но дума не можете да им кажете. При това, чувствителността е силно развита в нас. Срещаш един човек, слушаш го, че си дава мнението; някога не ти харесва това мнение, но мълчиш. Ако се противопоставиш, ще изпаднеш в дисонанс.

Спор може да водят и астролозите. Да вземем един случай на раждане на човек на 22 март, когато слънцето влиза в знака „Овен“. Този знак е огнен. Какви качества ще притежава този човек? Едни астролози поддържат, че в една секунда се раждат хиляди хора, следователно, те всички ще си приличат. Обаче, те изхождат от секундата, като най-кратка мярка на времето, а забравят, че тя може да се раздели на милиони по-малки частици. От това следва, че никога двама души не могат да се родят едновременно. Светлината за една секунда изминава едно грамадно разстояние от 300 хиляди километра. Ако триста хиляди души се родят в една секунда, на един километър разстояние ще бъдат един от друг. Като гледаш отдалече, мислиш, че това разстояние не е голямо, това са триста хиляди километра, събрани на едно място. Представете си една тънка жица, която, да допуснем, че съставлява една хилядна от километъра. Сто хиляди километра от една такава жица, колко пространство ще заема? Всички ваши идеи може да ги съберете в един лешник. След като сте живели 70-80 години, всички ваши грандиозни идеи, които сте имали, може да се съберат в един малък лешник. Казвате: „Докажи ни“. Това е научно твърдение. Има неща, които не могат да се докажат. Реалното не може да се докаже.

Под думите „Божествен свят“, аз разбирам реалното. Съзнателният живот, това е онзи свят. Представете си, че вие разбирате закона на живота. Ако наистина сте го проучили и разбрали в неговата пълнота, вие няма да имате нужда от автомобили, с които да пътувате. Идвате тук на една лекция, не ви харесва, току изведнъж заминете, отидете на друго място. За вас препятствия няма — навсякъде може да минете. Откъдето искаш влизаш, излизаш. Ако ти е приятно, седиш, ако не ти е приятно, заминеш си. Сам си задоволяваш нуждите. Не те е страх нито от глад, нито от сиромашия, всичко е на твое разположение. Това е оня свят, Божественият свят, когато имаш всичко на разположение. Щом не разполагаш с тези възможности, ти си в тоя свят. В този свят ще седиш на мястото си, докато учителят свърши урока. За да влезеш и да излезеш, трябва да вземеш позволение, не си свободен. Това е едно статично положение.

Най-първо, ние трябва да си представим реалността такава, каквата е.

Ако човек със своя ум не може да прецени колко хубаво е създаден света, Земята, ако не може да схване нейното движение, ако не може да схване устройството на океаните, теченията на ветровете, на водите, ако не може да схване процеса на растенето на растенията, еволюцията на животните, образуването на съвременното общество, развитието на обществения живот, създаването на семейството, съществуването на онези закони, които действат върху човешкото сърце, върху човешкия ум, законите, по които се образува и развива човешката мисъл, той нищо не е разбрал от великия Божи план. Ти седиш и очакваш като рентиер наготово. Направил си една къща, дал си я под наем, искаш да уредиш работите си. Казваш: „Чудно нещо, защо не се уреждат работите ми?“ Има стечение на известни изключителни обстоятелства. Къщата ти е много добра, хубава, но още като си влязъл в нея, ти си помислил, че си напълно осигурен, че всичките ти работи са наредени, а забрави да помислиш и за друго нещо — да определиш своите отношения към Първата причина.

Да кажем, някоя сестра е още млада, а казва: „Остаряхме вече“, и се готви за погребение. Харесва ми тук една стара сестра. Тя пък казва: „Аз не искам да ме погребват!“ Другата си приготвила пари да я погребат. А по-възрастната не иска да я погребват. Казвам: тя е дошла до правата мисъл! Няма какво да я погребват. Един ден тя сама трябва да се погребее. Свети Илия кой го погребва? Ако ти вярваш в Бога, няма нужда да те погребват, но ако не вярваш, трябва да те погребат, десет попа поне да те опяват. Ако вярваш в Бога, нито един поп не ти трябва. Ако вярваш в Бога, ако имаш Любов, нито един поп не ти трябва, нито погребална каляска ти трябва. За тебе ще дойде една каляска отгоре и ти ще отидеш с чест и слава там, отдето си дошъл.

Сега не искам да ви доказвам нищо. Ако река да ви доказвам, ще ви докажа една лъжа. Всички неща, които се доказват, са лъжливи. Нещо, което може да се опита, само то е реално.

Има ред доказателства, които учените хора, били те вярващи или невярващи, приемат. Чрез тези доказателства те се убеждават, че има една разумност вън от физическия свят, в който живеем. Каква е всъщност тази разумност, те нямат ясна представа. Например, те нямат ясна представа, какво е това същество, което в даден момент обгръща в своето съзнание цялата Земя и вижда всяко кътче, всичко, каквото се прави. И това същество вижда всички живи същества по целия свят, разбира техните нужди и им помага. Това те не могат да си представят, не могат да разберат каква памет е тази. За нас е трудно да си представим, как човек може да запомни наведнъж около хиляда или две хиляди думи. Говореше се за един човек, че имал такава грамадна памет, че могъл да възпроизведе в обратен ред 35-те хиляди думи, които му прочели. И наистина, не е лесно. Ние наричаме това явление изключение, защото се намираме в пътя на отклоненията.

Нашето положение е причината да считаме реалните неща за отклонения от нормалния живот.

Казвате: „Човек не трябва да бъде суеверен“. Та по-суеверен век от нашия има ли? Материализмът – това е най-голямото суеверие, което съществува в света. Идеализмът и той е суеверие. Това са две сенки на нещата. Едната са я нарекли „идеализъм“, а другата – „материализъм“. Никакъв идеен живот! Питам ги аз: „Къде е идейният ви живот?“ Едните казват: „Туй, което виждаме, то е реалността“. Другите искат да ме убедят, че туй, което не виждат, то било реалността. Казвам: „Чудни хора сте вие! За мене и двете неща, за които говорите, не са реални. Ти държиш една снежна топка в ръката си. Стопи се топката – де е реалността? От една страна идеалните неща ги наричате реални, а от друга – за реално взимате туй, което само се извява в света.“ Материалните неща само до известна степен са верни; реалните неща са видими само за разумния човек. Само реалното в света е видимо. Дали ти го виждаш или не, това няма значение – важното е, че тегне върху теб. Някой може да отрича Бога колкото си иска. Въобразяваш си, че си свободен, но върху тебе има една сила, която те контролира. Ти си под нейна власт. Ти отричай тази сила колкото си искаш. Тази сила обаче ще те приспи. Ти казваш, че си юнак. Дойде тази сила, налегне те и ти щеш не щеш, заспиваш. Понеже се мислиш за много безстрашен и не искаш да се подчиниш, тя в съня ти прати една голяма мечка и като те подгони тая мечка, разтупа ти се сърцето, не можеш да заспиш до сутринта. Питам: тази мечка от съня, съществува ли някъде? Съществува ли мечката, която те гони на сън? Има мечки в гората, които материално съществуват, но те не те гонят. Питам: как това, което не съществува, те гони, а което съществува, не те гони? Мечката в живота е реална, но не те гони, а мечката в съня не е реална – казваш, илюзия е – а тази илюзия вечерно време мира не ти дава. На сън мечката е много реална и кара сърцето ти да тупа. Така че всяко нещо, което въздейства върху човешкия дух, е реално или, както казваме, има връзка с човека.

Това, което виждате, не е реално. Реално е това, което се вижда и отзад, и отпред, и отгоре, и отдолу.

Ще взема само думите: „Ще влезе Духът“. За съвременните хора Духът е нещо нереално, понеже всички неща, които не се виждат, се считат за нереални, а тия, които се виждат, се считат за реални. Определението не е пълно, понеже, ако кажем, че всичко, което виждаме, е реално, тогава всичко, което е реално, ние виждаме ли го?

Представете си, че до вчера сте вярвали в Бога, но възприемате нови възгледи и не вярвате вече. В деня, в който се усъмните в Бога и се откажете от Него, в ума ви веднага ще настане суматоха. Казваш, че няма Господ,

но Той ще ти зашие една плесница и ще се търкулнеш на земята. Казваш пак, че няма Господ. Той ти зашие още една плесница и пак се търкулиш на земята. Така лежиш ден—два, краката ти отслабнат и започваш да викаш, да се молиш, обръщаш се към Господа. Щом се обърнеш към Бога, всичко се премахва и ти се чувстваш здрав, бодър. Трябва да вярваш, защото със своето отричане ти не можеш да премахнеш реалността, върху която почива цялото битие. Със своето невярване ти не можеш да премахнеш това, което съществува. Или пък със своята вяра ти не можеш да създадеш това, което не съществува. Тези неща, които съществуват, аз ги твърдя, а които ги няма, не ги отричам. Казвам: това е така, аз го зная. Нещата, които се доказват, те спадат вече към друга категория.

Има едно платно, върху което с магически фенер проектират картини. Но това е отражение на една друга реалност. Може да виждаш хора, може да слушаш как говорят в един филм. В този филм нещата са отражение на една съвсем друга реалност. Та и човек често се намира в един свят само на отражение, не е в реалния свят. Някой казва: „Ходих в астралния свят“. Астралният свят не представлява реалност, той е отражение. Вие сте ходили в един говорещ филм. Нищо не е реално там. Там са сенки. Казваш: „Но те говориха“. Това са сенки. „Платното говори. Тази лента говори.“ Но това не е реалност. Вие щом влезете в един свят, който е реален, в един свят на Любовта, вие ще имате връзка с живи същества, които представляват абсолютна реалност. Когато ви се каже „обичам ви“, вие имате връзка със същества, а не слушате въртящи се плочи. Една плоча, като се върти, десет пъти може да ти каже: „Обичам те“. Може да турите една плоча, която казва: „Обичам те, обичам те, обичам те“, но ако разчиташ на тая плоча, ще останеш само с думите, а в реалния свят съществата имат друго отношение. Реалността се отличава по това, че всякога е в сила да те преобрази. Когато реалността дойде в болния, този живот преобразява човека, прогонва болестта от него. Когато дойде една Божествена мисъл, тя премахва онези мисли, които спъват човека, прави го свободен. Вие сте в един свят на постоянно освобождение. Не мислете, че един човек може да се освободи изведнъж. От едно нещо може да се освободи, после от друго от много работи трябва да се освободи. Но като се освободите, връзката ти с другите хора се запазва.

„Обичам те“ — власт имаш. „Не те обичам“ — вълн от властта си, безсилен си. В Любовта е това, което дава сила на човека. Любовта отваря простор. Щом дойде Любовта, за тебе се отваря цял един свят. Няма вече какво да ти се разправя за този свят. Ти го виждаш, ти живееш в него, ти си в него. Няма какво да ти се обяснява. Неща, които се обясняват, принадлежат на един свят, който не е реален.

Когато човек остане сам със себе си, когато няма никой покрай него, той е в реалното. Има ли около него хора, той е в сенките.

Да сте близо до един човек не се разбира физическа близост. Ако вашите трептения са хармонични с неговите и в Америка да е, вие ще сте близо.

Дали сме в реалното или в преходното, това се познава по две неща. Докато се смущаваш, ти си в преходния свят. Когато в твоята душа настане онази увереност, онзи тих мир и осъзнаеш, че нищо в света не е случайно, а се направлява от една велика разумност, ти си в света на реалното.

Често хората се натъкват на противоречия. Защо? Това, което считат реално, излиза нереално, преходно. Например младата мома обръща внимание на момците. Който я види, спира се, иска да се запознае с нея. Тя е доволна, мисли, че е в реда на нещата момците да се интересуват от нея. Като стане 30–40-годишна, момците минават, заминават край нея, не ѝ обръщат внимание. Тя се чуди какво е станало, защо никой не се интересува от нея. Много естествено, тя не е тъй млада и красива, както е била по-рано. Тя гледа на преходните неща като на реални. Реалността се отличава с ясно виждане на нещата. Има реално виждане, има и илюзорно виждане. От това гледище, има реални сънища, има и нереални. Виждаш на сън баща си: може да го виждаш реално, може да го виждаш нереално.

Ценни неща са ония, които се случват само един път в човешкия живот. Ценете всяко нещо, защото само веднъж се случва. Само веднъж ще бъдеш беден и само веднъж ще бъдеш богат. Два пъти не можеш да осиромашееш — веднъж само ще осиромашееш. Само веднъж ще бъдеш млад и само веднъж ще бъдеш стар; само веднъж ще бъдеш учен и само веднъж ще бъдеш прост; само веднъж ще бъдеш добър и само веднъж ще бъдеш лош. Това е закон. Може да не сте съгласни с мене, но ще го проверите. За мене е важно това, което съществува в природата и което става с нея. Щом съществува нещо в природата, спор не правя. То е реално. Всяко нещо, което не съществува в природата, не е реално. Аз говоря за реалните неща, които съществуват.

Има нещо, което показва какво се крие в човека. То определя неговото вътрешно естество. То е неизменното, реалното в човека. Всичко, което не се мени, е реално. Следователно който се мени, не живее в реалността. Който не се мени, живее в реалността.

Ще ви кажа кои неща са реални. Реално е туй, което винаги седи на едно място. Всяко нещо, което се движи, не е реално. Представете си Слънцето, което осветява един предмет. То е реално. Имате една форма, например Земята. Върху нея някое дърво хвърля сянка. Кое е реалното, сянката, която се движи, или дървото? И в него има движение. И в реалното има движение, но нереалното се образува и после изчезва. На другия ден сянката пак се явява, пак се движи. Реалното ли е произлязло от сянката или сянката от реалното? Реалното е дървото. При вятър то се раздвижва, листата също се движат, но всички остават на своето място, не го напушат. Сянката е нещо външно.

Ако вие се храните с плодовете на сянката, какво ще добиете? Някой от вас мисли, че е много учен. Туй реално ли е? Ако той не е роден учен, той учен не може да стане. Изворът, който изтича, река може да направи, но този, който не тече, река не може да бъде. За да тече, трябва да има голямо количество вода. Ученият човек се движи в умствения свят. За да бъдеш учен човек, значи да имаш такова знание, че от тебе да се образува една река.

Един ден се срещнах с един голям философ. Поисках от него да ми обясни смисъла на живота. Той ми каза: „Обикалям вселената. Сега съм тръгнал да обикалям света. Колко време ще седя на Земята, не зная, но ще обиколя вселената.“ Ама ти с ума си ли си? „Дали аз съм с ума си, не зная. Но един ден, като се върна от тази обиколка, тогава ще ти кажа какъв е смисълът на живота.“ Казвам му: животът има един вътрешен смисъл и нито ти можеш да го разрешиш, нито аз мога да го разреша. „Как тъй? Аз ще го разреша.“ Ще го разрешиш ти с двата метра. „Как така?“ Да, най-много след 120 години ти ще го разрешиш с двата метра. Прав е този човек, трябва да знаеш. И той си има свои разбирания. „Ама това са отвлечени работи“, ще кажеш. Кои работи не са отвлечени? Ти пипаш нещо и казваш, че това е реално. Реално ли е наистина? То е извън тебе. Според мене, реално е само онова нещо, на което всякога съм господар и което не може да избегне от ръцете ми. Това, което всякога може да се яви и да изчезне, то не е реално.

Хубаво е да ви насърчават, но и то е до време. Днес баща ви ви насърчава, майка ви ви насърчава, но утре баща ви ще умре, майка ви ще умре, кой ще остане тогава да ви насърчава? На кого ще разчитате тогава? При другия, при установения порядък на нещата ти трябва да имаш една майка, която никога не умира. Ти трябва да имаш един баща, който никога не умира. Кой е този ваш баща или коя е тази ваша майка? Казвате, че той е Господ. Той е онзи ваш Баща, който никога не умира. Ами майка ви коя е? Това е Духът, който никога не умира. Майката и бащата никога не умират в новия порядък на живота. Вие трябва да знаете, че имате един баща, който никога не умира, и една майка, която никога не умира.

Искам да разберете реалността, да разберете онзи вътрешен закон, че човек трябва да дойде до положение, когато едновременно ще вижда и ще съзнава нещата. Това е привилегия, която мъчно се постига, но е възможна. Усилия, съзнателна работа се изисква от човека. Когато вибрациите на вашето зрение, външно и вътрешно, и вибрациите на вашето съзнание се срещнат в Божествения фокус, вие ще се доберете до реалността на нещата. Дойдете ли до реалността, вие ще забравите външния свят така, както някой човек, като прочете една книга и я запомни, втори път не я чете; той затваря книгата и се отдава на размисъл върху прочетеното. Човек, който е видял нещата в тяхната реалност, той затваря вече книгата на живота и започва

да помага на страдащите, на бедните, които обича и разбира, както разбира и себе си. Онези, които не разбират този закон, като наблюдават хората, които живеят в реалния свят, казват: „Тези хора се пренесоха вече“. Да се пренесеш от едно място на друго, това е ходене, движение, в което не седи реалността на живота. Ходенето, движението е половин реалност. Истинското пренасяне подразбира едновременно вижане на живота отвън и съзнаване на живота отвътре. Тези два процеса съставляват реалността.

Реален човек е човекът на движението. Малко материя, много сила. Идеален човек е, който има малко материя, малко сила, а голяма разумност.

Разправяше ми един студент една своя опитност. „Няколко дни наред се опитвам да реша една задача и не мога. По едно време се обезсърчих. Легнах си вечерта неспокоен, недоволен, но каква беше изненадата ми, когато сутринта ставам и виждам на масата – задачата е решена. Гледам как е решена и намирам, че решението е много лесно. Чудя се, кой може да е дохождал вечерта, още повече, че вратата на стаята ми беше заключена.“ Значи, някой го е събудил през нощта, той станал и сам си решил задачата. От невидимия свят някой го е събудил. Когато ви занимава някой труден въпрос, преспокойно можете да си легнете и като станете сутринта, ще намерите задачата решена. Ще кажете, че някой дух е дошъл и решил задачата. Не, някой от невидимия свят те е събудил и ти е показал, как да решиш задачата си. Благодарете на онзи, който ви е събудил. Това показва, че съществува вътрешен промисъл за всички разумни същества. От това гледище животът има друг смисъл. Днес ценността на хората не е толкова в телата им, които са нещо преходно. Утре човек умира и тогава тялото, както и знанието, което е имал, привидно изчезват, като средства, с които си е служил във физическия свят. От гледището на реалния свят, това, което изчезва, е преходно и остава само онова, което е истинско. Тогава остава същинският човек.

Да кажем, че пеете песента „Бог е Любов“. Как трябва да се изпее песента? Как трябва да се изпеят първите думи „Бог е Любов“? Ти имаш думата „Бог“. Как ще предадеш мисълта си при пеенето? Ами че мисълта сама по себе си е музика. Как ще мислиш? За Бога как трябва да мислиш, като пееш „Бог“? Ние често произнасяме думите „Бог е Любов“. Всички блага в живота произтичат от Бога. Всичко онова, към което нашата душа се стреми, всичко онова, за което нашият ум може да мисли, всичко онова, към което нашата воля се стреми, произтича от Бога. И всеки се стреми да отиде при Бога, но как ще познаеш, че си отишъл при Него? Аз ще ви дам една диагноза: реалността в света се отличава по това, че при нея всички противоречия изчезват, понеже в реалността всички нужди, които човешката душа има, се задоволяват. Следователно, ако ти си дошъл до реалността, т.е. задоволени са всички твои нужди, ти си при Бога. И нищо не смущава душата ти. Но ако в душата ти има смут, ти не си при Него. Също като онова дете, което

загубило майка си и дълго плакало, а като я намерило, прегърнало я и се успокоило. Майката също се радва на загубеното си дете. И майката и детето си обещават никога да не се разделят.

Като е дошъл на Земята, човек трябва да знае, че му предстои да свърши една малка, но специфична работа. Тази работа не е за негово лично благо, но за благо на цялото, на общия живот. Това значи, че човек не живее за себе си. Колкото да работи човек за света, името му няма да бъде записано със златни букви. Работи ли за човешкото, човек никога няма да бъде възнаграден. Искан ли да бъде възнаграден, в смисъл, да изнесе работа, която да остане ценна за вековете, той трябва да работи за Бога, за Великото начало на живота. Името на този работник ще бъде написано със златни букви в книгата на вечния живот. Човек трябва да се вдъхновява от реалния свят, от него да черпи сили за земния живот. Само при това положение човек може да осмисли малките работи в своя живот. Няма ли това разбиране, тази връзка с реалния живот, той всякога ще се отегчава от малките величини. Голямо търпение и съзнание се иска от човека, да шие по цели дни с една малка игла. Голямо усилие се иска от страна на лекаря, да преодолее себе си, да ходи от къща на къща да лекува болни.

Някои хора, които живеят в механичeskата култура, пазят семената в хубави кутии. Като им дойде гост, изваждат ги като скъпоценни камъни и ги показват. Други имат колекции от бръмбари, пеперуди, или препарирани животни и птици.

Какво ще ви ползва една препарирана мисъл? Казвате: „Да бъдем добри“. „Да бъдем добри“, това е една препарирана мисъл. „Трябва да бъдем твърди“, това е препарирана мисъл. Може да послужи за предметно учение. „Да бъдем добри“ – може цяла лекция да изнесеш върху тази мисъл, но от това нищо няма да придобиеш. „Да се обичаме“ – също е препарирана мисъл, предметно учение. А в истинския живот Любовта, за да я опиташ, трябва да я посадиш да израсне, да даде плод, който да опиташ. Туй, което човек не е насадил, което не е израснало, не е цъфнало, не е узряло и не е опитано, не е реално. В сегашния живот нещата трябва да се опитат. Всичко трябва да се опита, но трябва да знаете, къде да сеете.

РЕЛИГИСС

Християнството в неговия вътрешен смисъл, е наука за обединение на духа с душата. Това, което сега учат, не е християнство, то трябва да претърпи преобразуване. Ако се прилагаше християнството тъй, както ние го схващаме, светът сега щеше да бъде друг.

Православното кръстене е по-правилно, отколкото католическото. Турям си трите пръста на главата и казвам: „Слушай, в тази работа, която мисля да направя, помагай ми“. После турям трите пръста над стомаха и казвам: „И ти помагай“. После турям трите пръста на раменете си, наляво и надясно, и казвам: „Елате и вие да помагате“. Някой ще ми каже, че имало някакво магнетично течение, и че човек, като се кръсти, се магнетизирвал. Туй течение по този начин ще донесе страдание, нищо повече. Човек трябва постоянно да се моли и постоянно да се кръсти, но с друго кръстене. Най-първо по мисъл, после по чувство и след това да си хване ръцете. Кръсти се не само на едната страна, но и на двете. Ако мене питат, аз казвам: кръстя се с главата си, кръстя се с двете си ръце, и с всичко, каквото имам.

Кръстът подразбира движение. Всеки орган трябва правилно да се движи. Това е кръстът. Правилното движение в света е истинският кръст. Цялата вселена се движи по законите на кръста. И Земята се движи по този начин. Кръстът, значи, е тази сила, която движи хората, а ние се караме с колко пръста да се кръстим. Аз няма да споря. Има евангелисти, които не се кръстят. Но аз казвам: няма жив човек, който да не се кръсти. Когато ние говорим за правата мисъл, тя също върви по този закон. Мисълта върви отгоре надолу, после отдясно и наляво. Но днес туй течение върви по-наляво, защото теченията се движат чрез лявото полушарие на мозъка.

Често у по-бедните ученици се развива по-добър характер, отколкото у богатите ученици. Бедните повече се каляват. Много от вас сте като тези богати ученици — искате без много мъчнотии да придобиете това изкуство. Такъв е стремежът. В съвременните християни има две категории. В едната категория има наслявяване — сланината им става все по-дебела, мазнина се образува, но това не е мускулна сила. Така земята се наслявява, пласт след пласт или ако оставите една къща без да я чистите, наслявява се прах. Това е придобиване, забогатяване, но външно. В другата категория християни придобивката е вътрешно растене, всяка частица е съединена и в тази частица участва животът. В първия случай тези частици не са съединени, всяка си живее индивидуално и си казва: в моята работа никой не трябва да се меси. А във втория случай всяка частица е свързана една с друга — всички са живи.

Съвременните религиозни хора мязат на тия, които вървят по лесния път. Отиде в църква, запали една свещ, прекръсти се три пъти и после седне. Той три пъти ще отиде на църква, но работа няма да подхване. Сутрин ще отиде, на обед ще отиде и вечер ще отиде. Не е мъчна работа да се молиш три пъти на ден. И в къщи можеш да се молиш. То е лесно, но ако ти кажат да отидеш в някой град да помогнеш на някои бедни, ти отговаряш: „Тази работа е мъчна, не е за мен“. Да, и тази работа е Божия работа. Ще претърпиш малко страдания, но ще отидеш да помогнеш.

В София кръчмите са повече от църквите. Всяка кръчма е израз на една стара култура. Хората мислят, че са излезли от областта на идолопоклонството. Кръчмарите са свещеници, които разполагат с много голяма сила. Когато дойде някой при него, той казва: „Заповядай!“ Веднага ще даде кисела крас-тавичка, зеле, казва: „Да те почерпя ли с нещо?“ Онзи си отвори сърцето и казва: „Дай едно кило!“ Много умни са кръчмарите — всички се опиват, кръчмарят остава трезв. Ще кажете: „Неговата цел е егоистична“, нали така? Вземете един проповедник или свещеник, който служи, пари взима. Отнемете цялата материална страна, за да опитате религиозните хора. Аз не искам това, но трябва да се опита, за да се види има ли идея.

В България — престъпления, убийства, убийства, убийства: баща убил сина си, свещеници се убиват, жени се убиват, всеки ден убийства, убийства. Да сме се помолили на Бога! Че всички ние се молим — в България има 3 000 църкви и тези 3 000 църкви не са в състояние да спасят българския народ от престъпления. Аз казвам: всеки български дом трябва да бъде църква! Не 3 000 свещеници, а майката и бащата трябва да станат свещеници на дома. Тогава само светът ще се поправи. Докато ние имаме само тези официални църкви, нищо няма да направим.

След като разпяха Христа, умря ли той? Христос днес живее повече, отколкото преди 2 000 години. Ако днес се яви Христос с тяло, кой човек няма да се усъмни, дали е Христос или не? Но неговата мисъл прониква във всички области на човешкия живот, навсякъде прониква тази мощна мисъл. За нас не е важно Слънцето да ни дойде на гости, но за нас е важно светлината на Слънцето да проникне навсякъде. За нас е важна светлината и топлината. Следователно за нас не е важен онзи исторически Христос, за нас е важна онази Божествена мисъл, която изтича от Него, важна е топлината, която изтича, да дойде и да преобрази света. Ние имаме едно материалистическо схващане за Христа. И досега, ако църквата не е направила прогрес, то се дължи на онзи вътрешен канонически спор, православната или католическата църква е права. За какво се борят? Кой вярва по-право. Добре, има и друга една страна: кой изпълнява по-добре учението. Не коя църква е по-добра и коя църква е по-права, а коя изпълнява учението, коя го прилага.

Религията е дошла в света като наука. Задачата на религията е в светлината на фактите, които сега ви изнасям, да подобри органически човека. Именно туй е целта ѝ, туй е задачата, а не да научи хората да вярват в Бога — туй не е задачата ѝ. Религията ще даде формите и начините за изправление, за облагородяване на чувствата. Въпросът за Бога е съвсем друго нещо. Друго нещо трябва да дойде, за да ни покаже в какво ние трябва да вярваме. Туй е вече опитан въпрос. Въпросът за Бога не е въпрос на вяра, а на опит. За да се убедим в съществуването на Бога, трябва животът да ни убеди,

нашата Любов да ни убеди, нашето знание да ни убеди, нашата мъдрост да ни убеди, истината, свободата, добродетелта – те ще ни убедят. А не религията – религията е спомагателно средство за облагородяване. Чувствата органически трябва да внесат тези благородни условия. Религиозните хора са изоставили предназначението, което им е дадено, и са тръгнали да учат хората, че има Господ. Господ има, но нашето сърце не е такова, каквото трябва да бъде. Човешкото сърце е един цял свят – и трябва да се пригответи да даде понятие за Бога.

В нашия век и във всички векове истинската религия винаги е била разсадник за култивиране, за възпитаване на човешките чувства. Религията се е явила като един научен метод за възпитание на чувствата и за начините, по които тия чувства да се възпитат. Този начин след това се е превърнал в човешка религия, хората са загубили сериозните знания и са дошли до положението да вярват, че Господ ще ги спаси. И при всичката им вяра виждаме, че нещата не стават както хората мислят. Виждаме, че най-праведните, най-добрите, са страдали най-много и че често лошите като че ли не страдат толкова. Праведните страдат, а другите се съблазняват и ни подвеждат под знаменателя на онази теория, която гласи, че човек в миналото е грешил и сега чрез страданията изкупува греховете си. Ако попитам обаче един такъв праведник, той ще каже: „Господ знае“. Когато попитах Христа за онзи, слепородения, дали е съгрешил, или майка му или баща му са съгрешили, та спял се е родил, Христос какво каза? „Нито майка му е съгрешила, нито баща му, нито той е съгрешил, но за да се изяви славата Божия в света.“

При религиозните хора има една голяма опасност. По-горделиви от религиозните хора няма. Най-горделивите хора – това са религиозните. И по-добри от тях няма, но и по-лоши от тях няма. Защото те казват: „Ние сме синове Божии. Знаете ли кои сме ние?“ Хубаво, ти си „син Божий“, който обаче не върши волята Божия. Какъв син си тогава? Ти си позор тогава за баща си. Ти обичаш да лъжеш, да крадеш, да живееш лош живот, какъв син Божий си? Някой казва: „Аз съм свободен“. Че нима свободата седи в това да вършиш престъпления? „Аз съм човек, имам право да върша каквото си искам.“ Че да правиш каквото си искаш – това е човешката свобода. А да си човек, това значи да живееш за цялото човечество! В цялото човечество има нещо възвишено, благородно. Но в развитието на човека има аномалности, произтичащи от днешните физически условия, в които се намираме.

Няма какво да доказва един човек дали е религиозен, или не е. Ако е религиозен, той го носи в себе си, той е роден такъв, той не може да се откаже от своята религиозност. Тази религиозност седи в друго нещо, а не в доказването. Тя седи в благородството. Когато един човек има религиозно чувство, той има уважение и почитание към всичко. Той има еднакво уважение и почитание и към богатите, и към бедните. Той, като види един беден,

ще се зарадва. Бедният е облечен в скромни дрехи, но той вижда нещо благородно в него, сякаш е някой цар, който се е предрешил. Като види богатия човек, и него счита за цар. И двамата ще ги уважава, ще ги изпрати като си заминат, и за двамата ще си мисли много хубави неща. Туй е религиозно чувство. Ако човек няма туй религиозно чувство, той трябва да го развива. Но някой само минава за религиозен. Не е важно това, колко религиозни хора има. Има друго нещо – самият човек. Религиозният е съвестен, справедлив, той има вяра, надежда. Религиозният е милосърден, човечен. Но понякога е възможно и да е фанатик, и да е тесногърд. Това вече зависи от ума.

У вас по някой път се заражда мисълта, как ще свърши вашият живот. Вярвате, вярвате, а по някой път се усъмните. Но питам: кой е онзи, който досега не се е усъмнил? Съмнението ще дойде. Защо и за какво, така е организиран сега светът. В каквото и да вярваш, съмнението все ще дойде. До допуснем, че вие сте религиозен човек. Върви ви всичко. Но започнат неспогоди в живота. Тогава идва съмнението. Когато се молиш и ти се отговаря, добре, но когато се молиш и не ти се отговаря, тогава?

Ние не се нуждаем от много владици. Един владика ни е достатъчен. Като ме укоряват, владиците сами изпадат в противоречие. Те казват, че съм се провъзгласил за Христос. Всъщност, като се наричат архиереи, те се провъзгласяват за Христос. Според мене, един ахриерей има в света – Христос. Никой друг не може да се нарече архиерей. Обръщам се към владиците и казвам: снемете одеждите си и се облечете в дрехите на ученици. Нека се смирят! Нека осъзнаят, че те не са в състояние да оправят България.

РЕЦЕПТИ

Козето мляко е по-безопасно за децата и по-здравословно. Сърдечно болните и белодробно болните да пият козе мляко.

За туберкулоза в ранен период да се яде сварена синя тинтява. Също плодовете от тръните за плет, сварени с цвят от босилек, да се пие сутрин, на обед и вечер преди ядене по една кафяна чашка. Също да се правят слънчеви бани по 3–4 часа в ранните часове, като болният се обръща ту на лявата страна, ту на дясната, ту на гърба, ту на корема и т.н. Това да става през летните месеци.

За кашлица: ще настържете черна ряпа и от сока ѝ ще изпивате всяка вечер по една кафяна чаша. Отлично действа и за стомаха. Ще вземате и по една скилидка чесън с малко солчица. Това ще правите всяка вечер, докато кашлицата престане. Пак за кашлицата: веднага пратете в дробовете си светлина, в гърлото – портокалени лъчи, после сини, после зелени. По

този начин ще се ускори лекуването. Кашлицата е жива, кажете ѝ да излезе от вас. Умът има сила да лекува. Боли ви зъб или имате цирей. С мисълта си можете да се лекувате. Ще му посочите място откъде да излезе. На треската също ще посочите място, откъде да излезе.

Когато имате болки в сливиците, вземайте лют чесън – хем ще лекувате гърлото, хем ще дезинфектира. Против безсъние също може да вземате чесън. Ако гърлото ви боли, веднага си сложете млечен компрес или от маслини, или пък ще вземете квас, ще направите тархана, изобилно посипана с чер пипер, вие сами ще си го чукате, чак сълзи да ви потекат – приятно ядене, лековито. Ще знаете, при простуда или млечен компрес, или компрес от маслини, или тархана.

Китайците от преди хиляди години лекуват туберкулозата с попово прасе. Вземат 4–5 попови прасета, изсушават ги, счукват ги на прах и този прах се разбърква в сто грама мед. В поповото прасе се съдържат такива вещества, които действат разрушително върху бактериите на туберкулозата. Изсушаването на поповото прасе става на слънце.

Лекарство за кашлица: вземете сухите люспи на десет глави лук и ги сварете във вода, прецедете водата и в нея сложете половин килограм мед, една–две лъжици счукан синап, една–две лъжички ленено семе. Вземайте от тази смес по една лъжичка три пъти на ден – сутрин, на обяд и вечер.

Кашлицата е резултат на човешкото безлюбие. Обикнете кашлицата, и тя ще ви напусне. Ако двама души обикнат онзи, който кашля, скоро ще го излекуват. Кашлицата се появява при понижаване вибрациите на човешкия организъм. Щом се повишат, кашлицата минава. Любовта е в състояние да повиши вибрациите на организма. За да се излекува кашлицата, белите дробове трябва да се изчистят от нечистотиите и от лигавата течност, която е запушила бронхите. Не мислете, че лучените люспи ще премахнат кашлицата окончателно. Някои могат да се лекуват с лучена вода. Всичко, което Бог е създал, има смисъл.

Ако някой страда от туберкулоза или рак, да яде кисело мляко – три години най-малко по три пъти на ден да го яде, за да има минимално подобрение.

Една рецепта за кашлица: мед, чер пипер, ленено семе, индийско орехче, смесва се всичко, взема се всеки час. Всичко е счукано много добре и размесено. Кашлицата представлява насъбрана нечиста материя, която иска да излезе навън, да се освободи.

Щом ви посети хремата, дайте ѝ сварено чисто кафе в една лъжичка, но ще го дадете на носа, а не да го пиете.

Ако искате да подобрите кръвообращението си – яжте череши.

Синаповото семе има свойствата да изтегля простудата от тялото.

При треска или простуда, ще изпиете 1, 2, 3, 5 чаши гореща вода, може и чай, докато се изпотите хубаво. Ще снемете ризата, ще се избършете хубаво, ще намажете ръцете и краката си с чист зехтин и ще си легнете. И още едно правило: ще вземете очистително, да се очистят червата от всички ненужни вещества, 1-2 дни въздържание от ядене, след това 3-4 чаши гореща вода, после спаначена чорбица, само с водича и малко сол, после картофена супа.

Ако сте се простудили, изкачете се на някой връх, да се изпотите добре; ще изпиете 2-3 чаши гореща вода и ще се преоблечете. Качвайте се по върховете да предизвикате дълбоко дишане. Това е особено добре за ония, които страдат от астма, както и за ония, които са предразположени към затлъстяване.

Ако сте се простудили, може да си хапнете нещо люто. Лютото лекува.

При главоболие: туря се квас на слепите очи, топло приготвен, като млякото предварително се намазва със зехтин. Квасът стои около 10 часа. Може да се прави два-три пъти седмично. Квасът действа магнетично, затова го препоръчвам не само за главоболие, но и за менингит. Квасът и млечният компрес са за предпочитане пред студените компреси. Когато лекувате или се лекувате, ще се молите.

Имате ли главоболие, може да пиете топла вода на глътки, да пиете вода от ягодови листа, да си миете слабините с топла вода преди лягане. Ако това не помага, ще си слагате в областта на слепите очи тънки филийки сурови картофи. Може също да си намажете главата със зехтин и отгоре да се сложи квас. Този квас да се държи десетина-дванадесет часа на главата, после да се смени.

При главоболие първо сложете краката си в гореща вода, после изчислете червата си.

Неразположени сте духом. Излезте в близката гора, обърнете се на изток, подпрете се на някой стогодишен дъб или някое друго яко, дебело дърво — бряст, бор и т.н., като турите дясната си ръка на гърдите, а лявата отзад на гърба. Главата да не е подпряна, съсредоточете се няколко минути, поискайте здраве, сила и мощ и ще почувствате скоро, че сте придобили настроение и сила. Ето още един прост метод за неразположените духом: лятно време, когато житото зрее, обиколете няколко пъти нивата или нивите на някое село, поискайте разрешение от стопанина да минете и през житото. Такива разходки обновяват.

Ако човек е неразположен, нека изпие сока на 2-3 лимона със захар, а след това сока на няколко портокала. Сокът от лимоните и портокалите дава добро разположение на духа, подобрява състоянието на стомаха.

Всички петолистни цветчета действат разхлабително на стомаха – черешата, пъпешът, динята и пр.

Ако стомахът е разстроен, сварете си дренки и пийте водичката. Ако е стегнат, яжте пресни череши.

За глисти в стомаха може да си помогнете така: 3–4 дни пост и после да се вземат тиквени семена, сурови, белени.

За гастрит – ще вземете първо очистително, рициново, после ще пиете топла вода на глътки, после ще пиете отвара от лайка преди ядене. Хубаво е да пиете житена вода, царевична вода, проста картофена супица, зехтин да се пие по една чаена лъжица – на гладен стомах. Да се яде препечен хляб. За киселини в стомаха ви препоръчвам варен ориз без подправки, сварен червен лук, варени моркови, варено цвекло и лесносмилатели храни.

Който боледува от язва, нека пече през лятото корема и стомаха си на слънце, да пие всеки ден по една кафена чашка зехтин – това ще прави три месеца наред.

За язва: 150 грама чист зехтин се размесва хубаво със ситно счукал чесън, така че да се получи гъста каша. Да се взема три пъти на ден: сутрин, на обяд и вечер по една чаена лъжичка.

Ако стомахът е разстроен – 3 супени лъжици сок от ряпа да се вземат сутрин, на обяд – пак 3 лъжици, и вечер – също. Десет дни по 3 лъжици 3 пъти на ден и всичко ще се оправи.

За болен стомах: 1 лъжица чист пчелен мед разбъркан в 2 чаши чисто краве мляко на ден, глътка по глътка бавно да се пие.

Ако ви заболи или забере пръст, да съдвчем една смокиня и да обвиме пръста, или да се свари смокинята, да се направи лапа и да се обвие пръстът.

Ако се е инфектирала ръката вследствие рана и се е подула, направете компрес от ленено семе.

На някое дете пукнали главата – няма нищо. Вземете малко вълна, изгорете я, турете я на пукнатото, превържете го, кажете му няколко сладки думи и готово.

Ако намерите рог от овен, не го подхвърляйте – ако го изгорите и стригете на ситно, от този получен прах ще наръсите малко на изгорено място и веднага ще мине.

Ако имате ишиас – ще слагате горещи памучни компреси на крака, които да се сменят постоянно, да се правят слънчеви бани и екскурзии.

Ако имате ревматизъм, вземете 7 глави червен лук, нарежете го на ситно или го счукайте, сложете 25 грама сол в лука и всичко това сложете на бол-

ното място да стои около 10-12 часа и така няколко компреса ще направите. Лукът е много лековит.

Вземете си малко чиста пепел от изгорели клекове, пресейте я добре и когато сте неразположени, вземете малко от тази пепел на върха на лъжичката, излейте я в чаша гореща вода и като се утаи, изпийте водата.

Вместо капките, които лекарят ви дава, за да оздравеете, може да ви даде известна доза прана и с това да имате далеч по-добри резултати. Също може да ви даде следната рецепта: 50 грама домати, 60 грама моркови, 10 грама лук, 15 грама чист зехтин, 15 грама ситно нарязано зеле. Всичко това да се свари и да се изяде. За такава рецепта всички вие ще се запревивате от смях, но аз ви казвам, че този лекар, който ще ви даде такава рецепта, е много добър.

За болен черен дроб: болният да яде кисели лимони. Ще започне от 1 лимон на ден и всеки следващ ден ще увеличава с по един. Вторият ден – 2, третият – 3 и т.н. До десет дни, 10 лимона и после връща назад. Деветият ден – 9 лимона, осмият – 8 и т.н.

Против рак: вземат се корени от кукуряк. Набождат се в една ябълка и така заедно с ябълката се изпичат във фурна. След това коренчетата се изваждат от ябълката, варят се и тази вода се пие. Също да се пие слънчева вода (топлена в шишета на слънце), никога да не се пие студена вода. Първичната вода в природата е топла, тя отпосле е станала студена. Да не се яде месо, да се яде много проста храна, кромид лук предимно, да се пости по 1–2 дни в седмицата, да се пие зехтин на гладен стомах преди закуса.

Ще се оградите така: „В името на Божията Любов, в името на Божията Мъдрост и със силата на Словото Божие – да се махнат всички лоши помишления и зли духове!“ (Докато се изговаря формулата, ръцете са пред устата със свити пръсти и след изричането се разтварят пръстите с едно духане „хуу“ – ръцете се разтварят с жест, като да пъдиш нещо лошо напред и надолу.)

Сега ще ви дам една рецепта: вземете думите на Христа: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“.

Ще напишете този стих на чист лист пергаментова хартия. Ще изгорите тази книжка с този стих и пепелта ще разтворите в 100 грама вода и сутрин ще пиете по 3 лъжички от тази вода, на обяд също 3, и вечер – 3. Направете опит и вижте какво ще бъде вашето състояние. Ще кажете, че това е суеверие. Хубаво, нека да е суеверие. Взимате билет от държавната лотария и мислите, че ще спечелите 50 000 лева. 20 години вземате и все се надявате – това не е ли суеверие? Направете опит с тази рецепта. Тази рецепта има обратна реакция, ако се разколебаете и не вярвате в нея, няма да има резултат.

Всички бъбречни болести се дължат на недостатъчно количество на живата вода в организма, която е необходима за пречистване на бъбреците.

Сухо ли е тялото ти, ще внесеш малко от живата вода в него. Как ще приемеш тази жива вода? Ще влезеш в банята, ще пуснеш горещия душ колкото може да търпиш и през всичкото време, докато водата пада върху тебе, ще четеш „Отче наш“. Ще правиш това няколко пъти, за да проникне тази вода в порите, и болестта ще изчезне, сърбежът ще престане.

Всичко пресилено носи лоши последствия. Чели сте за ползата от лимоните и се подлагате на лекуване с лимони. Лечебна е лимонената киселина, но трябва да знаете как да я употребявате, иначе тя причинява простуда; понеже отнема топлината на организма, капилярите се свиват, кръвообращението се нарушава и човек заболява. Достатъчно е по един лимон на ден. Изцеди лимона, долей чашата с гореща вода и изпий сока. Повече от един лимон не е нужно.

Когато иска да дезинфекцира устата си или да подобри състоянието на стомаха и на гърдите си, човек трябва да яде чесън. На болния предписвам чесън, но не и на здравия.

РОЖДЕНИЕ

Раждането не е само физически процес. Раждането е едновременно процес на човешкия ум и на човешкото сърце. Въплътява се една мисъл и се съгъстява така, както сега се съгъстват някои газове под натиск отвън и образуват течни газове.

Четири състояния, през които човек може да мине, аз наричам пречупване на човешкото съзнание в неговата инволюция. При слизането в материалния свят човек първо е в положението на една точка. Представете си, че един човек, една душа, е на мястото на една точка, и от наше гледище не заема никакво пространство. При това тя съществува, съзнава, че е някъде. Къде е — и тя не знае, не съзнава времето и пространството като нас. Тази точка, за да започне да расте, най-първо се разширява, образува един кръг около себе си. Това е разширяване на човешкото съзнание. А когато този кръг се прекъсне, пречупи някъде, от него излиза съдържанието. Кое то излиза от кръга навън, то е друго пречупване. Там навлизаме вече в областта на електричеството, което излиза от кръга. Щом се появи електричеството в природата, става пречупване, излизат вече криви линии. Аз уподобявам това и на следното положение: центърът — това е зародишът на живота; семето — това е кръгът; пречупването на кръга — това е посаждането; поникването нагоре — то е изтичането на тази енергия. И най-после, клонищата се огъват и образуват криви линии.

Родителите са само условие за идването на детето, а то всъщност се ражда от друго място.

Размножаването не става произволно. Точно определено е колко души трябва да се родят и колко да умрат не само за цяла година, но и за всяка минута, и то за целия свят.

Мнозина са ме запитвали: „Защо тези хора, които са около тебе, които постоянно се занимават с Господа, са така хилави и слаби, защо и те боледуват, защо кашлят, защо и те умират?“ Казвам им: нито един от всички тия хора около мен не е роден по правилата, които аз препоръчвам. Аз определям какви трябва да бъдат качествата на майката и бащата, но от тия хора, които са около мен, нито един не е роден от такава майка и от такъв баща.

Нешастие ще бъде за човека да се роди два пъти такъв, какъвто е днес.

Когато небето изпраща някого на Земята, то го осигурява с някакъв капитал. На всеки човек природата и небето са му дали толкова злато, сребро, желязо, цинк, олово, фосфор, колкото му е необходимо. Ако вземе повече, отколкото му е необходимо, човек прави престъпление по отношение на общия ход на нещата. Ще се получи един нечист човек.

Ония, които са родени сутрин, коренно се различават от тези, които са родени вечер. Всеки човек носи бележите на часа, минутата и секундата на своето раждане.

Човек всякога си остава такъв, какъвто е — той нито е кротък, нито е добър.

Носът и челото в човека представляват два отделни свята. Носът е светът на физическия човек. Той е от мъжки пол, но раздвоен. Всички негови пориви са все към земята. Челото е светът на висшия, на горния човек. В него няма раздвояване. Той нито е мъж, нито е жена. Той е човек. Във вас сега може да се появи мисълта: веднъж родени така, как можем да си помогнем? Вие се лъжете, не сте родени така. Вие предполагате само, че сте родени, никой от вас още не е роден. Вие сте само въплътени в материята, но въплътяването не е раждане. Раждането е един Божествен, един естествен процес на душата. Въплътяването е един неестествен процес. Ако някой каже, че е роден така, то значи, че той може правилно да се развива; щом е въплътен в материята, той трябва да употреби своя висш, Божествен ум, за да се разплете.

Който иска да се роди на Земята, трябва да знае много добре астрология, да знае в коя година да се роди, в кой месец, кой ден, час, минута и секунда. Ако ти не се родиш през годината, месеца, седмицата, деня, часа, минутата и секундата, когато е трябвало да се родиш, твоите работи на Земята няма да се оправят. Не че природата няма желание да ти помогне, но между избора на времето, през което си дошъл, и природните и планетните влияния има едно несъответствие.

Условията, при които живеем, можем да изменим, само ако разбираме

законите на живота, както един техник разбира законите на техниката. Който управлява един аероплан, трябва да разбира законите на движението. Онзи, който движи един локомотив или един автомобил, и той трябва да ги знае. А ние никак не сме запознати с това, което ни е определено. Човек се ражда в света с едно определено занятие. Ако ти попаднеш в своето занятие и в своите условия, ти ще имаш благословение. Някой път започваме едно, две, три, четири, пет занятия. Не само това. Има хора, определени да се оженят, има хора, които не са определени да се оженят. Една жена може да се ожени за 4-5 мъже – те умират и тя пак остава неженена. Някой мъж се жени за 4-5 жени и всички умират. И като се жениш, трябва да намериш онзи, който е определен за тебе, с когото можеш да живееш. Може да се ожениш и да ти се родят деца. Определено е колко деца ще родиш.

Ако детето се зачене при неблагоприятни условия, то не може да живее дълго.

Умират ли малките деца, това значи, че майките им не са ги родили както трябва. Всички деца, които не са родени навреме, умират.

Някои жени нямат деца, защото не е трябвало да се женят или преждевременно са се оженили.

Ако жената роди един идиот, кой е виновен за това? Майката или природата? Когато жената се готвеше да стане майка, тя трябваше да знае условията, при които трябва за зачене това дете, а не да роди идиот.

За всяко раждане има точно определени математически дати. Има дати, в които не е възможно да се роди човек.

Всяко изопачено верую, всяка изопачена мисъл, всяка изопачена любов са идиотски. Как някои деца се раждат гениални, с идеални способности, а други се раждат идиоти? Значи има някакви причини.

От чистата или нечистата материя, с която майката разполага, зависи какво дете ще се роди – светия или престъпник. В процеса на зачеването на детето Божественото още не присъства – това е нисш процес. Божественото иде отпосле, след раждането на детето, когато то се диференцира като материя и дух. Докато е само материя, в него няма нищо възвишено.

Крив човек е онзи, който съзнателно се отдалечава от Бога. Майката само може да оправи кривите мъже и жени и то не след като роди, нито когато е бременна, а най-малко сто години преди да стане майка.

Каквото дете желае да роди майката, такова ще роди. От майката зависи какви ще бъдат децата ѝ.

Ти раждаш едно дете и градиш за него предпотопни кули, вавилонски кули искаш да изградиш, въобразяваш си, че то ще стане гений или кой

знае какво. Аз нямам нищо против тази любов. Но ти трябва да живееш в реалността, да разбираш какво може да излезе от новороденото. Ти само със своята мисъл можеш ли да създадеш нещо? Ще можеш, само ако детето съдържа тези качества, тези способности в себе си, за да има над какво да се работи. Случва се детето да е невъзприемчиво, не прилича нито на баща си, нито на майка си, нито на баба си, нито на дядо си. Детето може и да умре, но най-много след четири поколения пак ще се яви на Земята. Обикновено такъв е законът.

Понякога ние се лъжем, че сме господари на своята съдба. И майката мисли, че като нейното дете няма друго. Така е. Всяка майка мисли, че нейното дете е нещо изключително. Но питам сега: ако заключението на майката беше правилно, защо като дойде време синът ѝ да се жени, като се влюби в някоя мома, защо тя се сърди, защо е недоволна от избора на сина си? „Тя е глупава, тя не е сърчна.“ Питам: къде е логиката тук? Няма никаква логика! Няма логика майката да остави сина си да се ожени за която си иска, пък после нека страда, нека си бие главата. Туй било философия! Нито един баща не е оправил сина си и нито една майка не е оправила дъщеря си! Единственият начин, по който можеш да оправиш сина си, е само преди той да е дошъл на този свят. Трябва да започнеш преди още да е дошъл. Той да ти е писал най-малко десет години преди да дойде на Земята, да е получил отговор, ти да се разговаряш с него и да му разкажеш как седят нещата. Може да му кажеш, че той в твоя дом не може да дойде. При този уровень, при това развитие, което има, ти за син не го приемаш. Онези души, които сега идат на Земята, то е осиновяване. Вземеш ти едно чуждо дете, осиновиш го и казваш, че си му баща. И майката мисли, че е родила нещо. Обаче туй, роденото дете, се жени за когото си иска, не пита майка си. Не искам да ви говоря обезсърчително, но само ви привеждам известни факти, които да ви подтикнат да не се примирявате със сегашния си живот, да не ставате индиферентни.

Бащата трябва да намери сина си още преди да е роден. Той ще избере такъв момент да се роди синът му, когато няма да вземе дял в неговите престъпления.

Детето, родено при дадени условия, ще обича баща си, ще наследи неговите качества. Едно от тия условия е детето да е родено през някой слънчев ден. Има големи и малки слънчеви дни: един слънчев ден от секундата, един слънчев ден от минутата, един слънчев ден от часа, един слънчев ден от 24 часа, един слънчев ден от седмицата, от месеца, от годината. Най-малкият слънчев ден е от секундата. Значи, за да предаде бащата своите добри качества на детето, той трябва да е избрал хубав слънчев ден за неговото зачеване. За да предаде своите добри качества на детето си, майката трябва

да е избрала хубав ден за неговото зачеване. Каквото се казва за Слънцето, същото се казва и за Луната.

Когато майката и бащата не могат да изберат такива дни за своето дете, ражда се дете, което не прилича нито на бащата, нито на майката.

За да се роди момче в един дом, бащата трябва да бъде много умен. За да се роди момиче в един дом, майката трябва да бъде любеща. Когато Мъдростта има надмощие в дома, се ражда момче. Когато Любовта има надмощие, ражда се момиче. Децата не се раждат произволно, но по известни закони. Не се ли спазват тези закони, много момчета и момичета могат да се родят, но те по форма само ще бъдат такива. Всъщност те не съдържат качествата на момчето или момичето.

Двама души не могат да се родят в една и съща минута, защото вратата, през която излизат душите, е много тясна, всяка душа излиза сама. Всички души, слезли през един и същи ден на Земята, съставляват цяла епоха.

Човек сам се ражда в света, но с неговото раждане на Земята заедно слизат около 10-30- 50-100 000 души в един момент на Земята. Тези души са разпръснати по Земята и така се случва, че всички тези души едновременно не са бедни. Ако един от тях е закъсал, много други са богати и могат да му помогнат. Достатъчно е човек да отправи ума си към Бога и радиото на всички тези 10 000 започва да работи и те се притичват на помощ.

Хората няма вече да се женят, да се раждат и възплътяват по този начин, както е било досега, а ще дохождат чрез вселяване.

Ако на един съвършен се каже, че трябва да има баща и майка, за да го роди, той ще се чуди. Той знае, че човек сам може да се роди. При сегашните условия на живот е така — човек трябва да има баща и майка, за да се роди. Но съвършеният човек сам себе си ще роди.

Когато казва Христос „от вода и дух“ да се роди човека, то под вода в дадения случай се разбира първичната прана, силата, а под „дух“ се разбира Божествения Дух, то е разумното в човека, то е най-висшето съзнание. „От вода и дух“ ще се роди новия човек.

На Земята, или в другия свят след 20–30 години, ще разберете, че в живота има единство. Само че условията на Земята са материални, трудни са условията. Тук е опитна станция. Когато на небето има известен проект, пращат хора на Земята, да направят своите опити. Когато завършат своите опити, вземат ги в другия свят. Там не се позволява никакъв опит, там не се позволяват никакви прегрешения. На Земята се позволяват всякакви опити, всякакви прегрешения. Като отидете в другия свят и като направите и най-малкото прегрешение, ще ви изпатрат оттам. Като направите добро, можете да слезете на Земята по свобода. Вашата свобода е да помагате на хората. Тогава ще бъдете свободни да си изберете родители, каквито искате.

Тези баща и майка ще ви имат като писано яйце. Те ще ви обичат и при това няма да се родите при бедни родители, но при богати, при учени, при умни и здрави. Целият дом, в който ще се родите, ще диша щастие, ще бъде дом на Бога. Ако сега очаквате да намерите Бога в другия свят, не зная каква е тази вяра. Сега Господ трябва да живее във вас.

C

Буквата „С“ означава закон на промени, чрез който идеите се усъвършенстват.

Буквата „С“, това е законът на месечината, която се пълни. Като обърнете буквата хоризонтално, образува се една лодка.

СВЕТИСС

Гениите и светите разбират законите, методите, с които разумната природа оперира, те са равновесието между живота и законите, равнодействащата сила в света.

Светия с чорбица не се става. И с проста храница не се става. Светията е човек, който мисли. Той има такава наука, че гори. Той цял гори и не изгара. Тялото му свети.

Не вярвайте на светия, на когото дрехата е скъсана и мръсна, на когото ръцете, краката и тялото са нечисти, на когото ноктите и косите са мръсни. На куци и глухи светии не вярвайте. Светията е красив и разумен, жизнерадостен, където мине, носи живот, здраве, светлина.

Погрешката на един човек е погрешка на хиляди същества и доброто на един човек е добро на хиляди същества. В този смисъл светията е колективно същество.

Светия се нарича всеки един човек, който спазва хигиената на душата. Човек, който живее нечисто, няма разбиране. Външната чистота е резултат от вътрешното разбиране на човека. Има хигиена не само на тялото, но и на чувствата, и на човешката мисъл.

Адептите се хранят само с въздух, при това някои от тях приемат въздух само един път през целия си живот. Те се отличават от хората по това, че дълго време дъвчат, обработват храната си (както въздуха, така и водата те дъвчат). Има адепти, които се хранят само със светлина.

Има една храна, която Бог е определил за светията и той трябва да се храни с нея. Светията трябва да се храни от Дървото на живота. Никакво готвене! Нищо, което излиза от земята, а от дървото на живота. Той трябва да намери тия плодове и с тях да се храни. После му трябва само един плод, една ябълка, едно житно зрънце. Колкото житото е по-доброкачествено, толкова е по-малък броят на зърната. Най-хубавото жито има приблизително

10-12 хиляди зърнца в един килограм. Едно зърно е достатъчно за светията, но за обикновения човек трябва едно самунче.

Само водата може да отмане от вас кирта. Сапунът нищо не прави. Дървото, което живее хиляди години, със сапун ли се мие и поддържа? Аз мисля, че един светия, ако се намаже със сапун, ще изгуби своето достойнство. Обикновеният човек може да се мие със сапун, но светията – никога. Защо? Защото в организма на светията има една мощна сила, едно такова динамо, че всичият прах, всичката кир се изхвърля навън. При обикновените хора това динамо е слабо, те набират кир, затова се мият със сапун. Те могат и по три пъти на ден да се мият със сапун, все тази полза.

Светията не се поддава на никакви изкушения и заблуждения. Той е изразител на истината и се справя с всички противоречия.

В светиите, които са живели дълго време чист живот, у тях се образува една особено приятна миризма, едно вътрешно много хубаво благоухание, наречено нюкс. Когато имате някое хубаво душевно настроение, когато сте били в някакво размишление, почувствате една миризма, която е на някой възвишен дух, който ви е посетил.

Често светиите са били слепи, за да не ги съблазняват очите. И ти сам ще ги затвориш, или други ще ти ги затворят. Ако си господар на себе си, ще затвориш сам очите си, ако не си господар, други ще ги затворят.

„Хлябът, който слиза от небето.“ Под думата „небе“ разбирам онова великото, разумното в света. Разумното е онова знание на Маркони, с което той запалва свещите навсякъде. Онези старовременните светии, на които ние се смеехме, те имаха това знание. В областта, в която е живял такъв светия, никога не е валило град и дъждът е идвал винаги навреме. Царевницата е зрела навреме, гроздето, всичко е ставало навреме. Там, където не е имало светия, хората винаги са гладували. Глава, в която няма светия, много тегли. Дето има светия, там всичко е добро. Ако в твоята глава не живее един светия, какъв човек ще бъдеш?

Не съжалявайте за вашите престъпления. Въпреки това, стегнете се и кажете: „Като сляп бях едно време, но сега виждам. Като сляп досега се препъвах, но сега другояче виждам и постъпвам.“ В това отношение ние сме силни. Някои ми казват, че не могат да направят това. Аз не казвам да бъдете от онези големите светии, но всички може да бъдете малки светии. В света малките светии са допринесли много по-голямо добро, отколкото големите светии.

Аз искам да разрешите всички мъчнотии в живота. И всеки, който преодолее най-големите мъчнотии, има моето уважение. Срегнах одного праведника, казваше ми: „Учителю, днес ме понабиха малко едни мои приятели. Имах много кръв, дадох им малко. Те ме поздравиха по особен начин, но

благодаря на Бога, защото в мен имаше известни погрешки, които по този начин изчезнаха.“

Един светия, като се помоли на Бога, може да измени топлото течение в хладно и обратно, но той не чака само на Господа, а изпраща енергия от себе си и може да промени теченията на природата.

Един светия, който е носил една дреха 20 години, тази дреха е просмукана с неговите мисли и размишления, със светлината му, с най-хубавите вещества, затова болният като се допре до нея, ще оздравее.

Според мен, човек, който не мисли, е мършав кон, а който мисли, е угоен кон. Мършавият кон малко знае, защото по-малко го товарят, но и угоеният кон, когато много го товарят, и той не знае много. Но има една разлика. Според мене свободата е по-близо до умния човек, отколкото до онзи със слабия характер. Следователно светията има преимущество пред обикновения човек. Светията обаче не е свободен. Щом стане светия, пращат го на Земята да помага на хората. Като станете светии, вие ще бъдете превозни средства на другите хора на Земята. Ще дойдете от небето, за да пренасяте. Вие мислите, че като станете светии, на ръце ще ви носят. Щом станете светии, ще ви впрегнат на работа. Ако ме чуят светиите как говоря за тях и ако мислят като вас, те биха ме дали под съд. Не искам да кажа, че светиите са коне, не искам да употребя думата „кон“, макар че тази дума има хубаво значение.

Често казвате: „Това не се отнася до нас“. Вие, които ме слушате тук, не сте светии, нито един от вас не е светия, но сте кандидати за светии. Не че искам да ви обиждам, но казвам, че не сте светии. Защо трябва да кажа, че сте светии, да говоря нещо, което не е? Ако пък кажа, че не сте светии, ще направя друга погрешка. Че сте кандидати за светии, виждам по това, че като наблюдавам червея, който пълзи по земята, имам пред вид, че той е кандидат за пеперуда. Че е червей днес, червей е, но че утре ще бъде пеперуда, това не мога да го отрека. Утре ще бъде кандидат за пеперуда. Няма да се мине дълго време и той ще стане пеперуда. Днес не сте светии, но това не е никакво голямо зло. Когато станете светии, няма да бъдете в по-добро положение, отколкото сте сега. Аз разглеждам нещата от становището на Земята.

СВЕТЛИНА

Ако поискате мнението на съвременните физици върху светлината, те ще ви я определят като ред трептения, в които влизат седем цветове — от червения до виолетовия, и ще ви изчислят, че червения цвят се състои от 428 билиона трептения, виолетовият — от 739 билиона, а ултравиолетовият

– от 833 билиона трептения. Туй е границата или областта на светлината, в която, тук, във физическия свят, тя може да се прояви. Или другояче казано: това е точката, до която са стигнали досега хората в развитието на възприемчивостта си. Това е така по отношение на физическия свят. Но какво отношение има светлината към човешкия ум? От съвременните наблюдения и опити се доказва, че никаква умствена дейност не може да се извърши, никаква органическа проява не може да стане без присъствието на светлина. И ние ще направим едно общо твърдение, че степента на развитие на всички същества зависи от качеството и количеството на светлината, която присъства в даден момент. Туй разграничение можем да го отнесем и до самия човек: всички хора се различават по степента на светлината, доколко те са способни да я възприемат и проявяват. Можем да твърдим и друго: че и самият характер, самата духовна проява на човека зависи от качеството и количеството на тази светлина.

Студът, това е малко количество светлина. Зад обикновената светлина стоят други енергии от по-висок род, а зад последните стои нещо разумно.

Да живееш, това значи да се организираш. А да се организираш, това значи да придобиваш повече светлина.

Косите внимателно и често ще ги вчесвате. Космите – това са струни, чрез които светлината свири. Езикът на светлината – това е косата.

Вие трябва и през нощта да знаете къде е Слънцето, да го виждате, да възприемате неговата светлина, да знаете долу ли е, или горе, и къде точно.

Слънцето съдържа всички медикаменти в себе си. Няма болест, която да не се подчинява на действието на слънчевите лъчи. За да се лекува, човек трябва да прекара слънчевите лъчи през призма – реално или мислено. Същото е и със светлината – за да дойде до нашите очи като светлина, тя минава през няколко трансформатора. Ние възприемаме пречупена, рефлексирана светлина, а не права, затова и виждаме нещата относително, а не абсолютно. За всичко ние имаме една относителна представа.

Най-висшата материя, която възприемаме, това е слънчевата енергия. Ако ти не виждаш тази светлина, не можеш да се обновиш.

Светлината носи безсмъртие в себе си.

Всичко е концентрирана светлина. Плодовете, растенията – всичко е светлина.

Много е важно да се научиш да бъдеш проводник на смесените цветове, а те са повече от 400. Наука е да знаеш какъв цвят да привличаш. Недомъкът на цветовете може да си набавиш от известни храни. Цветовете са форма на светлината, а светлината е носителка на Божествената храна. Ако не знаете как да съгъствате и как да възприемате светлината, не може да сте нито много умен, нито здрав, нито благороден. Трябва да имате знание, да

си служите с цветовете на светлината. Бог е светлина. Светлината е форма, по която Бог изпраща живота в света.

Не само с центъра на зрението може да се вижда, но и с жлезата на зрението, ако тя се е събудила.

Ще приемаш светлината, за да почистваш мислите си. Много силната светлина поврежда очите и нервната система.

Етерният двойник на далака прави редица преобразования на жизнената сила на Слънцето, която ни заобикаля. Така светлината става в края на краищата светлорозова, не много светлорозова, леко към виолетово и този цвят се разпростира чрез нервите навсякъде по физическото тяло. В такава светлорозова светлина е потопен Христос.

Съвременните физици още не са изучили при какъв ъгъл на пречупване на светлината, при какви стълкновения на светлината, се образува червеният цвят; те не са изучили още при какви ъгли, при какви стълкновения на светлината се образува портокаленият, жълтият, зеленият, синият, виолетовият и другите цветове изобщо. Например, ако у вас се зароди някакво недоволство, явява се червеният цвят, и вие ставате активен. Когато пък някой иска да ви обиди, вие, преди още да сте чули какво ще ви каже, отваряте широко очите си и слушате. След като чуете обидните думи, вие възприемате съответния цвят. После свиете веждите си малко и във вас се започва една вътрешна реакция. Ако сте по-силен от този, който ви е обидил, във вас се заражда желание да го биете, но ако сте по-слаб, заражда се мисълта при какви условия да му отмъстите. Вие не сте изучавали какви ъгли се образуват при разтварянето на очите, при тяхното затваряне и т.н. Всички тия неща са интересни за проучване.

Много от съвременните физиолози и лекари мислят, че всички гънки на мозъка в човека са еднакви. Те не са изучавали ъглите на тия гънки. Значи, в мозъка става един вътрешен процес. Ъглите изразяват само известни гънки, чрез които ние можем да трансформираме известна енергия, да отстраняваме известни цветове, други да превръщаме и да приемаме само онези, които помагат за развитието ни. Трябва да знаете, че светлината е един от великите фактори не само за умственото развитие на човека, но и за характера и дългия му живот.

Има една светлина, от която хората умират. От човешките очи излизат особени светли лъчи, които действат убийствено. Човек с такива очи, като влезе между хората, носи нещастие. Хората, които са възприели светлината на такива очи, се разболяват. Има очи обаче, които лекуват.

Хора, на които мислите и желанията са възвишени, лъчът който излиза от очите им, е над плоскостта и във възходяща посока. В лошите хора този лъч е под плоскостта и в низходяща посока, към земята. Гледайте този лъч и не

се заблуждавайте от убежденията на човека. Каквито и да са убежденията, щом лъчът на околното му е над плоскостта, той е добър. Ако лъчът е надолу и под плоскостта, той е лош и не може да се разчита на него.

Тъмнината е произлязла от света на тъмните същества, а светлината — от света на светлите същества. Цялото човечество е под неизбежното влияние на едните и на другите същества. Светлите същества са завършили своята еволюция и сега поддържат света, слизат на Земята от високи светове, за да ни помагат. Правят големи жертви, понеже разбират Божиите закони. Тъмните сили искат да заробят човека, да го върнат назад в развитието си, понеже, ако не го върнат, те не могат да се възплътят, а те искат чрез възплътяване в хората да имат условия да подобрят своето положение.

Христос е един от най-възвишените духове, Той слезе да даде упътвания и да обърне кормилото на човешката еволюция, да даде светлина да вървят хората напред, да им покаже пътя на човешкото спасение.

Светлината е потребна за растенето, за развитието на вашето тяло. Без вътрешната светлина, и външната е безполезна. Външната светлина е механическа. Има една светлина, в която нашият организъм расте. Има една светлина, при която мозъкът расте. Има една светлина, при която сърцето расте. Има една светлина, при която нервите растат. Ако тази светлина, съответстваща на нервите, не дойде, нервите започват да повяхват. Щом се отдалечите от външната и от вътрешната светлина, организъмът ви започва да боледува. Често се атакуват очите, ушите, гърлото.

Който не възприема светлината правилно, не може да мисли. Колкото светлината е по-малка, толкова и умствената деятелност се намалява.

Най-напред сърцето възприема слънчевите лъчи, после умът. Мозъкът направо не възприема, той е обвит в коруба. Слънчевите лъчи много по-мъчно минават през тази коруба, а по-лесно минават през гърдите и сърцето. Под „сърце“ се разбира и слънчевият възел под лъжичката, дето е центърът на симпатичната нервна система или на стомашния мозък.

В тъмна стая се почива по-добре, понеже светлината стимулира мозъка. Щом е светло, не може да се спи.

Ако не вярваш в силата на слънчевата светлина и си казваш: „Я оздравея, я не“, разбира се, че няма да имаш резултат. През това време умът ти ходи по търговия, тук и там, и не можеш да се ползваш съзнателно от светлината. Когато се лекуваш на слънчевата светлина, ще мислиш само за светлината, за нищо друго. Достатъчно е да концентрираш ума си за половин час към Слънцето и слънчевата светлина, за да имаш резултат.

Когато ние проучваме битието, проучваме всъщност оня велик принцип на живота, който е произвел светлината, а светлината сама по себе си е произвела всички последващи живи форми в природата.

Сама по себе си светлината не се движи, тя е инертна. Светлината е безпощадна — тя изкарва всички неща навън. В света има нещо по-велико от светлината, което хората не знаят.

От Космоса идат към Земята други светлинни вибрации и като дойдат до Земята, те се видоизменят и се ражда оная, обикновената светлина. Зад обикновената светлина седят други енергии от по-висок род, а зад последните седи нещо разумно.

Зад светлината стоят светли същества. Какво ли съзнание имат, за да се движат с такава бързина?

Има една светлина, която се отделя от Слънцето и минава — заминава покрай Земята, но ние не я възприемаме, а по-далечните планети я възприемат. Това са лъчите X, радиоактивни сили.

Има известни лъчи, които минават през Земята и заминават. Има една светлина от Слънцето, която не можем да я спрем, тя не прави никакво пречупване, тя само преминава. За тази светлина нищо не знаем. За този свят, който ни осветява, нищо не знаем.

Онази светлина, която не може да реагира върху нашите очи, се представя като тъмнина за вас, а онази светлина, която реагира върху нашите очи, се представя като светлина. Следователно нашата светлина за другите същества е тъмнина, а нашата тъмнина, която настъпва вечер, е светлина за по-напредналите същества. В света всичко е светлина.

Слънчевата енергия, която идва на Земята, минава през етера, после през въздуха, като дойде в стълкновение със Земята, образува светлина. Но тя не е тази, която идва от Слънцето, тя се образува тук, на Земята. Онази светлина дава подтик на мисълта, аз за нея говоря. Ако ти си свободен, може да усилиш светлината си. По-голяма или по-малка светлина, зависи от развитието на нервната система. Колкото по-добре е развита нервната система, толкова светлината и топлината се увеличават.

Понякога може да се прокарат известни лъчи на Слънцето така, че човек да „изчезне“. Духовната светлина и физическата се различават. На физическото поле трябва да стане известно пречупване най-малко с един градус, за да бъдат лъчите видими. Щом няма пречупване на лъчите, това тяло става невидимо. Туй тяло пак е там — не разбирайте физическото тяло. Така светлината може да се разрежда и да се съгъстява. Когато вие се намирате в неприязнено състояние на духа или страдате, вие сте се съгъстили повече, отколкото трябва.

Всички съвременни хора, общества и народи страдат от липсата на светлина. Тя съществува изобилно във външния свят, но не остава вътре в нас. Вътре тя е малко; условия няма да се прояви вътре в нас при сегашното

състояние на човека. Вследствие на това се зараждат всички отрицателни чувства, които сега спъват развитието на човечеството и разяждат неговия организъм, пречат на неговия ум и покваряват сърцето му. Ако се съмнявате в това, поставете който и да е индивид в някое нехигиенично жилище, където има много малко светлина, и ще забележите в продължение на няколко години всичката разлика, която може да се появи в дезорганизирането на индивида, в упадъка на неговите умствени способности и неговия морал.

Всички велики идеи, възвишени чувства и дела, се проявяват при най-изобилна светлина, не външна, но вътрешна. Че това е така, вижда се от обстоятелството, че най-възвишените индивиди в човечеството, които са добили туй велико свое развитие, наричаме светии, т.е. че те светят, станали са хора на светлината. Следователно, когато всички хора добият това състояние — да бъдат светещи — когато самите общества и народи придобият тия способности, само тогава ще имаме една възвишена култура. От това гледище всички предмети на Земята, всички растения, животни и форми на хората не са нищо друго, освен светлина, видоизменена в своите най-разнообразни прояви. С една реч, всичко е светлина. От всичко туй следва, че светлината, за която говорим, не е мъртва, не се състои само от трептения, както общо се твърди, но тя съдържа нещо повече.

Трептенията на новата светлина ще слязат в ниските места на човешкия живот и веднъж завинаги ще освободят хората от пертурбациите, на които сега всеки ден се натъкваме.

Как ще разбереш светлината? Като я приемеш направо от източника ѝ. Речеш ли да изучаваш светлината от пламъка на свещта или от електрическата лампа, нищо няма да разбереш. Тази светлина разваля очите. Всяко нещо, което разваля създаденото от Бога, не е Божествено. Божественото от човешкото се различава по вътрешен усет. Чрез душата си човек може да долавя нещата по вътрешен път.

Човекът за вас е форма, но той съществува и като светлина. Колкото по-интелигентен е човек, толкова неговата светлина е по-ясна. Ако интелигентността се намалява, светлината придобива слабо синкав цвят, после бледожълт и т.н. По цвета се съди за интелигентността. Сърцето, Любовта имат нежно розов цвят, нежно розова краска. Бялата светлина е на добродетелите и волята. Преплитането на всички цветове дава човешката аура. По аурата се съди за степента на развитието на човека.

Светлината се привлича от тела или от съзнания, които са високо организирани.

Може да се вземе пример от природата: изложете кое и да е цвете на Слънцето и веднага в него ще се пробуди истинското знание — то ще знае как да цъфне; изложете и кое да е плодно дърво на слънчевите лъчи и то не

само ще се научи да цъфне и завърже, но ще знае и как да узрее, и да приготви своята семка по най-правилен начин. Следователно по същия закон и ние, ако се изложим на Божествената светлина, ще се пробуди и у нас заспалото от хиляди години знание. Светлината не се търси, но се възприема. И когато човешката душа широко се отвори за нея, тя свободно влиза и пресъздава всичко по нови начини, неизвестни на съвременните хора. Когато тая светлина изпълни нашите умове, проникне дълбоко в нашите сърца и обгърне всестранно нашата воля, ще се въдвори мир всред всички съсловия – агнетата няма да бляят жално, кокошките няма да крякат, прасетата няма да квичат, кучетата няма да лаят и да хапят – всички спорове ще отживеят времето си и насилието ще остане като едно далечно възпоменание, видяно на сън. В човешкия дух ще се зародят тогава мисли велики, благородни, ще се явят характери самоотвержени, истински майки и бащи, чиято светлина ще лекува всички болни.

И право е казал пророкът на миналото, че Бог ще обърше всички сълзи от лицето на хората.

СВЕТЪТ

Сегашното общество е вече към края си. Този цикъл свършва вече и всичко хора са поставени на изпит.

Никога светът не е имал толкова много знания и никога не е бил толкова жесток, колкото сега.

Природата е турила пръста си по цяла Европа и чертае. Пръстът ѝ върви, чертае цяла една карта. Хората усещат това и всички се безпокоят. Този пръст чертае и засяга всичко. Какво е влязло в света? Нещо ново е влязло в света, влязла е една разумна сила в света, която казва на хората: „Така, както сте живели досега, не трябва да живеете повече!“

Голямото брожение в света се дължи на Христовия Дух, който работи в дълбините на цялото човечество.

Ако разгледате сегашния свят, съвременния строй, той от единия край до другия е едно насилие. Мълчаливо насилие има навсякъде, и то не само между хората, но даже и между растенията. Наблюдавал съм тревите. Някой ми казва: „Колко е хубава природата, колко е красива зелената трева, колко е велик Божият свят“. Аз гледам с увеличително стъкло, с лупа, две животинки как са се хванали за гушата. Едното от тях прегризва другото. Има мъчения и там. Мъчат се, карат се, делят нещо.

В някои хора се забелязва следното: в началото на всяка работа са оптимисти, а при известно затруднение и изпитания стават песимисти. Казват:

„Светът така не може да се поправи“. И защо трябва да се поправя? Има неща, които не се поправят. Как можем да поправим студеното време? В малък мащаб, между стените на вашата къща това може да стане, като запалите голяма печка и по този начин се преборвате със зимата. Но отвън зимата се разполага както си иска. Един ден и тя ще се промени, но засега ще я понасяме такава.

При сегашното разбиране на живота всеки служи само на народа си. И след това хората търсят общо разрешение на проблемите. Но общо разрешение за човечеството днес няма. При сегашните условия, който и да ви каже, че има общо решение, ще ви излъже. Ако имаше, хората щяха да го приложат. Ако ви кажат, че след 10 години ще дойде Царството Божие на Земята, не вярвайте. Ако ви кажат, че след 20 години ще дойде туй Царство Божие, пак не вярвайте. Ако ви кажат, че след 1 000, 1 500, 2 000 години ще дойде — има малко вероятност. Ще попитате: „Какъв е смисълът на живота?“ Ако всички хора дойдат до едно съзнание, възможно е да внесат Царството Божие, но работата е, че хората днес нямат никакво разбиране. Тези хора не могат да се побратимят.

Не само религията, но и науката може да ни спаси. Не мислете, че това е в противоречие с всичко, което съм ви говорил за науката. Ти може да имаш и храна, но с нея ти пак ще умреш. Казва се, че ако човек гладува, ще умре. Смъртта не идва от недоляждане, а от преяждане. Всички хора умират, но никой не умира от глад — всички умират все от преяждане. Ето какво разбирам под преяждане. След като си натоварил каруцата си повече от нейните възможности, като се счупи, тя вече не може да върви. Ти решаваш да не я товариш вече, но колата въобще не върви. Преставаш да ядеш, но след като колата ти вече е натоварена и счупена. Сегашното човечество — както индивидите, така и народите — все се осигуряват. Това е един обществен въпрос. Всички народи мислят, че ще дойде някаква опасност и осигуряват своето бъдеще. По някой път има известен разум, но обикновено постъпват безразборно. В известна степен и това е нужно. Но то в никакъв случай не е разрешението за един народ, който урежда своето бъдеще, нито за един човек, който урежда своето бъдеще.

Страхотиите, които стават, тези катастрофални промени са въздействие на живата природа върху хората. Гладът, който иде, болестите, които идат, социалните кризи, които идат, войните, които идат, раздорите в дома, измирането на младото поколение, това са все въздействия, за да се накара туй общество да мисли. Някои казват, че еди-кое си течение било причината. Не, в неразбирането на живота има нещо криво. В самите религиозни системи, които сега са внесени, има нещо чуждо. Те трябва да се поправят.

Има начини за избавление на хората. И аз се обръщам към вас, които ме слушате, и не искам да се обръщам към обществения живот, защото ние

не разрешаваме обществените въпроси. Въпросът за обществения строй и благото на народите не зависи от нас, той зависи от законите на природата. И съвременните народи ще пожънат точно това, което са посели в миналото. Никой не може да ги избави от тази съдба. Сега може да се ударят само спирачките.

Като не разбирате живота, мислите, че обществото много ще ви даде. Обществото може да ви развали само. Вие се събирате по няколко да дружите и ако не разбирате закона, обществото, живота, ще ви разгласят. Вие нагласявате, те ви разгласяват. Казвате: „Хайде да се нагласим!“ Ти го гласиш, то те разгласява, цял ден минавате в нагласяване — тин-тин, тин-тин. Утре пак започвате. Изхаби се струната, обтегнете я някой път повече — скъса се.

Но даже и най-големите материалисти, които казват, че в нищо не вярват, вярват, че един ден светът ще се оправи и хората ще заживеят по братски. Как ще заживеят братски? Вземете Русия, този нов ред на нещата какво направи? Какво стана там? Богатите, аристократите, князете слязоха долу, станаха сиромаси, а сиромасите станаха богати, те взеха техните места. Богатите, аристократите станаха пролетарии, а сиромасите станаха аристократи. С това поправи ли се светът? Че и едните имат душа, и другите имат душа. Богатите, които едно време бяха на власт, не разбираха живота, но и сиромасите, които сега са на власт, и те не го разбират. Те не го разбират, защото не може днес животът да се нареди добре за всички.

Комунизмът е религия в най-ниска степен на проява.

Болшеvizмът е религия на труда, но болшевиките няма да оправят света. Те ще го объркат, но няма да го оправят. Светът ще се оправи, като се приложат трите закона: Любов към Бога, Любов към ближния и Любов към своята душа.

Аз имам съвсем друго понятие за света. За мен богат човек е онзи, който е добър; за мен сиромас човек е онзи, който има сила; за мен управляващ човек е онзи, който е разумен.

Аз мисля, че политиките няма да спасят човечеството. Любовта ще го спаси. Политическите партии идват в света по силата на специален закон. Искате или не искате, те ще дойдат, както троскотът расте по нивите.

Процесът, който ще оправи и ще спаси света, е вътрешен, не е външен.

Хората от политическите кръгове са силно честолюбиви и ако се случи някой измежду тях да каже някоя дума на кого и да е от тия видни политически лица, даже с мек език, може да го засегне толкова много, че да произведе цяла реакция в него. Често в някои държавници, политици, които са на власт, личните чувства биват тъй силно развити, че те само за една дума, даже деликатно изказана, са в състояние да отворят цяла война.

Казвате, че животът не е създаден, както трябва. Създайте тогава вие един свят, какъвто желаете. Какъв ред ще турите в света? Можете ли да създадете такъв свят, че да дадете възможност на всички същества, от най-малкото до най-голямото, да работят разумно? Можете ли да създадете такъв свят, в който никое същество да не се оплаква? От Божествения порядък никой не се оплаква, но от човешкия мнозина се оплакват. Дето има справедливост, там е Божественото; дето е несправедливостта, там е човешкото. Дето е разумността, там е Божественото; дето е неразумността, там е човешкото. Тая е причината, дето хората едни други се атакуват, както мухите атакуват болните от захарна болест. От ред наблюдения, един французин дошъл до заключение, че мухите кацат особено много върху болни от захарна болест. Ако иска да не го безпокоят мухите, болният трябва да се лекува, да намали процента на захарта в организма си.

„Защо светът е такъв? Защо не е добър?“ Питам: какъв трябва да бъде светът? Нека този, който задава въпроса, пръв даде пример, да стане добър. Или нека той даде план как трябва светът да се създаде, че да задоволи всички хора. Когато човек си задава този въпрос, без да прави усилия над себе си да се подобри, той сам е на крив път.

Човек трябва да има воля себе си да почне да оправя, после да мисли света да оправя.

Всички искате светът извън вас да се оправи. Светът вътре у вас трябва да се оправи.

Какво трябва да бъде нашето истинско понятие за Христос? Христос е великият принцип на Любовта, който трябва да държи хората като в едно семейство. Всеки човек трябва да бъде честен в себе си, в своето съзнание той трябва да има стремеж да се развива, да не бъде невежа, да учи. Но не само учен трябва да бъде, защото учените хора без сърца нямат импулс, нямат двигателна сила. Ако пък има двигателна сила, умът ще даде направление, сърцето ще даде сила, а волята ще даде всички възможности да се реализират онези идеи, които сега трябва да се постигнат. Има въпроси, които естествено трябва да се разрешат. Всеки един човек трябва да разреши нещо в себе си. По това се отличава човек. Ако в едно общество, ако в един народ всеки един би разрешил своите истински задачи, то и целият народ добре ще ги разреши. Затова се казва, че колкото повече умни хора има в един народ, толкова по-добре е за този народ. Или, когато казваме, че трябва да съществува една религия, религията трябва да бъде едно звено, да съедини хората, да облекчи мъчнотиите, които съществуват, или да подобри тяхното положение. В Писанието един от еврейските пророци казва, че в трябва да се създаде закон, който да не насилва човека в каквото и да е общество.

Защо Христос възкръсна? Защото този, който е бил горе, слезе долу и

Го възкреси. Бог едновременно се намира и на небето, и в ада. Който отива горе при Бога, Бог го праща долу, а който отива долу, Бог го праща горе. Всички днешни проповедници на християнството учат, че трябва да отидете горе на небето — при Бога, а аз казвам: ще отидете горе, за да ви прати Бог долу. Всички, които ме слушате, сте от ония, които обичате лесния път. Лесен път в света няма, има тесен път.

И Давид, и Данаил бяха запознати с цялата мъдрост от времето на фараоните. Когато всички знаменити учени хора от онова време трябваше да изтълкуват онзи сън и беше дадена заповед да се избият, Данаил си каза: „Не трябва да се прави туй насилие, по-добре е да се изтълкува сънят“. И избави главите на учените хора.

Казвам: и днес ни трябва един Данаил, да се яви и да освободи главите на учените хора от Вавилонската империя. Намери се един учен човек — Хермес в Египет, който спаси главите на египтяните учени; намери се един учен човек, който в Израил спаси главите на евреите; в съвременния европейски свят трябва да дойде един учен сега да спаси главите на учените европейци. Трябва да дойде.

Когато някой мисли, че светът или животът може да се оцапа, той не разбира законите. Да се оцапа животът, това е равносилно да се оцапа някой висок връх от муха. Следователно мислите ли за чистота, мислете за Бога. Само Бог е чист. Тази е една от основните идеи, която постоянно трябва да държите в ума си. Намерите ли някакво противоречие в нея, знайте, че то е в самите вас. Всяко противоречие се дължи на някакво неразбиране. Неразбирането пък се дължи на външното разглеждане на нещата. Искате ли човек да разбере нещо, той трябва непременно да го разглежда най-малко от две страни: външно и вътрешно. Кажете ли човек, че целият свят е оцапан, той върви по ума на мухата, която мисли, че е оплюла и нацапала всичко. Този човек не е умен. Дойде мухата и казва: аз опетних всичко, нищо чисто не остана в света. Тази е първата лъжа на мухата. Що е мухата? Тя е дяволът, който заблуждава хората. Който лъже, който убива, той е подобен на муха.

От хиляди години хората все оправят света, но светът и до днес още не е оправен. Целият свят не е нищо друго, освен поправки и изправления, за което съществуват само правила и закони. Ако проследите цялата история на човечеството, ще видите, че тя е пълна само със закони и правила, закони и правила. И при всички тия правила има нещо в живота, което куца. Животът, т.е. онова, което куца в живота, куца по единствената причина, че в света има два порядъка. Единият порядък аз наричам Божествен, който е щастието на живота; другият порядък е нашият, човешкият. Има неща, които принадлежат на Божествения порядък, а има неща, които принадлежат на човешкия порядък. И ако нашият живот куца, куца по единствената причина, че човешките работи са влезли в Божествения порядък, вследствие на което

спяват живота. Те спяват Божествения порядък да се прояви. И за да се възпита един човек, не се изисква нищо друго, освен да се извадят настрана човешките работи и да се остави само Божественото да функционира. Или другояче казано: извади калта, праха от часовника. И тогава такъв, какъвто е направен от природата, той ще върви по-правилно. Щом влезе прах в часовника, той престава да работи.

Обективният свят е реалният свят, който съществува физически. Духовният и той е една реалност, а субективният е онзи, който ние схващаме и разбираме. Той е вътрешен спрямо нашето схващане, а обективният свят е външното, което съществува. Следователно от разбирането на този външен свят се явяват различията между хората. Във всички времена хората са се различавали по своето разбиране. Има разни разбирания, има разни филозофски системи за обяснението на света.

Животът има една практична страна, която е достъпна за всички възрасти на човешкия живот, достъпна е за цялото органическо царство. Аз наричам „мъдрост“ само това, което е достъпно за всички. Когато човек влезе в областта на този свят, тогава има едно съответствие между човека и светлината, съотношение има между въздуха и човека, между почвата и човека, между онези органически сили, които работят и човека, между неговите мисли, чувства, съотношение има между целия органически свят. Така че ние, съвременните хора, живеем в три свята: един свят на завършените резултати той е материалният свят, един свят на силите аз го наричам свят на силните чувства, и един свят на вечната философия или на светлите мисли. Човек е сплетен от мисли, чувства и завършени резултати.

Нека оставим света да работи както знае. На днешния свят не можем да му помогнем по никакъв начин. Невъзможно е да му помогнем, не може да го изправим. Този свят си върви тъй, както е тръгнал. Той трябва да завърши по същия начин.

Вие можете да четете колкото автори искате, пък и аз съм чел разни учени и философи, но досега нито един от тях не е дал правилно разрешение на сегашната криза, която съществува в света. Както се е родил този свят, така и ще си умре. Този свят е непоправим, този порядък в света е непоправим нищо повече. Да му турят каквато искат система, да му проповядват каквото учение искат, да му поставят каквато и да е религия, сегашният ред на нещата е непоправим, сегашният свят е непоправим. Така седи въпросът. Това е един кораб, в който след влезли, и ще се молите на Бога да излезете благополучно до брега. Ако можете да излезете благополучно до брега, после ще се пазите кракът ви втори път да не стъпва в него.

Не мислете, че с попове светът ще се оправи. Светът ще се оправи със светлината, която иде. Светът ще се оправи с въздуха, който иде. Светът ще

се оправи с водата, която иде. Светът ще се оправи с хляба, който идва. Ако ние не можем да променим нашата мисъл в светлина, ако ние не можем да променим нашата мисъл във въздух, ако ние не можем да променим нашата мисъл във вода, ако ние не можем да променим нашата мисъл в хляб, нищо не можем да направим. Обработвайте мисълта. Тя е мощна сила. Само въздухът, когато се проектира чрез светлината, внася Божествена мисъл – и тази мисъл, като се пренесе, допринася нещо за човешкото възпитание. Туй е всичката наука – да възприемеш онази светла мисъл. Всички страдания в света имат за цел да събудят човека към тази възможност. Всички велики хора, докато станат велики, са имали големи изпитания, големи разочарования, големи опитности. Мога да ви приведа ред примери: човекът, Който е имал най-голямото разочарование, е бил Христос. Той казва: „Наближило е Царството Божие“; Той реши да спаси света. След това, освен че Царството Му не дойде, освен че нищо не можа да направи, но като Го хванаха, Го поругаха, разпънаха Го. Но след Неговата смърт възкресението дойде, дойде онова, което реализира.

Ако все още ви изкушава светът и искате да си живеете както светът живее, аз няма да се спирам тук, ще отида да изпълня другаде предназначението си. За вас е далеч по-изгодно да последвате мене, защото за вашите души не играе роля нито кой ще вземе град Кавала, нито кой ще владее Солун. Това са посторонни въпроси. Вие гледайте душите си, защото времената са такива, щото има опасност да ги загубите. Тогава ще кажа: каква полза човеку, ако спечели целия свят, а ощети душата си? Аз желая доброто на вашите души, но виждам, че на повечето от вас в това отношение очите ви са тъй обърнати към света, както на бивола окоето е все в просото.

Сега, този новият живот е вътрешен, той е индивидуален най-първо. Той е живот, който започва с най-малките величини. Най-малките величини в света господстват над другите величини. Какво може да извърши една такава величина, това само един математик може да ви го обясни. Всички искате да бъдете богати, силни, да оправите света. Представете си, че ви срещне един човек и ви дава само едно житно зрънце, като ви казва: „Посейте туй зрънце!“ Ако сте човек, свършил висше образование, ще кажете: „Нима съм толкова глупав да се занимавам с туй житно зрънце?“ Но в него се крие такава енергия, каквато човек не подозира. Ако туй житно зрънце се посеете, в една година ще даде 10, после 100 зрънца, а в 10 години ще посееш цялата Земя с него. Сега ние, съвременните хора, избягваме малките неща, искаме изведнъж да оправим света. Светът ще се оправи само с житното зърно.

СВОБОДА

Всички съвременни хора са роби едни на други. Всички хора живеят в общества, състоящи се не от свободни членове, но от роби. Всеки човек е роб, освен на себе си, но и на другите. Той прекарва двойно робство и цял живот трябва да прави усилия да се освободи от това страшно заробване. В това отношение, до известна възраст детето е свободно. Щом мине тази възраст, то влиза в закона на обикновените неща, като изгубва свободата си, изгубва живота на изключението. То помни тази щастлива възраст на своя живот и при всяко ограничение, въздъхва и си казва: „Колко щастлив бях в своето детинство! Бях в рая, напуснах го и влязох в обикновения живот на ограничения и робство.“

Свободни са само тези хора, които са се освободили от всички видове престъпления, умствени, духовни и физически.

Според мене всеки човек, който се секне на улицата, е престъпник, който плюе където му падне, е престъпник, който се криви като ходи, който намигва, който киха без да си сложи кърпа на устата, е престъпник.

Вие искате едно удоволствие да се задоволите, но не забравяйте, че удоволствието нарушава свободата на човека. Който и да е човек, който служи на удоволствието, нарушава собствената си свобода, нарушава и свободата на другите.

Човек е свободен, докато не приеме едно желание в себе си и то го подчини. Щом го приеме и започне да го храни, той губи свободата си. Всяко желание вън от тебе е проява на същество, което стои по-ниско от тебе или по-високо от тебе и ти въздейства. Свържеш ли се с това желание, ти се свързваш със съществото, от което излиза то, и дълго време не можеш да се освободиш от него. Всяко желание в човека е връзка с други същества, които живеят вън от него, и тази връзка не е само външна. Тя крие корените си дълбоко в човешкото естество.

Не допускате да ви обземат дълго време тъжни мисли, мрачни, черни мисли. Има общества, които работят по закона на внушението. Не мислете, че сте свободни. Всякога сте на прицелна точка.

Вие можете да се подмладите, може да измените външните условия на живота, да подобрите живота си за хиляди години за в бъдеще. Може веднага болезненото състояние, мрачните мисли, мрачните чувства – всичко това може за един миг да изчезне и пред вас да се яви Един, пред когото вие да сте свободни. Това можете да направите. Духовните хора трябва да бъдат свободни! Ако ние не сме така свободни, ако ние сме вързани, ако ходим с вързани мисли, ако има нещо, което постоянно ни смушава, тогава как ще вършим волята Божия? Ние мислим за Бога, че Той е всемогъщ, а при това

треперим, страх ни е. Че защо ни е тогава Господ? В Господа вярваме, а за всичко треперим. Някой ще каже, че има страшни работи. Някой път човек е дете и се страхува от нещо, от което и децата не ги е страх.

Човек трябва да пази независимостта си. Когато дълго време е бил подчинен, той се обезличава. В него се развива страхът. Той не е самостоятелен. Робството убива твърдостта. В робството се убива онова благородно чувство на уважение и почитание. Онзи човек, който те измъчва, не можеш да уважаваш. В теб се заражда чувство на отмъщение, на омраза. Следователно робството убива хубавото в човека. В заробените хора се ражда озлобление и те сами се спъват. Затова те трябва да разбират вътрешния закон и да не се озлобяват, а постепенно да развиват сила в себе си.

Животът е средство да се освободи човек от ония ограничения, в които е поставен. Защо се посажда едно семе? Какво е желанието на онези, които го посадят? Семето трябва да се освободи от ония ограничения, в които е поставено. Вие се раждате в света. Вие вече сте на път да се освободите. Човек е дошъл на Земята да се учи, но учението е метод да се освободим от ония ограничения, в които се намираме. Първото средство е топлината. Замръзването на водата е ограничение. Ако ти искаш да се освободиш от студа, трябва да ти дойде на помощ топлината. Казвате: „Човек трябва да има добри чувства“. Добрите чувства са топлина, която ще помогне на човека да се освободи от вътрешните ограничения, които съществуват. А от неразбиране, наместо да се освободим, ние се ограничаваме.

Някой казва: „Аз съм свободен да мисля, както искам“. Там е работата, че не си свободен.

В Писанието ще намерите онзи стих, в който Христос е казал за човека, който е съградил къщата си на пясък и на канара. По правилата на този окултен закон вие не сте свободни да мислите, чувствате, нито да действате както искате. Някой казва: „Аз съм свободен да правя каквото искам“. То е една крива мисъл. За да може да става така, трябва да си освободен от всички чужди мисли. Ако ти мислиш това, което хората искат, то не е право. Хванат някого 10 стражари, той върви натам, накъдето те го водят. Аз не искам да ви убеждавам в нищо, не искам да ви налагам нищо, аз искам да ви освободя от робството, в което се намирате. Не разбирайте криво думата „искам“, то е един човешки израз. Това е желание на невидимия свят или желание на Бога, всички негови деца да са свободни.

За да бъде свободен, човек трябва да има определена посока в живота си, към която да се стреми. Тази посока е различна за различните хора. Затова е казано, че всеки се движи в свой кръг, по своя специална орбита. Като не разбират какво значи „кръг на движение“, мнозина наричат този кръг „омагьосан“. Казват за някого, че е влязъл в един омагьосан кръг. То-

ва показва, че този човек е излязъл от своя собствен кръг на движение и е влязъл в чужд кръг. Значи човек може да се омагьоса, само когато напусне своя кръг на дейност и влезе в чужд кръг. Щом се движи в своя кръг на дейност, човек може да постигне всички свои желания. Не се ли движи в своя кръг, работите му няма да вървят добре. В първия случай той може да стане и министър, и цар, каквото желае. Във втория случай той може да реализира желанията си на сцената само. Там ще го видите и като учен, и като млад и стар, и като цар. Тези положения са кратковременни, докато е на сцената. Слезе ли от сцената, той е обикновен човек.

Добре е човекът да бъде свободен, но за да бъде абсолютно свободен, той трябва да притежава известни качества. За да бъде свободен на физическия свят, човек трябва да има правилни отношения към окръжаващите. За да бъде свободен в духовния свят, човек трябва да бъде добър, да носи велик морал в сърцето си. За да бъде свободен в умствения свят, човек трябва да бъде философ, да има права мисъл. Каквото да казвате на добрия човек, както да го обиждате, той ще ви изслуша внимателно и ще каже: „Прав си, имам този недостатък, но ще го изправа“. Той знае, че нечистотиите и слабостите на човека се намират по краищата на неговия живот, а не в центъра. Затова, именно, за него всичко, което става в живота, е добро. Следователно като съберете царя, добрия човек и философа на едно място, вие образувате един триъгълник. Царят образува основата на триъгълника, а добрият човек и философът – останалите страни на триъгълника.

Преди всичко ние трябва да имаме правилно отношение към Бога, към Онзи, Който ни е кредитирал, а след това и към природата. Какви трябва да бъдат твоите отношения към природата, към Бога? Не е достатъчно да кажеш, че не живееш добре, но да определиш кое не е добро. Да кажем, една мисъл те освобождава или те ограничава. Може никой да не я знае, но независимо от това тя те освобождава или ограничава. Ти можеш да кажеш, че имаш право да мислиш, каквото искаш. То е все едно да кажеш, че можеш да вземеш пари на заем. Можеш. Но ще дойде време, когато повече не ще можеш да вземеш. Днес по любов, утре по любов, ще дойде време, ще видиш, че по този начин не върви. Кредитът се изчерпва. И ще се окаже, че имаш дълг. Същото се отнася до чувствата и до постъпките, които могат да ви освободят или ограничат. И няма значение дали хората ги виждат или не.

Светът е основан на един морален закон, на една абсолютна свобода. Праведен или грешен, всеки трябва да бъде свободен. Да прави добро или да греши – свобода трябва да съществува. Защо е злото? Злото съществува, понеже има свобода в света. Доброто съществува, понеже има свобода в света. Ако нямаше свобода, нито доброто, нито злото щяха да съществуват. При несвободен режим не може да има нито добро, нито зло. Понеже добро-

то може да функционира само при абсолютна свобода, всички други сили трябва да функционират при същите условия.

Вие казвате: „Защо Господ е направил така света?“ Защото е дал абсолютна свобода. Не мислете, че всичко, което можете да направите, е свобода. Свободата не е това да правиш всичко, което поискаш. Нима ако се хвърлиш от един планински връх и паднеш, това е свобода? Не! Под думата „свобода“ ще разбирате възможността в даден случай да имате право на избор. Каквито и да бъдат резултатите, дава се пълна свобода на избора. При абсолютната свобода обаче крайните резултати са винаги добри. Тук не може да има никакво изключение.

Преди всяко благословение, което Бог ще изпрати на някой човек, идва едно особено разположение в човека. Предшества го подобрение в неговия ум, в сърцето и във волята. Ти усещаш благоухание и след като си така разположен, тогава идва Божието благословение.

А пък ако не си изпълнил това, което Бог иска, най-първо ще усетиш едно стягане в ума, в сърцето и волята си. Тогава ще плащаш. Имаш да плащаш някаква сума, трябва да я платиш. Такъв е законът. Всяко просветление на ума е едно благословение. Всяко просветление на чувствата е благословение и всяко просветление на волята е благословение! Важно е това! Постоянно тези неща се менят. И като се изменят, по това трябва да съдите, че има борба, защото във вас работят два вида разумни сили. Едни, които работят за вашето добро, а пък други, които работят за вашето нещастие. Вие може да кажете, че Господ така е направил света. Това е най-добрият път, по който може да минете. Това са двете действащи страни, които ви подтикват напред. И в доброто, и в злото вие сте свободни. Докато сте свободни в доброто, вие може да правите избор в доброто; докато сте свободни в злото, вие може да правите избор и в злото. Но щом избереш злото, ти не си свободен вече; щом избереш доброто, пак не си свободен. Но доброто носи една нова свобода. В ограничението, което ще дойде, което сте претърпели, ще се яви една нова свобода. И ще дойдеш до нови условия. Докато в злото процесът е обратен: след извършване на злото ще влезеш в по-големи ограничения.

Когато някой разбойник ме обере, аз се радвам, че Господ му е дал свобода да ме обере, но не одобрявам постъпката му. Свободата на разбойника е от Бога, а постъпката му не е от Бога. Защото утре ще дойде друг майстор и ще обере разбойника.

Според законите на Любовта и на природата, всеки човек трябва свободно да прояви своето естество, така както изворът свободно тече. Най-голямото зло произлиза от големите ограничения. Велико е да не ограничаваш.

Понякога човек не е свободен да гледа даже Слънцето. Ако почне да го гледа, да се възхищава, майка му ще му забрани, защото може да го изгори.

Ако излезе на вятъра да го лъхне, тя пак ще го прибере, за да не се простуди. От същите съображения майката не позволява на детето да нагази в реката; пак от голяма любов не му дава да се качи на дърво за круши или ябълки, защото ще падне. Явно е, че всичко това тя прави от любов, но по този начин тя отнема свободата на детето и то почва да лъже.

Много важно е майката да остави детето си свободно. Нека да слънчаса, нека го повее вятърът, нека си намокри краката, но да е свободно.

Нещастieto на хората се корени в много причини. Ние не можем да ги премахнем. Има причини, които са във нас, те не са достъпни, не можем да ги изучим. Но има причини за нашето нещастие, които зависят напълно от нас. Че някой водопад пада, то е във мене. Но ако се хвърля във водата на този водопад, причината е в мене – от мен зависи. Мога да се кача на някой планински връх – тази планина няма да се срути, но аз мога да се хвърля от този връх и тогава причината е у мене. Когато нещата не стават тъй, както вие искате, стигате до мисълта за самоубийство. Аз съм слушал някои мъже. Като не им върви, казват: „Аз искам да се самоубия!“ Жената пък иска да се самоотрови. Въпросът с убийство, с отравяне, с обесване не се разрешава! Това е един от най-лошите методи. Вместо самоубийство се иска силна мисъл. Вместо отравяне, се изискват силни чувства. На мястото на страданието ще възбудиш едно силно чувство в теб. А когато искаш да се самоубиеш, ще кажеш: „Аз съм дошъл в света да създам нещо – за това съм изпратен. Туй, което ми е определено да го направя, аз ще го направя.“

Така че изводът, който мога да ви дам, е следният: човек трябва да даде свобода на своята мисъл! Тази мисъл трябва да бъде и за стари, и за млади. Под думата „свобода“ аз разбирам следното: свобода наричам само това, което може да ви освободи от всички несгоди в живота. Само тогава си свободен. Ако туй, което носиш в себе си, може да те освободи от всички несгоди, да те направи съвършено свободен, туй се нарича свобода. В това отношение на всички хора е дадена такава възможност.

В какво седи кривината? Вие не сте дали свобода на себе си, вие не сте свободни хора. Свободата започва от свободните прояви. Като се говори за свободна любов, вие разбирате съвсем друго нещо. Ще дадеш свобода на Бога, на Духа в себе си, няма да ги ограничаваш. Защото като ограничаваш Бога в себе си, ти ще си създадеш зло и ще станеш лош човек. Ти искаш да ограничиш Бога, а Бог не може да се ограничи. Тогава ще станеш лош, а това ще покаже, че не вървиш по правия път. Като дадеш свобода на Бога в себе си, ще разбереш, че всички Божии дела са съвършени. Това трябва да държите постоянно в ума си. Когато си беден, ще кажеш: „Добре, че съм беден“. Когато боледуваш, ще кажеш: „Добре, че боледувам“. Когато се учиш добре, ще кажеш: „Добре, че се уча добре“. Когато не се учиш добре, ще кажеш: „Добре, че не се уча добре“. В дадения случай всичко е за добро.

Не ти е писал учителят шесторка, ще кажеш: „За добро е това“. Не си имал хубав обяд, ще кажеш: „За добро е това“. Не те обичат хората, ще кажеш: „За добро е това“. Не стават работите както ти искаш. Кажи: „За добро е това“. От Божествено гледище всичко е за добро. Кое бихте предпочели: Господ да ви направи един кон, да ви тури позлатено седло и да носите цар на гърба си, или да бъдете заек в гората, свободен да си пасе трева, с големи уши и непрекъснато да му трепери сърцето от страх? Кое бихте предпочели? Кое ще изберете? Аз бих предпочел да съм заек. Моят избор е заек, понеже там е свободата. А човекът, когото ще нося на гърба си, ще ме мушка, ще ме бие с камшик, а след това ще ме затворят в обора и аз трябва да се подчинявам. За да стана кон, голяма наука се иска, голямо търпение. А пък като заек е по-добре. При това заекът има нещо хубаво. Това, което харесвам у него, е, че при всички големи опасности, на които е изложен, той е голям оптимист. В историята на зайците няма нито един случай някой заек да се самоубие от отчаяние. Значи, смели са зайците! Той казва: всичко, което имам, го оценявам, но най-много ценя свободата. Заекът оценява свободата, затова никога не се отчайва. А вие казвате с пренебрежение — заек!

Единственият стремеж на всички същества е да преминат от живота на ограниченията към живота на свободата, или както аз се изразявам — да минат от временния живот към вечния. Това са неща безсмъртни, или както аз ги наричам, неща или живот, в които кракът на смъртта не влиза. А щом смъртта не влиза, там човек е освободен, няма никакви страдания, никакви лишения, никаква сиромашия, никакви ограничения. Там е животът на вечната радост, на вечното щастие, дето човек знае как да живее.

Казваш: „Аз разбрах“. Какво си разбрал? Приложение трябва. Сутринта, като се събудиш, докато си в леглото си, ти си богат; като станеш на краката си, ти си силен; като почнеш да се обличаш — ти управляваш, и като ядеш, ти си вече от любящите. След това идва свободата.

Преди години във Варненския затвор стана следното: един затворник изкопал дупка и влязъл в един канал, в клоаката, за да излезе. В затвора е много по-хубаво в сравнение с клоаката. Влиза той в тези нечистотии, опърпан, с желанието да излезе навън и да се освободи. Ти се ограничаваш в тази дупка с нечистотии, но с желание и мисъл, че като излезеш, ще се освободиш. Значи приемаш ограничението, за да се освободиш. Ами ако те прекарат през тази дупка, за да влезеш в затвора! Има хора, които се ограничават и се освобождават, а пък има хора, които се ограничават и се заробват. Вие ще минете през тази дупка. Няма никой който да не мине през нея. Така е направил дяволът работите в света. И като преминеш през клоаката, ще се оцапаш, но като излезеш вън свободен, дълго време ще се миеш. И онези дрехи, с които си преминал през нечистотиите, ще ги изгориш. Предай ги на аутодафе.

Когато в душата си имате омраза, подозрение, злоба, не сте ли в клоаката

на живота? Излез от клоаката! Гледай по-скоро да излезеш от този канал! Ако стоиш по-дълго време, изгубваш живота си. За два-три дена да излезеш! Повече не може! За три дена ако не можеш да излезеш, страшно е!

Човек е свободен, стига да обича доброто. Дойде ли Любовта веднъж, ти ще излезеш от затвора. Разбира се, който знае, ще напусне тялото си. В първите времена на християнството тези, които помагаша в църквата, дълго се молеха и дойде един ангел. Възвишените духове имат сила, владееят законите, за тях няма преграда. Вие не сте се молили дълго време, за да заставите някой ангел да дойде. 120 души се молеха и дойде ангелът, и каза на Петър: „Да отидеш да проповядваш. Да кажеш, че там, дето има Любов, оковите падат.“

Докато не се научите свободно да излизате от тялото си и да се връщате, всякога ще бъдете инвалиди.

Свободен е онзи човек само, над когото смъртта няма власт.

Вие искате да се оправи външният живот. Не, между външния и вътрешния живот има съответствие. Трябва да поправите вътрешния живот. По буквата на закона ако се върви, всичко ще се изгуби, а пък ако се върви по Любовта, всичко ще се постигне. Там никакъв външен закон не може да ви каже: „Така трябва да го направите!“ Това е ограничение на човека. Той трябва да бъде абсолютно свободен. Това е законът на вътрешната свобода.

Друг ме пита: „Ти от кои си, от вярващите ли си?“ Аз съм от вярващите в онова верую, за което всички разумни хора от създаването на света досега са мислили. Аз съм от тях! Те казват: Любовта е една, мъдростта е една, знанието е едно, свободата е една, истината е една. Резултатът на истината е свободата, резултатът на мъдростта е знанието, резултатът на Любовта е животът. Следователно, щом ти живееш, това е вечното начало на Любовта. Щом ти се учиш, това е вечното начало на мъдростта. Благото, силата е скрита там. То е твоето бъдеще. Щом ти си свободен, зад свободата ти седи истината. Без истина в света свобода не може да има. Който вярва в истината, той ще бъде свободен.

Ние сме прекарвали живота си като слуги. Господарят казва: „Това направи, онова направи...“ И целия ден правиш каквото каже господарят. Вода носиш, къща строиш, от сутрин до вечер слугуваш и най-после си изчерпан, изтощен. Този живот аз наричам живот на робство. Да учи човек – това е свобода. Само свободният човек може да учи. Когато казвам, че трябва да учим, аз подразбирам свободата. Никой, който не е свободен, не може да учи. Само свободният човек учи. Казвате: „Трябва да се работи“. Работата е привилегия на свободния човек. Само свободният човек може да работи. Другият, който не е свободен, той се труди. Само свободният човек има мир в душата си.

Той не се смущава. Онзи, който не работи в свобода, той разбира нещата като роб – той разбира нещата като слуга, а не като свободен човек.

Оставете човешкия морал настрана и живеете по Божествения, според който вие сте дошли на Земята да бъдете проводници на Божията Любов по тяло, по ум, по сърце, по душа и по дух. Само по този начин ще бъдете вътрешно свободни. Вътрешно свободният човек съзнава, че постъпката, която е извършил в даден момент, е права. Новият живот носи в себе си тази вътрешна свобода. Тази свобода прави човека силен, готов да приложи Божествените идеи, Божията Любов. Любовта изисква жертви. Всички трябва да бъдат готови на услуги, без да се използват едни други. Който живее по закона на Любовта, всеки ден трябва да усеща в себе си малка придобивка, прилив на живот. Живеете ли по този начин, вие ще придобивате повече и ще давате повече.

Защо Господ даде свобода на двамата ученици в рая? Той не можеше ли да постави два ангела пред дървото за познаване на доброто и злото, които да не позволят на двамата ученици да ядат от плодовете на това дърво? Можеше, но Той не постави никакви стражари пред това дърво, а ги остави свободни. Какво разрешение на въпроса щеше да има, ако тия ангели стояха с огнени мечове пред това дърво и не позволяваха никому да се докосне до него? Ние и досега щяхме да бъдем праведни хора. За предпочитане е свободата, придобита по негативен начин, отколкото ограничението. Ограничения има навсякъде.

Нужно ли е игото в живота? При сегашните условия на живота игото е необходимо. То води човека към мъчение, труд и работа. Понеже съвременният човек е проникнал дълбоко в материята и се е свързал с нея, той се мъчи, докато скъса тези връзки. След това започва да се труди и най-после животът му се осмисля. Щом осмисли живота си, човек работи. И пилето, докато е в черупката на яйцето, се мъчи. Щом наближи време да се излюпи, то започва да чука върху черупката, докато я пробие и излезе вън, на свобода. И в свободния живот има иго, но пилето се труди вече да осигури прехраната си. Всички хора са затворени в черупка, от която трябва да излязат. Докато не я усеща, човек стои в черупката си тих и спокоен. Щом му дотегне, той се мъчи, прави опити да я пробие и да излезе навън. Важно е да спази момента на пробиването ѝ. Счупи ли я преждевременно, или ще умре, или ще излезе вън, но хилав и неспособен за самостоятелен живот. Внимавайте да счупите черупката си навреме. Този момент в живот наричаме придобиване на свобода, влизане в новия живот. Алхимиците го наричат придобиване на философския камък, а в Евангелието се говори за него, като за влизане на човека в Царството Божие.

СИЛА

Когато човек се пробуди за своя духовен живот, тогава идва истинското познание, истинската мощ и гениалност. Мойсей прояви своята сила на 80 години. До тази възраст той се подготвяше, за да изпълни мисията, за която беше дошъл на Земята.

Силата на човека се състои във вътрешното единство, което той може да създаде в себе си. Към това единство именно той трябва да се стреми. Това единство може да се постигне само чрез приложение на малките величини в живота. Дадете някому едно малко упражнение, но той казва: „Какво ще постигна с това малко упражнение? Какво от това, ако простра ръката си напред или настрана?“ Ако писателят вземе перото в ръка и каже, че нищо не може да напише с това малко перце, наистина, той нищо няма да направи. Обаче постоянства ли, перото ще изпише цели редове и страници, ще създаде нещо хубаво. Ако писателят иска изведнъж да създаде нещо грандиозно, той нищо няма да напише.

Силата на човека е в неговите добродетели и ако днес хората страдат, това е, че нямат добродетели, а последните са един капитал, около който почват да функционират великите сили на Природата.

Силата е в моя личен живот, когато минавам покрай бубулечката, покрай дърветата, реките и цветята, начинът, по който се държа – това е истината. Когато прегазвам река, никога с обувки не влизам в нея. Първо си измивам краката настрани от реката и после влизам в нея. Когато отивам да си наляя или да пия вода от един извор, предварително се измивам, очистивам устата си и тогава пристъпвам към извора. Когато отивам при някое дърво да си почивам, не сядам веднага под него, а първо се разговарям, питам го дали ще мога да седна до него и от коя страна.

Силата на човека седи в неговия ум, а не в неговата воля. Волята е за укрепване на ума, но умът е силата на човека.

Ако съедините мисълта и топлината в едно, ще образувате силата.

Казвам: думите, с които си служите, трябва да имат съдържание. Като говориш за търпението, трябва да си представиш една канара, която от хиляди години стои изправена на височината! Гордо гледа. Това е търпението. Един човек, който не може да си представи търпението като една планина, като една скала, която с хиляди години стои, гледа и чака, той не разбира търпението. А пък когато говориш за силата, трябва да имаш предвид Земята, която с милиони години се върти около себе си и около Слънцето, и в пространството и не е спряла нито за миг. Също и Слънцето, каква грамадна е тази негова сила! Силата ще си представиш като нещо, което постоянно действа. Ако така не си я представиш, ти не можеш да имаш понятие за нея.

Казваш: „Аз искам да бъда силен човек“. За да бъдеш такъв, трябва да движаш всичко наоколо. Вие често страдате от едно статично положение.

Важна е онази материя, която служи за основа, която образува човешкото естество. Човек трябва да бъде силен, сам да се радва на своята сила, да я съзнава, за да бъде всякога полезен на себе си.

Да носиш много на гърба си, а да имаш малко в стомаха си, това са две различни неща. Ако носиш 100 кг жито на гърба си и 1/2 кг жито в стомаха си, де ще бъде силата? Съвременните икономисти, които товарят държавата с големи дългове, вършат това, защото не разбират Божествения закон. Бих предпочел да дам всекиму по 1/2 кг жито в стомаха, отколкото по 100 кг на гърба. За предпочитане е 100 г знание в мозъка, отколкото 100 кг товар на гърба. Някой може да има 100 тома книги, но 50-те грама знание в мозъка като потенциална и кинетическа енергия струват повече, отколкото това, което е извън него.

Като дойде някой при мене, няма да му дам хапка, цял самун хляб ще му дам, пък хапката ще оставя за мене. Аз на хората никога малко не давам. Него задържам за себе си, там е тайната на живота. Многого за другите. Хапката и капката – за мене. Задръжте малкото за себе си, а многото – навън! В малкото е силата.

Всеки човек има стари навици, с които мъчно може да се справи. Например трудно можеш да седиш и пет минути спокоен, без да мръднеш. През това време ще започне да те сърби кракът или ръката. Пет минути да не мръднеш и да седиш спокойно, и умът ти да е концентриран. Всички тия движения да са под контрол. А ти седиш и се почешеш зад ухото, помръднеш устата, вдигнеш си веждата, пипнеш се по главата. Туй показва едно неспокойствие във вас. Като не можеш да решиш един въпрос, мислиш, че като се почешеш, ще го разрешиш. Когато търсиш заровено имане, ровиш, за да го намериш, но не си на мястото, дето е то. Ти ровиш, но не знаеш къде. Багетистите лесно намират вода, понеже навсякъде има. И слепият може да намери вода. Но тури една златна монета някъде, мъчно ще я намериш. Тази златна монета и тя има своя сила. За да я намериш, трябва голямо знание, силно концентриране. Ако обичаш златото, ще го намериш. Силата седи в това, че всяко нещо, за да го намериш, трябва да го обичаш. И в златото има съзнание, не в самото злато, но онези, които са господари на златото. Ако обичаш тези, които са господари на златото, ще се отвори и тяхното сърце.

Има нещо от вложеното в човека, което може днес да стане. Ако търсиш най-необходимото в живота си, трябва да започнеш с най-силното в теб. Искаш да станеш музикант, музиката трябва да е най-силната ти мисъл и чувство. Художникът трябва да започне със своето най-силно чувство; професорът трябва да започне със своето най-силно чувство; орачът трябва да

започне със своето най-силно чувство — всеки трябва да започне с онова, с което е роден, а не с това, което първо желае. Защото, ако започнете с това, което ви е дадено, ще постигнете след време и други ваши желания.

Според мене това, което днес извършвате, то е извършено. Силният човек върши работата днес, а слабият я оставя за в бъдеще.

Може ли младата мома да запази за дълго време хубостта си? Ето едно изкуство. Силен човек е онзи, който може да запази своята хубост и своята будна мисъл завинаги.

Човек трябва да се въздържа, за да бъде силен.

Силен човек е онзи, който и в ума си не се съблазнява.

Разумен е онзи, който може да укроти неукротимото, силното. Разумен е онзи, който може да укроти гневливия, алчния и да превърне смъртта в живот.

Човек така може да се концентрира, че да не чувства никаква болка. При една голямо концентрация никой не може да ви обере, никакво животно не може да ви нападне.

Смелите хора имат силни трептения. Някой човек може да е слаб телесно, но понеже неговият ум действа, неприятелят му се плаши.

Силният човек не се оплаква. Той носи раните си и върви напред.

Смирението е тониране. Смирението е условие за развиване на ума. Силният човек е кротък и смирен, а не мекушав.

Силният човек не се дразни. Да се обиждаш, е един опасен недъг.

Ако вие мислите, че може да ви обиди някой, вие не сте силен ученик. Ако мислите, че дяволът може да ви оцапа, вие не сте силен ученик. Само отвън може да ви оцапа. Ако мислиш, че някой може да те заблуди, ти не си силен ученик.

Разумният човек е силен. Слабите хора са глупави. Някои искат да ги освобождавам. Как ще ги освобождавам? Умните хора са силни, а глупавите хора се избиват, глупавите се мразят, глупавите вършат всички престъпления. Като казвам, че са глупави, не мислете, че те не знаят какво вършат — знаят го и нарочно го правят. Глупав го наричам, защото онова, което прави, ще се върне върху него. Глупавият човек заробва — но и него заробват; той насилва — но и него насилват. Там е трагедията. Казвате: „Не съм ли аз свободен?“ Свобода, която може да ти се вземе, не е още свобода. Знание, което може да ти се вземе, не е още знание. Значи още не си силен — не си от умните хора.

Едно чувство, което не носи в себе си Любов, какво чувство е то? Ако една мисъл не носи в себе си истината, каква мисъл е тя? Ако една сила не

носи справедливост в себе си, каква сила е тя? Основата на всяка мисъл е справедливостта. Човек не може да бъде силен, ако не е справедлив. Това е закон. Силни хора са само онези, силен човек, силен народ е само онзи, на когото мислите, постъпките и чувствата са уравновесени. Такъв човек има здрав стомах, здрав мозък. Всеки човек, чиито мисли, чувства и постъпки не са уравновесени, и мозъкът, и дробовете, и стомахът не са в хармония, той не е силен човек.

Щом сте слаб, трябва да бъдете умен. Слабостта зависи от светлината. Силният каквото иска от вас – услугете му.

Някой път, като се молиш, казваш: „Господи, аз съм много грешен“. Но това не е вярно. Ти не го съзнаваш, защото, ако го съзнаваше, нямаше да правиш грехове, а пък след молитвата, ти правиш същите грешки.

Онова, което осъзнаваш веднъж, трябва да имаш сила да не го повтаряш.

Дойде някой при мене, измъчен, изтормозен и казва: „Съгреших“. Казвам: „Браво! Ако беше един болен, инвалид, ти не можеше да съгрешиш.“ „Какво трябва да правя?“ „Поправи каквото си направил, тогава ще ти кажа два пъти bravo.“ Всеки, който прави грях, е силен, а който изправя греха си, е два пъти по-силен. Може да ме пита някой: „Защо трябва да греша?“ За да познаеш силата си.

За да бъде здрав, човек трябва да изправи отношенията си към целия органически свят. Обикновеният човек живее във физическия свят, талантивият живее в астралния свят, гениалният – в умствения, а светията – в причинния. Докато боледуваш, ти си в обикновеното съзнание. Щом започнеш да изправяш грешките си, ти влизаш в самосъзнанието и твоята сила се удвоява. Който поправя грешките си, става два пъти по-силен. Не ги ли оправи, губи силите си.

Всички искат да бъдат богати, всички искат да бъдат учени, всички искат да бъдат силни. Отлично е това, но как се става богат в днешно време? Сега богат лесно не можеш да станеш. И силен не можеш да станеш тъй лесно, ако не разбираш законите, по които да добиеш силата. Мислите ли, че един човек може да стане силен, ако не владее мисълта си, ако не може да владее своите чувства и ако не може да владее своите постъпки? Никога! Ние може да имаме силата на един лъв, на един тигър, на един слон, но той е толкова силен, че служи на човека – впрегнат го на работа. Лъвът, който е толкова силен, седи в менажерията, показват го на хората. Вземете и тигъра. Всички животни човек ги е подчинил. Тогава, ако ние сме по този начин силни, природата може да ни впрегне, както ние впрягаме животните.

Кой човек е силен? Силно ли е магарето, което господарят всеки ден товари? Не е силно. Силен човек е онзи, когато никой не може да товари.

Товарят ли го другите, той не е силен. Силният човек сам се товари и сам се разтоваря. Силен човек ли е този, когото дяволът товари и разтоваря? Не само че не е силен, но той изпада в положението на магаре, което господарят по своя воля товари и разтоваря. Как може човек да се освободи от товара на дявола? Като изучава и прилага закона на смаляването. Като правя сравнение между магарето, натоварено от господаря си и човек, натоварен от дявола, нямам предвид никого, не искам да обиждам, но вземам натовареното магаре за символ. Някога магарето е имало красива форма, но било недоволно от формата и вида си и пожелало Бог да му даде по-голяма форма и глас, с който да обръща внимание на всички. Формата и гласът на днешното магаре са по негово желание. Като реве, с това магарето иска да каже на хората да бъдат доволни от положението, което им е дадено от Бога. Не са ли доволни, ще носят на гърба си товарите на господарите си и ще бъдат посмешище на хората. Следователно иска ли човек да се освободи от робството на своя господар — дявола, трябва постоянна да се смалява, да стане почти невидим. Като го срещне в някаква малка форма, дяволът ще го погледне с презрение и ще му каже: „Хайде, върви си, иди далеч от мене. Не ми трябваш такъв.“

Божественото разполага с два метода срещу злото: или да не се изпречваш на пътя му, или да се смалиш, или да се увеличиш толкова много, че да не може да си играе с тебе. Значи, за да се бори със стихииите на природата, човек трябва да бъде по-силен от тях. Силен човек е онзи, който може да се смалява, да става невидим, или да се увеличава, да става толкова голям, че да изпълва цялата вселена. Който иска да стане виден човек, всички да му се кланят, трябва да познава изкуството да се увеличава, да изпълва вселената. Който иска да бъде неуязвим за злото, трябва да стане малък, и с микроскоп да не се вижда.

Силата в света иде от помазаните. Повярвайте и вие, че сте помазани, но след като повярвате, гледайте да не се измените. Има една опасност за помазаните, че след като повярват, че са помазани, надигат се, възгордяват се и с това заедно се изкушават. Знаете ли каква е диагнозата, по която се познава кой човек е помазан? Помазаният заема най-долното положение. Заемаш ли най-долното положение, ти си помазан. Защо? Защото който заема най-долното положение, той може да се качи и на най-горното. Който може да слезе най-долу, той може да се качи и най-горе. Това значи силен човек.

Позволите ли някой да ви размъти аурата, силата ви е вече парализирана. Ако ви атакуват отзад, вие начертавате около себе си мислено един светъл кръг, после един кръг отпред назад, като стоите неподвижни. Застанете в центъра на тези кръгове, кажете си: „Със силата на Духа Божий всички лоши мисли да се разсипят и разпръснат“.

Мнозина се представят за силни, без да са такива. Човек трябва да бъде силен, без да говори за силата си. Апостол Павел казва за себе си: „Когато съм слаб, тогава съм силен!“ Какво означават тия думи? Това значи: когато съм слаб в човешкото, в преходното, тогава съм силен в Божественото и във Вечното. За предпочитане следователно е човек да има общение с Бога, със светлите и разумни същества, отколкото със силните хора на Земята.

Като ви говоря по този начин, аз най-малкото искам да ви убедя да вярвате в моите думи, или да вярвате в това, в което аз вярвам. Защо? Защото това е мое право. Аз не искам да вярвате в моето верую. Второто положение: аз не искам вие да мислите, както аз мисля, защото, както аз мисля, това е само мое право. Аз даже не искам вие да обичате, както аз обичам, защото и това е само мое право. Според мене това са чужди идеи. Аз не искам да убеждавам хората, но имам желание да ви кажа кое е право и да мислите така, както за вас е добре. Вие трябва да обичате така, както за вас е добре. Вие трябва да употребите вашата сила специално за себе си в даден случай. Там е силата на човека.

Самообладание се изисква, за да владееш това, кето е вътре в тебе. То е дълбока наука. Затова човек трябва да се моли, да мисли, да гледа как другите хора живеят. Така животът става красив. Вие отивате в един свят, отивате при Бога, където всички същества имат пълен контрол върху себе си, господари са на себе си. Такива трябва да бъдете и вие. Никаква външна сила да не може да ви измести от вашата опорна точка!

Целият външен свят е едно предметно учение. Човек не е дошъл на Земята само да яде и да пие. Той е дошъл да се учи как да прилага Божественото учение и как да работи. Казвам: младите трябва да знаят как да ядат, възрастните трябва да придобиват тази храна, а пък старите трябва да я раздават. Всеки стар човек да повика един млад и да каже: „Чинко, едно време аз бях като тебе, но направих много грешки. Искам да те предпазя от тях, понеже те имат лоши последствия.“ Следователно задръжте в себе си само онези мисли, желания и постъпки, които могат да ви повдигнат. Задръжте в себе си светлината, която ви е потребна, задръжте топлината и силата, които също са ви потребни. Силен човек е онзи, който мисли. Силен човек е онзи, който чувства, силен човек е онзи, който прилага своите мисли и желания. Приложете светлината на Мъдростта и приложете силата на Истината и вие ще бъдете свободни.

Ще прочета 18-та глава от Евангелието на Лука, 16-ти стих: „Но Исус, като повика младенците, рече: оставете децата да дохождат при Мене и не им пречете, защото на такива е Царството Божие“.

Казвате: „Какво представляват децата в живота?“ Децата са съединителните нишки в живота. Слабото в природата е съединителна нишка. Когато хората казват за нещо, че е маловажно, че нищо не струва, те трябва да

знаят, че тъкмо от това слабо, маловажно нещо зависи техният живот. То е съединителната нишка в живота им. Без тази съединителна връзка за големи работи даже не може да се мисли.

Забележете, децата са много силни. Всички казват, че децата са слаби. Едно криво заключение. Детето заповядва на цялата къща. Всички треперят от него. Как може слабият човек като заплаче, да му помагат всички? Туй дете не е слабо, силно е. Немошно е то по отношение невъзможността си за дадено време да движи своите органи, но вътрешно е много силно – по импулс, по стремеж е много силно. Но отпосле, като започва да расте, постепенно изгубва своята сила. В първо време баща му не го бие, но като поизрасте, като стане на 5-6 години, баща му го побийва. Докато си дете, всички те обичат. Ти имаш сила, защото Любовта действа върху теб. И затова, когато ние говорим, че трябва да станем деца, то е за да бъдем силни. Туй е първата фаза в живота. Щом сме силни, ще дойде и Любовта, понеже тя ще има с какво да се занимава. Любовта трябва да има какво да обработва. Тя ще вземе силата, която е у нас, ще я обработи и ще я тури в права посока.

Силата на човека не седи в неговите мускули, а в онова деликатно и нежно чувство, което може да развие всички други сили. И Бог така е направил света, че природата се подчинява на една най-слаба наглед сила – Любовта.

Хубаво е великото, но е страшно. Малкото, слабото няма да си позволи да те бие, но голямото, силното и по три пъти на ден може да те бие. И когато някой пита, кой е пътят, по който можем да служим на Бога, отговарям: Любовта е единственият път, по който човек може правилно да служи на Бога. Любовта е единствената Божествена сила, която се занимава с най-малките величини в света. При това Любовта е онази мощна сила, която се занимава с дреболиите, на които никой не обръща внимание. В малките величини стои развързката на всички трудни задачи, в тях се крият тайните на живота. Дойде ли Любовта, тя носи в себе си всички изгубени неща.

СКЪПОЦЕННИ КАМЪНИ

Има скъпоценни камъни, на които силата и досега е скрита. Отвън камъните изглеждат обикновени, но имат в себе си сила.

Всеки адепт си има по един скъпоценен камък и го носи винаги със себе си. Носенето на скъпоценен камък е от голямо значение, не е суета.

Кой е образувал диаманта? Кой го е кристализирал на 3-4 километра в земята? Ще кажете, че температурата и налягането са взели участие при

това кристализиране, но освен тези условия кристализирането се дължи на една разумност, която действа отвън.

Добре е човек да има поне един златен пръстен със скъпоценен камък и всяка сутрин да го туря последователно на всичките си пръсти и да си казва: „Искам да дам ход на Божественото в мен, да бъда благороден, да бъда справедлив, да бъда музикален, със стремеж към красивото и да се отнасям добре с хората“. Голяма сила се крие в скъпоценните камъни.

Скъпоценните камъни са носители на живот. Ако някой болен носи диамант, той ще оздравее. Препоръчвам ви да носите скъпоценни камъни, но благородните – които носят живот. Златото е проводник на живота. Златният пръстен ще го носите със себе си, няма да го криете в каси и чекмеджета.

Скъпоценните камъни знаят много нещо. Един диамант може да те предпази от някои болести. Сапфири, смарагди също могат да лекуват. Те са като страж.

Скъпоценните камъни са носители на възходящи творчески енергии и служат като естествени трансформатори, затова се препоръчва да се носят като предпазно средство от зловредни влияния и като трансформатори на нисши желания.

Скъпоценният камък носи в себе си специфичен живот и оказва особено лечебно действие, стига да знаеш как да се свържеш с неговата енергия.

Ако носите диамант и той потъмнява, изгуби своя блясък значи, че сте болен, той ви предупреждава да вземете мерки. Камъните се заразяват от хората.

Хубавите, естествени скъпоценни камъни миришат много хубаво. Не ухаят ли, те са мъртви, изкуствени камъни. Скъпоценните камъни понякога боледуват и могат да се лекуват. Когато диамантът изгуби блясъка си, може да се даде на някой много добър човек да го поноси малко, да възстанови блясъка си.

Скъпоценният камък разлага светлината по особен начин. На тази светлина всеки може да се лекува. Затова добре е човек да носи златни пръстени със скъпоценни камъни. Не всички камъни действат благотворно върху човешкия организъм и не всеки камък действа лечебно на всички хора. Има такива камъни, на които трептенията на организма на даден човек не се съгласуват с трептенията на камъка, поради което произвеждат дисхармония. Радий действа благотворно на известни хора, на други – не. Който работи или се лекува с радий трябва да се нагоди към неговите трептения.

Скъпоценният камък пречупва правилно светлината, съвършено различно от обикновения камък или от стъклото. Ако насочите скъпоценния камък към една рана, светлината, която той пречупва, ще излекува раната. Ученият

пречупва по особен начин светлината на Слънцето със своя ум и може да лекува с тази светлина, обикновеният човек слабо пречупва светлината и затова не може да помогне нито на ближния си, нито на себе си.

Не само скъпоценните камъни, но и благородните метали носят живот, затова бих ви препоръчал да носите поне един златен пръстен или друг златен предмет, който е проводник на живота. Богатите обичат златото, но не знаят как да го използват. Те го държат затворено в касите си и му стават роби. За в бъдеще от кръвта ще вадят злато за своите пръстени тези, които ще се женят. Да направиш пръстен от златото на своята кръв за своята възлюбена, това ще е истинска и идейна женитба.

СЛУЖЕНЕ

Човек се изпитва чрез закона на случайността. Ако някой идва всеки ден при вас да иска нещо, той нахалства. Този човек върви по закона на обикновените неща. Обаче, ако вие дадете хляба си на човек, който е гладувал три дни, той ще изяде хляба, но едновременно с това ще ви остане признателен за цял живот. Където и да отиде, навсякъде той ще ви носи в ума си и ще казва: „И досега не съм срещнал подобен човек“. Питам: кое е по-добро за вас — да изядете сами хляба си, или да го дадете на някой гладен човек, който цял живот ще ви носи в ума си? За предпочитане е да живееш в ума на един човек, отколкото сам да изядеш един килограм хляб.

Щедри трябва да бъдете. От всяка една мисъл, от всяко едно чувство, от богатството, което имате, дайте някому. От най-хубавото ще давате. Щастието и благото трябва да бъдат като светлина, която да проникне навред.

В душата на новия човек има милосърдие, разумност. Дето отиде, той е готов да помогне на бедни, на страдащи. Като направи добро, новият човек се крие, никой да не знае какво е направил. Хората на новата култура са толкова скромни, че не искат да изпъкват. Каквито импулси и стремежи да имат, те не им дават външен израз.

Ще благодариш за всичко. Ако болката е в краката, ще учиш закона на смирението, ако е в пръстите, ще се учиш да мислиш право, ако е в очите, ще изучаваш истината, ако в ушите — ще изучаваш мъдростта, ако е в устата — ще изучаваш Любовта.

Каквото правите, правете го с Любов. Паднала книжка на земята — наведете се и я вземете с Любов и с Любов я поставете някъде. Поливайте цветята, дърветата с Любов. Кажете една дума с Любов. Всичко, което се прави без Любов, е престъпление.

На един стар човек, на едно дете, на една мушица, на една капка гледайте да услужите, да имате светла мисъл към тях. Вие минавате по цветя, газите ги, тъпчете ги с краката си. Тези цветя са изложение на същества, които стоят много по-високо от вас. Те са направили изложба на своите картини, а вие минавате отгоре и пет пари не давате, че ги тъпчете. После се чудите, откъде ви е сполетяло нещо лошо.

Благият човек е ведър, отворен, разположен и е еднакъв към всички. Той е като слънцето. Милостивият човек има отношение към слабите хора. Състрадателен е към немощните. Той е като месечината. За един свят на страдания, милостта е на място. Благодтта е новото, което идва.

Смирението е процес на поглъщане на Божествената енергия. Не може да възприемате тази Божествена енергия в себе си, ако нямате дълбоко смирение.

Ако поставите кротостта и смирението за основа, всичко можете да направите в живота си. Ключът за постижения е смирението.

Да бъдеш смирен, значи да съзнаваш, че всичко можеш да направиш, а същевременно да си толкова благ, че да отваряш път и на една мравка.

Смирението е движение нагоре. Гордостта е движение надолу. Всички болести се лекуват чрез смирение.

В духовния живот никой не може да се излекува, докато не се смири.

Когато се възстанови връзката между човешката душа и Бога, няма да има мъчнотия, която да не може да се преодолее. Първото нещо, което се изисква за създаването на тази връзка е смирението. Това е един от законите на Всемирното Бяло Братство. Смирението е първото качество, което се иска от ученика. При Бога ще отидете не праведни, не учени, но смирени. Смиреният е положил основния камък на връзката с Бога.

Болният не бива да чака да му прислужват, а сам да иска да услужва и помага на здравите. Ще стане, ще услужи и пак ще си легне. По този начин той събужда своите жизнени сили.

Неблагодарността осакатява и преждевременно състарява човека, а благодарността оживява, възраства и подмладява. Хората най-често боледуват от това, че са имали възможност да направят едно добро и не са го направили, и от това, че не са благодарни.

Хората се страхуват от думата „слуга“, понеже имат пред слугите, които работят за пари и без Любов, без съзнание за своята служба. Ние говорим за служене от Любов, както са служили пророците и апостолите. Думата „служене“ е свещено звание. След като си служил на Бога добре, тогава само можеш да се наречеш Син Божи. Докато не си бил слуга, ти не можеш да бъдеш син. Само синът знае как трябва да служи на баща си. Най-доб-

рият слуга на баща си, това е неговият син. Не може ли синът да служи на баща си, той не може да бъде негов син. И ангелите са Божии служители. Ще кажете, че на Земята званието „слуга“ е презривно. На Земята е така, но не и на небето. Презрените неща на Земята са почитени на небето. Хората са изопачили понятието „слуга“ и въпреки това искат да бъдат щастливи. За да бъде щастлив, преди всичко човек трябва да е бил слуга. Само в служенето човек познава себе си. Истинският живот се изразява в служене.

Първото положение, което човек трябва да заеме, е да стане слуга и да съзнае своята работа, да я изпълнява с Любов. „Защо животът няма смисъл?“ Защото още не си станал слуга. „Много страдам!“ Господар си още. Стани слуга, съзнателно изпълнявай задълженията си и страданията ти ще изчезнат. „Не мога да уча.“ Слуга не си станал. Съзнаваш ли, че можеш и трябва да слугуваш, всичките ти работи ще се оправят. В каквото положение да поставите слугата, той е в състояние да разреши всички мъчнотии.

Времето днес ви казва: вие трябва да бъдете носители на новия живот! Разправяте на всички, че семената, които сте посели някога на нивата, са измрели. Обаче, щом дойде новият живот, влагата ще възкреси тия семена. Много от вашите мисли и желания са измрели, но ако живеете в закона на смирението и пуснете новия живот върху тях, те отново ще израснат и вие сами ще се чудите на заложите, които Бог е вложил във вас. Това значи праведен човек. Праведният ходи по Божия път, който е път на красота. Праведният е специалист по всички работи, той и господар може да бъде, и слуга може да бъде, но времето си на никого не продава. Той всичко работи, но като дойде до плащане, там го няма. Вие трябва да мязате на онзи японски принц, който имал желание да изучи живота на японците отблизо, затова отишъл като слуга в едно богато японско семейство. Той прекарал там известно време и като дошъл денят да напуща, господарят го извикал да му плати. Обаче той отказал: „Аз не искам никаква заплата. Трябва да напусна вашия дом, защото друга работа ме чака.“ Като си отишъл, едва тогава господарите му разбрали, че техният добър слуга бил японският принц, който дошъл тук с намерение да учи.

В това отношение всеки човек трябва да бъде самостоятелен и да знае, че е дошъл на Земята да се учи. И царски син да си, трябва да бъдеш примерен слуга, че като напуснеш дома на господарите си, те да кажат: „Добър беше нашият слуга! Като него друг не сме имали. Той беше идеен работник, всичко вършеше с Любов.“ Когато някой се запитва защо е дошъл на Земята, нека си отговори, че е дошъл на Земята да научи закона на служенето и така да го научи, че като напусне дома на своите господари, да чуе следните думи: „Добър беше нашият слуга! Като него друг не сме имали.“

И тъй, съществуват два живота: висш живот – на доброто, и нисш живот

– на злото. Животът на доброто се явява в слугуване, а животът на злото – в господаруване. Откажете се от живота на господаруването и приемоте живота на слугуването. Хората не искат да се откажат от господарството си, защото мислят, че като слуги ще изгубят достойнството си. Не се страхувайте от това. Радвайте се, ако загубите достойнството си. В Царството Божие приемат хора, които нямат представа за достойнството си, не мислят за своята личност.

Някои казват: „Да възпитаваме света, хората!“ В този смисъл аз не вярвам във възпитанието, защото всичко хора са индивидуални клетки на Божествения организъм, на Божественото тяло, и всеки отделно трябва да възпита себе си. Аз не мога никому да заповядвам. Да заповядвам някому, то би значило да светотатствам, да лъжа Бога. Аз не искам да заповядвам. Защо? Защото всички хора са на Господа; аз нямам право да заповядвам и злоупотребявам с чуждите неща, имам право да бъда господар само по моите мисли и желания – на тях мога да заповядвам. Обаче на всичко, което е извън мене, аз трябва да sluгувам. Така и вие трябва да правите.

Божие благословение иде чрез готовността да услужваш. В ангелския свят заповед не се издава никога. Там всеки схваща Божиите мисли и ги прилага – досетлив е. Един ден и вие може да чувствате, да схващате Божиите мисли и да ги прилагате. Това е Божието благословение.

Който служи на душата си е красив и вечно се подмладява. Ако можете да прочетете Стария и Новия завет 99 пъти и да го приложите, вие ще се подмладите.

Онова, което може да освободи човека от неговата съдба, това е Любовта му към Бога, чрез която ще научи закона на служенето. Когато човек реши да почне да служи на Бога, тогава той се освобождава от своята тежка съдба, от тъмното робство, в което е изпаднал. Тогава ще паднат оковите, които свързват нозете му.

Вие искате да бъдете богати, да имате къщи, жена, деца, че тогава да служите на Господа. И баба знае така. Като нямате нищо, тогава да служите. Като ви каже Господ: „Иди!“, да отидеш. Ще направиш каквото ти се казва.

Смели хора са нужни днес – хора, които да служат на Бога в малките работи.

Едно нещо се изисква от вас: при великите идеи, които занимават ума ви, и при всичките желания на вашето сърце, да имате характера на Христа. Като срещнете човек, който се нуждае от нещо, да спрете вниманието си върху него и да кажете: „Дерзай, дъще! Дерзай, братко! Дерзай, сестро!“ От вас не се изисква да помагате на хората с пари или да ги храните – това са последните неща. От вас се изисква само едно: при всичките работи,

които занимават ума и сърцето ви, да обърнете внимание на онзи, който се нуждае от нещо, и да му кажете само две думи: „Дерзай, братко!“ Няма защо да му говорите, че Господ ще промисли за него. В думите „дерзай, братко“ се съдържа идеята, че Бог, Който живее във всички души, грижи се и промисля за тях.

Решиш ли веднъж да служиш на Бога, повече не мисли; ще те колят ли, ще те бесят ли, ще те режат на парчета ли — за нищо не мисли. Всичко може да стане с тебе, но в края на краищата ще стане такова чудо, каквото хората никога не са виждали. Ако Христос се боеше, Той не би дошъл до Възкресението. Той беше прикован на кръста, където получи най-големите поругания, подигравки, че бил Син Божи, че искал да спаси света. Казваха му: „Ако наистина си Син Божи, слез от кръста, докажи това, за да ти повярваме“. Христос понесе всичко с най-голямо смирение и Любов. И в последния час въздъхна дълбоко и каза: „Отче, на Тебе предавам Духа си. Да бъде волята Ти!“ Христос понесе на кръста най-големите поругания, за което беше въздигнат: даде Му се всяка власт и на Земята, и на небето. С Него се извърши това, което дотогава не бе ставало — Той възкръсна.

Разумният човек е над страданията, над мъчнотиите. Човешкият дух е над всичко. Няма сила в света, която може да го съкруши. Знае ли това, човек трябва да прави усилия да побеждава мъчнотиите. Днес всеки иска да забогатее, да стане учен, добър, за да подобри положението си. Това е личен път на работа. Обаче личното повдигане, личното благо не води към щастие. Какво ви ползва знанието, богатството, добротата на един човек, ако той няма отношение към вас? Какво ви ползва светлината или знанието на един човек, щом той го задържа само за себе си? Да разработва човек даденото му от Бога и да се стреми още да придобива, с цел да помогне на себе си и на своите ближни, разбирам. Такова богатство, такова знание е на мястото си. Това значи изпълнение на волята Божия. Човек трябва да бъде готов да служи както на себе си, така и на другите.

„За да се изпълни все, що е писано.“ С други думи казано: съд Божи иде в света! Кога ще дойде Божият съд? Когато Божествената светлина влезе в умовете на хората и те започнат да виждат ясно всичко, каквото са направили в сегашния и в миналия си живот. Те се намират вече пред нова задача: да изправят живота си, да изправят всичките си погрешки. Благодарете за светлината, която ви е дадена, и бъдете готови като блудния син, да се обърнете към Бога с разкаяние и смирение, и кажете: „Господи, бъди милостив към нас! Не изпълнихме волята Ти, но сега сме готови да станем слуги, да Ти служим с Любов.“ Помолете се на Бога да напише имената ви в книгата на живота. Откажете се от лъжата, на която сте служили с години, и прие-мете истината.

Съвременните хора се нуждаят от положителна философия, а не от философията на камъните, растенията и дърветата. С тяхната философия не можеш да отидеш далеч. Какво са постигнали камъните? С тях постилат улиците. Какво са постигнали дърветата? С тях правят къщи, огради и др. Като вижда, че те се стремят нависоко и се борят помежду си кой да излезе над всички, човек взема брадвата и започва да сече. Така дърветата научават урока си и придобиват смирение. Те започват да се жертват, дават плодовете си, без да очакват нещо. Смирение е нужно на човека. Ако е горделив като дървото, трябва да се жертва за другите, безкористно да дава плодовете си. Така ще се избави от брадвата на своя господар. Ако е горделив като камъка, трябва да се смали, да се зарови дълбоко в земята и да се превърне в скъпоценен камък. Хиляди години трябва да стои той там, докато човекът го извади, шлифова и тури на себе си като украшение. Само така камъкът ще се избави от чука на своя господар. Докато гледате отвисоко на по-долностоящите, брадвата и чукут дълго време ще играят върху гърба ви. Докато мислите само за себе си, за своите лични нужди, вие ще падате и ставате, ще печелите и губите и ще се чудите защо нямате успех в живота си. Много естествено – гордостта и тщеславието събарят човека, а не го повдигат.

Жертвата става навреме и доброволно.

Най-мъчното нещо в живота на човека е да пожертва онова, което той обича. Дойде ли до закона на жертвата, той трябва да обмисли добре как да направи жертвата, която се изисква от него. Какво губи богатият, който владее цялата земя, ако даде на всеки човек по сто декара? Той не губи нищо. За него ще остане половината земя, която по никой начин сам не може да обработи. Следователно в силата на физическата невъзможност да обработи сам тази земя, той ще се принуди и нея да раздаде на хората. Той ще бъде последният – за себе си ще задържи сто декара земя. Така трябва да постъпва идеалният човек. Дойде ли до женитба, ще чака всички хора да се оженят, а той последен ще се ожени. Щом се ожени той, след него да няма вече кандидати за женитба, той да бъде последен. Значи идеалният човек така разрешава въпросите за себе си, че за благата, които животът дава, той се явява последен кандидат. Който не е последен, нека се яви по реда си, да вземе стотте декара земя; след това нека се жени, нека се мъчи, нека страда, нека плаче и т.н. Когато всичко става по естествен път, то е в реда на нещата.

Та когато казвам, че човек не трябва да плаче, аз имам пред вид идеалния човек, който последен се ползва от благата. Той трябва да се радва, а не да плаче. Който не е последен, той трябва да скърби и да се радва, да плаче и да се смее. Последният, обаче, е велик човек. Когато хората бъдат последни по ред в своите желания, Бог ще изтрие сълзите им. Тогава хората ще бъдат едно тяло, един ум, едно сърце.

СЛЪНЦЕ

Когато един център е положителен, той дава, а когато е отрицателен, взима. Положителната енергия твори, а отрицателната гради. По-голямата част от енергията, която нашето Слънце приема от централното Слънце, се консумира от нашето Слънце. И сравнително малка част от нея отива към планетите. Енергиите, които Земята приема от Слънцето, значително се преобразяват. Като проникват в земните пластове, последните поглъщат от тях всички хранителни елементи и остава само това, което не може да ползва. Така преобразени, тези енергии вече не са полезни за развитието и затова се изпращат от Земята в космическото пространство и оттам по известни пътища се връщат пак на Слънцето. Последното от своя страна ги препраща към централното Слънце за по-нататъшна преработка, за да добият своя първоначален ритъм.

В нашата Слънчева система има две слънца – едно видимо и едно невидимо. За видимото слънце учените говорят, а за невидимото не знаят нищо. Има едно Слънце, на което нашето Слънце е отражение.

Един ден ние ще разберем това Слънце, в което се проявява Бог, в което Бог живее и изпраща светлина. Освен това Слънце, което виждаме, има друго Слънце, Божествено Слънце, което никога не залязва. Великите посветени имат вечен ден, за тях Слънцето никога не залязва, те виждат Слънцето навсякъде, Земята отвсякъде, за тях материята е прозрачна.

Земният рай в Слънчевата система е на Слънцето.

Слънцето съставлява извор от жива енергия за цялата Слънчева система. По отношение на Земята енергията на Слънцето е положителна. Тя се развива в положително и в отрицателно електричество, и в положителен и в отрицателен магнетизъм. Земната енергия по отношение на Слънцето е отрицателна. От съприкосновението на тия две енергии се произвежда животът на Земята. Този посредник, който съединява и трансформира тези две енергии, е наречен от учените етер. Той прониква пространството и цялата Земя. Окултистите го наричат животворна плазма; мистиците го наричат дух. И в книгата Битие се казва: „В началото създаде Бог небето и Земята. А Земята беше неустроена и пуста; и тъмнината бе върху бездната; и Дух Божи се носеше върху водата.“

Слънцето прави видими Земята и другите планети. Благодарение на Слънцето имаме всичко необходимо за поддържане на нашия живот. Слънцето е образът на Бога. Бог е, Който дава живот. Благородните чувства, правите мисли, Бог ги внася в нас. Най-достъпното същество, което прониква в душата ни, това е Бог.

Земята крие големи богатства, това са малките мистерии. Малки тайни носи Земята, а Слънцето носи големите тайни. Има Любов по-голяма от тази на Земята, тя е Любовта на Слънцето.

Няма защо да се кланяте на Слънцето, но онова, което то дава, трябва да се приеме и обработи. Човек трябва да приема енергия от Слънцето за своя мозък, за дробовете, за стомаха и тялото си. В тази енергия е скрита разумността.

Слънцето изпраща на хората и въздуха, и златото, и живота.

Слънцето е мястото на Бога.

Слънцето е видимата страна на проявлението на Бога.

Слънчевата енергия слиза върху Земята като обширна струя, опасва я от Северния полюс към Южния и се връща пак към Слънцето. Някои учени поддържат, че тази именно енергия движи Земята около нейната ос.

Видните адепти отдавна са доказали, че слънчевите петна оказват влияние върху живота на Земята. Тези петна започнаха да се явяват, след като хората започнаха да грешат. Щом хората изправят живота си, и слънчевите петна ще изчезнат.

От петната на Слънцето произтичат големите магнетични бури. От тези петна зависи и плодородието на Земята. Когато има повече петна на Слънцето, годината е по-плодотворна. Когато има повече петна на Слънцето, повече хора се женят и повече умират, тогава стават големи пертурбации в нервната система, сърдечни разриви, мозъчни апоплексии, болки в гръбнака, в бъбреците, хората не са на себе си.

Слънцето има повече от 10 магнетични пояса, които опасват Земята, кръстосват я в различни посоки. През разните векове тези пояси са действали върху хората, докато създали сегашната егоистична култура – култура на силата. Други пояси излизат сега от Слънцето. Те приготвят условия за една по-мека култура – култура на Любовта. Ако вие не се поставите под благотворното влияние на тези лъчи, т.е. на тези пояси, нищо не можете да направите. Ако умът ви е добре развит, през мозъка като през призма ще разложите слънчевите лъчи, ще схванете новите пояси на светлината. Днес Слънцето не е такова, каквото е било преди хиляда години. Мистиците са знаели това и са го изразили в следните мисли: „да възлюбиш Господа“, „да бъдеш добър“, „да обичаш Истината“.

Според закона на движението, онази част от Земята, която постоянно се обръща и приближава към Слънцето, има най-благоприятни условия за своето развитие. А частта ѝ, която се отдалечава, губи повечето от тези условия. Един час преди изгрева на Слънцето неговата енергия има психическо

влияние върху клетките на тялото — обновява тяхната енергия и създава нов импулс за работата у тях.

Строежът на Слънцето и строежът на клетките е подобен. Слънцето има в себе си три области: едната от тях приготвя енергията, втората я акумулира и трансформира, а третата я препраща към Земята. Също и в клетките има три области: външна, която възприема слънчевата енергия, средна, която я акумулира в себе си, и вътрешна, която я преработва и превръща на жизнена сила. Тези три области ги има и в организма в по-развита форма. Те най-лесно личат в зародиша. Първата, външна зачатъчна обвивка, се нарича ектодерма, средната се нарича мезодерма, а която е в центъра, вътрешната, се нарича ендодерма.

Сутрин при изгрев Земята е най-отрицателна, т.е. приема най-много. Този факт е от извънредно голяма важност, за да се оцени значението на изгрева. Трябва да имаме пред вид следния закон: ние сме част от земния организъм и затова, когато земният организъм приема, и човешкият организъм приема; и обратно, когато Земята дава, и човек дава. Затова именно най-силно действащи са първите слънчеви лъчи. Тогава и човешкият организъм е най-възприемчив към слънчевите енергии. Сутринта имаме всякога повече прана или жизнена енергия, отколкото на обяд. Тогава живият организъм поглъща най-много и най-мощни положителни енергии. Първите слънчеви лъчи са най-активни, тогава Слънцето е в апогея на своята дейност. Слънчевата енергия минава всеки ден през два периода: от 12 часа среднощ до 12 часа на пладне има прилив на слънчева енергия, а от 12 часа на пладне до 12 часа среднощ — отлив.

Не може Слънцето да ти предаде своето благо, понеже теченията от сутрин до вечер са разнообразни: човек до обяд възприема теченията, които са благоприятни, а следобед, понеже вече е натоварен, намира се в негативно състояние и почти нищо не може да възприеме.

Да посрещнеш изгрева на Слънцето означава да се свържеш съзнателно с него, за да могат неговите сили да потекат през твоя организъм. Свърже ли се човек със Слънцето на физическия свят, едновременно с това той се свързва с още две слънца — Слънцето на духовния и Слънцето на Божествения свят. Ако човек не посреща изгрева на физическото Слънце, не може да бъде здрав. Този закон е познат не само на хората, но и на всички живи същества.

Под влиянието на Слънцето се събужда космическото съзнание в човека. Слънцето е, което събужда мисълта на човека. Слънцето е живо, колективно същество, което има космическо съзнание. В него е мисълта. Когато това космическо, Божествено съзнание в човека се събуди, Слънцето започва да мисли за него и тогава човек е здрав и дълго живее.

Първият слънчев лъч носи богатството на всички лъчи. Най-полезните лъчи са около изгрев Слънце.

Сутрин от 7 до 10 часа най-късно ще се излагате на Слънце. Мозъкът е като батерия и щом тази батерия започне да възприема, щом пълненето ѝ със слънчева енергия става правилно, тя после я изпраща към всички части на тялото и тази енергия започва да лекува.

Слънчевата енергия е жива, на нея всичко расте, цъфти и зрее. Тази енергия идва само сутрин, когато Слънцето изгрява, но тя не идва от самото Слънце.

Всичко, каквото може да се вземе и което може да ви ползва е преди и около изгрева на Слънцето. През деня може да се вземе, но това са триците.

Всички добри желания се садят само сутрин, вечер нищо не се седи. Вечер семенцата растат, а сутрин се садят. Така е и в духовния свят. Знаете ли какво значи сутрин? Сутринта е младост. Сутрин Слънцето е млад момък, на обяд – женен, а вечер – стар дядо.

Излизайте всеки ден на слънце, като излагате гърба си най-напред на юг, после малко на север, малко на изток и постойте така един час от 7 до 8 часа сутринта. Отправете ума си към Господа и кажете: „Господи, просвети моя ум. Дай здраве на всички хора, а заедно с тях и на мене.“ След това започнете да мислите върху най-хубавите неща, които знаете. Направете този опит през цялата година. Ще видите, че 99% от вашия опит ще бъде сполучлив.

Винаги трябва да знаеш кога изгрява Слънцето, за да си буден, да излезеш и да го посрещнеш. Първият лъч на Слънцето е нещо много мощно и красиво. Ако десет пъти можеш да го хванеш през годината, то е достатъчно. Но за да го усетиш както трябва, не бива с нищо да отвлечаш вниманието си.

Не е въпросът да се изправите и да гледате Слънцето, но така да застанете, че този слънчев лъч да влезе във вашето съзнание хармонично, тогава ще получите една необикновена приятност и разположение.

Лъчите преди изгрев, които се пречупват през атмосферата, имат влияние повече върху мозъка. По време на изгрева лъчите на Слънцето, които идват по права линия, имат влияние върху дихателната система и върху нашата чувствителност. А колкото приближава към пладне, те имат влияние върху храносмилателната система. Затова лечебността на слънчевата енергия е различна: преди изгрев Слънце – за подобрение на мозъчната нервна система, при изгрев Слънце – за дихателната система, а от 9 до 12 часа – за стомаха, т.е. през това време от деня слънчевите лъчи произвеждат целебно действие на болния стомах. А след обяд изобщо слънчевата енергия има малко целебни резултати.

Слънчевата енергия през четирите годишни времена оказва четири вида

влияния. Пролетта и лятото представляват прилив на слънчева енергия към Земята, а есента и зимата – отлив. Затова най-благоприятното влияние на Слънцето започва от 22 март. Всички онези организми, които са здраво устроени, се ползват от тази енергия, а слабите организми се разтопяват от нея и отслабват още повече. От 22 март Земята работи по-творчески, творческите ѝ сили са в действие. Когато на пролет приижда положителна слънчева енергия, творческата дейност на Земята се увеличава и затова има по това време силен растеж; най-голямата органическа работа се свършва тогава.

Най-добрите месеци за обновяване са от 22 март, през целия месец април и май до 22 юни. На последната дата всяко растение спира.

Ако човек не почернява от Слънцето, това показва, че той не е здрав, Слънцето не може да го лекува. Между Слънцето и човека трябва да става правилна обмяна. Чернота, предизвикана от слънчевите лъчи, показва, че Слънцето е извлякло от организма на човека всички утайки, нечистотии, всичката гъста материя. Ако човек не почернява, тази гъста материя остава в организма и създава ред болезнени състояния.

Ако си неразположен, излез навън, изложи гърба си на слънце, концентрирай ума си и лекарството от Слънцето ще дойде. Аз така правя и всичко каквото ме смущава, изчезва в продължение на десетина минути. Като се пека на слънце, нагаждам се така към лъчите, че да ме огряват, а аз пращам енергиите си към стомаха и не закусвам – най-много една-две череши или две-три зрънца грозде или само топла водица и така се пека на слънце. Тази вода привлича енергиите, които идват от Слънцето. Каквото човек пожелае, това вече знаят от Слънцето и го изпращат. Туй реалното, което лекува, ми го изпращат от специфично място. Тази енергия идва по права линия.

Онзи човек, който има знание би си направил дреха от слънчеви лъчи. Вълната, храната, всичко идва от Слънцето. Човек, който има знание, ще събере своята храна, своето гориво от Слънцето. Няма да дава пари за храна и въглища, няма да се кара с никого, защото няма да има за какво.

Ако разглеждате Слънцето като тяло, то отвън и отвътре е обвито с диамантена обвивка – едно гладко кълбо, което има един милион километра в диаметър. На него живеят разумни същества, всички облечени в такава дреха.

Когато видя една светла звезда, зная, че светлината показва степента на интелигентността на този свят. Нашето Слънце е населено от много разумни същества, не като нас, разбира се, и не с такива тела. Тези петна, които забелязваме на Слънцето, са врати за разумните същества, през тези врати те излизат и отиват на работа. На 150 хиляди километра се изхвърля един огнен стълб.

Казано е: „Бог създаде небето и Земята“. Вие поглеждате към небето и пи-

тате, дали е тъй? Ако един съвременен ученик влезе в лабораторията и види всички инструменти, ще каже: „Това не е за мене“. Това е създал човешкият ум. Ако идете на Слънцето, и то е населено с човеци, малко по-другояче създадени, не с такива форми. Техният идеал е по-велик, понеже не се занимават с частни работи. Защото жителите на Слънцето имат своя история. Не искам да ви карам да вярвате. Ако не вярвате, ще ми бъде по-приятно, защото, ако вярвате, ще кажете: „Това е една приказка“. Ако вярвате, ще кажете: „Как е възможно, огън разтопен има на Слънцето, да има жители, ще се стопят там“. В Слънцето много по-добре може да се живее. Учените хора твърдят, че там топлината е много голяма. Ние едва понасяме 39, 40, 42 градуса. На Слънцето жителите издържат на една топлина от може би 35 милиона градуса. Следователно, ако един слънчев жител дойде на Земята, ще се намери в голямо противоречие с онзи голям студ, който ще намери. Те се обезсилват и затова много рядко се решават да слязат на Земята.

Велика е вселената със своите слънчеви системи, с милиардите същества в тях. За всички тия същества има Промисъл. Един е, Който се грижи за всички. Днес мъчно можеш да убедиш човека, че има живот на Слънцето. Някои пък мислят, че и на Слънцето живеят хора като тия на Земята. Не е така. Земяният човек не може да живее на Слънцето. Ако един земен човек отиде на Слънцето, ще тежи 16 000 тона. Слънцето не се нуждае от такава тежка материя и от такова количество. Материята, от която са направени слънчевите жители, е крайно пластична и устойчива. Тя издържа на голяма светлина и топлина. Слънчевите жители извървяват грамадни разстояния като достигат до крайните предели на слънчевите системи. Дали вярвате в това или не, не е важно. Може да го приемете като една от приказките на „Хиляда и една нощ“. Кажете ли някой, че няма хора на Слънцето, казвам: вярно е, че на Слънцето не могат да живеят хора като тия на Земята. Вярно е, че и на Земята не могат да живеят същества, като тия на Слънцето. Ако един слънчев жител слезе на Земята, той ще я запали. Земята не може да издържи на интензивността, с която той живее. Като дойде на Земята, слънчевият жител трябва да вземе предпазни мерки, да не направи някаква пакост. В Стария Завет е казано, че колкото пъти е слизал някой от небесните жители на Земята, хората, които са го виждали, падали на земята. Не се издържа лесно на голямата светлина. Сегашният човек не е в състояние да издържи пред Божия съд. Затова днес строгостта отстъпва пред милостта.

СМЪРТ

Да умре някой, това не значи, че той ще изчезне. Всяко неправилно преминаване от едно състояние в друго е смърт. Всяко нещо, което се променя

и изменя, минава през смъртта. Всяко нещо, което влиза в нова форма, при нови условия, минава през живота. Смъртта освобождава човека от лошите условия; животът дава на човека нови условия, по-добри от старите, за да познае Бога.

Казват, че когато спре сърцето, човек умира. Не е така. Може да престане една деятелност, но остава друга, по-тънка, която продължава да действа. Смъртта е само една смяна на енергията в природата от едно състояние в друго. В другия свят материята е по-ефирна, по-деликатна в своите трептения. Онези, които не разбират тези закони, казват, че човекът е умрял и бързат да го заровят в земята, а не знаят колко живи са заровени. Гледайте да се освободите от мисълта, че има смърт.

Смъртта е лишаване от граждански права. Смъртта е затвор, съществуваш в битието, но нямаш възможност да се проявиш.

Сега ще ви пренеса в една друга област. Казвате, че някой умрял. Ето как аз ще ви представя смъртта: животът е в клоните и в листата. Животът е движение нагоре. Смъртта е движение надолу, към корените. Когато хората умират, това значи, че отиват да живеят в своите корени. Туй, дето се нарича гниене, то е отиване в корените, където се разширяват, променят се. Мисълта не може да се направи по-ясна. Но вие сега ще кажете: „Ние не знаем ли, че човек умира?“ По какво се отличава смъртта от живота? Умрелият човек затваря очите си, затваря устата си, затваря ушите си. Той остава спокоен и невъзмутим и каквото и да му говорите, мълчи, все едно, че е сърдит. Аз наричам всички умрели хора сърдити. Казваш му да си отвори очите. Не. Мръдни си ръката! Не. Краката! Не. Можеш да плачеш, да го заплашваш, че ще му се разсърдиш — не отговаря. Умрелите са най-упоритите хора. Като се разсърдят веднъж, не говорят. Казвам: смъртта лишава човека от всякакви движения — на очите, на ушите, на ръцете, на всички органи. Той при всички случаи остава неподвижен. Тя ограничава човека, той не може да се проявява на физическото поле. Туй състояние наричаме смърт.

За всеки човек е определено от какво ще умре и кога ще умре.

Човек не трябва да си заминава за онзи свят, преди да е свършил работата си.

В Божественият кодекс абсолютно никакво смъртно наказание няма. Смъртното наказание е една измама, фалшификация на човешкия ум. За народа си щом искате да убиете някого — може. Но за Бога нямате право да убивате, заради Бога ще го оправдаете.

Когато умре едно дете, това понякога показва, че майката има някаква погрешка, която трябва да изправи. Ако някое дете е създадено със слаб, хилав организъм, то умира, за да се създаде със здрав, нов организъм в друг

живот. То може да умре и втори, и трети път, докато най-после си създаде една хубава къща, в която да живее дълго.

Смъртта е само разединение между частиците на телата, но смърт няма. Има само ограничение на човешкото съзнание.

На какво се дължи остаряването? На образуването на сложни съединения, които се натрупват в тъканите, без да може организъмът да ги усвои. Ако се приеме, че клетките са безсмъртни, един ден те ще се разпаднат, ще прекъснат своята дейтелност, вследствие на което човек умира. Във всеки организъм съществува една централна клетка – монада, около която всички останали клетки се групират и образуват даден организъм. Докато организъмът е жив, между централната клетка и всички останали клетки съществува известна връзка. Щом тази връзка започне да се къса, клетките се разединяват една от друга, отделят се от централната клетка, и организъмът умира. Това наричат хората смърт, разваляне на съдружието.

Нима ако си затвориш очите – това е смърт? Нима ако за известно време престанеш да говориш, това е смърт? Нима ако пулсът ти престане да работи, това е смърт? Може всичко това човек да направи и трупа му да заровят, това пак не е смърт. Има същества в Природата, които нямат сърце и пак живеят, нямат кръвообращение и пак живеят. Тялото може да живее като тяло, и душата може да живее, само че тялото като остане без душа, се разкапва на милиони живи частици, но те не умират, то е съставено от милиарди клетки. Всяко клетка си има душа, само че душата на първичната клетка е централна, тя е светла сама по себе си и е привлякла всички други клетки наоколо си. И един ден, когато тази клетка свърши своята мисия, тя ще им каже: „Сега ви изпращам на свобода“, и веднага всички клетки се разпръсват, всяка отива по своя път. А хората плачат, четири реда сълзи ронят, че някой човек умрял.

Когато човек умира, клетките постепенно се раздвижват, разпръскват се в пространството, където продължават да живеят.

Човек като умира, 150 хиляди милиарда души се освобождават и всички тия души отиват там, откъдето са. Които са от растенията, отиват при растенията, други, които са от минералите, отиват при минералите, трети – в органичния свят, всяка клетка се връща там, откъдето е дошла.

Дойде смъртта, вземе своето. Като вземе своето, тя пак дава в земята, остава нещо. И втори път от тази материя ще се съгради нещо друго.

Когато един човек умира, умира нещо в нас. Когато един човек се ражда, и в нас се ражда нещо.

Обърнете внимание на следното: като умре един добър човек, светлината в умовете на хората се увеличава. Той се превръща в светлина. Когато в

семейството умре някой, всички близки се обикват. Умрелият влиза в тях като светлина и топлина. Кое е по-съществено: външната форма, или светлината и топлината? Като умре един лош човек, и той ще се прояви, само че в противоположно направление. От него ще се получи студ и мрак.

Казваш: „Умря баща ми“. Казвам: няма нищо. Искам да ти кажа, че баща ти не е умрял. Може да се докаже, че като умре бащата, тежестта на сина ще се увеличи. Тежестта на всички синове и дъщери ще се увеличи. Затуй, когато в някой дом някой умре, подобряват се работите, всички болни в тази къща оздравяват. Докато дядото е жив, всички боледуват, като умре дядото, всички стават здрави. Защо стават здрави? Много естествено, дядото със своите мисли за старост и с болестите си е тежал върху гърбовете на всички. Мислите на дядото са се възприемали от децата и затова са боледували. След неговата смърт те се освобождават от тази ненужна тежест. Същото е, ако турите върху едно семенце един камък, пониква накриво. Като падне камъкът, цветето се изправя.

Хората умират от безлюбие. Ако няма нито един да обича даден човек, той скоро умира.

Желанието на някого да се самоубие, се дължи на чужди влияния. Всички вие страдате не толкова от ваши погрешки, но от погрешките и прегрешенията на хиляди поколения ваши роднини, живели преди вас. Вие изплащате постоянно чужди дългове.

Един човек, който се хвърля от канарата, той е изразител на желанието за самоубийство на ред поколения. Законът на внушението е силен.

Но този, който се самоубива, вижда, че е толкова жив, както и преди да се самоубие и е в страшни терзания, в окаяно положение. Усеща голяма празнота.

Някои хора мислят, че като се самоубият, страданията им ще престанат, защото не знаят, че ще влезнат в един свят, напълно забранен за тях. Като влязат в този свят, никой не ги помни, никой не ги познава, все едно, че са влезли в една яма, забравени от всички. Това не е избавление, а нещастие.

За самоубийството ще кажа: не излизай от затвора, докато не му дойде времето. Защото ако излезете, десет пъти по-лошо ще бъде. Докато не ви пуснат, стойте в затвора да учите урока си.

Често се задава въпросът: „Има ли право човек да се самоубие?“ Понеже човек е свободен, може да го направи, но няма право да дава лош пример на другите. Какво става с тебе, другите не трябва да знаят. Защо ще даваш лош пример? Защо ще даваш възможност на тщеславието в тебе да се шири? Ще се хвърлиш от някоя канара или ще се обесиш и ще оставиш писмо до близките си, че не си могъл да издържиш страданията и изпитанията в

живота си. Значи радостите издържаш, а страданията не издържаш. Това не е геройство. Светът се нуждае от герои, които носят еднакво и радостите, и скърбите.

Като ти дотегне животът, няма защо да мислиш за самоубийство, но вземи да гладуваш 20, 30, 40 дни, за да прецениш какво нещо е животът, и ако не ти е домилял, тогава продължавай да постиш.

Ако мислиш на Земята да си уредиш живота, да си поживееш, ти ще изгубиш. Има хора, които 20 години събират, за да имат за стари години. Насъберат пари, развали се стомахът, не могат да ядат. Какво ще яде човек на стари години? Някои събират пари за черни дни. Пари за черни дни не ни трябва. Черни дни – това е смъртта. Тя не се нуждае от пари. Смъртта е един обирник – като дойде, всичко ще ти вземе.

Умирането не е нищо друго освен пълното изхарчване, изяждане и изпиване на благата, които Бог е дал на разположение на всеки човек.

Когато един организъм е изхарчил кредита за своята деятелност, тогава идва смъртта. Човек ще се върне към смъртта, за да се пречисти от своята грандомания.

Смъртта казва: долу всякаква собственост! Тя лишава човека от имотите му, от всичко, което притежава на Земята. Не може да познае Бога този, който мисли само за благуването си. Ще напълниш стомаха си с агнета, прасета, кокошки и ще мислиш за Бога! Това е невъзможно. Това значи да натовариш колата си с нечистотии.

Умирането може да се обясни по два начина: или че човек съвършено е изчезнал от света, или може да се даде следното обяснение. Вие имате една бучка захар. Като падне тази бучка във водата, стопява се, няма я. И представете си, че е паднала в едно езеро, де ще я намерите? По никой начин вие не сте в състояние да върнете бучката. За вас тя е загубена. Помнете едно: животът, който сега имате, е една бучка захар. Гледайте да не я изтървете в езерото! После, ако ме попитате, ще кажа: „Отиде бучката! Някоя друга бучка трябва да се намери.“ Тази бучка се е разтопила. Никаква философия, никакво обяснение не помага. Както и да обяснявам, ще кажете: „Отиде бучката!“

Нещата в света на сила не идват. В природата има един закон, който чака. Хората трябва да дойдат до едно поле, където съзнанието само тече, само усеща работите. Не мислете насила върху нещата. Едва от 700 години преди Христа са почнали да мислят така, както днес. Нашето мислене е такова от 700 години преди Христа. И то върху известно знание хората са престанали да мислят дълбоко. Дълбочина няма в мисълта. Някой казва: „Родил съм се, ще умра“. Той не знае какво нещо е животът, а мисли за смърт-

та. Та смъртта е една далечна наука! Първоначално смъртта е означавала, че ще се лишиш от онези условия, при които животът може да функционира на физическия свят. Това обаче не значи, че животът изчезва. Ще ти се дадат други условия, други схващания. В смъртта ще имаш най-тънкия образ за живота, който човек може да си въобрази. Това е смъртта. Едисон разказва, че бил в лабораторията си и направил един сеанс. Чул гласа на един свой приятел, който бил жив и му казал: „Много време ни готвят, някъде ще ни прашат, готвят ни за експедиция. Ще ни водят някъде. Нищо не мога да ви кажа сега. Може би като се върна от тази експедиция, ще разкажа къде съм бил.“ Обикновено на заминалите не се позволява да говорят или те самите на могат. Какво ще разберете, ако проговори един човек, който живее в четвъртото измерение? Или какво ще разберете, ако ви кажат едно число, например 10^{20} ? Има математици, които може да кажат нещо, но да разбереш тези истини, които са скрити в числото, се изискват хиляди години.

Представете си, че една бъчва е направена от 12 странични дъски и две дъна. Представете си, че 12 учени хора са сглобени с две дъна посредством обръчи и образуват една бъчва. Мислите ли, че като се скъсат обръчите, тия хора няма да благодарят, че са се освободили от ограниченията? Такова е нашето положение. Такова е положението на света, такова е положението на много хора по отношение на физическите закони на Земята. Например тебе те държи нещо на Земята, прикован си. Ходиш, нещо те тегли към Земята, законът на притеглянето. Това е един обръч. Мислиш ли, че ако можеш да се откопчиш от Земята, да отпътуваш във вселената, няма да ти бъде приятно? Ще ти бъде приятно, как не. Сега тия условия, при които се намираме, са механически. Животът на Земята трябва да го изучавате като нещо променливо. Вие всички сте млади, но след 50, 60 години ще станете стари баби и дядовци. Някои ще ходите с бастун, други с два бастуна, ще бъдете прегърбени, ще гледате към земята. Питам: кое е онова, което ви е състарило? Как е възможно вие, умните хора, да остареете? Ако един човек осиромашее, къде е причината: отвън или отвътре? Ако една овца я изяде един вълк, къде е причината: отвън или отвътре? Ако човекът или вълкът я изяде, причината е отвън. Но ако една овца заболее, причината е в нея. Когато човек умира, причината е отвън, неговите врагове са по-силни.

Месоядство има и в духовния свят. Смъртта на мнозина се дължи на такива месоядни души, които се хранят от кръвта на човека.

Когато остарее твоето тяло и не е способно вече да предава твоите мисли, Господ казва на ангелите: „Иди, съблечи това мое дете, чиито дрехи са толкова нечисти, че не могат вече да се перат“. Казвам: „Братко, ще те съблекат“, или, казано на ваш език: „Ти трябва да заминеш и втори път пак да дойдеш“. Когато ви говоря за отворени очи, искам да държите физическото си тяло всякога чисто.

Смъртта за нас е само една възможност да се освободим от ограничаващите условия, в които се намираме, да се освободим от хилавото тяло, от ограничения си ум, за да може Божественото в него да създаде в бъдеще един отличен организъм, с който да служим на Бога.

Ние се страхуваме от смъртта, защото не я разбираме, не разбираме какво представлява тя. Страшна е смъртта за онзи, който не я разбира; за онзи, който я разбира, няма по-добро нещо от нея.

Смъртта е страшна за онзи, който не се отказва от себе си, но смъртта е благо за всички, които се отказват от себе си.

Когато някой човек е стар, изнемошял, боледувал много години, уморен от живота, той много по-лесно се освобождава от физическото си тяло, не се измъчва при отделянето на душата от тялото.

Когато умре човек, всичко оставя на Земята. Единственото нещо, което взема със себе си, това е капиталът, вложен в неговия мозък. Когато човек умира, душата му стои до главата, чака последното му издихание, за да вземе ведната този капитал. Цял живот тя е работила върху него, превръщала е нисшето във висше, организираща го е и сега слиза, за да го вземе със себе си. Тя взема само есенцията на мозъка.

Смъртта е освобождение от всички заблуди. Да умре човек не е лошо, но докато скъса окончателно края, който го свързва с близки и със Земята, голям зор ще види.

Цяло изкуство е да знаете как да умрете. Но когато не знаете как да умрете, е цяло мъчение. Някои много се мъчат, не знаят как да умрат.

Гледайте да прощавате веднага на хората, за да може като умрете, веднага да се освободите. Иначе душата ви дълго ще гледа изгниването на тялото. Хубаво е човек да не вижда как се събаря тялото му, затова да не се привързва много към Земята, към вещите и близките, и да прощава.

Дойде ли часът за заминаване, добре е сами да сте скъсали всички връзки със Земята, да сте се облекли в нови дрехи, нови обуца, добре вчесани и измити, захвърлили всичко старо и така чисти и пременени да се явите през Господа.

Някой дойде при мене и ми казва, че иска да умре. Че нямало какво да го плашат с дяволи, мушкане с вили и т.н. „Това са бабини деветини, аз съм човек с образование, не мога да вярвам в тези неща.“ Не, аз няма да ти говоря за тези неща, но има друго нещо, по-опасно, а то седи в следното: когато човек умре и съзнанието му не може да се отдели от тялото, това е най-страшното състояние, което човек може да изживее. Ако лесно може да излезе човек от тялото си, както и да е, но ако не може да излезе, тогава е

страшно. Той е свидетел на целия процес на изгниване на тялото си, частица по частица то се разлага и гние, а той не може да се освободи.

Мислите ли, че ако в планината сте видели мечка и я срещнете, това е нещастие? Тази мечка вие ще я срещнете когато и да е. Всички хора срещат мечката. По-страшна мечка от смъртта има ли? Хората бягат от мечката. Тази мечка ще те срещне, може на десет години, може на 20, на 30, 40, на 120. Тогава тя ще те хване, ще те постави на земята и ще те потъпчи хубаво. Хората казват: „Замина за другия свят“. Мечка го е тъпкала, нямало е кой да го спаси. Каква е разликата между грешните и праведните? Праведният ще се качи на гърба на мечката и така ще отиде в другия свят. Мечката го пренася. Мечката влече грешника по земята. Тази е разликата. Единият се радва, а другият скърби, че умира.

Като идете в онзи свят стари, в ретортата ще влезете. Като излезете, ще бъдете като филтрирана вода, чисти и освободени от всичката кал, която сте имали. Защото в ума ви доста кал полепва от някои отрицателни мисли. Същото е и в сърцето ви. Чувства, които не са положителни, оставят кал. Там ще ви освободят от всичката кал и вие ще се подмладите, ще започнете да дишате отново. Но не чакайте да умрете, че да ви тикнат в ретортата, неприятно е. Там не се церемонят, няма да ти отдадат почит. Умрелите старци като идат в оня свят, специални работници ги хващат и право в ретортата.

Представете си, че като идете в оня свят, ви попитат: „Защо дойдохте? На екскурзия ли?“ Какво ще им кажете? Ако кажете: „Бягаме от оня свят, остаряхме от страдания“, в ретортата вътре ще се намерите. Сега вие имате особено понятие за оня свят, но той е разумен. Ако отидеш там с една светла мисъл, с едно светло чувство, той е друг свят. Но отидеш ли недоволен, ще попаднеш в един хаос, както при сътворението на света: „Направи Бог небето и Земята и Земята беше неустроена и Дух Божи се носеше над Земята“. Ако вие влезете в оня свят неустроени, ще започне оня Дух да се движи, ще започне творчество. Започнете вие сега сами да творите в себе си.

Когато дойде смъртта, ще дойдат вашите приятели отгоре. Най-напред ще се появят двама ангели, облечени в светлина, ще ви вземат и ще ви ръководят, няма да ви говорят за смъртта. Те с Любов ще ви изтеглят и ще напуснете тялото, като че излизате от къщи и ще си заминете.

Всички очаквате, че като умрете и отидете на небето, ще ви посрещнат ангели и светии. Че ще ви посрещнат ангели и светии, не се съмнявам, но кои светии? Има два вида светии: едните са облечени в черни раса, а другите — с бели. И ангелите може да са облечени с бели рази, а може и с черни. Има светии на закона, има и светии на Любовта. Те се различават. Вие можете да поддържате която религия искате — това е външната страна; религиите са външната страна. Как човек трябва да постъпва, това е цяла наука. И това

е външната страна. И никоя религия не може да ви спаси, ако в нея няма Любов. Вие ще бъдете тогаз под закона на тъмнината, на ограничението.

Смъртта е бирник, който услужва на кармичните духове. Тези духове са наречени още стражари. Те присъстват при всеки умиращ и спорят за душата му.

Казваш: „Ще се мре“. Знаете ли какво е смъртта? „Ще се свърши.“ Знаете ли какво нещо е „да се свърши“? Ще усетите една голяма скръб, едно голямо страдание, като че цялата вселена се руши. Казвате: „Отиде“. След като преминете през тези страдания, вие ще се намерите в една голяма светлина. Ще кажете: „Много добре стана, че се освободих от тези заблуждения, в които досега живях.“

Съществува една теория, според която при преминаването от този на онзи свят човек трябва да знае закона на смаляването, да се смали толкова много, че да мине съвършено незабелязано между съществата, които са неприятно разположени към него. Щом душата на човека дойде до тъмната зона на Земята, тези същества започват да я преследват, както преследват апашите на Земята. Почти за всяка душа са определени по два-три ангела, които я придружават, за да може безопасно да мине тази зона. Има случаи, когато някои души не се придружават от тия ангели, и те са изложени на големи гонения от страна на лошите духове. Да не ви се вижда чудно това нещо! Не става ли същото и в живота на Земята? Срещате един цар, заобиколен с цял ескадрон войници, стражари, всички го пазят. Срещате министри и други видни лица, все има някой с тях, който ги придружава. Обикновените хора обаче никой не ги пази, те ходят повече сами. Ако някой обикновен човек попадне в някаква бездна в невидимия свят и там го спират, както правят с някой автомобил, който вози известен богаташ, и му казват: „Скоро дай парите!“, как може да се спаси душата, която е толкова много преследвана? Тя може да се спаси само чрез закона на смаляването. Те ще я преследват, тя ще се смалява, смалява, докато стане съвсем невидима. Тогава те казват: „Свърши се с нея! Няма защо повече да я преследваме.“ Значи когато душата научи закона на смирението, тя дохожда на границата на възвишения свят, дето започва постепенно да се разширява и става светла душа.

Които не знаят името Божие, те ще видят страшното лице на смъртта, те ще видят нейните остри ножове. Смъртта не постъпва еднакво с всички хора. Страшно е да видите човек, надупчен от ножовете на смъртта! Тя вземе ножовете си, седне при умиращия, започва да бодне и говори: „Помниш ли, преди еди-колко си години ти обра една бедна вдовица? Помниш ли, преди еди-колко си години изнасили една мома? Помниш ли, когато уби майка си?“ Дупчи този ангел и припомня на човека всички грехове и престъпления на миналото му. Не мислете, че като заминавате на онзи свят, Духът ще ви посрещне. Не, първо ще минете през ножовете на смъртта. Казвате: „Ще

се молим!“ С молене работа не става. Ще се обърнете към Бога с всичкото си смирение и ще се разкаете за всичко, сторено досега. Колкото и да не искате, ножовете ще ви заставят да се покаете. При последния нож, при последното дупчене, ангелът на смъртта ще ти каже: „Помни, че преди три хиляди години Господ ти даде последните условия за изправяне, но ти не ги използваш. Ако желаеш, и сега можеш да се изправиш.“ Тогава ти започваш да плачеш, да се молиш, да се разкайваш за греховете си. Молитвата не спасява, но помага за пречиштането на човека. Докато човек не върне всичко, което несправедливо е взел, той не може да се изправи. Това очаква всички хора. Те търсят лесния път, но трябва да знаят, че ангелът на смъртта иде вече! Голямо дупчене предстои. Можете да се молите по десет пъти на ден, това нищо не значи, дупчене ще има. Едно може да ви спаси – да произнесете името Божие.

Всеки човек, като умре, ще мине през тъмната зона, после ще мине от първата гама на светлината във втората гама на светлината. След това влиза в другия свят. Светлината на така наречения „друг свят“ е по-мека и по-хубава. В сравнение с нея, физическата светлина е по-остра. Има един начин на концентриране. Вие може да минете от едната гама на светлината в другата. Но за да минете, трябва да се освободите от всички впечатления на физическия свят. Трябва да изолирате от ума си всички впечатления, които физическият свят е наслагал у вас. Щом изолирате ума си от тях, ще минете в другия свят. Щом има нещо да тревожи съзнанието ви, не можете да минете в другия свят. И затова, когато умира някой, не иска да го смущават. Българите казват: преполовили го, не може да умре човекът. Когато някой е умрял, не бива да се плаче за него, защото го смущават и той много мъчно може да си замине. Дори не трябва да се говори около заминалия – умрелият трябва спокойно да освободи съзнанието си от всички впечатления на физическото поле, да остави и страха. Който е умрял без страх, може да се върне. Ако умира и си кажете, че пак ще се върнете, ще се върнете. А ако помислите, че няма да се върнете, това ще внесе едно противоречие. Някои са опитали това.

Кое е по-хубаво, да се зарови в земята ли един умрял или да бъде изгорен? И едното, и другото имат своята добра страна. Когато се изгори лошият човек, започваме да вмъкваме неговия дух в нас. Погрешките стават общи. Като го турим в земята, тогава от нея и от плодовете ще дойдат у нас неговите влияния и погрешки. Най-добре е като умре някой, да се пренесе на Луната.

На Земята трябва да се намери начин, да не се погребват умрелите хора. При температура 15-20 хиляди градуса да мине човек, за да могат тия съединения на атомите и техните йони да се разединят. Злото е едно силно неестествено съединение. Злото и всички зли постъпки и добри постъпки са съединения. Лошите постъпки трябва да ги разложим. Ако ги разложим, ще може да ги поправим.

На умрелия му пеят тъжни песни, протяжно му пеят, с удължен ритъм. Хубавите песни не ги пейте на умрелите хора, за да не разваляте песните. На умрелия няма защо да му се пее. Без пеене и без плач, нека свободно си заміне човекът, не го смущавайте.

Да турите умрелия в кола, да го носите на гробища, там да го опяват и след това да го заровят в черната земя, това е една голяма погрешка.

Желателно е никой умрял да не отива на гробищата, да не го изпращат близки и приятели, но като дойде на човека времето да си заминава, да каже на близките и приятелите си: „Сбогом, аз отивам при баща си за няколко години“. Дава банкет на всички и си заминава.

Няма защо да хващаш служители да опяват старите ти дрехи. Ти ще си ги вземеш сам. Да се плашиш от гроба, това е загубена работа. От гроба няма да се плашиш, но ще се плашиш, че няма да отидеш там, където трябва.

В бъдеще хората няма да умират, както сега да ги пренасят с катафалка, няма да плачат около тях. Когато човек умира, ще се стопи, но преди това ще повика приятелите си, ще се сбогува и ще си заміне, ще се разпръсне. Гробовете няма да има.

Идва един момент, когато човек трябва доброволно да си заміне. Той няма да чака, доброволно умира. Природата има за тебе нови планове, нови пътища и твоята къща трябва да се събори. Ти трябва да излезеш навън и да си съградиш нова къща на друго място, понеже нашите тела не са построени както трябва. В туй тяло, което си съградил, не можеш да бъдеш щастлив.

Смъртта е случайно явление в природата, животът е навсякъде. Тогава се възражда твърдението на Лавоазие, че нищо в природата не се губи. И животът не се губи. Ако кажем, че някой е умрял, това значи – изгубил си е живота. И формата се губи, станала е една неестествена промяна. Имаш един приятел и той умира. Неестествена промяна е това, че той живее в света, но между него и тебе няма съобщение. И той тъжи, и ти тъжиш; и той скърби, и ти скърбиш – не знаеш де е, постоянно мислиш за него.

Не мислете, че човек като умре, отива в онзи свят. Според мен къщата на човека се продава и той остава на пътя. За да не е на пътя, веднага му се дава една квартира и той се настанява като наемател ту при майка си, ту при баща си, ту при сестра си или пък при някой приятел, но не е в никакъв друг свят.

И като умрете, пак ще останете на Земята – аз поне така виждам нещата. Едва погребете някого, а той ходи из София. Един ден това ще може да го проверите дали е така, или не.

Да кажем, има едно противоречие в живота ти. Ти си един лош проводник. Ако си лош проводник, ще се потопиш в хелий от 273 градуса, ще пуснеш

електрически ток и веднага ще започне едно обновление в тебе. Ще кажеш, че при 273 градуса ще умреш. Няма да умреш, ще се спре животът. Спирането временно на живота не показва, че туй е смърт. Животът временно влиза в една нова фаза. Опитът е правен – след като умре човек, той продължава да живее. Функциите на тялото може да спрат. Онези, заминалите същества, като излязат от тялото си, идват пак на Земята, те обаче не живеят с кости, пихтиеобразни са. Един такъв човек можеш да го събереш в един лешник или в едно малко шишенце и да го носиш в джоба си. Може да го затвориш, после пак да го извадиш от шишенцето, да го пуснеш. Ще видиш, че човекът се движи. Това ви прилича на приказка от „Хиляда и една нощ“.

Някой казва: „Аз не вярвам в задгробния живот“. Но задгробният живот е ехо на сегашния живот, защото сегашният живот е Божий живот, той е излязъл от Бога. Когато се казва, че човек ще умре, то се разбира, че той ще се върне пак в Бога, за да се обнови. Капката трябва да се върне в океана, за да се обнови. Смъртта не е нищо друго, освен връщане на човека в първия източник, за да се обнови, или другояче казано: да приеме повече сила, да приеме повече способности, повече дарби, за да може да уреди живота си. Разбирайте правилно. Аз употребявам думата „смърт“ в два смисла: единият е, че когато човек престъпи Божия закон, той ще умре, лишава се от живота си. Другият е, че смъртта е минаване от едно състояние в друго, подобряване на неговото положение. Всички трябва да умрат, за да се подобри тяхното положение. Христос трябваше да умре, за да се подобри положението на тогавашното човечество. Един умира за всички. Един в света може да повдигне всички. Под „един“ ние подразбираме, че цялото е в състояние да подобри, да оправи здравословното състояние на всички клетки, които живеят в него. Под думата „Христос“ ние разбираме колективното човечество.

Светът днес не може да се поправи. Той не е идеален, обаче има един друг свят, който трябва да стане образец за света. Един ден вие ще влезете в този свят. Дали вярвате или не, след 40-50 или 100 години няма някой от вас, който да не провери дали има друг свят или няма. И като заминете за другия свят, като заживеете там, ще видите една промяна. Вие ще мислите, че все още живеете на Земята. Ще има да ви убеждават, че сте в другия свят, че не сте умрели. Ще видите, че е станала голяма промяна в живота ви, но дълго няма да можете да я разберете. Ще се питате: „Какво е това, на какво се дължи?“ Ще влизате при другите на гости, но те няма да ви канят, нито дума няма да ви проговарят. Ти ще седиш, ще чакаш да те поканят, а ще бъдеш като чужд. Казваш: „Как така?“ Дали това е така или не, аз го знам как е, пък и вие ще го проверите. Но вие трябва 45 години да се борите със себе си, докато се убедите, че има друг свят. Не, това е заблуждение, няма големи промени. Които обаче са готови, те още от този свят могат да проверят дали има или няма един друг свят на висша разумност.

В Индия има хора, които проверяват това, още докато са на Земята. Те се ръководят от велико индуско учение, от една вътрешна школа. Един такъв индус, докато е на Земята, най-малко три пъти трябва да излезе от тялото си, да посети онзи свят и да се върне, за да може още тук да има ясна представа за отвъдния свят. Като се върне, той вече знае какво нещо е смъртта. Тук, у нас, казваме: „Ние като умрем...“ „Ние като умрем...“ нищо не се разрешава. Смъртта е едно ограничение. Смъртта аз я разбирам в такъв смисъл: да умрем за ония заблуждения, които сега съществуват в света; да умрем за онези лъжливи схващания и теории, с които сега живеем; да умрем за онзи нещастен живот на мъчения и страдания, който сега ни терзае. Да умрем за него, да се освободим – това е смъртта. Но да умрем за онзи живот, който носи щастие – това няма смисъл. Трябва да умрем всички – за какво? За лошото. Ако така умираме, умираме на място, но ако не умираме така, горко ни!

Бог не може да направи нещо, което умира. Ние умираме като хора, но не като творения на Бога. Плътта е, която умира. Тя е онази зараза, която влиза вътре в човека и той трябва да умре. Смъртта в този случай е едно освобождение от човешкото, за да възтържествува Божественото, разумното, да дойдем до истинския живот, където страданията престават да имат власт над нас.

Можете да ми възразите, че толкова хора са почитани, че паметници им са направени. Аз съжалявам всички хора, които имат паметници. Аз никога не бих желал да имам паметник. Не ви казвам вие да нямате паметници, аз говоря за себе си. Аз бих желал да имам онзи паметник на Любовта в моята душа, аз бих желал да имам онзи паметник на знанието, на Божията Мъдрост в моя ум, аз бих желал да имам онзи паметник на Истината, на свободата в моята душа. Това е животът. Аз бих желал и като умирам, пак да живея; като умра в една форма, да се явя в друга, като умирам на едно място, да оживея на друго. И като ме търсят хората на едно място, да ме намерят на друго. Така гледам аз на смъртта на хората. За мене смъртта е една съдрана дреха. Като умира човек, това показва, че дрехата му се е съдрала и му дават нова дреха. Значи дрехите умират, но не и човекът. Човек никога не умира.

СОЛ

Хората сега ядат много, да да придобият сол. Когато добият достатъчно сол, няма да ядат така много.

Земята и небето съединени в едно, дават условия на Духа да се прояви. Там, където е Духът, т.е. солта, гама има съзвучна.

Някои болести могат да се дължат на малкото количество сол в организ-

ма. Ако знаеш как да я възприемаш било от водата, било от храната, солта лекува.

В големите горещини човек се поти много и тази вода, която излиза, отвлеча доста сол, обезсолява организма и затова е нужно да се добавя тя допълнително. В чая си може да туриш малко сол. Сладкото ядене, то си има сладчина, образува мазнина. Но дали да се яде сладко, дали да се яде солено или не, за това все има спор. В теорията има спор, но в практиката — не. Ти трябва да дишаш, трябва да се храниш, трябва да приемаш светлина и топлина, да си във връзка всеки момент с природата, да слушаш съветите ѝ. Най-добрият помощник и съветник е природата, тя пошепва на човека с какво трябва да се храни.

Солта произвежда онова вътрешно здраве, тя пази едно равновесие или един баланс в кредита, който човек има. Който има сол в организма си, не е изложен на големи катастрофи. Щом обезсолее, той умира.

Лятно време пийте чиста вода с малко солчица. Тя ще даде малко равновесие, а непотребната сол се изхвърля навън.

Сол ще вземете на върха на една игла в микроскопическо количество. Колкото се закачи на върха на иглата, толкова ще сложите в яденето. Много сол изсушава. Тези, които се изсушават, нямат влага в себе си, а тези, които затлъстват, имат излишна влага. Щом в човека има повече вода, образува се езеро, щом се образува езеро, ще дойдат много животни да живеят там.

Солта произвежда сцепление в нещата. Без сол нещата се разединяват, разлагат. Когато мисълта е безсолна, мисълта изчезва. Няма ли сол в чувствата, те се изпаряват. Когато в постъпките няма сол, те се обезценяват.

Солта носи живот, в малки количества, разбира се. Като яде солено, умът на човека се проявява. Киселите и солени работи събуждат активност. Горчивите събуждат енергията.

Без сол ще приготвявате яденето — оставете всеки да си соли яденето колкото иска.

Солта играе важна роля на Земята. Даже и светлината не може да се прояви без сол. Учениците на Христа бяха среда, чрез която Той се прояви.

На Земята солта е един от необходимите елементи за здравословното състояние на човешкото тяло. Когато организъмът изгуби солта си, изгубва основата. Казват за някого, че е неврастеник, аз казвам: той си е изгубил солта. Неговата нервна система е изгубила солта си, у него енергията изтича. Ако бяхте разгледали с окото на един ясновидец нервите, артериите у един неврастеник, ще видите на много места пукнатини, от които изтича енергията. Такъв човек е слаб. Защо? Защото е изгубил Божествената сол, която е основна сила за човешкия живот на Земята. Причината за изгубване на

тази сол са необузданите човешки страсти. След всяка страст, от каквото и да е характер, човек чувства една слабост. Вие всички сте опитали това. Всяка мисъл, всяко желание, което не служи за съграждане на човешката душа, което руши, то не е необходимо, то е обезсоляване. Човек, който има сол в себе си, изпитва нещо приятно под лъжичката си, винаги е нежен, разположен, внимателен.

Всички окултисти, кабалисти, мистици, под думата „сол“ разбират сила на равновесие — онзи елемент на силата, който държи нещата в равновесие.

СТРАДАНИЯ

Нашата Земя, както е поставена в пространството, няма почти никаква тежест. Тя има тежест само по отношение на Слънцето. И когато казваме, че тежи толкова и толкова, това показва с каква сила тя се привлича от Слънцето. Математиците показват само притегателната сила на Слънцето. Това са философски въпроси, които обикновено в нашия делничен живот нямат почти никакъв смисъл. Ние се натъкваме на противоречието, в което се намира и един петел. Той, след като дълго търсил щастието, отишъл на едно купище и като ровил, изровил един скъпоценен камък. Помислил си: „Защо ми е тази пушина, защо не беше едно зрънце, или нещо за ядене?“ Ако този петел беше човек да продаде камъка, за цял живот бъдещето му щеше да е осигурено — не само на него, но и на много други като него. Сега на нас ни се вижда, че петелът е постъпил много глупаво, но понякога и ние пропускаме такива скъпоценни условия на живота. Всички недъзи и страдания, които сега светът има, всеки човек, който страда, това показва, че е пропуснато нещо.

Нашата разумност иде от небето. Небето в дадения случай представя нашата глава. Именно тя е свързана с небето. Ако нашият мозък не функционира правилно, ние не можем да имаме и този хляб, който слиза от природата — подразбирам Висшата, Разумна Природа. Вашият ум трябва да е добре организиран. Всички наши нещастия ние изкуствено създаваме. Та ние не готвим както трябва, не мелим брашното както трябва, и после ядем толкова отровни храни, които не съответстват ни най-малко на нашия организъм, че е изключено да не страдаме.

Първото и последното място в природата какво представлява? Всяко нещо в човека си има място. Първото място заема човешкият ум, а последното — човешкото сърце. Ако им размениш местата — съвсем ще загазиш. Или, казано другояче, човек, който се води по своите чувства и настроения, няма ум. Той казва: „Да става каквото ще“. После пита защо работите му

са тръгнали надолу с главата. Страданията, които съществуват в сегашния живот, се дължат на това, че ние не мислим.

Някой казва: „Защо хората са толкова лоши?“ Този въпрос не може да се разреши. Той е толкова дълбок, че никой досега не е могъл да го разреши. И ангелите даже не са разрешили този въпрос. Хората са лоши, защото сте им дали вашия ключ, да разполагат те с него. За да не бъдат лоши хората, ти трябва да държиш в ръцете си ключа на своето сърце и да не го даваш никому. Само на Едного можеш да повериш ключа на сърцето си, а именно, на най-малкото добро, на Бога в себе си. Само Бог има право да държи ключовете на човешките сърца. Единствената причина за нещастията в живота е неправилното мислене на хората. Те мислят, че всеки може да държи ключа на техните сърца. Така са мислили вашите деди и баби, но къде са те сега? И след всичко това вие питате: „Кой ли е взел ключовете ни?“ Не питайте кой е взел ключовете ви, но спомнете си кому сте ги дали вие. Някой човек е мързелив, не обича да работи, да се движи, затова дава своя ключ някому и казва: „Вземи този ключ, отвори стаята ми и донеси това или онова нещо“. Този човек е аристократ, иска другите да му служат. Обаче онзи, на когото сте дали своя ключ, отваря вратата на стаята ви, взима си хляб, затваря после вратата и изчезва. Вие го чакате ден, два, три, но той не се връща. Казвате: „Лош човек е той“. Питам: той ли е лош или вие? Този човек не постъпи добре по причина на това, че вие не излязохте умен.

Страданията на съвременните хора са фиктивни, те са страдания насън, в тях няма нищо реално. Когато някой плаче, аз виждам, че той има мехурчета с вода около очите и като ги изстиска, те овлажняват очите му, от което и той се трогва, и близките му се трогват. Всъщност той още не знае какво нещо е скръб, какво е страдание. Само онзи човек страда, който знае как да завърти ключа и да отвори вратата. Той е дошъл вече до края на страданията. Всеки друг, който охка, плаче и не слага ключа да отвори вратата, той още се забавлява, той не е познал страданието. Тези страдания приличат на страданията на гладния, който има хляб в стаята си, има ключ от вратата на стаята си, но няма желание сам да си отвори. Той ходи тук там, разправя, че три дена е гладувал и пита: „Няма ли кой да ми даде малко хляб?“ Минават покрай него един, двама, трима, заминават си, никой не му дава хляб. Защо? Искат да го заставят сам да си вземе хляб. Някой мине, казва: „Нямам хляб за такива будали като тебе“. Казвам: все ще се намери някой да каже истината в очите. Хората и когато се обичат, и когато се мразят, все ще си кажат по нещо.

Днес хората страдат и боледуват, защото много връзки ги държат за Земята. Ако погледнете човек с око на ясновидец, ще забележите, че той е обвързан от главата до краката с хиляди нишки, някои единични, някои двойни. Пожелае ли да се издигне нагоре, веднага нишките го дърпат надолу.

Всяко теглене му причинява болка, затова трябва да си намери опитен, вещ лекар, който да знае как да прерязва тия нишки.

В страданието ти си се натоварил с повече материя, имаш по-малка сила, потребно е да се освободиш малко от тази материя, да туриш повече сила. Всеки, който страда, има повече материя, по-малко сила.

За да се продължи животът, необходимо е сегашните страдания да се намалят. Ние страдаме чрезмерно, с което разрушаваме своята нервна система.

При операция се използва кокаин и болният не усеща болка, но след операцията болката се удвоява. Природата не обича да се потискат нейните енергии. Не мислете, че може да спестите страданията.

Всички страдания не са нищо друго освен безразборно изразходване на Божествена енергия, която е дадена за вашия живот.

Някои от вас страдат. Защо? Парички нямате. Всички страдате за пари. Аз обаче мисля, че съвременните хора страдат от липса на идеи – безидеен е животът им, убеждения нямат. Те имат вяра, която не издържа критика.

Страданията, които съвременните хора преживяват, се дължат на тяхната лакомия. Страданията показват, че всеки човек е взел повече от благата, отколкото му трябва.

Съвременните хора се оплакват от неразположение на духа, от изтощаване, от нервност. Коя е причината за тези състояния? Многобройните им желания. Те имат много желания, а малко почва. За да израсте, да даде плод, растението се нуждае от земя.

Ние страдаме и уповаваме на хора, които са като нас изменчиви.

От това, че се колят безразборно животните за ядене, в астралния свят настава голяма бъркотия, разбърква се цялата атмосфера, а ние при това положение искаме да бъдем здрави. За тази несправедливост, че отнемаме живота им, още дълго, дълго ще страдаме.

Питате: „На какво се дължат нещастията в живота ни?“ Една от съществени причини за това е безразборното изстребване на млекопитещите, на безразборното убиване на хора. Когато душите на убитите отидат в астралния свят, те внасят условия за нервни болести и разстройства между хората. Убитият разбойник се движи свободно между слабохарактерните хора и им внушава чувство за отмъщение.

Всяка мисъл, която смуцава човешката душа, оставете навън. Влезе в околото ви една малка песъчинка, тя не съставлява част от вас. Това е твърда материя, дошла отвън. Дълго трябва да плаче човек, за да може чрез сълзите да изхвърли твърдите песъчинки. Скръбта идва, защото някоя песъчинка или

прашинка е влязла от външния свят в духовния свят и вие цял ден страдате, искате да се освободите от нея.

Блъснеш се в една мъчнотия, спри се да размислиш защо е турена на пътя ти. Тя ще стане причина да се измени твоето положение. Имаш едно страдание, страдаш, мъчно ти е нещо. Някой път знаеш защо страдаш, пък някой път не знаеш. Има чужди страдания. Когато някой твой близък човек е на смъртно легло и ти го обичаш, ти долавяш неговите мъки и страдаш заедно с него.

Неорганизираната материя създава работа. Трябва да се работи. Трябва да има нещо, което да се организира. Защото в света новите идеи трябва да се приемат. В съвременния свят всички страдате, понеже сте пълни с неорганизирани идеи. Трябва да ви давам образци как да се организира материята. Един динамичен свят да се организира. Знанието е един организиран свят. Свободата е един организиран свят. Всичко онова, което е хубаво и възвишено, Божествено, то е вече организирано, определени качества има. А пък щом страдате, значи, че сте в един неорганизиран свят, който трябва да се организира. Страданието трябва да се превърне в радост. Работа ви дават. Щом страдате, от невидимия свят са ви намерили достойни за известна служба и са ви я поверили.

Когато хората те бият на Земята, това показва, че една нишка, която те свързва с твоята зла съдба, се скъсва. Ето защо Христос казва: „Ако те ударят от едната страна, обърни и другата“.

Вие се намирате в един свят, където всички неприятности, които ви се случват в живота, са нарочно устроени. Вас ви турят препятствия, за да се научите да работите. Страданията в живота са разумни препятствия, които природата поставя на пътя на хората, за да опита доколко тяхната разумност е развита. Тя иска да види можете ли да използвате тия препятствия или не.

Един гръцки философ казва, че човек преди смъртта си не може да бъде велик, не може да бъде щастлив. Аз превеждам думите: никое яйце не може да бъде свободно, докато не се излюпи. Онова яйце, което е под квачката, всякога може да се счупи, да се разлее, но като се излюпи пилето, то е вече свободно, има вече крилца. Следователно онзи човек, който е напуснал ограниченията на живота, той е престанал да мисли за тях. Докато ние мислим, че в окръжаващата ни среда без това не можем, без онова не можем, че това било, че онова било, ние не можем да намерим истинския път. Може да си въобразяваме, че е така, но то не е разрешение на въпроса. Всякога ще има известен недоимък, страдания, смут в ума, в сърцето, смут във волята. Необходимо е това, аз не го отричам. Но ако ударите един мъдрец и го прободете с нож, той ще усеща болка, но тъй като има силна воля, може с

волята си да прекрати болката. Аз ще ви припомня един пример, да видите, че ако човек е много умен, то нещастията и страданията бягат от човешкия ум. Страданията и нещастията – това са врагове, които всякога могат да нападнат. Точно когато си неподготвен и мислиш, че всичко е наред, те ще те нападнат. Скръбта и мъченията са като зверове.

Любовта засяга всички области. Според мене Любовта не е нещо отвлечено. По-реално нещо от Любовта в света няма. Според мене едно въже, което те задържа, това въже има Любов. Всяко едно желязо, което те задържа, има Любов. Всяко едно растение, което те поддържа, има Любов. Всяко същество, което има живот в себе си, колкото малък и да е, има Любов в себе си. Това е Любовта. Това, което в даден случай не ви прави никакви пакости, а ви служи, това е израз на Любовта, а тези неща, които са пакостни за нас, показват, че Любовта ги разглобява, реформира и по такъв начин преобразява света. Та нещастията в света произлизат от това, че Божествената Любов е започнала вече да реформира света – човешкия свят. Тази е причината за най-големите нещастия. Мислите ли, че ако един съвременен хирург иска да ви извади един тумор, тази работа ще мине така лесно? Мислите ли, че този тумор може да мине с баенето на една баба? Не. Нож трябва да играе.

Ти си едновременно и господар, и слуга. Ти не можеш да бъдеш слуга, докато не си бил господар и не можеш да бъдеш господар, докато не си бил слуга. Вземете един прост процес – ходенето. Вие стъпвате на десния крак, левия повдигате. Кой е господарят, кой е слугата? Поставете тялото на десния крак, вдигате левия. После пак пристъпвате. Кой е господарят? Господарят е, който почива, слугата е, който работи, който носи тежестите в дадения случай. В следващия момент онзи, който си е почивал, ще носи тежестта, другият ще си почива. Следователно в природата съществуват смени на отношенията и смени на състоянията. Значи имаш едно тягостно състояние. То е слугата, който работи. Казвате: „Защо да страдам?“ Ами кой ще носи товара? Ако ти не страдаш, кой ще страда заради тебе? Ти се отделяш от другите хора, искаш ти да не страдаш, а те да страдат. То е неразбиране. То е процесът на отделните линии.

Ненужните страдания, които сега имате, се дължат на вашия двойник. Като влезе във физическия свят, той не може да намери почва под себе си, няма нещо, което може да го радва. Той прилича на човек, който дяла камъни с длето или художник, който рисува една картина. Той минава за гениален, но вижда, че нещо съществено липсва на тая картина. Ако на картината на един велик художник липсва нещо важно, художникът не е велик. Някои неща са маловажни, а други са важни. Трябва да се знае, какви неща липсват на човека.

Когато у човека се развие голяма чувствителност, двойникът му се разширява и често излиза извън тялото. Затова е нужна будност на съзнанието, да се пази двойника. Не се ли пазите, отвън ще ви нанасят много рани.

Страданията, особено при духовните хора, се дължат на тяхната чрезмерна чувствителност, на това, че етерният, астралният двойник излиза повече, отколкото трябва навън, вследствие на това приема повече впечатления и разбира се, страда повече.

Духовният човек трябва да се пази от груби, от грозни образи, да не оставя те да му въздействат, понеже след време те ще произвеждат лоши последствия върху цялата психика, да има будно съзнание, с което да отблъсква грубите образи. Грозните изопачени образи са причина често пъти за ред страдания, от които човечеството и досега не може да се освободи.

В стомаха не трябва да приемате всякаква храна, а такава, каквато е необходима за целия организъм. В ума не трябва да се праща каква да е мисъл, а само мисъл, която е за общото благо. И в сърцето не трябва да се праща какво да е чувство, а само такова, каквото е необходимо за общото благо. Вие сега, като не разбирате това, си създавате ненужни страдания. Страданията могат да бъдат умствени, сърдечни и на волята. Една лоша постъпка ще произведе във волята същата дисхармония, както една лоша мисъл в ума.

Има страдания, които се причиняват от същества, които седят по-ниско от човека. Страдание, което ожесточава човека, е от по-ниско същество. А пък има страдания, които се причиняват от по-висши същества.

Често се казва, че животът без страдания не може да бъде разбран. Да, но има страдания сладки, а има страдания горчиви. Горчивите страдания тровят живота, а сладките продължават живота. Има едни мъчения, които са сладки, има други мъчения, които тровят човека, които го уморяват. Аз правя това разграничение. Питам: ти от кои мъчения и страдания имаш – от сладките или от горчивите? Ако са от горчивите, гледай да се освободиш от тях колкото може по-скоро. Ако са от сладките, гледай по-скоро да узреят плодовете им.

Ако видите, че някой е уж скръбен, а си върти очите, иска всичко да види, ще знаете, че скръбта му не е голяма. Когато очите гледат в една точка, скръбта е по-голяма. Щом носиш лек товар, обръщаш се навсякъде, лесно го носиш. Щом е сто, двеста кила, хич няма да се обръщаш. Товарът е толкова важен, че всички други предмети нямат никакво значение за теб. Ако раницата е лека, ти си спокоен, ако е тежка, нямаш туй разположение.

И тъй, философията на живота се състои в това, да дойде човек до онова звено, което свързва и осмисля всички неща в света. Все трябва да се намери

човек при някаква мъчнотия, за да се осмислят работите му. Мъчнотията е такова нещо, което събужда в човека мисъл. Ако страданието не предизвиква в човека някаква мисъл, то не е страдание. Под думите „скръб“, „страдание“ аз разбирам само това, при което може да се роди нещо велико. Ако човек скърби и страда дълго време и нищо не се ражда в него, това не е никакво страдание. Само този човек страда, у когото се е родила някаква основна мисъл. При това положение той непременно ще забрави страданието си. Затова е казано: „Жената когато ражда, на скръб е; когато роди, забравя скръбта си“. Само тази скръб е на мястото си, която може да се забрави. Скръбта непременно трябва да се забрави.

„Не можем ли да живеем без страдания?“ Може, но ще жабунявате, ще плесенявате. Хората, които страдат, по-дълго живеят. За да се подмлади човек, непременно трябва да има разумни страдания.

Има нещо в човешкото естество, което се нуждае от едно вътрешно разклащане. И всяко едно страдание и всеки един изпит е за заздравяване на вашето духовно естество. Ако нямате изпитания, няма да се развивате.

Страданието е духовен процес – то представлява най-великото нещо в живота и предизвиква най-голямо раздвижване на силите в човешкия организъм, докато те се уравновесят. Често хората изпитват големи вътрешни мъчнотии, които се дължат на подпушвания на порите в организма. Трябва да дойде някакво голямо страдание, за да предизвика отпушване на тия пори. При миенето с вода и сапун порите само отвън се измиват, а дупчиците им отвътре пак остават запушени. В тялото на човека има около седем милиона пори, главни отдушници на човешкия организъм. Когато всички пори са отворени, човек е напълно здрав, а това отпушване става чрез вътрешно миене, което наричаме изпотяване.

Сега вие можете да запитате: „Защо е така нареден светът?“ Тогава дайте вие една програма как по-интересно може да бъде нареден светът. Направете вие една драма, в която да няма страдания, в която героите да не се влюбват, да не страдат, а само да ядат и да пият, да седят като мумии, като восъчни статуи, да се гледат, да няма никакви плачове, да не разговарят помежду си. Къде ще бъде тогава приятността на живота? Вие сега се възмущавате, че нещата ставали така или иначе, но не както вие очаквате. Питам: какво лошо има в плача? Когато един човек плаче, той ви показва, че страда, а щом страда, той е жив. Щом плаче, този човек има сърце, което чувства.

Опашката на едно куче, на един вол мърда, докато е здраво. Щом не мърда, болно е. Животните, когато са здрави, си движат опашките. Чрез опашката се събужда гръбначният стълб, а той импулсира процеса на мислене. Страданията в живота са вашата животинска опашка. Без тази опашка е много лошо. Ако нямате страдания, не може да се събуди вашият ум. Казваш, че без

опашка може. Да, но няма нищо да постигнеш. Сега не вземайте опашката буквално. Тази сила постоянно се изменя и движи опашката. Щом дойдат страданията, не можеш да останеш неподвижен. Страданието е цяла гимнастика. Като те заболи кракът, ще го движиш насам-натам. Ако знаеш как да движиш болния крак, ще оздравее бързо. Щом мислиш, че страданието е на място, няма нужда да ти се помага.

Ако много скърбите, образувалата се топлина в очите ги поврежда. Кръвта на един скръбен човек се променя. Промяната може да е микроскопична, но като се повтори хиляди пъти, тя влияе, остава едно натрупване. Има скръб, която пречиства нервната и симпатичната система. Има една скръб музикална.

И великият човек, и обикновеният страдат, но великият страда и се повдига, а обикновеният се ожесточава.

Страданията, през които минавате, са строго определени и предвидени. Чрез страданията човек придобива знания и дълбочина, изглажда и оформя характера си. Красиво нещо е страданието. Който иска Бог да му проговори, трябва да е готов да понесе най-големите страдания, да бъде изоставен от всички хора. Докато човек е здрав, богат, докато има приятели, Бог няма да му проговори.

Кой човек е минал през страданията на Мойсея, на Христа? Мойсей е прекарал 40 години в пустинята, обиколен от хора, които не го разбирали, които били готови всеки момент да го убият. Едно трябва да знаете: на всеки човек са дадени толкова страдания, колкото е нужно за развитието на неговата душа. Страданията не са произволни. Като говоря за страданията, аз имам пред вид разумните страдания, а не тия, които човек сам си създава. Има много страдания, които хората сами си създават. Те са тъй наречените „излишни страдания“. Дойдат ли страдания и мъчности в живота ви, вие се плашите, обезсърчавате се. Плашете се, без да се спирате в пътя си. Обезсърчавайте се, без да се отказвате от работата, която сте започнали. Ако сте писател и се страхувате от критика, пишете под псевдоним. Това значи, докато не сте се калили в живота, стойте в тила, не излизайте на фронта да воювате с неприятеля си.

Всяко едно страдание, ако го анализираш, то ще ти донесе силата, която е скрита в него.

Най-първо си създайте благодарно сърце. И като страдате, радвайте се, че са ви удостоили, че природата ви е обърнала внимание. Като страдаш, ще считаш това за голяма привилегия. Не е ли привилегия за камъка, ако скулптор дойде със своя чук и чука, удря, докато извае една хубава статуя? Колко по-хубаво е да те очукат и да бъдеш красив, отколкото да си един безформен камък. Страданията не са нищо друго освен чукът, с който скулп-

торът вае нещо от вас. И благодарение на тия страдания, виждам, че главите ви се оформят. Като погледна, виждам, че чукуът е играл по тях. Природата е един отличен скулптор, художник, който очуква всеки недостатък. Някъде веждите поправя, някъде носа, очите, скулите, ръцете, пръстите, гърдите – всичко поправя.

Няма по-голямо благо в света от страданията. Те са най-голямото благо на Земята. „Защо идат страданията?“ Да ти донесат блага. Докато си на Земята, ще страдаш. Щом напуснеш земния живот, положението ти ще се измени. От времето на Христа досега страданията са намалили силата си. Днешните страдания не са толкова интензивни, както тия в миналото. Сегашните хора по-леко понасят страданията, през които Христос е минал. Той се е намирал в такова напрежение, че кръв излизала от порите Му. Външното налягане не могло да спре изтичането на кръвта.

Кое е забраненото дърво, от което човек не трябва да яде? Това дърво има много наименования: безлюбие, омраза, ненавист, злоба, славолубие, завист, лъжа и др. Всичко низко, подло, отрицателно, което разваля и разрушава човека, е свързано с познаване на доброто и злото.

Външно то е облечено с красиви дрехи, а плодовете му са позлатени така, че безлюбието да прилича на Любов и злото на добро. Ако си ял от това дърво, не можеш да се освободиш от последствията, освен чрез страдания и пречистване. Без страдания няма обновление, няма възкресение.

Трябва да има страдания, за да се смекчат коравите хора. Страданията в света са една от възможностите в природата за лекуване. Нещата, които по никой друг начин не могат да се изправят, се лекуват чрез страдания. Когато човек пострада, явява се нещо благородно. Туй, което не е разбирал, ще го разбере. Псалмопевецът казва: „Добре ми стана, че се наскърих“ – че минал през една опитност.

Ако болестите и страданията не засягаха хората, те щяха да бъдат крайно жестоки и твърди. Благодарение на тези два благословени метода, хората влизат във връзка един с друг.

Докато човек страда, сърцето е чисто. Страданието е ралото, което не бездейства. Щом сърцето престане да страда – ръждясва.

Страданията откриват вътрешния смисъл на живота. При сегашните условия на живота те представляват един от добрите методи за развитието на човека.

Само страданието е в сила да стопи онези твърди елементи в човека, които не се поддават на влиянието на добрите сили в природата.

Какъв е езикът на вашето страдание? Коя е първата дума, с която ще започнеш да се разговаряш със страданието? Страданието е много учено,

на Земята по-учено от страданието няма. Следователно човек страда, за да стане учен. Човек, който не страда, учен не може да стане. Който не страда, и добър не може да стане, той не може да прилага доброто. Защото доброто, то е услугата да те освободят от страданието. Страданието е велика задача, с която трябва да се справиш. Нов възглед има за живота. След всяко страдание, ако правилно го разрешите, ще дойде нова светлина, нова придобивка. Облагорождава се умът, сърцето и тялото на този, който страда.

Който се мъчи, той трябва да счита мъчението за една привилегия. Първото нещо, което ще почувствате, когато ще започнете да слизате в дъното на мъчението, е една тишина. Тя ще прониква в душата на всяко страдащо същество и то ще започне да разбира колко голямо е страданието и ще си каже: „Колко криво съм мислил досега!“ У вас ще се събуди едно съжаление към всички същества, които се мъчат, и ще пожелаете от това място, дето сте паднали, дето стоите, да започнете да повдигате другите същества нагоре, или поне да им облекчите мъченията. Онзи, който не е разбрал мъчението, той туря другите хора под краката си, качва се върху тях и казва: „Слез долу, аз ще възлеза нагоре“. Учението, което Христос е учил, е да почувстваш, че всички същества се мъчат. Това разбира великото християнство.

Като слезете в дъното на мъчението, готови ли сте да кажете: „Светът е широк за моя ум и за моето сърце, аз ще приема мъчението във всичките му форми?“ Това е най-важният психически момент.

Има страдания в живота, през които човек неизбежно трябва да мине. Те са предвидени от самата природа. Разумните страдания са необходима тежест в параход или в лодка, когато плават по водите на моретата и океаните. За да може една лодка или един параход да плават по водата, на дъното си непременно трябва да имат известна тежест. Тежестта уравновесява движението на парахода. Следователно страданията не са нищо друго, освен баласт, който държи в равновесие силите на човешкия организъм.

Ако не приемете страданието като фактор на вашето бъдеще съществуване, вие ще се лутате в света, без да разбирате вътрешния смисъл на живота. Мъчението ще направи всички ви герои. Аз искам да бъдете герои, да не се страхувате; щом обаче не се мъчите, вие ще се страхувате и не можете да бъдете герои. Не искам да употребя фразата „не се страхувайте“, а ще употребя другата: „Мъчете се!“ Приемете мъчението, защото то ви е дадено от невидимия свят. Не се силете никога. Има някои от вас, които колкото и да искат, не са определени за страдание. Не всички, които ме слушате, ще бъдете мъчени. Всички не сте герои, а мъчението ще дойде за героите, то ще заобиколи някои от вас и ще каже: хайде, за друг път.

Скръбта, това е една изоставена, несвършена от някого работа. Колкото скръбта е по-голяма, толкова тази работа е по-объркана. Един я започнал,

не я свършил, втори, трети, най-после идеш ти и ти казват: „Я свърши тая работа“. Ако я свършиш, скръбта ще се прекрати, което показва, че си умен човек. Тогава ще почувстваш една радост. Всяка работа, която другите не са свършили, а ти я свършиш, ще ти донесе радост. Или всяка работа, която се дава в природата, съдържа радост. Ако не я свършиш, тя ще ти причини скръб. Ново определение: всяка скръб показва, че една работа не е свършена. Всяка радост показва, че работата е свършена. Като е тъй, започнете да мислите по нов начин. Скърбиш, кажи: „Не съм свършил работата или моят ближен, или моят дядо, прадыдо не са свършили работата“. Щом свършиш една несвършена работа, веднага скръбта ще се превърне в радост. Христос казва на своите ученици: „Сега скръб имате, аз ще ви се явя и скръбта ви ще се превърне в радост“.

Пазете се и гледайте да сте в изправност. Нали когато русите бяха на северния полюс, постоянно имаха радио. Всеки човек постоянно трябва да бъде във връзка с разумния свят, откъдето упътват и ориентират. Защото условията, при които живеем, са много неблагоприятни. На онези изследователи бяха ли благоприятни условията на Северния полюс? Не, но те постоянно поддържаха връзка със света. По същия начин и вие трябва да изучавате природата. Вие по някой път мислите, че никой не се грижи за вас. Нямате никакви съобщения. Поне едно радио трябва да имате. Ако вие скъсате всичките си връзки, вас ви очакват големи страдания. Колкото страданията на човека са по-големи, толкова тази връзка е по-слаба. Когато страданията намаляват, връзката се усилва. Трябва да се усили връзката, за да се премахнат страданията. Не че вие нямате връзка, но ако връзката ви е силна, вие по-лесно ще се справите с мъчнотиите в живота. За да се справите, трябва да дишате дълбоко. Хранете се добре, мислете добре. Дръжте главата си изправена, не я навеждайте на една или на друга страна.

Ние сме си създали един неестествен живот и си представяме всичко така, както не е в действителност. Казваш: „Много съм скръбен“. А пък това не е така. Нямаш никаква голяма скръб. Това е една малка скръб, обаче ние не сме се научили още да говорим истината. Аз съм правил психологически наблюдения. Причината на най-голямата скръб е много малка. Тя изглежда само, че е много голяма, а всъщност е много малка. Отхвърли я от душата си – това е церът и е много лесен. Дойде някое голямо нещастие. Ти кажи: „Бог е направил света, Той ще се погрижи за мене и ще ми помогне да преодолее всички нещастия“. Единственото нещо, което може да ти помогне, е онази сила, и ти ще я получиш, защото светлината и всички други неща работят в твоя полза.

Когато иска да подготви някой човек за сериозна работа, Господ го прекарва през големи трудности, през една строга дисциплина. Най-много,

което може да стане, е да се отложат страданията за известно време, но не и да се отменят.

Какво означава падналият лист? Всеки човек, който не служи на Бога както трябва, той е като падналият лист, който се търкаля из калта. Този стъпи отгоре му, онзи стъпи отгоре му, този го побутне, вятърът го дигне, обръща го. Ти го виждаш, вземеш го, поставиш го някъде и си заминеш. Каква услуга можете да направите на един лист? Да му помогнеш в страданието е невъзможно. Понеже той сам в себе си няма никакъв център. Той няма смисъл в живота. В дадения случай той не създава своето страдание. Каквото да му кажеш, той мисли все едно — „Знаеш ли колко страдам?“ Страданието няма изходен път. Вие никога не можете да се избавите от едно страдание, ако нямате център, за който да се държите. Страданието е първият акт, след като скъсате връзките си с този център. Те лесно не се късат. Когато скъсате ония връзки, по които Любовта иде, тогава иде страданието. Всякога страдаме за онова, което сме изгубили.

Къде е Господ? Ти живееш в Него. Светлината иде от него, топлината иде от Него. Всичко, което функционира в тебе, се дължи на Бога. Всеки ден Той ти говори и досега ти не си разбрал езика Му. Когато скърбиш, кой скърби в тебе? Господ скърби. Казва: „Синко, синко, толкова години работя в теб и ти нищо не си разбрал“. Той е, който скърби, а ти чувстваш Неговата скръб. Господ казва: „Ако така живееш, нищо няма да постигнеш“. Ти казваш: „Да, да, нищо няма да постигна“. Затова, като почувстваш скръб, кажи: „Господ скърби, аз не трябва да карам Господа да скърби, така трябва да постъпвам, че той да се радва“. Щом поправиш погрешката, няма скръб. Щом не поправяш погрешката, Господ скърби в тебе. Тъй разсъждавам аз. Това е правото разсъждение. Докато поправям погрешката, аз скърбя, Божественото в мен скърби. Скръбта не е нещо лошо. Тя е един велик подтик на природата да освободиш, да приложиш онова, което ти е дадено, да го постигнеш. Един вътрешен импулс има в скръбта да реализираш нещо.

За всяко едно страдание има предел. Щом отmine, то се превръща в движение. Защото там, дето има движение в природата, страданията изчезват. Спре ли движението, има страдания. Затова човек се дразни, когато се спъва движението му. Направете опит с най-спокойния човек, който си върви по пътя. Ако го спрете внезапно, той се дразни. У него се заражда едно неприязнено чувство.

Страданието е тон на живота — не говоря за мъчението и несгодите. Ако не разберете страданието, и радостта не бихте разбрали.

Всякога, когато ще дойде някакво голямо страдание на човека, природата ще му даде и голяма радост, за да може да понесе страданието.

Живот без противоречия няма. Хармоничният живот е едно стъпало по-високо над живота на страданията и скърбите. Щом разбираме смисъла на страданията и на радостите, ние ставаме силни. Тогава иде другото положение. Който е разбрал какво е страдание и какво е радост, той е силен и двете ще ги впрегне в работа. Това са две сили, това е поляризиране. А вие според вашите схващания искате да избягате от страданията. Като избягате от страданията, ще се лишите и от радостите. Който бяга от страданията, изгубва и радостта. И всеки, който търси страданието, намира радостта. А който търси само радостта, намира страданието. Отглеждайте страданието, за да намерите радостта. Ако така не мислите, вие ще бъдете хора, които са по-близо до света на животните.

Всяко страдание е признак, че започва нещо ново, което трябва да научиш. Всяко едно страдание показва, че ти си излязъл от едно потенциално състояние и влизаш в едно динамично или критическо състояние, за да научиш нещо ново. Ако така се схванат нещата, имат смисъл. Не казвай, че са ти дотегнали страданията. Страданието е само един момент. Продължителността, то е отзвук. Когато дръпнеш опънатата струна на цигулката, тя дълго звучи. Ти за един момент я дръпнеш, а тя звучи дълго. Та и страданието е само за един момент. Ти страдаш дълго, но то е отзвук на страданието. Може 10, 15, 20, 30 минути, един час да чуваш този отзвук. При радостта е същият закон. Радостта е само един момент, а другото е отзвук на радостта. Това е растенето. Радост, която не расте, не е радост. И скръб, която не се намалява, не е скръб. Разбирайте нещата. Защото скръбта, като се увеличава, става на радост и радостта, като се намалява, става на скръб. Затова при смаяването човек трябва да разбира страданието, а при увеличаването – да разбира радостта. Процесът на радостта е в разширение, процесът на скръбта е смаяване. Щом скръбта се смали, иде радостта и подема своята работа. Скръбта слиза, радостта възлиза. Щом скърбиш, трябва да мислиш. Скръбта е господар, радостта е слуга, който възлиза. Злото е господар, доброто е слуга.

Когато чувствате неприятност, от музикално гледище, тоновете, които вземате в живота си, не са верни. В страданието се съдържа ценен материал, но тоновете на живота не се вземат вярно. При радостта тоновете се вземат вярно. Човек, когато е радостен, мисли по-добре, отколкото когато е скърбен. Но там има друга опасност: в радостите харчи повече, а в скърбите мисли дълбоко и не само мисли, но и придобива повече. Сега съвсем не искам да кажа, че скръбта е приятна, но понеже в нея има придобивка, там е приятното. Радостта е приятна, но ще изхарчиш много.

„Смирението предхожда пред славата.“ Когато се натъкнете на най-големите мъчнотии и несгоди в живота, вие трябва да имате предвид този

стих и всичко да претърпявате, като знаете, че сте близо вече до края на мъчнотиите, т.е. близо до избавление. Бог иде вече да ви избави! Този закон се проверява навсякъде в живота. Когато една болка се увеличи толкова много, че едва се понася, тя е дошла вече до своя край. Когато сиромашията стане непоносима, приближил е вече нейният край. Лошите работи нямат начало, имат край; добрите работи имат начало, нямат край. Някой казва: „Няма ли край това нещо?“ Има край. Щом има край, то е зло. „Ами това нещо няма ли начало?“ Има начало. Щом има начало, а няма край, то е добро. Който търси края на нещата, той ще влезе в ада; който търси началото на нещата, той ще влезе в небето. Добрият, красивият живот има начало, няма край. Лошият живот има край, няма начало. Който пита за началото на нещата, поставят го при добрите условия на живота; който пита за края на нещата, поставят го при лошите условия на живота. Ето защо и на вас казвам: питайте само за ония неща, които имат начало, а нямат край! Не питайте за неща, които нямат начало, но имат край. Следователно дойдеш ли до най-голямото мъчение, до най-голямото страдание, стисни устата си и мълчи, не питай за края. Ако питаш за края на сиромашията или за края на страданието, не само че няма да видиш техния край, но още по-големи изпитания ще ти дойдат.

Ако в света стават някои страдания, ако един човек умира, това умира-не не зависи от самата природа. Природата няма интерес ние да умираме. Писанието казва: „Господ не намира удоволствие в смъртта на грешника“. Като умира някой грешник, той пак трябва да се роди. Човек трябва да се роди и трябва да умре. При сегашните условия е така. Но първоначално при създаването на света човек не е създаден, за да умре. Той обаче произведе сам своята смърт. Сега този въпрос не е научно разгледан. Бог, като е създал света, е дал абсолютна свобода на хората. Сега Господ ни е оставил да вършим каквото си искаме. Той ходи по нашето щение. Ние не служим на Господа, а Той служи на нас. Той е готов и казва: „Това, което искате, обмислихте ли го хубаво? После ще му носите последствията. Каквото искате, аз ще ви го дам, но вие ще носите последствията.“ Казвате: „Защо са тези страдания?“ Защото всеки иска това, което мисли. Затуй идат тези чрезмерни страдания в света.

Щом излезеш извън порядъка, който Бог е създал, ще започнат големите страдания. Щом страдате, значи вие сте извън Божествения порядък. Защо страдате? За своето непослушание. Всеки човек, който страда, показва, че е непослушен. Много страдате – голямо е непослушанието. „Страдам.“ Не си много разумен. Защото, ако беше разумен, веднага щеше да се изправиш.

СТРАХ

Сега ще представя три животни, които символизируют страха. Те са: заекът, жабата и птицата. Ако подплашите заека, той ще бяга в гората; ако подплашите жабата, тя ще бяга във водата; ако подплашите птицата, тя ще хвъркне във въздуха. И най-после, ако подплашите човека, той трябва да си каже: „Без страх и без тъмнина!“ Напишете си този израз ясно, четливо, без никакви коментари по него.

Страхът е една от страшните болести на човека.

Страхът — това са умствени микроби; съмнението, подозрението, омразата — това са все микроби.

Страхът е само едно чувство, а досега са открити 40 способности у човека. Страхът представя 1/40 от сегашния живот, следователно отношението на страха към цялото трябва да бъде 1:40. Ако целият ви живот се обърне само на страх, вие не разбирате живота. Страхът трябва да бъде само предупреждение за човека, да ви напомня дали това, което сте учили, сте разбрали добре, дали сте го приложили добре или дали сте постъпили добре. И тъй, страхът е, за да ви покаже, че имате отговорност, след това иде чувството на съвестта, което те пита: направил ли си го по всички правила на Божествения закон?

Ние, съвременните хора, мязаме на хората от онзи анекдот: отива чумата в Багдад, среща я един пътник и пита: „Къде отиваш?“ „Отивам в Багдад да взема хиляда души.“ Връща се тя и той пак я пита: „Колко души измряха?“ „9 хиляди.“ „Защо не ми каза истината? Защо ме излъга преди?“ „Не — казала тя — аз взех само хиляда, другите 8 хиляди умряха от страх.“

Та в света има само едно нещастие, другите 8 хиляди са от страх. Ти си богат човек и пак те е страх; ти си учен човек и пак те е страх, ти си религиозен човек и пак се съмняваш в своите убеждения.

За да се пречисти човешкият мозък, изисква се фина, благородна мисъл. Сегашните хора живеят в постоянен страх. Гледам как са изопачили сърцата си, как са се обезобразили. Всеки те среща намусен, изплашен, недоволен, кисел. Рядко ще срещнеш лице благородно, спокойно, хубаво. Всеки мяза на военен, на полицаи, дебне и наблюдава дали не си някой шпионин.

Дето има страх, там всякога има неразбиране на нещата.

Като се уплаши, човек първо побледнява, вследствие на прилива на кръвта към сърцето, а после почервява, става раздвижване на кръвта, а заедно с това и гневът се проявява. И наистина, страхливият човек се бои от общественото мнение, лесно се докача; когато се покаже пред хората, той се гневи, сърди се.

Аз разделям страха на три категории: физически страх, страх на чувствата и на ума, и морален страх. Когато човек е страхлив морално, все мисли, бои се, дали ще влезе в Царството Божие, или не. Когато е умствено страхлив, или когато страхът е в чувствата, той се бои, че няма да постигне това, което е нужно за неговото умствено и сърдечно развитие. Когато страхът е физически, човек бяга и от сянката си.

Вие казвате – предпазливост и страх. Но ги разграничавате. Предпазливостта е процес. Ти си обмислил нещо, искаш да го направиш, трябва да започнеш, но не се решаващ от предпазливост. Страхът е вече една свършена работа. Загазил си и мислиш как да излезеш от туй затруднение. От опит знаеш, че щом не си бил предпазлив, загазваш. Тогава се явява страхът. Предпазливостта е резултат на дълъг опит.

Дръж в ума си правилото: „Не товарете ума си с излишни работи. Не товарете и сърцето си с излишни работи.“ Дали искаш или не искаш, каквото трябва, ще дойде. Страх те е от смъртта – тя ще дойде. Страх те е от беднотията – и тя ще дойде. Това, от което те е страх, ще дойде. Това, което обичаш и желаяш, ще дойде. В света само Божественото е абсолютно положително.

Един мъж днес се страхува от жена си, утре се страхува, докато един ден се разстрои черният му дроб.

Много болести се явяват от страх.

Хората най-много от страх остаряват.

Страхът е едно негативно качество на нисшият ум. Страхливият да възприема и да се облива с портокаловия цвят като средство за балансиране на силите. С този цвят той може да се лекува.

Как ще се справите със страха? Страх ви е да излизате вечерно време. Страх ви е да минавате по високи места. Страх ви е от дъжд. Страх ви е от тълпа; страх ви е от студ, от горещина, от мъгла, от какво ли не се плаши човек?

Когато ви кажат нещо страшно, първо го проверете, разсъждавайте малко, има ли условия, има ли причина за този страх.

Природата иска да застави всички същества, които живеят на Земята, да започнат да мислят. Може да попитате как се яви страхът в хората и животните? Във всички страхът не е еднакъв. Някои са по-страхливи, някои – по-малко. Как бихте определили страха? Какво нещо е страхът?

Страхът произтича от това, че в човека се заражда идеята, че може да изгуби най-ценното, което има – живота си. Значи страхът се дължи на чувството, че в даден момент може да престанеш да съществуваш, да живееш. За да не изгубиш най-ценното в себе си, когато дойдеш в стълкновение с някое друго същество, ти като прецениш силите си и видиш, че то е по-силно от тебе, ти ще промениш мястото си. Какво ще направиш? Ще му дадеш

път, ще се оттеглиш да мине. Както на експреса дават път да мине преди друг влак. В животните страхът се изразява в бягане. Някоя птица е кацнала спокойно на някое дърво, но щом се приближи някоя същество до нея, тя хвърква. Защо? Страхува се. Страхът произтича от онзи инстинкт да не би да я сполети някое нещастие. Нещастieto седи в това да изгубиш живота, най-ценното, твоето собствено място. Защото, когато животът се прояви, той заема място в пространството. Животът обсебва, казва: „Това е мое“. Но природата е наредила да не стоиш на едно място, а да се движиш.

Вие се плашите от живота. Страхът е нещо хубаво, не е лошо. Той е едно проявление на човека. Соломон е казал: „Страхът е начало на Божията Мъдрост“. Така е било преди две хиляди години. Но сега Соломоновото правило не е вярно. Начало на Божията Мъдрост е разумността. Сега законът е друг. Страхът не е важен елемент. По какво се различават разумността и страхът? Страхът има предвид само личното. Ти се страхуваш за своя собствен живот. Разумността има съвсем друго начало. Разумността разглежда нещата изобщо. Тя разглежда не само твоя индивидуален живот, но държи сметка и за твоето отношение към всички същества. Страхът разглежда твоето положение в даден случай — разумността се отнася към нещата изобщо.

Страхът не е качество на религиозните хора. Той е състояние на падане, когато хората са съгрешили и са напуснали законите на природата. Страхът се е появил с греха. Когато човек е нарушил известни закони, страхът се е появил като естествено последствие от това нарушение. Човек е започнал да се плаши от последствията на греха. Следователно в сегашния живот ние трябва да заменим страха с нещо. С какво? Казано е, че страхът е начало на мъдростта. Значи страхът е начало, встъпление на мъдростта. Но като влезеш в мъдростта, ти трябва да оставиш страха отвън, пред вратата. Ти можеш да носиш страха със себе си до вратата на мъдростта, но щом дойдеш до тази врата, трябва да оставиш страха отвън. Като влезеш при баща си, трябва ли да се страхуваш?

Какво има да се плашиш там, гдето е Бог! Страхът винаги произтича от дявола.

При внушението вие все едно си служите с лост. Кой е лостът? Това е човешкият ум. Но ще знаете как да го турите. Вторият лост е вашето сърце. Третият лост е вашата воля. Как ще координирате трите лоста, за да извършите работата? Защото някой път умът може да дойде в разрез със сърцето, а сърцето — в разрез с волята. Например, някой път вие желаете нещо, а ви е страх да го направите. Страхът произтича от простата причина, че много пъти сте претърпявали несполуки в живота. Веднъж не сполучваш, втори път, трети път, с години все несполуки. Страхът се е зародил от големите несполуки, които човек е претърпял през хилядите свои съществувания. Сега

значи, трябва да започнем със сполуките, за да се освободим от страха. Или другояче казано: страхът е влязъл в света, когато човек е скъсал връзките си с Любовта. И страхът всякога е признак на слабост. Страхливият е крайно слаб. Всички същества, които се боят, губят от своята сила. Те са слаби. А всички същества, които престанат да се страхуват, заякват. Ти не можеш да станеш силен човек, докато не се освободиш от страха в душата си. Не само да се освободиш от страха, но ако ти не можеш да внесеш Любовта или да се свържеш с Любовта, силен човек не можеш да станеш. Защото Любовта е храна, чрез която човешката душа възраства. Любовта е храна за душата.

Първо трябва да ви освободя от страха, че от глад ще умрете; да ви освободя от страха, че жадни ще умрете, че болни може да бъдете. Да се освободите от всички форми на страха, значи да се освободите от материалните идеи и да приемете ония мощни, велики идеи, които крепят човешкия дух.

Знание е нужно. Най-първо ще се освободите от човешкия страх, не от Божествения страх. Вие искате да се освободите от Божествения страх. Като се усилива Божественият страх, усилива се милосърдието; а при усиливане на човешкия страх, усилива се жестокосърдечие. Милосърдието е Божествена сила. Който е милосърден, той е силен. А ако си жестокосърдечен, ще те сполетят най-големите нещастия. Това е от човешкия страх. Затова намалявайте най-първо човешкия страх, за да се освободите от жестокосърдечие, което е голяма спънка за вашия прогрес. Несретата, която съществува навсякъде днес, се дължи на жестокосърдечие и казва се в Писанието: „Жестокосърдечен е този род. И той е осъден.“ При жестокото сърце човек е осъден на много страдания.

СЪЗНАНИЕ

Под „съзнание“ разбирам Божиите закони, които функционират в живота. Не е въпросът да отричаме нещата или да ги твърдим. Ако отричаш реалността, ти си първокласен глупец. И ако твърдиш небитието, това, което не съществува, ти си още по-голям глупец. Не отричай реалността и не твърди това, което не съществува.

От свободата на съзнанието зависи характерът на човека. От свободата на съзнанието зависи мисълта на човека, зависят чувствата, здравето. Съзнанието трябва да не е обременено, да няма в него нищо непотребно. Трябва да се освободите. Вие всички сте заети с неща, които ви са непотребни в дадения случай. Няма нито един от вас, който да е свободен. Има нещо, което те безпокои, което ти е неприятно. Някой път безпокойството иде от дрехите ти, друг път от обувката – вехти, скъсани са. Не си свободен.

Бръкнеш в джоба си, няма нищо. Огледаш се в огледалото, много си пожълтял. Изменя се времето, стават промени и във вас. Промените и състоянията в природата се отразяват и на вас. Обременява се съзнанието ви. А човек трябва да има ясно съзнание. Свободата на съзнанието е динамически, а не статически процес. Щом човек изпадне в статично положение, съзнанието му се обременява. Щом човек престане да мисли както трябва, престане да чувства както трябва и престане да постъпва както трябва, съзнанието му постепенно изгубва своята свобода.

Представете си, че един човек е заровен в земята и той съзнава това. Какво ще прави? Всеки човек, който се е научил да освобождава съзнанието си, на когото съзнанието е свободно, той е свободен и от смъртта. Затова всеки трябва да знае как да освобождава съзнанието си. В съзнанието си да не допуска непотребни мисли. Нито една непотребна мисъл, нито едно непотребно желание, нито една непотребна постъпка да не допуска в съзнанието си. То е свещено място, което трябва да бъде свободно. Някой казва: „Аз съм болен“. Щом си болен, твоето съзнание е обременено с непотребни работи. „За мене животът няма смисъл.“ Обременено е твоето съзнание. „Не мога да уча.“ Обременено е твоето съзнание. „Не мога да пея.“ Обременено е твоето съзнание. „Не мога да рисувам.“ Обременено е твоето съзнание с непотребни неща. „Не мога да ходя.“ Обременено е твоето съзнание с непотребни неща. „Не мога да ям.“ С непотребни грижи си обременен. „Не мога да спя.“ С непотребни работи си обременен. Като не можеш да спиш, ще махнеш онази мисъл, която не ти дава спокойствие.

Всяка болест е една дисхармония. Явява се тежест в съзнанието, то вече не е свободно. Ако можеш да освободиш съзнанието си от тази тежест, болката ще изчезне. Първото нещо — ще се стремите да освободите съзнанието си.

Много важно е да се научите да освобождавате съзнанието си от отрицателните мисли. Щом дойде една отрицателна мисъл, заменете я с положителна. Или се разсърдиш. Какво трябва да направиш? Сръдната не е лошо нещо. Българите имат кремъци и огниво. Ако искаш да си запалиш огън, вземи огнивото, то е гневът, удрай по кремъка, праханта ще се запали и ще имаш огън. Гневът не трае дълго, но без гняв не може. Но колко пъти на ден човек трябва да се разгневява? Колко пъти на ден ти се гневиш? Три пъти. Веднъж за ума си, веднъж за сърцето си и веднъж за себе си. Щом се разгневиш повече от три пъти, то е анормално. Три пъти да се разгневиш, веднъж за ума, понеже не си мислил както трябва. Веднъж за сърцето, че не си чувствал както трябва. То е на място. Казваш: „Не трябва тъй да се мисли, не трябва тъй да се чувства, не трябва тъй да се постъпва“.

Всичко, което правиш, събужда аналогичен процес и в съзнанието. Ко-

гато чистиш извори, реки, поливаш цветя и дървета, ти даваш възможност на изворите и цветята в дълбините на твоето естество да се радват. Когато нареждаш нещата, това внася ред в мислите и чувствата.

Няколко правила за чистота на съзнанието: не пожелавай това, което не ти е необходимо. Никога не мисли за утрешния ден. Не вземай миналото за идеал на твоя живот. Не мисли, че бъдещето включва всичко в себе си. Искаш да работиш върху себе си, тогава винаги трябва да имаш предвид закона за чистене на съзнанието и като намериш непотребни желания, изхвърли ги навън.

Нито обиждай, нито се обиждай. Умният не се обижда.

Човек трябва да си изработи такъв навик, че като го обиждат, да може да отнесе съзнанието си някъде другаде, за да не чува обидите. Никога не се интересувайте какво са казали другите за вас.

Проверявайте всяка мисъл, която идва във вашия ум. И всяко чувство, което влиза във вашето съзнание, проверявайте го. Проверете каква полза може да ви принесе тази мисъл или това чувство. Питам: ако вие имате изкуствени зъби и ви дадат твърда храна, трябва ли да ядете? Ако зъбите ви са развалени, твърди храни не яжте, яжте само меки храни. Храната изисква дъвкане. Дъвкането подразбира мислене, разсъждаване. И който не може да мисли, зъбите му не са здрави. Трябва да изхождате от причините и да отивате към последствията. Ако ти не разсъждаваш по този начин, ще имаш много несгоди в живота си.

Някой път може да възприемете една мисъл в съзнанието си, която не е съдвжана. Една неестествена мисъл не може да я приемете, както несдвжканата храна. Ако в съзнанието ви проникне мисъл, която не сте разбрали, ще създадете болезнено състояние, ще искате да я изхвърлите. Не само мисълта трябва да се проверява, но и чувството. Дойде ли, първо ще го проверите и после ще го приемете, така и мисълта, така и храната. В стомаха не трябва да се праща каквато и да е храна, още повече несмляна.

Най-важният въпрос в даден момент е онзи, който човек може да разбере, на който неговото съзнание може да се спре — или онова, което може да има реално отражение в съзнанието му. Днес всички хора имат отвлечени понятия за съзнанието, виждат отраженията в огледалото. Огледалото показва само отражението. Онова, което се отразява в огледалото, има почти същия характер. Разумният човек си има особен начин за разбиране. Хората се различават по разбирането на обекта, който възприемат. Те може да съзнават големината на Земята, може да съзнават изобилието на водата, може да съзнават изобилието на дъжда, който пада, може да мислят за богатствата, които са скрити, може да съзнават живота на ангелите, може да мислят за Бога. Но в даден случай само онова, което може да възприемеш, е най-важ-

ното за тебе. Малкото, което можеш да възприемеш — една-единствена капка вода, която можеш да възприемеш — струва повече от милионите, които може да съзнаваш, че съществуват.

Съзнанието може да се занимава с цялата вселена, може да си я представя безпределна, може да си я представи и в най-дребните частици. Когато човек е малък, не може да мисли. Трябва да стане голям, за да мисли.

Всяко прекъсване на съзнанието създава в човека известна аномалия. Той се намира под чуждо влияние на безброй същества около него. Мускулите на ръцете и краката му треперят, нервната система е разклатена, ръката е разслабена, мека, отпусната. Често развалените хора имат такива ръце. Развален човек е този, който не върви в Божия път, той не може да задържи в себе си и най-малкото количество Божествена енергия, понеже има дупки, през които тя изтича. Настава демагнетизиране, което е причина за много болести. Като се знае това, човек трябва да регулира силите на своя организъм, което значи да бъде в непривна връзка с Първата причина, с космичното съзнание. Само по този начин човек може правилно да се лекува.

За да оздравееш, трябва да повдигнеш мислите си, съзнанието си. Здраве то зависи от един момент: ако повдигнеш мисълта си към Великата мисъл, която прониква в целия живот, в съзнанието на хората, във всички растения и животни, в съзнанието на камъните, на светлината, ще оздравееш. Светлината има съзнание.

Човек днес страда от своето самосъзнание, с него той образува около себе си една неприятна атмосфера и гледа мрачно и недоверчиво на всичко.

Има нещо ужасно при глада, човек става като звяр. Това са каиновци. И в сегашния строй казваме, че обществото трябва да се уреди. Според мен обществото може да се уреди само когато съзнанието на хората се повдигне, защото едно съзнание прониква в друго. По-малките съзнания образуват по-големи и живеят в тях. Бог е едно съзнание, в което всички други съзнания живеят. Той се стреми да регулира всички тия съзнания в себе си. Бог иска да ни каже: „Когато се нуждаете от храна, обърнете се към Мене, Аз ще ви задоволя, не я търсете един от друг“. Обаче, щом се нуждаете от храна, вместо да я търсите от Бога и да се обърнете към Него, вие я търсите в курника. Кокошката кречи, кречи, но ти не искаш да знаеш и казваш: „Писано е там, че кокошката е създадена за човека“. Ако Бог живее в една кокошка, ти имаш право да я ядеш. Но има кокошки, в които Господ не живее. Следователно такива кокошки нямаш право да ядеш. В някое животно Господ живее, в друго не живее. Засега Господ живее повече в плодовете. Външната страна на плода е турена като облекло, нея имаш право да изядеш. Плодът казва: „Като ме изядеш, семката посей някъде, за да може да се възстанови първото равновесие“.

Има два възгледа за Битието: едни хора наистина вярват, че има Господ. Тази вяра се дължи на тяхното съзнание и самосъзнание. Всеки, който няма тази вяра на съзнанието и на самосъзнанието, се счита за безверник. Обаче има и други хора, чиято вяра не е в съзнанието и самосъзнанието, а в тяхното подсъзнание и свръхсъзнание – но те не мислят за нея ни най-малко. Тогава разликата между тези две вярвания е тази: първият вид хора всеки ден мислят за своята красота, по 20 пъти на ден се оглеждат и се радват; вторият вид хора не се оглеждат и все неглиже ходят – и им е чудно защо трябва да се оглеждат. А те даже и не подозират, че са красиви. Ония пък само питат хората: „Мислите ли, че наистина съм красив?“ Тази красота обаче изчезва. Аз наричам тази красота относителна. Има добродетели на съзнанието и самосъзнанието, но са относителни добродетели: относителна вяра, относително безверие, относително добро, относителна народност, относително гражданство – все относителни състояния на съзнанието и самосъзнанието. Именно там, в съзнанието и самосъзнанието, се намират всички погрешки на сегашния живот. Било е време, когато човек със своята Божествена интуиция е предвиждал нещата отдалеч, хиляди години отнапред той е знаел какво ще се случи. Когато обаче човек е потопил ума си в съзнанието и самосъзнанието, той е напуснал онзи велик принцип – решил е, че може да мине и без него, започнал да живее по своя ум, по своето разбиране – и тогава загази. И целият днешен строй, всички наши сегашни вярвания, всички наши обичаи, всички спорове – всичко това се дължи на самосъзнанието и съзнанието. А онова Божественото, Великото, което носи цялото щастие, сме го изгубили.

В бъдеще учените хора ще доказват има ли Господ, или не. Но въпросът за самосъзнанието и съзнанието никога няма да достигне до хората. Самосъзнанието и съзнанието са като думи, написани на морския бряг. Дойде вълната и ги заличи. Следователно всичко онова, което е написано в самосъзнанието и съзнанието, се заличава. Остава туй, което се пренася в подсъзнанието и свръхсъзнанието. След като заминете в другия свят, след като се освободите от тялото, ще се познаете. Вие ни най-малко няма да мислите, че сте мъж или жена. Вие ще почувствате нещо друго. Ще забравите, че сте били мъж или жена, че сте били женени. Сега аз говоря за човека като такъв, който съществува извън съзнанието и самосъзнанието. Другото е един преходен живот. Съзнанието и самосъзнанието засега са потребни за нашето развитие. Но ние там няма да се спрем. Защото, ако съзнанието и самосъзнанието можеха да спасят хората, досега светът би се спасил. Но с тях не може да се спаси светът. Значи, трябва да идем до един свят, където формите са вече установени.

Всички вие искате да си помогнете, а не можете. Защо? Защото работите с вашето съзнание и самосъзнание. И колкото и да настоявате, че сте прави, ще ви опровергае един пример – всеки може да го наблюдава. Вървите вие

по пътя, срещнете ваш познат и си казвате: „Ще го поздравя, ще поговоря с него“. Но щом проектирате вашата мисъл, той си обръща гърба, взема съвсем друга посока. Вие се чудите какво е станало. Или пък ще мине покрай вас и без да ви обърне внимание, ще си замине. Как ще си обясните това? Съзнанието и самосъзнанието произвеждат противоположни фактори. Всякога, когато една мома почувства, че някой момък я обича, тя го избягва. Всички сте опитали това. Този закон го знаете. Всяка мома или момък, щом срещнат любовта на съзнанието и на самосъзнанието, избягват тази любов. Всеки знае, че другият е един търговец, който ще го засегне много дълбоко. Момата знае, че онзи момък, който ѝ казва: „Ти си божество, ти си това – онова“, говори празни приказки. Това божество един ден ще се превърне на готвачка в кухнята. Той я нарича „ангел“, но този ангел ще остане без крила. Че какъв ангел е това, я прочетете писмата! Аз съм чел такива любовни писма: „О, възлюблена моя! Откак те видях, като трепна сърцето ми, животът ми потъмня! Само ти си за мен едно божество, което може да ме спаси. Без теб аз вече не мога да живея.“ Туй е съзнанието, вашето самосъзнание. Вие не говорите истината. Туй, което казвате, не можете да изпълните. Аз ни най-малко не се смея, много сериозно гледам на тези неща. Ако този момък, тъй както пише – както е казал тия думи – ако през целия си живот ги поддържа, раят е на Земята. Ако той поддържа тази идея тъй чиста, както я е казал, Господ е там. Но щом се прояви съзнанието и мине малко време, той си поклаща главата, не пише вече писма, но философски гледа на жена си, тъй, под око я гледа. Като излезе тя вънка, пита я къде е ходила, с кого се е срещала, защо се е облякла. Рече да свири на пиано – „За кого свириш?“ Пише ли писмо, пита: „На кого пишеш?“ Той вече ревизира. В съзнанието ни има един процес, който измъчва човека. Много хора казват: „Какъв е този дявол, който ме измъчва? Виждам: жена ми е много добра, но откъде дойдоха тези дяволски мисли? Да намеря този дявол, ще му дам да разбере! Някъде позакъсняла, това нещо изведнъж дойде в мене да ме измъчва и казва: еди къде си е, с този, и ти изневерява. Направя проверка – тя е била при някой беден, болен, при майка си, при брат си. Туй, което ми се внушава, нито веднъж не е излязло вярно.“

Трябва да послушате жабите, за да се уверите, че пеят добре. Една жаба като в опера се разговаря с друга: „Съседке, времето е хубаво, какво ще правим?“ (Учителя пее.) Другата отговаря: „Право ли казваш, право ли казваш?“ (Учителя пее.) „Съседке, на нашата близка съседка една муха кацнала на носа, тя я хвана и я глътна.“ „Сладка ли е мухата?“ Така се разговарят, а изпълняват и дует. Пеят жабите три-четири месеца, после напущат блатото и заспиват. Казват: другата година ще продължим. Принципно това е вярно. Съзнанието на жабите иде от един по-висш свят, където действат други същества. Съмнявате ли се? Ако вие с вашето перо пишете на своя приятел едно хубаво писмо, де е съзнанието, в перото ли? То ли пише: „Любезни

приятелю!“ Аз сега имам предвид онзи жабешки дух, който е над тях и чрез тях се изявява. Жабите са колективно същество, в което духът работи. Те нямат туй будно съзнание. Съзнанието на жабите е много бедно. Само когато приближи до жабата една муха, тя действа самостоятелно. Съзнанието ѝ е будно дотолкова, доколкото да се предпази от неприятели.

Щом съзнанието на човека, до когото изпращате мисълта, е будно, той веднага ще отреагира на вашата мисъл. Място и пространство за пробудените души няма. Съобщението става моментално.

Винаги трябва да спазвате едно правило: за нищо на света не късайте връзката, с която сте слезли на Земята и с която ще се качите горе! Докато се държите за нея, може да се завъртите 10 пъти около нея, нищо няма да ви стане. Скъса ли се тази връзка, вие сте една перушинка вече, и можете да станете играчка в ръцете на съдбата. Кога може да се скъса тази връзка? Когато съзнанието ви не е будно.

Когато искате да поправите една своя погрешка, вие се страхувате, че ще се накърни вашето реноме, вашето достойнство, не искате да се разбере грешката ви. Хубаво нещо е това, отлично. Но когато човек поправя своите погрешки, той не трябва да мисли за своето лично добро, а да мисли за Божествения свят. Погрешката трябва веднага да се поправи, понеже тя е в съзнанието на всички същества, които те подкрепят, понеже това съзнание, което има всеки един от вас, се дължи на съзнанието на разумните същества, които ви обичат, и ако те престанат да ви обичат, вие ще се лишите от всички благоприятни условия. Ако едно цвете лишите от топлина и светлина, то ще се промени. Още не разбирате как съзнанието ви може да се храни от съзнанието на светлите, разумни същества. Ако вие се затворите за условията, които те ви изпращат, веднага ще се помрачи мисълта ви.

Павел казва на едно място: „Надпреварвайте се да си отдавате почит един на друг“. Как? За да се надпреварвате, трябва да стане една промяна в съзнанието ви. Трябва да има един образец, от когото да се научите. Ако майката не ни научи, от къде ще дойде това знание? И този закон е верен. Съзнанието се разширява от съзнание. Ако вашето съзнание не дойде в контакт с друго по-високо съзнание, не може да се разшири. Ако един ум не дойде в съотношение с Божествения ум, не може да се разшири.

За да се измени вашата глава, трябва да промените вашето съзнание. Ако сте в подсъзнанието, ще имате дървени глави. Ако сте в съзнанието, ще имате животински глави. Ако сте в самосъзнанието, ще имате човешки глави, ако сте в свръхсъзнанието, ще имате глави на светии или глави, каквито ангелите имат. В зависимост от степените на съзнанието човек ще измени и външната форма на тялото. Ако не разбирате този закон, във вас еволюция не може да има. Под думата „еволюция“ разбирам онези красиви форми,

които трябва да се заменят една с друга. Да минем от растителното царство в животинското, от животинското в човешкото и след това в ангелското. През тия четири царства трябва да преминем. Те едновременно трябва да функционират във вашето съзнание.

Учените казват, че един ден Земята ще остарее и всички хора, които живеят на нея, ще измрат. Ако е така, питам тогава: всички ежби, които стават между хората, какъв смисъл имат? Та животът не е там. Земята е едно училище. И хората на Земята няма да умрат, но ще се пренесат на други места, ще продължат своето учение. Следователно докато си на Земята, трябва да се научиш на всички правила на добрия живот, защото там, където отиваш, ще те поставят на подобаващо място. Знанието, което си придобил от хиляди години, ще определи следващата форма, която ще ти се даде. Всички същества, които сега живеят на Земята, са все разумни. И според развитието си всяко ще вземе съответстваща форма. Волът не може да не бъде вол; конят не може да не бъде кон; комарът не може да не бъде комар; човекът не може да не бъде човек. Всеки ще вземе такава форма, до която е дошъл. Следователно формата на всяко живо същество трябва да се измени. Тя ще се измени според степента на съзнанието.

В подсъзнанието си човек трябва да има предвид влиянието на Земята, на Слънцето и на Луната и да е свързан с центъра на Слънцето. Според мене центърът на Слънцето това е интелигентността на Слънцето. Слънцето е разумно. Земята и Луната са разумни. Между тези разумности има отношение. Видимата земя е тялото на Земята. И Земята има душа, и Слънцето има душа.

За да разбере теченията на живота, за да ги използва разумно, всяка вечер и сутрин човек трябва да влага в себе си нещо положително, положителни мисли и чувства. Исква ли да постигне нещо, вечер и сутрин човек трябва да влага в подсъзнанието си желание да постигне това нещо, като си каже: „Желая да постигна еди-какво си“. Вложи ли това желание в подсъзнанието си, той трябва да престане да мисли вече за него. Всяко отправяне на известна мисъл или известно желание в областта на подсъзнанието, не е нищо друго, освен посадване на семе в почвата. Посадите ли едно семе в земята, оставете го свободно да изникне. Няма да се мине много време, семето ще изникне и ще даде своя плод. В подсъзнанието си човек складира нещата, а в съзнанието си той живее, страда и се радва, пада и става.

Казва Соломон: „Обърнах се и видях всички нещастия и насилия под Слънцето“. Той обаче не е могъл да даде рецепти против тези нещастия „така е направил Господ“. Другите пророци след Соломон казаха: „Не е така“. Те коригираха Соломона: „Бог не съизволява в смъртта на грешника“. Когато дойде Христос, Той се обърна към онези, които имат вяра, които имат доверие в Бога и които той е изпратил на Земята: „Отец ваш знае от какво имате нужда, затова разумно търсете, хлопайте и просете. От това,

което имате нужда, ще бъдете послушани.“ За нас е привилегия, че сме изпратени на Земята, че ни е възложена работа да се учим. Бог е предвидил всичко за нас не само за сегашния ни живот, но и за бъдещия, който ние не знаем. Сега аз говоря общо. Но има някои, които са напреднали, те виждат това нещо, те го знаят. Който е излязъл от сегашното състояние, той знае тия неща. Ако някой човек живее в състоянието на рибите, как би могъл да разбере сегашния живот? Или ако някой живее в състоянието на птиците, как ще разбере сегашния живот? Или ако се намира в положението на животно, как би разбрал сегашния живот? Та казвам: има същества, има хора, които са излезли от ограничителните форми и това, което за вас се вижда далечно, за тях е ясно. Те виждат тези блага и ги използват. Но това е въпрос на съзнанието.

Състояние, при което човек може да излиза от тялото си, ние наричаме пробуждане на космическото съзнание. Всеки човек, за да развие в себе си свръхсъзнание, трябва да мине през страданията на Христа. Христос мина през свръхсъзнанието и след разпъването в него в пълен размер функционираше космическото съзнание. Той се явяваше където иска и когато иска, беше свободен никой не можеше нищо да Му направи. Идеята, която прониква в цялата бяла раса, това е Любовта Христова. Христос е Учител на цялата бяла раса, за да се развие в нея свръхсъзнанието.

Човек с развито космическо съзнание може навсякъде да влиза и да излиза, за него няма никакви препятствия, за него няма невъзможни неща.

В един грешен свят страхът е на място, а пък в един свят на Любовта съзнанието е на място.

Вие ще кажете, че може да ви смущават вашите бъдещи отношения. Аз задавам въпроса: какви са били вашите отношения в началото? Защото вие имате две отношения. Знаете ли откога датира вашето познанство? Вие се жените за някого или сте слуга. За мене е маловажно дали сте професор или слуга, или учител навсякъде, каквото и положение да заемате, питам ви: откъде датира вашето познанство? Казвате: „Ние вчера се запознахме“. Лъжеш се. Това е самозалъгване на вашето самосъзнание. Затвориш книгата и казваш: „Аз я прочетох, запознах се с нея“. Тази книга съществува хиляди години, тази книга не се създава сега. Тези мисли в Библията са съществували още преди пророците. Всичко това се върти от един друг свят. Много пъти примерите, за които говоря, не се вземат от тук, от Земята, а от друга епоха преди да са се явили съзнанието и самосъзнанието, когато хората са живели в своето подсъзнание, когато грехът не е имал място в човешкия живот. Казвам: „Път без прах“. Път без прах има само в далечния живот. В този живот не може да има път без прах. Следователно става дума за един живот идеен, Божествен. Някой може да попита какво искам да кажа. Искам да кажа: „Път без прах“.

Ако в кръвообращението няма достатъчно желязо, животът не може да функционира правилно. Ако в кръвта няма достатъчно злато, човек не може да прояви характера си. Ако в кръвта няма достатъчно количество сребро, човек не може да прояви своята чистота. Може да ви изредя качествата на елементите. Всеки елемент се представя с известна сила. Под „елементи“ ние разбираме центровете, в които могат да се проявят силите. Значи съществува един свят по-широк, отколкото нашия. Защото нашият свят се дължи на нашето съзнание. А зад единичното съзнание има едно велико природно съзнание, което обгръща целия материален свят. Материалният свят е само един резултат на туй съзнание. Зад това съзнание пак има друго съзнание, което обхваща в един кръг цялото природно съзнание и действията в него. Следователно от онова съзнание, което ние наричаме духовно, произтичат всички явления.

Има съзнания, които цели епохи променят. Създаването на вселената представя една същество с грамадно съзнание, което има тази велика опитност.

Някои от вас питат как ще влезе човек в Царството Божие. На мнозина съм привеждал този пример. Когато изгубиш всичките си пари, които имаш, когато жена ти те напусне, когато всичките ти приятели те напуснат, а извикаш свирци да ти свирят – тогава ще влезеш в Царството Божие. Смешна е моята идея, така ли? А ето, точно туй е свръхсъзнанието. Защо да не мога аз при страданието да се веселя? Защо ще скърбя за моето богатство? Докато съм богат, мога да съблазня мнозина, мога да съблазня и себе си. Сиромашията няма да ме съблазни, тя може само да внесе в душата ми страх. Някой път сиромашията е за предпочитане в едно отношение. Тя поне подтиква хората да работят. Сиромашията в света иде; критическите въпроси в народите идат, за да се събуди свръхсъзнанието. Страданията, кризата, която светът изживява и която раздрусва всички европейски народи, не е нещастие. Небето има за цел да събуди в тях свръхсъзнанието.

СЪЛЗИ

Щом заплачете, турете едно шишенце пред очите и съберете сълзите си в него или пак ги оставете да капят върху рана – тази водича е лечебна. Вие казвате, че плачете, за да олекне на душата ви. Природата не обича да изразходвате напразно своите енергии. Свещената вода, която изтича от вашите извори, не трябва да пада на земята.

Сълзите поддържат влагата в очите. Ако влагата не е достатъчна, зрението отслабва. По-добре е да плаче човек, отколкото да вика, да крещи, да се гневи. По-добре е да плачеш за онзи, когото обичаш, отколкото да му се

сърдиш. Добре е от време на време да си поплачеш, да почистиш прозорците си, но не и постоянно да реवेश.

Ангелите, когато видят, че някой плаче, вземат едно шишенце с неговите сълзи, и отиват на небето да изследват тази водичка, изтекла от очите на хората. Те знаят причините защо е потекъл този извор. Човек плаче и при нещастие, при болка, но плаче и при радост, от затрогване – също. Няма по-хубаво нещо от плача, но да не е рев. Плачът е нещо възвишено, благородно, ревът е крясък, грубост. Ако ти си израз на великото, ще плачеш. Целият прогрес на тази забавачница – живота, се дължи на сълзите, а не на рева. Престанат ли хората да плачат, стават жестоки. Култура има там, където има влага, топлина, светлина.

Сълзите лекуват – те пречистват съзнанието.

Ако плачът не е музикален, сълзите изгарят. Сълзите с музика се благославят.

Плачът е смяна на енергия. Той улеснява смяната на енергията в човешкото тяло. Когато човек е тъжен, а не плаче, мъчно се сменя енергията.

Тайно да плачете, няма защо да ви гледат хората, в затворена стая ще плачете и сълзите ви да не падат на земята. Ще си ги събирате в чиста кърпа или в шишенце, сълзите са нещо свещено. Очите се повреждат, когато сълзите падат по земята, особено когато падат на нечисто място. Между сълзите и човека има вътрешна връзка. Между думите и човека има също вътрешна връзка. Не говоря за сълзите, които изгарят човека, а за сълзите, които оплодяват живота. Ако плаче човек, това трябва да е за оплодяване на мисълта, сърцето и тялото. Сълзите са едно благословение.

Сълзите имат топлина, светлина и сила.

Плачът чисти очите да виждат ясно, чисти съзнанието да възприема светлината. Има един плач, който чисти калта, тъгите, скърбите.

Плачът всякога е един метод за чистене. Когато човек сгреша, той трябва да поплаче, за да се очисти. Дойдеш на Земята, плачеш, тъжиш за прегрешенията си горе в невидимия свят. Не мислете другояче! Всички души са дошли тук на Земята, за да изкупят тези си прегрешения. Като ви дойде наум за някоя грешка, трябва да си поплачете, за да се освободите от нея. Тези погрешки може да са твои, може да са и на други, но това е един общ принцип. Сълзите показват едно смекчение на сърцето, повдигане на съзнанието. Такъв човек е в пътя на обновлението.

Когато няма радост – плачи, колкото искаш. Туй е на място. Скръбта, плачът на хората са едно благословение, то е дъжд в астралния свят. Че без плач Земята би се превърнала в пустиня. Аз бих могъл да ви докажа

математически, че плодородието иде от плача на хората. Когато навреме се плаче, много плод ще има, когато не се плаче навреме – ще цъфне, но няма да върже. Ще повярвате ли? Това е въпрос на вяра. Мислите на хората имат отношение към външната природа. Мислите на хората могат да образуват слана. Защото колективната мисъл на хората създава външното време.

Вземете ситния прах, който се вдига при вятър. В природата има често такива явления, които учените хора се стремят да обяснят. Може да се обясни донякъде. Този прах вятърът вдига в пространството, влиза в очите ти. Започва да произвежда сълзи, мият се очите. Гледаш, времето се заоблачи, завали дъжд. На този дъжд дърветата се радват, а ти плачеш. Когато има прах из въздуха, той дразни очите и те сълзят, но като се издига нагоре, около него се образуват дъждовните капки, падат по тревите, тревите се радват, а ти казваш, че е лошо. Защо тревите мислят по този начин, а вие – по друг? Човек се възмущава от праха, понеже той го кара да плаче, дразни очите му. Закон има в природата – трябва да дадеш нещо, макар и само 3-4 капки вода от очите си. Аз наричам плачещите хора – щедри хора. Щедри са, защото дават вода. Онези, които не плачат, са скръжави.

Плачът в природата има друго значение. Да плачеш, когато трябва, и да не плачеш, когато не трябва. Ако цялата Земя плачеше, какво щеше да бъде? Когато едната част плаче, а другата не плаче, на място е. Когато всички плачат, е лошо. Когато никой не плаче, пак е лошо. Когато всички плачат, какво се образува? Кал. Когато никой не плаче, какво се образува? Прах.

Някой път ми казват за някоя сестра: вижте, тая сестра плаче. Трябва да плаче. Без плач работа не може да се върши. Вие сте чудни, когато се учудвате, че някой плаче. Много добре. Това е една баня. Без мокрене не става. Ти казваш: „Ама много се е наквасил“. Много хубаво, че се е наквасил. По-хубаво нещо от това няма. Плачът е едно благословение. Измиваш прозорците. Сълзите са Божествената вода, която измива очите, за да възприемат Божествената красота. Можеш да ги измиваш десет пъти на ден. Не е лошо. Но не туряй повече вода, отколкото трябва. Да не става локва долу пред прозорците, когато ги измиваш. Ще измиеш хубаво прозорците и като поплачеш, поблагодари на Бога, че си могъл да плачеш. И виж колко сълзи са излезли от очите ти, след като си поплакал.

Някой път и аз плача! Много плача и аз. Но като плача, гледам дали умът ми се е проявил, дали разбирам по-добре, дали съм по-добре разположен спрямо хората. И след като разбера, че умът, сърцето и волята ми са вече на място, казвам: няма да плача повече. Умът, чувствата и волята са в хармония. И казвам: плачът постигна това, което трябваше. За мене плачът е една хубава баня. Излизам от банята и се обличам. Аз плача, докато се напълни ваната. Моята вана не е много голяма. Тази вана, в която си правя банята, е два и

половина милиметра дълга, два милиметра широка и половин милиметър висока. В тази вана се къпя. Ако си купя вана като вашата, тогава трябва да плача цяла година, за да я напълня. Това би било губене на време.

СЪН

Сънят е излизане на съзнанието вън от нас, за да се очистят и укрепят клетките за нова дейтелност през утрешния ден.

Причината за спящото състояние на хората се дължи на гъстата материя, в която са вплетени. Тази гъста материя им пречи да мислят правилно. Съвършените хора никога не спят.

Когато помрачнее съзнанието, когато нещо ви мъчи, нямате мир, легнете да спите. След като се наспите добре, ще видите, че сънят ви е тонирал.

Сънят е хубаво, прекрасно състояние. Всичко, каквото припечелиш, в съня ще го обработваш, ще го складираш. Другият ден пак си готов за работа.

Сънят ще реши много от въпросите на вашия живот. За сега седем часа сън са необходими за вас. И пет часа сън могат да ви задоволят, но при условие да спите непробудно, без да се обръщате на една или друга страна. Най-здравословно е човек да си ляга в 10 ч., но това не може да се вземе като правило. Ако някой има особено важна работа, той може да си легне и в 11 или 12 ч., но трябва да заспи в продължение на 5-10 минути. Когато някой остане да работи след 10 ч., сънят се изгубва. Сънят ще се яви отново едва след 12 ч. И тогава човек трябва веднага да си легне, да не се разсъни. Колкото по-рано ляга човек, толкова по-добре за него. Защо? Които рано лягат, те поглъщат всичката събрана прана, т.е. жизнената енергия в атмосферата. Които късно лягат, мъчно заспиват, защото за тях няма вече нужното количество прана за организма им. Те трябва да почакаат известно време, да се събудят ония, които са легнали вече, и тогава ще им дойде сън. Затова, именно, богатите заспиват едва към 4 ч. сутринта, когато бедните отиват на работа. Към 4 ч. сутринта в атмосферата се образува ново количество прана, от което богатите ще се ползват. Следователно, ако можете да си създадете навик да лягате рано, вие ще можете да доставите на организма си нужното количество прана. По-късно от 12 ч. не лягайте. Ако се усетите изморени, вечеряйте рано и в 8 ч. най-късно си легнете, да набавите повече енергия, от която организъмът ви се нуждае. Ако имате енергия в запас, можете да си легнете и по-късно. Изобщо часовете, определени за лягане са 8, 10 или 12.

За да бъде човек в хармония с космичните течения, главата трябва да бъде при спане на север или на изток.

Правилно спане е, когато си легнеш на дясната или на лявата страна, до сутринта да не се обръщаш, да няма никакво хъркане, мърдане, дишането да е плавно и тихо. Най-хубаво е да спиш на дясната страна. Средна хубост е да спиш на лявата страна, на гърба не е хубаво, а по корем — още по-лошо. Спането е необходимо за тониране на енергията. Обновяване и пречистване на тялото става чрез сън. Ако вие не знаете как да спите, никога не може да се учите духовно. Да спите, това значи да поставите тялото си в такова положение, че като излезе вашият двойник, да намерите вашия учител, който ще ви преподава, защото знанието се преподава в духовния свят, а не на Земята. Като си легнете, в 5-10 минути да сте заспали. Правилното спане ще подобри вашето сърце.

Като легне да спи, детето отпуска мускулите си, широко разтваря ръцете си и веднага заспива. Старият трябва да вземе пример от детето.

Събудите ли се посред нощ и не ви се спи, станете веднага. В сънно състояние въпросите не се разрешават. Сънят е почивка, минаване от едно състояние в друго.

Няма да спите със сгънати колене, нито с огънати ръце. Право да е тялото, краката и ръцете, вратът също да е прав, не изкривен. Както легнете, така да станете. Никакво обръщане ту на една, ту на друга страна.

Когато си лягате да спите, опънете хубаво тялото си, ръцете успоредно на тялото, краката и ръцете да не са сгънати. Може да ви е трудно това положение, но ще правите опити, да не спите със сгънати крайници, да не спите по корем, по гръб и на лявата страна, да не слагате ръцете си на корема, нито на гърдите.

Целият гръбначен стълб е перпендикулар, който свързва човека със слънчевата енергия и със земната енергия. Вечерно време, когато спиш, ако не знаеш как да поставиш тялото си спрямо Земята, няма много да се ползваш от съня. У нас има насъбрани много непотребни сили, които трябва да отидат в центъра на Земята. Непотребното да отиде в Земята, а ние да възприемем новото. Ще поставим главата си на север, тялото право и изтегнато, ръцете до тялото опънати.

Сънят е физиоастрален живот на Земята. Яденето е чисто физически живот на Земята. Работата е умственият живот на Земята. Само по време на сън човек добива своите енергии. Яденето е процес, при който енергиите се турят в действие, а работата е използване на придобитите вече енергии.

Прозаявката показва, че в известни сили и енергии на човека има застой. Прозаявката като природен процес има предвид да възстанови известен ред и порядък на нещата. При всяко прозяване в човека се влива нова енергия.

Ако не си лягаш навреме, не може да се ползваш от съня. В спането ста-

ва едно пречистване. Ти трябва да спиш тихо, спокойно, да не се въртиш непрекъснато, за да могат Божествените слуги да пречистят тялото ти. Ти излизаш по време на сън навън и тогава слугите пречистват тялото ти. Ти като се върнеш отново в тялото си и като го намериш почистено, ти е приятно.

Когато спите, вашият ум и вашето сърце работят, но работата им остава неизвестна за вас, защото съзнанието ви не е пробудено. Спането е един процес, при който съзнанието трябва да излезе из организма, за да се обнови. Ако съзнанието не излезе от организма, човек не се обновява и казва, че не си е отспал, не си е отпочинал. Ако съзнанието не се отдели от организма, човек не може да си почине. Като излезе съзнанието, идват работници да почистят тялото му и като се върне съзнанието, намира тялото организирано, готово за работа. Човек влиза в тялото и излиза навън и и други работят за него, той дори не подозира колко същества работят за него.

Когато спите, вие отивате в астралния свят на училище. Това, което вечер учите, денем го прилагате. Ето защо, като си лягате вечер, кажете си: „Сега отивам в училището на астралния свят и желая да свърша добра работа, която ще ми се даде там“.

Хора, които се упражняват в окултната наука, се обновяват и развиват духовното си тяло, като вечер оставят физическото си тяло на Земята, а с духовното излизат извън земната зона на планинска разходка. Там се обновяват и после се връщат отново в тялото си. Този случай представлява един метод за почивка. Хората отиват на курорт, на разходка, но ако биха знаели този начин на обновяване, биха го използвали. Този метод може и през деня да се използва: отиваш под някое дърво, ще се облегнеш на него, ще излезеш извън тялото си и след като направиш разходката си, ще се върнеш пак назад, но вече обновен, с пресни сили и здраве.

Ако спите денем на слънце, непременно вашият организъм ще привлече негативни лъчи – вълни от Слънцето, така наречената черна светлина и като станете, ще сте неразположени. Затова денем не бива да спите.

Светлината стимулира човека към деятелност, знание и мъдрост. Тъмнината го ограничава и същевременно му дава една възможност да си почине, да навакса изгубените сили. Човек вечерно време може да си почине. Дневното спане и вечерното се отличават. Денем като спиш, онова брожение е толкова голямо, струва ти се, като че ли се намиращ в една кола, в която постоянно те тръскат, и като се събудиш, виждаш, че тази почивка не е като почивката през вечерно време. Като си легнеш в тъмнина, ти може да си починеш, и като станеш, ти усещаш, че всички сили са наваксани. Следователно тъмнината е толкова потребна за наваксване на тези сили, колкото и светлината е потребна за подобрене на живота.

Ако се наложи да спите малко, не се безпокойте, човек не се нуждае от много сън. 4-5 часа са достатъчни. За светията и един час е достатъчен.

Не си могъл да спиш, защото дюшекът ти е много мек, защото си вечерял късно, защото си ял много, защото си се разгневил.

Когато хората започват да спят много, това показва едно състояние на пасивна дисхармония.

За онзи, който знае кога да спи, колко време да спи и как да спи, сънят е благословение. Не може ли да спазва известни правила при съня си, човек спи, без да се ползва от съня. Докато пирамидалните клетки не са уморени и докато техните крачка са в движение, активни, човек мисли, работи, щом те се уморят, крачката им се свиват, човек се чувства уморен, неспособен за работа. Ако той обаче знае как да влезе в съзнателна връзка с тези клетки, ще може да ги управлява и ще бъде буден колкото си иска. Съвременните хора са загубили способността си да бъдат господари на своя мозък, затова страдат, боледуват.

От правилния сън зависи дълголетният живот на човека. Ако не можете да спите добре, тогава животът ви ще бъде краткотраен.

Разберете на какво се дължат мрачните настроения. Те се предават от един човек на друг. Това влияние е особено силно на сън. Ето защо не се препоръчва в една стая да спят хора, които са дисхармонични помежду си, т.е. когато между мислите и чувствата им съществува известна дисхармония. Когато човек спи, астралното му тяло излиза вън от него и за да не се поддава на чужди влияния, той трябва да се моли, да го пазят от невидимия свят. Не се ли моли, не може ли сам да се пази, той непременно ще възприеме дисхармоничните мисли и чувства на хората, в чиято среда е поставен и дълго време трябва да се бори в себе си, докато се освободи от чуждото влияние. Често слушате някой да казва, че състоянието му е особено, като че му липсва нещо съществено, или като че му е натрапено нещо чуждо. В такива случаи или се отнема нещо от човека, или му се предава нещо. И едното, и другото състояния са мъчителни. Човек трябва дълго време да работи върху себе си, да се освободи.

Ще дойде ден, когато човек ще може и без сън. Сънят е почивка само за онези, върху които разумните същества работят. По този начин тяхното съзнание ще се повдигне. За да дойде до по-високо съзнание, човек трябва да придобие равновесие между ума и сърцето си. Щом дойде до това равновесие, процесите в неговия организъм ще стават правилно.

Сънят се е наложил на хората поради нарушаване на Божествените закони. Сънят и смъртта не са били предвидени.

Леглото не е място за мечтание. Като легнеш никакво мечтаене. Там

сметките трябва да са на чисто, да са привършени. Щом не можеш да спиш, работите ти не са свършени. Това показва, че природата ти тропа на вратата да станеш, да отидеш и си свършиш работата за деня и тогава да си легнеш. Щом свършиш работите си, ще имаш Божието благословение, това значи да спиш сладко.

С никого не трябва да си в конфликт нито със себе си, нито с ближните си, нито с приятелите си. Защо? Защото тази вечер Господ може да те пови-ка, какво ще Му кажеш тогава?

СЪСТОЯНИЯ

Често пъти състоянието на човека се определя от силите, които действат в него.

Ако умът вземе надмощие, ръцете и краката изстиват. Ако сърцето вземе надмощие, главата ще го боли. Щом гори главата, сърцето е огън, то е взело надмощие.

Щом водата вземе надмощие, мускулите ще бъдат силни, ще хвърляте, ще ритате.

Музикантът, ако не е напрегнат, не може да вземе правилно „до“. След напрежението, ако ти нямаш известно състояние на движение в себе си, ти не можеш да вземеш правилно „ре“. Казвам: всички тия състояния, които имате, са на място. Защо се сменят вашите състояния? Защото е необходимо. Състоянията са гами, през които трябва да минете. Вие се чудите някой път защо сте тъжни, а друг път радостни. Това е състояние. Ако вие нямате туй състояние, вие не можете да разберете живота.

Някой път така сте напрегнати, че не позволявате никой да се допре до вас. Двойникът ви е излязъл 1-2 педи навън и този двойник е толкова чувствителен, че произвежда болезнено състояние и не можете никого да понасяте, и сте готов с всички да се скарате. Трябва да се прибере двойникът, да остане най-много 1 пръст навън.

В човека има едно предразположение да остане в покой, да не мисли, да не се движи, да е спокоен. С това инертно състояние човек трябва да се пребори. Той трябва да си почива, но да не мързелува, да се движи, да работи.

Никога не оставяйте главата си в застои — да има едно колебание в движението, но не да си въртите главата насам-натам. Също да не се изкривява главата нито наляво, нито надясно. Има музикални движения, има движения, които правят скандали. Който отива да краде, има едно движение особено, който иска да послужи някому с нещо, се движи по друг начин.

Думата „сухота“ най-често я употребяваме за психическия живот. Каз-

ваме: той е сух човек, в смисъл на слаб, с малка жизненост. Но сухотата представя и едно скръжжаво състояние на човека. Скръжавият човек не иска нищо да даде от себе си. Той казва: „Ако дам, макар и малко, нищо няма да остане за мене“. Една хапчица не иска да даде, мисли, че с тази хапка всичко ще се свърши. Понякога мислиш, че нищо не знаеш. То е сухота. Ти си сух човек. Торбата ти е малка, трепериш да не би малката коричка, която носиш, да изчезне. В теб има един вътрешен страх, че си неспособен. Това е сухота. Казваш: „Лош човек съм“. То е сухота. Малко работи някой, ленив човек е. То е сухота. Защо човек е ленив? Страх го е да не би като направи нещо, да се повреди. Не смее да протегне, да мръдне даже ръката си, да не би да се повреди. Седи като едно деликатно същество, страх го е да се мръдне, да не би да се скъса в него нещо. Някои пък се страхуват да не им се смеят хората.

С У Х – имате три неизвестни. Сухотата е една задача с три неизвестни. Аз бих ви развил цяла една сказка върху сухотата. Сухотата подразбира, че формите на физическия свят не са на място. Съдържанието не е на място и смисълът не е на място. Нещата нямат красива форма, нямат съдържание и смисъл нямат.

Казвам: ние, хората, търкаляме една топка. Каква е тази топка? То е щастието, което търсим и като помислим, че сме го намерили, гледаме да го скрием на сигурно място. Имаш някоя къщица, то е топката. Ти седиш и се страхуваш да не стане нещо с нея. Тази къща нито за миг не напуска твоя ум. Това е сухота.

Ти седиш и мислиш, че нищо нямаш. Господ ти е дал глава, която струва милиарди, а ти казваш: „Не зная какво да правя с главата си“. Научи я да мисли. Отвори сърцето си, за да влезеш във връзка с природата. Казваш, че си нещастен. Не си само ти нещастен. Всички безделници като тебе страдат. Щом страдаш, не можеш да учиш. „Остарях.“ Сух си. „Изгубих парите си.“ Сух си. „Тази работа е непостижима, животът няма смисъл. Идеал няма в света.“ Сух си. Така не се разсъждава. На кои хора животът е сух? На безформените. На тези, които нямат форма.

Много сестри се оплакват от голямата самотия, в която живеят и търсят другар. Търсете този, който може да ви помогне. И след като ви помогне, Той ще ви изпрати хората, които ви са потребни. Само Бог знае кои са потребни за вас. И щом намерите, работите ви ще вървят добре.

Щом човек е нервен, това показва че има застояла вода някъде в организма си. Важно е в случая да вкара в организма си прясна вода, която дава възможност в него да проработи магнетизмът. Магнетизмът е необходим, защото той гради, а електричеството движи нещата, движи биенето на сърцето. Това е космическо електричество.

Понякога си нервен, нищо не можеш да търпиш. Туй нетърпение е събраното електричество в хобота на хапливата муха. И в тебе като се събере такава енергия, ще хапеш. Този, когото ухапеш, ще се засегне. Научната страна: понякога кажеш нещо несъзнателно, а после се разкайваш: „Не трябваше да казвам тази дума“. Казвам: колко е необходимо човек да има съзнание да контролира силите, които са в неговия ум, в неговото сърце и в неговата воля. Здравословно е това. Защото, ако човек не контролира силите на ума си, той ще обеднее. Ако не контролира силите на сърцето си, ще обеднее. В умствено отношение бедността е лошо нещо. И в сърдечно отношение бедността е лоша. Вие това състояние наричате сухота, празнота. То е бедност на сърцето. Бедността на волята значи слаба воля: решаваш едно, не изпълняваш.

Ставате сутрин неразположени. Вие нямате изток, затова сте неразположени.

Що е чернотата? Конкретно как ще определите що е чернотата? Туй, което поглъща, е черно. Всяко нещо, което само поглъща, взема, е чернота. Що е белота? Обратното: това, което дава, е белота. Туй, което постоянно дава от себе си, изтича, то е белота. Следователно бял човек е онзи, който постоянно дава. Черен човек е онзи, който постоянно взема. Какво е отношението на неразположения човек към черното? Неразположеният човек е дете на чернотата. А на обезверения, коя е майка му? Чернотата. Следователно, щом един човек служи на черното, в него ще се зародят много отрицателни, негативни черти. В чернотата има нещо ненаситно, човек никога не е доволен от живота, все нещо не му достига.

Туй, което е ставало някога в живота, става и сега. Вие казвате: „Какво е било далечното минало на човечеството?“ Всеки един от вас по настоящето може да разгледа и проучи какви са били тези далечни епохи. Да кажем, че един ден вие имате разположение на светия, готов сте със сърцето си да обгърнете целия свят, да помагате на всички, да правите благодетелства, да се жертвате за народа си, проектирате планове за повдигане на бедните и т.н. Но изведнъж, в един момент всичката поезия се пресича, наставка тъмна нощ, във вас се заражда бурно състояние. Започвате да гледате на хората като на дяволи, започвате да се съмнявате в Бога, в себе си; искате, ако ви е възможно, да отсечете главите на всичките хора, да унищожите целия свят. Питам: от где идва това нещо? Коя е причината, че се сменят тия състояния? Всички вие горе-долу сте изживели по някой път такива състояния. Това са атавистични архетипове.

Най-важното е да се научите да използвате всеки един случай, да оценявате благата, които имате. Да кажем, че сте неразположени. Неразположението в случая е най-малкото препятствие, което може да ти се случи в живота. Пък и то е потребно. Неразположение човек може да има всякога, когато се

намира на границата на някаква опасност. Неразположението е границата, зад която е тази голяма опасност. И неговата роля се заключава в това, да те спре. По този начин то те спасява от едно голямо зло. А ти си недоволен от него, искаш да бъдеш все в добро разположение. Ако ти беше разположен, щеше да ти се случи най-голямо нещастие. Щом си неразположен, ще се спреш и ще мислиш, ще се върнеш назад. Как ще разберете това „назад“? То значи да отидеш там, откъдето си тръгнал, защото посоката, по която се движиш, не е правилна. Нали когато имате една задача и не можете да я разрешите, почвате отначало, по друг начин.

Обезсърчен ли сте, това означава, че сте се доближили до човек или предмет, който не съответства на вашето естество.

Кои са причините за обезсърчението? Аз бих желал да ми кажете какво нещо е обезсърчението. Човек се обезсърчава, когато няма пари. Търговецът се обезсърчава, когато касата е празна. Касата не се обезсърчава, но той се обезсърчава. Когато един ученик е скъсан на изпит от една комисия, тя не се обезсърчава, а той се обезсърчава. На вас тия неща ви се виждат лесни. Но тези лесни работи трябва да се обяснят, за да станат ясни. Трябва ли да се обезсърчава човек, или не трябва да се обезсърчава? Щом се обезсърчава, трябва да се насърчи, щом се насърчава, трябва да се обезсърчи. И двете състояния са необходими. Щом става едно нещо, то е необходимо. Щом човек се обезсърчава, трябва да има някаква причина, щом се насърчава, пак трябва да има причина. В какво седи обезсърчението? То не трябва да трае повече, отколкото е необходимо и насърчението не трябва да продължава повече, отколкото е нужно. И на двете състояния времето трябва да бъде строго определено.

Обезсърчението намалява пулса на сърцето с десет удара. Щом си обезсърчен, обхваща те страх, че ще изгубиш нещо. Този страх става причина да се ускори пулса ти. При обезсърчението пулсът на човека се забавя, а когато се страхува, се ускорява. Често, когато ти вземат част от товара, който носиш на гърба си, ти се обезсърчаваш; ако те натоварят – страхуваш се. Та вие, когато се товарите с ненужни мисли повече, отколкото трябва, се уплашвате, когато ви вземат от добрите мисли повече, отколкото трябва, се обезсърчавате. Следователно дръжте пулса си в нормално състояние. Или другояче казано: хранете добре сърцето. Добрият живот, това е храна за сърцето. „Защо трябва да живеем добре?“ Трябва да живееш добре, защото сърцето ти трябва правилно да функционира. Ако функционира правилно, имаш живот. Щом имаш живот, ще имаш постижения. Щом изгубиш импулса за живот, никакви постижения няма да имаш.

Характерната черта на умния човек коя е? Умният човек никога не спи. Второто качество на умния човек е, че той никога не се обезсърчава. Такъв човек признавам за умен. Щом се обезсърчаваш, не си умен човек. Щом

обичаш да спиш, не си умен. Умният всичко може да направи. Няма нещо невъзможно за умния. Само като погледне, може да каже как ще стане. Вземете онзи майстор, който знае да крои. Вземете плата, скрои го, не можеш да намериш нито една погрешка. Умният майстор ще направи една отлична дреха. Ако не е добър майстор, много грешки ще направи. В ума на майстора съществуват всички начини да скрои дрехата. А ти гледаш, нищо не разбираш. Когато човек не разбира работата, той се обезсърчава; когато я разбира, се насърчава. Ако вие се обезсърчавате, липсва ви нещо. Щом се обезсърчиш, ще си кажеш: аз съм от умните. Значи, ще повишиш пулса на сърцето си, ще го нормализираш.

Ако наблюдавате хората как вървят, ще видите, че някои са изправени, а други – приведени. Защо единият си е навел главата, а другият върви изправен? Единият върви, пък другият се е спрял и наблюдава. Защо? Този, който си е навел главата, минава в чувствения свят. Той е в най-гъстата материя. Индусите го наричат „праkritи“. Най-гъстата материя е на Земята, но тя се движи в по-рядка среда, наречена „прана“, слънчева енергия. По този начин става обмяна.

Човек трябва да изучава себе си. Той има голямо разнообразие в своята дейтелност. Еднообразието в света е, което донася всичките нещастия. Всякога, когато ви дойде едно неприятно състояние, сменете го, като разсъждавате правилно. Дойде ви едно тягостно състояние, заменете го с противоположното, разгледайте въпроса от друга страна. Не е лошо човек да бъде сиромаш, понеже ще научи състоянието на сиромасите. Не е лошо човек да бъде богат, понеже ще научи психиката на богатите. Не е лошо човек да бъде религиозен, учен, защото ще изучи особеностите им. Всички тия фази човек трябва да ги примири.

Казваш: „Аз съм религиозен“. Има различни степени на религиозност. Всички хора имат религия. Няма човек в света, който да няма религия. Но тя има степени. Всеки човек е учен. Зависи от степента на учението. Всеки човек има сила, той знае какво нещо е силен човек. Но някой път трябва да опиташ състоянието на слабостта. Вие се страхувате, когато някой път усещате, че сте слаби. Слабостта е едно преходно състояние. След всяко отслабване, което човек изживее, идва нов приток на сила. Когато мускулите на болните отслабват, те мислят, че вече са загубили своята сила. Това състояние е временно, то е почивка. След всяка почивка в него става едно опресняване на силите. Понякога си мислите, че умът ви е отслабнал. Не, вие си почивате. След това ще почувствате ума си освежен. Нищо не сте изгубили, само трябва да си почивате. Ако разбирате закона правилно, ще видите, че след тази почивка у вас ще проникне една нова светлина, вие ставате по-дейтелен.

Вие искате нещата да стават механически. Да се посее семката и да из-

расте. И аз бих желал да има такъв свят, дето си го мислите. Впрочем той съществува, но вие ходили ли сте в света на тия възможности? Например един ден вие имате прекрасно настроение, въодушевен сте, пеете и мислите, че сте щастлив. Като че всичко наоколо пее. Дойде една малка неприятност и целият ваш свят се срути, това хубаво съдържание изчезне, отиде си, вие се отчаеете, не искате да живеете. Питам сега: къде отиде вашият чуден свят?

Има такива тягостни състояния, които трябва да заличите от съзнанието си и да не ги повтаряте.

Запитват: „Защо някой път се чувствам изоставена?“ Изоставят те, за да се развиваш. Понякога чувстваш, че умът ти е отслабнал, което може да трае малко време, дни, но после се освежаваш. Това са илюзии, не са реални неща, това са временни състояния, които трябва да ги изпитате. Когато някой се усеща изоставен, в един случай той се ожесточава, озлобява, става по-лош, а в друг отива към Бога. Последното е добро, затова трябва да оставаме по-често сами. Когато човек има живота в себе си, много лесно се изчиства от тези си състояния. Оцапа си ръката, лесно се измива, а когато няма вода, носи нечистотата с километри. Щом дойде Божественият живот, човек лесно се измива, но няма ли тази водица, с дни ще носи това оцапване на трите пръста.

Имате едно неосносно положение, измъчвате се. Това положение някой път произтича от храната, яли сте някоя мъчносмилаема храна и у вас са се набрали известни утайки. Някой път от вашите противоположни чувства се явяват бодежи. Например обичате и мразите едновременно, тогава в сърдечната област се чувстват шишове. Казвате: „Имам бодежи“. Как не! Ще имаш. Премахни противоположните чувства и бодежите ще изчезнат. Друг път някой може да се нахвърли с мислите си отгоре ви и може да произведе известни бодежи. Затова трябва да се научите да се укрепвате, да водите такъв живот, че всички жизнени стрели да отскачат от бронята на вашето тяло.

Какво е отчаянието? Отчаяният човек няма с какво да се занимава. Като няма с какво да се занимава, той се е отчаял. И с безпаричието е така. Щом бръкнеш в джоба си, има с какво да се занимаваш, силен си. Бръкнеш няма нищо, няма с какво да се занимаваш, обезсърчиш се. Тури едно левче в джоба си, като го пипнеш, да има с какво да се занимават пръстите и веднага ще се насърчиш.

Еднообразието в природата произвежда противоречие. Направете наблюдения. Когато човек изпадне в меланхолия, всичко му се вижда мрачно, черно. Щом надделее доброто, тогава другите цветове са победили черния. Следователно, за да имате едно здравословно състояние, всякога гледайте да имате повече светлина в ума си. Нищо повече! Повече светлина в ума си, повече топлина в сърцето си. Топлината носи магнетическите качества, меко-

тата. Електричеството носи светлината в ума, носи качествата на светлината. Какво качество е красотата? Вие обичате един силен човек. Силата е едно право течение. В тази енергия някои имат привлекателност, а някои – не.

Трябва да знаете: мрачните ви състояния – мрачните мисли, мрачните чувства и мрачните постъпки са отражение на мислите, чувствата и постъпките на всички хора, които живеят на Земята. Вие имате мрачни мисли, които не са ваши. То е все едно, че сте пуснали вашето радио и слушате музиката. Някъде далеч свирят, а вие слушате. Като не ви хареса, завъртете ключа на друга станция. Вашият мозък е едно радио. На 4-5-6 хиляди километра някой е недоволен, вие сте на същата вълна, приемате състоянието му и ставате също недоволни. Тогава завъртете ключа и намерете станция, която е щастлива. Природата е пълна с нещастни и щастливи станции. И не че Господ ви е създал с мрачни мисли, но понеже сте учени хора, оперирате с апаратите си, хващате по някой път станции с мрачни мисли. Вие изпадате в мрачни състояния и се чудите защо Господ е създал така света.

Ако вие подхранвате в себе си недоволство, то ще образува около вас една непроницаема преграда и Божествената светлина няма да достига до вас. Щом се държите за доброто, все едно, че живеете в стъклена стая при най-хубави условия. Стаята ви да бъде чиста, умът да бъде чист, сърцето и постъпките – чисти, за да може Божествената светлина да влезе във вас и да ви просвети. Не се изисква голяма сила, това се постига чрез вярата, с вяра всичко може. Достатъчно е да не препятствате на Божествения закон, който работи във вас. Онова дете, което расте, какви усилия прави? Но ако то започне да мисли за своето растене, растенето спира. Ако ние оставим Божественият процес свободно да работи в нас, по-лесно ще се постигне всичко, отколкото когато се безпокоим.

Правите известни движения, но всички движения, които правите с ръцете си, не са хармонични. Ако направите едно малко движение с ръката, може да смените едно ваше състояние. Ако не знаете как, вие ще се подпуштите, ще изкривите ръката си и ще трябва да направите 20-30 движения, докато намерите онова движение, което да смени състоянието ви. Нервен си, готов си да дигнеш цял скандал. Това неразположение можеш да го дадеш някому. Също като хапливите мухи. На върха на хобота ѝ се събира електричество, грамадна енергия се събира и тя не може да търпи. Затова търси някъде да подари това благо, което има. И току забие хобота си в крака ти. Така се освобождава от електричеството. 20 мухи ако те ухапят, кракът ти ще се подуе.

Смирението е най-хубавото състояние, което може да има човек.

Какво казва Христос? „Елате при мене всички трудещи и обременени, защото Аз съм смирен по сърце. Елате при мене всички, които сте изгубили смисъла на живота. Елате при мене, защото съм смирен.“ Той не казва за

себе си: „Аз съм учен, Аз съм Любов“, но казва: „Аз съм смирен“. Имате ли смирение, Божията Любов може да дойде във вас. В духовния свят смиренето дава пластичност на човешката душа да възприеме благата, които Божественият Дух носи в себе си. Към това именно се стреми човешката душа. Само при това състояние ние можем да възприемаме.

Болезнените състояния облагородяват човека. Болният е внимателен, деликатен, ако човек не боледува, ще е груб.

Всякога трябва да поддържате едно състояние, което е меко. Никакво противоречие не дръжте във вашето сърце.

Вървя си и гледам на пътя се събрали десет кучета. Как най-правилно да постъпя? От мое гледище, щом са наред пътя, не трябва да минавам оттам. Мога да ги изгоня, но ще разваля настроението им. Аз ще се отклоня малко – или наляво, или надясно. Обаче кучетата имат предпочитания и ако ти не знаеш на коя страна да се отклониш, те ще те лаят. Ако си се отклонил, както на тях им е угодно, те няма да те лаят. Остави ги на пътя. Не разваляй настроението им. Ако няма къде да се отклониш, пътят е тесен – тогава какво ще правиш? Носиш един хляб, ще го начупиш и ще хвърлиш на това куче, на онова куче по малко хляб. Разхвърлете самуна, тогава ще минете спокойно. Това е начинът, по който ще се справите с вашите лоши състояния. Лошите състояния, това са кучетата във вас, които стоят на вашия път. Всички ваши неразположения са кучета, които седят на вашия път и ви спъват. Ще им дадеш по малко хляб и ще знаеш, че така трябва да се отнасяш с тях. Не са лоши кучетата, и те си имат свое разположение. Те седят на пътя и казват: „Имаме право да седим“. Не им хвърляйте камъни, не разваляйте доброто, което Бог е вложил във вас. Не помрачавайте светлите мисли, които Бог е вложил във вас. Това трябва да пазите.

Има едно състояние, което вие не съзнавате, а именно, че само вземате. Искате само доброто, а нищо не давате. При това положение злото се явява като процес да отнеме онова, което вие вземате.

Ще даваш, за да се чистиш.

Ще даваш, за да се подмладиш.

Ще даваш, за да растеш. Ще даваш, за да си здрав. Който обича, дава. Бог постоянно дава. Божественият закон подразбира непрестанно даване.

С правата мисъл моментално всичко се разрешава. Когато моментално нещо се разрешава, наричаме този процес интуитивен. ИН значи вътре, следователно вътрешното, Божественото е, което разрешава веднага нещата. То е право, то е правата мярка. Интуитивно нещата се схващат мигновено и веднага се ориентираш да го направиш или не. Туй, за което се спиращ дълго време да мислиш, да разсъждаваш дали е право или не, то не е Божествената мярка. Когато ние не употребяваме правилната мярка, всякога правим

погрешки. Щом не си раздвоен в мисълта, в чувствата и в постъпките си, ти си прав. Раздвоиш ли се, всякога ще сгрешиш. То е едно земно състояние.

Има едно състояние, което е великолепно, хубаво. Когато туй състояние дойде, умът се прояснява, паметта се прояснява, всички онези чувства в човека се проясняват, в него се заражда чувство на прозрение. Той може да намери много лесно пътя в живота, знае какво да прави. Когато туй чувство се зароди, веднага се създава една външна връзка между хората. Ако в тебе туй чувство се събуди, всички хора, които са така създадени, ще ти дойдат на помощ. Като види например професор по музика някое бедно дете, казва: „Има нещо“. Вижда нещо в лицето, в очите и казва: „Има дарби“. Веднага в него се зароди едно съчувствие. Той иска да създаде всички възможности на това дете. Питам: кой го е заставил? В това дете се е събудило онова свещено чувство. И в професора се заражда същото чувство.

Буквата „Т“ изразява кръста, т.е. принципите на мъжете и на жените, според които те живеят на Земята.

Буквата „Т“ е силна тя е единица.

ТЕЛА

Надеждата се е развила на Земята, когато душата се е облякла във физическо тяло – образ на първото тяло, което душата е имала в своята първоначална чистота, когато е била на Небето и когато е била една одухотворена материя, която никога не умира. Жизненото тяло е съставено от органическа материя и е сходно с растителното царство. А тялото на плътта е тяло на животните. Борбата е между тези две тела. В трите тела – физическото, жизненото и тялото на плътта – се е развила надеждата, която очаква нещата днес или утре. С тия тела ние развиваме онзи принцип, без който не можем да съществуваме. И най-сетне душата ще се върне с тялото на Любовта.

18 милиона години хората живеят на Земята и още работата им не е довършена, не се е построило човешкото тяло както трябва. В своето развитие те са едва на 10 години.

Човешкото тяло е величествена сграда, в строежа на която са взели участие множество разумни същества.

Човек може да се съобщава с невидимия свят чрез физическото си тяло. В него са вложени възможностите на всички минали култури, както и тия на настоящата и бъдещата култура. Затова трябва да го държите в изправност, в ред и порядък.

Умът има обвивка, както и тялото. Умът има тяло и то доста сложно и организирано.

Човек има 12 тела, но засега функционират само четири: физическото, на сърцето (чувствата), третото – на ума, и четвъртото – на разумния, на причинния свят.

Другите осем тела са в зачатъчно състояние. За в бъдеще те ще се проявят. Като влезете в духовния свят, ще се проявят още четири, а като влезете в Божествения свят, ще се развият и останалите четири.

След всеки период от седем години в човека започва една нова фаза

— развитие на ново тяло. Такива тела има седем. В духовно развитите има още три, а в най-напредналите — още две. Значи, в човека може да се развият дванадесет тела.

Човешките седем тела прогресират епохално, в тях има известни творчески вълни, които подтикват тъй, както силите в природата подтикват пролетта да се прояви. Има вълни на физическото тяло, на астралното, на умственото, на причинното тяло. Всяко от тези тела има нужда от специфична храна.

Има едно тяло в човека, което никога не се разрушава. Това тяло е Божествено. Върху това тяло вечността пише онова, което човек прави и е направил досега.

Физическото ни тяло е сформирано в продължение на милиони години, а сега се формира астралното тяло.

Външните неща не са наши. Всичко, което съществува вън от нас, то е само условие за нас. Важно е онова, което имаме вътре у нас, в нашето тяло. Човек, който има злато в кръвта си, е богат и здрав, и умен. Има ли само външно злато, това не е от значение. Ако доброто е вътре в тебе, в кръвта ти, ти си добър. Ако имаш достатъчно фосфор в мозъка си, значи, че имаш светлина, че може да си учен.

Умственото тяло, духовното и физическото си приличат, но материята, от която са направени, се различава. Най-тънка и фина е материята на умственото тяло.

Човек е една сложна елипса. Той е съставен от няколко преплетени елипси: физическото тяло, астралното, менталното и причинното. Тези тела са с различни измерения. Физическото тяло е триизмерно, астралното с четириизмерно, умственото — петизмерно, и причинното — шестизмерно. Материалите на тези тела са от съвсем различен състав.

Във физическото тяло, в астралното тяло, в менталното и причинното тяло функционира сегашното съзнание на човека. Има и други тела в човека, но те са в застой. Има някои органи във физическото тяло, които съответстват на тези от другите тела. Например мозъкът съответства на умственото тяло. Симпатичната нервна система, или стомашният мозък, съответства на духовното тяло. Черният дроб, далакът и стомахът съответстват на нисшите полета на астралното тяло. Ако е разстроен черният дроб, чувствата няма да функционират правилно, ще сте мрачни, неразположени. Черният дроб спомага за храносмилането и ако образуваните се отрови не преминат в стомаха, ще влязат в кръвта и ще предизвикат разстройство в астралното тяло. Тогава силите на астралното тяло няма да минават правилно във физическото тяло. Разстрои ли се черният дроб, и паметта отслабва. После ще дойде и неврастенията, понеже косвено този орган влияе на симпатичната нервна

система. Щом се спъне някоя функция на някой орган от една система, той повлиява и на другите. Ако вие не контролирате вашите чувства, те ще разстроят черния дроб, а черният дроб ще разстрои целия ви организъм.

Чрез чувствата си човек е свързан с астралния свят, т.е. със своето астрално тяло, наречено още духовно тяло. Астралният свят се състои от две области: низша и висша – според чувствата, които също биват низши и висши. Астралният свят е течен, подобен на водата. Там съществата живеят както рибите във водата.

На Земята човек живее и с умственото, и с причинното си тяло; те са свързани с по-високи светове от физическия и астралния. Значи човек живее с четири тела: физическо, астрално, умствено и причинно. Всяко тяло извършва специална служба. Всяко тяло е съставено от специфична материя. А всеки орган на физическото тяло е свързан с един от четирите свята. Черният дроб например е свързан с астралния, т.е. с духовния свят, или със света на чувствата. Той регулира низшите чувства на човека. Той поглъща отровите на организма и ги трансформира. Ако се разстрои, отровите се разнасят по целия организъм и човек умира.

Както физическото тяло има своя физиология и анатомия, така и астралното, менталното и причинното тяло имат своя физиология и анатомия. Физиологията и анатомията на по-високите тела са подобни на тези на физическото тяло.

Според окултизма, всяко от телата на човека представлява известна величина. Физическото тяло е една величина, астралното – втора, менталното – трета, и причинното – четвърта. Всяко от тях има свои специфични енергии. Вие трябва да разбирате тези енергии, да можете да ги трансформирате, да ги превръщате от един свят в друг.

Умственото тяло, духовното и физическото си приличат, но материята, от която са направени, се различава. Най-тънка и фина е материята на умственото тяло.

За физическото тяло засега нормалната топлина е 36 градуса. За астралното тяло топлината е друга. За умственото, за причинното тяло съвсем друга е топлината. Причинното тяло на човека може да издържа на 273 градуса, няма нищо да усети, но от човешкото тяло при толкова градуса няма нищо да остане.

Като умре, човек оставя тялото си, т.е. външната обвивка на Земята. Върху това тяло сега се гради друго едно тяло, което всеки може да го види.

Условията, при които живеете сега, са трудни, и за да издържите на тях, трябва да имате броня, да се пазите. Вашето тяло трябва да вибрира в съгласие с вашите висши мисли. Това е една естествена броня.

Телата влизат едно в друго. Най-шуплесто е физическото тяло. Духовното тяло влиза в шуплите. Божественото тяло влиза в умственото и така всички тела съставляват едно цяло.

Вечерно време с кое тяло се разхождате? Приказвате, бягате, движите се насам-натам – това е вашето духовно тяло, а физическото е на леглото, почива си.

Умственото тяло е безсмъртно.

Духовното тяло сега се строи, то не е завършено – челото, носът, устата, костите, черепът, умът, ръцете не са завършени. Астралната ръка сега се изработва, астралният свят се сгъстява, приготвя се за по-висш живот, по-пречистен. Сега той е в нещо като водно състояние.

Докато е на Земята, човек работи главно с физическото си тяло – най-подходящ инструмент за Земята. Обаче той мисли, чувства, търси причините и последствията на нещата. С какво мисли човек? С умственото си тяло. С какво чувства? С астралното си тяло. С какво издирва причините и последствията на нещата? С причинното си тяло. Както физическото тяло не е еднакво развито във всички хора, така и останалите тела в човека не са еднакво развити. Това показва, че на човека предстои голяма и велика работа – да развие всички свои съставки до съвършенство.

Физическото тяло се състои от три обвивки: етерна, която излиза въвн от физическото тяло на 1–2 сантиметра, през нея минават електричеството и магнетизмът. Както обличате тялото си с дебели и тънки дрехи, за да го предпазите от студа или горещината, така и етерната обвивка е здравна дреха на физическото тяло, която го предпазва от външни влияния. Етерната обвивка е свързана с астралната, която управлява страстите. Тя предпазва човека от грях и отмъщение. Астралната обвивка е свързана с подсъзнателния астрален свят, а той – с широкия Божествен свят, откъдето черпи материали за съграждане на вътрешния или душевния живот на човека.

При яденето едно голямо количество от храната трябва да се изхвърли навън. Този закон важи и при строежа на умственото тяло. И там остава материал. Много мисли не влизат в употреба при изграждането на умственото тяло. Много от желанията, които имате, остават, не влизат в градежа на духовното тяло. Сърцето на човека е духовното или астралното тяло. Когато астралното тяло не е добре организирано, човек боледува. Когато умственото тяло е добре организирано, човек не боледува, мисълта е хубава. Тези две тела постоянно помагат за правилното изграждане на физическото тяло. Всички тела взаимно си помагат.

При медиумите физическото тяло е слабо свързано с жизненото тяло и затова в него влизат и се материализират духове от астрала. Те черпят енергия от медиума и затова медиумът след сеанс се чувства много изтощен.

Ще дойде ден, когато жизненото тяло ще може свободно да се измъква от физическото, от лявата страна, от далака.

Мозъкът отскоро е създаден, и то изключително за физическия свят – най-крайният предел и най-висшето в природата, но центърът на човешкия живот не е в главата. Ако вземете човека с изпънати ръце и крака, ще намерите центъра – там е най-важното място на човека – близо до сърцето.

Когато чувстваш, че ще ти се случи нещо, когато ти е тъжно или радостно, всичко става в този физически център. Тук, в сърцето, се намира духовното тяло, с което човек живее. Това физическо тяло, колкото и да го крепиш, все някой ден ще се простиш с него. В този си стремеж да го закрепиш това тяло, ти не обръщаш внимание на духовното тяло.

Между черния дроб и жлъчката съществува тясна връзка. Ако тази връзка се наруши, животът е в опасност. Понеже черният дроб е свързан със същества от низшия астрален свят, те започват да влияят на човека и му нашепват мисли на отчаяние, за самоубийство и т.н. – тези същества са пролетарии, които търсят лек начин на живот. Не са силни тези същества, но организирани, те гледат на богатите като на изедници и се настройват срещу тях.

Няма по-опасни хора от неорганизираните. Попаднете ли в едно мъчително състояние на духа, ще знаете, че сте в областта на неорганизираната материя. В това отношение англичаните могат да се похвалят с добре организиран черен дроб и добре организирани чувства.

Когато действа духовното тяло на човека, лицето веднага светва. Нещо приятно лъха от целия човек. Щом дойде физическият човек, веднага нещо като сянка мине през лицето, човек се свива.

Във физическото тяло на човека работите не могат да станат лесно, но с духовното тяло лесно стават, понякога моментално стават.

Защо се подкосяват краката ви, като видите своята възлюбена (възлюбен)? Топлината е толкова голяма, че краката се подкосяват, не държат. При голямата топлина астралното тяло се разширява. И след като се разшири, излиза навън. Докато астралното тяло е излязло един пръст навън, още не сте толкова чувствителни, но като излезе четири-пет пръста, ставате чрезмерно чувствителни и казвате: „Не се допирай до мен“. Тялото е в ненормално състояние.

Човек трябва да спазва закона на последователността и в трите свята. Във физическия свят той трябва да знае как да се храни, как да диша, как да пие вода и как да възприема светлината. Той трябва да има добре организирано физическо тяло. Влезе ли в духовния свят, трябва да има добре организирано астрално тяло. За умствения свят пък трябва да има добре организирано умствено тяло. Който е развил и трите си тела, той може да

се нарече разумен човек. Колкото е важно физическото тяло на човека, толкова са важни астралното и умственото му тяло.

Двойникът на човека е поле на космически сили. Двойникът на човека включва космически сили.

Всеки човек е точно на мястото си — той играе известна роля в природата. Без него Вселената не може. Без теб, като човек, без своята душа, без своя ум, без своето сърце Вселената не може да се прояви в своята хармония. Във физическия човек има едно друго тяло — двойник, което служи като проводник между същинския и физическия човек. Когато човек е в радостно състояние, този двойник излиза навън, извън физическото тяло и в това състояние човек не трябва да се стряска, защото двойникът е свързан с много нишки. Когато човек излиза и влиза в тялото си, трябва да се внимава да не стане някакво силно сътресение, за да може двойникът да се намести правилно. Ако не може бързо да влезе на мястото си, може да стане преплитане с нишките от двойника на някой друг човек.

Необходимо е да изучавате отношението, което съществува между етерния двойник на човека и физическото му тяло. Етерният двойник свързва ума със сърцето.

Като пипнете ръката на човека, трябва да усетите мека, приятна топлина. Около ръката има друга светла, подвижна ръка, която е двойникът ѝ. Докато двойникът действа правилно, и физическата ръка е нормална. Осакати ли се нещо двойникът, и физическата ръка се осакатява.

Вие трябва да разбирате закона, как да се прибирате в себе си. Като научите закона, няма да пущате двойника си да излиза навън. Там, дето влиянията са хармонични, ще се разширявате колкото си искате, но щом дойдете при неблагоприятни условия на живота, ще се прибирате.

Щом двойникът излезе от човека, последният живее почти животински: яде, пие и за нищо не мисли. Като знаете това, ще бъдете внимателни, ще се пазите да не се стряскате едни други, особено когато спите. Когато човек спи, двойникът му излиза от него и отива в пространството. През това време двойникът е свързан за тялото само чрез една нишка. Ако събуждате човека и го стреснете изведнъж, двойникът му не успява да се върне в тялото, вследствие на което се преплита с други двойници в пространството. Ако не знае как да разплете двойника си, човек полудява.

Чрез движенията си човек регулира енергиите на своя организъм. Движенията разтърсват въздуха, чиито трептения се предават на физическото тяло на човека чрез двойника. Двойникът на човека е антена, чрез която той възприема впечатления от външния свят. Тази е причината, поради която двойникът обвива човешкото тяло и го предпазва от нещастия. Колкото по-добре

регулира двойника си, толкова по-правилно ще приема впечатленията от външния свят. Като знаете това, често трябва да регулирате антената си.

Припадне ли някой, ще знаете, че се е изгубило за момент отношението на двойника с тялото, връзката е прекъсната.

Вечерно време човек по-лесно отделя двойника си и пътува извън физическото си тяло къде ли не, отворена е границата. Но денем ако рече да направи този опит, границата не е отворена, може да го арестуват.

Много хора така са се повреждали. Излизат от тялото си и не могат да се върнат, други са се наместили в телата им. За тях се казва, че са полудели.

Човек, който забравя, който не помни, има изместен двойник.

Сутрин вашият двойник, като се върне от нощната разходка отново в тялото, не се намества всякога идеално, както трябва в тялото, и вследствие на това разместване се зараждат болестите в пръстите, краката. Ще накарате двойника да излезе навън и отново да влезе, да се намести добре, както са направили по-разумните същества.

Двойникът е толкова чувствителен, че ако излезе три пръста извън тялото и някой само махне с ръка, ще почувствате, че ви е причинил голяма болка.

Всички хора, които се развиват духовно, стават чрезмерно чувствителни, двойниците им излизат навън, те не са господари на двойниците си и затова много страдат и това ще продължава, докато се издигнат, докато станат светии. Затова поне като си лягате, помолете се този двойник да излезе и благополучно да влезе в тялото ви. Ако двойникът излезе и влезе както трябва, вие няма да страдате. Но ако не влезе както трябва, ще имате страдания и нещастия, не само физически.

По-добре е цяла нощ да останете буден, да останете в тялото, отколкото да се върне двойникът ви и да не се намести.

Животът, който Бог ти го е дал, диханието, което е вдъхнал и ти си станал жива душа, този живот аз наричам двойник. Този живот трябва да влиза и да излиза на място. Молитвата, формулите, разсъждението са методи, с които двойникът на човека или неговата мисъл може да работи.

Организмът има свой матрикс, своя аура. Тази аура излиза в успоредни линии от целия организъм — от краката, от главата, от ръцете.

Такъв човек всичко може да постигне, защото има аура или матрикс, която като ципа го обвива. Тя е здрава и го пази. Микробите не могат да я разрушат. Но със своя нередовен живот човек може да направи така, че матриксът да се напука и да се образуват язви. Те показват неправилност в човешката мисъл. Мисълта е всичко в живота. Чрез мисълта може да влияете на материята.

Аурата – това е кожата на духовното тяло. Човек трябва да има здравословна аура. Без здравословна аура човек не може нищо да направи.

Аурата на човека е много по-различна от тази на всички други същества. Човешката аура се тъче. За нея човешката мисъл, чувства и постъпки са храна, от която тази кожа или аурата се образува. Това е физическото в духовния живот на човека. Мислите трябва да дадат известна храна, за да се образува тази правилна аура. И когато вие имате тази аура, се чувствате смели и решителни, но щом тя се разрани, духът отпада.

Аурата на човека представлява кръг, различно оцветен, с различна големина и дебелина. Аурата на човека определя неговия манталитет. Видима ли е аурата? За едни е видима, за други – невидима. В средата на аурата има един център, отдето изтичат енергиите: горните енергии са свързани с умствените способности на човека, а долните – с енергиите на неговите чувства. Горните енергии са господарите, а долните – слугите.

Аурата на човека е естествена преграда. Щом е така, никой няма право да влиза без позволение в аурата на кого и да е. Дойде ли някой човек, той трябва да седи на 50–70 см от вас. Наруши ли това разстояние, приближи ли се много до вас, той създава дисхармония в отношенията. Тази дисхармония се дължи на неправилна обмяна между енергиите на двамата. Който е чувствителен, той възприема тази неправилност в обмяната и започва да страда. Когато учителят говори на учениците си, те се натрупват около него, приближават главите си един до друг, но тук не става неправилна обмяна. Защо? Защото мисълта на всички е съсредоточена към един общ предмет. Обаче ако двама души с две противоречиви мисли се приближават един до друг на разстояние по-малко от 50 см, те се стълкновяват. Аурите им се преплитат и между тях става неправилна обмяна. Щом почувстват такава дисхармония, те веднага се отдалечават. Не престъпвайте онази свещена преграда, която природата е поставила.

Колкото човек е по-здрав, по-духовен, по-издигнат, толкова аурата, която излиза от него, е по-бяла и блестяща, по-приятна. Заболее ли човек, аурата потъмнява. Потъмняването може да стане частично или изцяло. Всяка заболяла част е тъмна. От човека се иска да възстанови светлината на главата или стомаха, или на заболялия орган. Това ще стане и като усили мисълта си, като повиши вибрациите си.

Когато седате, между вас трябва да има поне един метър разстояние, да не влизате един друг в аурата си. Достатъчно е да излезе духовното ви тяло вън от вас 2–3 мм, за да не можете да се търпите. То е чувствително и усеща противоположните вибрации.

Лъчистата материя, която изтича от човешкото тяло, изтича най-много от ръцете и нозете ни. Тази лъчиста енергия се нарича „флуиди“. Тази енергия

ние можем да затворим в себе си при известни случаи, като прекръстосаме ръцете и краката си. Ако се преуморяваме умствено или телесно, ние губим много от тази енергия, чувстваме се отпаднали, слаби. Тази лъчиста материя образува около главата ни тъй наречения „ореол“ или аура. Ореолът на човека бива такъв, какъвто е характерът му. Злъчният човек има зелен ореол, кръвожадният – тъмночервен, мъдрият – светложълт и пр. Ореолът на светията е лъчезарно светложълт. В ума и сърцето има по два центъра: положителен и отрицателен. Между ума и сърцето винаги трябва да има хармония.

Физическото тяло на човека е ключ, с който могат да се разрешават всички трудни въпроси. Изучаването на човешкото тяло е началото на всички науки, които представляват основа на бъдещето. Съзнателният, разумният човек знае, че тялото е облекло на душата. Следователно каквато е душата на човека, такова ще бъде и тялото му.

Душата на човека си има особено тяло, с което може да се възнесе. Това тяло е толкова пластично и така добре направено, че може да става и малко, и голямо. Това тяло именно строи и физическото, и всички останали тела на човека.

Телата са триизмерни, но душата не може да е триизмерна. Чувственият свят е четириизмерен, умственият свят е петоизмерен, причинният свят е шестоизмерен. Душата е от седмоизмерния свят. Онзи свят, който идва след този свят, е точно такъв, какъвто е нашият свят за животните. Духът е от десето измерение.

Ако един крайник се ампутира, това не може да не се отрази на другите тела. Един орган боледува, боледува същият орган и в другите тела.

Когато има дисхармония между вашето физическо тяло и двойника ви, или между силите на тялото и астралното тяло, винаги ще се получи едно болезнено състояние.

Ако човек заболяе физически, болестта се отразява и на духовното му тяло, и обратно. Искане ли да се лекува човек, трябва да влезе във връзка с духовното си тяло. Лекува ли се само по физически начин, то няма нищо да постигне. Вечер, когато спи, човек напуска физическото си тяло, през което време става пълно пречистване и обновяване на клетките му. Щом се пречисти, отново влиза в него и се събужда. Ако е спал добре, тялото се пречиства добре и човек се събужда разположен и обновен. Адептите знаят изкуството да излизат от тялото си, когато пожелаят, отиват на различни места из пространството, а тялото си оставят някой брат да го пази.

Главната причина за болестите се дължи на дисхармонията между двойника и физическото тяло. В предната част на мозъка се намират особен род бели мозъчни влакна, чрез които се проявява дейността на човешкото съзнание, което е свързано с двойника. Двойникът е апарат, чрез който се

проявяват силите на природата. Физическото тяло живее благодарение на своя двойник и ако отношенията между тялото и двойника не са правилни и хармонични, зараждат се ред болезнени състояния.

На едно от телата не може да се въздейства, ако не се въздейства върху всичките седем тела едновременно. Боледува ръката – боледува ръката и в астралното, и в менталното, и в другите полета, не само на физическото поле.

Коремоболието може да се яви от чисто органически причини, от храна, от простуда, а някой път може да се яви от натрупване на излишни енергии в стомаха. По същия начин, като се занимавате с духовни работи и в този случай става натрупване на излишни енергии и се явяват опасни състояния. Запример: духовният човек става прекалено чувствителен, от всичко може да се засегне – неговият етерен двойник се удължава повече навън, астралното му тяло се разширява и той вече не може да понася никого. Трябва да научите закона как да се прибирате в себе си и да не допускате двойникът да излиза навън.

Христос възкръсна с духовното, с организираното си тяло, с което се явяваше и изчезваше. Физическото тяло е под контрола на човешката воля. Когато искаме, с него може да ставаме видими или невидими, толкова малки, че никой да не ни вижда, и толкова големи, колкото Земята.

Човек трябва да вярва, че може да живее вън от тялото си, иначе ще смятаме, че не може да живее вън от къщата, която си е построи.

Мъчно ли е човек да излезе от тялото си? Каква мъчнотия има човек да излезе от автомобила си? Освен ако е залостена вратата на автомобила и не може да я отворите.

Хората днес постоянно изпитват глад и жажда, защото събират материал за съграждане на своето тяло, което ще е безсмъртно. От грубата материя може да се извадят фини елементи за съграждане на светли мисли и благородни чувства.

Кръвта трябва да тече, мисълта трябва да се движи, а чувствата да се разширяват. Но в човека трябва да остане поне една основна идея в покой, която да образува неговото тяло.

Ако влезете в същинското си тяло и разберете неговите закони, преспокойно може да се движите, да идете до Слънцето, до Луната, да минавате през пространството спокойно, безпрепятствено.

Пречистването на човека става главно чрез сърцето, т.е. астралното тяло, което идва след физическото. Като умре, човек отива в друг свят с астралното си тяло, както орехът се посажда в земята с коравата си обвивка, а не със зелената.

Ще дойде време, когато духът ще създаде безсмъртно тяло на човека. В този смисъл задачата на човека е да се освободи от временното, от смъртното тяло, да го превърне в безсмъртно.

Има хора, които са свободни и може да излизат от тялото си навън, когато пожелаят, могат да преобразяват тялото си без никаква мъчнотия. И сега, и в миналото е имало такива хора, които са правели тези неща. Сега започнаха да присаждат маймунски жлези на хората, правят опити да подмладяват човека, но в човека има толкова много жлези, че не е необходимо да се присажда. У човека има известни жлези на активния живот, на човешката воля. Хиляди жлези има, не са 4-5.

Всяка жлеза може да се събуди чрез една специфична храна. Понеже това са тайни на природата, няма и не мога да ви кажа точно как става подмладяването.

Един ден, когато тръгнете за небето, няма да вземете тялото си, ще тръгнете с душата си, тялото ще оставите на Земята, защото то оттук е взето. То е каруца, направена временно от елементи на Земята и докато сте в царството на тия елементи, ще бъдете в тази каруца.

ТЕМПЕРАМЕНТ

За да се разбират хората, трябва да се допълват в темпераментите си. Например сангвиникът (въздухообразен темперамент) се допълва добре с флегматика (воден).

Някои делят нервните системи на три групи, други на седем: мозъчна, мускулна, двигателна, дихателна, кръвоносна, храносмилателна, отделителна система, система за чувстване. Тези системи представляват седемте здравословни темперамента у човека. Тези темпераменти в своя състав са създадени със сегашната материя. Какво влияние упражнява желязото в човешката кръв, когато е в съединение и когато е в свободно състояние? Изучавали ли сте какво влияние оказва оловото, какво среброто и другите метали в човешката кръв?

Нервната система, която управлява умствения и нервен темперамент, прониква из цялото тяло, пренася кръвта по тялото. Нейните органи съставляват пътните съобщения за човека. Второто нещо, това са дробовете на човека, които имат връзка с динамическите сили, с електричеството и магнетизма. Те се занимават с въздуха, с праната, която се възприема от дробовете и се предава на кръвта, която се пречиства чрез праната и се пренася по цялото тяло до най-отдалечените хранителни центрове.

Така се е образувал сангвиничният (въздухообразен) темперамент. За

да бъде човек здрав, дробовете му трябва да бъдат добре развити. Ако умът е по-добре развит от сърцето, раменете са широки и прави. Ако чувствата са по-силно развити, раменете са закръглени.

Ония, които имат кафяви очи, се нуждаят от топлина; те трябва всяка вечер да мият краката си с топла вода. Ония, които имат сини очи, се нуждаят от влага; щом ръцете и краката започват да изстиват, те трябва да пият по 3-4 чаши гореща вода. Това са външни методи, чрез които човек трябва да си помага. За хора с кафяви очи се препоръчват топли бани, с температура от 35-41 градуса най-много. За хора със сини и сиви очи се препоръчва вътрешен мир и спокойствие. Умът им трябва всякога да е зает не с велики, неразрешими въпроси, а с въпроси, които са предпоставка за тяхното развитие. Като е боядисвала очите на хората с различни краски – кафяви, сини, черни, – природата е имала предвид да покаже на човека какво му липсва. Човек с кафяви очи е любвеобилен, лесно се увлича. Който има сини очи, той минава за идеалист. Той обича да мисли за високи работи, да хвърчи в облаците. Ония, които имат кафяви очи, ако са месоядни, трябва да се хранят главно с агнешко месо. Тия със сините очи трябва да се хранят повече с риба.

Лицата на бъдещите хора ще са продълговати, а не като месечината. Познаваме пет типа хора: единият тип е на Луната. Те са сангвиници, с лице валчесто, със сини очи, тънки вежди, пълнички, весели, жизнени, обичат да си хапват. Вторият тип са с продълговати лица, мускулести, енергични, със сключени вежди, косите им са черни, остри, ръцете – мускулести. Те стъпват твърдо като военни. Третият тип имат крушообразно лице, хубаво чело, кестенява коса, тънък косъм. Те са нежни, деликатни, поетични, те живеят във висок свят. За тях се казва, че не са на Земята. Четвъртият тип са флегматични, пълни, с дебели устни, широк нос. Ходят с отпуснати ръце. За тях се казва: светът да изгори, те не искат да знаят. Петият тип са идеални хора, с жив миловиден поглед. Те са живи, подвижни, вдъхват доверие в човека. Като те срещне такъв човек, той внася спокойствие и мир в душата. Те са готови да услужат на всеки страдащ. Това са хора на Любовта, мъдростта, истината и добротата. Стремете се към този нов тип.

Човек е дърво, съставено от други две дървета. Тия две дървета съставляват двете главни системи в човека: мозъчната и симпатичната нервна система. Клоните на мозъчната система се разпространяват надолу, чак до крайниците на тялото, а корените му са горе в мозъка. В това отношение човек представлява дърво, насадено в една саксия. Другото дърво представлява стомашния мозък, или тъй наречената симпатична нервна система, която се състои от ред възли, ганглии, разположени най-много в областта на стомаха. Корените на симпатичната нервна система са насадени в ганглиите, т.е. в стомашния мозък, а клоните им отиват нагоре. Значи клоните на тия две дървета

се преплитат. По какво се отличават тия две системи? По своите резултати. Мозъчната система е носителка на електричество, затова ако тя се развие повече от другата, човек почва да съхне. Щом човек почне да съхне, това показва, че преобладаващо влияние в организма му има мозъчната система. Електричеството отнема всичката влага от организма и затова такъв човек е сух, без влага, безводен е той. Симпатичната нервна система се отличава с обратни резултати на мозъчната. Тя е носителка на магнетизма в човека. Когато тя е развита в някой човек, той надебелява, явява се натрупване на излишна материя, която се обръща после в тлъстини.

Следователно тия две системи могат да се коригират една друга. Когато човек затлъстее много, какво трябва да прави? Да упражнява ума си. Всички хора, които не мислят, затлъстват. Такъв човек става един чувствен обект, той само чувства, но не мисли. Задебелееш ли, мисълта ти не е сериозна, не е дълбока. Силната мисъл е едно сигурно средство против затлъстването. Силна и благородна мисъл е тази, която дава подтик на човека. Благородната мисъл никога не внася отчаяние, никога не внася отрицателни, песимистични мисли в човека. Човек с развита мозъчна система е горделив, само това му е грехът, иначе той е твърд, самонадеян, решителен и някой път може да жертва живота си за нищожни работи. Човек, у когото е развита симпатичната нервна система, има повече грехове. Той може да се научи да краде, да лъже, да лицемери — той е човек без характер, на всичко е способен.

Кръстосване между темпераментите трябва, тъй ще вървят те хармонично. Сангвиничният темперамент спомага на дихателната система, разширяват се гърдите, кръвообращението става правилно, дишането е добро, такъв човек от малокръвие не страда. Затова ще извикаш този темперамент. Когато искаш да изправиш мускулите, лигаментите си, ще извикаш холеричния темперамент. Когато искаш да развиеш мозъка си, ще извикаш флегматичния или нервния темперамент. Като се турят на тези четири струни вашите чувства, мисли и действия, започва музиката на живота. И тъй, от това гледище на хармонията, ако сте много активни, ще повикате флегматичния темперамент да даде малко повече жизнена сила на стомаха, да стане уравновесяване. Ако имате много огън, ще повикате сангвиничния темперамент, да подуха малко, да разнесе огъня. Нали знаете какъв е законът? Когато в стаята е много топло, веднага отваряте прозорците и въздухът, дето мине, проветрява. Като стане студено, повикайте холеричния темперамент, той пак ще стопли стаята.

Четирите струни, на които трябва да свирите, са вашите четири темперамента, които трябва да се нагласят. Тези четири темперамента са: сангвиничен темперамент, тъй наречен жив, въздухообразен. Хора с такъв темперамент имат валчести лица, коси руси, очи сини. Те са като пеперуди, кацат от цвят на цвят, обещаваат всичко, а едва 1/100 от това, което са обе-

шали, могат да изпълнят. Много щедри са, дават всичко, но като дойде да изпълнят, казват: „Нямам нищо“.

Другата жица е тъй нареченият холеричен темперамент. В такива хора е добре развит черният дроб, мускулите, нервната система. Такива хора са енергични, огън палят навсякъде. Те са хора с черни коси, продълговати лица, дебели, навъсени вежди, широки носове, ръце мускулисти и като не им се покоряват, винаги се аргументират с юмрук.

Третата жица е флегматичният темперамент. Това са хората на благоутробие, тяхното лице е валчесто, мяза на месечина, само очите им се виждат. Ръцете им са късички, а като ходят, едва кретат. Тези хора имат английски темперамент, те като седнат, мъчно стават, и докато седнат, мъчно сядат. Те никога не се тревожат.

Четвъртият темперамент е меланхоличният или нервният темперамент. В него преобладава мозъкът и нервната система. Хора с такъв темперамент имат деликатно телосложение, лице някой път крушообразно, вежди – възтънки, очи – някой път кестеняви. Те са хора на мисълта, в тях има бързи възприятия, впечатленията са бързи, нервни, мислят хубаво. Те са, които носят философията в живота.

У човека съществуват две царства. Едното е царството на чувствата. Аз го наричам „царство на Любовта“. Другото царство е на мозъка, царство на знанията. Царството на Любовта се намира в тъй наречения „плексус соларис“, в стомашния мозък, където има ред ганглии, в които жизненият темперамент взема участие. А другият, на знанията, е умственият темперамент в мозъчната система. Той е проводник на електричеството и магнетизма. Следователно, когато тези темпераменти са добри проводници, тогава всички сили на природата живеят, силите на ума, на човешката интелигентност правилно текат. Ако развитието на човека върви добре, от този човек всичко може да стане, той всичко може да направи от себе си.

Кой е сангвиничният темперамент? На дихателната система. Ти не можеш да имаш една отлична дихателна система, ако у тебе сангвиничният темперамент, или темпераментът на кръвообращението, не е добър проводник. Тогава всякога ще имаш хилави дробове. Следователно, така трябва да разбирате темперамента. Казвате „сангвиничен“, „въздухообразен“. Не е въздухообразен, той е проводник на сили, които регулират дихателната система. Следователно, докато твоят темперамент е здрав, развит у тебе, те си весел. По това се отличават хората. Човекът на виталния темперамент е разположен, доволен е от всичко. Сангвиникът е весел, той е подвижен, смее се, подскача, ходи. Казвате: „Какво подскача!“ Здрав е човекът! Той има добре развити гърди.

Вие искате да се самовъзпитавате, казвате, че не сте търпеливи. Това зависи от вашия жизнен сангвиничен темперамент; меланхолични сте – зависи

от вашия сангвиничен темперамент. Не можете да мислите правилно – вашият умствен темперамент не е добър проводник. Не че не си способен – главата ти е достатъчно обширна, голяма, имаш достатъчно мозък, но темпераментът ти е такъв, че тези сили не могат да работят. Умът е разсеян, мислите – охладени. Този мозък не мисли. Задната част на човешката глава е свързана със стомаха, горната част е свързана с неговото сърце, с дихателната система, предната част е свързана със самия мозък. Ти не можеш да бъдеш човек с възвишен идеал, ако горната част на мозъка е слаба, ако сангвиничният ти темперамент не е развит. На три части се дели мозъкът. Горната част на мозъка има отношение към сангвиничния темперамент; задната – към стомаха, а предната част на мозъка – към нервния темперамент. Ако тези неща не са добре развити, тогава и в тялото ти настъпва един дисонанс. Ако в горната част на главата има хармония, ще има хармония и в тялото. Как така? Ще разберете от стиха в Писанието, в който се казва, че сте храм на Бога. Ако тази горна част е развита добре, ако нашето тяло е храм на Бога в този висок смисъл, всички разумни същества ще се интересуват от нас. Най-после иде умственият темперамент, темпераментът на човешкия мозък. Той служи като проводник на магнетизма и електричеството, за да бъде мозъкът в нормално състояние. Следователно, ако у тебе умственият темперамент не е както трябва развит, всякога ще имаш главоболие.

У флегматичните хора вземат надмощие жлезите, затова тези хора напълняват, а бързите, сухи хора са активни, подвижни, леки. Когато имат надмощие белите дробове, имаме сангвиничен темперамент, ако има надмощие черният дроб, имаме холеричен темперамент, а ако нервите имат надмощие, имаме умствен темперамент.

Симпатичната нервна система е приготвила пътя на мозъчната система. Мозъчната система е от по-висок свят. Симпатичната нервна система е създала тялото, после мозъкът е създал главата, а мозъчната система е, която ще измени човека, но за да се дойде до по-съвършен образ, трябва усилия, напрежения, страдания.

ТРАНСФОРМАЦИИ

Като е дошъл на Земята, човек се натъква на ред изпитания и противоречия, които го изкарват от релсите на неговия живот. Той се гневи, обижда се, огорчава се, но трябва съзнателно да работи върху себе си, да трансформира тия състояния. В няколко минути той трябва да смени състоянието си, да се освободи от гнева, от обидата. Ще кажете, че човек не трябва да се влияе от външните условия на живота. Не, изкуство е и като се влияе, да може лесно да трансформира състоянията си. Каквото и да прави, човек не може

да избегне влиянието. Той ще се влияе от атмосферните промени, от книгите, които чете, от хората, които го обикалят, и т.н. Влиянията са благоприятни условия за човека да расте, да се развива, да преодолява мъчнотиите, които среща на пътя си. Докато не дойде до тази мисъл, човек всякога ще се обезсърчава от изпитанията и ще каже, че не се интересува от нищо.

Ще вярвате в едно нещо: в този живот, който сега живеете, който е дошъл във вас, който живее във вас. Често други души живеят във вас. До 7 години живее един, до 14 години живее друг, до 21 години живее трети, до 28 – четвърти. Като станете на 120 години – 120 души са живели, все хора от високо произхождение. Вие се чудите, че се променят. Вие сте хотелиер, дошли са ви толкова души, някои са платили, някои не са. Какво сте виновни вие, че сте се изменили? „Аз не мога да позная своята промяна.“ Ако някой се променя отвътре, аз не мога да разреша този въпрос по един физически начин.

Сега ви навеждам на мисълта за хигиената. Светът още съвсем не се е оправил. И във великия разумен свят има месоядни животни. Ще дойдат страданията да изгорят всичко излишно. Не че те искат да ти направят пакост. Но понеже ти си събрал повече материал, понеже си натрупал повече материал за продан, а нямаш купувачи, в твоя живот настъпва криза. Ти ядеш повече, отколкото трябва. Ще се разболееш и може би седмица, две, три, месец, година ще боледуваш, трябва да обеднееш малко, да осиромашееш, да изтънееш.

Като видите някой надебелял, казвате: „Пооправил се е“. Няма да се мине много време и това ще му го снемат. Аз досега не съм видял изключение. Няма нито една статистика да ми се похвали в обратното. Казват: „Колко хубаво се е оправил!“ Казвам: „Ще го видите след една година!“ Ще го хване нещо. Тази материя е непотребна. Всичко в човека трябва да бъде мускули и кости. Нищо излишно в човешкия организъм не трябва да има. Който иска да бъде здрав, нищо излишно не трябва да има! Парцали цял куфар имаш от дядо си и баба си. Носи нови дрехи! От туй, което е здраво и чисто, само по два чифта дръж и носи, другото всичко – на аутодафе. И природата така прави. Листата, които падат, изгниват, тя ги преработва. Голямата дейтелност е в това, че природата постоянно преработва всички неща наоколо, постоянно ги преустройва.

Зимно време на върховете има най-много сняг. Лятно време долините имат най-хубави условия. Следователно, зимно време лошите условия са високите върхове, добрите условия са долините. Вие казвате: „Защо са лошите условия?“ Ако на Земята нямаше лоши условия, ако нямаше високи върхове, нямаше да има и долини. В лошите условия се зараждат добрите, а в добрите условия се зараждат лошите. Значи самото добро създава лошите условия, а те създават добрите. Един човек, който е страдал, оценява

по-добре от онзи, който никак не е страдал. Онзи, който е страдал, след туй ще смени страданието. Онзи, който постоянно е бил щастлив, изгубва хубавото, притъпяват се неговите чувства. Затуй е необходимо да премине човек от страданието към радостта. Ние считаме преминаването от неприятните неща към приятните за един правилен процес в природата, за да не се изгуби онази хубава пластичност, която се намира в човешката душа.

Както песъчливите пластове служат за пречистване на мътната вода, така и чрез различните органи и системи човек се пречиства и освобождава от непотребните вещества. За физическото пречистване служат семействата, обществата, народите — те са условията, огънят, който чисти, или слънчевите лъчи, които също чистят. Под „огън“ разбирам страданията.

Колко години трябва да се храни човек със сладки храни? Колкото иска, не е точно определено. Обаче пожелае ли да стане силен и мъдър, веднага ще му предложат горчива храна. Не може ли да трансформира тази храна в себе си, той неизбежно се натъква на страдания. Следователно натъкне ли се човек на страдания, които не може да носи, ще знае, че преждевременно е влязъл в несъответни за него условия. Среещнете ли човек, който се оплаква от противоречията на своя живот, знайте, че поради своето тщеславие и гордост той преждевременно е пожелал да стане учен, мъдър човек, и започнал да яде горчива храна, която не могъл да асимилира.

Положителните и отрицателните сили в природата, едните рушат, доставят материали, а другите съграждат материалите. Тъй е в природата. И когато един човек се намери в тия два полюса, понеже вибрациите са различни, то, ако в даден случай той минава от единия полюс към другия на тия действащи сили и ако той не знае как да мине, да кажем от положителния полюс към отрицателните вибрации, непременно ще мине през голямо мъчение; ще претърпи едно голямо страдание, докато намери закона, за да влезе в същите вибрации, в тяхното трептене. И обратното: един човек, който е в отрицателния полюс, ще мине в положителната страна. Всички ще минат, по необходимост ще минат от единия полюс в другия. Не мислете, че като сте в положителния полюс, винаги там ще бъдете. Не мислете, че една сила е само в единия полюс. Аз ще обясня мисълта си. Ще минете от положителния полюс в отрицателния полюс, от процеса на разрушение към процеса на съграждане, а процесът на градеж е процес на съгъстяване и ограничаване. Следователно, когато се минава от единия полюс в другия, ние трябва да знаем силите, които действат. Ние казваме „положителни и отрицателни сили“ в природата, но те имат една стойност в природата. По качество са еднакви, те са полезни за самата природа. Понякога положителните сили действат в наша полза, а отрицателните в наша вреда, отрицателните сили са против нас; в друг случай отрицателните сили действат в наша полза, а

положителните сили са в наша вреда. Но това е само тогава, когато ние се намираме в разрез с нашите вибрации.

За да не живее с илюзии, ученикът трябва да слуша само онова, което Духът му говори, а не каквото духовете му нашепват. Бъдете разумни, за да разбирате кое иде от Бога и кое не иде от Него. Разумният различава нещата. Материалите, с които човек работи, са скрити в Божествения свят – оттам трябва да черпи той. При трансформиране на енергиите в човешкия организъм страданията са неизбежни. Когато минава от едно състояние в друго, човек неизбежно преживява вътрешни страдания. Докато страда, той има възможност да се развива, няма ли страдания, той остава на едно и също място. Благодарете на промените, които стават във вас, понеже те са път за движение и развитие.

Стремете се да трансформирате излишната енергия в себе си, особено тази в задната част на мозъка. Тази енергия е причина почти за всички болести, за всички отрицателни състояния. Понякога тази енергия се натрупва зад ушите, както и около слепите очи на човека, и го прави нервен, раздразнителен, готов да се сърди, да се обижда за най-малкото нещо.

Няма по-голямо благо за човека от това, да владее силите на своя мозък, да регулира своите състояния и да пренася енергиите на мозъка от един център на друг. Той трябва да познава закона за трансформиране на отрицателното и положителното.

За да бъде човек в нормално положение, в едното полушарие на мозъка трябва да тече положителна енергия, а в другото – отрицателна. Поставете ли ръката си върху главата на някой неуравновесен човек, ще усетите само едно топло течение. Ако е неразположен или неуравновесен, човек може да си помогне с мисълта си. Силите на природата могат да въздействат само когато мисълта е концентрирана. Тогава опитите излизат сполучливи.

Във всички хора въобще се заражда гневът, когато известна идея или мисъл не се постигне. Тогава човек или се разгневява, или скърби. Скръбта е само фаза на гнева. Някой път гневът лекува скръбта, някой път скръбта лекува гнева. Най-първо, като се разгневиш, ще превърнеш гнева на скръб, а после, математически ще намериш между две скърби една малка радост. Между една малка скръб А и друга В има скрито едно течение С. Ще намерите туй вътрешно течение на радост и ще превърнете гнева на скръб, а скръбта в радост.

Има хора, които като те срещнат, ако си радостен, ще се помрачи състоянието ти. Има други, които от мрачен ще те направят радостен. Следователно зимно време носете дебели дрехи, а лятно време – тънки. Като срещнете един добър човек, отворете ума си, за да влезе светлината му във вашия ум. Като срещнете един лош човек, ще се затворите, не ви трябва неговата

топлина. Често лошите хора имат повече светлина, а по-малко топлина. Затуй добрите и лошите хора трябва да живеят заедно, за да се обменят. Лошият човек понеже няма достатъчно топлина, ще иде при добрия човек, който има повече, и ще каже: ти ще ми дадеш от своята, а аз ще ти дам от моята топлина. Една обмяна трябва да стане между хората. Този закон приложете и в себе си. Когато сърцето ти има по-голяма топлина, обмени я със светлина. Пък когато твоята мисъл има малко топлина, тогава ще направиш обмяна със своите чувства. Постоянно трябва да правим такава обмяна. Сърцето трябва да прави обмяна с ума, с мислите. Мислите в дадения случай трябва да правят обмяна с топлината на сърцето. Умът и сърцето трябва да правят обмяна с постъпките, с човешката воля. Значи, най-първо трябва да правите обмяна между ума и сърцето, а след това умът и сърцето трябва да правят обмяна с волята. Така се проявява човек, който е възпитан, има хубави мисли, хубави желания и хубави постъпки. Всяка една постъпка е хубава, когато има достатъчно сила да се прояви.

Мнозина мъже са се изповядвали: „Господ да ме пази, да не ме туря при красиви жени. На всичко мога да издържа: да не крада, да не правя престъпления, но ако ме поставят при красиви жени, там не мога да издържам.“ Не мислете, че всички мъже имат слабост към жените. Но френологически се знае кой център е слаб у тях, знае се къде е слабостта им. Слабостта е отзад, в малкия мозък. Там има два центъра, като ги бутнеш, можеш да познаеш този човек има ли слабост към жените, или няма. Този въпрос е разрешен за френолозите. Та казвам тогава: за да не се развиват тези центрове, човек не трябва да оставя да минава много кръв през тях, а да я прекарва в предната част на мозъка си, да мисли повече. Повече мисъл е нужна. Значи, не оставяйте много кръв да тече в задната част на мозъка. Ако задната част на мозъка се храни с много кръв, тогава изкушението непременно ще дойде: човек или ще заболее, или ще направи някакво престъпление. В света всичко е в движение. Това е нормално положение. И наистина, няма частица в света, която да е в покой; всичко е в постоянно движение. Всяко спиране на това движение произвежда едно аномално състояние. Всяко отклонение или изменение от пътя, в който едно тяло се движи, веднага ще произведе друго съответстващо отклонение.

Когато говорим за Любовта, мъдростта и истината, ние подразбираме живот извън личните чувства на човека. Обаче, за да добиете това, трябва да станете господари на вашата глава. Вие не можете да имате един морален живот, ако не сте господари на енергиите, които са във вашия мозък, във вашата глава. И ако вие не знаете откъде иде гневът, не можете да се владеете. Някой път много ваши нещастия произтичат от областта при ушите. И ако знаехте в дадения случай, можехте да предотвратите голямото набиране на енергии там, защото, ако се наберат много енергии в тия две области, ще

стане експлозия. Когато се набере много енергия, наблюдавайте се в огледалото. Тогава нека някой ви разказва какво са говорили за вас някои хора. Тогава мускулите около устата ще започнат да се движат, ще се развикате и ще започнете безогледно да обиждате. Добре е в такива случаи човек да бъде безгласен като риба, понеже тази енергия непременно трябва да излезе от него. Разбира се, по-добре е тя да бъде трансформирана по друг начин — да се впрегне на работа. Умният или духовният човек може да я прекара в горните области на мозъка и да създаде нещо гениално, а ако я прекара отпред на челото, ще я превърне в музика. Ако не направи това, ще развива постоянно речта си, ще стане критичен и за всекиго ще се произнася, за всичко ще си дава мнението, но трябва да знаете, че от това нищо не се придобива.

Понякога изтощаваме своя мозък. Например ти не трябва постоянно да живееш само в предната част на мозъка. Само с мисъл всичко не се свършва. Не трябва да живееш само с религиозните си чувства. Само в стомаха си не трябва да живееш. И в гърдите си само не трябва да живееш. Навсякъде трябва да живееш. Почивка се изисква, едно равновесие в тялото. Смяна трябва да стане. Човек трябва да разбира, трябва да има една програма.

Ако не знае да трансформира правилно енергиите на своите низши желания, човек може да заболее. Това заболяване ще се отрази върху чувствата му и върху неговия духовен живот. Ето защо едновременно с анатомията и физиологията на физическото тяло човек трябва да изучава анатомията и физиологията и на астралното тяло. Болестите на съвременните хора се дължат на неразбиране закона за превръщане на енергиите.

Човек трябва да знае по какъв начин да трансформира излишните енергии в своя организъм. Понякога магнетизмът в човешкия организъм е повече, отколкото трябва, вследствие на което той изпитва болезнени състояния. Много от последните се дължат на атмосферните влияния.

Вие трябва да изучавате законите как да трансформирате енергията от един орган в друг. Всички заболявания на организма се дължат на нееднакво разпределение на енергиите в него, вследствие на което и кръвообращението не става правилно.

Човек трябва да прави съзнателни движения и да ги прилага в своя физически живот като метод за трансформиране на енергиите си. Чрез разумни и съзнателни движения вие може да подобрите разположението си. Ако чрез несъзнателните си движения човек променя разположението си от лошо в добро, колко повече той би могъл да направи това със съзнателните движения. Индусите имат цяла наука за движенията, макар че някъде те отиват до крайност. Обаче много от движенията им са в съгласие с разумната природа. Тези движения са необходими и на място. Всички движения, които са в съг-

ласие със законите на природата, са на място. Те могат да лекуват човека. Ако оставите болния сам на себе си, той ще се излекува по-бързо, отколкото в ръцете на милосърдни сестри и лекари. Той ще се движи на леглото си, ще се обръща на една и на друга страна, ще свива ту единия, ту другия си крак, докато най-после слезе от леглото си и започне да пристъпва из стаята. Следователно отидете ли при някой болен, оставете го свободно да се движи. Чрез движенията той се лекува.

Ако човек легне, заеме хоризонтално положение успоредно с плоскостта, в която се движи Земята, какви ще бъдат резултатите? Когато човек се обезсърчи в живота, какво положение заема, хоризонтално или перпендикулярно? Човек, който се движи, никога не може да се обезсърчи. Щом паднеш и не можеш да станеш, обезсърчиш се. При всяко обезсърчение ти си в хоризонтално положение, в плоскостта на Земята. И за да се насърчиш, трябва да се изправиш, да заемеш перпендикулярно положение.

В статично положение нещата изглеждат по един начин, а когато се прилагат, те се изменят. Да вземем този триъгълник. Във втората фаза той ще бъде в обратно положение. В третата фаза пак ще се обърне нагоре. Вие се боите от промените, които стават в природата. Природата прилича на колело, с което вадят вода – тя слиза в гъстата материя, загребе вода, излее я и пак се качва горе. Вас ви смущава този процес. Не искате да слизате в гъстата материя. Но процесът е временен, трябва да се върти колелото, докато се полее градината. След това известно време водата ще си бъде в кладенеца. Понякога трябва да слезете в по-долните пластове да вземете нещо. Не е лошо, че човек се сърди. Като се разсърдиш, все едно че изливаш водата и я използваш за работа. Сръдната впрегни на работа. Тя е един добър слуга. Щом се разсърдиш, свърши една работа. Я виж чукът не се ли сърди, когато удря? А ако не чука, може ли да стане нещо? Ако брадвата не се сърди, може ли да се насекат дървата?

Човек трябва да знае как да простре ръката си, как да простре крака си. В земята има сили, които ще можеш да отнемеш с простирането на крака си и по този начин да трансформираш състоянието си. Тъжен си, отчаян си, но ако знаеш как да простреш лявата ръка и левия крак, земята ще привлече всичката тежест от краката ти и ще почувстваш едно облекчение. После ще простреш дясната ръка и десния крак.

Щом изпаднете в лошо настроение, променете положението на ръцете си и си кажете: „Аз съм човек, който мисли, щом мисля, стоя по-високо от своите настроения и лесно се справям с тях“. Повторете тази мисъл няколко пъти, докато настроението ви се повдигне.

Само органическият свят пее, а пък неорганическият издава шум. Слаби са неговите трептения. Едно недоволство всякога е неорганизирано. Радост-

та е организирана. Вярата е организирана, безверието е неорганизирано. Любовта е нещо организирано, безлюбието е неорганизирано. Следователно постиженията се различават. Знанието е организирано, невежеството е неорганизирано. Като говорите за невежеството, вие събуждате в себе си неорганизирана материя. Като говорите за невежество, вие без да искате, вдигате във вас прах, неорганизиран прах. За да изправите едно свое състояние, трябва да знаете на какво се дължи то. Едно състояние на човека се дължи или на неговата организирана материя, или на неговата неорганизирана материя. Има организирана сила, и неорганизирана сила. Има организирани мисли, има и неорганизирани мисли. Има организирани постъпки, има и неорганизирани постъпки. Постарайте се да спазвате законите, по които стават процесите в човека. Неразположен си. Тази материя е неорганизирана.

Ще ви дам едно отношение: Х:У както 17:9. 17 е положителна черта на лошия човек. 9 е положителна черта на добрия човек. В Библията се казва, че лошият човек има 17 качества, а само 9 са качества на добрия човек. Лошият разполага със 17 качества, добрият разполага с по-малко качества. Отношение има. Тогава ако кажем Х:9 както У:17, право ли е? Как ще ги примириш? Между добрите и лошите хора става обмяна. В природата има един начин за трансформиране, но трябва голяма наука. Не е лесна работа човек да смени в себе си едно състояние. Не е лесна работа да бъдеш добър човек. Цяла наука е. Казваш: „Аз искам да бъда добър“. То е алхимия; алхимията е нещо голямо, знание се иска. Да смениш едно свое лошо състояние, наука се изисква. Да смениш едно свое лошо разположение е много мъчно.

Какво разбирате под думите „лошо ми е“? Всякога, когато кажеш „лошо ми е“, разбираме, че има нещо в стомаха. Казваш: „Неразположен съм“. Какво значи „неразположен съм“ и „лошо ми е“? Неразположението всякога произтича от сухота в нервната система. А пък „лошо ми е“ произтича от голяма влага в стомаха. Казва: „Малко неразположен съм, нервен съм“. Сухота има в нервната система. Сух сте. Малко вода трябва, една-две капки вода. Един човек припада, вие го напръсквате с малко вода и той се свестява. Малко влага му трябва, за да дойде в съзнание. Или пътуваш за някъде и мислиш, че имаш пари в джоба си, но бръкнеш – няма пари. Изведнъж се стреснеш, иде ти да припаднеш. Значи от нямането на средства ти можеш да изгубиш съзнанието си. Какво е това състояние, сухо ли е, или влажно? Нямането на пари сухота ли е, или влага? Сухота. Как ще докажете, че е сухо? Защото някой път времето може да бъде сухо и да има изобилие, а може да е влажно и пак да има изобилие. Пък може и във влажното, и в сухото време да няма изобилие. Тогава какво трябва да направиш? Като си неразположен, как се лекува неразположението? Н е р а з п о л о ж е н и е, „не“-то ще туриш в скоби. Ще станеш разположен. Ще изхвърлим „не“-то.

Туй показва неразумност. Защо си неразположен? Хляб ли нямаш, или вода нямаш? Неразположение имаш.

Нечисто всякога може да се замести с нещо чисто. Обременено съзнание подразбира, че има известни нечисти мисли и чувства, които трябва да се заменят с чисти. Казвам: в нечистото съзнание на човека има нечисти желания и нечисти постъпки. Те трябва да се заменят с чисти. Нечистите мисли имат степени. Дайте ми една най-малко оцапана мисъл или желание. Например „краде ми се“. Или не толкова лоша – „взема ми се“. Никога не говорете нечисти думи, защото омърсявате съзнанието си. Когато говориш лошо за хората, пак себе си цапаш. Онзи, който мисли за лошите хора, трябва да бъде като лекар, който прави аутопсия на умрели. Той трябва да е много внимателен, защото при най-малкото порязване може да се зарази от болестта на мъртвия. Много пъти хората като опетняват съзнанието си, изгубват живота си. Казвате, че времето е лошо. Това нечиста мисъл ли е? Не е чиста. Може ли времето да бъде лошо? То е само по отношение на нас. Или друг каже: „Изгори ме“. Колко вида изгаряне има? Младата мома казва: „Изгори ме“. Съвсем погрешно мислите. Как може Любовта, най-хубавото в света, да изгори човека? Как е възможно? Бог е Любов. Значи, Бог да те изгори! Това е алегорично казано.

Сух човек си, започни да мислиш. По този начин променяш своята сухота. Всички имате сухота. Ти се недоволен, това е сухота. Неразположен си, това е сухота. Или казваш, че не си даровит, пак е сухота. „Не съм здрав, нямам достатъчно сила“, това е сухота. В дадения случай ти трябва да схващаш онова естественото, което природата е вложила в тебе. Всеки човек трябва да знае своята цена. Той не трябва да подценява онова, което природата е вложила в него. Никога не подценявай главата си. Никога не подценявай сърцето си. Никога не подценявай душата си, нито тялото си. Щом не си здрав, ще подобриш формата на тялото си. Щом не си разположен, ще подобриш съдържанието, ще подобриш топлината, добротата – съдържанието на живота си ще подобриш.

Носът на човека е опашката, минала напред, но видоизменена. Когато сте недоволни, току мърдате носа си. Дотогава, докато си движите носа, сте здрав. Той не трябва да бъде в спящо състояние, той трябва да бъде в движение, да се контролира. Когато не можете да разрешите нещо, концентрирайте мисълта си във вашия нос. Или по някой път сте нервни, не може да заспите нощем, вместо да се обръщате насам-натам, концентрирайте мисълта си върху върха на носа и ще заспите. Концентрирайте мисълта си, прекарайте я по целия си нос от горе надолу и обратно, от върха на носа към челото, нагоре-надолу, хубаво го огледайте отвсякъде и тогава ще заспите.

Някои имат приведена стойка. Защо се навеждат? Значи условията са лоши, свиват се. Други са изправени – всичко им е широко, имат една светла,

хубава мисъл в ума си. Щом дойде голямата скръб, вие се наведете. Понеже у вас има една тежка мисъл и едно тежко чувство, вие търсите начин да се освободите. Навеждането е много естествено. Едно дърво преди да е родило, клоните му са наведени, но щом роди, изправят се. И то мисли как да се освободи от тежестта. Да кажем, вие имате една мисъл, тя е плод. Или едно чувство. И то е плод. Концентрирайте ума си към центъра на Земята, тя да ви помогне, да снесе тия плодове, тази тежест. Човек трябва да знае как да се пречиства. Когато имате тежки мисли и тежки чувства, когато през вас минават течения от Слънцето и от центъра на Земята, трябва да знаете как да ги трансформирате, за да се освободите от тях. Когато искате да се повдигнете нагоре, трябва да знаете, че има течения от Земята към Слънцето. Вие може да сте в една стая, но трябва да знаете къде са теченията на Слънцето и къде са теченията на Земята. В този салон знаете ли къде са теченията на Слънцето и къде са теченията на Земята? Не ги знаете. И много мъчно е да се определи. Ако дойдеш до теченията на Слънцето, веднага ще се освободиш от една тежест. Някои имат молитвени стаи. Наричат ги горница. Там са теченията на Слънцето. Обаче понякога в молитвената стая теченията идат от центъра на Земята към Слънцето. Това са елементарни работи, които трябва да се знаят. Но много мъчно могат да се научат.

Когато човек е неразположен, безпокои се, музиката може да смени това състояние. Да кажем, гневен си. Седнеш на пианото, започнеш да удряш по клавишите. Ти удряш сърдито клавишите, а те издават хубави хармонични тонове и неусетно лошото настроение се сменя с добро. Хубаво е по някой път да си имате мълчаливо пиано, направено от дъска. Разгневил си, посвири си. Ще кажете, че е глупава работа. Значи, глупаво е да си местиш ръцете по клавишите, без да издават звук, а е по-умно да изговориш десет-двайсет, сто думи, които нямат смисъл: говедо, лисица, магаре, глупак, нали все такива думи казвате, когато се гневите. При това ти ще изхабиш много енергия. Природата винаги икономисва. Всичко се храни. Казал си „магаре“. Веднага се записва каква енергия си употребил. Кажеш друга дума, също.

Развратът се дължи на формите. Покажете на най-целомъдрения мъж хубава жена, той ще се съблазни. Златото, крушата, ябълката, това са все форми, които по един или по друг начин съблазняват. Тези форми съществуват и в астралния свят. Не може да се борите със злото, докато не измените формата. Мислите и желанията създават формите. Всяка форма може да се измени или унищожи механически чрез силна воля или чрез силна Любов. Имате на физическото поле един неприятел, вие го убивате, освобождавате се от него, но в астралното поле не сте се освободили от него, той оттам ви преследва. Престъпниците, като влязат в астралния свят, създават по-големи нещастия на останалите на физическото поле. Дадена форма може да измените и със силна Любов, така както металът се изменя под въздействието на силен огън.

Понеже формата е съчетание на известна материя с известно сцепление, за да може да се стопи, вие трябва да проявите силни вибрации.

Противодействайте на лошите форми с красиви или ги сложете под заслон да не се виждат. Всяка красива форма има голяма сила да привлича. Искате да ви прелъсти, например една красива жена, но вие си представяте веднага още по-красива жена, по-добродетелна, по-устойчива по характер, по-сериозна и ще се уверите, че няма да се изкушавате от първата. Ако това не ви спаси, и бягството не може да ви спаси.

Ние сме се отдалечили от природата. За мене косите са един резултат. Онези, които си подстригаха косите, не са учени хора. Ние чрез космите сме свързани с невидимия свят. Забележете, онези хора, които имат хубава коса, винаги са разположени. Онези хора, които имат хубав цвят на лицето, са винаги разположени. Онези, на които веждите са хубаво изписани, и те са разположени. Щом веждите се объркат, и чувствата се объркат. Щом косата почне да се обърква – и умът се обърква. Понякога вие питате: „Какво трябва да правим?“ Щом си неразположен, намираш се в трудно положение, мога да ви дам една формула. Онези, които са религиозни, и онези, които не са религиозни, какво трябва да кажат? Онзи, който не е религиозен, да си каже на косата: „Аз искам да бъда честен човек, аз искам да бъда справедлив човек, аз искам да бъда умен човек, аз искам да бъда благороден човек“. Три пъти на ден да произнася формулата, да си поглажда косата – и неразположението му ще изчезне.

Един ден ще знаете как да станете млад или стар, мъж или жена, ще преобразявате природата си както искате.

Едно заболяло око може да се извади и да се присади, ръка може да се присади, крак – също, така както плодните дървчета ги присаждаме, обаче не всичко може да се присажда. Едни плодове имат семки, други костилки. Семка със семка се присажда, костилка с костилка. Костилковите дървета не могат да се присаждат на тези със семка.

С топлината на своето сърце добрият човек е в сила да трансформира не само желязото, но и да превърне всички неблагородни метали, които се намират в кръвта му, в благородни. Да превърне неблагородните метали в своята кръв в благородни, това е специална задача на човека.

За да бъде човек здрав, главата му трябва да бъде хладка, а краката – топли. Стане ли обратното, той трябва да намери метод, чрез който да смени състоянието си.

Има начин, по който се познава кога се ражда или умира човек. Това познавам по количеството на водата в едно от езерата на друг един свят, вън от физическия. Някога водата на езерото се увеличава, а някога – на-

малява. Увеличаването на водата показва, че същества от Земята са дошли в тоя свят, дето е езерото. За тия същества казваме, че са умрели. Когато водата на езерото намалява, същества от другия свят слизат на Земята – родили са се. Аз виждам умрелите като малки снежни топки, които се топят и увеличават водата. Кое е по-добре: да се увеличава водата или да намалява? Ако работите ти вървят добре, смаляваш се; ако работите ти не вървят добре, увеличаваш се. От теб зависи да вървят работите ти добре или да не вървят. Тоя закон не се влияе от външните условия. Каквото и да ти говорят отвън – хвалят ли те, или корят, работите ти не се уреждат, ако ти не се смаляваш.

Кой живот да живеем? В дадения момент ти трябва да знаеш кой живот да живееш. Всичко, което съществува в света, човек трябва да го преживее. Старите философи са поддържали, че човек се преражда. Египтяните са поддържали философията за странстването на човешката душа, преминаването ѝ от една форма в друга. Индусите са преработили туй учение в закон за прераждането. Христос казва: „В новораждането всички са прави“. Човек, след като се роди, докато си замине от този свят, ще премине през всички форми. Няма да остане ни най-малката буболечица, в която ти да не влезеш да живееш. Ама ще кажеш: „Как е възможно?“ Че как, ти се усещаш някой ден тъй малък, тъй дребнав и тъй нещастен като някоя малка буболечица. Животът ти се обезсмисля, ти даже като буболечица не си. Някой път станеш толкова слаб, че даже не си и червей. Червеят е толкова силен, че може да пробие земята. Понякога и големият юнак легне на леглото, стане толкова слаб, че трябва да го обръщат, а червеят пробива земята, за да излезе на белия свят.

За какво се бият хората? Да станат големи, велики, мощни. Това е криво разбиране. Външно голямото не е всъщност голямо. В действителност големите работи са малки, а малките – големи. Като наблюдавате Слънцето, което е един милион и 500 хиляди пъти по-голямо от Земята, то изглежда малко. Като наблюдавате една микроба под микроскоп, тя изглежда голяма. Разместване е станало. Турете микробата на мястото на Слънцето и Слънцето – на мястото на микробата, за да имате ясна представа за тях. Докато мисли за себе си, че е голям, всъщност човек е малък. Щом започне да мисли, че е малък, той се приближава към голямото. Истински мощното в света е малкото, а не голямото. Голямото се смалява, за да може да се схване и разбере. Малкото се увеличава, за да бъде видимо и разбрано.

Стар човек е онзи, който мисли, че е голям, велик, и от такъв човек именно трябва да се пазите. Това е проповядвал Христос, когато е казал: „Да станете като малки деца“. Като изследвате природата, ще видите, че най-скъпоценните работи не са големи. Например едно време брилянтът е бил въздухообразно вещество, което е заемало голямо пространство. Трябвало

е да мине дълго време, докато се сгъсти. Господ го е сгъстил, превърнал го е в твърдо тяло, но същевременно е намалил обема му. Той е станал малък по обем, но скъп по цена. Знаете ли колко енергия, колко материя е пресирана в един атом? По същия закон и ние трябва да се смалим, да станем малки като деца, защото велик е само Бог; за да бъдем като Него, ние трябва да научим изкуството на преходните неща в битието, стадияте на преходния живот, да знаем защо малките неща минават в големи. Едно узряло зрънце, колкото малко да е, щом падне на благоприятната почва за своето развитие, то израства, превръща се в голямо дърво. Обаче листът или гнилият плод, колкото да са големи, паднат ли на почвата, изсъхват.

Понякога е необходимо да бъдеш богат, понякога – сиромах. В някои отношения необходимо е да бъдеш учен, в други – да бъдеш невежа. В едно отношение е необходимо да бъдеш силен, в друго – да бъдеш слаб. В природата съществува като закон отношението между Великото голямо и Великото малко в света. Аз го наричам степени, по които вървят Божествените мисли и уравновесяват всички неща.

И тъй, като ученици на тази школа, само така ще може да се ориентирате в новия живот, само така ще се ориентирате в един добър живот. Умрял някой, то е потребно да умре, за да се роди друг. Движение е това. Единият отива нагоре, другият слиза надолу. Защо той умира? Не питайте защо умират хората. Смъртта, това е най-малкото проявление, начало на живота, защото, който умира, той тогава започва да живее. И казва апостолът: „Минаваме от смърт в живот“. И сега, за да влезем от този живот в духовния живот, непременно ние трябва да умрем – да влезем в най-малките вибрации на живота, за да може този живот да ни поеме в своите условия.

Някои хора са вегетарианци, а след десет години се върнат към месоядството. Казват: „Организмът не е така приспособен, не е възможно“. Туй е второстепенен въпрос. Какво ядат хората, дали месо, или растителна храна, е второстепенен въпрос. Важно е каква основа има човек. Има един елемент в човека вътре – на каква истина полага основата си. Само туй е същественото. Само туй е най-важното сега. Истината е основа, върху която човек гради. Защото не е знание онова, с което се добива един живот, а после се изгубва. Тогава нещата, които правим, стават безрезултатни. В природата няма безрезултатни работи. В природата има трансформиране на енергиите.

Никога не можеш да предадеш една истина, ако ти се съмняваш в нея. Не можеш да предадеш никаква истина без Любов. Ако не обичаш някого, ти нищо не можеш да предадеш. Ако ти обичаш някого и той те обича, и той ти предаде една лъжа, може да направи голяма пакост. И другото е вярно: ако той те обича и ти го обичаш и той ти предаде една истина, той непременно ще придаде едно качество, едно знание, което по друг начин не би могъл да получиш. Туй не е нещо, което можеш да научиш от книгите. Книгите ще ти

помогнат, но има неща, които се предават непосредствено чрез слънчевите лъчи.

Направи следния опит. Сутрин като станеш си кажи: „Аз обичам истината“. И като произнесеш думата, внимавай какво впечатление ще ти направи. Като кажеш, че обичаш истината, да почувстваш една приятност, а не да се дразниш, като че една тенекия ти дрънка. Докато ти, като кажеш тази дума, не почувстваш една вътрешна приятност, ти не си произнесъл добре думата. Или като произнесеш „милосърдие“, ти сам трябва да почувстваш приятност, че си я произнесъл добре. Да ти е приятно, че си произнесъл тази дума. Говорете на себе си и хубаво да слушате, да не чуете биене на тенекия.

Вярата е средство за урегулиране на подпушените енергии в човека, които пък са причина за ред болезнени състояния.

За да трансформира състоянията си, човек трябва да се вгълбява в себе си, във всичко да намира красивата страна. Като съзерцава и се вгълбява в себе си, той вижда красотата и хармонията, които съществуват в целокупния живот. Само така човек дохожда до съзнание, че всичко, каквото се случва в живота му, е за добро. Когато гледа на нещата от високо, човек вижда всичко красиво; слезе ли на стъпалото на обикновения живот, той вижда нещата както са, като добри и лоши, като положителни и отрицателни, но знае, че в края на краищата всичко ще се превърне на добро.

Сега, като ви попитам коя е основната мисъл, какво ще кажете: всяко нещо е на своето място. Щом имаш едно недоволство на физическото поле, туй недоволство можеш да го разрешиш само със своето сърце и със своя ум. Недоволството в умствения свят можеш да разрешиш във физическия и в духовния свят. Само да знаеш откъде е дошло и къде да го разрешиш. Ако не можете да смените едно ваше състояние, къде ви е силата?

Освободете се от старите идеи — нека умрат. Кое наричам аз „младост“? Когато старите идеи се заменят с нови, човек се подмладява. Ако старата идея не се обнови или не се замени с нова, това показва, че не разбирате процесите в природата.

Вие всички сте недоволни. Най-същественото ви липсва. Вашето съзнание още не е разширено и Христос още не е влязъл във вас. Ако Христос не проникне в съзнанието ви и ако след него не проникне Божествената Любов, вашите усилия ще бъдат безполезни. Няма да се постигнат очакваните резултати. Не мислете, че туй трансформиране на един живот в друг е лесна работа. Да се трансформира едно растение във форма на едно животно, какво изкуство и знание е потребно. Мислите, че то става много лесно — не, така лесно не става. Духът Божи, Който работи във вас, ще свърши всичко, а не само като говоря аз. Трябва Христос да проникне и тогава ще дойде възкресението, а то подразбира новия живот, излян в нови форми. Ще излезете

от гробовете, но ако бъдете каквито сте сега, ако ядете и пиете както сега – не мислете, че все така ще бъде, не, от това сегашното, от тази форма помен няма да остане. Ще останат известни принципи, които ще напомнят за сегашното, но всички коренно ще се изменим.

Възкресението е закон за превръщане на енергиите. И когато една понизша енергия се превръща в по-висша, човек се спасява.

Колкото и да се осигурява човек, в края на краищата ще останат само сухи кости от него. Като казва, че не само с хляб може да се живее, но и с всяко Слово Божие, Христос има предвид последствията от двата вида храна. Той знае, че който се храни със Словото Божие, вечно живее. Сегашните хора търсят само физическия хляб, за него се бият и наскърбяват, а не знаят, че не само с хляб може да се живее. Който се храни със Словото Божие, може да превърне камъка в хляб. Правете опити да видите силата на Словото. В четвърт хляб има толкова енергия, колкото и в седем хляба, от човека зависи как ще използва енергията.

Като яде хляб и пие вода, човек прави това не само за себе си, но за всички живи същества. Така той обработва храната и я изпраща на мозъка, откъдето се разнася като енергия и мисъл по целия свят.

Хората са нещо като фабрики, които обработват грубия суров материал и така обработен го изпращат през пространството в други светове. Съзнателно или несъзнателно, човек работи на Земята за съграждане на по-висок свят от физическия.

Като се яви един учител в първо отделение, преподава едно учение; като се съберат студенти – преподава се друго учение. Няма противоречие. Христос имаше по-високо разбиране. Мойсей учеше децата, а Христос – възрастните. Тук няма спор. Рационализмът седи в следното: всички хора ние приемаме като души, които са дошли в света да се развиват. Приемаме, че всички души имат еднакви права. По законите на природата имат еднакви права, но всички души не могат еднакво да се проявят, невъзможно е. Да ви приведа един закон, който съществува. Човек е направен от клетки, едни от които поддържат неговите крака, други поддържат неговата глава, трети поддържат стомаха му. Питам: тия клетки, които поддържат краката, имат ли свободата на клетките на човешкия мозък? Ще ме попитате защо е така? Но един ден клетките на мозъка ще слязат в краката и клетките на краката ще се качат в мозъка. Следователно има една обмяна. Постепенно клетките на мозъка ще слязат в краката и когато научат този закон, клетките на краката ще се качат в мозъка. Няма никакво противоречие. Бедният човек има условия да стане по-умен. Той ще добие нещо в своята беднотия. Ще стане богат, не само да бъде светски богат, но богат и по ум, и по добродетели. Доколкото може да помогне на цялото човечество, само дотолкова той е добър. Неговата добрина се оценява според заслугата, която е принесъл на

цялото, защото всички души, които съществуват на Земята, съставят едно цяло. Има една тясна връзка, която съществува между всички хора. Това те не съзнават сега. Засега ние съзнаваме, че всеки човек живее отделно, че се радва и страда. Но това е половината път. Тогава каква е връзката между един човек и друг?

Когато се явил Мойсей на Илия, какъв е бил разговорът? Разговорът е бил как може да се приложи Любовта като разумна сила, да се повдигне човечеството и да може да се избегнат по един разумен начин противоречията за в бъдеще. И не само в една епоха. Защото християнството вече две хиляди години как се прилага. Има нещо, което зависи от човешката свобода. И онези, които са го прилагали, не са го прилагали както трябва. Затова в християнството има дефект. Едно учение, каквото и да е, зависи от онези, които го проповядват и които го прилагат. Ако се приложи добре, ще има резултати, ако не, ще претърпи видоизменение.

Къде се намират подсъзнателният и свръхсъзнателният живот? Те са двата полюса на Божествения живот. Подсъзнателният живот е този на ангелите, а свръхсъзнателният е животът на Божествения свят. Съзнателният и самосъзнателният живот представляват двата полюса на човешкия живот. Съзнателният живот е този на светците, на напредналите духове, които са минали преди нас; самосъзнателният живот е нашият индивидуален живот. При съзнателния и подсъзнателния живот вие трябва да изучавате една област от живата природа, която има връзка със сегашния ви живот. В подсъзнанието например са натрупани всички възможности за реализиране на нещата.

Питам: как ще постигнете това? Само ако знаете законите. Например искате да постигнете нещо добро. Вложете тази мисъл в подсъзнанието си с пълната вяра, че тя ще се реализира. Внесете тази мисъл без страх, без съмнение и висшите същества, които живеят там, ще ви помогнат. Вие само напишете заявлението си до тях, но конкретно, определено и го оставете. Те не обичат общо говорене. Искате да станете утре сутринта точно в 3 1/2 часа. Какво ще направите? Аз съм ви казвал и друг път: ще вложите в подсъзнанието си мисълта, че искате да станете в 3 1/2 часа. Ще кажете тази мисъл само веднъж, без да я повтаряте. При повторението законът не работи. Кажете ли мисълта веднъж – забравете я. Ще видите, че ще станете сутринта в 3 1/2 часа.

Някои от вас имат материални затруднения. Направете същия опит. Кажете си например: идната година на същия ден ще имам на разположение 1000 лева. Вложете тази мисъл в подсъзнанието си и ще видите, че идната година на този ден ще имате 1000 лева. Усъмните ли се, законът не действа. Този закон действа само при пълна вяра. Да кажем, че някой от вас има слаба памет. Ако иска да усили паметта си, той може да се ползва от същия закон. Всяка вечер преди лягане да влага в подсъзнанието си мисълта: „От утре моята памет ще бъде по-силна“. Като внася тази положителна мисъл в

подсъзнанието си, паметта му постепенно ще се усилва. Всеки човек, който иска да изкорени своите недъзи, да изправи своя живот, трябва да има положителна, права мисъл. Каквото му е нужно за живота, той трябва да вложи в подсъзнанието си и висшите същества ще се притекат на помощ.

Но законът на внушението изисква специфично време и специфично състояние у човека. Какво значи това? По всяко време не можете да си внушавате. Например, ако си внушавате, когато сте разстроени или раздразнени, не можете да имате добри резултати. Всеки, който иска да вложи в подсъзнанието си една велика мисъл, за да се реализира тя, той трябва да избере за това най-хубавото разположение на духа си. Колкото човек е по-неразположен, по-неспокоен, толкова по-бавно и несигурно работи законът на внушението; колкото човек е по-разположен, толкова по-добре работи този закон.

Ето защо, за да може ученикът да се развива правилно, за да води нормален живот, трябва да се намира в хармонична среда. Всеки от вас може да си създаде хармонична среда. Даже и при най-неблагоприятни условия да попадне, той може да си създаде от тях една хармонична среда, но за това се изисква голяма устойчивост и постоянство.

ТЯЛО

Единствената къща, която имате, това е тялото.

Няма по-съвършен орган от човешкото тяло. Малкото светлина, която приемате, така се превръща, че осветява цялото тяло. А светлината като излезе навън, осветява целия свят.

Дрехата ви – физическото тяло – това е резултат на вашия живот. Вие сте скрити зад този резултат. За в бъдеще, каквото сега мислите и както сега живеете, това ще бъдете. Може още по-хубава дреха да имате.

Всичко, което Бог е създал, съществува в миниатюр и в човека.

Главата на човека е плод на културите, през които е минал като човек. Тялото му е плод на животинските култури – резултат на дейността на животните. Материята е резултат на дейността на растенията. Когато е бил във фазата на растение, човек е създал материалите за съграждане на своето тяло, когато е бил във фазата на животно, той е създал тялото си и когато е дошъл до фазата на човек, създал е главата и лицето си. Бог е вдъхнал в човека дихание и той станал жива душа.

Според окултната наука материята, от която човек е направен, не е взета само от Земята. Тази материя, от която човек е направен първоначално – космическият човек – неговата материя е взета от цялата Вселена, от всички

слънца и планети по една малка част и сглобено сегашното тяло. Каквато и колкото материя сме взели от планетите, такава и въздействие те оказват върху нас във физическо и психическо отношение.

Ти не можеш за бъдеш красив, ако нямаш съдържание, а не можеш да имаш съдържание, ако нямаш едно хубаво разположение на духа, ако с ума си не вникваш в смисъла на нещата, ако не ги оценяваш. Само онзи, който знае да цени, може да бъде радостен. Кое е онова, което ви радва? Щом погледнеш в огледалото и видиш една добре оформена глава, едно правилно, красиво лице, ти се радваш. Като погледнеш ръцете си, цялото си тяло, радваш се. Хубаво е човек да се оглежда и да види, че във всички линии на лицето, на главата и на тялото има едно вътрешно съответствие. Бог е вложил във външната форма на тялото, в изражението на лицето подтик да се насърчаваме.

Ние се намираме в едно тяло, което е толкова богато! Като погледна човека, казвам: какви богатства има, какъв замах е имал в миналото! Гледам, сега този човек е заспал и казва: „Колко съм нещастен!“ Той си носи богатството в главата и не подозира, че има богатство. Той има едно отлично тяло, а при това казва: „Защо ми е това голо здраве?“

Тялото е потребно дотолкова, доколкото е нужно да се изразят възвишените идеи, да се изпълни Божественото в света. Физическото тяло затова е създадено, защото влиза в отношение с физическия свят. Без това тяло физическият свят щеше да е затворен за нас, щяхме да живеем в друг свят. Следователно с това тяло трябва да постигаме знания от физическия свят. Ние сме научили много малко истини за това тяло, което ни е дадено. Едва сега учените са започнали да изследват какво влияние оказва стомахът върху физиката, какво влияние упражняват дробовите върху духовния живот на човека и какво влияние има физическият мозък. Човек, за да бъде съвършено здрав, трябва да има здрав стомах, а не само търбух, който постоянно мисли за ядене. Стомахът трябва да му доставя необходимата храна за поправяне на организма. Едва сега съвременната наука започва да изучава туй вътрешно устройство, с което невидимият свят се занимава. От невидимия свят, когато искат да ни повлияят, правят това или чрез нашия стомах, или чрез нашите дробове, или чрез умствения свят, чрез мозъка. Това са три допирни точки. Една мисъл ти можеш да я предадеш по три начина, но и трите начина ще имат различно приложение. Всяка мисъл, която възприемеш чрез стомаха си, всяка мисъл, която възприемеш чрез дробовите си, и всяка мисъл, която възприемаш направо чрез мозъка си, ще има три различни резултата, три различни влияния върху тебе.

При сегашния строеж на тялото ни главата ни е малка. Защо? Понеже този свят, към който чрез нея се стремим, е далечен. Тялото и главата съставят

два противоположни полюса. Тялото е голямо, защото сме близо до този свят, към който то принадлежи. Умственият свят, към който се стремим, е далечен. Вие всички сте опашати комети. Главата е ядрото, тялото е опашката в пространството. Един ден няма да бъдете комети, но планети, ще бъдете валчести тела, няма да имате и крака.

Сега нас ни интересува въпроса, кога са създадени пеперудите. Ако хората знаят как да изучават своето тяло, те ще открият, че вътре в човека са отбелязани всички процеси. В неговата библиотека е написано кога, при какви условия, как са създадени пеперудите. Как са създадени животните и това го има във вашата библиотека, в самите вас. Големи авторитети са писали. И учените хора понякога откриват нещо важно от далечното минало. Как? След като ученият човек 20 години се занимава с изследването на един въпрос, отвътре ще дойде светлина. Той насъбрал факти, оттук една кост, оттам – друга, или вкаменено растение, вкаменено животно и мисли, мисли 20 години и току един ден като се пренесе в миналото, му хрумне една идея. Защото миналото съществува, то не е изчезнало.

Знаете ли на колко еволюции е послужило сегашното ни тяло? Знаете ли, че именно в тази материя са вложени всички недъзи и недостатъци на ония, които са заминали? Тя е тор и този тор ние трябва да го преработим тъй, както растенията преработват всички нечистотии. И вследствие на това ние усещаме в себе си постоянно един гнет. Ако тази материя беше девствено чиста, ние не бихме чувствали тия състояния.

Там, където прониква Божественият Дух, той внася сила, здраве, мощ, крепкост, интелигентност. Ако човешкото тяло трябваше да движи кръвта и да я изпраща до всички части, човекът досега сто пъти да е умрял. Има друго нещо, което движи кръвта по цялото тяло. Не е човешкият мозък, който създава мисълта, не е и човешкият организъм, в който душата живее. Тялото е само една временна станция на душата.

Добрият човек има особен строеж. Любящият има особен строеж, човекът на мъдростта, на истината имат особен строеж на тялото, на ръцете, на очите, на кожата. Кожата на добрия човек се отличава коренно от кожата на престъпника и на невежия. Кожата на добрия и на интелигентния човек има повече клетки и по структура те са по-сложни и разнообразни. Нервната система на добрия човек има повече разклонения и е от по-фина материя. Същото е и с артериалната и венозната система, същото е и с гънките на мозъка. В мозъка на добрия човек има повече клетки, отколкото у лошия. Носът му е поне с 25 грама по-лек, отколкото този на лошия човек. Ръката на лошия от лакътя надолу тежи два пъти повече, отколкото ръката на един добър човек.

Материята на човешкото тяло може да се уподоби на материята, от която

Земята е направена. Всяка частица от тялото има свойствата на материята на Земята. Значи човек трябва да се хармонизира с материята на Земята, за да бъде добър.

Всеки носи свидетелството със себе си. Ако тялото на човека не е съградено от фина, чиста материя, той не може да бъде нито способен, нито добродетелен, ако мускулите и костите му не са съградени от най-чиста материя, не може да има и здраво, издръжливо тяло.

Тялото е резултат, то съответства точно на стремежите на човешката душа, ум и сърце.

Човек е минал през 400 000 форми, докато дойде до сегашното си развитие. От първоначалната форма са минали милиарди години, а този милиарден живот сега е съкратен на 9 месеца, може да се съкрати в още по-малко време – само за 1 минута. Цялото му развитие ще бъде с интензивност равна на 1 минута.

Няма престъпление в света, което да не е оставило отпечатък върху тялото, и няма добродетел, която да не е оставила белег на тялото. И големите, и малките грешки и добродетели са се отпечатали върху него.

Всички органи у човека са създадени съобразно неговия характер, съобразно неговата душа. Каквато е душата на човека, такава е и цялото му тяло; каквато е умът, такива са и очите му; каквото е сърцето му, такава е и устата му; каквото е носът, такава е и интелигентността; каквито са краката, такива са и добродетелите му; каквито са ръцете му, такава е и неговата правда.

Множественият свят, това е главата на човека. Духовният свят, това са неговите дробове, неговото сърце, което пулсира и движи кръвта, а физическият, материалният свят е човешкият стомах. Следователно човек трябва да знае, че живее едновременно в трите свята.

Човек се отличава от всички животни по своята глава. Тя представя първия свят. Вторият негов свят започва от шията, обхваща гръдния кош със сърцето, белите дробове и част от стомаха. Третият свят започва от стомаха надолу и обхваща червата, черния дроб и бъбреците.

Физическият свят е стомахът на човека, който е съставен от три области: ад – дебелинните черва, чистилище – тънките черва, и рай – самият стомах.

Духовният свят, това е белият дроб, съставен от две крила: дясно – през което доброто минава, и ляво – през което злото минава. Дясното крило на белия дроб представя рай, лявото – ад.

Три посоки дръжте, за да бъдете силни, за да постигнете свободата. Човек е дошъл на Земята да постигне онова, което той желае, онова, което ближните желаят, и онова, което Бог желае. Работете за главата си, работете за гърдите си и работете най-последно за стомаха си. Аз го наричам стомах. Какво разбират под „живот“ русите? На руски „живот“ значи стомах. Ние

под думата „живот“ разбираме едно, а русинът разбира друго. И те са прави, и ние сме прави. Животът, това е стомахът, физическата страна на живота. То е първата форма.

Трябва да имате едно истинско верую. Туй, което ви говоря, можете да го опитате – туй, както можете да опитате слънчевите лъчи. Преди години, когато ние говорихме за слънчевите лъчи, се смееха, казваха: „Заблуждение!“ Сега умните хора във Франция, Германия, Англия, говорят за силата, която излиза от Слънцето – една специфична сила, с която могат да се лекуват болните. Не само това, но от Слънцето излиза една енергия, която създава човешкия мозък, човешките дробове, човешкото тяло. Ако хората знаеха тези закони, ако знаеха времето, когато има прилив на тази енергия и се лекуваха, всички деца щяха да бъдат здрави. Всички дарове идват отгоре. Земята е създала само нашия стомах. Благодарим и за това. А дробовете, мозъка, не може да ги създава. Човешкото сърце е свързано със Слънцето. Човешкото сърце има ритъм на Слънцето. Както вибрира Слънцето, такъв ритъм, такъв пулс има и сърцето. На някой бие 50, на друг 60 пъти в минута. Но има едно друго Слънце, с което е свързана цялата наша Слънчева система. Това са грандиозни понятия!

В човека живеят две същества свързани в едно. Пръстите на ръцете са дълги, а на краката пръстите са къси. Пръстите показват ума. Пръстите на ръката показват умственото развитие на човека. Дланта показва развитието на сърцето. Вътрешната страна на дланта показва вашата чувствителност. Пръстите показват силата на вашата мисъл. Щом мисли човек, той оформя пръстите си. Чрез сърцето образува дланта, чрез волята образува цялата ръка до рамото. Умът взима участие в създаването на пръстите, сърцето – в създаването на дланта, и волята – в създаването на ръката до рамото. Имате пръстите, това е работата, която умът е свършил. Дланта е работата, която сърцето е свършило, и останалата част от ръката е работата, която волята е свършила. Както и да разглеждате въпроса, всички ония същества с хиляди години са работили, за да създадат човека. Хиляди години са работили най-умните същества, за да създадат тялото на човека. Хиляди години са работили да се създаде сегашната форма на човешкото тяло. Учените хора едва сега се мъчат да разгадаят как се е градила къщата, как са се диференцирали клетките. Как от едни клетки са създадени краката, а от други – стомахът. Те казват, че белите дробове най-после са създадени. Казвам: вие не познавате себе си. Очи имате, не знаете как са създадени. Език имате, не знаете как е направен езикът. Уши имате, не знаете как са направени ушите. Това са апарати, които трябва да познавате основно. Но сте като малките деца, ако започнете да пипате, ще ги развалите!

Човешките клетки са разумни същества, имат своего рода интеллигент-

ност и вие с тях може да разговаряте. Учените смятат, че слепото черво не е необходимо и може да се отреже. Ще дойде време, когато то ще почне да функционира. Него ще отрежете, но болестта ще се яви на друго място.

Колко жлези има в човешкия организъм, за които учените даже не подозират! Сляпото черво е жлеза, която в бъдеще ще играе важна роля, а сега лекарите я режат, без да знаят какъв дисонанс наставя в организма, когато се премахне.

Всички органи имат освен физическа, още и психическа функция, сърцето не пречиства само кръвта, но и чувствата.

Дробовете не пречистват само кръвта, но те са олтар, на който се поставят мислите, чувствата и желанията да се пречистят. А какво ще кажем за останалите органи, жлези, части, тези, за които съвременните хора и представа нямат?

Дръжте носа си в изправност. Пазете го и почитайте като свещен орган. Щом носът е добре, ще знаете, че и очите, и устата, и ушите ще са добре. Носът е красив планински връх, където се трансформират енергиите на човешкия организъм.

Костите на човека съдържат мощна сила, такава, каквато съдържа житеното зърно. Цялата история на човека е написана на костите му.

60 милиарда клетки съставят човека. И колкото повече души съставят човека и вземат участие в неговия живот, толкова той е по-щастлив.

Главата е северният полюс, краката – южният, стомахът е екваторът. Екваторът е най-топлото място и затова най-голяма деятелност има в стомаха. Ако цялото ни тяло имаше температурата на мозъка, щяхме да замръзнем. Много устойчиво вещество има мозъкът и е чудесно организиран.

В областта на стомаха е чрезмерно топло и всички опасни животни са в тази област.

Физическото сърце на човека е малко наляво, а духовното му сърце е под лъжичката. Това място се нарича още слънчев възел, или слънчево сплитане. То е най-нежната област, която човек внимателно трябва да пази.

Слънчевият възел се намира под влиянието на черния дроб, затова човек трябва да го държи в пълна изправност. Как да го държи в изправност? Чрез слънчевия възел. Всички нечистотии от умствения, от сърдечния свят на човека отиват в черния дроб, а оттам – в центъра на Земята, дето се пречистват. В този смисъл слънчевият възел служи като канал за пречистване на нечистите мисли и чувства. Здравето на човека зависи от благосъстоянието на черния дроб.

Всички болезнени състояния се отразяват в очите на хората. Там стават пресичания на кръговете, от които правилните течения в очите се прекъсват.

Окоето е жива Божествена форма, в която е написано как са устроени целият Космос, цялата Слънчева система, как е устроен най-последен и животът.

И в човешкото око понякога се явяват петна, както на Слънцето. Окоето може да се раздели на 12 кръга, които представляват 12-те зодиака в движение. Както слънчевите петна са причина за катастрофи и страдания на Земята, така и петната в окоето на човека са причина за ред болезнени състояния. В окоето се явяват петна, мъглявости, които предизвикват някаква болест, която може да настъпи след 10 или 20 години. Пресилената умствена дейтелност се отразява зле на окоето. По окоето се съди за състоянието на ума, сърцето и волята.

Мозъкът се смята за седалище на всички душевни сили и способности, той е столицата, в която заседават всички представители на душата под председателството на ума. Умът пък би могъл да се уподоби на жизнено магнетична игла, чийто връх се движи и привлича с неопикуема бързина всички точки от свръхчувствителната сфера на душата. По този начин вътрешните и външните въздействия се приемат и предават от един център на друг.

Най-първо мозъкът на човека е бил под лъжичката. Мислите там са се зараждали. Понякога усещате болка там. Това е мисълта. Сега вече имате поляризиране, новият мозък е в главата.

Според дебелината на сивото вещество е и производителността на човешкия мозък. Колкото по-големи набраздявания има в туй сиво вещество, толкова по-силна е мисълта. Мозъкът е подобен на Земята, която сама по себе си не ражда, а творческата сила идва от пространството – тя е Слънцето, което действа върху повърхността на Земята, и понеже има основа, Слънцето гради, произвежда, твори. Човешкият дух е човешкото сърце, което като грее върху мозъка, поражда тези мисли. И волът мисли, но по волски, и змията мисли, но по змийски, и гущерът, и мухата също мислят, но по своему. Сегашният ни организъм е плод на мисълта, която имаме, според тази мисъл и съграждаме. Вие може да направите вашите дробове много широки или главата си много по-голяма, но това не е важно, важното е дали той ще може да я обработва. Като знаем как да овладеем нашия мозък, ще намерим законите, чрез които ще овладеем и Земята.

Част от човешкия мозък е полуорганизирана. Той е в процес на развитие и всички нещастия произтичат от неорганизирания мозък. На някой човек всичките нещастия произтичат от задната част на мозъка, защото той обича да яде и пие, да живее нашироко, обича удобствата и затова само дългове изплаща и никога с нищо не може да се задоволи.

Някой вещь химик по състава на кръвта може да определи доколко е богат човек. Когато кръвта ти е бедна, и цял свят да ти дава пари, ти пак сиромаш

ще си останеш. Във физическия свят истинското богатство е в кръвта.

Как да направим устните си червени? Чрез радостта. Като се радва, човек усилва кръвообращението си, дава възможност на артериалната кръв да тече по-бързо, усилва се надеждата, устните добиват хубав червен цвят.

Човешкото сърце съответства на външното слънце, но туй слънце е раздвоено. Второто слънце в човека го наричат слънчев възел, стомашен мозък. То има отношение към храносмилането на човека. И около него има такава лунна линия. Той има луни. Черният дроб е една луна около слънчевия възел. Някои казват: знаем, че черният дроб работи с храносмилането. Но черният дроб има работа с низшите чувства на човека. Когато черният дроб е разстроен, винаги човек е неразположен духом. Някои хора са в песимистично състояние по причина на черния дроб. Песимизмът произтича от зле оформен черен дроб. Ако ти не можеш да живееш с хората, причината е черният дроб. Ако ти не можеш да живееш с жена си, причината е черният дроб. Работите не вървят, причината е черният дроб. Черен дроб се нарича, понеже от него излиза черна светлина. Черна светлина това значи тъмнина — светлината на хората се е загубила. Исква някой човек да бъде богат или пък някой иска да бъде здрав, някой иска благоутробие то му да бъде добро. На руски „кормить“ значи да се храня. Сходно е с корем. Коремът показва само един процес, показва тази вътрешна функция, при която храната се усвоява. С черния дроб ти ще събереш известни енергии, които трябва да употребиш в живота. Начините за събирането на тези енергии са различни. Например вие постоянно имате желания. Но ако тия желания остават във вас, те се наслояват и ще ви причинят известни страдания.

Не мислете, че сърцето е само един орган, който изпълнява определена своя функция. Сърцето е общество от най-разумни клетки, които извършват най-възвишената работа. Те извършват и работата на душата.

Електричеството постоянно тече по повърхността на сърцето и благодарение на него то се свива и разпуска, като разнася кръвта по цялото тяло. Премахнат ли се тези електрически токове от сърцето, веднага неговото движение спира. Индусите знаят как да спират тези токове. Сърцата спират и после отново възстановяват движението си.

Сърцето е съвършено независимо от човека — то има автономно управление. Понеже е представител на Божественото начало в човека, значи е една държава напълно независима и свободна. В сърцето са написани Божествените закони. Не правете опит да владеете нечие сърце, нито пък позволявайте вашето да владее някой.

Понякога човек обременява сърцето си с песимистични състояния и тогава пулсът е неравномерен. В целия Космос има един ритъм, който движи пулса на всички живи същества — и на насекоми, и на растения, и на животни, и на човека. Този пулс е космичен и регулира всичко.

В сърцето има един специален нерв, който определя колко пъти в минута трябва да бие сърцето.

Сърцето е свързано с космическа енергия. При всеки негов удар идва нова енергия, вследствие на което целият организъм се обновява. Ударите са 72 – това число играе важна роля в живота на природата. Когато човек живее нормално според закона на Любовта, пулсът му е нормален, нарушили се този закон, пулсът се изменя. Всички отрицателни състояния – гняв, завист, обезсърчение, съмнение, безлюбие, ревност и т.н., се отразяват зле на пулса, а с това се изменя ходът и на космическия пулс – носител на Божието благословение. От човека зависи да се отворят или затворят пътищата на това благословение.

Когато Земята се е отклонила на 23° от своя път, тогава и сърцето се е отклонило също така под ъгъл от 23° . Тази е причината загдето сърцето днес е малко наляво, а не е съвсем в средата. Един ден, когато Земята се върне в своето първоначално положение, тогава и сърцето ще дойде точно в средата. Физичното сърце е наляво, а духовното е под лъжичката. Това място се нарича още „слънчев възел“. То е най-нежната област, която човек внимателно трябва да пази. Слънчевият възел се намира под влияние на черния дроб, затова трябва да се държи в пълна изправност.

Горе на главата е месечината, челото е отражение на студената светлина, а в лъжичката е отражението на слънчевата светлина. На слънчевия възел като туриш ръката си, трябва да усещаш топлина. Слънчевият възел е сърцето на човека. Има три сърца. Едното сърце е лъжичката, другото е между дробовете и третото е отзад на главата. Когато слънчевият възел функционира правилно, когато сърцето движи кръвта правилно, това е нормалното състояние.

Сърцето е пулсът на целия Космос. Във висшата математика има изчисления, които ние не знаем. Има известни таблици, в които са направени изчисления за пулсирането на сърцето на всички хора. Няма двама души, на които сърцата да бият еднакво. У някои хора сърцето като направи 10 удара, явява се един малък промеждутък. У други – след 20 удара се явява един малък промеждутък; у трети – след 30 удара; у четвърти – след 100 удара и т.н. А знаете ли за какво са тези промеждутъци? Това е свързване с други светове. Следователно според съотношението на ритъма тази междина показва с какви светове си свързан – с Млечния път или с други съзвездия. В този момент тия светове внасят в душата ти различни добродетели.

Що се отнася до биенето на сърцето, забелязано е, че в първите 12 часа от деня сърцето бие по-бързо и с няколко удара повече от нормалното биене. През тези 12 часа сърцето е във възходящо състояние. През вторите 12 часа от деня, т.е. през втората половина на деня, ударите на сърцето намаляват с няколко и сърцето се намира в низходящо състояние. Същото нещо се наблюдава и през месеците и годините. Първите 14 дни сърцето е

във възходящо състояние; вторите 14 дни сърцето е в низходящо състояние. Първата половина от годината сърцето е във възходящо състояние, а през втората половина на годината – в низходящо. Важно е човек да знае кога сърцето му е във възходящо състояние и кога – в низходящо.

Красиво е това лице, на което се забелязват всички промени в мислите, чувствата и действията на човека. При тази промяна обаче в чертите на лицето все пак остава една неизменна черта. Такова лице е израз на една благородна, възвишена душа. Красив човек е този, в лицето на когото можеш да четеш. Това лице изразява всичко онова, което се крие в душата. Днес хората се страхуват да четат по лицата им. Някои от тях казват: „Ще скрия лицето си, не искам да ме познаят“. Защо? Какво лошо има в това, че някой ще прочете на твоето лице един лист от голямата книга на твоя живот? Какво по-хубаво от това, като видят лицето ти, да познаят, че твоята баба и твоят дядо са били добри хора? Нека хората четат красивите неща в живота! Аз наричам грозни лица само ония, по които хората като немарливи деца са писали гарги, драскали, зачерквали, отново писали, пак зачерквали онова хубаво писмо, което Бог някога е написал. Вие четете по тия лица, но нищо не можете да разберете. Грозно лице е това, по което човек пише и задрасква. Красиво лице е онова, по което Бог пише, а човек го пази чисто.

Човек не трябва да държи устата си нито много отворена, нито много затворена. Естественото положение е да са леко докоснати устните, за да може теченията в организма да стават правилно.

Вие питате какво е вложено в човешката ръка. Тя е инструмент на човешката воля. Във всяка една ръка вземат участие разумни същества. И ако ти разбираш закона на своите ръце, ако считаш, че те са едно благо от Бога и не спъваш теченията на своята мисъл, не спъваш своите чувства, то ръцете ти ще извършват всичко онова, което е постижимо. Соломон е казал: „Каквото ръката ти намери, направи го“. Това се подразбира не само на физическото поле.

Като хванеш ръката на човека, ти може да почувстваш дали той е интелигентен, или не. Като го хванеш за ръката, може да познаеш дали той има добро сърце, или не. Ако го хванеш за ръката, може да знаеш дали това, което говори, може да го изпълни, или не. И не само това. За самия себе си – като хванеш лявата си ръка с дясната – можеш да знаеш дали това, което чувстваш, ще го постигнеш, или не. Че тогава как ще си обясните онзи процес, при който щом човек се намери в едно притеснено състояние, той си хваща ръцете, стиска ги. Какво иска да каже с това? Той търси нещо. Който не знае метода, не само че така не разрешава въпроса, но още повече забатачва работите си.

Космите на човека са едно голямо благо. Днес вие си правите прически.

Често жените се мажат с помади, мъжете си бръснат главите. Знаете ли вие, съвременните хора, със своето бръснене и стригане каква пакост си правите? Сега засягам интересите на бръснарите. Но да си стриже човек косата и да оставя космите тук-там, не е много желателно, понеже всяка една част, която се отрязва от човешкото тяло, продължава да е свързана с него. Ако на твоята остригана коса стъпи лош човек, веднага ще се разболееш. Отидеш при един бръснар да ти остриже косата, а той е развален човек. Излез от неговата бръснарница — не ходи при такъв човек! Онзи, който те стриже, трябва да е светия. В бъдеще онзи, който стриже, трябва да е свършил четири факултета. Трябва да е бил пустинник, да е прекарал 20 години в гората, и като те пипне, като излезеш, да кажеш: „Много съм благодарен на този бръснар!“ Трябва да разбирате благата, които имате. Глави, които имат гъсти коси, са за предпочитане пред главите с редки коси. Това зависи от нашата вяра. Ако вие се тревожите от нищо и никакво, косите ви ще оредят. Ако засилите вярата си, косите ви малко ще се сгъстят.

Млечната киселина изкоренява космите. Космите окапват и от тежки заболявания.

В бъдеще космите по човешкото тяло ще бъдат съвсем малко. Цялото тяло ще бъде голо. Човек е отличен възприемател. Той възприема чрез тялото си много работи от невидимия разумен свят.

Някои косми възприемат енергия от природата, някои предават отвътре. Има известни косми, които предават човешките енергии, има други, които възприемат. Има клетки за приемане, има клетки за предаване на енергии.

Животът седи в първичния живот на клетките. Клетките в човешкия организъм не умират. Когато човек умре, клетките от неговото тяло започват да живеят своя първичен живот. Същото е и с нашите чувства, защото чувствата съставляват живота. Докато човек контролира всички клетки, той живее, но когато загуби този контрол, в него се започва обратен процес.

В човешкия организъм има една безсмъртна клетка — първичната, която всеки трябва да намери. Тя е прадядото на всички клетки. Тази първична жива клетка се отличава от другите по това, че съдържа в себе си рогово вещество. Хранителните вещества в нея са повече, отколкото в другите клетки, а благодарение на роговото вещество тя се отличава с голяма устойчивост, издържа и при най-лошите условия.

Човешкият организъм е съставен приблизително от 60 трилиона клетки, които се отличават с голяма интелигентност. Всички тия клетки включват в себе си качества и способности на същества от различна култура и интелигентност. Например някои от клетките на човешкия организъм носят в себе си културата на растенията. Някои от тях познават добре химия, физика, други са отлични агрономи, те избират условията, при които трябва да се

развиват, знаейт коя почва е добра за тях и коя не е добра. Има клетки, които знаят законите на кристализирането. Трети пък са минали през културата на рибите, на птиците, на млекопитаещите. Най-после има клетки, които са минали през културата на високо напреднали, разумни същества. Тези клетки днес образуват мозъка на човека.

Трябва да изучавате силите на своя организъм, да можете разумно да си въздействате. Същевременно трябва да познавате езика на клетките, от които са съставени вашите органи, и да се разговаряте с тях. Колкото е по-интелигентен и високо развит човек, толкова и клетките на неговото тяло са по-интелигентни. Знайте, че човек не може произволно да мисли, да чувства и да постъпва. Всяка дисхармония в мислите, чувствата и постъпките му се отразява и върху клетките, а оттам и върху състоянието на целия организъм. Човек трябва да се съобразява с доброто на своя организъм. Не мисли ли добро на тялото си, и тялото не мисли неговото добро. Човек не трябва да преуморява организма си, нито да го оставя в пълно бездействие. Той трябва да работи умерено, да почива умерено и да яде умерено. Като се вглежда в работата на своите клетки, човек вижда, че между тях има химици, учени, професори, които правят свои опити, извършват ред сложни реакции, каквито човек в своите лаборатории не може да направи.

Всички наши клетки, които ние считаме за невежи, знаят изкуство, което ние не познаваме – те тъкат плат от светлината.

Хубавата част на нашето тяло, с която мислим, живеем и чувстваме, действаме, е изтъкана от тези лъчи на Слънцето. Онази, грубата част на нашето тяло, не е изтъкана от лъчи.

Онези клетки, които живеят в мозъка, се различават от тези, които живеят в краката. И клетките на краката са разумни – те носят цялата тежест на човека, но техният свят не е така организиран, както света на клетките на мозъка.

След милиони години клетките на краката ще се качат горе в главата, за да се организират, а клетките на мозъка ще слязат долу в краката – става нещо като обмяна и кръвообращение. В това кръвообращение се извършват процесите на инволюцията и еволюцията. Не само клетките, но и самият човек слиза и се качва, за да придобие опитност.

В мозъка има специфични клетки, които възприемат светлината на Слънцето във всичките ѝ гами, които са 52 на брой, но ние възприемаме само две. Други клетки пък възприемат енергиите на Земята. Има известни клетки в мозъка, които възприемат отношението към производството, други към науката, към изкуството и т.н. Всички тези клетки се отличават с голяма интелигентност. Има и клетки на интуицията.

В човешкото тяло има специфични клетки, които изпълняват длъжност-

та на най-добрите лекари. Ако ние заболеем и се оставим на тия клетки, те могат да ни излекуват, имат си лаборатория, където приготвяват своите медикаменти и с тях отлично заздравяват нашите рани.

В тялото на човека има около 7 милиона пори — прозорци, главни отдушници на човешкия организъм. Когато всички пори са отворени, човек е напълно здрав. Отпушването на порите става чрез измиване и чрез изпотяване.

Като правих моите изследвания, идва при мене един лекар и ме пита с каква цел правя тези изследвания, какви постижения имам. Казах му: изучавам геометрия. Според големината на ъгъла на носа, според разтвора на ноздрите, мога да определя доколко един човек е здрав. „Че как така?“ Ето, ти имаш болни. Направи своята диагноза за един болен, после аз ще направя своята, да видим кой по-точно ще я определи. Ако моят пергел се отваря на три сантиметра, донякъде ти си здрав човек, но ако се отваря само на два сантиметра, ти си болен. Колкото носът ти е по-широк, толкова по-добре ще дишаш, ще приемаш повече въздух, дробовете ти ще бъдат по-добре развити, а същевременно и кръвообращението ще става по-правилно. И тогава казвам: ето какво е физиологическото състояние на твоите дробове. И не е само това. Аз му казвам само една втора от истината. С този мой инструмент, с този пергел аз изследвам едновременно и човешкото лице. С този пергел трябва да се измери ъгълът на брадата, на устата, на скулите, на челото и тогава може да се говори. При такова математическо изчисление на тия ъгли аз мога да определя доколко даден човек е здрав и колко години може да живее. Това са факти за мене, които няма да изнасям пред света. Това знание е само за мене, не е за света. Който иска, той може да се учи. Земята е едно училище на отношения. Отношения има във всички тия данни. Ако човек не разбира устройството на своя мозък, на своите дробове, на своя стомах, ако не разбира и функциите, които те изпълняват, защо му е тогава това тяло?

Как трябва да се обличаме? Както сега се обличат хората, това не е обличане. Те нямат линия. Вие носите дрехи, които са много смешни. Както има три точки на лицето, по същия начин има три допирни точки за цялото тяло. Не зная дали времето позволява да говоря повече.

При А са рамената. При Б е кръстът, а пък тук, долу, при В са краката. Да кажем, че искате да си ушите дреха. Тя трябва да се опира в тялото в тези три точки. Като се движи човекът, дрехата да се допира до краката при третата точка В. А пък сега дрехите ви имат 4-5-6 допирни точки. И като върви човек, прилича на някоя гемия.

При правилно развития човек стъпалата на краката трябва да съставляват една шеста от неговия ръст. Лицето — една десета от ръста, гърдите една четвърт, дължината на ръката от китката една десета, два пъти мярката

около китката трябва да е мярката на врата, а два пъти мярката на врата дава кръста.

Каквато ви е брадата, такова ще е разбирането ви за физическия свят. Каквито са скулите ви, такова ще е разбирането ви за духовния свят.

Каквото е челото, такова ще е разбирането ви за Божествения свят.

Ако измервате тялото на човека, ще видите, че той е създаден от числа. Всичко е число. Ако човек знае как да съчетава тези числа, ще е здрав и щастлив.

Човек едновременно живее в трите свята. Главата е свързана с Божествения свят, със света на чистия разум. Сърцето на човека е свързано с духовния свят, със света на чувствата. Волята и мускулната система са свързани с физическия свят. Щом турите ръцете си на главата, става една обмяна между енергиите на ума и енергиите на сърцето ви. Ако тази обмяна не стане, не може да има равновесие в организма. Заболи ви корем. Направете опит – турете ръцете си на корема, концентрирайте се и ще мине всичко. През ръцете протичат две течения. Лявата страна е отрицателна, дясната е положителна, като поставите ръцете на болката, протича тази енергия. Човешкият мозък също е разделен: лявото полушарие е отрицателно, а дясното – положително. Лявата страна е на сърцето и е отрицателна, дясната е положителна – та става обмяна на енергиите.

Има седем магнетични течения – положителни и отрицателни. Първото течение магнетическо е в краката. Второто магнетическо течение е във връзка с човешките сили. Третото е свързано с чувствата. Четвъртото е свързано с човешката мисъл. Петото е свързано със съзнанието на човека. Шестото – с течението на живота. Седмото е свързано с висшите проявления на човека – човешкият Дух. Тези течения могат да се съгъстват и разширяват, според това съгъстване и разширяване са и разните състояния. Всяко разширение е акт на творчество и всяко съгъстване е акт на порядък. Излишъкът на нещата създава злото и щом се изчисти злото, остава само доброто. Когато нашето тяло се гради и съгради, излишъкът ще отпадне и ще стане творческа основа на друг свят, ще се използва така, както ние използваме тора за нашите ниви и градини.

Лявата страна на човека е женска, а дясната – мъжка. Лявата страна е по-нежна. Светлината, която излиза от дясното око, е по-груба, отколкото тази, която излиза от лявото. Долната устна е женска, а горната – мъжка. Дългият нос е мъжки, късият – женски.

Има две противоположни течения на енергии, които произвеждат два различни резултата. Едната енергия стеснява формите, а другата ги разширява. Вашият мозък заема мястото на Слънцето, стомахът заема мястото на

Земята, а дробовите са съединителната нишка между Земята и Слънцето. През дробовите минават двете течения: артериално и венозно.

В природата има венозно течение, което отива нагоре, и артериално, което слиза надолу. Венозното има направление към мозъка, т.е. към Слънцето. Предварително венозната кръв трябва да мине през сърцето и дробовите, да се пречисти и тогава да отиде нагоре; както е у вас, така е и в Природата. Кръвта трябва да се озонира и да се повдигнат вибрациите ѝ. Всички нечистотии, които се намират във венозната кръв, трябва да се премахнат и така да се повдигнат вибрациите в света. Имате ли стягане в главата – това значи да препратите нечистата ви кръв да се пречисти. Боли ли ви стомах, същото ще направите.

От пъпа надолу е физическият човек – това са всички течения, които отиват към центъра на Земята. И когато тия течения вземат надмощие в човека, тогава в него се образува едно благоутробие. Всичката енергия започва да се пренася надолу. Тези, у които енергията се пренася към духовния свят, раменете им стават широки, а когато енергията отива към умствения свят, главата се разширява. Всичко зависи от това, какви са теченията.

Човекът е свързан с положителните и отрицателните сили на Земята. Краката му представляват най-красивото нещо в земния му живот. Те са връзката му със Земята. Ако те се отрежат, какво ще представлява тогава човек? За да се балансира силите на човека, Бог е създал ръцете.

Много от идеите не се реализират, защото Любовта на жените не е с такива трептения, с такава топлина, с каквато трябва да бъде, а Любовта на мъжете не е с такава хладина, каквато е необходима. Като говоря за мъжа и жената, аз имам предвид самия човек. Ако дясното полушарие на човека не е хладно и ако лявото полушарие не е топло, човек не е нормален. Този закон е валиден не само за полушарията, но и по отношение камерите на сърцето. Двете камери на сърцето му дават по-голяма топлина, а другите две – по-голяма хладина – те са хладилници. Но за тялото е обратно: дясната страна е по-топла, а лявата – по-студена.

Лявата половина на човека е женска, а дясната – мъжка. Лявата половина на мозъка е женска, а дясната – мъжка. Енергията от дясната половина на мозъка минава в лявата, затова съвременният човек мисли само с лявата половина на своя мозък. Тази е причината за асиметрията на лицето. В бъдеще, когато енергиите на ума и сърцето се хармонизират в цялото тяло на човека, ще има пълна симетрия.

Има едно лунно течение и едно слънчево течение. Слънчевото течение идва от дясната страна на мозъка, влиза вляво и излиза през задната част на опашката, долу. Това е най-низшият ум у човека. Другото течение мина-

ва от лявата страна и отива вдясно. През ноздрите при дишане имаме пак същото течение.

Едното течение е на ума, а другото – на сърцето. Двете образуват една осморка.

Слънчевият възел е орган, който събира слънчевата енергия. А умът е орган, който събира енергията на Луната и на всички други планети и звезди, събира светлината, складира я и от това прави фините материали, образите на мислите.

Казахме по-рано, че Слънчевата система е аналогична с организма. В организма стават процеси, аналогични на процесите в Слънчевата система. Слънчевата енергия като дойде в мозъка, претърпява такива видоизменения, каквито претърпява като дойде на Слънцето от централното Слънце. Мъчно може да се обясни това, понеже хората имат механическо, а не разумно, психическо схващане. Отрицателният полюс е чувствителността, чувствата, а положителният – мисълта. В човешкия организъм мозъкът е положителен, а симпатичната нервна система е отрицателна. И в космоса е аналогично. В лявата страна на човешкото тяло енергията слиза надолу към левия крак и после по десния крак и по дясната страна се качва нагоре. Такова електромагнитно течение има и около всеки орган. Например по дясната вежда минава положителна енергия. Тя оттам се извира и се спуска под дясното око, където се превръща в отрицателна енергия. Оттам се качва над лявото око и там е вече отново положителна. След това се спуска под същото око като отрицателна енергия. По този начин в движението си тази енергия образува нещо като осморка.

В точката между веждите или в корена на носа има един разумен център, който регулира тези течения около очите. Този център можем да наречем Мълчаливото, Разумното в природата, което регулира силите.

Кръвообращението се дължи главно на електромагнитните течения. Ако те не подкрепяха движението на артериалната кръв, то сърцето не би имало тази възможност само. Но кръвта се движи в човешкия организъм благодарение на това, че има един космически импулс в света, който постоянно регулира кръвообращението на всички организми. На същото космическо електромагнитно течение се дължат и движенията на протоплазмата в клетката: циркулацията и ротацията; после движението на Слънцето, планетите и другите небесни тела.

Енергията, която Земята взима от Слънцето, може да се сравни с артериална кръв, а тази, която изпраща към Слънцето, може да се сравни с венозна кръв. Нашето Слънце играе ролята на сърце, а още по-добре играе тази роля централното Слънце. Както нечистата кръв от тъканите трябва да се върне към сърцето и оттам в дробовите, за да се пречисти, така също и енергиите на Земята се възвръщат към Слънцето, за да добият първоначалния ритъм.

В средата на човешкия мозък се намира т.нар. летящо око на душата, или вътрешното слънце на човека. Ако това слънце не грее в човека, нищо не става от него. То играе роля на трансформатор в човешкия организъм. Когато външната енергия прониква в мозъка на човека, този възел, или око-то на душата, препраща тази енергия по целия организъм. То има и други свойства освен това да трансформира слънчевата енергия. В мозъка има и друг трансформатор, който препраща слънчевата енергия по цялото тяло. От правилното трансформиране на тия енергии зависи здравословното състояние както на организма, така и на чувствата. Значи, това око е трансформатор на Божествената енергия в човека и създава условия за неговото проявление.

Формата на сегашните хора не е нищо друго освен прана в движение. Когато праната не е еднакво разпределена в човешкото тяло, раждат се болестите, а когато праната не е еднакво разположена в чувствата, ражда се недоволството; когато праната не е еднакво разпределена в мислите, ражда се безсмислието.

Колкото едни линии са по-дълги, били те прави или кръгообразни, толкова и енергиите, които са работили върху тях, са по-интензивни и по-разумни. Колкото един организъм е по-сложен и по-добре устроен, говори за по-голяма разумност. Същото нещо ще забележите и по кожата на тялото, по фигурите върху нея, по космите, по тяхната дължина и т.н. Колкото един човек е по-разумен, толкова и материята с която работи, е по-префинена, по-деликатна.

Докато човек не организира добре своето физическо тяло с всички негови органи и системи, той не може правилно да възприема соковете и енергиите, които идват от възвишения свят и да се ползва от тях. Докато не се оформи и организира външната обвивка, чрез която може да приеме енергиите на външния свят, човек не може да се занимава с втората по-твърда обвивка – костите. Първата обвивка са мускулите, а втората – костите. Първата обвивка подразбира науката за живота, а втората – науката за познаване на доброто и злото. Като придобие това знание, човек дохожда до третата обвивка, до ципата, която обвива всичко. Главата също е съставена от кожа, кости, мускули и ако се повдигне ципата на мозъка, казваме, че човекът психически се е разстроил.

Целият човешки организъм е построен върху законите на доброто, справедливостта, красотата и разумността. И ако се престъпи един от тези закони, това ще се отрази върху целия организъм. Ако престъпите доброто, започват да страдат мускулите и костите. Ако престъпите справедливостта, стомахът почва да страда. Ако престъпите законите на красотата, дробовете

ви страдат. Ако престъпите законите на разумността, главата ви започва да страда, нервната система се разстройва.

Ако нервната ти система функционира правилно, това е морално. Щом стомахът ти не работи правилно, щом имаш главоболие, щом дробовете ти не функционират правилно, щом имаш ревматизъм, артрит – това е неморално.

Всеки от вас има по два възгледа за живота. Първо вие сте се оженили за богатия, който сега е изпаднал. Същевременно имате един възлюбен – идеалният живот. И сега, като сте закъсали с вашия стар живот, искате да го напуснете. Казвам: дръжте се за стария живот, но обичайте новия, идеалния. Кой е старият живот? Старият живот е нашата плът, от която не можем да се освободим. Ако речете да се освободите от стария си живот, от вашата плът, ще спрете своята еволюция и ще заминете за другия свят. Старият живот е нашето тяло, нашата плът, която не можем да пренебрегнем. Казвате, че сте недоволни от стария си живот. Каквото и да е вашето тяло, каквото и да е старият ви живот, дръжте си го, гледайте го като писано яйце, то има своите добри страни. При всички страдания, които може да ни причини нашето тяло, несъзнателно, разбира се, ние с оглед на новото учение, към което трябва да се стремим, трябва да държим връзка с нашата плът, с нашето тяло и да го подкрепяме. Та един ден, като се освободим от него, да не сме обвързани. Когато дойдем при новите условия, кога ще бъде това, не се знае, тогава ще постъпваме много по-добре.

Има центрове в човешкия организъм, които не трябва да се докосват, камо ли безразборно да се пипат. За да не стават експлозии, движенията трябва да се контролират.

Тялото трябва да знаете как да го обичате. Сърцето, умът да съзнават, че вие ги обичате. Ако обичате клетките си, те ще ви помогнат, когато сте в нужда, защото са специалисти.

Когато човек е здрав, ходи изправен. Пазете се. Почнете ли да се навеждате, земята ви привлича, изгубвате равновесието си. Не се сгъвайте, дръжте гръбнака и ръцете си изправени. Когато тялото е перпендикулярно на Земята, светлината и топлината идват върху него правилно.

Силата на човека се крие в симпатичната нервна система, затова не я оставяйте отворена, да влизат и излизат през нея кой как мине. Затваряйте я с 9 ключа, но прекарайте през нея 9 крана, да пият от тях всички жадни.

Дръжте главата си винаги изправена, не я навеждайте на една или на друга страна. По възможност винаги да е перпендикулярна на оста, която съединява центъра на Земята с центъра на Слънцето. Да се държите за златния перпендикуляр на ума, на сърцето и на постъпките.

Човек се развива до известна възраст, когато растенето спира. Растене и спиране има периодически. И застой има. И в този застой започва растенето на друго същество – вие събирате известна енергия за следната година.

Тялото се преустройва всеки седем години. На всеки седем години костната, мускулната, нервната и мозъчната тъкан се обновяват.

Човешкото тяло постоянно през всеки седем години се изменя, и от материята, която е била, нищо не става. Като направиш една погрешка, след седем години пак си чист. Това е естествен метод за чистене, понеже нечистотата е вложена в самата материя.

Тялото представлява една Божествена дреха, която постоянно се подновява. На всеки седем години тялото се изменя. Благодарение на тази постоянна обмяна човек се чувства здрав и бодр.

Три канала има в гръбначния стълб. Два канала са отворени, през които хората дишат и оттам вървят теченията. Горе, в големия мозък и в симпатичната нервна система са двата канала и третият канал е канал на истината, който в съвременните хора е затворен.

Всичкото зло е там. Ако този канал, който е по средата, се отвори, въздухът свободно ще влиза в мозъка, оттам ще минават и другите две течения, ще минават в предната част на челото и в горната част на главата. Най-важният канал е запушен и човек, макар и велик, в много отношения е безпомощен. Единият канал в жените е повече развит, а другият канал в мъжете е повече развит. Третият канал децата трябва да развиват. Новото, което постоянно се ражда, това са нашите деца.

Всички възвишени мисли, които идват в нас, са нашите деца. Те трябва да развият тия течения. Запушеният канал е каналът на истината. Когато се отвори този канал, ние ще бъдем свободни. Вие мислите, че е много лесна работа. Никак не е лесна.

В главата е мястото на Божествения свят – там се намират всички апарати, с които той работи. Ръцете и гръдният кош представляват ангелския свят. Стомахът е човешкият свят. Всеки момент и едновременно човек работи и в трите свята, затова трябва да ги държи в изправност.

Всеки от вас е една незавършена картина, незавършени бюстове. Има да се деля върху вас още хиляди години. Казвате за някого, че е много красив. Каква ти красота? Аз не съм срещнал красиви хора. Не съм срещнал завършени бюстове. Гледаш, челото му много хубаво, но носът го няма никъде. Има още много да работи скулпторът. Устата, ушите, ръцете и те не са довършени. Всеки ден скулпторът идва да работи.

Ще кажете, че всички вие участвате в плана на природата, че имате известен подтик. Да, но най-първо трябва да имате нещо, на което да разчитате.

Вие не можете да вярвате в нещо, за което нямате понятие. Трябва да има нещо във вас, на което да вярвате. На кое да вярвате? Или на вашата глава – на нещо видимо трябва да разчитате, или на вашето сърце, или на вашия стомах – едно от трите. Казвате: „Аз трябва да вярвам“. Представител на Бога е нашата глава, нашият мозък с всичките му центрове. Жилището на нашата душа е нашето сърце и нашият стомах. Следователно Бог живее в най-горното жилище. По главата ще познаеш какво е отношението на Бога към тебе. Ако твоята глава не е правилно оформена, Бог няма добро отношение към тебе. Ти какво мислиш! Да имаш чело като на папагал и да мислиш, че ще разрешиш някакъв философски въпрос? Ти трябва да измениш челото. Има известни безсмъртни форми. Виждали ли сте как изглежда едно правилно чело? Добрият човек има свои мерки. Аз не искам да дам своята мярка. Като измеря лицето на човека, зная каква трябва да бъде дължината, каква трябва да бъде широчината, какви трябва да бъдат отношенията на ушите спрямо лицето, какво трябва да бъде отношението на носа спрямо лицето, спрямо устата. За мене в дадения случай важно е челото, важни са ушите, важен е носът, важна е устата, важни са очите. Това са единствените неща, на които ти можеш да разчиташ. Туй е твоят капитал. Ако ти имаш един извратен нос, ако ти имаш едни извратени уши, ако ти имаш една извратена уста, от твоята работа нищо няма да стане. Ако ухото е извратено, но носът и очите са правилни, ти имаш вече възможност да поправиш една погрешка.

Разумният живот се отличава с голяма интензивност. Тази интензивност се поддържа от човешкото тяло. Човек по никой начин не трябва да изтощава своето тяло, както са правили много пустинници. Постенето е разумен метод само за да се премахнат излишните вещества. Като си забогатял много, ще дадеш. Всеки човек има определена тежест в природата. По това те познават. Всякога, когато имаш повече или по-малко, ти си в едно анормално състояние – възходящо или низходящо. Когато имаш тази определена тежест, ти си нормален човек. Някой надебелее много и се радва. Някой пък изтънява. Това са две крайности. Не трябва да бъдеш нито много дебел, нито много тънък. Какъв трябва да бъдеш? Това е специфична работа. Ще оставим това настрана. Доста опити са правени. Нормалното състояние трябва да се поддържа умствено.

Нашите мисли и желания са в състояние да изменят външната ни форма.

Божият дух от хиляди години е работил върху нас и ни е дал един организъм с крака, ръце, мозък, сърце и т.н. Ако ние при сегашния живот не можем да контролираме нашия организъм с неговите сили, този мозък, това сърце, тия нервни артерии и всички клетчици в него, какво очакваме тогава? Вие ставате сутрин и нищо не мислите за вашето тяло. Направете една молитва за него. Изпратете вашата мисъл към тялото си. Помислете за всички ваши клетки,

които влизат в мозъка, в стомаха ви. Помислете за всички живи същества, които работят в него, и им изпратете, както прави един добър господар със слугите си, една мисъл, едно благоволение. Насърчете ги, дайте им сили и те ще се зарадват. Говорете им, те всичко разбират. Има един Божествен закон, който ги управлява. Насърчете ги, те са съзнателни същества. Бъдете разумни, внимателни към тях, говорете им като един добър господар.

Успехът на човека във всяко отношение зависи от симпатичната нервна система. Радостта, разположението на духа, вдъхновението се дължат на нея. Това голямо значение се е знаело някога, но се е забравило и трябва отново да се изучава. Сега се работи за организирането на човешкото сърце, на човешкия мозък. Сега се организират всички органи, за да влязат в съгласие със симпатичната нервна система. Божествената енергия иде от симпатичната нервна система. Духовната сила на човека е в слънчевия възел, който аз наричам „животворен мозък на живота“. Неорганизираният мозък и животворният мозък на живота трябва да се хармонизират. Това е необходимо, защото вие принадлежите освен на света, в който живеете, още и към един възвишен свят.

Човешкото тяло, в което днес живеете, не е толкова устойчиво. Трябва да бъдете много внимателни. Нито човешкият мозък, нито човешките чувства са така устойчиви, както мислите. Ние се стремим към съвършенство, но това съвършенство подразбира едно тяло, един мозък, едно сърце съвършено преорганизирани, съвършено устойчиви, така че съвременните престъпления, които се вършат, един ден да бъдат невъзможни. Престъпленията ще бъдат така невъзможни, както пеперудата не може да извърши престъпленията на гъсеницата.

„У“ в българската азбука е египетският символ на човек в движение, неизвестно защо и как обърнат с главата надолу.

УПРАЖНЕНИЯ

Ако доброволно не правите упражненията, които ви давам, Природата ще ви застави насила да ги правите.

Онези от вас, които могат да направят упражнението, те ще се ползват. Всичко в света се постига чрез упражнения. Дето да се намирате, вие трябва да правите упражнения. Вие не можете да се развивате правилно на физическия свят, ако не правите упражнения. Всяка идея – физическа, духовна или Божествена, може да се реализира само на физическия свят. За реализирането ѝ са нужни ред упражнения. Всяка мисъл може да се предаде чрез говор, писмено или чрез мисъл. Да предавате мислите си на хората, за това се иска голяма сила. Човек трябва да е правил ред упражненията, да се концентрира, докато усили своята мисъл.

1. Дясната ръка се изнася настрани и нагоре и на 45 градуса от равнището на раменете, а лявата ръка – надолу и се прикляква шест пъти, като през това време съсредоточим мисълта си в средната част на мозъка. Това упражнение е за регулиране на предната част на мозъка.

2. Същото упражнение като първото, само че вместо да се изнесе дясната ръка на 45 градуса нагоре, изнася се лявата, а дясната – надолу и се прикляква шест пъти, като умът, мисълта се съсредоточи към сърцето. Това упражнение е за регулиране на чувствата.

Когато сте нервни, запушете с палеца на дясната си ръка дясната ноздра, а през лявата поемайте въздуха, като броите мислено до седем, задържате въздуха и броите мислено до седем. После запушете лявата ноздра, а през дясната поемате въздух. Задържайте и изпускайте бавно, ритмично, като броите до девет. Това упражнение регулира нервната възбуда, усилва паметта. Ще правите упражнението 21 пъти на ден: сутрин, на обед и вечер по седем пъти.

Когато човек изпадне в тежко състояние – чувствата му огрубяват, мисълта се помрачава, тогава нека направи следното упражнение: поставяне дланите една срещу друга, при което се допират върховете на пръстите. Лявата ръка се тегли по дланта на дясната леко без прекъсване на движени-

ето до края на китката. Изправя се в положение на прав ъгъл към дясната ръка. Дясната ръка се поставя върху лявата (при това положение и двете са хоризонтално). После дясната ръка се тегли по лявата, до края на средния пръст, двете се поставят с дланите една срещу друга, както при започване на упражнението. Същото упражнение се прави и с лявата ръка.

Динамическа сила се крие в пръстите на ръцете. Всеки пръст е свързан с един свят. Пръстите са мощни сили, с които трябва да се свържете — да черпите енергия.

Имаш лошо разположение: тури дясната си ръка на очите да се допре съвсем леко до носа. После бавно, леко да мине край устата и да се свали долу. Това ще направиш три пъти. След това прекарай втория пръст на дясната ръка над носа пак три пъти.

Изнасяне лявата ръка нагоре и напред към изток, а дясната надолу и въртене на тялото около кръста с плуване на ръцете — шест пъти. През време на плуването ще съсредоточим мисълта си към стомаха. То е за регулиране на стомаха.

Ще ви дам едно упражнение за четиридесет дни. То има резултат, ако не се прекъсва, а се постоянства. Или ще го правите, или не. В продължение на четиридесет дни сутрин преди закуска ще изпивате по една чаша студена вода на глътки. Ще пиете бавно, съсредоточено, спокойно, без да бързате.

Ще знаете, че вършите велика работа за стомаха си. Ония, които имат стегнат стомах, ще почувстват облекчение — стомахът ще се регулира. Това упражнение има значение и за каляване на волята. Макар и отдалече да я носите, пийте чиста вода.

Страдате от ревматизъм. Изтегляйте ставичките на пръстите, разтривайте ги да придойде в тях повече кръв. После може да си направите следните упражнения: да съединявате два по два пръстите си с върховете им (с изключение на палеца). Ако пръстите ви са по-къси от нормалните мерки, ще упражнявате волята си да ги продължите. Мислено ще работите с етеричната си ръка, на нея ще обръщате внимание, а тя ще влияе на физическата. Всяка част на ръцете, на лицето, на пръстите може да измените. Сегашните форми и размери се дължат на минали мисловни форми, а сегашните мисловни форми ще бъдат мисловни форми на бъдещето. Така може да си създадете хубави, високи, широки, открити чела.

Изнасяне ръцете назад и гребане напред с шест прикляквания, като през време на упражнението съсредоточим мисълта си към гръбначния стълб. Това е за регулиране дейността на гръбначния стълб.

Едно упражнение за очите: поставете дланите си на очите. Накъдето и да сте обърнати, ще бъдете свободни. На физическото поле изток е отпред, запад

— отзад, север — отляво, юг — отдясно. Накъдето и да се обърне вашето лице, то е изток. Не се смущавайте, че така, както сте обърнати, на някои може да е изток вашият изток, а на други да е запад. Погледнете веднъж нагоре и няма да мигате и ще броите до пет — очите в хоризонтално положение — то е и основното положение. Пак очите нагоре, пак ще броите до пет. После очите надолу под хоризонта, няма да мигате, ще броите до пет. Всичко три пъти нагоре и три пъти надолу. После три пъти наляво ще броите до пет, три пъти надясно (същото се повтаря). Упражнението да става бавно. С това елементарно упражнение ще си служите, за да укрепите очните мускули. Мускулите трябва да се движат, за да не губят своята пластичност.

Туряте ръцете на кръста и изнасяте десния крак и правите полукръг с него отдясно, отляво шест пъти, същото правите с левия крак, като правите полукръг от ляво на дясно, също шест пъти, като се закрепвате в първия случай на левия крак, а във втория на десния. През време на упражнението ще съсредоточим мисълта си върху нервната система.

Изнасяте ръцете встрани на височината на раменете и после ги обтягате нагоре, докато се допрат пръстите, прилякване и прибиране на ръцете пред тялото. Това упражнение е магнетическо събличане — надолу, и магнетическо обличане — нагоре. Тези упражнения трябва да се правят много бавно и правилно с добре обтегнати ръце и крака, ако искаме да имаме резултати.

Сутрин като станете от сън, измийте добре лицето си и в дясната ръка сипете малко вода, която ще изпиеете на глътки, на седем глътки. Това ще правите седем сутрини наред, т.е. една седмица. Малък е този опит, но ценен. Така ще опитате силата на енергиите, които възприемате чрез ръката си. Който пие вода от ръката си, а не направо от извора или чешмата, не се простудява. Ако ви боли корем, може да направите следното: всяка сутрин да пиете по десет глътки гореща вода на всеки пет минути. Горещата вода, приета на глътки, чисти нервната система от наслоявания, които подпушват мислите и чувствата на човека. Тя го освобождава от напрежението, което нервната система произвежда върху него.

Някой път сте кисели, нервни. Вземете някакво сладко и мъничко си намажете устните с него, прекарайте езика си по горната устна и долната — оближете ги бавно и лекичко.

Или направете този опит: вземете една паничка с вода, топла 41 градуса. Увеличавайте температурата, потопете и извадете ръката два пъти, три пъти, докато тия усещания дойдат до крайния предел и не можете да издържите горещината на водата. Да се произведе едно диференциране на чувстванията. Вие сте дошли до едно състояние на нивелиране — чувствата са станали еднакви, напрежението е достигнало до крайния предел. Нали при охлажда-

нето се свива предметът, а при затоплянето — се разширява. И в чувствата става нещо подобно.

Огъване на чувствата и потискане на чувствата. Искате да се проявите, пък не можете. Искате да кажете няколко думи, пък се стеснявате.

Едно упражнение: прекарайте дланта на дясната ръка върху дланта на лявата ръка. От лявата ръка излиза един род енергия, а от дясната — друг род. После двете ръце се поставят пред гърдите с дланите към гърдите — дясната ръка върху лявата. Движение на ръцете настрани до протегането на ръцете в хоризонтално положение. По този начин ще регулирате трептенията на вашата симпатична нервна система.

Като прекарате така ръцете си обратно, ще дойдете до едно бавно, много деликатно изтегляне на четирите пръста. Два пъти (сутрин и вечер) ще правите по шест упражнения по пет минути. Значи за всяко отделно упражнение по 25 секунди. Дясната ръка върху лявата — 6 упражнения, и лявата върху дясната — 6, всичко 12 упражнения.

Това упражнение ще го правите, когато сте сами, никой да не ви вижда. Ако го правите съсредоточено, ще придобиете едно трезво състояние, умът ви ще се проясни, нова светлина ще нахлуе в ума ви. С това упражнение добивате една малка Божествена светлина, една малка Божествена топлина и една малка Божествена сила.

Ще ви дам един прост начин за обновление: с дясната си ръка изтеглете последователно всички пръсти на лявата ръка, като започнете с палеца и свършите с малкия пръст. След това с лявата ръка изтеглете последователно всички пръсти на дясната ръка. Това може по няколко пъти на ден да го правите.

Десният крак напред; спокойно навеждане на тялото към земята, като си представяте мислено, че издигате един килограм тежест. Правете това упражнение, като постепенно увеличавате тежестта, докато достигне до 50 кг. Като правите упражнението редовно, вие ще забележите, че мускулната ви сила се е увеличила. Щом може мислено да дигнете 50 кг тежест, вие можете и в действителност да я дигнете. Правете това упражнение, когато сте неразположени, да видите какви сили се крият във вас.

Сега ще ви дам един метод за работа върху търпението. Всеки от вас да вземе хиляда житни зрънца. Ако при известен случай проявите нетърпение, започнете да броите житните зрънца. Първо ще преброите до десет. Ако нетърпението ви изчезне, ще спрете броенето на зрънцата. Десет зрънца ще турите настрана. Ако нетърпението ви продължава още, ще броите до сто зрънца. Ако и при това положение сте още нетърпеливи, ще продължавате да броите зрънцата, докато напълно се успокоите. Ще си отбележите при колко житни зрънца сте възстановили търпението си. Този опит ще правите в продължение на десет дни. Колкото пъти проявите нетърпение през тия десет

дни, толкова пъти ще броите житните зрънца. Броенето на зрънцата ще бъде бавно, спокойно, с пълно съзнание за опита, който правите. По този начин вие ще възпитавате търпението си. Колкото повече зрънца сте преброили през тия десет дни, толкова повече сте работили върху себе си. Като броите зрънцата, проявявайте почит към всяко от тях. Те са живи същества, и всяко зрънце ще ви предаде нещо от себе си. Те ще ви заставят да мислите.

Едно упражнение: лявата ръка движете от рамото до лакътя на дясната – така ще въздействате на волята. Ако лявата ръка движете от лакътя на дясната до китката, ще въздействате на сърцето. И ако лявата ръка движете на дясната от китката, ще въздействате на ума. Ако правите това движение върху показалеца, ще въздействате на личните си чувства. Същото движение ако правите върху средния пръст, ще въздействате на социалните чувства, логиката и справедливостта, а ако го правите на безимения пръст, ще въздействате върху чувството към красивите неща, изкуствата, музиката. Ако въздействате върху малкия пръст, ще възбудите у вас чувство към търговия, към ораторство. Българинът като забрави нещо, туря ръката на челото, прави сметка някаква, туря пръста на центъра на паметта, за да си припомни нещо.

Като ви дойде някоя болест, тананикайте на себе си. Изпейте тона „до“ 50 пъти. Ако сте анемичен, мързелив или ленив, изпейте тона „ре“ 99 пъти. Ако не обичате да мислите, изпейте тона „ми“ 80 пъти. Ако сте малко разсеян, разточителен, не обичате материалните работи, изпейте тона „фа“ 75 пъти. Ако не обичате правото, изпейте тона „сол“ 101 пъти. Ако не обичате изкуството и художеството, изпейте тона „ла“ 110 пъти. Ако не сте религиозни, не сте набожни, а искате да станете такива, изпейте тона „си“ 150 пъти. Това е теория, лесно се казва. Но има училище, в което човек се учи как да съчетава тия тонове. Има едно съчетание в тези тонове. Първо ще се пеят в тактове. Трябва да се знае какви ще бъдат интервалите между едните и другите тонове. После трябва да се знае цели тонове ли ще се пеят, или половинки, четвъртинки или осминки и т.н.

Поставете ръцете си на пъпа и поемете въздух отдолу, пъпът да се издува, после средната част на гърдите се издува и най-после горната част на дробовете се издува, това е правилно. При това бавно ще се вдишва, ще се задържа, сдържано ще се издишва, също бавно, както сте поели бавно (издишването е от горе на долу).

Ще сте обърнати на изток, понеже има три течения: едното от изток към запад, другото – от север към юг, и третото идва от Слънцето към Земята.

Упражнение за дишане за една седмица.

Първия ден дишайте и мислете за показалеца. Поставете десния показалец върху левия, движете го до основата на левия и вдишвайте, и обратно

– движете показалеца, като издишвате. В основата на палеца ще придобиете повече чувства, а при първата фаланга (върха) – повече ум.

Правилното дишане трябва да развива светлина в мозъка, топлина в сърцето и сила в тялото. Първата фаланга образува светлина, втората – топлина, третата – сила.

С дишането се доставят енергии в мозъка, топлина в сърцето и сила в мускулната система. Когато енергията не е правилно разпределена в мозъка, в дихателната система и в мускулната система, имаме едно болезнено състояние, една дисхармония. По същия начин ще се продължи това упражнение с дишане и издишване с всеки пръст поотделно. И така цяла седмица с всеки пръст на двете ръце.

Ще направите едно упражнение с вдишвания и издишвания, при което мислено ще възприемате белия цвят. Този цвят да слиза отгоре ви като душ. Вдишванията ще стават ритмично и с движение на ръката – с показалеца на дясната ръка.

Ще броите до четири. Вдигате дясната си ръка нагоре и започвате упражнението. При първото броене вдишвате и свалите ръката си от А надолу, до В. При второто броене издишвате и движите ръката си наляво, от В до С. При третото броене вдишвате и движите ръката си надясно, от С до Д. При четвъртото броене издишвате и движите ръката си нагоре, от Д до А. При тия движения се образува човешкият крак. При движението на краката си трябва да спазвате същите вдишвания и издишвания. Когато организмът е нормален, при стъпването напред се вдишва, а при свиването на крака и отдръпването му назад се издишва. Защо много хора са неврастеници? Те издишват, когато стъпват, и вдишват, когато свиват крака си, затова се изморяват. Не е тъй обаче. Законите на природата са строго определени.

Едно упражнение за дишане според ритъма на сърцето: ще броите мислено до 6, според пулса на сърцето, и ще поемате въздух. Ще задържате въздуха и ще броите до три. После ще издишвате въздуха и пак ще броите до 6. 6 вдишки, 3 задържания, 6 издишки – всичко 15.

Числото 15 е разклащане на дявола, не да изхвърлиш дявола, но да разклатиш основите му. Когато поемате въздух – лявата ръка излиза малко напред и малко нагоре под ъгъл 45 градуса, а дясната остава назад. Като задържате въздуха, ще свиете пръстите на ръцете, без да ги движите. Като броите до 6 и издишвате, изнасяйте ръцете отстрани на тялото с отпуснати пръсти. При второто поемане на въздух става смяна на ръцете – дясната излиза напред и леко нагоре, а лявата – назад. Тялото няма да се движи, само ръцете. Свиването на пръстите означава, че си взел нещо, задържал го, за да го използваш; при издишване даваш това, което си взел. Упражнението се прави три пъти.

Упражнението ще прогони от вас ревматизма, сърцебиенето и главоболието.

Дихателно упражнение. Двете ръце се простират настрана, хоризонтално, с отворени длани, обърнати нагоре.

1. Вдишване – бавно се вдишва въздух и същевременно се свиват пръстите, при което палецът се поставя върху средния пръст и показалеца. През това време се мисли, че заедно с въздуха се възприема и Божията Любов. Тя прониква във въздуха и във всичко, понеже Бог прониква във всичко, а Бог е Любов.

2. Задържане на въздуха – колкото се може повече време, като мислим, че усвояваме Любовта, тя прониква в цялата ни природа. През време на задържането на въздуха бавно прибираме двете ръце, които са със свити пръсти, и ги поставяме на гърдите.

3. Издишване – постепенно протягаме ръцете си встрани хоризонтално и когато съвсем ги протегнем, бавно изправяме пръстите на ръцете. През това време издишваме въздуха и мислим, че изпращаме в света светлина, която излиза от нашата Любов.

Дихателно упражнение, което има за цел да увеличи вашата способност да задържате въздуха. При това упражнение няма да си служите с никакви единици. Ще вдишвате по-бавно и по-дълбоко, след това ще задържате въздуха, колкото се може по-дълго и ще издишвате, колкото се може по-бавно. Времето за задържане да се увеличава постепенно: 1 мин, 1 1/2 мин, 2 мин, 2 1/2 мин и т.н.

Вдишване през лявата ноздра. През това време се изговарят мислено думите: „Да се прослави името Божие в мене“. При задържане на въздуха се изговарят думите: „Да дойде царството Божие и Божията правда в мене“. При издишването се изговаря: „Да бъде волята Божия“. През лявата ноздра да се поема въздух 5 пъти. След това обратното – 5 пъти да се поема въздух през дясната ноздра и да се издиша през лявата.

Живата енергия, която трябва да освежи организма ни, идва чрез гръбначния стълб. Мозъкът на гръбначния стълб има свойството да поглъща праната от въздуха и да я предава на целия организъм. Запишете си формулите, които може да произнасяте мислено при поемане, задържане и изпусчане на въздуха:

Поемане: „Благодаря Ти, Господи, за Божествения живот, който си вложил във въздуха и който приемам заедно с въздуха.“

Задържане: „Този Божествен живот, който приемам с въздуха, прониква във всичките ми клетки и навсякъде дава сила, живот и здраве.“

Издишване: „Този Божествен живот ме укрепва и аз го проявявам навън чрез своята деятелност.“ Под Божествен живот се разбира праната. Живото ще си представите праната как сълзи от клетка в клетка, от орган в орган и отива навсякъде.

Вдишване: „Да се прослави името Божие в мене.“

Задържане: „Да се въдвори царството Божие и Неговата правда в мене.“

Издишване: „Да бъде волята Божия.“

Вдишване: „Господи, благодаря Ти, че идваш в мене.“

Задържане: „Господи, благодаря Ти, че си в мене.“

Издишване: „Господи, благодаря Ти, че си оставил своето благословение в мене.“

Има неща, които зависят само от вас, и като ги правите, ще дойдете до друга фаза на развитие. Това, което зависи от природата, тя го дава и е толкова щедра, че всякога ако сте във връзка с нея, ще имате нейното благоволение. Някои от вас са бедни и нямат пари за лекарство, аз за тях давам тези методи, които могат да се споделят с другите, след като са опитани и са дали резултат. Казвам ви, ще вдигнете ръцете си нагоре рано преди зазоряване, ще се концентрирате десетина минути към Слънцето и после ще препратите всичката слънчева енергия навсякъде из тялото си. Пет-шест пъти ще направите това.

Вечерно време отдолу, от центъра на Земята ще почнете. Земната енергия ще дойде и тогава непотребното от ума ще го вземе Слънцето и ще стане обмяна, и ще започне енергията от центъра на Слънцето до центъра на Земята да функционира, а вие ще сте в средата, в екватора, тогава всичко ще тръгне добре.

Всички разумни и възвишени същества живеят по този начин. Адептите правят това, светиите — също. Те ядат най-малко по четвърт час бавно, съсредоточено, спокойно.

Сърбежът по тялото се дължи на набиране на енергия, която трябва да се пласира.

Щом имате сърбежи по тялото или по краката само, седнете някъде, концентрирайте мисълта си и почнете мислено да отивате по високи места, да се качвате на Монблан, на Хималаите, на Слънцето и Луната. Правете такива разходки с мисълта си и ще се успокоите. Тази излишна енергия ще се трансформира.

Когато времето се разваля, по хоботчетата на мухите се събира повече електричество и те започват да хапят. Като знаят, че човек е добър проводник на електричеството, те го хапят, за да се освободят от излишната енергия в себе си. Когато времето е добро, мухите не хапят. Езикът на човека представлява острието, хоботчето на мухата. Когато времето започва да се разваля, т.е. когато човек се мъчи, на езика му се натрупва повече електричество, от което той започва да се дразни и търси начин да се освободи. Ако някой го предизвика, той веднага се нахвърля с езика си върху него и по този начин се освобождава от набралото се излишно електричество. Щом забележите в себе си готовност да хапете с езика си, направете следното упражнение:

дясната ръка нагоре, силно изопната, а лявата – надолу. Бавно клякане, с допиране на лявото коляно до земята. С голямо съсредоточаване на мисълта, изговорете думите, отправени към себе си: „Готов ли си още да говориш?“ После лявата ръка нагоре, а дясната – надолу. Бавно клякане, с допиране на дясното коляно до земята и със същите думи. Като клекнете и станете няколко пъти, мъката и дразненето ви ще изчезнат. Чрез това упражнение, чрез клякане и ставане, чрез докосване на ръцете до земята, вие ще прекарате електричеството в земята и ще се освободите от него.

През цялата седмица наблюдавайте Луната, като си записвате първата мисъл, която мине през ума ви. Ще наблюдавате Луната цялата седмица, а всеки ден от седмицата ще спирате вниманието си върху оная планета, която е свързана със съответния ден. Например във вторник ще наблюдавате Марс, в сряда – Меркурий, в четвъртък – Юпитер, в петък – Венера, в събота – Сатурн, в неделя – Слънцето, когато изгрява. Като наблюдавате тия планети, същевременно ще си записвате първата мисъл, която е минала през това време в ума ви. Ще отбелязвате и времето, дали е било ветровито, облачно, или ясно. Като правите тия наблюдения, ще увеличите знанията си.

Около 5-10 минути няма да помръдвате, ще мислите само за себе си, ще бъдете силно съсредоточени. Ще дойде някой през това време, ще иска да ви изкара от това съсредоточаване, ще се опита да ви нервира, но вие ще си останете тих и спокоен, като че този човек не съществува. Ще кажете: „Възможно ли е това?“ Възможно е, има хора, които не се поддават на слабости. Вие ще се повдигнете по-горе от причините, които искат да ви извадят от нормалното ви състояние.

В продължение на една седмица работете върху евангелието на Йоана по следния начин. Всяка сутрин отваряйте Евангелието произволно и турете пръста си върху един от стиховете на страницата, на която сте попаднали. Прочетете този стих внимателно и пожелайте да го реализирате. През целия ден, при свободно време, мислете върху този стих.

Като правите опити за изучаване влиянието на цветните лъчи, стремете се направо да възприемате слънчевите лъчи. След като сте гледали десет секунди право в слънцето, затворете очите си и вижте какво ще се яви пред вас. След известно време, в хоризонта на зрението ви ще се яви малка, светла точка, която представлява слънцето. Тази точка започва да се движи бързо, ту слиза надолу, ту се изкачва нагоре, като постепенно се отдалечава и става по-светла, докато приеме човешки образ. Образът става все по-светъл, но постоянно се отдалечава и намалява пак до малка, светла точка. В това време се спуска една завеса, която отделя физическия от духовния свят, и пред вас наставя голяма тъмнина. На другия ден ще повторите опита. Ако опитът излезе сполучлив, пред вашето зрение ще се появи светлата точка, която ще се превърне в човешки образ, и после като светла точка отново

ще се скрие. Понякога месеци наред можете да правите опита и всякога да излиза несполучлив. Светлият образ се явява само тогава, когато човек се намира при добро и повдигнато състояние на духа. Който може да види този светъл образ пред себе си само за един момент, той така се ободрява и развеселява, че с дни се намира под негово влияние. Той се намира в положението на Наполеон, когато виждал своята звезда. Когато виждал своята звезда, Наполеон лесно решавал задачите си. Щом изгубвал звездата си, той изпадал в мрак и съмнение.

И тъй, когато около човека се явяват светли точки, които се движат с голяма бързина, това показва, че той преживява нещо приятно. Ако между светлите точки има и черни, това предсказва на човека някакво болезнено състояние. Щом светлите точки изчезнат, а останат само черните, човек се разболява вече. Черните точки се виждат и с отворени очи, а светлите – само при затворени очи. Светлите точки не са нищо друго, освен електрически светлинки, малки резервоари на енергия. Цялото пространство е пълно с електричество. Светлите точки, които виждаме в пространството, са резултат на обмяната, която става между материята и електрическата енергия. Светлите точки, които са много ярки, имат материален или полуматериален характер, ако са цветни, те се отнасят към област извън материалния свят. Те не съществуват в пространството, нито могат да се видят с просто око или с микроскоп. Обаче те съществуват в субективното схващане на човека.

Сега ще ви дам още едно естествено упражнение – медитация върху дъгата. Ще медитирате върху дъгата дотогава, докато създадете в ума си красива картина за нея. Това упражнение може да отнеме на някои една, на други – две, на трети – три години, докато в ума им се създаде тази красива картина, но те трябва да работят в това направление. Някои пък могат да успеят в кратко време – това зависи от способността на ученика да се концентрира. Значи всеки ден ще медитирате върху дъгата, докато в ума ви се създаде жива, ясна картина. Ще си я представите такава, каквато сте я виждали в природата, с всичките ѝ цветове. Това упражнение ще послужи като стимул за развиване на въображението във вас. За окултния ученик въображението е необходимо, понеже то е майка на идеите. Когато медитирате върху дъгата, ето какви картини можете да си представите: на запад – слънцето, на изток – черен, тъмен облак, а дъгата – от север към юг, след ситен, пролетен дъжд.

Сега за упражнението. Ще станете точно в четири часа. Ще се стремите да забравите всичко и ще се отдадете на дълбоко размишление. След като разгледате вашия живот, като пожелаете какво добро трябва да имате, като помислите как да подобрите вашия живот, ще помислите за всички добри хора по целия свят. В Америка, в Австралия, навсякъде, навсякъде ще ги обиколите и ще се запознаете с най-добрите и с най-учените хора в света, а

после ако ви остане време, ще се качите горе на небето при ангелите и там ще се постараете да се запознаете с тях. Тъй за един час ще си направите една хубава разходка, една отлична духовна разходка по цялата Земя и на небето. Но да не заспите! Като идете на небето, ще гледате да не останете там.

УСЛОВИЯ

Всеки един човек е дошъл в света точно в условията, които са необходими за него.

Ние наричаме яденето процес на освобождаване. Ти казваш: „Защо трябва да ядем?“ Освобождаваме се. Яденето е метод за освобождаване. Ядеш, за да бъдеш свободен. Но вие философски не сте разрешили въпроса, защо трябва да ядете. Ти казваш: „Защо Господ така нареди, без ядене не може ли, без богати хора не може ли?“ И богатите са потребни, и почвата е потребна, и водата, и въздухът, и светлината са потребни. И всичко, което произтича като резултат от тези условия – доброта, справедливост, разумност, е потребно.

Ако човек има едно неправилно схващане, той трябва да го коригира. Не искам сега да ви обезсърчавам, да казвам, че нямате знание – ни най-малко моята цел не е тази. Идеята ми е следната: като сея една нива с жито или с ечемик, не че нивата не е богата, но аз гледам при дадените условия какво може да се сади. В това отношение човек е едно голямо поле за насаждане, но трябва да се види какво може да расте у всеки поотделно. Това не е като обикновеното садене на семената – у човека те съществуват изначално, не се създават сега. Като говоря за посаждане, това не значи, че тези семена – идеи, тепърва трябва да се посадят. Идеята за Бога сега не се създава. Идеите съществуват.

Вие често с отрицателните си мисли мижешката минавате по пътя. Едно щастие е определено за вас, а вие обремените съзнанието си и го отминавате. Ония благоприятни условия, онова благо, което провидението е турило на пътя, вие няма да го видите. После пак ще се оплаквате.

Човек трябва да се учи, за да избегне големите мъчнотии. Хората се учат само от онова, което преживяват. Това нищо не ги ползва. Какво те ползва да помниш, че си паднал някъде и си счупил крака? Важно е да знаеш условията, при които кракът ти може да се счупи и как можеш да избегнеш това счупване. Като се качваш по една планина и се катериш по една хлъзгава скала, трябва да знаеш, че можеш да паднеш и да си счупиш главата или крака и да избегнеш това падане. Мнозина казват, че може и без учение. Но всички желаят да имат един богат баща, който да им остави голямо наследство, да бъдат рентиери. Че всички вие сте рентиери. Земята е място, на

което сте изпратени и всичко е предвидено за вас, според условията. И ако страдате, то е защото не разбирате тези условия.

И тъй, ако искате да се занимавате с окултната наука, на първо място трябва да изучавате себе си. „Познай себе си!“ казва Сократ. Какво означават думите „познай себе си“? Какво трябва да познаете в себе си – висшето или низшето? Да познаете себе си, ще рече да познаете висшето, Божественото начало в себе си. С други думи казано, да познаете Бога в себе си. Познаете ли Бога в себе си, вие ще познаете условията, при които можете да растете и да се развивате правилно. Да познаете условията, които, от една страна, дават направление на вашето растене и развиване, а от друга страна, уравновесяват силите, които действат във вас.

И тъй, животът на съвременните хора, с всички техни възгледи и теории, на пръв поглед е хубав, сладък, но щом се опита, той причинява разстройство на стомаха. Защо? Защото брашното, от което са направени тези теории, е старо, горчиво, останало отпреди хиляди години насам. Следователно каквото и да мислите за сегашния живот, теориите и възгледите за него са вече остарели, вгорчени. Тази е причината, поради която днес всички хора са недоволни от живота. Едно време бяхте недоволни от рогата си. Бог махна рогата ви, освободи ви от тях. Едно време бяхте недоволни от големите си зъби и нокти – и от тях Бог ви освободи. Едно време бяхте недоволни от големия хобот, намирахте го много непрактичен – и от него Бог ви освободи. И от сегашното си положение сте недоволни – и от него Бог ще ви освободи, ще ви даде нещо по-хубаво. И тогава ще има нещо, от което ще бъдете недоволни. Това показва, че недоволството е неизбежен спътник в човешката еволюция. Докато живее във време и пространство, невъзможно е човек да се задоволи. Обаче щом живее извън времето и пространството, той всякога ще бъде доволен. При тези условия той разбира вече реда и порядъка на нещата, а това разбиране внася в душата му мир и доволство. Значи, докато е на Земята, при ограничените условия на живота, човек ще бъде недоволен и винаги ще се стреми към по-високи постижения, към по-големи блага. В резултат на своите усилия, на своя стремеж, той все ще постигне някакво благо, но скъпо ще плати за него. Човек трябва да се приготви за всяко благо, за всеки венец, който му предстои да получи.

Условията, при които днес живее човек, му налагат да мие ръцете си поне 5-6 пъти на ден.

Човек трябва да си намира постоянна работа! Никой от вас да не бъде в бездействие. Щом човек почне да се отпуска, той е в бездействие. Вземете най-видния цигулар, който знае хубаво да свири, лишете го за един месец от цигулката му и той почва да се нервирва. Дайте му цигулката, веднага ще стане весел. Вземете един учен човек и го лишете от труда му, и той ще почне да се

нервира. Даже, която и да е къшовница, лишете я от потребното ѝ вкъщи и тя ще почне да се нервирва. Всички трябва да работите! Сега ще кажете: ние нямаме условия за работа. Не зная, може би вие нямате условията на един цар или условията на някой милиардер в Америка, или условията на някой шах в Персия, но казвам: вашите условия, при които сега живеете, са хиляди пъти по-добри от условията на щурците и условията на врабците.

Та ние сме в такова положение, че каквото и да мислим, трябва да работим и при най-неблагодарните условия. А те не са лоши. Вашите условия са хиляди и хиляди пъти по-добри от условията на животните. Вашите сегашни условия са хиляди пъти по-добри, отколкото на ония хора, които са живели преди хиляди години. Тия условия, които имате, вие казвате, че са много неблагоприятни. Не е вярно! В този живот най-хубавото, което може да получите, природата ви го е дала. В бъдеще ще ви даде повече. Зависи от това, как ще свършите работата. Вашето бъдеще зависи от начина, по който вие сега мислите и живеете. По някой път се чудите. Когато се намирате в най-трудно положение, представете си, че не сте вие, а друг е на вашето място и вие му давате съвети. Какво трябва да му кажеш? Вярно е, обща нямаш, стаята ти не е хигиенична, прозорецът ѝ е тесен, одеялата – тънки, отвън – студено, дрехите не са както трябва, шапката – също. Какво трябва да правиш? Кажи си: „Това са най-хубавите обувки, които досега съм носил. Такива обувки досега не съм носил.“ Като погледнеш дрехите си, кажи: „Като тия дрехи и такава шапка не съм носил“. Но вярвай в туй, което си казал. Като погледнеш стаята, кажи: „Тази е най-хубавата стая, в която съм живял“. В какво седи хубостта? Количеството вода не определя ценността на един извор.

Само при лоши условия човек изявява заложените в него способности. Добродетелите в човека се проявяват при лошите условия. Когато дойдат големите изпитания, Бог ни заставя да развием в нас хубавото, скритите сили, на които дотогава не сме обръщали внимание.

При всички условия на вас ви дават известни задачи, които трябва да разрешите. Едно обезсърчение е една такава задача. Да кажем, паметта ви е отслабнала, вследствие на това се обезсърчавате. Кажете ми сега, защо отслабва паметта в човека? Доста труден въпрос. Паметта отслабва, когато се раздвоява съзнанието, няма единство в него. Когато някой говори, а умът му е на две места, тогава паметта е слаба.

Срещате един банкиер и си казвате: „Да имам неговото богатство в ръцете си, много неща бих направил!“ Много лесно искате да придобиете богатството. Богатството е сила. Какво ще направите, ако имате на разположение два милиона лева? Ще си създадете някакво нещастие – нищо повече. Ще започнете да се храните с печени агнета, кокошки, пуйки и ще развалите

стомаха си в продължение на няколко години. Днес Бог ви е поставил в положението на сиромаш, да се научите да ядете. Той ви казва: мазнини няма да ядете, защото те са причина на разни болести. Понеже в миналото си не сте знаели как да се справяте с организма си, не сте могли да го управлявате, днес сте дошли на Земята като беден човек, да живеете в лишения, да се изправите. Тъкмо сте тръгнали в правия път, намери се някой ваш дядо, който ви оставя два милиона лева наследство, но с това разваля Божия план. Вашият дядо не е постъпил добре. Той трябваше първо да се обърне към Бога, да попита какво е Неговото мнение по този въпрос, да ви остави ли наследство, или не.

Мнозина идват при мене, искат да им кажа нещо, да знаят какво да правят. Това, което искат те, е равносилно на два милиона наследство. Тогава аз запитвам Бога, да отговоря ли на въпроса, или не. Бог ми казва: този човек е прекарал няколко непорядъчни живота, той трябва да се залови на работа, да не разчита нито на баба и дядо, нито на баща и майка, нито на приятели. Подобрението на съдбата му зависи изключително от него. Ако работи, ще има Божието благословение; ако не работи, главата му ще побелее. Казвате: „Тежки думи са тия“. По-добре да знае истината и да се стегне да работи ден и нощ, отколкото да се заблуждава.

Вие седите и мислите, че сте изоставени от всички. Ами били ли сте вие в положението на онзи, който е бил заровен в гроба? Вие не сте ходили при мъртвите, да видите какво е тяхното състояние. То с хиляди и милиони пъти е по-ужасно, отколкото вашата самотия въщи. Той лежи в земята и чака да се освободи, а всички духове се нахвърлят отгоре му. Той плаче, страда, докато се различи съвсем и остават само костите. И тогава се освобождава и казва: „Отидох вече!“ Една последна нишка само остава и той се радва в душата си, че цялото тяло се е стопило, че се е освободил от него. Защото физическото тяло, в което е човекът, е един затвор.

Ако една мисъл във вас е паразитна, какво трябва да направите с нея? Някой път хората не знаят какво трябва да правят с въшките. Източните народи имат много въшки. Във време на война въшките се размножават. Какво да правите? Съберете ги в едно шише, изсипете ги на едно песъчливо място да се научат да пасат. А вие като хванете въшката, натиснете я с ноктите, убие я. Но с това ти покваряваш себе си. Като убиеш една бълха, една въшка макар и след няколко прераждания ще те накарат да им създадеш условия за развитие. Затова я остави на тревата да пасе, тури я дето за нея няма нищо за ядене, за да се научи да мисли. Някои от вас се намират при много лоши условия. Тия лоши условия ви се дават, понеже у вас въшки са се наплодили. Тия въшки са вашите лоши мисли и желания.

Лошите условия, от които съвременните хора се оплакват, са възможности за развитие на по-възвишените човешки способности. Та всяка мъч-

нотия на човека не е нищо друго, освен възможност да се развият в него възвишените му способности, да се събуди в него нещо повече от това, което обикновено проявява. Колкото мъчнотиите и страданията на човека са по-големи, толкова по-големи възможности се развиват в него, толкова по-големи възможности за развитие се събуждат в него. Ако не беше така, страданията и ограниченията щяха да бъдат безсмислени. Всяко страдание в човека се компенсира от развитието на една вътрешна способност, на едно чувство, от което зависи неговото благо. Всички можете да се освободите от страданията. Кога? Когато не носите тесни обувци, когато джобовете ви са пълни със злато. Всички можете да се освободите от страданието, но кога? Когато главите ви са пълни със знание, когато разбирате законите на природата, когато сте отлични, гениални художници и където отидете, всичко да можете да нарисувате. Всички можете да се освободите от страданието, когато сте отлични музиканти и знаете как да теглите лъка или да свирите на пиано и където и да отидете, да можете веднага да свирите. Сега ще дойде възражението и ще кажете: „Възможно ли е това?“ Казвам: единственото нещо, в което сегашните хора вярват, са грамофонните плочи. Те са авторитети за тях. Във вестниците писаха, че някъде са отворили една школа за папагали, които се учили да пеят по грамофонни плочи и по този начин ще пеят най-видните класически произведения. Грамофонните плочи се въртят и по тях пеят папагалите. Публиката слуша как пеят папагалите. Един ден, когато папагалите се научат да пеят по грамофонни плочи, тогава ще започнат да ги учат да решават и математически задачи, да разискват по различни философски теми и т.н.

Какво значи прилежание? По какво се отличава един прилежен ученик? Българинът тепърва ще трябва да се учи на прилежание. Той по своето естество не е прилежен. Всички лоши условия в живота не са нищо друго, освен едно принудително заставяне на човека прилежно да учи. А обикновено, при неблагоприятни условия вие роптаете. Излишно е. Ти получаваш известен материал, който трябва да проучиш. Ще си дадеш малко труд да го разбереш.

Неразбраните неща са философски, а пък разбраните – научни. Това, което разбирате и прилагате, е наука, а пък това, което не разбирате, е философия. Когато кажете: „Трябва да бъдем добри“, това е философия. Но като казваш: „Аз трябва да бъда добър“, ти подразбираш, че има нещо строго определено. Когато казваш: „Аз трябва да бъда добър“, значи трябва да бъдеш земя. Трябва да бъдеш почва, на която да расте всичко. Когато кажеш: „Сиромас съм“, ти подразбираш, че си силен човек. И трябва да употребиш своята сила на работа. А всяка работа трябва да има някакъв резултат. Земята очаква водата да дойде, тогава всички нейни богатства ще се развият. Само при водата те могат да се развият. Ти казваш: „Аз съм беден

човек“. Че вашата беднотия е условие, за да се развие вашето добро, вашето богатство. Като се съединят вашето добро и вашата справедливост, ще се роди разумното във вас. И вие тогава ще бъдете господари и ще можете да управлявате себе си. Най-първо човек трябва да управлява себе си.

Вие можете да ми зададете друг въпрос: „Какво ни интересува нас някакъв идеал, когато се намираме в такива лоши условия на живот?“ Но аз пък ще ви попитам: можете ли да докажете действително, че условията на живота са лоши? То е само предположение. В живота има толкова лошавини, колкото и добрини, толкова падания, колкото и ставания, толкова загуби, колкото и печалби. Едните и другите условия в края на краищата се уравновесяват. Туй, което наричаме лоши условия в живота, то е наше субективно схващане — човешко умуване. Хората казват, че човечеството днес боледува, но аз възразявам. Болестите са анахронизъм, нещо преходно, което зависи от самия човек, защото той има толкова възможност да бъде здрав, колкото и болен. Болестите не са нищо друго, освен упътване за изправление, защото човек започва да се развива само тогава, когато се противодейства на неговата воля. Туй може да се провери винаги в живота. Всички велики хора са страдали и страданията именно са били стимул за тяхното повдигане. Ония обаче, които не са имали никакви спънки, а напротив — са имали удобства, са останали назад.

Някои казват: „Сега животът е много тежък“. Не, казвал съм и друг път, че сега се намирате в най-благоприятните условия на живота. Вие сте в положението на евреите, които излязоха из Египет. В пустинята може да нямате месо и други неща, но ще имате вода и чист въздух и фараон няма да ви заповядва. По-добре човек да е свободен в пустинята, отколкото да е роб и да яде месо, да има всички удоволствия и фараонът със своя камшик да ви потупва и да ви заповядва: „Кирпичи и тухли ще правите!“ И ние казваме: „Няма какво, ще се правят“. Не, няма да правим вече тухли и кирпичи. Нам ни предстои един дълъг път в пустинята на Божествения живот.

Писанието казва: „Когато Бог обича, поставя при неблагоприятни условия, за да създаде благоприятни“. Ако сега имате неблагоприятни условия, то е защото Бог ви обича. Бог ви поставя при неблагоприятни условия, защото за в бъдеще мисли да ви даде нещо по-хубаво. Ако мисли да ви лиши от туй благо, Той щеше да ви даде доброто още първоначално. Затуй всеки, като слиза от небето, питат го: „Какво искаш, доброто на Земята, или доброто на небето?“ Ако каже, че иска доброто на Земята, дават му го още на Земята. Но едно трябва да знаете, че тук на Земята няма условия за добро, за щастие. Тук има само движение.

Сега вие имате най-добрите условия да се учите, макар че по навик продължавате да казвате, че нямате условия. Условия може да нямаш, но имаш възможности. Чрез възможностите си създавай условията. Може възможнос-

ти да нямаш, но имаш условия. Чрез условията създай възможности. По двата начина работи. Пък ако имаш и вътрешни възможности, и външни условия, тогава всичко е наред. Тогава приложение ти трябва. Не отлагай!

Вътрешните възможности не зависят от външните условия. И бедният, и богатият имат своите положителни и отрицателни страни. Човек може да бъде силен, добър, умен и като богат, и като беден. Това показва, че тези качества са вътрешни, а не външни. Вътрешното богатство и сиромашията правят човека богат или сиромаш, а не външното.

Когато човек се намира в благоприятни условия, всички обичат да го заобикалят, но щом дойде кобрата – сиромашията, неволята, болестта, този човек отслабва и веднага всички казват: „Можете ли да ме извините?“ Може. И той остава сам. Това е един превод. Все ще дойде кобрата в живота. И като дойде, веднага онези, които са ви обичали, ще си отидат и ще ви оставят сами.

При сегашните условия, при които се намирате, животът не може да бъде тъй приятен. Сега човечеството се намира при най-трудни условия, минава през най-гъстата среда. Най-гъста е сега материята и няма благоприятни условия за работа. Представете си един земеделец, който има земя, но капка дъжд не е валила. Той има всички плугове и приспособления, но земята е твърда като камък. Питам: как може да се оре при такава твърда почва? Следователно той трябва да чака да падне дъжд, да падне влага, а тази влага в духовния живот всеки един трябва да я предизвика. И аз ще ви дам един пример. Когато българите нямат огниво, те вземат две дървета и почват да ги трият и ще се мине час, два, три часа, докато се сгорещат дърветата и се образува огън. Та и вие някой път ще настоявате, ще търкате, може би час, два часа ще минат, докато произведете този огън. Пламне ли, вече може да сготвите хубаво ядене. Може да си опечете хляб, при това може да си възврите и водица. Сега ние ще приложим това в живота. Този закон е верен и по отношение на човешките чувства. Ако вниманието на човека изцяло е погълнато от света, цялата му енергия ще бъде изсмукана.

Казвам: първото необходимо условие за придобиване Божествения живот е чистотата. За нея душите копнеят, за нея се молят, нея търсят. От единия до другия край на Библията се говори за чистота и святост. И тогава пред чистия човек се откриват много възможности. Не може ли човек да се освободи от своята нечистота, възможностите остават затворени пред него. Прогресът, светлината, знанието, силата и свободата във физическия свят зависят от чистотата, а в духовния свят – от святостта. Колкото по-свети са духовете, толкова по-силни са те. В Божествения свят всичко зависи от Любовта. Когато слизате от горе на долу, ще работите върху идеите: служене, почит и обич; качвате ли се от долу на горе, ще придобивате чистота, святост и Любов.

Външните условия няма да изменят живота, но мисълта е, която иска да измени живота.

Такъв е законът на равновесието. Когато някоя външна или вътрешна сила дойде върху човека, той излиза от своето равновесие, но за да не го изгуби, наклонява се ту надясно, ту наляво. Обаче целта не е да вървиш нито наляво, нито надясно, но да запазиш равновесието си и да вървиш нагоре. Следователно вътрешната борба в човека е важен психологически закон, необходим в живота на човека, за урегулиране на силите в него, за запазване на равновесието. Всеки човек има равновесие, но не го задържа за дълго време. Рече ли да предприеме нещо добро, веднага един глас ще му каже: „Отложи това нещо за друг път! Днес условията не са благоприятни, не му е времето сега.“ Аз пък казвам: не отлагайте нито за един час! Всякаво отлагане е губене на време, губене на сили. Решите ли да направите нещо, приложете го. И в съдилищата често отлагат делата. Какво се постига с отлагането? Разноските се увеличават, времето се губи, хората се разтакават нагоре-надолу и в края на краищата се изгубват благоприятните условия. Никакво отлагане! Когато човек отлага нещата, той мисли, че утрешният ден ще му донесе по-добри условия, но винаги остава излъган.

Съществува едно учение в света, което придава на хората живот, което задоволява всички копнежи на човешката душа и дава възможност на човека да се изявят всички негови способности. Тогава и в най-ниското положение да се намира, той е доволен от себе си и счита, че е господар на положението си, че не е роб на условията. Ако ние сме роби на условията, тогава не сме свободни. Но ако условията зависят от нас, тогава ние не можем да се откажем от тях — ние самите създаваме условията.

Докато не знае причината за своето физическо, умствено или сърдечно неразположение, човек винаги ще бъде играчка в ръцете на условията. При това положение всеки иска да му причини радост, но всеки може да му причини и скръб. За да не бъде уязвим към условията, човек трябва да развива своите вътрешни чувства и способности, чрез които да предвижда нещата.

Сега, като наблюдавам вашия живот, виждам колко мъчно издържате изпитите си. Защо? Защото не се съобразявате с условията. Някой има да минава дълъг път и тръгнал с натоварена кола. Срещат го пътници, казват му да сваля част от товара си. „Няма нищо, ще го изкарам, пътят ми е лек.“ Наистина, той слиза по наклон, надолу и колата лесно върви, но по-нататък пътят става по-труден. Той не предвижда това и си пее: „Горо ле зелена, водо ле студена“. По едно време пътят става равен и колата мъчно върви. Още по-нататък пътят се издига нагоре, колата спира вече, не върви. Какво да прави сега? Той трябва да снесе три четвърти от товара си. Къде да остави този товар? След тебе идват бедни хора, с празни коли, те ще го натоварят. Как да оставя товара си, за който толкова труд съм употребил, докато го

спечеля? Ако не оставиш товара си, колата ще оставиш, а то е по-страшно. Снеми част от товара си и Бог ще те благослови. Такова нещо представляват бурите, мъчнотиите в живота на човека.

Не се старайте да премахнете неблагоприятните условия, при които живеете. Работете под тях, докато си създадете един добър характер, докато създадете новото в себе си! Само тъй се създава човешкият характер! Трябва да знаете, че само ония хора са създали от себе си велики характери, които са издържали, превъзмогнали неблагоприятните условия на живота си. Това виждаме в цялата история на човечеството. От ония, които са живели в разкош, малко велики хора са излезли. Аз поне не зная нито един велик човек, който да е живял в разкош.

Сега ще ви сведа своите заключения в следното: ни най-малко нямам за цел да ви налагам да вярвате, аз искам вие да опитате. Опити, опити трябва да намери своя почва, да намери всички подходящи условия за своето растене, така и всеки човек в света трябва да намери своите благоприятни условия, за да расте и се развива. Никога не мислете, че условията, при които живеете, са неблагоприятни. Това са само вътрешни, субективни схващания. При туй развитие на колективното съзнание всеки човек е точно на мястото си. Но ние се заблуждаваме и казваме: „Защо не съм като този господин!“ Не гледайте този човек отвънка; той може да е богат, може да има много ястия, но той е нещастен, неговият вътрешен живот е развален, има порок на сърцето, стомахът му е развален. А онзи, бедният, няма такова изобилие, но е здрав, яде си сладко. Щастието на човека се обуславя от разположението на духа — да е доволен от това, което е приел в даден момент.

Казвам: условията, при които живеете, изискват будно съзнание. Човек трябва да се тренира, да се самовъзпита. Той трябва да работи, да учи, да се домогне до законите на кабалата, до законите на висшата математика. Много хляб още трябва да ядете, за да дойдете до тези закони, а при това ще ядете хляб не като сегашния. Ще престанете да ядете сегашния хляб. Висшата математика изключва употребата на лука, чесъна, праза, на различните пържени масла и т.н. Който иска да се занимава с висшата математика и да стане математик, в пълния смисъл на думата, той трябва да се храни с плодове, току-що откъснати от дървото. Който яде развалени, гнили плодове, всякакъв математик може да стане, но не и математик на живата математика, която преобразява човека. Ще кажете: „Къде са тия условия?“ Всеки може да си създаде тези условия. Наистина, в един ден той не може да ги създаде, но като работи съзнателно, в един живот той ще може да ги постигне. Ако работите съзнателно, интензивно, в десет години вие ще можете да придобиете това, което при обикновени усилия можете да добиете за 50 години. Това

не е ли достатъчно? За тази цел необходимо е човек да живее съобразно законите на живата природа, да развива скритите сили и дарби в себе си. Неусетно той ще развие и своето вътрешно зрение, да вижда нещата ясно и да разбира дълбокия смисъл на живота.

Сега у вас възниква едно противоречие, нали така? Понякога вие искате да умрете. Защо? Това е състоянието на господаря, който има свинете си у вас. Тази идея не е ваша. Вие нямате желание да умрете, но искате да се освободите по някакъв начин от несгодите на живота. Аз съм срещал мнозина, които са недоволни от живота, но не знаят как да се освободят. Ти можеш да се освободиш от несгодите на живота за една секунда, за една минута, за няколко часа, за един месец или най-много за една година. За една година най-много човек може да се освободи от трудните условия на своя живот. Не ти върви в училището, не ти върви в живота, не ти върви в музиката, не ти върви в изкуството, не ти върви и в семейството. Как ще се освободиш от тези несгоди? Ще отидеш при баща си и ще му кажеш: „Татко, съгреших пред небето и пред Тебе. Прости ме и ме вземи като последен слуга!“ Щом кажеш така, и всичко ще ти тръгне напред. Баща ти веднага ще заповяда да ти донесат новата премяна, ще ти даде нова дреха, пръстен на ръката ще ти сложи, ще заповяда да заколят за тебе най-угоеното теле, ще те прегърне и ще те целуне. Това означават новите условия. Това е, което се влага в живота. Това е, което Христос е изказал с думите: „Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие“. Изново, разбира, да се родите от вода и дух. С други думи казано: ако не си готов да напуснеш свинете, ако не си готов да се разкаеш за всички свои глупости, за това, че си изял всичко на баща си и си живял разпуснато, ти не можеш да влезеш в новите условия, ти не можеш да се родиш от вода и от дух. Ще кажете: „Защо е необходимо това?“ Ако не се родите изново, ако не се разкаете, ще умрете заедно със свинете – нищо повече.

И на яйцето най-напред не е вървяло. Но като го турят под кокошката 21 дни, пилето се излюпва.

И у нас, както и в яйцето, трябва да се зароди желание да бъдете под крила. Както казва псалмопевецът в 91 псалм: „Който живее под покрива на Всевишния...“ Трябва да разбираш това. Ти си още едно яйце! Гледаш да се настаниш под крилата на кокошката. И като поседиш така 21 дни, няма да бъдеш вече яйце, ще бъдеш пиле! И тогава ще чуеш гласа на тези крила и ще изпълниш закона. Като влезеш под Божествените крила, ще станеш свободен! Затова трябва да седиш там! Така ще добиеш първата си форма. Казано е там: „Който живее под покрива на Всевишния, той ще пребивава под сянката на Всемогъщия“.

Истински човек е онзи, който е проводник на Божествените мисли. Този човек е изменил условията на живота си. Да измени човек условията на

живота си, това значи да мине от червей в пашкул. Влезе ли в пашкула, той трябва да забрави всичко старо и да се заеме с приготовления за нов живот: да изработи своите крилца, своята нова премяна.

Религиозните хора казват, че Бог ще оправи света. Бог създаде света и ако има някаква дисхармония, тя се дължи на изопачения човешки живот. Човек развали света, човек ще го оправи. И днес още Бог работи, създава нови светове, но за тях се изискват разумни хора, да не развалят новото, което се създава. Като казвам, че човек е развалил света, имам предвид човешкия свят. Никой не може да развали това, което Бог е създал. Това е невъзможно. Обаче с мисълта си човек може да развали света на своя ближен. Той ще му каже, че е невежа, че нищо не разбира, че е на крив път. Всеки човек може да се поддаде на отрицателното влияние на ближния си и да се изопачи. Каже ли ви някой, че сте безверник, не се смущавайте, но запитайте го какво е постигнал той със своята вяра. Ако твоето безверие ти донася храна, дрехи, квартира, ти си на прав път. И ако при своята вяра ходиш гладен, бос и окъсан, вярата ти не е истинска. Истинската вяра храни човека, прави го силен, здрав и богат. Истинският Бог изважда човека от заблужденията му и го поставя в правия път. Истинският Бог изважда човека от греховете и престъпленията и го поставя при условия, които да го повдигат. Всеки друг, който понижава човека, който го сваля от положението, в което са намира, не е никакъв Бог. Истинският Бог внася в човека условия за душевно, умствено и сърдечно здраве. Той очисти човека от всички отрови, които отнемат душевното му разположение и го правят недоволен.

За да се постигне някакво желание, необходима е благоприятна за него среда. Човек сам може да бъде и среда, и условие за своите стремежи. Когато е среда за своите желания, човек непременно ще бъде тъпкан, както се тъпче земята, която е среда за растенията. И наистина, растенията са недоволни от земята; те черпят от нея, без да ѝ благодарят. Обаче когато отгоре дойде влагата и пои растенията, те ѝ благодарят. Влагата е условие за растенията. Те не искат да знаят за земята, но очакват дъжда с трепет, с притаено дихание и му благодарят.

И хората постъпват по същия начин: към средата си те се отнасят внимателно и с неблагодарност, а към условията са внимателни. Бащата и майката са среда за децата си, но колкото и да са добри, децата им са невнимателни към тях. Дойде ли въпрос до някое условие, до някой техен приятел или приятелка, те всякога ги приемат с трепет, очакват нещо от тях. Бащата харчи за сина си сто хиляди лева годишно да следва в странство, но синът не написва на баща си нито едно благодарствено писмо. Обаче някой негов приятел му е купил един билет от сто лева за театър и той веднага пише писмо, бърза да му благодари за приятната вечер, която прекарвали заедно. Защо синът постъпва по два различни начина? Защото бащата е среда, а

приятелят – условие. Ако приятелят ви започне да се грижи за вас като баща, т.е. от условие стане среда – вие ще престанете да му благодарите, да бъдете внимателни към него. Ето защо, пазете се да не правите нещата обикновени. Щом веднъж опитате едно желание, втори път не го опитвайте. Пазете се да не стане това желание среда за вас и да изгубите към него вниманието си. Щом желанията губят своя свещен трепет, те стават среда за човека, в която се раждат ред неприятности.

УЧЕНИЕ

Думата „познание“ също изисква обяснение. Буквата П е чашка, обърната надолу; тя е цвят, който чака да възприеме зародиш от Слънцето. За да можем да познаем Христа, ние трябва да се обърнем надолу, за да се оплодим, защото, ако гледаме само нагоре, това означава само да очакваме, без да възприемаме. Буквата О означава условията, при които може да стане оплождането. Буквата З показва надежда, показва и онова велико желание, онзи велик стремеж, който трябва да използваме. Важно е колко от нашите желания може да използваме, а не само да ги имаме. Буквата Н показва двете противоположни сили, които са в борба, а тази борба показва, че от противоречията в света ние трябва да направим една стълба, по която да се изкачим, за да можем да виждаме един по-далечен хоризонт. Буквата А показва какво именно можем да наблюдаваме, а буквата И разкрива начина, по който можем да се движим, за да намерим Бога. И ако намерите това движение, това колело, само тогава ще намерите Бога. Без него туй е невъзможно. Ако пък разрежете това колело, то ще се превърне в една змия за вас, защото знанието трябва да се огъне, за да може да бъде оползотворено.

Благосъстоянието на което и да е листо, на цвете и на което и да е клонче зависи от благосъстоянието на цялото дърво – от това, какви са жизнените сокове. Може листото да няма никакво понятие за онези процеси, които стават, за дълбоките причини в природата, но все пак то по един или друг начин е зависимо от тях.

Та казвам: тези неща са направени непонятни. Нищо, че са непонятни, че са неизвестни. Известното не е знание, неизвестното е, което стимулира човешкия дух. Ако е за известното, всички го знаем – няма защо да се говори за него. Интересно е онова, което човек не знае. В природата ние сме дошли да учим онова, което не знаем, а не това, което знаем. Цялото нещастие е, че повтаряме онова, което вече знаем.

И тъй, знанието, което сега придобивате, трябва да го турите като основа на земната наука. Това са материали, необходими за създаване във вас на

правилни разбирания за нещата. Като ви казвам това, аз ни най-малко не подразбирам да тръгнете из света и да разправяте навсякъде своите възгледи за нещата. Не, по тия въпроси вие ще говорите с най-учените хора, а с глупавите ще говорите за обикновени работи: за лук, за чесън и др. Ако спазвате туй правило, ще имате по-малко страдания, т.е. ще казвате, както Христос казваше: „Доста е на деня неговото зло“. То значи: в света има толкова страдания, няма защо и ние да притуряме повече. Например някой път може да ви попитат: „Какво мислите за живота, има ли бъдещ живот?“. И ти изведнъж се смущаваш и почваш да доказваш философски, че този философ тъй казал, онзи философ иначе казал. Този, като те слуша, казва: „Голям глупак си ти!“ Ти веднага се сгушиш и казваш: „Не ме разбраха“. Въпрос е кой кого не разбра: дали той не те разбра, или ти не го разбра. Аз мисля, че ти, който говориш, не си разбрал другия.

Един разумен процес съществува в света. Всичко в света е определено. Извън възможностите, които природата ти дава, ти нищо не можеш да направиш. Вие даже половината, даже една десета от това, което имате в сегашния век, не можете да използвате.

Да ви приведа един научен факт. Цялото съвременно знание може да се събере в 90 книги като Библията — става дума за знанието, което е меродавно. Туй знание като се отпечата в човешкия мозък, ще остане място за още 900 такива книги. Какъв простор съществува! За хиляди книги има място в мозъка. Хиляда години може да живееш, докато мозъкът ти се напълни със знание.

У вас трябва да се зароди дълбоко желание да учите, за да не остарявате преждевременно и да осмисляте живота си.

Всичко, което днес се проповядва, е старо учение. Хората са знаели тия неща отпреди хиляди години още. Знанията на съвременните хора са ограничени. Те се занимават с физическия, с материалния свят. Това обаче е стара наука, през която са минали и минералите, и растенията, и животните. Растенията знаят химия, математика по-добре от много учени. Стомахът ви разбира математиката по-добре от вас. Единственото ново нещо е това, което се говори в Откровението: „Господ твори ново небе и нова земя“. Ново небе и нова земя — подразбирам новите възгледи в живота, с които ще се вдигне нова завеса и ще се открие нов свят.

Какво означава думата „наука“? Ако се спрем върху значението на буквите в тази дума, написана на латински и на някой от славянските езици, ще видим, че в нея се крият две различни понятия. От съчетанието на буквите в думата „наука“ в славянските езици се вижда, че славяните търсят в науката метод, чрез който да примирят противоречията в живота. Обаче англосаксонската раса, която си служи с латинската дума *scientia* за означаване понятия-

ето „знание“, „наука“, показва, че нейният ум е насочен към изучаване на отношенията между различните форми, както и вечните промени, които се извършват в Живата Природа. Първата буква „s“ в думата scientia означава безконечност. Следователно от окултно гледище вие можете да изучавате науката или с цел да намерите метод, чрез който да примирите противоречията в живота, или пък да намерите начин, чрез който да използвате силите на природата. Който изучава науката с цел да използва природните сили, той се натъква на голяма опасност. Опасността седи в това, че в него се явява свещеният егоизъм. Той започва да се съзнава по-високо от другите, придобива по-голяма тежест в себе си и казва: „Аз разполагам със сили, които мога да употребя както намирам за добре“. Значи, има две категории хора: едните имат голямо съзнание за себе си, мислят, че всичко могат да направят, че много неща знаят и т.н. Другите обаче, като славяните, търсят в живота си метод, чрез който могат да примиряват противоречията, на които се натъкват, а едновременно с това да излекуват болките на своето сърце. В това отношение славяните са по-близо до истината.

Когато аз ви говоря, мнозина от вас схващат отрицателната страна на беседата. Когато ние посочваме недъзите на известен клон от науката, например на медицината – наука за лекуването на човека – ни най-малко нямаме предвид да я критикуваме, но като разглеждаме състоянието на днешното ѝ състояние, посочваме възможностите за нейното развитие в недалечното бъдеще. Повечето лекари започват да изучават медицината от болезненото състояние на организма. Това обаче не е правилният път на изучаване. Най-първо трябва да се разглежда здравият организъм, да има една установена норма за здравословното състояние на организма, и от тази норма да се определи кога човек е в болезнено състояние, кога не, каква е болестта, доколко е опасна тя и т.н.

Съвременните учени говорят за живота, за устройството на растенията, на животните, на човека, но не познават ония тънки процеси, които се извършват в клетките на живите същества. Те не познават състоянието нито на клетките, нито на цялото същество. Те изучават растението, но не знаят какъв е неговият интимен живот. Дали растението се радва или скърби, това не им е известно. И растението има два различни живота, както и човек: животът на корените е адът на растението, а този в стъблото и клоните – неговият рай. Във всички живи същества адът и раят вървят паралелно.

Има знание, от което човек заспива. Какво знание е това? Истинското знание подразбира познаване на законите и принципите на великия живот, а не знание на образи и на форми. Знае ли принципите на нещата, човек може да произведе техните образи. Задачата на човека е да се домогне до онази положителна наука, която има приложение във всички области на

живота. Занимавайте се с науката, защото чрез нея можете да разкриете всички области и прояви на живота, а специално на човешкия живот. Хиромантията например запознава човека с волевата страна на неговия живот. Физиогномията запознава човека с положителните и отрицателните страни на неговия характер. Френологията показва качеството и количеството на положителните и отрицателните енергии, които функционират в човешкия организъм. Астрологията показва благоприятните и неблагоприятните съчетания, на които човек се натъква в живота си, като му дава възможност да предотврати някои опасности и нещастия в живота си.

В какво седи учеността на един човек? Да кажем на един пчелар, в какво седи неговата ученост? Считат го специалист, казват: „Той много знае за пчелите“. Много знае за пчелите, но същественото не знае. Знае как се размножават пчелите, как се отглежда царица, какви са работниците, търтеите, всичко това знае, но онова, което пчелите знаят, той не го знае. Пчелите знаят каква храна е нужна за царицата, за работниците, те знаят каква храна да дадат на търтеите. Пчеларят всичко знае, но как да направи една царица, не знае. Ако остане на него да отхрани една царица, той ще я умори. А пък славата му се носи, че е учен пчелар.

Знанието, което съвременните хора придобиват, не ги ползва много. То е дреха, която скоро остарява. Един ден тя ще остарее и като парцал ще се захвърли. След това ще си направят нова дреха. Ако днес си виден биолог и заминеш за другия свят, каква биология ще преподаваш на хората? Тогава и децата ще знаят повече от тебе. Ако си астроном, какво ще остане след сто години от твоята астрономия? Хората ще се смеят на тази астрономия. Всички искат да бъдат учени, да имат знания. В природата съществува едно знание, което никога не се изменя.

Един ден светиите се събрали заедно да покажат знанието си. Всеки се стремил да се представи по-учен от другите. Един от тях, който минавал за невежа, казал: „Аз нямам знания като вашите. Само две неща мога да направя.“ Взел един камък, стиснал го и отгоре излязъл огън, отдолу потекла вода. „Когато ви потрябват огън и вода, аз ще ви доставя – нищо друго не зная.“ Знанието се нуждае от прилагане. По-добре да имате знание, чрез което да си добиете огън и вода, отколкото да философствате. Камъкът представя твърдото, коравото естество на човека. Като хване това свое естество и го стисне, да излезе огън и да потече вода от него. Истинското знание подразбира, каквото кажеш, да стане.

Прилагайте знанията, които придобивате в живота си, не ги трупайте, защото от неправилното знание се ражда гордостта в човека. Ако чрез знанието човек не може да придобие вътрешния си мир и спокойствие, все едно че нищо не знае.

Научи се да си затваряш ушите. Като се дойде до разбиране, оставете мисълта, че един е по-умен, друг е по-глупав. Вие се лъжете. По-умни и по-глупави хора в света няма. В даден момент си умен, а в даден – глупав. Ще гледате как е в духовния свят; пред Бога нещата не могат да бъдат глупави. Ако нещо е глупаво за тебе, остави го. Този, който прави глупости, той трябва да научи нещо, да придобие опитности.

Помагайте си един на друг, не ходете да се плашите, че това казал Учителя, онова казал Учителя. Аз на място съм казал всичко, но вие криво тълкувате нещата.

Който се учи, всякога е на главата, а който не се учи – на опашката. Много човешки души са се повдигнали толкова, че са дошли до ангелите, а много ангели има, които да паднали. Имайте предвид, че вие имате всички възможности за учите, а ако не учите – грях е на душата ви. Не трябва да казвате, че сте остарели. Дяволът е само стар. Мислете, че сте млади за това Божествено знание, за да влагате вашата воля в тези знания.

Човек, който не учи, не може да бъде добър. Казват: „Той е способен, но е малко лош“. Способният лош не може да бъде. Ученикът, който се учи добре, лош не може да бъде. В дадения случай неговият ум е тъй ангажиран, че няма място за лошавина. Онзи, който не се учи, той може да стане лош. Който може да се учи, винаги става добър. И когато аз казвам по някой път: учете се, аз разбирам, проявявайте доброто.

Учете се на закона на доволството, и то не отвън, а отвътре, от сърце да бъдете доволни. Като е тъй, каквото и да ти се случи, ще го понесеш с дълбоко съзнание. Може да попыкаш, да пострадаш, но ще си го понесеш доброволно, съзнателно. Човек трябва с достойнство да понесе страданията си. Проявявайте Любовта си към всички – към слаби, към немощни, към деца. Щом станете тъжни, идете другаде, при хора, които са по-тъжни от вас, направете им добро и ще ви мине, или вземете, та прочетете биографията на някой автор, на някой велик човек, който е страдал.

Човек дотолкова е просветен, доколкото светлината прониква във веществото на мозъка. Във всички хора светлината еднакво не прониква.

Умът се учи от погрешките на хората, от своите опитности и от знанието и опитностите на великите хора.

Някой казва: „Аз искам да зная всичко“. Не, малко ще знаеш, но добре. Това е правило. Когато някой каже, че знае много, аз вече зная какво е неговото физическо състояние. Добрите хора знаят малко, но добре го знаят.

Истинското знание се заключава само в това, което в даден момент човек може да направи, да приложи. С това не искам да намаля цената на знанието, но казвам, че всяко знание трябва да има приложение. Всяко знание е полезно и приложимо за нас само тогава, когато минава през три свята, а именно:

през физическия, духовния и Божествения. Щом знанието мине през трите свята и във всеки от тях даде плод, то е истинско, съществено знание.

Трябва да се осмисли животът ви. Онова, което ви е дадено, трябва да се приложи. Има много неща във вас, които трябва да ги вложите. В ума си трябва да вложите знанието. В сърцето си трябва да вложите чувството. Във волята си и в нея трябва да вложите работа. Тогава втората фаза ще дойде. Младият ще започне с външните условия и с вътрешните възможности, а старият ще започне с вътрешните възможности и с външните условия. Впрегнете ума си на работа. Някои ще започнете да разсъждавате за причините. Може разни да бъдат подбудителните причини, но каквито и да са те, вложете в мисълта си един подтик, който да застави умът ви да работи.

Днешната работа никога не отлагай за утре. Щом ти дойде една идея, колкото и малка да ти се струва, постарай се да я осъществиш. Дойде ти наум, че трябва да следваш музика, ще намериш един музикант, ще вземеш поне един тон, но с това ще поставиш началото на музиката. Дойде ти идеята да си направиш къща, нямаш сега възможност, вземи едно камъче, тури го и кажи: „Полагам основата на моята къща“.

Казвате: „Духът ще ни открие истината“. Има неща, които Духът е написал на човешкото лице и втори път Той не ги открива. Той говори само за неоткритите неща, а откритите трябва да се изучават. Ето защо хората трябва да изучават законите, които управляват живота. Според областта, в която действат, тия закони биват три вида: физически, които се отнасят до материята, астрални, които се отнасят до сърцето, до света на желанията, и умствени, които се отнасят до ума. Тези три вида закони се различават по форма. Например, човекът на ума обича изящните, красивите неща; човекът на сърцето обича съдържанието на нещата; физическият човек пък разглежда нещата по обем, по външна форма, по големина. Следователно физическият човек трупва знания; сърдечният човек използва знанията, а умственият човек ги подбира по смисъл и вади заключения от тях за правилен и разумен живот.

Казвам: като идвате на лекции, гледайте да се поставите в хармония както със себе си, така и с околната среда, за да можете да възприемете поне малко знание. Ако мислите, че тук ще придобиете някакви велики истини, вие се лъжете. Невъзможно е да ви се предадат великите истини. Защо? Защото на Земята няма такива условия. За пример, как ще обясните на хората, какво нещо са душата и духът или какво нещо са сърцето и умът? Каквото и да им се говори, всеки ще схване тия неща по особен начин. Това зависи както от устройството на мозъка на всеки човек, така и от състоянията на неговото сърце. За пример, радостният ще схваща нещата по един начин, скръбният – по друг начин. За едно и също нещо един ще се радва, а друг ще скърби.

Това зависи от вътрешното разбиране на човека. Изобщо, на Земята няма доволен човек. Ако някой днес е доволен, утре ще бъде недоволен.

Мравката се намира при същите благоприятни условия както човека – слънцето е същото, въздухът е същият и всичко това действа върху нея. Само че човек използва благата, които му са дадени, мравката не може да ги използва. Тя казва: кога ще дойде това време да се дават и на мене благоприятни условия? И вие сте като мравките. И вие имате всички благоприятни условия, а казвате, че нищо не можете да правите. Ако просветне умът на тази мравка, тя ще започне да работи. Някой казва: „Не мога да пиша, не мога да пея, не чувствам добре“. Ти се намираш в един свят, в който ще чувстваш добре, ако дишаш добре. За да чувстваш добре, ти трябва да се храниш добре. „Как да се храня?“ Светът е пълен с храна. Навсякъде, където отидеш, ако езикът ти е мек, сладък, всеки ще ти даде. Кажеш една сладка дума, всеки ще те нахрани. „Ще се урони моето достойнство!“ Ако не ядеш, два пъти ще се урони твоето достойнство. Ако не дишаш, три пъти ще се урони твоето достойнство. Ако не мислиш, четири пъти ще се урони твоето достойнство. За да не урониш достойнството си, мисли. За да не урониш достойнството си, чувствай. За да не урониш достойнството си, постъпвай. Впрегни волята си на работа. Всичко в света е наредено тъй добре. Светът е предметно учение. Ами че твоят пръст, това е предметно учение. Веждите, очите, космите, всичко е предметно учение. Трябва да изучаваш най-първо себе си. Ти не знаеш, че понякога твоето щастие зависи само от едно движение на пръста ти, стига да знаеш как да го направиш. Господарят като прави едно движение с ръката или като каже: „Иване!“, всичко се изпълнява моментално.

Човек трябва от всичко да се учи. И животните могат да ти послужат за пример. Воловете и бивоите по какво се отличават? Бивоят е признателен. Ако веднъж господарят му го нахрани с хляб или зобчица, още като му извика от стотина метра, той се обажда – четири-пет пъти може да го вика и той все се обажда. На вола му викай колкото искаш, хич не иска да чуе. Студен е. Ако вие имате състоянието на един вол, вие никога не можете да пеете. Ако имате състоянието на един бивол, вие можете да пеете добре. Аз като ви говоря, прави ви впечатление, че ви давам бивола за пример. Нали сте чели, че в Хималаите има едно племе – тоди. 700 души развъждат биволи. Като идеш там, бивоят те познава какъв си. И те по бивоите ще те приемат. Ако бивоите те приемат, и те ще те приемат, ако бивоите не те приемат и те не те приемат. Щом идеш там, ако си лош човек, бивоите стават неспокойни.

Всяка една мисъл, всяко едно чувство трябва да ги проучвате, както ученият изучава своя предмет. Нито мислите, нито чувствата са произволни. За да се реализира едно чувство и една мисъл, има особени пътища. Чувствата и мислите са като цветята. Може да ви се струва, че са произволни, но в

природата всичко строго се регулира. Някъде има повече, някъде по-малко, обаче и това става въз основа на закон.

Някой път в ума ти се е набрал прах, трябва да го изчистиш, да се освободиш от него. В чувствата има кал. Тая кал трябва да измиеш. Вследствие на постъпките тази груба материя се наслоила във вид на тежки камъни. Трябва да ги отхвърлиш, за да можеш да се движиш свободно. Да се проникнеш с онази, великата идея. Външният организиран свят ни показва онази Любов, която Провидението или Бог има към нас. Вие често се питате: „Какво е моето предназначение?“ Да мислиш, значи да организираш нещата. Намери един човек, който мисли, и се учи от него. Иди при един добър човек, който носи в себе си един организиран свят. Учи се от него. Този, който не е добър, е неорганизиран. Иди при онези, които са организирани, и се учи от тях.

Когато сте недоволни, анализирайте се, анализирайте вашето недоволство. Или имате едно неразположение, анализирайте го. Направили сте една крива постъпка, анализирайте я. Понеже всичко в природата служи, за да ни възпитава. Човек не може да остане в едно положение. Всичко онова, което ви се случва, е необходимост за вашето развитие. Мислите ли например, че ако отидете в планината и времето се развали, това е нещастие? Но случаите са различни. Ако зимно време ви вали дъжд, има едно значение, ако през май ви вали дъжд и сте с най-хубавите си дрехи, пак нищо няма да изгубите. Дрехите може да изгубят, но вие ще спечелите. Едно майско накваване има голямо здравословно значение, а е и приятно.

Вие не сте изучавали себе си, не сте изучавали вашия мозък, не сте изучавали вашето сърце, не сте изучавали вашето тяло. Вие не знаете закона на вашето сърце, не разбирате езика на вашето сърце, езика на вашия ум. Тепърва има да се учите да разбирате езика на вашето сърце. Сега едва знаете някоя и друга дума, като някой, който не знае чужд език и само повтаря една и съща фраза. Той само си въобразява, че знае нещо. Да знаеш едно изречение е хубаво, но то не значи, че знаеш езика. Казвате: „Имам добро разположение на сърцето си“. Това не е език на сърцето. Езикът на сърцето, то е цяла култура.

Вие как бихте отговорили, какво точно ви интересува най-много? Но не искам да ми покажете някоя карикатура. Хубави неща има на физическото поле. Например човек се движи. Първото нещо е да направиш една хубава стъпка. Като се научиш да стъпваш хубаво, то е една голяма магия. Възможност е това. Като вдигнеш крака си и стъпиш, това е една математическа формула. Защото математиката е наука, която си служи с голяма точност и отмереност. Тя е от Божествения свят. Затова се изисква много точно изчисление, за да проектираш своята мисъл, или да се движиш. Второто положение, което трябва да научиш на физическия свят, е да можеш да се лекуваш с ръката си. Първият предмет е да знаеш как да си движиш краката

— предметно учение на физическото поле. Второто предметно учение е да знаеш как да употребиш ръката си. Следователно двете неща, с които хората започват на физическия свят, са: движението на краката и движението на ръцете. Има и други движения. Например движението на чувствата, движението в Божествения свят. Сега вие си помислете, размишлявайте върху тия работи. Туй са дадени неща, трябва само да ги възприемете. Но има един закон: всяко нещо, което е вярно на физическото поле, всяко нещо, което е вярно в духовния свят и всяко нещо, което е вярно в Божествения свят, всякога придава сила на човека. Всяко нещо, което не е вярно на физическото поле, не е вярно в духовния свят и не е вярно в Божествения свят, от тях имате загуба. Затова, щом губиш, нещата са неверни. Щом печелиш, те са верни и в трите свята.

В движението ви трябва да има отмереност. Мисълта трябва да взема участие при ходенето. Като ходиш, ти изразходваш безразборно енергия. Като ходиш — да ти е приятно, че стъпваш. В ходенето умът ти да взема участие. Във всяко движение умът ти да присъства. Аз ви давам сега едно здравословно правило. Който иска да бъде здрав, като ходи, да мисли за ходенето, да му е приятно. Щом не мислиш за твоето ходене, лесно можеш да се разболееш. Тези неща можете да ги наблюдавате. Вие търсите здравето. Тръгне някой и почне да разглежда цветята, къщите, хората, а не мисли за своите движения. Върви, удари си някъде крака. Ако вие не внимавате, при всеки удар става сътресение на нервната система. Научете се да ходите така, че прах да не вдигате. Научете се така леко да стъпвате, че да не ви усети вашият приятел. Като дойдете до него, да се изненада.

Как може умният да използва бялата и черната боя? Умният човек ще постъпи като Венера — ще ги тури в два купа и което не се учи, ще го боядисаш черно, да го знаеш. Туй в тебе, което се учи, бяло ще го боядисаш. По този начин ще бъдеш наясно — кое в тебе възприема, учи, и кое не възприема. Ще поставиш бялото отдясно, а черното — отляво. Казано е, че при второто пришествие едни ще бъдат поставени надясно, а други — наляво. Отляво в черния куп черни ще бъдат. Онези, добрите хора, ще бъдат с бели дрехи. Казвам: черната боя поглъща. Щом дойде черното в тебе, щом не исках да учиш, ти поглъщаш своите сили. Ставаш неспособен човек. Казват: „Не мога“. М — това е материалният свят, всичко онова, което Бог е създал. Той е вложил в него всички възможности. Дал е всички възможности, всички пособия, няма нещо, което да ти липсва, но от тебе се изисква само да се учиш. Казваш: „Не мога“. Не, за всичко онова, което ти е дадено, ще кажеш „мога“. Защото като кажеш „не мога“, ти влизаш в черния куп.

Преди всичко се научете да вземате основния тон. Кой е основният тон на живота? Я вземете основния тон на живота! Основният тон е при най-лошите условия да не изгубиш разположението си. Това е „до“. Но се

изискват опити, опити. Казваш: „Невъзможно е“. Аз съм гледал тия, които ходят по въже. Привеждал съм на вас и друг път примера, пак ще ви го приведа. Турят едно въже през Ниагарския водопад и един акробат върви по въжето с една върлина. Какво самообладание се изисква! Най-малкото нарушение на равновесието и ще се намери в пропастта. Втори път този господин минава без върлина. Трети път туря на гърба си още един и двамата минават по въжето. Кой е по-сръчен, който носи или който седи на гърба му? Какво доверие трябва да има онзи, когото носят? Пък и другият, какво доверие трябва да има в себе си, колко отмерено трябва да стъпва, че да мине по въжето над водопада. Ако един акробат може да направи това, ние имаме ли право да кажем, че не можем да го направим? Още по-хубаво ще го направим, това е знание. Този човек се е учил да пази равновесие. Като го гледах, казах „браво“.

Всички вие сте акробати по въжето. Понеже не сте научили добре изкуството, често падате и сте се изпоплашили и не искате да се качвате. Аз ви съветвам — не туряйте въжето нависоко. Започнете с половин метър височина и така опитайте. Трябва да се научите най-първо на ниското, после малко по малко увеличавайте, докато стигнете до най-голяма височина. Не започвайте изведнъж на десет метра. То е опасна работа. Като почне от 25 сантиметра, човек лесно ще се научи да пази равновесие.

Аз ще си послужа с един нагледен пример: ако рисувате една картина на бял фон и ако я рисувате на черен фон, как ще постъпите в двата случая? Като рисувате на бяла хартия, ще употребите тъмни бои, а върху черния фон ще рисувате с бяло. Питам сега: каква ще бъде разликата между две картини, от които едната е рисувана на чер фон, а другата — с черно на бял фон? (Учителя се обърна към една сестра.) Направете две малки скици, ако това не ви затруднява. Те ще ни послужат като нагледно средство, за да имате едно предметно учение. Някой казва: „Аз зная нещо от изкуството“. Съгласен съм, но нека изнесем изкуството реално: ако рисуваме на чер фон, ще имаме една представа за изкуството; ако рисуваме на бял фон, ще имаме друга.

Вие започвате да рисувате Любовта на бял фон и свършвате на черен фон. И се обезсърчите. На бял фон започвате много хубаво, но без да довършите своята картина, минавате на черния фон. И се чудите, чудите се сами на себе си! На белия фон сенките и израженията са отвън. А пък на черния фон изражението е отвътре. При белия фон човек има разширение отвън, хармония има в това. При черния фон има събиране на човека.

Не казвам да не рисувате. Рисувайте на черен и на бял фон. Нямам нищо против това. Но искам да кажа, че като рисувате на бял фон, ще имате един резултат, а когато рисувате на чер фон, ще има друг резултат. Но не мислете, че като рисувате на черен фон, ще имате постижения! Най-първо човек трябва да се научи да рисува на бял фон. А пък на черен фон само боговете

могат да рисуват, или най-гениалните, най-напредналите хора. Най-първо научете изкуството да рисувате на бял фон.

За всички въпроси има решение. Но ще ги търсиш в отделенията, ще търсиш в прогимназията, ще търсиш в гимназията, в университета и най-после ще търсиш в живота. И на Слънцето ще идеш и там ще търсиш. Такъв мироглед ще имате, че туй, което желае, да е постижимо. Но не мисли, че ще го намериш в първо отделение. Свършиш четирите отделения, казваш: „Няма това, което искаш“. Може да свършиш и прогимназия и там да го няма. Това не значи, че изобщо го няма. Всичко в живота може да се добие.

Трябва да се върнеш към първообразния живот, от който човек се е отдалечил. Нужно е много време, докато човек се научи да мисли правилно. Най-важната задача на сегашния живот е човек да се научи на три неща: да мисли правилно, да чувства правилно и да постъпва правилно. За да мисли правилно, трябва да изучава законите на светлината. Той ако не разбира светлината, ако не разбира свойствата на цветовете, той не може да мисли правилно. Ако не може да координира в себе си топлината в даден случай, може да се изопачат чувствата му. Ако краката ти изстинат, съвсем други чувства ще имаш. Ако ръцете ти са студени, чувствата ти ще бъдат в друго състояние. Ако главата е топла, а ръцете и краката студени, ще имате съвсем друго разположение. Ако главата е студена, а пък ръцете и краката топли, човек тогава е добре. Зависи в какво отношение се намират органите, които са свързани с човешкия ум. Понеже умът борави с всички тия органи, те трябва да бъдат в изправно състояние. Ако стомахът е в неизправно състояние, ще се изменят вашите чувства. Щом стомахът не е изправен, хората са кисели, сприхави. Онези, на които дихателната система не е изправна, са много мнителни. Когато храносмилателната система не е в изправност, хората стават кисели, недоволни от всичко. Щом сте кисели, изчистете стомаха си. Щом си мнителен, подозрителен, оправи дробовете си. А пък ако правилно не мислиш, не можеш да ходиш правилно, да се движиш.

Напуснете старите методи! Ви сте обичали да биете себе си. Ти се самоосъждаш, то е бой. Няма какво да се осъждате. Ще говорите разумно на вашия син, на вашата дъщеря, на вашите способности. Тази ваша способност тя сама ще разреши въпроса. Остави на своята твърдост, сама по себе си тя ще разреши въпроса. Остави на твоего милосърдие, то само да разреши въпроса. Остави на своята набожност, тя сама ще разреши въпроса. Остави на своята смелост, тя да разреши въпроса. Няма какво да разрешаваш ти. Ако ние бихме оставили нещата да си вървят по един естествен път, много по-добре ще бъде, отколкото да искаш да бъдеш твърд. Ти остави твърдостта сама да се проявява. То значи свобода. Дайте свобода на вашата мисъл, на елементите, от които вашата мисъл е създадена. Мисълта сама по себе си е права. Оставете вашето сърце свободно, то само по себе си ще оправи

нещата. Вярвайте, трябва да вярвате. Вие казвате, че ще му дадете свобода, а сами не вярвате в това. Вие трябва да вярвате. Бащата трябва да вярва на сина си, понеже той го е родил. Да бъде уверен, че синът му правилно ще разреши въпроса. Ако той мисли, че няма правилно да разреши въпроса, то тогава той не е негов син.

Чудни са хората, когато мислят, че Господ жали, когато те страдат. Как е възможно Бог, Който е създал всичко и може да направи всичко, да жали за страданията на хората? Той гледа, че някой човек страда, увива се като змия. Какво от това? Страда, значи учи си урока. Виждате вие, че една змия, влязла в огъня, се увива от болки. Вие държите пръчка в ръката си и наблюдавате. Достатъчно е само да прострете ръката си към огъня и с помощта на пръчката да избавите змията от страдания. Обаче вие гледате как тя се увива, но не мърдате. Змията си казва: „Жесток човек! Не иска да вдигне ръка да ми помогне, но гледа и мълчи.“ Следователно мъчнотиите и страданията на сегашните хора са мъчнотии и страдания на човека-животно в тях, което се учи. Това същество в човека именно трябва да се учи. Божественото в човека пък се поучава от него. Ето защо невъзможно е Бог да жали, да скърби, че някой умрял. Човек трябва да страда! Без страдания той не е човек. Единственото нещо, което отличава човека от другите животни, е, че той страда морално. Животните страдат само физически, а хората – и физически, и морално. Страданията са необходими за човека като условия за пробуждане на тяхното съзнание. Тази е красивата страна на страданията.

Достатъчно е да се прояви Божественото в човека, за да има той подтик, импулс да работи, да се развива. Той може да не следва никаква школа, но има вече този подтик в себе си. Всички имате тази опитност. Много пъти сте били подтиквани отвътре да учите, да работите, но не сте постоянствали. Започвали сте, но сте отлагали, като сте намирали, че времето за работа е минало. Не, времето за учение никога не минава. За онзи, който иска да учи, да работи, всякога има време; за онзи, който не иска да учи, няма време. По-хубаво и по-лошо време от сегашното няма. По-добри и по-лоши условия от сегашните няма. Вие живеете при най-доброто и при най-лошото време.

За десетичната система. Кой е научил човека да си служи с тази система? Тя е останала завещание от неговите предци. Те са били първите учители на човечеството. Това, което днес хората учат, е написано от първите им учители. Всичко, което днешната наука познава, е предадено от първите учители на човечеството. Съвременните учени правят преводи от оригиналните произведения на своите предци. Някой съвременен учен работи върху даден въпрос цели 20 години и най-после открива нещо. Много естествено, че ще открие. Като мисли усилено върху даден въпрос, той нагажда мозъка си така, че го довежда до положение да възприема мисли чрез внушение от разумни същества, които се намират във висшите светове. Този учен е

трябвало да напряга мозъка си 20 години наред, докато направи връзка със същества от разумния свят. Следователно чрез мисълта си човек се свързва с интелигентни центрове във вселената и по този начин приема тяхната мисъл. Ако цялото човечество може да направи съзнателна връзка с възвишения свят, това ще се ознаменува като нова епоха в културата. При това положение човек ще може да добива знанията си направо от този свят. Някои от посветените египтяни са придобивали знанията си именно по този начин. Те са били поставяни в магнетичен сън, излизали са от тялото и се издигали високо в пространството, откъдето наблюдавали Земята и разположението ѝ около другите планети. Така те са проверявали неща, които по никакъв теоретичен начин не биха могли да научат. Пред сегашните хора се открива още по-велико бъдеще. За тях идва нещо по-велико, по-красиво. За да дойде до новата култура, човек трябва да се откаже от своя обикновен, дребнав живот. Дребнавият живот на човека не е нищо друго, освен живота на бръмбара, който ту излиза от дупката си, ту се скрива. Като падне някоя сламка в дупката, той започва да се качва и слиза от нея, да я изследва, да разсъждава как се е създала. Бръмбарът не може да си отговори кой е създал сламката и как е станало това, но човек може да му обясни всичко, защото той вижда нещата. Когато в ума на човека влезе някоя нова идея, и той се намира в същото положение в каквото бръмбарът – по отношение на сламката. Всяка нова идея за него е подобна на сламка, която пада в скривалището на бръмбара. Ако в ума на човек проникне съмнение, той веднага изскача от дупката си. Защо? Съмнението не е присъщо на неговата душа и внася смут в него. Той иска да се освободи от съмнението. Щом види желанието на човека за освобождаване, разумното начало в него му казва: „Време е вече да излезеш от дупката си“. „Какво трябва да правя?“ Птица трябва да станеш.

В света има една естествена големина. В нея човек може да се прояви. Човешката интелигентност има сто хиляди степени. Тя е като зазоряването – в началото е слабо и после постепенно се усилва. Това зависи от обстоятелствата на Земята. Не е необходимо човек изведнъж да придобие най-висока интелигентност. Това няма да бъде здравословно за неговата нервна система. Някой път човек трябва да бъде невежа. Да бъдеш невежа, разбирам да си почиваш. Да бъдеш учен, означава усиlena работа.

УЧИТЕЛЯ ЗА СЕБЕ СИ

Какъв е произходът на фамилията, в която дойдох? Фамилията ми е Дънов, но това е псевдоним. Бащата на моя дядо бил много як, здрав човек, като дъно. От тая дума произлиза прякорът Дънов. Дъно има и бъчвата, и реката, и морето — интересно е за кое дъно се отнася. Навсякъде има дъно! Горко на оня, който няма дъно! Когато ви наричат „дъновисти“, ще знаете, че не сте мои последователи, а сте хора с дъно.

Аз съм вселен. Вселяването е станало на 7 март 1897 година (стар стил). Това вселяване е станало на няколко етапа.

Ако започна да ви разправам де съм учил, няма да ми повярвате. Тщеславие е от моя страна да ви разправам за себе си. Ако ви кажа, че съм обиколил всички светове, всички планети, ще повярвате ли?

Гледам много фотографии вървят подир човека и току цъкат с апаратите си. Какво гонят? Сняката на човека. И след всичко това казват: „Снехме този, онзи, снехме Учителя“. После ще увеличат, ще намалят образа и ще го продават. Да имат спомен от Учителя. Блажени са верующите! Всяко нещо, което носите в джоба си, е теория, не е факт. Учителя не е в джоба ви. Тежко на оня Учител, който може да влезе в джоба на ученика си.

Колкото пъти тук са ме фотографирали, всякога виждам в своята физиономия един крайно груб човек. Не съм аз. Този образ е на окръжаващата среда, в която живея. Тя се отразява в мен. По този образ аз се мъча да се позная. Божественото не може да се фотографира. Трептенията не се поддават на грубата фототехника. Божественото не се лови, то има силни трептения.

За себе си казвам: аз трябва да постъпвам тъй, както Бог постъпва, който е вътре в мен. И аз го зная. Когато върша всичко, което Той желае, усещам една радост и Го познавам. И всичко, каквото поискам от Него, всичко става. Няма нещо в живота, което аз съм пожелал, че да не е станало. На болни и на сиромаси съм помагал и помагам. Но щом се поколебая малко, веднага силата ми изчезва, а вярата трябва да бъде един непреривен процес.

Не спадам към никоя църква, към никоя партия, организация, към никой народ, защото не съм от Земята. „А откъде си?“ От Слънцето идвам и отивам към него. Под „слънце“ разбирам онзи възвишен, разумен живот. В мен всяка мисъл, всяко желание е претеглено.

За мене е най-големият позор да излъжа с нещо някого. Заради мен не желая никой да страда.

Едно време бях господар, видях резултата на господаруването и се отказах от него. Опитал съм положението на баща, на майка, но се отказах от това положение, защото разбрах, че има нещо по-хубаво от преживяното и

сега остава само едно: да служа на Бога. И като се върна при Него, отново да сляза на Земята. Тогава пак ще искам да стана и господар, и владика, и майка, и баща, но вече с ново разбиране и с нова светлина да изпълня задълженията си както трябва. Сега всичко, каквото имам, оставям на вас. И вие ще минете през същите положения, за да се откажете от всичко.

Аз не искам да знаете кой съм. Искам да избегна това, защото познавам душата на българския народ и не желая да му създавам карма. Исус Христос се изяви на еврейския народ, но той не го прие и си навлече карма. Ако не се разкривам, това значи, че искам да оставя народа да се развива по естествен път.

Не желая да ме правите център, нито желая да ставам проводник на вашите, ако щете дори и добри мисли. Не искам в умовете ви да изпъква някой си господин Дънов, а искам да познаете Господа, защото аз имам и взимам участие във всичките Му дела. И ако не вярвате в мене, вярвайте в Неговото Слово. Човек, който иска доказателства, трябва да повярва в Христа и тогава той ще прави чудеса по-големи и от тези, които Христос е правил.

Дошъл съм на Земята да услужа на ангелските йерархии и на вас. Ако сега не успеея, пак ще дойда. Ще идвам, докато не си свърша работата до съвършенство.

Затова аз дойдох, за да ви оживя, да ви просветя, да ви помогна, да ви дам знание и мъдрост, да ви утеша, като взема част от мъката ви и ви предам от радостта да чуете Божието живо слово.

Христос ми каза: „Иди да помогнеш на този народ, да разгледаш всичките недоразумения и крамоли и да разнебитиш всичките препятстващи духове“. Аз и Христос сме едно. И с нищо друго не може да ни подмамите, освен с вашата Любов. Вашите мисли ме измъчват. Те са едно страдание за мен. Моето положение е като на малкото дете, което ходи по тръните. (1912 г.)

Аз ви предавам едно учение на Христа, учение на живота, не на буквата. Учение не на сектантство, а учение живо, учение на мъдрост и Любов, което може да обнови целокупния живот. (26 август 1917 г.)

Стига да искам, мога да стана богат, има условия за това. Зная растения, които могат да лекуват всички болести. Зная известни растения, които съдържат в себе си жизнения еликсир, с помощта на който може да се продължи животът. Мога да продължа живота на всеки човек, но има един друг, много по-важен закон, а именно, че трябва първо да го науча да живее добре. Ако продължа живота му, а не съм го научил да живее добре, нищо не съм направил. А за да го науча да живее добре, време се изисква за това. Мога и насила да го заставя да живее добре, но това е механически начин.

С недостатъци не се занимавам. За мен недостатъци в природата не съ-

ществуват, а съществува една неорганизирана материя, която трябва да се организира.

Имам едно разбиране: и в лошия, и в добрия живот, Бог е там.

Моето разбиране е, че има един център в света. Център на разумните същества, които съществуват и които всякога мислят доброто на хората.

Аз съм извор и върша работата си. Ако водата на моя извор ти харесва, пий. Ако не ти харесва, иди на друго място. Давам вода на всички. Вечер при мен се отбиват и животни, и хора. Пият, задоволяват жаждата си и си отиват.

Сега някой казва: „Дънов иска да събори настоящия строй“. Никакъв строй не искам да събарям. Този строй ще се събори сам по себе си.

Някои искат да станат като мене. Защо? Защото разбират криво. Защо някои искат да станат министри? Не да оправят света, но да оправят работите си. Защо някой иска да стане Учител? Великите Учители на света носят най-големите тягости. Никое робство в света не може да се сравни с робството на един Учител. Вие нямате представа за това! Между хората ще виждаш престъпления, беззакония и ще бъдеш спял за всичко това. И какви ли не противоречия ще трябва да разрешиш, и какви ли не хули да понесеш! Ще си като впрегнат кон. Свободен си да отидеш на Витоша, дизгинът е хубав, кошумът е хубав, каруцата е хубава, но ще я теглиш. Ни най-малко не ти влизат в положението, камшикът играе. Всички велики Учители на човечеството минават най-тежки изпити. Като минат тези изпити, те ще минат едно състояние, за което хората не са слушали дори, но докато дойдат до него! Лесно се говори, но за дисциплината, през която Учителите минават, хората хабер нямат. Всички хора, които са влезли в съприкосновение с тебе, трябва да ги повдигнеш и трябва да изгладиш противоречията по един разумен начин. На всички, които са ти поверени, да не оставиш нито един да пропадне.

Като изнасям известни истини, мнозина казват за нас, че не сме с всички си ум. Кога хората са приели истината за своето време? Не донесе ли Христос една велика истина? И какво направиха с Него? След Него дойдоха апостолите, но и те бяха гонени. Така постъпват с всекиго, който иска да внесе една нова идея – било в науката, било в религията, било в обществения живот. Каквото и да е този човек, все ще го гонят.

Великите Учители не се учат на Земята. Някои от тях ходят може би само за 5-6 години на Слънцето да се учат и после идват на Земята. Ако някои казват, че Великите Учители се учат на Земята, те са много прости хора. Сега вие можете да ме запитате по кой начин те отиват на Слънцето. Това нещо вие един ден ще проверите, няма какво да ви се казва. Туй е една истина. Както рибите станаха птици, както птиците станаха млекопитаещи, както

млекопитаещите станаха хора, както хората станаха ангели, по същия закон ще стане всичко това.

Великите хора работят, създават, откриват, но не за своите съвременници. Те се раждат по-рано, отколкото трябва. В това отношение те са предвестници, представители на бъдещата епоха. Някои се раждат сто, двеста години по-рано, а някои хиляда, даже две хиляди години. Те първи се качват на върха на планината, дето Слънцето ги огрява и разкрива красотата на живота.

Учителя е проява на Божествената светлина. Колкото повече човек приема от тази светлина, толкова повече е свързан с Учителя си, не по форма, но по съдържание и смисъл. Словото излиза от Учителя, но принадлежи на Бога.

Онзи, който говори през вековете, е един и същ. Във всички времена Бог е, който се изявява на хората. Той е един. Образите, с които се изявява, са различни.

Христос, Буда, Кришна, Мохамед, Мойсей, Питагор и аз сме фикция. Реалност е само Бог.

Христос имаше един образ по-висш, отколкото тези, които са били преди него. Христос казва: „Както ме е Отец научил, така говоря“. И после казва: „Никой не може да дойде при Мен, ако Отец ми не го привлече“.

Мислите ли, че за мене не е добре да се вдигна с крилата си и да отида на онзи свят, между разумни, благородни същества, с които мога да се разберам? Това за мен е хиляди пъти по-добре, да вляза в истинския живот. Но дошъл при тези условия, ще понасям всичко. Корените трябва да влезат в земята, да възприемат нейните сокове. Това е една тайна философия. Защо трябваше да слезе Христос на Земята, няма да кажа. Защо трябваше да страда? И това няма да кажа.

Навремето Христос дойде преди 2000 години да научи човечеството да не лъже, аз ще ви науча да не ви лъжат.

Един ден, като ме срещнете, ще благодарите, че ви извадих от кръстопътя, на който бяхте застанали, и ви показах правия път. Не мислете, че ще се освободите от мене. Един ден ние пак ще се срещнем и аз ще благодаря, че думите ми са паднали на добра почва и са дали плод. За нас не е важно кой какъв е, дали е българин, германец, англичанин или друг някой. За нас е важен човекът като душа.

Често ме питат какво е учението, което проповядвам. Аз отговарям. Това е учение за живата природа, която включва в себе си всички живи същества, с които се занимава науката. То е наука за човека, наука за разумното в света. То е наука за Бога, за Любовта.

Преди няколко дни дойде при мене един приятел и ми каза, че някои учени щели да говорят в събрание против мене, против моето учение. Е,

тогава те се заблуждават, учение на г-н Дънов няма. Ако говорят против учението на Дънов, те са донкихотовци. Има едно Божествено учение, което ми е познато.

Няма да се минат 100–200 години и ще видите, че това, което сега ви говоря, ще стане наука.

Новото учение изисква крайно интелигентни хора с гениален, светъл ум.

Аз давам методи, които са свързани с най-малки рискове за човешкия ум. Те са методите на живота, методите на разумната природа.

Ако още от първата ми дума не се запали този, който слуша, той не е ученик. Аз да говоря Истината, а той да я разбира. Онзи, който слуша, и онзи, който говори, и двамата трябва да придобиват. Ако вие от една моя беседа нищо не придобиете и ако аз от една моя беседа нищо не мога да придобия, то всичко е напразно. Ако вие излезете оттук с една нова идея, с нови импулси, това учение е на място; ако във вашия ум не проникне по-голяма светлина, в сърцето по-голяма топлина, и ако не станете по-решителни, по-съобразителни, по-добри, считам, че това учение не е на място.

Аз не искам да съдя хората. За да съдиш един човек, трябва да му дадеш методи как да оправи живота си и ще му дадеш условия да се изправи. По закона на Любовта може да се изправят най-евтино всички погрешки.

Моето слово не е литература. Вие мислите, че аз не разбирам от граматика. Моето слово изтича от Първоизвора, то не може да се вмести в обикновения говор.

Бих желал моите мисли да бъдат вписани в книги, да ги четат хората, отколкото да бъдат заровени в земята.

Зад мен стои цялото небе. Словото, което ви говоря, не е мое, то е на съществата, които стоят зад мене, а те са милиони. Моите идеи са идеи на Бога, на великия Дух, които проникват цялото Битие.

Всичко, което давам в беседите, не са само думите. В беседите и лекциите има скрити закони, които не могат да се предадат с думи. Много истини остават непреводими, затова като четете беседите, трябва да ги четете задълбочено, с разбиране и с прилагане. Беседите ми чистят раните на слушателите.

Често ви питат: „Като умре Учителя ви, кой ще го замести?“ Това е неразбиране на нещата. Никой не може да ме замести. И вас никой не може да замести. Сега гледаме през две очи. Като умреш, ще гледаш през очите на всички хора. Като умра, ще бъда като Бога, нищо повече.

Мнозина казват: „Докато Учителя ви е жив, вашите работи ще бъдат

добри. Какво ще правите, като умре един ден?“ И да умра аз, учението ще живее. То е Божествено учение, а Божественото всякога живее.

Питат ме: „От где събра тези хора около себе си? Те не те разбират.“ Нищо от това, понеже Бог ги търпи и обича, и аз съм длъжен да ги обичам и търпя. Бог ги е събрал от кол и от въже и ги е изпратил при мене, ще им предам знанието, което имам. Така постъпвайте и вие. Ако ви питат защо обичате даден човек, кажете: „Защото пръв Бог го обича“. Някои ме питат защо като ви говоря, не ви доведа до края на въпросите, а ги оставям открити. Моята цел не е да ви дам разрешени въпроси, но да ви поставя в положение да мислите свободно и самостоятелно. Колкото и да искам, не мога изведнъж да ви кача на планинския връх. Първо ще минем през гори и тогава ще се качим на върха. „Заведи ни до края на гората.“ Няма да ви изведе до края, но ще ви заведе до най-голямата дълбочина на гората, вътре ще ви заведе. „Как ще излезем от тая дълбочина?“ Който ви е довел, той ще ви изведе.

Като ви наблюдавам, виждам, че някои идват при мен с единствената цел да им разкрия известни тайни. Хиляди години още ще стоят при мене, няма да им открия нищо. Защо? Защото още не са готови за това знание. После се оплакват, че не съм погледнал както трябва. Как ще ги погледна, както те искат, когато се опитват да ме лъжат. „Учителя не се отнася добре с мене.“ Как ще се отнася добре, когато тъпчеш Истината с краката си? Какво отношение мога да имам към онзи, който осквернява с ума си Божественото знание, а със сърцето опетнява Любовта на Бога? Това се отнася за всекиго от вас, никого не изключвам. Между вас няма нито един истински праведен човек.

По няколко причини съм ви събрал в тази школа, от които ще спомена три:

1. Да се образува едно общество от хора, които да имат велика Любов един към друг, да се образува тук една среда на Любовта, да може оттук да се пратят мощни вълни на Любов към целия свят, да се разлее тази Любов по света, да достигне до душите на човечеството, да ги събуди.

2. Защо съм ви събрал тук в Школата? За да ви подготвя за проводници през бъдещите векове. Всички вие до един – и най-малкият – ще бъдете в бъдещите векове проводници. Ще ви се дадат знания, сила, дарби, магическа сила на Словото, мощно съдействие от невидимия свят, всички благоприятни условия, за да проповядвате. И какво ще проповядвате? Идеите на Новата култура, идеите на шестата раса. А къде ще намерите тези идеи? Те са изложени в беседите и лекциите. Беседите и лекциите съдържат идеите на шестата раса. Затова сега проучвайте внимателно беседите и лекциите, за да се подготвите за тази важна работа, която ви предстои.

3. Защо съм ви събрал? Вие сте от Бялото братство. Един член на Бялото братство разполага с велики знания и сили, той владее ключовете на при-

родните сили и работи за повдигане на човечеството и на цялата природа. А вие сте ученици на Бялото братство. Аз ви подготвям, за да влезете в Бялото братство, да станете Бели братя. Това е великото, за което ви подготвям.

Някои сега ни кръщават „дъновисти“. Най-голямата пакост, най-големият позор за мене е туй име „дъновисти“. „Дъновисти“, това е псевдоним. Аз не съм „дъновист“. Някому може да е много приятно да се нарича дъновист, но за мене думата „дъновист“ или когато споменат думата „Дънов“, то е забиване един гвоздей в ръката ми. Не е въпросът за това. Ние всички страдаме от „дъновисти“, „павелисти“ и т.н. От тази неразбранщина страда днешният свят. Не ви казвам кой е Дънов, искам да знаете това. Аз съм като вас. Като разглеждам Христовото учение, аз не седеля от вас. А защо съм един от вас? Защото знам, че той е Любов, не мога да правя разлика между Неговите същества. Тъй като ви гледам въвн от Бога, нищо не сте, но от гледището на Любовта, в този организъм, в туй състояние, аз имам почитание и Любов към вас, като знам, че вие сте проявление на Бога.

Съжалявам, че съм сътворил тази Школа. Да ви кажа една истина. Знаете ли защо? Когато дойда тук, изпитвам само болезнено чувство. Тия набрали се ваши желания ми причиняват най-големите страдания. И сега аз трябва да правя усилия върху себе си, за да ви говоря. И ако не спазим туй правило, тогава аз ще ви оставя да учите както знаете. Решил съм! Аз не искам за в бъдеще да измъчвам себе си. Нито пък ще позволя на моите ученици да ме измъчват. Две правила: нито аз искам да се измъчвам, нито вие да ме измъчвате. Аз съм завършил своята еволюция, няма какво да се измъчвам повече. Туй, което знам, може лесно да ви го предавам, но вашите мисли и вашите преживявания се предават върху мене. Пък аз не искам да преживея вашите мисли. Ако вие сте грешници, аз нямам нищо общо с вашите грехове. Добрините ви бих изнесъл по-добре, но да съдите в умовете си и да говорите, че туй било, онова било, аз не искам да слушам. В душата си съм сит на укори и на неблагодарности. Аз не искам сега по никой начин да огорча Оногова, който живее в мене. Туй не го позволявам! Онзи, Който ме е учил, Онзи, който живее в мен, върху Него аз не искам да прехвърлям никакви укори. Аз може да нося, но заради Него, щом дойде до Неговото име, аз съм готов да жертвам всичко. Между вас и мен трябва да се разчистят всички въпроси. Нищо повече! За в бъдеще онзи, който не постъпва тъй, аз ще ви кажа, ще му обърна гръб и няма да го погледна повече.

Всичко, което тук ще научите, е велика истина, която трябва да приложите в живота си и да бъдете искрени със себе си при приложението. Искрени не спрямо мен, но спрямо вашия Господ, спрямо ума, сърцето, душата и духа си. Да не кажете утре: „Дънов иска да ни хипнотизира и да ни влияе“. Нямам

намерение да ви влияя, защото в момента, когато ще поискам да сторя това, ще бъда демон с главата надолу.

Няма да позволя на нито един от вас да се самоубие.

Може някои висши същества да идват и да ви помагат – те са длъжни, но аз не съм длъжен. Единственият закон, който сега ме свързва с вас, това е законът на Любовта, с другите съм ликвидирал.

Аз не познавам хората, че вие ще ги познавате! За да познаваш хората, трябва да познаваш Бога.

Като дойде някой човек при мене, аз се поставям в приемателно състояние. Небето вътре в мене става облачно, студено. Това не е моето състояние. Аз съм възприел неговото състояние. Аз взимам товара му и скръбта му минава. Най-първо ще вземеш от неговата скръб и ще му предадеш своята радост. И като вземеш неговата скръб, ще я трансформираш.

Може ли човек да блесне повече от Слънцето? Може ли човек да сгрее целия свят? Кой гениален човек е успял да завладее и да сгрее целия свят? Даже и най-великите хора като Буда, Кришна и Христос не са могли да сгреят целия свят, както Слънцето го огрява. Защо не са могли? Защото, като са разбирали законите, те не са се стремели към завладяване на света. Те са проповядвали на хората Любов към Бога. Това е един от принципите, чрез които хората могат да се споразумеят. Отстъпвайте си взаимно и всеки геройски да носи страданията си.

Съвременните хора ги е срам да кажат, че слушат моите беседи, а мнозина може да се съмняват. Колкото за това, че сте идвали да ме слушате, това може да го държите в тайна, това може да урони вашия престиж, вие сте прави, но да ви е срам от това, че се занимавате с Бога, това е едно престъпление.

Хората са ме лъгали много, но досега нито един ангел не ме е излъгал. Като срещна добър човек, за мене той е въплътен ангел. По това се отличава добрият от лошия човек.

Понякога идват някои при мене – воня излиза от тях, едвам ги понасям, иска ми се да избягам накрай света, но друг глас казва у мене: „Бог как ги търпи?“ Казвам: изчистете се, измийте се, измийте си краката, идете на баня. Преоблечете се, турете си нови дрехи. Поне два пъти на баня в седмицата да ходите.

Властта и духовенството говорят, че съм самозванец. Самозванецът никога не може да покаже пътя на хората към Бога. Аз ще имам две важни страници в моя живот: едната тъмна, черна, пълна с хули и лоши думи, защото съм се осмелил да кажа Истината в очите на хората. Втората страница

ще бъде светла, защото съм научил хората да любят Бога с всички си ум и с цялото си сърце.

„Вярваш ли в иконите, кръста, кандилата?“ Обичам живите икони.

Някои ме упрекат, че не ходя в църква. Казвам: едно от моите големи нещастия е това, че от църква не излизам. Църквата — това са живите хора, това са техните сърца. Тия църкви, направени от хората, са далечно подобие. А духовенството, то е човешкият дух. Всички сме свещеници на Бога. Казвате, че не съм зачитал църквата, че не зачитам и Бога. Но това е един незаслужен упрек, който не отговаря на истината.

Знаят ли нашите свещеници какво ще стане с тях, ако си послужа със знанието, което имам? Знаят ли светите старци какво ще стане с тях, ако аз само един път се оплача на Господа? Аз още не съм отправил ни едно оплакване до невидимия свят. Ако напиша едно оплакване до съществата от невидимия свят, знаете ли какво ще стане? Нека знаят светите старци, че не хулят мене, но Господа, те хулят Божието име и ме наричат „лъжеучител“. За тази дума аз няма да ги извиня никога! Всичко могат да ми припишат, всякакви престъпления, но лъжа и измама — никога!

Днес Светият синод взима мерки против мене, ще ме гонят. Какви мерки ще вземат? Чудни са те, с мене да се борят! Ще имат работа с Господа, а не с мене. Какво съм аз? Един човек, дошъл на Земята, щял да обърка умовете на всички българи. С какви сили разполагам аз? С пари ли, с власт ли разполагам? От какво имат да се плашат? Щом се страхуват от мене, значи зад мене има нещо страшно. Кое е това страшно? Зад гърба ми стои Великата Божия Любов. Зад гърба ми стои Великата Божия Истина, Великата Божия Правда и Добродетел. Всичките живи добродетели са зад гърба ми. (24. XII.1922 г.)

Духовенството се страхува от мене. Искат да ме махнат да не мътя водата им. Те не знаят, че това не зависи от тях, да бъде или не в България. Казвам им: слушайте, приятели, този свят не е ваш. Светът е грамадно лозе, на което има работа за всички, няма защо да делите чуканите. Лозето трябва да се прекопае.

Пита ме един евангелист: „Ти как разбираш Евангелието?“ Казах му: мъчех се да го разбера, не го разбрах и си рекох: чакай да го живея сега, и тогава почнах да разбирам.

Не вярвам в Бога, както хората вярват. По убеждение аз съм пантеист.

Аз говоря за Господа, който посещава хората не в църквите, но в техните наскърбени и отчаяни сърца.

Преди няколко години дойде при мен един поп от варненските села да ме ръси и почна да пее. Аз му казах: ако е за пеене, аз по-добре от тебе

мога да пея, а този кръст, който ми даваш да целувам, няма да го целуна, по-скоро теб ще целуна, живия кръст, отколкото този кръст, макар и златен. Искаш да ми покажеш, че си православен. Това не е учението на Христа, т.е. на Любовта. Това е лицемерие. Да носиш кръста отвън, това значи да петниш Христа. Носи кръста в себе си, а не отвън. Ти си живият кръст. Аз съм готов да целувам живите кръстове на православието, но не и златните. Стопете сребърните и златните кръстове на православието и парите раздайте на бедните.

Коя религия е направила църквата да прогресира? При такъв въпрос ще кажете, че съм безверник. Да, аз съм един от големите безверници. Аз не вярвам в никаква лъжа. Не вярвам в никаква несправедливост, в никаква злоба, в никаква омраза, в никаква завист. И досега още не вярвам, че хората умират. Според мен, който умира, се преструва.

Аз искам да събудя тази Божествена вяра в българите. Те религия имат, но вяра нямат, изгубили са я.

Аз виждам българите в себе си. Едно време Христос каза на евреите: „Докога ще бъда с вас, да ви нося?“ Някой път си казвам: „Кой е крив тебе, не те накараха, сам дойде и искаше да помагаш. Свърши работата, няма какво да обвиняваш този и онзи.“

Ами ако аз съм една нишка, която носи това Божествено учение, и ако вие скъсате тая нишка, какво ще спечелите? Вие ще изгубите вашия идеал, както го изгубиха преди 2000 години и евреите, които отхвърлиха учението на Христа. Днес те изправят вече своята погрешка и няма да остане народ на Земята, който да не се преклони пред тази истина и да не я приложи. Сега и вие, българите, колкото по-рано възприемете това учение, толкова по-добре ще бъде за вас.

Аз съм ваш приятел, искам да ви покажа начин как да живеете. Какво ме интересува друго? Нима мислите, че ще спечеля нещо? Откакто съм в България, няма друг човек, против когото да са се изсипали толкова скверни работи! И още много епитети може да ми кажете, но това ни най-малко не ме смущава, защото аз съм един голям извор, който постоянно се чисти. ... Имам други сили, съзнателни сили, с които мога да работя и да се защитавам. С мене има други хора, които могат да ми помагат, не само в България, но и в целия свят. В целия свят има мрежа от такива разумни хора, които турят всичко в ред и порядък. Те са и в Англия, и в Русия, и в Австралия, те са обсебили света. И вие, българите, мислите сега, че като се опълчите, ще ги победите. Не, не, те ще ви пометат! Сега тия хора там, в Европа, ви налагат контрибуция. Чудите се как да изплащате данъците. Роби ще станете! Животът се влошава. Българският лев колко спада? Един американски долар струва 150-160 лв. Е, какво ви очаква сега?

Аз нямам никакво задължение към българския народ. „Защо дойде тогава в България?“ Дойдох да ви попея, да ви посвирия и да кажа, че Бог създаде света не както вие мислите. Вашите закони не са в съгласие с Божиите. Тъй както живеете, това не е българщина, това не е човещина.

Някои хора имат към мене неприятни чувства, но аз ще им се отплатя с Любов. Не само на тях, но на всички българи ще се отплатя според Великия Божи закон, Закона на Любовта. Даром съм взел, даром ще дам.

Знаете ли какво ме заставя да остана в България? То е Любовта. Аз никога не бих седял в България. Преди години градоначалникът на София ме вика и ми казва: „Научавам се, че обичаш да попипваш, да постискваш ръцете на младите и на младите жени“... Приятно ли е това? Че какво има, ако стисна ръката на едного? Ако ти влезеш в една чиста вода и си нечист, това ще те оскърби ли? Но ако влезеш в един нечист поток, ще се изцапаш. Аз съм чист, никакво престъпление не върша. Аз бих желал да дойде един, когото съм опечалил или опорочил. Аз съм готов 10 пъти да се разпъна заради него. Мъж или жена, ако някому съм направил най-малкото зло, ако съм опорочил ума или сърцето, или волята му, аз съм готов да пожертвам всичко. А във вестниците пишат туй било, онуй било, но мен вестниците не ме смущават.

Цели 40 години аз предупреждавах българите какво ги очаква. Ако ме слушаха, нямаше да дойде това, което вече дойде. Никой не ме слушаше. Нито управниците, нито духовенството. Мнозина мислеха, че аз искам да стана министър, да заема висок пост. Аз дойдох в света за най-малката служба, която никой не искаше. Моята идея не се стреми към високи места. На всички големци се радвам, без да се стремя към тяхното положение. Ако царят и българският народ ме бяха послушали, работите нямаше да вземат такъв обрат. Ония, които съветваха царя, не го съветваха както трябва. Всеки си говореше както знае. Всички му даваха криви съвети. Аз и на царя казах: „Обичай Бога и на Него служи“. И българският народ трябва да служи на Бога, както аз служа. Едно зная – докато служа на Бога, аз съм човек. Щом престана да Му служа, от мене нищо няма да стане. Искам да разбирате нещата, както аз ги разбирам, и да правите всичко, каквото Бог прави.

Аз предупредих Фердинанд за 4 неща:

1. През време на Балканската война казах, че не трябва да воюва със съюзниците. Ако не бяха воювали, щяха да получат Дедеагач, Кавала и много други земи.

2. В 1914 г. казах: България да не се намесва, а да пази неутралитет, защото България така ще спечели, ще ѝ дадат достатъчно земя за цената на неутралитета, а ако се намеси, ще загуби. Те не ме послушаха.

3. След като се намеси България в Първата световна война, казах в

1917 година, че България ще загуби и затова навреме да вземат мерки. Аз исках доброто на България. Те какво направиха? Интернираха ме във Варна. Не ме послушаха. После ме питаха след погрома, но казах: „Късно е вече!“

4. После казах на Фердинанд и на Бориса, че трябва да имат добри отношения с всички държави.

Някои искат да ме изгонят от България, но казано ми е да говоря и аз ще говоря. Цялото човечество да се опълчи против мене с цел да ме изпъди, няма да бъде в сила да ме мръдне нито на милиметър от мястото ми. Нека всички знаят това.

За туй младо поколение трябва да се загрижим, да се замислим. Ние трябва да очистим туй безчестие на България. Но ако не ми дадете възможност да сторя това, безчестието ще си остане. Ако ми дадете възможност, туй младо поколение ще го въздигна, ще му дам философия, знание и начин за работа — не калугери, монаси да ги направя, а художници, музиканти и поети, и работници, да служат на Бога, във всички области на науката ще бъдат посветени.

Зае́т съм с нещо. Чука се на вратата. Все по-силно се чука. Излизам. „Само три минути, Учителю!“ Пусна го вътре. Стои три часа, пет часа. Българинът никаква мярка няма за времето.

Един ден българите ще разберат, че аз съм им бил голям приятел. Но когато си замина, не искам никакви паметници и ако ми направят такива, ще ги разруша.

От години говоря на българите, но те не разбират и не слушат. Те не знаят, че щом сляза от това място, болшевиките ще дойдат. Аз говоря за мир и Любов, за Божествените принципи, които ще спасят човечеството. Нека ми дадат едно село от сто къщи, да приложя принципа на Любовта и да видим какъв ще бъде резултатът. Законите, с които ще управлявам, ще извадя от човешкото тяло. (1919 г.)

Каквото казах, казах. Дойдат ли болшевиките, ще си взема партакешите и ще си замина.

Някои мислят, че аз искам да използвам някого за себе си. В момента, когато аз поискам да използвам някого — една мушица или когото и да било — за себе си, за своето благо, с мене всичко е свършено. Разбирате ли това! Ще бъде разрушен, ще бъде като един пигмей долу на Земята. Ако бих позволил и най-малката грешна мисъл да влезе в ума ми, тя би ме смъкнала в ада долу. Някои искат да ми приписват някои неща. Не... Никога не съм допуснал една лоша мисъл, никога не съм отстъпвал от волята Божия, никога не съм отказал на Неговите свещени мисли, никога не работя за себе си, никога

не съм помислял за себе си. И желая всички хора да са щастливи, доволни, искам да им помагам, да покажа правия път. С туй, което аз зная, бих ви използвал всички, бих ви направил всички да ми слугувате, но аз няма да бъда това, което съм сега. Аз не търся щастие от хората, защото аз познавам Бога. Аз Го познавам като абсолютна Любов, като абсолютна Мъдрост, като абсолютна Истина, като абсолютна Правда, като абсолютна Доброта и зная, че в момента, когато наруша една малка заповед, знаете ли какво ще бъда? Няма по-голямо страдание от това да се отчуждиш от Бога.

Ако в мене се яви най-малката мисъл за възнаграждение, аз напускам работата си. Ще отида в една гора, както направи Мойсей, там да се подвизавам. Че са ме отлъчили от църквата, не е вярно това. Пръв аз сам се отлъчих от всички лъжи и неправди, от всякаква злоба и омраза.

Един път пътувам с трамвая и един господин ми казва: „Много зле пишат вестниците за вас. Защо не ги дадете под съд?“ „Нищо, аз се радвам.“ „Защо?“ „Радвам се, че за да пишат вестниците зле срещу мене, това говори, че не съм ги подкупил.“ Ако пишеха добре, щяха да ме обвинят, че съм ги подкупил.

След мене трябва да вървят хора добри и разумни, честни и справедливи, с пълни чували, да има какво да дават. Като искат да знаят кой съм, казвам: на Небето съм бил един от първостепенните светии. Изпратен съм на Земята да се изпита светийството ми. Понеже зная, че съм на изпит, внимавам да не направя някаква грешка. На Небето съм голям светия, затова на Земята съм на големи изпитания. Ако не беше така и не зная какво съм, нямаше да приема никого около себе си. Като зная какво се изисква от мен, приемам всички хули, съмнения, всички хора и не се питам защо този или онзи постъпва така или иначе. За мене е важно аз как постъпвам и в какво вярвам.

Казват, че съм криел нещо. Вярно е, има скрити неща, но те са извън България, извън света. Те са много надалеч – на Небето. Вечер, когато искам да изучавам световите, излизам, ходя там, гдето човешки крак не стъпва и човешко око не прониква. След това пак се връщам. Казвате, че във В. Търново съм имал скришна стаичка. Каква скришна стаичка е тя, когато съм пуцал да влизат в нея хиляди хора. Там имало скрита някаква тайнствена икона, особена. Това не е икона, а картина, която показва развитието на човешката душа. Ние нямаме икони, на които да се кръстим и да целуваме.

Аз живея в този свят и в онзи свят едновременно. Царят трябва да се облече в най-скромна дреха, за да не бие на очи.

Аз не съм всякога в тялото си. Някога дохождам в събранието и вие мислите, че съм при вас. Някога само тялото ми е при вас.

Никой не може да ме безпокои. Щом дойде някой да ме безпокои, ставам невидим.

И аз съм поставен пред дилемата: на Бога ли да угодя, или на хората. Ако угодя на хората, Бог ще ме отхвърли. А ако угодя на Бога, хората ще ме отхвърлят. Тогава казвам: предпочитам по-малкото зло – да ме отхвърлят хората, защото да ме отхвърли Бог е голямо зло.

От невидимия свят, който обитавам, аз се справям с нашия видим свят.

Мнозина ме запитват как живея аз. Ще ви кажа, ще бъда искрен. Гледам сериозно на живота, но никога не съм нито тъжен, нито радостен. Не нося отрицателни мисли в ума си. Някога се явяват сенки, но те не са реални. Виждам страдащи хора, но не плача за тях. Плачът не е състрадание. Питам ги за колко продават скръбта си и я купувам. За мен е важно да не плачете, да изтрия сълзите ви; ако сте бедни – да ви покажа начин да се освободите от бедността, ако сте болни – да ви излекувам. Аз възприемам страданията, мъките на хората. Вечер, преди да си легна, получавам телеграми от целия свят: някъде потъва параход – оправям пътя му. Някъде момък вдигнал револвер срещу възлюбената си, иска да я убие. Студент се оплаква, че професорът му иска да го скъса, той е добър ученик, ще подобри успеха си. На момъка казвам, че тя го обича, и той се отказва от намерението си. Като отговоря на всички телеграми, тогава заспивам. Като видя, че хората, на които съм помагал, не вършат Волята Божия, турям ги в едно гърне на огъня да ги стопя. Те викат, плачат, молят се да ги извадя. Питам ги: „Готови ли сте да вършите Волята Божия?“ „Готови сме.“ Щом са готови, изваждам ги от гърнето, но вече очистени и обновени. Христос казва: „Няма да видиш изцеление, докато не дадеш последния кодранат“.

Не мислете, че някои от вас ще ме надхитрят, да мислят, че ще бъдат поумни, по-хитри от мене. Не, аз съм и в двете ложи – и в бялата, и в черната. Мен никой не може да ме използва. Зная законите и правилата на едните и на другите, зная и последствията, зная го от опит. И горе съм бил, и долу съм бил.

Няма грешка, която да не съм опитал. Какви ли не мисли, желания, чувства са минали през мене. Защо? Защото съм ви слушал. След това е трябвало да се чистя, да не остане по мен от човешката нечистотия. Всичко в света се е отразило в мене. И след това ще говорят, че съм голямо величие? Не е важно какъв съм по отношение на хората. Важно е какво съм по отношение на Бога.

Преди години живях във Варна. Хазайката ми имаше дюкян в къщата си, който даде под наем на един кръчмар. Всяка вечер се събираха хора в кръчмата, които свиреха и пееха по цели нощи. Невъзможно беше да се спи. Мислех си какво да правя. Казах на хазайката да помоли кръчмаря да не вдигат толкова шум, но той не я послуша. Да изляза от квартирата си, и

това не направих. Най-после реших да си послужа с музиката. Една вечер, при най-голямата врява и вик в кръчмата, взех цигулката си и започнах да свиря. По едно време слушам, в кръчмата настана тишина. Един след друг посетителите напуснаха кръчмата. Не се мина много време и кръчмарят напусна този дюкян, премести се някъде далеч от нас. Кръчмарят напусна къщата, но аз зная колко ми струваше това свирене. Реших в себе си: втори път няма да свиря това парче. Ако химикът със своите газове произвежда ефект на далечни разстояния, защо музиката със своите тонове да не произвежда известно влияние върху умовете и сърцата на хората?

От 25 години аз свиря на цигулка всеки ден поне по 15-20 минути и съм разбрал какво може човек да направи и какво Бог прави. Преди години ме запитаха: „Ти годен ли си?“ „Годен съм.“ „Де е годеницата ти?“ „Аз я нося винаги със себе си.“ „Къде е тя?“ Ето я, тя е моята цигулка. Аз обикалям с нея света. Досега тя не ми е казвала нито една обидна дума. Тя има отличен език. Никога не говори лоши думи.

Аз не зная дали има човек на земята, който да е говорил толкова много като мен. Аз проглуших света с моето говорене. Аз даже се чудя на себе си защо говоря повече, отколкото трябва. Това не е нито по характера ми, нито е присъщо на моето естество, нито е в съгласие с разбиранията ми. В невидимия свят ме считат за най-мълчаливия човек, а на Земята съм най-разговорливият. Аз говоря много, защото ви считам за умни хора. Ако не бяхте умни, не бих ви говорил.

От всичко, което съм говорил, аз съм се ползвал най-много. Дали вие сте разбрали нещо, или не, аз разбрах толкова много! Доволен съм от това, което съм говорил. Аз разбрах един от великите Божии закони.

Някои искат да намерят Христа в мен. Не, Христа ще намерите в Неговото Учение. Ако искате да знаете кой съм, аз ще ви кажа. Аз съм братът на най-малките в Царството Божие. Аз, най-малкият, искам да изпълня Божията Воля, както Бог е заповядал. Да осветя Неговото Име, както Той ме е осветил. Бог е бил толкова добър към мен, че аз, братът на най-малките, искам да му се отплатя с всичката си признателност. Искам и вие да последвате моя пример. В някои от вас може да се яви желание да бъдат по-големи от мен, да заемат първо място. Това е съблазън. Христос казва: „Достатъчно е на ученика да бъде като Учителя си“. И аз не искам повече. Достатъчно ми е това малко място. Аз не бих го заменил с друго.

„Кажете ни нещо велико.“ Това е най-великото, което може да ви каже братът на най-малките, братът на вашите ангели, които ви водят в Правия път. Казвате: „Ти си наш брат“. Ако мислите, че съм ваш брат по плът, лъжете се. Ако мислите, че съм ваш брат по дух — прави сте. „Ти не ни обичаш.“ Ако говорите за земната обич, не ви обичам. Ако кажете, че не ви обичам, както

ви обичат вашите ангели, лъжете се. Няма човек на Земята, който да обича душите ви, както аз ги обичам. Желая и вие да обичате така човешките души. Ясно ли ви е това? Аз знам, че днес вашите ангели много ви се радват. Аз съм дошъл на Земята да служа на ангелите и на вас. Като си свърша работата, ще кажете, че съм заминал някъде. Къде ще замина? Не, никъде няма да замина. Ще отида при Онзи, Който ме е проводил, и ще питам: „Изпълних ли длъжността, която имах?“ Ако има още нещо, което не съм довършил, пак ще дойда. Ако и втори път не завърша работата си, пак ще дойда, докато най-последно ми се каже: „Добре свърши работата си“. Такъв е законът за малкия брат на Небето – да направи това, което Бог иска от него. Ето Великото учение, което не сте слушали досега. Това, което сега учите, не сте го изпитвали никога. Защо не сте го чували? Защото това Учение е на малките ангели, които са слезли на Земята да повдигнат човечеството.

Ако има някой, който да има най-големите противоречия и мъчности в света, това съм аз.

Къща нямам, но имам сърце, в което бих прибрал всички.

Докато аз съм във физическо тяло на Земята, безопасен съм за съвременното общество, но лиша ли се от тялото си и остана със своите духовни и Божествени мисли, всичко ще се разруши, нищо не ще остане на земята. Докато един отровен газ е затворен в някое шише, той е безопасен, но като излезе от шишето, всички ще опитат неговата сила. Такава е философията на живота. Не може да се унищожи един праведен човек. Евреите разпнаха Христа, но и до днес носят последствията на тази си постъпка. Японците преследваха посланика на Оомото – Онисабро Дегучи, когото Бог изпрати, но големи нещастия ги сполетяха. Цяла Япония се разтърси от страшни земетресения. Отгоре им казват: „Няма да вдигате шум против Божиите посланици“. Всеки народ, който се е опитал да се противопостави на Божиите посланици, не е видял добро.

И сега българите мислят, че могат да се повдигнат против мен. Това, което аз говоря, са Божии думи; това са Божии закони. Ако те се опитат да нарушат Божиите закони, Господ ще ги заличи от лицето на земята. Те казват: „Този човек е самозванец“. Не, българите трябва да знаят, че каквото е отношението им към мен, такова ще бъде и отношението на външния свят спрямо тях. Ще кажете: „Как може това?“ Ще ви кажа. Всеки, който се обявява против Божиите пратеници, обявява се срещу Бога, срещу Любовта. Любовта е вечен закон, тя няма минало, тя има вечно настояще и вечно бъдеще. И казва Христос: „Всички, които се обявяват против Мене, т.е. против Любовта, са крадци и разбойници“. Българите мислят, че един човек може да създаде известно течение и да омотае хората. Това не може да бъде. Христос дойде, придоби около 500 милиона последователи. Заблуди ли

ги той? Не. Христовото учение е Божествено. Значи Бог призовава хората. Щом е така, Христос, Който привлече толкова хора, е дошъл от Бога. Буда, Мохамед – също са дошли от Бога. Негови пратеници са те.

Аз не трябва да се спирам върху това, какво мислят хората за мен. Не трябва да обръщам внимание на омразата в света. Зная, че в този народ има готови хора, готови сърца, които искат да служат на Бога. Аз зная, че между този народ на старозаветни, има новозаветни, има праведни, има и ученици – има от всички категории хора. Ако аз съм дошъл между този народ – дошъл съм за учениците, те ме интересуват. За праведните, както и за новозаветните и за старозаветните, има кой да се интересува. Вие трябва да бъдете смели и решителни, да имате вяра, че Бог е на наша страна. Когато дойде до изпълнението на Волята Божия, ние ще работим, няма да отстъпим нито на косъм. Никога досега учениците не са отстъпвали от своя път. Те са били подлагани на мъчения, на страдания, подлагани са били на огън, но винаги са отивали с радост. Трябва да знаете, че всичко, което се повдига срещу Бога, срещу Любовта, се дължи на невежеството в света.

Ако бях дошъл между спасените, другояче щях да бъда облечен, аз съм дошъл в ада, между вас. Тук не се носи фрак. Аз ви намирам в ада и казвам: мястото ви не е тук. Преди 2000 години Христос ви изведе из ада. Какво търсите още тук? Хайде навън, горе! Горе е Земята. „Ами къщичките ни?“ Това са къщичките на ада. Всички да излезете от този ад. Който излезе оттам, той ще бъде спасен. Това, което чувате около вас, е скърцане със зъби, а вие мислите, че то е култура. Да пази Господ от такава култура: ад е Земята, излезте вън от този ад!

Времето е напреднало вече, трябва да прекратя, защото ще плащам за електричество, ще ме глобят. Моята работа прилича на тая на един американски проповедник. Тоя даровит проповедник отишъл на един от курортите в Америка с желание да проповядва на хората. Църквата била затворена. Той взел ключа от църквата и започнал да проповядва. Американците останали доволни от него. Проповядвал цели два месеца. Като свършил проповедите си, той очаквал, че ще му изкажат благодарността си, но останал излъган. Каква била изненадата му, когато му поднесли една покана да плати за изразходваното електричество. Той си казал: „Даром говорих, но трябва да си платя за светлината!“ Когато правиш добро, направи го по всички правила, наполовина не го оставяй. Аз съжалявам, че като ученици на окултната школа не ви заставих да посееете на Витоша плодни дървета. Досега щеше да има най-малко 20 000 плодни дървета. Отиваш на разходка, посеи едно семенце, дето може да расте. Толкова семена оставихме на произвола. В бъдеще ще посадим всички непосадени семена.

Аз мога да бъда в тялото си и извън тялото си. Аз съм в този салон, аз съм

и извън този салон. Аз съм в Слънчевата система. Аз съм в Космоса, аз съм и извън Космоса. Разбирате ли какво значи това? Разбирате ли каква е тази философия? Ще я разберете. Извън Земята съм, извън Слънчевата система съм, извън Космоса съм. Къде е моето Царство? Не е от този свят.

Странник съм в този свят. Никого не познавам освен Тебе. Ти, Господи, Боже мой, си създал всичко за мен. Аз отправям своята благодарност към Тебе, на Тебе, Господи, възложих своето упование. Да възлезе молбата ми към Тебе! (16 юни 1941.)

Буквата „ф“ е опасна по вибрациите си.

ФИЗИОГНОМИЯ

Мислите произтичат от човешки способности, които се отразяват на лицето му. Има мислеща, чувствена и волева страна на човека. Горната част на лицето показва това, което мисли; средната част — това, което чувства; долната част — това, което работи. По отношение на цялата глава някои казват: „У човека има чувства и способности“. Свързват ги. Не правят никаква разлика между чувства и способности. А и самите чувства се различават. Има лични чувства, които се отнасят до неговия личен живот; има семейни чувства, морални чувства, самосъхранителни чувства. А способностите, когато се групират, образуват нещо по-сложно. Казват: „Той е силен човек“. Но силите се дължат на способностите. Един човек е силен само тогава, когато неговите способности са групирани. Например, ако са групирани умствените и наблюдателните му способности, той е силен човек. Разбирането зависи също така от неговите способности. Това са много специфични дейности, които тепърва трябва да изучавате. У вас има само едно общо понятие за това.

Челото е израз на мисълта, носът — на чувствата, брадата — на волята.

Щом започнат да осиромашават чувствата, косите почват да намаляват. Чувствата на човека са свързани с неговите коси. Интелигентността е свързана с гладкостта на лицето. Колкото лицето е по-гладко, толкова този човек е по-умен. Грубо ли е лицето, груб е умът. Косите груби ли са, дебели и остри, и чувствата са такива — недодялани.

Всяка линия, точка, размер, цвят на човешкото лице говорят за качества или недъзи, за вътрешния живот на човека. Някои линии са неподвижни, понеже съответните способности и съответните чувства не са започнали да функционират. Има линии, които са много подвижни.

Когато милосърдието е развито, мускулите на лицето имат особен строеж. Когато милосърдието не е развито, мускулите на лицето не са хармонични.

На челото на човека има известни максими, които са особено важни, но тези максими представят съкровена тайна, не е позволено да се изна-

сят. Щом човек има тези максими на челото си, той непременно ще върви добре. Също така има известни максими на устата си, на очите, на ушите, на веждите, но не е позволено да се изнасят тези максими. Който знае тези максими, той може по тях да предскаже нещо точно. Тези максими не могат да се открият на хората. Те днес мерят челата и казват, че някое чело е високо пет, шест, седем или повече сантиметра, но ние виждаме, че и с високи, и с ниски чела хората пак вършат престъпления. Защо? Максимите ги няма на това лице. Тези максими ги има само тогава, когато между всички части на човешкото лице има едно математическо съотношение. Ако челото и носът, и очите, и ушите, и устата са максимално оформени, ще има едно пълно равновесие. Но ако има само едно изключение от това равенство, тази хармония се нарушава, равенството, което съществува, също се нарушава. И при това положение никакви предсказания няма да се сбъднат. Другояче казано: човек може да живее в един физически неорганизиран свят или в един организиран свят, или в един разумен свят и от това, в какъв свят живее, ще зависи и неговият успех и сполуката в живота. В неорганизирания свят сполуките ще бъдат много малко, в организирания свят – повече, а в разумния свят постиженията ще бъдат най-много, почти до максималните. Какво може да се постигне в един неорганизиран свят? Представете си, че вие сте един поет и пишете своите стихове на брега на морето. Но след половин час идват вълните и заличават всичко, което сте написали. Какво ще остане от вашата поезия? Всичко това ще бъде пометено. Даже и да поставят една статуя на брега, и тя ще бъде катурната. На брега нищо не може да остане. Това е един променлив свят.

Всяка една част от лицето съставлява една трета от цялото лице. Може да има изключения. Понякога челото може да е по-малко, друг път – носът или брадата. Ако брадата е по-малка, за това има причини. В такъв случай лицето не е съразмерно.

Коя е причината на едно лице да е обло, на друго – продълговато? Интензивността на неговата мисъл. Колкото по-интензивна е мисълта, толкова повече енергия приема този човек и я отправя към центъра на Земята – това прави лицето продълговато. Всички войнствени хора имат продълговати и мускулести лица. Хора, които живеят охолно, имат кръгли лица. Малките деца имат валчести лица. Опитайте се да не задоволите едно желание на детето, лицето му веднага ще се удължи.

Голата част от лицето представлява разумния човек. По челото, по скулите, по лицето ти познаваш дали може да се разчита на човека, или не, дали той е прост. Ухото показва през какви условия е минала нашата Земя в своето развитие, то представлява цялото битие. Очите, носът, ушите, ръцете говорят по какъв начин е работила и се е развивала природата.

Старите гърци са определяли, че дължината на лицето трябва да съставля-

Какво означава тази линия (AB)? Кой е умният? По тази линия всеки безпогрешно ще познае какъв сте – това е едно правило. По линията ще познаете колко сте напреднали. Може да искате да рисувате лице. В лицето има три допирни точки – а, б, в на линията СД. Челото ще допира до първата точка, до втората точка ще допира носът, а до третата – брадата. Как ще нарисувате челото? То се отклонява от перпендикуляра назад до известна степен (в чертежа ЕФ). Това отклонение ще започва от основата на носа. А тук, долу, в точката В ще има трето отклонение. Изкуството зависи от това, как ще приложите перпендикуляра АВ (Учителя показва третия чертеж.) Този човек има много развит обективен ум. Челото е отклонено от перпендикуляра. Невъзможно е да имате такова изправено чело. И носът не може да се слее напълно с перпендикуляра. Има едно малко пречупване.

Това показва пътя, по който се развивате. Трябва да знаете допирните точки с перпендикуляра. Може да има и допирна точка за устата. Когато горната част на устата е прекомерно развита, това показва, че в човека има много излишна енергия, която прелива. Хората, у които е развита горната част на устата, са активни и без да искат, предават нещо. А пък един

човек, при който долната част е по-силно развита, той всякога очаква да му дадеш нещо. Онзи, който се самовъзпитава, той трябва да знае своите естествени предразположения и трябва да ги нагласи в хармония с общия закон на развитието.

Лицето е построено от вътрешната енергия на мозъка. Всяка добродетел има свое отражение в лицето на човека. Всеки интелектуален подтик, всяка интелектуална сила, също имат свои специфични признаци.

Умът е в носа, разумността е горе в челото, а пък доброто е в устата. Доброто е сила, която е в устата. Ако вашите устни почнат да изтъняват, това показва, че вашето кръвообращение е слабо и в храносмилателната ви система има известна ненормалност. Ако цветът на вашите устни почне да потъмнява, става черен, това показва, че преобладава венозната кръв. Същевременно устата показва колко е добър човек, показва степента на неговата доброта. Като погледнеш устата – кривата линия – ще познаеш добро ли мисли този човек. Някой път човек иска да направи добро, но ако няма подходяща уста, добротата не може да се прояви. Ако вие нямате една добре изорана нива, нищо не можете да посееете. Ако нивата е добре изорана, ще я посееете. Какво ще посееете на камениста почва?

Изучавайте лицето на човек, който наблюдава. На какво се дължи наблюдението? Човек наблюдава с очите си, непрестанно гледа нещо. Значи, ако дълго време този човек е наблюдавал живота край себе си, без да се е вглъбявал в себе си, долната част на челото, областта над веждите изпъква навън и челото става полегато. Когато наблюдателността е силно развита, перпендикулярът, спуснат отгоре, не се допира до челото, но само до областта над веждите. Този ъгъл показва, че умствените способности са слабо развити. Когато са добре развити, линията на челото започва да се изправя, докато се слее с перпендикуляра. Те са основни линии, значи, когато умствените способности са добре развити, челото се приближава до перпендикуляра, а устните се отдалечават. Защото, ако устните са издадени напред, а челото е с наклон назад, това е една несъразмерност, която не отговаря на известни математически отношения, които са задължителни за художниците. Тези пропорции се изучават от тях. При това положение, ако спуснеш един перпендикуляр, ще има малък наклон. Значи, трябва да имате два центъра, а това е цял един свят. Зависи какво е отношението на това лице към тия два свята, какво е отношението на вашия ум, на вашето сърце и на вашата воля. Това е методът. Умът, това е горната част на лицето – челото. Средната е сърцето, областта на чувствата, и долната е волята на човека – брадата. От основата на носа до края на брадата е областта на вашата воля – физическото тяло. Следователно всяка деятелност се отразява на лицето. Функциите на волята се отразяват от носа надолу. Сърцето оформя средната част на лицето. Умът изгражда горната част. Съществуват

известни течения — когато перпендикулярът се отдалечава от устните, приближава се към челото, когато се приближава към устата, отдалечава се от челото. Такъв човек се интересува само от ядене и пиене. То е карикатура, развити са известни желания, които не са под контрола на волята, нито под контрола на ума, те са животински.

Лицето на човека е мястото, където може да се прояви истината. Това е единственото място, където тя може да се прояви в човека. Там е истината. У животните лицето е покрито с козина, а у човека има зародиш на истината. Това е неговото лице. Следователно дотолкова, доколкото лицето на човека е правилно — трябва да се знае какви са пропорциите на лицето — дотолкова истината е проявена. Там няма абсолютно никаква измама. Казваме, че лицето не лъже. Има дегизирани лица. Ако има известни линии на човешкото лице, никаква лъжа не може да съществува. Аз говоря за живите линии, за подвижното лице, което не е маска. За онова лице, което постоянно се мени от сутрин до вечер. Няма да го видиш и две минути, през които да е едно и също — това е вечното разнообразие на човешкото лице. Туй вечно разнообразие аз наричам красота. Красотата зависи от вечното разнообразие, което е израз на великата природа. Нашето лице е дотолкова красиво, доколкото то е израз на онази жива, велика, разумна природа. От това гледище ние можем да съдим и физиогномически. Има степени на истината: умствената страна на истината, сърдечната страна на истината и волевата страна на истината. Умствената страна е в челото, сърдечната страна е в носа, а волевата страна е в устата. Най-хубавото и най-опасното е човешката уста.

Ако погледнеш лицето от двете страни на скулите, ще разбереш какво е състоянието на стомаха. Ако лицето под скулите е хлътало, стомахът е слаб.

Когато черният дроб функционира правилно, лицето има приятен розов цвят.

Помнете: зад очите е Истината, зад ушите е Мъдростта, зад устата е Любовта, зад носа е човешкият ум, зад устните е човешкото сърце. Зад ръцете е правдата, зад краката — добродетелта.

Човешката зеница е онзи център, от който човек е излязъл. Ухото е пося-тото семе, което е разцъфтяло; носът е семето, което е поникнало, а устата — клоните, които са се огънали под тежестта на плодовете. Може да ядеш и пиеш. Следователно човек сега е дошъл до положението да яде и пие. Бла-жени, които ядат и пият, и горко на онези, които не ядат и не пият.

Колкото е по-интензивна светлината, толкова по-дълги са нейните линии. Оттук правим заключението, че носът на човека се удължава под въздействието на светлината, която прониква в неговия ум. Ухото се удължава под въздействието на топлината. Големите уши показват добре развити чувства.

Всяко ваше действие може да се отрази или на челото ви, или на носа ви, или на веждите. Веждите са граница. Носът и устата също са граница. Човек винаги наблюдава нещата, които са за ядене. Между очите и храната има известно правилно отношение – те хармонират. Човек всякога наблюдава с интерес това, от което той ще се ползва. Наблюдаваш известна храна, искаш да я вкусиш. Значи, тя е в хармония с твой вкус. Очите по същия начин възприемат светлината. Има известно сходство между веждите и устата. И веждите, и устата имат хоризонтално положение. А защо именно носът е поставен между веждите и устата? И защо е отвесен? Имате два свята, които са съвсем различни. Светът на зрението е един свят, а светът на храненето е съвсем друг. Носът е, който съединява тия различни светове. Той е мост. Носът съединява физическия свят с Божествения. Той е единствената връзка между тях.

Трябва да знаете в какво се състои красотата на носа. И после каква форма трябва да има. Носът трябва да бъде в изправно състояние. Сега хората много безразборно третират носа. Всеки ден по три пъти трябва да се молите за носа! Ще кажеш: „Господи, поправи носа ми“. Господ да поправи дължината и широчината на носа. Ще кажеш: „Господи, да разшириш дупките на носа ми, защото са тесни“. Широки дупки трябва да има носът – ако са стеснени, трябва да се разширят. После, този нос не трябва да бъде сраснат. По три пъти на ден трябва да се молиш за носа си, по три пъти на ден трябва да се молиш и за очите си, по три пъти трябва да се молиш за устата си, по три пъти трябва да се молиш за ушите си, по три пъти трябва да се молиш за ръцете си, по три пъти трябва да се молиш за краката си.

Колкото носът е по-правилно оформен, толкова и разбирането ни е по-правилно. Носът е резултат на общото усилие на умствения свят да изгради един мост, който да е връзка между физическия свят и Божествения. Тогава, щом някой е недоволен от живота, какво показва това? Причината е в него. Затуй е хубаво, като си недоволен, като изгубиш равновесие, пипни си носа с показалеца, побутни го малко. Бутни си носа веднъж, два, три, четири, до десет пъти. После наблюдавай какво ще стане в тебе. Не само това, но природата по някой път по изкуствен начин ви заставя да бутате носа си. Събира се нещо в него и си принуден да извадиш кърпата, за да го изчистиш. Благодарете на това, понеже по този начин вие се уравновесявате. Като си неразположен, извади кърпата си, побутни си носа. В природата нищо не е безсмислено. То е голямо благо, ако човек пипа деликатно носа си. По този начин влиза в контакт с по-висш свят, само трябва да знае как да хваща носа. Понякога се пипа с двата пръста, друг път – с трите. Като ви говоря така, не искам да станете суеверни, но казвам: всички неща в природата имат своето значение. Долната част на носа е израз на чувствителността. Колкото по-развити са ноздрите, толкова и чувствителността е по-голяма.

Когато носът е сплеснат, ноздрите имат отношение към дробовите. Колкото дробовите са по-добре развити, толкова по-широки, по-правилни са ноздрите. Мисълта има отношение към правилността на носа, към дължината му. Широчината зависи от доброто състояние на дробовите. Ако носът е стеснен, това показва, че дробовите не функционират правилно.

Носът е най-благородният орган на човешкото лице, но вие така го чоплите, бъркате, че човек може само да ви съжалява. Аз не съм срещнал досега нито един българин, който да бърше носа си леко с бяла копринена кърпа. Много внимателно трябва да се пипа носът, да се милва с мека копринена кърпичка, понякога нарочно с чиста водича ще го измивате.

Носът, това е човекът, това е характерът. На носа е написано и бъдещето на човека.

Казват: „Колкото носът е по-дълъг, толкова човек е по-интелигентен; колкото носът му отдолу е по-широк, толкова той има по-добро сърце“. Това е общо казано. Колко може да бъде дълъг човешкият нос? 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 сантиметра — повече от това може ли да бъде? 10 сантиметра дълъг нос едва ли ще намерите. Изобщо за носа това е прекомерно. Носът на слона е дълъг един метър — това е неговият хобот. Той е много проточен надолу. Слонът минава за най-интелигентното същество сред млекопитаещите. Под човека няма по-интелигентно същество от слона. Казвам: вие изучавате носа колко е дълъг, но това е само проекция. Вие не трябва да изучавате носа само в една аритметическа проекция. Аритметиката се занимава с мъртви величини. Носът може да се разглежда и от алгебрично гледище, или от алгебрично-органическо гледище. Широчината на носа, като проекция, се раздвоява в раменете, после се стеснява; като слезе в краката пак е по-голяма тази широчина, отколкото онази, която сегашният нос има.

При сегашната широчина на човешкия нос ще дойде някой при мене и ще ми разправя, че бил много интелигентен или че е човек с широко сърце. Човек, който има такава широчина, не може да бъде особено интелигентен или с кой знае колко широко сърце. Човек, който има тесен нос, неговите чувства са толкова ограничени и любовта му е толкова слаба, че не може да издържи и половин ден в любовта си.

У някои хора носът е по-широк, което означава, че гърдите са по-добре развити. Тия хора дишат по-дълбоко, повече въздух поемат. Това е наследено. Не само последните, но 15, 20, 50, 100, 200 поколения са дишали много добре. Вследствие на това носът е добре развит, плътен е. Но освен това, тези поколения са влагали и известна интензивност на чувствата. Туй развитие на чувствата се отразява и на носа. Тази малка заобленост на ноздрите е направена от симпатичната нервна система.

Как трябва да изобразите носа? Можете да нарисувате един гръцки нос.

Гръцкият нос е прав, без никаква гърбица. Римският нос се отличава с голяма гърбица, която означава енергичност и войнственост. Гръцкият нос е нос на изкуството, на естетиката, на чувствата го наричам, но не е чувствен. Защото чувственият нос има съвсем друга форма. При чувствените носове са развити страничните части, тези две запетаи. Човек има две запетаи от страни на носа, в еврейския език ги наричат „йодове“. Според еврейската наука всичко в света е създадено само от „йодове“. Тези странични извивки на носа показват известни течения, които са свързани с един център, а той от своя страна е свързан с друг – по-далечен център, също като радио. Върхът на носа е едно радио, което е предназначено за особени възприятия, а пък страните на носа имат съвсем други възприятия. С върха на носа не може да се възприеме Любовта. Чрез него ще възприемеш само посоката на движението, така както някое куче разпознава. Но за да разбереш характера на съществото, което наблюдаваш, трябва да имаш други възприятия, които са в обсега на основата на носа – между веждите.

Ако носът на човека е по-дълъг, отколкото е предвидила природата, той ще бъде амбициозен. Големият нос е свързан с амбицията. Този човек иска повече, отколкото му трябва. Един човек с дълъг нос непрекъснато мисли как след хиляда години ще живее на земята. А пък ако направиш носа на един човек къс и широк, той ще го удари нашироко – занимава се само с ядене и пиене. Ще кара така първата година, втората, третата, шестата и пр. Той мисли, че като яде много, ще се оправи.

От какво се определя правилният нос? Носовите са условия. В някои има влага, други са сухи. Някои хора страдат от сухота, а други – от много влага. Има носове малко завъртени накрая. Такъв нос има повече влага. Когато носът е завъртян накрая, задържа влагата. Защо да не харесваш носа си? Ако имаш прав нос, ще бъдеш въздържан. Ако махнеш вдлъбнатините на един нос, той ще остане без влага. Носът ще се оправи, но и ти ще пострадаш. Ако недостатъците се отстранят, и ти нещо ще загубиш. Благодарете на тази вдлъбнатина. Тя продължава живота. Някои не си харесват носа. Не е хубаво носът да е широк, но не е хубаво и да е много тесен. То е като в термометъра. Ако живакът не се движи нагоре-надолу, тогава за какво ще ви служи? Какво ще разберете? Ако на лицето ви не стават никакви промени, какво ще бъде положението ви? Не се бойте от промените, които стават. Често някои от вас се страхуват, че когато не сте разположени духом, имате много дефекти. Благодарете за всички промени, които стават във вас. Считайте, че каквото става в ума, в сърцето, в челото е за ваше добро.

Защо носът на някого се изкривява на една или на друга страна? Има причина за това. Защо носът на свинята е вирнат нагоре? Защото обича да рови. Всяка силно отрицателна черта се отбелязва върху носа, върху дължината и широчината му, върху формата му. Енергията, която се пре-

дава на носа с удължаването му, колкото малка да е, ще се влее в целият организъм, тя прониква в него, а не се разлива навън. Съмнението е недъг на ума, а завистта, злобата са недъзи на сърцето. Тези недъзи трябва да се изхвърлят вън от човека.

Ако носът се е огънал, това показва, че има някаква неестествена тежест. Ако пък носът е станал гърбав, тежестта е отвътре. Когато носът е огънат навън, има едни качества, а пък ако е огънат навън, той има други качества.

Тази площ не трябва съвсем да се огъне, а да има едно малко огъване. И като се премахне тежестта, плоскостта трябва да не е изгубила своята еластичност. Човек трябва да има силен характер, да не се огъва. Временно може да има малко огъване, но изобщо човек не трябва да се огъва. Той трябва да държи закона на правата линия, да бъде прав. Временно може да завиеш, но пак непременно трябва да тръгнеш по правата линия. Само при правата линия има почивка, а пък при кривата линия има дейност, придобивки и постижения в живота. Ако ти не знаеш закона на равновесието на правата линия, ти няма да знаеш как да си почиваш. Трябва да обясня с ред картини какво разбирам под това. Да преведа тези геометрически прави линии, да ги оживотворя.

Да кажем, че имате една права линия: тя трябва да е жива. Вие трябва да изучите характерните особености на тази жива права линия. Тя е вечно подвижна. Правата линия аз я наричам линия на почивката. Като си почиваш, ти вече разбираш правата линия. Аз наричам тази почивка така: да имаш мир и Любов в душата си, да си радостен, да си весел. Това е почивка. Оттук започват другите линии. Правите са условие за радост.

Носът на нервните хора постепенно започва да се изостря, а това не трябва да бъде. Човек трябва да има остър, буден ум, но не и остър нос.

Ако носът е широк, дишането е добро, чувствата са развити. Ако носът е сплескан, чувствата не са развити, този човек не може да дава, дихателната система е слаба.

Трябва да имаш следните възприятия: с горната част на носа, между веждите (в основата на носа), после с върха на носа и със страничните части. Тогава ще имаш ясна представа за нещата. Ако си възприел само чрез

върха на носа, тогаз ще имаш само една трета от възприятието. Някои хора не мислят правилно. С думите „не мислят правилно“ искам да кажа: възприятията на техния нос не са правилни. Мисълта не е нещо отвлечено. Тя е нещо много реално. И ако ти не я съобразиш със закона на Любовта, тя не може да бъде правилна. Когато ние говорим за закона на Любовта, за закона на Мъдростта и за закона на Истината, те съответстват на три точки на носа. Или другояче казано, ако една мисъл не може да я възприемеш с основата на носа, да я почувстваш отпред и да я приемеш странично в главата си, то тази мисъл ще остане неразбрана.

През очите на човека прозира неговият духовен живот.

Промяната в цвета на очите е в зависимост от промяната на умственото състояние. Всъщност тази промяна се дължи на отслабване на вибрациите на човешкия мозък. Това отслабване на вибрациите пък се отразява върху бялска на очите, вследствие на което те менят своя цвят. Цветът на очите служи като диагноза за определяне на умственото състояние на човека, както и състоянието на неговия мозък. Очите са огледало на вътрешния живот на човека.

Очите на някои хора са дълбоки езера, в които ако не знаете да плувате, ще се удавите. Има очи изпъкнали, подобни на планински връх. Ако се подхлъзнете на такива очи, ще отидете дълбоко в долината.

Сегашните хора не знаят предназначението на веждите. Някои казват, че служели потта да не пада в очите. Туй е на второ място. Веждите имат велика цел в мисловната форма на човека. И в нашите наблюдения всички, които имат надвиснали вежди като на Тарас Булба от Гогол, са хора на един крайно материален свят. Такъв човек сиромаш не може да бъде. Веждите на такъв търговец не са тънки. Един човек с такива дебели вежди учител не може да бъде. Защото той оперира с дългите вълни на човешкия живот. Тънките вежди оперират с късите вълни на електричеството и магнетизма. Следователно една жена с тънки вежди, като види човека, ще каже на мъжа си: „Ти с този човек да нямаш работа!“ На мъжа ѝ му трябват десет години да разбере това. Това са проверени факти. Тъй става, няма време за дълги обяснения сега. Тънките вежди, то е вече школа. Но трябва да се знае кои са тънките вежди. Трябва да се вземат определени косми, да се знае кои са тънки. Човек с тънки вежди и дебели вежди, това са два различни характера. Човек с дебели косми на главата може да стане един обикновен човек, може да стане разсилен, може да стане орач, може да стане ковач, но учен не може да стане. За учения човек се изисква коса, тънка като коприна. Всеки косъм си има специфична служба в природата. Косата и да падне, трябва да остане коренът ѝ. Когато и коренът на човешката коса падне, с този човек е свършено, трябва да си вземе билет за онзи свят. Някой път някой, като

дойде при мене, пита има ли да живее още. Аз нищо не казвам, поглеждам главата. Казвам: ще живееш толкова, колкото Господ ти е дал. Виждам, че след 10 години ще си иде, останали десет години на главата му, всеки корен за една година. Човек има 300 хиляди косми, значи триста хиляди години има да живее. Значи има 300 хиляди години кредит. А сега колко живеете?

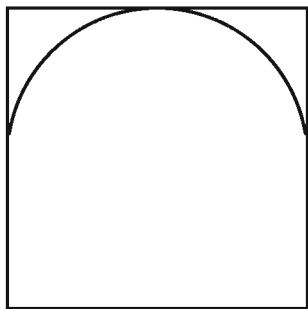
Веждите означават интелигентност, те означават една вътрешна интелигентност. Тънките вежди означават обективен ум. Ако имаш тънки вежди, уповавай на обективния си ум. Ако имаш дебели вежди, уповавай на вътрешния си ум. Някои си търкат космите на веждите. Не си търкай веждите, но уповавай на тях. Някои ги бръснат. Други от тънките вежди искат да си направят дебели, а трети от дебелите искат да си направят тънки. Оставете ги точно такива, каквито са.

Тънките вежди „гайтании“ показват фино чувство, интуиция, вътрешно схващане, а пък дебелите вежди показват развито чувство към материален живот.

Хубавата уста, която имате, може да е наследена от вашите деди и прадеди, но и вие сте работили върху нея. През целия си живот трябва да работите върху устата. Тази уста е отражение на една разумност извън физическия свят.

Устата може да е много голяма или много малка. Доброто на човека се намира в горната и долната устна. Ако долната устна на човека е повече развита, тогаз той е пасивен, той очаква, доброто не е активно; а пък ако горната устна е развита, тогаз доброто в него е активно, то ще се прояви. Някой казва: „Аз пасивен ли съм?“ Не е лошо човек да бъде пасивен, но той се смущава. Това зависи от устата. Нека отправи молба към Господа и тогаз един ангел ще дойде и с четката си ще направи поправка, където е нужно. И всеки ден ангелът трябва да идва със своята четка. Фигуративно ви говоря. Устата е израз на доброто, защото е място на Любовта.

Ако брадата е дълга и широка – енергията на този човек не само е възбудена, но и много активна. Където мине този човек, носи разрушение.

Научете се да наблюдавате устата си. Аз бих ви препоръчал да си имате по едно огледало, да се гледате и да се ретуширате. Мога да ви покажа как. Неестествени са грубите докосвания. Има едно пипане, което е ретуширане.

Този квадрат е една правилна форма, върху която трябва да се оформи човешката глава. Тези криви линии трябва да се закръглят добре, за да се образува една правилна глава. Трябва да знаете как да си образувате кривите линии.

Искаш да си изработиш една правилна черта на лицето. Но трябва да знаеш какви мисли, чувства и постъпки са нужни за тая цел. Трябва да имаш хубава мисъл, чувство и постъпка, за да се създаде една добре закръглена крива линия около устата ти, която показва Любов.

Всеки един звук, всяка една дума трябва да имат само едно значение. Първоначално всички думи имат само едно значение в нашето съзнание. Човек непрекъснато трябва да се учи. Всяка дума произнесена правилно оказва известно влияние върху мускулната система на лицето. Това влияние е микроскопично, но като се повтаря няколко пъти, тази дума ще остави известни изменения върху лицето на човека. Например, ако произнесеш думата „скръб“, даже и да си радостен в този момент, лицето ти ще придобие друг израз. Същото е, ако произнесеш думата „радост“, и тя ще остави своя отпечатък върху лицето ти. Ето как се моделира лицето на човека. Някой пита как да си помогне. Започни да си казваш: „Аз съм даровит, аз съм даровит“.

Мнозина от вас не харесват носа си. Кажете на природата: „Така, както ми е поставен носът, не ми харесва. Направи го както трябва“.

Ти не харесваш лицето си. Какво не харесваш в него? „Аз не съм красив.“ Кое нещо не е красиво в лицето ти? Ще кажеш на природата: „Тази страна да се вдлъбне малко!“

Ако носът ти е прав, ще кажеш на природата: „Не ми харесва този нос. Ето, тук малко да се вдлъбне“. (Учителя сочи мястото при основата на носа, под точката между веждите.)

Как трябва да се направи това вдлъбване? Това е цяло изкуство! След това ще кажеш: „Отстрижи малко да се поразшири, върхът да не е остър като на някой орел, но и там да е малко широк“. Няма да се мине много време и ще кажеш: „Харесва ми този нос“. Защото, щом стане носът на върха като човка, то вашата работа е опасна. Вие ще кажете: „Каквото Господ даде!“ Господ обича да му се говори конкретно.

Меката част на ухото е мястото на живота — там е благородният елемент на човека и жизненият капитал, отпуснат за него. Няма ли я тази част, съкращава се животът. Хора, които имат много къса тази част на ухото, ще имат къс живот. Такива хора ще са все недоволни, кисели. Когато тази част е дълга, добре оформена, месеста, такъв човек е много разположен, магнетичен — това е едно благо. Като хващате тази мека част на ухото, мислено си казвайте — „да се удължи“.

Но ще ми кажете: „Какво общо има между тия двама, които са живели преди две хиляди години?“ В света живеят два вида хора — митари и фарисеи; от тях са произлезли много други, но те си остават основните. Вие може да спадате или към единия, или към другия вид — безразлично дали сте свещеник, или не, дали сте благородник, или не, дали сте учител, или не, дали сте философ, мъж или жена. Тия два характера се преплитат и изпъкват в жи-

вота на всички. Те ще останат завинаги отличителните типове в човешката история. Художеството на Христа се състои именно в това, че Той с много малко думи е съумял да ги изрази и представи така нагледно.

Външният образ на фарисея наглед е приличен. Той е човек благовиден, снажен, строен, с висок ръст – 175-180 сантиметра, по-горе от обикновения. Ръце и пръсти – въздълги; палец – дълъг, симетричен – признак на изработени възгледи, присъствие на воля и интелигентност; показалец – равен с безимения; показва, че щом се зароди в него някоя идея, той я прокарва до крайните ѝ предели. Храносмилателната му система е изправна, в ядене и пиене той е трезвен, няма слабостите на чревоугодника и винопиеца, вкусът му е изтънчен. Кръст – възтънък. На възраст – преминал е четирите периода и е встъпил в петия, сиреч навършил е 45 години. Рамена – малко възкръгли; лице – малко продълговато и крушообразно, с развита нервна система. Долна челюст – правилно сформирована, с брада продълговата и заострена – признак на човек с ум подвижен и схватлив; уста – средни; устни – нито много дебели, нито много тънки; краищата на устните ъгли стоят малко издигнати, с една усмивка на презрение: „хората, това са тълпа“; но вътрешното свое презрение никога не изказва. Очи – сивопепеляви; вежди дъгообразни, малко наведени като клоните на старо дърво – човек, който живее дълго време и който има опитност в живота. Чело – хубаво, възвисоко, в основата си над носа издадено – признак на човек със силна индивидуалност, с наблюдателен и практичен ум. Слепоочните области – средно развити; уши – правилни и близо прилепени при главата – белег на материален порядък. Влакната на брадата – малко възредки и възчервени – белег на импулс и упорство. Глава – валчеста, общ размер околоръст ушите – 56-60 сантиметра; със силно развита и издигната теменна област – белег на човек с голямо самообладание, самоуважение, гордост, възискателност и тщеславие. Религиозно чувство притежава, но едностранчиво развито; милосърдие проявява, но само към себе си и нему близките. Лице – възбледо, бяло, с нос от гръцко-римски тип. Човек с естетически вкус, но без поезия и обич към природата, към възвишеното и идеалното. Човек със силна вяра, но вяра само в своя ум; с голяма надежда, но надежда само върху своята сила. Има религия, но в тази религия почита, обожава само себе си. Ако влезем в неговия храм, ще намерим на първо място не образа на Исуса Христа, а неговия собствен портрет; и на мястото на Света Богородица, Йоан Кръстител и другите светци – наредени неговите деди и прадеди, на които той кади тамян и възнася молитви: „Славен, велик е нашият род“. Човек интелигентен, който събира познания в живота, запознат добре с еврейската Кабала и с принципите на тогавашната цивилизация. И ако би живял в наше време, щеше да мине за виден писател, философ, художник, държавник и духовен глава.

Сега да се обърне към другия тип – към митаря. Имате човек със среден

ръст, въздебеличък; крака – възкъси, ръце – дебели, пръсти – също въздебели и заострени, лице – валчесто; стомашна система – прекрасно развита, обича да похапнува повечко и да попиюнува. „Предстои ми дълъг път да извървя, аз трябва да имам храна“ – така си философства той и затова става бирник; отгук ще изпроси, оттам ще вземе и пооткрадне – напълва си торбата. „Ти правиш като мене; ще извиниш, може да го сметнеш за кражба, но трябва ми. Не искаш ли да ми го дадеш, ще си го взема насила или открадна.“ Казах: митарят има лице възвалчесто, вежди – дебели, брада – отдолу широка – каквото предприеме, с успех го свърша. На възраст е между 40-45 години. Брада – с черни рошави влакна, мустаци – също – белег на голяма горещина; нос – развит, възкъс, дебел, широк в крилата си – признак на добра дихателна система. Човек на чувства, импулсивен като дете, всякога може да изкаже своята радост; като му дръпне половин кило винце, може да скача и се радва; като изтрезнее, почва да плаче, че жена му била болна. Слепоочни области – силно развити; уши – възголеми, почти като толстоевите, като на човек, който краде, взема, но и дава. „Бащата и майката крадяха; хайде аз да дам, да облагодетелствам, дано Господ да ни прости греховете.“ Очи има кафяви или винени – белег на естествена мекота и добродушие, които чакат само своето време да се проявят. Глава – правилно развита, като главата на Сократ. Има отлично развити домашни и обществени чувства, силно религиозно чувство, отзивчиво чувство на милосърдие, правилно разбиране на живота, отличен ум, лишен от софистика, силно развита съвест, която му показва грешките и той не се свени да ги изповяда и пред Бога, и пред човечите, и пред себе си. Няма превзети възгледи за своето благородство. Има религия, но в нея той е поставил образа на Добрия Бог, а не своя. Всякога вярва, че този Добър Господ ще го изведе на видело. Има повече вяра в Него, отколкото в себе си. Има правилна философия; не се сравнява с по-нискостоящите от него крадци и вагабонти, а казва: „Господи, като гледам Тебе, ангелите, светиите, какво съм аз? Трябва да се повдигна, трябва да бъда като Теб. Грешник съм; деди, прадеди и аз човеци не станаме; ям, пия, станал съм като свиня; прости ми, че не мога да използвам благата, които Си ми дал.“

ФИЛОСОФИЯ

Защо материализмът се яви в света през XIX век? За да намести умовете на хората. Цялата онази паяжина в умовете им се очисти. Той дойде във време, когато схоластиката беше на върха на своето развитие и трябваше да се внесе една по-трезва мисъл. Сега пък трябва да дойде едно духовно движение, което да изтълкува фактите тъй, както са в живата природа.

В живота на човека има много задачи, които днес са неразрешими. Например една от неразрешимите задачи е въпросът, кой е създал света и защо го е създал. Тази е далечна задача. По-близка задача за човека е как да използва създадения свят. Първата задача е тежък камък, който и досега не е дигнал. Той стои на пътя на човечеството, но не се е намерил човек, който може да го дигне. Много философи са го разрешавали, но камъкът и до днес стои непокътнат. И още много философи ще го разрешават, но едва ли ще им се даде щастието да го дигнат. Колкото е възможно да претеглите Земята на везни, толкова голяма е вероятността да се реши въпросът, кой е създал света. Колко тежи Земята, колко енергия е определена за нея, това са данни, изчислени с абсолютна точност, но не от хората, а от ония, които са я създали. В природата всяко нещо е строго определено.

Казвате: „Това са философски работи“. Философски работи са, но са хубави. Философите са умни хора. Те съзнателно скриват своята мисъл в научна форма, за да се разбере само от хора, които могат да се ползват от нея. Много въпроси са добре изяснени от философите. Те искат да покажат на хората, че трябва да се мисли. Без да мисли много, някой казва: „Човек е роден да страда“. Не е така. Друг казва: „Човек е роден да бъде щастлив“. И това не е така. Това са вметнати изречения в живота на човека. Според мене, човек се е родил, за да живее. Че някой бил щастлив в живота си, а друг – нещастен, това е друг въпрос. Има хиляди начини, по които задачите на живота могат да се разрешат. Щастието не е единственият начин, по който задачите на живота могат да се разрешат. И животните могат да имат блага в живота си; и те могат да бъдат щастливи, без обаче да разрешат задачите на своя живот.

Времето и пространството са двама господари с различни характери: първият е стегнат, той държи сметка и на пращинката. Вторият има широко сърце, той дава, колкото искате. Който е недоволен от живота, това показва, че времето го управлява; който е доволен от живота, пространството го управлява. Това е най-простата, най-елементарната философия, която дава донякъде само едно определение за понятията „време“ и „пространство“.

Казваш, че искаш да реализираш едно желание, но как? Гладен си, имаш желание да се наядеш, влизаш в един голям ресторант, какъвто имаше на Рила. Посреща те келнерът: „Заповядайте, господине!“ Снемат хубавото ти палто и шапката и ги окачват. После ти поднасят яденето. Щом се наядеш, работата се изменя. Като си тръгнеш, пак ще ти дадат палтото, пак ще ти дадат шапката, ръкавиците ще ти извадят от джоба. Но да излезеш, не си свободен. Беше свободен да влезеш, но преди да платиш за онова, което си ял, не си свободен да излезеш. Казвате: „По братски трябва да живеем“. Какво значи по братски? Що е братството в света? Туй е влизане, но не можеш да излезеш. Свободен си да влезеш, но не си свободен да излезеш по

същата причина, по която си влязъл. „Как е възможно това?“ В една къща човек всякога влиза през една врата и излиза през друга. Никога не можеш да излезеш през същата врата.

Сега, като говоря за разбиранията на хората, не казвам, че разбиранията им нищо не струват, но те са временни, подлежат на промени. Например вие стрижете вълната на овцете и се радвате, че ще си направите една дреха. И овцата се радва на вълната си, но никой не я пита. Обаче дойде ли някой при вас да ви стриже, вие веднага се сърдите и казвате: „Кой смее да ме стриже? Това е цяла кражба!“ Когато вас стрижат, това било кражба, а когато овцете стрижат, то било необходимо, за да им поникне нова вълна. Значи, когато вие стрижете овцете, за тях това било добро; когато вас стрижат, назад ви тръгвало. Чудна философия! Доколкото зная, философията на овцете не е съгласна с тази на хората. И те имат свои аристотеловци, платоновци, кантовци, които не са съгласни с философията на хората. Те казват: „И ние имаме свое мнение, но докато сме слаби, ще търпим. Един ден, когато станем силни, публично ще изкажем своите разбирания. Ще се приготвяме за това време.“ Засега хората са прави. Когато човек стриже овца, върви ѝ. Когато вълк стриже овца, не ѝ върви. На същото основание казвам: ако дойде един ангел да остриже човека, ще му тръгне напред. Овца не може да стриже овца. Човек може да стриже овца. Обаче човек да стриже човека, не е позволено. Често някой човек се заема да стриже хората и всички намират, че това е в реда на нещата.

Ще ви обясня закона, защо не трябва да отмъщавате. Допуснете, че някой влиза в къщата ви и задига 1000 лева. Но в същия ден имате важна работа, от която ще спечелите 100 000 лева. Ако вземете да гоните крадеца, вие ще загубите 100 000 лева. Господ казва: „Остави хилядата лева, ще спечелиш 100 000 лева, свърши си работата“. Обидил ви някой, но в същото време имате да вършите една добра работа за Бога; свършете си работата, защото ще загубите двойно повече, отколкото ако речете да си отмъщавате. Има ли философия в това? Има. Опитайте дали е вярна, или не. При пръв случай, който ви се представя, приложете това нещо. Аз често срещам хора по пътя да гонят хилядата лева. Къде отиваш? „Откраднаха ми пари, хиляда лева.“ Ще изгубиш 100 000 лева. И на вас казвам: срещал съм ви да гоните хиляда лева, внимавайте, че ще изгубите 100 000 лева. Евангелието препоръчва да не си отмъщавате, защото Господ казва: „Мое е отмъщението; не съдете, за да не бъдете съдени“. Важна работа има всеки в света, а не да съди другите.

Често в умовете на съвременните хора има нещо криво, не че те сами са криви, но има една крива философия за живота, предадена от векове насам. Хората мислят, че ако са наблизко, ще разбират нещата по-добре. Не, не се приближавайте наблизко, стойте на известно разстояние един от друг. Много далеч да сте е лошо, но и много близо да сте, пак е лошо. Ако един предмет

е много далеч, не можеш да го видиш ясно, но и ако е много близо, пак не можеш ясно да го видиш.

Та казвам: откъде трябва да започне човек? Откъде трябва да започне реката? От извора. Де е изворот на човека? Всеки от вас може да ми каже откъде да започне. Да, едно начало трябва. Къде е началото? От извора, там, високо при някой планински връх — и продължава хиляди километри. По някой път става течение във въздуха. Къде е изворот му? Някъде в пространството. Ние само констатираме, че известно течение идва отнякъде, без обаче да знаем откъде. Появява се една мисъл в нас, ние обаче не знаем извора ѝ. Явява се едно чувство и ние не знаем извора му. Направим една постъпка и нейния извор не знаем. Направим едно добро и не сме сигурни дали е добро, или зло. При доброто нещата се увеличават, развиват се и се облагородяват. При злото нещата се смаляват, разрушават се и огрубяват. Защо е така? Факт е туй. Как трябва да бъде другояче? Само онзи пита защо е така, който е направил погрешка, защото има наказание. Защо е сгрешил? Той казва: „Не можеше ли като направя прегрешението, да няма наказание?“ Но законът е: „Който прави добро, възнаграждава се“. Законът е такъв. Ако ядеш — възнаграждаваш се; ако не ядеш — гладуваш. Защо трябва да гладуваш? За да ядеш. Защо трябва да страдаш? За да се радваш. Защо трябва да носиш сиромашията? За да станеш богат. Защо трябва да носиш невежеството? За да станеш учен. Защо трябва да бъдеш човек? За да станеш ангел, нищо повече. Това са контрасти. Трябва да излезете от обикновените вярвания. Защото ние имаме едно механично, предпотопно вярване за една риба, за едно предпотопно небе. Туй небе е било такова преди, сега небето се е изменило. Едно време, преди потопа, е имало много глупави хора и в небето, но и те сега се измениха, поумняха. Сега вие може да ми възразите: „Как е възможно в рая да има глупави хора?“ В рая всички хора са яйца, не са измътени. И змийските, и кокошките, и животинските, и човешките яйца — докато са яйца, всички са праведни. Щом се измътят, те не могат да се спогодят едно с друго.

Сега мене това не ме интересува. Когато се счупи колата на някого, това мене не ме интересува. Мен ме интересуват счупените умове, счупените сърца, счупената воля на хората. Когато един човек стане безволев, безчувствен, когато изгуби своята трезва мисъл, то е страшното. Че му се счупила колата, лесно може да се поправи. Че му се счупил кракът — и той лесно може да се поправи. Но мъчно се поправят изкълчените умове, изкълчените чувства и изкълчените воли на хората.

Мнозина не могат да пеят, но държат да пеят пред другите. И след това питат: „Как пях? Искам да зная мнението на хората“. Певец е този, който като пее, пее за душата си — не за пред хората. Не да казва: „Как мислите, пях ли хубаво?“ Щом питаш, това е една обикновена идея. В мисълта си трябва да

имаш едно обективно схващане, да ти е приятно, сам да се радваш на своята мисъл, сам да се радваш на своите постъпки, а не да се питаш какво мислят другите хора. Защото другите хора са като тебе. Има една философия, която обяснява какво е отношението на всичките хора в космоса.

Светията от нищо не го е страх — нито от дявола, нито от мъчнотии и беднотия, от нищо. Само когато има отношение с някой човек, тогава му трепери сърцето, без да иска, трепери. При дявола той има едно определено отношение — знае как да постъпи. Дойде ли при него човек, не знае какво да говори и как да постъпи с него. Ще кажеш: трябва да го обича. Но можеш ли да обичаш някого повече от себе си? Това е престъпление. Можеш да го туриш по-горе от себе си — тогава ще направиш друго престъпление; а можеш и да му заповядваш, и това престъпление. Ти казваш: „Лесна работа е това, ще го обичам както себе си“. Но как ще го обичаш както себе си?

Казвате: човек трябва да бъде истинолюбив. Но когато искаш да кажеш истината, явява се едно раздвояване в съзнанието ти, явяват се ограничения. Искаш да кажеш нещо, но го казваш тъй, както на теб ти изнася. Допуснете, че едно дете отишло за вода и счупило стомната. Как ще каже на майка си? За да не се кара майка му, то измисля цяла история — както си вървяло по пътя, друго дете го бутнало и то изтървало стомната. Защо прави това? По този начин то иска да намали своята вина. По този начин майката ще прехвърли по-голямата част от вината на другото дете, лошото, невъзпитаното. Ако не беше измислило, че това дете го е блъснало, щяха да го бият. Когато адвокат защитава някого, той все ще намери едно такова дете, което е станало причина този човек, когото обвиняват, да извърши престъпление. Значи, той не е виновен, а условията. Както в онзи анекдот. Той не е верен, но ще ви го разкажа. Дали един циганин под съд, че откраднал един кон. Казва: „Господин съдия, бях на крушата горе, ядях круши. Счупи се клонът, паднах. Конят беше под крушата и аз паднах на гърба му. Той хукна да бяга. За да се не пребия, хванах се за гривата му и той ме закара вкъщи.“

Докато не целунеш човека, лесно се разбираш с него. Щом го целунеш, всякаво разбирателство изчезва. Мислете върху този въпрос и сами ще се убедите в истинността на думите ми.

Има нещо неизбежно. Каквото и да правиш, трябва да ядеш. При каквито условия и да си, има нещо, което трябва да извършиш — трябва да ядеш. Представи си, че си окултист или евангелист, православен или комунист, или от каквато и да е партия или народност, българин или англичанин, но се намериш в гората сам и останеш там четири-пет дни, гладен, без никаква храна. Какво ще правиш при това положение? Ще тръгнеш да просиш оттук-оттам. Но никой не иска да даде. Какво ще правиш тогава?

Соломон казва, че в смъртта нямало възпоменание. Той е бил много добре запознат със света на илюзиите. И всичко, което той описва в Еклезиаст, се

отнася до астралния свят. „Суета на суетите, всичко е суета“ — това е астралният свят. Той казва, че там едно и също нещо се случва с всички. Нали един филм и царят, и всички други хора го виждат по един и същи начин? Но съществува един свят, където учението на Соломон не е валидно. „Суета на суетите, всичко е суета.“ Питам, ако всичко е суета, защо Соломон е писал за суетата? Тогава и това, което е писал, и то е суета. Защо иска да ни убеди, че всичко е суета? Аз питам Соломон: защо иска да ме убеди, че всичко е суета? Аз го разбирам. Соломон казва: „Това, което аз представям, не е реалност. Всичко, което зная, е суета, но има нещо, което аз не зная и което не е суета. И затова потърси това, което не е суета.“

При самовъзпитанието трябва да изучавате своя ум. Вие често се безпокоите. От какво произтича безпокойството? Неразположен си. Коя е причината за неразположението? В дадения случай трябва да си дадете сметка какво безпокои съзнанието ви. Понякога причината може да бъде съвсем обикновена, външна — бул си нови обувки, които ти стягат краката. Седиш в класа, учителят говори върху някой въпрос, а ти мислиш за обувката. Но щом мислиш за обувката, ти влизаш във връзка с кожата, от която са направени. Тя е жива. Може да е от овца, от теле. Щом обувката те притесняват, и тя взема участие. Тогава кой е виновен, че обувката стяга — овцата, майсторът, който е направил обувката, или вие, които сте ги купили?

Има хора, които казват, че няма светлина в света. От къде знаете това? Може ли да се отрича това, което не съществува? Ти можеш да се обезверяваш само в реалността. А в небитието никога не можеш да се обезверяваш. Можеш да се обезверяваш в туй, което е, но в туй, което не е, ти не можеш да се обезверяваш. Нищо повече. Те са две страни, две понятия. Как ще се обезверяваш например по отношение на парите, ако никога не си имал пари? Може ли една птица да мисли, че няма пари в джоба си? Птиците имат ли познанието за пари? Няма и не знаят какво значи да имаш и да нямаш пари. Ако храна нямат в стомаха си, те това го знаят, имат опитност, но че джобът им е празен, че пари нямат, това те не разбират.

Как бихте определили какво нещо е Земята? Ако ви дадат тема „Що е Земята“, как ще я развиете? Не е мъчно. Ще кажете, че Земята е майка, която носи децата на гърба си. Тръгнала на разходка из широкия свят заедно с всички деца. А как ще определите водата? Ще кажете, че водата е готвачка, тя приготвя храната за децата си, за тия деца, които дигат толкоз голям шум на този голям параход, който пътува в Космоса. А въздухът как ще го определите? Въздухът разнася храната. Той е служител. А светлината? Тя пък определя местата им, показва кой къде да седне. Мъчно е човек за се научи да мисли конкретно.

Природата има много езици, с които говори на хората. Който не разбира, казва: пише само точки. Друг казва: пише само прави линии и плоскости, а

някъде – тела. Но природата ни говори и по други начини, които не можеш да ги определиш. Вън от тялото, какво прави природата? Тя пак прави нещо, но как научно ще го определите? Казваш: „Не разбирам този човек“. Защо не го разбираш? Ти го разбираше, докато пишеше точки, разбираше го, докато чертаеше линии, плоскости, докато правеше тела, но започне ли да прави нещо повече от тела, ти казваш: неразбрани работи. В какво седи неразбраното? Всяко нещо, което е неразбрано, означава, че не знаеш посоката му.

Онзи, който те мъчи, и онзи който те обича, е един и същ. Ако хубавия хляб го сдъвчеш добре, то е благословение за тебе, но ако гълташ от него цели парчета, този хляб ще ти причини болка. Хлябът е хубав, но ти не си свършил добре работата.

Ако вие не сте герои да носите страданията, как ще носите радостите? Аз привеждам един пример: ако някой носи един кош хляб и каже: „Изпотих се!“, кой му е крив тогава? Носи един хляб под мишницата! Казва: „С един хляб може да остана гладен“. Тогава носи коша... „Ама дотегна ми.“ Тогава избери едно от двете. Ние имаме чрезмерни желания, искаме да се осигурим за сто години. Защо ви е да се осигурявате? Щом имаш ум и сърце, ти вече си осигурен. Защото само две неща са необходими: необходима е Земята, необходимо е и Слънцето. Щом имаш тия две условия и влагата, всички други работи ще дойдат. Ти на слънцето си можеш да сееш. Чувствата на човека представят неговата земя, а човешкият ум е неговото слънце. Защо е необходимо слънцето? Слънцето е необходимо да изпраща, да оплодотворява човешките желания. Желанията са растителното царство, което дава своите плодове. Човек не може да чувства без сърце. В сърцето ще израснат всички плодове, а от ума ще се оплодотворят. Ако умът го няма, всичко ще остане вътре в земята.

Разсъждавайте, но не се критикувайте, а каквото и да ви кажат, когато вашето сърце е засегнато, старайте се винаги да запазите спокойствие. При най-големите несгоди да запазите спокойствие. Аз считам за идеално следното положение. Това е станало в древността в една от школите. Богат човек, украсен с ланец, със златен часовник, пръстени; най-модно облечен – с ризата му, с дрехите му, с обувката. Друг един, който е облечен с най-скъсани дрехи – чистичък, но окъсан, с разчорлена глава. Тръгват двамата, приказват братски, разхождат се, но не обръщат внимание на своето облекло. Да не каже богатият: „Искаш ли да ти подаря един костюм?“ То е най-голямата обида. Богатият да каже: „Аз бих желал да имам костюм като твоя“. И бедният да каже: „И аз бих желал да имам костюм като твоя“. Тогава той ще съблече своята дреха и ще я облече богатият. И богатият ще съблече своята дреха и ще я облече бедният. Тогава пак излизат двамата да се разхождат. Това е разбиране за живота. Ако така не разбирате тази философия, в жи-

вота никога не може да има разрешение. Това е законът на Любовта. Онзи, който разбира нещата вътрешно, те не го спъват. Той вижда други неща, които обикновените хора не виждат.

Желанието на небето е всичко да се развива естествено, нещата в света да вървят неизменно и правилно. Тъй както животните разглеждат своя живот, те са прави; тъй както растенията разглеждат своя живот, и те са прави. Те не могат да мислят като хората. И такъв живот им е достатъчен. Тъй както съвременните народи мислят, и те са прави за себе си. Туй им е достатъчно. Но човек не може да постигне всичко, което желае. Има неща, от които човек всякога остава недоволен. Ако ти обаче му дадеш всичко онова, което желае, той ще стане още по-недоволен.

Хиляди неща има, които ще създадат едно недоволство във вас. Трябва да знаете откъде произтича вашето недоволство — от Божествения свят, от духовния или от физическия. А всъщност вашето неразположение е спъване на място. Туй неразположение може да го разрешите. Че сте недоволни, не е голяма беда. То е едно благо, една привилегия. Вие казвате: „Обосях, бос съм“. Питам: кокошката обута ли е? Птиците имат ли обуца? Те нямат обуца като вашите. Ако трябваше като нас да носят обуца, какво щеше да бъде положението им? Конят има ли обуца? Котката има ли обуца? Ако вие турите на котката обуца, ще спасите птичките.

Когато започне някой да ме хвали за това, което не съм, знам, че има нещо наум. Казва: „Ти си един отличен художник“. Аз не съм никакъв художник, но той ме залисва и туря златните пари в моя джоб. Не, не, това са чужди пари, аз не съм никакъв художник, не искам нищо. Той продължава да се подмазва. „Пък как свириш, а гласът ти — ангелски.“ Той те лъже, ти трябва ли да приемеш тези лъжи? Кажи му: „Искам да пея като ангел, но още не мога така, пея засега като жабите“. Всъщност, жабите са много музикални, много правилно вземат тоновете. Като кряка, жабата прави движение на една страна, на друга — също като оперна певица.

Сега аз желая да ми покажете едно обезсърчение, което да е „хас“ — обезсърчение от най-висша степен. Аз и друг път съм ви разказвал за онзи турски султан, който искал да му кажат една лъжа, но да бъде същинска лъжа. На този, който успее майсторски да излъже, ще му даде голямо възнаграждение. Дошъл един и носи едно яйце и казва: „Майка ми едно такова яйце като го тури под квачката, излюпи се цяла камила“. „Ола белир, казал султанът, може да стане.“ Иде друг, носи един косъм от брадата на баща си и казва: „Този косъм баща ми го тури на Дунава и стана мост“. „Може да стане.“ Не признава султанът, че това е лъжа. Най-после иде един турчин и с него двама хамали, носят един голям кюп, който събирал 200-300 литра вода. Носят го на една върлина. Казва: „Баща ти по време на войната с московеца

взе назаем от баща ми този куп с пари“. Султанът казва: „Не може да бъде това!“ Ако каже, че може да бъде, трябва да върне парите. Когато не искаме да изпълним нещо, казваме, че е лъжа.

Трябва да имате търпение. Срещате един сиромаш, втори, трети, къса ви се сърцето, но не можете да помогнете.

Казва Толстой какво изпитал, когато през 1897 година ходил из Русия по селата да раздава пари, храна, дрехи на бедните. Като обиколил много села, изпитал едно особено чувство, вследствие на което му се отъжало по-нататък да посещава бедните. Навсякъде виждал една голяма индиферентност. Навсякъде хората само искали. Срещал само гладни, умиращи от глад хора и се осъжда за това си нежелание да върши по-нататък тази работа. Между другото, той разправял една своя опитност, която други му предали. Едно бедно семейство, петчленно, от майка, баща и три деца, умирало от глад. Най-малкото от тях казало на родителите си: „Не се безпокойте, утре или вдруги ден най-късно ще ни дойде помощ“. „Отде ще ни дойде тази помощ? Не виждаш ли, зимно време е, отвсякъде сме затворени, как може да се надяваме на някаква помощ?“ – казвали родителите на това дете. Вън било виелица, сняг. На другата вечер, за тяхно учудване, на вратата похлопал някой. Какво се оказало? Един петербургски богаташ, като ходил от село на село като Толстой да раздава на бедните пари и храна, попаднал случайно в тази виелица, сам сред бурята и рискувал да загине. Като видял отдалеч малката светлинка на къщата, той се отправил към нея с надежда да се спаси. Влязъл вътре, видял цялото семейство изпостеляло, измършавяло от глад. Веднага им дал пари, храна и продължил живота им до идното лято. Цялото семейство се съвзело, но най-малкото дете, което предсказало, че ще бъдат спасени, след няколко дни си заминало за онзи свят.

Аз не казвам, че умът ти трябва да обгръща всичко, че сърцето ти трябва да бъде горещо. Горещото сърце не е меридавно. Някога и при горещо сърце няма Любов и при студено сърце няма Любов. Това са две притиворечиви неща. Не мислете, че в горещото сърце Любовта се проявява по-силно. При каква горещина узряват плодовете у нас? При 40-50-60 градуса. При каква горещина се сваряват яйцата? При 100 градуса. Значи, ако на плодовете им трябва най-много 50-60 градуса топлина, а на яйцата – 100 градуса, не зная тогава коя топлина бихте предпочели, като казвате, че сърцето трябва да бъде горещо. Все едно ли е един узрял плод и едно сварено яйце? Граматна разлика има. Каква горещина бихте желали? Горещина, при която плодовете зреят, или горещина, при която яйцата се сваряват? Горещина, при която плодовете зреят. Каква студенина бихте желали – при която телата се разхлаждат или при която телата замръзват? При която телата се разхлаждат. Тази студенина е по-приятна. А студенината, при която телата замръзват, както и горещината, при която яйцата се сваряват, вървят пара-

лелно. Топлината, при която плодовете зреят, и хладината, при която телата се разхлаждат, също така вървят паралелно. Тези неща трябва да седят в ума ви, за да имате правилно разсъждение.

Слушайте един певец, който има отличен глас, доволни сте от него. Той се сдружава с приятели, които му влияят зле — започва да пие. Не се минава много време, гласът му се разваля. Той казва, че се е простудил, но простудата иде от пиенето. Ракията отнема топлината и човек се простудява. Защо този певец пие? Кое го кара да прави това? Когато човек яде много сладки работи, в него се явява желание да яде кисели храни, да неутрализира сладкото. Крайната сладчина поражда в човека желание за кисело; дойде ли до крайния предел на киселото, в него се явява желание за сладко. Ако по характер си мек и постоянно отстъпваш на тоя и на оня, най-после в тебе се явява желание да набиеш някого, да се скараш, да покажеш, че не си толкова мек, че с отстъпки само не се живее. Защо е така, философите ще разрешат. Досега никой философ не е разрешил този въпрос. Човек е жертва на различни желания. Ако си добър, пожелаващ някога да станеш лош; ако си лош и дойдеш до крайния предел на лошавината, пожелаващ да станеш добър.

Добро и зло е неестествена храна. Тя е храна за боговете, а не за хората. Малките деца трябва да се хранят с майчиното мляко. Човек е прибръзал да се храни с твърда храна и е наследил всички неестествени неща, които съществуват.

Господ, като постави Адам в рая, отиде някъде неизвестно за колко време. Надвечер Господ дойде. Чул Адам гласа на Бога в райската градина: „Къде си?“ Няма да продължа повече. Мислете каквото искате, но дали ще го разрешите? Аз толкова години съм мислил по това! Бих желал да зная как са го разрешили другите. Дойдох до следното заключение: има някои неща, които не е възможно да се разрешат. Ето какво разбирам под думите: „идея, която не може да се разреши“. Отиваш при един зелен плод. Ти не можеш да го откъснеш. Не е време за късане. Ще чакаш. Той си има определено време. Като узрее, можеш да го откъснеш, а като го откъснеш зелен, няма да се ползваш. Или отидеш при някой извор, който е замръзнал. Остави го да се размрази. Ще чакаш пролетта и лятото и тогава ще черпиш вода от него. Сега можеш да вземеш само къс лед.

Ако видиш, че един човек изведнъж се хване за корема и се свие, коя е причината? Някой може да каже, че той дълго време е седял превит, а друг ще каже, че той прави гимнастика. Не е гимнастика. Той турил ръцете си на слънчевия възел. Един набожен човек и той се хваща и се навежда, но съвсем от други подбуди. Но как ще познаете, че навеждането е принудително? Човекът е ял несъответствена храна и вследствие на това го е заболял стомахът. Питам тогава, защо туря ръцете си на корема? Нищо, че го боли,

не може ли да не се хваща за корема? Ще кажете, че причината е болката, а тя се дължи на храна, ще кажете, че храната не е добре сготвена, не е била хубава. Но може храната да е била много добра, но да кажем, вие ядете много бързо и без да я сдъвчате, я прашате в стомаха. Той не може да се справи с несдъвканата храна. Друг път добре сдъвчате храната, а коремоболието пак дойде. Може причината да е в това, че след ядене сте пили студена вода. Стомахът усеща едно неразположение. Иска да ви каже: толкоз вода след ядене не трябва да се пие, защото пречи на храносмилането. Но и с това не се свършва. Може храната да е била развалена. Това са все обяснения. Много пъти ние се озадачаваме от някои случки в живота и не знаем, как да си ги обясним. Защо този човек се хваща с двете ръце за стомаха?

Ако аз бях на вашето място, бих поставил въпроса така: лесно е да се говори, но влез в нашето положение. Какво е вашето положение? Един от вас да излезе и да каже какво е вашето положение. Един от най-недоволните да каже какво е неговото положение. В дадения случай бихте ли заменили вашето състояние с друго някое състояние? Да кажем: бихте ли заменили вашето положение с положението на един цар, който управлява една голяма държава, заповядва на всички? Мислите ли, че състоянието на царя е по-добро от вашето? Този цар е изложен на хиляди лъжливи слухове, има неприятели, които искат да го убият. Ще подпише сто смъртни присъди, ще се екзекутират неприятели. Питам: какъв е този царски живот да подписва екзекуцията на сто души? Какво ще придобие той при това положение? Ако станеш цар и подариш живота на всички хора, ако те благоденстват, разбирам, но ако си цар, за да измъчваш толкова хора, какъв цар си тогава? Най-после, защо измъчваш и себе си, като подписваш тия присъди? Навсякъде има затвори, бесилки. Обесили някого, че бил предател, заговорник. Отде знаете, че една ваша мисъл е лоша? Кои са доказателствата? Откъде знаете, че едно ваше чувство е лошо? Или че една ваша постъпка е лоша? Ако аз разтривам един болен човек, той ще каже: измъчи ме с това разтриване. След един-два дни или след една седмица той ще се почувства добре. Но преди това той имаше една крива идея. Не му е било приятно, понеже неговият организъм се намира в едно статично положение, не може да се приспособи към новите трептения, които влизат в тялото му и чувства болка. Ако някой каже една дума, дали е лоша ще познаем по това, че след време тя ще произведе лоши резултати.

Объркването на ума се дължи на неразбирането. За мене най-малкото може да стане безкрайно голямо и голямото може да стане безкрайно малко.

Дълбоката философия седи в това, което природата е изработила. В едно цвете има много по-голямо съдържание, отколкото в научните трактати на Питагор или в чистия разум на Кант, или в правилата на Хермес Трисмегист, писани на златна плоча.

Всяка промяна в завършения процес е на място, всяка промяна в незавършения или в смесения процес не е на мястото си. Ако слугата ви влезе във вашия хамбар, извади оттам житото и го хвърли на нивата, ще го обвините ли за постъпката му? Няма да го обвините. Промяната, която става в житото, е на мястото си. Обаче ако той разрови едва-що посаденото жито на нивата и го остави на произвола на съдбата, вие ще го обвините за постъпката му. Тази промяна на житото не е на мястото си.

Красивото в живота седи в неразрешените идеи. Непосятата нива има бъдеща деятелност, а посятата е изтощена вече. С разрешените въпроси е свършено вече, а това, с което има да се занимаваме, то е бъдещата основа, то е полето, върху което трябва да се работи. Не се смущавайте, когато известни въпроси останат неразрешени — ще им дойде времето.

Нека разберем що е бъдеще и що е минало. Миналото съдържа законите на страданието — според мене, според моето схващане или според новите виждания. А пък бъдещето съдържа законите на радостта и щастието. Ние трябва да знаем това, понеже излизаме от страданието. Нашата цел е радостта и щастието. Следователно ние се стремим към бъдещето. Някой казва: „Ами настоящето?“ Има един народ, който няма настояще време. Това са евреите. Те имат две времена: минало и бъдеще. Те казват, че всяко бъдещо проявление, щом е станало, то е минало вече. Значи, има само една преходна линия на бъдещето към миналото. Тази преходна линия наричат настояще. Следователно, ако ние живеем в бъдещето, казваме, че можем да бъдем щастливи, можем да бъдем радостни. А вие казвате, че бъдещето е една илюзия.

Казвате: уважавам еди-кого си и почитам еди-кого си. Кое е по-силно, уважението или почитанието? Какво е различието между „обич“ и „любов“? Имайте предвид че думите са много различни. Обичта е минус, любовта е плюс. Произходът е различен. Така са различни и „уважение“ и „почитание“. Почитта е като плод, който зрее на слънцето, има изработена форма. Уважаването е по-широко. В почитта има нещо специфично. Ти уважаващ някого, защото е от княжески род. Ти почиташ някого, понеже е написал някакво съчинение. Ти не само почиташ този, който е писал, но имаш уважение към неговия труд — нещо специфично.

Това, което дава движение, има в себе си сила. Движи се само онзи, който има сила. Следователно една мисъл не може да се прояви без светлина. Но тя сама по себе си не може да бъде ценна, ако няма съдържание. А една мисъл, която няма съдържание, няма и форма. Формата пък дава силата. Всички ония неща, които придобиват форма, те имат сила. Следователно силата се проявява при формата. Съдържанието се проявява при смисъла. Само ония неща имат съдържание, които имат смисъл. А при какво се проявява смисълът? Ако формата зависи от съдържанието, съдържанието

зависи от смисъла, от какво зависи пък смисълът на нещата? Това на вас ще оставя да мислите.

Дошъл гладен човек при тебе, чудиш се какво да правиш — дай половината хляб. Защото онзи, който е дошъл, има право на половината. Макар и половина хляб да имаш, ще дадеш половината от него на другите. На ден можеш да изядеш един хляб, то е твое право. Но щом дойде друг, ти имаш право да изядеш само половин хляб, ако си сам, можеш да го изядеш цял. Ако дойде още един, ти и на него трябва да дадеш половината — значи, по четвърт хляб ще ви се падне. Ако не дадеш, и на тебе няма да дадат. Както ти постъпваш, така ще постъпят и с тебе. Аз ви казвам нещо, което не сте проверили, но можете да го проверите. Допуснете, че един вълк като изял хиляда овце, станал овца. Не е чудно — ял такъв материал и той станал овца. Като станал овца, вече не нападал овцете. Но вълците започнали него да ядат. Колко пъти ще го ядат? Колкото пъти той е ял овце — хиляда овце изял, хиляда пъти ще го изядат. По този начин ще придобие опитност. Ако направиш една погрешка, ще имаш опитността от една погрешка, ако направиш десет погрешки, ще имаш опитността на десет погрешки. Ако направиш едно добро, ще придобиеш цената на десет добрини. Така че всичко се връща — и добро, и зло, каквото направиш ще ти се върне, за да имаш цената. Човек трябва да опита цената на злото, трябва да опита и цената на доброто.

Да допуснем, че имаш един кабриолет с един кон. Качиш се, има място за още един човек. Кого ще поканиш? Вие как бихте разрешили този въпрос? Представете си, че трябва да карате един умрял човек в каруцата. Ще се качите, вие — отпред, той — отзад, или ще слезете от каруцата и ще оставите умрелия сам. Кое е правото в дадения случай? Не, умрелия изобщо няма да го качите на каруцата. Умрелите не обичат да ги разтърсват и да ги развеждат с каруци. Умрелият трябва да го заровите там, където му е изтекла кръвта. Там му е животът. Той не обича да го носиш и да го заравяш другаде. Кои са умрелите за вас? Една умряла идея, защо ще я носиш в главата си? Едно умряло чувство защо ще го носиш в тялото си? Една умряла мисъл, остави я, зарови я някъде. Да направим едно сравнение. Една умряла идея е един развален орех. Какво ще носиш десетина развалени орехи? Черупките са здрави, но орехите са развалени.

Вие мислите, че знаете много работи. Хипотетически ги знаете. Теорията обяснява малко по-обширно хипотезата. След теорията иде науката. Казват за нещо, че е научно доказано. Чрез научното доказателство стигаме до едно положение, при което светлината се изменя. Какво се получава от това изменение? Може да се получи една чаша. Какво е предназначението на чашата? Трябва да налееш нещо в тази чаша, за да пиеш. Вие казвате, че знаете как се прави чашата. Тя си има свое приложение. Чашата символизира желанията. Искаш да пиеш вода, но трябва да имаш чаша. Чашата

е устата, горната част. Желанията не са нищо друго освен съдържанието на твоята чаша.

На остров Цейлон се явила една мишка, която правила големи пакости на хората. За да се избавят от тази мишка, те пренесли фараоновата мишка от Египет. Действително, тя ги избавила от тази мишка, но после налетели на друга чума. Това, с което в даден случай се освобождаваш, после става едно нещастие.

Питам: като сте дошли в класа, каква е целта ви, какви са съображенията ви? При това Слънцето още не е изгряло, тъмно е навън. Другите хора спят, почиват си, а вие сте станали толкоз рано да учите. Но не сте само вие. На север, където има места с много къси дни – по 3-4 часа, хората започват работа още в тъмно. Как ще определите, ако ви дадат една тема, защо се скъсяват дните и защо се удължават? Ако сте в нашите места, в умерения пояс, на екватора, или на северния полюс все едно и също ли е? Ще кажете, че тук имаме 365 дни. Но като идете на северния полюс, има само един ден – събота. Значи, когато Мойсей каза, шест дни ще работиш, а седмият е на Господа Бога Твоего, подразбира, че като няма какво да работиш, ще идеш на северния полюс. Един ден на северния полюс, той е равен на 182 дни. Но представете си, че се движите от северния полюс до южния със скоростта на светлината. И щом Слънцето залезе на северния полюс, ще изгрее на южния, но ти също ще бъдеш там. Значи, 180 дни ще живееш на северния полюс, 180 дни – на южния.

За глупавите и за онези, които мислят само за себе си, всичко е безсмислено.

Лесният път е най-мъчният. Търсите ли лесния път, ще имате големи изпитания.

Двама души, които нямат нужда един от друг, не могат да се сближат.

Философията на живота се състои в това, да знаеш как, кога и колко да даваш, как, кога и колко да вземаш, как, кога и колко да говориш.

Еднообразни са нещата, когато не ги разбираш, но щом ги разбираш – влизаш в закона на разнообразието.

Онзи, който не разбира, се тревожи, а който разбира – благодари.

Съжалявам всички хора, които имат паметници.

Всяко постигнато желание е израз на смъртта.

Истината изключва всички удоволствия, Мъдростта изключва всички глупости, а Любовта изключва всякакво насилие.

Миналото е почва. Настоящото разработва нещата, а бъдещето е плод.

Ставането е за тялото, оживяването е за сърцето, възкресението е за ума. Умът трябва да възкръсне, сърцето трябва да оживее, тялото да стане. Който става, е силен, който оживява, е топъл, който възкръсва, е умен.

Всяка разумна власт е от Бога дадена.

Слизане и качване, това са живот и смърт, смърт и живот. Във всеки живот има смърт – във всяка смърт има живот.

Защо разумното Слово е избрало формата на плътта? Под думата „плът“ ние разбираме живи същества, които постоянно растат и се развиват, защото има плът, която постоянно се разлага. Когато се говори, че Духът е в борба с плътта, се разбира онази плът, която се разлага. Сегашната плът се разлага и умира.

Гневът или негодуванието в даден момент, тъй както ние го схващаме, подразбира една вътрешна нужда, отсъствие на нещо, за което ние се борим да го добием. А кой се бори в света? Гладният. Кой се стреми да забогатее? Бедният. Кой търси знанието? Невежият. Кой иска силата? Безсилният. Кой жадува за славата? Безславният. Кой търси живота? Мъртвият. Ние употребяваме тия думи в широк смисъл; думата „мъртъв“ употребяваме в смисъл на ограничително или потенциално състояние, което трябва да се промени в кинетическо; всяко същество иска да направи тая промяна. Смъртта представлява най-малката възможност за живот.

Няколко хиляди години са живели хората и в съвсем друг вид са изказвали мислите си, които обаче имат значение и днес. „Надеждата ти няма да се отсеке.“ Кога, при какви условия? Понякога ние се чудим какви са причините за нещастията, които ни сполетяват. Съвременните хора обясняват причините на болестите. Съвременните социолози обясняват причините за съвременните кризи, обясняват причините, произхода на войните, обясняват причините за земетресенията, обясняват органическото развитие – но нещата си остават необяснени. Това става по единствената причина, че онзи шивач, който се е научил да шие дрехи за малките деца, се намира в затруднение, когато трябва да крои дрехи за големи хора. А детето расте и нашите възгледи са само за малките деца – само на дребно кроим. А онези, които кроят на едро, не знаят как да кроят.

Как ще се подобри светът? Не се е родил още човек, който да даде един разумен план за подобрението на света. Всички народи мислят, закони налагат и са образували цели институти, дано да направят нещо, но не са намерили досега метод, чрез който светът да се подобри. В това наше схващане за подобрението на света има нещо вярно, но има и нещо, което не е вярно. Болният човек всякога мисли, че всичко е зло; здравият мисли, че всичко е добро. Туй е вътрешно схващане. Или на научен език казано: здравият обективно схваща, че е здрав. Болният субективно схваща, че е болен.

Следователно болният човек винаги е съсредоточен в себе си, а здравият е винаги експанзивен, той мисли за света. Някой път ние сме песимистично разположени. Даже християните са песимистично настроени, вярващите са песимистично настроени, понякога казват: „Ние не отиваме на добре! Моралът е паднал.“ Говорят хората и прави са да говорят. И все пак в света има един постоянен прогрес, неуспехът и упадъкът са нещо второстепенно. Сега някои мислят, че светът ще се свърши. Не, светът ще се преобрази, светът няма никога да се свърши.

Има въпроси, които всякога ще останат неразрешени по отношение на Битието. Казваме, че нещата се разрешават по отношение на Битието и за Бога. Всички неща само Бог ги разрешава, но за нас всякога нещата ще останат неразрешени. Като живееш на Земята, каквото и да правиш, някои неща трябва да примириш с фактите тъй, както са. Ние разглеждаме съвременния живот от наше гледище. Ако човека вие разглеждате така, както е построен от Божие гледище, ще видите, че всичко, което става в света, е на мястото си. Даже най-лошата обстановка, даже сегашният обществен живот пак си имат дълбока причина, поради която нещата стават така, а не другояче.

Лошите хора си служат с позлатяване, а добрите хора употребяват златото. Добрият човек никога не позлатява, той всичко прави от чисто злато. Позлатените предмети са фалшиви, а златните са истински. Всички промени във вас се дължат на позлатените идеи. Вие съжалявате, че златният пласт се е изтъкал. Дали са ви нещо за злато, а то било само позлатено. Болестите се дължат на неорганични вещества, които се натрупват в организма. Има и неорганични мисли, неорганични чувства, пък има и неорганични постъпки. Те като се натрупат у вас, губите светлината си. Позлатен живот не е за предпочитане.

Често слабото в света е силно, а силното е слабо. Може ли да се нарече силен кон онзи, който се управлява от едно дете? При това този кон минава за силен. Често и хората приличат на такъв силен кон. Срещате един силен, учен човек, а виждате, че го управлява една малка мисъл. Тя слага гема си върху този човек и го върти накъдето иска и както иска. Къде остава силата на този човек? Щом малката мисъл го управлява, излиза, че тя е по-силна от него. Не само малката мисъл, но и малките чувства, малките, дребни желания управляват човека. Ако една малка, нищожна дума произвежда в човека такъв ефект, че цяла година след това той не може да дойде на себе си, тя не е ли по-силна от него? Казано е в Писанието: „Деца управляват моя народ“. Казвам: и съвременните хора се управляват от деца. Ами кога ще се оправи светът? Когато тези деца израснат. Светът не може още да се оправи, понеже децата, които го управляват, още не са израсли. Докато децата в един дом са малки, майката и бащата по цял ден тичат подир тях, грижат се, работят, печелят все за тях. Някога бащата се изморява и казва:

„Кога ще дойде ден и аз да си почина?“ Когато децата израснат. Обаче и да израснат децата, мънотията още не се е разрешила. Защо? Защото синовете и дъщерите се женят, раждат им се малки деца, за които бащата, т.е. дядото сега, отново трябва да се грижи, да тича подир тях. Един ден той пак ще каже: „Кога ще си почина и аз?“ Когато внучетата израснат. „Кога ще се оправи светът?“ Когато внучетата пораснат. Този дядо не стои мирен, той иска да види внучетата наредени. Дойде ден и те се оженят, родят се малки дечица, а на дядото, вече прадядо, пак предстои задачата да тича подир правнучетата, да се грижи за тях. „Кога ще се оправи светът?“ Когато правнучетата израснат. Не, докато хората имат такива разбирания за живота, те един на друг ще си създават страдания, мънотии и нещастия, а светът никога няма да се оправи.

Народът има доста сполучливи думи. „Бръмбазък“ се казва на момък, който се пери. Ако е много хубаво облечен, като върви, ще направи така, че всички да го видят. Но всеки ще каже, че този човек напразно си губи времето. Ние може да разсъждаваме философски, но трябва да знаете, че в природата времето не се губи, губим го ние с нашите схващания. Всяко нещо, което направим, каквото и да е, природата му намира мястото. За нея нашите погрешки са възможности да се прояви. Ако на един талантлив човек му хвърлите сто камъка, за да го обезпокоите, от тия камъни той ще направи една прекрасна мозайка.

Един ваятел си е харесал камък, но от малките камъчета помен няма да остане, всичко това ще изхвъркне под неговото длето. Но все ще остане нещо. Какво ще остане, не се знае. Само когато цялата статуя се извае, тя остава помен, паметник остава. Та когато виждате промените, които стават в света, питате: „Докога ще продължава това?“ Докато скулпторът свърши своята статуя. Тази аналогия може да преведете в живота. Противоречията, които съществуват навсякъде досега, редът и порядъкът в света, който идва — той е онзи скулптор, той със своя чук дълбае чертите, от този неразумен камък ще извае нещо хубаво и красиво. Не е ли още по-чудно, че от онази мъртва материя природата е направила човешкото тяло?

Човек не е само тялото. То е едно жилище, една лаборатория, един свят, в който човек работи. Работи, ще кажат „функционира“. Функцията не означава работа. Работата е нещо разумно, а функцията е нещо необходимо. Ти трябва да ядеш. Трябва да се върти колелото, но като се върти колелото, то не е разумно, то от немай-къде се върти. Изходило е колелото хиляди километри, но какво е научило? Нищо. Краката са извървели хиляди километри, какво са научили? Извървели каруцата, конете и онзи, който ги кара толкова път — но какво са придобили? Казвам: онзи, който не разбира значението и смисъла на живота той е като човекът, който минава край скулптора и казва:

„Чука си той...“ Един ден обаче каруцата се разваля. Каруцата трябва да се развали, конете трябва да си заминат и юзда един ден няма да има. Все пак каруцата е дяволско нещо.

Какво ще стане с овцете, кокошките и другите птици и животни, като не се ядат? Загрижили се хората за равновесието в природата. Как за всичко си намират благовидни оправдания.

Сегашната философия е да се занимаваме с микроскопическите неща, а не с големи, но с най-обикновени, с малки, посредствени работи. Тази е най-великата философия! С великите работи всеки може да се занимава, но за малките, за микроскопическите работи много малко кандидати има, а всъщност тия малки работи са важни.

Понякога трябва да сипеш прашец в окоето, за да се задоволи. Иначе всичко иска. Хубави са тия желания, но човек се товари с ненужно бреме. Цялата вечност е една възможност за постигане на човешките желания. В дадения случай на тебе ти трябва много малко. Като реализираш едно свое желание, всеки следващ момент е една възможност за друго постижение. Благодарим за постижението в дадения момент и не мисли за следващия. Всичко, каквото става, е за добро.

Мнозина гледат на противоречията като на нещо излишно. Няма излишни неща в природата. Тя е допуснала противоречията. Следователно всичко, което съществува в природата, и което тя е допуснала, е на мястото си. Тя никога не би допуснала неща, от които няма полза. Всяко нещо, колкото и да е лошо, е на мястото си. Всичко, което се случва в живота ви, е за добро. Щом е така, радвайте се на всичко. Вие се страхувате да не се повтарят страданията ви. Помнете: в природата няма повторение. Всяко нещо, добро или зло, се случва само веднъж в живота ви. Само веднъж можеш да ядеш с разположение и Любов. И втори път можеш да ядеш така, но по друг начин и при други условия. Затова казвам: всички сладки и всички горчиви неща нямат една и съща стойност. Не се забравяйте в радостите си и не се страхувайте от страданията. Те не се повтарят. Не мислете, че едно страдание, което сте преживели един път, ще ви посети втори път. Привидно нещата се повтарят, всъщност не е така. Това, което наричате повторение, се отнася до другите хора, а не до вас. Затова гледайте на всяко нещо като на такова, което се случва веднъж в живота ви.

Философските книги за живота съдържат само общи положения. Какво нещо е светлината, защо е светлината, с какви трептения — туй не ме ползва. Доколкото аз мога да възприемам светлината и тя да ми служи в моя живот, дотолкова тя ме ползва. Трептенията на светлината са дотолкова важни, доколкото могат да влязат в моя ум и да произведат мисъл. Моята мисъл е това, което ме води към всички добродетели, към чисти чувства и към здраве.

Изпейте сега „сол“ от първа степен. (Пеем „сол“.) На този тон му липсват няколко трептения. От кой тон започва „Давай, давай“? От „ла“. Значи, кой може да дава? Плодът. „Давай“ започва от „ла“, понеже плодът дава. Дадеш откъснат цвят, правилно ли е това даване? Тогава, щом аз давам откъснат цвят, казвам: можеш ли да го възкресиш? Можеш ли да дадеш живот на този цвят? Имаш ли необходимите знания да го възкресиш? Щом ти дават цветя, можеш ли да ги възкресиш? На младите моми, които се женят, тази задача им се дава. Все с откъснати цветя ги окичват, венци им правят от тях. Казват: „Тия откъснати цветя можеш ли да ги възкресиш, да ги съживиш?“ Тя казва: „Мога, мога!“ Като започне да ги възкресява, страда, понеже всички цветя, които са на главата ѝ, трябва да ги оживи. Всяка една мисъл, която не се прилага, е откъснат цвят.

Сега всеки човек с дребни идеи ще каже: „Чудно нещо! Как се осмеляват хората да казват, че носят Земята и Слънчевата система на гърба си или че са господари на Вселената? Възможно ли е това?“ Да кажем, че си господар на Вселената, това подразбира да си я пропътувал от единия край до другия. За разумния човек разстоянието от главата до краката му представлява цялата Вселена. Следователно, когато той казва, че е господар на цялата Вселена, това подразбира, че той познава своето тяло от главата до краката. Значи той носи Вселената в себе си. И колкото време му е нужно да простре ръцете си от главата до краката, също толкова време ще му е нужно да пропътува Вселената от единия край до другия. Достатъчно е само да мръдне ръката си и той моментално ще измине Вселената от единия край до другия. Нещата са далечни само тогава, когато са отделени от общия организъм. Щом всички са заедно в организма, те са близо. Под думата „близост“ се разбира организиране на всички Разумни същества в едно цяло. Неорганизирането е отдалечаване. Когато казвате, че някой ви е обидил или ви е напакостил с нещо, тогава или това същество, което ви е обидило, е вън от общия организъм, а вие сте вътре в него, или и двамата сте вън от този организъм. Щом и двамата сте в общия организъм, между вас не може да съществува никакво противоречие. Може ли да има някакво противоречие между пръстите на ръцете? Какво от това, че едни пръсти са на лявата, а други – на дясната ръка? Дали едни пръсти са на лявата, а други – на дясната ръка, това е безразлично; те могат взаимно да си помагат.

„Бог е Дух.“ Кажете ли така, задайте си въпроса, какво сте направили за този Дух. От вас се иска едно: да пазите Неговата мисъл чиста, свята, силна и пълна с Любов, в нищо да не я петните. Нищо не може да ви спаси от отговорност към Божественото. Тази е причината за страданията на хората. И обикновените хора страдат, и светиите страдат. Както обикновеният човек страда за всяко извършено престъпление, например убийство, така

светията страда за най-малката погрешка, извършена от него. Който може да убие муха, след време той може да убие човек. Законът е същият. Като не разбирате закона, казвате: „Муха е това; житно зърно е това, малко жълдче е това“. По външен вид е вярно, че мухата е малка, че житното зърно и жълдче са малки, но вижте след време какво може да излезе от тях. Мухата ще се развива; житното зърно, посадено в земята, ще даде голям клас. Жълдчето, посадено в земята, ще се превърне в голям, стогодишен дъб. Ако този стогодишен дъб не може да се превърне в малък жълд, той не е в права посока на развитие. Следователно, който не може едновременно да става голям като дъб и малък като жълд, той е на крив път в живота си. С други думи казано: ако едновременно човек не може да използва благата, които му са дадени, но в същото време не може да се откаже от тях, той е на крив път. Значи, за да получи едно благо, човек трябва да е готов да се откаже от друго някакво благо.

Без любов човек не може да стане поет. Обаче след като се разочарова в любовта, поетът става философ. Значи, човек първо се влюбва, а после се разочарова и става философ. Кога става човек добродетелен? Когато изгуби смисъла на философията, когато фалира в собствената си философия. Щом се разочарова в добродетелта, човек намира Бога. Това е закон. Като изгуби поезията си, човек намира философията. Като изгуби философията, той намира добродетелта. Като изгуби добродетелта, той намира Бога. Човек преживява тия загуби и печалби всеки ден: сутрин той е поет, към обед – философ, вечер – добродетелен, а през нощта намира Бога.

Излизаш денем и казваш: „Обича ли ме Господ?“ Този е най-глупавият въпрос. Щом те грее Слънцето, Той те обича. Господ казва: Аз направих туй Слънце да грее за тебе. И тъй, в живота си всякога трябва да намерите най-правата мисъл. Ако чуеш в себе си мисълта: „Вселената аз я създадох“ – ще знаете, че това е гласът на Бога, гласът на Духа Божий, Който говори. Тогава ти ще кажеш: „За мене, Господи“. То е изяснение. Бог за тебе е направил тази Вселена. Ти ще го потвърдиш. Сега ще дойдат философите, ще ти кажат: „Ами, за тебе Господ ще мисли, за теб, малкото човече!“ Този философ, който разсъждава така, е от рода на бръмбарите. Той е бръмбарче. В него няма никаква философия, никакво разбиране. В дадения момент, щом кажеш, че тази Вселена е направена за тебе, ще почувстваш една радост в душата си. Няма да кажеш: „Аз направих Вселената“. Тя не е твоя, но ще знаеш, че Бог говори, а твоят дух ти казва, че е направена за тебе. Господ казва: „Аз направих Слънцето“. „То грее за мене.“ „Аз направих Земята.“ „За мене.“ Господ казва: „Аз създадох дърветата“. „Плодовете им са за мене.“ „Аз направих водата.“ „За мене, аз да пия.“

Аз казвам тъй: сега ще се разговаряме по следния начин. „Земята е моя,

защото аз живея на нея.“ Казват: „Видиш ли този богат човек каква хубава къща има!“ „Тя е моя, аз му я дадох да живее под наем.“ Минавам покрай някоя богат търговец с 10 милиона лева. „Видиш ли колко е богат?“ „Аз му дадох парите.“ Срещнеш някой виден професор. Кажи: „Аз го назначих. Той сега се занимава с наука, нека се порадва. Аз го похвалявам, отличен професор е“. Тъй ще разсъждавате. Само на себе си ще разправяте тъй. Това е интимен разговор. Щом отидеш да разправяш това нещо на хората, ще минеш за ненормален. Това е правият разговор. Ще се радваш, че този, когото си назначил за професор, успява. За него всички ученици се радват. Откъдето минеш, кажи: „Хубаво е нареден светът!“ Само така ще бъдеш щастлив. Сега, понеже не разсъждавате така, казвате: „Виж, Господ какво благо е дал на този, а на мен не е дал нищо; аз ли съм най-големият грешник?“ Не, ти си от философите на бръмбарите. По-добре е да разсъждавате по първия начин и да се радвате на чуждото благо, отколкото по втория начин. Защо? Защото няма по-лошо от това, когато имаш дете, да му даваш да яде всичко безразборно. То хвърля това, хвърля онова, нищо не обича. Каквото трябва, ще му дадеш: не ще ли, вземаш пръчицата и ще го понашариш. Това става и в природата. Който не е доволен от големите благословения, пръчица иде за него. След като природата го понашари по този начин, той става отличен човек, доволен от всичко и казва: „Слава Богу, че се освободих от едно зло, много добре стана!“

Не се противопоставяйте на злото, мислете за причините и последствията, защо и за какво е дошло. Тази мисъл няма да дойде току-тъй; дойде ли, тя ще ви причини някой път и страдания. Тези мисли ще дойдат тогава, когато имате най-хубаво настроение. В реда на нещата е да дойдат. Не се борете с лоши мисли. То е губене на време. С тях заедно ще дойдат и добрите. Пренесете тия мисли, това е най-добро. Онзи, който изтърпява злото, е по-силен от онзи, който му се противи. Мине ти лоша мисъл да откраднеш нещо. Кажи си: „Цялата земя е моя, къде ще сложа тази вещ?“ Ако Бог живее в нас, Земята е наша; и Вселената е създадена за нас; и Слънцето грее за нас. Щом е така, отде ще се родят изкушенията и съблазните? Разсъждавате ли така, вие ще имате един правилен растеж. При такива разсъждения може да се зародят онези противоположни мисли: това е залъгване, това е губене на време. Не, философските изследвания тук, на Земята, те са губене време. Вън от това разбиране всичко друго е губене на време.

Представете си, че един човек ви обича и вие го обичате, но никога не сте се виждали. Той е бил приятел на баща ви и казвате, че тяхното приятелство ви свързва с него. И без да го познавате, от това, което прави за вас, вие мислите, че ви обича. И ние мислим и се свързваме със същества от другия свят, без да сме ги виждали. Понякога те ни правят услуги. Ние ги наричаме светии, праведни, сродни души. Болният човек 38 години очаквал

да дойде същество от невидимия свят, да размъти водата и да се изцери. Но винаги, когато водата се размътвала, друг го изпреварвал и той трябвало пак да чака до другата година. 38 години е чакал! Когато Христос дошъл в къпалнята, той не е бил единственият. Много болни е имало. Защо Христос се спря само при него, а не при другите? Това е вечна философия. Имал си е свои съображения. Ако някой ме попита защо Господ е направил света такъв, мога да дам някои философски изяснения, но всъщност защо светът е така направен, само този, който го е направил, знае това. А всички други, които не са участвали, те само предполагат. И онзи, който предполага, обикновено е далеч от истината. Светът при сегашните условия е точно като тази къпалня. И всички вие или почти всички имате нужда и очаквате да се раздвижи водата. И какво очаквате от размътването на водата? Вие очаквате някое щастие да ви дойде. Болен сте, сиромаш сте, невежа сте. И очаквате да дойде ангел, да слезе и да размъти водата. И щом се окъпете, вашите работи да се уредят. И някои по 38 години сте чакали. Чакате, чакате и се утешавате, че втори път като дойде ангелът в къпалнята, тогаз ще влезете — в някое друго прераждане.

Наскоро са открили една малка планета и предполагат, че е направена от злато, казват, че е много близо и се приближава към Земята. Онези, bankerите ще кажат: „Дано някак си падне!“ Учените казват, че имала 10-15 км диаметър и ако падне, ще се забие дълбоко — чак в огнената част на Земята. Ако може да остане на земната кора, биха се решили да дойде; ако ще пробие Земята, тогава по-добре да не пада — това злато няма да може да го използват... Та казвам, в нас има такива желания, които, като попаднат в нашата система, достигат до нашия огнен пояс. Златото им не можем да използваме. Това е обективната страна на щастието. Може да употребите закона: щастието на всеки човек е заложено в неговия ум, в неговото сърце и в неговата воля. Ще каже някой: „Ти в Бога не вярваш ли?“ Чудна работа! Щом имаш ум, Бог се проявява в твоя ум; щом имаш сърце, Бог се проявява в твоето сърце; щом имаш воля, Бог се проявява в твоята воля. При дълбокото разбиране на живота, за което става дума, ние не трябва да правим погрешката, която едно време направил един човек в параход, който пътувал през Атлантическия океан. Този човек проследил един богаташ с голяма сума в една торба. Сполучил да вземе парите от богатия, като го приспал. Но тогава го среща капитанът и му казва: „Параходът потъва“. Той оставя торбата. „След половин час потъваме, който може да се спаси, да се спасява.“

Потъва нашият параход. Ти си задигнал торбата с парите, но след половин час параходът ще потъне. Какво ще оставиш на човечеството? Ако ти можеш да предадеш на човечеството живот, ако можеш да оставиш една свещена идея, един свещен подтик, ако можеш да освободиш човечеството от всички болести, от глада — това е идея, това е спасение.

Изкуство е човек и в злото да вижда доброто, в тъмнината да вижда светлината, в смъртта да вижда живота. Това изисква Новата култура от всички. Бог е върхът, целта, към която човек се стреми. Всичко, което човек придобива, иде отгоре.

Ще ви дам едно отвлечено лекарство, с което може да лекувате всички болести: един грам Любов, два грама знание, десет грама свобода и двадесет грама справедливост. В една чаша вода едно момиче на 14-15 години да държи ръката си една минута. После ще кажа на едно момче на 14-15 години да държи ръката си в чашата две минути. От момичето ще взема един грам Любов, а от момчето — два грама. За да взема двадесетте грама справедливост, ще намеря един млад момък на 21 години, да си държи ръката десет минути в чашата, и най-после ще помоля един професор, който да си държи ръката 20 минути. Това лекарство ще го давам по три капки сутрин, три капки на обяд и три капки вечер — всичко девет капки.

Според философията на живота, не живеи с мисълта, че си роден да бъдеш министър-председател. Преди всичко, това е най-последната служба, която можете да заемете. Този въпрос аз бих ви го обяснил и всички бихте ме разбрали, но същевременно всички ще се обидите. За да не ви обидя, ще оставя истината необяснена. Ако ви я обясня, ще я разберете, но и ще се обидите. И тогава вашата обида ще се върне върху мене. А така, като не я обяснявам, ще си кажете: какво ли искаше да каже той? Засега оставете този въпрос! Аз ще повдигна малко само единия край на завесата.

Сега, като излезете вън и ви питат какво ви говори Учителя, какво ще кажете? Някои ще кажат, че нищо не са разбрали, а други ще кажат, че съм говорил много велики неща.

ФРЕНОЛОГИЯ

„Град, поставен на планина, не може да се укрие.“ Градът, т.е. човешката глава, трябва да се постави на планина. Талантливият човек, добрият оратор, добрият поет обръщат внимание на хората, защото излизат от „града, който има 12 врати“. Френолозите изучават този град и намират в него 42 центъра, свързани с различни способности и чувства. Те го делят на три области: задна част на главата, наречена „двуличния човек“, тя е обърната към физическия свят, към тъмнината; втората част е челото, то показва мислителната сила на човека; третата област е горната част на главата, в нея се намират религиозните и моралните чувства на човека: съвест, Любовта към Бога, милосърдие и др. При това важно е доколко човек е развил областите на своя град. Например, ако челото на човека е широко и ниско, той има широчина,

но няма дълбочина в мислите си. Той прилича на широка, но плитка река. Челото трябва да бъде широко и високо, да има широчина и дълбочина – две важни мерки. Горната област на този град трябва да бъде повдигната във вид на кубе, а не сплесната. Ако е сплесната, човек не е религиозен. Колкото и да се представя за такъв, в него няма никаква религиозност. И задната област на този град не трябва да бъде плоска. Ако е плоска, казваме, че този човек няма обич, любов към семейството си. Когато хората не се разбират, това показва, че в едната, в двете или в трите главни области главите им са сплеснати или плоски. Мозъчните центрове и сетивата на човека трябва да бъдат развити. Някой казва, че вярва само в това, което вижда с очите си. Колко виждаш? Ти виждаш една стомилионна част от това, което те обикаля. Къде остава другото? Имаш ли право тогава да създаваш философия върху малкото, което виждаш? Имаш право, но тази философия ще бъде ограничена и относителна. За да се създаде велика философия на живота, изисква се велик, голям ум, като ума на големите математици, които само от една част на цялото имат ясна представа за него. Те вървят от единицата към множеството и от множеството към единицата.

Ако измеря на един човек, че темето не е сплескано, че е широко – горната част на короната е добре развита, че носът е правилен, челото – добре развито; ако намеря устата за нормална, устните – за не много тънки и не много дебели; ако брадата има една малка издутина и ако пръстите са добре развити, то може да се направи научното заключение, че на този човек може да се разчита 99%, да му се има доверие. Може да му дадете пари без никаква разписка, а за друг ще кажете, че не може да му поверите пари. Може да не е лош човек, но той органически не е в състояние да извърши това, което обещава.

Вие, които сте тук, не сте на едно ниво, не мислите еднакво. Някои мислят за прехраната си. Къде му е умът тогаз? (Учителя посочи долната част на челото.) Някой си казва: „При тази работа трябва да бъде по-твърд“. Коя част на главата ще бъде активна? Тук, на темето. Друг се занимава със своето достойнство. И на него умът му е отзад. Трети мисли да направи някое добро. Този център е отпред отгоре. А пък някой е предпазлив, активният център е отстрани. Той се страхува даже като чете своята тема, грижливо подбира думите си, защото се бои от критика. Понякога в него се явява желание да покаже, че много знае, и тогава употребява бомбастични думи: „субстанция“, „интеграл“, „концепция“. Онзи, в когото милосърдието е развито, ще пише за цветята и за благоуханието, което пръскат. Войнственият ще говори за водопади, за силни течения, за вятъра, който духа, за високите непристъпни върхове.

В човешката глава има около 40 способности, с по три деления. Значи около стотина способности има в човека според френолозите. И всяка една

способност си има своята специфична област. И всяко чувство си има свой специфичен стремеж.

Човек може научно да е предразположен само към една наука. Науката му обаче е само половин сантиметър над веждите. Тази наука, т.е. процесът на неговата мисъл, протича в тази област. Той наблюдава природата, телата, тяхната големина, тежестта им. Има ред и порядък в мисленето – тъй наречения конкретен ум. Човек мисли, че е постигнал нещо, че има големи постижения. Но този, конкретният ум, със своите научни впечатления идва до една област, където нещата трябва да се трансформират. Или конкретният ум, както аз го представям, се занимава специфично със стомаха. А онова, което трансформира енергиите, е нашият ум, където се складират всички придобивки на миналото. На този ум у нас отговаря дихателната система. Храната, с която стомахът се храни, и въздухът, с който дробовете оперират, са съвсем различни неща. Ако вкарате въздух в стомаха, ще стане цял преврат; ако вкарате вода в белите дробове, ще имате друг резултат. Най-после идват висшите способности, разсъдъкът. Това е вече мозъчната система. Тези способности са поставени горе, в най-горната част на човешкото тяло. Там ние разсъждаваме за далечните причини, за подбудите, с които природата работи.

С челото си човек мисли, със задната част на главата си чувства. Човек мисли с тази част на главата, на която няма косми. Животните не мислят, тяхното лице е обрасло в косми.

Когато изучавал френология, доктор Гал срещнал един стар човек, от славянско произхождение, който му казал: „Ще ти открия едно свое постижение, резултат на мои наблюдения“. Той му казал как различава борците-петли от страхливите. На ония петли, които се отличават с голяма смелост, този център, който се намира зад ушите, е силно развит. Това откритие за петела дало възможност на доктор Гал да открие центъра на смелостта и разрушителността в човека.

Представете си, че ви дадат следната задача: от една ябълка да познаете какво е било дървото на височина, на възраст, на вид и т.н. След това от една круша да познаете какво е било дървото. И най-после, от един човешки череп да узнаете какъв е бил човекът: неговото лице, неговите очи, уши, нос, уста, ръст. Това е една сложна задача с три неизвестни. От задната част на черепа можете да познаете дали очите на човека са били сини или черни. Ако са били черни, задната част на черепа в известна област е тънка; ако са били сини, същата част на черепа е по-дебела. Ако очите на човека са черни, косата и брадата му също са черни. Ако костта на предната част на черепа, специално на челото, е тънка, това показва, че този човек е бил умен, работил е умствено. Ако костта на челото е дебела, този човек не е работил

умствено. Не само това, но чрез тънки наблюдения може да се определи в каква област на науката или изкуството е работил този човек като физик, химик, астроном, математик, философ, музикант и т.н. Ако би посветил десетина години за изучаване на човешкия череп, човек би се домогнал до изкуството да чете по черепа като по книга.

От двете страни на главата се намира центърът на смелостта и затова, когато нещо захъса, българинът се хваща за главата с двете ръце, за да си вдъхне смелост. Ръцете са два полюса на живота — едната ръка е положителната енергия, а другата е отрицателната енергия. През тези ръце тече Божествена енергия, от лявата — отрицателна, от дясната — положителна. Енергиите, които текат през човешкото тяло, се предават на Земята, непотребната енергия минава в Земята.

Сега да допуснем, че има някакво налягане отвън. Откъде може да дойде то? От безкрайното пространство ли? Какво налягане ще упражни на един квадратен сантиметър етерът от безкрайното пространство? Етерът е вещество, следователно има тегло. Някои обясняват, че привличането на телата не е нищо друго, освен налягане на етера. Значи, тежестта не е нищо друго, освен налягане на етера. Теглим един килограм, това е налягането на етера, който се стреми към някакъв силов център. Следователно тежестта се определя в силовото поле на материята в безкрайното пространство. Етерът е, който наляга отгоре и от това се определя теглото на даден предмет. Какво налягане има въздухът върху човешкото тяло? Проверете го. Това са данни. Може да не са абсолютно точни, но нас ни интересуват законите, по които става това налягане. В природата има налягане отвън и напрежение отвътре. Човешката глава е подложена на същото напрежение, както Земята. Когато религиозното напрежение е слабо, тогава главата отгоре е сплескана. Хора, на които главите отгоре са сплескани, не са религиозни, не са духовни. Те са много студени. Какъвто е северният полюс, такива са и те. На екватора е горещо, но там има много месоядни животни. Затова главите на религиозните хора имат развити полюси, а екваторът е сплеснат. На светските хора главите са сплеснати отгоре като Земята, а екваторът е издаден. Главите на месоядните животни, например на лъва, на тигъра, на котката са също такива. При тревопасните животни екваторът е сплеснат. Това са общи заключения.

Правата линия от веждите трябва да минава над ушите. В развитието на моралните типове, ухото слиза. В животните ухото е вдигнато горе над линията на веждите. Вие като изучавате главата на животните, ще видите, че те са слезли много ниско. Височината на главата от ухото нагоре до темето е малка. Когато ухото започва да слиза, главата се вдига нагоре, човек се развива; когато ухото се качва нагоре, главата слиза, тогава човек деградира.

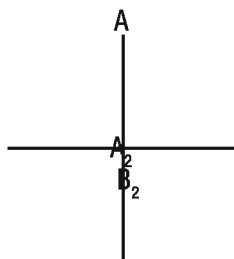
Някои от силите на човека са крайно избухливи. Ако се разглежда човеш-

ката глава, ще се види, че валчестите и широките при ушите глави съдържат взривни вещества. Но знаете ли кога казваме, че главата е широка? Човек на 25-30 години има широчина на главата си 14,5 или 15 сантиметра. Това е нормалният размер. При 16-17 см широчина, това е вече много – и от такива хора трябва да се пазиш. Ако пък дължината на главата е от 18 до 21 см – имате активни хора. Значи, от дължината на главата зависи активността на човека, а от широчината – избухливостта му. Тия хора, на които главите са широки, лесно се гневят. Минава му само, ако на обидата с обида отвърне.

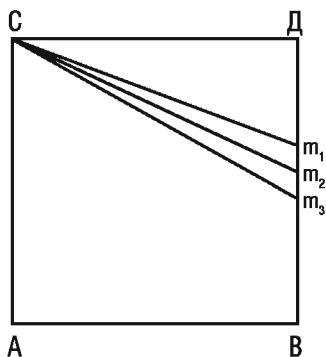
Ако главата е продълговата и се развива главно задната част, такъв човек е силно чувствен. Широката глава говори за развита стомашна система.

Ако някой много обича да яде, главата му в слепоочната част се разширява.

Какви са линиите АВ и A_2 и B_2 ? Тия линии показват човешката глава. В първата линия умствените способности са развити, във втората личните чувства са развити. Такъв човек всякога ще мисли за своето честолюбие. Той вечно се намира в противоречие. С целия свят всякога ще бъде в стълкновение. Този го обидил, онзи го обидил. Този казал обидна дума, онзи казал обидна дума, навсякъде ще намери нещо, за да се обиди.

Това е просто един квадрат – квадратът ABCD. Всеки може да изчисли неговата плоскост. Ако е нива, като изчисли колко е голяма, ще направи сметка колко може да даде. Да кажем, че вашата глава е построена на един квадрат. И да кажем, че вие не сте работили върху вашата глава. Може да имате линиите CM_1 , CM_2 , CM_3 . Представете си, че това е главата. AC е задната част – тилът; а пък DB е предната част. Да кажем, че има една глава, построена по CM_3 . С коя глава вие ще можете да живеете по-добре? С CM_1 , с CM_2 или с CM_3 ? От тези глави коя глава бихте избрали? Сега вие можете да философствате колкото искате, но нито един от вас не е изучавал френология. Всичките ваши недъзи, разнообразието на характерите ви се дължи на тия линии. Защото, ако теглите успоредна на CM_1 , CM_2 или на CM_3 , вие ще построите тогава съвсем различни квадрати. Съвсем други ще бъдат силовите линии и ще измените целия ред на нещата.

Отличителните черти на човека са добродетели, обаче може някой да е привидно добродетелен. Глава с линията CM_3 не може да бъде на светия. Тук имате един първокласен простак, който е способен да извърши всичките престъпления в света. Нищо повече. Така е построена главата му. Той е като една заредена пушка. Както и да я бутнеш, тя ще гръмне и куршумът ще отиде много далеч. Ако е с халосни патрони, тогава ще вдига само шум; но ако туриш истински патрони, става опасно.

Мозъкът е нивата на човека. Човешкият мозък и човешкото сърце са нивата. Ако знаете как да посадите нещата във вашия мозък, вие ще прогресирате. Ако не знаете как да ги посадите, винаги ще имате противоречия. В мозъка растат и бурени. Те се развиват бързо и в голямо количество. Да кажем, че искате да бъдете кротки. Кроткият човек по какво се отличава? Премерете главата на буйните хора около ушите. Ако на един 22-годишен момък главата при ушите има диаметър 14 см, той е миролюбив. Който има 16 сантиметра широчина, той е войнствен. Този човек лесно кипва, гневи се, винаги е готов да се бие. Не можеш да разчиташ на човек с неустойчив характер. Твърдостта е мястото на устойчивостта, но трябва да се оре и сеете в мозъка. Щом говорим за музика, ще сееш на челото, там е центърът на музиката. Тя трябва да има основа. При сегашните условия, ако не знаеш къде да посееш всеки тон, не можеш да бъдеш музикант. От ухото, с което възприемаш музиката, до нивата на музиката е 10-12 сантиметра. От ухото до центъра на музиката трябва да посадиш нейните семена. Това са общи положения. Значи, вие имате мозък, който трябва да проучвате. Ако знаеш как да се отнесеш с мозъка, как да сееш в главата си, всичко ще ти тръгне наред. Ако не знаеш как да сееш в мозъка, всичко ще върви с главата надолу. Имаме да разрешаваме много трудни въпроси от миналото. В човешкия живот има много работи, които са присадени. Много присадки трябва да се счупят, за да се развият нещата по един естествен начин.

Ако физическият живот беше съществен, тогава не трябваше да умираме. Онова, което природата е създала, то е вечно, безсмъртно. Ако четете Библията, ще видите, че е вечно, но това, което хората създават, е смъртно. Най-важна роля за физическия живот играе човешкият мозък, който е една съвкупност от динамически сили, един акумулатор, в който природата е събрала разновидни сили. Досега френолозите са открили в него около 40 центрове, способности. Те са разграничили в тия центрове разните видове енергия на човешката душа и на човешкия ум.

Когато човек започне да мисли, главата изтънява. Има един начин на изследване на способностите. От мисълта черепът изтънява. Щом черепът на една глава е дебел, това показва, че този човек не е мислил. Той е живял много обикновен живот. Ако разгледате човешкия череп, ще видите, че тази част на черепа, където са центровете на мозъка, с които човекът е работил,

е тънка. Защото всеки един център при работа образува електричество и на тези места черепът изтънява. Където мозъчните центрове не са работили, черепът е дебел.

Като мислиха дълги години, вълците си изработиха муцуни със здрави челюсти. Цялото изкуство на тяхната цивилизация е в муцуната. Цялата култура на воловете е в рогата. Цялата култура на конете е в краката. Това са механически резултати. Днес главата на човека расте в слепоочната област. Може би, ако така върви, след 200, 300, 1000 години главата в слепоочната област ще бъде много по-широка, отколкото е сега. Следователно в човека тия култури са турени геометрически. Широчината на мозъка се образува у месоядните животни. У тях тя е по-голяма, отколкото на тревопасните. Дължината на човешкия мозък образуваха тревопасните животни. Да го представим графически. Широчината е хоризонтална, а дължината има друго направление. Хората с голяма широчина обичат да седят на едно място. Но хората с дългите глави са създали културата. В тях има стремеж да се преместват от едно място на друго. При всички учени хора, които са измерили нещо в света в полза на прогреса, дължината на главата е по-голяма. При другия тип хора главата е по-широка не само при ушите, но се развива и в слепоочната област.

Мозъкът на великите и гениални хора е много добре организиран, не както на обикновените хора. Мозъчните клетки на добрите и праведните хора се различават от мозъчните клетки на лошите и престъпните хора, те са деформирани, от тях се разнася смрад надалече. Няма нищо скрито-покрито в света. Престъпленията отдалеч миришат. Праведните хора са живи, динамични, силни, проводници на Бога.

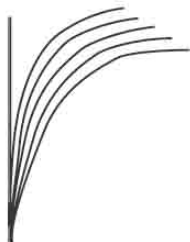
Линията, която минава от основата на носа по средата на челото нагоре, през теменната част, тилната част и стига до врата, показва някои особености на човека. Ако главата горе е плоска както Земята, а отстрани — широка, тия хора са жестоки. Приличат на змиите. Главата на змията отгоре е сплесната, плоска е, но е широка. Змията е жестока, като хване жаба, тя я гълта жива. Жабата кряка, а тя е спокойна. Даже изпитва удоволствие от крякането на жабата. Ако главата отгоре е плоска и разстоянието до ухото е голямо, то е добър признак. Но колкото плоскостта е по-близо до ухото, толкова животът е по-низш. Главата на човека може да се раздели на три етажа. Някои животни имат само един етаж, вторият етаж още не е изработен. Някои имат втори етаж и едва у човека имаме едно здание на три етажа. Човешката глава е на три етажа, по това той се отличава от животните.

Най-немилосърдното същество е змията. Главата на змията е сплесната с гръбначния стълб. Когато съществата започват да се развиват, главите им се отделят от гръбначния стълб. При човека това става от ляво на дясно. Шията на човека се е оформила от ляво на дясно. При жабата ъгълът между

главата и гръбначния стълб е 45 градуса. В слона имаме 90 градуса, а в човека имаме 180 градуса. У човека лицето е успоредно на гръбначния стълб. Следователно нормален човек е този, който е изминал 180 градуса в своето развитие. Онзи, който е минал 180 градуса, е добър човек, а който не е – той е лош човек. Щом се измери главата ви, може да се измери дефектът. Може да липсва един градус, може да липсват и повече. Обаче ако е 180 градуса, тогава се образува права линия.

Нормално е за своето развитие човек да измине 180 градуса. Но дотук не свършва неговото усъвършенстване. Трябва да вървиш още, за да дойдеш до идеята за спирала.

Казваме, че центърът на интелигентността е в главата на всички същества. Тогава защо всички глави са различни? Всички човешки глави се различават. Ако вземете да изучавате човешките глави и теглите един перпендику-

ляр към основата на челото, ще видите, че главите на хората от разните раси различно са отклонени от този перпендикуляр. Най-близо до перпендикуляра е бялата раса, после жълтата, после другите раси и колкото този перпендикуляр се отдалечава от челото, ъгълът се стеснява. Защо се намалява този ъгъл? Казвате, че низшият живот е причината. Низшият живот е резултат, той не обяснява причините. Имате един ъгъл. Ако този ъгъл се движи с върха си напред и среща съпротивление, едно

тяло, в което влиза, тогава ъгълът ще се намали. Но ако този ъгъл се движи в противоположна посока и пак среща едно тяло, което влиза в него, той ще се отвори, ще стане по-голям.

Ребус е този свят за нас. Например вие се ожените за един мъж и искате да бъдете щастливи, но не можете да се споразумеете. У кого е грешката? У мъжа ви липсва нещо и у вас също. И двамата сте влезли със затворени очи. Ако главата му отзад е вирната или сплескана, ако очите му са много малки, устните много тънки, какво очаквате от такъв човек? Това показва, че не сте един за друг. Добре, какво остава тогава? Да направите вашата уста по-дебела, да развиете вашето сърце. Френолозите казват, че сегашните хора имат 42 врати, през които може да приемат хората. Опитвате през една врата – не може да влезете, опитвате друга, и най-после ще намерите някоя врата, през която ще може да влезете. Така по много начини вие може да влияете на хората. И децата знаят този закон и забележете как те искат нещо. Започват: „Мамо, дай това“. „Не може.“ Започва тогава то да те милва, целува, и най-после ти се съгласяваш. То е отворило една от твоите врати, и е влязло вътре. Умно е това дете и то по този начин е употребило своята воля. Но ще кажеш:

„Не искам да лицемеря“. Няма какво, ще гладяш, ще милваш, ще лъснеш този човек. Неговата ръка е нечиста — ще я измиеш. Трябва да изучаваме човешката душа. Това не е лесно изкуство. Аз говоря за здрави хора, но ако и двамата са болни, тогава ще извикате някой ваш ближен отвън. Някой път се роди едно дете, то ще лекува баща си и майка си. Един човек може да спаси целия дом.

В човека има две същества, едното е господар, другото — ученик, учи се. Казват, че човек е двояк, старият и новият човек. В човека има едно същество мърморко — постоянно мърмори, все лошото вижда, подозрителен е, каквото и да направят другите, все opakото ще види. Никой не може да го убеди, че не е прав. Започва да те учи: „Ти не разбираш, не знаеш какви са хората. Ти внимавай, когато имаш работа с тях.“ Ето какво трябва да направите: измерете главата си, проучете я добре и я оправете. Ако челото не е хубаво развито, изработете си едно хубаво чело. Ако религиозното чувство не е развито, повдигнете главата. Ако издигнете един перпендикуляр от ушите до горната част на главата, тази линия ще покаже какво е религиозното чувство. Колкото тази линия е по-висока, толкова религиозното чувство е по-развито.

Къде трябва да се носят идеите? Къде трябва да се посадят? Ако е милосърдие, ще го посееш в мозъка отпред, горе над челото, в средата. Ако е набожност, ще я посееш в горната част на главата, на темето, на най-високото място. Ако е справедливост, ще я посееш от двете страни на главата горе. Трябва да знаеш как да обработваш мозъка. Нещо, ако не го посееш, не може да расте.

В света идва една нова епоха. Не е големината, формата, която дава цена на нещата. Защото има две идеи. Един човек казва: „Аз съм голяма глава!“ Не е важна големината на главата, а съответствието в организирането на главата; нужно е не голямо лице, а лице организирано; не ви трябва много голямо тяло, а едно добре организирано тяло. В дадения случай тези неща са потребни на човешкия дух. Не големите тела, не големите глави, даже сегашният мозък, който човек има, е много голям, той не може да го използва.

Буквата „Х“ е двете съединени половини на кръга.

„Х“ е първата неизвестна буква, „У“ е втората неизвестна.

ХАРМОНИЯ

Аз считам, че целият човешки живот е построен музикално. Всички човешки състояния, мисли, чувства и постъпки се изучават чрез музиката. Целият живот се изразява чрез музиката. Във всеки един организъм, който не може да се изяви музикално, се заражда болезнено състояние. Вие никога не можете да внесете здраве в организма си, ако не спазвате музикалните правила, които природата е заложила в него. Например човешкият организъм има тона „до“. Но това „до“ не звучи така, както при обикновеното пеене. Това „до“ си има своите амплитуди. „До“ в организма се движи спираловидно. За да се вземе един тон правилно, вибрациите му трябва да се разпространяват от долу на горе, докато на физическото поле те се разпространяват наоколо. Тогава имаме обикновеното, механическо пеене. А има и едно вътрешно пеене: трябва да се научиш да пееш в мисълта си, трябва да се научиш да пееш в чувствата си. Едното пеене е в мозъка – горе, другото пеене е долу, в слънчевия възел, а пък третото, няма да ви го кажа къде е.

Всеки тон трябва да е верен, както и всяка една добра мисъл трябва да е права. Правата мисъл, също като тоновете, има определен брой трептения. В гамата на живота тоновете се движат – те са живите тонове на живота. В тази жива музика ти понякога можеш да пееш механически, само да чувстваш нещата или само да ги мислиш. Когато почувстваш, че между ума и сърцето ти има отношение, това значи, че си получил вдъхновение.

Трябва да разберете, че законите в природата няма да се нагодят към вашите разбирания. Природата няма да създаде специални закони за вас, за да ви извини после. Когато говорим за хармония, подразбираме съзнателния живот на човека, животът, в който душата се развива, човешкото. Аз, съзнанието на човека – той е нещо отделно в света, той се е проявил. Човек съзнава, че е едно отделно същество. Сега представете си, че имате една нота в музиката, тя може да бъде $\frac{1}{2}$ нота или $\frac{1}{4}$ или $\frac{1}{8}$, или $\frac{1}{16}$. Тази нота сама по себе си е само един символ, един характер, без да има някакъв смисъл. Ако тази нота обаче се постави на петолинието, и в началото на петолинието се тури ключът, и се определи какъв ще бъде характерът ѝ, тя вече има смисъл. И тогава всяка от нотите, наредени по ред на петолинието, не може да има вече свое мнение, да казва: „Аз така

мисля, аз иначе мисля“. Тя ще мисли тъй, както ключът е казал, и тонът на една нота в този ключ не може да се измени.

Дойде съмнението, съмняваш се, че работите няма да станат, както ти мислиш. И прав си. Работите в света няма да станат нито както ти мислиш, нито както аз мисля, а така, както мислят онези разумни същества, които са създали света. Една машина върви по релсите така, както машинистът я води, а не както ние си мислим. Ако ние спазваме законите, по които инженерът я е създал, тя ще върви; ако не ги спазваме – ще се зароди дисхармония между нас и онзи, който е създал тази машина.

Едно нещо е нужно за човешката хармония: всичко, с което човек разполага, да е пластично, огъваемо, живо, никога да не се чупи. Статичните неща се крехки и чупливи, а динамичните – живи, огъваеми, нечупливи. Стремете се към нечупливите неща и всякога разполагайте с тях.

Всяко движение трябва да бъде израз на музикални вибрации. Бих желал и вие от главата до петите да бъдете музикални.

Когато движенията на човека се диктуват от хармонични мисли и чувства, те всякога са красиви. Колкото по-голяма хармония съществува в човека, толкова по-красиви са неговите движения.

Камъните пеят, дърветата пеят, вятърът пее, светлината, всичко пее, но ние не чуваме тази песен. Ние виждаме само външната форма на нещата и цветовете, но същността им не познаваме. Например още не познаваме, не можем да схванем музикалния тон, който излиза от този червен цвят. Това е една разумна музика, до която съвременните хора още не са дошли.

Желанията имат форма. Мислите имат форма. Всички форми трябва да са съвършени.

Още при създаването на света Бог е поставил силите на човешкия мозък в хармония. Следователно човек трябва да се пази от всичко, което нарушава тази хармония. Тщеславието, гордостта, страхът, гневът са сили, които нарушават хармонията на мозъка. Те са подобни на червеите, които изяждат плодовете на дърветата.

Може да имате стремеж, но ако не изберете онова време, което изисква хармонията, ако не се съобразите със законите, които работят, всички ваши усилия ще бъдат безплодни. Сега вие се питате: „Защо аз не раста, защо нямам това схващане, защо мислите ми са малко разбъркани?“ Хармония, хармония трябва. Хармонията трябва да я възстановите по всички начини, при каквито и да е жертви. Възстановите ли хармонията, каквито и жертви да дадете за нея, нищо не е изгубено. Необходимо е да се възстанови тя в душата ви.

Първото изкуство, с което всеки човек трябва да започне, е музиката.

Не трябва да има човек, който да не може да пее и да свири, да разбира нещо от музика. Ако вие разбирате законите в музиката, ще видите, че всяко нещастие в света се дължи на някаква дисхармония. Ако в живота си вземеш един фалшив тон, той ще въздейства върху твоето подсъзнание. Има едно съзнание, при което човек не си дава отчет какво става. Инак у човека съществуват четири съзнания: съзнание, самосъзнание, подсъзнание и свръхсъзнание. Та ако ти вземеш един фалшив тон, непременно те очаква някакво нещастие. В съвременната музика понякога виждам как прониква фатална гама. Една фатална гама, която руши. Не искам да ви я изсвирия. Аз съм правил няколко пъти опит с една такава гама. Щом навлезеш в нея, веднага се изменя пулсът на сърцето, наставя меланхолия, идва омраза, отчаяние, злоба. Трябва да мине цяла една седмица, да работиш, за да може да се възстанови онази, първичната гама. Често вие изпадате в тази фатална гама. Мнозина са идвали при мене отчаяни и казват: „Тебе ти е добре, но мене питаш ли?“ Казвам им: „Я, вземи основния тон!“ Какво ще вземе, не му се пее... Казвам: „Вземи основния тон!“

Искам във вашето съзнание да се появи сила да удържите хармонията, да не мислите какъв е светът. Искаш да направиш нещо, помисли преди това, за да не обидиш своя Господ, защото обидиш ли го, спиращ всичката си работа. Кажи си: „Чакай да завъртя колелото“. То се завъртва само когато си на ключ „сол“.

Понеже езикът на Писанието е иносказателен, там един пророк е казал: „Привлякох ви със закона на Любовта“, т. е. ключът „сол“ ги е привлякъл. Щом хората почнат да се разбират, с хармония всичко може да се уреди. Сега вие казвате например, че православните, евангелистите, нямат тези познания, които вие имате. Не е въпрос да се различавате само по това, трябва да знаете как да пеете по ключа „сол“, да имате едно съществено различие, да имате хармония помежду си. Ако хармонията преобладава, ако можете да оперирате с ключа „сол“, тогава ще имате едно съществено различие, тогава може да кажете, че разбирате живота и се различавате от другите. Сега някои от вас сте като онези певци, които като ги викат в музикалното училище или в някой хор, пеят ден, два, после напуснат хора, казват: „Ние нямаме глас...“ Защо нямате глас? Защото нямате хармония. Първо трябва да се въдвори хармонията и гласът ще дойде; като се въдвори хармонията, мисълта ще дойде; като се въдвори хармонията, правилните действия ще дойдат. Всичко това зависи от тази Божествена хармония. Щом тя се нагласи, то като с един магически жезъл всичко ще се нагласи. Като няма хармония, с години може да работиш, нищо няма да направиш.

За всички неразположения, за всяка дисхармония, която се яви между вас, ще търсите де са погрешките и ще започнете от ключа „сол“. Искам да видя дали вие, жените, поне ще бъдете в състояние да изправите живота си

по ключ „сол“. Аз не говоря сега за изправяне на вашия живот, но казвам, че нареждането на вашите мисли, на вашите чувства и на вашите волеви действия не са по този ключ, и трябва едно трансформиране на мисълта, всичко да се нареди по този ключ на Любовта. Или ще кажете: „Колко я познаваме тази любов!“ Вие още на ключ „сол“ не сте били нагласени. Знаете ли каква прекрасна хармония има у този, който се нагласи един път на ключ „сол“? Това е най-възвишеното, най-благородното у човека. Когато той се нагласи на ключ „сол“ у него става един подем на мисълта, на чувствата, на съзнанието, той вече не страда от неврастения, не страда от никакви болести.

Стремете се да бъдете в хармония със себе си, за да бъдете в хармония с окръжаващите, само така ще бъдете здрави. Само така главата, дробовете и коремът ви ще бъдат в изправност.

Сърцето представлява тона „до“, дихателната система — „ре“, черният дроб — „ми“, бъбреците — „фа“, далакът — „сол“, жлъчката — „ла“, храносмилателната система — „си“. Когато дихателната система на човека действа музикално във всички гами, ние казваме, че тя е нормално развита. При най-малкото нарушение на тази система нейният тон се изменя, минава в друг тон, а това вече създава известна дисхармония в някой от нейните органи. Тази дисхармония наричаме заболяване.

Как се изразява напрежението в музиката? Откъде започва то? Какво е движението? Напрежението се изразява с тона „до“, а движението — с „ре“. Фасонът, външността е „ми“. Казваме, че някой се е пооперил. Пооперил се е — „фа“. Разцъфтял е, разхубавил се е — „сол“. Узрял — „ла“. Седнал е да яде е „си“. Ето смисълът. Седнеш да ядеш с благодарност, слезеш в „си“. Във „фа“ възлизаш, в „си“ слизаш. „Фа“ и „си“ са две врати, през които се влиза и излиза.

Когато пееш сам, не можеш да вземеш един фалшив тон. Фалшиви тонове има, ако един пее в една гама, а друг — в друга, дисхармонични са, не звучат хубаво. Но всеки сам пее хубаво. Има известни гами, в които тоновете са дисхармонични. Някой път вие се чувствате неразположени. Неразположението е вследствие на това, че вашите мисли не са в хармония с вашите чувства и вашите чувства не са в хармония с вашата воля. Не пеете тона вярно. Искате да направите нещо в умствения свят, не излиза както трябва. Същото е в духовния и във физическия свят. Ще поправите тона „фа“. Българинът е майстор на „фа“. Българинът много добре взема „фа“.

Колко време се изисква, за да се разбере, че една мисъл е добра или не? Как мислите вие, колко време се изисква? Има едно естествено време. Колко време е нужно да се изпее една цяла нота? Има естествено време. (Учителя тактува на 2/4 и после на 4/4.) Естествен ли е този такт? Естествено ли е туй движение? (Имитира движението на пияния.) В него има прекъсва-

ния, дисхармонии. В другите движения има един ритъм, който е естествен. Българите имат един особен ритъм. Така не се разрешава въпросът, има прекъсване. Хубаво, но трябва да се свърши. Как ще го свършите вие? Как бихте го разрешили? Българите казват: да предадем народната музика такава, каквата е. То е едно статическо положение. От толкова хиляди години българите пеят по един и същ начин. Както детето пее, така пее и човек на 80 години. В музиката трябва да има замах. Когато пеете, някои тонове показват, че на физическото поле има дисхармония, други показват, че на ума нещо не достига. Трябва да имаш една хубава мисъл, едно хубаво чувство и една хубава постъпка, за да изпееш правилно тоновете.

Ако ти вземеш правилно един тон, например тона „до“, който е основата на живота, то ако си болен и веднага оздравееш, само тогава тонът е верен. Щом се наруши броят на трептенията на нашия организъм, ако спаднат под нормата, човек се разболява. Тонът, който внася здраве в тебе, е „до“. Когато сте болен, ако се вслушвате дълго време в себе си и почувствате, че вътре нещо във вас пее, болките ще утихнат. Когато минавате през недоволство, скръб и доловите, че нещо пее във вас, веднага ще се смени състоянието ви и ще почувствате една малка радост. Щом чуете песен отвътре, това е вече здравето.

Аз тълкувам Любовта в ключ „сол“, в първа степен. Казвате: „Да се обичаме“. За да обичаш, трябва да намериш ключ „сол“, да се нагласиш според него. Тогава ще имаш хармония и ще започнеш с Любовта. Като казвам „Любов“, подразбирам, че Любовта предшества хармонията, а хармонията е резултат на тази велика Божествена сила, която като дойде, внася здраве, а здравето внася хармония. Външната хармония дава условия за Любов, Любовта – живот, животът – здраве, а здравето внася вътрешна хармония у нас. Тъй че хармонията отвън се формира вътрешно. Това знание, което днес ви давам, ще искам да го приложите.

Често казвате: „Нямаме вдъхновение, нямаме разположение“. Трябва да знаете, че Божествената Любов е хармония, тя не търпи дисхармония. Сега аз ви говоря за хармонията, понеже тя ще ви послужи, за да започнете съзнателно да се организирате. Знаете ли какво е организиране? Всички клетки се организират съзнателно в този Божествен организъм и всички работят правилно. В този живот ние сме Божествени клетки и всеки от нас трябва да разбира и изпълнява добре своята мисия, своето сегашно предназначение, и да не желае ни повече, ни по-малко от определената за него работа. Никой не трябва да се отдалечава от Божествения план. Другите могат да говорят за вас, но това, което вие дълбоко съзнавате в душата си, старайте се да го реализирате и няма да бъдете далеч от истината. Ако вървите по своя план, нищо няма да ви спъва. Нали сте виждали как вървят войниците, всички вървят в такт. Така и вие, като вървите

сами, може да си вървите както искате, и по-полека, и по-бързо, но като тръгнете с някоя компания, която си има свой ход, ще вървите според нея. Не вървите ли в такт, ще останете назад. Когато хората влязат в Божествената хармония, всички трябва да изменят такта на своя ход, за да тръгнат хармонично, правилно. А знаете ли какво значи да ходите правилно? Да ви превода това. То значи, че вашите добродетели трябва да се проявяват правилно. Краката на човешката душа, това са добродетелите; ръцете на човешката душа, това е вашата справедливост, ушите на човешката душа, това са светлите мисли на мъдростта, а устата на човешката душа е Любовта, външната страна на Любовта, чрез нея тя може да говори, чрез нея Божествената Любов ще излезе. Едната Любов, външната, ще дойде като услуга на вътрешната, тя ще дойде отвън, чрез нея.

(Учителя пее „до“.) За да изпееш „до“, трябва живо да си представиш нещата. (Учителя пее „до“.) Това е амплитудата на „до“. (Учителя понижава и повишава малко „до“.) В един кръг се движи. Цялата гама ще пеете така: „до“ с малки понижения и повишения. (Така изпява Учителя и „ре“, и „ми“.) Изпейте това всички. (Всички пеят „до“ с понижение и повишение.) Някой ще каже: „Какво ще придобия, като пея?“ Ще подобрите дишането си, ще се научите правилно да дишате. Дишането си има свой тон. Ти не можеш да дишаш правилно, ако понижиш неговия тон. И яденето си има свой тон. Ти не можеш да ядеш правилно, ако понижиш тона на яденето. Също така и движението има свой тон. Като излезеш от дома си, ще се спреш, за да вземеш тона на движението. Трябва да има хармония във всички твои мускули и нерви. Ако ти така вървиш, ще придобиеш сила. Когато отиваш при някой човек, трябва да знаеш и неговия тон. Ако не си го улучил и искаш да му проповядваш, той няма да те слуша. Но като попаднеш в тон с него, ти ще хармонизираш неговия и своя тон и тогава ще знаеш как да му говориш. Щом не знаеш неговия тон, няма да се разберете.

Като се запознаеш с един човек, трябва най-първо да си изясниш дали имате една обща основна идея за нещата. Аз като ви говоря тая сутрин, имам такава идея. Коя е идеята? Да ви приведа към един общ знаменател, към един общ закон, на който почива и моят, и вашият живот. Да приведа в хармония известни ноти, това значи да ги приведа в известно съотношение, да се допълват. И тогава ще се създаде една песен. Ако няма съотношение между нотите и не се допълват хармонично, няма музикално произведение. Да живеем добре, значи да познаваме закона, върху който се изгражда животът, който е като музиката. Каквато и нота да сте, вие ще заемете разни места в петолинието. Ако представлявате един тон, вие може да бъдете в първата октава, във втората, третата, шестата и пр. И после може да вземете мястото на цяла нота, на половин нота, на $1/4$, $1/8$, $1/16$, $1/32$, $1/64$ нота. Всички положения, които заемате, зависят от първия тон.

Да допуснем, че пеете „ми“. „Ми“ съставлява третата нота в тази гама, за която говорим. В до-мажорната гама няма полутонове. Дистанцията между всичките тонове е цял тон. И между „ми“ и „фа“ има цял тон; също така и между „си“ и „до“. Да оставим сега това. Другояче са наредени сега тоновете. Защото в сегашната гама „фа“ е понижено. В сегашната гама вие „фа“ не можете да го понижите, но можете да го повишите, а „си“ не можете да повишите, а само да го понижите, защото щом го повишите, ще имате „до“. А пък щом понижите „фа“, ще имате „ми“. В тази естествена гама, или в гамата на живота, всяка понижена нота изразява едно вътрешно състояние. Щом „ми“ е понижено, понижението е във вашия ум. Щом понижението е в „ла“, понижени са вашите чувства. Следователно, за да се уравновесите, за да излезете от това противоречие на живота, което е резултат на понижения мисъл или чувство, трябва да повишите „фа“ с половин тон. И тогава, в новата гама ще имате „фа диес“. А пък „фа“ представлява материалния свят. Щом е понижен вашият ум, щом са понижени вашите чувства, непременно трябва да повишите резултатите.

Казвате, че еди-кого си не обичате. Какво значи това? Щом не го обичате, това значи, че този човек не е в една и съща гама с вас, с него вие не сте в хармония. Трептенията на вашите чувства и на вашите мисли не си хармонират, вследствие на което не можете да се обичате.

„Ла“ е основен тон на движение в природата. В „сол“ вие имате движение нагоре. А в „ла“ движението е надолу. Следователно с тона „сол“ вие сте свързани с материалния свят. Напрежението от центъра на Земята излиза нагоре. Енергията, която „сол“ възприема, от Земята към Слънцето се предава. В „ла“ движението е от Слънцето към Земята. „Сол“ е движение към Слънцето, „ла“ е движение към центъра на Земята. Ако вие спрете този ток, тогава ще стане катастрофа в живота ви. Всяко страдание произтича от някакво спиране, задържане. Ти си се спрял. Но ако се движиш по-бързо или по-бавно, отколкото трябва, пак ще пострадаш. Но ще има разлика. При бавното движение страданието ще бъде по-малко. Защото с една биволска кола катастрофа може ли да стане?

Законът е абсолютен – дисхармонията абсолютно не се търпи. Не казвай – „ако ме обичаш, потърпи малко“, ако ти обичаш хората, не ги карай да търпят твоите глупости. В това отношение ще гледате да си помагате, ще гледате да се въдвори хармонията между вас, тя ви е потребна. Ако не се въдвори, другояче не можете да си помогнете. Може цял ден да се молите, но излезете ли от събранието, виждам, че хармонията е нарушена. Трябва да държите в ума си мисълта, че Бог е вечна хармония. Тази мисъл трябва да стане у вас плът и кръв, навсякъде да я чувате; тогава ще бъдете доста силни да се борите с външните изкушения на света.

Ако тръгнете от Земята без песни, докато отидете до рая, ще кажат: „Не приемаме хора, които не знаят да пеят“. Небето е място на песен и хармония; там няма плач, няма тъги и скърби, навсякъде се чуват песни — от всички видове, от най-тихите до най-бурните и всеки може да си избере, да слуша. Сега и ние на Земята ще започнем да вършим всичката си работа с песни, но ще приложим хармонията. Който не приложи хармонията, няма да му проповядвам нищо, няма нищо общо с моето училище. Когато хвана, че не е нагласен, ще го изпъдя навън по всички правила на Божествената наука. Като научи хармонията, пак ще го приема, но докато я научи, вън ще седи. Това ще го знаете, ще бъде без изключение за всички.

С някои хора, за да се хармонизирате, трябва да прекарате мисълта си през още един, двама, трима души, които от своя страна са в хармония помежду си. А някой път трябва да прекарате 12 души в мисълта си, докато се хармонизирате с един човек.

Музиката на Земята е единственото условие, което помага на човека да се развива, затова приложете музиката навсякъде в живота си. Неразположени сте, почнете да пеете каква и да е песен, да въдворите у вас хармония. Така ще помагате на вашите мисли, на вашите чувства, на вашите действия. Ако сами не можете да пеете, идете в градината, седнете под някое дърво и ако има вятър, в това огъване на листата ще има такова движение, че ще започнете полека-лека да утихвате, да се унасяте в това шумолене, което аз наричам музика.

Истинското пеене е онова, което може да отвори сърцето на най-големия скъперник банкер. И тогава, ако аз отида да пея на банкера, няма да се явя с тази си брада. Защо? Защото банкерът може да се интересува само от две форми: едната форма трябва да представя млада, красива мома, подвижна, пъргави, с уста начервеничка, очи, които светят, ръце мекички, глас ангелски. Другата форма трябва да представя стар, мъдър човек, с ангелски глас. Като види и младата, и старата форма, банкерът трябва да остане доволен и от двете и да знае, че може да вземе и от младата, и от старата форма. Да се чуди как този стар човек е запазил гласа си, как нищо не е изгубил от хубавото, което е имал в себе си. За да го привлече, старият ще му изпее една песен, но така хубаво, че той ще поиска и още една. Така старият ще пее за младата мома, а младата мома ще пее за стария, за своя баща. И тогава банкерът ще разтвори сърцето си, ще даде колкото му искат и ще каже: „Елате и утре пак да ми попеете“. Това са фигури на речта.

Та в живота си ние трябва да знаем да пеем като младата мома и като стария, като мъдреца. Не се срамувайте да пеете. Ако си стар, пей на банкера за младата мома, да отвориш сърцето му. Ако си млада мома или млад момък, не пей за себе си, а за майка си и за баща си, които са те родили. Той ще каже: „Я ми попей още веднъж за майка си и за баща си!“

Следователно мъдрецът трябва да пее за младата мома, а младата мома трябва да пее за баща си и за майка си. Това е хубавото пеене в света.

Често вие се спирате и казвате: „Еди-кой си там не пее хубаво!“ Да, но и ти не пееш хубаво. И аз не пея хубаво, но и той не пее. Трябва да се намери някой друг да каже: „Чакай, аз ще взема правилно тоновете и всички с едно усилие ще се нагласим“. Не е философията там, че еди-кой си пее фалшиво. Философията е да се нагласим всички правилно.

И тъй, сега ви дадох едни ключ, един метод, много прост, но много естествен и вие ще го приложите. Вън от тази мисъл — за хармонията, няма да мислите какво е Бог. Ще схващате Бога като една велика, разумна хармония, която се разнася навсякъде из Вселената, из цялата природа и всичко живо. Всяка вечер ще съсредоточавате ума си, мисълта си към един тон от тази хармония. Ако схванеш един тон, това е много нещо. Всеки ден по един тон. Караш се с мъжа си, с дъщеря си, казваш: „Мъжът ми не взема правилно тоновете“. Не, трябва да кажеш: „Аз ще взема правилен тон на ключа „сол“, ще му покажа как се пее“. А ти започваш: „Какво си се раздърнкал!“ Той дрънка, ти дрънкаш и какво излиза, като се раздърнкат двама души? Две дрънканици. Ще се успокоиш и ще кажеш в себе си: „Любовта, това е ключът „сол“, чакай да взема камертона“. Взимаш камертона, нагласяваш се и казваш на мъжа си: „Любов и съгласие, Любов и съгласие“. Ще пееш, ще пееш, ще повишаваш тона си, и току го погледнеш, той се засмял, започва да пее и той — „Любов и съгласие. Хайде да се помирим!“ Туй е Божественото, ще слушаш какво казва Господ отгоре. Тъй като се живее, животът става разумен и лек. А сега ходите от къща на къща, цял ден разправяте какво сте преживели; ходиш цял ден, на 10 места си разправила огорченията си, и пак ти е тежко. Живееш ли в хармония, никому няма да разправяш нищо и пак ще ти бъде леко на душата.

Вчера казах на мъжете: „Аз оставям сега жените да ви нагласят“. Нищо друго не им казах. Сега да видим, можете ли да ги нагласите? Ама да не направите като някой си слуга Стоян, когото господарят му — поп — го изпратил на лозето да го прекопае, да изреже пръчките. Отишъл Стоян на лозето, взел ножиците, рязал, рязал дето завърнал, не разбирал от тази работа. Връща се в дома си, попът го пита: „Стояне, плаче ли лозето?“ „И ти да го видиш, дядо попе, и те ще плачеш“. Ще питате госпожа Дойнова, като реже лозето си, до кое място реже пръчките, тя разбира това. Така и вие трябва да знаете на кое място от петолинието трябва да стоите. До-сега сте рязали пръчките до основата, но повече това няма да бъде. Ще режете само тези пръчки, които не трябва да родят. На всинца ни трябва хармония, само така ще можем да се разберем. Ако всички сме в хармония в Бога, тогава ще разберем Бога, ще разберете мене и аз вас. Без хармония животът е несъвместим. Това е и в обществото, и в науката, и

в търговията, навсякъде. За да е успешна работата, навсякъде трябва да има хармония. Обличате ли се, готвите ли, спите ли, навсякъде и всичко с хармония трябва да се върши; не спите ли с хармония, махмурлии ще бъдете. Ако животът е с хармония, и в най-дребните си проявления той е велик, няма ли хармония, той е безсмислен.

Във вашите умове се явява мисълта: „Как може да се оправи тази дисхармония?“ Може. Ще насочите ума си към Бога, ще знаете, че Той е великата хармония и само за Него ще мислите. Няма да мислите за Бога като за някой стар, белообраз дядо, а ще мислите за Бога като за велика вечна хармония, в която всичко живо отдава почит към Него, затова всички се стремим към Него и всеки иска да Го схване. Мисли за Великата хармония на живота и веднага ще ти стане леко. Не се старай да схванеш какъв е Бог, каква е формата Му, а мисли за Него като за Велика хармония, и веднага ще ти стане леко. Защото, ако ти гледаш лицето, косата, брадата на певеца, веднага ще се отдалечиш от хармонията, но ако слухът ти е съсредоточен, ще разбереш какво е тя. Лицето е особена хармония за очите. Ако сте ясновидци, ще видите, че лицето не е спокойно, то е подвижно, в него стават много бързи движения. Но понеже тези движения са тъй трудно доловими от нас, на нас се струва, че е спокойно. В невидимия свят всичко е в движение. Най-първо ще обърнете ума, сърцето и душата си към Бога на хармонията, т.е. към Бога на ключа „сол“, към която всичко живо е насочило ухото си, към нейните закони. Ще слушате и като възприемете, ще започнете да пеете заедно с този велик хор. Един ден срок ви давам, за да се настроите на ключа „сол“.

Човек е отговорен за всяка своя дума, понеже живее в хармоничен свят, в свят на пълен ред и порядък. Когато се намерите пред Божия съд, вие ще отговаряте защо създадохте огнестрелните думи, с които нарушавате хармонията на Божествения свят. Сам по себе си Божественият свят е хармоничен, но със своето неразбиране и невежество човек внася в този свят дисхармония и мисли, че светът изобщо е дисхармоничен. Човешкият свят е дисхармоничен, но не и Божественият. Понеже тия светове са преплетени, изглежда, че дисхармонията е в целия свят. Не, дисхармонията е частична и принадлежи на човешкия свят. За да се премахне тази дисхармония, човек трябва да мине през страдания, през съдба, да види своите погрешки. Писателят ще бъде съден за лошите книги, с които е внесъл съблазън и нечистота в живота. Художникът ще бъде съден за ония свои картини, с които е внесъл нещо порочно в умовете и сърцата на хората. Някои художници рисуват Любовта в човешки образ, в образа на Купидон – Бог на любовта, със стрела в ръка. Досега никой художник не е могъл да нарисува Любовта. В каквито образи да я представят, те са далеч от идеята за Любовта. Каква любов е тази, която си служи със стрела? Това

представя любовта на човек, който всеки момент може да те мушне с ножа си. Щом не му се харесва нещо, той веднага вади нож.

Аз ви откривам един практичен метод, как да се тонирате. У вас има един недостатък, че вие, без да опитвате това, което ви казвам, като излезете, започвате да разказвате: „Ето какво казва Учителя“. Докато не направите опит, не казвайте никому нищо. Всяко нещо, което съм ви казал, не го разказвайте, докато не го проверите. Щом сте го проверили, разказвайте, тогава то има двойна сила: от една страна, аз каквото съм ви казал, и от друга, вие, което сте казали и проверили. Направете опит, и като излезе опитът верен, кажете на някой и той да го провери. Като направи и той опит и излезе сполучлив, резултатът ще бъде три пъти по-силен. Този трети, като разкаже на свой приятел и той направи опит, и има добър резултат, силата ще бъде четири пъти по-голяма. Четвъртият казва на пети, този последният на шести и т.н. Тъй като постъпвате, това се усилва и става като една голяма вълна. А сега как постъпвате? Една от вас чула от друга някоя нещо, но нито едната, нито другата проверили тази работа, и се питат: „Как беше това нещо, хайде да се върнем назад“. Забравили го и двете, почват отново да сноват. Ние нямаме време за сноване. Нашето платно, петолинието е насновано, иска само да се тъче. Тъкането значи хармония, да се изтъче един плат от едно място на друго. Да пееш, да живееш, да тъчеш, това са синонимни думи. Казвате: „Какво да правя“? Пей! „Че животът песен ли е?“ Ако не можеш да направиш това – тъчи. Това значи тъкане на петолинието. Петолинието е основа, а нотите, това са ключът, турен в началото на петолинието.

Човек остарява и се прегърбва от дисонанси.

ХИРОМАНТИЯ

Природата е създала човешката ръка с един разумен план. То не е произволно. Казваме, човек се е развивал по закона на еволюцията, но има определени закони, по които се определя формата на пръстите: временообразни, плоскообразни или възлести. Онези хора, на които стомахът е добре развит, и пръстите в основата са добре развити. Когато благоутробие то преобладава – и пръстите в основата са по-дебели. Когато стомахът е слаб, тогава и пръстите са слаби. Има съответствие. Не става дума само за стомаха – пръстите в основата си са дебели.

За създаването на човешката ръка са работили такива възвишени същества, каквито даже не подозирате. Те са я построили, начертали са линиите и формите, сложили са знаци. Ако вие знаете как да я миете тази ръка, как да я движите, какви упражнения да правите с нея, бихте имали големи резултати.

Лявата ръка е диплом за сърцето ви, дясната ръка е диплом за ума ви. Ръцете изобщо показват какво сте учили, какво сте постигнали, как сте постъпвали.

Има такива хиромантически знакове по ръцете, които ние можем да изменим. Ако линията на живота на едната ръка на някого е скъсена, а на другата е цяла, значи, че на около 40-50-годишната си възраст той ще умре. Но ако реши да живее един добър, хармоничен живот и взема мерки за това, тогава ще може да измени тази скъсена линия на ръката си и ще може да продължи живота си до 60 години.

Във всеки пръст текат особени енергии, колкото по-правилно са сформирани пръстите, толкова по-правилно ще протичат тези енергии. Ръцете привличат Божествени сили. Някой път като прокараш ръката по пръстите си, светлината ще се усили. Пръстите са направени от Бога и трябва да бъдеш в съобщение с благородното.

Понякога ви заболи пръст. Ако е първият пръст, тази болка има психологическа причина, която произтича от задната част на главата – горе към темето. Заболи ви вторият пръст. Причината е големият страх, който човекът има или съдържа неговото съзнание. Съзнанието произтича от съвестта. От три точки може да ти дойде болка на средния пръст – не си служиш със съзнанието, със съвестта си както трябва и се страхуваш повече, отколкото трябва. Или те заболи безимения пръст. Той е пръст на изкуството. Той е свързан с предната част на главата, с челото. Причината на заболяването е тази, че не си употребявал правилно слънчевата енергия. Ако не мислиш, ще те заболи средният пръст. Ако започнеш да мислиш, ще дойде повече кръв, веднага болката ще изчезне. Ако ти не обичаш красивото, ако не си подбиращ думите, не се стремиш изразително да говориш, употребяваш груби думи, направил си престъпление, което този пръст плаща. Причината е в умствената област. Болката, която ще изпиташ, е една глоба, която ще заплатиш с едно малко неразположение. Трябва да се научиш да мислиш правилно. Може да излезе и цирей на третия пръст. Кутрето също може да те заболи. Вие не знаете откъде иде болката. Малкият пръст ще ви заболи, понеже в реалния живот не разпределяте нещата правилно. Но има и друго: ти не харесваш ръката си. Защо? Ти не можеш да имаш хубави пръсти, ако нямаш хубави и благородни чувства. Ти не можеш да имаш хубав среден пръст, ако не си справедлив. Не може да бъде хубав безименият ти пръст, ако в тебе чувството за красиво и хубаво не е развито. Не може и малкият пръст да бъде красив, ако ти материалните си работи не знаеш как да уреждаш, не си тактичен в отношенията си с хората. Като постъпваш справедливо, това се храни в тялото. И най-после, ако ти не си проводник на Божественото, палецът ти няма да е добре оформен и ще имаш слаба воля. Силната воля се калява, когато съзнаваш, че онзи, който е създал света, онзи, който е създал тялото, живота, е Бог. Това е поч-

ва, върху която ще се сформира палецът. По палеца ще знаеш какъв е човек – религиозен ли е, оценява ли правилно всичките блага, които има.

Палецът е свързан с Божествения свят, показалецът – с ангелския свят, средният пръст – с правдата, безименият – с науката, и малкият – с практичността в живота. Цялата ръка пък представлява мъдростта. Когато иска да направи нещо, човек свива ръката си, с което извиква на помощ всички сили, които се крият в нея.

От първата фаланга на пръстите, щом е добре развита, излиза светлина. От втората фаланга, щом е добре развита, излиза топлина и от третата фаланга излиза сила.

Ръката, пръстите, както и цялото тяло на човека са построени въз основа на ред математически съотношения. Според това как се движи човешката интелигентност, така са построени и пръстите на ръката. Онези хора, които са философски настроени или които имат критически ум, т.е. обичат да ровят навсякъде, имат възли на пръстите си.

Когато волята започне да отслабва, човек свива ръката си на юмрук, т.е. скрива палеца си между другите пръсти. Когато някой започне да обезумява, той държи пръстите на ръцете си отворени. Който държи палеца си всякога отгоре, над юмрука, той е човек с воля. Юмрукът на човека прилича на чук, с който той може да работи. Ето защо всеки човек трябва да наблюдава да не крие палеца между другите си пръсти. Почне ли да крие палеца си, той се демагнетизирва. Следователно дръжте палеца си винаги над юмрука, над другите пръсти. Тогава именно в главата се събуждат центрове, които са във връзка с палеца. Палецът е най-важният пръст в човешката ръка. Той изпъква навсякъде. Без палеца и другите пръсти нямат смисъл. С палеца всички пръсти се осмислят. Вие трябва да работите върху формата на палеца си. Щом формата на палеца е красива, ще можете да въздействате добре и върху волята си. Когато изучавате патологическите прояви на човешката воля, ще забележите, че първата фаланга на палеца в престъпниците е малка и топчеста. Тези хора днес може да не са престъпници, но носят следите на своите престъпления от минали животи. Когато волята в човека се развива правилно, първата фаланга на палеца расте; когато умът се развива правилно, втората фаланга расте. В това отношение палецът на човека е барометърът по който може да се съди за развитието на неговата воля.

Всеки човек, който не се отнася добре със своя ум, със своето сърце, със своето тяло, малкият му пръст (меркуриевият) започва да се деформира. Ако не постъпва справедливо, средният пръст (сатурновият) се деформира. Ако не мисли хубаво, ако няма вкус, ако не знае как да се облича, изобщо не цени хубавото и е немарлив, безименият (слънчевият)

ще се деформира. Ако не оценява своето достойнство, това, което Бог му е дал, ако е много честолюбив, се деформира показалеца (юпитеровият пръст). А онзи, който не люби Бога, който не благодари и е без съвест и морал, деформира палеца.

Ако ви липсва благородство, помилвайте показалеца си, за да се свържете с енергиите, които текат през него, енергиите на Юпитер. Ако ви липсва справедливост, свържете се с енергиите на Сатурновия пръст. Ако сте неразположени, помилвайте и се свържете с енергиите на безимения пръст. Достатъчно е да го потопите в чиста вода, за да приеме водата енергиите, които изтичат от него. Ако изпиете тази вода, ще се смени състоянието ви. Това се отнася до всички пръсти. Всички крият сили в себе си. Това са особен род лекарства, които се крият в човека.

Ако пръстите в основата са дебели, трябва да възпитавате стомаха си, ако са възлести, ще възпитавате дихателната система, ако са заострени, ще възпитавате ума си. Такива хора послъгват доста, преувеличават и сами си вярват на лъжите.

Когато твърдостта се развива в някой човек, ноктите му стават широки. Наблюдавайте хора с широки нокти и ще видите, че те са много издръжливи. Хора, които са страхливи, предпазливи, имат малки и завити нокти. От друга страна, доброто, правилно кръвообращение се отразява върху ноктите. За да познаете дали вашето кръвообращение е правилно, разгледайте имате ли бял полукръг в началото на ноктите си. Колкото този полукръг е по-голям, толкова и кръвообращението е по-добро. Изчезва ли този полукръг от ноктите, кръвообращението е слабо, трябва да дишате дълбоко. Разрушителните натури имат широки и къси нокти. Скъсяването на ноктите показва, че умствените способности в човека се спират, а се развиват физическите сили, като разрушителността. Хора с малки, къси и широки нокти са гневливи и избухливи. Значи всяко чувство упражнява известно влияние върху ноктите. Всичко, което става във вас, може да се хроникира върху ноктите ви и то само в продължение на 180 дни, защото в толкова дни ноктите се сменят. То показва какво е било състоянието ви през това време. Ноктите ви трябва да бъдат гладки и хубаво закръглени. Щом се яви някаква грапавина по тях, ще знаете, че във вас има нещо дисхармонично. По ноктите си ще изучавате характера си. Те са най-хубавото огледало, в което ако се погледате всеки ден, ще знаете какво ви липсва. Някой път нокътят ви се пука, ще следите коя е причината за това. Ще проверите, че наистина известни промени в ноктите ви са резултат на развитието на известни умствени способности, на известни морални сили във вас.

Всичките си болезнени състояния може да ги намерите отбелязани по ноктите. Всички разстройства там са отбелязани като на книга. По ноктите

ще познаете дали един човек е смел, или страхлив, пестелив или щедър, сприхав ли е, или спокоен, диша ли добре, или не. Всички заболявания на сърцето, стомаха, дробовете, очите, всичко на тях е отбелязано.

Белите петна, които се явяват по ноктите, говорят за една напрегнатост на нервната система, едно разстройство на нервите. Трябва да се успокоите, да се премахнат белите петна.

Има ли петна по ноктите – нервната система не е в изправност. Набраздени ли са ноктите – стомашната система не е в изправност. Когато ноктите са закривени надолу и изпъкнали, имаш навичките на граблива птица, користолюбив си, само гледаш да използваш другите. Когато ноктите са извити нагоре, това говори за опак човек.

Белите петна на ноктите говорят за голямо напрежение на нервната система, което води към заболяване. Щом забележите едно бяло петно на ноктите си, веднага вземете мерки: внесете в ума си някаква велика, възвишена идея, която успокоява нервната система. Тези петна се явяват още и при големи душевни сътресения. Няма нищо страшно в появяването на белите петна. Те са предупредителни белези, които карат човека да вземе мерки срещу болезненото състояние, което предстои да дойде.

Белите петна по ноктите показват анормалност в нервната система. Белите петна по ноктите са подобни на петната на Слънцето. Колкото повече петна има на Слънцето, толкова повече енергия, толкова по-голямо изобилие съществува в природата. Същото става и с човек, който има бели петна по ноктите. Той е крайно активен, отделя повече енергия от себе си, вследствие на което чрезмерно се изтощава. За да се освободи от тия петна, човек трябва да съсредоточи ума си към известна мисъл. В продължение на 2-3 месеца той може да махне петната от ноктите си.

Пръстите на краката ако са много къси, показват, че човек е двояк, неправилинеен. Краката показват какъв е физическият човек, ръцете показват какъв е духовният човек.

Как са построени пръстите на краката? Те не са устроени както пръстите на ръцете – отличават се. Човешките крака са построени на друга гама, различна от тая, по която са построени ръцете. Ако приятелят ви е сприхав, причината за това се крие в пръстите на краката. Вие дружите с някого, без да знаете какви са пръстите му. Ако палецът му е добре устроен, можеш да разчиташ на него. Ако е скъперник или щедър, ще го познаеш по малкия пръст. Безименият пръст показва отношението на човека към красотата. Средният пръст показва какъв е човек във взимането и даването, т.е. неговата съвест. Показалецът определя обходата на човека. Палецът показва възгледа на човека, дали във всичките си работи се ръководи от идеята за Бога, т.е. има ли някакъв висш закон, който го ръководи, или живее по свои закони. В бъдеще съдията, преди да издаде присъда за обвиняемия, ще

прегледа пръстите на краката му. Той няма да търси свидетели, както сега. Пет пръста, пет души свидетели. Те ще определят съдбата на човека.

ХРАНЕНЕ

Човек, при сегашните условия, в храненето трябва да види онзи вътрешен смисъл, онази сила, която е скрита, живота, който е скрит. Само чрез яденето вие може да възприемете този живот, да влезете във връзка с него, да се обновите. Защото само чрез храната ние влизаме във връзка с онай жива, разумна природа, която поддържа нашия организъм. Ако човек не се поддържа от природата, той бързо се изтощава и трябва да напусне света, в който живее. Когато ти разбираш една идея, можеш да разполагаш с нея. Щом си я разбрал, можеш да се ползваш от нея. Човек може да познае само онова, с което може да работи. Всяка идея, която може да ти бъде в услуга, ти си я разбрал.

По-хубава музика от храненето няма. Храната укротява всички живи същества.

Храненето е наука за трансформиране на енергиите от едно състояние в друго, от груба в умствена енергия. В яденето е скрита една велика Божествена сила.

Най-свещеният акт в света е яденето.

Храненето не е само физически процес, а преди всичко е духовен процес.

Яденето е свързано със симпатичната нервна система, с чувствата и не спада към физическия свят, а към една по-висша култура. Ако човек не знае как да се храни, мисълта му не може да бъде ясна и свежа.

Ако ядеш, без да разбираш смисъла на яденето, ти вършиш престъпление.

Много неща зависят от яденето. Знае ли как да яде, човек е разрешил една от най-важните задачи на своя живот.

В бъдеще жената като бременна още трябва да научи детето как да яде. Храната, която приема бременната, и начинът, по който я приема, оказва голямо влияние върху детето, което ще се роди. Храната създава човека, тя го повдига, но и понижава.

Освен с физическа храна, човек се храни и с особена светлина, която едва сега хората почнаха да изучават.

Първоначално яденето е било хармонично, а сега е дисхармонично. Няма човек, който след като е ял, да не е умрял.

Във всичките процеси на мислене, чувстване и постъпки има нещо унаследено. Трябва да се освободим от унаследеното ядене, мислене, чувстване и постъпване, защото те оставят излишъци, които от своя страна носят отрови, от които хората умират. В първия човек това го е нямало, у него никакви излишъци не са оставали. Яденето е било чисто, без утайки. Днес всичко, което се яде, има утайки. И в мислите има утайки.

Чувствителността на човека е в много голяма зависимост от състоянието на стомаха. Вие не можете да имате отлични чувства, ако стомахът ви не функционира добре. Не говорете за „търбуха“. Под думата „търбух“ се разбира неразумното ядене. Ако вие нямате разумно ядене, не можете да имате разумни чувства. Вие не сте научили добре и функцията на зъбите. Някои от вас ядат само на едната страна – много голяма погрешка правят, че не прекарват храната си от едната на другата страна. Някои ядат повече от лявата страна, други – повече от дясната страна. То е анормалност. Чрез зъбите се предава на стомашния мозък една хармония със слънчевия възел. С това се предават по-хубави чувства, които поддържат енергията на мозъка и вие можете да имате една по-висша мисъл. Зъбите трябва да ги турите на работа. Едно време аз харесвах момите, като дъвчеха сладка дъвка. Бих желал някои от вас да дъвчат сладка дъвка – ту на едната страна, ту на другата – тогава ще имате здрави зъби, тогава ще имате и здрави чувства. Вие ще кажете: „Дъвка сега ще дъвча!“ По-добре дъвка, отколкото друго да дъвчеш. В дъвката има нещо приятно, при това заякват зъбите, отварят се задните 12 канала и тогава започват да функционират задните сили, които идат отвън чрез вашия гръбнак и се пренасят в мозъка.

Щом храната не се смила добре и кръвта не може правилно да се пречиства, тогава около ставите се натрупва полуорганическа материя във вид на утайки. За да не изпаднете в лошо настроение и болезнени състояния, работете за подобрене на стомашната си система.

Защо трябва да се пие гореща вода? При храненето по стените на стомаха и червата остават мазнини и утайки, които пречат на правилното храносмилане. Горещата вода ги разтваря и регулира процесите в стомаха. Как миете вие чиниите и тенджерите, с гореща или студена вода?

Щом се подпуши храносмилателната система у човека, подпушва се и дихателната, дишането става бързо и неравномерно – ето защо тези две системи трябва да се пазят в изправност. Под хранене в широк смисъл се разбира процес на възприемане: възприемане на живите сили в природата. Тези живи сили се възприемат чрез храната, чрез въздуха, водата, светлината и топлината, а най-после и чрез живата мисъл. Разумният човек има начини, чрез които може да извлича живите сили от тези среди. Който познава въглерода, водорода, кислорода, азота, техните свойства и съединения, той всякога може да извлича живота от тях.

Който иска да живее добре във физическия свят, трябва да има здрава и дисциплинирана стомашна и отделителна система. Между дейността на стомашната и отделителната система на човека и разкажанието има известно съотношение. Както стомашната, и отделителната система отделя чистото от нечистото, потребното от непотребното, така и чрез разкажанието човек се чисти. Отделя чистото от нечистото, положителното от отрицателното.

Службата на стомашната система на физическия свят е да смила храната, а в духовния да прекарва страстите и низшите желания на човека през смилане.

Хлябът съдържа в себе си всички хранителни материали. Човек може прекрасно да живее само с хляб, плодове и вода. Важното е да се дъвче много добре и да се яде с Любов, благодарност и разположение. Хората направо се осакатяват, като си угаждат в яденето и като набързо се нагълтат, без да дъвчат. Да ядат не знаят, да спят не знаят, да дишат не знаят, а искат да са здрави.

Храната, която не се приема с обич, с вътрешно желание, е отрова за човека. За предпочитане е тогава да гладуваш. Щом дойде този импулс да усещаш силен глад, вземи малко хляб и сол или български пиперек – това ще внесе повече енергия и повече здраве, отколкото една печена кокошка.

Яденето е метод, който показва как храната, приета чрез устата, трябва да се преработи. Ако тя предварително не се сдъвче, последствията са много лоши. Някои бързо ядат. Пообърне храната два-три пъти в устата и хайде в стомаха. Преди всичко, трябва да обичаш храната, която приемаш. Ако ядеш храната без Любов, тя ще ти причини едно болезнено състояние. Първоначално не се е позволявало човек да яде храна, която не обича.

Писанието казва: „Не само с хляб ще живее човек, но с всяко слово, което излиза из устата на Бога!“ Ако ти не се храниш с Божествената Любов, ако дъщеря ти и синът ти не се хранят с нея, те няма да станат красиви. Обикновената храна, когато е придружена с Божественото слово, действа здравословно и затова първото нещо, когато се храниш, е да има в душата ти една голяма благодарност.

Яжте със Любов и благодарност, за да използвате праната от храната. Праната е жизнена сила, която съществува във всеки човек, но в различно количество. Комуто раната заздравява лесно, той има голямо количество прана. Колкото и да е голяма една рана, ако си поставиш ръката върху нея и си изпълнен с прана, раната моментално ще оздравее.

Щом седнете да се храните, първата ви работа е да кажете: „Господи, благодаря ти за хляба, който си ни дал, благодарим ти за живота, който внасяш чрез него в нас“.

Човек може всичко да яде, но с Любов и благодарност, съзнателно и да знае закона за превръщане на материята, за да пречиства своята храна, да превръща материята от по-ниско в по-високо състояние.

Виждате, че един човек се храни, но в това време мисълта му е заета с други неща, не мисли за храната, която приема, не благодари за доброто, което му се дава в момента. Яжте и мислете за това, което ядете, и благодарете. Разумният свят следи човека как се храни, ако яде бавно – дъвче добре, благодари, те му помагат във всичките работи. Ако човек не може да разбере смисъла на храненето, на дишането и на мисленето, животът сам по себе си ще остане неразбран. Както мисълта, чувстването и действието са неразривно свързани, така трябва да бъдат свързани мисленето, дишането и храненето.

За да ядеш правилно, трябва да разговаряш с хляба, да го питаш откъде и как е дошъл и тогава да го възприемеш. Казваш: „Заповядай!“ След като се запознаете, като се обикнете, ще го поканиш в своя дом, ще отвориш главния вход, където тридесет и двама професори, облечени в белите си дрехи, изправени като войници ще го посрещнат с „Добре дошъл“. Той ще влезе, ще го приемат. Че това е един свещен акт. А вие казвате: „Ще се яде, няма какво да се прави“. Това е един отрицателен процес. Ако човек види една чорба и си помисли: „ядене ли е това“, то вече не е ядене. Супата, картофите, разбъркани, смачкани. В яденето трябва да те привлече нещо, да има с какво да се запознаеш.

Храната, която не обичате, мъчно се асимилира, около нервите се натрупват утайки от полуорганична материя. Тези утайки намаляват умствената енергия. Постът служи като добър метод за пречистването на нервната система.

Човек, който диша, без да мисли, ще заболее, и човек, който се храни, без да мисли – също ще заболее. При храненето мисълта и чувството са абсолютно необходими. Ако не обичате една храна, колкото и да е полезна, няма да ви ползва. Между човека и храната трябва да има една вътрешна връзка. Живата храна, която приемате, може да стане част от вас и в това се състои истинският живот. Здравето е прииждане на новия живот в човека.

Ако употребиш храна, която не обичаш, ти не можеш да се ползваш от нея. Всяка храна крие в себе си живот, който може да се използва само ако обичаш тази храна. Тя не внася сила, а е проводник на живота, който дава сила на човека.

Ако ядеш без Любов, ти приемаш само грубата материя, а фината, в която се крие животът, не можеш да я използваш.

Човек в яденето трябва да види вътрешния смисъл, онази сила, която е скрита в храната, живота, който е скрит в храната. Доколкото вие можете

да възприемете този живот, да влезете във връзка с него, да се обнови вашият живот — това е ядене. Защото с храната ние влизаме във връзка с разумната природа, за да поддържаме организма.

Смляната храна ако не мине от физическия в духовния свят и от духовния в Божествения, тя не е завършила своя пълен кръг на движение. Важно е храната да проникне в различните светове и навсякъде да остави своето, за да бъде човек здрав.

Сегашните лекари определят колко грама от всички вещества трябва да се вземат на ден, но те определят това по механичен начин. Вие може да вземете известно количество мазнини, но колко от тези мазнини ще бъдат асимилирани, то е важното. Вие може да изядете цяло агне, но колко ще ползвате от него, то е въпрос. Индусите йоги ядат на ден по 50 или 100 грама ориз, но те изваждат от него десет пъти повече хранителни вещества, отколкото би ползвал един човек, който не е йога и който яде по пет-шест пъти на ден.

Европейците вечно бързат и като ядат, не дъвчат добре храната и не мислят за нея, мислят за странични работи. Когато ядете хляб, ще мислите само за хляба — той е свещен. Житото е свещено.

Новият начин на хранене е да превърнеш всяка храна в най-чист вид, в специален продукт. Един адепт сто грама ориз ще го подложи на един процес на пречистване и тогава ще го изяде. 24 часа ще се моли върху ориза, ще слезе една особена енергия и тогава ще го свари с особена вода и като хапне, той вече яде една храна, която носи живот. Само сто грама ориз на ден, без нищо друго, без подправки. Вие сега мита-немиа, крушата я ядете, и то съвсем машинално ядете. Онези от вас, които искат да умират рано, нека ядат както си знаят, и свинско могат да ядат, и говеждо, и пилешко, и пьдпъдъци, каквото намерят. На онези, което не искат да умират, казвам: пазете се от тази храна.

Кой е истинският начин за приготвяне храната? Всички трябва да се ползваме от методите на природата.

Аз не говоря за тази природа, в която ние сме оставили своите излишъци, не говоря за природата, която е създадена от мъртвите тела на милиарди и милиарди същества, но говоря за онази жива, Божествена природа. Сегашната природа е създадена от останките на миналите същества, върху тия мъртви тела растат сега крушите, ябълките и други плодове. Следователно ние се храним само от мъртви същества. При такова положение може ли да бъдем безсмъртни? Никога! След време, когато започнем да образуваме храната си от слънчевите лъчи, ще бъдем безсмъртни. Дотогава, докато изваждаме за храна сокове от земята, ще умираме, смърт ще има за нас. Един ден ние ще имаме растения, които ще възприемат енергия направо от Слънцето. Хлябът също ще приемаме направо от Слънцето. Само тогава

ние ще имаме възможността да бъдем безсмъртни. И сега можем да бъдем безсмъртни, само че се изисква голямо усилие. Човек, след като е приел един обед, трябва да знае методите, чрез които да превърне в тялото си различните енергии, които е получил от храната.

Храна, която е стискана и дъвкана със зъби, е здравословна. Зъбите са магнетични центрове, затуй добре сдъвканата храна е Божествена сила. Дъвченето е мислене.

Продължителното дъвчене на храната няма за цел само асимилирането ѝ, но и за да имат нервите на небцето, венците и езика достатъчно време да всмучат жизнената сила или праната от храната. Нужно е храната да стои известно време в устата. Това се отнася не само за твърдата храна, то и за течните. Водата, млякото и всички течности да се поемат на глътки, за да може праната, която се намира в тях, да се използва както трябва. Същото се отнася и за въздуха и светлината.

Ако човек яде само на дясната си страна или само на лявата, лицето става асиметрично.

Правилното дъвчене оказва влияние върху човешкия характер. Ако човек се отнася небрежно към дъвченето на храната, какво отношение ще има към другите си задължения? Важен процес е дъвченето – от него зависи бъдещето на човека.

Здравето зависи от правилното хранене. Който има здрави зъби и дъвче добре храната си, не боледува. Ако дъвчеш само на лявата страна или само на дясната, не може да си здрав. Ако широко отваряш устата си при хранене, въздухът пречи на правилното храносмилане – не може да си здрав, ако при храненето мислиш лоши работи, критикуваш близките си или негодуваш против живота, не можеш да бъдеш здрав.

Чорби не са за препоръчване. Като ядете гореща чорба, глечта на зъбите се пука и те скоро се развалят. Месната храна оставя повече отрови в организма, отколкото растителната. Ако остават частици от месо около зъбите, образува се гниене, което руши глечта на зъбите. Децата обичат да дъвчат сакъз и така несъзнателно чистят зъбите си от остатъците на храната, от друга страна при дъвченето приижда повече кръв във венците и така зъбите се хранят и засилват.

Като дъвчете храната, животворната енергия минава през езика и повече енергии внасяте в нервната система. От устата храната отива в стомаха, дето се извършва друг процес. Колкото повече енергия иде от мозъка, толкова по-лесно се смила храната, дъвчете дълго време, за да може да се възприеме повече мозъчна енергия. Така ще може да се използва и онази енергия, потребна за мускулите и костите.

Ти седнеш да ядеш и бързаш, понеже имаш работа. Баща ти казва: „В пет минути гледай да се нахраниш, че работа има, трябва да се оре, търговия те чака“. Знаеш ли какво значи да се наядеш за пет минути? Аз съм слушал някои да казват: „Да ти прашат ушите, като ядеш!“ Ни най-малко не трябва да прашат ушите! Ще седнеш спокойно, най-малко 25 минути трябва да отделиш за правилно хранене. Ако искаш да бъдеш здрав, трябва да имаш този темперамент. Ако за 20 минути се наядеш, и това е добре, но 25 минути е норма. Извади часовника си и гледай 25 минути. Ето какво трябва да разбираме под 25 минути: като станеш от масата, да не ти се стяга сърцето. Първото правило при яденето е, като седнеш, да бъдеш разположен. Няма да се интересуваш какво жена ти е сготвила – ако имаш жена. Ако отидеш в гостилница, няма да питаш какво е сготвено. Ще седнеш спокойно и дали е добре, или зле сготвено, няма да мислиш. Ще си избереш яденето, няма да туряш никаква лоша мисъл в храната. Аз говоря за нормалното хранене. Може да си вземете малко хляб, малко круши, ябълки, малко сирене или кашкавал, или печени или варени картофи, или пържени яйца, или баница. Като ядете, да се не безпокоите кой какво говори. Ако дойде един религиозен човек и те укори, че ядеш баница, ще му кажеш: „Братко, ще ме извиниш, аз още не съм стигнал до положението на твоето съвършенство. Един ден ще те достигна. А сега ще ти дам малко хляб и ще те моля да не ме смущаваш, искам да ям баница и да благодаря на Бога, че имам баница. Ако ме смущаваш, ти ще ми развалиш стомаха, ще ми развалиш яденето.“ Защото, ако има някой да ни се сърди за храненето, това е само природата.

Който бързо яде, рано умира. Ще дъвчете добре от двете страни на зъбите – отдясно и отляво. Когато си неразположен и болен, не яж. Гневен ли си, не яж, почакай да утихне всичко в тебе.

За да може да възприемете Божествения живот, не трябва да бързате за каквото и да било. Вземете някакъв плод, не бързайте да го ядете. Първо го поразгледайте, вижте формата му, вдъхнете от аромата му, помислете откъде идва, защо носи такъв цвят, каква енергия носи. Плодът е цяло съчинение.

Всяка храна има особени сокове, затова трябва да се възприема, да се всмуква бавно, без бързана, с Любов и размисъл.

Храната трябва да се задържа по-дълго време в устата, за да може част от енергията ѝ да се всмукне от езика. Чрез езика енергията се предава в мозъка, а оттам в сърцето. Езикът възприема духовната енергия от храната, която по друг начин не може да се възприеме, затова при храненето човек не трябва да се безпокои, да се тревожи.

Най-добре е да ядете три пъти в денонощието. Сутрин ще закусвате в седем часа, ще обядвате след пет часа в 12 часа, после след 5-6 часа приблизително ще вечеряте. Между вечерята и закуската има повече време, защо? Понеже през нощта трябва да ходите на далечна разходка. Голяма

разходка правите, но по известни съображения тя влиза в програмата, нямате време да се върнете. Вечерта заминавате, сутринта се връщате. Това всъщност е сънят.

Хората обикновено ядат по 3-4 пъти на ден, вследствие на което са обезсмислили процеса на яденето. Трябва да се знае, че Божественият живот се влива в човешкия чрез яденето. Бог е направил устата и езика за възприемане на този живот. Когато Христос е казал: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, нямате живот в себе си“, Той е вложил дълбок смисъл в него. Духовният свят става понятен само чрез физическия.

Стомах, който изисква 4 часа, за да смели храната, не е нормален. Природата е точно определила времето, необходимо за смилане на храната. Едно е важно: храната да бъде абсолютно чиста. Сега всички бързо ядат, бързо приготвят храната си – не навреме ядат, много ядат и така развалят и стомаха си, и кръвта си.

Според мене здравословната храна се смилва за един час и двадесет минути. Всяка храна, която се смилва за повече от това време, е вредна.

Когато храната се задържа дълго време в стомаха, без да се смели, от нея се образуват отровни вещества, токсини, които се разнасят из целия организъм и отравят кръвта. Също така и в сърцето има непостигнати желания, които вследствие на това, че не могат да се асимилират, създават астрални токсини. По същия начин, когато човек задържа в себе си мисли, които не може да реализира, остават дълго време в мозъка – образуват ментални токсини. Хората страдат от натрупалите се в тях физически, астрални и ментални токсини. Тези токсини са първото условие за развитие на микробите, носители на различни болести.

Главоболието идва от мъчносмилаема храна, която оставя излишъци в стомаха.

Докато чувствате глада като подтик, той гради, но ако се обърне във формален глад, той разрушава.

Като се нахрани, човек трябва поне 4 часа да не яде, да даде почивка на стомаха си. Една от причините за осакатяване на човека е пресищането. Този закон е валиден и за физическия, и за сърдечния, и за умствения свят. Само чистите и светли мисли хранят човека. Човек не бива да храни мозъка си с безразборни мисли, както и стомаха си с несъответна, нечиста храна.

Сутрин ще ядете за ума си, на обяд за сърцето си и вечер за тялото си. Трябва да се разграничат тези неща и да се поставя всяка храна на своето място.

Преди изгряването на Слънцето няма да ядеш. В момента, когато то изгрява,

вземи си закуската. Обядът ще вземаш точно в момента, когато Слънцето минава меридиана. Вечерята ще вземаш винаги преди Слънцето да е залязло.

Гладен си – яж. Не си гладен – не яж. Това е природният закон. Щом житото или царевицата са престояли няколко часа сварени, не ги яж. Топли, пресни ще ядеш всички житни зрънца. Ако искаш да водиш един духовен живот, трябва да имаш здрава философия за храненето.

По-добре е сутрин да закусите солидно, а на обяд и вечер да ядете по-малко, дори ако не вечеряте, още по-добре.

Ще ядеш само когато си гладен. Ако не си гладен, ще постиш. Ако хората се подчиняват на този вътрешен инстинкт, ще бъдат по-здрави.

Кога е 12 часът в природата? Когато дойдеш до най-високата точка на глада. Тоя момент внася импулс в човека да възприеме храната. Тогава Слънцето е точно на зенита, тоя момент е най-добър за хранене, храносмилането най-правилно.

Ако искате стомахът ви да бъде в изправност, употребявайте само едно ядене на ден и никога не преяждайте. За предпочитане е вегетарианската храна пред месната.

Малкото се благославя, малко ще ядете. Пресищането е грях.

Щом си създадете един навик, вие трябва да му слугувате. Да допуснем, обичате много да ядете. Да ядете е естествено, но многото ядене е излишно. Защо? Каква е мярката за яденето? Същият закон имате и с горенето. Когато горенето не е пълно, може да изгорите сто килограма въглища и пак няма да се стоплите, а може да изгорите десет килограма въглища, даже пет килограма и през целия ден ще ви бъде топло, защото горенето е пълно.

Всяко едно ядете тук, в умствения свят е един плод. Вие ядете на Земята, а в причинния свят вече имат един богат обяд. Че вие не ядете тук. Вие мислите, че тук ядете. Яденето става в причинния свят. Ако ти ядеш и не разбираш смисъла на храненето, ти не си ял.

За да не затлъстявате, яжте по-малко – няма защо да се стягате в корсет. Сега ядете три пъти на ден. Опитайте се един път да ядете и ще видите как ще развиете в себе си благородни черти. В живота има известни закони, които регулират яденето. Нямате ли охота за ядене, не яжте, чакайте, докато се събуди у вас желанието за ядене.

Българинът страда от преяждане. Ако яде по-малко, всичко ще се оправи. Двадесет хапки са достатъчни.

Прекаленият апетит е болезнено състояние, здравият яде умерено, с разположение, никога не преяжда и спира да яде в момента, когато му е най-сладко.

Който иска да постигне нещо велико, трябва да яде малко.

Докато живее, човек трябва да яде, но умерено; като приеме 15-20 хапки, той трябва да спре. Не спазва ли този закон, човек дохожда до пре-сищане, което се отразява вредно върху организма. Природата е щедра, но разумна и възискателна.

Добре е да не си дояждате. Нека всякога да остава в стомаха ви 1/2 празно място. Това е едно от важните хигиенични правила и трябва да се спазва.

Една от причините за заболяването на хората се дължи на механичeskото хранене, затова яж, когато си гладен, без бързане, с благодарност, яж, докато дойдеш до най-сладката хапка и там ще спреш. Който яде много, не дава храна на мозъчната система, физическото му тяло се развива за сметка на мозъка.

Ако човек много яде, голяма част от мозъчната енергия отива в стомаха, а с това се намалява дейността на мозъка. Мозъкът е акумулатор на електричество и магнетизъм — едва успее да събере тази енергия, храната отива в стомаха. Затова всеки трябва да знае колко, какво и кога да яде.

Научете се да ядете малко, защото ще дойде време, когато ще бъдете поставени при условия да ядете един път или два пъти в седмицата, затова отсега се подготвяйте.

Деца трябва да ядат по 21 хапки на едно ядене, а възрастният по 12 хапки. Ядене без мисъл и благодарност не допринася никаква полза.

Многото ядене не се състои в количеството, многото всякога подразбира качество и живот в себе си, който трябва да се произведе.

Идеята, че с малко храна не може да се поддържа организъмът, не е права; малкото количество храна, добре асимилирана, дава повече енергия, отколкото много, недобре обработена.

Ако някой човек е преял, ще го заставите по някой начин да повърне храната или да вземе очистително — иначе има опасност от отравяне на кръвта.

Наблюдавайте как се хранят вегетарианците и как месоядците. И какво ще видите? Каква е разликата в храненето им? Как държи вилицата и ножа месоядецът? Както и вегетарианецът. Но има едно различие — месоядците в яденето са по-сръчни. Но едновременно с това всички, които се хранят с месо, са малко нетърпеливи, малко сприхави. Даже у вегетарианците е останал този навик. Вегетарианец, който е сприхав, скоро е започнал да яде вегетарианска храна. Който е роден вегетарианец, е малко по-спокоен, не бърза.

Яжте със затворени уста да не влиза въздух, като поемате храната. Мястото на въздуха е в дробовете, а не в стомаха.

Учените хора още не са направили анализ на стомашния сок и на кръвта на човека, когато той се храни при добро разположение на духа и когато се храни неразположен, гневен. Има разлика в състава на кръвта и на стомашния сок при първия и при втория случай. Неразположението на духа внася в храната отрова, която чрез кръвта се разнася по целия организъм. Затова гневен ли си, не яж, докато не трансформираш своето състояние. Това е за разумния човек, а за неразумния се препоръчва обратното: когато е духом неразположен, нека се нахрани добре, по този начин ще възстанови равновесието на енергиите, които ще получи от храната.

Не яжте много гореща храна. Не яжте и много студена храна. Спазвайте тези правила, за да бъдете здрави, бодри и силни.

Да знаеш как да ядеш – това е наука – това е музика. Избягвайте еднообразна храна. Някой се храни цял месец с картофи, друг с череши, трети с грозде и т.н. Това не е правилен начин на хранене. Разнообразявайте храната си, защото всеки вид храна съдържа специфични енергии, необходими за организма ви. У човека има едно особено чувство, което по всяко време му подсказва каква храна трябва да яде, защото за момента само тази храна ще му даде ония елементи, необходими за организма.

След плодове никога не пий нито студена, нито топла вода. Преди ядене можеш да пиеш вода, но след ядене не се позволява.

Умните хора сами трябва да си готвят, сами да си избират храната. След като си мислил, чувствал и ял, а нищо не си спечелил, какво ще дадеш на другите от себе си?

Без сол ще приготвявате яденето – оставете всеки да си соли яденето колкото иска.

Днешното готварство ще остане в архивата на човешкия живот, като утайка.

Не могат да се подмладят онези, които ядат месо, пушат и пият.

При пърженето на лука, на месото, изобщо на храните, всички масла се изгубват, част от хранителните материали изчезват. Трябва да знаете какви елементи да употребите при готвенето и как да ги съчетавате.

Чистата храна, като жито или ориз, няма нужда от захар, от мляко, от орехи. Ако човек яде проста и здрава храна, без подправки, ще има ли диабет? Животните по горите не страдат от диабет, но културните хора страдат не само от диабет, а от какви ли не болести, които представляват един обвинителен акт против нас. Болестите са греховете на миналото поколение и сегашните грехове. При сегашната нечиста кръв какво може да очакваме, какво щастие може да искаме?

Представете си, че ви дам череши, сливи, круши, грозде, ябълки, мушмули – десет вида плодове. Всички заедно ли трябва да ядете? Най-хубаво е да се разпределят по видове и да има известна дистанция при яденето на различни плодове. Най-малко един час, а може два, три или четири часа. Тогава ще ви трябват 40 часа, за да опитате всички плодове. Ако сте умен човек, гениален, ще ви трябват 40 часа. Ако сте талантлив – 30. Ако сте обикновен – 20 часа, пък ако сте някой будала – 1 час.

В храненето си хората са много неразумни, те ядат супа, после месо, ястия най-различни, после десерт, така стомахът се поврежда. Няма по-глупаво ядене от супите и от смесването на различни храни. Супи могат да ядат болните, децата, най-малките и съвсем възрастните, старците, а възрастните да ядат храна, която се дъвче.

Хубаво е да не размесвате различните продукти – едно ядене! Вие сега какво ли не туряте в стомаха си – че ориз, че боб, олио, че масло, каквото ви падне. Това е престъпление.

Млечни с растителни храни няма да ядете. Сега ако ядете нещо с чесън, чак след три часа ще ядете плод или нещо сладко. Не смесвайте храните.

Кисело мляко с ягоди не яжте. Не смесвайте млечна храна с плод. Не смесвайте мазнините. Плод и чесън не смесвайте.

Който иска да бъде здрав, не трябва да смесва храните. Ще ядеш една храна и като се смели, тогава ще приемеш втора.

Съвременната култура страда от излишък. Тя има консерви, има брашна, риби в тенекии. Всичко това е един излишък, за който днес бялата раса скъпо плаща и още по-скъпо ще плати. Консерви природата не търпи. Доматите няма да пържиш и вариш, може малко семената да извадиш. Нашите угощения често са спънка в еволюцията на други същества. Ето защо във всички религии, в окултната наука всякога се препоръчва въздържание. Под въздържание не се разбира абсолютен пост, но да няма никакъв излишък. Колкото и малко да ядеш, в душата си трябва да благодариш на Бога.

Човек трябва да яде умерено и навреме; нито да гладува, нито да преяжда. При това да не смесва храните.

Човек да яде само това, което обича. В храната има прана и яденето е разумен процес. Благото на човека идва чрез храната. Ще ядете само по едно ядене, няма да смесвате различни неща.

По-лоша храна от чорбата няма. По-лоша храна от дълго стоялата в тенекиени кутии няма и от тази, в която са смесени плодови, зеленчукови и млечни продукти.

Пости старият човек, защото няма зъби и не може да яде. Той трябва да има зъби, да има желание да яде и тогава да пости. Пост – ос. Ако постът

не е ос, нищо не струва. Пост без ос нищо не е. Но ако постът подразбира добри условия, при които зреещият плод може да стане доброкачествен, това е на мястото си, има цена и смисъл. Той развива мощ в човека.

Съвременните хора, като ядат месо, страдат. Само една микроскопична част от храната се асимилира, а другата е излишък. Този излишък трябва да се изхвърли навън. И всички болести днес се дължат на този излишък, а въпреки това всички проповядват, че трябва повече храна. Не, по-малко храна е нужна на човека и тя трябва да се приеме и асимилира така, че от нея да остане по възможност най-малък излишък.

Месоядството е престъпване на Божия закон. Всеки, който престъпи закона на Любовта и мъдростта, е месоядец. А всеки, който изпълнява закона на Любовта, мъдростта и истината, е плодоядец. Ясно е. Всеки, който не изпълнява Божиите закони, е месоядец. Само в едно същество, което не изпълнява тези закони, има такава жестокост, да гледа страданията на другите същества.

Вегетарианството е метод за лекуване. Докато се излекуват хората и народите, трябва да се хранят с растителна храна. След това ще дойдат до плодоядството. Истинската храна се заключава в светлите мисли, възвишени чувства и благородни постъпки. Това са плодовете на живота, с които ще се хранят хората в бъдеще.

Не е позволено на окултния човек да пие вино, бира или други спиртни напитки. Вино може в краен случай, като лекарство за затопляне на стомаха. Сладко вино може да пиете. Преди да ядете плодове, измивайте ги хубаво в топла вода, особено гроздето. Всичко, което внасяте в устата си, да бъде абсолютно чисто.

Окултният ученик трябва да работи за пречистване на тялото си. Някой казва: „За да се пречисти човек, той трябва да изтощи тялото си“. Не, това е погрешна представа. Вие трябва да правите разлика между плътта и физическото тяло. Ако плътта ви отслабва, тялото ви не трябва да отслабва. Какво разбирам под отслабване на плътта? Да се намалят низшите желания на човека, т.е. желанията му да се възпитат. Низшите желания не се крият във физическото тяло, а в плътта. Ето защо, за да възпитате тези желания, вие не трябва да измъчвате стомаха си. Наистина, понякога стомахът приема повече храна, но причината за това е желанието за ядене, контролирано от един център, който се намира около слепите очи. Миризмата на някое вкусно ядене възбужда този център, у човека се поражда желание да яде повече и тогава стомахът приема тази храна и се претоварва. По такъв начин именно, чрез силно желание за ядене, човек разваля стомаха си. Наистина това е крайност, но ако стомахът приема по-малко храна, отколкото може, това е друга крайност. Когато окултният ученик се храни, той трябва да бъде доволен

от храната, да забрави всичко наоколо си и да благодари на Бога. Да знаете как да се храните — това е наука, това е изкуство. И Писанието казва: „Ще се храните и ще благодарите за всичко, което Бог ви е дал“.

Второ условие при храненето — окултният ученик трябва да избягва еднообразната храна. Например някой се подлага на картофен режим, храни се цял месец само с картофи. Какво ще му допринесе тази храна? Друг се храни цял месец само с череши. Трети — с грозде. Това не е правилен режим за хранене. Когато Бог създаде първия човек, каза му: „Ще ядеш от всички плодове в тази градина, само от един плод няма да ядеш — от плода на Дървото за познаване на доброто и злото“. Така и вие ще ядете от всички плодове — от забранения плод няма да ядете. Ако се храните с картофи, утре ще ядете череши. Като опитате всички видове картофи, ще пристъпите към друга храна. Ако се храните с грозде, ще опитате по същия начин всички видове грозде. Винаги трябва да разнообразявате храната си, защото всеки вид храна съдържа специфични енергии, необходими за вашия организъм. У човека има едно особено чувство, което по всяко време му подсказва каква храна трябва да яде. Защо? Защото в даден случай само в тази храна човек ще намери онези специфични елементи, които са необходими както за изграждането на организма, така и за създаването на някоя велика мисъл или някое благородно чувство. Вие ще кажете: „Откъде ще намерим тази подходяща храна?“ Виждате онзи художник — колкото и беден да е, все намира бои и четки. Щом те са нужни за работата му — откъдето и да е, той ще ги намери.

ХРАНИ

Единственото същество, на което еволюцията не е спряна, това е човекът. Всички други живи същества са спрени в своята еволюция, в своя растеж.

Всеки човек, който се спре в своята еволюция, остава в една незавършена форма и се върти като в един омагьосан кръг. За да не се въртите повече в този кръг, непременно трябва да промените начина на хранене, дори цяло едно общество ще трябва да направи опит да проучи с каква храна точно да се храни, за да прогресира.

Писанието казва: ще дойде ден, когато страданието ще си замине от света, сълзите ще изчезнат, ще остане нещо положително на мястото на страданията. Но докато дойде този ден, ние трябва да се подготвим за новата епоха.

Какви ще бъдат разбиранията на новото човечество? Днес казваме: който има пари — да ги държи в своята кесия. Според новото учение всеки човек сам ще си оре нивата, сам ще я сее — и което ти сам ще сееш — от него ще ядеш. Не само това. Питате: „Дали ще взимаме тогава от чуждия хляб?“

Не, сам ще насееш нивата си, сам ще я ожънеш, сам ще я овършееш — и каквото изкараш, ако ти остане нещо, може да го дадеш. То ще бъде като един подарък от това, което ти си изработил. Сега ядем чужд хляб. Земеделецът казва: „Не може да я бъде тази работа, аз по 12 часа ора земята и да давам хляба почти даром на ония търтеи!“ И ти, като ядеш този хляб, се ограничаваш. После ще го мелят други, брашно от боб, от това, от онова ще турят и ще го продават за хляб. Питам: при такова ядене какво може да очаквате? Само недоволство! Който го мели — недоволен е; който го пече — недоволен е; и онзи, който го продава — пак е недоволен. Хлябът, който ядем ние, от единия до другия край е опетнен. Казвам: има някои претенции, които са престъпни. В бъдеще хлебарите трябва да бъдат светии — нищо повече. Човекът, който меси хляба на Земята, трябва да бъде светия, да е живял двадесет години в пустинята, да е чист в мислите си — като меси и работи този хляб, да каже: „Господи, здраве да дадеш на този, който го яде“. А днес хлебарите като го месят, гледат да изкарат от тебе колкото се може повече. Някой път, като ми донесат гевреци, аз дам на моята котка като на специалист и проверявам. Ако тя яде — и аз го ям; ако тя не го яде — и аз не го ям. Чудно нещо: много пъти ѝ давам — гладна е, а не яде.

Мнозина се питат какъв е смисълът на живота. Някои казват, че смисълът на живота се крие в яденето. Ако това е така, научил ли е човек какво съдържание и какъв смисъл има всяка храна? Някой изяде една ябълка, без да си отговори какви елементи съдържа тя, отде е дошла, под влиянието на коя планета се намира и т.н. Това трябва да се изучава всяка година, понеже миналогодишните ябълки не приличат на тазгодишните нито по състав, нито по влияние на планетите. Това днес не ви интересува, защото не можете да го използвате. Днес съзнанието ви се приготвя, за да можете в бъдеще да се ползвате от храната, която употребявате. Всеки плод крие в себе си лечебна сила, която трябва да се използва. Това, което считаме добро за възрастния, не е добро за новороденото дете. Например твърдата храна за новороденото дете е зло, а за възрастния — добро. Млякото е добро за малкото дете, а зло за възрастния. Ако възрастният се храни дълго време с мляко, ще осакати храносмилателната си система.

Храната на човека определя степента на неговото съзнание. Каквато храна употребява, такова е неговото съзнание и неговия морал.

Съвременните хора страдат от храна, която е престояла по шишета и консервени кутии. Консервираната и остаряла храна е бич за човечеството. Стари храни и брашна, стар фасул и прочее. Старите идеи, старите желания и чувства произвеждат същите резултати.

Сегашното консервиране на храните представлява отлагане на утайки, които причиняват различни болести.

Здравословна храна е онази, от която човек дълго време изпитва радост и разположение. Ако след ядене изпитва тежест и неразположение, това показва, че храната не е хигиенична. Същото се отнася и до жилището. Само онова жилище е хигиенично, в което човек през целия ден изпитва радост.

Ако човек не може да си подбере нужната храна, образува се натрупване, а красотата е мускулна тъкан, в която мускулите са хубаво съчетани, с голяма пластичност, с израз, с лице, по което може да се чете.

Красиво лице е това, по което Бог пише, а грозно – по което човек пише и задрасква.

Медът е потребен на едни хора, за други – не. Едни хора обичат круши, други – череши. Всеки има свой определен вкус за храните и нещата и приема такава храна, каквато организъмът желае. Всеки човек води такъв живот, за какъвто органически и духовно е нагоден.

Трептенията на една храна трябва да са нагласени, да са в хармония с трептенията на моя организъм, че като ям, да стане едно пълно удовлетворяване, да има радост и здраве и през целия си живот да обичам тази храна. Между храната и мен да има обич.

В човека е книгата за храните, с които трябва да се храни. Всякога яж това, което най-много обичаш.

Каква полза ще имаш от едно растение, което е торено с човешки извержения?

Ако приемам чиста храна, ако приемам чист въздух, чисти желания и чисти мисли в себе си – веднага ще имам добър външен резултат. Така че трябва да бъдем много внимателни. Да кажем, ще купувате хляб. Даже ти, който си много вярващ, спри се пред една фурна и се попитай: „Да взема ли един хляб оттук, или не?“ Ако ти каже нещо: „Не вземай“ – не вземай! Спри се пред друга фурна и кажи: „Да взема един хляб или не?“ Ще кажеш: „Нямам време“. Като дойдеш до десетата фурна, нещо ти каже: „Вземи от този фурнаджия“. Вземи хляба, тури го в торбата и тръгни за вкъщи. В света има една особена хигиена.

Сега хората се учат да постят. Не е въпрос да пости човек, а трябва да се научи правилно да яде. Аз бих превел думите Христови: „За постенето трябва правилно да ядем..“ Постене значи да се откажеш от онази храна, която носи отрова в себе си и да намериш храната, която носи живот.

Понеже храната е различно складирана в разните видове храни, едни от тях се отразяват благоприятно, а други неблагоприятно върху човешкия организъм. Оттам идва разположението или неразположението на човека. Храните са светлина, складирана в различните органи по различен начин. За да е здрав човек, трябва да употребява такива храни, които да

съответстват на неговия организъм. Всеки трябва да намери храната, която ще му действа най-добре. Овцата сама избира храната, която трябва да яде. Човек прелиства хиляди томове, за да намери указание каква храна му е подходяща. Природата е вложила в човека вътрешен инстинкт за разпознаване, коя храна ще е най-добра за него.

Нетърпелив ли си – ще поемаш храна, която съдържа метали – в малко количество, разбира се. Ще вземеш малко храна, която съдържа киселини, ще ядеш и храни, които образуват основи, за да се образува едно съединение – сол, да станеш по-търпелив, ще правиш ред опити, докато стигнеш до тези храни, които ще са най-добри за тебе.

Ученият знае кои храни са полезни за него. Някой яде само сладкиши и сладки работи, но това е крайност. Друг пък не яде сладко – това също е крайност. Сладките храни правят човека мек, основа има повече. Киселите храни правят човека активен, но трябва да се образува между сладките и киселите сол, равновесие да има. Лютивите храни правят човека буен, решителен, смел, енергичен, гневлив. Важно е да мине храната в твоята мисъл и чувство. Ако ти след като ядеш не усещаш, че енергиите на влязлата храна не са изменили твоята мисъл, не са изменили твоите чувства, ти още нямаш основа.

Иска ли някой да бъде хладнокръвен, да яде риба.

Ако искаш да затлъстееш, яж повече масло, да развиеш мускулите – яж месо, да имаш ясен поглед – яж повече тестени работи, да имаш хубав тен – яж грах.

Първата храна на човека е плодната. Останалите храни – месо, риба, това са резултат на човешки тълкувания и човешкия морал.

Едни хигиенисти препоръчват вегетарианската храна, други – месната, но понякога вегетарианската храна от известни масла се разваля толкова много, че е в състояние да разстрои дори повече от месната. За да се избягнат тия разстройства, човек трябва да се добере до онази храна, която природата е определила специално за него. Относно избора на храната природата е вложила в човека вътрешен инстинкт за разпознаване. И ако човек се върне към своето първично състояние на чистота, ще дойде до това да различава коя храна е добра и определена за него.

Ако сте месоядни, яжте предните части на едно животно, а не задните. В задните части са поставени членовете на нечистотата.

Първата причина за аномалиите в живота се дължи на онази неестествена храна, която туряте в стомаха си. Бог е направил човека да се храни с плодове, а вие ядете месо. Месната храна е внесла такива отрови във вашия организъм, че той днес представлява сбор от нечистотии. Ако бяхте имали обоняние непоковарено, вие бихте бягали далеч един от друг – такъв смрад се носи от ония, които ядат месо. Ако някой боледува, то първото

условие, за да се промени, е да промени храната си. Плодната храна, както и месната, съдържат в себе си различни елементи, които предизвикват две различни състояния, които в далечното бъдеще на нашия живот ще произведат два различни резултата.

Месната храна е нечиста и с тази нечиста храна човек морално и интелектуално не може да се повдигне. Някой ще каже: „Виж вълка и лисицата колко са умни“. А слонът? Нито тигърът, нито лисицата, нито вълкът могат да се сравнят с интелигентността на слона. Всички вълци да се съберат на едно място, не могат да имат ума на един слон. А слонът се храни с растителна храна, с ориз – най-хубавата храна. Според мене човек трябва да се храни с най-чиста храна. В месото има нечистотии, които остават в него. Ти, като ядеш бульон, той на какво ти прилича? Ти, като ядеш тази месна храна, децата ти ще бъдат ли умни? Не. Съвременната неврастения се дължи на днешната месна храна.

Някои религиозни месоядци привеждат един много силен, според тях, аргумент: „Как да не ядем месо, когато Христос казва: „Ако не ядете плътта ми и не пиете кръвта ми, вие нямате живот в себе си“. Че ние затова ядем кокошки – да добием плътта и кръвта!“ Голям аргумент, нали? Вегетарианецът пък се аргументира с думите на Христос: „Аз съм лозата, вие сте пръчките“. Значи, Христос там се хранил не с месо, но със съвсем други, растителни сокове. Мъчно е, казват, да ядете плътта му. Ние се храним по съвсем друг начин. Това са две коренно различни състояния. Явява се обаче един истински тълкувател и казва: „Плътта на Христа – това е доброто в света. Кръвта на Христа – това е истината в света“. Следователно, който не яде доброто, не пие истината, там работата друг характер взема.

Има здравословни и нездравословни храни. В какво седи здравословността? Например, ако ядеш свинско месо, ще страдаш. В какво седи страданието? То не е здравословно. Клетките на свинското месо са крайни индивидуалисти, много обичат живота, мързеливи са, не работят. Свинята с много малко усилия иска да постигне много. Тя като някой прошенописец или като адвокат напише 10-12 реда, казва: дай 500-600 лева. Един работник на ден за десет часа едва изкарва 30-40-50 лева. Адвокатът като напише няколко реда, иска 500 лева. Свинята има този характер. Като по-рови тук-там, иска много. Затова, когато човек яде свинско месо, много трудно е да накара тия клетки да работят. За да накараш една свинска клетка да работи, трябва да ѝ туриш трима души слуги да я пазят, да не избяга. Следователно, разходът за пазенето ще струва повече, отколкото работата, която ще ти свърши. Ти ще имаш един голям дефицит вместо полза. Затова лекарите казват: нездравословна храна.

Има растения, които са в хармония с човека. Като влязат клетките в човека, работят. Оная храна е здравословна, на която клетките са хармо-

нични с твоя живот. Свинските клетки не хармонизират. При първия удобен случай заминават. Тогава започват болезнените състояния.

Ще дойде ден, когато хората няма да ядат месо. Ще дойде ден, когато хората няма да се хранят и с растителна храна. Тогава те ще се хранят като ангелите, с чистия нектар на природата.

Като се храни с месо, човек възприема качествата на животното, което е ял.

За да разберем коя храна е по-здравословна, нека направим следния опит: ще подложим един човек на режим – три месеца ще го храним само със свинско месо и по три пъти на ден ще пие по половин литър вино. Друг ще подложим на плодов режим. В продължение на 2 месеца той ще се храни изключително с плодове и ще пие чиста гореща вода. През време на опита ще наблюдаваме и двамата, да видим какви ще бъдат отношенията им към техните близки и окръжаващи.

Колкото по-чиста и по-здравословна храна употребява човек, толкова по-велико бъдеще си приготвя той. За да се очисти храната от отровите, които идат от земята, от една страна, и от самите животни – от друга страна, тя трябва да се пречисти. Никакъв химически начин или физически не е в състояние да пречисти храната от психическите отрови, освен мислите и чувствата на човека. Най-много психически отрови се съдържат в месната храна. Страхът и отвращението, което животните изпитват, когато ги колят, внасят в организма им тия отрови. Като употребяват месото, хората ги възприемат и се разстройват. Тази е една от причините за заболяването на хората от неврастения. Ще дойде ден, когато и растенията, в стремежа си да запазят живота си, ще започнат да отделят от себе си отрови, с които ще пакостят на хората. И днес има растения, които отделят вещества вредни за човешкия организъм: хининовото дърво, враниното око и т.н.

Месната храна съдържа най-силната отрова за човешкия организъм. Тя символизира „дървото за познаване на доброто и злото“.

Ако се храни изключително с месо, човек огрубява. Месото може да се замести с боб. За да бъде лесно смилаем, изхвърлете люспите му. Добре е поне един път в седмицата да се яде боб.

Насилието, което се упражнява над животните, определени за клане, ги смуцава, внася различни отрови, страх в техния организъм, които минават и в човешкия организъм. Един ден химиците ще изследват тези отрови и ще се убедят в истинността на тия твърдения. Много култури и цивилизации са изчезнали благодарение на отровите, които се съдържат в месната храна – атлантската раса например. Съвременната култура е осъдена да загине по същата причина. Не само зъбите ще са развалени и косите ще опадат от много ядене на месо. Една от причините за болестите на съвременното човечество са именно тези страшни отрови.

В бъдеще когато хората и животните се нагодят повече към хляба и растителната храна, месоядните животни ще намалеят.

Под „вегетарианска храна“ аз не разбирам непременно чисто растителна храна или плодоядна, но онази, чиито трептения напълно съответстват с трептенията на нашите мускули, т.е. на органическата материя. Значи, между клетките на храната и клетките на нашия организъм трябва да има пълно съответствие, или пълно изтичане на енергиите към Слънцето. Тази храна е именно вегетарианска. Има такива обаче, на които трептенията на клетките отиват към центъра на Земята. Такива храни носят отрова в себе си – могат да бъдат растителни и нерастителни. Най-големи отрови съдържа месото. Животните, които колим за храна, имат силно желание за живот, вследствие на което всичката им енергия е средоточена към центъра на Земята. Тази отрова разклаща нервите ни, която възприемаме от месото.

Най-силните храни са сладките, но трябва да знаете как да преработите тази сладчина. Ако организъмът не може да я обработи, идва диабет. След сладките храни идват киселите, те са причина за буйния и сприхав характер, те разяждат материята. Който употребява водни храни, лесно затлъстява. За да дойде в нормално състояние, човек трябва първо да яде кисели храни, после сладки и най-после в малко количество – водни.

Сладките храни смекчават характера. Ябълките, крушите, черешите и другите плодове ще внесат в характера ви такива елементи, каквито съдържат. Например ако ядете картофи, ще бъдете доволен, особено ако ги ядете при неблагоприятни условия. Ябълката прави човека мек, снизходителен към хората, лицето придобива свежест. Ако искате да бъдете сладък – яжте грозде. Плодовете изразяват словото Божие или словото е създало плодовете. Когато ядете даден плод, трябва да знаете какво е вложил Бог в него. Бог е внесъл словото Си в тях.

Не бива да се ядат само сладки храни. Горчивите работи лекуват болестите. Горчивите работи и горчивините предпазват човека от много злини.

Ако човек се храни изключително със сладкия сок, който пчелите ядат, няма да се чувства добре. Някои мислят, че като се хранят само със сладка храна, ще бъдат по-добри, по-духовни. Как са образува отровата на пчелата, щом тя се храни само със сладък сок?

Сладката храна придава мекота на характера, киселата придава активност, енергия. Киселата храна усилва волята на човека.

Житото, плодовете, зеленчуците правят голяма жертва за човека. Затова, колкото по-съзнателно се отнася той към тази жертва, толкова по-голяма полза извлича.

Бог изпрати разумни същества да ви направят разнообразни плодове,

които станаха жертва за вас. Вие не знаете кой е скрит в една ябълка. Не знаете кой е скрит в една череша. Вие се храните с децата на ангелите.

Умът си ще храниш със състена светлина. Плодовете са състена светлина. Крушите, ябълките, сливите, картофите, морковите, това са степени на състена светлина. Не може само с картофи да се храниш, нито само с ябълки. И най-хубавата храна е вредна, щом само с нея се храниш.

Като ядете от всички плодове, вие се запознавате с Бога. Чрез крушите, чрез ябълките, гроздето, хляба вие ще опитате Божията благодат. Ако ядете както трябва, ако влезете в света на тази храна и разбирате езика ѝ, ще бъдете здрави.

Ако детето е малокръвно, давайте му повече круши; ако е грубичко по характер, хранете го с ябълки; ако му липсват благородни чувства, хранете го с череша, които едновременно стават регулатор на стомаха. Дините, дренките, тиквите също регулират стомаха. Плодовете изобщо развиват благородни чувства. Само че не трябва да се преяжда, да се претоварва стомахът.

В някои плодове преобладават известни цветове повече, в други – по-малко. Например вземете черешата – в нея преобладава повече червеният цвят. И следователно, ако някой е малокръвен и ако разбира закона, при яденето на черешите, ако той има туй разположение, ако яде по новия начин, яде чрез разбиране, а не механически, непременно той ще възприеме всичко онова, което е необходимо за неговия организъм.

Ябълката се е създала в астралния свят, а крушата и лимонът – в умствения. Като погледнете формата и цвета на домата, ще установите, че той е останал назад в развитието си. По-далеч от живота на стомаха той не е отишъл. Материалистите са подобни на доматите.

Който иска да внесе светли мисли в ума си, той трябва да яде плодове, които са зрели на север; който иска да внесе благородство в сърцето си, той трябва да яде плодове, зрели на юг; който иска да внесе благородство в характера си, той трябва да яде плодове, зрели на изток; който иска да придобие разбиране за живота, той трябва да яде плодове, зрели на запад.

Изобщо, продълговатите плодове представят интелигентност, а валчестите, кръглите – живот и чувства. Плодовете не са нищо друго, освен съвкупност от енергии, които функционират в тия форми.

Онзи, който иска да реформира, да организира своето тяло, най-първо трябва да се храни с жито, ориз, царевица, плодове. Ечемикът не е за препоръчване, понеже от него се затлъстява. Ръжта е хубава за ядене.

В черешата се крият дълбоки чувства и законът за свободата. Ако имате запичане – яжте череша, те освобождават стомаха. Ако дробовите ви са слаби и умът ви не работи, яжте грозде, то лекува дробовите. Ако сте

безхарактерни и отпуснати, като ядете дренки, ще придобиете устойчивост и издръжливост в характера. Те доставят желязо в кръвта.

Който иска да бъде весел, жизнерадостен, нека яде череши, които зреят рано в началото на май. Който иска да бъде философ, мъдър, да яде грозде – късен плод. Когато има големи мъчности, да яде ряпа, тя помага против много болести, взима се като символ за преодоляване. Когато работите ви не вървят, яжте ряпа.

В люспицата на гроздето се намират много витамини, които могат да се използват само при много дъвкане. Добре е семките на гроздето да не се гълтат. Човек трябва да гледа на храненето като на свещен акт. За сутринната закуска трябва да употребява половин час, за обяд около 40-50 минути и за вечеря пак 50 минути. Правилното хранене е музикален процес.

Черешата е под влиянието на Венера. Ябълката също. Растенията и плодовете съдържат такъв род енергия в зависимост от планетите, с които са свързани. Планетите пък са свързани със звездите от зодиака. Искате ли да въздействате по някакъв начин върху характера си, трябва да употребите такава храна, която ви дава съответните енергии. В бъдеще човек ще употребява храна според планетите, които действат в този ден. В понеделник ще ядете храна, която е под влиянието на месечината; във вторник – която е под влиянието на Марс, и т.н.

За подобряване на кръвообращението яжте череши.

Черешите внасят радост и веселие в душата на човека. Различните плодове оказват различни въздействия върху хората, но не трябва да се употребява един и същ плод постоянно, а само когато човек иска съзнателно да се ползва от неговото добро въздействие.

Пъпешът узрее ли, отдалеч може да мирише, да подканя да го отрежат. В това отношение той седи по-високо от динята, която е горделива, и да узрее, не съобщава, ако никой не я открие, остава на корена си.

Динята е смела, може да направи плода си голям, но затова лежи на земята. Не виси като другите плодове на клоните.

Лимонът се развивал в такава епоха, когато киселините са имали надмощие. Той образувал достатъчно киселина в себе си, след което е спрял развитието си – той представя в този смисъл незавършен процес в развитието си и е стигнал до умствения свят. Който е апатичен, всяка сутрин трябва да употребява по едно парче лимон, да се свърже със силите, които действат в него. Киселините в лимона придават активност на човека.

Дървеното масло (зехтинът) съдържа доста слънчева енергия, кондензирана материя в себе си.

Пет-шест ореха на ден – това ви стига за мазнина. Лешници, бадеми, оре-

хи – ето ви мазнините. Оставете това рафинирано олио. По-добре орехи да сложите в яденето или слънчогледово семе. Като си смелите с една машинка малко орехи или 150 грама слънчогледово семе, това е достатъчно.

Мнозина се оплакват от слънчогледовото масло. То се приготвя и пречиства по различни начини, но и аз ще ви дам един начин за пречистването му. Налейте два литра вода в една тенджерка, в тази вода сипете 1 литър слънчогледово масло, турете тенджерата да ври на огъня 5-10 минути. След това прибавете 50 грама оцет, поставете тенджерата настрана, докато непотребните вещества – киселини и соли, се утаят на дъното на тенджерата. Най-после внимателно отлейте маслото и го турете настрана. Така ще получите чисто безвредно масло. Освен в този вид вие можете да си служите със слънчогледови семена или с орехи. Ще счукате орехи или 100-тина грама слънчогледови семена и ще ги турите в яденето. Така използвано, маслото е безвредно.

Лещата е лекарство за очите, бобът е лекарство да бъбреците, грахът е за красота, за хубав тен и за нервите.

Много здравословно е да се ядат черници, особено са хубави за тези, които имат слаб стомах.

Картофите придават само едно качество на човека – правят го доволен, да се задоволява с малко. Ябълката придава следните качества на човешкия организъм: прави го мек, благ, снизходителен към хората. Лицето придобива свежест. Ако искаш да бъдеш сладък, благ – яж грозде. Изобщо храната оказва влияние върху характера на човека.

Краставицата действа благотворно върху нервната система, но да се яде сутрин и на обяд. Яде ли се вечер, тя се отразява зле върху стомаха. Изобщо вечер човек трябва да се храни преди залез слънце. Не е ли ял по това време, по-добре да не яде. Нека пие една чаша гореща вода или чай и да си легне с празен стомах. Така ще спи леко и приятно.

Лютите чушки помагат против треска, но за здрав човек те не се препоръчват. Също така не се препоръчват и много кисели и сладки храни.

Яжте повече коприва и спанак, за да почерните косата си.

Никога не кълцайте лука, когато го приготвявате за ядене, никога не го режете на ситно. Разрежете го на две половини и така го сложете в яденето.

Който иска да бъде здрав, ще яде непържен лук. Само болният от гръдна болест може да яде пържен лук, като лекарство. Който иска да бъде здрав, да яде готвено от човек, който го обича.

Когато лукът се реже на ситно и пържи, губи от своята магнетична сила.

Никога не пържете лука, дори и варен не ви го препоръчвам, а суров.

По външна форма бобът прилича на бъбреците, следователно той се отнася към тази система, която чисти организма. Когато някой иска да се освободи от някоя нечистотия в себе си, трябва да яде боб, но ако го яде повече, отколкото трябва, не е добре. От често ядене на боб се образуват други болести. Опасна е твърдата обвивка на боба. Нея нито буболечиците я ядат, нито свинете.

Надали има друго растение, което съдържа толкова много хранителни вещества, колкото бобът. Когато се вари боб, първата люспа се напуква и всичко хранително, както и голяма част от енергията, която се съдържа в нея, излиза навън, а от боба остава онова, което надува стомаха, без да го ползва много. Трябва да знаете, че бобът, както и всички зърнени храни и плодове, представят колективни същества, съзнателни и живи, подчинени на една централна клетка, която представлява индивидуалната душа на всяко растение. Бобът, ябълката, крушата, черешата имат своя душа.

Старите българи са изхвърляли първата вода на боба като нездравословна, а с втората варят боба.

Искате ли да се ползвате от хранителността на боба, гответе го без подправки. Варете го с чиста вода, 1-2 глави лук, без дървено масло. Турите ли дървено масло, вие ще го развалите. Бобът съдържа специално масло, което не се съгласува с други масла, нито с чушки. Сейте боб на чисти места, изложени на слънце. Никога не яжте боб, стоял повече от една година в избите.

Ако ние знаехме как да употребяваме храната, нямаше да ни трябва абсолютно никаква друга храна освен житото. Като променяш своето състояние, ти ще привличаш всички ония елементи, които се съдържат в житото. Да допуснем, че искаш да извлечеш елементи за ума си. Какво ще направиш? Ще впрегнеш азотните вещества на работа, като мислиш постоянно за духовния свят, за Бога на Любовта. Само така ще извлечеш тия необходими за тебе елементи от житото, които Слънцето е вложило в него. Ако искаш да извлечеш енергия за чувствата си, за сърцето си, ще впрегнеш кислорода на работа.

Вие можете да ядете житото тъй, както природата ви го дава, а може и да го опечете на хляб. Като вземете една круша, вие може да я опечете и така да я ядете, а може да я ядете в естествения ѝ вид. И житото, и крушата, както и всички плодове, са печени веднъж от Слънцето. В природата съществува един вътрешен процес, в който се проявява животът. Когато житното зърно расте и зрее, то придобива живот в себе си. Обаче когато житното зърно се пече, то не придобива живот.

От всички храни най-хубаво е житото и хлябът. Всички други храни идват да допълнят хляба.

Чистият пшеничен хляб има повече хранителни вещества, отколкото другите храни.

Хлябът и житото служат само като проводници, през които животът минава, а самият живот се поддържа от импулса на човека към ядене, т.е. от чувството му към хранене. Това чувство привлича известни сили от природата, които именно поддържат живота.

Страшно нещо е грехът! Той е най-силната отрова, най-лошата миризма, която хората познават. За да се неутрализира силата на греха, хората ядат чесън. Чесънът е добро лечебно средство. Когато иска да дезинфекцира устата си или да подобри състоянието на стомаха и гърдите си, човек трябва да яде чесън. На болния предписвам чесън и ряпа, но не и на здравия. Ако стомахът е разстроен, свари ряпа и пий сока ѝ. Щом оздравееш, не я употребявай повече. Ако стомахът ти е слаб, пий по една малка чашка вино, щом оздравееш, никакво вино не се позволява. Забранява се ферментиралото вино, а не сладкото.

Препеченият, сух хляб ни дава всички необходими елементи за здравето. Когато отидеш на лекар, той трябва да ти каже какво трябва да ядеш, а не какво не трябва. Аз бих препоръчал 4 дни глад на болния, после варено жито, житена вода, печен праз, печени ябълки или круши, варени череши с малко хляб, малко ядене.

Киселото мляко и ягодите не бива да се ядат едновременно или едно след друго. Ако някой страда от туберкулоза или рак, да яде кисело мляко най-малко 3 години по 3 пъти на ден по 100 грама на всяко ядене, за да има микроскопическо подобрене. Като цял киселото мляко е на място, но не и с ягоди.

Ако ядеш мед умерено, ще бъдеш здрав, ядеш ли повече, ще се разболееш.

Неврастенията у сегашните хора се дължи на чрезмерното употребление на месото. Единствената здравословна храна у сегашния човек е растителната. Тя смекчава грубото му естество. В бъдеще човек ще достигне до такова развитие, че ще може да извлича необходимите хранителни вещества направо от живата природа и тази храна ще бъде чиста, съвършена и напълно здравословна. В тази фаза на развитие няма да има животни на Земята.

Ако вземете предвид как се галванизират предметите, лесно ще си обясните как посредством известно допиране от пространството може да се достави храна, с която да се изхрани цял свят. Човек може да изяде

само едно хлебче, за да си набави елементите, които са му необходими за живота. Но от това, което поглъща, едва ли и една стотна се асимилира. Христос знаеше законите за превръщането на енергиите и с пет хляба можа да нахрани толкова народ.

ХРИСТИЯНСТВО

Ние не притежаваме друга книга като Библията. На мнозина тя може да изглежда разхвърляна, съставена без определена система и безсмислена, но там се съдържат велики истини, които като възприемем, ще се възстанови хармонията в света.

Та казвам: ние не трябва да тълкуваме скриването на нещата от Бога в лош смисъл. Ако тази книга е отворена като един лист и достъпна за всички, знаете ли какво ще стане? Ще дойдат всички онези благообразни посетители, като золниците, големите мухи, ще оставят върху всеки лист на тази книга своите визитни картички и ще си заминат. Ще можем ли да четем след тях тази книга? Не, те тъй ще поставят визитните си картички, че трудно ще се чете. Следователно, за да се избавят от тези золници, мъдрите хора са намерили за добре да скрият всичко, да затворят тази свещена книга. Когато дойде онзи човек, който може да пази книгата със свещено чувство, със свещена чистота — нему е позволено за отвори книгата, да чете от нея и да разбере какво е писано във всичките нейни глави. Като я прочете, той пак ще я затвори.

Но да се върнем към нашата тема. Какво значение има Библията за живота ни? Тя има непосредствено отношение към живота, защото е излязла от опитността на хората и може да бъде използвана като такава. А опитността на цялото човечество е опитност на индивида. И тази опитност ние не трябва да пренебрегваме. Не трябва да мислим, че ще намерим нови и по-добри правила за живота. Принципите не са претърпели никакво изменение, а само нашето отношение спрямо тях.

Като четете Евангелието, вие се натъквате на някои неразбрани неща. За да ги разберете, трябва да работите с неизвестни числа. Защо? Защото много работи от Словото на Христа са пропуснати. За да ги намерите, вие трябва да познавате математическите закони и правила и с тях да откривате неизвестните. Както палеонтолозите по отделни кости на животни, съществували в предисторически времена, могат да възстановят цялото животно, така и вие, от известното, което ви е дадено от Словото на Христа, можете да дойдете до неизвестното. Когато изучава мистичната страна на духовния свят, човек работи с неизвестни числа. Като четете Евангелието, вие се спирате върху живота на Христа като главен обект. Защо? Защото

животът на Христа представя сбор от живота на всички напреднали души, съществували преди него.

Христос казва: „Гладен бях, не ме нахранихте, жаден бях, не ме напоихте; странник бях, не ме приехте; болен бях, не ме погледнахте; в тъмница бях, не ме посетихте“. Ония от вас, които нахранихте Христос, добре сте направили; ония, които сте Го напоили, добре сте направили; ония, които Го посетихте в тъмницата, добре сте направили. Каквото сте направили в името на Христа, добре сте направили.

Какво учение донесе Христос? Във времето, когато Христос се яви на Земята, светът имаше нужда от една трезва философия. Христос се яви в една епоха на насилие. Светът минаваше през една голяма криза и трябваше тази криза да се спре. Или другояче казано: в невидимия свят и страданията на Христа не са само Негови страдания, а една жертва, която цялото небе прави. Целият разумен свят, Бог, който е създал света, Той прави тази жертва. Тя е колективна жертва. Сега ние разбираме частично страданията на Христа. Има нещо велико в Неговото страдание. Ако всички християни имаха тази смелост, която Той имаше, ако всички можеха да страдат като Христа, на нас по-големи герои не ни трябват.

Христос се обръща към Своите ученици и им казва: „Не ви наричам вече раби, вие сте минали по този път, но ви наричам приятели, защото всичко, което чух от Отца Си, явих ви го“. Какво е чул? За мощното, за великото знание в света, което и те самите ще опитат. Христос запозна учениците Си със силите на природата, затова при един случай те Го запитаха: „Учителю, според както ни научи, да снемем ли огън от небето, както направи Илия, да изплашим тия там?“ Христос им отговори: „Този огън не е за сега. Вие ще снемете огън за сърцата на хората, а не отвън. Вътре в сърцата им ще внесете огън. Ако снемете този огън отвън, вие ще изгубите пътя си като ученици. Аз не съм дошъл да погубвам, но да дам живот, и то преизобилно.“

Най-великият Дух на Земята, на Вселената е Христос. Не е имало случай, когато човек е в отчаяние, в безизходица, болен от тежка болест, да се е обърнал към този велик дух за помощ и да не му е помогнато.

Едно трябва да се знае: има ангели, които слизат на Земята или да изправят някоя своя погрешка, или с някаква специална мисия, с някакво задължение. И Христос, Синът Божий, дойде на Земята да изплати едно свое задължение, т.е. да изправи една своя погрешка. В какво седи погрешката на Христа? Когато Бог създаде света, Христос помоли да се даде свобода на хората. В това отношение Той стана поръчител за свободата на хората, обаче те злоупотребиха с нея. Те не живяха както трябва, вследствие на което Христос трябваше да дойде на Земята да плати полицата, която беше подписал.

И действително, той доказва това. Онези, които живяха преди 2000 години, и сега са тук. И ще бъде тъй, както Христос каза: „Аз се родих, за да свидетелствам за истината“. Бъдещето е негово, светът е негов, правдата е негова. Той е носител на великата Истина. И аз казвам: всички трябва да бъдем носители на великата Божия истина. Схванем ли живота така, ние ще го разберем в неговата пълнота, ще добием радост и веселие – ще живеем според Божията Любов. Тогава всичко в света се освещава. Слънцето, звездите – всичко в света е създадено за онези, които са родени, за да свидетелстват за истината. От това гледище хубавите, красивите неща са онези, които любят Господа. Затова Христос казва: „Отче, където съм Аз, там искам да бъдат и онези, които си ми дал“. Къде ще бъде той? В царството на Любовта.

В Стария завет Господ казва: „Опитайте ме“. Как? Първият опит, който можете да направите, е да вървите съобразно великия Закон. Когато Христос беше на кръста, каза: „Такава е волята Божия. Отче, на Тебе предавам духа си“. Защо страда Христос? За да се изпълни волята Божия. Когато беше в Гетсиманската градина, Той каза: „Отче, ако е възможно, нека ме отмине тази чаша! Ако Твоята Воля не е такава, аз съм готов заради Любовта да пренеса всички страдания.“ Това се отнася до всички. Дойдат ли страданията, ще кажете: „Отче, ако е възможно, нека ме отмине тази чаша!“ Ако не може, ще се молите и ще кажете: „Такава е волята Божия“. Ако отгоре изменят, чашата ще ви отмине. Казвате: „Ами после?“ Ще ви разпънат, като ви забият най-много четири гвоздеа, повече не може. „Ами после какво ще стане?“ Ще ви кажат да се отковете сами. И Христос се откова сам. „Как се откова?“ Като излезе от тялото си и отиде при Никодим. „Кой поиска тялото на Христа?“ Йосиф от Ариматея. Христос не искаше да остави тялото си на Земята. То беше живо. Той отиде да откове гвоздеите от тялото си и го възкреси.

Мнозина от вас сте заровени в гроба и викате, пышкате под него. Казвам: дигнете плочата на вашия гроб и излезте! Като поставиха Христа в гроба, отгоре Му туриха плоча и голям камък върху нея. Той можа ли сам да премахне камъка от своя гроб? Не можа. Христос получи осемдесет хиляди удара от римските войници и четири големи гвоздеа на ръцете и краката си, вследствие на което беше слаб сам да отмахне камъка върху плочата на своя гроб. Ангел дойде от небето да премахне камъка от гроба на Христа и Христос възкръсна. Днес и вие сте така слаби, както някога бе Христос; всички вие сте разпнати на кръста, имате гвоздеи на ръцете и краката си. Обаче между Христос и вас има една съществена разлика: Христос умря и възкръсна, а вие сте разпнати на кръста, но още не сте умрели.

Питам: защо невидимият свят позволи един от най-добрите, от най-силните хора в света да бъде бит, поруган и най-сетне разпънат на кръст? Защо трябваше този добър и силен човек тъй драматично и трагично да

умре? Свещената книга казва, че така било писано – нищо повече. Не се знаят дълбоките причини защо и за какво става това. Някои казват, че то трябвало да стане, за да се спаси светът. Когато запитали Исуса защо е дошъл, той не каза, че е дошъл да умре, а казва: „Аз се родих, за да свидетелствам за истината. И всеки, който служи на истината, ще бъде на моето място.“

Когато казваме, че трябва да страдаме, знайте, че това не е нашата задача, това са външните материални условия на света. Ти си беден, пропадаш в живота, имаш трудности, страдания, хората не те разбират – това е външната страна от живота на Исуса. Когато той беше в Гетсиманската градина, молеше се на Бога: „Господи, ако е възможно, нека ме отмине тази чаша“. Но тази чаша не се отмени – така беше отредено от невидимия свят, но отгоре изпратиха един ангел да му помага. Защо разпънаха Исуса? Защото не му изпратиха на помощ Любавта. Тя не взе участие в неговия живот, а там, дето няма Любав, става винаги разпъване. Защо страдат хората? Защото между тях няма Любав. Защо съществуват противоречията в света? Защото там няма Любав. Защо е създаден адът? Защото Любавта не е там. Защо е създадено небето? Защото Любавта е там. Някой пита: „Защо съм нещастен?“ Защото нямаш Любав. Това не показва, че ти не я искаш – просто ти нямаш Любав. Следователно, където Любавта не взема участие, там има най-големи драми и трагедии. Някои казват, че Любавта създава драмите и трагедиите в живота. Не, това не е вярно. Любавта не създава драми и трагедии – създава ги надпреварването, състезанието за нея. Любавта създава навсякъде живот, светлина, мир, радост и веселие. Всичко обикновено в живота, на което хората искат да поставят името „Любав“, не е Любав.

Това е колективното разбиране на съвременното човечество, което се е отклонило от правилния живот, от великия Божий закон, от Любавта. Защо е така? Защото Бог му даде възможността само да се разпорежда със своя живот. Хората си позволиха неща, което нито са писани в Божествената книга, нито се срещат някъде из анализите на природата. Днес всеки човек, всеки дом, всяко общество, всеки народ може да се похвали със свободата, която му е дадена от Бога. Същевременно обаче всички съвременни хора носят и отговорност за своите дела. Туй е, което те наричат съдба или карма. Има нещо, което мъчи всеки човек.

„Каквото вържеш на Земята, ще бъде вързано и на небето.“ Кое е онова, което като вържем на Земята, ще бъде вързано и на небето? Днес всички се запитват по този въпрос. И сега хората очакват да дойде спасението отвън някъде. Всички очакват да дойде Христос от небето, всички очакват да дойдат ангелите и светиите от небето. Вярно е това, така е, право е, но то е външната страна на въпроса. Ако можеше светът така да се спаси, ето, Христос дойде преди две хиляди години. Ако това верувам е право, защо Христос, като дойде преди две хиляди години, не спаси света?

Ако разгледате резултатите на сегашното християнство, ще разберете, че има нещо криво в неговите методи. И наистина, стремешките на християните са прави, желанията им – също, но методите, които те прилагат, са криви. Вследствие на кривите методи християнството не постигна това, което можа да постигне. Християните възприеха методите на езичниците, с което внесоха големи заблуждения. Днес християните трябва да коригират своите методи за постижения. Задачата на християнството не седи в доказване съществуването на Бога. Още преди Христа гръцките философи се занимаваха с въпроса за съществуването на Бога. Задачата на християнството беше да се създаде връзка между всички души, да растат, да се развиват, да се освободят от ограниченията и от робството на греха. Друга главна задача на християнството беше повдигането на жената.

Сега вие ще ми зададете въпроса, ще ме питате: „Кажете ни как да излезем от това лошо положение, в което се намираме. Криза е, пари нямаме, гладни сме, къща ни трябва, обуца, дрехи трябва, въглища...“ Съгласен съм, но ако държите старото учение, няма ли пак да ви трябва въглища? Казват: „Ако ние следваме новото учение, какво ще придобием?“ Съгласен съм, нищо няма да придобие, но ако не държите новото учение, пак нищо няма да придобие. Тогава казвам: по-добре моя минус, отколкото стария минус. По-добре учението на Исуса, отколкото учението на Илия и Мойсей. Ако искате да сечете горите, Мойсей трябва да ви дойде на помощ, да ви каже как да направите вашите бъчви. Но ако искате да възпитате вашите деца, потребен ви е Исус. Ако искате жена ви да се подчинява, да ви готви хубаво, потребен ви е Илия и Мойсей. Там е законът, ще я накара. Но ако трябва да се роди син или дъщеря, потребно ви е учението на Исуса. Ако искате да станете генерал, да побеждавате света, трябва ви Илия и Мойсей, но ако искате да разберете защо е създаден светът, потребно е учението на Исуса.

Аз не препоръчвам на хората религиозен живот. Под „религиозен живот“ разбирам външната страна. Религиозният живот трябва да бъде отмерен. А като говорим за духовния живот, то е същината на човека. Всяко едно същество е духовно по същината си. А религиозният човек трябва да изпълнява. Но ако цялото внимание на човека е погълнато от външната, обредната страна, погубва се вътрешната същина. Вие, като ученици, трябва да се пазите. Щом съзнанието ви се интересува само от външни форми, образува се едно вътрешно бъликане – човек става недоволен от себе си.

Вътре в човека има три подразделения. В православната църква има също три подразделения, които са измислени от хиляди, хиляди години. Това показва вървежа, развитието на човека. Първото отделение е за оглашените, после – за верующите, и третото – за свещеника, който свещенодейства, разбира начина, по който да се служи на Бога. Попът е учителят.

Олтарът е мястото на учителя, който излиза оттам, турва огън и тамян в кадилницата, кади. Ако питате днешните попове защо правят това, защо кадят, те не знаят защо. Аз зная защо. Често и вие правите това, туряте тамян в кадилниците си и тръгнете да гоните дявола. Дяволът с тамян не се гони. Тамянът е само едно дезинфекционно средство. Когато гори тамянът, това показва, че вашето сърце трябва да бъде тъй горещо. Хубави мисли от сърцето ви трябва да излизат и да освежават атмосферата, в която живеете. Ако така кадите, вие добре разбирате символа на тамяна.

Туй, което Христос е учил, не се проповядва. Ако Христос дойде в съвременната култура, той ще се чуди на „гениалността“ на хората — че от това, което той не е говорил, те са построили много работи, а от това, което е говорил, не са построили нищо. Ако дойде Буда, и той ще се чуди на будистите. Ако дойде Мойсей, и той ще се чуди. Всички учители ако дойдат, ще се чудят на „гениалността“ на човечеството, че от нищо е създало нещо, а от нещо нищо не е създало... Някои ще кажат, че това, което днес става, е проповядвал Христос. Че досега никой не се е спрял да обясни стиха, който казва Христос: „Ако думите ми пребъдват във вас и ако вие пребъдвате в мене, Аз и Отец ми ще дойдем и жилище ще направим във вас и Аз ще ви се изаявя“. Ако е възможно да се изяви, какъв резултат ще има? Светлина ще имаме, топлина ще имаме, плодове ще имаме! Ако Слънцето грее, ако има съответствие на климата и растенията, ще има плодове! Но ако светлината не се явява, какви ще бъдат резултатите? Ще се яви оскъдност. Коя е причината за това ожесточение? Нима мислите, че днес християнските народи не са културни? Културни са, но те нямат по-добър закон, отколкото някога са имали. В приложение животът не се е изразил. Има нещо, което не е изпълнено, а трябва да се изпълни.

Ние трябва да изучаваме Христовото учение като една велика наука, а не като догма, защото догмата е буква, която стяга и спира напредъка. Формите и нормите трябва да се изменят съобразно нашата възраст също тъй, както се сменят дрехите на малкото дете според растежа му. Това значи да искаме от Господа дух съобразно нашата възраст. Когато дрехите са тесни, те стягат и затова трябва да бъдат разширени. Същият закон важи и за природата.

Христос е казал на своите ученици: „Не търсете слава от хората, а от Бога“. А знаем, че Христос е дошъл, за да ни покаже истинския смисъл на живота.

За да можем да изпълняваме волята Божия на Земята, трябва да разберем основния принцип. Предназначението на човека е да разбере кои именно мисли и желания са съществени и кои могат да се реализират. Защото аз познавам мнозина християни, които проповядват Христовото учение, но като влязат в живота, започват да твърдят, че то е неприложимо.

мо. Законът обаче е един и същ – той има милиони приложения и затова не можете да намерите двама с едно мнение и с едно и също разбиране. Основният принцип е прост, но приложението му е трудно. Например как можете да накарате двама души да бъдат в съгласие? Много мъчно. Защото омразата и безверието създават отрицателни мисли, а понеже съвременните хора работят с отрицателни мисли, затова и резултатите не са сполучливи. Христовото учение не е само стремеж към Бога, най-важното в него е приложението. Защо вдигаме ръцете си, като се молим? Вдигането на ръцете ни към Бога означава съединение – като се съединим с Бога, приемаме сила. Дясната ръка се отнася към Божествената Мъдрост, а лявата – към Божествената Любов. Значи при вдигането на ръцете си ние се съединяваме с Неговата Мъдрост и Неговата Любов.

Христовото учение в света е учение за повдигане на човешката душа. Ние не трябва да разбираме Христа само като един реформатор. Като реформатор той е направил не само чисто външно преобразование, Христос е внесъл нов принцип в самата тъкан на света, едно ново съзнание. Христос е внесъл братството в света. В този смисъл, именно, Христос се отличава от всички. Християните се отличават с братство. Той казва: „Един е вашият отец, а всички вие сте братя“. Християнството поддържа, че има само един баща, а всички други са братя – Бог е техният баща. Всички други неща ще дойдат от само себе си. А днес ние сме турили тия принципи на заден план, на заден план сме турили Бога, на заден план сме турили братството и искаме да получим крайните резултати. Кои са те? Да се поправи светът! Как ще се спаси светът? Светът се нуждае от една възвишена Любов, светът се нуждае от възвишени чувства, светът се нуждае от благородни постъпки!

Аз мога да ви държа проповеди като другите проповедници и да ви кажа: „Живейте според Христовите правила!“ Според мене, за да ви кажа, че не живеете както трябва, аз трябва да ви покажа как трябва да живеете, да ви покажа един образец. Непременно трябва да ви дам един образец. Всички Учители, които са идвали в света, се отличават единствено по това, че са дали образец на хората как трябва да живеят. Христос се отличава по това, че всичко, каквото имаше, Той го даде, Той даде един образец. Той даде все опитани неща. Той казваше: „Това, на което съм научен, това и на вас говоря“. Ако светът би тръгнал по пътя на Христа, най-малко 95 на сто от всичките мъчнотии биха изчезнали.

Кои са причините за нашето падение? Сега няма добър човек в света: и онзи, който плаче, и онзи, който се смее, и онзи, който говори добро, и онзи, който говори лошо – всички са под еднакъв знаменател. Като гледат един как е забогатял като търговец на кожи, всички го облажават, без да знаят, че неговото положение се гради върху кожата на хилядите

овце, които е одрал. Търговецът казва: „Това е моя стока, спечелил съм си я“. Възражявам: ти си квадратен лъжец и крадец, защото си придобил богатството на гърба на животните, като си одрал кожата им. Някой ще каже: „Това е моя къща, съградил съм я с труд, с пот на челото“. Отговарям: направил си я на гърба на толкова хора, чиито кожи си одрал. Някой каже: „Това е мое тяло“. Да ме простиш, не е твое тяло. Защото, за да се поддържа човешкото тяло, знаете ли колко същества страдат? Колко майки, бащи, братя, сестри са положили живота си за него! Затова вие нямате право да мислите, че това, което имате, е ваше. Според християнството, първото нещо, което трябва да имате предвид, е следното: да признаете, че всичко, което имате, не е ваше, а на Бога.

Когато някои говорят против мен, казвам: слушайте, това, което казвам, не е мое, аз не защитавам своя собственост. Този Бог, Когото аз зная, е много добър, но едновременно много строг. Той е толкова добър, че няма по-добър от Него, когато вършиш волята Му, но няма и по-строг от Него, когато не изпълняваме волята Му и вършим зло. В момента, когато кажем, че това тяло е наше, върху нас, върху децата ни, върху всички идва проклятие. Трябва да кажеш: „Господи, благодарим Ти, че си ни турил в туй Твое тяло“. Така трябва да мислят всички. Все някой ни пречи, ние се хокаме хамалски и казваме: махни се оттук! Няма какво да се махаме. Аз често казвам, че съм готов да отстъпя, ако съм причина за вашите страдания; но да ви дам тялото си, това няма да направя, то не е нито мое, нито ваше — него ще предам на Господаря му; моя ум, моето сърце ще предам Нему; вие господари на тях не можете да бъдете. Това трябва да знае всеки ученик на окултизма, на теософията, на спиритизма, на мистицизма, на християнството, защото всички тези наименования изразяват една цел, представят онзи Божествен живот, който се проявява. Състоянието на духа е едно, а състоянието на душата — друго; състоянието на ума и на волята е едно, а състоянието на сърцето — друго; то са пет състояния, които се различават помежду си. Воля, сърце, ум, душа, дух са неща нам непознати. Туй, което знаем, то е, че страдаме. Усещаме само известни промеждутъци: понякога мислите ни са ясни, а понякога — тъмни; понякога умът ни се мени, понякога умът ни е ясен, понякога — тъмен; понякога чувствата ни са ясни, а понякога — тъмни; понякога имаме сила, а понякога — нямаме. Казват: имаме душа. Но какво нещо е душата? Туй, което чувстваме, е само проявление на душата.

Не само религията, но и науката може да ни спаси. Не мислете, че това е в противоречие с всичко, което съм ви говорил за науката. Ти може да имаш и храна, но с нея ти пак ще умреш. Казва се, че ако човек гладува, ще умре. Смъртта не идва от недояждане, а от преяждане. Всички хора умират, но никой не умира от глад — всички умират все от преяждане. Ето какво разбирам под „преяждане“. След като си натоварил каруцата си

повече от нейните възможности, като се счупи, тя вече не може да върви. Ти решаваеш да не я товариш вече, но колата въобще не върви. Преставаш да ядеш, но след като колата ти вече е натоварена и счупена. Сегашното човечество — както индивидите, така и народите — все се осигуряват. Това е един обществен въпрос. Всички народи мислят, че ще дойде някаква опасност, и осигуряват своето бъдеще. По някой път имат известен разум, но обикновено постъпват безразборно. В известна степен и това е нужно. Но то в никакъв случай не е разрешението за един народ, който урежда своето бъдеще, нито за един човек, който урежда своето бъдеще.

Господ не може да премахне страданията, които ние сами сме предизвикали. Той казва: „Нека се върнат към вас!“ Туй, което ние сме създали, то се притегля към нас. Туй дете, което си родил, то няма да отиде да живее при другите, то ще дойде при тебе. Ако си го родил добро, то такова ще дойде. Тъй седи животът. Животът, който Бог ни е дал, е един отличен живот. Ако нашият живот не е такъв, то се дължи на ред причини или във физическия свят, или в духовния свят, или в Божествения свят, или пък на нашето неразбиране. Трябва една по-умна философия за съвременния живот, за да се избавим от тези неносни страдания, които идат. Ние сме в преддверието на още по-големи страдания, които вече идват. Вярно трябва! Зима иде и вие казвате: дърва трябва, въглища трябва, двойни прозорци трябва, юргани трябва. Сега, преди да е дошла още зимата, вие си набавете тия работи. Дебели дрехи ви трябва, обувка, въглища ви трябва, дебели чорапи. Но три месеца като минат, и зимата ще се свърши. Тя ще си отиде и тогава ще дойде пролетта. Вие ще излезете навън и ще благодарите на Бога за добрините, които идат. След големите страдания ще дойде царството Божие между хората и тогава всички ще бъдете радостни и весели. Кога ще бъде това? Когато стане.

Хората имат два възгледа за света. Според едни, светът е една придобивка и те се стремят да завладеят света. И затова цитират стиха, че Бог е направил света и дал власт на човека да го завладее. Но те са изпуснали предвид по какъв начин може да се завладее земята. След като страда, Христос казва: „Дерзайте, аз победих света!“ Там не се казва, че Христос е завладял света, а че е победил света; знаете каква история беше, докато победи света. За да се завладее света, трябва да стане една война още по-страшна от тази, която сега се готви. Не е лесна работа да се завладее светът. За да се победи светът, трябва да дойде един човек съвършен като Христа и без всякакви оръжия да го победи. Биха Го, плюха Го, туриха Го на кръст и най-после Той каза: „Победата е моя“. Как можаха тогава да повярват, че този човек ще победи света? Кой би могъл преди две хиляди години да повярва, че Христос ще победи света? Обаче днес вярваме, че светът е почти победен. Светът не е завладян, но е победен. Под думата

„завладян свят“ разбираме такъв свят, в който да има ред и порядък, в който Любовта да управлява като закон. Едно от големите противоречия при създаването на света е, че се явяват две противоположни течения. Така поне говори окултната наука. Аз ви предупреждавам, че това е наполовина вярно, но го приемете, за да имате възможност да си съставите ваше мнение по въпроса. Някои хора поддържат, че според едното течение светът трябва да се управлява със строгост, със сила, а според другото, че светът трябва да се управлява с мекота. Първата епоха от създаването на света беше епохата на меко управление. Това бяха хората, които живеяха в рая. Те управляваха за малко време и после казаха: „Така не може светът да се управлява“. Тогава им дадох един закон, но те не го изпълниха. След съгрешаването на Адам и Ева като видяха, че с мекота не може да се управлява, божествата от невидимия свят дадох управление в ръцете на онези, които казват, че с насилие, със строгост трябва да се управлява. И сега целият свят се управлява от хората от втората категория. И тяхното управление е вече към края си. Те направиха много повече и много по-големи погрешки от първите.

Трябва да знаете, че в света всички блага и добрини са резултат само на добрите хора. Лошият човек богат не може да стане, той е богат временно, лошият човек учен не може да бъде, лошият човек философ не може да бъде, лошият човек поет не може да бъде – може само временно. Временно има учени, но малцина са ония, чието име надживява всички векове. Вземете името на египетския мъдрец Хермес. И досега изумява неговото учение. Този учен човек е казал такива свещени мисли, че сегашните учени хора едва сега засягат туй, което Хермес е разкрил преди четири хиляди години. Творчески ум е имал. Ние питаме, защо е трябвало да казва неща преди четири хиляди години, след като хората едва днес започват да ги разбират? Египтяните ни най-малко не разбраха тези неща. Учените хора, жреците, ги разбираха, но не бяха в състояние да ги проповядват – и мъдростта свършваше с невежество. Казваха, че боговете ексекутират хората с гърмове. Това е въпрос. Как сега ни поразяват „боговете“? Сега ти теглят един куршум, гръмнат те. Някъде падне бомба. Това не е гръм от Бога, това е гръм от хората – гръм на греха. При Божия гръм има живот; в човешкия гръм има смърт. Когато Бог умъртвява един човек, той го умъртвява, за да го съживи; когато един човек умъртвява друг човек, какво става тогава?

Представете си, че някой е заградил един планински извор и е турил надпис, че този извор е негов. Представете си, че той взема по един лев за десет килограма. Като вземеш сто килограма, ще платиш десет лева. Питам: ако господарят го няма там, а аз отида да си наточа вода и си замина, без да оставя нищо, какво престъпление съм направил? Господарят

не произвежда водата! Той е заграбил тази вода и няма право да тури никаква ограда – тази вода не може да остане там! Въздухът и водата не познават международни граници, те са общи за всички държави. Дунавът минава навсякъде – минава и през българската държава към Черно море по своя път. Той не признава никакви граници. Могат ли да кажат: „Дунав е наш“? Кой може да тури граница на въздуха и да каже: „Този въздух е наш“ – английски ли е, или е френски въздухът? Кой може да тури граница на светлината и да каже: „Тази светлина е българска“? Има неща, които нямат патент. Никой няма право на тях. Международни са те на Земята. Ако земята е българска, то водата е международна, въздухът е международен, светлината е международна, човешката мисъл е международна. Ето, така трябва да се разбира Христовото учение!

Съвременната философия седи в това, че всички оценяват само умрелите хора, затова тя е култура на мъртвите. Христа днес оценяват. Хиляди църкви има съградени в Негово име. Всички Му палят свещи и кандила, но каквито престъпления и да се вършат днес, все в Негово име се вършат! Той все мълчи... Затова Христос е добър, идеален, защото никога не протестира. Ако Христос живееше днес на Земята, щеше да влезе в противоречие с онези, които вярват в Него. А сега всички цитират: тъй казал Христос, иначе казал Христос. Да, понеже е умрял. Но какво е мислил този учен човек, какви са били Неговите дълбоки възгледи за живота, те не искат и да знаят. Всички разглеждат повърхностно нещата.

Хората казват: „Защо Господ, като е всемогъщ, не оправи света?“ Как да го оправи? „Онзи, който лъже, да му изсъхне езикът; онзи, който краде, да му изсъхне ръката.“ Ами тогава ние щяхме да имаме един свят само от неми и сакати. Как мислите, щеше ли да ни бъде приятен такъв един свят само от недъгави хора? Господ обаче дава диаметрално противоположно управление, върви по обратния на този процес и казва, че който иска да бъде господар, трябва да бъде слуга. Тоя процес се състои в следното: силните хора искат обикновено всички реки да се вливат в тяхната река; в доброто обаче процесът е тъкмо обратен – Господ се разлива в малки рекички и наместо Той да ги управлява, оставя те сами да се управляват. Може да направите един малък опит във вашия дом, да излезе от вас мисълта вие да управлявате: турете си на ума да станете слуга, да станете слуга зарад Господа. И тогава ще слезете на мястото на Господа. Търсите Господа на небето, но Той не е там; когато вие пышкате и страдате, Той е във вас. И туй, което хората наричат растене, напредване, то е, че в този процес работи Господ. Той е най-добрият работник.

И тъй, от начина на храненето и от живота, който човек води, може да се определи колко години неговата кола, т.е. неговото тяло ще му се подчинява. Това зависи и от разумността на човека. Който не живее разумно,

той е осъден на преждевременно остаряване; когато човек остарее, краката му отслабват и се отказват да му служат. Такъв човек се намира вече в зависимост от другите хора и често става играчка в техните ръце. Според новото учение на човека е определено да живее 120 години и до това време да си служи сам, да не се нуждае от ничия помощ. Човекът на новото учение не трябва да боледува. И като дойде време да замине за онзи свят, той пак трябва да бъде здрав, да не е боледувал. Заминаването на човека за онзи свят трябва да бъде като заминаването му от един град в друг или от една държава в друга. Днес някой заминава за онзи свят, след като е боледувал дълго време, след като са изхарчени за него 20-30 хиляди лева и в края на краищата продължава да смущава близките си и от онзи свят. В такъв случай по-добре е било да не заминава, но да остане да живее още на Земята. Следователно на ония, които мислят да ни смущават от онзи свят, казваме: „По-добре останете на Земята да си поживеете още, че тогава ще ви изпратим на онзи свят. На Земята ще посещавате театри, концерти, балове — каквото пожелаете. Освен това, ще имате хубави къщи, хубави дрехи, от всичко ще бъдете задоволени.“ Бог е създал света тъкмо за тези хора. Този свят не е създаден за праведните хора, но за грешните, да не смущават праведните, да не пречат на работата им. И наистина, на грешните хора са дадени много блага, да ядат и да пият, да не правят престъпления. Въпреки това, на Земята пак стават престъпления. Това се дължи на недоволството на грешните хора. Праведните, добрите хора на Земята са малко. Ако погледнете с око на ясновидеца, ще видите каква малка част от хората светят, т.е. изпускат светлина. По-голямата част от хората на Земята са грешници. За да ги задоволи, Бог им е дал безброй блага — ядене, пиене, къщи, ниви, богатство, само да не вършат престъпления. Наистина и това е култура, но култура на грешни хора, която е временна, а не вечна. Без тези блага, без тези удоволствия, животът на Земята щеше да бъде още по-лош, с повече нещастия. При това положение тия хора не могат да се обърнат към Бога. Те трябва да минат през големи страдания, да се пробуди съзнанието им и тогава доброволно да потърсят Бога. Нека всеки се определи към кои спада — към светлите или не.

Най-важните книги сега се пишат. Следователно, когато аз ви говоря за познаването на истината, говоря за една книга ненаписана. Вие може да ми цитирате какво нещо е истината, но за истината никой досега не е дал определение. Хората са определили какво нещо е фактът, но фактът, това не е истина. Хората понякога определят вероятните работи като истина. Но вероятните работи са от съвсем друга категория, от съвсем друга област. Всичките хора се спират и казват: „Кажи ми истината“. Но човек, който не познава своята храна, всякога ще боледува. Трябва да познаваш храната си, или онази храна, която е необходима за здравословното състояние на тялото ти. Ако ти не познаваш своите приятели, всякога ще се натъкваш на

мънчоти. Ако ти не познаваш майка си и баща си, всякога ще се натъкваш на мънчоти. Ако познаваш баща си, ти ще бъдеш свободен.

Съвременното общество е високо напреднало само в механично отношение, а в духовно то е твърде изостанало. Сегашната култура подготвя пътя на една нова култура. Затова не трябва да се мисли, че този свят е лош. Напротив, по отношение на Бога всичко е добро. Ние трябва да се стремим към усъвършенстване, без да правим компромис между доброто и злото — да бъдем или на страната на доброто, или на страната на злото. Тези два принципа могат да бъдат примирени само от Бога, но как ще стане това, не знаем. Това е велика тайна, за която никой нищо не знае.

И тъй, главната мисъл, която трябва да остане в умовете ви, е всеки ден да откривате в себе си по една нова черта, която Бог първоначално още е вложил в душата ви. Не можете ли да откриете такава черта в себе си, вие се лишавате от благата на живота.

Щом се докоснем до Библията, разбираме, че тя е една книга, излязла от опитността на вековете, и истините в нея са изкристализирали от тези опитности.

Моят възглед е, че Бог съществува във вид на два принципа. Всички души съществуват в Него и притежават известно съзнание и тези души са, които заставят Бога да твори света. Нека дойдем до първоначалното състояние на света, на материята. Няма съмнение, че при това първоначално състояние материята е била съвършено прозрачна, а в такава прозрачна среда нищо не може да се обособи. Следователно Бог е трябвало да видоизмени първоначалните вибрации на материята и да я състи. За това как е създаден светът, съществуват различни възгледи. Ето какво аз мисля по този въпрос: цялата Божествена енергия се движи по една права линия. Следователно от това движение не може да се получи един и същ резултат, но понеже Бог променя посоката с пречупване линиите на движението под един определен ъгъл, те започват да се кръстосват, възниква едно спираловидно движение на материята, като по този начин се образуват отначало великите светове, а след това по-малките слънца, които постепенно са изгубили своята светлина и са станали като нашата Земя, на която могат да живеят хора. Разбира се, за този процес са били нужни милиарди години, за да се подготви еволюцията на една бъдеща Вселена.

Сега нека се върнем към отношенията в света. Всичко в света — огънят, цветята и водата са все предмети на туй училище, наречено свят. В него няма нищо без съдържание. Така, ако сте в състояние да възприемете вибрациите на цветето, вие ще можете да се вслушате в гласа му и ще чуете неговата история, защото и цветята имат толкова съзнание, колкото и ние в нашия свят. Както ние гледаме на цветята, така и напредналите духове гледат на нас.

Така е и с мислите, и желанията. Колко от вас са господари на своите

мисли и желания? Мнозина ще кажат, че са господари, но щом ги поставят на изпит, сами ще се убедят в противното. Следователно на такъв човек, който не е господар на мислите и желанията си, не може да се даде свобода на действията, защото ще се увлече и ще направи големи пакости. За него ще настъпи това, което се нарича страшен съд. Това се отнася за тия, за които ще настъпи Божествената нощ от 12 милиарда години, докато настане Божественият ден. Това е, от което една душа трябва да се бои. Действията на Бога са разпределени с математическа точност и никога не се повтарят. Ако една душа изостане в развитието си и дочака Божествената нощ, условия за нейната еволюция ще ѝ се дадат отново чак след като тази нощ премине.

Духът Елохим, Който е Божий помазаник, е ръководител на българите. Той е ангелът, който е поставен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е ангелът на Завета, Господ, Комуто българите дължат своето политическо освобождение. Да, българите дължат много на Елохима. И Той ще се яви между славяните, но те няма да Го разпънат както евреите.

Ясно е казано, че Господ има много имена. В еврейския език например Той има 34-35 имена. И когато ние призоваваме Христа под името Исус, това означава, че трябва да се научим на търпение. А под сегашното си име, Христос е Син Божи.

Други пък запитват кой е правилният начин на молене, къде трябва да се събираме за молитва или за решаване на някои въпроси. Казвам: вижте де се събират птиците! Те правят своите срещи и събрания във въздуха. Съберат се много птици, разменят си някои важни мисли и после се разпръсват. Вие не можете ли като птиците да правите вашите събрания във въздуха? Същият въпрос зададе една жена самарянка на Христа преди две хиляди години. Тя Му каза: „Господине, гледам, че Ти си пророк. Бащите ни в тази гора се поклониха, а вие казвате, че Ерусалим е мястото, дето трябва да се кланяме“. Казва ѝ Исус: „Иде часът, когато нито в тази гора, нито в Ерусалим ще се поклоните на Отца. Но иде време, и сега е, когато истинните поклонници ще се поклонят Отцу с Дух и Истина; защото Отец такъвиз иска поклонниците си. Бог е Дух и които Му се кланят, с Дух и Истина трябва да Му се кланят.“ Истинското служене на Бога не е във външната форма, не е във физическото. По отношение служенето на Бога трябва да Му се поклонят с Дух и Истина!

Отворете очите си към Бога. Няма същество по-умно, по-добро, по-чувствително, по-отзивчиво от Бога. Никакви ангели, серафими, херувими не могат да се сравняват с Бога. Някой казва: „Че този Господ с мене ли ще се занимава?“ Като нямате вяра в Него, вие му причинявате страдания. Знайте, че Господ се занимава и с най-малките същества, и тях чува, та вас ли няма да чуе? А

хората на XX век държат очите си затворени и се лишават от Божествената светлина. Ако ние живеем в една изба десетки години, ще има много болести. Аз взимам това не само на физическото поле, но и в духовния свят, където причините са едни и същи. Молиш се на Бога, но не излизаш от избата си. Първото нещо е да отвориш очите си към Бога. Ще кажеш: „Не зная какво е Бог“. Това не е важно. Аз може да не зная какви са елементите на Слънцето, но излагам гърба си към него и се ползвам от лъчите му. Човек, колкото и да е лош, ако е тръгнал към Бога, и малко да мисли за Него, е спасен. Знайте, че в това учение, за което ви говоря, човек не погива. Ако изгубите ръцете, краката, очите, ушите си, и тогава няма погиване.

Чудното е, че съвременните хора, не всички, но някои от тях, когато е дошло християнството, те са мислили и мислят, че то може да се усвои по един много лесен начин. Не. Принципите на християнството изискват цял един живот, за да се приложат. И не е достатъчно само да се приложи едно учение, но резултатите, които се добиват, трябва да се запазят. Всички говорят за хубавия глас на една певица, която е родена така, има отличен глас, но ако тя не пази своето гърло, ако обича да яде люто, да пие студена вода, да бъде немарлива към гърлото си, мислите ли, че задълго ще запази своя хубав глас? По същия начин и човешкото сърце трябва да се пази. Някои казват, че човешкото сърце било развалено и следователно няма какво да се пази. Когато един човек се обърне към Бога, неговото сърце се обновява. И ние говорим за тези сърца. Искате да вървите из пътя и да прилагате вече. Добре, сърцата ви са обновени. Питам: тия обновени сърца, ще ги изложите ли на тази външна промяна? Пазене трябва! То вече е наука.

Само онзи може да служи на Бога, който има Любов към Него. Ще кажете, че се разкайвате, че се молите. Това не може да ви спаси. Години усилена работа се изискват от човека, за да дойде той до дълбоко, вътрешно разкаяние и да започне да работи за Бога. Иначе никакви молитви няма да помогнат. При това положение никой Учител в света не може да ви изкупи. Вие сами трябва да се изкупите, сами трябва да дойдете до разкаяние. Всичко това зависи от вас. Понякога сърцето на човека се смекчава и после отново се втвърдява. Тази мекота не може да подкупи небето. Мекота, която се крепи на материална основа, е временна. Друга мекота на сърцето се изисква от човека – мекота, основа на която е Любовта. Мнозина употребяват напразно името Божие. Две думи кажат и ще споменат това име. Не, Божието име с Свещено и само онзи може да го изговаря, който върши Неговата воля. Дръжте това име дълбоко в душата си, ако искате да се повдигнете.

Дръжте името Божие свещено в душата си и всякога си спомняйте за благата, които Бог ви е дал. И в миналото, и в настоящето вие сте поставе-

ни при условия да познаете великата Любов към вас и да Му благодарите. Здраве, сила, богатство, щастие — Той всичко ви е дал. На вас остава само да благодарите, да учите и да славите Бога. И в богатство, и в сиромашия, и в здраве, и в болест, и в щастие, и в нещастие. Той всякога е бдял над вас и ви е утешавал с думите: „Идете да работите, Аз съм с вас!“ Бог не желае да загине нито едно от Неговите чедра. Обаче който не изпълнява волята Му, той ще страда, не поради желанието на Бога, но понеже нарушава основния закон на живота — законът на Любовта. Който изпълнява волята Божия, той ще реализира благородните желания и копнежи на душата си и ще се повдигне. Той ще представлява желязо, нагорещено до хиляда градуса. В тази температура ще изгорят всички недоразумения, нещастия, болести. Само при това положение човек ще изпита дълбоко в душата си вътрешен мир и спокойствие. Той ще разбира страданията на хората, ще им помага, ще им посочва пътя, който води към необятния свят на великата Божия Любов.

„Всичко, което поискате в Мое Име, Аз ще го направя.“ Може ли Земята или Слънцето да пропаднат, когато законът владее? Те ще съществуват дотогава, докогато Той държи юздите в ръцете си. Може ли една душа да пропадне или да изчезне, докато Господ царува? Може ли тя да се отдалечи и пропадне в бездната, докато той държи нейните съдбини в ръцете си? Не! Както всеки свят се създава за целта си — да се насели и да даде място на живота да се развива, така и всяка душа, сътворена от Бога, се ражда, за да даде място на Неговото съзнание да се облече в нея. Както световите служат за живота на душите, така и животът на душите служи за Божието съзнание. Както душите се изпълняват в световите, така и Бог се изпълнява в душите и проявява Своя Дух. Няма причина, която би могла да ви застави да се плашите или боите от някого. Вие не сте длъжни никому, освен на Бога. Всичко, което сте придобили и което притежавате, е Негов дар. Следователно гледайте да го употребявате за добро както за себе си, така и за другите. А Бог, Който живее във вас, ще ви научи на всичко, което е най-добро и най-правилно. Той ще ви покаже Своя път и начина, по който да проумявате делата Му. Вътрешните смущения в душата ви са предвестник, че времето на обновлението ви е близо. Когато малкото дете в утробата на майка си започне да се движи и да усеща, че мястото му е станало тясно, това вече е признак, че е дошло времето за неговото освобождение — още малко и ще се чуе радостният му глас във, в широкия свят. Така и вашата душа вече не може да бъде задоволена от нищо друго, освен от Бога.

Но за да се предаде реалност на живота ви, трябва да влезете в съюз с Бога и всецяло да му се отдадете. И тогава вечната Любов може да роди нещо ново за вас. Ето в това преддверие на Божия дом ви очаква това, което желаете. Бог ви чака на небето и ви призовава в Своето общение.

Да, лицето на Господа е повече от всичко видимо. Слушайте този вътрешен глас. Господ има да стори нещо за вас. Ръката му се простира и Той ви извежда веднъж завинаги от това място и ви отвежда там, където Той желае. Дните на робството вече са преминали. Пред вас лежи обетованата земя, в която вие влизате. Сам Господ ви въвежда там и Той ще бъде винаги с вас и вие няма да бъдете никога лишавани от Неговото присъствие. Стойте сега и слушайте какво Бог ще ви говори. Стойте и четете това, което ще пише. В това, което ще чуете, и в това, което ще прочетете, е животът. Но блаженството ще придобиете в това, което ще видите.

И така, първата стъпка е слизането, втората е, която сега минаваме, а третата стъпка е Любовта. Тези три стъпки в християнството съответстват на седем стъпки. Първата стъпка е пътят към обръщането, което значи да се измени посоката на движението. Втората стъпка е покаянието, или преглеждането на стари сметки, т.е. да си признае човек, че е поел известно задължение, което трябва да се изпълни. Третата стъпка е спасението, т.е. придобиване здраве на душата. Четвъртата стъпка е възраждането, петата стъпка е новораждането от Дух и вода. Всички, които са родени в Христа, вече не грешат, защото у този, който притежава новия зародиш, тъканите са се изменили. У вас може да се роди мисълта: „А ние от кои сме?“ Но това да не ви плаши, защото щом у някого има стремеж, това показва, че той върви напред. Шестата стъпка е посвещението. В сферата на това състояние се намират така наречените Hollines People (хора кротки и сми-рени, разпръснати из американските църкви, за които може да се каже, че в духовно отношение те са тяхното украшение). Седмата стъпка, това вече е възкресението.

Като премине човек тези седем стъпки, той вече е готов за Небето. Сега, тези седем стъпки се делят на 49 други стъпки, т.е. всяка от тях се разделя по на седем стъпки. Така че има седем пъти по седем, 49 стъпки, по които трябва да се възкачите, за да възлезете при Бога. Виждате, че числото 49 е съставено от числата 4 и 9; събрани заедно те дават числото 13, което показва цялото развитие на човечеството. Но за да се изминат тези 49 стъпки, нужни са милиарди години.

В първите четири от тези седем стъпки на християнството човек еволюира, страда, а в другите три се възражда, т.е. в четирите човек страда, а в трите си почива. Има и други стъпки за четирите полета. И те са 28 стъпки – за всяко поле по 7. Те също извеждат до Бога, но изискват милиарди години, докато се стигне до Него.

Има хора, които не знаят да ядат. Една свиня като си тури муцуната в коритото, не я вдига вече. Това е най-лошото ядене. Ти като глътнеш една хапка, ще благодариш на Бога; после втора хапка, пак ще сдъвчеш и ще благодариш и т.н. А пък сега като ядеш, ти плющат ушите. Това бързане

предизвиква болест. Яденето е дадено като метод за възпитание. Понеже Бог е скрит в житото и ти като благодариш, Бог ще се отвори и ще ти даде благословение. Бог е в хляба. Ти постоянно молиш Христа да дойде да го видиш. А като дойде Христос в хляба, ти гледаш как по-бързо да се отървеш от него, остатъка изхвърляш. Там, където Христос идва, хората го отхвърлят, а там, където Христос го няма, хората го търсят. Христос никога няма да дойде там, където хората го търсят. Казано е: „Аз съм живият хляб и който го яде, ще има живот в себе си“. Ще държите тази мисъл в ума си ден, два, три, месец и тогава тя ще израсне в тебе, този хляб ще се разраства в теб.

Христос казва: „Ако не ядете плътта Ми и не пиете кръвта Ми, няма да имате живот в себе си“. Значи, това е живото дърво, от което като ядеш, ще оздравееш. Като приемеш от неговите мисли, ти се посвещаваш, като възприемаш от неговите чувства, ти се облагородяваш, ставаш силен, като знаеш как Той постъпва и като постъпваш като Него.

Да придобиеш вяра, това е постижимо. Да усилиш вярата си, и това е постижимо. Искате да станете набожни. Това е най-опасната работа. Няма по-опасно желание за човека от това, да стане набожен – все едно е да отидеш на Слънцето, да опиташ температурата му и да се върнеш на Земята с нови придобивки. В сравнение със Слънцето, Земята е много користолюбива. Върнеш ли се отново на Земята, ще започнеш другояче да мислиш, преврат ще стане в тебе.

Има три пътя, които можете да следвате – пътят на Любовта, пътят на Мъдростта и пътят на Истината. Това е Тесният път на Живота. Христос казва: „Малцина са, които ходят в тесния път“. Обаче всички могат да ходят в пътя на Любовта. Ако не можете да ходите в пътя на Мъдростта, влезте в пътя на Любовта. Ако не можете да влезете в този път, влезте в пътя на Истината. Значи, пътят на Любовта, Мъдростта и Истината, това са трите пътя, по които трябва да вървите. Не се сърдете, че някой не върви в пътя, по който вие вървите. Вървете напред. Резултатът и на трите пътя е един и същ; има разлика само в извивките, които всеки път прави. Това е учил Христос, когато е бил на Земята; това учи и сега. Ако не можете да разберете земните работи, как ще разберете небесните? Ако не разбирате лесното, как ще разберете мъчното?

Съвременните хора се нуждаят от нови разбирания, които създават нови отношения, ново верую. Днес всички казват, че вярват в Бога. Каква вяра е тази, която не прави никакви жертви? Някой казва, че е готов да се хвърли от канара само да докаже, че вярата му в Бога е силна. Лесно се говори, но всичко, което се говори, не може да се изпълни. От човека се иска разумна, а не безразсъдна вяра. Когато Сатаната изкушаваше Христа, той Го накара да се хвърли от храма да види дали наистина ангели ще

го поемат, да не счупи крака си в камък, според казаното в Писанието. Христос не се поддаде на изкушението и отговори: „Махни се оттук, не изкушавай Господа!“ Ако е въпрос да опитваме Господа, нека пръв се хвърли онзи, който изкушава другите. Разумен трябва да бъде човек. Да се хвърли човек от канара за Господа, това е вътрешен процес. При известен случай човек може да падне от канара и да остане неповреден. Това се постига чрез изменение тежестта на тялото. То се дължи на физически закони, които хората още не познават. Следователно всяка постъпка трябва да бъде разумна. Ако е за придобиване на някаква опитност, има смисъл човек да се хвърли от канара. Но ако при това хвърляне се убие, той изкушава Господа. Такова хвърляне е неразумно, в него няма никакъв смисъл.

Всички трябва да се научите да се самоконтролирате. Вие нямате самообладание. За един християнин самообладанието е едно необходимо качество, защото без него той нищо не може да направи. Човек, който не се владее, е разбита къща – разнебитен мозък, разстроен организъм. Самообладанието е качество на душата; то е признак на една висша интелигентност, с която сме свързани с твърда и непоколебима вяра. Когато сме в пълно съгласие с Бога, тогава сме и в пълно самообладание. Но когато се засягаме, значи, че сме честолюбиви. Честолюбието е отрицателна черта.

Самообладанието е едно много важно качество, което трудно се придобива. Човек, който има самообладание, е тих и спокоен, не се сърди никому, от всяко страдание извлича поука и вече знае как да постъпи следващия път. Нашето самообладание се поставя на изпитание с мъчнотиите в света. Аз наблюдавам София, как в първите дни на всеки месец хората са бодри и весели, защото са си получили заплатите, но към средата на месеца те вече са унили, загрижени и улиците са празни.

Новото учение изисква от всички да имате един център, на който да разчитате – висшето Божествено съзнание, което винаги е будно. Ако обичате Бога както трябва, то всички ония души, свързани с Него, ще ви се притичват на помощ в трудни моменти на живота ви и ще задоволяват нуждите ви.

Християните казват, че преди две хиляди години Христос пролял кръвта си за човечеството. Наистина, проля се Христовата кръв и отиде в земята. Ако хората се бяха присадили с кръвта на Христа, светът щеше да бъде друг. Питате, ще дойде ли Христос втори път на Земята. Ще дойде, но чрез живото Слово. Вярно ли е това? Ако обичаш Христа, вярно е. Ако си свободен, вярно е. Ще кажете, че и вие имате опитности от духовния свят. Дръжте опитностите си, те ще ви ползват. Казвам: има изключителни опитности, които се случват само веднъж в живота на всеки човек. Само веднъж можеш да видиш Христа. Казано е в Писанието: „Който чуят гласа Ми, ще оживеят“. Тоя глас е като слънчевия лъч – това е отличителното му качество. И растението като чуе тоя глас, изниква, нагоре расте. Когато

човек чуе тоя глас, светла мисъл прониква в съзнанието му и благородно, Божествено чувство в сърцето му.

Казвате: „Дано дойде Христос, да Го видим, да оправим света“. Предста-ви си, че Христос е дошъл, но ти си спял, не Го виждаш; ти си глух, не Го чуваш; обонянието ти е притъпено, нищо не възприемаш от външния свят; езикът ти е болен, не можеш да ядеш; краката ти са слаби, не можеш да ходиш; ръцете ти са болни, не можеш да работиш. При това положение каква полза ще имаш, че Христос е дошъл? Христос е дошъл, но не можеш да учиш.

Мнозина запитват: „Коя религия е права?“ Това не ме интересува. В даден случай аз се интересувам от въздуха, който има отношение към мене, към който и аз имам отношение. Интересува ме светлината, която има отношение към мене, към която и аз имам отношение. И вие се интересувате от светлината, която се интересува от вас; от топлината, която се интересува от вас; от силата, която се интересува от вас. Не се интересуйте от далечни, отвлечени неща за вас. Коя религия е права — оставете тия работи! Религиите нека живеят за себе си. Отива един свещеник, с китка босилек в ръка, в един дом да ръси. Домакинят му казва: „Дядо попе, не искам мене да ръсиш; детето ми е болно, него поръси. Нали носиш здраве, поръси детето ми да оздравее. Колкото искаш, толкова ще ти платя.“ И на вас казвам: като тръгнете със своята босилекова китка да ръсите, търсете болни хора, на тях да помагате. Като оздравеят, те сами ще ви намерят. Няма човек в света, на когото да направите добро, да не се отплати. Всички хора имат благородни черти. Всички души се отплащат за доброто, което им е направено. Нека това ви насърчава.

Да мислим добре за ония, за които Бог мисли добре. Бог, Който живее в нас, мисли добре за всички. Да поддържа Неговата мисъл в нас. Да поддържа Неговата светлина в нас. Да поддържа Неговата топлина в нас. Да поддържа Неговата сила в нас. Това е реалното, това е новото верую. „Каква ще бъде новата религия?“ Любовта. Обич към Любовта, от която животът произтича; обич към Мъдростта, от която знанието иде; обич към Истината, от която свободата иде. Що е Истина? Истината е свят на безсмъртие. Любовта е свят на безсмъртие. Мъдростта е свят на безсмъртие. Това е блажен свят, в който няма смърт. Щом влезем в обикновения живот, там има възможност за проява на смъртта. Божественият живот не носи смърт, но човешкият живот, в който не са спазени великите закони, носи смърт. Смъртта винаги ограбва човека. Христос, Който беше много богат, всичко раздаде — обраха му и последното, което имаше.

Казвате: „Да дойде Христос втори път на Земята“. Христос не иска да дойде втори път между хората да Го оберат. Като оберат човека веднъж, няма смисъл втори път да го обират. За да слезе Христос на Земята, трябва

да имаме Любов. Ако не сме готови да любим Христа, да Го виждаме във всеки брат, във всяка сестра, във всяко дете, как ще дойде Той? Христос пострада веднъж. Защо? Не Го обичаха хората. Кървава пот потече от Него. Всички хора страдаме, носим дял от страданията на Христа. Целият свят днес пролива своята кръв. Милиони хора умират. Милиони килограми кръв е пролята. Да не съжالياваме за това. То е неизбежно. Всичката пролята кръв е събрана, капка от нея не отива напразно. Тя ще се употреби. Казано е в Писанието: „Съблазните неизбежно ще дойдат, но горко на оногава, чрез когото дойдат“. Кръвта е пролята, но горко на ония, които станаха причина да се пролее. Аз държа за оная кръв, която изтича преждевременно. Докато не се свърши работата, кръвта трябва да е на мястото си. Казвам: пазете вашата кръв да свърши работата си добре. Пазете вашите хубави мисли, да свършат работата си добре. Пазете вашите чувства и постъпки, да свършат оная благородна работа, за която сте дошли на Земята. Пред вас ще се отвори един велик свят, да влезете в него. Той е светът на децата. Всички имате тая възможност. Ако не станете като децата да минете през Божествената сила, вие нямате истинско разбиране. Ползвайте се от Божествената сила. Всички имате нужда от нея.

„Да намерим Христос!“ Какво представлява Христос? В най-широк смисъл Христос е онзи принцип в света, който отхранва нещата, който развива техния живот, развива тяхната интелигентност, пази равновесие-то. И когато ние правим престъпления, с това нарушаваме Божественото равновесие, защото се връщаме отново там, откъдето идем.

Как да намерим Христос? Ами че какво представлява онзи тих шепот, който често долавяте? Това е Христос. Той често ви шепне, но вие не го слушате. Когато Христос ви заговори, вие ще усетите това във вашия нервен възел отъясно на сърцето. Шепотът му идва отвътре, от вашата душа. Но има и друга проява, която действа над вас. Ако чувствате, че налягането иде откъм слепите очи, това означава, че то иде от нисшата сфера, а не от духовната. Божественият глас идва у вас от горната част на главата, от центъра на носа и от нервния център при сърцето.

Сега от всички се изисква вътрешно разбиране на нещата. Ако не разберете истината отвътре, всички ще фалирате. Истината е капитал, който трябва да се използва. Малцина са мислили по този въпрос. И до днес още виждаме, че хората очакват всички неща отвън. Като не дойдат тия неща, те се разочароват. След възкресението на Христа последователите му очакваха втори път да дойде Той на Земята, но те го очакваха отвън. И днес още очакват Христа да дойде отвън някъде. Религиозните се запитват помежду си за начина, по който го очакват. Ще кажете, че като се е родил веднъж, трябва да се роди и втори път. Щом се е родил на Земята, хората трябваше да го приемат. Понеже не го приеха навремето, в бъдеще

Христос ще дойде само тогава, когато всички хора отворят сърцата си и го приемат отвътре, а не отвън. Отварянето сърцата на хората и приемането на Христа означава идването му на Земята. Не го ли приемат по този начин, ще дойдат бури, земетресения, циклони, сиромашия, глад, болести, кризи и т.н. Докога ще продължават тези неща? Докато хората напуснат стария живот – живот на външните вярвания.

Исус е дошъл и работи; и когато Светлината идва, тя идва постепенно, тихо, без шум. Той няма да дойде като гръмотевица, както някои Го очакват. И това може да стане, но там не е Исус. Когато пророк Илия отишъл в пустинята и се предал на пост и молитва и когато дошла буря и огън, а Илия закрил очите си, Бог не е бил в бурята и огъня, а в тихия глас, който говорел. Господ не е във вашите страдания, във вашата сила, във вашите знания. Къде е? В Любовта. Ако любите, Той е във вас. Не любите ли, няма Го. И вие трябва да любите, туй е законът. Ние не любим, а чакаме хората да ни любят. То значи да седим пред печка и да чакаме да ни донесе друг дърва да се стоплим. Не, ние сами трябва да имаме туй гориво, което да използват и други. Ние, които следваме Исуса, Който ни е дал достатъчно сили, трябва най-сетне да Го пуснем да влезе в нас.

Сега аз ви оставям този Човек. Ще Го приемете ли, или разпнете, ще Го пуснете ли, или ще кажете – „не Го искаме“ – този е въпросът, който трябва да решите. Ако кажете – „пуснете Го, Той е наш Господ“, вие сте разрешили въпроса и ще дойде благословението. И тогаз ще се изпълнят думите на Писанието: „Аз и Отец Мой ще дойдем и ще направим жилище във вас“. Тогаз Светлината ще бъде в нас и ние всинца ще се примирим.

Божественото учение седи в следното: да оставим Бога да работи в нашето съзнание и Бог да ни остави да работим в Него. Някой пита в какво седи новото учение? Бог да работи в мене и аз да работя в Него. Как ще разберете това? Само след като го опитате. Вие не можете да определите какво е Новото учение, докато не го опитате. Някой казва: „Аз съм направил опит“. Колко опити, само един ли? В Божественото учение опитът е непреривен, без прекъсване. Божественото се проявява непреривно.

Христовото учение е проявление на Бога, а всички добри хора, Учители и светци са клончетата на това голямо дърво. Всеки трябва да изпълни своята функция и да направи онова, което трябва. Ако останете верни на вашето призвание, ще дойде ден, вие ще се индивидуализирате духовно. Духът ще дойде у вас и ще се въплъти както в Христа. Можем да кажем, че ние фактически се храним от Христовата плът. Той даде живота си за нашето спасение, жертва се за нас, само да можем да се повдигнем. И като разберем живота, от придобитото да можем да помогнем с нашия живот на другите.

И тъй, ще ви изтъкна разликата между Божественото и човешкото.

Божественото се проявява и за вечно остава; човешкото се проявява и за ден остава. Това, което у нас е непрерывно и вечно, то е Божествено; това, което е кратковременно, то е човешко. Щастие, радост, които скоро изчезват, са човешки; щастие, радост, които никога не изчезват, са Божествени. Доброта, която се проявява и изчезва, е човешка; доброта, която се проявява и не изчезва, е Божествена. Любов, която скоро се явява и изгаря, е човешка; Любов, която се проявява и не изчезва, е Божествена. Знание, което не може да разреши мъчнотиите на вашия живот, е човешко; знание, което във всички мъчни моменти на живота ви разрешава всички въпроси, е Божествено. Божественото живее вечно, в него няма прекъсване. То е великото, което работи в душите. Само чрез Божественото може да се постигнат всички ваши идеали и стремежи.

Когато Соломон е казал тези думи, аз разбирам, че в сърцето му е нямало Любав. Това е един зов, едно мъчение, една тъга на душата. Той казва: „Всичко имам. Всичко, което пожелах на Земята, придобих. И цар бях, и богатства имах, и жени имах, и робини имах, ядох и пих, изучавах природата и нейните закони, и знания имах, но великото, което търсех, което исках да придобия за своята душа, не можах да намеря. Суета на суетите, всичко е суета!“ При това забележете, Соломон беше посветен, беше адепт. Той принадлежеше към школата на есеите, отдето придоби своите знания, но за неговото падение му дадох добър урок. Той беше учен, знаеше за идването на Христа. В Еклезиаста той казва: „Прави каквото щеш, но знай, че един ден ще даваш отговор за всичко“. В осма глава на притчите Соломон казва: „Веселих се и наслаждението ми беше със синовете човешки“. Той разбра Любавта. И като казва: „Суета на суетите, всичко е суета“, той съзнава, че е изгубил нещо, което Бог му е дал. Той изгуби синовете Божии, след което се зае да изправя живота си. Соломон беше ученик, един от служителите на Христа. Когато Христос слезе на земята, и Соломон беше там. Той търсеше Любавта.

Христос казва: „Аз и Отец ми сме едно. Отец е Великата Любав.“ Павел казва: „Бог е Любав“. Следователно, когато казваме, че Христос е с нас, ние разбираме Божията Любав. Когато се оплакваме от живота, разбираме, че Божията Любав не е с нас. Любавта не е нещо физическо, което може да се изгуби. Когато казвате, че сте изгубили Любавта си, с това се подразбира, че връзката между вас и Любавта е прекъсната. Тази връзка отново може да се направи, да се възстанови, но само чрез правата мисъл.

Ето защо, за да почне дейността на човека, той непременно трябва да се ограничи, да се стесни. Щом дойде дейността в живота, ще дойдат скърбите, страданията и противоречията. Скърбите и страданията в живота са резултат от човешкото неразбиране на нещата. Казвам: ние, съвременните хора, трябва да бъдем проводници на Божията мисъл! Ако само четем

Библията и я тълкуваме физически, ще намерим хубави неща в нея, но ще бъдем обикновени хора. Дори ако имате всичкото знание на Соломон, ще бъдете обикновени хора и в края на краищата ще кажете като него: „Суета на суетите, всичко е суета!“ Някои религиозни, духовни хора пък казват: „Ние можем да влезем в Божествения свят, без да минем пътя на Соломон“. Не, за да влезете в Божествения свят, трябва непременно да минете пътя на Соломон, да придобиете знанията на света и тогава ще имате известно предимство. Към това вече придобито знание трябва да турите подквасата на новия живот. Тази подкваса ще бъде Божествената Любов, която ще извади от тези знания всичко съществено и необходимо за новия живот. И тогава то ще се употреби за благо на нашите ближни.

Истинската дума, която определя понятието „Любов“, днес е забравена. Всички хора търсят тази дума, искат да си я спомнят, да я намерят. Щом си я спомнят, щом я намерят, с това заедно те ще намерят ключа на живота. Всички кабалисти навремето още, както и днес, търсят този ключ. Защо? Защото само този ключ е в състояние да оправи обърканото кълбо. Животът на съвременните хора е това объркано кълбо. Достатъчно е един възел от него да се развърже, за да почне по-нататък да се оправят обърканите конци. Този ключ ще развърже първия възел, който хората от хиляди години насам се мъчат да развържат.

Свещена е думата на Любовта! Тя не може да се произнася. Досега и аз не съм произнесъл тази дума. Даже Христос не си е позволил да я произнесе пред хората. Когато е трябвало да произнесе тази дума, Той винаги се е уединявал и заемал особено положение, особена поза. Един ден, когато дойдете до по-високо съзнание, и вие ще произнасяте тази дума. Засега достатъчно е да знаете, че съществува такава свещена дума, която някога сте знаели, но впоследствие сте я забравили. Работете върху себе си, за да си я спомните. Поставете си за задача да мислите върху тази дума като свещена, велика дума, която болни оздравява, невежи просвещава, мъртви възкресява. Магическа сила крие Любовта в себе си! Тя е ключ, с който всичко затворено се отваря. Тя трансформира отрицателните сили в положителни; тя повдига човека от Земята към небето; тя може всичко да направи. За Любовта всичко е възможно. Казано е в Писанието: „В последния ден ще чуя гласа ти“. Този глас е гласът на Божията Любов. Който чуе този глас, той ще оживее. Днес всички хора очакват този глас, тази свещена дума. Само тази дума е в състояние да подмлади човека, да го възкреси, т.е. да го въведе от смърт в живот.

Кажете ми вие какво е философското разрешаване на сърцето? Е, казват, при обичта имало някакви вибрации на сърцето. Добре, тези вибрации ти опитал ли си ги, виждал ли си ги? Къде са инструментите, с които си ги опитал? Колко трептения прави сърцето ти при тази обич? Ама тази дума „обич“ имала съдържание. Хубаво, къде е нейното съдържание? Аз

не виждам никакво съдържание. Това са символи, с които ние си служим. В дадения случай, когато аз произнасям думата „обич“, тя за мене има толкова съдържание, колкото е определено в моето съзнание. Тази дума се произнася безгласно. Гледам, някой беден човек зъзне пред мене. Аз веднага произнеса в себе си думата „обич“ и му дам дрехи, обувка, шапка. Това значи обич. Някой пита: „Обичаш ли ме?“ Аз няма да отговоря, но ще направя нещата. В духовния свят е престъпление да кажеш нещо, което не си направил. Ти ще направиш нещата и тогава ще говориш за тях.

Съмнението е един червей, от който много учени и богослови са разядени, покосени, отслабнали духом и пропаднали. Трябва да се освободите от съмнението, защото то е в състояние да парализира не само вашата прашка, но ще способства да загубите и камъка в нея. Когато се освободите от съмнението, ще знаете, че сте се освободили от един от най-опасните си противници. Щом се премахне съмнението, най-напред вярата ви ще се усили. Без него вярата у хората постоянно расте и укрепва в душите им. А зародищът на вярата е у вас.

Казвам: на всинца ви трябва абсолютна, положителна вяра! Колкото трудно да ви се вижда това учение, кажете: „Всички ние можем да разберем и приложим Божественото учение“. „Ама слаба ни е вярата.“ Ни помен от това! Не е слаба вярата ви. „Трябва ли да напуснем света, за да служим на Бога?“ Не, в света ще живеете. Кой дете е, там ще разреши задачата си. „С какви методи?“ С методите на Божественото учение. Всички знаете какво са допринесли старите методи на миналото. Хората на миналото и в гори са живели, и в манастири са служили, и в църкви са се кланяли на Бога, но задачите им и до днес не са разрешени. Сега остава да се приложи служене по вътрешна свобода. Нека всеки се вслуша дълбоко в себе си, дете ще намери истинските начини на служене. По този начин човек сам ще се освободи. Пробуди ли се Божественото в човека, само то ще бъде в състояние да го освободи.

Да бъдем Христови ученици, това е един вътрешен процес. Хлябът означава Христовото учение, а виното – неговата Любов, чрез която ние се повдигаме и ставаме едно с него. Житното зърно, това именно е Христос. И ако днес това житно зърно е толкова много в употреба – означава, че целият свят се храни с Христа. Житното зърно е Неговото тяло. Веществото на житното зърно – това са соковете, манната, с която ангелите са се хранили. Житното зърно е символът, емблемата на Христос. И във всички плодове, които имаме пред нас, се олицетворява Христос в своята чистота. Когато един ден вие разберете вярата, тя ще се превърне в истина, а истината ще се превърне в знание. Затова трябва да се държите за въжето. Вярата е едно въже, тя е една Божествена ръка. През тези времена, в сред бурните вълни, дръжте се за вярата. Ние трябва да бъдем избавени.

Сега всички вие сте призвани на тази велика трапеза на света. Този Господ на Любовта ви е призвал, каквото и да е вашето положение, каквото и да е вашето верую. Той днес ви вика да минете, да вземете една крачка нагоре; не като българи, не като евангелисти, не като православни, не като католици, не като мохамедани, но като разумни същества, като братя, които сте родени от един и същ Баща и в жилите ви тече една и съща кръв. Една и съща кръв тече в жилите на всички хора. Схванем ли ние този факт, това е Новото учение, така трябва да се реформира религията. Ако бъдещата религия не схване този велик закон, тя е осъдена в сто години отгоре да ѝ пишат „Бог да я прости“. Аз казвам една велика истина. Това трябва да знае духовенството и да тури на църквата си надписа „Бог е Любов и всички ние ще се жертваме за Любовта“. И всички владици, свещеници, майки, учители, съдии трябва да напишат този закон. Това трябва да бъде общият принцип – Любовта. И като се срещнем всички, да се познаем, че сме братя. Тогава ще имаме други знания, друга наука и тези прегради, които са днес между нас, ще изчезнат. И ще започне един нов живот, който ще внесе мир и радост: мир – вътре в умовете, радост – вътре в сърцата, и сила – в човешката воля.

Знаете ли колко векове са нужни да се изправят грешките на хората? Някога у вас се явява желание за отмъщение; вие си казвате: „Ще му смачкам главата, ще го туря под краката си. Да познае кой съм аз!“ Не, вдълбочете се в себе си и си кажете: „Този дух, който е дошъл в мен, е демонски дух. Ще го хвана и ще му кажа да мълчи. Вън от моето светилище! Забранявам ти да петниш Божия образ!“ Казваш на някого: „Не мога да мисля добре за теб“. Съжалявам те. Щом не можеш да мислиш добре за ближния си, и за Бога не можеш да мислиш добре. Тогава как можеш да любиш Бога?

Аз искам да бъдете абсолютно свободни. Подразбирам: свободни в своите възгледи, в своите вярвания, чувства, мисли и действия. Представете си, че вие сте живели във времето, когато Христос е бил на Земята, и хората около Него са ви убеждавали, че Той именно е Христос, очакваният месия. Други пък ви убеждават в противното. В душата ви се явява спор, вие търсите Христа, смущавате се. Казвам: вярвайте на своето вътрешно верую, на своето дълбоко убеждение. Не търсете Христа тук или там, Той е вътре във вас, във вашата душа. Само свободният човек може да намери Бога и да има едно мнение за Него. Аз, като ви видя, и вие, като ме видите, трябва да имаме само едно мнение един за друг. Защо? Защото Бог живее и в двамата. Разсъждавате ли така, ще кажете: „Този брат е отличен, защото Бог работи в него. Този Учител е отличен, защото Бог работи чрез него.“ Щом сме носители на Божественото, ще имаме сърце чисто, ум светъл, душа обширна и дух мощен. Това само Бог във вас може да направи.

Аз мога да направя когото и да е от вас какъвто искам: син, зелен, червен — мога да му дам каквато краска искам. Ами когато някой стане или съдия, или правник, или учител, или професор, или какъв и да е, по какво се различават те? По нищо. Това е само една боя, един етикет, който като се смъкне, нищо не остава от него. Следователно, когато започнете да разрешавате истински въпросите, вие ще снемете всички етикети. Вие ще се поставите в онова първоначално състояние, в което се намира вашият дух, вашата душа и вашето сърце. Вие ще отстраните всички онези отношения, които съществуват между хората и вас. Те са лъжливи.

Немислимо е хората да се възлюбят според законите на Земята. Любовта е качество на Бога. Тя съществува само в Божествения свят. Значи, хората могат да се възлюбят само като души. Когато обикнете някой човек като душа, вие няма да обръщате никакво внимание на неговите слабости и грешки, както майката не обръща внимание на грешките на своето дете. Ако успеете да постигнете това нещо, вие сте разрешили една от важните задачи в живота си. Вие сте дошли вече до положението да изпълните волята Божия. Ще кажете, че не сте се още наживели. Според мене, вие ще живеете истински само след като решите в себе си да изпълнявате волята Божия. Само при това положение в домовете ви ще настане радост и веселие; децата ще ви обичат, ангелите ще ви се радват. Само при това положение вие ще бъдете здрави, богати и щастливи и каквото намислите да направите, ще успеете. Да изпълнявате волята Божия — това е идеалът на всяка душа. Не изпълнявате ли волята Божия, вие ще дълбаετε кладенец с игла. Знаете ли колко хиляди години се изискват, за да издълбаετε един кладенец с игла? Обаче, който върши волята Божия, който люби Бога, достатъчно е да махне един път с ръка и да види пред себе си издълбан кладенец.

Казвате: „Ние трябва да се обичаме!“ Добре е това, но трябва да знаете, че Любовта не прави разлика между хората. Тя иска всички да бъдат изправни помежду си. Каква Любов е тази, която прави разлика между хората? Ще поканите гости в дома си и на най-важния от тях ще дадете първо място: ще поставите пред него хубава чиния, сребърни вилици, лъжица и нож; ще му сипете най-мазното, ще напълните чинията му догоре и т.н. Щом дойде ред до другите, ще сложите пред тях прости чинии, прости лъжици и вилици; след това ще им сипете от дъното на тенджерите, по-постно, по-малко и след всичко това ще говорите за Любов. Всички хора в едно общество трябва да бъдат еднакво задоволени. На Божествената трапеза е сложено в изобилие и за малки, и за големи. Бог никого не пренебрегва. Ако е въпрос за пренебрегване, това се дължи на хората. Само хората се пренебрегват помежду си.

„Освети ги чрез Твоята истина.“ Първото нещо, което трябва да нау-

чите от проповедите на Христа, е смирението. То е майка на истинското, положителното знание. Гордостта е майка на временното, преходното знание. Може да имаш много знания, но ако си горделив, ще бъдеш в положението на един от заблудените братя на Черната ложка. Спазвате ли Божествените закони, и от най-малките да сте, вие ще се повдигнете. Ако искате небето да се заинтересува от вас и да ви благослови, вие трябва да бъдете смирени във висок смисъл на думата, а не в обикновения смисъл, както ви е проповядвано. Смирението е красив ангел, велик дух. Който го е видял, веднага го е възлюбил. В смирението се зараждат всички Божествени добродетели, за които копнеят човешкият дух и душа. Ангелът на смирението е жив. Той носи в себе си милосърдието – дете на Любовта, най-малката дъщеря на Бога. Любовта живее между девствените духове и обещава светли бъднини на цялото човечество, както и на ония, които я търсят. Ако искате Христос във вас да бъде безсмъртен и силен, за да ви помогне, трябва да дадете път на Любовта в душата си. Това значи да поставите Христа на най-високото място в душата си, да осветите Името Му в сърцето си. Някои мислят, че са близо до Христа. Близо до Христа може да бъде само малкият, т.е. онзи, който е научил изкуството да се смалява. Казвате, че искате да бъдете като Христа, но същевременно искате да заповядвате. За да бъдете като Христа и близо до Него, трябва да научите закона на безкористното служене, да мислите право. На омразата да отговаряте с Любов, на злото – с добро. И тогава не е важно на кого служиш – на Ивана или Драгана; ще служиш на Бога. Имената са важни дотолкова, доколкото отговарят на своето съдържание. Името Христос не е единично, но колективно. Той е като въздуха и светлината. Всеки има право да се ползва от тях. Разсъждавайте разумно, философски и не се заблуждавайте от външната форма на нещата, нито от външните думи. Търсете вътрешното съдържание на думите.

Вие сте християни, вярвате в Христа; питам ви: колцина от вас имате преживявания, по които да познавате Христа не както е бил на Земята, но както е сега? А тази опитност е необходима и към нея вие трябва да се стремите. А за да я добиете, трябва в душата си да имате дълбоко смирение. Защо ви е необходимо смирението? Христос казва: „Елате при мене, защото аз съм кротък и смирен по сърце“. Какво разбирате под думите „кротост“ и „смирение“? Кротък и смирен човек не се подразбира, че трябва да стане мост на всички. Не. Кроткият и смиреният човек не е най-слабият, той е най-силният човек, който зло не прави, и най-умният, който никога не допуска лоши мисли. Много от вас съзнавате, че правите грешки, и ви става тъжно, но за да ги избегнете, две качества са необходими за сърцето ви – кротост и смирение. А те се придобиват при най-големите изпитания и мъчнотии в живота, а не при охолан живот. Те не се добиват в търговски дюкяни, нито в училища, нито в църкви. Ще ме запитате: то-

гава где се придобиват? Ще ви отговоря с едно сравнение. Ако желязото ви запита где може да добие светлина и топлина, как ще му отговорите? В огнището, за която цел е потребно духало и ковач. Сега направлявам мислите ви към този закон, да измените вашия поглед върху нещата. Де се намира това огнище в човека? В сърцето.

Не говорете за желанията си и не страдайте за това, което не сте постигнали; използвайте знанието, което иде чрез очите ви, и мислете какво трябва да правите всеки ден. Кажете си: „Днес трябва да бъде кротък и смирен заради Онзи, Който ми е дал живот“. Ако не сте готови да бъдете кротки и смирени заради Господа и Го безпокоите, вашият ангел ще ви напусне. Ако майката и бащата се безпокоят за нищо и никакво, близките им един след друг ще напуснат Земята. Страшно е да остане човек сам на Земята без близки и приятели, като сухо дърво, без листа, клончета и цветове. Колкото повече се безпокои, толкова по-долу слиза той и губи всичко, което му е дадено. За да не става това, приемете Христовото бреме, което води към кротост и смирение. Само така ще се повдигнете и облагородите. Да вземете игото на Христа, това значи да приемете знанието на своя Учител в себе си. Който не е кротък и смирен, не може да придобие Любовта. Най-мъчното изкуство е да любиш. Дето е Любовта, там е Духът. Учете се да любите не само хората, но и най-малките мушици, буболечици. И в тях се крият условия за бъдещото им развитие. Когато станат кротки и смирени, хората ще се отнасят добре с животните и растенията, няма да секат горите безразборно. В дървото виждам великолепен палат за съществата, които живеят в него. В кристала също виждам палат за съществото, което живее там. Следователно нямате право да вземате без позволение живота на дървото. За всичко трябва да се допитваме до господаря на къщата. Какво правят съвременните хора? Те разполагат с живота на низшите същества като със своя собственост, но в края на краищата скъпо плащат. Дали признават това, или не, не е важно. Ще възразите, че Господ е създал всичко за човека. Какво представя човекът? Част от целокупното човечество. Следователно като част той е длъжен да иска позволение за всичко, което му е нужно, от Онзи, Който е господар на цялото. Това изисква Христовото учение. Това изисква новата религия – религията на работата, на живота и на Любовта.

Днес от всички хора се изисква молитва. Защо е нужна молитвата? Понеже те се намират на границата на един несигурен свят, където всеки момент стават промени в реда и порядъка. Идват дни на скърби и страдания, за които Писанието казва, че Слънцето, звездите и Луната ще потъмнеят. Това означава, че всички религиозни схващания, всички религиозни вярвания ще изгубят смисъла си; светската власт ще се помрачи, ще изгуби своята сила. Ето защо окултните ученици трябва да работят върху себе

си, да се облекат в броня, в шлем, да издържат на тази вълна на страдания и изпитания, през която ще мине цялото човечество. Тази броня не е нищо друго, освен Любовта. Когато хората минат през тази вълна, те ще се оправят. Оправянето подразбира събличане старите дрехи на хората и обличането им в нови, в светли дрехи – дрехи на законност, на нов ред и порядък, на нов живот, на нова свобода. Това подразбира настъпване на нова епоха. Не се страхувайте от времената, които идват, но знайте, че само Любовта е в сила да победи злото.

Всяко живо същество – трева, дърво, цвете, животно – е израз на някаква идея, скрита в него. И човек е израз на една Божествена идея. Като дойде на Земята, Бог ще потърси първо човека, да види доколко той е реализирал идеята, която е вложил в него. Той ще се почуди, като види колко се е изопачил човекът, колко е изопачил Божествената идея, вложена в душата му. Бог ще каже на човека: „Ти нямаш право да залагаш тялото си и душата си. Те не са твоя собственост. Тялото ти е храм Божий и ти нямаш право да го петниш.“ Колко мъже и жени са изхвърлени днес на боклука като остатъците на агънцата и прасенцата, а отгоре им турят кръст и пишат: „Бог да ги прости! Да ги помене в царството си!“ Бог ще помене покойния, но ще помене и онзи, който е станал причина за разрушаване на къщата му – неговото тяло. Аз пък ще кажа: Господи, помени в царството си всички мъже и жени, старци и деца, свещеници и проповедници, учители и ученици, търговци и занаятчии и ги научи да живеят правилно, да не рушат къщите на своите ближни, да не отнемат живота на всичко живо по лицето на Земята. Това значи да вземете Христовото иго на себе си и да станете кротки и смирени.

Християнството е една дълбоко мистична школа и ако вие бяхте чисти, както аз разбирам, биха ви се дали доказателствата, които търсите. Те са наистина тъй потребни за живота, както плодовете са потребни за дърветата. Съществуват обаче определени условия, при които тези знания се дават. Господ никога не е отговорил нито на една моя молитва, докато не изпълня всички условия, изисквани от мен. Бог е чисто и възвишено Същество и всяка наша нечиста мисъл го отдалечава от нас. Затова се казва: „Докога ще ви търпя?“ Това са ниските и нечисти егоистични помисли, които карат човека да мисли само за себе си. И като излезете в света, вие виждате същото. Как ще докажете на света, че сте чисти? Светът няма да ви разбере и затова е необходимо той да влезе в съгласие, в хармония с духовния живот, с невидимите същества, които са винаги над нас. Ако вие бяхте ясновидци, щяхте да видите как те действат.

Един ескимос знае как да се справя със студа. Но ако дойде в топлите места със своите дебели дрехи, как ще се справи? В него ще се зароди желание да се освободи от дрехите. Тогава онзи стих, който тълкуват в

Писанието: „Да се отрече човек от себе си“, значи, от своите мечи кожи в топлите страни. Щом си дошъл в топлите места, ще се отречеш от своите мечи кожи и ще облечеш дрехи от платно, леки. Дебелата дреха може да е била 15-20 кила, като идеш в топлите места, ще останеш само с 1-2 килограма. Какво ще стане? Мечата кожа ще иде при мечките. Вълната ще иде при овцете. Като се откажеш от себе си, всяко нещо, което си заробил, то ще иде при своите си, ще се радва. Като се отречеш от себе си, ще изпратиш всички слуги да идат при баща си и майка си, ще им дадеш отпуск, а ти ще служиш сам на себе си. Да дадеш свобода на своя ум. Вие го ангажирате само за вас да мисли. Умът и за себе си трябва да мисли. Какво значи умът да мисли за себе си? По този начин, по който сега мислите, въпросите не могат да се разрешат. Нищо няма да притежаваш напълно. При сегашните условия на живота ще бъдеш един наемател.

Всички съвременни християни сте именно в тази последна стадия. Вие знаете, че Христос е благ, четирите заповеди на Мойсея сте изпълнили, но като дойде последната, че трябва да ликвидирате, спирате се и казвате: „Мога ли да раздам всичкото си имане, мога ли да бъда толкова сесемин, че да ми се смеят хората?“ Затова от всички се изисква едно будно съзнание, едно правилно разбиране на тази вътрешна философия на живота. Туй, което ни спъва сега, то е, че ние повече се занимаваме със своите наследствени черти, мислим за баща си, за майка си, за дядо си, за баба си, какви въпроси са разрешили, но точно за себе си не мислим. Когато дойде да разрешаваме нещо за себе си, ние минаваме бегло, не се спираме върху своя дух, върху своята душа, върху своя ум и върху своето сърце. И като даже се спрем, ние се спираме върху това, което обществото изисква. Ние сме толкова повърхностни!

Всички онези разисквания ние можем да оставим за после. Ние благодарим на философите за всички философски системи, с които са ни занимавали досега, но ние разрешаваме сега един важен въпрос. Кой въпрос? Въпросът на този, младия момък. На Земята момата лесно решава въпроса. Тя пита: „Ще ме вземеш ли?“ Момъкът пита: „Ще дойдеш ли след мене?“ Момата очаква, но момъкът казва, че не се решава — и си наведе главата. Господ сега ви запитва: „Ще дадеш ли всичко?“ И чака за отговор. Ако си наведеш главата, нищо няма да дадеш. Ако разрешиш въпроса правилно, главата ще си държиш нагоре. Вярно е, че пълните класове все надолу гледат, но и счупените класове все надолу гледат. Има ли грях в това, ако празният клас, който е бил първо пълен, след като се изпразни, се вдигне нагоре? Той казва: „Аз бях богат, раздадох всичко на сиромасите, и сега мога да си вирна главата нагоре“. Какво означава вирването на главата? Това значи: „Господи, аз давам всичко на Твое разположение и съм готов да изпълня Твоята воля“. И тъй, от всинца ви се изисква онази вътрешна

абсолютна готовност. Тази готовност да се следва или не Христа е по една вътрешна свобода. Никой не може да ви насили. Кажете ли: „Какво трябва да направя, за да наследя вечния живот?“ — веднага в съзнанието ви ще изпъкне отговорът: „Иди продай всичкото си имане на бедните, ела и ме последвай!“ Този въпрос у нас ние бихме го разрешили много лесно. Как? Ако имаш една жена, която много обичаш, и Господ ти каже тъй: „Иди продай всичкото си имане и парите дай на жена си, а след това ела и ме последвай“, какво ще каже жена ти? Ако направиш така, тя ще те вземе за светия. Ако постъпиш с приятеля си така, и той ще те вземе също за много добър човек. Но ако Господ ти каже да продадеш имането си и парите да раздадеш на онези, с които връзките ти са съвсем други, как би разрешил въпроса? Господ ще ти каже тъй: „За да видиш колко те обичат жена ти, дъщеря ти, синът ти, приятелят ти, иди продай всичкото си имане и раздай парите на сиромасите!“ Ако жена ти, дъщеря ти, синът ти, приятелят ти одобряват твоята постъпка, знай, че всички те обичат, но ако въстанат против тебе, знай, че не те обичат и че с тебе не могат да разрешат никакъв въпрос.

Например Христос никъде не казва, че трябва да сме бедни. А това, което говори за камилата и иглените уши, с това не иска да каже, че богат не може да влезе в царството Божие, а че богатият трябва да остави камилата с богатството си отвън и тогава да влезе в царството Божие.

Приемете Христа в себе си, приемете великия Брат на човечеството. Приемете Го като единствен добър човек, като единствен, Който има Любовта, Който има Мъдростта, Който има Истината в себе си. Приемете Го като единствено същество, от което произтича всичко добро. Това е Бог. Ние сме лъчи от Бога, Който се проявява в нас. Като знаете това, не се стремете да бъдете добри. Бог е добър, а вие дайте възможност на това добро да се прояви във вас. Щом си лъч от Бога, ти ще мислиш за Него, за царството Божие. Следователно можеш да бъдеш като Бога, но не по-горе от Него. Никой не може да надрасне Бога. Той е безграничен, безпределен, безконечен. Той е непостижим в своите пътища.

Когато се казва, че трябва да мислим добре, това значи да се свържем с онзи възвишен, чист свят, където всички същества разбират и изпълняват волята Божия. Когато се казва, че трябва да правим добро, нямам предвид правене на добро, както всеки човек го разбира, но както Бог изисква. Всеки трябва да прави доброто според Божия закон. Не е добро онова, което се прави пред хората, те да кажат, че този човек е добър. То е все едно с чужда пита помен да правиш. Всеки трябва да изразява онова, което Бог е вложил в него и да знае, че това добро не е негово, но Божие. Тогава човек не прави доброто, но Бог в него. Който мисли другояче, той сам ще се натъкне на известно противоречие в себе си. Днес лекарят отива при някой болен, дава му някакви лекарства и казва: „Плати сега!“ Като озд-

равее болният, лекарят казва: „Аз излекувах този болен“. Казвам: който вярва, че сам лекува хората, той има право да взима пари. Обаче който знае, че Бог лекува чрез него, той няма право да взима пари.

Ако бих имал време, бих ви изтъквал защо Христос е говорил с притчи. Това представлява един определен метод, определен начин да предаде Своето учение на света. Понеже в Неговото време хората не бяха готови за Учението Му, Той даде на света тези образи, за да може то да се запази за нашето време. Ако Христос дойде сега, той няма да се занимава с тези образи. Той ще говори други неща. Онези, които преди две хиляди години не са го разбрали, трябва да го разберат. Тогавашното учение на Христа е основа на сегашното, което Той ще изнесе пред света, и затова именно тези форми, които са негово дело, ще претърпят известни промени: кръвоносните съдове, дихателната система, всички клетки ще претърпят изменение.

Ще ви говоря върху вътрешния смисъл на религията. Религията е наука за формата. Когато говорим за физическото поле, ние се намираме в областта на науката за формата на туй поле. Еволюцията в човека и в природата представлява едно видоизменение на тези форми. Следователно, когато истината се проявява на физическото поле, тя се проявява именно в изменение на формата. И колкото една форма е по-близо до изразяване външната страна на истината, доколкото тя я vyplътява, толкова тя е по-силна.

Сега аз изнасям един принцип. Когато искате да се явите пред лицето на Бога, бъдете готови да извършите всичко заради Него. В това седи изпълнението на волята Божия. Ако днес още не сте готови да скъсате вашите изпълнителни листове заради Господа, Любовта ви е слаба. Ако сте готови да скъсате вашите записи, вашите изпълнителни листове, и аз съм готов да скъсам моите записи срещу вас. Ако вие не сте готови, и аз не съм готов. Щом вие не сте готови да скъсате записите на вашите стари идеи, да се освободите от страха за утрешния ден, и аз няма да скъсам моите полици. Щом скъсате старите си записи, животът ви ще се нареди добре. Че ако днес, когато сте пред Божието лице, не сте готови за подвизи, утре ли ще бъдете готови? Когато беше на кръста, Христос скъса всички полици, всички изпълнителни листове на своите длъжници и каза: „Господи, прости им! Те не съзнават какво правят.“ Ако не беше простил на своите длъжници, Христос не би могъл да се яви пред Господа, не би могъл да влезе в царството Божие. Величието на Христа седи в жеста на благородството, което той прояви на кръста още. Закован с гвоздеи на ръцете и на краката, той каза: „Господи, прости им!“

Ще кажете, че проповедта ми днес е хубава. Не е въпрос за хубавата проповед. Важно е каквото се проповядва, да се прилага. Къде е силата и Любовта на християните, които се намират пред лицето на Бога и не могат да скъсат своите стари записи и да кажат: „Господи, прости им!“

След всичко това те ще отидат при някой праведен човек и ще искат да се моли за тях. Не, не е позволено да се молите за човек, който не е готов да скъса своите стари записи. Свещено трябва да бъде името Божие за вас. Произнесете ли това име, бъдете готови на всички жертви.

В двете прочетени глави – от Йеремия 9 гл., от Йоана 18 гл., виждате двама души, които са претърпели големи разочарования. Йеремия е човекът от Стария завет, голям патриот. Той плаче за народа си, като същевременно предава Словото Божие. Той казва какво ще дойде върху неговия народ, какво го очаква. Това, което пророкът е говорил навремето си, се отнася и до сегашната епоха.

Исус е вторият човек, Който е претърпял големи разочарования. Йоан говори за него: „Той дойде в света, донесе истината на човечеството, но освен че не Го приеха, Той беше изложен на ударите на римските войници“. Те му казаха: „Ние не се нуждаем от такъв човек“. Значи каквото Йеремия предсказваше на израилския народ, сбъдна се. И каквото Исус проповядваше на евреите, изпълни се. Той им каза: „От нине няма да ме видите, докато не кажете: „Благословен Онзи, Който иде в името Господне!“

Две хиляди години вече как евреите носят последствията на своята грешка.

Ще кажете може би, че евреите са били големи грешници, понеже не познали Христа и са го разпнали. Кой човек и до днес още не разпъва Христа? Млади и стари, учени и прости и до днес разпъват Христа. Често хората постъпват като Петра: вадят нож и защитават истината. Истината с нож не се защитава. При това Петър не насочи ножа си срещу някой от главните, от военачалниците, а удари с ножа си един от войниците и отсече ухото му. Каква война е тази, в която хората отрязват ушите си, главите си, ръцете и краката си? Христос каза на Петра: „Тури ножа в ножницата си! Който нож вади, от нож умира.“ Действително, с един нож или с много ножове, война не става. Не е война това да осакатиш човека. При това, когато Петър скри ножа в ножницата си, три пъти се отрече от Христа.

Днес всички хора знаят да воюват с оръжие, но с Любовта не могат да воюват. С новото оръжие – Любовта, никой още не може да воюва. С езика всички мушките наляво-надясно и на този ухото ще отрежете, на онзи – носа, ръката, крака. Кажат ли ви да млькнете, вие туряте ножа в ножницата си и удряте на бяг.

И Христос казваше на евреите: „Вие трябва да напуснете баща си и майка си, да се отречете от своя живот и тогава да тръгнете след Мене“. Това значи: вие трябва да напуснете стария живот и тогава да тръгнете след Мене. Това значи: вие трябва да напуснете стария живот и да заживеете по нов, Божествен начин. За да дойдете до това положение, трябва да се измени старият път на разбиране, коренно трябва да се измени цялата философска мисъл на човечеството.

Христос каза, че мъжът трябва да напусне жена си; жената да напусне мъжа си; синът да напусне майка си; дъщерята да напусне баща си; слугата да напусне господаря си; богатият да се откаже от имота си; съдията да напусне службата си, а професорът – своята кариера. Какво по-голямо противоречие от това да напуснеш всичко, да се откажеш от себе си и да тръгнеш след Христа? Представете си, че някои разберат тия истини в буквален смисъл. Какво ще направят те? Всеки ще вдигне на гърба си по един дървен кръст и ще тръгне за някъде. Някъде ще тръгне и той сам не знае. Много герои от войната носят по един или по два кръста за храброст. Много християни носят кръстовете по вратовете си. Какво ще допринесат тия кръстовете на съвременните хора? Ще надигнат кръстовете си и ще замязат на работници, които носят кръстовете на гърба си, но не знаят в коя посока да тръгнат. Христос е казал: „Вдигни кръста си и ела ме последвай!“ Обаче с тези думи Той разбирал съвсем друга истина. Под думата „кръст“ Христос разбирал друго нещо. Кръстът е символ на търпение. Който съзнателно носи своя кръст, той гледа спокойно, с търпение на всичко това, което става в света.

Христос не отказа да дойде и втори път на Земята. Той видя къде е погрешката, поради което не може да се живее на този свят, и затова каза на учениците си, че ще отиде да им приготви жилище на небето и ще дойде втори път тук на Земята, за да ги вземе. Но като дойде Христос втори път на Земята, цялата ще я запали. Защо? За да се изгладят, за да изчезнат всички възпоменания от разпъването му на дървения кръст. За този акт днес свидетелстват страданията на цялото човечество, а всички тези страдания трябва да изчезнат, да не остане никакъв спомен от тях. Цялата стара култура ще изгори и ще се създаде нова култура с нови образи. Като дойдат тези нови образи, няма да остане и помен нито от страданията на Христа, нито от тия на човечеството. Казано е: „Камък върху камък няма да остане“. Това е вярно не само в буквален смисъл, но и в преносен. Всички схващания на хората за живота, за отношенията между бащи и синове, между майки и дъщери, между слуги и господари, между верующи и безверници – всичко, което историята е записала от паметивека досега, ще бъде пометено, ще бъде издухано от вятъра, както прахът се издухва от улиците.

Аз наричам този живот живот на безлюбие. Хората се раждат без Любов и умират без Любов, страдат без Любов и се радват без Любов, развиват се без Любов, учат без Любов, живеят без Любов. Това е трагичното и драматичното в живота. Вие се измъчвате от това и казвате: „Защо Господ не е направил света другояче?“ Казвам: има един свят, какъвто вие търсите. Той е създаден отдавна, Бог живее и царува в него. Този свят е светът на Любовта. И за него е казано: „Всеки, който дойде при мен, няма да бъде изпыден. Ще му отворя вратата, той ще влезе и ще намери храна.“

Казано е: „Отивам да ви приготвя място и когато се върна, ще ви взема“. Значи Христос ни извежда от подсъзнанието в съзнанието, от обикнове-

ното съзнание в истинското. На вас ви е нужно това, което беше нужно на учениците, а именно, да знаете къде е отишъл Христос – същото, което искаше Тома, който имаше положително отношение.

Сега настъпва една епоха – най-важната в историята на човечеството – и ние не трябва да загубим един от най-добрите случаи, които ни се предоставят. И като си отидете, ще ви съдят, ще прегледат сметките ви и когато те се изравнят, тогава ще се види сметката на света – светът ще бъде съден и на този съд ще присъствате и вие. Когато дойдат трудностите, те ще разкрият какви сме ние. Само трудностите могат безпогрешно да посочат изпълнителя на волята Божия. При преодоляването на трудностите вие често усещате у вас тази сила, която ви крепи, а именно тя е Христос, това е Духът Христов, който ни обединява с всички наши братя. Ние често се връщаме назад като блудния син, в чест на когото заклаха теле. Знаете ли кое е това теле? Това е нашата душа, която чака завръщането ни.

„Ще напусна нивата си.“ Не, нивата си не трябва да напускаш. Друг казва: „Аз ще оставя ралото и мотиката си“. Питам: духовно рало и духовна мотика пригответе ли си? „Ама аз искам да стана поет.“ Духовно перо пригответе ли си? „Аз искам да стана проповедник.“ Ти знаеш ли духовния език, с който трябва да говориш на хората? От тази гледна точка вие трябва да разбирате думите, които Христос казваше на своите ученици: „Ако не се отречете от себе си, от майка си, от баща си и не вдигнете кръста си, и не тръгнете след мен, не можете да се наречете мои ученици“. Как мислите, ако Христос не се отрече от себе си, от своя живот, от майка си и баща си, от всичко в света, и не вдигна кръста си, може ли да бъде образец за нас?

„Тури кръста на гърба си и ме последвай“ – каза Христос. Да туриш кръста на гърба си, това е най-страшното нещо. То значи да туриш на гърба си и доброто, и злото, и да ги носиш. Кого да последваш? Христа, т.е. Любовта. Когато отидеш да слушаш Христа, ти ще бъдеш такъв юнак, че ще вдигнеш на гърба си и злото, и доброто, и ще можеш да ги носиш. Злото и доброто са в постоянна борба помежду си, понеже не могат да разрешат великата задача на живота. Ако ти чакаш да спре борбата, трябва да знаеш, че тази борба няма край. Ти ще им кажеш: „Понеже вие дълго ще се борите, аз ще ви вдигна и ще ви нося на гърба си“. Там долу хората вдигат шум, състезават се. Ти ще си кажеш: „И вас няма да чакам да утихнете“.

Не може да отидете при Христа, ако не вдигнете своя кръст, защото и злото обича Бога. То представлява, както и доброто – разумни същества, само че съществата на доброто вървят в правия път, а тия на злото са се отклонили от него. И едните имат Любов към Бога, и другите имат Любов към Бога. Щом всички сили се стремят към Бога, в света не съществуват противоречия. Те съществуват само като творчески акт.

Ако в живота ви има само едно желание, което не сте опитали – не съжелявайте. То е най-последно – като Адамовото дърво. Не пожелавай-

те плодовете му. Хранете се с плодовете от Дървото на живота и ще се изцерите. Това Дърво е Христос. Имайте неговото сърце, желайте неговия ум. Да бъде у вас Христовият Дух. И разбирайте онова, което Той има да ви каже, защото ще бъде написано във вашите сърца. Там, където Бог ще го напише с ръката си и където вие сами ще го четете. Защото Божият закон е да се пазят всички добри неща в душата, която е олицетворение на всичко, което той върши. Тя е книга, в която се вписват неговите дела заедно с неговите слова. Да не ви дотяга, когато Господ работи в душата ви. Ако той не се уморява да поправя сърцето ви, то поне имайте търпение да не го безпокоите и смущавате в работата му, която върши за вас. И му съдействайте за по-бързото ѝ привършване.

Ако ви кажа, че е време вече да се отворят очите ви — те са отворени. Изисква се да се махне само едно малко було, но на мнозина от вас това ще причини голям страх. Като влезете в духовния живот, в новия живот, както аз го наричам, неизбежно ще срещнете на пътя си едно огледало, в което ще видите и красивото, и грозното в себе си, и веднага ще се уплашите. Затова е нужно човек да бъде подготвен, иначе в него ще се яви скръб, че не е достоен за този път. В това огледало ще видите всички ваши минали съществувания, затова ще ви прекарат през един подготвителен път, където ще видите друго огледало, а после, след като ви приготвят, ще се натъкнете на страшното огледало. Светът никога не е чувствал такава нужда от Любов, каквато сега чувства. Такива страдания, такова падение, такъв мрак съществува днес в света! Сега се изискват силни души, силни ученици, които не само да говорят за Любовта, а и да я изявяват и прилагат в света, които да подкрепят тези души. Знаете ли колко хора пышкат, плачат, страдат в своите домове, без да има кой да им каже поне една утешителна, една насърчителна дума? Господ ви казва: „Намерете тези души и им помогнете!“ Те ходят в църкви, палят свещи, молят се и не могат да се утешат. Учат се — не могат да се утешат. Пари имат — не могат да се утешат. Те казват: „Господи, изпрати някого да ни даде светлина, да ни упъти в този свят!“ Казвате: „Нали са учени хора!“ Колко учени, колко видни хора има в Европа, които са писали научни книги, но обикалят из църквите, палят свещи, четат Библията, търсят с голямо усърдие Великата истина. И вие трябва да имате това усърдие да търсите великата Истина!

Светът може да се вълнува, бурите на живота може да ви обезпокояват и да ви се струва като че ли корабът, на който пътувате, ще потъне. Помнете: този кораб не потъва. В света могат да станат много промени, много изменения, но Отец, който ръководи всичко това, остава всякога един и същ. Мир на вашите души! Аз ще ви дам този мир, който светът не може да ви даде. Когато завършите вашето поприще на Земята, Отец сам ще обърше всяка сълза от очите ви и ще ви даде всяка радост и веселие.

ЦВЕТОВЕ

И тъй, ефектът на цветовете зависи от техните вибрации. Колкото са по-висши вибрациите на даден цвят, толкова и резултатът е по-добър. Правете опити, за да чувствате вибрациите. Когато сте разгневен, когато имате отрицателни мисли, вдълбочете се в себе си, във вашата аура, и ще видите в този пояс около вас широки, черни резки. Тогава казвате: „Колко съм черен!“ Човек може да вижда в аурата си трептенията на разните цветове. Висшите трептения, които идват от висшите светове, влизат в аурата ви и създават една приятна гледка, приятна картина, а тия, които идват от нисшите светове, създават нисши настроения и придават тъмен цвят на аурата ви. Когато сте неразположени, трябва да знаете отде иде това неразположение и в кой цвят се намирате. Много пъти вие сте в дисхармония с тия висши, живи цветове. Ако сърцето ви не чувства правилно, вие сте в дисхармония с червения цвят. Ако сте в дисхармония с мислите си, жълтият цвят не може да ви изпрати своите висши трептения. Ако черният ви дроб е разстроен, вие не можете да възприемете трептенията на зеления цвят. Много окултни ученици страдат по тази причина именно, че не могат да се хармонизират с цветовете.

Какъв е цветът на страха? Какъв става човек, като се уплаши? Той приbled-нява, става жълт. Значи, страхът кара човека да мисли. Щом човек направи една погрешка, външно в него се предизвиква жълтият цвят. Значи, страхът се лекува само чрез жълтия цвят. Гневът с какво се лекува? С розовия цвят. Това показва, че тъмно-червеният цвят трябва да се превърне в розов или в син. Мислете за тия цветове. Тия вибрации ще предизвикат у вас едно успокояване и вие ще почнете да мислите, да разсъждавате. Кой цвят изпъква след розовия? В кого се влюбва розата? Когато човек се влюби, започва да мисли. Значи, след розовия цвят идва жълтият. Розовият и жълтият цвят си хармонират. Когато вие искате да излекувате известен недъг в себе си, прекарайте тия два цвята през ума си и те ще произведат един малък благоприятен резултат. Какво е съотношението между жълтия и синия цвят според вас? Кой е преобладаващият цвят сега на Земята? Зеленият. Ние сме потопени в зеления цвят, през него минаваме. Той е цветът на човешката индивидуалност, прави го самостоятелен.

Всеки цвят има органическо и психическо действие.

Чистият червен цвят произвежда оживотворяване, но ако се възприема нечист червен цвят, той произвежда дразнене в човека.

Чистият портокален цвят произвежда благородното индивидуализиране, а нечистият подхранва егоизма.

Чистият жълт цвят произвежда вътрешно равновесие на чувствата: уравновесяване, мир, тишина, спокойствие, а ако е приет в нечист вид, образува болезнено състояние — разни болести.

Чистият зелен цвят произвежда растене във всяко отношение: на мисли, на чувства, проявяване на благородни чувства и пр. А в нечист вид произвежда съхнене — и физическо, и психическо.

Синият цвят в голямо количество и в чист вид причинява подем, разширение на чувствата, проявяване на най-възвишени чувства в човека. А в малко количество и в неестествен вид произвежда противоположното: съмнение, безверие, обезверяване.

Тъмносиният цвят в чист вид произвежда твърдост, решителност, устойчивост в убеждение, в чувства. А в нечист вид — непостоянство.

Моравият цвят в чист вид произвежда сила на характера, а в нечист вид — малодушие.

Всяка мисъл произвежда особен цвят.

Срещате един човек и казвате, че е добър. Кое ви дава повод за това? Под какъв ъгъл на зрението виждате? Отде знаете, че е добър? Добрият човек има няколко черти, които изпъкват повече или по-малко. Като видите тия черти, познавате, че той човек е добър. Добрият човек проявява дейност. Доброто е като белия цвят. Как познавате белия цвят? По отражението на светлината. Белият цвят отразява напълно светлината. Черният цвят никак не я отразява. И доброто отразява напълно, затова е добро. Злото няма никакво отражение — черно е то. Доброто има свой цвят, милосърдието има своя цвят, правдата има свой цвят. Какви са цветовете на тия добродетели няма да кажа сега, но те си имат своя цвят. Ако правдата няма цвят, тя остава неразбрана. Цветът я прави достъпна за нас. Чрез цвета ние изучаваме нейните качества. Правдата поставя дисхармоничните неща на мястото им. Без правда в света щеше да има пълна анархия. Без добро нещата щяха да бъдат без съдържание.

Бялото и черното са резултати. Бялата риза може да я боядисаш черна. Черният цвят е основа на бояджийството. Той е основа, оттам започва изкуството, художеството. Художниците не могат без черния цвят. Като се разлага черният цвят, добиват се други цветове. Черноземът е много богата почва, а пясъчливата е варовита, бедна. Ако в бялата пръст посееш жито, не става. Бялото е безплодно, черното е плодовито.

Как се е образувал носът? Действали са известни сили от мозъчните центрове, които са оформили издадеността. Затова носът се е образувал в тази

част на човешката глава. За да се оформи външното ухо, умът е действал в тези части на главата. По този начин като изследвате, ще откриете, че от мозъка се излъчват радиовълни, които оформяват постоянно ушите. Вие виждате физическия човек. Истинския човек не виждате. Вие виждате само неговата деятелност. А ако сте ясновидец, може да видите каква енергия, каква светлина се излъчва от един добър човек. Ако сте ясновидец, ще видите как изглежда човек, който мисли. Каква особена светлина излиза от него. От него радиира енергия. Ако човек мисли върху някое изобретение за въоръжаване, от него излиза друга светлина с особен цвят. Един ясновидец ще види, че от главата на военния се излъчва червен цвят. Ученият излъчва жълт, златист цвят. Религиозният – синкав, а пък светията излъчва синя светлина. Ореол го обкръжава с мека светлина. По цветовете можете да определите характера на човека. Когато си неразположен, червен си. Когато мислиш или се занимаваш с музика – жълт, златист. Религиозният, филантропът, който мисли за доброто на хората, излъчва синя светлина. А пък когато дойдете до Божественото, тогава сте озарени от най-благоприятна светлина, това е цветът на духа и на душата. Духът и душата са облечени като два полюса на Божествената светлина, която е мека, приятна и носи живот в себе си.

От зелените лъчи на светлината зависи успехът и освежаването. От недомъка на този цвят се ражда сиромашията, а от голямото изобилие на този цвят се развива безлюбието, егоизмът и скъперничеството.

Някой казва, че не може да обича. Това показва, че му липсва червената краска и затова този човек трябва да прави обливания с аленочервеня цвят и да чете стихове от Евангелието, дадени в „Завета на цветните лъчи“.

Ако са ви нужни пари, приложете зелената краска, т.е. четене на съответните стихове и обливане с тази краска. За свежест, за благополучие, за растене използвайте този цвят.

За активизиране използвайте тъмночервената краска.

Физическото тяло е свързано с материята и то е ключът – чрез него ние сме в съприкосновението с физическия свят, с природата. Не влизайте в спор със своето тяло, каквото и да е то, бъдете благодарни за него.

На глупавия предложете работа с жълтата краска.

Светлочервената краска е на Любовта. Светлосинята краска е на духа и на истината.

Който е маловерен, нека предизвика синята краска, да се потопи в нея, за да махне маловерието.

С виолетовата краска се извършва спасението на човечеството. Тя е краска на силата, на волята, на благостта, благодатта, смирението.

Черният цвят означава почивка, отсъствие на човека.

Когато искате да излекувате известен недъг в себе си, прекарайте розовия и жълтия цвят през ума си.

Всички цветове са космически сили, които проникват целия Космос. Бог е светлина — Той е най-възвишеният светъл цвят, който включва всички други цветове, а всички други цветове са видоизменение на Божествената светлина.

Ако вие разбирате закона на светлината, вашите работи щяха да се оправят. Например виждате червен цвят. Ако го динамизирате да стане активен, да го почоплите като плод, ще потече от него благодатен сок, извор ще излезе. Но червеният цвят, ако дойде в дома ви, може да ви накара да плачете. Ако знаете как да го посрещнете, той ще бъде добър. Ако го разберете и използвате както трябва, той ще бъде добър. В него има такива и толкова трептения, че хората могат чрез него да се домогнат до безсмъртие. Червеният цвят има едни трептения, които аз наричам „ритмични трептения на безсмъртието“. Но трябва да знаете точно времето на тяхното възприемане. Тези животворни лъчи идват точно навреме. Дойдат ли тези лъчи на Слънцето, лъчите на безсмъртието, изложи се на тяхното въздействие. Понякога те произвеждат една обратна реакция и ти казваш: „Стига ми вече“. Не, точно тогава ще останеш. Напуснеш ли с една секунда по-рано, болестта остава. Или пък обратно: една секунда само да стоиш повече под въздействието на тези лъчи, болестта пак остава. Навреме и съзнанието ти да присъства. В даден случай, когато тези вълни действат, а ти мислиш за други странични работи, няма да ги възприемеш.

Цветовите са храна. Кръвта на човека не е боядисана, но храна има, съдържание има в нея. И в цветовете, и в музикалните тонове има храна.

Когато някой човек е груб, това показва, че има излишък от червения цвят в себе си, от неговата енергия, и той трябва да се освободи от нея. Безволието, малодушието е липсата на син цвят. От това гледище лошите хора имат най-голяма топлина, а по-малко светлина. Добрите хора, обратно — повече светлина, а по-малко топлина. Червеният цвят поглъща всичко в себе си.

Светлосиньото е живо, подвижно, прелива се в няколко цвята. Синият цвят е почва, в която се сеят някои чувства, главно религиозни. Синият цвят не може да се превърне в бял, понеже белият цвят не съдейства на растенето.

В синия цвят се посадят семената на Божествените чувства, за да може те да растат, цвят и плод да дадат.

Чрез свойствата на червения цвят на светлината ние приемаме живота.

Чрез свойствата на портокаловия цвят придобиваме индивидуалност.

Чрез свойствата на жълтия цвят укрепва нашата мисъл.

Чрез зеления цвят придобиваме сила на растене.

Чрез синия — укрепва нашето сърце.

Чрез виолетовия — ставаме мощни, силни.

Силата идва от Бога. Здравето ще го добиете от светлината. Малокръвен сте. Обикнете червения цвят на светлината. Отделете ги тези лъчи от призмата и се лекувайте с тях. Ако сте се обезсърчили, ще се обливате със сините лъчи на светлината. Ако умът ви е в безизходица, отделете жълтия цвят и така направете, че да грейне в ума. Защото умът се храни със светлина. Ако не знаете да храните ума си със светлина, вие не можете да растете и да възраствате. Това и растенията го знаят.

Лъчите на светлината изобщо са едно незаменимо меню. Във вторник ще се храните с червения цвят, в сряда с жълтия, в четвъртък със светлосиния, в петък с тъмносиния и розовия, в събота с виолетовия и черния, в неделя с оранжевия, в понеделник със зеления до жълто-зелен цвят.

Белият цвят идва от небето. Всички останали цветове природата праща като подаръци. И ако хората знаеха как да употребяват тези подаръци, щяха да бъдат здрави, умни.

Хората днес носят червения цвят, без да знаят защо го носят.

Червеният цвят прави хората смели. Те трябва да знаят как и кога да го употребяват.

Портокаловият цвят носи примирение, зеленият – култура, растене. Земята трябва да се оре и сее.

Жълтият цвят показва, че човек трябва да бъде разумен, да използва нещата правилно.

Синият цвят – да благодариш на Бога за всички блага, които ни е дал, виолетовият – да сме благодарни и да дадем от себе си не само на подобните, но и на всички живи същества, към всички да сме благородни и справедливи. Черният цвят трябва да се обърне в червен.

Зеленият цвят трупа, събира навътре. Жълтият цвят – разтоварва навън.

Червеният цвят на светлината внася в човека енергия и влага. Влагата не се отразява добре на мисълта. Жълтият цвят внася мисъл, но същевременно и сухота.

На главата си черно не слагайте, ако ви се носи черно, слагайте го на краката. На главата нещо бяло, а на врата – червено или синьо. С цветовете ще се лекувате.

Цветята действат лечебно. Когато човек иска да си въздейства добре на здравето и разположението, да отглежда разноцветни цветя с всички цветове на дъгата, те ще допълнят това, което за момента му е необходимо.

Днес най-успокоителният цвят е зеленият. Ние все още не разбираме силата на цветовете, на светлината, приемаме само милувката, а говорят ѝ не чуваме.

Черният цвят събира повече енергия. Когато човек е много изнервен, нека се облече в черни дрехи, да си сложи черна шапка за известно време.

Праведният да се облича в бяло. Децата обличайте в бяло.

Цветът всякога показва събрания капитал. Човек, който разбира, може да се ползва от лечителната сила на цветовете. Цветът не е само етикет. Ако можеш да направиш цветовете подвижни, така, както ги виждаш, те могат да ти бъдат много полезни. Ако обичаш много дълго време да се вглеждаш в който и да било цвят, той тогава ще произведе едно болезнено състояние. Някой човек, ако дълго се е взирав в зелената краска, може много да е израснал, но е изсъхнал, без листа е, сух. Ако прекалено е гледал червения цвят, е станал гневлив, избухлив, невъзможен. Обезвереният е гледал дълго време светлосиния цвят. Този, който иска да покаже силата си, дълго време е гледал виолетовия цвят.

Червеният цвят се придобива чрез чистота. Не можеш ли да добиеш червения цвят, все ще боледуваш. Чистотата е проводник на основния тон на червения цвят. Червеният цвят носи онзи материал, от който се съгражда животът. Този цвят в дъгата не е основният червен цвят. Основният червен цвят щом го приемете, ще внесе у вас радост, светлина, сила, топлина.

Това е Божията Любов. Божията Любов, щом докосне човека с най-малкия основен червен цвят, веднага внася светлина, чистота, сила в тялото.

За да можем да използваме по-добре цветовете за работа, трябва да знаем, че всеки цвят съответства на един ден, на една планета, на един час, на един тон, на едно число.

„До“ е на числото 9. Червеният цвят съответства на „до“, на числото 9, на Марс, на вторник.

Портокаловият цвят съответства на неделя, на Слънцето, на „ре“ и числото 1.

Жълтият цвят съответства на сряда, Меркурий, „ми“, числото 5.

Зеленият цвят съответства на понеделник, на Луната, „фа“, числото 2.

Яносиният цвят съответства на четвъртък, на Юпитер, на „сол“, на числото 3.

Тъмносиният цвят съответства на петък (и розовият цвят), Венера, „ла“ и на числото 6.

Виолетовият цвят съответства на събота, Сатурн, тон „си“, числото 7.

Който е развил чрезмерна чувствителност в себе си или страда от невраснения, нека използва синия цвят на светлината. Всяка сутрин да прави обливания със сините лъчи на светлината върху главата, гърдите и стомаха си.

Страхът е едно негативно качество на нисшия ум и щом се проявява силно при някого, добре е човек да възприема портокаловия цвят като средство за балансиране на силите. С него той може да се лекува.

Казвам: това, което знаете за приложението на цветовете по отношение на облеклото на хората, се отнася и до техните мисли и чувства. Всяка мисъл, всяко чувство, всяко действие е облечено в известен цвят като в дреха.

Ако искате да забравите някои неща, ще внесете в себе си черния цвят и ще си сложите черна дреха. Ако искате да помните някои неща, ще си сложите бели дрехи.

Ако внесете червения цвят в организма на някой човек, който е анемичен, веднага червените кръвни телца в кръвта му ще започнат да се увеличават и животът в него ще се засили. Ако внесете портокаловия цвят в организма на човека, той става самостоятелен, започва да мисли свободно; ако се внесе зеленият цвят – човек почва да гради, да създава. Във всеки цвят природата е скрила известен род сили и разумният човек, като знае това, чрез всеки цвят може да придобие онова, което му липсва. Чрез възприемане на червения цвят на светлината човек може да си създаде здраво, хубаво лице. Каква по-хубава козметика от действието на червения цвят върху човешкия организъм. Няма по-лесен, по-естествен начин за подобряване здравословното състояние на човека и придобиване на жизнерадост от възприемане на червения цвят. Червилата, пудрите, помадите запушват порите, атрофират клетките и ги осакатяват. Ако едно дете се изприщи, може да се прибере до пудрата, но здравият човек да маже лицето си с пудра – няма смисъл.

Лицето трябва да бъде красиво, пластично.

Светлите тонове – ясносиният, ясножълтият действат успокоително на нервната система. Зеленият цвят регулира магнетичните и електричните течения в природата и в човешкия организъм.

Цветята регулират нервната система. Добре е нервният човек да полива червени цветя и да ги мирише.

Цветовете имат висши и нисши трептения и от човека зависи кой цвят ще привлече в своята аура – висшия или нисшия.

Когато човек има една възвишена идея в живота си, когато иска да живее за Бога, той привлича висшите цветове, които действат благотворно за неговото развитие.

Господ създаде очите, за да възприемат най-фината материя. Различни са категориите на цветовете, които идват от Слънцето и влизат в очите. Най-ниските трептения, ония, които виждаме, имат 400 билиона, други имат повече и достигат до 800 билиона трептения. Така се образуват цветовете. Ако в човека не влиза червеният цвят, той не може да се прояви, не е подвижен, жив, жизнерадостен. Ако портокаловият цвят не влиза в очите, личността на човека ще остане недоразвита, неговата индивидуалност няма да се развие. Ако жълтият цвят не влиза – умът остава неподвижен, не прогресира. Ако

зеленият цвят не влиза – растенето ще спре, освежаването ще спре. Ако синият цвят не влезе, вярата ще се атрофира, мир няма да има. Светлината има отношение към целокупния живот на човека.

Бог се проявява чрез нея.

За да дадете някому нещо, някой подарък както трябва, непременно трябва да вложите червения цвят. Без червения цвят не може да направите връзка.

Там, където присъства червената светлина в своето най-ниско проявление, животът е в по-ниска проява. Всички ония същества, които по един или друг начин са складирали тази светлина в своята кръв, в своя организъм, са извънмерно активни и груби. Туй е вярно и за самия човек: когато той извънмерно се възбуди и изказва своето негодувание, гняв и възмущение, всякога тоя цвят се появява на лицето му.

Нещо не ви е добре – сложете си червено шалче на врата, но цветът да е ярък, хубав.

Може да си вземете седем цвята шалчета и всеки ден да си ги сменяте според дните. В неделя ще си сложите портокален цвят шалче.

Трудолюбието, любезността, побоищата, споровете произлизат от червения цвят.

Ако разбирате пътя и законите на червения цвят и го използвате, щяхте да имате розово и красиво лице, щяхте да имате чиста кръв, щяхте да сте жизнерадостни, а не както сега сте се сгушили.

Черният цвят означава ограничение, но е хубаво от време на време човек да го използва.

Никога не носете цветове, които не обичате.

Вие страдате, защото сте в дисхармония с цветовете.

Коя е причината за болестите? Отсъствието на известен цвят в човека. Ако му липсват червеният цвят на Любовта, жълтият цвят на мъдростта или синият цвят на истината, той непременно ще боледува. Ето защо, за да не боледувате, трябва да внесете тези цветове както в организма си, така и в своята психика, т.е. в чувствения и умствения си живот.

Добре е в едно тефтерче да си вземете седем копринени конци, които да отговарят на седемте цвята на спектъра и при всяко неразположение да ги поглеждате. Природата лекува с цветовете.

Човек може да се лекува безплатно, като вземе едно червено стъкло и прекара през него светлината. Анемичният бързо може да си помогне с червения цвят. Нервният да отделя чрез призма зеления цвят на светлината.

Който иска да засили дейността на своя мозък, да отделя жълтия цвят. Хората са оголели от недоимък на жълта светлина.

Човек може да си въздейства с цветовете по няколко начина:

1. Като ги предизвика в съзнанието чрез призма и се облива с цвета, който му е нужен, като наблюдава небесната дъга и се облива.
2. Като пее тоновете на гамата с движения, свързани с определените цветове и мислено съответно се облива с тези цветове.
3. Обливане с цветовете и четене стиховете, съответни на цветовете, дадени в „Завета на цветните лъчи“.

Червената светлина се препоръчва за малокръвие. Ако могат правилно да възприемат праната на червения цвят, малокръвните ще я препратят към клетките на своя организъм и ще се обновят. Хората могат да се ползват от цветните лъчи за лекуване. Когато страдате от главоболие, очеболие, ревматизъм или друга някаква болест, правете опити с цветните лъчи, да видите как ще се отразят върху организма ви. Ако гърлото ви боли, вие можете да отправите към него портокаловия цвят. Ако някой страда от неврастения, нека използва синия цвят на светлината; всяка сутрин да прави обливания със сините лъчи върху главата, гърдите и стомаха си. Добре е човек да отрази сини, жълти или портокалови лъчи към онези органи на тялото си, в които чувства излишна енергия. Тези лъчи могат да се приемат направо от слънцето с помощта на стъклена призма. С помощта на тази призма човек може да получи слънчевия спектър на стената. Като получи спектъра, той трябва да съсредоточи вниманието си към синия цвят и да се опита да го възприеме в себе си.

У

Ако заличим долната лява половина на буквата „Н“, ще получим буквата „Ч“, която означава отворен, цъфнал цвят. „Ч“ е чашка, която показва, че човек започва да се стреми към Бога, иска да върви нагоре.

ЧИСЛА

За една истина Питагор е посветил цели 30 години, за да я научи. За нея той е ходил в Палестина, в Египет, във Вавилон и успял да събере само три думи. Той се радвал и на тези три думи от великата истина. Трите думи, които той научил, се заключават в това, че светът е направен от числа. Какво ще разберете от тази Питагорова теория? Тази теория е египетска, защото египтяните минавали на времето си за добри математици. Питагоровата теория може да се изрази още и със следните думи: светът е направен от разумни същества, които мислят правилно. При това разумното е строго определено, изразено в числа. Искате ли да познаете, да разберете тази разумност, трябва да дойдете в известно отношение с нея. Иначе числата не могат да се разберат. Достатъчно е човек да разбере вътрешното значение и смисъл на числата от 1 до 10. Останалите числа са съставени от първите десет. Всяко число представлява едно разумно същество. 10 е също разумно същество, но сбор, общ резултат на всичките числа в него.

Този ученик, който постоянно полага усилия и след единицата получава 2, 3, 4, 5, 6 на края придобива повече сила от онзи, който постоянно има 6. Считайте, че като вървите от нисшето към висшето, вие печелите. Ако всичко във вас по мед и масло върви, не мислете, че ще бъдете щастливи. По-хубаво е да тръгнете от единицата и после към 2, 3, 4, 5, 6 – защото има прогрес. В школата на Питагор учениците му са изучавали числата от едно до четири. Общият сбор им е 10. Разбирали са десетичната система.

Имате например една единица. Можете да я разделите само на 10 части. На повече от 10 части тя не може да се раздели, без да се повторят тия числа. Например, ако я разделим на 12, на 13 части, ще имаме сумата на числата 1 и 2, 1 и 3 и т.н. Значи същите числа пак ще се повторят. Числата до 9 пак се срещат, не са нещо ново. Значи една ябълка може да се раздели само на десет части, на повече от десет части не може да се раздели. Такъв е законът. Така е и в Божествения свят. Единицата може да се раздели само на десет части. Щом дойдете обаче до човешкия свят, там можете да я делите на много части.

Според нашите знания, единицата е дроб от едно абсолютно число. Това цяло не се дели, но в отношенията си към другите, към всички останали неща в света, то създава частите. Следователно за всички математически единици или числа казваме, че те представят части от абсолютното цяло или отношения към това цяло. Значи, абсолютното цяло нито се дели, нито се увеличава – то е постоянна величина. Когато се казва, че Бог е неизменен, подразбираме вечното начало в света. Каквито обяснения да се дават за това вечно начало, Бог външно остава неразбран. Той може само вътрешно да се разбере.

Идея – това е мисловният свят. Значи, идеята е елемент, от който светът е създаден. Ако една единица разделите на 10 части, какво ще получите? В единицата е вложена основната идея за създаване на числата.

В съвременната психология играят роля динамичните числа. Но човек трябва да разбира тази идея. Ако той не я разбира, ще се намери в това положение, в което е сега. За него числата нямат смисъл. Едното е количество, една ябълка, един кон. Една ябълка, един кон, то едно и също нещо ли е? Една граната, един народ, едно слънце, една планета, една вселена, едно и също нещо ли е? Еднакъв смисъл ли има едното при всички случаи? Едно житено зърно, то е динамично. Един човек или едно животно – движат се. Житеното зърно може да расте, животното се движи, човекът мисли. Едното при дадено положение може да е без съдържание, но то може да расте, да се движи или да мисли.

Сега да се занимаем с числото 1. Първите движения са движенията на физическия свят, на физическото тяло. 2 са движенията на човешките чувства, на човешките мисли, движенията на човешката воля. Умът е, който свързва тия две отношения, външните условия с вътрешните възможности на човешката душа. Имате външни и вътрешни възможности. За да се прояви една мисъл, трябва да има външни и вътрешни условия. Във възможностите седят и разумните условия. Разумното в света е туй, което е възможно, което има условия да се прояви. Ако вие сте богат, то е едно условие, но ако станете добър и сте богат, то е една възможност. Ако забогатеете, ако имате 100, 200 милиона, един милиард, какво ще придобиете от 1 милиард, от тези пари? Ще имате една идея, че притежавате 1000 милиона златни пари. Това са условия. Започвате тия условия да ги разработвате, създавате връзка, едно любовно отношение между вас и тях, което ще ви повдигне. Това е една вътрешна възможност. Това е подем. Тогава ще дойдете до този органически процес – разумно да растете нагоре и надолу.

Главичката на числото 2 представлява човешката глава, ченгелчето – стомаха, кривата линия е мисълта, която влиза в стомаха. След като си разгледал един предмет, искаш да го опиташ. Единицата е началото на нещата. 2 се проявява после. Мисълта на човека се обуславя от неговите чувства. Имате закона на трите числа 1, 2, 3, образуващи котвата. Котвата представя

триъгълник, събран в едно. Значи, надеждата е това, което събира, изявява човешката мисъл, човешките чувства и човешката воля в едно. Резултатът наричаме надежда. Проявената мисъл, проявените чувства и проявената воля, силата — това ние наричаме надежда. Тя се изявява в материалния свят. В материалния свят можеш да се проявиш чрез своите мисли, чувства и постъпки.

Хора, чието число е 2, са хора на чувствата, променчиви, на които не можеш да разчиташ.

Единицата показва как се е развивал човешкият ум. Двойката показва пътищата, по които се е развивало човешкото сърце.

Числото 2 е най-мощното, най-непобедимото число. Следователно, числото 2 не е нищо друго, освен Любовта.

В духовния свят двамата, които свидетелстват, са Отец и Син и тяхното свидетелство е вярно. В ангелския свят двамата, които свидетелстват за някого, са неговият дух и неговата душа. В човешкия свят двамата, които свидетелстват за човека, са умът и сърцето му.

Всеки трябва да започне с числото 2 като творческо число, с което Бог е започнал създаването на света. В това число се крие първичната душа, за която никой няма право да се произнася. Когато душата завърши своето развитие, вие имате право да се произнасяте. Пазете следното правило: никога не се произнасяйте за незавършени неща!

Във всички действия на съвременните хора се проявява числото 2. Принципът на числото 2 съществува навред в света. И тъй, числото 2 представлява хората, а не ангелите. Последните служат само като съединително звено между хората и съществата от невидимия свят. Те съединяват физическия свят с Божествения. Числото 2 създава всички противоречия в живота.

Сега какво разбрахте? Ще кажете: то тъй се говори, пък ние ще живеем какво си знаем. Питам: ако се движите от 1 до 2, докъде ще стигнете? Пътят от 1 отива към 2 а от 2 към 3. Следователно 2 отива до 1, а 3 ще иде до двете. Пътищата са свързани. Ако по този път не вървиш, ще те сполети нещо зло. Двама души може да се карат, само ако те се движат един срещу друг, ако не отиват в една посока. Двама души се карат, понеже отиват един против друг. Ако единият е двойката, а другият — единицата и двамата вървят към тройката, животът има смисъл. От физическия свят ще се движиш към духовния, от духовния към Божествения. От Божествения има слизване към физическия. Постоянно имаме едно хармонично движение. След като си се качил към Божествения свят, онова, което си придобил, ще го туриш в действие. Отново трябва да слезеш във физическия свят да вземеш материал, да го обработиш, да влезеш в духовния свят, и от там — в Божествения. То е едно колело, имаме постоянно слизване и възлизане. Този процес навсякъде

се среща в природата. Например, растенията, соковете от корените отиват в клонищата и от клонищата слизат в корените. Има една постоянна обмяна. И благодарение на тази обмяна се раждат плодовете. Ако тази обмяна не ставаше, никакви плодове не биха се родили.

Числото 3 съществува като норма в природата. Висшите сили, с които човек борави, започват с числото 3. Неговият ум, неговото сърце и воля представляват числото 3, резултат на тия сили, които действат в човека.

Тройката е производителната сила в света. Тройката е производителната сила в природата. Човек мисли само при тройката. Той мисли, докато има светъл ум, добро сърце и здраво тяло. Щом нямаш тия три неща, не можеш да мислиш.

Квадратът ти дава простор да се проявиш. Когато говоря за 4, подразбирам, че имам условия и възможности да се проявя. Под думата „три“ аз разбирам, че в мене има стремеж да се проявя, но нямам условия. Триъгълникът представя един вътрешен копнеж, а пък квадратът, четирите, показва закона на приложението. 3 — това е един плод. След като изядеш плода, изядеш външната обвивка, ще посееш семката, ще се проявиш — това означава числото 4. Докато ядеш плода, ти си в света на числото 3. Плодът е сладък, ти си доволен. Като посееш семката, то е числото 4. Значи, проявяваш се. Всяка постъпка, която е за благото на твоите ближни, е равностойна на числото 4. Когато работиш за своето повдигане, когато работиш само за себе си, то е числото 3. Числото 3 показва личния живот, числото 4 — общия. Тогава във вас ще се зароди мисълта: ами петоъгълникът, шестоъгълникът какво означават? Тях сега ще ги оставим. Ни сме дошли като Питагор до числото 4. Цялата философия на Питагора седи в числото 4. Щом разбираш 4-те, ти ще разбереш 5-те, 6-те, 7-те, ще разбереш и останалите числа.

Например, как се изписва цифрата 1, какво число е 1? Положително число ли е или отрицателно? Живият въглен положително число ли е или отрицателно? Живият човек е положително число, а умрелият — отрицателно. Каква е разликата между едно положително число и едно отрицателно? Положителното може да израсне, има сила в себе си, а отрицателното няма тази сила. Живият човек сам може да стане от леглото, а мъртвият не може, други трябва да го вдигат. Следователно всички отрицателни числа се нуждаят от външна помощ, а пък всички положителни имат силата в себе си. Когато кажа на някой човек да живее добре и той казва, че няма условия, този човек е отрицателно число, числото 2. Добре, но тогава какво число е 3? Тройката в дадения случай е числото, което може да спаси едно отрицателно число. Но как ще го направи? Ти с числото 3 как ще си помогнеш? От 3 трябва да извадиш 2 и да остане 1. Как ще направиш това? Ако разбирахте музиката, не че не я разбирате, но ако разбрахте философията на музиката, както аз съм я изучавал, много работи щяха да ви станат ясни.

4 е число на мисълта, положително число. Човек има четири ума и четири сърца: низш ум и низше сърце, човешки ум и човешко сърце, ангелски ум и ангелско сърце и Божествен ум и Божествено сърце.

Какво е самоопределението на четворката, на числото 4? Четирите представя абсолютна мярка, с която се измерват всички неща във видимия свят, в целия Космос. Като дойдат до четири, кабалистите спират. Те събират числата 1, 2, 3, 4 и получават $1+2+3+4 = 10$. Като съберат тези числа, те извършват после обратния процес — изваждане. Те вадят единицата, двойката, тройката и четворката от десетте и получават: $10 - 1 = 9$, $10 - 2 = 8$, $10 - 3 = 7$ и $10 - 4 = 6$. Числата 1, 2, 3, 4 представят елементи на десетте (10), а числата 9, 8, 7, 6 са производни на първите четири числа.

Числото 4 е строго положително число, което произвежда страданията в света. 4 представя краен предел на нещо. С него се изобразява квадратът.

5 е число на човека. Хората работят с числото 5. То е число на чувствата. Единственото нещо, върху което може да се влияе на хората, това са техните чувства.

7 е третото проявление на силите в света.

Числото 7 е творческо, но ако неговият градеж е без мекота, води до разрушение.

Какво означава числото 7? Почивка. Защото Господ, като е работил 6 дена, на седмия е почивал. Онзи, който не е работил, не бива да почива. Христос казва: „Онези, които са работили, ще влязат в радостта Господня“.

Има известни мерки, с които се мерят нещата. Как познавате дали една ваша постъпка е добра или не е? С каква мярка мерите? Аз ще взема този научен факт — 6 милиона трептения създават първия, обикновения усет. Тогава 6 милиона е мярка за правилния усет. Обясненията за 6 и 7 за мене не важат. За мене е важно, че $6 + 1$ дава 7. 7 е число, което означава едно нормално състояние. Ти си завършил своята работа и започваш да мислиш. Казват: Бог създаде света в 6 дни и в седмия си почивал. В седмия ден видял, че всичко онова, което направил, е разумно. Значи, в седмия ден си направил равностетка. 7 означава правилен отчет за всичко онова, което е направил и видял, че всичко е добро. Следователно под думата „почивка“ трябва да разбираме равностетката — всичко онова, което си мислил, което си направил, е разумно. Тогава започваш да кроиш нов план за бъдещето.

Натъкнете ли се на осем, отворете широко очите си да виждате всичко, което се изпречва на пътя ви. Дойдете ли до осморката, трябва да знаете, че външните условия да по-силни от вас.

Понеже сегашният човек живее повече в триизмерния свят, той трябва да постави живота си върху числото 9: три мисли, три желания и три постъпки — $3+3+3 = 9$. Тройката играе важна роля в неговия живот, затова той

е в категорията на числото 3 – намира се в първата категория на Живота. Числото 3 е число на ума, на сърцето и на волята. С това число ти работиш непрестанно. Числото 3 показва още при какъв случай употребяваш ума си, при какъв – сърцето си и при какъв – волята си.

Числото 9 е едно от щастливите числа. По съчетание на вътрешните сили то е по-силно от външната среда.

9 е краен резултат. При 9 в Природата не съществува деятелност. 9 е число на завършен процес.

В числоведно (кабалистическо) отношение числото 9 има по-голяма цена, отколкото в математическо отношение.

9 е число, свързано с Луната.

Двойката е женският принцип – старата Майка на света. Като съберете 2 и 1, ще получите 3. Щом умножите числото 3 само на себе си, ще получите числото 9. Това показва, че за да мине в по-високо състояние, човек трябва да се умножи 3 пъти сам на себе си, т.е. от физическия свят, от грубата материя да мине в духовния свят и от духовния – в Божествения.

При умножаване на 9 с кое да е число, винаги сборът на цифрите от полученото число дава пак 9: $2 \times 9 = 18 = 1+8 = 9$; $3 \times 9 = 27 = 2+7 = 9$; $4 \times 9 = 36 = 3+6 = 9$ и т.н.

На минута са нужни 10 вдишки, за един час – 600 вдишки, а за 10 часа – 6000 вдишки. За 24 часа на човек са нужни 14400 вдишки, чийто сбор дава числото 9.

(Учителя посочва чертежа.) Ту е написано числото 1, а тук – числото 10. Какво показват тези две числа? 10 показва, че са събрани всички условия, липсва само един малък подтик. Да кажем, че това е огнище с дърва, всичко е приготвено, няма само кибрит. Единицата означава една малка клечка, която ще запали огъня в огнището. Следователно 1. А пък другото число, то е пасивното. Единицата е активното число. Тя означава причината, която дава подтик – това, от което произтичат нещата. А пък нулата, турена после, съдържа условията за проява. Нулата е знак, който съществува от паметта на века, изнамерили са го посветените. Ако махнеш нулата, тогава единицата не може да се прояви. За да можеш да се проявиш, ти трябва да обичаш и да мислиш. Не можеш да мислиш, ако не обичаш някого. В Любовта всеки човек е отражение на Божественото. В човека ти можеш да видиш отражение на Бога, на себе си, на един звяр и пр. Но това не е човекът. Това е само едно негово състояние.

Всяко число, на което сборът от цифрите дава 10, е число на хармонията. $64=6+4=10$; $55=5+5=10$; $73=7+3=10$; $82=8+2=10$; $91=9+1=10$; $19=1+9=10$. Който работи с тия числа, и да започне зле, завършва добре. В реда на числата от 1 до 100 тридесет и три (33) числа дават сбор 10.

Нулата какво представлява? Тези, които не разбират, казват: нищо. Ако човек има в джоба си нула грошове, това какво означава? Кесията му е празна. Но ученият човек казва: значи, ти се намиращ в една точка, дето може да се измени целият ти живот. Всеки човек трябва да е център. Нулата е център, при който трябва да се върнеш, за да вземеш в живота си една нова насока. Ако не се върнеш при тази нула, която е неутрална, ти не можеш да се ориентираш в новата насока, няма да знаеш накъде да вървиш. Затова непременно трябва да се върнеш. Тази трябва да е идеята за нулата в умовете на хората.

Числото 13 е фатално. То представя купчина барут. Това число е динамично, взривно число, като бомбата. Като се изговори това число, трябва да бягаш далеч от него. Който не разбира свойствата на това число, отива към разгневения човек като дете със запалена клечка кибрит към барут. После се чуди, че е произлязла експлозия. Числото 13 се изявява често в живота на младите. Мома и момък се обичат и се оженват. Момата мисли, че ще бъде щастлива с него, но като се оженят, разочарова се. Исква да се облече хубаво, но той сваля шапката ѝ, новата ѝ рокля и я затваря в къщи. Тя се сърди, недоволна е от него. Това е ревността – числото 13. И в духовно отношение е същото. Някой прегърне известно верую, облече се с него и мисли, че е единствен в света. Не! Ти ще се облечеш с петте добродетели, с живия петогълник: Любов, мъдрост, истина, правда и добродетел.

Числото 1 е творческа сила, киселина; числото 2 – основа, а числото 3 е резултат. Значи, числото 3 в природата показва завършен процес. Триъгълникът е завършен процес, резултат на някоя работа. Числото 1 и 2 са се съединили, за да дадат някакъв завършен резултат. Числата 4, 5 и 6 са от втората категория: 4 е киселина, 5 – основа, 6 – резултат. Числата 7, 8 и 9 са от третата категория: 7 е киселина, 8 – основа, 9 – резултат. Тогава, числата 3, 6 и 9 спадат към една категория; числата 2, 5 и 8 – към друга категория – основи; 1, 4 и 7 към трета категория – киселини. Както виждате, в числата има разнообразие. Те са сили, които са се трансформирали от едно състояние в друго. Единицата е първото проявление на тия сили; 4-те е второто проявление, а 7-те – третото проявление. Такова трансформиране става и в човешкото съзнание. Материята, през която е минавало съзнанието, по-рано е била по-рядка, после по-гъста, и колкото е слизало по-надолу, ставала все по-гъста и по-гъста, докато най-после се проявили формите, които днес съществуват.

- 1 – Има само един Бог в света, само една мъдрост.
- 2 – Има само една Божествена Майка, само една Любав.
- 3 – Има само един син – истината.
- 4 – Четири представлява тези три сили, съединени в едно.
- 5 – Пет е свързано с човешкия ум.

- 6 – Шест е свързано със закона на развитието.
- 7 – Седем е свързано със силите, които работят в човечеството.
- 8 – Осем представя голямата Майка на света.
- 9 – Деветте е резултат, завършен кръг.
- 10 – Десет е число на завършената работа – 0 е точка на работата.

Две от действията – събиране и изваждане – означават механически процеси, завършени процеси аз ги наричам. Умножаването и деленето са органически процеси. Умножава се само това, което има живот в себе си. Мъртвите неща не могат да се умножават. Дели се само това, което има живот. Изобилието се дели, животът се умножава. В умножението и в делението имате процес на растене.

1 е умът – положително число. 2 е сърцето – отрицателно число. 3 е волята в човека – равнодействащата сила. 3 е неутрално число, число на равновесие. Ако волята ти не е силна, нищо не можеш да направиш, не можеш да регулираш силите на ума и на сърцето. Волята, като равнодействаща сила, може да регулира човешкия ум и човешкото сърце. За да бъде волята положителна, умът и сърцето трябва да бъдат разумни и почтени.

Аз вземам числата от 1 до 9 като най-важни. Останалите числа от 9 нататък са повторение на първите.

Който изучи отношението на тия числа към човека, той ще знае и отношението на останалите числа. Сегашните хора, даже и учените, не знаят значението на тия числа и отношението им към човека. Например, учените хора не знаят какви са характерните черти на детето през първата, втората, третата до деветата година. Ако запитате някой баща, и той не може да ви каже отличителните черти на характерите на своите деца през първите девет години на техния живот. Защо не знае? Защото не е правил наблюдения. Всяка година от живота на човека има свои отличителни прояви, които от време на време се преповтарят.

Четворката представя материалния свят, в който човек събира опитности. Следователно материалният свят е подложен на всички процеси, на които са подложени и единицата, и двойката, и тройката. Те всички влияят на четворката. Единицата не може нито да се умножава, нито да се изважда, нито да се събира, а само се дели. При това, в процеса на това деление тя се смалжава, раздробява се. Двойката може да се умножава, тя представя умножение. Тройката е самият тон, който се получава от трептенията на една струна. Единицата може да се уподоби на духа, двойката – на душата, тройката – на ума, а четворката, която събира всичко в себе си – на сърцето.

Сега вие можете да направите проверка на себе си със законите на тия числа. Вие можете да премахнете известни мъчности в себе си чрез закона на делението; други мъчности можете да премахнете чрез закона на умно-

жението; трети мъчнотии – чрез закона на изваждането и четвърти – чрез закона на събирането.

В основата на всяко число стои дума, която има съдържание и смисъл, които отговарят на самото число. Така числото 5 е число на ум с отрицателни проявления. Всяко число има отношение към нещо. Например в основата на числото 1 влиза положителната частица „да“. В основата на числото 2 влиза отрицателната частица „не“. В основата на числото 3 влиза думата „съгласие“. В основата на числото 4 влиза думата „работа“. При служене на Бога ще бъдеш положителен, ще казваш „да“. Като дойде човешкото, което иска да те отклони (5), ще кажеш „не“. След положителната частица „да“ иде съгласието на човека да върши всичко, което Бог е определил (3). Щом даде съгласието си, човек започва да работи за Бога (4). И най-после той се вдъхновява в работата си от мисълта (5), че върви напред с Любовта.

В числата от 1 до 10 имаме три положителни, три отрицателни и три неутрални числа. 1, 4, 7 са положителни числа; 2, 5, 8 са отрицателни числа; 3, 6, 9 са неутрални. 10 е число на Бога. От числата 1 до 9 на бащата се падат три числа: 1, 4 и 7. Той разбира смисъла само на тези три числа. Майката разбира смисъла само на числата 2, 5 и 8. Синът разбира смисъла само на числата 3, 6 и 9. Бащата не разбира смисъла на числото 2. Той има само идея за него. Какво е 5 и 8 също не разбира. А майката не разбира какво са числата 1, 4 и 7. Да разбереш, значи да направиш.

Ако имате 1111, колко прави това? На физическото поле е количество. Ако речете да дадете съдържание на 1111, какво ще се получи? Единицата е десет пъти по-малка от десетицата, сто пъти по-малка от стотицата. Сто е сто пъти по-голямо от единицата. Десетицата е десет пъти по-малко от 100. Единицата е най-малкият богаташ. Какво съдържат хиляда, сто, десет? Ще ги впрегнете на работа. Има цяла наука. Кога числото става динамично, в движение? 123 – 1 е идеята. 2 показва по кой начин може да се постигне тя. Или – 1 е зародиш, 2 – почвата, върху която този зародиш е посаден. 3 означава условията, при които семето може да расте, светлината и топлината. Това означава 123 в органически смисъл. Имаш 123 лева в джоба си. Ти трябва да им създадеш една хубава форма, едно хубаво съдържание и смисъл. То не е обикновено число. Представете си, че вие имате 123 семки, събрани заедно. Стоте са житени зърна, 20 зърна са крушови и трите са сливови костилки. 123. С туй число, вие, гениалният човек, за няколко години може да станете милионер. Стоте житени зърна, двадесетте крушови и трите сливови като ги посадите, като ги обработвате грижливо, след няколко години ще бъдете добре възнаградени. Ако мислите обикновено, ще кажете: какво ме ползват 100 житени зърна, 20 крушови и 3 сливови? Хвърляте ги, не искате да се занимавате с тях. Но гениалният човек няма да постъпи така, той ще поработи и ще има резултати в бъдеще. Казвам: това число е в човека. На

първо място е главата – това са стоте зрънца. После е сърцето – 20 крушови семена и най-последно ръцете и краката, те са трите сливови костилки.

Дойдете ли до някакво противоречие, обезсърчение, обезсмисляне на живота, изговорете в себе си числото 123. Единицата е разумният принцип, двойката е Любовта, която гради, тройката – истината. Когато кажете, че трябва да изпълнявате волята Божия, изговорете в себе си числото 123, в което е скрита идеята – Бог е Любов, мъдрост и истина.

Като работите с числото 123 вие се свързвате със съществата от възвишения свят, като работите с числото 456, се свързвате с чувствата на благородните същества от духовния свят, като работите с числото 789 се свързвате с добрите и работни хора на земята.

Като станете сутрин, най-първо ще помислите за носа, за веждите, за очите, за ушите, ще си погледате ръцете, краката и ще кажете: готов съм за всяка работа. Ново възпитание трябва. Вие вървите по старите начини и очаквате да ви дойде някой печеливш лотариен билет. Изучавайте математиката, да знаете кои са щастливите числа. 43 може ли да спечели? Не може. 23 може ли да спечели? Не може. 123 може да спечели. Къде трябва да е поставено 123? При 123 имате едно добро съчетание.

ЧОВЕК

Бог, след като се е ограничил, е създал човека.

В първоначалния език (езика на Девствения Божествен Дух, най-възвишения в йерархията на ангелите) Бог дал на човека друго име, не като сегашното. Това станало в съвета на боговете, под председателството на Господа Исуса Христа, наречен Спасител на човечеството. Този съвет се занимавал със създаването на човека и определяне на името му. Това име „човек“ е крив превод, но ние ще се задоволим с него. Под човек разбираме същество, което мисли.

Когато Мойсей, Илия и Христос разговаряха, те обсъждаха най-възвишените въпроси за онзи порядък, който трябва да дойде. Искаха да приравнят земния порядък с онзи, горния порядък. Ако го нямаше Слънцето, тогава Земята какво ще ражда? Земята ражда това, което отгоре, от Слънцето идва. Ако възвишените мисли не идват отгоре, тогава Земята не може да се развива. Сега аз не засягам обществените въпроси. Хората могат да поправят живота както искат – те са свободни. Растенията и животните също. Но питам: разумните хора в света как трябва да поправят живота си? Ако аз мога да поправам из основи своя живот, ако и окръжаващите могат да поправят из основи своя живот – само тогава ние ще сме разумни. На нас ни предстои много трудна работа, както на един студент му предстои грамаден

труд. Професорите няма да бъдат снизходителни към него. Нужно ви е едно веру в света, съобразено с особеностите на вашето рождение. Рождението представя онзи капитал, онази мощна сила, която е вложена в човека.

Само един светъл ум, само едно светло сърце, само една благородна воля у човека са в състояние да го изведат от сегашното положение. Понеже около нас има един свят разумен, на който ако знаем как да говорим, ще отвори всички свои благословения! Ще кажете: „Как тъй?“ Та нали ако детето се роди живо, майката веднага отваря своите обятия, прегръща го, служи му! Но ако се роди умряло, тя го погребва. Ако ние мислим, ако ние чувстваме, ако ние имаме воля, то ние се раждаме живи; но ако ние не мислим, ако ние не чувстваме и ако ние нямаме воля, ние се раждаме умрели. Тогава светът ни погребва. Ако искате да бъдете посрещнати, трябва да мислите добре, трябва да чувствате добре, трябва да действате добре. Защото в мислите, чувствата и волята е раждането на човека на земята.

Бог, Божествените сили създадоха човека.

Майката и бащата само ремонтират тялото, а духът и душата влизат в него и го одухотворяват. Тялото нито е вечно, нито е абсолютно реално. Досега човек е живял в хиляди малки къщички, хиляди форми. Никой още не е видял същинската форма на човека.

Всеки човек е направен от светлина и топлина.

Човешката форма се е явила на Земята от преди 18 милиона години. Всяка човешка форма представлява една област на знание, в която човешкият дух се проявява.

Външната форма на човека е копие на миналата му работа, т.е. на това, което в миналите животи е вършил. Всичко е отпечатано върху човека.

Когато създаде човека, Бог тури в него две мощни, две силни неща: един спящ дух и една спяща душа, един буден ум, и едно будно сърце.

Сърцето на всеки човек е еврейско, умът му е арийски, а стомахът – монголски.

Главата е създадена, за да възприема Божествената светлина, сърцето – да възприема Божествената топлина, а стомахът – да възприема Божествената сила.

Казано е: „Направи Бог човека от пръст“. Кал и пръст са две неща различни. Кал е туй, което човек прави. Пръст в дадения случай е онази материя, от която светът е образуван.

Някои автори поддържат мисълта, че човек сам се създава. Това показва човешката гордост. Човек сам не може да се създаде. Казано е в Писанието, че Бог създаде човека по образ и подобие свое. Има хора, които правят опити да създадат, т.е. да пресъздадат себе си, но нищо не излиза от тяхна-

та работа. Всъщност Бог работи, а човек взема участие в Неговата работа. Ако мисли така, човек може да се пресъздаде. Обаче, ако мисли, че той е главният фактор в своя живот, нищо не може да направи.

Сега са намерили живи клетки в някои моделирани камъни преди хиляди и милиони години. На Земята има живи микроби, които са дошли през пространството. Говори се, че животът е дошъл някъде от Слънцето. Това показва, че и в други светове има живот. Ние сега мислим, че животът е само тук, на Земята. Писанието казва, че Бог се радва на своята обетована земя. Не на сегашната Земя е създаден човекът. Окултистите поддържат, че сегашният човек е нов човек, той е дошъл от онзи свят. Съвременните окултисти поддържат, че съвременният човек е дошъл от месечината. Там е живял. Когато там са се изгубили благоприятните условия, той е слязъл на Земята. Най-учените хора на месечината са имали средства, с които са пренасяли първите жители на Земята и са я заселили.

Казва Писанието, че човек е странник на Земята. Колко време ще остане, то е въпрос. Истината е, че всички материални светове, които съществуват, съставят едно цяло. Цялата Вселена, целият материален свят е едно цяло. Това е то земята в Писанието. Там, дето има живот, е една земя, обитаема земя. Онзи, който така разбира нещата, е на верен път, а онзи, който не разбира, той мисли, че само вашата Земя е обитаема. Изисква се един грандиозен ум, за да схване онова отношение, което съществува. Понякога приличаме на мравките. Какво я интересува мравката, че се е качила на главата на един философ? Тя може и сто пъти да се качи на главата му, без да стане философ. Човек трябва да е надарен да мисли за великото. Човек е надарен, той има предназначение. Човек не е предназначен както другите животни да прекара един живот само от 50-60 години. Да му турят един паметник и да пишат: „Тук лежи един човек, който е бил професор, министър, министър-председател“. Изял е толкова и толкова кокошки, агънца, завършил е със златен медал, оженил се е, имал толкова и толкова синове и дъщери. Това не е предназначението на човека.

Вземете Слънцето, то има един милион и триста хиляди километра в диаметър, а обемът му е един милион и 200 хиляди километра. Следователно всеки километър на диаметъра съответства на една наша Земя. Представете си, че живеете на една земя колкото Слънцето, какво ще бъде вашето понятие за света? Представете си тази земя: колко големи щяха да бъдат планетите в сравнение с нашата? Направете сега изчисления колко големи щяха да бъдат. Тогава щяхте ли да имате един живот, подобен на сегашния на Земята? Не. Защото обемът на едно тяло има отношение към неговия диаметър. Всички хора имат отношение към радиуса на Земята. Някой иска да изучава човешкия характер. Най-първо трябва да изчислиш каква част съставя твоята височина от земния диаметър.

Ние сега философстваме. И правим една погрешка като мислим, че над човека няма други същества. Земните хора още не са най-високите представители на човешката раса. Ние сме най-последните представители на човешката раса. Най-грешните типове от Слънчевата система се изпращат на Земята за изправление. Съгрешилите на Слънцето, на Юпитер, на Сатурн, на Марс, на Венера – всички ги изпращат тук на заточение. Вие сте дошли от разни системи – не че сте най-лошите, но не сте били много напредничави там.

Когато хората умират, къде отиват? Когато една водна капка умре, къде отива? Слива се с другите. Всички хора един ден ще се слейт. Туй различие, което сега съществува, ще изчезне, ще се върнете пак в рая и всички заедно ще съставите един човек. Тогава всичко ще бъде в ред и порядък. Всички хора, които сте тук, както и цялото човечество, ще влезете в този голям Човек, Духовния човек. Ще се наместите – кой в костите му, кой в пръстите му, кой в гръбначния му стълб, в лицето му, в космите му – и пак ще остане място за хиляди кандидати да живеят там. Сега туй може да ви се вижда странно, но е така.

Защо е дошъл човек на Земята? Да чисти. Ние сме пратени на Земята да я очистим от калта. Съществува обществена повинност на Земята. И ние сме дошли за това, да чистим Земята с лопати. Понякога се уморяваме – много работим. Не се иска пресилената работа. Достатъчно е да чистим най-много по 2-3 часа на ден.

Вие много работа сте свършили до сега. Но без знание сте го направили. Хиляди обеди сте изяли, но досега не сте яли, както трябва. Хиляди пъти сте дишали и издишвали, но не сте дишали и издишвали както трябва. Колко неща са минали през вашия ум, но не сте мислили както трябва. Ти трябва да мислиш както трябва, да чувстваш както трябва и да се храниш както трябва. Лесно е да кажеш, че трябва да бъдеш умен, добър човек. Това са общи положения, но те не са готови резултати. Природата не е създала човека за играчка. Природата прави с човека един от великите опити в света. В битието човешката раса съществува, тя заема същото място, каквото белите дробове и сърцето в тялото. Какво нещо е човекът в космоса? В битието човекът сега е дробовете и сърцето. Такова е отношението. Следователно цялата природа иска човек да мисли правилно, да чувства правилно и да действа правилно.

Въплътеният в материята човек е крайно капризен, каквото види по улицата за ядене, все му се яде; през дето мине, все ще си купи нещо и ще дъвче; ще напълни джобовете си с орехи, лешници, ябълки и др. подобни. Ако го питаш, защо дъвче постоянно, ще ти отговори: да минава времето по-лесно. Той чете всякакви книги безразборно: романи, история, философия, математика, естествените науки и др. – всичко в него е каша. Ако го запиташ,

какво специално го интересува, било в някои от романите, които чете, или в някои от научните книги, ще каже: чета, колкото да се прекара времето. „Какво те интересува във философията на еди-кого си?“ „Да видя неговите възгледи.“ Такъв човек, обаче, няма нещо определено, към което да се стреми. Не, не трябва да бъде така. Чета ли някакъв роман, трябва да зная, каква е основната идея в него. Проучвам ли някаква философия, трябва да зная, каква е основната идея в тази философия. Следователно човек, който се е родил, трябва да има една основна идея.

Земята е опитно училище, в което се дават трудни задачи. Каква по-трудна задача можете да намерите от тази, да изпратят един грешник на Земята и да го заставят да живее добре? Той трябва да намери при какви условия да се постави, как да измени живота си външно и вътрешно, да не греши. Ако този грешник не е надарен с някаква дарба, ще се намери в чудо. Най-после, като види, че не е решил задачата си, ще си каже: „Само смъртта може да ме изправи.“ Смъртта, обаче, е случайно явление в живота. Да живее човек, това е в реда на нещата, това е Божествено.

Много хора стоят и мислят, че са болни, че работите им не са уредени, че никой не ги обича, че всички са ги забравили и т.н. Това са лъжливи положения. Преди всичко, Бог не е изпратил хората на Земята да очакват любов едни от други. За какво са пратени хората на Земята? Всеки сам трябва да си отговори на този въпрос. Защо отива човек при извора? Да пие от чистата вода на извора, да уталож жаждата си. Казвате: „Всички хора все за водата на извора ли са дошли?“ За какво са дошли хората, изобщо, оставете този въпрос настрана. Обаче, едно трябва да знаете: когато хората отиват към извора, всички имат едно желание, една цел, един стремеж — да пият от водата на този извор, да утолят жаждата си. Щом се напиеш от тази вода, благодари на Бога, че си я намерил. По-нататък, кой как пие, не се интересувай. Нека всеки пие, както намери за добре.

В природата съществува закон на единство, който се потвърждава навсякъде в живота, в науката, в изкуствата. Например, ако разгледаме знанието, ще забележим, че между всички негови части пак съществува единство. В такъв случай истинското знание е това, което може да бъде украшение, помощ, светлина на човека. Знание, което не е нито украшение, нито светлина, нито помощ за човека, то е бreme — нищо повече. Знанието е най-голямото благо, което Бог може да даде на човека. Чрез него човек трябва еднакво да оценява и големите, и малките мисли, чувства и постъпки. При голямото си знание мъдрецът еднакво цени и малките, и големите неща. Бог еднакво цени и Слънцето, и човека. Мощни сили крие Слънцето, но Бог му отдава същото значение, каквото и на човека. Човек казва: какво мога да направя аз? Къде стои моята цена? Твоята цена стои във връзката, която можеш да направиш. Човешкият ум може да направи връзка между Слънцето и Земята. Хората са

дошли на Земята, именно затова, да направят тази връзка. Който не иска да направи тази връзка, той минава за големец. Такъв човек обръща внимание повече на големите величини в живота си, отколкото на малките. Той пренебрегва децата, т.е. малките работи. Бог слага тези големи хора някъде в пространството да се въртят като колела. Нещастieto на съвременните хора се дължи на ламтежа им към големи работи, към велики замисли.

Срещате някой Христов последовател, вдигнал шум, тревога, че му казали една обидна дума, че го засегнали с нещо. Той казва: „Не зная какво да правя вече. Станах негоден за нищо, никой не ме уважава, никой не иска да ме знае.“ Ако си дошъл на Земята, за да те уважават хората, ти си на крив път. Ти не си дошъл на земята да те обичат и уважават, но да изявиш Божиата Любов. След това Бог ще покаже своята Любов към тебе. И Христос е казал: „Както Отец ми ме възлюби, така и аз ви възлюбих“. Значи, вие първо ще изразите Божиата Любов към другите, а после Бог ще изрази Любовта си към вас. Ако не можете да разберете Божиата Любов, вие не можете да разберете и Любовта на хората. Ще дойдат съмнения, колебания, ред заблуждения, вследствие на което малко ще научите, а много време ще изгубите. Едно трябва да се има предвид: за разбиране на една велика истина винаги трябва да търсите най-краткия път. Като казвам „най-краткия път“, подразбирам правия път за постижение. Следователно искате ли да се спасите, търсете правия път.

Ако вие произнасяте думите: „Ще умра, ще умра, ще умра“ – един месец, какво ще стане с вас? Ако някой е болен и казва на ден по сто пъти: „Ще живея, ще живея, ще оздравея“ – след десет дни той ще бъде здрав. Ти казваш: „Няма да я бъде, няма да свърша работата, от мене човек няма да стане, аз не мога да вярвам“. Тогава защо си роден? Ти си роден за нещо в света. Трябва да знаеш какво е. Трябва да знаеш защо си роден. Съветвай се с най-разумните хора защо си роден. Попитай едного, втори, трети, четвърти за какво си роден. Питай едно дете: „Малко момиченце, кажи ми за какво съм роден?“ То казва: „Роден си, за да помагаш на малките деца, да учиш малките деца“. Усмиваш се, роден си да помагаш. Ние сме дошли до една епоха, в която само разумната вяра в реалността на природата, която ръководи съдбините на всеки човек, гради нашето щастие. Ние сме дошли до един кръстопът. Къде е моето щастие? Твоето щастие е в разумното вярване в реалната природа, която ръководи твоите съдбини, която действа в твоя ум, сърце и воля. Интересите на природата трябва да бъдат твои интереси. След това, като разрешиш този въпрос, иде твоето отношение към окръжаващите, към народа. Ако това разбиране е вярно, то ти ще можеш да определиш добре и другите твои отношения.

Външните проявления, това не е човекът. Някой се разгневил – това не е човекът. Някой се проявил зле – това не е човекът. Друг постъпил добре

— и това не е човекът. Това са само професорски дрехи, но истинският професор не е в тях. Може ли водата в шишето да стане по-добра или по-лоша от водата на самия извор? Ако става въпрос за извора, за него може да се каже, че водата му е добра или лоша, защото водата излиза от него и пълни шишетата. Същото може да се каже и за хората. Те не са нищо друго, освен шишета, стомни, които се пълнят от изворите на живота. Следователно не приписвайте на човека качества, които не са негови! Изучавайте себе си, изучавайте и хората, както Бог ги е създал. Ако не се изучавате по този начин, вие напразно губите времето си.

Вие искате да станете добри, умни, силни, че тогава Бог да ви обикне. Не, Бог ви обича такива, каквито сте заради това, което е вложил във вас още от създаването на света. Няма защо отсега нататък да ви обиква. Ако вие искате да придобиете нещо и тогава Бог да ви обикне, вашата работа е свършена. Вие искате да облечете професорска дреха и така да се явите пред Господа да ви обикне. Обаче, види ли ви Господ с професорска дреха, Той веднага ще каже: „Съблечете професорската дреха на този човек! Нека той дойде при мене такъв, какъвто съм го изпратил на Земята.“ Това значи: хвърлете лъжливото настрана, съблечете се от него. Останете само с истината, която Бог е вложил във вас! Само по този начин ще имате Любовта на Бога. Само по този начин ще имате правилни разбирания за живота.

Бог ще ви благослови не за това, което хората мислят за вас, но вашите мисли, чувства и постъпки. При това, Бог ще ви благослови не за големите, за великите ви мисли, чувства и постъпки, които всички знаят. Той ще ви благослови за онези малки, дълбоко скрити, стаени в душата ви мисли, чувства и постъпки, които никой не знае, никой не подозира. Бог ще ви благослови за малките, за стаените, за не проявените семенца у вас. За проявените неща вие вече сте получили заплатата си.

Човек трябва да прави генерални бани на ума и на сърцето. В месеца ще направи четири бани, в годината — 52. То е хубаво за ума. Ще си дадеш отчет на какво се дължи твоето неразположение, защо мислите ти са мрачни, защо цялото ти бъдеще е тъмно. Казваш: „Нищо светло не виждам в живота си“. И как е възможно в този светъл свят, където хората се радват на онова, което Бог е създал, ти единствен да не виждаш нищо светло? От къде се взе това мрачно настроение? Аз казвам така: един ваш неприятел, когато сте спали, ви е турил черни очила и затова всичко виждате черно. Снемете очилата си! Може ли едно същество, което Бог е създал, да няма бъдеще? Може ли един велик художник да създаде една картина и тази картина да няма никакъв смисъл, да не струва нищо? Картините на всички велики художници се ценят много. Всяко нещо, което човешкият гений е създал, има цена. Питам: вие, които сте създадени от Бога, може ли да нямате никаква цена?

Ние казваме: „Колко велик е направил Господ света! Какво величие е вложил Бог в човека!“ Къде е величието на човешкото лице? Виждам само едно потъмняло лице, уста побледнели, очите мътни. Къде е величието на човека? То е само в онзи момент, когато се намираш в изпитание, но не се поколебаваш – при всички мъчности в тебе остава нещо непоколебимо. Това е истинският човек. Не всички цветове, които са цъфнали и плодове, които са вързали, а онзи плод, който узрее и остане, той е важният. Хиляди плодове може да има, но остават само няколко. Те са най-важни.

Ако моето лице се набръчка или моето тяло остарее, това не съм аз. Аз съм повече от моята дреха или от моето лице. Аз съм онази благородна, възвишена мисъл, която никога с нищо не може от мен да премахне.

Чудни са хората, като питат, как да служат на Бога. Ти възприемаш въздуха, без да благодариш на Бога. Възприемаш топлината, без да му благодариш. Възприемаш светлината, без да му благодариш. Сила ти е дал, пак не благодариш. Всичко приемаш, за нищо не плащаш. Така не се служи. Казваш: „Аз съм свободен дух, свободна душа съм“. Кой е свободен дух? Кой е свободен човек? Свободен човек е оня, който носи Любавта; свободен е оня, който обича светлината; свободен е оня, който обича свободата; свободен е оня, който обича живота; свободен е оня, който обича знанието; свободен е оня, който обича движението; свободен е оня, който приема учението; свободен е оня, който работи.

В 24 часа Бог говори само веднъж на човешката душа. Когато Бог говори на хората, повечето от тях спят; когато ангелите им говорят, те пак спят; когато нисшите духове им говорят, те са будни. Важно е да бъдете будни в този момент, когато Господ ви говори.

Аз не познавам хората, че вие ще ги познавате. За да познаваш хората, трябва да познаваш Бога.

Човек е едновременно физическо и духовно същество. Душата е, която управлява това същество. Тя е полудуховна и полуматериална „физическа материя“ – това е светът на формите, необходими за проявата и битието на нещата. Духовен свят – това са онези сили, които работят за създаването на тези форми.

Душата – това е условието, което подготвя съграждането на тези форми. Всяка душа трябва да има тяло, за да се прояви.

Три фактора влияят върху индивида: личността на човека, обществото и светът. Личността на човека не е нищо друго, освен отражение на Бога, т.е. неговата единична проява върху човека. Обществото представя отражение на ангелския живот върху човешкия. Светът, в неговата пълнота, представя отражение на Божествения свят върху физическия.

У вас има едно същество, което ви казва: „Може вече да тръгнете напред“.

Казвам в заключение: след беседата вие си останете такива, каквито сте сега, нищо не сте разбрали, не сте видели ангела. Ако сърцето ви не гори, Любовта е далеч от вас. Ако умът не мисли, мисълта, светлината е далеч от вас. Ако не постъпите добре, добрите постъпки са далеч от вас. Ако не се справите с вашата сиромашия, ако не можете да се справите с вашето богатство, ако не можете да се справите с вашите недоразумения, вие не сте хора. Човек е същество, което може да се справи със своите мисли, чувства и постъпки. Това е човекът. Всеки, който не може да се справи с тях, той не може да носи името човек.

Искате да разберете какво нещо е човекът сам по себе си. В човека всички неща на Битието се осмислят. В човека живеят и боговете. Вие, като разглеждате гръцката митология, виждате, че всичките богове, величия, ангели, архангели, са слезли, взели са човешка форма и са дошли да опитат благостите, които човек опитва. Всички те намерили израз в човешката форма. Зад човешката форма ние не знаем каква друга форма съществува. Вие ще кажете: ангелска форма. Ангелската форма е по-съвършена човешка форма. Ще кажете: Божествена форма. Божествената форма е най-съвършената, най-разумната човешка форма. Ако един художник би ми нарисувал нещо, което е Божествено, което е ангелско, той винаги ще нарисова нещо, което е човешко. Следователно, човек е една форма, в която ти можеш да постигнеш копнежите, които човешката душа има. Формата, в която човек може да постигне нещо, то е само човешката форма. В животинската форма ти не можеш да постигнеш нищо. Понеже тази животинска форма е включена в човешката. Растителната форма е включена в човешката, всички други форми, които съществуват в света, те са включени в човека. Какво значи това? Човек, това е последната дума на природата. Значи човек е последната дума на природата в смисъл на последното завършено дело на природата. В целокупността на тази творческа деятелност е не само човекът, който населява Земята, но и човекът, който населява цялата Вселена. Той не е само тук на Земята. Там има хора. Но ако днес кажеш, че и по другите светове има хора, може да те изкарат еретик.

Ако сме от Бога родени, косата ни няма да окапва, нямаше да боледуваме и да умираме. Хилавото тяло е човешко изобретение. Каква идея може да се тури в такова тяло? Мислите ли, че Бог ще налее Божествен нектар в чупливо шише?

Животинското, човешкото и Божественото в хората са така преплетени, че образуват цялостният човек.

В човека има и тъмнина, и светлина, и вода, и въздух, и твърда почва, и

зверове, и змии, и гущери, и насекоми, и млекопитаещи, и растения, всичко има в човека.

Когато човек съгреша, Господ го изпъди от рая и тогава животните взеха надмощие в него. И кармата влезе в света, след като хората съгрешаха.

Не се стремете да станете като другите. Бъдете такива, каквито Господ ви е направил. Всеки да съдържа своите особени качества, да бъде като едно цвете, както Господ го е създал. Всяко цвете прилича на себе си, но е в хармония с другите цветя.

Човек не е такъв, какъвто ние го виждаме. Човекът е същество почти без тежест. Ти на Земята не можеш да го претеглиш с никакви везни. Ако го извадиш от тялото, почти никаква тежест няма. Всичкият багаж, който носи със себе си, едва ли има 33 грама.

Сегашният мислещ човек е създаден по особени закони. Той е едно средно звено. А човекът е крайното създание в природата. Зад човека нищо не съществува вече. Ако попитате „що е човек?“ Човек е това, зад което нищо не съществува. Той е пределът на дейтелността на природата. Ако вие питате зад човешкия живот какво има — нищо няма. И ако разбираш умирането в смисъл, че търсиш зад човека нещо, нищо няма да намериш. Обаче, ако потърсиш във формата на човека, в духа на човека, в ума на човека, в сърцето на човека, в душата на човека — богат смисъл има тогава. Извън човешкия дух, извън човешката душа, извън човешкия живот няма нищо.

Едни учени обръщат внимание на знанието, което в древността е било открито. Те са прави. Други казват: „Древността ни най-малко не ни интересува, важно е какво е открито сега“. И те са прави. Но има известна връзка между знанието на миналото и знанието на настоящето. Има връзка, понеже туй, което за нас е минало, с туй знание оперират други същества, които седят по-ниско от нас. Със знанието на нашето минало оперират същества, които седят малко по-долу. Туй знание, с което ние оперираме сега, е било знание на същества, малко по-напреднали от човешката раса. Аз не говоря за човека като за крайно творение. На Земята той е последното творение, природата не може да създаде друго същество като човека. Инак тя би нарушила своя ред. Следователно, както човек сега е създаден, той така ще си върви. Ако природата създаде друго някое същество, тя ще го създаде по съвсем друг образ, съвсем други сили ще действат. То ще прилича на човека, но няма да има нашата опитност.

Здравето се отнася до външната страна на живота, а доброто до вътрешната, до органическата.

Здравето е създало външността на тялото, неговата форма, а доброто е създало съдържанието на организма. Най-великият свят, най-чудното творение на Земята — това е човекът.

Вие всички сте изпратени в затвора и сега се молите да ви пуснат. В какво ви обвиняват? На първите хора казаха: от черешите да не ядат, а те ядоха. Те искаха да кажат на Бога, че искат да познаят свойствата на черешите. Аз вземам черешата като символ, но може да бъде който и да е плод – законът е същият. Всяко едно неестествено желание е като забранения плод. Ще кажете, че няма нищо лошо в това, да се ядат различни плодове. Да речем, че е така, но ако на едно дете, което едва се е родило, му дадете да яде череши, какво ще стане с него?

Най-първо трябва да пазим своето тяло, своя мозък, трябва да пазим своята нервна система. Трябва да се научим да бъдем доволни. Бъди доволен, че болестта ти е малка. Като те боли, кажи: слава Богу! Тогава ще бъдете като онзи американец, който като работил, паднал един камък и му откъснал първата фаланга на пръста. Той казал: „Слава Богу, благодаря, че не отиде целият пръст, ръката не отиде“. Питат го: „Защо благодариш?“ „Благодаря, че с много малко се освободих“. Всички трябва да благодарите, че се освобождавате с малко. Много малко ви е засегнало. Този промисъл, който съществува в природата, показва, че се намираме под известна благодат.

Човек е свързан с разумния свят, със същества от висока култура – светии, ангели, архангели, херувими, и други, които държат сметка за всяка негова постъпка, дума, мисъл, чувство.

Никой не може да посегне на човека, ако за това не му е дадена власт отгоре. Ако Бог не позволява, никой не може да те убие.

Ние петдесет на сто сме фактори на нашата съдба, а има и други петдесет на сто, фактори, които регулират живота ни. Аз казвам: върху нашия живот оказват влияние в петдесет процента – съдбата, природата, двадесет и пет процента – ние сами и двадесет и пет процента – обществото. Следователно, когато тия три фактори дойдат да работят съвкупно, в окултно и в морално отношение ще дойде един подем, едно подобрение. За да стане това нещо, непременно трябва да се явят много лица, за да работят в една посока. Когато дойде пролетта, с едно цвете ли дохожда тя? Не, с милиони, с много цветя. После идват пчелите, започва се всичкото това брожение в Природата. И с туй се създава една цялостност.

Искам всички да вървите във вашия път, но не в сегашния. Искам всички да вървите във вашия път както първоначално сте тръгнали – по пътя на вашия ум. Искам всички са вървите по пътя на вашето сърце, но не сегашното. Ако е сегашното, ще ви предскажа какво ви чака, хич не си поплювам. Страшно е. Ако гадая по пътя, по който първоначално сте тръгнали – на вашия ум, сърце и воля, очаква ви голямо щастие. Така че, върнете се всички към пътя, който ви е предначертан. Това са три пътя, съединени в едно: единият на физическото поле, другият – в духовния свят и третият – в Божествения свят. Три

пътя водят към трите добродетели. Те образуват туй, което наричам човек. И този човек, който ходи в тия три пътища е Христос. „Аз съм пътят, истината и животът.“ Това са те, трите пътя. Това е фигуративно казано. Туй ви казвам не за обезсърчение, такъв е животът засега. От всеки от вас зависи как ще формира своята съдба. Когато човек стане учен, той сам кове съдбата си. Не мислете, че съдбата е нещо механично – съдбата, това са най-умните същества, които са турени да отсъждат право. Щом се намерите пред своята съдба, тя не е жестока. При съдбата ти ще се срещнеш с най-добрите хора, с най-благородните и най-справедливите. Те ще кажат: „По този път, по който вървиш, не е право“. И ще ти кажат: „По друг път трябва да вървиш, ще се върнеш назад“. Ние сега е плашим от съдбата, казваме: „Страшна е съдбата!“, но това са най-умните същества, които определят пътя на твоето щастие. Когато Давид трябваше да направи своя избор, каза: „По-хубаво е човек да падне в ръцете на Бога, отколкото в ръцете на хората“. Какво лошо има в това, да ни съдят? Нещата ще бъдат изнесени такива, каквито са.

Като работи върху себе си, човек може да възпита своите слабости и страсти и да ги облагороди. Мъчно се възпитава и облагородява животното в човека. За това се иска съзнание и искреност в работата.

Животните представляват стадии на развитие, през които човек е минал и още минава.

Понеже човек е свободен в своите действия, погрешките в живота му идат като естествено последствие на неговата свобода. Обаче едно се иска от него: изправяне на погрешките.

Кой изправя погрешките си? Смиреният. Едно от качествата на жената хананейка беше смирението. Всеки човек трябва да придобие смирение. Без него нищо не се постига. И млади, и стари, всички трябва да се смирят. Едни се смиряват доброволно, а други – насила. Умният предвижда злото и го избягва, а глупавият не може да го предвиди и се натъква на него. Умният се смирява доброволно, а глупавият – по неволя. Като го принудят да се смири, той казва: „Няма какво да се прави, трябва да се подчиня. Не може ли да се живее без смирение?“ Не може. Поне един път в живота си трябва да се смириш. Смиреният търси причината за неуспехите и нещастията си в себе си, а не отвън. Така той усилва смирението си и става вътрешно силен и богат. Истински човек е онзи, който увеличава дарбите и способностите си. Той работи върху себе си съзнателно и не се заблуждава. Той не си въобразява, че вярата му е голяма. Той не си въобразява, че светостта му е голяма. Някои родители мислят, че децата им са гениални, всичко разбират. Човек може да разбира нещата, без да е гениален. Геният е напреднал дух, който е завършил развитието си на Земята. Докато живееш на Земята, не можеш да бъдеш гениален. Ще се приближаваш до гения, без да си истински гений. Затова е казано в Писанието, че никой ученик не е по-горен от учителя си. Достатъчно е на ученика да бъде като учителя си. Докато ученикът стигне учителя си, последният вече го е надминал.

Силата на човека се крие в това да бъде добър проводник на мощни сили в природата. Само тогава той може да бъде силен човек. А онзи, който не е добър проводник, е изложен на големи страдания. Какво нещо е доброто? За да бъдеш добър, трябва да бъдеш добър проводник на силите, които функционират в природата. Ти не можеш да се изолираш от тях – навсякъде ще бъдеш изложен на техните влияния. На туй се дължи остаряването, на туй се дължи и смъртта в света, която идва поради едно добро, но и неразрешимо противоречие. Защото, ако тия сили, ако тия дарби, които ни е дала природата, не срещат нашата съпротива, те винаги оживяват и обновяват човека.

Духът, душата, умът и сърцето са във вас. Ще дадете право на духа, на душата, да минат през вас. Ще дадете право на ума и сърцето да минат през вас. Вие сте проводници.

Аз искам животът ви да бъде красив, най-първо да сте доволни от себе си. Има едно вътрешно, морално, Божествено доволство в човека, и аз желая всички да имате не външни похвали, а това дълбоко, вътрешно доволство в себе си. Когато човек има това доволство, той е силен и мощен, не отпада духом. Това доволство аз наричам „вътрешна връзка“, която съществува между всички възвишени същества. Сега тази връзка не е скъсана, разслабена е, но аз желая тя да се уякчи.

Човек трябва постоянно да бъде във връзка с разумния свят, да приема и да се ориентира, защото условията при които живее, са много неблагоприятни.

В природата има нещо разумно. Природата сама по себе си е нещо разумно. Ако ние знаем нейния език и не го опетняваме, ще я разберем. Ако ти не влезеш в съприкосновение с тази жива природа, как ще ти помогне тя? Ти мислиш, че е глуха, че не влиза в положението ти. Мислиш, че си сам. Ако мислиш така и не предполагаш, че в света има нещо много красиво и хубаво, ти още не си опитал колко благородни черти имат хората. Най-малкото не разбираш хората. Има нещо в човека, което е още скрито.

Човек всякога си остава такъв, какъвто е – той нито е кротък, нито е лош, нито е добър.

Човек мисли, защото е индивид, а не вид. Минералите, растенията, животните са видове, те си приличат.

При човека, един с друг не си приличат. Баща и син не си приличат. Всеки човек е нещо особено, специфично. Човеците са много разнообразни.

При ангелите има едно външно еднообразие, а вътрешно неимоверно разнообразие.

Човек се ръководи от свой личен вътрешен дух, докато животните са ръководени от техни групов дух, който работи върху тях отвън.

Колкото повече се изтъкват положителните черти в човека, толкова повече светлината се усилва. И тъй, стремете се към положителната страна на живота, защото само така ще създадете в себе си характер. Това е вече Божественото в човека. Иначе, като търсите само отрицателните страни, ставате банални.

С разумните хора аз разговарям по един начин, а с другите — по друг начин. Първите имат желание да изпълняват, в тях има човештина, а в другите има човешки егоизъм.

Да допуснем, че ви смуцава нещо. От къде произтича смущението на човека? Нямайте пари. Защо човек се смуцава, когато няма пари? Защото няма с какво да си купи храна, няма топли дрехи, обувца. Всички тези мисли като влязат в ума ви, ви смуцават. Казвате: „Човек да има пари!“ Ако разбирате закона, всичко е в човека. Извън човека няма нищо. Парите извън човека не съществуват. Човек е и светлина, и топлина, всичко в света е той. Ако ти трябва един лев, не ти достига, за да си купиш хляб, ще намериш някой, който ще ти даде, от него ще вземеш. Човек е, който ти дава парите. Този лев отговаря на едно чувство, на една мисъл, която той има.

Често казваме за някой човек, че е безбожник — това е едно анормално състояние. Чрезмерната набожност е друго анормално състояние. Ако тази набожност е подтик да пожертва всичко за човечеството — това разбирам, но ако тази набожност е стимул само за неговото собствено благо? Ако обичаш един човек, за да се ползваш от неговото богатство — това е едно нещо; а ако искаш да го посветиш на цялото човечество — то е друг въпрос. Или да се грижиш за него, без да се ползваш от това — то е съвсем друго нещо. Без да отправям какъвто и да е упрек към хората, казвам: има известни архаични наклонности, останали от рибите, от млекопитаещите, наследство от птиците и от ред още човешки раси, които са живели преди сегашната. Това са наследствени черти. И тия наследствени черти са заседнали в човешките тела и са достатъчни най-малки поводи, за да се прояви известен атавизъм. Вземете например у човека туй чувство на гордост. Гордостта е едно болезнено чувство. Самоуважението е естествено в човека, за да се запази чувството на достойнство, а гордостта е анормално състояние. Гордият си представя, че само той има право. Каквото каже — трябва да стане, а какво другите мислят, то е на втори план. Това е гордостта. Човекът на самоуважението пък казва: „Това е така и така. Ако моите мисли не са прави, няма да ме следват“. Той дава право на всеки човек.

Кой от вас е видял човека? Ти четеш съчиненията на Шопенхауер, съчиненията на Виктор Юго, на Кант, на Толстой. Къде е Толстой? Туй, което умира, не е Толстой. Туй, което не умира, то е човекът. Христос казва: „Това, което Аз ви говоря, то е духът и животът“. Това, което ти мислиш, това, което ти

чувстваш, това, което ти съзнаваш – то е човекът. Човешката мисъл – това си ти, човешките чувства – това си ти. И твоите постъпки в дадения случай – това си ти. Не си нещо външно. Ако във време на мъчнотии се разколебаеш в своята мисъл, ти си слаб човек. Но ако във време на мъчнотии в тебе се зароди вяра да преодоляваш трудностите, ти си силен човек! Ако при големите мъчнотии твоите чувства се уякчават – а не да ги сдържаш от страх – ти си силен човек! Ако в твоите постъпки се закрепваш, ти си силен човек. Аз не говоря за своенравие, за своеволие. Ето какво е човекът!

Голямото нещастие в света, голяма скръб се дължи на един вътрешен глад у нас. Всеки усеща, че има един вътрешен глад, нещо силно, нещо съществено липсва. Може да ви хвали обществото, може да ви подражават, да пишат за вас най-хубави работи, но има нещо във вас незадоволено. Питам сега: ако аз съм един комар и всички писатели на комарите ме хвалят, всички комарски вестници пишат за моите съчинения и всички комарски авторитети ги четат, така че аз минавам за голям авторитет – какво ще струва моята комарска наука пред човешката? Кажете ми! Когато дойде един много учен комар, някой професор, и кацне върху човека да прави своите научни изследвания, а той го перне с ръката си, какво става? Комарът се търкулва и казва: „Претърпях такова страдание, че не помня откъде дойде! Не можах да видя, някаква магическа сила тъй ме удари!“ След това всички комари разискват, откъде е дошло това сътресение. Пишат вестниците... Човекът обаче знае, че го е чукнал със средния си пръст, пръста на Сатурн, и му е казал, че по комарски мисли.

Преди да се произнесете по даден въпрос, трябва добре да сте го проучили. Понякога приписвате качества на хората, каквито те нямат. Хубаво е понякога човек да бъде глупав, хубаво е да бъде и умен. Но при какви условия? Нима не е хубаво да бъдеш глупав, да не знаеш как да направиш зло? Като умен можеш да направиш зло, но можеш и да го поправиш. Добре е, че глупавият не може да направи зло, защото няма да може да го поправи. Мъдростта има значение, когато я сравняваме с глупостта. Извън глупостта, мъдростта сама по себе си какво е? Кои хора ние наричаме мъдри? Аз наричам мъдри всички, които знаят как да изправят своите погрешки. За мене всеки, който може да изправи една своя погрешка, е мъдър човек. Човек, който не може да изправи една своя погрешка, е глупак.

Триъгълник се приема като емблема на човека. Ние не се занимаваме с мъртви линии. Вземаме ги като образи. Много хора носят триъгълници, кръстове и пр. Те имат своето специфично значение. Ти можеш да носиш триъгълник, без да имаш качествата на триъгълник. Ако един триъгълник не е направен от силите на твоя ум, на твоето сърце и на твоята воля, този триъгълник не може да ти бъде полезен.

Човек трябва да бъде пътен, мощен, красив, интелигентен, разумен. Пътен на физическото поле, мощен в духовния свят, красив, интелигентен и разумен в Божествения свят.

Каквото е човек в младините, такъв е и в старините, нищо не се изменя. Само че в старини маскира нещата, крие погрешките си.

Само милосърдието е в състояние да въздейства на човешкия егоизъм. Колкото и да е гениален, човек неизбежно ще мине през двата полюса на живота: егоизъм и милосърдие. Това е неизбежен закон за всички хора. Разликата между хората се заключава в това, че обикновеният човек трябва да прочете много книги, за да научи това, което гениалният научава само от една книга.

Не трябва да се заблуждавате да мислите, че сте много устойчиви. И светии, и пророци са изгубвали равновесието си. Пророк Илия изгуби равновесието си от една жена само. Той има сила да избие 400 пророци в Израил, а когато пред него се яви една жена, той се уплаши и избяга. Ако пророк Илия, известен със своята смелост и решителност, се уплаши от една жена и изгуби равновесието си, мислите ли, че вие ще бъдете по-смели от него? Колко пъти и вие, като пророк Илия, сте се отклонявали и се отклонявате от живота си! С тази отклонения вие пакостите на себе си, а не на хората. Всички хора са наредени като атомите и молекулите, между тях винаги остават празни пространства. Следователно никой не може да напакости на душата на човека, но може да напакости на тялото му. Тази пакост се предизвиква от влиянието, което хората си оказват един на друг чрез своите мисли, чувства и чрез своята воля. Иначе, като души, те са абсолютно свободни, независими един от друг.

Първото нещо, което искам, е да накарам това бурно море у вас да утихне – тихи и спокойни да бъдете. При сегашното общество и строй, ние имаме нужда от такива работници, които да спасяват затиснатите, защото много здания ще се съборят и много души ще бъдат затрупани под развалините им. Под съборената материя, много души трябва да се изровят. Моето желание е да ви изтегля изпод вашите съборени къщи. Под всяко ваше психично неразположение, аз разбирам, че някоя ваша греда е изгнила и се е съборила. Завистта, омразата, всички подобни отрицателни качества, това са съборени греди върху вашето здание – вашето тяло.

Цялата съвременна цивилизация почива върху възгледите на фарисея, тя е фарисейка цивилизация. Тази, дето хората се отличават по форма, по външност, но етикеция, се е родила в далечното минало на Египет, Индия, Вавилон, Китай, Персия, Иудея, Гърция, Рим. Тя е днес и в Европа, облечена в красива християнска мантия. Не казвам, че тя в своите основи е нещо лошо, но казвам, че формата всякога трябва да има в себе си известно

съдържание. Вън от това формата си остава една проста черупка, в която могат да живеят само паразити.

Ти нямаш ясна представа за себе си, нямаш ясна представа за ръката си, да видиш какво богатство се крие в нея. На някои хора виждаш, че животът изчезва от тях; на други, като пипнеш ръката, виждаш, че животът тече като стихия. Аз казвам на такъв човек: „Ти много безразборно се храниш; после, имаш такава голяма амбиция, толкова си се натоварил, че мязаш на натоварен кон. Не ти трябва толкова. Ти искаш да станеш голяма величина. Какво ще допринесеш в света? Нищо няма да допринесеш!“ Някой път искаме да станем големи в света. Но големината в света, славата на човека, не седи в 10-15-20 години. Христос стана велик едва след две хиляди години. А какво беше тогава? Един престъпник, за когото римляните написаха: „Цар юдейски се провъзгласи“. И досега спор има. Питам: за онези, които сега заминават с величие, след две хиляди години какво ще кажат хората за тях?

Ще говоря за първото място. Всички в света желаят да заемат първото място. Няма същество в света, което да не желае първото място. Хора, които нямат първото място, го желаят. Може да се каже, че първото място е един идеал. Целият органически свят, природата има един стремеж към уголемяване, всичките тела изобщо растат. Желанието на човека да заеме първото място е проява на човешкото съзнание. Човек никога не обича да заема последното място. Това обаче става от неразбиране. В света има две места почтени: първото и последното място. Последното място – това е завършен процес; първото място път е процес, който започва. Когато се ражда човек, това е първото място, когато умира, като замине от този свят в другия, това е последното място. Образува се цял кръг.

Дишането е един процес, чрез който учиш. Излизаш вън от себе си и влизаш вътре в себе си. Вие казвате, че човек е в тялото. Кажете, на коя място? Толкова време живеете във вашата къща, кажете в коя стая на тялото живеете! Казвате: в главата. Но на кое място в главата? Има само едно място. Аз наричам щастливи хора тия, които знаят, че имат място в главата си. В главата вие ще бъдете слуга, понеже нямате още определено място. Като станете господар, ще имате една стая накъде в мозъка. Когато започнеш да разбираш, ще имаш място в главата. Докато си наемател, положението ти е неуредено. Понякога гледаш ръцете си и не ги харесваш. Господар ли си? Или не можеш да управляваш ръката си, не можеш да управляваш мислите си и чувствата си. При това положение господар ли си? Ти искаш да бъдеш господар на външния свят, разискваш, защо Господ направил така света. Ти себе си не разбираш, своите чувства не можеш да уредиш, своите мисли не можеш да уредиш, пък се занимаваш с грандиозни мисли. Тия въпроси остави настрана.

В животинския свят правото е на силния. В човешкия свят правото е на слабия. Който иска правото на слабия, той се смирява и човек става. Който иска всички същества да бъдат добри, той е вече между ангелите. Човек не може да разбере напълно целокупния живот, ако не постави паралелно тези три положения в живота. Те се рязко различават едно от друго, но има известна връзка между тях.

Онези, които обичат да философстват, могат да попитат: „Не може ли живот без мъчнотии?“ Има и такъв, това е съвършеният живот. Но на Земята е несъвършеният живот. Ние мислим за съвършения живот, но за да дойдем до него, трябва да минем през несъвършения. Явява се тогава друг въпрос: не може ли човек да се роди съвършен? Това е механическо схващане. Ние искаме някой друг да направи живота ни съвършен. Ако ти станеш по този начин съвършен, ще приличаш на часовник. Ти няма да участваш в живота. Ще те курдисат, ще бъдеш много точен, ще бъдеш съвършен, ще показваш времето на другите хора, но няма да знаеш нищо за своето предназначение.

В цялата природа има и подмладяване, и остаряване. Никой не може да избегне закона на промените. Но зад промените стои един по-хубав живот. След промяната на гсеницата идва пеперудата — а пеперудата е този нов живот. Зад старостта, зад младостта, седи безсмъртието. Зад безсмъртието — друг, красив живот, който очакваме. Ние можем да имаме този живот още сега в себе си, или най-малкото — да предчувстваме това благо, което иде. То е реалното. Аз съм виждал някои хора — гледат и виждат нещо, което от пръв поглед не се вижда. Майката вижда в детето си, а то е нещо гениално. Като погледна аз с моите очи, нещо гениално не виждам. Майката обаче, като гледа, казва: „Гениално е!“ Като се поставя на мястото на майката — аз виждам същото. Та именно и ти трябва да станеш като една майка, за да видиш в детето си криле. Трябва да станеш майка на себе си, за да видиш онова, което се крие в тебе. Да имаш майчинско чувство към всеки един твой брат или сестра.

Всеки човек има поне една Божествена черта. Като намериш тая черта, той ще ти стане приятел. Ако не можеш да я намериш, той никога няма да ти стане приятел. Ако и той не намери тая черта в тебе, не може да ти бъде приятел.

Всеки, с когото сте в съприкосновение, е необходим за вашето повдигане.

Твое е само това, което носиш със себе си неизменно, което Бог ти е дал. Ти не можеш да вземеш нито един атом от другите, нито те от тебе.

Никой няма право да изисква от човека повече от това, което може да му даде. Зачитайте правата на всеки човек. Това изисква хармонията на живота. Виждайте в лицето на всички хора себе си. Каквото благо имате,

пожелайте го на всички. Нека всички да живеят в изобилие, да бъдат доволни от живота. Виждайте във всички хора душата им – Божественото, вложено в тях. Обхождайте се с тях като с души. Срещнете ли някого, дръжте в ума си ценното, което има.

Като се ръкувате с някого, кажете си мислено: „Пожелавам ти да реализираш най-възвишената си мисъл“.

Казано е в Писанието, че човек е направен по образ и подобие на Бога, обаче не всички хора са направени по образ и подобие на Бога – само родените от Бога. Казано е: „Роденото от плътта, плът е; роденото от Духа, дух е“. Христос казва: „Ако не се родите от вода и Дух, не можете да влезете в Царството Божие“. В това раждане е смисълът на живота. Ако Бог, Който ви е говорил от хиляди години, не можа да ви убеди в истинността на тия думи и аз не мога да ви убедя. Остане ли отсега нататък да ви убеждавам, вашата работа е загубена. Аз познавам добрата страна на хората. Във всеки човек има нещо любовно, но трябва да знаеш какво да му кажеш. На студента, който отива на изпит, кажи само две думи: „Добре ще свършиш изпита си“. На кандидата за доктор, който отива да държи тезата си кажи: „Добре ще свършиш“. На майката, на която предстои да ражда, кажи: „Благополучно ще родиш“. Отдето минаваш, казвай: „Добре ще свършиш работата си“. Минаваш покрай едно дърво, кажи му: „Добри плодове ще имаш“.

Ще обичате хората заради Бога в тях. Докато не дойдете до тази Любов, вие всякога ще бъдете далеч един от друг. Обичайте Бога в човека, ако искате да му помагате. Който люби Бога в човека, който люби Истината, сам се радва на Любовта си и нищо не очаква от него за проявената Любов.

Като знаете, че Бог е навсякъде, не правете разлика между хората – да обичате едни, че са повече развити, а други да обичате по-малко, че са по-малко развити. Считайте, че и най-слабо развитият човек има възможност да расте и да се развива.

Мъдростта сега ви вика. Вие как ще си я представите? Соломон я представя като нещо живо, което в началото е взело участие в създаването на цялата Вселена. В този велик, грандиозен план, който е бил начертан, тя е взела участие; взела е участие в създаването на човека и неговото бъдеще, кредитирала го е и после е вложила в него целия си капитал. А днес онези, които са взели нейния капитал, не я слушат, почнали са самостоятелно да действат. Тези, тъй наречени конкретно отвлечени истини, какво отношение имат към днешния живот? Вземете за пример човешкото тяло, вземете човека. Само повърхността на неговата кожа е два квадратни метра, а в нея има 120 милиарда клетки. Докато на Земята има само два милиарда души, в човека има 120 милиарда клетки. Ако се прострат кръвоносните съдове, ще заемат едно пространство от 2 хиляди километра. Ако се простре нервната система ще заеме около 80 хиляди километра пространство. Има 2 мили-

она потни жлези, които ако се прострат, ще заемат едно пространство от около 10 хиляди километра. Какъв сложен апарат е само вашата кожа! За да пренесете вашата кожа от Вселената, откъдето е дошла, трябва ви 120 милиарда лева. Това ви трябва само за да пренесете тези клетки от разните области на Вселената. Питам: ако вие трябваше да плащате, кой от вас е в състояние да плати 120 милиарда лева? За да се пренесат само клетките на неговата кожа! Човек живее чрез своята кожа. Цялата дейтелност се извършва чрез кожата. Одереш ли кожата на човека, всичко е свършено. Всичко зависи от богатството на кожата. Когато човек е здрав, от гледище на природата, когато мислите му са чисти, когато чувствата му са чисти, когато постъпките му са чисти, кожата му е неизменна. Всички възприятия от външния свят — приемане и предаване са неизменни. Животът тече в унисон с битието, или ние го наричаме щастлив живот, защото силният огън не може да се загаси с нищо.

Едно ви трябва на вас — правилни отношения с Бога. Трябва да разбирате пътищата на Бога и да сте умни. Вие не можете да разбирате живота, без да оценявате Божиата Любов. Да оценявате очите, ушите, ръцете, краката си, да оценявате храната, която ви дава, въздуха, светлината, всичко, което Бог ви дава. Да се отворят очите ви и да видите колко е велик светът, в който живеете. Да се учите, да знаете, как да управлявате вашите слуги. Защото вие сте господари, които не знаят как да се отнасят със своите слуги. Имате приблизително триста милиарда жители в тялото си, на физическото поле, много разумни, не им знаете имената. Имате десет милиона слуги, които работят във вашия стомах. Много голямо предприятие, десет милиона работници, ако на всеки плащате по един лев на ден, имате десет милиона лева бюджет на ден само да яденето. За сто дни колко правят? Какъв грамаден бюджет само за яденето! Мисли за тези десет милиона работници, на които трябва да се плати. На тях ще изпращаш своята Любов. Ще им се издължиш като одобриш работата, която са свършили. Или като се храниш, ще трябва да благодариш на Бога, че ти е дал условия. Казваш: „Това ядене не е хубаво, а трябва да се плаща на десет милиона слуги“. Какъв господар е тоя, който нищо не плаща на слугите си? Аз, ако заведа дело против вас, какво ще правите? Тия работници ще кажат: „Толкоз години господарят не ни е плащал“. Колко години би ви трябвало, за да платите на слугите, които са работили във вашия стомах?

Вие, които ме слушате — стари или млади — ще кажете: „От нас какво ще стане?“ На старите казвам: вие може да се подмладите. Да се подмлади стар човек не е мъчна работа. То е работа на алхимиците. Може да се подмлади човек. Сега учените хора чрез присаждане на някои жлези подмладяват. Но ние знаем други методи за подмладяване, не с жлези. Може човек да се подмлади! Най-първо ще развиеш волята си, ще освободиш волята си вечерно

време от всички тягостни мисли. Ще мислиш, че работите са уредени, че си министър-председател, че заповядваш на целия свят, че имаш милиони в банката. Ще кажеш, че това било илюзия. Не е илюзия. Твоите очи, които имаш, струват десет милиона английски лири. Твоите уши, които имаш, струват пет милиона английски лири. Езикът ти струва седем милиона английски лири. Носът ти струва 15 милиона английски лири, стомахът ти струва два милиона английски лири, белите ти дробове един и половина милиона английски лири. Такава грамадна сума! Тогава беден човек ли си? После, имаш човешкия ум. Ти оперираш с най-великите неща в света – умът и сърцето, а минаваш за беден човек. Не ходи да лъжеш себе си и хората.

Щом човек прави различие между един и друг, той вече е съгрешил. Щом помислиш, че един човек е по-добър, а друг по-лош, това вече е погрешка. Всички хора са еднакво добри, но всички не са се проявили еднакво.

Ако знаете да работите както трябва, за 24 часа ще минете през четирите фази на развитие. От изгрева на Слънцето до 9 часа ще бъдете обикновен човек; от 9 до 12 часа ще бъдете талантлив; в 12 часа, когато Слънцето е в зенита си, ще се проявите като гениален; от 12 до 3 часа след обяд ще бъдете светия и от 3 часа нататък ще влезете във фазата на Учител, ще учите себе си на Божественото учение – учението на Любовта. По какво се отличава един Учител? Той може да живее и в светлината, и в тъмнината, той живее и в ада, и в рая. Той владее законите на битието и разполага с тях. Като знаете това, прилагайте Любовта в живота си, че и в ада да влезете, да можете лесно да се освободите.

От 1 до 7-годишна възраст човек минава през положението на растение. Детето не се отдалечава от дома си. От 7 до 14-годишна възраст човек минава през фазата на животно. Той започва свободно да се движи и се отдалечава от дома си. От 14 до 21-годишна възраст човек започва да мисли, влиза във фазата на истинския човек. От 21-годишна възраст до 42-годишна възраст човек минава отново последователно през всеки седем години през тези три фази: от 21 до 28-годишна възраст той отново е във фазата на растение. От 28 до 35-годишна възраст пак е във фазата на животно и от 35 до 42-годишна възраст – във фазата на човек. Тези фази се повтарят и по-нататък до дълбока старост.

От първата си до седемгодишната си възраст човек се развива главно физически. От 7 до 14 години той развива главно сърцето си. От 14 до 21 години развива ума. Затова от окултно гледище хората се делят на три възрасти: едни от тях са на възраст от 1 до 7 години; други са на възраст от 7 до 14, а трети от 14 до 21 години.

Ще кажете: „Как е възможно да сме на различни духовни възрасти, когато е казано за човека, че е бил създаден по образ и подобие на Бога?“ За първия човек е казано, че е създаден по образ и подобие на Бога, но що се

отнася до хората, населили Земята след грехопадението, въпросът е съвсем друг. Те не са на еднакъв уровень на развитие със своя пръв баща, следователно те са на различни физически и духовни възрасти. Същото можем да кажем и за детето, което прекарва цели девет месеца в утробата на майка си, докато се развие в човешка форма.

Нормален и здравословен живот имаме тогава, когато правилно се изразходват енергиите на даден организъм и правилно се възприемат енергиите на външния свят от разумната природа. У човека има нещо, което е наклонно да греши, вследствие на което природата е вложила в материята качеството да се видоизменя. Учените казват, че човешкото тяло се преустройва през 7 години. На всеки 7 години костната, мускулната, нервната и мозъчната тъкани се обновяват. Други пък казват, че в три месеца човек може да се обнови — това зависи от неговите мисли и чувства. Достатъчно е човек да извърши едно престъпление, за да опетни материята на тялото си. За да преустрои тялото си, от човека се иска чист живот, като извор, който постоянно да блика и чисти.

Аз разделям човешкия живот на 3 фази. Някои го делят на 7 фази. Ако първата фаза от 20 години преживееш добре, аз ти предричам, че и вторите 20 години ще живееш добре. Ако и тях преживееш добре, и третите 20 години ще преживееш добре. Тогава ще мога да заключа, че на 60 години ще бъдеш в разцвета на живота си. Онова, което става на 30 години, и на 60 години ще бъде. Щом се качиш на върха на 60-те години, тогава ще живееш още 60 години добре. Животът на разделен на три части. Ако първото деление от 20 години прекараш добре, на върха ще бъдеш на 60 години все така добре. Щом дойдеш на върха, ти по никой начин не можеш да живееш само 60 години. Но ако долу в лошите условия си живял 15 години добре, аз мога да ти предскажа, че имаш да живееш само 30 години: 15 години и още 15 — 30. Ако през първото деление си живял само 2 години добре, ти ще живееш само 4 години. Но тази наука е опасна, по-добре е хората да не я знаят. Защо? Понеже хората не са живели хармонично, лесно може да се предвиди за някой, че след няколко часа ще свърши. По-добре е човек да не знае кога ще умре.

В 33-та си година човек влиза съзнателно или несъзнателно в по-духовен живот, уравновесява се вътрешно.

Преди известно време един приятел ми разправяше един арабски анекдот. Той е следният. Когато Господ създал света и всички животни, определил на всяко животно да живее по 30 години: на човека определил 30 години, на магарето — 30 години, на кучето — 30 години и на маймуната пак 30 години. Един ден Господ повикал магарето и го запитал: „Ти благодарно ли си от 30-те си години?“ „Е, Господи, не искам да живея 30 години, много са ми! Този бой, тези подигравки, които се сипят върху ми, тежко е да го нося 30 години, нама-

ли ги малко – поне наполовина. Вземи 15 години.“ Понеже човекът бил цар, живеел добре, казал: „Господи, аз съм цар, ще управлявам дълго време, дай на мен тези 15 години.“ Той имал 30 години и като взел 15 години от магарето, станали му 45 години. После Господ извикал кучето и го попитал: „Ти доволно ли си от твоите 30 години?“ „Много са ми тия 30 години, да ходя да се скитам натук-натам, да зъзна на студа, посъкрати ги малко.“ Съгласил се Господ, взел 15 години от живота на кучето и пак ги дал на човека, та му станали 60 години. Най-после Господ извикал и маймуната: „Ти благодарна ли си, че ще живееш 30 години?“ „Не, не искам, Господи, да бъда подигравка на света, да ме карат да се качвам и да слизам от вършините, много ми са тия години, посъкрати ги малко.“ И от нея взел Господ 15 години, та ги дал на човека. Затова животът на човека се продължил повече, отколкото на другите животни. Питам сега: какво е искал да каже този, който е създал анекдота? Каква идея е скрил в него? Ако питате турците, защо страдат хората, те казват, че хората страдат, защото са серсеми. От този анекдот, според арабите, до 30-годишната си възраст човек живее добър човешки живот; от 35-годишната си възраст нататък до 45 години живее магарешки живот; от 45 до 60-годишната си възраст живее кучешки живот, а от насетне – маймунски. Щом дойде човек до годините, които е взел назаем от магарето, казват: е, от магарето си взел. Като дойдат в живота на човека много страдания, казват: е, от кучешкия живот си взел, нищо, ще теглиш. Щом дойде човек до годините, които е взел от маймуната, казват: е, от маймуната си взел, ще се подиграват всички хора с тебе. Изводът се състои в това: ако постъпваме според ума на магарето, ще носим последствията на магарешкия живот; ако постъпваме според ума на кучето, ще носим последствията на кучешкия живот, ако постъпваме според ума на маймуната, ще носим последствията на маймунския живот. Значи, всеки един живот се обуславя от степента на вътрешната интелигентност, т.е. от съзнанието, което човек има.

Колкото по-високо е издигнат човек, толкова по-фина материя може да възприема. От материята, която възприема, зависи неговото състояние и разположение.

Сегашната форма е една от последните форми, но не и последната, до която човек е дошъл.

Много философи разискват върху въпроса, защо е дошъл човек на Земята, но досега никой не го е разрешил и няма да го разреши. Хиляди години ще минат, но този въпрос ще остане все неразрешен. Този въпрос ще се разреши, когато хората завършат развитието си на Земята. Докато е във водата, рибата не съзнава положението си. Щом излезе от водата, тя знае вече, че е била риба. Следователно докато е в своята физическа форма, човек минава през състоянието на животно. Един ден, когато напусне физическата си форма, той ще съзнае положението си като човек. Той ще измени сегашните си нрави и обичаи и ще мине в по-висока форма на живот.

Една мравка няма понятие за човека, тя не го и подозира. Ако влезете в мравешкия свят, те са големи философи. Имат голяма тактика, гордеят се с едно изкуство, което са го знаели преди хората. Ако идете при пчелите, те са знаели това изкуство преди хората. Хората сега започват да правят мед. Пчелите хиляди години преди човека знаеха как да произвеждат мед. Каква гениалност имат пчелите! В един кошер от 40-50 сантиметра живеят 50-60 хиляди жители! Де може да съберете 50-60 хиляди хора на такова място? И при това такава чистота, такъв порядък! Пчелите поддържат постоянна температура от 22 градуса. Няма кухни, помии, такива работи нямат. Вие казвате: това са пчели. По отношение на чистотата не сме дошли да нивото на пчелите. В някои отношения те са по-напред. С това искам да ви покажа някои съотношения. Ние много сме се индивидуализирали и мислим, че сме единствените, най-умните същества на Земята. Аз казвам така: единствените най-глупави същества, които съществуват на Земята, са хората. Вярно е, те са най-умните и най-глупавите. Туй, което хората вършат на земята, това и животните не са го вършили. Тия, глупавите растения даже не са го вършили. Дори водата, която е по-глупава, никога не е направила толкоз безобразия, колкото човек е направил. Където мине водата, ще направи пакост, ще направи и добро. А пък човек, където мине, където стъпи кракът му, трева не никне.

Тази мисъл, която за тебе е лоша, за друг е благодатна. Представете си един религиозен човек, който се е отказал да яде месо. Но някой богаташ си е опекар прасенце, яде и казва: „Колко е хубаво това прасенце!“ На религиозния човек нещо му пошепва: „Похапни си, заколи си едно прасенце!“ Той се пита: „Откъде пък дойде тази мисъл, от кой дявол?“ Той е възприел мисълта на богаташа, никакъв дявол не е. Този „брат“ се наслаждава на прасенцето. Ти кажи: „Да ти е сладко, братко, желая един ден туй прасенце да ти стане дете – син, или дъщеря.“ Или яде едно агънце, пак му пожелае: „Щастлив си, че ядеш. Желая ти туй агънце да ти стане син.“ Яде кокошка, пак му кажи същото. На сегашните хора им стават синове и дъщери все тези прасенца и агънца. Вие ще кажете: „Възможно ли е такова нещо?“ Този въпрос го оставям на вас, вие да го разрешите. За себе си аз съм го разрешил, но не смея да кажа истината. Има някои истини, които не искам да ви ги кажа. Знаете ли защо? Не знаете. Ако ви кажа истината, вие ще осиромашеете, всички ще станете нещастни. Съжалявам ви, затова не искам да ви кажа истината.

За да мислите добре и да бъдете свободни, трябва да сте на разстояние един от друг.

Понякога искаш да измениш себе си, да бъдеш кротък и смирен, да бъдеш образец. Но като дойде животът, веднага ще се покажеш такъв, какъвто си. Не е лошо, че си такъв. И все пак има начини, по които човек може да се измени, да регулира естеството си, да даде правилен развой на живота

си, но той трябва да има знания. Без знания в живота нищо не се постига. Но знанието вътре в нас, основата, трябва да бъде доброто и истината. Под думата „добро“ аз разбирам да имаш всички условия, с които да работиш, а под думата „истина“ разбирам в това знание ти да си свободен, да не ти пречатства никой в природата.

Казваш: „Искам да бъда добър“. Това е неразбиране на доброто. По естество човек е добър. Той е създаден добър, но трябва да се прояви доброто в него.

Истинското знание е в човека. Какво са говорили хората в миналото е написано във вас. Какво е говорил Бог в миналото, какво говори днес и какво ще говори в бъдеще, всичко е написано в нас. Върху написаното от Бога се градят вашите чувства и постъпки. На написаното от Бога се дължи вашето здраве. На написаното от Бога се дължи истинския социален строй. Ако си бакалин и не можеш да служиш с Любов, напусни занаята си. Ако си учител и не можеш да служиш с Любов, напусни учителството. Каквото правиш, прави го с Любов.

Сега ще ви говоря върху думите: „Истината ще ви направи свободни“. Целта на човешкия живот не е само в развитието на душата, но и в придобиването на свободата, която душата е изгубила, следователно – свободата е цел. Ако има нещо, от което сега пъшкаме, то е робството, което ражда тъмнината. Сега всички говорят за свобода, всички се стараят да я придобият, даже някои искат придобиването ѝ „чрез острието на ножа“. При все това обаче всички не са я придобили. А Христос казва: „Истината ще ви направи свободни“.

Свободата е едно качество на душата, което тя иска да си възвърне – една първоначална сила, от която се е развързала и е изгубила нишката. И вследствие на тази загуба душата е потънала в материалния свят, който е синоним на страдание и изпитание. И така, за да бъде човек силен, той трябва преди всичко да бъде свободен.

Свободата ли произтича от силата, или силата – от свободата? Силата произтича от свободата и е само едно средство за придобиване на свободата. Що е свобода? Да бъде човек свободен, значи да не прави никакъв грях. Да бъде човек свободен, значи да не допуска в себе си никаква лоша мисъл. Да бъде човек свободен, значи да не създава никакво лошо чувство в своята душа. Да бъде човек свободен, значи да не допуска в душата си съмнение. Да бъде човек свободен, значи да има абсолютна Любов към Бога, който го е родил. Това са атрибутите на свободата. И само по този начин тя може да се задържи у нас и да създаде онази мощна сила, която ние сега търсим. В този път на придобиване на свобода истината е посредницата – тя е ръководителят, който може да изведе душата към мястото на свободата, да я изведе до извора, от който душата винаги може да се ползва.

Понякога не зная как да се изразя. На вас, на хората им липсва нещо много съществено. Всичко имат, само най-същественото им липсва. За същественото най-малко мислят, а то е най-необходимо, защото от него човек се обновява. И когато изгубим това, същественото, ние се обезсърчаваме. Кое е същественото? Вие ще кажете „вяра“, ще кажете „Любов“. Има други неща в живота, които за вас вероятно са по-съществени.

В съвременния свят хората в едно отношение са умни, а в друго – не са. Сегашните интелигенти действат в слепоочните центрове – предната част на мозъка днес едва е развита. Истински интелигентният, умният човек предпочита естествената работа и действие. Изобретения, фабрики, цивилизация – това се дължи не на положителния ум, а на полуинтелигентния човек. Туй, което човек днес прави, него го има и при пчелите, и при мравките – то е свързано с егоистичното в света. Пчелите събират мед за себе си, човек пък си прави къщи – прави ги за себе си. Той още няма понятие за една култура, която е обща.

Днес и религиозни, и светски хора се оплакват от живота си, от своите неуспехи. Защо не могат да успяват? Защото всеки живее само за себе си и мисли, че сам може да отиде при Господа, при светлите същества. Казано е, обаче в Писанието, че никой не живее за себе си. Човек е колективно същество и колективно ще се яви при Господа. Христос казва на самарянката: „Иди да извикаш мъжа си!“ „Нямам мъж“, отговаря жената. „Право казваш. Пет мъже си водила, но и този, когото сега имаш, и той не ти е мъж.“ Какво представя мъжът? Мъжът е разумното начало в света. Значи, тази жена няма онази разумност в себе си, с която може да следва правия път на живота. Когато казвам, че човек ще се яви пред Бога колективно, имам пред вид всичко онова, което още отначало е вложено в него, и което не гние, не се разлага.

Първата заповед, която Бог даде на човека, беше да не вкухва от плодовете на Дървото за познаване доброто и злото. Тази заповед до известна степен ограничи неговата свобода. Обаче, човекът не искаше да пожертва свободата си. Той се запита: „Защо Бог, който ми даде свобода, същевременно ме и ограничава? Защо не ме оставя напълно свободен във всички положения на живота? Защо не ме оставя да бъда абсолютен господар на всичко?“ Трябва да знаете, че ако човек стане пълен господар в света, тогава Бог трябва да се ограничи. Такъв е законът. Когато един човек е свободен, някой друг ще трябва непременно да се ограничи. Всички хора не могат едновременно да бъдат свободни. Онези, които не разбират законите в разумния живот, намират противоречие в това. Само цялото е свободно. Когато вие не можете да разрешите някоя трудност в живота, спирате се и се чудите защо става така. Казвам: всички трудности в живота могат да се разрешат, щом човек си отговори на въпроса, какво е индивидуалният живот. Да бъдеш индивидуалист

значи да бъдеш краен материалист в духовния живот. Вие ще видите този краен материализъм навсякъде. Навсякъде чувате думата „аз“, „аз“. „Знаеш ли, какво мога да направя аз? Знаеш ли, какво съм аз?“ Какво си направил ти? „Това и това съм направил аз.“.. Питам: когато Земята се създаваше, ти, „аз“-ът ли раздели тъмнината от Виделината? „Не зная тези неща.“ В това отношение „аз“-ът е ограничен, а не тъй безграничен и всемогъщ, както си мисли. Оттук произлизат всички противоречия в живота. Колкото повече човек се засяга, толкова той е по-дребнав, по-голям материалист. Дали хората знаят тази своя черта или не, това не е важно. Но ти сам трябва да я знаеш и да работиш за изправянето на характера си. Има цял за дребнавостта, има цял и за засягането. Ако ти не познаваш своя характер и не можеш да го измениш, какъв човек си тогава?

Какво представлява индивидът? Той представлява отношението на частта към цялото, т.е. отношението на човека към Бога. Частта трябва да знае какво е отношението ѝ спрямо цялото, а след това и какво е отношението и към другите части. Значи частта има отношение към половината, към четвъртината и към всички по-малки части на цялото. Това е един вътрешен закон, който определя нашите разбирания.

Човек трябва да осъзнае, че е във връзка с милиони умове на земята, както и в онзи свят. Тъй щото той представя частица от колективно общество. И неговият успех на земята зависи от връзките му с тия същества. Ако тази връзка е правилна и резултатите на неговия живот ще бъдат добри.

За да познаваш човека в същинския смисъл на думата, трябва да го обичаш. Само, който обича, той познава хората.

Няма по-голямо изкуство от това, да разбираш себе си, да влизаш в дълбочината на своето естество, да разбираш своя произход, причините на твоето съществуване и предназначението ти като човек, дошъл на Земята.

Всеки, който се е опитал да живее само за себе си, е свършил катастрофално. Частта извън цялото няма никакъв смисъл.

Ако някой иска конкретно да определи в какво се проявява разумният живот, за него могат да се дадат много дефиниции. На всеки от вас може да се даде по едно обяснение, но само едно от тях може да бъде напълно разбрано. Под думата „разумност“ ние разбираме способността за осъзнаване на последователната и неразривната връзка между всички неща в природата. Такъв човек, който притежава разумност, ние наричаме разумен, защото той вижда една Божествена връзка и в злото, и в доброто. Аз не говоря за злото, което съществува извън нас, а за проявата на това зло, което криете в себе си.

Грамадни сили са складирани в човешкия организъм! От изчисленията, които съм правил, дошъл съм до заключение, че във всяка клетка на човеш-

кия организъм се крие толкова много енергия, че може да премести Земята на разстояние един метър от нейния път. От тук можете да си представите каква грамадна енергия съдържа целият човешки организъм, съставен от милиарди клетки, съединени в едно цяло! Представете си тогава, какво щеше да стане със Земята, ако всички тия клетки работят в съгласие и хармония помежду си. Те биха отклонили Земята от нейния път.

Следователно три неща са важни в живота на човека: на Бога ще служиш, себе си ще почиташ, ближния си ще обичаш. Да обичаш ближния си, значи да се разтоварваш от непотребния товар, който носиш на гърба си. Да почиташ себе си, значи да схващаш смисъла на живота. Почита се само красивият, умният, добрият човек. Това нещо човек вижда първо в себе си, а после в другите. Ако виждате доброто, интелигентността, разумността в себе си, ще ги виждате и в другите хора. Това значи: туй, което виждате в себе си, се отразява и в останалите. Ти уважавах хората за съзнанието, което имаш в себе си; ти обичаш хората за хубавото, възвишеното, благородното, което виждаш в себе си. Виждаш ли го и у тях, ти ги обичаш вече. Защо бащата обича сина си? За почитта, която има към себе си. Тази почит се превръща в любов към сина. Какво нещо е обич? Да видиш себе в другите. Що е почит? Да съзнаваш достойнството си като човек. Що е служене на Бога? Да съзнаваш, че всичко иде от Бога и няма равен на Него. Кажеш ли в себе си, че за Бога всичко е възможно, ти ще бъдеш готов на всичко.

В живота се забелязва една малка присадка на лъжливи отношения. Това са отношения на нечистотата. За да се избегне този живот, човек трябва да бъде точен; каквото добро намисли, каквото обещае, трябва да го направи. В Божествения живот, дето владее абсолютна чистота, няма забравяне. Там всичко става точно на време. Точността е качество на чистия живот. Който не живее в чистота, той замъглява хоризонта на своето небе, както облаците замъгляват Слънцето. И затова често слушате някои хора да казват: „Тъжно ми е нещо“. Да, твоето небе е облачно. Искаш ли да се изясни небето ти, трябва да се научиш да служиш на Бога, да почиташ себе си и да обичаш ближния си. Същите формули ще приложиш по отношение на себе си по следния начин: ще служиш на духа си, който те ръководи; ще почиташ душата си, която съдържа всичко ценно в себе си; ще обичаш тялото си и всички същества, които ти служат, заради великата идея, която живее в тебе. Отнасяте ли се към себе си така, вие ще имате ясна представа за Бога и тогава всичко ще бъде възможно за вас.

Сега, кое е най-голямото благо в света? Благо то на индивида ли, благо то на един народ, благо то на цялото общество или благо то на цялото човечество? Това е едно и също нещо. Един човек е миниатюр на цялото човечество. Следователно, един народ в своето развитие представлява човечество в по-малка форма. Затова, когато говорим за индивид, разбираме човека

като една семка. Когато говорим за едно общество, подразбирам, че тази семка е започнала да расте. Когато говорим за народ, подразбираме, че тази семка е започнала да се разраства, а когато говорим за човечеството в неговата пълнота, подразбираме, че тази семка се разклонява, дава цветове и плодове. Като разбираме тъй живота, ще познаем, че всеки от нас е необходим фактор в човечеството.

Мъжът и жената – това са прояви на цялото, което не можеш да разделиш. Единият триъгълник е мъжът, а другият – жената. Тук е господарят, а тук е слугата. Тук е учителят, а тук е ученикът. Тук е генералът, а тук – войникът. Но това са само проявления на Бога. В кръга ти си в полюсите. Ще ходиш от единия полюс до другия, а твоето щастие ще седи в кръга. Силата ти трябва да бъде в основната идея, в центъра. Трябва да чувстваш, че живееш в Бога и че Той живее в тебе. Тая идея трябва да проникне в тебе.

Бог е започнал да организира света с мекия елемент. Когато светът се устрои добре, хората нито мъже, нито жени ще бъдат. Мъжът представлява външният образ на света, а жената – вътрешният образ на света. Целият образ е създаден по образ Господен.

„Ще бъдете научени от Господа.“ Вие, научените от Господа, правете наблюдения върху себе си, да знаете кой във вас – мъжът или жената – не е разположен. Ако се гневите, ще знаете, че жената в тебе е виновна, понеже гневът е порок на жената; ако се гордееш, мъжът е виновен, понеже гордостта е порок на мъжа. Гневлива жена и горделивия мъж, събрани на едно място, къщата ще запалят. Ние не се нуждаем от такива хора. Това не е за осъждане, но за обяснение. Под „мъж и жена“ аз разбирам служби на човечеството. Като влезете в третата култура, т.е. културата на Любовта, тогава ще разберете какво нещо е мъжът и какво – жената. Тогава ще разберете отде произлизат и двамата.

Когато се приближавате към меки хора, вие изпитвате известна приятност. Това се дължи на обстоятелството, че мекотата е приятна, топла дреха, която обвива тия хора. Тази топла, приятна обвивка прави меките хора имунитетни към всякакви болести. Здравето на човека зависи от неговата мекота. Когато изгуби мекотата си, човек започва да изсъхва, да се втвърдява и лесно заболява. Дето влезе той, каквото погледне, навсякъде вижда лошото. Недоволството е негов спътник.

Лозата символично представлява човечеството, и затова, каквото е състоянието на сегашното човечество, такова е състоянието и на лозата. Гроздовият сок не може за дълго време да остане сладък. В него попадат едни малки бактерии, наречени ферменти, които превръщат гроздовата и овощната захар в алкохол, а после в киселина. Така е и с хората – първоначално са сладки като деца, но щом влязат в живота – се кисват. Има хора,

които не се вкисват, остават си сладки винаги, но то е при особени духовни условия от тяхна страна.

В света има мъртви форми. Много хора живеят автоматически, те не са живи. Те са хора, които в съзнанието си спят. Извършил престъпление и ти трябва с месеци да му доказваш, че направеното е престъпление. Казва: „Трябва да убия този човек“. Или: „Какво от това, че съм откъснал едно цвете, че съм заклал едно животно, една овца?“ И тези хора понякога минават за герои. Даже и вие понякога се насърчавате като казвате, че човек не трябва да бъде мек. Вие не страдате от мекота, а от неразбиране на основния закон.

Има хора, които поддържат становището, че трябва да имаме добро мнение за хората. Добро мнение за кои хора да имаме? Мислите ли, че всеки човек, който носи глава, е човек? Или че всеки, който има външност на човек, е човек? Под думата „човек“ ние разбираме разумно същество, което не иска да греши. Човек е този, който иска да живее по закона на Любовта, който няма желание да използва никого. Казвате: „Да обичаме всички хора“. Как ще обичаш една змия, която хапе? Как ще обичаш една отрова, която разрушава човека? Как ще обичаш мухлясал хляб? Или как ще обичаш онова, което изгаря? Какво значи „да обичаме?“ Можем да обичаме всичко онова в света, което е разумно. И за себе си да се придържаме към същия закон. И в себе си обичай всичко онова, което е разумно. Казвате: „Човек трябва да обича себе си“. Да, но обичай в себе си онова, което е хубаво, красиво, добро, изящно. А всичко, което не е хубаво, изхвърли го навън. Например, как ще обичате един нетърпелив човек? Или как ще обичате един мърморко? Или как ще обичате един, който все е недоволен? Каквото и да направиш, той е недоволен.

Какво ще правиш с един човек, на когото очите са повредени? Този човек трябва да го хванеш за ръката и да го водиш стъпка по стъпка. При това положение и този човек е вързан, и ти си вързан с него. Той казва: „Не ме пушай, ще загазя“. Ако го водиш в гората, ще каже: „Не ме оставяй сам в гората, ще се изгубя“. Някои хора се привързват едни за други и мязат на слепи. Наистина, не е благородно от страна на единия да остави другия сам в гората. Но не е благородно и за слепия да се държи за другия, да го задържа, да не го пуца. Той трябва да го остави малко сам, да му се отворят очите. Има хора, които по естество не са слепи, но очите им са гурелясали, та не могат да се отворят. Очите им имат туткал и той с години седи, не може да се разлепи. Като им се пръсне малко вода в очите, ще прогледнат. Много хора са слепи по единствената причина, че имат малко живот в себе си. Живот е онова, което дава мускулната сила в човека.

Егоистът е като октопод. Той само тегли, изсмуква другите. Срещнете ли го, ограждайте се.

Казвате, че човек трябва да има идеал. Идеалът, това е светлината, посоката, в която той трябва да се движи. Какъв ще бъде идеалът? Идеалът може да бъде Слънцето. Идеалът може да бъде Бог. Идеалът на човешкото сърце са чувствата. Идеалът на човешкия ум са мислите. Идеалът на стомаха е праната. Три идеала има човек: да се храни, е идеал на стомаха. Лишете стомаха от идеала му, обезсмисля се животът. Лишете дробовете от въздух, обезсмисля се дишането. Лишете ума от човешката мисъл, и той се обезсмисля. Разбира се, ние не говорим за онзи идеален свят, от който човек е излязъл. Той като се погледне сега, не може да се познае – съвсем се е изменил. Той е загубил своята първоначална красота.

Като ученици на великата школа на живота, вие трябва да изучавате музиката както съществува в природата. Щом се домогнете до природната музика, вие ще научите онези природни, творчески гами, чрез които е създаден светът. Състоянията на всички живи същества се сменят според природните гами, т.е. музикално. Щом се смени гамата, сменя се и състоянието. Като знаете това, чрез музиката вие можете да въздействате на мислите и на чувствата си, да се повдигате. Често хората губят основния тон на живота си, вследствие на което произвеждат вътрешен дисонанс в състоянията си. Ако сте нервен, неразположен, раздразнен, започнете да пеете тихо – гласно или мислено, докато смените състоянието си. Музиката, пеенето помагат за развиване на дарбите в човека. Всички велики, гениални хора, които са минали през големи страдания и изпитания, са били музикални. Те имали правилни, високи, добре развити чела.

Докато не почнете да мислите идеално, докато не носите в себе си образа на идеалния човек, вие нищо не можете да постигнете. Не търсете образа на идеалния човек въвн от себе си. Той е вложен във всички хора, но трябва да се прояви навън. Ако идеалният човек не е във вас, как можете да знаете кое е добро и кое не, кое е морално и кое не е морално?

Кои са отличителните черти на идеалния човек? Опитайте се да опишете отличителните черти на идеалния човек, не както го описват поетите, художниците, но както вие го схващате. Ако трябва да се произнесете за качествата на идеалната свещ, веднага ще направите това. Обаче за идеалния човек мъчно можете да се произнесете. Доброкачествена свещ е тази, която гори без пушек, не се топи бързо, не капе, не се пресеква; пламъкът на свещта трябва да бъде ясен, светъл и чист. Каквито са качествата на идеалната свещ, такива са и на идеалния човек. Идеалният човек свети като свещ. За да свети, причината се крие в това, че той обръща внимание на всичко, без да се спира върху дефектите.

Недостатъците на хората хвърлят сянка върху съзнанието им и ги помрачават. Недостатъци в природата не съществуват. Те са в мисълта на човека. Ако успее да ги изхвърли от мисълта си, човек става чист и светъл. Следователно

искате ли да се доближите до образа на идеалния човек, не дръжте в ума и в съзнанието си недостатъците на хората. Колкото по-малко се спирате върху недостатъците на хората, толкова по-близо сте до образа на идеалния човек; колкото повече се спирате върху недостатъците на хората, толкова по-далеч сте от образа на идеалния човек. Колкото повече товарите съзнанието си, толкова повече се отклонявате от пътя на идеалния човек.

Мога да ви предскажа, че мнозина от вас ще бъдете ангели, служители. Какво ще разберете от това? Мнозина, след няколко хиляди години, ще бъдете царе. Някой казва: „Аз не вярвам“. Аз не искам да вярвате. След няколко години, ако стане това, добре, ако не стане, празна работа. Под думата „цар“ разбирам, че след 2000 години ще бъдете свободни, както един цар е свободен. Ще бъдете в състояние да правите каквото искате, без да е в състояние някой да ви ограничи. Казвам: след хиляда години вие ще бъдете толкова красиви, че ще обръщате вниманието на целия свят. Коя е емблемата на красотата? Най-хубавото, най-красивото от всичко в света е Слънцето. По-красиво от него няма. Всички обръщат очи към него. Слънцето е най-красиво.

Когато казва Христос „от вода и дух“ да се роди човека, то под „вода“ в дадения случай се разбира първичната прана, силата, а под „дух“ се разбира Божествения Дух, то е разумното в човека, то е най-висшето съзнание.

„От вода и дух“ ще се роди новият човек.

Когато влезете в другия свят, няма да имате коси, уста, уши и т.н. Една част от тялото ви ще бъде направена от мисловна енергия, част от тялото ви ще бъде направена от духовна енергия и част от тялото ви ще бъде направена от една малка съединителна материя и така всички материи ще са съединени в едно. И ако от оня свят погледнете на хората в този свят, ще видите, че на някои им излиза кал от главите или ще видите, че от сърцата им излиза кал.

Любовта принуждава босия да се обува, гладния да се наяде, голия да се облече, невежия да придобие знание, богатия да му се отвори сърцето да дава. Любовта ни принуждава на какво? На всичко. Всяко добро, което искате да направите, ще го направите само ако ви принуди Любовта. Тази дума е силна. Онези, най-способните християни, отдавна са свършили училището и дипломи са взели на небето и са на служба на разни места. Тук останаха посредствените. Вие сте от посредствените, от останалите, от много способните не сте, защото ако бяхте от много способните, щяхте да свършите. А пък някои от вас по две, три години повтарят класовете и казват, че не помните. Когато направите нещо, което не е хубаво, все не помните. Когато имате да давате, не помните, когато имате да взимате, помните. Когато ви обидят, помните — понеже имате да взимате.

Ние, съвременните хора, сме дошли до едно положение, което аз наричам нахалство. Това незачитане от паметта съществува. Сега то е влязло вътре в нас самите. Като погледнем нещо, отсъждане: „Нищо не струва“. Като се гледаме, всички казваме: „Нищо не струваме“. Тогава питам: този, който счита, че нищо не струва, какво ще излезе от него? Той е първокласен невежа. Тъй на живота не се гледа! Ние сме забравили много работи. Нарочно казваме: „Аз не помня, аз не зная“. Много неща знаеш, много неща помниш.

Първото нещо: създайте си едно ново разположение. Обезсърчил си се – лежиш на гърба си. Кажи си: „Стани, стани!“ Така кажи: „Стани ти, който спиш!“ Има такъв стих в Писанието. На себе си кажи: „Стани ти, който спиш!“ Обикновено сутрин като станете, казвате: „Добър ден“. Ти кажи: „Стани ти, който спиш. Нов ден е, стани ти, който спиш! Добър ден!“ Чуе, не чуе, ти ще му кажеш: „Стани ти, който спиш!“ Той ще стане. Ще го питаш: „Къде си ходил, какво си чул?“ Той ще се чуди. В човека има едно същество, което е заспало отпреди хиляди години на някоя лекция. Като го събудиш, кажи му да мисли за оная лекция, на която е заспало.

Светът никога не може да се измени. Ние трябва да се изменим, а не светът. У нас трябва да стават постоянни промени, които да приличат на промените, които претърпява една ябълчна семка или едно ябълчно дърво. Всяка година то трябва да расте и да дава повече плодове. При това, то трябва да дава добри плодове. Човек не трябва да бъде като едногодишните растения, а да бъде вечно дърво. Човек представя дървото на живота. Това дърво вечно расте, вечно се развива. То дава само 12 плода. От неговите листа се лекуват всички болести. Следователно култивирайте в себе си дървото на живота. Листата на това дърво са човешките мисли, чувства и постъпки. Чрез тях става дишането. Без тези листа дървото на живота не може да функционира. Без тези листа, неговите клонища, неговите корени също така не могат да функционират.

Докато Земята е едно грамадно блато, не мислете, че съдбата може да ви се усмихне – вас само ви изпитват. По-голямо богатство в света никой не може да ви даде от това, което сега имате. Вие сте чудни, ако мислите, че тепърва трябва да станете богати. Вие се заблуждавате. Вие носите едно несметно богатство в себе си. Това всеки от вас трябва да го знае: едно несметно богатство носите! Едно несметно богатство носите в главата си; едно несметно богатство носите в ръцете си; едно несметно богатство носите в краката си; едно несметно богатство носите в очите си; едно несметно богатство носите в ушите си; едно несметно богатство носите в носа си; едно несметно богатство носите в устата си; едно несметно богатство носите в езика си. Несметно е богатството на човека! Ако знаеш да кажеш на място само една дума, това е небивало богатство. Ако знаеш къде да употребиш ръцете си, ти си изменил цялата своя съдба. Ако знаеш как да спасиш цар-

ската дъщеря, когато се дави, ти си изменил своята съдба. Коя е царската дъщеря? Една твоя добродетел се дави – ако знаеш как да я извадиш, ти си спасен. Кои са тия царски дъщери? Това са онези добродетели, които сега се давят в тинята на човешкия живот. И всеки от вас трябва да протегне ръката си и да спаси тази добродетел – фигуративно говоря – и да ги вложи в душата си. Единственото място, където добродетелите живеят вечно, е в душата. Те са родени да живеят в нашите умове, в нашите сърца и в нашата душа. Туй е човекът! Когато добродетелите са спасени, тогава ще опитаме своя живот, тогава цялото небе, цялата природа – всичко туй ще бъде с нас и ние ще минем от сегашното смъртно състояние в безсмъртно, от сегашното робство в свобода, от безлюбие в Любов и животът ще има съвсем друг израз, отколкото днес, съвсем друг образ, отколкото този, който има днес.

Като ходиш, да се чувстваш като един ангел, който пътува от живот в живот. С Любов в светлината и със светлина в Любовта.

ЧУВСТВА

Благото на всеки човек зависи от неговите мисли и чувства. Писанието казва, че Бог вдъхнал в човека дихание на живот и той станал жива душа. Вдъхнал в ноздрите му – започнал да мисли, а след това започнал и да чувства. Чувствата са станали понятни за него. Целият окръжаващ свят е свързан с човека. Всички предмети извън него са свързани със самия човек. Затова той трябва да ги изследва.

Ако в човека има повече влага, отколкото му трябва, то ще се спре процесът на растенето. Особено в чувствата човек не трябва да допуска голяма влага. Това вие го наричате сантименталност.

Хората на чувствата остаряват по-рано от хората на трезвата мисъл. Ако имате слаба памет, всяка вечер като си лягате, влагайте в подсъзнанието си мисълта: „От утре моята памет ще бъде по-силна“. Всеки, който иска да вложи в подсъзнанието си една велика мисъл, която да реализира, той трябва да избере за това най-хубавото разположение на духа си. Колкото човек е по-неспокоен, толкова по-бавно и несигурно работи закона за внушението.

Колкото чувствата на един човек са по-необуздани, толкова и паметта му е по-слаба. Паметта отслабва и от силни умствени сътресения, скърби, страдания, страх.

Дисхармоничните чувства разстройват симпатичната нервна система, дисхармоничните мисли разстройват мозъчната нервна система, а дисхармоничните постъпки разстройват мускулната и костна системи.

Гневът се трансформира чрез работа, а не с удряне по масата с ръка или тропане по земята с крак.

Възприемайте само добри мисли и чувства, давайте ухо само на красиви постъпки и явления, те да се отпечатват в съзнанието ви. Иначе ще носите последствията на отрицателните прояви в живота.

Съществуват два начина за пречистване на човешката кръв — чрез мислите и чрез чувствата. Чувствата се пречистват чрез даване. Като дава с Любов, сърцето на човека се разширява. Колкото по-широко е сърцето на човека, толкова по-лесно се пречиства. Ако някой е болен и не може да дава, трябва да прави умствени упражнения, да си представи, че разполага с големи богатства и да раздаде всичко на бедните и страдащите. Животът всякога носи условия за човека да чисти сърцето си. Може да се дава и материално, и сърдечно, и умствено. Колкото по-чисти са човешките мисли и чувства, толкова по-чиста е неговата кръв. Чистата кръв носи здраве и веселие.

Който има много и същевременно силни желания, скоро остарява.

Всякога, когато човек иска повече, отколкото трябва и отколкото му е дадено, тревогите и безпокойствата идват. Ако приемем светлина или въздух, или храна повече, отколкото трябва, ще се чувстваме недоволни и нервни.

Отвън може да стане смущение, но отвътре човек трябва да е тих и спокоен, да не се смущава. Не се смущавайте, че няма какво да ядете. Дори само хлябец и вода да имате, пак е добре.

Чрез езика енергията на храната се предава на мозъка, а оттам — в сърцето. И умът на човека се нуждае от здравословна храна. Много хора заболяват от неестествени идеи. Яжте и мислете за това, което ядете. Яжте спокойно. Всяко безпокойство нарушава правилния ход на мисленето, на чувстването и на храненето.

На какво се дължи духането на вятъра? Науката обяснява, че когато пластове на въздуха са с различна температура, започва раздвижване — топлите, като по-леки, се качват нагоре, а студените пластове слизат надолу и от това се образува вятърът.

Питам: на какво се дължат теченията във вътрешния живот на човека? Чувствата пораждат топлина. А дето има изстиване, има развита мисъл. Мисълта произвежда изстудяване. Та, следователно, когато в природата имаме студени течения, това е там, дето разумни същества са взели силно участие със своята мисъл, и са изстудили въздуха. А от чувствата на хората се образува топлина. И тогава от мислите и чувствата на хората се образува движение. Значи умът понижава, изстудява температурата вътре във вас, а сърцето произвежда топлина. По тази причина се образува един въртеж, едно движение, което е нормално за живота ни. То наподобява кръвообръщението в човека. Когато мислите са правилни, нормални, те развиват нормално

изстудяване, тогава животът е нормален. Но ако умът изстудява повече, отколкото е нужно, или сърцето развие по-голяма топлина, отколкото трябва, тогава се нарушава естествения ритъм на живота.

Когато имаш една мисъл не на място, тя е лоша. Всяка една мисъл, която не е на място, е лоша. Ако туриш едно чувство в ума си и една мисъл в сърцето си, ще направиш една погрешка. Ако туриш една мисъл в ума си и едно чувство в сърцето си, това е на място. Ако оставиш чувството да ръководи работите, а мисълта като опашка да помага на това чувство, направил си една погрешка. Обаче, ако мисълта ръководи, а чувството помага, това е на място. Чувствата трябва само да подтикват човека към работа. Ако в тебе чувствата работят, а умът помага, ти не си от умните. Не разбираш Божия закон.

Моралът е резултат на нещо. Той се изработва в течение на човешкия живот. При изграждането на морала взема участие първо човешкият ум. След това идват чувствата, моралните чувства, личните чувства, нисшите чувства и инстинктите.

Моралните чувства дават устойчивост на човешкия ум. Личните чувства водят към известни постижения, но инстинктите създават градивен материал. Вземат ли инстинктите надмощие в човека, той става егоист. Значи инстинктите, личните, обществените и моралните чувства са живи сили в човека. Умът и сърцето са също живи сили.

Това, което хората наричат страст, то е огън, който оставя пепел. Когато говорим за Божията Любов, ние разбираме огън, при който не остава никаква пепел. В проявите на тази Любов има абсолютна хармония. Колкото по-будно е съзнанието на човека, толкова по-големи са възможностите да бъде щастлив.

Като не разбират живота, мнозина се плашат от страстите, от бурите, на които се натъкват, да не ги отвлекат. Каква сила представят човешките страсти? Ако прекарате тока на една човешка страст през метална жица, едва ли и една муха ще се разтърси от този ток. Ако този, който се оплаква от някаква страст, залеете със студена вода, ще видите, че след пет минути ще изтрезнее. Това са афекти в живота, с които човек лесно се справя. Що се отнася до страшните бури на вашия живот, това са слаби ветрове, които едва са успели да разлюлеят листата на дърветата. „Ама сърцето ми гори.“ Опитали ли сте се да варите нещо на този огън? Вие не сте изучавали какво нещо са страстите, бурите на живота, огньовете на сърцето, и при първата проява на страст, на буря в живота си, веднага се плашите.

Срамът има смисъл само тогава, когато служи като преграда за греха. Праведният, чистият, светият човек не се срамува. Той се е издигнал над срама. Едно време срамът е служил за спирачка, въздържал е човека от греха,

от престъпленията. Днес обаче, срамът трябва да се замести с благочестие. Благочестивият човек не може да се срамува. Ако човек не е благочестив и няма срам, той е изложен на голяма опасност, той може да стане безочлив. Засега тази опасност е почти изключена, защото хората се намират под мощното влияние на обществото. От сутрин до вечер те мислят само за общественото мнение, какво ще каже, или какво ще помисли обществото за тях. Днес хората мислят много малко за Господа. Най-много те мислят за себе си, после за хората, а едва сега са започнали да мислят за Господа.

За всичко войни, за всички противоречия, за всички караници по света причина са личните чувства. Ако ме попитате, кога ще престанат войните, кога ще престане омразата, ще ви кажа: когато личните чувства се възпитат и хармонизират. И действително, от научно гледище, има една аномалност в устройството на човешкия череп. Има една норма, по която се съди кой човек е нормален. Много малко хора ще намерите нормални. Един човек минава за кротък, но има лична амбиция, иска да се наложи. Защо? Той търси щастието в живота по личен начин. Човек, който върви по личните си чувства, върви по крив път.

Всички трябва най-първо да превъзпитате личните си чувства. Едно лично чувство, за да го възпитате, трябва да му придадете елемента на милосърдието. Едно лично чувство, за да се възпита, трябва да притежава елемент на вярата, елемент на надеждата, елемент на разумността. Едно лично чувство трябва да притежава елемент на музиката, да има мистичен елемент, да обича чистотата. Едно лично чувство показва областта, от където е дошло. Личните чувства показват правата, които природата е дала на човека. Тия права са много и са от различни източници. Откъде поетът взима своята поезия? Източник на поезията е месечината. Той трябва да има голямо въображение. Поетът описва един минзухар, едно кокиче с такива окраски, които ние не виждаме. То се усмихвало, било облечено като царска дъщеря, разговаряла с него. Че говори, говори, но на кого? На поета говори. Като слушате едно радио, то ли говори? Поетът види едно кокиче, то е радио. Разумното съзнание не в самото кокиче. То само предава говора по строго определени вълни на една разумна станция.

Има едно положение, в което всички се намирате — преобладава влиянието на силните чувства. А когато чувствата господстват над човека, той не мисли много. Защото мисълта е свързана с ежедневните чувства и усети. Боли те пръста, ти не можеш да мислиш за нищо друго, само за болката си мислиш. Гледаш го, връзваш го, развързваш го, лекуваш го. За тебе той е най-важното в момента. Оздравее пръстът и го забравиш. Понякога се оплакваме, че никой не ни обръща внимание. Мислиш ли, че от доброта обръщат внимание на болния пръст?

Меланхолията, което иде, произтича от личните чувства на човека. Вие сте били божество, някой виден ангел в небето, заповядвали сте на цяла слънчева система, но един ден Господ заповядва: „Вземете този крилат ангел и го пратете на Земята като обикновен човек“. И вие слизате на Земята не министър на България, но като един прост слуга някъде – седите и въздишате. Вие, като ангел, знаете своя висш произход. Ще научите ли нещо на Земята? Ще научите един велик закон – ще намерите противоположния полюс на живота.

Мястото на личните чувства в човека е на задната част на главата. Те представят неговият Запад. Мястото на милосърдието пък е на горната част на главата. То представя неговият Изток. Значи, мястото на доброто в човека е в горната част на главата, а злото, което го кара да греши, е отзад на главата.

Личните чувства са силно развити в българите. Ако и моралните им чувства са толкова силно развити, българите щяха да бъдат почти гениални. Религиозното чувство в тях е слабо развито. Мястото на това чувство е в горната част на главата, на темето, вследствие на което това място на главата им е вдлъбнато. Тази е причината, че българинът няма чувство на благоговение, на почит и уважение.

Хора, на които чувствата са загубели, нямат музика в себе си.

Пази се както от своите лоши мисли и чувства, така и от тези на окръжаващите те.

Вие трябва дълбоко да разбирате вътрешния език на живота. От неразбирането се зараждат съмнения. Имало е епохи на големи съмнения и тия минали епохи и сега се проявяват понякога. Съмнението си има свой произход; гордостта си има свой произход; омразата също си има свой произход. Омразата – това е зимата на живота. Някой път трябва да мразиш. Щом почнеш да мразиш някого, ти почваш да учиш проявите на това чувство. Някои го прилагат често. Омразата съществува в света. Изобщо всички неща, които човек твърди, съществуват. Дойде омразата – виж защо съществува тя в света. Дойде неверието, проучи и него. Някои хора са проучили тия неща, минали са ги, а вие сега ще ги учите. Мине ви някоя странна мисъл, вие казвате: „Каква странна мисъл!“ За този, който не знае тази мисъл, е странна. Но за онзи, който я знае, тя е изтъркана мисъл, минала е хиляди пъти през неговия ум. Умният ученик или умният човек избира онова, което му е потребно.

Човек трябва да пази своя вътрешен мир, от нищо да не се дразни. Че изгубил нещо, че му казали обидна дума, той не трябва да се смущава. Вътрешният мир на човека струва много, много повече от всички външни материални загуби.

Да бъде човек чувствителен е едно благословение, но да се тревожим, това е лош навик.

Скръбта е нещо егоистично. Всички хора, които са скръбни, мислят само за себе си.

Всяко чувство, което размътва главата на човека, е пиянство. Да крещиш – това е пиянство.

Безпокойството винаги се дължи на неразбиране.

Когато човек се ожесточава, разрушава в себе си хубавите неща. Най-първо за своето добро ще кажете: „Няма да причинявам вреда на себе си“. Ожесточението е вредно за самия човек. При това, изгубват се ония връзки между него и Бога. Ако един ученик се ожесточава, той губи връзката между себе си и Учителя си. За да може Бог да действа във вас чрез Любовта Си, и човешкото сърце трябва да бъде милостиво и меко. Никакво ожесточение! Онова състояние, когато човек е готов като дете да възприеме, да забрави, то е милосърдие.

Да допуснем, че те обидят. Щом не се въздържаш, ти не си господар на себе си. Като те обиждат, обмисли добре: трябва ли да отговориш, или не. Писанието казва: „Не отговаряй на глупавия според глупостите му, за да не си мисли, че е голям ум“.

Горделивите хора скоро остаряват. Гордостта е духовна болест. Да пазиш своята свобода – това е самоуважение, но горделивият търси своето право там, където го няма.

Син, който мрази баща си, умира по-рано от него.

Ако сте гневни, излезте в гората и там викайте, кряскайте колкото искате на дърветата и камъните, така ще се озонирате и ще ви мине всичко.

Който мрази, става по-енергичен, по-смел, по-нахален, следствие на което мускулите му се втвърдяват, лицето става грубо, сурово. Който обича, на вид е мек, слаб, но животът му се продължава, тялото му е пластично, мускулите – гъвкави.

Причините за отрицателността на човека могат да зависят от неговите лични чувства. Искаш да направиш добро, но твоите лични чувства се намесват. Например, искаш да дадеш пари, да направиш някоя услуга някому, но като разгледаш въпроса, виждаш, че ще направиш пакост на себе си и се отказваш. Някой път личните чувства са спомагателни средства за духовния живот на човека. Те са една временна, но Божествена мярка за човека. Някой път хората базират своя морал на личните чувства. И който има такъв морал, разсъждава така: „Мен като човек не ми подобава нечестността, аз трябва да бъда честен“. Да бъде човек честен, не значи още, че е морален.

А пък когато дойдем до духовната страна на морала, ние казваме: „Това е правото“. Това е вече извън нашите лични чувства. Без да се гледа дали това отговаря на моите лични чувства, казвам: това не е право. Може да е добре или зле за мен, няма значение.

Ревността е едно изопачено чувство и се дължи на събрана енергия, която не може да се използва. Човешкият мозък е предавател и приемател на енергия, понеже е живял много пъти на Земята, минавал е през различни среди и култури. В мозъка са се отпечатали различни мисли и впечатления. Като дойде на Земята, той изявява всичко, което е складира в подсъзнанието си. Ревността, безверието, безнадеждността са болезнени чувства, изопачени, плод на едно минало. Тяхната излишна енергия трябва да се впрегне на работа.

Гневът е превърната сила в низходяща степен. Той е излишна енергия. Как се е създала тази енергия? Всяко желание, което среща на пътя си съпротивление, се пречупва. Половината от неговата енергия се превръща в една ненормална топлина, която отива в мозъка, и тази топлина именно образува гнева. Гневът е, който увеличава температурата в тялото. Той съставлява един плюс към обикновената температура на организма и действа разрушително. Аз говоря за гнева в обикновения живот, дето той представлява обикновено явление, но когато човек се занимава с възвишеното, с Божественото, тогава гневът се изключва. Идейният живот изключва всякакъв гняв. Гневът не е качество на човешкия ум, но той е присадка на чувствата, един недъг на чувствата. Когато се разгневите, вие може да се оправдаете с това, че някой ви обидил. Да, но вие може да се разгневите и без да са ви казали някоя обидна дума. Просто вървите по пътя, някой ви бутне и вие веднага кипвате. Тук вече става подпушване на енергията. Човек не е разположен всякога да се гневи. Може да направите опит. Иди бутни най-гневливия човек според закона на Любовта, той ще се усмихне и ще ти каже: „Бутни ме още веднъж!“ От тук вадим следния закон: когато се срещнат две положителни сили, те всякога се отблъскват и образуват гнева.

Гневът е психическо пиянство, той развива смелостта и вие мислите, че можете да направите всичко, но щом изтрезнеете, ще си кажете: „Що ми трябваше да се гневя? Що ми трябваше да се залавям за тия неща?“ Значи, гневът не е естествено състояние за човека.

Който живее в Божествения свят, той няма право да се сърди; който живее на физическия свят, той има право да се сърди, да се гневи. Сърденето на физическия свят е масло, което се слага в яденето. Докато живее на Земята, човек не може да не се сърди. Обаче, отиде ли на небето, там по никой начин не трябва да се сърди. И най-великият Учител, Христос, като дойде на Земята, разгневи се на търговците, които продаваха в храма, взе камшик и ги изгони навън. Няма човек на Земята, който да не се е гневил. Няма кротки

хора на Земята. Казвате някому: „Не се сърди!“ „Не мога да не се сърдя. Ако съм в Божествения свят, там съм повече от светия; там съм добър, кротък човек.“ На земята и най-добрият човек се сърди. Гледате някой се усмихва, дава вид, че не се сърди, но то е само външно поведение, той вътрешно се сърди. Казвате: „Какво присъствие на духа има този човек!“ Това е роля, която той играе. Сложете му една малка запалка и ще видите, че моментално ще избухне. За физическия живот сърденето е необходимо. Ако човек не се сърди, главата му би се пръснала. Гневът заобля главата на човека, придава ѝ хубава форма. Ако човек не се гневи, главата му отстрани щеше да бъде сплесната. Гневът е войник, който стои на поста си и казва: „Главата си давам за моя господар!“ Ето защо, не е лошо, че се гневи човек, но гневът трябва да бъде на място. Гневът е запаленият огън в огнището. Ако умеете да запалите този огън добре, да се стоплите на него, да си сварите чорбича, той има смисъл. Но да духате този огън и да не можете да го запалите, да напълните очите си с дим и пепел, този огън не е на мястото си.

Гневът е енергия, неизползвана в добро направление. Всеки е изпитал след гняв едно отслабване, едно демагнетизиране.

Когато желанията на човека са неурегулирани, идва гневът, гневът е неправилно употребена енергия.

От силен гняв може да се пръсне сърцето.

Понякога при един грях могат да измрат по 50-60, а понякога и до 100 хиляди клетки. При голямо безпокойство, при голямо отчаяние, измрат с хиляди клетки в организма.

Лошите хора внасят в храната отрова, гневът – също. Като се разгневи човек, по-добре е да се нахрани хубаво.

Храната е нещо като предпазно средство срещу отровата на гнева. Гневът отделя отровни сокове, които се отразяват зле върху празния стомах.

Ти като мразиш някого, не подозираш, че разрушаваш и себе си, и него едновременно.

Обичате да се сърдите, а не знаете, че при една сръдня възбуждате всичко в себе си, преживявате цяла една война в себе си.

Всяка тревога носи една ужасна отрова. Тази отрова действа по един кабалистичен закон на числата. Днес се разсърдите, утре се разсърдите. За свое добро – не се тревожете.

Сръдната е една разточителност. При всяка голяма сръдня умират хиляди клетки, по 5 билиона кръвни телца стават жертва на гнева.

Загубили сте хиляда лева и вече от тревога ще умрете. Цялата Земя е ваша, а вие се тревожите за хиляда лева. Само 40 милиона тона разтопено злато има в океана, а отделно колко има в земята – не знаете.

Силните нисши чувства и влияния са свързани с черния дроб. И ако вие не контролирате вашите нисши чувства, ще разстройте черния си дроб. А това ще повлече разстройството на всички други системи. Постоянните спорове, дразнения, алчността, гордостта също разстройват черния дроб. Едно голямо вътрешно притеснение, едно голямо разочарование, което подпушва енергиите, едно обезсърчение могат да смажат човека. Могат да му докарат най-лошите заболявания, да намалят вибрациите на редица органи, да нарушат нормалното им функциониране, да изменят химическите процеси в тях, дори да изменят анатомичния им строеж. Здравата права мисъл е здравословна. С чиста и права мисъл може чудеса да вършите.

Когато имате придобивки в работата си, вие изпитвате приятност, която се отразява в слънчевия възел, или както някои наричат това място, „под лъжичката“. Когато се вслушва в този приятен трепет, човек може да определи, дали дадена работа, която започва, ще се свърши с успех, или не. Който се гневи пък и той изпитва някакъв трепет, но не под лъжичката. В края на краищата, гневът ще предизвика известно стомашно разстройство. На какво се дължи това разстройство? То се дължи на факта, че част от енергията, която трябва да се употреби за храносмилането, се изразходва при гнева. Вследствие на това, храната не може добре да се смила. Не само гневът, но всяко отрицателно чувство в човека е в състояние да предизвика стомашно разстройство. Уплахата, малодушието, неуспехът също създават разстройство в организма. Запример, някой иска да стане учен, но не успява. Друг иска да стане велик музикант, пак не успява. Защо? Защото те искат да постигнат велики работи в късо време. Който скъсява времето, той не разбира живота. Великите прояви изискват голям период от време. Когато поставите някаква велика идея в ума си, не мислете за времето. Когато преследвате някакъв идеал, не слагайте определен срок за постигането му. Ако поставите някакъв срок, години, месеци или дни за постигане на своите идеали, вие и себе си ще спънете, и своите ближни. За да не се спъвате, вложете идеята в душата си и за времето не мислете. Времето нищо не определя, то само хрониктира нещата. Време съществува само за неща, които са се сбъднали. За неща, които още не са станали, никакво време не съществува.

Който е дошъл на Земята, той има само една задача – да изпълни волята Божия. При това, всеки ще изпълни волята Божия така, както той я разбира, както е поставена в самия него. Докато човек върши своята воля, той живее в областта на личните чувства. Щом пожелае да изпълни волята Божия, той се издига в по-висока област, където царува Божията Любов. Следователно от човешкия живот, от живота на личните чувства, човек постепенно отива към Божествените чувства, които са на върха на неговия живот и оттам постепенно слиза към разумния живот, където започва да се изправя. Значи, личните чувства в човека се балансират с разумността. Между личните чув-

ства и разумността в човека всякога трябва да става правилна обмяна. Ако тази обмяна не става правилно, в психическия живот на човека настъпва дисхармония, в резултат на която се явяват известни подпушвания в неговия организъм. Тази обмяна става навсякъде в живота. Когато двама души се обичат или мразят, в първо време те взимат един от друг своите положителни или добри черти, а после — отрицателните или лошите си черти. Това е неизбежен закон. Дали обичате или мразите някого, вие ще започнете да приличате на него.

Казвате: „Какво трябва да правим, за да се избавим от този закон?“ Вие не можете да се избавите от този закон, но можете да се повдигнете в Любовта си, да обичате Бога, т.е. да обичате Бога във всеки човек. Вие виждате, че някой човек е красив, добър, богат, щастлив и го обичате. Защо? В този момент Бог се проявява в него. Следователно обичайте Бога навсякъде, където се проявява, за да започнете да приличате на Него.

Когато омразата вземе надмощие в човешкото сърце, човек става сух, корав, започва да затвърдяват, закоравяват сърцето, мускулите, краката, артериите. Лекарите казват, че е болен от артериосклероза. Аз казвам, че това се дължи на злото, което е обсебило човека. Това ще бъде винаги така, докато Любовта не вземе надмощие и организира нашето сърце, нашите тела и ги направи неразрушими. Тогава ще минем от преходното към неизменното, ще влезем в областта на вечната хармония.

Няма по-силна отрова от отрицателните мисли и чувства. Страхът, омразата, подозрението, съмнението са такава отрова, утайки, които се наслояват в кръвта и я тровят. Човек, за да бъде здрав, има нужда от вътрешно преобразуване, има нужда от нова, чиста среда.

Изопачените чувства внасят разстройство в дихателната система, човек заболява от бронхит, задуха, туберкулоза.

Дисхармоничните чувства разстройват симпатичната нервна система, дисхармоничните мисли разстройват мозъчната нервна система, а дисхармоничните постъпки разстройват мускулната и костна системи.

Не задържайте кисели чувства в сърцето си, за да не разстройвате черния си дроб. Ако мразите някого, дайте си отчет, защо именно го мразите. Като анализирате чувствата си, виждате, че няма причини да го мразите.

Неправилните чувства оказват влияние върху кръвообращението. По-добрият ли се чувствата, подобрява се и то, а с това и пръстите на ръцете и краката се затоплят.

Разстройството на черния дроб развива жестокост в човека. Черният дроб е свързан с нисшите чувства.

Обидата, която преживявате, се отразява на черния дроб като горчиво

чувство, с което не можете лесно да се справите. Черният дроб е орган, който извършва специфични служби при храносмилането. Ако този орган не работи добре, организмът страда. Видите ли, че лицето на човека пожълтява или почернява, търсете причината за това в черния дроб. Доброто или лошото състояние на черния дроб се отразява върху чувствата и обратно. Сърди ли се, гневи ли се, няма ли апетит човек, причината е все в черния дроб. Малък орган е, но играе важна роля.

Когато преживявате известна обида, това се отразява на черния дроб, като горчиво чувство, с което не можете лесно да се справите.

Черният дроб е свързан с астралния свят, т.е. със света на чувствата. Той регулира нисшите чувства на човека. Той поглъща отровите на организма и ги трансформира. Ако той се разстрои, отровите се разнасят по цели организъм и човек умира.

Представете си един човек, който яде много хубаво, има отличен апетит, но по невнимание и небрежност към своя стомах, той е задръстил каналите на червата си, направил ги е много тесни, не може да изкара този излишък – ще изживее едно тежко състояние; същото нещо е и с чувствата на човека. Когато човек работи със законите на Любовта, всякога в него остава един малък излишък, с който трябва да се справи. Когато в природата остава тор, тя знае законите как да се справи с него, как да го използва.

Ако сте гневни, излезте в гората и там викайте, кряскайте колкото искате на дърветата и камъните, така ще се озонирате и ще ви мине всичко.

Никога не подтискайте своите чувства. Никога не ги насилвайте. Това не значи да правите каквото искате. Не подтискайте чувството, а го изчакайте да узрее.

За да се избавиш от страданията, трябва да се намали силата на чувствителността, но не да се притъпяват чувствата, а да се разширят.

Нещо се разсърдиш – изпей си наум гамата. Преди да направиш скандал – изпей гамата или клекни един път, после стани, после пак клекни.

Тези две величини – радост и скръб, трябва да се приравнят. Как се приравняват величините? Човек трябва да намери начин, метод, как да приравни страданието към скръбта, а после – как да се примири със страданието. По-неже хората познават страданията по-дълбоко от радостите, затова искат да се освободят от тях. В това отношение хората са щедри в страданията, лесно се отказват от тях. Обаче като дойдат до радостите, там стават скъперници, не ги дават лесно. В това, именно, се крие нещастieto на съвременните хора. Да се приравнят радостите със скърбите, това подразбира, че хората са дошли до положение да се отрекат и от радостите си тъй, както и от скърбите и страданията си. Ако отидете при някой, който живее физически и поискате

да ви даде скръбта си, той ще се поусмихне и ще каже: „Заповядайте!“ Ако поискате радостта му, той ще каже: „Едва дойде една радост в живота ми и вие идвате да я вземете. Не давам радостта си.“ Това е неразбиране. Вие сте щедри към страданията и скърбите си, давате ги при първо поискване от страна на когото и да е. И това се дължи на неразбиране. Вие не знаете, какво хубаво нещо се крие в скърбите и страданията. Обаче, не е позволено да се говори за хубавото, за великото благо, което страданията носят в себе си. Като направите още една стъпка в страданието, вие ще разберете смисъла, който се крие в него, а едновременно с това ще разрешите задачата на страданието. Който не разбира страданията, той вика, плаче, роптае. Който ги разбира, той се радва и весели. Така постъпиха апостолите, когато ги биха на Петдесетницата. След като получи три пъти по 39 удара, апостол Павел каза: „Ако има нещо, с което мога да се похваля, това са моите страдания, а не радостите ми“. Сега и на вас остава да направите още една стъпка в страданията, да влезете по-навътре, да разрешите задачата на страданията. Щом разрешите тази задача, ще влезете в нова фаза на живота, където знаменателите на скръбта и на радостта са изравнени.

Всяко подпушване на чувствата внася известна аномалия във функциите на сърцето, вследствие на което пулсът му се изменя. За да се възстанови нормалната дейност на сърцето, човек трябва да влезе в хармония с природата, да свърже своето сърце с общия пулс на космическото сърце. Всяка планетна система има също така свое сърце, което е свързано с общото космично сърце. Сърцето на нашата слънчева система е Слънцето. Ритмичното движение на кръвта в човешкото сърце се определя от ритмичните вълни на Слънцето. За 10 дни направете следния опит: всеки ден по 3 пъти – сутрин, на обед и вечер, вгълбете се в себе си кажете: „Аз искам моето сърце да бие ритмично, да се слее с пулса на Слънцето и правилно да изпраща енергията си по целия организъм, както слънцето изпраща енергията си по целия свят“.

У човека има едно чувство, чрез което той се ориентира. Един цигулар, след като дълго време е свирил, у него се получава нещо странно: пръстите му прогледват. При пианото и при всички инструменти трябва да прогледнат пръстите, за да свириш. А докато са слепи пръстите, не можеш да свириш. С такива музикални пръсти, не е мъчно да се свири.

Благодарността и признателността представляват магическа формула, с която човек може да работи и да се подмлади.

Служенето на Бога всеки един може да изпълни по хиляди начини. Той може да служи на Бога като обработва своите мисли и облагородява своите чувства, калява своята воля, заздравява тялото си, пресъгражда го, служи на всички хора, обогатява техния живот и им помага. Именно първата фаза

на всеки един живот трябва да започва с обработване на човешките чувства. Аз ви говоря за обработване, но не зная дали сте правили усилие да обработвате вашите чувства.

Кой се смирява? Който е способен да се огъва, т.е. да служи на Бога и да Му се подчинява. Само зеленото, живото дърво се огъва и расте. Сухото дърво обаче не се поддава на огъване. Речеш ли да го огънеш, ще го счупиш. Следователно докато расте и се развива, докато живее, човек може да се справи с гордостта си. Пресъхне ли животът в него, той се превръща в сухо дърво, което лесно се чупи и гори. За да огънете сухото дърво, трябва да го намокрите, т.е. да го прекарате отново през живота. Най-горделивото дърво в живота е човекът. Той постоянно се обижда. Някой му казал нещо, той се обижда. Че обувката, дрехите и шапката му са скъсани, пак се обижда. Че не го погледнали както трябва, или не го оценили правилно, пак се обижда. Светът е пълен с горделиви дървета, които постоянно се търкат едни в други. Кой кого трябва да успокоява, и кой на кого да каже добра дума, не се знае.

Като се уподобяват горделивите хора на сухи дървета, това не значи, че човек е най-лошото същество на Земята. Той е лош, докато не се е очистил, докато лежи в калта. За да прояви доброто в себе си, трябва да стане, да се изправи на краката си и да се очисти.

Когато говоря за човешкото самовъзпитание, разбирам да предизвикате в ума ви всичко красиво от миналото. Или казано на вътрешен език, човек ще се моли да се предизвикат хубавите, красивите чувства, за да работи той занапред с тях.

Сега аз искам да обърна вниманието ви на вътрешната мисъл в човека. Когато гледате нещата отвътре навън, вие имате прави схващания. Когато гледате само отвън, вие изпадате в заблуждения, вследствие на което искате да става вашата воля. Докато гледате само на външната страна на нещата, вие всякога ще се ръководите от желанието каквото намислите и както го намислите, така да стане. Не, човек трябва да знае, че над неговата воля има друга, по-висока, която ръководи света. Ако наложите своята воля, вие ще създадете ред пакости в света. Когато някой ви угоди, вие желаете този човек да живее; ако не ви угоди, ако ви обиди, желаете да се махне от лицето на Земята. Добре е човек да се влияе от чувствата си, но затова той трябва да бъде благороден. Благородството ще го предпази от онзи наклон в живота, към който личните му чувства го тласкат. Човек трябва да бъде съвършен и в чувства, и в мисли, и в постъпки. Щом е съвършен в чувства, мисли и в постъпки, той ще бъде внимателен и към всяка своя дума.

Материалният свят.

Ш-то събира. Долина, която събира: долина, затворена между два планински върха.

ШЕСТА РАСА

Днес иде новата, шестата раса, в която мъжете и жените ще се разберат. Новият живот изисква жертви. Човекът на шестата раса живее повече за другите, отколкото за себе си. Да живееш за другите, това значи да виждаш проявлението на Бога в множеството. Като люби Бога, човек ще го вижда и в едно лице, и в много лица.

Както животът на млекопитаещите беше предисловие на човешкия живот, така и човешкият живот сега е предисловие на нещо по-високо, което идва в света.

Нашата Слънчева система е потопена в едно течение от по-гъста материя. Ние сме тъй наречената „тринадесета сфера“, която е от по-гъста материя. Земята сега наполовина е излязла от тринадесетата сфера. Като излезе напълно от нея, тогава ще дойде шестата раса.

Това навлизане е започнало от 1914 година.

По този начин и Земята е навлязла в тази зона. Или с други думи, ние сме влезли във връзка с една девствена материя. Затова очакваме възкресение. Ето защо онези, които са готови за това време, ще възприемат новата вълна.

Досега Земята е слизала. Сега започва да възлиза.

Сегашната епоха е дошла до своя край. Повече оттук надолу не може да се слезе в гъстата материя. И сега има вече един подем нагоре. Следващата раса, като дойде, тя вече няма да може по-надолу да слезе, няма вече кой да носи. Сега кой колкото може — да изнесе горе на върха, а всичко друго долу ще остане. За в бъдеще ще има един подем. Като казваме, че всички богати хора трябва да се откажат от богатството си, това означава да носи само толкова, колкото може да изнесе на върха. Само то е негово. Всичко друго ще остане. „Ама няма ли да има слуги?“ Слуги в природата не се позволяват. Каквото другите хора носят, то си е за тях. Сега вие казвате: „Ако това учение се приложи с туй разбиране, няма да има резултат, понеже са користолюбиви чувствата на хората“. Когато хората станат умни, когато Любовта ще ги свързва със света, когато между хората ще има едно коопериране или едно

съгласие, да си помагат тъй, както клетките в един организъм — тогава може да има и друг резултат. Понятието за Бога тогава няма да бъде като сегашното. Ние ще имаме понятието, че Бог живее между хората и тогава ще го познаят — от малко до голямо. Богатият няма да си държи парите затворени в касата както сега. Проповедникът няма да иска да те убеди в някое верую, ще те остави с онова, с което ти си роден.

От хиляди години всички общества и народи страдат. Цялата Земя е покрита само с гробища; времето е затрило ред народи; има хиляди запустели и съсипани градове, които са признак на неразумния човешки живот. Съвременните общества в замяна градят други градове, които ако не изменят живота си, ги очаква същата участ. Някои ще кажат, че такава е участта на човечеството — не, такава е участта на всички онези стари народи, които не са разбрали още този велик Божествен закон. А новото човечество, което е почерпило опитността от миналото, повдига вече своя глас, формулира своята права мисъл, изказва своето здраво слово и конкретизира първите необходими формули за истинското развитие на общества и народите. А първата формула е, че всички хора трябва да чувстват, че са близки едни на други и че са необходими части от едно цяло, като органи на един общ организъм, който еднакво има нужда както от най-малките, така и от най-големите; че и едните, и другите в даден момент извършват велики работи за този организъм. Втората формула е: смъртта на едного е смърт на всички и животът на едного е живот на всички.

Съвременните народи трябва да определят, какви трябва да бъдат техните идеали, тяхното верую, техният мироглед и към каква цел да се стремят. Защото те са опитали вече материалната сила, опитали са богатството, опитали са удоволствията — с една реч, всичко, което може да се вкуси на физическото поле, те са го опитали. Няма храна, от която да не са вкусили, няма плод, от който да не са яли, няма удоволствие, което да не са преживели. А законът в природата е, че тя не търпи еднообразие, повторение. Тя обича разнообразието в прогресивна и възходяща степен. Единственото, прочее, което става сега, то е чисто духовното развитие, проявяването силата на човешката душа. Най-възвишените и благородни чувства, върху които се изгражда духовната култура на хората, се намират още в латентно състояние, а те трябва да се проявят във всичката си сила, за да донесат великото благо, което е скрито в тях. Всички народи, общества и индивиди, всички системи, каквито и да са те, трябва да се насочат само към тая област. Ако съвременните народи не вземат в най-скоро време тая насока, те ще бъдат заставени за това от природата чрез изтощаване на тяхната нервна система — ще станат всички неврастеници и така, дали го желаят или не, ще бъдат принудени да напуснат старите понятия, разбирания и стремежи и да тръгнат по новия път.

Съвременните народи ще стигнат в своето развитие оная стадия, при

която ще бъдат годни за предтечи на новата раса. При черната раса са се развивали низшите чувства в човека, при жълтата раса се развивали неговите органически сили, а при бялата раса получават развитието си умствените му сили. Новата раса, обаче, която сега иде, има за цел да развива силата на неговия дух в реализирането на заветните идеали, за да може той да стане господар и да използва всички придобити сили не за зло, а за добро. Следователно бялата раса ще стане майка на шестата раса, която ще бъде носителка на всички ония възвишени идеи, за които всички поети, философи, учени и проповедници са говорили в миналото, говорят и сега. Културните народи могат да се приготвят за идването на шестата раса.

Латинската раса създаде инквизицията – и тя не постигна целта си. Само културните народи от англо-саксонската и тевтонската раси са сравнително по-свободолюбиви и затова имат по-силна вътрешна връзка. Там се схваща, че народите, които искат да имат бъдеще, трябва да се въодушевяват от най-възвишени идеали, но не отвлечени, а такива, които изразяват вътрешната връзка между материалното и духовното, като подчиняват материалните условия на духовните. Тук се говори само за по-напредналите представители на английската и тевтонската раси. Народите не трябва да спъват новото, което иде, не трябва да спъват идейните течения, които се явяват носители на Любовта, братството, равенството, свободата и мира. Бъдещето принадлежи, именно, само на онези благородни народи, които се въодушевяват от онези възвишени идеали. Още в старото българско царство тогавашните водачи изгониха богомилите, които бяха носители на едно велико учение за реформирането на живота и социалния строй по най-идеалния начин, но за това изгонване българите платиха с петвековно робство под турците, защото, когато един народ не приеме Великото, Божественото Слово, което му се праща от провидението и не приложи това Велико Слово в живота си, бива изоставен да понесе последствията на своята неразумност и тогава го постига най-голямото зло. Изгонените от България богомили занесоха своите идеи и културата си на Запад. Народите, които разбраха и приложиха на практика идеите им за социални реформи, процъфтяха. А сега, ако българите разберат грешките на своето минало и не повторят същите грешки спрямо сегашните идейни течения, ще имат много по-добри резултати в обществения си живот.

Съществата, които са живели преди хората, са оставили своето творческо наследство. Те и днес са готови да пресъздадат Земята, да изменят нейната орбита, да изменят оста, да изменят вътрешното ѝ състояние, да изменят и човешкия организъм, да изменят човешките мисли, човешките чувства, да турят един нов ред. Този нов ред, който сега подготвят, е ред на Любовта. Идната култура е култура на Любовта. Бъдещата култура е култура на Любовта. Сегашните хора се избиват, лее се кръв. Окултистите така тълкуват това положение: всяка жена, която ражда, ражда в кръв. Тази кръв е необходима

както водата за растенията. При тази аномалия, която съществува, при този хаос, всички разумни същества събират тази кръв. Тя не се разпилява. Щом умира човек, те събират тази кръв в своите аптеки. Тя ще служи на бъдещата култура. Някои поддържат учението, че Христос пролял кръвта си за спасението на човечеството. Кръвта на Христа е необходима, за да се изкупи човечеството. Други обясняват малко по-другояче, че кръвта на Христа, това е неговото разумно Слово. Кръвта е външната страна на Словото. Ако няма кръв, твоето разумно слово не може да се прояви. То може да съществува извън тялото на земята, но без тяло не може да се прояви.

Българския тип съставлява само една форма, една фаза, но не е нещо кардинално. И не само англосаксонският тип, но даже и цялата бяла раса, още не са напълно проявени. Ако разгледате петте раси, те коренно се различават. В строежа на главата има голяма разлика между бялата, жълтата и черната раса. Има разлика и в строежа на ръцете. Един китаец, каквото и да прави, няма тия заложби, които има един от бялата, от арийската раса, понеже във всяка следваща раса има вложено нещо ново, което в предишните го няма. И в следващата раса, която ще дойде, и в нея ще има едно качество, което го няма в бялата. Това качество не може да се предаде на бялата раса. Бялата раса, за да го добие, трябва да премине в шестата раса. Ти не можеш да имаш качествата на шестата раса, ако не станеш неин член.

Новата култура е култура на сърцето, което води хората към побратимяване, към братски живот. Чрез сърцето ще се изяви Любовта. В стария живот Любовта е започвала с радост, а свършвала със скръб. В новия живот, обаче, Любовта започва със скръб, а свършва с радост.

Свръхсъзнанието се проявява, когато една форма преминава в друга; например, когато едно животно премине в човек или когато човек преминава в по-висока форма. От дълбочините на подсъзнателния живот сега вече човек се издига постепенно до по-висок съзнателен живот, а именно самопожертването, което показва, че почва да проблясва в него свръхсъзнателният живот, т.е. проявата на Божественото. Това е новият тип човек, това е новата раса, която иде. Както казахме, частите в тая първоначална клетка са разпределили труда си: един от тях са образували храносмилателните органи, други – дихателните, трети – мозъчната система, четвърти – симпатическата нервна система, пети – мускулите и лигаментите и шести – костите, и ние имаме по този начин появяването на съвременния човек в сегашната му форма. Тази същата клетка, частите на която така са разпределили труда си, и сега още поддържа същия ред на нещата и превежда човешкия организъм в по-висока форма. Тя именно е първоначалната монада, която е организирала цялото колективно човечество. По същия начин в него са се явили разните съсловия, които работят специално за образуването на разните органи на човечеството: всички онези, които обработват Земята и онези, които разпространяват

човешките произведения, образуват стомашната му система, те доставят соковете. А всички онези, които се борят за благото на човечеството, организират мускулите и костите, значи въдворяват реда в този организъм, за да може да се държи на краката си и да работи с ръцете си, са емблемата на човешката воля. Бащите, майките, свещениците, учителите, писателите и моралистите организират мозъчната система, а братята, сестрите и приятелите образуват съединителните връзки между мозъчната и симпатичната нервна система и пр. Така става ясно, че физическият свят има най-простите движения; след него иде процесът на появяването на жизнения принцип, на чувствата и най-сетне появяването на мисълта.

И така, целокупното човечество, т.е. сборът на всички индивиди, представлява диференцирането на първоначалната монада, която е минала през всичките състояния и е образувала всичките сегашни форми. Всяка форма представлявала и начин за проявлението на нейната енергия в областта на физическия свят, на жизнения свят (свят на силите), на чувствения и на мисловния. Расите, народите, общества, домът, индивидът – всички са тясно свързани помежду си. Туй, което става в расата, става в по-малък размер в народа; това, което става в народа, става в по-малък размер в обществото; това, което става в обществото, става в по-малък размер в дома, и това, което става в дома, същото става в по-малък размер в индивида.

Когато дойде туй четвъртото състояние в съзнанието на обществото, тогава ние ще бъдем на границите на новата епоха, която носи истинска свобода на цялото човечество. А тя вече хлопа на всеки ум, на всяко сърце и на всяка душа. Който може да мисли, да чувства и да се стреми, ще я разбере и ще я посрещне.

Сегашните християнски народи живеят с атактични идеи. Ако приложим новите идеи на правдата, ние ще имаме истинска култура. Сега идат в света един нов род жени, те ще се народят. Според моите изчисления това ще бъде след 2100-та година. След 2100-та година, които дойдат от вас, ще проверят един закон. Аз не искам никой да вярва. След 2100-та година, може да ме опровергавате. Ще ме опровергавате след 2100-та година, ако това не стане, но аз не турям нито едно на сто изключение. Досега може да сме имали изключения, но тогава ще дойдат мъже и жени, които ще внесат една нова култура на Земята, ще наложат на поколението да не воюва. Това са ония мъже и жени, за които в 13 глава на Откровението е казано, че ангелът вързал дявола с една голяма верига, да не изкушава хората. Тия мъже и жени ще турят такива кораби въжета, че наистина ще вържат дявола да не изкушава вече хората. И тогава, в бъдещата култура, ще се позволяват само две деца, не много деца както сега: едно мъжко и едно женско. След като родят двете деца, бащата и майката ще бъдат свободни. Майката ще вземе мъжкото дете, бащата – женското, единият ще отиде на единият край

на Земята, другият – на другия край и ще си пишат любовни писма. Вас ви се вижда странно. Мене ми се вижда още по-странно сегашното съвместно живеене на мъжа и на жената.

Нашите понятия за света, нашите схващания за индивидуалния и обществения живот, за религията, за семейството, за училището, за църквата и пр. трябва да претърпят коренни промени в своята форма, в своето съдържание и в своя смисъл. Ако ние сме разумни, тия промени ще дойдат по естествения начин на еволюцията, т.е. без никакви сътресения и катастрофи, но ако ние въздействаме на тях със сила, те ще станат по закона на необходимостта, насилствено.

Сега земната кора е по-устойчива. Сегашните смущения и раздвижвания, които стават със земната кора и по Земята се дължат на идването на една нова епоха. Със Земята и с хората ще станат ред преустройства, за да се направи път на новата епоха и шестата раса.

Ние сега сме в една епоха, когато се ражда нов човек, сега се създава новият Адам.

Всякога, когато се създава нов Адам, има катаклизми, преустройства.

След бялата раса идва шестата раса – светещата. Хората ще се наричат синове Божии. За нея ще се измени и природата, и климатическите условия. Сега лошите мисли и желания на хората са образували един тъмен пояс около Земята.

Причината за студа е егоизмът. Един ден, когато хората се хармонизират по мисъл и по чувства, Земята ще бъде обвита в топла обвивка. Тогава от Слънцето ще идва такава енергия, че даже и Северният полюс ще бъде обитаем.

Щом сте родени на Земята, всички условия са създадени за вас. Едно съзнание бди над вас. Иде вълната на шестата раса, за която всички трябва да бъдат готови. Членовете ѝ ще бъдат преход между ангели и човеци. В шестата раса всички ще са ясновидци. Тя е расата на Любовта, която ще въдвори Царството божие на Земята. Сега се строи континент във Великия океан.

Един ден вие ще бъдете свидетели на всичко, за което ви говоря. От невидимия свят ще дойдат готови работници за преустройството на света и вие ще бъдете техни помощници. Именно за това време се подготвяйте. Тази сегашна цивилизация, която почти завършва, е започнала от Египет, преминала е в Сирия, Персия, Рим, Англия, Германия, Америка, а сега минава отново в Русия. В тази вълна, която иде в света и движи човечеството, сте определени да вземете съзнателно участие.

В новата вяра човечеството трябва да се обедини. Как се групират народите? Учениците в едно училище как се групират? Там, където отиват

здравите, болните не могат да отиват. Така и в Божествения свят трябва да отидат най-добрите, най-възвишените, които завършват своето развитие на Земята. Ние мислим, че Христос ще бъде снизходителен за простите и глупавите. Няма какво, глупавите са простени, но ние, които влизаме в новата земя, създадена от Бога, трябва да бъдем хора, подготвени за тази земя. Ако всички бяхте ясновидци, щяхте да видите цялото си бъдеще, щяхте да видите всички работници, които работят за вашето здраве, щяхте да видите всички поколения, които работят. Строителите на бъдещето идат сега в света. Вие ще попитате, къде са тези строители? Не мога да ви кажа. Мога да ви кажа, че Слънцето ще дойде; щом дойде пролетта, тъй както се върти Земята, ще стане една промяна. Няма да ви обяснявам дълбоките причини.

Вие може да се обезсърчите и да кажете: „Много зле сме живели“. Не, така хората са живели от хиляди години. Новото, което иде в света, вие ще го посрещнете! Вие сте длъжни да го посрещнете по един или друг начин. Иде пролетта — и болният, и здравият, ще излязат и ще я посрещнат. Болният ще охка и така ще я посрещне. Но ако болният е разумен, той ще стане от кревата си и ще оздравее през пролетта; ако пък не е разумен, той не може да се ползва. Та казвам: туй, което иде в света, на всички хора ще даде условия да подобрят своето положение. Здравите ще станат по-здрави, болните ще оздравеят. Здравите ще станат съвършени. Здравето е среда за съвършенството.

Сега човечеството претърпява деление в биологическия процес на развитието си, то прекарва последния фазис, тъй като първичната човешка монада, от която е образувано, е към последния, шестия период. Това се нарича в окултната наука явяване на шестата раса. Но понеже тази дъщеря е от по-високо произхождение, за нейното идване стават и по-обширни приготовления: всевъзможни местения, размествания, разрушения и съграждания в народите и между народите. Това, обаче, не трябва никого да плаши: туй, което ни се вижда като разрушение, то е само едно преместване или превръщане на материалите от едно състояние в друго.

Велик художник, който е почнал да върши своята огромна работа, вече зацапва техните закони и четците вече не могат да четат правилно законите; става една вътрешна промяна в човешката душа, а поради това онуй, което човек по-рано е виждал, сега не го вижда, и което по-рано е имало смисъл за него, сега остава без смисъл. Разбира се, то е само привидно, както са привидни споменатите пукоти и разрушения на канарата за овчарите. В науката това наричат израждане. Запример, ако нагорещим водата, тя се обръща на пара и „изчезва“. Израждането е процес на превръщането на едно състояние в друго. И съвременното човечество, по същия закон, минава в процеса на своето развитие от едно състояние в друго. Сега хората скоро ще се намерят в положението на пеперудата, която не се радва на

листата като един обект за храна, за какъвто ги е считала по-преди по необходимост, а вече миролюбиво каца на листа, без да му причини никаква вреда. Сега тя не го поврежда, понеже вниманието ѝ е насочено към друга посока — към сока на цветята. Те по-преди, когато е била гъсеница, са били за нея без съдържание; но като е напуснала това състояние и е влязла в новото, те стават обект на нейния живот. Следователно ние просто трябва да признаем факта, че в света е влязла една нова сила, която действа по един много чувствителен начин.

Сега борбата, която става, е предвестник за прекъсването на последните нишки, които ни държат за старото, а с това прекъсване ще се появи новото човечество — хората на Любовта, които ще преобразят съвременния живот и ще покажат, че може да се живее по друг начин, т.е. чрез споразумение и взаимна поддръжка между народите — по-големите народи ще покровителстват по-малките, а и всред самите народи да се въдвори взаимно разбираме и Любов.

Казвал съм и друг път, че в света идват 8000 адепти. Някои ще се родят, някои ще се вселят. Те са носители на новото, на бъдещето, и това бъдеще ще се наложи на човечеството.

Бъдещата култура ще се наложи на хората, както спят още и сутринта ще се събудят преобразени.

Пет сетива, пет култури. Има още сетива, които човек трябва да развива. Като се развиват те и човек се развива. Ухото, окото ще се изменят, ще получат по-съвършена форма от сегашната. Като дойдете на Земята след три хиляди години, ще намерите грамадна разлика между тогавашния и сегашния човек. Пред бъдещият сегашният ще изглежда като дивак. Шестото чувство сега започва да се развива, а у които е развито, имат високи стремежи.

Като ви говоря за шестата раса, подразбирам Любовта, проявена по новия начин, за който сегашният свят има смъртно понятие. Хората ще се обичат тогава както трябва. Аз наричам шестата раса, раса на братството. Всеки ще проявява Любовта. Всеки ще иска всички да бъдат свободни. Когато някой задължее, когато е болен, всички ще насочат мисълта си да оздравее. И светът ще бъде уреден, понеже всички ще проявяват Любовта. Ще кажете: дано по-скоро дойдат тези времена. Вие искате да бъдете зрители на Божественото. Ами, ако в шестата раса един от вас бъде, да кажем ухо, друг око или две очи, трети може да бъде нос, уста! Нали трябва всеки от вас да бъде на мястото си? Уста ще станете, нос, очи, уши, чело и пр. Вие искате да ви дадат почетно място. Като дойдат тия от шестата раса, напредналите души, ще ви кажат: „Братко, какво искаш да бъдеш?“ Ти ще станеш ухо и те ще кажат: „Ще позволиш ли да поговоря с твоето ухо; много съм благодарен“. Или ще кажат: „Ще позволиш ли да погледам с твоето око?“ Като че ли вие сте господари, а те са слуги. И после ще кажат: „Ще благоволиш ли да поговоря през твоите уста?“

Вие ще влезете в шестата раса като уста, носове, очи, уши. Това е иносказателно. Или другояче казано, те ще бъдат учители, а вие ще бъдете ученици. Ще ви дадат известни задачи, които трябва да разрешите. Като казвам, че някои от вас ще бъдете ухо, това значи, че ще изучаваш, ще възприемаш знания. Да бъдете очи, това значи, че ще бъдете ученици, ще изучавате светлината и нейното възприемане. Носът подразбира, че ще изучавате науката на онези благоухания, които се съдържат в растенията. Устата подразбира, че вие ще изучавате хранителните вещества.

В бъдещата култура храната ще се смила напълно, няма да има остатъци, няма да има отходни места, нито канализация. Ако не преобразите ума, сърцето и тялото си, не ги направите от чиста фина материя, ще останете при старите условия на живота, при мъките.

Хората на новата шеста раса ще се хранят изключително с плодова храна. Месото е силна храна, но вредна и изобщо няма да се споменава в бъдеще. Месоядството е една от причините за жестокостта и грубостта на хората и за неврастенията. Човек чрез храната ще пресъздаде своя организъм. Ако не направи това, дълго време ще живее с побудите на животните.

Само грешният спи. Хората на шестата раса ще бъдат с отворени очи, винаги с будно съзнание.

Хората на шестата раса ще владеят изкуството да превръщат материята, да придобият хляб, когато пожелаят. Изкуството, което Христос владееше и още мнозина Учители и адепти.

Духовният човек вижда на грамадно разстояние. За в бъдеще почти всички хора със своето вътрешно виждане или чрез вътрешното си радио ще схващат неща, които стават на хиляди километри от тях и така ще могат да си помагат.

В бъдеще хората ще се хранят чрез порите, за което пак ще е нужно време за абсорбиране на храната. Пак ще се дъвче.

Когато влезете в новата култура, щом като не ви се иска вече да живеете, ще повикате приятелите си, ще им дадете едно угощение и ще кажете: „Сбогом приятели, аз си отивам вече“. И ще изчезнете, ще се намерите в онзи свят. Тогава няма да има гробища, паметници, опиявания, плачове.

Хората на Любовта, които тепърва ще идват, ще имат другояче устроени тела. Те ще виждат и отпред, и отзад, и отстрани без да се обръщат, без да движат врата и очите си. Те ще знаят всеки ден какво ще им се случи и всичко ще приемат на драго сърце. Те ни най-малко няма да се безпокоят за това, че идват болести и сиромашия. Те знаят как да впрегнат на работа мъките, болестите и смъртта. Те са им господари.

Шестата раса ще бъде светеща. От нея ще излиза светлина. Сега човек

прави добро по отражение. В бъдеще доброто естествено ще се излъчва от човека, както светлината от източника.

Законът на шестата раса е Любовта. Знаете ли, какви ще бъдат качествата на шестата раса? Ще кажете, че хората на шестата раса са красиви. И момата, която мисли да се жени, иска да бъде красива, но тя не знае, че при сегашните условия красотата носи нещастие. На физическия свят грозотата носи по-големи блага, отколкото красотата. Всеки се стреми да обсеби красотата; всеки отхвърля грозотата. Красивият човек не е свободен. Не е свободен и она, който заема високо обществено положение. Например, колко души ще обикнат един министър? Колко души ще обикнат един лекар? Ще го обикнат 40-50 души болни и ще го търсят, за да ги излекува. Лекарят бяга от любовта на такива болни.

В бялата раса писането е отляво надясно. Писането на шестата раса ще бъде геометрическо: кръгове, триъгълници, четириъгълници, точки, прави линии, квадрати и т.н.

Главата на бъдещия човек ще бъде гола, но ще бъде красиво оформена, с известна дължина и широчина на черепа; с определена височина на главата, с красиви линии, с чело добре оформено. То няма да бъде ниско и тясно, но широко и високо.

В бъдещия човек ще бъде добре застъпена разумността, паметта, прозорливостта, благоразумието. Още като видите човека, по тялото му ще го познаете. От него ще излиза светлина. Всяко чувство и всяка способност на човека изпускат известно количество светлина и топлина. Влюбеният, например, изпуска повече светлина и топлина от онзи, който не е влюбен. Като се приближите до човек, който е влюбен във вас, ви е приятно.

Бъдещият човек, човекът на Любовта, ще притежава такава грамадна сила, че нищо не ще може да устои пред нея. Той ще бъде в състояние да увеличава по своя воля топлината си и светлината си, че да станат те хиляди пъти по-силни от тези на слънчевата светлина, и топлина на Земята. Човек, който има топлина и светлина хиляди пъти по-силна от тази на Слънцето, може да ослепи и най-многобройната и най-силната армия, да разтопи нейните оръжия. Той ще може да разтопи касите на всички банкери, да стопли всички замръзнали сърца, да премахне всички прегради, които човешкият егоизъм е поставил на пътя.

Пред вас стои велико бъдеще. Сега ще почнете да живеете. Ще се образува един нов тип човек. Това е културата на безсмъртните. В шестата раса ще живеят безсмъртните, хора на идеала. Сегашното проявление на Христа ще бъде проявление на синовете Божии на Земята, или на съвременен език казано: побратимяване на хората. Общо братство ще се създаде по целия свят.

Човечеството е минало през подсъзнателния и съзнателния живот, но постепенно ще влезе в свърхсъзнателния живот. Свърхсъзнателният живот е граница, към която се приближаваме. Свърхсъзнанието ще даде друго направление на човешката еволюция. От дълбочините на подсъзнателния живот сега вече човек се издига постепенно до по-висок съзнателен живот, а именно самопожертването, което показва, че в него почва да проблясва свърхсъзнателен живот, т.е. проявата на Божественото. Това е новият тип човек. Това е новата раса, която иде.

Не се плашете. Бъдещето е наше. Под „наше“ ние разбираме всички онези хора, на които съзнанието е пробудено и признават великите закони на новото.

Това бъдеще е близко. Ще дойдат по-разумни същества да се възползват на Земята и това, което съществува като дисхармония, ще изчезне.

Всички трябва да бъдете готови за новите времена, трябва да бъдете готови за работа сега. Можем ли ние да убедим богатите от съвременния свят да си отворят банките, касите да си отворят, да пожертват всичко? Може ли всички свещеници, от каквото и верую да са, да напуснат своите стари методи, своите стари възгледи и да възприемат новото за спасението на света? Може ли всички майки и бащи да възприемат новия начин, може ли всички учители да възприемат новите методи? Това е светът на бъдещето. Ще имаме училища, ще имаме домове, ще се женят хората пак и за мъж ще отиват до скончанието на века. А след като се свърши векът, казано е: „Нито се женят, нито за мъж отиват, но ще бъдат равноапостоли“. А то значи, ще се обединят, ще станат едно цяло.

ШЕСТО ЧУВСТВО

Ако шестото чувство у вас е развито, вие ще виждате нещата и на големи разстояния, както и зад непрозрачни предмети. Както с помощта на радиото чувате какво се говори от Америка, например, така и с помощта на шестото чувство ще видите какво става в даден момент там.

Интуицията е по-висше чувство от мисълта. Засега хората си служат с пет сетива и в този век се развива ясновидството, или шестото чувство. В бъдеще ще се развият още седем сетива. За всяко поле — физическо, астрално, умствено, причинно, ментално, Божествено — има по седем сетива, общо 49 сетива, като 42 сетива трябва да се развият за в бъдеще. Ясновидството е зрение на астралното поле. Центърът на интуицията е в центъра и над челото, а центърът на ясновидството е отстрани и над челото. Центърът на духа е между веждите.

Някой се страхува да не заболее, да не се зарази от някаква болест. Няма защо да се страхувате. Дръжте в ума си положителна мисъл, че каквото и да ви се случи през деня, всичко е за добро. Мнозина се плашат от някои свои предчувствия. Като ги сърби лявата ръка, казват, че ще получат пари, като ги сърби дясната — ще дават пари. Като заиграе дясното око — на лошо и т.н., значи по вътрешен път те са дошли до правилни заключения. Това е цяла наука, която хората някога са знаели, но днес са забравили. Като не помнят нищо от нея, те казват, че това са суеверия.

Бодешите са предсказание не само за времето, че ще се промени, но и признак, че ще има неочаквани събития.

Слънчевият възел е възприемател на много впечатления, които идват от невидимия свят и вие трябва да ги различавате. Всяко едно впечатление ще даде една линия.

Ако слънчевият възел възприеме впечатления от личните чувства, то лицето ще се удължи, ако страхът повлияе върху слънчевия възел или мило-сърдието, то лицето ви ще вземе съответна форма. Всяко чувство си има форма.

Едно куче как познава по стъпките, по гласа, по миризмата своя господар? Вие може да сте завършили пет университета, нямате усещанията на кучето. Има хора, които се раждат с развити чувства, могат да виждат много неща, дори след десет години знаят какво ще им се случи и за повече години знаят какво им предстои. Има хора, които виждат какво става зад тях, без да се обръщат. За тях няма прегради, няма стени и разстояния, които да им пречат, те са високо организирани хора.

Ако имаш развито шесто чувство, ти ще можеш да виждаш какво става в съседната къща, ще проникваш в миналото, в настоящето и бъдещето. Шестото чувство всичко може да ти подсказва и да те ориентира и изобщо практически придобивки в живота си може да имаш много, ако това чувство е развито. Човек постоянно се сблъсква с какво ли не, защото е спял.

Един ден ще дойдем до положение да виждаме какво се върши не само на този свят, но и на онзи свят. До най-високи светове може да не стигнем, но поне дотам, докъдето са стигнали нашите близки. Ще имаме поща, съобщения от онзи свят и ще можем да се разбираме със своите близки, заминали за онзи свят.

Вслушвайте се във вътрешното си чувство, което всякога ви подсказва какво да ядете, къде да отидете и с кого да дружите.

Може да направите един прост опит. Ако вие мислите с вашата глава, трябва да мислите дълго време; трябва да правите изследвания година, две, три, пет, десет и повече върху известен въпрос, докато дойдете до известни заключения. Да кажем сега, че вие си зададете въпроса какво ще бъде вре-

мето в понеделник. Вашият ум започва да разсъждава и казва: „Хубаво ще бъде“. Добре, ще проверите. После ще се запитате дали времето ще бъде абсолютно ясно или наполовина ясно, дали ще бъде само облачно или дъждовно и т.н. Ще си зададете въпроса ясно в ума. При тия опити ще забележите, че каквото умът каже, едва ли излиза едно на сто вярно. Че времето ще бъде хубаво, това е предположение. Но ако вие запитате вашето разумно сърце какво ще бъде времето в понеделник, то ще ви каже с абсолютна точност. В тия схващания няма разсъждения. Щом започнете да разсъждавате, Божественото вече почва да губи своята стойност. Разсъждавате ли с разумното си сърце, вие ще почувствате едно приятно разположение долу под лъжичката си и тогава всеки един от вас може да каже: „Времето ще бъде еди-какво си“. Запитайте се, например, как ще прекарате тази година живота си – добре ли или не. Ако отговорите с ума си, той ще ви даде или най-хубавите проекти, или някой път може да ви даде мрачни проекти. Но запитате ли вашето разумно сърце, то ще ви даде един положителен отговор. Не само че ще ви даде един положителен отговор, но ще ви посочи дали ще минете през мъчнотии, като същевременно ще ви даде права насока, за да можете да преминете по-благоприятно.

Над пъпа под лъжичката е стомашният мозък или слънчевият възел, или, както някога са го наричали – сърцето на човека – това място е много важно. Там е живял човек, там е интуицията. Каквото ви се нашепва от това място, е вярно. Каквото почувствате първоначално от това място, е вярно. Когато умът се координира с интуицията, умът и сърцето са в съгласие.

В една мисъл трябва да има светлина. Щом няма светлина, мисълта не е вярна.

Необходимо е всеки човек да развие в себе си интуицията. Тя му е дадена от Бога, за да схване той отдалеч събитията. Условиата се дават даром, а резултатите се придобиват. Това значи: условията за развиване на интуицията са дадени на човека даром, а той трябва да работи върху себе си, да прави усилия, да я развие. Когато се развива интуицията, човек престава да се дразни, става тих и спокоен, придобива разположение на духа и вътрешна радост. Той не допуска вече в съзнанието си нищо чуждо, а в ума си нито една отрицателна мисъл и в сърцето си нито едно отрицателно чувство. Интуицията изключва от себе си всякакви одумвания, всичко речено-казано. Който се ръководи от своята интуиция, той е затворен за шума на външния свят. Той влиза в сърцето си, затваря се там, взима бърсалката и започва да изтрива. Кой какво казал, това се изтрива и остава чисто сърце, на което ще се пишат само Божествени работи. Красиво е да отидете до една чиста дъска, на която нищо не е написано и очаквате да дойде Божият пръст да пише. Красиво е да спрете и да си починете на една неразорана нива. Ще си починете и ще се помолите Бог да изпрати работници да изорат тази

нива. Красиви места са ония, на които човешки крак не е стъпвал, нито човешкият живот е орал. Тези места са девствени и те очакват Божия крак да стъпи върху тях.

Казвам: ние сме дошли до положение, при което хората са почти ясно-видщи. Когато двама души са в хармония, т.е. когато се обичат, те могат да образуват две станции на предаване и възприемане. Единият от тях ще бъде трансформатор, в който идеите ще се приемат и предават на другия, който чрез ума на първия ще чете. Това става, защото между тях се образува един фокус, в който идеите се отразяват.

В новия живот само онези разсъждават правилно, които имат интуиция. Без шестото сетиво не може да се разбере духовния свят. Думите „Ако не се родите изново“, значат – ако у човека не се роди шестото чувство, т.е. новото съзнание, той няма да влезе в Царството Божие.

Всеки човек има едно място, което е свръхчувствително – наричаме го „под лъжичката“. По-чувствително е от сърцето. Всичко става тъй, както сте го почувствали дълбоко под лъжичката. Не всички желания на човека се изпълняват. Всяко нещо, което не произтича от дълбочината на твоето сърце, не може да се постигне. Нещата се раждат в сърцето, отглеждат се в ума, а се опитват на физическия свят. Туй, което се е родило, туй, което е отгледано, ще дойде на Земята да се опита. Не се смущавайте, че нещата не стават. Може да станат, но направете втори опит, трети, четвърти.

Сега, за упражнението. Ще станете точно в четири часа. Ще се стремите да забравите всичко и ще се отдадете на дълбоко размишление. След като разгледате вашия живот, като пожелаете какво добро да имате, като помислите, как да подобрите вашия живот, ще помислите за всички добри хора по целия свят. В Америка, в Австралия, навсякъде, навсякъде ще ги обиколите и ще се запознаете с най-добрите и с най-учените хора в света, а после ако ви остане време, ще се качите горе на небето при ангелите, и там ще се посотарявате за се запознаете с тях. Тъй за един час ще си направите една хубава разходка, една отлична духовна разходка по цялата Земя и на небето. Но да не заспите! Като идете на небето, ще гледате да не останете там.

ШКОЛА

Считай първия ден – ден на твоя дух – ден, в който светлината се е проявила.

Считай втория ден – ден на твоята душа – ден, в който Любовта се е проявила.

Считай третия ден – ден на твоя ум – ден, в който знанието се е изявило.

Считай четвъртия ден — ден на твоето сърце — ден, в който съзнателният живот се е проявил.

Считай петия ден — ден на твоята воля — ден на твоите сили, които са дошли да ти помагат.

Считай шестия ден — ден на вечното Слово, което те е озарило и поставило господар на твоята съдба.

Считай седмия ден — ден на Бога, вечното начало на всичко — ден на природата, от която всичко трябва да се учи — ден на твоята почивка, когато служиш на всички добродетели.

Помни, че си роден, за да бъдеш разумен.

Аз не държа вие да поддържате новите възгледи, ако не сте готови на всичко. Защото преди да преминете към един реален живот, ще имате мъчнотии, ще имате страдания, някои от вас ще боледуват, бедни ще бъдете, пари няма да имате, ще ви пъдят от къщи, ще ви затворят, автомобилът ви ще катастрофира. Не мислете, че няма да имате много мъчнотии в живота. Но ако сте умни, много от тези страдания ще ги избегнете. Непременно ще ги избегнете.

Аз мога да ви правя добро, но често се спирам по следните съображения: ще бъде ли умно да моля Господа да ви праща дъжд, когато нивите ви не са изорани и посети? Ако нивите ви са посети, поискайте, аз съм готов да ви се прати всичко. Дъжд, дъжд, колкото искате. Днес знания, знания, толкова знания имате. От това, което съм ви казал, вие не сте се спрели да помислите малко, да разберете поне 1/100 част от всички дадени формули. Вие казвате, това нещо го разбирам. Разбирате го, но не го прилагате.

От паметта в човешките общества са съществували 4 учения, всяко от които се отличава със свое разбиране за света и човека, за отношения на хората едни към други, за обществен строй и държавен ред. За да употребим по-съвременни названия, ще наречем тия четири учения клерикализъм, милитаризъм, капитализъм и социализъм. Знайно е, че обществото в браминска Индия се е деляло на четири касты, четири съсловия — брамини или жреци, военни, търговци и занаятчии. Тия съсловия са образували строго затворени системи — забранени са били по-тесни родствени връзки на висшите съсловия с нисшите. Това са не само четири обществени школи, през които е минало човечеството от древността до днес, но те са и четири общи психологически форми, които са действали и действат в съзнанието на обикновения човек. Дори в течение на 24 часа човек е ту „клерикал“, поддържащ господството на духовенството, ту „социалист“. Тези четири течения имат дълбоки психологически корени в душата на човека, чийто живот засега се развива в този кръг. Затова те упорито присъстват и непрестанно се трансформират в обществения живот на народите. Източникът им в душата на човека е още по-дълбок — той се крие в първоизвора на космичните сили.

Трябва ни правилно разбиране на окултизма – да слезем до дъното на мъчението, защото в него няма разединение, а обединение. Грешните хора са грешни, защото не са се мъчили, а праведните са праведни, защото са се мъчили. Ако ми речете, че има противоречие в това, което ви говоря, ще ви кажа, че Христос на едно място казва, че в края на века ще прати лошите духове и техните синове на вечно мъчение – ще ги прати в дъното на ада да се мъчат. Защо? Именно, защото не са се мъчили. Лошите хора не се мъчат, добрите се мъчат. Работили сте и сте печелили пари, дойде лошият и ви обере, той не се мъчи. Ако вие не се решите да се мъчите, аз ви считам, знаете ли какви? От черните. Такива, които не се мъчат, казвам, писано е, че в бъдеще ще отидат в мястото на мъченията. Може да мъдрувате, колкото щете, там ще бъдете.

Едно време хората са си правили идоли, покланяли са се на тях, а ние днес им се смеем. Но и съвременните хора са си направили къщи, имат си имоти, радват им се, защото те ги прехранват. Нима това не е идолопоклонство? Никога не допускайте каквато и да е мисъл за това, че вашата къща, нива или лозе ще ви прехранват. Не туряйте никаква надежда в тях. Мислиш ли така, ти си на крив път. Аз ви говоря като на ученици от окултната школа. Ще изхвърлите от ума си тези ваши къщи и ще гледате на тях като на едно просто упрежение.

Вижте какво пише псалмопевецът в своите песни: да се плискат реките, да се снисшат горите и високите кедри. Той уподобява всички хора на дървета, на планински върхове, на реки, извори, а светът уподобява на море и т.н. Във всичко това има смисъл. В тези описания, като окултисти, те са влагали онези истински Божествения идеи, които ръководят света. Тълкувателите като взели тези форми, изопачили са ги и сега съвременните хора не могат да мислят правилно.

Разумният ученик трябва да разбира добре причините и последствията на всяко нещо и да знае следното: животът е определен много разумно, в него няма никакви изключения, никакви случайности, всичко е предвидено до най-малките подробности. Това не е ограничение на човешката воля, защото в този стадий, в който се намирате, още нямате никаква воля, казвам ви истината. Аз намирам, че воля има само този човек, който като го обидят, може да прости. Воля има този човек, на когото като отнемат всичкото богатство, той забравя стореното. Воля има този човек, който помага на някой паднал, макар и да има много работа. А да заповядваш на едного и друго, това не е воля. Волята започва с грях. Ако схващате тъй въпроса, веднага в ума ви ще дойде едно просветление.

У вас може да се зароди понякога и желание да поправите някого. В окултната школа не се позволява никой никого да поправя. Това е обида.

И онзи, който поправя и този, когото поправят, и двамата вършат престъпление. Мислите ли, че движението на онова колело във фабриката, което веднъж се е завъртяло и върти, не е точно определено? Мислите ли, че на онзи, който се е разгневил, господарят му не е определил това действие? Мислите ли, че трябва да затворите онази канализация, през която изтичат всички нечистотии? Не, вие с това ще създадете най-голямото нещастие на хората. Онзи човек, който се гневи, е един канал, затова нека изтичат всички нечистотии, не го спирайте. Този твой брат, който се гневи, днес е дежурен, изригва толкова много неща, затова ти му кажи: „Братко, ти днес извършваш една велика работа, изхвърляш нечистотии, и с това помагаш на толкова хиляди хора“. Ако ти не разбереш това нещо така, утре ти ще станеш дежурен.

Първото нещо, което се изисква от всички ви, е да вземете като правило мотото: ако не станете като малките деца, не може да влезете в царството Божие. Аз превеждам: ако не вземете положението на малките деца, в никоя окултна школа не можете да влезете, в никое разклонение на тази велика, разумна окултна школа.

Второто правило: ученикът на окултната школа, трябва да се научи на мълчание, да мълчи, за да може да мисли. Неговата мисъл трябва да бъде строго определена, не трябва да бъде разсеяна, той не бива да има противоположни мисли и съмнения. Някой казва: „Аз мисля“. Но какво мислиш? Ако погледнете лицата на съвременните хора, те показват, че тези хора не мислят, а се чешат. Сегашното философско мислене е чесане, черепите и костите показват до каква степен тяхното мислене е правилно.

Първото нещо, което ви предстои, е да възстановите правата мисъл. Вие ще запитате: отде ще знаем коя е правата мисъл? Това не се доказва. В окултната школа няма доказателства. Това е един закон, вложен още от началото в човека – душата му да мисли правилно. И тъй, понеже душата всякога мисли право, няма какво да доказвам това нещо. Всеки може да го опита, стига да се върне към това положение, от което се е отклонил. Това е достатъчно. Какъв ще бъде първият резултат на тази права мисъл у тебе? Щом дойдеш до това положение да изпиташ тази права мисъл в себе си, всички мрачни мисли ще те изоставят, в ума ти ще се прояви една светлина и ти ще започнеш да се примиряваш с всички. Ти ще започнеш да надзърташ малко, ще схванеш отношението, което съществува между причините и последиците и ще разбереш защо всичко става така, а не по друг начин.

Като ви се каже да обърнете омразата в обич, чудно ви е, но всякога тя може да се отдели, защото е вътре у нас. Как ще се освободите от омразата? Ако искате да пречистите водата, оставете я да се утаи. Или поставете малко стипца в нея, за да се избистри. Имайте предвид, че вие сте в едно училище и ще следвате уроците, които ви се дават. Онзи, който ме слуша,

а не изпълнява, знаете ли на какво прилича? Все едно, че го прекарвате в една гостилница само да помирише всичко и да си заминете, а той е много гладен. А с мирисане живот не се живее. Тъй и много от вас само с мирисане служат на християнството и казват: „Отлично е, вкусно е“.

Аз нарочно поисках за пояснение да се опише костната система, сърцето и храносмилателната система, защото вие, учениците на окултизма, даже и не подозирате, какво се върши всеки момент вътре у вас. Всеки от вас трябва да проучи добре своя организъм. Единството реално нещо, което притежавате в този свят, то е вашият организъм. Докато вие не проучите вашия организъм, ще бъдете невежи и не ще можете да разбирате природата. Нашата велика майка – природата спира постоянно своите деца по всички правила, които има. Имайте предвид, че тя е безпощадно груба. Някои окултисти се самоизмамват, мислят, че това ще мине за тях незабелязано. Когато тази Божествена майка те хване, тя ще те прекара през всички методи на възпитанието, без да ѝ мръдне окото.

Чистотата е условие за усилване на волята. Тя може да се придобие, когато си ученик. Това е религия. Религията има за цел да култизира сърцето, но не трябва да се спираме само там. Това кланяне на Бога трябва да бъде в дух, в истина и в разбиране.

Ученик, който е влязъл в една окултна школа, няма право да причинява страдания никому. Има право да причинява мъчение, но само на себе си. Да слезе до дъното на мъчението и да го опита и като се върне на земята да работи според закона, който е изучил. Затова казвам, че не бива да се измъчвате взаимно.

Не отивайте в други къщи, по разни семейства, когато ви е много тъжно, скръбно, за да ви олекне. Не носете своя боклук в къщата на ближните си. Това не е наука, не така трябва да ти олекне. Ще отидете с мисъл да използвате и да дадете да използват. Ако ходите по другите къщи с цел да ви олекне, да оставяте там своя боклук, ще ви научат всички и няма да ви приемат. Искам всички да сте чисти, да нямате нищо под ноктите, изчистете си дрехите, измийте се и идете тогава при Бога, защото самата мисъл да бъдеш чист, то е воля, самата мисъл да отидеш при Бога чист, действа на ума ви. Ако си нечист, съблечи дрехата си, измий се и иди при Бога, иди да се помолиш. Ученик, който е нечист, не се приема. Не искам да станете педанти, да се вглеждате в хорската чистота. Всеки да се занимава със своето. Който се занимава с хорските нечистотии, той се покварява. Така ще започнем от физическото към духовното.

Някой път между сърцето и ума има борба, раздвояване, сърцето желае едно, умът – друго. Има спор. Решавате да правите едно, а всъщност вършите друго. И като апостол Павел се провикват: „Кой ще ме избави от това

грешно тяло?“ т.е. от тези външни причини. Как ще се разреши този въпрос? Разрешава се, но от растения трябва да се превърнете в животни. А знаете ли какво значи от растение да се превърнеш в животно? То значи, да имаш кожа. А в окултизма това значи да образуваш една аура, която да те пази от външните ветрове, от бурите, които стават в психическия свят.

Това, което ви говорих, е само за вас. Не го разправяйте на външни хора. Като ви питат, кажете само това: „Стани, ти, който спиш“. Другото, след като го приемете напълно в себе си, тогава може да го кажете. Сега, ако почнете да разправяте за тези триъгълници, те съвсем нищо няма да разберат. Ще кажат: те са съвсем неприложими. Но вие практически може да ги приложите в себе си.

Ако вие сте разбрали това, което ви проповядвам и започнете да пеете, тези, които ви слушат, ще се зарадват, или ще заплачат. Ако не пеете така, не сте изучили добре изкуството.

И тъй на всички ви трябва една вътрешна работа в живота, но каквато работа да започнете, мълчете си, никому нищо не говорете. В окултната наука има едно правило. Каквото вършите, никому няма да говорите, само плодът трябва да излезе навън. Така трябва да работят музикантът, поетът и всеки друг.

Какво трябва да разбираме под усмивка? Като се засмеем, да сме доволни от своята усмивка. Дали хората ще се зарадват от нашата усмивка, не е важно, ние лично трябва да сме доволни от нея. И когато се начумерим, трябва да действа същия закон. В окултното училище и начумерването трябва да става по всички правила – и в него да почувстваш присъствието на Бога. Мислите ли, че като видя някой човек, когото бият, ще се усмихна? Не. Ще се начумеря, ще призова Бога и ангелите и ще кажа: това, което става, не е право. Не че фактът не е верен, но че тези хора криво са разбрали Божия закон. Осъдили човека по еди-кой си член от еди-кой си закон; е, моля ви се, къде е авторитетът на този и изобщо на всички други закони? Те трябва да бъдат вечни, неизменни. В окултизма може да се накаже човек, но тогава, когато сам поиска това. Сам трябва да даде молба да го накажат. Така гласи окултизмът.

Тази година Бялото Братство ще има своята среща на 19 август. Не си правете илюзия, че вие сте от Бялото Братство. То всяка година си има своята среща. Искам да не сте невежи. То се състои от човешки души, които са свършили своята еволюция от хиляди години. Те се събират всяка година и определят съдбините на всички народи. С тяхната среща ние правим своята среща на Земята. И те са на Земята. Ако вие вървите правилно по тоя път и вие ще бъдете някога членове на това Братство, а сега сте само служители.

От седем милиона години законите на Бялото Братство не са се изменили нито на една стотиленна част. Вземам това число като величина, принадлежаща на висшата Божествена математика, на Божествения свят. Тия закони са строго определени. За всяка мисъл, чувство и действие има определена форма, в която може да се изрази мисълта ни, чувството и действието ни, и законът е: когато се изрази в известна форма, усещаме задоволство и приятност. Значи, формата е подбрана както трябва. А в противен случай усещаме едно недоволство. То не е лош признак, а подтик да се стремим да възприемем тази висша форма.

Тези лъжливи учения на черното братство идат да изопачат стиховете на Свещеното Писание. И когато искат да те впримчат в някой грях, да изопачат нещо, веднага цитират някой стих, който им благоприятства. Черните братя, когато искат да поставят някого в грях, биват с него много любезни, учтиви, предлагат му кокошки, баници, докато му турят юларя на главата, но турят ли юларя, подкарват го напред, и с остена го побутват, а после нито баница, нито кокошка ще има. Тогава започва тъй наречената черна съдба. Българите казват: каквато ме люлка залюляла, такава ме отлюляла. Обаче, ученикът на окултизма не може и не трябва да мисли по такъв начин. Неговите възгледи трябва да бъдат строго определени, да не се обуславят на онези глупави тълкувания и вярвания, които има от миналото. Човек трябва сам да проверява основно нещата, а сенките на нещата, второстепенните и третостепенните неща сами по себе си ще дойдат. Всеки трябва точно да разбира, служи ли на закона или не; има ли вяра в Бога или не. Аз не взимам думата Бог в този смисъл, в който вие я разбирате. Аз поставям окултния закон така: имаш ли вяра в живия закон на природата, но не като влияние, защото всяко влияние е резултат, то произтича от един жив и разумен център. Когато кажем, че нещо ни влияе, това се дължи на мисълта, която е вложена в това влияние. Когато хвана някого с ръката си и му повлияя да ходи, това е резултат на мисълта, която е вложена в мен. Следователно в мисълта си трябва да бъдете строго определени – имате ли вяра или не.

Белите маги, в бялата окултна школа, употребяват топлината против омразата, а черните маги употребяват студа като противодействие на обичта. Белите маги употребяват топлината за усилване на обичта, а черните употребяват студа за усилване на омразата. Ако ме запитате защо имаме студена зима, ще ви отговоря: тия две ложи – черната и бялата действат в природата. И според този закон, онези от вас, които сте наблюдавали какво е било времето, когато воюваха помежду си Централните сили и Съглашението, са забелязали следния резултат: когато централните сили побеждаваха, времето всякога беше студено, а когато побеждаваше съглашението, времето беше топло. И тогава от чисто окултно гледище, ние заключавахме, че бялата окултна ложа беше на страната на Съглашението, а черната – на страната

на Централните сили. Дали те знаят това нещо или не, това е друг въпрос. При сключването на мира черната ложа измени тактиката си и започна да действа върху Съглашението, а бялата ложа започва да действа върху Централните сили – размениха ролите си. Аз само мимоходом споменавам този факт. Положението, в което се намирате в даден момент, когато поддържате известна идея, може да бъде подкрепено или от бялата, или от черната ложа. Ако вие искате да се самовъзпитавате, най-първо трябва да определите от къде се дирижират идеите, които имате и които ви вълнуват. Някой ще каже: аз вярвам в това и това. Но това още не те спасява. И глупавите хора вярват. На глупавия човек, като му даваш нещо, например 100 наполеона, той е готов веднага да ги вземе, като казва: „Аз ще ти върна 150“, макар че може след това всичко за изгуби.

В света, при появяването на човека, се явиха две школи от най-учените хора на човешката раса. Те се разделиха според възгледите на светлината и тъмнината. Едните твърдяха, че при светлината животът може да се поддържа по-добре. Другите поддържаха обратното: че при тъмнината човешкия живот може да се развие по-добре. Онези, на тъмнината, казаха, че светлината може да се използва за един много малък и тесен кръг. Светлината никога не трябвало да се дава на всички. Те аргументираха, доказваха, че когато спи, човек трябвало в тъмнина да спи. И като се върти Земята, трябвало да има тъмнина. И те се разделили на две ложи: бели и черни братя, с противоположни възгледи. Едните казаха, че човек трябва да се ограничи в затвор. Туй е тяхното учение. Другите казваха, че човек трябва да има пълна свобода, която да се ползва по убеждение. Следователно има два вида хора: едни, които вървят по правия път на светлината, и други, които вървят по пътя на тъмнината. Това са два възгледа за живота. Ти искаш да бъдеш враг – това е път на тъмнината. Ти искаш да бъдеш светия – това е път на светлината. Искаш да имаш знание и да го използваш за себе си – ти си в пътя на тъмнината. Ти искаш да работиш за доброто на ближния си – ти вървиш по пътя на светлината. Ти си ходил в оня свят, носиш блага от там и искаш да ги опиташ само за себе си – ти вървиш по пътя на тъмнината.

При самото възпитание на хората трябва да се даде една нова насока. Най-първо вие ще запитате ново ли е това, което учите. Не че учите нещо ново. По отношение на човешките желания, то е абсолютно ново, но по отношение на природата то е старо учение.

Кое общество е вашето? За мене има само едно общество. Онези хора, които живеят с Любовта, само те съставят Божествено общество. Всеки, който живее в Любовта, е наш. Всеки, който не живее в Любовта, е ваш. Питате: „Как ще се оправи светът?“ Светът ще се оправи като стане наш. Като е ваш, няма да се оправи. Искате някой да бъде ваш. Под думите, че светът е наш, аз разбирам да мога да внеса всичко за доброто на своите близки.

А когато се отказвам да внеса това благо, тогава светът е ваш. Светът на Любовта е наш.

Вземете сега основното „до“. Постепенно трептенията се усилват. Получава се „ре“, при „ми“ още повече се усилват. Вземате „фа“, още повече, „сол“, „ла“, „си“, трептенията са се увеличили много — това е първата октава. Минавате във втората октава, имате второто „до“. Имате пак октава, но между първата и втората октава трептенията се различават. В окултната наука първата октава представя физическия свят, втората октава представя астралния свят, третата октава представя мисловния свят, четвъртата октава представя причинния свят. Петата представя будическото поле. Това са октави, които представят известни състояния на живота. Който иска да пее три остави, трябва да бъде запознат с третия свят. Първата октава всички пеете, щом дойдете до втората, някои я пеят, но третата октава малцина могат да я изпеят. Като дойдете до четвъртата октава, никой не може да вземе нито един тон. Няма нито един от вас, който може да пее четири октави. Три октави някои могат, но четири, за да вземете, трябва да вярвате. Казвате: „Вярвам, че няма да стане“. То не е вяра. Вяра е туй, в което нещата стават. То е разумното. Щом стават, то е вяра.

Даже и вярванията, които имате сега, са вече много стари. Толкова години ви преподавам, а възгледите ви са толкова стари. Не можах да ви измъкна от вашите стари вярвания, а вие мислите, че сте придобили нещо ново! Аз седя и мисля, кога ще се освободите от всичко старо. Яко се държите в тях! С девет чифта биволи не може да ви изтегли човек!

Едно ново вярване трябва да допринесе нещо в човека. Вие казвате: „Новото учение, новото вярване, новото схващане за Бога, какво ще ни допринесат?“ Новото вярване най-първо да ни помогне да продължим живота си, след това да го подобрим, а така също да подобрим нашите мисли, вътрешните си отношения.

И ако този нов живот нищо не допринесе, тогава какво значение има той за нас? Всяко добро нещо трябва да даде своя принос.

Окултната школа е система от методи за самовъзпитание. Всяка една окултна школа способства човек да познае себе си — какви сили се крият в неговия ум, в неговото сърце и в неговата воля. Много пъти ние казваме за някого: той има воля. Но не е достатъчно само човек да има воля. Тя трябва да се прояви. Всеки трябва да знае как да използва силите, които съставят неговата воля, които са на негово разположение. Той трябва да знае и как да се справи с тях. Мойсей, който бил окултен ученик, дал заповед: „Не пожелавай!“ Защото при всяко пожелаване ти поставяш препятствие на волята си. Ти пожелаваш нещо, а не знаеш, дали ще го постигнеш или не. Мойсей иска да каже: не пожелавай нещо, преди да си обмислил добре, можеш ли да го постигнеш, или не. Не пожелавай една вещь, която принадлежи на друго!

Понеже така ти ще създадеш противоречие в твоя ум и в твоята душа.

Аз ви говоря за учение, което ще ви избави от злото, защото злото в света е един сбор, една съвкупност от същества, които имат всевъзможни интереси. И тези същества са толкова користолюбиви, че те объркват с единственото желание, да вземат нещо от тебе. Тези същества не мислят за тебе – това е злото в света. И тогава ще нахълтат някои мисли и желания в тебе. Но това не са твои мисли и желания. Те са проектирани от тях. Те искат да те заблудят и ако не си положителен, всичко добро ще изчезне от тебе. Тогава ще казваш: всичкото добро, което имах, след 20 години работа изгубих! Ти си чувстваш като изгубен, заробен и тогава силата ти, честната ти мисъл, всичко изчезва. Какво ще правиш тогава?

Когато обичаш някого, няма да казваш, че го обичаш. Този въпрос ще го решаваш само с Бога и след като те опита Бог и види, че изпълняваш закона, тогава този, който не те обича, ще те обикне. И онези, които са те мразили най-много, най-много ще те обичат. А онези, които са те обичали много, а ти не си ги обичал, ще те намразят. Това учение е лично, то няма обществено приложение. Божественото учение има лично приложение. Аз мога да го прилагам за себе си. Моята Любов ще я приложам към всички хора. Но не мога да им наложам да обичат. Аз мога да обичам всички хора, никой не може да ми препятства в това. Но, ако почна да разправам за Любовта си към хората, веднага ще се яви противоречие. Ако някой има дъщеря и аз кажа, че я обичам, или ако някой има жена и аз му кажа, че обичам красивата му жена, тогава той ще ми каже: „Кой ти дава това право?“ Затова не говори за Божественото. При Божествената Любов ти само даваш, не вземаш нищо. Какво престъпление има в това? Престъплението иде при закона на вземането. В проявяването на Любовта няма престъпление. Всички недоразумения се създават, когато искате да вземете нещо.

Всички вие сте влезли в една омагьосана област. Почти всички хора от религиозните общества минават през тази област. Тази област се отличава по това, че отвън не се дава никаква светлина и всеки със своята вътрешна светлина осветява пътя си. Всеки свети за себе си, а самата зона е тъмна. В тази тъмна зона ще се срещнете с много същества, изостанали от хиляди години в своята еволюция и те ще се нахвърлят върху вас като хищници, ще се ползват от вашата светлина, ще ви нападат със своите критики, ще ви казват: ти си такъв, ти си онакъв – целият свят за тях е лош. Най-после, като изгубите вярата, хвърлят се усилено върху вас и ви казват: „Ама и ти не си от светците. Като тебе грешник няма в света. Да не мислиш, че си тръгнал в правия път? Едно време и ние като вас тръгнахме в този път, но ето, нищо не излезе. Остани и ти при нас, ще ти покажем с какво се занимаваме.“ Ако им повярваш, ще останеш жител на тази омагьосана област, ще им слугуваш. Няма какво да слушате чужди съвети.

През изминалите 2000 години е започнала да се развива анатомията на християнството. Дали Синът изхожда от Отца или не, и още какви ли не спорове са ставали на вселенските събори. Сега християнството се заключава в това — като ви срещне някой християнин пита: „Ти вярваш ли в трите лица на Бога?“ „Вярвам.“ „Християнин си.“ Аз, обаче, ще попитам: ти, който вярваш в трите лица на Бога, какво подразбираш под това? Ще го обясня аз. Второто лице на Бога е лицето на Любовта. Мъжът и жената, всички трябва да търсят това второ лице — Любовта. И когато кажат, че Бог бил троеличен, също така говорят неразбрани думи. Великите учители, които са писали върху това, са имали много ясни разбирания по въпроса, но техните ученици са изопачили учението. И спиритизмът е учение, дошло от Бялото Братство, но и него учениците опетниха. Теософията е друго учение, пратено пак отгоре, което учениците също така опетниха. Окултизмът е учение, също дадено от Бялото Братство, но и в него има черни и бели окултисти. Мистицизмът и той е опорочен. Християнството също е опорочено. Нека бъде ясен. Когато един свещеник или владика тури одежди, патрахил и корона, венчае някого и каже: „Плати толкова“, аз го наричам чер маг. Белият маг работи без да му се плаща. Ако мома се облече в хубави дрехи, с намерение да оплете някой момък, тя също е чер маг. Ако правник, съдия си послужи със закона, за да обвини някого, той е също чер маг. Прочее, както окултистите, тъй и теософите, и мистиците, и християните трябва да се делят на бели и черни. Някой ще рече: „Аз съм теософ“. „От кои — от белите или от черните?“ „От белите.“ „Можем да се разберем.“ „От черните.“ Ще остана на особено мнение. Били сте спиритисти, теософи, мистици или християни, ако сте от черните — светът е пълен с такива. 20-те милиона паднали във войната, показват какво християнство е днешното! Не казвам, че самото християнство е виновно — виновни са черните християни.

Теософията е учение за примиряване на противоречията в света, за примиряване на мъжа с жената. Нищо повече. Като казвам да примири мъжа с жената, подразбирам да примири човека с Бога. Онзи, който мисли, че е теософ, трябва да знае този закон. Как да се примирява с този, когото мрази. Има противоречие между теб и Бога, трябва да се примириш. Ако не можеш да го направиш, не си теософ.

Спиритизмът показва движението на духа. Той е ембрио на нещата, нещо неоформено. За да разберете спиритизма, трябва да създадете на този зародиш условия да мине през всички фази на развитие и оформяне. Следователно спиритизмът е учение неоформено.

Сега за окултизма. Аз го сравнявам със съвременните естествени науки. Окултизмът, това е наука за изучаване явленията на Земята, видимото, а не невидимото. Той не се занимава с безформените светове. Това, което се е оформило в себе си, което има форма, съдържание и смисъл — то е област на окултизма.

Тогава къде ще поставим християнството? Мислите ли, че то е наука? Правите ли разлика между християнство и окултизм? В окултизма няма никакъв морал. Той изучава нещата както са, като чисти факти. Значи християнството е нещо отделно? Да — отделно.

Окултизмът е наука да се познават природните сили, тяхната област, как действат и как може да се използват. Окултистът е човек реалист: той не само вярва, а и борави с природата — с материалните неща. Мистикът постоянно живее със сърцето си, изпитва неговите вибрации и всички състояния, през които то може да мине. Християнин може да бъде и мистикът, и теософът, и спиритистът. Ако вземем областта на духа в широк смисъл, в неговите разклонения, то е спиритизъм. Опасността при спиритизма се крие в това, че хората приемат в себе си други сили, които причиняват и вреда. Но ние ще оставим за сега настрана онова, което говорят критиците. Спиритизмът е движение; теософията — примирение на противоречията; мистицизмът — слизване, а може да се каже още, че той е закон за труд, за работа над себе си; окултизмът дава всички форми, по които можем да живеем на Земята, единствената наука, която ни научава как да живеем, само той може да ни избави от всички нещастия; а християнството е наука за ликвидиране на кармата — за изплащане на стари дългове. Ако вземем стиха от Евангелието, който казва, че Христос е понесъл греховете на света, то значи, че той е платил дълговете му.

Павел казва: „Аз посях, други поляха, а Господ възрасти“. Та що от това, че си посял, посадил или полял — важното е, че Господ възраства. И всички принципи се свеждат към разрастването, а не към това кой посадил и кой полял. И на вас казвам: там, където Бог ви е поставил, където земеделецът ви е посял, където майка ви е настанила, това място не напускайте, не разрушавайте отношенията, които вече са създадени. Земеделецът и майката са по-умни отколкото вие, които ще напускате училището.

Аз познавам вашия живот от миналото, зная всичко, но каквото вие вършите, върху мен идва. Ако искате да имате Божието благословение — туй ми е казано и аз нарочно дойдох — трябва да слушате Господа. И тогава има три положения, категоричен съм, че първо, ако не искате да слушате учението, което аз проповядвам, казвам: много добре, свободни сте; второ, ако сте готови да изпълните Христовото учение, както е в Евангелието, изпълнете го във всичката му пълнота; трето, ако сте готови да изпълните Мойсеевото учение, изпълнете го във всичката му пълнота. Или Мойсей, или Христос, или аз — ние сме едно. Това учение е проявление на Бога, това учение е Божествено. Мойсеевото учение е Божествено, Христовото учение е Божествено и сегашното учение е Божествено. Той има един и същ източник, само формите са различни. Духът е един и същ. Да допуснем, че ви казвам една максима, един закон, а не се подписвам под него — вие го изпълнете, няма да изгубите много, нищо, че името ми го няма.

Знайте, че без да ви изобличавам, мога да се оплача на майка ви и ще ѝ кажа да ви хване с трите пръста. И тогава, мъж или жена, момък или мома, да му мислят. Тя ще ви хване и ще каже: „Аз ви пратих да се учите, или да философствате, да слугувате, или да заповядвате?“ Този закон е разбрал и Христос като ученик на тази велика окултна школа. Казва се в Писанието: като се намерил в образ човешки, смирил се. За да има благоволенията на тази Божествена майка, Христос беше готов да понесе всички страдания. В окултизма знаят Отца като майка, Той е Любовта, но не както вие разбирате тази майка-Любов. Не допускайте даже в ума си мисълта да сравнявате тази Божествена майка с Любовта, която вие познавате. Няма образ, с който да сравним това понятие. Аз я наричам Божествена майка, не в смисъл, че е родила Бога. Окултната школа разбира Божествената майка като същината на всичко живо в света.

Точно в 4 часа сутринта, ще станете и ще започнете своя опит. Когато изгрява сутрин Слънцето ще кажете:

„I лице: Мога – така да изгрее моето слънце в моята душа.

II лице: Можеш – така ще изгрее Божието слънце в моята душа.

III лице: Може – така да изгрее слънцето на моя дух.

I л.мн.ч. Можем – така да изгрее слънцето на нашите ангели

II л.мн.ч. Можете – така да изгрее слънцето на великия Господ на мира в нашите души.

III л.мн.ч. Могат – така да изгрее слънцето на всички слънца в нашите духове.“

Така трябва у вас шест слънца да изгреят. На всяко слънце ще се спирате по 4 минути, всичко 24 минути ще използвате за изгряването на шестте слънца.

Правилото, което ще спазвате, е следното: ще ставате тихо, спокойно и след като се умиете, ще застанете тихо, без всяко смущение, нищо да не ви плаши. Може да сте неразположени при ставането си, може да чувствате да ви е крив света, но вие се оправате и кажете горните думи тихо, всеки за себе си. Ще си вземете едно тефтерче и всяка сутрин в продължение на шест месеца ще си отбелязвате в колко часа сте станали и колко пъти сте закъснели. Като изговорите тези думи, ще почувствате една приятност под лъжичката и духът ви ще се повдигне. Трябват ви шест месеца, за да разберете как изгряват тези слънца. Този опит продължавайте шест месеца и предайте, препоръчайте и на някои свои приятелки. Ще започнете от шести април. Някои ще кажат: „Дали ще може да се става тъй рано?“ Такива мисли да няма. Ще отбелязвате в тетрадките си какво е било времето, като ще разделите на графи: ясно, облачно, дъждовно, ветровито. Всички тези състояния на времето са добри. Ако е дъждовно или облачно, да не се оплаквате никак през тези шест месеца. Ако е дъждовно, ще кажете: „Днес времето е дъж-

довно, Бог го пречиства и нивите ще родят повече“. Ще гледате всичко това да приложите и да искате обещание и от вашите другарки, на които ще го препоръчате, и те да го изпълнят. През първият месец, след като изговаряте всички шест точки, ще наблягате най-много на първата; през втория месец ще изговаряте пак всички, но ще наблягате на втората точка и т.н. Искам да бъдете тихи, спокойни – благословението, което дойде, ще бъде толкова, колкото ви е необходимо. Дъждът, като вали, ще даде на всяко растение толкова влага, колкото му е необходима. Искам да произведете една благоприятна вълна и от всичко, което ви се случва през тези шест месеца, ще се стараете да извадите поука, да извадите добрата страна от неприятността и да намерите ползата от нея. Ще кажете: „За добро ще бъде всичко това за онзи, който люби Господа“. После ще употребите следните изречения:

„Вярвам в Тебе, Господи, който си говорил в миналото.

Вярвам в Тебе, Господи, който ми говориш сега.

Вярвам в Тебе, Господи, който ще ми говориш в бъдеще.

Да дойде Твоята виделина върху всички ни.

Да се прослави името Ти.

Да се въдвори Царството Ти.

Да се изпълни волята Ти на земята, както се изпълнява горе на небето.“

През деня, каквото ви се внуши – да четете някой псалом или нещо друго, четете, но само ако усещате дълбок вътрешен стремеж към това. Като прочетете горните изречения, размишлявайте върху неща, които могат да ви повдигнат, за всичко, което е най-красиво в света и ще видите, как ще ви се представят най-хубави картини. Само по този начин ще можете да изправите миналото и да си пригответе добри условия за бъдещето. Този е пътят, по който ще може да калите волята си и да облагородите ума си и сърцето си. Разбира се, светът ще върви по същия път, но всичко ще се обърне на добро. През тези шест месеца понякога ще се почувствате по-обезсолели, тогава ще употребявате следното изречение: „Господи, стопли сърцето ми с Твоята Любов“. Ако умът ви понякога се замъгли, ще кажете: „Господи, просвети ума ми с Твоя Дух“ или „Дай виделина на моя ум чрез Твоя Дух“. И след това стойте си спокойно, може да минат 1, 2, 3, 4 часа, но резултат ще имате. След като изгреят шестте слънца едно след друго, ще има резултат. През тези шест месеца ще гледате да бъдете в добри отношения с мъжете си, с децата си, с окръжаващите ви и ще говорите само за полезни работи. Ако някой път се излъжете и кажете за някого нещо лошо, ще си го запишете в тетрадките, ще бъдете искрени спрямо себе си.

Всеки недъг може да се изправи, когато се възстанови връзката между човешката душа и Бога – това е абсолютен закон за Всемирното Бяло Братство. Смирението е първото качество, което е нужно, за да се възстанови тази връзка. Учителите на Бялото Братство знаят законите на природата – те

могат да съгъстват и разреждат материята на своето тяло и да се пренасят където си искат, те могат да помагат на всеки, стига той да е пожелал да му се помогне.

Има неща, има опити, които човек трябва да прави тайно и да ги пази в тайна. Ако опитите излязат сполучливи и вие веднага се похвалите с тях, втори път няма да имате успех. Някои имат дарбата да виждат, да чуват неща, които другите не виждат и не чуват, но похвалят ли се за това, те губят дарбите си.

Окултният ученик винаги се огражда мислено. Той трябва да пази своята аура непроницаема за влиянията на преходното.

Мисълта за Бога огражда неговата аура със своята светлина.

Молете се винаги, за да бъдете в контакт с разумния свят и да се запазите от примамката на нисшите духове.

Ученикът не трябва да губи своята чувствителност – да не настъпва притъпяване.

Ученикът пази дрехите си, защото е прекарал част от аурата си в тях. Ако те попаднат в неподходящи ръце, той ще страда без да знае, откъде идва страданието му.

Има много отрови, има сили отровни. Ако човек не знае да си служи с окултните сили и не знае по какъв начин може да се справи с тях, те могат да го уморят.

Вие си позволявате да спите следобед, но природата не позволява денем да се спи. За ученика това е абсолютно забранено. Щом е светло, да не се спи.

Всички духовни центрове на Рила, Алпите, Хималаите и други планини са свързани.

Рупите са най-свещените места на Рила – там има окултна школа, тайна школа. Мястото Бели Искър до Рупите и местността Скакавците е светилището на Рила. В Рила се намира най-старата школа. От Хималаите идват да се учат на Рила. И в Алпите има школа, но посветените в Хималаите идват в по-старата школа да се учат.

Съществата, които живеят по тези планини, са в етерни тела. В Рила са складирани знанията на вековете.

На Скакавците и Рупите живеят невидими за хората възвишени същества. Почнат ли хората много да посещават тези места, тези същества ще се оттеглят. Ако там отиде неподготвен или лош човек, може да пострада от силните вибрации.

За съзнателния ученик женитбата е посвещение. Всяка душа трябва да мине през ред посвещения, ако иска да разбере великите тайни на Битието.

Да се ожени човек, това значи да мине през най-гъстата материя. Засега женитбата е преходна фаза в живота. Ще дойде ден, когато отношенията между мъже и жени ще се изменят.

Всяко учение, което повдига и облагородява човека е Божествено.

Целта на окултната наука е да създаде правилни отношения и здрава връзка между човека и природата от една страна, и между човека и Бога, от друга страна.

Към хората може да бъдете внимателни, учтиви, услужливи, но никога не можете да ги задоволите. Ако срещнете гладен човек, нахранете го, но никога не очаквайте от никого благодарност.

Силният лесно си пробива път. Слабият, обаче, оттук обиколи, оттам обиколи, този моли, онзи моли да му отворят пътя. Божественият човек е силен, той сам отваря пътя си. Казвате: „Малко политика е нужна!“ Никаква политика! Политиката е за слабохарактерните хора. Силните хора отварят пътя си сами, като борци. Това е метод за духовния живот. Щом при тебе дойде злото, т.е. дяволът, ти ще се бориш с него като юнак, ще гледаш да го повалиш на земята. Ако той те повали, за тебе ще бъде лошо – ще те тъпче на общо основание. Борили ли сте с дявола, да знаете, как се бори той? Ако го хванете за опашката, той ще надвие; ако го хванете за рогата, вие ще надвиете. Достатъчно е да хванете рогата само на един дявол, за да внушите страх на всички дяволи. Те ще кажат: „Не закачайте този човек, той е силен, ще изкърти рогата на всинца ни“.

Когато някои ме питат трябва ли да викаме лекари при заболяване, казвам: този въпрос е решен вече. Ако вървите по законите на старата култура – викайте лекар, но ако вървите по законите на окултната школа, не викайте лекари. Лекарите ще лекуват света, а за един окултен ученик болестта не е нещо случайно, тя има свое предназначение. За себе си, за своята душа всеки ще търси своя вътрешен лекар.

Някои казват, че Бялото братство е в България. Голяма чест е направило то на България, ако мислите, че то е тук. Всемирното Бяло братство не може да избере такъв един малък народ за свое седалище. То не е избрало нито Англия, нито Франция, нито Германия, нито Русия. Другаде си има свое седалище. Единственото нещо, което съществува в света, то е Всемирното Бяло братство. Всички други хора – писатели, свещеници, проповедници, философи, всички те са служители на Бялото братство. И културата, правдивостта в света се подтиква все от тяхната мощна сила, от техния мощен Дух. Когато Христос дойде на земята, тия велики Бели братя изпратиха от небето един полк ангели, служители техни, да пеят. След тях дойдоха тия трима мъд-реци, адепти от Изток, да се поклонят на Христа. И те бяха техни служители. И някои казват: „Бялото братство в България не вирее“. Българите трябва

да знаят, че свободата им е дадена от Бялото братство! И ако съгрешат, Белият братя ще се разправят с тях! Няма народ, с който те да не могат да се разправят. Нека запомнят това нещо всички! Това трябва да се отпечати в умовете ми. Бялото братство не е нещо видимо, то не е секта, не е църква, то е нещо живо извън тези покварени условия, в които живеят хората. Тъй както живеят хората сега, това, което имаме, не е братство.

В една от миналите беседи аз определих: брат е онзи, който от излизането си от Бога до връщането си при Бога, през всичките съществувания, ти е бил брат. Брат ти е този, който при всичките условия на живота си е бил готов да се жертва за тебе. Брат ти е този, който те е обичал като себе си. И всичко това го прави не по насилие, но с великото съзнание на онзи Божествен Дух, който живее в душата му. И ако всинца имат такъв идеал, вие само тогава ще бъдете ученици и служители на това велико Всемирно Бяло братство.

Какъв трябва да бъде ученикът от Новото учение? Ученикът на Новото учение трябва да има сърце чисто като кристал, ум — светъл като Слънцето, душа — обширна като цялата Вселена и дух — мощен като Бога и едно с Бога! Като дойде някоя мъчнотия в сърцето ти, извади правилото за сърцето и кажи като ученик: „Аз трябва да имам сърце чисто като кристал, без никаква нечистотия“. Като дойде мъчнотия в ума ти, кажи: „Аз трябва да имам ум светъл като Слънцето, без никаква тъмнина“. Като дойде мъчнотия в душата ти, кажи: „Аз трябва да имам душа благородна, обширна като цялата Вселена, без никакви дребнавости“. И най-после, дойде ли някаква мъчнотия в духа ти, кажи: „Аз трябва да имам дух мощен като Бога и едно с Бога.“ Чисто сърце, светъл ум, обширна, необятна душа и мощен дух — това е веригата, с която можете да вържете злото и да бъдете свободни! Щом сме носители на Божественото, ние ще имаме сърце чисто, ум светъл, душа обширна и дух мощен! Само Бог в нас може да направи това. Ние се стремим към Божията Любов, мъдрост, истина, правда и добродетел. Обикновените неща не съществуват за нас. Нашият идеал е към Божественото, към великото, към реалното, което създава сенките, без то само да е сянка. Дойде ли Божественият живот във вас, всичко ще придобиете. Красив е този живот. Той носи свобода за вашите души. Само възкръсналият придобива реалния, вечния, съществения живот — живота на безсмъртието. Онези от вас, които са разбрали думите ми, трябва да образуват една Божествена верига на хармония и единство — единство в мисли, в чувства, действия, в стремежи във всички посоки — като части на общия Божествен организъм. Бъдете носители на това единство. В света ще живеете. Всеки ще разреши задачите си с методите на Божественото учение. Ние можем и да разберем, и да приложим Божественото учение. Всички на работа. Днешният ден е ден за Божествена работа.

Желая от устата ви мед да тече. Тъй да тече, че всичките пчели да се

съберат и да го занесат в своите кошери. Не само от езиците ви, но и от устата ви, от ръцете ви да тече мед и той да бъде благият балсам за изцеление на света.

В какво седи новото учение? Каква е разликата между новото учение, Мойсеевото учение и учението на Христа? Мойсеевото учение вървеше по закона „око за око и зъб за зъб“. Христос казва: „Ако те ударят по едната страна, обърни си и другата“. А при новото учение не бива да усетиш дори, че са те ударили.

Аз проповядвам едно учение, което вие още не разбирате. Ако проповядвах едно християнско учение, щях да събера мъжете на едно място, да изключа жените от там и щях да кажа да не се женят. Или пък щях да събера само жените и на тях щях са проповядвам. А пък аз събрах жените, мъжете и децата и им казвам: женете се, раждайте деца, но не се бийте. Женете се, но не раждайте сакати деца.

Това е най-лекото учение, което можете да приложите в света. По-леко и по-приспособимо учение не зная от нашето. Най-лесно и естествено е човек да обича.

Аз не дойдох на Земята, за да основавам секта или църква, нито православна, нито евангелистка, нито еврейска, нито будическа. Аз идвам да оповестя една нова епоха, която идва сега в света. И без да говоря, тази епоха пак ще дойде.

Не мислете, че ви проповядвам някаква религия. Да ме пази Господ от това. Аз ви проповядвам едно Божествено учение, върху което се основава бъдещият строй.

Под „вие“ разбирам всички хора на Земята. Под „аз“ разбирам всички разумни хора, а не „аз“, който седя на стола тук, пред вас. Аз се различавам от вас по своето разбиране за Бога.

Ние няма да правим учението църква. Ако някой се опита да направи църква, аз ще я разруша.

Ако от моето учение направите религия, аз ще я разруша.

Целият живот е Божествена школа, а не само тази, която посещавате. Дали сте тук или вън от тези четири стени, може да бъдете ученици, но може и да не бъдете. Ученичеството не се определя от външното присъствие в школата, но от вътрешната връзка на човека с Любовта и с готовността му да ѝ служи. Служете на Любовта и от нейно гледище разрешавайте всички въпроси: лични, семейни, обществени, народни и общочовешки.

На тазгодишната среща ще направим първата стъпка на Веригата. Тази Верига, в която сме свързани и която опасва цялата Земя, върви отгоре надолу и не действа еднакво при всички народи. Но щом вашата душа е доб-

ра, ще имате съдействието на всички добри хора по цялото земно кълбо, защото вие работите за Бога. Ще дойде време, когато ще познавате тези ваши братя, които си имат своите отличителни белези и се разпознават, но те никога няма да дойдат при вас, за да ви се препоръчат.

И така, когато срещнете тези ваши братя, ще ги познаете по вътрешната си връзка с тях и няма да стане въпрос за вашата религиозна принадлежност или за вашия път. Те са хора, които само помагат на света и мълчат. Има някои, които говорят, но тези, които мълчат, са по-напреднали. Нашите думи в живота са чукът, но с чука ние можем само да пробием нещата, докато Духът е оня, който ги стопля. С чука не можем да се спасим, но с огъня можем. С огъня, който е Любовта, ще можем да стоплим сърцата на хората.

Някои ме питат: „Как е баща ти и сестра ти?“ Баща ми е на небето и всеки, който изпълнява Божията Воля, той е баща ми, брат ми, сестра ми. Никакви кръвни връзки не трябва да се смесват с Веригата. Това не е духът Господен и аз искам да се противопоставя на всички спънки, които ми пречат. Няма по-голяма спънка в духовния живот от домашните. Волята Божия е да възлюбиш ближния си.

От вас аз искам да любите Господа, ако имате любов към Господа, покажете я към нуждаещите се, а за себе си – нищо не искам. Ако искате да покажете към мен Любовта си, можете да я покажете само, когато любите ближните си както себе си.

Аз се опасявам също така и за вашето здраве и вашата физика. Някои от вас вместо физически да укрепват, те се разглюбяват; на това именно аз не се радвам и затова тази година ще ви препоръчам някои физически упражнения. Аз искам да бъдете физически здрави, защото болният човек не е духовен човек.

Пазете се да бъдете чисти и безкористни във всичките си дела и начинания. Веригата може да проектира много добри мисли за този народ и може да стори много за него. Тази година започнахме да прилагаме нещата и вие сами ще се убедите в реалността на тези закони. Вие искате да видите у вас един дух, но този дух е само една черупка, а Бог иска да ви отвори очите, за да видите духовния свят. Вярвайте и ще получите. Ще ви се даде според вярата. Докато не ослепее, човек не може да прогледне. Павел ослепя, за да прогледне...

Откакто се е сформирала Веригата в България, българите и респективно България зло не са видели. Виждате, например, през това лято имаше 5 милиона загуби, а после дойдоха 20 милиона печалба – заради нас, които живеем добре сред този народ. Господ го държи и поддържа и като е щастлив народът, щастливи сме и ние. Ние сме на Земята като гаранتي на българите, за да благослови Господ домовете им, чадата им, добитъка им, житото им и всичко. И като се благослови народът, благославяме се и ние. А че някои

онеправдават този народ, за това Господ ще се погрижи. Господ сега ще бъде между вас, опитайте Го и ще видите, че Той е Благ. И според степента на вашето развитие, вие ще срещнете проявлението на Духа Господен.

Школата, в която сте поставени, е християнска, мистическа, философско-научна школа. Християнска – това означава да можем да приложим Закона за другите; окултна – да можем да го приложим за наша полза, а научна – това е опитната страна, експерименталният метод.

Ние действаме в България така, че Господ да направи този народ по-религиозен и щедър, за да може чрез тези добродетели да се помогне на неговото повдигане.

Та казвам: в света има три положения, в които вие можете да действате. Първото положение: вие сте разумно същество, което невидимият свят изпраща на Земята, като ви дава тяло, без да ви пита, искате ли или не искате. Такова е положението на старозаветния човек. Второто положение: изпращат ви на Земята, дават ви тяло, като се ползвате само с една малка свобода – да кажете къде искате да дойдете. Това е положението на новозаветния човек. Третото положение: изпращат ви от невидимия свят на Земята да се учите при най-благоприятни условия, за което се ползвате със сравнително по-голяма свобода. Това е положението на праведния човек. В старозаветния живот вие ще се самоусъвършенствате. В живота на праведния ще помагате на другите, а щом дойдете като ученик на Земята, ще изучавате първото правило, чрез което Любовта може да се приложи във вашия живот.

При Любовта вие сте тези, които определяте себе си, вашите постъпки, отношенията си към хората и към съвършените същества.

Човек трябва да учи в Школата на живота и до най-напреднала възраст. И 120-годишен да е, трябва да се учи! До последния си час, до последния миг на живота си човек трябва да се учи. Щом се освободи от тялото си, той е вече млад. Душата на човека винаги е млада. Той се облича в друго тяло, в което съществува вечна младост. Когато тялото остарява, у човека се ражда скръбта. Защо? Понеже той е отделил живота на тялото от живота на душата. Във всяко тяло, което остарява, протича старозаветният живот, а той оставя дълбоки бразди след себе си. И новозаветният живот оставя дълбоки бразди върху тялото на човека. Животът на праведния – също. Изобщо тези три вида живот разрушават тялото на човека и задачата му в този свят остава неизпълнена. Ето защо, като влезе в другия свят, той среща големи противоречия.

Ученикът се отличава с голямо смирение, с голяма отстъпчивост и на моралната прави път. Навсякъде той е последен, не мисли за себе си, готов е на пълно самоотричане. Старозаветните хора навсякъде са първи. Гледате ги – влезли във вагона, заели първите места. На второ място седят новозавет-

ните, на трето – праведните, а на последно – учениците. Ученикът обикаля тук-там и пита: „Тук има ли едно местенце и за мен?“ Качва се във вагона и заема най-последното място. Тази е отличителната черта на ученика. Не можеш ли да заемеш последното място, не можеш да бъдеш ученик. Христос е разбирал този закон и го е изказал със следните думи: „Когато те покани някой на гости, заеми последното място, да не би като дойде господарят на този дом, да ти каже да отстъпиш твоето място, защото е определено за някой почетен гост. Тогава ти ще изгубиш уважението на окръжаващите.“ Като ученик, ти ще заемеш последното място. Нека старозаветните, нека новозаветните, нека праведните заемат първите места, а ти, като ученик, ще заемеш последното място. Ученикът трябва да каже: „Докато всички хора спорят, докато разискват по това-онова, аз ще се вслушвам в Божествения живот, който работи в мен, ще слушам какво Господ ми казва и ще уча“.

Когато говоря за ученика, аз взимам думата „ученик“ в тесен, а не в широк смисъл. В тесен смисъл на думата, под „ученик“ се разбира този, който учи тук, на Земята, в този ограничен кръг на живота. Той ще се учи тук и ще постигне толкова, колкото му позволяват условията на този земен живот. Като говоря за ученика в широк смисъл на думата, разбирам идейния ученик, който се учи тук на Земята, в този свят, и горе на Небето, в другия свят. Той никога не напуска Школата – денем се учи в лабораторията на Земята, а вечер отива горе, при своя учител, който му преподава теория. На другия ден се връща пак на Земята, за да продължи своите практически занятия в лабораторията. Този ученик постоянно учи: горе на небето учи теория, а долу на земята – практика. Когато говоря за идейните ученици, подразбирам именно тези, които горе учат, а долу прилагат. Когато говоря за учениците в тесен смисъл на думата, разбирам онези, които учат на Земята, а като заспят вечер, не ходят горе да се учат. На другия ден, като станат, продължават да учат. Те нямат връзка с невидимия свят и не знаят дали са ученици, или не. Те казват: „Докато сме в училището, сме ученици, но като свършим – не сме вече ученици“. Идейните ученици, или тези, за които говоря в широк смисъл, знаят, че всякога са ученици. И в един живот, и във втори, и в трети, и в четвърти – те знаят, че всякога са били и ще бъдат ученици. И след време, когато нашата Земя, както и цялата Слънчева система, завърши своето развитие, те ще преминат като ученици в нова Школа, при нови условия. Бог тогава ще им даде друго име, а не ученици. Думата „ученик“ не е подходяща да изрази дълбоката идея, която е скрита в това понятие.

Ще ви запитам: какво ще прави ученикът в света, когато се пробуди съзнанието му? „Ще работи.“ „Как?“ Ще се обърнете към Библията, към първа глава от Битието, и от там ще започнете. „Отначало Бог създаде Небето и Земята. А Земята беше неустроена и пуста; и над бездната се простираше Тъмнина; и Дух Божи витаеше над водата. И рече Бог: „Да бъде Виделина!“

И настъпи Виделина. И Бог нарече Виделината първия ден, когато той влезе в Новия живот. "Писанието казва: „Нищо няма да остане от старото Небе и от старата Земя“. Това означава, че от света на ученика, от неговия ум, от неговото съзнание ще изчезне всичко и той ще остане като в пустиня. От неговото небе няма да остане нито Слънцето, нито Месеца, нито една звезда, той ще увисне сам във въздуха. От неговата земя няма да остане нито човек, нито животно, нито растение — от никъде няма да чува глас. Той ще остане абсолютно сам, като самотен пътник в пустинята. Когато говори, няма да познава и себе си, ще се намери в страшно противоречие с живота. Това противоречие се нарича смърт. Всичко което ви е радвало и веселило, всичко, което сте знаели в живота, всичко, в което сте вярвали и на което сте се уповавали, всичко, с което сте решавали великите задачи на вашия живот изчезва, и вие оставате сам, не знаете какво да правите, намирате се в чудо. Питам: какво ще правите като се намерите в такова положение? И гласът на Господа няма да чувате, и той ще се скрие от вас. Именно за този час Писанието казва: „Ще хлопате и няма да ви се отвори“. Тогава ще се намерите в положението на Христа, когато беше на кръста, и като него ще извикате от дълбочината на душата си: „Елой, елой, лаба савахтани“.

Сега на вас ви е мъчно понякога, когато ви изоставят. Това обаче не е изоставяне, то е само представа. Вие още не сте изпитвали какво е истинското изоставяне. Но всеки човек трябва да бъде изоставен. Като говоря за това изоставяне, аз разбирам пробуждане съзнанието на ученика. Само по този начин ученикът може да разбере реалността на живота.

Та казвам: ще дойде в първия ден онзи страшен, велик момент за ученика — безмълвието. Около него няма да има светлина и той, от дълбочината на душата си, от своя опит, ще призове онзи Невидимия, Незнайния Бог на Вечността, Създателя на всичко в света. Той ще го призове с цялата си душа, с целия си дух, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и ще каже: „Господи, искам да Те опитам! Един Си Ти, Господи, Създателят на всичко. Няма друг в света освен Тебе!“ Ако ученикът може да призове Бога с тази пълнота, нейде в пространството ще проблесне малка, микроскопична светлина, която ще му причини такава голяма радост, че той изведнъж ще забрави всички скърби и страдания. Някъде отдалеч ще чуе гласа Господен, гласа на своя Учител: „Нали искаше да Ме познаеш, нали искаше да Ме опиташ? Пригответи се сега за работа!“ Настана Ден първи на твоя живот. Твоята земя беше неустроена и пуста, и тъмнина се простираше над бездната. Бог, Който прониква навсякъде и във всичко, той е Незнайният Бог, Той е страшният Бог, който твори формите, който се носи над бездната, над неустроената земя, която сега се строи. И рече Бог: „Да бъде Виделина!“ И настъпи Виделина! Ученикът ще каже: „Тази Виделина, която виждам там далеч, да блесне в мен!“ И ако той е от избраните ученици, като рече „Да бъде Виделина!“, в него ще настъпи Виделина.

„И видя Бог, че Виделината беше добро; и раздели Бог Виделината от Тъмнината. И Бог нарече Виделината Ден и Тъмнината нарече Нощ. И настана вечер, и настана утро – Ден първи.“

Следователно денят ще започне с доброто, а нощта – със злото. Този смесен живот на светлината и тъмнината ще се раздели – от едната страна ще се яви светлината, която носи доброто в себе си, а от другата страна ще се яви тъмнината, която носи злото в себе си. Така и ученикът ще създаде първия ден в себе си – Виделината. Под „Виделина“ разбирам великия стремеж за учение в душата на ученика. Значи ученикът трябва да започне с Виделината. Той трябва да разбира законите и като каже „Да бъде Виделина“ – да настъпи Виделина!

Като се разпростре Виделината на живота, ще бъде произведена топлина и ще настане Ден първи. Виделината и Светлината носят в себе си топлина.

„И рече Бог: Да бъде Твърд сред Водите, и раздели Водите от Водите. И направи Бог Твърдта; и раздели Водите, които бяха под Твърдта, от Водите, които бяха над Твърдта; тъй и стана. И Бог нарече Твърдта Небе. И настъпи вечер, и настъпи утро – Ден втори.“

„И раздели Водите от Водите“ подразбира, че Бог отделя Божествения живот от земния, от живота на човека. Твърдта пък е границата между Божествения и човешкия живот. Ученикът ще създаде тази граница в себе си и ще нарече това, което е над Твърдта небе, а което е под Твърдта – земя. И в скръбен час той ще пие от водата, която е горе. Понякога вие искате да пиете от водата, която е горе, а понякога искате да пиете от водата на Земята, от земния живот. Ако пиете от такава вода, никога няма да утолите вашата жажда. Роденото от плътта е плът. Вие имате два живота: единият е плътски, земен живот, в който се ражда онова вътрешно недоволство, раждат се омраза, надпреварване, спорове – в него няма спокойствие. Другият живот е небесният, Божественият, в която има Любов, Светлина, Мир и Радост.

Като разделите тези два живота, на Земята ще дойде Водата, която ще служи на физическите ви нужди. Вие сега боравите само с водата, която е на Земята. Забележете – всички светци, които са боравили с Божествения свят, когато лекували някой болен, прибегвали до Водата над Твърдта. Преведено на научен език, това значи: те са лекували само тогава, когато са успявали да привлекат слънчевата прана, или Божественият живот да действа върху човека, и той веднага произвежда реакция. Понякога вашият живот се обезсмисля, нямате никакъв стимул да вървите напред. Как ще осмислите живота си? Това е една от великите тайни. Достатъчно е да придобиете само една десетохилядна част от милиграма от водата на Божествения живот и да я вкарате във вашето тяло, тя веднага ще произведе благотворно влияние върху вас и вие коренно ще се измените. Ако знаете тайната да внесете във вашия организъм от тази вода като чрез инжекция, само една капка – във вас ще настъпи цял преврат. Ако преди това сте бил 120-годишен старец,

след 24 часа само ще се измените така, че никой няма да ви познае. Ще се превърнете в един млад, 21-годишен момък.

Вие как разбирате живота на ученика? Да учи четири години в основното училище, три години в прогимназията, пет години в гимназията, четири години в университета и след това да каже: „Свърши се всичко“. Не, пред вас стои друга задача — да създадете Твърдта, границата между Божествения и земния живот, да разделите тези два живота. Вие искате Господ да твори. Бог, Който е съвършен, няма защо да твори за себе си. Всичко, което Той твори, е за нас.

„И нарече Бог сушата Земя, и събраната вода нарече Море.“ Значи събраният живот във вид на суша и вода е Новият живот — това са новите условия, които трябва да разработвате. Всички огромни морета показват условията, при които ученикът трябва да развива своята дейност, защото водата е носителка на живота. А сушата, Земята, показва новите уловия, при които животът може да се прояви. Вижте — в живота всеки плаче за парче добра земя. И никой не може без парче земя — за нея всички се борят. Някой казва: „На мен не ми трябва никаква нива“. Не, ти не разбираш смисъла на това парче земя. Има ниви физически, има ниви духовни, има и ниви Божествени. След като свършиш своята работа, своето учение на физическата нива, ти ще минеш на духовната нива. След като свършиш работата и учението си на духовната нива, ще минеш на Божествената нива. И най-после, след като завършиш работата и учението си на Божествената нива, ще отидеш във Великия Живот, за да учиш велики и славни неща. Днес ти знаеш само да ореш земята, но това още не е наука.

И рече Бог: „Да прорастват на Земята зелена трева, която да дава семе, и плодно дърво, което ражда плод по вида си, и чието семе е в него; тъй и стана. И видя Бог, че беше добро. И настъпи вечер, и настъпи утро — Ден трети.“ Както виждате, първите форми на живота започват с растителното царство, с тревите и дърветата. Значи започва се с мекия, тихия, а не с буйния живот. А отделянето на Виделината от Тъмнината е един много труден акт, който ние тук преминаваме мимоходом. Между вас може да има някои, които са отделили Виделината от Тъмнината, но те са малцина.

Когато казваме, че се задоволяваме с малко, подразбираме Божествения и духовния живот. Във физическия живот, колкото повече имате — толкова по-зле. Някой пита: „Как ще придобия Небето, как ще мога да вляза в духовния свят?“ Казвам: за да влезете в духовния свят трябва да олекнете, а това се постига като раздадете всичко.

Знанията, които сега ви давам, са нови. Те се отнасят до шестата раса, а не до петата. Петата раса ще си замине със своите стари възгледи.

Това учение го започвам в България не по мое желание, а по внушение от невидимия свят, от Бога. Всички пречки ще бъдат преодоляни. Това дело не е човешко, а Божествено, и един ден то ще успее.

Казвам: ние, хората на Новото учение, трябва да се отличаваме не с нашата религиозност, не с нашата наука, не с нашата сила, не с нашата доброта, а с нашата Любов. Този е естественият път. Като добием тази най-малка величина, ние ще имаме вече особена култура, в която ще се влее новият живот. Ние сме минавали по много други пътища, но сега ще минем по новия път – по пътя на Любовта.

Животът трябва да се пречисти коренно, в него трябва да се внесе вътрешно преобразование. Аз не говоря за някаква революция между хората, а за вътрешна промяна, в която Бог ще преобрази целия строй, ще освободи хората от тяхната дребнавост, която им пречи да се разбират като братя и сестри. Който разбере това, ще го провери и ще се освободи от стария живот, от всички утайки на миналото.

Светът е велико училище за нас, а всички негови външни прояви, това са малки резултати, това е един излишък от света. Има друг свят, пред който вашият реален свят е само външна проява, външна сянка. Който умира, той започва да люби.

Аз желая тази мисъл да остане у вас доброволно, без насилие. Този ден е тържествен. Ние сме пред лицето на Бога и аз искам всеки от вас да разреши вътрешно този въпрос. Разрешите ли го днес, той е разрешен завинаги. Не го отлагайте за друг ден, а го разрешете днес, когато сте пред Божието лице. Господ казва: „Търсете ме, докато съм близо до вас“.

И тъй, каквото и да правите отсега нататък, правете го заради Бога, заради Неговата Любов. Това изисква новото учение, това изисква новият живот от всички нас. Ние трябва да се различаваме от другите по това, че имаме един велик принцип, една велика идея, за която сме готови и на огън да ни турят, и на бесилка да ни повесят, и на кръст да ни разпънат – всичко можем да понесем.

Пожелавам ви, всички да носите запален светилника, който Господ днес ще ви даде. Като излезете от тук, всеки от вас ще види по един ангел. Помолете го да ви даде по един запален светилник и тръгнете по определения от Бога път. Вие ще ми кажете: „Учителю, къде е вратата на Новия живот?“ Аз няма защо да показвам вратата на хора като вас, които са тъй учени. Има ли нужда да ви отворям Евангелието? Казвам ви: намерете 15 глава на Евангелието от Лука и четете. Всички знаете къде се намира този ангел. Райската градина не е извън човека, нито някъде на „Изгрева“ – тя се намира в самия човек. Ангелът, когото търсите, е в тази Божествена градина, пред входа на която Бог постави два херувима с огнени мечове, за да пазят да не влизат грешните. На праведните Бог дава по един запален светилник и казва: „Вие можете да отидете в Рая, той е за вас“.

Сега и аз ви казвам: идете в Рая, в Божествената градина, да се поразходите, да се срещнете с ангела и да се поразговорите!

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. Затова Той дойде на

Земята. И ако досега сте ходили в тъмнина и сте били в безсъзнание, отсега ще ходите в светлина и със съзнание, ще служите на Бога с вътрешна Любов, по нов начин. Само така ще приемете Божието Благословение.

И тъй, аз ви поздравявам днес със запалените светилници!

Каква е целта на школата? Целта на всяка школа е да сближи учениците по закона на Любовта.

Като ученици на окултна школа вие трябва да изучавате закона за смаляването. В древните окултни школи, първата задача, която се е давала на ученика, се е състояла в изучаване и прилагане закона за смаляването. Ученикът трябва да се смали, до дойде до точка, до най-малкото същество в света. Този път не е лесен, но без мъчнотии нищо не може да се постигне. Ученикът не трябва да търси лесен път. За да се справя лесно, той трябва да прибегва към музиката, като метод за трансформиране на състоянията си. Разумният път е пътят на най-малките разходи.

В тази Школа вие трябва да се научите да се ползвате от методите, с които природата работи. Както цветята използват слънчевите лъчи, така и вие трябва да използвате силите на живата природа. И тогава, кой за каквото е роден, това ще направи. Този закон важи и за организма на човека – всеки орган изпълнява специфична служба. Например, краката ходят, като същевременно носят общия товар на тялото; ръцете работят, хващат, вдигат, слагат разни тежести; очите гледат; учите слушат и т.н. Следователно всеки орган изпълнява специална функция. В това отношение всеки човек представя специален орган в общия организъм на природата, и той трябва да изпълни своята функция. Който намери мястото си в природата и разбере своето предназначение, той ще може правилно да изпълни своята функция, като част от великия Божествен организъм.

Някой иска да отвори прозореца: тегли прозореца, той не се отваря. Тегли втори, трети път, прозорецът пак не се отваря. Той започва да се нервирва, да се гневи, да дърпа още по-силно, като че прозорецът е виновен за това. Преди всичко, прозорецът няма съзнание; той не може да разбере, че някой се дразни от него. Същото нещо може да се каже и за окултните сили: някои окултни сили са съзнателни, разумни, а други са полусъзнателни, неразумни. Като казвам, че едни сили са съзнателни, това показва, че те вървят в същата посока, в която и ние се движим. Неразумните сили пък се движат в посока противоположна на нашето движение. Следователно всеки трябва да знае, дали дадена сила върви в хармония с неговото развитие. По същия начин вие трябва да разглеждате дали вашите мисли, чувства и постъпки вървят в съгласие с развитието ви.

Мнозина казват, че окултизмът е опасна наука. Опасна е окултната наука, но за страхливите. За безстрашните хора окултизмът е безопасен.

Който иска да развива, да разработва своя ум, той не трябва да бъде тщеславен. Забелязано е, че хора, които са били повече усмивани, подигравани, са станали учени, поети, музиканти, а тия, които са били много хвалени, от които са очаквали нещо, са останали посредствени. Защо? Умът на последните не се е хранил добре, вследствие на което не е могъл да се развие. Затова, докато сте живи, бъдете глухи и за похвалите, и за укорите; като умрете, тогава слушайте, какво ще говорят хората на гробищата за вас.

Сега ще дам няколко правила, които трябва да се спазват от окултните ученици. Когато се намери пред прага на окултната школа, било като редовен, или слушател, ученикът трябва да знае следното:

1. Ако веднъж само се опита да коригира Абсолютното, Божественото, той се отстранява от класа.

2. Ако отсъства от клас без никакъв повод, без важна, неотложна причина, той се отстранява от класа.

Пред съвестта си и дълбоко в душата си, ученикът трябва да знае, важни ли са причините, които са го задържали да не отиде в школата. Определянето важността на причините абсолютно се предоставя на съвестта на ученика. Ученикът никога не трябва да лъже себе си. Ако се самоизлъгва, той сам по себе си, е въвн от класа.

3. Който не изпълнява зададената работа в школата, той се отстранява от класа.

4. Ако двама ученика взаимно се нагрубяват, и двамата се отстраняват от класа. Абсолютно не е позволено на окултните ученици да се сърдят, да се карат помежду си.

5. Всичко, каквото става и се говори в класа, трябва да бъде тайна. Който се опита да изнесе навън нещо от това, което става в школата, той се отстранява от класа. Има неща, които не трябва да се изнасят въвн от школата.

Едно от правилата гласеше: „Който се опитва да коригира Абсолютното, Божественото начало, той не може а бъде ученик“. Това значи: не коригирайте природата в себе си! Който се е опитвал да коригира природата, той всякога е свършвал фатално. Няма изключение в това правило. Ако не вярвате, направете следния опит и ще се убедите в истинността на моите думи. Започнете да храните някои тревопасни животни с месна храна и в скоро време ще видите последствията от промяната. Значи, вие сте направили опит да коригирате природата на тия животни.

Ние започнахме лекцията с тайната молитва. Какво означава тайната молитва? Тя означава затваряне жиците на телефона, свързан със света. Когато се моли тайно в себе си, човек трябва да вземе свободно положение, да прекъсне всякаква връзка със света, да стане глух за всякакъв шум, за всички звукове въвн и вътре в него. Молиш ли се тайно, затвори всички ключове, всички съобщения със света, за да не те смущават. И при това по-

ложение, остане сам, в размишление. Медитация и тайна молитва не е едно и също нещо. Те се различават. Обаче, вие сами трябва да намерите тази разлика. Тайната молитва подразбира повдигане на ума на човека към Бога. С други думи: тайната молитва подразбира отправяне погледа на човека към Слънцето – източникът на живота. Най-красивата молитва се заключава в това, човек да помисли за Бога като източник на живота.

Всички стари възгледи и разбирания за науката, за живота, представят голямо дърво, подобно на дъб. И ако вие не се отдалечите от корените на това дърво, каквато работа и да започвате, няма да успявате. Защо? Това дърво ще изсмуква соковете на вашия живот. Окултистите наричат това дърво „дърво за познаване доброто и злото“. Ето защо, човек трябва да стои далеч от това дърво, за да може свободно и правилно да се развива. Това значи да ликвидира човек със своята карма. Кармата е дърво, което има свои нужди и желания: да расте и да се развива. Това дърво, което представя миналия живот в човека, трябва да се изкорени, да се замести с ново. Който се е опитвал да изкорени това дърво, той е разбрал, какво значи да изтръгва дяволския нокът от себе си. Рече ли да го изтръгне, вижда, колко много боли. Като види, че боли, той започва да го реже. Не, боли-не боли, този нокът трябва да се изтегли, да се изтръгне с корен. В това седи спасението на човека. Някой започва да тегли този нокът, но като го заболи много, той го оставя. По този начин той си създава по-големи болки. Който иска да бъде ученик, той трябва да изтегли този нокът изведнъж.

Казвам: ако не можете да изкорените това дърво във вашия живот, поне отдалечете се от него. И тогава, посадете новия живот, новите идеи, новите мисли далеч от старите. Значи, без да искате, едновременно ще водите и двата живота. При това положение, забелязвате как в дни на добро разположение, при благородство на вашето сърце, вие сте настроени към проява на красивото, на великото в себе си, готови сте да говорите истината; и обратно, в дни на неразположение и вие сами не усещате как езикът ви се подхлъзва и говорите или правите това, което не искате. И като останете сами, вие сте недоволни от себе си и се чудите, как се подадохте на известно изкушение. Това става и с млади, и със стари – с всички хора. Туй се дължи на стария живот в хората.

Индусите казват: без Учител не може, т.е. без Учител няма развитие. Според нас, Учителя е същество, което мисли. Следователно, ние излагаме същата мисъл в следната форма: без светла мисъл не може, без светла мисъл няма никакво развитие. Значи, който иска да учи, той непременно трябва да има светла мисъл, за да може да възприема. И тогава, истината ще бъде една и съща и за Учителя, и за ученика. В това положение способният ученик се нуждае от добър Учител, както и добрият Учител се нуждае от способен ученик. Този закон трябва да се прилага навсякъде в живота.

Според законите на окултната школа, ученикът сам създава своето щастие и нещастие.

Много окултисти правят погрешка като искат да ликвидират с науката. Те искат съвършено да отхвърлят официалната наука за себе си и да останат само с окултните знания. Обаче, като започнат това да отхвърлят, онова да отхвърлят, виждат, че нищо не им остава. Те мислят, че са дошли до центъра на своите знания, но се заблуждават. Всеки център представя планета на друг лост, който е свързан с много още системи, дето движението става по съвсем други закони.

В окултните школи учениците се домогват до съвсем други знания и схващания за Бога от тия на обикновените хора. Хората искат да дадат някаква форма на Бога, но питам: каква форма може да се даде на светлината? Светлината сама създава формите. По какъв начин светлината създава формите? Щом срещне някакво препятствие, тя създава вече известна форма. Така че, искате ли светлината да създаде някаква форма, поставете ѝ известно препятствие. Направете средата на вашите мисли по-рядка или по-гъста и те веднага ще претърпят пречупване. За учениците е важно да разберат отношенията си към целокупния живот, ролята си във великия Божествен живот, предназначението и задачата си като човеци, като същества, които са дошли на Земята да живеят.

Колкото и да сте свързани с този свят, каквото и да прави той, това не трябва ни най-малко да се отнася до вашия живот. Светът не трябва да ви пречатства. Вие имате един заден вход, през който всякога можете да излезете. Главният вход обикновено бива затворен, но затова пък задният вход е всякога отворен. През този вход, именно, всеки може да излиза и да влиза, когато пожелае.

Едно време пророк Илия изкла 400 пророци, като мислеше, че ще освободи Израил, но не успя. Той не се уплаши от това, което направи, но се уплаши от една жена и избяга. След това трябваше да отиде в пустинята, да прекара там 40-дневен пост, да му покажат начин, по който светът може да се оправи. Той прекарал известно време в планината, сред канарите, дето се явила голяма буря, а после и огън, но Господ не бил нито в бурята, нито в огъня. Най-после той чул тих глас, т.е. гласът на Любовта, гласът на Бога. Едва тогава пророкът разбрал, че хората могат да се оправят само чрез тихия глас. Бурята представя метод, с който сегашните хора работят. Бурята представя сегашния живот на хората. Огънят, това са страданията, през които хората минават. Обаче, светът не може да се оправи нито чрез бурята, нито чрез огъня. Бурята може да разрушава канари, бурята може да корени дървета, но по никой начин тя не може да оправи света. Като чул тихия глас, пророк Илия затворил очите си и разбрал дълбокия смисъл на този глас. Сега и на вас, като на окултни ученици, обръщам вниманието ви

на тихия глас, да видите, какво той може да направи. Досега вие сте искали да бъдете силни като бурята и като вятъра, да покажете на хората кои сте и какво можете да направите. Обаче, ние искаме да ви научим тихо да говорите и да видите, какво можете по този начин да направите.

Представете си, че одного от вас изпатят в България някъде да образува окултен клас. Какво ще прави той? Като не знае друго, той ще потърси методи и правила от писаното в книгите по този въпрос. Ще отвори, например, книгата „Светлина върху пътя“ и ще започне да чете: „Убий всяко желание в себе си!“ Питам: като убиете всяко желание в себе си, какво ще остане от вас? Това е скрит превод на една окултна мисъл. Окултните истини не се превеждат буквално. „Да убиеш всяко желание в себе си“ — това не подразбира физическо убиване, но обръщане към Бога. Ако една мисъл, едно чувство или желание отива надолу, към земята, обърни го в обратна посока — нагоре.

„За да се намери истината, сълзите на човека трябва да престанат от очите му, а краката му трябва да се измият в кръв.“ Които четат тези изречения, те мислят, че много неща са разбрали. Това са символи, на които трябва да се направи дълбок, вътрешен превод. Само така те могат да се осмислят и да принесат полза на човека. Ето защо, тази книга търпи щателен превод. Всички правила в нея трябва да се прекарат през сито, или да се поставят на дарак, да се раздрънкат. Тази книга е като нечиста вълна, която трябва да се раздрънка, да се разчепка косъм по косъм: нечистото да се отдели от чистото, прахът да падне долу и каквото остане от нея, да се предложи като чиста, доброкачествена храна за ума. В тази книга се срещат изрази, формули от астралния, от умствения свят, но снети на физическия свят, с езика на Земята, те представят нещо смесено, объркано, каквото е попската яхния в живота на съвременните хора.

Казват например, че окултната наука не била за младите. Не е така. Според мен, точно обратното е вярно. Защо? Защото младите имат по-силна индивидуалност от старите. В това отношение, бедните, простите са по-силни от богатите, от учените, от религиозните. Те видимо само са бедни и прости, а всъщност вътрешно представят богати полета, с добре разорана и разработена земя. Ето защо, в сегашните времена, напредналите същества се възползват, именно, между бедни, прости хора. Туй не е абсолютно така, но в повечето случаи се забелязва това нещо, защото по този начин невидимият свят иска да повдигне слабите, сиромасите и простите хора в света. И тъй, напредналите същества се възползват повече между сиромасите и простите хора, а ненапредналите — повече между привидно богатите и учените. Значи, в младите се възползват по-силни духове, затова, те трябва да се занимават с окултизма. По тази причина младите бягат от черковите. Те са смели, решителни, лесно ликвидират със старите форми.

Много от старите не разбират правилно живота, и затова казват на младите: „Едно време и ние бяхме като вас, но ето, остаряхме. Ще дойде ден, когато и вие ще остарееете и ще се примирите с условията на живота.“ Не, който се примирява, той не може правилно да се развива. Няма с какво да се примирявате. Старите казват: „Като поживеете, тогава ще разберете нещата“. Няма какво да разбирате. Ако влезете в някоя локва, какво ще разберете? Ще разберете само това, че в локвата има тиня, кал. Ако влезете в някоя кръчма и пиете, какво ще разберете? Че сте се напили. Какво знание има в тия неща? Да се окаляш, да се напиеш, в това няма никаква наука, никаква философия. Старите все продължават: „Нищо, ще поживеете малко, и ще разберете живота“. За какъв живот говорят те? За живота на калта или за живота на пиенето, или за живота на грабежите и убийствата? Щом дойде до този живот, кажете си: „Ние знаем този живот, опитвали сме го някога, нищо ново няма в него. Ние искаме сега да научим новия живот, който не познаваме.“ Който мисли по този начин, той е млад, който не мисли така, той е стар. Старостта и младостта не седят в годините на човека, но в начина, по който той мисли.

Най-важната идея за вас е да си помагате взаимно. В това седи новото учение: взаимно помагане! Когато някой падне духом, всички трябва да му се притекат на помощ със своите добри мисли и желания. Какво правят сегашните хора? Като видят, че някой млад се е обезсърчил, паднал духом, те искат да го убедят да влезе в света, да се поразвлече, да стане щастлив. Това е заблуждение. Хората трябва да знаят, че светът не е единственото място за развлечение. Животът не се изразява само по един начин. Всяка душа носи щастието в себе си. Ако живеете според великия закон на Любовта, като влезете в света, който не е готов за тази Любов, вие ще предизвикате в него, в неговите силни индивиди, условия да се прояви егоизмът, т.е. човешкото „его“. При други условия, обаче, между готови души, Любовта създава красив свят, свят на възвишени, чисти отношения. А сега, със светлината, която съвременните хора носят в себе си, човек се вижда принуден да се затвори, да се огради, като счита, че неговото положение в света е опасно. И наистина, днес всички хора са затворени. Мнозина мислят за себе си, че като ученици на окултна школа, са по-слаби от другите. Не е така. Силата не е външно качество.

Ще се самонаблюдавате, без да се критикувате. Критиката не е нищо друго, освен глождене, а глождението е качество на гъсениците. В този смисъл, критиците наричаме „психологически гъсеници.“ Ще се самонаблюдавате, ще констатираме промяната и ще я изложите, без никаква критика. Като видите някоя своя погрешка, вие казвате: „Лош човек съм аз!“ Щом казвате така, вие правите още една погрешка: първата погрешка седи в това, което сте направили вече, а не сте го изправили; втората погрешка седи в критиката.

Следователно, щом направиш една погрешка, заеми се да я изправиш. А туй, че си лош човек, това е качулка, без която може да мине. Ако кажеш, че си добър човек, това е друга качулка.

Гледам, в някои от вас има същата слабост, каквато и в заека. Те влязат в окултната школа, постоят малко и после казват: „Тази работа не е за нас, младите, друго ще изберем“. Какво ще изберат? Каквото всички хора. И после? След 40, 50, 60, 80 години ще ви занесат на гробищата, дето ще видите, че всички философи, всички учени и прости, всички бедни и богати, еднакво са разрешили въпроса за живота. Всички имат по един кръст и по една надгробна плоча, на която, ако заминалият е стар, пише: „Тук почива 80-годишен старец, умрял в напреднала възраст“. Ако е млад, пише: „Тук почива един млад и зелен човек, не вкусил още от благата на живота“. Тъй пишат живите. За окултния ученик има неща по-съществени и от самата наука. Съвременната наука не е смисълът в живота, тя е само едно средство, за да се дойде до една по-велика цел. Апостол Павел казва: „Отчасти знаем, отчасти мъдруваме“.

В окултната школа могат да пропаднат не само начинаещите окултни ученици, но даже и високонапредналите. Много ангели, които следвали окултни школи, са пропадали на изпити, вследствие на което и до днес още продължават да слизат на Земята, да учат ония уроци, които на времето не са могли да научат. И те, заедно с всички хора, се движат между Божествения и човешкия живот, между доброто и злото в света.

Аз спазвам следното правило: не мога да закова две дървета във форма на кръст. Защо? Може да кажете, че това е суеверие. Не, кой и да е ученик, който изучава окултната наука, никога няма да закове две дървета на кръст. Често, вие с пръстите си правите един кръст, подавате го някому и казвате: „Целуни го!“ Не, кръстът е най-голямото противоречие в света. Ако кръстът в извести случаи има някакъв смисъл, то е по особени съображения. Двете линии в кръста имат смисъл дотолкова, доколкото имат и скалите, облечени в зеленина. Кръстът показва едно грешно, дисхармонично състояние в природата. В окултната наука кръстът е място на падение, мъчение и страдание. Кръстът и ред други символи представляват езикът на природата.

Никой от вас не трябва да се обезсърчава, нито да се съблазнява. Озлюбяват се старозаветните, съблазняват се новозаветните, наскърбяват се праведните, а ученикът винаги се радва на противоречията, които среща в живота си. Той знае, че всяко противоречие е една велика задача в живота му, която той трябва да разреши. Тия противоречия не са само факти, както някои ги наричат, но те са резултат на всички четири вида живот, които текат в нашия организъм. Старозаветният живот тече в нашите жили, в дебелия черва. Вие не можете да се избавите от него. Следователно той носи ред

противоречия в себе си, от които вие не можете да избягате. Новозаветният живот тече във вашите дробове, простира се и във вашата симпатична нервна система, в слънчевия ви възел. Животът на праведния обхваща долните пластове на мозъка, а животът, който обуславя пътя на ученика, тече във висшите слоеве на мозъка. Той е заел най-хубавото място. Затова този живот представлява идеалното в човека.

Във втория стих на този Псалм се казва: „Като многоцветното онова миро на главата, което слизаше на брадата Ааронова“. Всеки от вас има брада, но под брада не се разбират само космите, както някои мислят. На брадата, наистина, растат косми, но космите не съставляват брадата, те са само нейно проявление. Долната челюст, която е лост на човешката воля, всъщност тя съставлява брадата. Значи лостът, чрез който човешката воля си служи, това е брадата. И тогава вие ще разбирате, че се говори за миро, което слиза именно върху този лост на човешката воля. Ако вие разбирате, че мирото слиза по космите на човешката брада, знайте, че с това нещо човек не може да се благослови.

Старозаветният човек иска почитание. Новозаветният човек иска почитание. Праведният иска почитание. Единственият, който не иска почитание, това е ученикът. Когато човек престане да иска почитание, той става ученик.

Аз зная, много от вас са бедни, много от вас са болни, много от вас са невежи, много от вас имат недъзи, много от вас са прости, не са учени — всичко зная. Казвате: „Учителя не знае ли всичко това?“ Зная, и защото зная, показвам ви пътя, по който ще намерите това богатство, показвам ви мястото, отдето можете да го вземете. Казвате: „Учителю, ела с нас, дай ни от този хамбар!“ Ние с крини не даваме. Ние жито на тегло не мерим. Всеки ще бъде абсолютно свободен, ще отиде сам и ще си вземе колкото му трябва. Всеки трябва да бъде искрен, да знае, че това учение има приложение.

Новата идея за Бога ще бъде тази: туй, което уравновесява вашите мисли, е Бог. Туй, което уравновесява вашите чувства, е Бог. Туй, което уравновесява вашите постъпки, е Бог, Който е вътре във вас. Това е Любовта, която внася равновесие у вас. Под думата „Любов“ в дадения случай разбираме това, което уравновесява вашите мисли и постъпки. Туй, което не уравновесява, то може да бъде всички друго, но е и Любов. Може да минава за любов. Или идеята за Бога от чисто научно гледище: туй, което уравновесява моята светлина, прави света понятен за мене, туй, което уравновесява моите чувства да добивам равновесие, да обичам всички хора или във всеки един случай да зная как да постъпвам, да бъда в хармония с цялата природа, то е Бог. То е мярката. В този смисъл Бог е онази вечна мярка, която подтиква нашия ум, нашето сърце и нашата воля към онази хубава дейност, за да развием онова, което Бог е вложил в нас. Човек е щастлив и здрав само тогава, ко-

гато реализира ония начала, които са вложени в него — таланти, ум, сърце, когато дава простор на своята душа и на своя дух.

Станете!

Само светлият път на мъдростта води към истината. В истината е скрит животът!

Само светлият път на ума, само светлият път на сърцето, само светлият път на волята водят към Бога!

Правият ъгъл, който се образува в буквата „Ш“, показва пътя, по който се движи щастието.

ЩАСТИЕ

Няма човек в света, който не търси щастието. Кой не търси щастието? Обаче, кой е законът за постигане на щастието? Преди всичко човек трябва да вярва в постижимото. Аз употребявам думата „постижимо“ в широк смисъл. Само постижимото е реално. Когато някой казва, че има непостижими неща, това показва, че този човек е неразумен. За неразумния човек има непостижими неща, за разумния – всички неща са постижими. За онзи, който обича знанието, нещата са постижими. Ето защо, рече ли човек, че има непостижими неща, значи на него му липсва нещо. Следователно всички несподи в живота на хората показват, че в даден случай им липсва нещо.

Докато мравката не излезе от своята форма, тя не може да се весели като човек. Тя винаги ще си остане в същата форма. Докато мравката живее в мравуняка, тя ще носи шушулки от дърветата, ще прави купчинки от тях и ще мисли, че в това се състои смисълът на живота. Понякога човек е смешен: направи си една малка къщичка с два прозореца и една врата и почва да я обикаля, да смята, колко сламки трябва да донесе в къщи. Той ще събере всички сламки от овцете и с тях ще си напълни един юрган. Всяка сламка представлява косъм от вълната ѝ. После ще си направи една дреха от тези косми и ще каже: „Красива е моята дреха“. Най-после, той ще облече дрехата и ще мисли, че е ангел. Такива са вашите разбирания. Утре дрехата ще се скъса и той ще плаче за сламките, които е събирал. Питам: какво щастие може да съществува при такова разбиране на живота? Щастие, което зависи от сламките, не е истинско щастие. Щастието се постига при пълно и дълбоко разбиране на живота. „Защо животът не е щастлив?“ Има причина за това. Тази причина е фон, сянка на бъдещото разбиране.

Какво правят съвременните хора? Те често пренебрегват свои малки по-риви, мисли и желания и след всичко това очакват щастие, големи успехи и постижения. Някоя млада мома фантазира, мечтае да дойде отнякъде един царски син, възседнал на кон и да се ожени за нея. Един ден тя решава да избяга от дома си и отива в гората с надежда да дойде царският син, да я

спаси. Обаче, какво излиза в заключение? Тя отива в гората, обърква пътя и дохожда да я спаси не царски син, възседнал кон, но овчарски син, възседнал магаре. Момата си казва: „Откъде дойде този овчарски син? Аз очаквах царски син, но останах излъгана.“ Тази млада мома се счита нещастна, защото не разбира дълбокия смисъл на нещата. Като не разбира, тя криво го тълкува и с това се натъква на ред нещастия. В случая магарето представлява царският син, когото момата очаква, а овчарският син представлява малкото, красиво чувство, което е възседнало царския син. Вие можете да сложите един скъпоценен камък в дървена кутия, а едно зрънце от леща в златна кутия. Кое бихте предпочели: скъпоценния камък в дървената кутия или лещеното зрънце в златната кутия? Разбира се, скъпоценният камък струва повече от дървената кутия, както и златната кутия струва повече от лещеното зрънце, но ако преживявате една гладна година, от лещеното зрънце все пак може да сварите нещо, да уталожите глада си, догато златото и скъпоценният камък не могат да ви помогнат. Лещеното зрънце може да се посади и за няколко месеца да даде плод, който ще ви спаси от глад в гладната година, а златната кутия и скъпоценният камък никой не иска да купи. От златната кутия можете да направите пръстени, обици и други украшения, но кой ще ги купи тогава?

Щастие по наследство не иде. То не може да се даде. Щастието е нещо, което трябва да се добие с усилието на човешката воля. Щастлив може да бъде онзи човек, който е свободен от всички свои желания и странични мисли. Богатство, сиромашия, смърт, раждане, добро и зло, не могат да му влияят. Щастието в този случай е по-високо от всички противоречия, които съществуват в човешкия живот. Ти търсиш нещо, което го няма. Казвам: щастието е извън злото. Щастието е извън омразата. Щастието не е в богатството, щастието не седи в доброто — защото ти тогава ще се заблудиш, че си добър. Щастието не отрича доброто, нито злото — това са условия за един по-добър живот. Когато щастието дойде, ти примиряваш всичко. Ти впрегни положителните и отрицателните черти в човека и ги примири. Щастлив е онзи човек, който е примирил всички противоречия, които съществуват в неговата душа. И тогава ние, като разглеждаме съвременния живот, гледаме дърветата и казваме: ако тия дървета биха станали хора, ако всички млекопитаещи биха станали хора, ако всички птици биха станали хора, ако всички риби биха станали хора, щеше ли да има щастие на земята? Вие се благодарете, че растенията не могат да станат хора; благодарете, че животните не могат да станат хора; благодарете, че и птиците не могат да станат хора и благодарете, че вие самите сте станали хора. Защото, до известна степен, растенията спират щастието. Щастието е в туй, което хората постигат. Те го постигат заради растенията, те го постигат заради животните, постигат го заради птиците — заради цялото битие. Ако човек се повдига, той изразява

вече стремежа, копнежа на всички същества. Те намират израз у него. И тогава, щом си щастлив, ти не може да имаш в природата неприятности, нещастия – защото всичко това се примирява.

Щастието в света седи в оная връзка, която човек може да направи с живата природа, с разумната природа – колективно съзнание на възвишените същества. Като влезете между тях, само тогава ще почувствате какво нещо е възвишеното, хубавото – истински хубавото, а не онова, което се постига с умовете и със сърцата. Като влезеш, няма да бъдеш неспокоен. Тогава цялата вселена ще бъде училище – място за радост и веселие.

Вие грешите в следното: търсите вашето щастие там, дето никога няма да го намерите. Едно растение търси своето щастие в почвата; рибата търси своето щастие във водата; птицата търси своето щастие във въздуха. Човек къде търси своето щастие? Човек трябва да търси своето щастие в мисълта. Той живее в един широк мисловен свят, а ние търсим щастието тук и там. То ще дойде като едно течение в нашия живот и ние трябва да го предадем на хората. Първото нещо – човек трябва да се уповава на мисълта. Както рибата се уповава на водата – на хубавата вода, както птицата търси чистия въздух, както растенията търсят хубавата почва, така и човек трябва да търси мисловния свят, в който той живее.

Всеки, който работи за общото благо, е на добрия път. Защото човек сам за себе си е малък. Човек е прекалил в своя индивидуален живот, макар че този живот е мярка, с която могат да се измерват постиженията. Той е стигнал до крайния предел. Наистина, индивидът е крайният предел на Божиите творения в света. Той е една мярка. Но ако с тази мярка човек започне да мери всеки ден и постави себе си в условията на света, нищо няма да му дадат! Ти не мисли, че с богатството можеш да бъдеш щастлив, не мисли, че с многото знание може да бъдеш щастлив, нито че със силата си можеш да бъдеш щастлив! Щастието се крие в ония благородни отношения, които трябва да имаш със своите братя, в онова дълбоко вътрешно разбирателство с тях. Ти можеш да бъдеш щастлив, само ако всички те разбират и те обичат. Под думата „щастлив“ разбирам само едно: ако Бог те обича чрез всичките хора – само така можеш да бъдеш щастлив. Или, другояче казано: Бог чрез всички разумни хора изпитва богатите, изпитва учените, изпитва и простите. Всички онези, на които съзнанието е пробудено, те се изпитват, понеже са в един клас – тъй както се изпитват учениците в училището.

Щастието на човека зависи от неговия ум. Минава едно дете, проси от няколко души, никой нищо не му дава. Върви замислено това дете. По едно време вижда една госпожа, пада ѝ кърпата. То взима кърпата и ѝ я подава. Тя го поглежда, вижда нещо хубаво в него и казва: „Ела с мене“. Ако не беше паднала кърпичката, тя нямаше да му отвори път за цял живот. Ти каз-

ваш: „Една кърпа“. Повдигни я, дай я на тази богата жена, тя ще ти отвори живота. Тази паднала кърпа е падналата доброта. Дигни я в името на Бога и я дай. Ще се оправят твоите работи. Тогава господарят ще те похвали, че разумно си постъпил.

Всеки човек иска да бъде щастлив, без да знае на какво се основава неговото щастие. Щастието на цялото човечество се гради върху нещастieto на всички растения, животни, млекопитаещи. Ние се храним от тия растения и млекопитаещи. Всички живи същества на Земята, с малки изключения, са нещастни. Ние говорим за свобода, за това - за онова, но всички пышат под тежестта едни на други — навсякъде съществува робство. И всички казват: „Защо съществува тази голяма неправда в света?“ Кажете ми, де е правдата в света? Както и да се изяснява, въпросът си остава все един и същ, т.е. въпросът си остава такъв, какъвто си е. Този въпрос не трябва да се изяснява, защото ще се породят спорове, понеже едни поддържат едната страна, другите поддържат другата страна. Ако речете днес да обясните истината, вие ще станете еретик. Ако искаш някога да докажеш истината, ти ще си създадеш голяма беля. Ако влезеш в съдебната зала да свидетелстваш, че еди-кой си има да дава на еди-кого си, на едного ще угодиш, на друго ще станеш неприятел.

Питате, защо Господ ви е създал. Да ви кажа защо. Той ви е създал, за да разнесете светлината Му по света. И не само светлината, но да разнесете и топлината и силата Му. Значи, задачата на човека е да разнесе Божията светлина, Божията топлина и Божията сила по света. След като си свършил тази работа, тогава ще ти дадат един хубав обед. Ти напълно заслужаваш да ти дадат едно хубаво ядене. Когато човек умре, иде в другия свят, или казано с други думи, разнесъл е светлината, топлината и силата, дават му отличен обед. Туй, което хората наричат щастие.

Някой пък мечтае да бъде щастлив. Ти щастието още не си го опитал, а го търсиш. Ти не знаеш още какво е щастието. Някой казва, че щастието е във вечния живот. Кой е опитал вечния живот? Какво има зад вечния живот? Ти не разбираш обикновения живот какъв е, пък мислиш зад вечния какво има. Няма никакъв смисъл да се занимаваш с такъв въпрос — то е все едно да питаш какво има зад сладкото — без да си го опитал. Зад сладкото има горчиво. Зад горчивото? Сладко. Зад сладкото? Горчиво. А после? Само невежите задават такива въпроси.

Вземете тона на щастието. Кой е тонът на щастието? Тонът на щастието не можете да вземете, но тонът на дрехата му ще вземете.

Ще ви кажа сега: обичайте, за да бъдете щастливи. Няма да ви кажа: обичайте, за да ви обичат.

Приложете Божия закон: обичайте безвъзмездно, за да бъдете щастливи.

Направете най-малкия опит да се примирите с това, което Бог ви е дал. Не да се примирите, но да видите добрата страна на сегашния ви живот. Да видите защо Бог ви е поставил в това положение, в което сега се намирате. Мъжът не разбира защо е мъж и жената не разбира защо е жена; децата също не разбират защо са деца. Младата мома не разбира защо е мома; младата мома или момъкът търсят своето щастие, а намират нещастие. Всеки, който търси щастие, ще намери своето нещастие. Вярвайте, че сте щастливи. Младият да си остане винаги млад и старият човек да си остане винаги стар. Силният да си остане винаги силен. Той да не търси силата си отвън. Това е истинското разбиране на живота. Иначе няма никакво разрешение. Вие никога не можете да заставите едно същество да ви обича. Ако ви обикне, има причини за това. И ако се премахнат тия причини, ще престане и неговата любов.

Всички нещастия идат по единствената причина, че всякога след една възвишена мисъл, след едно възвишено чувство, които са ви открили, вие се отказвате от тях. И след това как да не дойде голямото нещастие? Затова единственото нещо, което може да спаси хората, е да се дава ход на хубавите мисли, на хубавите чувства и да се прави всичко възможно те да се реализират. Не се отказвайте от доброто, което ръката ви иска да направи. Дойде някой просяк – дай му нещо, не го пъди. Ти го изгониш, той драсне кибритена клечка и ти запали плевнята. Дай му нещо, за да те благослови Господ, и кажи: „Друг път ще ти дам повече“. Често сте много дребнави и казвате: „Ако на този дам, на онзи дам, какво ще остане?“ Че колко души най-много може да те срещнат? Сто ли? Едва ли ще те срещнат двама или трима просяци – два-три лева ще дадеш. Ти си представяш, че всичките просяци ще дойдат!

Начинът, по който е бил граден светът, е временен. Онзи строй, който сега имаме, е съграден в миналото, бил е погребан в миналото, но за един бъдещ строй природата счита сегашното положение като незадоволително. И природата почти е затворила своите витрини и сега прави рекапитулация, приключва сметките си. При това приключване хората искат да бъдат щастливи. Не могат да бъдат щастливи, понеже има изплащане. Каквото си дал и взел - всичко се изплаща. При новата фирма, в бъдеще, не може да има даване и вземане. Ако някои от вас искате да бъдете щастливи, това е невъзможно, защото късно сте дошли. Не искам да ви обезсърчавам. Най-дебели дрехи ви трябва, сняг ще има, вятър, безпаричие, болести, тъмнина, смущения отвътре и отвън, свещи ще ви трябва за вечерно време. Това са и буквални, и иносказателни работи, които трябва да превеждате. Не може без иносказателни работи, без иносказание не може. Всяка математическа формула – това е иносказание.

Щастието ти е в доброто разположение, в светлината на съзнанието ти.

Не търси щастието отвън. Който се е събудил веднъж, търси щастието вътре у себе си. Ако си здрав, ако имаш светъл ум, чисто сърце, благородна, силна воля, ти си щастлив.

Човек може да бъде щастлив, когато езикът му не е много дълъг, когато не се сърди, не се кара, не се гневи, когато не е ревнив.

Съвременните хора се стремят към щастие. И вие, като тях, търсите щастие. Какво по-голямо щастие можете да очаквате от това, да дойдете до положение да се справяте със своите отрицателни мисли, чувства и състояния? Виждате градината на вашия съсед, пълна със зрели плодове. Той се счита щастлив, че като обере плодovate си и ги продаде, ще подобри материалното си положение. Какво ще кажете за това щастие, ако чуете, че през нощта влезли апаши в градината му и обрали всичките му плодове? Щастие, което всеки може да отнеме, не е истинско. Ние наричаме истинско щастие само онова, което остава с човека при всички условия на живота му. Щастлив е онзи човек, чиито мисли, чувства и желания вървят всякога с него.

Като е дошъл на Земята, човек носи със себе си всички условия и възможности да бъде щастлив. Въпреки това, той казва, че е нещастен. Защо е нещастен? Защото не живее правилно. Той е нарушил хармонията на своя организъм, нарушил е законите, които го управляват и търси причините за своето щастие и нещастие вън от себе си.

В света самотия няма, защото навсякъде прониква Бог. Там, където мислите, че никой няма, там е Бог и ви наблюдава. Когато мислите, че сте сам, там е Той. А където е Той, всичко успява. Там, където мислите, че никой няма, там е най-сигурното място за вас. А където много са събрани, там ще и дойдат всички страдания. Когато останете сами, ще дойде вашето щастие.

Щастието на човека не е на Земята. Елементите на щастието са на Земята, но самото щастие, като нещо цяло, не съществува на Земята.

Ако в продължение на една година държите в съзнанието си някой наистина щастлив човек, силите, които работят в него, ще потекат и към вас. Задачата на всеки човек е най-напред да се свърже с Бога и Божията Любов да потече чрез него. Вдъхновението на хората иде от посещението на ангелите, на възвишените същества.

Въпросът за даването оставям на вас, всеки сам да го реши. Всеки сам трябва да реши да дава или да не дава. Всеки извор, който има изобилно вода, постоянно дава. Щерната дава временно и по-малко вода. На вас оставям да се определите: щерни ли ще бъдете, или извори.

Не заставяйте камъка да върви по пътя на водата. Камъкът да седи на своето място. Имайте характера на камъка, който казва: „Аз съм стол, на който всеки може да седне да си почине“.

Не заставяйте водата да върви по пътя на въздуха. Водата да върви по своя път. Имайте характера на водата, която постоянно тече, движи се, на всички дава, никого не чака. Когато искате да помогнете на някого, не чакайте благоприятни условия, както и водата не ги търси.

Не заставяйте въздуха да върви по пътя на силите. Въздухът да върви по своя път. Имайте характера на въздуха. Когато иска да помогне на задушавания се, въздухът веднага му се притичва на помощ.

Не заставяйте силите да изменят своя път. Силата кара човека да мисли, да чувства, да действа.

Това са новите правила, които трябва да следвате. Ако ги следвате, ще близнете от щастието, което търсите. Ако не ги следвате, ще пиете пелин, от който ще се вгорчите. За да се освободите от горчивината, трябва да я повърнете назад.

И тъй, бъдете чисти, свети, силни и пълни с Любов, ако искате хората да ви обичат. Днес всички хора са кандидати за Любов, т.е. всички искат да бъдат обичани, но трябва да знаят, че само съвършеното се обича. Несъвършеното не може да се обича. Ценна е светлината, ценна е чистата вода, ценен е чистият въздух, ценна е Любовта. Какъв смисъл има в безлюбието? Или какъв смисъл има в тъмнината? Какъв смисъл и цена има нечистата вода? Смисълът на живота се заключава в това да обичаш, а не да те обичат. Добре е да те обичат, но още по-добре е да обичаш. Който обича, той е щастлив, той е господар. В това отношение пръв Бог е дал пример. Той обича всички, затова е господар на света. Какво се иска тогава от нас? От нас се иска да обичаме, както Бог обича. Той е създал света, за да изяви своята Любов и да ни покаже как да обичаме. Да питате какъв е смисълът на живота, това е ваше право. И като питате, трябва да си отговорите: „Смисълът на живота е да любим“. Това е началото на живота. Тази е философията на моя живот. Щом започнат хората да ме обичат, моята работа е свършена. Щом аз започна да обичам, моята работа е в началото. Започна ли да работя, аз съм щастлив. Изучавайте живота и ще видите, че тази философия е права. Когато хората ви обичат, вие се вкисвате. Когато вие обичате, щастливи ставате.

Всички искат да знаят защо са нещастни. Много просто: вие сте нещастни, защото хората ви обичат. Докато ви обичат, а вие не обичате, всякога ще бъдете нещастни. Ако искате да бъдете щастливи, трябва да обичате. Да обичаш, това е Божествено. Да те обичат, това е човешко. Любовта е основа на живота, обаче началото на живота започва от момента, в който ти проявяваш своята Любов. Краят на живота настъпва в момента, когато хората проявяват Любовта си към тебе. Тъй щото не желайте хората да ви обичат, да не дойде преждевременно краят на вашия живот. Ако двама души се обичат отвън, те никога не могат да бъдат щастливи. Следователно искате

ли да бъдете щастливи, търсете вътрешната, а не външната Любов. Този е правият път в живота.

И тъй, дръжте в ума си мисълта, че силата на човека зависи от Любовта му към Бога. Щом имате тази Любов в себе си, вие ще разберете, че и най-малкото семенце ще стане един ден велика душа, проводник и служител на своя Създател. Днес хората са нещастни, не се разбират помежду си, защото не служат на първата Причина. Въпреки това те очакват тя да ги обича. Днес светът се нуждае от работници, служители на Великото дело, носители на щастие за всички живи същества. Следователно искате ли да бъдете щастливи, спазвайте първата и най-голяма заповед: „Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичката си душа, с всичката си сила, с всичкото си сърце и всичкия си ум, и ближния си като себе си“. Дръжте тази Любов непрерывно в себе си, за да става правилна обмяна между Божията и вашата Любов. Колкото по-чиста, по-безкористна и по-възвишена става вашата Любов, толкова по-голяма е възможността да познаете Онзи, който ви обича. Той постепенно ще ви се открива и вие ще започнете да виждате еднакво ясно както отвън, така и отвътре.

Щастието вие го носите в себе си. То зависи от вашия организиран ум, от вашето организирано сърце и от вашата организирана воля, остава само да използвате тези условия.

Даден ви е въздух да дишате, дадена ви е светлина да възприемате, даден ви е език, с който може и сладко да говорите.

Има периоди в живота на човека епохални, през които Божественото в него се пробужда. Преди това време всичко друго е било само предисловие, подготовка на това, което се готви да дойде. Тези периоди наричаме „възходящи“. През това време човек се усеща мощен, силен, мисълта му работи усилено. От сърцето му блика радост и веселие. Паралелно с този период настъпва и друг — „низходящ“, в който се случват големи неприятности и нещастия на човека. Който не може да използва първия, възходящия период, той ще попадне в низходящия. За тези два периода Христос казва: „Работете докато е ден“. Ето защо съзнанието на човека трябва да е будно, за да използва времето, когато щастието го следва.

При добрия живот няма никакво съмнение, безверие, недоволство. Човек е доволен. Във всичко което става, той не вижда противоречие. Такъв човек аз наричам „човек на щастието“.

Когато човек е добър, той е щастлив. Доброто е храна за сърцето. Без добро човек не може да бъде здрав и щастлив. Човешкото сърце се развива и усъвършенства само чрез доброто. Животът минава през доброто. Без сърце живот не съществува.

Не оплитайте сърцето си със сърцата на другите хора, не се влюбвайте!

Любете, без да се влюбвате. Не залагайте сърцето си. Сърцето е капитан, който за нищо на света не трябва да се залага. Само Бог има право на нашето сърце, затова Той казва: „Сине Мой, дай ми сърцето си, да го очистя, да положа в него Моя закон“.

Добродетелите са дреха, облекло на щастието. Правите мисли пък са къщата, в която щастието живее. Следователно, който може да бъде щастлив, той трябва да бъде облечен с красива и мощна мисъл.

Само онзи човек може да бъде щастлив, който живее в Божествения свят, т.е. който разбира живота по форма, по съдържание и по смисъл.

Съвременните хора се запитват защо идат страданията. Много просто – страданията са огън, на който човек се пече. Докога ще се пече? Докато светне и стане бял. „Защо трябва да страдам?“ За да станеш добър проводник. Колкото по-лош проводник е човек, толкова по-голямо е желанието на природата да го направи добър проводник. Щом пусне ток към този човек, той започва да свети. Човек страда главно по две причини: когато не иска да даде път на силите в природата да се проявят и когато природата не му дава това, което той желае. Тя поставя до устата му това, което желае, и щом отвори уста да го приеме, тя веднага го дръпва. Желанието на природата не е да застави човека да страда, но да го направи щастлив. Той не може да бъде щастлив, докато не стане проводник на енергиите в природата.

Какво представя щастието? От научна гледна точка щастието не е нищо друго, освен повдигане на съзнанието на по-високо стъпало, при което човек излиза от старите традиции и разбирания за живота. Не само хората живеят по традиции, но и животните. Например, вълкът по традиция дави овцете; овцата по традиция пасе трева. От научна гледна точка да пасеш трева не е нищо друго, освен косене на трева. Овцата коси тревата и я събира на едно място. Един ден, когато овцата се превърне на човек, как ще проявява старата си традиция? Човек не пасе трева, но от време на време се навежда, откъсне си малко тревица и продължава пътя си. Това е остатък от традицията на овцата. Понякога човек къса цветя и ги мирише; това е остатък от желанието на птиците да чистят клюна си в цветята. Като чистят клюна си, те късат цветята.

Като се наблюдава и изучава, човек може да познае отде иде началото на някои негови прояви и традиции. Човек има желания, чрез които се проявяват традициите. С някои от тия желания човек се справя с години. Някои от страданията са естествени, а други – неестествени. Особено сега някои от естествените традиции са се превърнали в неестествени и безполезни. Много време трябва да мине, докато вълкът се откаже от желанието си да дави овцете. Тъй щото, помнете: човек може да бъде щастлив, когато във всички случаи на живота си е бил добър проводник. Яви ли се един случай в живота му, когато той не е добър проводник, щастието му изчезва.

За да запази щастието си, преди всичко човек трябва да знае как да възпитава тялото си, а също така мислите и чувствата си. Това е задачата на новото възпитание. Какви нови методи предлагат психологията и етиката за възпитанието на човека? Един от методите на новата етика за възпитанието е приложение на чистотата в широк смисъл: чистота на тялото, на ума и на сърцето.

Човек е дошъл на Земята да учи. Като ученик на живота, той трябва да се стреми към положителни знания, които могат да внесат в него дълбок, вътрешен мир. Ето защо, ние казваме, че задачата на човека е да познае първо себе си, а после – окръжаващите; да почне да работи първо със себе си, а после с ближния си. Да се нагърби с изправянето на света, това не е по неговите сили и възможности. Може ли човек да се грижи за прехраната на всички хора? Може ли той да си отговори на въпроса, какво става с умрелите и къде отиват те? Може ли той да държи сметка за живота на всички, които се раждат? Защо се ражда и защо умира човек? Каквото животът носи на човека, същото носи и смъртта. И животът, и смъртта едновременно носят известни блага и нещастия за човека. За някого смъртта е щастие, за някого – нещастие. За одного животът е щастие, за друго – нещастие. Щастието и нещастията са относителни неща. От човека зависи да направи живота си щастлив или нещастен. Ако живее съзнателно и изпълнява Божиите закони, човек продължава живота си. Не спазва ли Божиите закони, човек съкращава живота си и става нещастен.

ЯБЪЛКА

Веднъж наблюдавах две малки деца, около двегодишни, в две колички. Гледаш ги, хубави деца, ангелчета. На едното дали ябълка и то я държи. Другото го хвана за косата, раздруса го и му взе ябълката. Онова тури ръце на очите и започна да плаче. Плака, плака, пък по едно време протегна ръката си, хвана другото дете за косата, разтърси го и взе ябълката. Другото започва да плаче. Минаха се няколко минути. Мислят, че са разрешили въпроса. В какво се състои въпросът? В ябълката. Едното пита: „Кой ти е дал право да ядеш ябълката?“ Аз разсъждавам: като му дадох ябълката, защо не я раздели с другото дете, защо не мисли като човек, който има морал? Разговорът продължава: „Ами ти като взе ябълката, защо не я раздели?“ Хваща го и го раздруса. И двете плачат. Аз зная защо плачат. Ябълката е причината, нищо повече. И възрастните учат същия закон. Цялото правосъдие в света се свежда до разделянето на тази ябълка. Цялата съдба на човечеството днес се решава в една ябълка. Основата на съдопроизводството на всички спорове е все тази ябълка.

Вземете тая ябълка. Може ли да я разделите между всички?